

Úřední věstník

Evropské unie

L 347

České vydání

Právní předpisy

Svazek 56

20. prosince 2013

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1285/2013 ze dne 11. prosince 2013 o zřízení evropských systémů družicové navigace a jejich využití a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 876/2002 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 683/2008 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1286/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí akční program ke zlepšení fungování systémů zdanění v Evropské unii na období 2014-2020 (Fiscalis 2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1482/2007/ES 25
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1287/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Program pro konkurenceschopnost podniků a malých a středních podniků (COSME) (2014-2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1639/2006/ES ⁽¹⁾ 33
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program „Erasmus+“: program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport a zrušují rozhodnutí č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES ⁽¹⁾ 50
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1289/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni 74

Cena: 15 EUR

(Pokračování na následující straně)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků programu „Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020)“ a zrušuje nařízení (ES) č. 1906/2006 ⁽¹⁾	81
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES ⁽¹⁾	104
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1292/2013 ze dne 11. prosince 2013, o změně nařízení (ES) č. 294/2008, kterým se zřizuje Evropský inovační a technologický institut ⁽¹⁾ ...	174
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1293/2013 ze dne 11. prosince 2013 o zřízení programu pro životní prostředí a oblast klimatu (LIFE) a o zrušení nařízení (ES) č. 614/2007 ⁽¹⁾	185
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1294/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí akční program pro oblast cel v Evropské unii na období let 2014–2020 (Clo 2020) a zrušuje rozhodnutí č. 624/2007/ES	209
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1295/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program Kreativní Evropa (2014–2020) a zrušují rozhodnutí č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES ⁽¹⁾	221
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1296/2013 ze dne 11. prosince 2013 o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“) a o změně rozhodnutí č. 283/2010/EU, kterým se zřizuje evropský nástroj mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování ⁽¹⁾	238
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1297/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1083/2006, pokud jde o některá ustanovení týkající se finančního řízení pro některé členské státy, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi, pravidel pro zrušení závazku pro některé členské státy a pravidel pro platby konečného zůstatku	253
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1298/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1083/2006, pokud jde o finanční přiděl z Evropského sociálního fondu pro některé členské státy	256
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 ze dne 17. prosincem 2013 o zvláštních ustanoveních týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl Evropská územní spolupráce	259

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1285/2013

ze dne 11. prosince 2013

o zřízení evropských systémů družicové navigace a jejich využití a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 876/2002 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 683/2008

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 172 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Cílem evropské politiky družicové navigace je poskytnout Unii dva systémy družicové navigace, systém vytvořený v rámci programu Galileo a systém EGNOS (dále jen „systémy“). Základem těchto systémů jsou programy Galileo a EGNOS. Obě infrastruktury sestávají z družic a sítě pozemních stanic.

(2) Cílem programu Galileo je zřídit a provozovat první infrastrukturu družicové navigace a určování polohy,

kteřá je navržena speciálně pro civilní účely a již mohou využívat nejrůznější veřejné a soukromé subjekty v Evropě i ve světě. Systém vytvořený v rámci programu Galileo funguje nezávisle na ostatních stávajících či budoucích systémech, čímž přispívá mimo jiné ke strategické autonomii Unie, jak zdůraznily Evropský parlament a Rada.

(3) Cílem programu EGNOS je zlepšit kvalitu otevřených signálů stávajících globálních systémů družicové navigace (dále jen „GNSS“), ale i signálů z otevřené služby nabízené systémem, který vznikl v rámci programu Galileo, jakmile budou dostupné. Služby poskytované v rámci programu EGNOS by měly přednostně pokrývat území členských států nacházející se v Evropě, k němuž se pro tyto účely řadí i Azory, Kanárské ostrovy a Madeira.

(4) Evropský parlament, Rada, Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů programy Galileo a EGNOS trvale podporovaly.

(5) Jelikož se programy Galileo a EGNOS nacházejí v pokročilém stadiu vývoje a přecházejí v systémy v provozní fázi, je nutné jim dát zvláštní právní nástroj k uspokojení jejich potřeb, a to především v oblasti správy a bezpečnosti, a který by odpovídal požadavku řádného finančního řízení a podporoval využívání systémů.

(6) Systémy jsou infrastruktury zřízené jako transevropské sítě, jejichž využívání výrazně přesahuje hranice členských států. Kromě toho přispívají služby nabízené těmito systémy k různým ekonomickým a sociálním činnostem, včetně rozvoje transevropských sítí v oblasti dopravních, telekomunikačních a energetických infrastruktur.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 179.

- (7) Programy Galileo a EGNOS jsou nástrojem průmyslové politiky a součástí strategie Evropa 2020, jak vyplývá ze sdělení Komise ze dne 17. listopadu 2010 nazvaného „Integrovaná průmyslová politika pro éru globalizace – Konkurenceschopnost a udržitelnost ve středu zájmu“. Hovoří se o nich i ve sdělení Komise ze dne 4. dubna 2011 nazvaném „Na cestě ke kosmické strategii Evropské unie sloužící občanům“. Tyto programy, jejichž celková hodnota byla odhadnuta na přibližně 130 miliard EUR pro období 2014–2034, přinášejí řadu výhod pro hospodářství a občany Unie.
- (8) Družicové navigační systémy rostoucí měrou využívá stále více hospodářských odvětví, zejména odvětví dopravy, telekomunikací, zemědělství a energetiky. Také veřejné orgány mohou využívat výhod spojených s těmito systémy, a to v různých oblastech, jako jsou tísňové služby, policejní činnost, řízení krizí či správa hranic. Rozvoj využití družicové navigace s sebou nese velké výhody pro hospodářství, společnost i životní prostředí. Tyto výhody lze rozdělit do tří hlavních kategorií: přímé výhody plynoucí z růstu trhu v oblasti vesmíru, přímé výhody plynoucí z růstu odběratelského trhu s aplikacemi a službami na základě GNSS a nepřímé výhody plynoucí z pronikání nových aplikací do jiných odvětví či z transferu technologií do jiných odvětví, díky čemuž vznikají nové tržní příležitosti v jiných odvětvích, v průmyslové oblasti dochází k růstu produktivity a veřejným přínosem je snižování znečištění či zvýšená úroveň bezpečnosti.
- (9) Unie by proto měla rozvoj aplikací a služeb založených na těchto systémech podporovat. Díky tomu budou moci občané Unie využívat výhod těchto systémů a důvěra veřejnosti v programy Galileo a EGNOS zůstane zachována. Vhodným nástrojem pro financování činností v oblasti výzkumu a inovací týkajících se rozvoje aplikací založených na GNSS je Horizont 2020 - rámcový program pro výzkum a inovace (dále jen „program Horizont 2020“), zavedený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013⁽¹⁾. Nicméně velmi specifická dodavatelská část činností v oblasti výzkumu a vývoje by měla být financována z rozpočtu přiděleného na programy Galileo a EGNOS podle tohoto nařízení, pokud se takové činnosti týkají základních prvků, jako jsou čipové sady nebo přijímače uzpůsobené pro systém Galileo, které usnadní rozvoj aplikací v různých odvětvích hospodářství. Toto financování by však nemělo ohrozit spuštění nebo provoz infrastruktury vznikající v rámci uvedených programů.
- (10) Vzhledem k stále většímu využívání družicové navigace v řadě oblastí činnosti by přerušení dodávky služeb mohlo moderní společnosti způsobit značné škody a přivodit ztráty mnoha hospodářským subjektům. Systémy družicové navigace jsou navíc z důvodu svého strategického rozsahu citlivou infrastrukturou, která by mohla být předmětem zneužití. Uvedené faktory mohou mít vliv na bezpečnost Unie, jejích členských států a občanů. Při navrhování, vývoji, zavádění a využívání infrastruktur vznikajících v rámci programů Galileo a EGNOS by proto měly být zohledněny požadavky na bezpečnost v souladu se standardními postupy.
- (11) Program Galileo zahrnuje definiční fázi, která již byla ukončena, fázi vývoje a ověřování, která by měla být ukončena v roce 2013, zaváděcí fázi, která byla zahájena v roce 2008 a měla by být dokončena v roce 2020, a fázi využívání, která by měla být postupně zahajována v období 2014–2015, aby byl systém funkční v roce 2020. První čtyři funkční družice byly zkonstruovány a uvedeny do provozu během fáze vývoje a ověřování, zatímco úplná konstelace družic by měla být dokončena během zaváděcí fáze a k dobudování by mělo dojít během fáze využívání. Obdobně by měla být budována a provozována i pozemní infrastruktura.
- (12) Program EGNOS je ve fázi využívání od chvíle, kdy byla v roce 2009 jeho otevřená služba prohlášena za funkční a kdy v březnu 2011 byla za funkční prohlášena jeho služba pro zajištění bezpečnosti života. Geografické pokrytí služeb poskytovaných systémem EGNOS může být s výhradou technických a finančních omezení a na základě mezinárodních dohod rozšířeno do dalších oblastí světa, zejména na území kandidátských zemí, třetích zemí přidružených k jednotnému evropskému nebi, a zemí v rámci evropské politiky sousedství. Toto rozšíření do jiných oblastí světa by však nemělo být financováno z rozpočtových prostředků, které byly přiděleny na programy Galileo a EGNOS v souladu s nařízením Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013⁽²⁾, a nemělo by se jím zpoždit rozšíření pokrytí na celé území členských států zeměpisně umístěné v Evropě.
- (13) Původní profil služby pro zajištění bezpečnosti života poskytované v rámci programu Galileo, který byl stanoven nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES)

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 - rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Viz strana 104 v tomto čísle Úředního věstníku)

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Viz strana 884 v tomto čísle Úředního věstníku)

č. 683/2008 ⁽¹⁾, byl znovu upraven v zájmu zajištění interoperability s jinými systémy GNSS, schopnosti účinně reagovat na potřeby uživatelů služeb pro zajištění bezpečnosti života a v zájmu zjednodušení potřebné infrastruktury a snížení rizik a nákladů s ní spojených.

- (14) V zájmu co největšího rozšíření služby pro zajištění bezpečnosti života programu EGNOS by tato služba měla být přímým uživatelům poskytována bezplatně. Veřejná regulovaná služba (PRS) programu Galileo by v souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1104/2011/EU ⁽²⁾ měla být poskytována bezplatně rovněž těmto odběratelům PRS: členským státům, Radě, Komisi, Evropské službě pro vnější činnost (ESVČ) a řádně zmocněným agenturám Unie. Bezplatnost by však neměla být vykládána tak, že jsou jí dotčena ustanovení o nákladech na fungování příslušného orgánu PRS, jež jsou obsažena v rozhodnutí č. 1104/2011/EU.
- (15) V zájmu optimalizace využití poskytovaných služeb by systémy, sítě a služby, které mají základ v programech Galileo a EGNOS, měly být, pokud možno, slučitelné a interoperabilní mezi sebou i s ostatními systémy družicové navigace a s klasickými prostředky navigace, pokud je taková slučitelnost nebo interoperabilita uvedena v určité mezinárodní smlouvě a aniž by tím byl dotčen cíl strategické autonomie.
- (16) Vzhledem k tomu, že Unie zajišťuje v zásadě celé financování programů Galileo a EGNOS, je třeba stanovit, že Unie je vlastníkem veškerého hmotného nebo nehmotného majetku, který byl vytvořen nebo vyvinut v rámci těchto programů. Aby byla plně dodržena veškerá základní vlastnická práva, měly by být se stávajícími vlastníky uzavřeny patřičné dohody, a to zejména pokud jde o hlavní části infrastruktur a jejich bezpečnost. Mělo by být zřejmé, že ustanovení týkající se vlastnictví nehmotného majetku stanovená v tomto nařízení se nevztahují na hmotná práva, která nejsou v rámci příslušných vnitrostátních předpisů převoditelná. Tímto vlastnictvím Unie by neměla být dotčena možnost, aby Unie v souladu s tímto nařízením a v případech, kdy je to na základě posouzení jednotlivých případů považováno za vhodné, tento majetek zpřístupnila třetím stranám nebo ho zcizila. Unie by zejména měla mít možnost převést na třetí strany vlastnictví práv duševního vlastnictví vyplývajících z činnosti prováděné v rámci programů Galileo a EGNOS nebo jim udělit licenci k využívání těchto práv. V zájmu snazšího přijetí družicové navigace na trzích je třeba zajistit, aby třetí strany mohly optimálně využívat především práv

duševního vlastnictví, která plynou z programů Galileo a EGNOS a náleží Unii, a to včetně na socio-ekonomické úrovni.

- (17) Majetek vytvořený nebo vyvinutý mimo programy Galileo a EGNOS není dotčen ustanoveními o vlastnictví uvedenými v tomto nařízení. Takové prostředky ovšem častokrát mohou mít na provádění programů zásadní dopad. S cílem povzbudit vývoj nových technologií mimo programy Galileo a EGNOS by Komise měla vybízet třetí strany, aby příslušnému nehmotnému majetku věnovaly pozornost, a měla by, pokud by to bylo pro programy přínosné, vyjednat podmínky pro jeho odpovídající využívání.
- (18) Zaváděcí fáze a fáze využívání programu Galileo a fáze využívání programu EGNOS by měly být zcela financovány Unií. Nicméně v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽³⁾, by členské státy měly mít možnost poskytnout do programů Galileo a EGNOS dodatečné prostředky nebo věcné příspěvky na základě příslušných dohod, a financovat tak další prvky programů související s případnými konkrétními cíli dotčených členských států. Do programů by rovněž měly mít možnost přispívat třetí země a mezinárodní organizace.
- (19) K zajištění kontinuity a stability programů Galileo a EGNOS je na finanční plánovací období zapotřebí dostatečné a systematické financování, a to i vzhledem k evropskému rozměru těchto programů a jejich skutečnému přínosu pro Evropu. Rovněž by se měla pro období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 určit částka požadovaná na financování dokončení zaváděcí fáze programu Galileo a fáze využívání programů Galileo a EGNOS.
- (20) Nařízení (EU, Euratom) č. 1311/2013 přiděluje na financování činností spojených s programy Galileo a EGNOS v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 částku v maximální výši 7 071,73 milionů EUR v běžných cenách. V zájmu přehlednosti a snazší kontroly nákladů by celková částka měla být rozdělena do několika kategorií. Komise by však měla mít možnost přesunovat prostředky z jedné kategorie do druhé, aby byla zajištěna flexibilita a bezproblémové fungování programů. Je třeba, aby činnosti v rámci programů Galileo a EGNOS zahrnovaly též ochranu systémů a jejich fungování, a to i při vypouštění družic. Příspěvek na náklady služeb, které tuto ochranu mohou zajistit, by proto mohl být financován z rozpočtu přiděleného na programy v mezích dostupnosti dané přísnou kontrolou nákladů a s ohledem na celkovou částku stanovenou nařízením (EU, Euratom) č. 1311/2013. Tento příspěvek by měl být použit pouze pro účely zajištění údajů a služeb, a nikoli pořízení infrastruktury. Toto nařízení stanoví finanční krytí pro další provádění programů Galileo a EGNOS, které má během

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 683/2008 ze dne 9. července 2008 o dalším provádění evropských programů družicové navigace (EGNOS a Galileo) (Úř. věst. L 196, 24.7.2008, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1104/2011/EU ze dne 25. října 2011 o podmínkách přístupu k veřejné regulované službě nabízené globálním družicovým navigačním systémem vytvořeným na základě programu Galileo (Úř. věst. L 287, 4.11.2011, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

ročního rozpočtového procesu představovat pro Evropský parlament a Radu hlavní referenční částku ve smyslu bodu 17 Interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázi, spolupráci v rozpočtových záležitostech a o řádném finančním řízení ⁽¹⁾ (EU, Euratom) č. 1311/2013.

- (21) V tomto nařízení je třeba stanovit činnosti, na něž mají být poskytovány rozpočtové prostředky Unie vyčleněné na programy Galileo a EGNOS pro období 2014–2020. Tyto prostředky by měly být poskytnuty především na činnosti spojené se zaváděcí fází programu Galileo včetně řízení této fáze a dohledu nad ní a s využitím systému vytvořeného v rámci programu Galileo včetně předběžných a přípravných úkonů vztahujících se k fázi využívání tohoto programu a také na činnosti týkající se využití systému EGNOS. Rovněž by měly být poskytnuty na financování některých jiných činností nezbytných pro řízení a realizaci cílů programů Galileo a EGNOS, zejména podpory výzkumu a vývoje základních prvků, jako jsou sady čipů a přijímače uzpůsobené pro systém Galileo včetně softwarových modulů sloužících jako vhodný prostředek k monitorování polohy a integrity. Tyto prvky představují rozhraní mezi službami poskytovanými infrastrukturou a odběratelskými aplikacemi a umožňují rozvoj aplikací v rámci různých hospodářských odvětví. Jejich rozvoj přispívá k maximalizaci socioekonomických přínosů, neboť umožňuje tržní uplatnění nabízených služeb. Komise každoročně předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o sledované strategii řízení nákladů.
- (22) Je třeba zdůraznit, že odhadované investiční náklady a náklady na provoz systémů v období 2014 až 2020 nezohledňují nepředpokládané finanční závazky, které mohou Unii vzniknout, především ve spojení s režimem odpovědnosti vzhledem k poskytování služeb nebo k vlastnictví systémů ze strany Unie, zejména s ohledem na špatné fungování systémů. Komise tyto závazky podrobuje specifické analýze.
- (23) Rovněž je třeba upozornit, že rozpočtové zdroje stanovené tímto nařízením nezahrnují práce financované z prostředků přidělených na program Horizont 2020, např. práce spojené s rozvojem aplikací odvozených od těchto systémů. Tyto práce umožní optimalizovat využití služeb poskytovaných v rámci programů Galileo a EGNOS, zajistit návratnost investic ze strany Unie

v oblasti sociálních a ekonomických výhod a posílit know-how podniků Unie v oblasti družicové navigace. Komise by měla zajistit transparentnost a přehlednost, pokud jde o různé zdroje financování pro různé aspekty programů.

- (24) Příjmy ze systémů pocházející zejména z komerčních služeb, které poskytuje systém zavedený v rámci programu Galileo, by nicméně měla vybírat Unie, aby bylo zajištěno částečné uhrazení předchozích investic, a tyto příjmy by měly sloužit k podpoře cílů programů Galileo a EGNOS. Ve smlouvách uzavřených se soukromými subjekty by však mělo být možné stanovit mechanismus rozdělení těchto příjmů.
- (25) Ve snaze zabránit nárůstu nákladů a zpožděním, která se u programů Galileo a EGNOS v minulosti objevila, je nezbytné usilovat o lepší kontrolu rizik, která by mohla způsobit navýšení nákladů či zpoždění, jak požaduje Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 8. června 2011 o přezkumu evropských družicových navigačních programů v polovině období: hodnocení provádění, budoucí výzvy a perspektivy financování ⁽²⁾ a Rada ve svých závěrech ze dne 31. března 2011 a jak vyplývá ze sdělení Komise ze dne 29. června 2011 nazvaného „Rozpočet – Evropa 2020“.
- (26) Řádná veřejná správa programů Galileo a EGNOS vyžaduje na jedné straně přísné rozdělení povinností a úkolů zejména mezi Komisí, Agenturu pro evropský GNSS a Evropskou kosmickou agenturu (ESA) a na straně druhé postupné přizpůsobování správy potřebám provozu systémů.
- (27) Komise by jakožto zástupce Unie, která v zásadě sama zajišťuje financování programů Galileo a EGNOS a která je vlastníkem systémů, měla nést odpovědnost za průběh programů a zajišťovat jejich celkový dohled. Měla by tedy spravovat finanční prostředky přidělené na programy na základě tohoto nařízení, dohlížet na provádění všech činností programů a zajistit jasné rozdělení povinností a úkolů zejména mezi Agenturu pro evropský GNSS a agenturu ESA. Za tím účelem je třeba Komisi pověřit kromě těchto obecných úkolů a jiných úkolů, které jí ukládá toto nařízení, určitými konkrétními úkoly. Ve

⁽¹⁾ Úř. věst. C 420 du 20.12.2013, p. 1

⁽²⁾ Úř. věst. C 380 E, 11.12.2012, s. 84.

snaze optimalizovat zdroje a pravomoci různých zúčastněných stran by Komise měla některé úkoly přenést prostřednictvím pověřovacích smluv v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.

aby byla zajištěna kontinuita programů. V případě programu EGNOS by předání mělo proběhnout nejpozději dne 1. ledna 2014, v případě programu Galileo by k němu mělo dojít v roce 2016.

- (28) S ohledem na význam pozemní infrastruktury systémů pro programy Galileo a EGNOS a její dopad na bezpečnost systémů by určení umístění této infrastruktury mělo představovat jeden ze zvláštních úkolů Komise. Pozemní infrastruktura systémů by i nadále měla být zaváděna na základě otevřeného a transparentního procesu. Umístění této infrastruktury by mělo být určeno s ohledem na zeměpisná a technická omezení spolu s optimálním zeměpisným rozšířením této pozemní infrastruktury a na případnou existenci stávajících zařízení a vybavení vhodných pro příslušné úkoly a rovněž při zajištění souladu s bezpečnostními potřebami každé pozemní stanice a s vnitrostátními bezpečnostními požadavky každého členského státu.
- (29) Agentura pro evropský GNSS byla zřízena nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 912/2010⁽¹⁾ za účelem dosažení cílů programů Galileo a EGNOS a provádění některých úkolů spojených s průběhem těchto programů. Jedná se o agenturu Unie, jež má jako subjekt ve smyslu nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 povinnosti stanovené pro agentury Unie. Měly by jí být přiděleny úkoly související s bezpečností programů a jejím případným jmenováním příslušným orgánem PRS. Měla by rovněž přispívat k podpoře systémů a jejich uvedení na trh, a to včetně navázání kontaktů s uživateli a potenciálními uživateli služeb poskytovaných v rámci programů Galileo a EGNOS, a shromažďovat informace o jejich požadavcích a o vývoji na trhu družicové navigace. Kromě toho je třeba, aby vykonávala úkoly, které jí Komise svěří prostřednictvím jedné či více pověřovacích smluv pro různé zvláštní úkoly související s programy, zejména úkoly související s fázemi využívání systémů, včetně řízení provozních činností programů, podporou aplikací a služeb na trhu družicové navigace a podporou vývoje základních prvků týkajících se programů. Aby Komise jakožto zástupce Unie mohla plně vykonávat své právo auditu, měly by tyto pověřovací smlouvy zahrnovat obecné podmínky pro správu finančních prostředků svěřených Agentuře pro evropský GNSS.
- Odpovědnost za plnění úkolů spojených s řízením provozních činností programů Galileo a EGNOS a za jejich využívání by na Agenturu pro evropský GNSS měla být přenesena postupně a pod podmínkou úspěšného dokončení zprávy o náležitém předání, ale i připravenosti Agentury pro evropský GNSS převzít tyto úkoly,
- (30) Unie by pro zaváděcí fázi programu Galileo měla s agenturou ESA uzavřít pověřovací smlouvu, v níž budou stanoveny úkoly agentury ESA pro tuto fázi. Komise jakožto zástupce Unie by měla vynaložit veškeré úsilí na to, aby tuto pověřovací smlouvu uzavřela do šesti měsíců po uplynutí data použitelnosti tohoto nařízení. Aby Komise mohla plně vykonávat své právo auditu, měla by pověřovací smlouva zahrnovat obecné podmínky pro správu finančních prostředků svěřených agentuře ESA. Pokud se jedná o činnosti financované výhradně Uní, měly by tyto podmínky zajišťovat kontrolu na stejné úrovni, jaká by byla vyžadována v případě, že by agentura ESA byla agenturou Unie.
- (31) Pro fázi využívání programů Galileo a EGNOS by Agentura pro evropský GNSS měla s agenturou ESA uzavřít pracovní ujednání stanovující úkoly této agentury v rozvíjení budoucí generace systémů a při poskytování technické podpory ve vztahu ke stávající generaci systémů. Tato ujednání by měla být v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012. Tato ujednání by neměla zahrnovat úlohu agentury ESA při činnostech týkajících se výzkumu a technologií, ani v raných fázích činností v oblasti vývoje a výzkumu souvisejících s infrastrukturou budovanou v rámci programů Galileo a EGNOS. Tyto činnosti by měly být financovány mimo rozpočet přidělený na programy, a to například z finančních prostředků přidělených na program Horizont 2020.
- (32) Odpovědnost za průběh programů Galileo a EGNOS zahrnuje zejména odpovědnost za jejich bezpečnost, za bezpečnost systémů i jejich provoz. Kromě případů, kdy je použita společná akce Rady 2004/552/SZBP⁽²⁾, u níž je třeba provést přezkum za účelem zohlednění změn programů Galileo a EGNOS, jejich řízení a změn Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie zavedených Lisabonskou smlouvou, nese odpovědnost za bezpečnost Komise, a to i přesto, že některé úkoly týkající se bezpečnosti jsou svěřeny Agentuře pro evropský GNSS. Komise má zejména uplatňovat mechanismy pro zajištění odpovídající koordinace mezi různými subjekty pověřenými úkoly týkajícími se bezpečnosti.
- (33) Při uplatňování tohoto nařízení by Komise ve věcech souvisejících s bezpečností měla vést konzultace s příslušnými odborníky v oblasti bezpečnosti z členských států.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 912/2010 ze dne 22. září 2010 o zřízení Agentury pro evropský GNSS, kterým se ruší nařízení Rady (ES) č. 1321/2004 o zřízení řídicích struktur pro evropské družicové navigační programy a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 683/2008 (Úř. věst. L 276, 20.10.2010, s. 11).

⁽²⁾ Společná akce Rady 2004/552/SZBP ze dne 12. července 2004 o aspektech provozu Evropského družicového navigačního systému majících dopad na bezpečnost Evropské unie (Úř. věst. L 246, 20.7.2004, s. 30).

- (34) Vzhledem ke specifickým kompetencím a k jejím pravidelným kontaktům se správami třetích zemí a mezinárodními agenturami se má za to, že ESVČ by mohla být orgánem, který bude Komisi nápomocen při provádění některých úkolů týkajících se bezpečnosti systémů a programů Galileo a EGNOS v oblasti vnějších vztahů v souladu s rozhodnutím Rady 2010/427/EU ⁽¹⁾. Komise by měla zajistit, aby ESVČ plně vykonávala své činnosti při provádění bezpečnostních úkolů v oblasti vnějších vztahů. Za tímto účelem by ESVČ měla být poskytnuta veškerá nezbytná technická podpora.
- (35) V zájmu zajištění bezpečného předávání informací v rámci působnosti tohoto nařízení by příslušné bezpečnostní předpisy měly pro utajované informace EU poskytovat stejný stupeň ochrany, který je zajištěn bezpečnostními předpisy stanovenými v příloze rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ⁽²⁾ a bezpečnostními předpisy Rady stanovenými v přílohách rozhodnutí Rady 2013/488/EU ⁽³⁾. Každý členský stát by měl zajistit, aby se jeho vnitrostátní bezpečnostní předpisy vztahovaly na všechny fyzické osoby s bydlištěm na jejich území a na všechny právnické osoby usazené na jejich území, jež přicházejí do styku s utajovanými informacemi EU týkajícími se programů Galileo a EGNOS. Bezpečnostní předpisy agentury ESA a rozhodnutí vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 15. června 2011 ⁽⁴⁾ by měly být považovány za rovnocenné s bezpečnostními předpisy stanovenými v příloze rozhodnutí 2001/844/ES, ESUO, Euratom a bezpečnostními předpisy stanovenými v přílohách rozhodnutí 2013/488/EU.
- (36) Tímto nařízením nejsou dotčena stávající ani budoucí pravidla přístupu k dokumentům přijatá v souladu s čl. 15 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie. Toto nařízení by rovněž nemělo být chápáno tak, že ukládá členským státům povinnost nezohledňovat své ústavní požadavky, pokud jde o přístup k dokumentům.
- (37) Pro přidělování prostředků Unie vyčleněných na programy Galileo a EGNOS, jejichž výše představuje maximální limit, který by Komise neměla překročit, je nezbytné, aby byly používány účinné postupy zadávání zakázek a zejména aby byly vyjednány smlouvy, kterými se docílí optimálního využívání zdrojů a spolehlivého splnění zadání, plynulé kontinuity programů, řízení rizik a plnění navrženého časového rozvrhu. O dodržení těchto požadavků by měl usilovat příslušný zadavatel.
- (38) Vzhledem k tomu, že programy Galileo a EGNOS bude v zásadě financovat Unie, mělo by být zadávání veřejných zakázek v jejich rámci v souladu s pravidly Unie pro veřejné zakázky a mělo by být především zaměřeno na optimalizaci zdrojů, kontrolu nákladů, snížení rizik, zvýšení účinnosti a snížení závislosti na jednotlivých dodavatelích. Je třeba, aby byla zajištěna otevřená a spravedlivá hospodářská soutěž v celém dodavatelském řetězci umožňující vyváženou účast různých průmyslových odvětví na všech úrovních, zejména nových účastníků a malých a středních podniků. Je třeba zabránit možnému zneužití dominance a zabránit dlouhodobé závislosti na jednom dodavateli. S cílem zmírnit rizika programů, zabránit závislosti na jediném dodavateli a zajistit lepší celkovou kontrolu programů, jejich nákladů a časového rozvrhu je třeba, aby kdykoli je to možné, byly dodávky zajišťovány z více zdrojů. Ve všech oblastech týkajících se družicové navigace by navíc v souladu s mezinárodními dohodami, jejichž je Unie stranou, měl být chráněn a podporován rozvoj evropského průmyslu. Nebezpečí nedostatečného plnění zakázky nebo jejího neplnění je třeba co nejvíce zmírnit. Dodavatelé by za tímto účelem měli prokázat udržitelnost svého smluvního plnění, pokud jde o přijaté závazky a dobu trvání smlouvy. Zadavatel by proto měl v případě potřeby upřesnit požadavky týkající se spolehlivosti dodávek a poskytování služeb.
- Zadavatel kromě toho může v případě nákupu zboží a služeb citlivé povahy podmínit tento nákup zvláštními požadavky, zejména za účelem zajištění bezpečnosti informací. Průmyslová odvětví Unie by měla mít možnost využívat v případě určitých prvků a služeb i zdrojů mimo území Unie v případě prokazatelných zásadních výhod, pokud jde o kvalitu a náklady, ovšem při zohlednění strategické povahy programů a požadavků Unie na bezpečnost a kontrolu vývozu. Je třeba využít investic i získaných zkušeností a odborné způsobilosti v oblasti průmyslu včetně těch, které byly získány ve fázích definování, vývoje a ověřování programů, a zároveň zajistit, že nedojde k narušení pravidel pro výběrová řízení.
- (39) V zájmu lepšího vyhodnocení celkových nákladů spojených se zadáváním výrobkem, službou nebo prací, včetně souvisejících dlouhodobých provozních nákladů, je třeba při zadávání zakázek ve vhodných případech, pokud se jedná o zadávání zakázek založené na kritériu hospodářsky nejvýhodnější zakázky, zohlednit celkové náklady v průběhu doby životnosti zadávaného výrobku, služby nebo práce, a to za použití přístupu založeného
- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30).
- ⁽²⁾ 2001/844/ES, ESUO, Euratom: rozhodnutí Komise ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednací řád (Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1).
- ⁽³⁾ 2013/488/EU: rozhodnutí Rady ze dne 23. září 2013 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 141, 15.10.2013, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Úř. věst. C 304, 15.10.2011, s. 7.

na nákladové účinnosti, jako je zjištění nákladů v průběhu životního cyklu. Zadavatel by pro tento účel měl zajistit, aby metoda, která má být použita pro výpočet nákladů spojených s dobou životnosti výrobku, služby nebo práce, byla výslovně uvedena v zadávací dokumentaci nebo v oznámení o zakázce a aby umožňovala ověřit přesnost informací poskytovaných zhotovitelem.

(40) Družicová navigace je komplexní a neustále se vyvíjející technologií. Z toho pro veřejné zakázky uzavírané v rámci programů Galileo a EGNOS plynou nejistoty a rizika, a to zejména pokud se tyto zakázky mohou týkat dlouhodobého zařízení nebo poskytování služeb. Tyto charakteristiky vyžadují, aby se na veřejné zakázky vedle pravidel stanovených v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 vztahovala i zvláštní opatření. Jestliže má jeden nebo více podniků již před nabídkovým řízením k dispozici důvěrné informace o činnostech týkajících se tohoto nabídkového řízení, měl by mít zadavatel možnost stanovit nové rovné podmínky hospodářské soutěže. Měl by též mít možnost zakázku zadat formou rozdělení na podmíněné části, doplnit zakázku za určitých podmínek v rámci jejího plnění dodatkem nebo i určit minimální podíl, který má být zadán subdodavateli. Z důvodů technických nejistot, které jsou pro programy Galileo a EGNOS charakteristické, nemohou být ceny veřejných zakázek vždy přesně dopředu stanoveny, a proto se jeví jako vhodné, aby zakázky byly smlouvy o zakázce byly uzavírány ve formě, kdy není stanovena pevná a definitivní cena, a aby obsahovaly ustanovení o ochraně finančních zájmů Unie.

(41) V souladu s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii by se členské státy měly zdržet všech opatření, jež by mohla poškodit programy Galileo a EGNOS nebo služby. Rovněž je třeba objasnit, že dotčené členské státy by měly učinit veškerá nezbytná opatření s cílem zajistit ochranu pozemních stanic nacházejících se na jejich územích. Kromě toho by členské státy a Komise měly společně s příslušnými mezinárodními subjekty a regulačními orgány usilovat o zajištění toho, aby rádiové spektrum nezbytné pro systém vytvořený v rámci programu Galileo bylo dostupné a aby bylo chráněno způsobem, který umožní plný rozvoj a využívání aplikací, jež jsou na tomto systému založeny, v souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 243/2012/EU ⁽¹⁾.

(42) S ohledem na světový rozměr systémů je důležité, aby Unie mohla v rámci programů Galileo a EGNOS uzavírat

se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi dohody v souladu s článkem 218 Smlouvy o fungování Evropské unie, kterými zajistí především jejich řádný průběh, projednání některých otázek týkajících se bezpečnosti a zpoplatnění, optimalizaci služeb pro občany Unie a uspokojí potřeby třetích zemí a mezinárodních organizací. Případně je rovněž užitečné stávající dohody upravit v souladu s vývojem programů Galileo a EGNOS. Při přípravě nebo provádění těchto dohod může Komise v mezích úkolů, které jí byly svěřeny tímto nařízením, požádat o pomoc ESVČ, ESA a Agenturu pro evropský GNSS.

(43) Je třeba potvrdit, že Komise může při plnění některých svých úkolů, které nejsou regulačního rázu, případně a je-li to nezbytné využít technické pomoci některých externích subjektů. Tutéž technickou pomoc mohou při plnění úkolů, které jim byly svěřeny na základě tohoto nařízení, využívat i jiné subjekty zapojené do veřejné správy programů Galileo a EGNOS.

(44) Unie je založena na dodržování základních práv a zejména články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie výslovně uznávají základní právo na soukromí a ochranu osobních údajů. V rámci programů Galileo a EGNOS by měla být zajištěna ochrana osobních údajů a soukromí.

(45) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny prostřednictvím přiměřených opatření v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případně správních a finančních sankcí v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.

(46) Je důležité pravidelně informovat Evropský parlament a Radu o provádění programů Galileo a EGNOS, zejména pokud jde o řízení rizik, náklady, časový rozvrh a plnění. Evropský parlament, Rada a Komise kromě toho zasednou v interinstitucionální skupině odborníků pro Galileo v souladu se společným prohlášením o interinstitucionální skupině odborníků pro Galileo, které je zveřejněné společně s tímto nařízením.

(47) Komise by měla na základě dohodnutých ukazatelů hodnotit účinnost a efektivitu přijatých opatření pro účely realizace cílů programů Galileo a EGNOS.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 243/2012/EU ze dne 14. března 2012 o vytvoření víceletého programu politiky rádiového spektra (Úř. věst. L 81, 21.3.2012, s. 7).

(48) Ve snaze zajistit bezpečnost systémů a jejich fungování je třeba na Komisi přenést pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie v souvislosti s hlavními cíli nezbytnými k zajištění bezpečnosti systémů a jejich fungování. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(49) Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci, aby se zajistily jednotné podmínky provádění tohoto nařízení. Tyto pravomoci je třeba vykonávat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.

(50) V zájmu řádné veřejné správy, která vyžaduje, aby byla zaručena jednotnost řízení programů Galileo a EGNOS, rychlejší přijímání rozhodnutí a rovný přístup k informacím, by zástupci Agentury pro evropský GNSS a agentury ESA měli mít možnost podílet se na činnostech Výboru pro evropské programy GNSS (dále jen "výbor"), jenž má být nápomocen Komisi, jako pozorovatelé. Ze stejných důvodů by se na pracích tohoto výboru, s výhradou bezpečnostních omezení a v souladu s ustanoveními takové dohody, mohli podílet i zástupci třetích zemí nebo mezinárodních organizací, které uzavřely mezinárodní dohodu s Unií. Tito zástupci Agentury pro evropský GNSS, agentury ESA, třetích zemí a mezinárodních organizací nejsou oprávněni účastnit se hlasování výboru.

(51) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zřízení a využití systémů družicové navigace, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, protože přesahuje finanční a technické možnosti jednotlivých členských států, a vzhledem k jeho rozsahu nebo účinkům jej tedy může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 SEU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné.

(52) Společný podnik Galileo, který byl zřízen nařízením Rady (ES) č. 876/2002⁽²⁾, svou činnost ukončil dne

31. prosince 2006. Nařízení (ES) č. 876/2002 by proto mělo být zrušeno.

(53) Vzhledem k potřebě hodnocení programů Galileo a EGNOS a k rozsahu změn, které mají být v nařízení (ES) č. 683/2008 provedeny, a v zájmu přehlednosti a právní jistoty by nařízení (ES) č. 683/2008 mělo být zrušeno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla pro zřízení a využití systémů v rámci evropských programů družicové navigace, a to zejména pravidla týkající se správy a finančního příspěvku Unie.

Článek 2

Evropské systémy a programy družicové navigace

1. Evropské programy družicové navigace, Galileo a EGNOS, zahrnují všechny činnosti nezbytné k definování, vývoji, ověřování, výstavbě, provozu, obnově a zdokonalování evropských systémů družicové navigace, totiž systému vytvořeného v rámci programu Galileo a systému EGNOS, a k zajištění jejich bezpečnosti a interoperability.

Cílem těchto programů je rovněž maximalizace socioekonomických přínosů evropských systémů družicové navigace, a to zejména podporou využívání těchto systémů a rozvojem aplikací a služeb, které jsou na těchto systémech založeny.

2. Systém vytvořený v rámci programu Galileo je civilní systém pod kontrolou civilních složek a nezávislá infrastruktura globálního družicového navigačního systému (GNSS), která sestává z konstelace družic a celosvětové sítě pozemních stanic.

3. Systém EGNOS je infrastruktura regionálního družicového navigačního systému sledující a opravující otevřené signály vysílané stávajícími globálními družicovými navigačními systémy, jakož i signály otevřené služby poskytované systémem vytvořeným v rámci programu Galileo, až se stanou dostupné. Systém EGNOS sestává z pozemních stanic a několika transpondérů umístěných na geostacionárních družicích.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 876/2002 ze dne 21. května 2002 o zřízení společného podniku Galileo (Úř. věst. L 138, 28.5.2002, s. 1).

4. Specifické cíle programu Galileo zajistí, aby signály vysílané systémem, který byl vytvořen v rámci tohoto programu, mohly být využívány k plnění těchto funkcí:

- a) nabízet „otevřenou službu“ (tzv. „Open Service“ nebo OS), která je pro uživatele bezplatná a poskytuje informace o poloze a synchronizaci a je určena především k masovému používání družicové navigace;
- b) prostřednictvím signálů v rámci otevřené služby programu Galileo nebo ve spolupráci s jinými družicovými navigačními systémy přispívat k integritě služeb sledování zaměřených na uživatele aplikací pro zajištění bezpečnosti života, a to v souladu s mezinárodními normami;
- c) nabízet obchodní službu (tzv. „Commercial Service“ nebo CS) umožňující vývoj aplikací pro profesionální či obchodní účely díky zvýšeným výkonům a údajům s vyšší přidanou hodnotou oproti aplikacím otevřené služby;
- d) nabízet veřejnou regulovanou službu (tzv. „Public Regulated Service“ nebo PRS) určenou pouze vládou schváleným uživatelům pro citlivé aplikace, které vyžadují maximální nepřetržitost služby, bezplatně členskými státy EU, Radě, Komisi, ESVC a případně řádně zmocněným agenturám Unie; tato služba používá silné a šifrované signály. Otázka zpoplatnění služby pro ostatní odběratele PRS uvedené v článku 2 rozhodnutí č. 1104/2011/EU bude posuzována případ od případu a v dohodách uzavřených podle čl. 3 odst. 5 uvedeného rozhodnutí se upřesní příslušná ustanovení;
- e) přispívat ke službě pátrání a záchrany (tzv. „Search and Rescue Support Service“ nebo SAR) systému COSPAS-SARSAT odhalováním tísňových signálů vysílaných bóji a zpětným posíláním zpráv.

5. Specifickými cíli programu EGNOS je zajistit, aby signály vysílané systémem EGNOS mohly být využívány k plnění těchto funkcí:

- a) nabízet otevřenou službu (OS), která je pro uživatele bezplatná a poskytuje informace o poloze a synchronizaci a která je určena především k masovému používání družicové navigace v oblasti pokryté systémem EGNOS;
- b) nabízet službu pro šíření obchodních údajů (tzv. „EGNOS Data Access Service“ nebo EDAS) umožňující vývoj aplikací pro profesionální či obchodní účely díky zvýšeným výkonům a údajům s vyšší přidanou hodnotou oproti aplikacím otevřené služby tohoto programu;

- c) nabízet službu pro zajištění bezpečnosti života (tzv. „Safety of Life Service“ nebo SoL) pro uživatele, pro které je nejpodstatnější bezpečnost; tato služba, která je osvobozena od přímých uživatelských poplatků, splňuje především požadavky některých odvětví na nepřetržitost, dostupnost a přesnost a obsahuje funkci zprávy o integritě, která v případě selhání systémů podporovaných systémem EGNOS v oblasti pokrytí nebo v případě signálů o překročení limitů, které tyto systémy vydají, upozorní uživatele.

Přednostně se tyto funkce co nejdříve poskytnou na území členských států nacházejících se v Evropě.

Geografické pokrytí služeb poskytovaných systémem EGNOS může být rozšířeno do dalších oblastí světa, zejména na území kandidátských zemí, třetích zemí přidružených k iniciativě jednotného evropského nebe, a zemí v rámci evropské politiky sousedství, pokud je to technicky proveditelné a v souladu s mezinárodními dohodami. Náklady spojené s tímto rozšířením, včetně souvisejících nákladů na využívání, nejsou hrazeny ze zdrojů uvedených v článku 9. Uvedené rozšíření nezpůsobí prodlevu v rozšíření geografického pokrytí služeb poskytovaných systémem EGNOS v rámci území členských států nacházejících se v Evropě.

Článek 3

Fáze programu Galileo

Program Galileo sestává z těchto fází:

- a) definiční fáze, během které byla navržena architektura systému a určeny jeho prvky a která skončila v roce 2001;
- b) fáze vývoje a ověřování, která má být podle plánu ukončena do 31. prosince 2013 a zahrnuje výrobu a vypuštění prvních družic, zřízení prvních pozemních infrastruktur a všechny činnosti a kroky, které umožňují ověřování systému na oběžné dráze;
- c) zaváděcí fáze, která by měla být ukončena do 31. prosince 2020 a která zahrnuje:
 - i) vybudování, zřízení a ochranu veškeré infrastruktury ve vesmíru, zejména všech družic nezbytných pro dosažení konkrétních cílů uvedených v čl. 2 odst. 4 a potřebných náhradních družic, a související vývojovou údržbu a provoz;
 - ii) vybudování, zřízení a ochranu veškeré pozemní infrastruktury, zejména infrastruktury, která je potřebná k řízení družic a zpracování údajů z družicového navigačního systému, a středisek služeb a jiných pozemních středisek, a související vývojovou údržbu a provoz;

- iii) přípravu na fázi využívání, včetně přípravných činností souvisejících s poskytováním služeb uvedených v čl. 2 odst. 4;
- d) fáze využívání, která zahrnuje:
 - i) řízení, údržbu, neustálé zdokonalování, vývoj a ochranu infrastruktury ve vesmíru, včetně dobudování a managementu zastarávání;
 - ii) řízení, údržbu, neustálé zdokonalování, vývoj a ochranu pozemní infrastruktury, zejména středisek služeb a jiných pozemních středisek, sítí a míst, včetně dobudování a managementu zastarávání;
 - iii) vývoj budoucích generací systému a rozvíjení služeb uvedených v čl. 2 odst. 4;
 - iv) certifikaci a normalizaci spojené s programem;
 - v) poskytování služeb uvedených v čl. 2 odst. 4 a jejich uvádění na trh;
 - vi) spolupráci s dalšími GNSS; a
 - vii) a všechny další činnosti nezbytné pro vývoj tohoto systému a řádný průběh programu.

Fáze využívání bude spuštěna postupně mezi roky 2014 a 2015, kdy bude zahájeno poskytování prvních služeb v oblasti otevřené služby, služby pomoci a záchrany a veřejně regulované služby. Tyto počáteční služby budou postupně zlepšovány a postupně budou prováděny ostatní funkce uvedené v konkrétních cílech podle čl. 2 odst. 4 s cílem dosáhnout plné provozuschopnosti do 31. prosince 2020.

Článek 4

Fáze využívání programu EGNOS

Fáze využívání programu EGNOS zahrnuje především:

- a) řízení, údržbu, neustálé zdokonalování, vývoj a ochranu infrastruktury ve vesmíru, včetně dobudování a managementu zastarávání;
- b) řízení, údržbu, neustálé zdokonalování, vývoj a ochranu infrastruktury ve vesmíru, zejména sítí, míst a podpůrných zařízení, včetně dobudování a managementu zastarávání;
- c) vývoj budoucích generací systému a rozvíjení služeb uvedených v čl. 2 odst. 5;

- d) certifikaci a normalizaci spojené s programem;
- e) poskytování služeb uvedených v čl. 2 odst. 5 a jejich uvádění na trh;
- f) veškeré prvky dokládající spolehlivost systému a jeho využití;
- g) koordinační činnost týkající se plnění specifických cílů podle čl. 2 odst. 5 druhého a třetího pododstavce.

Článek 5

Slučitelnost a interoperabilita systémů

1. Systémy, sítě a služby zřízené v rámci programů Galileo a EGNOS jsou z technického hlediska slučitelné a interoperabilní.
2. Systémy, sítě a služby zřízené v rámci programů Galileo a EGNOS jsou slučitelné a interoperabilní s ostatními systémy družicové navigace a s klasickými prostředky navigace, pokud je požadavek takové slučitelnosti a interoperability stanoven v mezinárodní dohodě uzavřené podle článku 29.

Článek 6

Vlastnictví

Unie je vlastníkem veškerého hmotného i nehmotného majetku vytvořeného nebo vyvinutého v rámci programů Galileo a EGNOS. Za tímto účelem se se třetími stranami případně uzavírají dohody o stávajících vlastnických právech.

Komise prostřednictvím vhodného rámce zajistí optimální využití majetku uvedeného v tomto článku; zejména co nejúčinněji spravuje práva duševního vlastnictví týkající se programů Galileo a EGNOS, přičemž zohledňuje potřebu chránit a posilovat práva duševního vlastnictví Unie, zájmy všech zúčastněných stran a nezbytnost vyváženého rozvoje trhů a nových technologií. Za tím účelem zajistí, aby smlouvy uzavřené v rámci programů Galileo a EGNOS zahrnovaly možnost převodu práv duševního vlastnictví nebo udělení licence k využití produktů, vzniklých při činnosti v rámci těchto programů, třetím stranám.

KAPITOLA II

ROZPOČTOVÝ PŘÍSPĚVEK A MECHANISMY

Článek 7

Činnosti

1. Rozpočtové prostředky Unie přidělené na programy Galileo a EGNOS pro období 2014–2020 podle tohoto nařízení jsou poskytnuty za účelem financování činností spojených s:
 - a) dokončením zaváděcí fáze programu Galileo uvedené v čl. 3 písm. c);

- b) fázi využívání programu Galileo uvedenou v čl. 3 písm. d);
- c) fázi využívání programu EGNOS uvedenou v článku 4;
- d) řízením a sledováním programů Galileo a EGNOS.

2. Rozpočtové prostředky Unie přidělené na programy Galileo a EGNOS jsou v souladu s čl. 9 odst. 2 poskytnuty rovněž za účelem financování činností spojených s výzkumem a vývojem základních prvků, jako jsou čipové sady a přijímače uzpůsobené pro systém Galileo.

3. Tyto rozpočtové prostředky Unie přidělené na programy Galileo a EGNOS pokrývají rovněž výdaje Komise související s přípravou, dohledem, kontrolou, auditem a hodnocením, které jsou nezbytné pro řízení programů a plnění specifických cílů uvedených v čl. 2 odst. 4 a 5. Tyto výdaje mohou zahrnovat zejména:

- a) studie a schůzky s odborníky;
- b) informační a komunikační činnosti, včetně institucionální komunikace o prioritách Unie, mají-li tato opatření přímou souvislost s cíli tohoto nařízení, přičemž cílem je zejména vytvořit synergie s ostatními relevantními politikami Unie;
- c) informační sítě, jejichž cílem je zpracování nebo výměna informací;
- d) jakoukoli jinou technickou nebo administrativní pomoc, která je Komisi poskytnuta v souvislosti s řízením programů.

4. Náklady na programy Galileo a EGNOS a na jednotlivé fáze programů se jasně určí. Komise v souladu se zásadou transparentního řízení každý rok informuje Evropský parlament, Radu a výbor uvedený v článku 36 (dále jen "výbor") o přidělení a využívání finančních prostředků Unie, včetně bezpečnostní rezervy, na jednotlivé činnosti uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku.

Článek 8

Financování programů Galileo a EGNOS

1. V souladu s článkem 9 financuje Unie činnosti spojené s programy Galileo a EGNOS uvedené v čl. 7 odst. 1, 2 a 3, aniž je dotčena případná účast jiných zdrojů financování, zejména zdrojů uvedených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.

2. Členské státy mohou pro programy EGNOS a Galileo v určitých případech žádat o poskytnutí dodatečných finančních prostředků pro účely financování dalších prvků za podmínky, že tyto další prvky nevytvářejí finanční ani technickou zátěž a že nezpůsobují u dotčených programů prodlení. Na základě žádosti členského státu Komise přezkumným postupem uvedeným v čl. 36 odst. 3 rozhodne, zda byly splněny obě uvedené podmínky. Komise informuje Evropský parlament, Radu a výbor o všech dopadech vyplývajících z použití tohoto odstavce na programy Galileo a EGNOS.

3. Dodatečné finanční prostředky na programy Galileo a EGNOS mohou poskytnout i třetí země a mezinárodní organizace. Podmínky jejich účasti jsou stanoveny v mezinárodních dohodách uvedených v článku 29.

4. Dodatečné finanční prostředky podle odstavců 2 a 3 tohoto článku představují vnější účelově vázané příjmy ve smyslu čl. 21 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 9

Zdroje

1. Finanční krytí na provádění činností podle čl. 7 odst. 1, 2 a 3 a na pokrytí rizika spojeného s těmito činnostmi se stanoví ve výši 7 071,13 milionů EUR v běžných cenách pro období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

Roční rozpočtové prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.

Částka uvedená v prvním pododstavci se rozdělí na tyto kategorie výdajů v běžných cenách:

- a) na činnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. a) 1 930 milionů EUR;
- b) na činnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. b) 3 000 milionů EUR;
- c) na činnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. c) 1 580 milionů EUR;
- d) na činnosti uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. d) a čl. 7 odst. 3 561,73 milionů EUR.

2. Aniž jsou dotčeny částky přidělené na vývoj aplikací založených na systémech v rámci programu Horizont 2020, jsou z rozpočtových prostředků přidělených na programy Galileo a EGNOS, včetně účelově vázaných příjmů, hrazeny činnosti uvedené v čl. 7 odst. 2, a to do maximální výše 100 milionů EUR v běžných cenách.

3. Komise může prostředky z jedné kategorie výdajů, jak jsou uvedeny v odst. 1 třetím pododstavci písm. a) až d), přesunout do jiné kategorie, a to až do výše 10 % částky uvedené v odst. 1 prvním pododstavci. V případě přesunu celkové částky ve výši přesahující 10 % částky uvedené v odst. 1 prvním pododstavci Komise poradním postupem podle čl. 36 odst. 2 konzultuje s výborem.

Komise informuje o každém přesunu prostředků mezi kategoriemi výdajů Evropský parlament a Radu.

4. Tyto prostředky se používají v souladu s platnými ustanoveními tohoto nařízení a s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.

5. Rozpočtové závazky pro programy Galileo a EGNOS se přidělují v ročních splátkách.

6. Komise spravuje finanční zdroje uvedené v odstavci 1 transparentně a hospodárně. Každoročně předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o sledované strategii řízení nákladů.

Článek 10

Příjmy z programů Galileo a EGNOS

1. Příjmy plynoucí z využití systémů vybírá Unie a tyto příjmy jsou placeny do rozpočtu Unie a přiděleny programům Galileo a EGNOS, a to zejména cíli uvedenému v čl. 2 odst. 1. Jsou-li tyto příjmy vyšší, než je pro financování fází využití programů nutné, musí každou úpravu zásady přidělení těchto částek schválit Evropský parlament a Rada na základě návrhu Komise.

2. V případných smlouvách sjednaných s podniky soukromého sektoru může být stanoven mechanismus rozdělování příjmů.

3. Úrokové výnosy z předběžného financování, které bylo poskytnuto subjektům pověřeným nepřímým plněním rozpočtu, se přidělí na činnosti, na které se vztahuje pověřovací smlouva nebo dohoda uzavřená mezi Komisí a dotčeným subjektem. Subjekty pověřené nepřímým plněním rozpočtu v souladu se zásadou řádného finančního řízení otevrou účty, které umožní identifikovat prostředky a odpovídající úroky.

KAPITOLA III

VEŘEJNÁ SPRÁVA PROGRAMŮ GALILEO A EGNOS

Článek 11

Zásady veřejné správy programů Galileo a EGNOS

Veřejná správa programů je založena na těchto zásadách:

- a) přesné rozdělení úkolů a povinností mezi různé zapojené subjekty, zejména mezi Komisí, Agenturu pro evropský GNSS a agenturu ESA, přičemž hlavní odpovědnost nese Komise;
- b) loajální spolupráce mezi subjekty uvedenými v písmenu a) a členskými státy;
- c) důsledná kontrola programů, včetně toho, zda všechny zapojené subjekty v rámci svých povinností přísně dodržují náklady a časový rozvrh v souladu s cíli programů Galileo a EGNOS;
- d) optimalizace a racionalizace využití stávající struktur, aby se zabránilo jakémukoli zdvojení technického odborného poradenství;
- e) používání osvědčených systémů a metod projektového řízení při dohledu nad prováděním programů Galileo a EGNOS, s ohledem na zvláštní požadavky a za podpory odborníků v této oblasti.

Článek 12

Úloha Komise

- 1. Komise nese celkovou odpovědnost za programy Galileo a EGNOS. Spravuje prostředky přidělené na základě tohoto nařízení a dohlíží na provádění všech činností v rámci programů, zejména pokud jde o náklady, časový rozvrh a plnění.
- 2. Kromě celkové odpovědnosti, která je uvedena v odstavci 1, a konkrétních úkolů uvedených v tomto nařízení Komise:
 - a) zajistí jasné rozdělení úkolů mezi jednotlivé subjekty zapojené do programů Galileo a EGNOS a za tímto účelem pověří především prostřednictvím pověřovacích smluv Agenturu pro evropský GNSS úkoly uvedenými v čl. 14 odst. 2 a agenturu ESA úkoly uvedenými v článku 15;
 - b) zajistí včasné provedení programů Galileo a EGNOS v rámci zdrojů přidělených na programy a v souladu s cíli stanovenými v článku 2.

Za tímto účelem zřídí vhodné nástroje a zavede strukturální opatření nezbytná ke zjištění, řízení, zmírnění a sledování rizik, která jsou s programy spojena;

- c) jménem Unie a v oblasti její pravomoci řídí vztahy se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi;

d) poskytuje členským státům a Evropskému parlamentu včas všechny příslušné informace týkající se programů Galileo a EGNOS, zejména pokud jde o řízení rizika, celkové náklady, roční náklady na provoz každého významného prvku infrastruktury programu Galileo, příjmy, časový rozvrh a plnění a rovněž přehled zavádění systémů a metod projektového řízení uvedených v čl. 11 písm. e);

e) posuzuje možnosti prosazování a zajištění využití evropských systémů družicové navigace v různých odvětvích hospodářství, a to i provedením analýzy možností, jak využít výhod těchto systémů.

3. V zájmu řádného průběhu fází zavádění a využívání programu Galileo a fáze využívání programu EGNOS, které jsou uvedeny v článcích 3 a 4, učiní Komise v případě potřeby nezbytná opatření, jejichž cílem je:

a) řídit a omezit rizika spojená s průběhem programů Galileo a EGNOS

b) vymezit rozhodovací fáze, které jsou určující pro sledování a hodnocení provádění programů;

c) otevřeným a transparentním procesem určit lokalizaci pozemní infrastruktury systémů v souladu s bezpečnostními požadavky a zajistit její fungování;

d) vymezit technické a provozní specifikace nezbytné pro plnění funkcí uvedených v čl. 2 odst. 4 písm. b) a c) a zavádět změny v systémech v souladu s vývojem.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem uvedeným v čl. 36 odst. 3.

Článek 13

Bezpečnost systémů a jejich fungování

1. Komise zajistí bezpečnost programů Galileo a EGNOS, včetně bezpečnosti systémů a jejich fungování. Za tímto účelem Komise:

a) zohlední nutnost dohledu a zahrnutí požadavků na bezpečnost do všech programů a norem;

b) zajistí, aby celkový účinek těchto požadavků a norem podporoval úspěšný pokrok při provádění programů, zejména pokud jde o náklady, řízení rizik a časový rozvrh;

c) zavede mechanismy koordinace mezi jednotlivými subjekty zapojenými do programů;

d) zohlední platné bezpečnostní normy a požadavky, aby nebyla snížena všeobecná úroveň bezpečnosti a nebylo ovlivněno fungování stávajících systémů založených na těchto normách a požadavcích.

2. Aniž jsou dotčeny články 14 a 16 tohoto nařízení a článek 8 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 1104/2011/EU, přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jimiž stanoví hlavní cíle nezbytné k zajištění bezpečnosti programů Galileo a EGNOS uvedené v odstavci 1.

3. Komise zavede technické specifikace a jiná opatření nezbytná k provedení hlavních cílů uvedených v odstavci 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem uvedeným v čl. 36 odst. 3.

4. ESVČ je v souladu s čl. 2 odst. 2 rozhodnutí 2010/427/EU i nadále nápomocna Komisi při plnění funkcí v oblasti vnějších vztahů.

Článek 14

Úloha Agentury pro evropský GNSS

1 V souladu s pokyny Komise Agentura pro evropský GNSS:

a) zajišťuje, pokud jde o bezpečnost programů Galileo a EGNOS, a aniž jsou dotčeny články 13 a 16:

i) prostřednictvím rady pro bezpečnostní akreditaci bezpečnostní akreditaci podle kapitoly III nařízení (EU) č. 912/2010; za tímto účelem dává podnět k zavádění bezpečnostních postupů a sleduje je a provádí bezpečnostní проверки systému;

ii) provoz bezpečnostního střediska systému Galileo, jak je uvedeno v čl. 6 písm. d) nařízení (EU) č. 912/2010, v souladu s normami a požadavky uvedenými v článku 13 tohoto nařízení a v souladu s pokyny stanovenými společnou akcí 2004/552/SZBP;

b) plní úkoly stanovené v článku 5 rozhodnutí č. 1104/2011/EU a je nápomocna Komisi v souladu s čl. 8 odst. 6 uvedeného rozhodnutí;

c) přispívá v rámci zaváděcí fáze a fáze využívání programu Galileo a fáze využívání programu EGNOS k podpoře služeb uvedených v čl. 2 odst. 4 a 5 a jejich uvedení na trh, včetně provádění nezbytné analýzy trhu, zejména prostřednictvím zprávy o trhu s aplikacemi a službami vypracovávané ročně Agenturou pro evropský GNSS, navázáním úzkých vztahů s uživateli a potenciálními uživateli systému s cílem shromažďovat informace o jejich potřebách, dalším sledováním vývoje odběratelských trhů v oblasti družicové navigace a vypracováním akčního plánu pro přijetí služeb uvedených v čl. 2 odst. 4 a 5 sdružením uživatelů, jehož součástí jsou zejména vhodná opatření související s normalizací a certifikací.

2. Agentura pro evropský GNSS vykonává rovněž další úkoly týkající se provádění programů Galileo a EGNOS, včetně úkolů v oblasti řízení programů, a je za ně odpovědná. Tyto úkoly jí Komise svěří prostřednictvím pověřovací smlouvy přijaté na základě rozhodnutí o pověření v souladu s čl. 58 odst. 1 písm. c) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a budou zahrnovat:

a) provozní činnosti, včetně řízení infrastruktury systémů, údržby a neustálého zlepšování systémů, certifikace a normalizace a poskytování služeb uvedených v čl. 2 odst. 4 a 5;

b) vývojové a zaváděcí činnosti související s vývojem a příštích generací systémů a příspěvek k vymezení vývoje služeb, a to včetně zadávání zakázek;

c) podpora vývoje aplikací a služeb založených na systémech a zvyšování povědomí o těchto aplikacích a službách, včetně určení, propojení a koordinace sítě evropských center excellence v oblasti aplikací a služeb GNSS, čerpání z odborných znalostí veřejného a soukromého sektoru a vyhodnocování opatření týkajících se této podpory a zvyšování povědomí;

d) podpora vývoje základních prvků, jako jsou čipové sady a přijímače uzpůsobené pro systém Galileo.

3. Pověřovací smlouvy uvedené v odstavci 2 poskytnou Agentuře pro evropský GNSS odpovídající míru samostatnosti a pravomoci, zejména s ohledem na zadavatele, v rámci působnosti čl. 58 odst. 1 písm. c) a článku 60 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Dále stanoví všeobecné podmínky pro správu finančních prostředků svěřených Agentuře pro evropský GNSS, a zejména akce, které mají být provedeny, související financování, řídicí postupy, opatření pro dohled a kontrolu,

opatření pro případ nedostatečného plnění smluv z hlediska nákladů, časového rozvrhu a plnění a pravidla upravující vlastnictví veškerého hmotného a nehmotného majetku.

Opatření pro dohled a kontrolu stanoví zejména systém pro předběžný odhad nákladů, systematické informování Komise o nákladech a časovém rozvrhu a v případě rozdílu mezi předpokládaným rozpočtem, plněním a časovým rozvrhem, nápravná opatření, která zajistí realizaci infrastruktur v rámci přiděleného rozpočtu.

4. Agentura pro evropský GNSS uzavře pracovní ujednání s agenturou ESA potřebná pro plnění jejich příslušných úkolů, které vyplývají z tohoto nařízení, v rámci fáze využívání programů Galileo a EGNOS. Komise informuje Evropský parlament, Radu a výbor o pracovních ujednáních uzavřených Agenturou pro evropský GNSS a o veškerých jejich změnách. Kdykoli je to vhodné, může rovněž Agentura pro evropský GNSS zvážit možnost obrátit se na jiné subjekty veřejného nebo soukromého sektoru.

5. Kromě úkolů uvedených v odstavcích 1 a 2 a v mezích svého pověření Agentura pro evropský GNSS poskytuje Komisi své technické odborné znalosti a veškeré informace nezbytné pro provádění jejích úkolů v rámci tohoto nařízení, a to i pro posouzení možnosti podpory a zajištění využití systémů uvedených v čl. 12 odst. 2 písm. e).

6. Výbor je ve věci rozhodnutí o pověření uvedeném v odstavci 2 tohoto článku konzultován poradním postupem podle čl. 36 odst. 2. Evropský parlament, Rada a výbor jsou předem informovány o pověřovacích smlouvách, jež mají být uzavřeny mezi Unií zastoupenou Komisí a Agenturou pro evropský GNSS.

7. Komise informuje Evropský parlament a výbor o průběžných a konečných výsledcích posouzení nabídkových řízení a o všech smlouvách s podniky soukromého sektoru, včetně informací o subdodávkách.

Článek 15

Úloha Evropské kosmické agentury

1. Komise pro zaváděcí fázi programu Galileo podle čl. 3 písm. c) uzavře neprodleně pověřovací smlouvu s agenturou ESA, v níž budou podrobně uvedeny úkoly, které má agentura plnit, zejména při navrhování systému, vývoji a při zadávání zakázek. Pověřovací smlouva s agenturou ESA se uzavře na základě rozhodnutí o pověření přijatém Komisí v souladu s čl. 58 odst. 1 písm. c) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Je-li to nezbytné pro úkoly a plnění rozpočtu, které jsou předmětem pověření podle, stanoví pověřovací smlouva obecné podmínky pro správu finančních prostředků, které jsou agentuře ESA svěřeny, a zejména akce, které mají být provedeny, pokud jde o navrhování, vývoj a pořízování systému, související financování, řídicí postupy, opatření pro dohled a kontrolu, opatření pro případ nedostatečného plnění smluv z hlediska nákladů, časového rozvrhu a plnění a pravidla upravující vlastnictví veškerého hmotného a nehmotného majetku.

Opatření pro dohled a kontrolu stanoví zejména systém pro předběžný odhad nákladů, systematické informování Komise o nákladech a časovém rozvrhu a v případě rozdílu mezi předpokládaným rozpočtem, plněním a časovým rozvrhem, nápravná opatření, která zajistí realizaci infrastruktur v rámci přiděleného rozpočtu.

2. Výbor je ve věci rozhodnutí o pověření uvedeném v odstavci 1 tohoto článku konzultován poradním postupem podle čl. 36 odst. 2. Evropský parlament, Rada a výbor jsou předem informovány o pověřovací smlouvě, jež má být uzavřena mezi Unií zastoupenou Komisí a agenturou ESA.

3. Komise informuje výbor, Evropský parlament a Radu o průběžných a konečných výsledcích posouzení nabídkových řízení a smluv, které má agentura ESA uzavřít s podniky soukromého sektoru, včetně informací o subdodávkách.

4. Pro fázi využívání programů Galileo a EGNOS podle čl. 3 odst. d) a článku 4 řeší pracovní ujednání mezi Agenturou pro evropský GNSS a agenturou ESA uvedená v článku 14 odst. 4 úlohu agentury ESA během této fáze a její spolupráci s Agenturou pro evropský GNSS, zejména pokud jde o:

- a) koncepci, návrh, sledování, veřejné zakázky a ověřování v rámci vývoje budoucích generací systémů;
- b) technickou podporu při provozu a údržbě současné generace systémů.

Tato ujednání jsou v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012 a s opatřeními stanovenými Komisí v souladu s čl. 12 odst. 3.

5. Aniž je dotčena pověřovací smlouva uvedená v odstavci 1 a pracovní ujednání uvedené v odstavci 4, může Komise od agentury ESA vyžadovat technické odborné poradenství a informace nezbytné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nařízení.

KAPITOLA IV

OTÁZKY TÝKAJÍCÍ SE BEZPEČNOSTI UNIE NEBO JEJÍCH ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 16

Společná akce

V případě, kdy může mít provoz systémů vliv na bezpečnost Unie nebo jejích členských států, se použijí postupy stanovené společnou akcí 2004/552/SZBP.

Článek 17

Použití předpisů o utajovaných informacích

V rámci působnosti tohoto nařízení:

- a) každý členský stát zajistí, aby jeho vnitrostátní bezpečnostní předpisy poskytovaly pro utajované informace EU stupeň ochrany rovnocenný stupni zaručenému bezpečnostními předpisy stanovenými v příloze rozhodnutí 2001/844/ES, ESUO, Euratom a bezpečnostními předpisy Rady stanovenými v přílohách rozhodnutí 2013/488/EU;
- b) členské státy neprodleně informují Komisi o vnitrostátních bezpečnostních předpisech uvedených v písmenu a);
- c) Fyzické osoby s bydlištěm ve třetích zemích a právnické osoby usazené ve třetích zemích mohou přicházet do styku s utajovanými informacemi EU týkajícími se programů Galileo a EGNOS, pouze pokud se na ně v těchto zemích vztahují bezpečnostní předpisy poskytujícími stupeň ochrany přinejmenším rovnocenný stupni zaručenému bezpečnostními předpisy Komise stanovenými v příloze rozhodnutí 2013/488/EU, ESUO, Euratom a bezpečnostními předpisy Rady stanovenými v přílohách rozhodnutí 2011/292/EU. Rovnocennost bezpečnostních předpisů uplatňovaných ve třetí zemi nebo v mezinárodní organizaci se vymezí v rámci dohody o bezpečnosti informací uzavřené mezi Unií a danou třetí zemí nebo mezinárodní organizací postupem podle článku 218 Smlouvy o fungování EU a s ohledem na článek 13 rozhodnutí 2013/488/EU;
- d) aniž je dotčen článek 13 rozhodnutí 2013/488/EU a předpisy upravující průmyslovou bezpečnost ve znění uvedeném v příloze rozhodnutí 2001/844/ES, ESUO, Euratom, může být fyzické osobě a právnické osobě, třetímu státu nebo mezinárodní organizaci umožněn přístup k utajovaným informacím EU, je-li to na základě posouzení jednotlivých případů považováno za nezbytné a s ohledem na povahu a obsah těchto informací, potřebu příjemce znát tyto informace a míru prospěchu pro Unii.

KAPITOLA V

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

ODDÍL I

Obecná ustanovení týkající se veřejných zakázek uzavřených v rámci zaváděcí fáze a fáze využívání programu galileo a fáze využívání programu egnos

Článek 18

Obecné zásady

Aniž jsou dotčena opatření požadovaná pro ochranu základních zájmů v oblasti bezpečnosti Unie nebo veřejné bezpečnosti nebo pro zajištění souladu s požadavky Unie na kontrolu vývozu, použije se na zaváděcí fázi a fázi využívání programu Galileo a fázi využívání programu EGNOS nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Kromě toho se na zaváděcí fázi a fázi využívání programu Galileo a na fázi využívání programu EGNOS vztahují tyto obecné zásady: otevřený přístup a spravedlivá hospodářská soutěž v rámci celého dodavatelského řetězce, nabídková řízení na základě poskytování transparentních a včasných informací, jasné sdělování platných pravidel pro zadávání zakázek, kritérií výběru a kritérií pro přidělení zakázky a jakýchkoliv dalších důležitých informací umožňující rovné podmínky všem potenciálním uchazečům.

Článek 19

Specifické cíle

Zadavatelé při zadávání zakázek sledují ve svých nabídkových řízeních tyto cíle:

- a) podporovat co nejrozsáhlejší a nejotevřenější účast všech podniků v celé Unii, zejména nových účastníků a malých a středních podniků, mimo jiné prostřednictvím podpory využívání subdodávek ze strany zhotovitelů;
- b) zabránit možnému zneužití dominantního postavení a závislosti na jednom dodavateli;
- c) využít předchozích investic veřejného sektoru a získaných zkušeností, jakož i odborných zkušeností a způsobilostí v oblasti průmyslu, včetně těch, které byly získány v průběhu fází definování, vývoje, ověřování a zavádění programů Galileo a EGNOS, a zároveň zajistit, aby nedošlo k porušení pravidel pro výběrová řízení.
- d) ve vhodných případech usilovat o zajištění více zdrojů s cílem zabezpečit lepší celkovou kontrolu programů Galileo a EGNOS, jejich nákladů a časového rozvrhu;
- e) ve vhodných případech zohlednit celkové náklady v průběhu doby životnosti daného zadávaného výrobku, služby nebo práce.

ODDÍL 2

Zvláštní ustanovení týkající se veřejných zakázek uzavřených v rámci zaváděcí fáze a fáze využívání programu galileo a fáze využívání programu egnos

Článek 20

Zavedení rovných podmínek hospodářské soutěže

Zadavatel učiní příslušná opatření, která zajistí rovné podmínky hospodářské soutěže v případě, že předchází účast určitého podniku na činnostech souvisejících s činnostmi, které jsou předmětem nabídkového řízení:

- a) může tomuto podniku přinést značné výhody ve smyslu důvěrných informací, a může tudíž vést k obavám ohledně dodržování zásady rovného zacházení; nebo
- b) ovlivňuje běžné podmínky hospodářské soutěže nebo nestrannost a objektivitu zadávání nebo plnění smluv.

Tato opatření nenarušují hospodářskou soutěž, rovné zacházení a důvěrnost získaných informací týkajících se podniků, jejich obchodních vztahů a jejich struktury nákladů. Tato opatření musí v souvislosti s tím zohledňovat povahu a podmínky smlouvy, která má být uzavřena.

Článek 21

Bezpečnost informací

Pokud se zakázky týkají utajovaných informací či takové informace vyžadují nebo obsahují, upřesní zadavatel v dokumentaci týkající se zakázky opatření a požadavky nezbytné k zajištění bezpečnosti těchto informací na požadované úrovni.

Článek 22

Spolehlivost dodávek

Zadavatel v dokumentaci týkající se zakázky upřesní požadavky související se spolehlivostí dodávek a poskytování služeb při plnění zakázky.

Článek 23

Zakázky rozdělené na podmíněné části

1. Zadavatel může zakázku zadat formou rozdělení na podmíněné části.
2. Zakázka rozdělená na podmíněné části se skládá z pevné části, ke které je stanoven odpovídající rozpočtový závazek a z něj plynoucí pevný závazek k výkonu prací a poskytnutí dodávek a služeb dohodnutých pro tuto část, a z jedné nebo více částí, jež jsou podmíněné z hlediska rozpočtu i plnění. Specifické rysy zakázky rozdělené na podmíněné části jsou uvedeny v zadávací dokumentaci. Zejména je zde vymezen předmět, cena nebo podmínky jejího stanovení a podmínky pro výkon prací, poskytnutí dodávek a služeb v jednotlivých částech.

3. Poskytování pevné části musí být ucelené; totéž platí pro každou podmíněnou část s přihlédnutím k poskytování všech dřívějších částí.

4. Plnění jednotlivých podmíněných částí podléhá souhlasu zadavatele, který své rozhodnutí dodavateli sdělí ve lhůtě stanovené v zakázce. Je-li podmíněná část potvrzena se zpožděním nebo není-li vůbec potvrzena, může dodavatel v případě, že to zakázka umožňuje, za podmínek, které zakázka stanoví, požadovat náhradu za prodlení nebo náhradu za nedodržení smlouvy.

5. Pokud zadavatel v určité části shledá, že práce, dodávky či služby sjednané pro tuto část nebyly poskytnuty, může v případě, že to smlouva umožňuje, a za podmínek, které smlouva stanoví, uplatnit nárok na náhradu škody a od smlouvy odstoupit.

Článek 24

Zakázky s nákladově stanovenou cenou

1. Zadavatel se může za podmínek stanovených v odstavci 2 v mezích maximálního limitu rozhodnout pro zakázku se zcela nebo částečně nákladově stanovenou cenou.

Cenu, která má být za takovéto zakázky zaplacená, tvoří úhrada všech reálných výdajů, které dodavateli vznikly při plnění zakázky, jakou jsou výdaje za pracovní sílu, materiál, spotřební zboží, využívání zařízení a infrastruktur nezbytných pro plnění zakázky. Tyto výdaje se navýší o paušální částku pokrývající obecné náklady a zisk, nebo o částku pokrývající obecné náklady a výnos v závislosti na výsledcích cílů a časovém rozvrhu.

2. Zadavatel se může pro zakázku se zcela nebo částečně nákladově stanovenou cenou rozhodnout, není-li objektivně možné přesně stanovit pevnou cenu a může-li rozumně prokázat, že pevná cena by byla z důvodu nejasností v plnění zakázky značně vysoká, protože:

- a) se zakázka týká velmi složitých prvků nebo prvků vyžadujících novou technologii, a proto s sebou nese značné technické problémy; nebo
- b) činnosti, které jsou předmětem zakázky, musí z provozních důvodů začít neprodleně, ačkoli není možné stanovit pevnou a definitivní celkovou cenu, protože existují značné obtíže nebo protože plnění zakázky je částečně závislé na jiných zakázkách.

3. Maximální limit zakázky se zcela nebo částečně nákladově stanovenou cenou je nejvyšší cena, která může být zaplacená. Tento limit lze překročit pouze ve výjimečných, náležitě odůvodněných případech a s předchozím souhlasem zadavatele.

4. V zadávací dokumentaci zakázek se zcela nebo částečně nákladově stanovenou cenou je třeba upřesnit:

- a) typ zakázky, tj. zda se jedná o zakázku se zcela nebo částečně nákladově stanovenou cenou v mezích maximálního limitu;
- b) v případě zakázky s částečně nákladově stanovenou cenou prvky zakázky, které jsou předmětem nákladově stanovené ceny;
- c) výši maximálního limitu;
- d) kritéria pro zadání zakázky, která musí zejména umožnit prokázat věrohodnost předběžného rozpočtu, uhraditelné náklady, mechanismy určování těchto nákladů a zisk uvedený v nabídce;
- e) způsob navýšení uvedený v odstavci 1, který se má u výdajů použít;
- f) pravidla a postupy pro určení způsobilosti nákladů, které zhotovitel v souvislosti s plněním zakázky odhaduje, při dodržení zásad uvedených v odstavci 5;
- g) účetní pravidla, která je zhotovitel povinen dodržovat;
- h) v případě zakázky s částečně nákladově stanovenou cenou, která má být změněna na zakázku s pevně stanovenou cenou, parametry platné pro takovou změnu.

5. Výdaje, které dodavatel při plnění zakázky se zcela nebo částečně nákladově stanovenou cenou vynaložil jsou způsobilé, pouze v případě, že:

- a) byly skutečně během doby trvání zakázky vynaloženy, s výjimkou výdajů za zařízení, infrastruktury a dlouhodobý nehmotný majetek, které jsou nezbytné pro plnění zakázky a u kterých lze za způsobilé výdaje považovat celou pořizovací cenu;
- b) jsou uvedeny v předběžném rozpočtu, který lze měnit prostřednictvím dodatků k původní zakázce;
- c) jsou pro plnění zakázky nezbytné;
- d) vyplývají z plnění zakázky nezbytné a lze je přičítat plnění zakázky;

- e) jsou identifikovatelné, ověřitelné, zaúčtované v účetnictví dodavatele a stanoveny v souladu s účetními normami uvedenými v zadávací dokumentaci a ve smlouvě;
- f) splňují požadavky platných daňových a sociálních právních předpisů;
- g) se neodchylují od podmínek zakázky;
- h) jsou přiměřené, odůvodněné a splňují požadavky řádného finančního řízení, zejména požadavky hospodárnosti a efektivnosti.

Dodavatel odpovídá za své nákladové účetnictví, za vedení účetních záznamů nebo jakýchkoli jiných požadovaných dokumentů, které mají prokázat, že náklady, jejichž proplacení požaduje, jsou skutečné a v souladu se zásadami vymezenými v tomto článku. Náklady, které dodavatel nemůže odůvodnit, jsou považovány za nezpůsobilé a jejich úhrada je zamítnuta.

6. Zadavatel je v zájmu zajištění řádného plnění zakázek s nákladově stanovenou cenou povinen:

- a) stanovit maximální limit tak, aby byl co nejvíce realistický a zároveň umožňoval flexibilitu nezbytnou pro zohlednění technických problémů;
- b) změnit zakázku s částečně nákladově stanovenou cenou na zakázku se zcela pevnou a definitivní cenou, jakmile je během plnění zakázky tuto pevnou a definitivní cenu možné stanovit; určit za tím účelem parametry pro změnu zakázky uzavřené s nákladově stanovenou cenou na zakázku s pevnou a definitivní cenou;
- c) zavést opatření pro dohled a kontrolu, která stanoví zejména systém pro předběžný odhad nákladů;
- d) určit vhodné zásady, nástroje a postupy pro plnění zakázek, především pro určení a kontrolu způsobilosti výdajů dodavatele nebo jeho subdodavatelů a pro začlenění dodatků do zakázky;
- e) ověřit, zda dodavatel a jeho subdodavatelé dodržují účetní normy uvedené v zakázce a zda předložili průkazné účetní doklady;
- f) zajistit, aby při plnění zakázky byla nepřetržitě sledována účinnost zásad, nástrojů a postupů uvedených v písmenu d).

Článek 25

Dodatky

Zadavatel a dodavatelé mohou zakázku pozměnit dodatkem, který však musí splňovat všechny tyto podmínky:

- a) nemění předmět zakázky;
- b) nenarušuje ekonomickou rovnováhu zakázky;
- c) nezavádí podmínky, které by v případě, že by byly obsaženy v původní zadávací dokumentaci k zakázce, umožnily přístup jiným zhotovitelům, než na které se původní zakázka vztahovala, nebo umožnily přijmout jinou nabídku než tu, která byla původně přijata.

Článek 26

Subdodávky

1. Zadavatel zhotovitele požádá, aby část zakázky zadal prostřednictvím výběrového řízení na příslušných úrovních subdodávek společností, které nenáleží do zadavatelovy skupiny, zejména novým účastníkům a malým a středním podnikům.

2. Zadavatel vyjádří požadovaný podíl subdodávek v rámci zakázky jako rozmezí od minimálního do maximálního procentního podílu. Zadavatel zajistí, aby tyto podíly byly přímo úměrné cíli a hodnotě zakázky, s přihlédnutím k povaze dotčeného odvětví činnosti a především zjištěnému stavu hospodářské soutěže a průmyslovému potenciálu.

3. Pokud zhotovitel ve své nabídce uvede, že nemá v úmyslu zadat žádný podíl zakázky subdodavatelům nebo že podíl, který zamýšlí zadat ve formě subdodávek, je nižší než rozmezí uvedené v odstavci 2, uvede zadavateli příslušné důvody. Zadavatel tyto informace předloží Komisi.

4. Zadavatel může subdodavatele, které si zvolil uchazeč ve fázi přidělování hlavní zakázky nebo zhotovitel při jejím plnění, zamítnout. Zamítnutí lze odůvodnit pouze na základě kritérií pro výběr zhotovitelů pro hlavní zakázky a musí být písemné.

KAPITOLA VI

RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 27

Plánování

Komise přijme roční pracovní program ve formě plánu provádění akcí, které jsou nutné pro dosažení specifických cílů programu Galileo stanovených v čl. 2 odst. 4 podle fází uvedených v článku 3 a specifických cílů programu EGNOS stanovených v čl. 2 odst. 5. Roční pracovní program rovněž stanoví financování těchto akcí.

Tyto prováděcí akty přijme přezkumným postupem podle čl. 36 odst. 3.

Článek 28

Opatření členských států

Členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění řádného fungování programů Galileo a EGNOS, včetně opatření pro zajištění ochrany pozemních stanic zřízených na jejich území, přičemž tato opatření musí být alespoň rovnocenná s opatřeními vyžadovanými pro účely ochrany evropských kritických infrastruktur ve smyslu směrnice Rady 2008/114/ES⁽¹⁾. Členské státy se zdrží opatření, která by mohla poškodit programy nebo služby, které jsou poskytovány prostřednictvím jejich využití, zejména pokud jde o nepřetržitý provoz infrastruktur.

Článek 29

Mezinárodní dohody

Unie může v rámci programů Galileo a EGNOS sjednat dohody se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi postupem podle článku 218 Smlouvy o fungování EU.

Článek 30

Technická pomoc

Při plnění úkolů technické povahy uvedených v čl. 12 odst. 2 může Komise požádat o nezbytnou technickou pomoc, a to zejména pokud jde o schopnosti a odborné znalosti příslušných vnitrostátních agentur v kosmické oblasti, pomoc nezávislých odborníků a subjektů a poskytnutí nestranných analýz a stanovisek k průběhu programů Galileo a EGNOS.

Tutéž technickou pomoc mohou kromě Komise využívat i subjekty zapojené do veřejné správy programů, zejména Agentura pro evropský GNSS a agentura EŠA, při plnění úkolů, které jim byly svěřeny na základě tohoto nařízení.

Článek 31

Ochrana osobních údajů a soukromí

1. Komise zajistí, aby byla při navrhování, zřizování a využívání systémů zaručena ochrana osobních údajů a soukromí a aby byly do těchto systémů začleněny odpovídající záruky.

2. Při plnění úkolů a činností stanovených tímto nařízením jsou osobní údaje zpracovávány v souladu s právními předpisy

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2008/114/ES ze dne 8. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu (Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75).

platnými v oblasti ochrany osobních údajů, zejména s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽³⁾.

Článek 32

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby byly při provádění akcí financovaných podle tohoto nařízení finanční zájmy Unie chráněny prevencí podvodů, korupce a jiného protiprávního jednání, účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů i inspekce na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří podle tohoto nařízení obdrželi finanční prostředky Unie.

Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět šetření, včetně kontrol a inspekci na místě u hospodářských subjektů, jichž se toto financování přímo nebo nepřímo týká, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013⁽⁴⁾ a nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96⁽⁵⁾ s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou o financování Unii nedošlo k podvodu, korupci, nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

Aniž jsou dotčeny první a druhý pododstavec, musí mezinárodní dohody se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, grantové dohody a rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a úřad OLAF k provádění těchto auditů a šetření v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

Článek 33

Informace Evropskému parlamentu a Radě

1. Komise zajistí provádění tohoto nařízení. Každý rok při předkládání předběžného návrhu rozpočtu předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění programů Galileo a EGNOS. Tato zpráva obsahuje veškeré informace týkající se programů, zejména pokud jde o řízení rizik, celkové náklady, roční náklady na provoz, příjmy, časový rozvrh a plnění, jak je stanoveno v čl. 12 odst. 2 písm. d), a pokud jde o fungování pověřovacích smluv uzavřených podle čl. 14 odst. 2 a čl. 15 odst. 1. Obsahuje:

- a) přehled přidělení a využívání finančních prostředků přidělených na programy podle čl. 7 odst. 4;
- b) informace o strategii řízení nákladů sledované Komisí, jak je uvedeno v čl. 9 odst. 6;
- c) posouzení správy práv duševního vlastnictví;
- d) přehled zavádění systémů a metod projektového řízení, včetně systémů a metod řízení rizik uvedených v čl. 12 odst. 2 písm. d);
- e) posouzení opatření přijatých s cílem maximalizovat socio-ekonomické přínosy programů.

2. Komise informuje Evropský parlament a Radu o průběžných a konečných výsledcích posouzení nabídkových řízení a smluv s podniky soukromého sektoru uzavíraných Agenturou pro evropský GNSS podle čl. 14 odst. 7 a Agenturou ESA podle článku čl. 15 odst. 3.

Rovněž Evropský parlament a Radu informuje o:

- a) každém přesunu prostředků mezi kategoriemi výdajů, jež se uskuteční podle čl. 9 odst. 3;
- b) o všech dopadech vyplývajících z použití čl. 8 odst. 2 na programy Galileo a EGNOS.

Článek 34

Přezkum provádění tohoto nařízení

1. Komise do 30. června 2017 předloží Evropskému parlamentu a Radě hodnotící zprávu o provádění tohoto nařízení za účelem přijetí rozhodnutí o obnovení, změně nebo pozastavení opatření přijatých na základě tohoto nařízení a týkajících se:

- a) realizace cílů těchto opatření z hlediska výsledků i dopadů;
- b) účinného využívání zdrojů;
- c) evropské přidané hodnoty.

Kromě možností zjednodušení je při hodnocení zkoumán technologický vývoj související se systémy, vnitřní a vnější soudržnost, význam všech cílů a přínos opatření pro priority Unie, pokud jde o inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění. Přihlíží k hodnocení dlouhodobých dopadů předchozích opatření.

2. Hodnocení zohlední dosažený pokrok, pokud jde o specifické cíle programů Galileo stanovené v čl. 2 odst. 4 a specifické cíle programu EGNOS stanovené v čl. 2 odst. 5, na základě výkonových ukazatelů, jako jsou:

- a) v případě programu Galileo a v souvislosti:

- i) se zaváděním jeho infrastruktury:

- počet a dostupnost funkčních družic a počet náhradních pozemních družic, které jsou dostupné, oproti plánovanému počtu družic stanovenému v pověřovací smlouvě;
- aktuální dostupnost prvků pozemní infrastruktury (jako jsou pozemní stanice, střediska družicové kontroly) oproti plánované dostupnosti;

- ii) s úrovní služeb:

- mapa znázorňující dostupnost služeb podle jednotlivých služeb oproti dokumentu vymezujícím služby;

- iii) s náklady:

- index nákladové účinnosti u každé významné položky programu založený na poměru srovnávacím skutečné náklady s náklady stanovenými v rozpočtu;

- iv) s časovým rozvrhem:

- index plnění časového rozvrhu u každé významné položky programu založený na srovnání nákladů na vykonanou práci stanovených v rozpočtu s náklady na předpokládanou práci stanovenými v rozpočtu;

v) s úrovní trhu:

- vývoj na trhu vycházející z procentuálního podílu příjemců Galileo a EGNOS na celkovém počtu modelů zahrnutých ve zprávě o trhu vypracované Agenturou pro evropský GNSS podle čl. 14 odst. 1 písm. c).

b) v případě programu EGNOS a v souvislosti:

i) s rozšířením jeho pokrytí:

- pokrok při rozšiřování pokrytí oproti dohodnutému plánu rozšiřování pokrytí;

ii) s úrovní služeb:

- index dostupnosti služeb založený na počtu letišť využívajících funkční postupy přiblížení založené na programu EGNOS oproti celkovému počtu letišť využívajících postupy přiblížení založené na programu EGNOS;

iii) s náklady:

- index nákladové účinnosti založený na srovnání skutečných nákladů s náklady stanovenými v rozpočtu;

iv) s časovým rozvrhem:

- index plnění časového rozvrhu založený na srovnání nákladů na vykonanou práci stanovených v rozpočtu s náklady na předpokládanou práci stanovenými v rozpočtu.

3. Subjekty zapojené do provádění tohoto nařízení poskytnou Komisi nezbytné údaje a informace umožňující dohled nad danými opatřeními a jejich hodnocení.

KAPITOLA VII

PŘENESENÍ PRÁVOMOCI A PROVÁDĚCÍ OPATŘENÍ

Článek 35

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřena Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 13 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje dnem 1. ledna 2014.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 13 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 13 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 36

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

4. Zástupci Agentury pro evropský GNSS a agentury ESA se jako pozorovatelé podílejí na činnosti výboru za podmínek stanovených jeho jednacím řádem.

5. Mezinárodní dohody uzavřené Unií podle článku 29 mohou případně obsahovat ustanovení o účasti třetích zemí nebo mezinárodních organizací na činnosti výboru za podmínek stanovených jeho jednacím řádem.

6. Výbor se schází pravidelně, pokud možno čtyřikrát ročně, každé čtvrtletí. Komise poskytne pro každé zasedání zprávu o pokroku při provádění programů. Tyto zprávy poskytují obecný přehled o stavu a vývoji programů, zejména pokud jde o řízení rizik, náklady, časový rozvrh a plnění. Tyto zprávy uvádějí alespoň jednou ročně ukazatele plnění uvedené v čl. 34 odst. 2.

KAPITOLA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 37

Zrušení

1. Nařízení (ES) č. 876/2002 a (ES) č. 683/2008 se zrušují s účinkem ode dne 1. ledna 2014.
2. Jakákoli opatření přijatá na základě nařízení (ES) č. 876/2002 nebo nařízení (ES) č. 683/2008 zůstávají v platnosti.

3. Odkazy na zrušené nařízení (ES) č. 683/2008 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 38

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 683/2008	Toto nařízení
Článek 1	Článek 2
Článek 2	Článek 1
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Článek 8
Článek 5	Článek 4
Článek 6	Článek 8
Článek 7	Článek 5
Článek 8	Článek 6
Článek 9	Článek 7
Článek 10	Článek 9
Článek 11	Článek 10
Čl. 12 odst. 1	Článek 11
Čl. 12 odst. 2 a 3	Článek 12
Čl. 13 odst. 1, 2 a 3	Článek 13
Čl. 13 odst. 4	Článek 16
Článek 14	Článek 17
Článek 15	Článek 27
Článek 16	Článek 14
Článek 17	Články 18 až 26
Článek 18	Článek 15
Čl. 19 odst. 1 až 4	Článek 36
Čl. 19 odst. 5	Článek 35
Článek 20	Článek 31
Článek 21	Článek 32
Článek 22	Článek 33
Článek 23	
Článek 24	Článek 38
Příloha	Článek 1

Společné prohlášení

Evropského parlamentu, Rady a Evropské komise týkající se INTERINSTITUCIONÁLNÍ SKUPINY ODBORNÍKŮ PRO GALILEO (GIP)

1. Vzhledem k významu, jedinečnosti a složitosti evropských programů GNSS a vzhledem k tomu, že systémy vzniklé z těchto programů náleží Unii a že programy jsou pro období let 2014–2020 plně financovány z rozpočtu Unie, uznávají Evropský parlament, Rada a Evropská komise nutnost úzké spolupráce těchto tří orgánů.
2. Cílem interinstitucionální skupiny odborníků pro Galileo (GIP) bude usnadnit každému orgánu výkon jeho příslušných povinností. Proto bude zřízena GIP, aby pozorně sledovala:
 - a) pokrok při provádění evropských programů GNSS, zejména s ohledem na provádění zakázek a smluvních dohod, zejména s ohledem na ESA;
 - b) mezinárodní dohody s třetími zeměmi, aniž jsou dotčena ustanovení článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie;
 - c) přípravu trhů v oblasti družicové navigace;
 - d) efektivnost mechanismů pro správu a řízení a
 - e) každoroční přezkum pracovního programu.
3. GIP bude v souladu se stávajícími pravidly ctít potřebu důvěrnosti, zejména s ohledem na to, že některé údaje mají povahu obchodního tajemství a jsou citlivé povahy.
4. Komise zohlední názory vyjádřené GIP.
5. GIP bude složena ze sedmi zástupců, z nichž budou:
 - tři z Rady,
 - tři z Evropského parlamentu,
 - jeden z Komise,a bude se pravidelně scházet (v zásadě čtyřikrát ročně).
6. GIP nemá vliv na stanovené povinnosti nebo interinstitucionální vztahy.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1286/2013

ze dne 11. prosince 2013,

kterým se zavádí akční program ke zlepšení fungování systémů zdanění v Evropské unii na období 2014-2020 (Fiscalis 2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1482/2007/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 114 a 197 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Víceletý akční program pro oblast daní, který platil před rokem 2014, významně přispěl k usnadnění a posílení spolupráce mezi daňovými orgány v rámci Unie. Orgány daňové správy zúčastněných zemí uznaly přidanou hodnotu tohoto programu, mimo jiné pro ochranu finančních zájmů členských států Unie a daňových poplatníků. Úkoly pro nadcházející desetiletí bude možné vyřešit jen tehdy, pokud se budou členské státy zajímat i o dění za hranicemi svého správního území a intenzivně spolupracovat se svými protějšky. Program Fiscalis, který provádí Komise ve spolupráci se zúčastněnými zeměmi, nabízí členským státům unijní rámec pro rozvoj této spolupráce, což je nákladově efektivnější, než kdyby si každý členský stát zřídil svůj vlastní rámec pro spolupráci na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni. Je tudíž vhodné zajistit pokračování tohoto programu zavedením nového programu ve stejné oblasti.
- (2) Program Fiscalis 2020 zavedený tímto nařízením a jeho úspěšnost mají za současné ekonomické situace zásadní význam a měly by podpořit spolupráci v daňových záležitostech.
- (3) Očekává se, že činnosti v rámci programu Fiscalis 2020, tedy evropské informační systémy, jak jsou definovány v tomto nařízení, společné akce pro úředníky daňových orgánů a iniciativy v oblasti společné odborné přípravy,

přispějí k naplňování strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění tím, že posílí fungování vnitřního trhu, poskytnou rámec na podporu činností pro zvýšení administrativní kapacity daňových orgánů a podnítí technický pokrok a inovace. Tím, že program Fiscalis 2020 poskytne rámec pro činnosti, které se zaměřují na účinnější fungování daňových orgánů, posilují konkurenceschopnost podniků, podporují zaměstnanost a přispívají k ochraně finančních a hospodářských zájmů členských států Unie a daňových poplatníků, zároveň aktivně posílí fungování systémů zdanění na vnitřním trhu a současně přispěje k postupnému odstranění existujících překážek a narušení na vnitřním trhu.

- (4) Oblast působnosti programu Fiscalis 2020 by měla být sladěna s aktuálními potřebami, aby se zaměřovala na všechny daně harmonizované na úrovni Unie a na další daně, pokud jsou důležité pro vnitřní trh a pro správní spolupráci mezi členskými státy.
- (5) S cílem podpořit proces přistoupení a přidružení třetích zemí by měly mít přístupující a kandidátské země i potenciální kandidátské země a partnerské země evropské politiky sousedství možnost účasti na programu Fiscalis 2020, jestliže budou splněny určité podmínky a pokud svoji účastí podpoří pouze činnosti v rámci programu Fiscalis 2020, které jsou zaměřené na boj proti daňovým podvodům a daňovým únikům a na řešení problematiky agresivního daňového plánování. Vzhledem ke zvyšující se míře vzájemné propojenosti světového hospodářství by program Fiscalis 2020 měl nadále nabízet možnost přizvat externí odborníky, aby přispívali k činnostem v rámci programu Fiscalis 2020. Externí odborníci, jako jsou například zástupci orgánů státní správy, hospodářské subjekty a jejich organizace nebo zástupci mezinárodních organizací, by měli být přizváni pouze v případě, že je jejich příspěvek považován za zásadní pro dosažení cílů programu Fiscalis 2020.
- (6) Cíle a priority programu Fiscalis 2020 odrážejí problémy a úkoly, které bude v oblasti daní nutné řešit v příštím desetiletí. Program Fiscalis 2020 by měl i nadále hrát roli v takových klíčových oblastech, jako jsou soudržné provádění právních předpisů Unie v oblasti daní, zabezpečení výměny informací a podpora správní spolupráce a posílení administrativní kapacity daňových orgánů. Vzhledem k dynamice problémů souvisejících s nově určenými úkoly je třeba klást větší důraz na podporu boje proti daňovým podvodům, daňovým únikům a agresivnímu daňovému plánování. Důraz by měl být kladen rovněž na snižování administrativní zátěže daňových orgánů a nákladů na dosažení souladu pro daňové poplatníky a předcházení situacím dvojího zdanění.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 143, 22.5.2012, s. 48 a Úř. věst. C 11, 15.1.2013, s. 84.

- (7) Na operační úrovni by měl program Fiscalis 2020 zavést, provozovat a podporovat evropské informační systémy a činnosti v oblasti správní spolupráce, prohloubit dovednosti a schopnosti daňových úředníků, posílit pochopení a provádění právních předpisů Unie v oblasti daní a podpořit zdokonalování správních postupů a sdílení a šíření osvědčených správních praktik. Těchto cílů by mělo být dosahováno s důrazem na podporu boje proti daňovým podvodům, daňovým únikům a agresivnímu daňovému plánování.
- (8) Nástroje programu, které se používaly před programem Fiscalis 2020, by měly být doplněny, aby náležitě reagovaly na úkoly, před nimiž budou daňové orgány v následujícím desetiletí stát, a aby nadále zůstaly v souladu s vývojem právních předpisů Unie. Program Fiscalis 2020 by měl zahrnovat dvoustranné nebo mnohostranné kontroly a jiné formy správní spolupráce zavedené v příslušných právních předpisech Unie týkajících se správní spolupráce; skupiny odborníků; akce k budování kapacit veřejné správy, které členským státům, jež čelí zvláštním a mimořádným okolnostem ospravedlňujícím přijetí takových cílených akcí, poskytnou konkrétní a specializované instrukce v oblasti daní; a v případě potřeby studie a společné komunikační činnosti na podporu provádění právních předpisů Unie v oblasti daní.
- (9) Evropské informační systémy hrají klíčovou roli ve vzájemném propojování daňových orgánů a tím také v posilování systémů zdanění v rámci Unie, a proto by měly být v rámci programu Fiscalis 2020 i nadále financovány a zlepšovány. Kromě toho by mělo být možné do programu Fiscalis 2020 zařadit i nové daňové informační systémy zřízené podle právních předpisů Unie. Evropské informační systémy by měly být ve vhodných případech založeny na sdílených vývojových modelech a sdílené informační architektuře.
- (10) V souvislosti s širším pojetím zlepšování správní spolupráce a s podporou boje proti daňovým podvodům, daňovým únikům a agresivnímu daňovému plánování může být účelné, aby Unie uzavřela dohody se třetími zeměmi, aby tyto země mohly využívat unijní složky evropských informačních systémů a mohly si tak s členskými státy v rámci dvoustranných dohod o daňových otázkách bezpečně vyměňovat informace.
- (11) V rámci programu Fiscalis 2020 by měly být rovněž realizovány činnosti v oblasti společné odborné přípravy. Program Fiscalis 2020 by měl zúčastněné země nadále podporovat v prohlubování odborných dovedností a znalostí týkajících se daní, a to prostřednictvím posíleného, společně vyvinutého obsahu odborné přípravy, který bude zaměřen na daňové úředníky a hospodářské subjekty. Za tímto účelem by se současná koncepce programu Fiscalis 2020 v oblasti společné odborné přípravy, která se dosud zakládala zejména na rozvoji centrálního elektronického vzdělávání, měla vyvinout v mnohostranný program Unie pro podporu odborné přípravy.
- (12) Program Fiscalis 2020 by měl být v platnosti po dobu sedmi let, aby bylo jeho trvání sladěno s platností víceletého finančního rámce stanoveného v nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (13) Toto nařízení stanoví finanční krytí pro celou dobu trvání programu Fiscalis 2020, které představuje pro Evropský parlament a Radu hlavní referenční částku při ročním rozpočtovém procesu ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení ⁽²⁾.
- (14) V souladu se závazkem, který si Komise pro dosažení soudržnosti a zjednodušení programů financování stanovila ve sdělení Komise o přezkumu rozpočtu z roku 2010, je třeba zdroje sdílet s ostatními nástroji Unie pro financování, jestliže předpokládané činnosti v rámci programu Fiscalis 2020 sledují cíle, které jsou společné různým nástrojům financování, avšak s vyloučením dvojího financování.
- (15) Opatření nezbytná pro finanční provádění tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽³⁾ a s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ⁽⁴⁾.
- (16) Zúčastněné země by měly nést náklady na vnitrostátní prvky programu Fiscalis 2020, mezi něž patří mimo jiné neunijní složky evropských informačních systémů, a na odbornou přípravu, která není součástí iniciativ v oblasti společné odborné přípravy.
- (17) S ohledem na význam plného zapojení zúčastněných zemí do společných akcí může míra spolufinancování činit až 100 % způsobilých nákladů, pokud jde o náklady na cestování a ubytování, náklady související s organizováním akcí a denní příspěvky, je-li to nutné v zájmu plného dosažení cílů programu Fiscalis 2020.
- ⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Viz strana 884 tohoto Úředního věstníku).
- ⁽²⁾ Úř. věst. C 37, 20.12.2013, s. 1.
- ⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES) Euratom č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).

- (18) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných sankcí.
- (19) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o sestavování ročních pracovních programů. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (20) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zavedení víceletého programu, který má zlepšit fungování systémů zdanění na vnitřním trhu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, protože členské státy nemohou účinně zajistit spolupráci a koordinaci potřebnou pro dosažení tohoto cíle, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (21) Při provádění programu Fiscalis 2020 by Komisi měl být nápomocen výbor pro program Fiscalis 2020.
- (22) V zájmu usnadnění hodnocení programu Fiscalis 2020 by měl být od samotného začátku zaveden odpovídající rámec pro sledování výsledků dosažených programem Fiscalis 2020. Komise by měla společně se zúčastněnými zeměmi stanovit přizpůsobitelné ukazatele a předem stanovené základní hodnoty pro sledování výsledků činností v rámci programu Fiscalis 2020. Mělo by být provedeno hodnocení v polovině období zaměřené na dosahování cílů programu Fiscalis 2020, jeho účinnost a přidanou hodnotu na evropské úrovni. Závěrečné hodnocení by dále mělo posoudit dlouhodobý dopad a udržitelnost výsledků programu Fiscalis 2020. Měla by být zajištěna plná transparentnost spojená s pravidelným podáváním zpráv o sledování a s předkládáním hodnotících zpráv Evropskému parlamentu a Radě.
- (23) Zpracovávání osobních údajů prováděné v členských státech v souvislosti s tímto nařízením a pod dohledem příslušných orgánů členských států, zejména nezávislých veřejných orgánů určených členskými státy, se řídí směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽²⁾. Zpracovávání osobních údajů prováděné Komisí v rámci

tohoto nařízení a pod dohledem evropského inspektora ochrany údajů se řídí nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽³⁾. Výměna nebo předávání informací příslušnými orgány by se měly uskutečňovat v souladu s pravidly o předávání osobních údajů stanovenými ve směrnici 95/46/ES a výměna nebo předávání informací ze strany Komise by se měly uskutečňovat v souladu s pravidly o předávání osobních údajů stanovenými v nařízení (ES) č. 45/2001.

- (24) Toto nařízení nahrazuje rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1482/2007/ES ⁽⁴⁾. Uvedené rozhodnutí by proto mělo být zrušeno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

1. Zavádí se víceletý akční program „Fiscalis 2020“ (dále jen „program“), jehož cílem je zlepšit fungování systémů zdanění na vnitřním trhu a podpořit spolupráci v této oblasti.

2. Program se vztahuje na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „daňovými orgány“ veřejné a jiné orgány v zúčastněných zemích, které jsou odpovědné za správu daní nebo činnosti v oblasti daní;
- 2) „externími odborníky“:
 - a) zástupci orgánů státní správy, a to i ze zemí, které se neúčastní programu podle čl. 3 odst. 2;
 - b) hospodářské subjekty a organizace zastupující hospodářské subjekty;
 - c) zástupci mezinárodních a jiných příslušných organizací;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1482/2007/ES ze dne 11. prosince 2007, kterým se zavádí program Společenství ke zlepšení fungování systémů zdanění na vnitřním trhu (Fiscalis 2013) a zrušuje rozhodnutí č. 2235/2002/ES (Úř. věst. L 330, 15.12.2007, s. 1).

3) „daněmi“:

- a) daň z přidané hodnoty podle směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾;
 - b) spotřební daně z alkoholu podle směrnice Rady 92/83/EHS ⁽²⁾;
 - c) spotřební daně z tabákových výrobků podle směrnice Rady 2011/64/EU ⁽³⁾;
 - d) daně z energetických produktů a elektřiny podle směrnice Rady 2003/96/ES ⁽⁴⁾;
 - e) další daně, které spadají do oblasti působnosti čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2010/24/EU ⁽⁵⁾, pokud jsou významné pro vnitřní trh a pro správní spolupráci mezi členskými státy;
- 4) „dvoustrannými nebo mnohostrannými kontrolami“ koordinovaná kontrola daňové povinnosti jedné nebo více propojených osob povinných k dani organizovaná dvěma či více zúčastněnými zeměmi, včetně alespoň dvou členských států, se společnými nebo doplňujícími se zájmy.

Článek 3

Účast v programu

1. Zúčastněnými zeměmi jsou členské státy a země uvedené v odstavci 2 za předpokladu, že jsou splněny podmínky v něm uvedené.
2. Účast v programu je otevřena těmto zemím:
 - a) přístupujícím zemím, kandidátským zemím a potenciálním kandidátským zemím, jež využívají předvstupní strategie, v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto zemí v programech Unie stanovenými v příslušných rámcových dohodách, rozhodnutích Rady přidružení nebo podobných dohodách;
 - b) partnerským zemím v rámci evropské politiky sousedství, pokud tyto země dosáhly dostatečné úrovně sblížení příslušných právních předpisů a správních postupů s právními předpisy a správními postupy Unie.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů (Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 21).

⁽³⁾ Směrnice Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků (Úř. věst. L 176, 5.7.2011, s. 24).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1).

Partnerské země uvedené v prvním pododstavci písm. b) se programu účastní v souladu s ustanoveními, jež se s těmito zeměmi určí po vytvoření rámcových dohod o jejich účasti na programech Unie. Svoji účastí podporují pouze činnosti v rámci programu, které jsou zaměřené na boj proti daňovým podvodům a daňovým únikům a na řešení problematiky agresivního daňového plánování.

Článek 4

Účast na činnostech v rámci programu

Pokud je to nezbytné pro dosažení cílů uvedených v článcích 5 a 6, mohou být přizváni externí odborníci, aby přispěli k vybraným činnostem organizovaným v rámci programu. Tyto externí odborníky vybírá Komise spolu se zúčastněnými zeměmi podle jejich dovedností, zkušeností a znalostí, jež jsou významné pro dané činnosti, s přihlédnutím k jakémukoli riziku střetu zájmů, a zachovává při tom vyvážený poměr mezi zástupci podniků a jinými odborníky z řad občanské společnosti. Seznam vybraných externích odborníků se zveřejňuje a pravidelně aktualizuje.

Článek 5

Obecný cíl a zvláštní cíl

1. Obecným cílem programu je zlepšit řádné fungování systémů zdanění na vnitřním trhu posílením spolupráce mezi zúčastněnými zeměmi, jejich daňovými orgány a jejich úředníky.
2. Zvláštním cílem programu je podpora boje proti daňovým podvodům, daňovým únikům a agresivnímu daňovému plánování a provádění právních předpisů Unie v oblasti daní zajištěním výměny informací, podporou správní spolupráce a v nezbytných a vhodných případech posílením administrativní kapacity zúčastněných zemí, s cílem napomoci snížení administrativní zátěže daňových orgánů a nákladů na dosažení souladu pro daňové poplatníky.

3. Dosažení těchto cílů uvedených v tomto článku se měří zejména na základě:

- a) dostupnosti společné komunikační sítě pro evropské informační systémy a úplného přístupu k ní;
- b) zpětné vazby od zúčastněných zemí ohledně výsledků akcí v rámci programu.

Článek 6

Operační cíle a priority programu

1. Program má tyto operační cíle a priority:
 - a) zavádět, zdokonalovat, provozovat a podporovat evropské informační systémy v oblasti daní;
 - b) podporovat činnosti v oblasti správní spolupráce;
 - c) prohloubit dovednosti a schopnosti daňových úředníků;

- d) posílit pochopení a provádění právních předpisů Unie v oblasti daní;
- e) podporovat zdokonalování správních postupů a sdílení osvědčených správních praktik

2. Cíle a priority uvedené v odstavci 1 jsou dosahovány se zvláštním důrazem na podporu boje proti daňovým podvodům, daňovým únikům a agresivnímu daňovému plánování.

KAPITOLA II

Způsobilé akce

Článek 7

Způsobilé akce

1. Program za podmínek stanovených v ročním pracovním programu uvedeném v článku 14 poskytuje finanční podporu na:

- a) společné akce:
 - i) semináře a pracovní setkání;
 - ii) projektové skupiny, které se zpravidla skládají z omezeného počtu zemí, působí pouze po omezenou dobu a sledují předem stanovený cíl s přesně popsáním výsledkem;
 - iii) dvoustranné nebo mnohostranné kontroly a další činnosti stanovené v právních předpisech Unie týkajících se správní spolupráce, organizované dvěma či více zúčastněnými zeměmi, včetně alespoň dvou členských států,
 - iv) pracovní návštěvy organizované zúčastněnými zeměmi nebo jinou zemí, které umožní úředníkům získat nebo zvýšit jejich odbornou způsobilost či znalosti v daňových záležitostech;
 - v) skupiny odborníků, tedy strukturované formy spolupráce dočasného charakteru, jež sdružují odborné znalosti k plnění úkolů v konkrétních oblastech, zejména v souvislosti s evropskými informačními systémy, případně s podporou on-line služeb spolupráce, administrativní pomoci i infrastruktury a vybavení;
 - vi) akce zaměřené na budování kapacit veřejné správy a podpůrné akce;
 - vii) studie;
 - viii) komunikační projekty;
 - ix) jakékoli další činnosti, které podporují obecný a zvláštní cíl uvedené v článku 5 a operační cíle a priority uvedené v článku 6, je-li nezbytnost takových dalších činností řádně odůvodněna;
- b) budování evropských informačních systémů: vývoj, údržba, provoz a kontrola kvality unijních složek evropských informačních systémů stanovených v bodě A přílohy a nových evropských informačních systémů zřízených právními předpisy Unie, za účelem účinného vzájemného propojení daňových orgánů;

- c) činnosti v oblasti společné odborné přípravy: společně vypracované akce v oblasti odborné přípravy na podporu nezbytných odborných dovedností a znalostí vztahujících se k oblasti daní.

Délka pracovních návštěv uvedených v prvním pododstavci písm. a) bodě iv) nepřesáhne jeden měsíc. U pracovních návštěv organizovaných v třetích zemích jsou pro financování z programu způsobilé pouze cestovní a pobytové náklady (ubytování a denní příspěvky).

Skupiny odborníků uvedené v prvním pododstavci písm. a) bodě v) jsou organizovány Komisí ve spolupráci se zúčastněnými zeměmi, přičemž s výjimkou řádně odůvodněných případů nepřesáhne jejich délka působení jeden rok.

2. Prostředky na způsobilé akce uvedené v tomto článku jsou přidělovány vyváženým způsobem a úměrně ke skutečným potřebám těchto akcí.

3. Komise při hodnocení programu posoudí, zda je nutné zavést pro jednotlivé způsobilé akce rozpočtové stropy.

Článek 8

Zvláštní prováděcí ustanovení o společných akcích

1. Účast na společných akcích uvedených v čl. 7 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) je dobrovolná.
2. Zúčastněné země zajistí, aby k účasti na společných akcích byli nominováni úředníci s náležitým profilem a kvalifikací, včetně jazykových dovedností.
3. Zúčastněné země případně přijmou nezbytná opatření ke zvýšení povědomí o společných akcích a k zajištění využití vzniklých výstupů.

Článek 9

Zvláštní prováděcí ustanovení o evropských informačních systémech

1. Komise a zúčastněné země zajistí, aby evropské informační systémy uvedené v bodě A přílohy byly rozvíjeny, provozovány a náležitě udržovány.
2. Komise ve spolupráci se zúčastněnými zeměmi koordinuje ty aspekty zavádění a fungování unijních i neunijních složek evropských informačních systémů uvedených v bodě A přílohy, které jsou nezbytné pro zajištění jejich operability, vzájemné propojenosti a soustavného zlepšování.
3. Využívání unijních složek evropských informačních systémů uvedených v bodě A přílohy nezúčastněnými zeměmi je upraveno dohodami, které budou s těmito zeměmi uzavřeny v souladu s článkem 218 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 10

Zvláštní prováděcí ustanovení o činnostech v oblasti společné odborné přípravy

1. Účast na činnostech v oblasti společné odborné přípravy uvedených v čl. 7 odst. 1 prvním pododstavci písm. c) je dobrovolná.

2. Zúčastněné země zajistí, aby k účasti na činnostech v oblasti společné odborné přípravy byli nominováni úředníci s náležitým profilem a kvalifikací, včetně jazykových dovedností.

3. Zúčastněné země případně začlení do svých vnitrostátních programů odborné přípravy společně vytvořený obsah odborné přípravy, včetně modulů elektronického vzdělávání, programů odborné přípravy a společně dohodnutých norem odborné přípravy.

KAPITOLA III

Finanční rámec

Článek 11

Finanční rámec

1. Finanční krytí pro provádění programu se stanoví na 223 366 000 EUR v běžných cenách.

2. Finanční přiděl pro program může pokrýt také náklady vzniklé přípravnými, monitorovacími, kontrolními, auditními a hodnotícími činnostmi, kterých je pravidelně zapotřebí pro řízení programu a dosahování jeho cílů, zejména studie, setkání odborníků, informační a komunikační činnosti vztahující se k cílům stanoveným tímto nařízením, výdaje spojené se sítěmi informačních technologií se zaměřením na zpracování a výměnu informací, spolu se všemi ostatními výdaji na technickou a administrativní pomoc, které vzniknou Komisi při řízení programu.

Podíl administrativních výdajů nesmí obecně přesáhnout 5 % celkových nákladů programu.

Článek 12

Druhy podpory

1. Komise provádí program v souladu s nařízením (EU) Euratom) č. 966/2012.

2. Finanční podpora Unie na činnosti podle článku 7 má podobu:

- a) grantů;
- b) zadávání veřejných zakázek;
- c) náhrady nákladů vynaložených externími odborníky uvedenými v článku 4.

3. Míra spolufinancování u grantů činí až 100 % způsobilých nákladů v případě nákladů na cestování a ubytování, nákladů spojených s organizováním akcí a denních příspěvků.

Tato míra se vztahuje na všechny způsobilé akce, s výjimkou skupin odborníků uvedených v čl. 7 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) bodu v). Pokud akce vyžaduje udělení grantu, stanoví příslušnou míru spolufinancování pro skupiny odborníků roční pracovní programy.

4. Unijní složky evropských informačních systémů jsou financovány programem. Zúčastněné země nesou zejména náklady na pořízení, vývoj, instalaci, údržbu a každodenní provoz neunijních složek evropských informačních systémů.

Článek 13

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby byly při provádění akcí financovaných podle tohoto nařízení finanční zájmy Unie chráněny opatřeními k prevenci podvodů, korupce a jiného protiprávního jednání, účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími správními a finančními sankcemi.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů a inspekce na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří v rámci tohoto programu obdrželi finanční prostředky Unie.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999⁽¹⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96⁽²⁾ s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou o financování Uní nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

KAPITOLA IV

Prováděcí pravomoci

Článek 14

Pracovní program

K provádění programu přijímá Komise formou prováděcích aktů roční pracovní programy, které stanoví sledované cíle, očekávané výsledky, způsob provádění a jejich celkovou částku. Obsahují rovněž popis akcí, které mají být financovány, informací o částce přidělené na jednotlivé druhy akcí a orientační harmonogram provádění. V případě grantů obsahují roční pracovní programy priority, základní hodnotící kritéria a maximální míru spolufinancování. Tyto prováděcí akty vycházejí z výsledků předchozích let a přijímají se přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 2.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA V

Sledování a hodnocení

Článek 16

Sledování akcí v rámci programu

1. Komise ve spolupráci se zúčastněnými zeměmi sleduje program a akce v jeho rámci.
2. Komise a zúčastněné státy stanoví kvalitativní a kvantitativní ukazatele a v případě potřeby doplní další ukazatele v průběhu trvání programu. Tyto ukazatele se použijí k měření účinků programu ve vztahu k předem stanoveným základním hodnotám.
3. Komise zveřejní výsledky sledování uvedeného v odstavci 1 a ukazatele uvedené v odstavci 2.
4. Výsledky sledování se použijí pro účely hodnocení programu podle článku 17.

Článek 17

Hodnocení a přezkum

1. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě hodnotící zprávu v polovině období a závěrečnou hodnotící zprávu, týkající se oblastí uvedených v odstavcích 2 a 3. Výsledky těchto hodnocení se začlení do rozhodnutí o možném prodloužení, úpravě či pozastavení programu v následných obdobích. Tato hodnocení provádí nezávislý externí hodnotitel.

2. Do 30. června 2018 vypracuje Komise hodnotící zprávu v polovině období, která se zaměří na dosažení cílů akcí v rámci programu, účinnost využívání prostředků a přidanou hodnotu na evropské úrovni. Tato zpráva se bude dále zabývat zjednodušením, trvalou platností cílů a také přínosem programu k prioritám Unie, tedy k inteligentnímu a udržitelnému růstu podporujícímu začlenění.

3. Do 31. prosince 2021 vypracuje Komise závěrečnou hodnotící zprávu týkající se oblastí uvedených v odstavci 2 a dlouhodobého dopadu a udržitelnosti účinků programu.

4. Zúčastněné země poskytnou Komisi na její žádost veškeré dostupné údaje a informace, které mohou přispět k její hodnotící zprávě v polovině období a závěrečné hodnotící zprávě.

KAPITOLA VI

Závěrečná ustanovení

Článek 18

Zrušení

Rozhodnutí č. 1482/2007/ES se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2014.

Finanční závazky související s akcemi prováděnými podle uvedeného rozhodnutí se však až do dokončení těchto akcí nadále řídí uvedeným rozhodnutím.

Článek 19

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA

EVROPSKÉ INFORMAČNÍ SYSTÉMY A JEJICH UNIJNÍ SLOŽKY

A. Evropskými informačními systémy jsou:

- 1) společná komunikační síť / společné systémové rozhraní (CCN/CSI – CCN2), CCN mail3, CSI bridge, http bridge, CCN LDAP a související nástroje, internetový portál CCN, monitoring CCN;
- 2) podpůrné systémy, zejména nástroj pro konfiguraci aplikací pro CCN, nástroj pro vykazování činností (ART2), systém elektronického řízení pro projekty on-line GŘ pro daně a celní unii (TEMPO), nástroj pro řízení služeb (SMT), systém správy uživatelů (UM), systém BPM, přehled dostupnosti a AvDB, portál správy služeb informačních technologií, správa adresářů a přístupu uživatelů;
- 3) informační a komunikační prostor programu (PICS);
- 4) systémy související s DPH, zejména systém výměny informací o DPH (VIES) a vrácení DPH, včetně první aplikace VIES, nástroje pro sledování VIES, daňového statistického systému, VIES na internetu, konfiguračního nástroje VIES na internetu, zkušebních nástrojů systému VIES a vrácení DPH, číselných algoritmů DPH, DPH – výměna elektronických formulářů, DPH na elektronické služby (VoeS), zkušební nástroje VoeS a zkušební nástroje pro elektronické formuláře DPH, zjednodušené jednotné správní místo (MoSS);
- 5) systémy související s vymáháním pohledávek, zejména elektronické formuláře pro vymáhání pohledávek, elektronické formuláře pro jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky (UIPE) a pro jednotný doklad pro doručení (UNF);
- 6) systémy související s přímými daněmi, zejména systém zdanění úspor, zkušební nástroj zdanění úspor, elektronické formuláře pro přímé daně, daňové identifikační číslo DIČ na internetu, výměny související s článkem 8 směrnice 2011/16/EU ⁽¹⁾ a související zkušební nástroje;
- 7) další systémy související s daněmi, zejména databáze daní v Evropě (TEDB);
- 8) systémy spotřebních daní, zejména systém pro výměnu údajů o spotřebních daních (SEED), systém pro kontrolu přepravy zboží podléhajícího spotřebním daním (EMCS), elektronické formuláře MVS, zkušební aplikace (TA);
- 9) další centrální systémy, zejména informační a komunikační systém členských států o daních (TIC), samoobslužný testovací systém (SSTS), daňový statistický systém, centrální aplikace pro internetové formuláře, centrální služby / systém správy informací pro spotřební daně (CS/MISE).

B. Unijními složkami evropských informačních systémů jsou:

- 1) prostředky informačních technologií, jako jsou hardware, software a síťová propojení systémů, včetně související datové infrastruktury;
- 2) služby informačních technologií nezbytné pro podporu rozvoje, údržby, vylepšování a provozu systémů; a
- 3) veškeré další prvky, které Komise z důvodů účinnosti, bezpečnosti a racionalizace určí jako společné všem zúčastněným zemím.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1287/2013

ze dne 11. prosince 2013,

kterým se zavádí Program pro konkurenceschopnost podniků a malých a středních podniků (COSME) (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1639/2006/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 173 a 195 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Komise v březnu roku 2010 přijala sdělení nazvané „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (dále jen „strategie Evropa 2020“). Toto sdělení v červnu 2010 schválila Evropská rada. Strategie Evropa 2020 reaguje na hospodářskou krizi a jejím záměrem je připravit Unii na příští desetiletí. Vytýčuje pět ambiciózních cílů v oblasti klimatu a energetiky, zaměstnanosti, inovací, vzdělávání a sociálního začlenění, jichž má být dosaženo do roku 2020, a identifikuje klíčové hybatele růstu, jež mají dodat Unii větší dynamiku a větší konkurenceschopnost. Zdůrazňuje také význam posílení růstu evropského hospodářství při současném zajištění vysoké míry zaměstnanosti, nízkouhlíkového a energeticky účinného hospodářství účinně využívajícího zdroje a sociální soudržnosti. Zásadní úlohu při dosahování cílů strategie Evropa 2020 by měly hrát malé a střední podniky. Vypovídá o tom skutečnost, že malé a střední podniky jsou zmiňovány v šesti ze sedmi stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020.

(2) Jednou z nejvyšších priorit je, aby ústřední roli při generování hospodářského růstu v Unii měly podniky, zejména podniky malé a střední, a proto přijala Komise v říjnu 2010 sdělení nazvané „Integrovaná průmyslová

politika pro éru globalizace – Konkurenceschopnost a udržitelnost ve středu zájmu“, ke kterému se přihlásila Rada v prosinci roku 2010. Jedná se o jednu ze stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020. Sdělení stanoví strategii, jejímž cílem je podpořit růst a pracovní místa zachováním a podporou silné, diverzifikované a konkurenceschopné průmyslové základny v Evropě, zejména zlepšováním rámcových podmínek pro podniky a posilováním některých aspektů vnitřního trhu, včetně služeb souvisejících s podnikáním.

(3) V červnu roku 2008 přijala Komise sdělení nazvané „Zelenou malým a středním podnikům – „Small Business Act“ pro Evropu“, které Rada uvítala na zasedání v prosinci roku 2008. Small Business Act (dále jen „iniciativa SBA“) poskytuje komplexní politický rámec pro malé a střední podniky, podporuje podnikání a právně a politicky zakotvuje zásadu „zelenou malým a středním podnikům“, aby se posílila konkurenceschopnost malých a středních podniků. Iniciativa SBA stanoví deset zásad a vytyčuje politická a legislativní opatření na podporu potenciálu malých a středních podniků pro růst a vytváření pracovních míst. Provádění iniciativy SBA přispívá k dosažení cílů strategie Evropa 2020. Některá opatření pro malé a střední podniky již byla stanovena ve stěžejních iniciativách.

(4) Iniciativa SBA byla mezitím podrobena přezkumu, který byl zveřejněn v únoru roku 2011 a na jehož základě byla Radou přijaty závěry na zasedání ve dnech 30. a 31. května 2011. Tento přezkum obsahuje přehled o provádění iniciativy SBA a posuzuje potřeby malých a středních podniků, pro něž je za současných hospodářských podmínek stále obtížnější získávat přístup k financování a na trhy. Uvedený přezkum poskytuje přehled o pokroku dosaženém během prvních dvou let uplatňování iniciativy SBA, vytyčuje nová opatření, jež mají umožnit vyrovnat se s problémy plynoucími z hospodářské krize, na něž poukázaly zúčastněné subjekty, navrhuje způsoby, jak zlepšit využití a provádění iniciativy SBA, a jasně stanoví úlohu zúčastněných subjektů a podnikatelských organizací hrajících důležitou úlohu v praxi. Specifické cíle programu pro konkurenceschopnost podniků a malých a středních podniků by měly zohledňovat priority stanovené v uvedeném přezkumu. Je důležité zajistit, aby bylo provádění programu koordinováno s prováděním iniciativy SBA.

Zejména je třeba, aby opatření v rámci specifických cílů přispívala k naplňování výše uvedených deseti zásad a k provádění nových akcí vymezených během přezkumu iniciativy SBA.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 125.

⁽²⁾ Úř. věst. C 391, 18.12.2012, s. 37.

- (5) Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ⁽¹⁾ stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020. Tento víceletý finanční rámec popisuje, jak bude dosaženo politických cílů zvyšování růstu a vytváření většího počtu pracovních míst v Evropě, vytváření nízkouhlíkového hospodářství, která bere větší ohled na životní prostředí, a Unie hrající významnou úlohu na mezinárodní scéně.
- (6) Aby se přispělo k posílení konkurenceschopnosti a udržitelnosti podniků Unie, zejména malých a středních podniků, k podpoře stávajících malých a středních podniků, k povzbuzení podnikatelské kultury a podpoře růstu malých a středních podniků, k pokroku ve vytváření znalostní společnosti a k rozvoji založenému na vyváženém hospodářském růstu, by měl být zaveden Program pro konkurenceschopnost podniků a malých a středních podniků (dále jen „program COSME“).
- (7) V souladu se sdělením Komise ze dne 8. února roku 2012 nazvaným „Agenda pro zjednodušení víceletého finančního rámce na období 2014–2020“ by se měl program COSME přednostně zabývat problematikou tohoto zjednodušení. Vynakládání finančních prostředků Unie a členských států na podporu konkurenceschopnosti podniků a malých a středních podniků by mělo být lépe koordinováno, aby byla zajištěna doplňkovost, větší účinnost a viditelnost a rovněž aby bylo dosaženo lepší rozpočtové součinnosti.
- (8) Komise se zavázala, že téma klimatu bude mít významné místo ve výdajových programech Unie a že nejméně 20 % rozpočtu Unie bude směřovat na cíle související s touto problematikou. Je důležité zajistit, aby zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se jejím dopadům, jakož i prevence rizik hrály důležitou úlohu při přípravě, koncipování a provádění programu COSME. Opatření obsažená v tomto nařízení by měla přispět k prosazování přechodu k nízkouhlíkovému hospodářství a společnosti, které se dokáží vyrovnat se změnou klimatu.
- (9) Z rozhodnutí Rady 2001/822/ES ⁽²⁾ vyplývá, že subjekty a orgány zámořských zemí a území jsou způsobilé pro účast na programu COSME.
- (10) Smyslem politiky Unie v oblasti konkurenceschopnosti je takové nasměrování politiky a vytvoření institucionálního uspořádání, které vytvoří podmínky pro udržitelný růst podniků, zejména malých a středních podniků. Dosažení konkurenceschopnosti a udržitelnosti vyžaduje schopnost dosáhnout hospodářské konkurenceschopnosti a růstu podniků v souladu s cíli udržitelného rozvoje a tuto konkurenceschopnost a růst udržet. Vyšší produktivita, včetně produktivity zdrojů a energetické produktivity, je hlavním zdrojem udržitelného růstu příjmu. Konkurenceschopnost rovněž závisí na schopnosti firem plně využívat příležitostí, které nabízí například vnitřní trh. Zvláště důležité je to pro malé a střední podniky, které představují 99 % podniků v Unii, aktuálně poskytují dvě ze tří pracovních míst v soukromém sektoru a 80 % nově vytvořených pracovních míst a přispívají více než polovinou k celkové přidané hodnotě, kterou vytvářejí podniky v Unii. Malé a střední podniky jsou zásadním hybatelem hospodářského růstu, zaměstnanosti a sociální integrace.
- (11) Podle sdělení Komise ze dne 18. dubna 2012 nazvaném „Na cestě k hospodářské obnově vedoucí k intenzivnímu růstu pracovních míst“ by politiky podporující přechod k ekologickému hospodářství, jako je politika účinného využívání zdrojů, politika energetické účinnosti a politika v oblasti změny klimatu, mohly do roku 2020 vytvořit více než pět milionů pracovních míst, a to zejména v odvětví malých a středních podniků. S ohledem na tuto skutečnost by specifické akce v rámci programu COSME mohla zahrnovat podporu vývoje udržitelných produktů, služeb, technologií a postupů, jakož i účinného využívání zdrojů a energetické účinnosti a sociální odpovědnosti podniků.
- (12) Konkurenceschopnost se dostala v posledních letech do ohniska tvorby politiky Unie, neboť selhání trhu a politická a institucionální selhání snižují konkurenceschopnost podniků v Unii, zejména malých a středních podniků.
- (13) Program COSME by se proto měl zaměřit na selhání trhu, jež ovlivňují konkurenceschopnost ekonomiky Unie v celosvětovém měřítku a jež oslabují schopnost podniků, zejména malých a středních podniků, soutěžit se svými protějšky v jiných částech světa.
- (14) Program COSME by měl být věnován především malým a středním podnikům, jak jsou definovány v doporučení Komise 2003/361/ES ⁽³⁾. Při uplatňování tohoto nařízení by měla Komise konzultovat všechny příslušné zúčastněné subjekty, včetně organizací zastupujících malé a střední podniky. Zvláštní pozornost je třeba věnovat mikropodnikům, podnikům, které se zabývají řemeslnými činnostmi, samostatně výdělečně činným osobám, svobodným povoláním a sociálním podnikům. Pozornost je třeba věnovat rovněž potenciálním, novým a mladým podnikatelům a podnikatelkám a také dalším specifickým cílovým skupinám, jako jsou starší lidé, migranti a podnikatelé, kteří jsou příslušníky sociálně znevýhodněných nebo zranitelných skupin, například zdravotně postiženým, a dále podpoře převádění podniků, zakládání podniků za účelem komercializace výsledků výzkumu, zakládání podniků na základě oddělení od mateřského podniku a druhých šancí pro podnikatele.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Viz strana 884 tohoto Úředního věstníku).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2001/822/ES ze dne 27. listopadu 2001 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému společenství (Rozhodnutí o přidružení zámoří) (Úř. věst. L 314, 30.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (15) Mnohé z problémů Unie v oblasti konkurenceschopnosti souvisejí s tím, že malé a střední podniky obtížně získávají přístup k financování, protože zápasí s prokazováním své úvěruschopnosti a obtížně se dostávají k rizikovému kapitálu. Tyto obtíže mají nepříznivý dopad na úroveň a kvalitu nově zakládaných podniků a na růst a míru přežití podniků i na ochotu nových podnikatelů převzít životaschopné podniky v rámci jejich převodu nebo přechodu. Finanční nástroje Unie zavedené na základě rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1639/2006/ES⁽¹⁾ prokázaly svůj pozitivní přínos a pomohly nejméně 220 000 malých a středních podniků. Větší přínos navrhovaných finančních nástrojů pro Unii spočívá mimo jiné v posílení vnitřního trhu z hlediska rizikového kapitálu, v rozvoji celoevropského finančního trhu pro malé a střední podniky a v řešení selhání trhu, která nemohou členské státy vyřešit. Akce Unie by měly být soudržné a konzistentní, měly by doplňovat finanční nástroje členských států pro malé a střední podniky, poskytovat pákový efekt a zamezit narušení trhu v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012⁽²⁾. Subjekty, které budou pověřeny prováděním akcí, by měly zajistit, že se akce budou vzájemně doplňovat, a zabránit dvojímu financování z prostředků Unie.
- (16) Komise by měla věnovat pozornost viditelnosti financování poskytovaného prostřednictvím finančních nástrojů podle tohoto nařízení, aby se zajistilo, že se o dostupnosti podpory Unie bude vědět a že poskytnutá podpora bude v rámci trhu uznávána. Za tímto účelem by finanční zprostředkovatelé měli mít rovněž povinnost konečným příjemcům výslovně zdůraznit, že financování bylo umožněno prostřednictvím podpory obdržené z finančních nástrojů podle tohoto nařízení. Komise a členské státy by měly přijmout vhodná opatření, a to i prostřednictvím uživatelsky vstřícných on-line systémů, s cílem informovat malé a střední podniky a zprostředkovatele o dostupných finančních nástrojích. Tyto systémy, jejichž součástí by mohl být i jediný portál, by neměly zdvojit systémy již existující.
- (17) Síť Enterprise Europe Network (dále jen „síť“) prokázala svůj přínos pro evropské malé a střední podniky jako jediné správní či kontaktní místo pro podporu podniků tím, že pomáhá podnikům zlepšovat jejich konkurenceschopnost a využívat obchodní příležitosti na vnitřním trhu i na jiných trzích. Zlepšení účinnosti metodik a pracovních metod a poskytnutí evropského rozměru službám na podporu podnikání může být dosaženo pouze na úrovni Unie. Síť zejména pomáhá malým a středním podnikům nalézt partnery pro spolupráci nebo pro transfery technologií na vnitřním trhu i ve třetích zemích, získat poradenství týkající se zdrojů financování v Unii, právních předpisů Unie a práv duševního vlastnictví a programů Unie na podporu ekologických inovací a udržitelné výroby. Získává také zpětnou vazbu pro potřeby právních předpisů a norem Unie. Její jedinečné odborné poznatky jsou zvláště důležité pro překonání informačních asymetrií a ke snížení transakčních nákladů spojených s přeshraničními transakcemi.
- (18) Je třeba pokračovat v úsilí s cílem dále optimalizovat kvalitu služeb a výkonnost sítě, zejména pokud jde o informovanost malých a středních podniků a následné využívání nabízených služeb, a to další integrací služeb v oblasti internacionalizace a inovací, posílením spolupráce mezi sítí a regionálními a místními zúčastněnými subjekty z řad malých a středních podniků, konzultacemi s hostitelskými organizacemi a jejich lepším zapojením, snížením byrokracie, zlepšením podpory v oblasti informačních technologií a zviditelněním sítě a jejích služeb v zeměpisných oblastech spadajících do její působnosti.
- (19) Konkurenceschopnost nepříznivě ovlivňuje omezená internacionalizace malých a středních podniků v rámci Evropy i mimo Evropu. Podle některých odhadů v současnosti vyváží nebo v posledních třech letech uskutečnilo vývoz 25 % malých a středních podniků v Unii, a pouze 13 % malých a středních podniků v Unii vyváží pravidelně mimo Unii a pouze 2 % investovaly za hranicemi své domovské země. Průzkum Eurobarometr z roku 2012 navíc prokázal nevyužitý potenciál malých a středních podniků v oblasti růstu na „zelených“ trzích v Unii i mimo ni, pokud jde o internacionalizaci a přístup k veřejným zakázkám. V souladu s iniciativou SBA, která Unii a členské státy vyzvala, aby podporovaly a povzbuzovaly malé a střední podniky k tomu, aby využívaly rostoucích trhů mimo Unii, Unie poskytuje finanční pomoc několika iniciativám, například Středisku pro průmyslovou spolupráci mezi Uníí a Japonskem a Poradenskému centru pro malé a střední podniky a práva duševního vlastnictví v Číně. Přidaná hodnota Unie se vytváří podporou spolupráce a nabízením služeb na evropské úrovni, jež doplňují hlavní služby členských států na podporu obchodu, aniž by tyto služby zdvojovaly, a posilují společné úsilí veřejných a soukromých poskytovatelů služeb v této oblasti. Tyto služby by měly zahrnovat informace o právech duševního vlastnictví, normách a pravidlech a příležitostech v oblasti veřejných zakázek. Je třeba plně zohlednit část II závěrů Rady ze dne 6. prosince 2011 nazvaných „Posílení provádění průmyslové politiky v celé EU“ a reagujících na sdělení Komise nazvané „Integrovaná průmyslová politika pro éru globalizace: Konkurenceschopnost a udržitelnost ve středu zájmu“. V tomto ohledu by jasně vymezená evropská strategie v oblasti klastrů měla doplňovat vnitrostátní a regionální úsilí zaměřené na pobízení klastrů k dosažení excelence a k mezinárodní spolupráci
- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1639/2006/ES ze dne 24. října 2006, kterým se zavádí rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace (2007–2013) (Úř. věst. L 310, 9.11.2006, s. 15).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

a současně zohledňovat skutečnost, že vytváření seskupení malých a středních podniků může být jedním z klíčových nástrojů umožňujících posílit jejich schopnost zavádět inovace a začít působit na zámořských trzích.

- (20) Aby se zlepšila konkurenceschopnost podniků v Unii, zejména malých a středních podniků, musí členské státy a Komise vytvářet příznivé podmínky pro podnikání. Pozornost vyžadují zejména zájmy malých a středních podniků a odvětví, ve kterých jsou malé a střední podniky nejaktivnější. Iniciativy na úrovni Unie jsou rovněž nezbytné za účelem výměny informací a znalostí v evropském měřítku, přičemž zvláště nákladově efektivní mohou v této oblasti být digitální služby. Tato opatření mohou přispět k vytvoření rovných podmínek pro malé a střední podniky.
- (21) Nedostatky, roztržičnost a zbytečná byrokracie na vnitřním trhu brání občanům, spotřebitelům a podnikům, zejména malým a středním podnikům, naplno využívat jeho přínosů. Proto je naléhavě nutné, aby členské státy, Evropský parlament, Rada a Komise společně usilovaly o řešení nedostatků v oblasti provádění právních předpisů, přijímání právních předpisů a informovanosti. V souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality by měly členské státy, Evropský parlament, Rada a Komise spolupracovat rovněž na snižování nadbytečné administrativní a regulační zátěže malých a středních podniků a zamezování jejímu vzniku. Akce v rámci programu COSME, který je jediným programem Unie specificky zaměřeným na malé a střední podniky, by měly přispívat k naplňování těchto cílů, a to zejména tím, že budou napomáhat ke zlepšování rámcových podmínek pro podniky. Součástí tohoto úsilí by měly být i kontroly účelnosti a posuzování dopadu financované v rámci programu COSME.
- (22) Dalším faktorem, který ovlivňuje konkurenceschopnost, je poměrně slabý podnikatelský duch v Unii. Samostatně výdělečně činnými by chtělo být pouze 45 % občanů Unie (a méně než 40 % žen) v porovnání s 55 % obyvatel ve Spojených státech a 71 % v Číně (podle průzkumu Eurobarometr o podnikání provedeného v roce 2009). Podle iniciativy SBA by měla být pozornost věnována všem situacím, jimž jsou podnikatelé vystaveni, včetně počáteční fáze, růstové fáze, fáze převodu a úpadku (druhá šance). Vysokou přidanou hodnotu Unie zajišťuje podpora vzdělávání zaměřeného na rozvoj podnikatelských dovedností, jakož i opatření k posílení soudržnosti a konzistentnosti, jako je referenční srovnávání a výměna osvědčených postupů.
- (23) Program Erasmus pro mladé podnikatele byl zahájen s cílem dát novým nebo budoucím podnikatelům příležitost získávat podnikatelské zkušenosti v jiném členském státě než jejich vlastním, a umožnit jim tak rozvíjet svůj podnikatelský talent. Ve spojitosti s cílem zlepšování

rámcových podmínek pro podporu podnikání a podnikatelské kultury by Komise měla mít možnost přijímat opatření, která mají pomoci novým podnikatelům zlepšovat jejich schopnosti rozvíjet své podnikatelské know-how, dovednosti a přístupy a zdokonalovat své technologické kapacity a řízení podniků.

- (24) Celosvětová hospodářská soutěž, demografické změny, omezené zdroje a nově vznikající sociální trendy přinášejí výzvy a příležitosti pro různá odvětví, která jsou vystavena globálním výzvám a pro které je typický vysoký podíl malých a středních podniků. Například designéřská odvětví se musí přizpůsobovat, aby mohla využívat dosud nevyužitého potenciálu vysoké poptávky po individualizovaných, kreativních a komplexních produktech. Protože se tyto výzvy vztahují na všechny malé a střední podniky v Unii působící v těchto odvětvích, je nezbytné vyvinout jednotné úsilí na úrovni Unie v zájmu dosažení dalšího růstu prostřednictvím iniciativ, které urychlují vývoj nových produktů a služeb.
- (25) Na podporu akcí přijatých v členských státech může program COSME podporovat iniciativy v odvětvových i meziodvětvových oblastech s významným potenciálem pro růst a podnikatelskou činnost, a to zejména oblastech s vysokým podílem malých a středních podniků, urychlující vznik konkurenceschopných a udržitelných odvětví založených na vysoce konkurenceschopných obchodních modelech, zdokonalených produktech a postupech, organizačních strukturách nebo na modifikovaných hodnotových řetězcích. Jak bylo uvedeno ve sdělení Komise ze dne 30. června 2010 nazvaném „Evropa jako přední světová destinace cestovního ruchu – nový politický rámec pro evropský cestovní ruch“, které Rada uvítala v říjnu roku 2010, je cestovní ruch jedním z důležitých odvětví ekonomiky Unie. Podniky v tomto odvětví přímo vytvářejí 5 % hrubého domácího produktu (HDP) Unie. Význam cestovního ruchu uznává i Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), která stanoví pravomoci Unie v této oblasti. Evropské iniciativy v oblasti cestovního ruchu mohou doplnit akce členských států tím, že povzbudí vytváření příznivého prostředí a podpoří spolupráci mezi členskými státy, zejména formou výměny osvědčených postupů. Akce mohou zahrnovat zlepšení znalostní základny cestovního ruchu prostřednictvím poskytování údajů a analýzy a vypracování nadnárodních projektů spolupráce v úzké spolupráci s členskými státy, aniž by byly podnikům v Unii ukládány závazné požadavky.
- (26) Program COSME vymezuje akce pro splnění stanovených cílů, celkové finanční krytí pro dosažení těchto cílů, minimální finanční krytí pro finanční nástroje, různé druhy prováděcích opatření a transparentní opatření pro sledování a hodnocení a na ochranu finančních zájmů Unie.

- (27) Program COSME doplňuje další programy Unie, přičemž každý z nástrojů by se měl řídit vlastními postupy. Nemělo by tak docházet k dvojímu financování týchž způsobilých nákladů. V zájmu dosažení přidané hodnoty a výrazného dopadu unijního financování by se měla rozvíjet úzká součinnost mezi programem COSME a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ⁽¹⁾ (dále jen „Horizont 2020“), nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽²⁾ (dále jen „strukturálními fondy“) a s ostatními programy Unie.
- (28) Ve všech příslušných iniciativách a akcích, které jsou součástí programu COSME, by měly být brány v úvahu zásady transparentnosti a rovných příležitostí pro ženy a muže. Při těchto iniciativách a akcích je třeba také dbát na dodržování lidských práv a základních svobod pro všechny občany.
- (29) Granty by měly být malým a středním podnikům poskytovány na základě transparentních postupů. Udělení grantů a jejich vyplácení by měly být transparentní, nebyrokratické a v souladu se společnými pravidly.
- (30) Toto nařízení stanoví finanční krytí na celou dobu trvání programu COSME, které má během ročního rozpočtového procesu představovat pro Evropský parlament a Radu hlavní referenční částku ve smyslu bodu 17 Interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázi, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení ⁽³⁾.
- (31) Aby bylo zajištěno, že se financování omezí na řešení selhání trhu, politiky a institucí, a s cílem zamezit narušením trhu, mělo by poskytování finančních prostředků z programu COSME být v souladu s pravidly Unie pro poskytování státní podpory.
- (32) Dohoda o Evropském hospodářském prostoru a protokoly k dohodám o přidružení zajišťují účast příslušných zemí v programech Unie. Účast třetích zemí by měla být možná, pokud to stanoví dohody a postupy.
- (33) Je důležité zajistit řádné finanční řízení programu COSME a jeho provádění co nejefektivnějším a uživatelsky nejvhodnějším způsobem a současně rovněž zaručit právní jistotu a dostupnost programu COSME pro všechny účastníky.
- (34) Program COSME je třeba sledovat a vyhodnocovat, aby bylo možné provádět úpravy. Každý rok by měla být vypracována zpráva o jeho provádění podávající informace o dosaženém pokroku a plánovaných činnostech.
- (35) Provádění programu COSME by mělo být každoročně sledováno pomocí klíčových ukazatelů pro posuzování výsledků a dopadů. Tyto ukazatele, včetně příslušných referenčních úrovní, by měly poskytnout minimální základ pro posouzení míry dosažení cílů programu COSME.
- (36) Průběžná zpráva o dosahování cílů všech akcí podporovaných v rámci programu COSME, kterou vypracuje Komise, by měla rovněž obsahovat hodnocení nízké míry účasti malých a středních podniků, bude-li tato situace zjištěna ve významném počtu členských států. Členské státy by případně mohly výsledky této průběžné zprávy zohlednit ve svých příslušných politikách.
- (37) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny prostřednictvím přiměřených opatření v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných správních a finančních sankcí, v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012.
- (38) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o přijímání ročních pracovních programů k provádění programu COSME. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁴⁾. Součástí některých akcí zahrnutých do ročního pracovního programu je koordinace akcí na vnitrostátní úrovni. V této souvislosti by se měl použít čl. 5 odst. 4 uvedeného nařízení.
- (39) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu se článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplnění ukazatelů, změny některých specifických podrobností týkajících se finančních nástrojů a změny orientačních částek, na jejichž základě by se tyto částky zvýšily o více než 5 % hodnoty tohoto finančního krytí v jednotlivých případech. Je zvláště důležité, aby
- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zřizuje program Horizont 2020 - rámcový program pro výzkum a inovace (2014-2020) a o zrušení rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Viz strana 104 tohoto Úředního věstníku).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, kterým se stanoví obecná ustanovení o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Viz strana 320 tohoto Úředního věstníku).
- ⁽³⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.
- ⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Komise v rámci své přípravné činnosti vedla potřebné konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

- (40) Z důvodu právní jistoty a přehlednosti by mělo být rozhodnutí č. 1639/2006/ES zrušeno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Předmět

Článek 1

Zavedení programu

Na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 se zavádí program pro akce Unie zaměřené na zlepšení konkurenceschopnosti podniků, se zvláštním důrazem na malé a střední podniky (dále jen „program COSME“).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se „malými a středními podniky“ rozumí mikropodniky a malé a střední podniky, jak jsou definovány v doporučení 2003/361/ES.

Článek 3

Obecné cíle

1. Program COSME přispívá ke splnění níže uvedených obecných cílů, přičemž zvláštní pozornost věnuje specifickým potřebám malých a středních podniků usazených v Unii a malých a středních podniků usazených ve třetích zemích účastnících se programu COSME podle článku 6:

- a) posilování konkurenceschopnosti a udržitelnosti podniků v Unii, zejména malých a středních podniků;
- b) povzbuzování podnikatelské kultury a podpora zakládání a růstu malých a středních podniků.

2. Dosahování cílů uvedených v odstavci 1 se měří těmito ukazateli:

- a) výsledky malých a středních podniků, pokud jde o udržitelnost;
- b) změnami v nadbytečné administrativní a regulační zátěži jak pro nové, tak stávající malé a střední podniky;
- c) změnami v podílu malých a středních podniků vyvázejících v rámci Unie nebo mimo ni;
- d) změnami v růstu malých a středních podniků;

- e) změnami v podílu občanů Unie, kteří by chtěli být samostatně výdělečně činní.

3. Podrobný seznam ukazatelů a cílů programu COSME je uveden v příloze.

4. Program COSME podporuje provádění strategie Evropa 2020 a přispívá k dosažení cíle „inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění“. Program COSME zejména přispívá k dosažení hlavního cíle, který se týká zaměstnanosti.

KAPITOLA II

Specifické cíle a oblasti činnosti

Článek 4

Specifické cíle

1. Specifickými cíli programu COSME jsou:

- a) zlepšit přístup k financování pro malé a střední podniky ve formě vlastního a vypůjčeného kapitálu;
- b) zlepšit přístup na trhy, zejména uvnitř Unie, ale také na celosvětové úrovni;
- c) zlepšit rámcové podmínky pro konkurenceschopnost a udržitelnost podniků v Unii, zejména malých a středních podniků, včetně podniků v odvětví cestovního ruchu;
- d) podporovat podnikání a podnikatelskou kulturu.

2. Při provádění programu COSME má být podporována potřeba podniků přizpůsobit se hospodářství, které je nízkouhlíkové, odolné vůči změně klimatu a účinně využívá zdroje a energii.

3. K měření účinku programu COSME při dosahování specifických cílů, které jsou uvedeny v odstavci 1, se použijí ukazatele stanovené v příloze.

4. Roční pracovní programy uvedené v článku 13 podrobně stanoví veškeré akce, které mají být prováděny v rámci programu COSME.

Článek 5

Rozpočet

1. Finanční krytí na provádění programu COSME se stanoví ve výši 2 298,243 milionů EUR v běžných cenách, z nichž se 60 % vyčlení na finanční nástroje.

Roční rozpočtové prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.

2. Finanční krytí stanovené podle tohoto nařízení se může vztahovat také na náklady vzniklé při přípravných, sledovacích, kontrolních, auditních a hodnotících činnostech, které jsou nutné pro řízení programu COSME a k dosažení jeho cílů. Zejména musí nákladově efektivním způsobem pokrývat studie, schůzky odborníků, informační a komunikační akce včetně

komunikační činnosti týkající se politických priorit Unie, vztahují-li se k obecným cílům programu COSME, náklady spojené s informačními sítěmi s důrazem na zpracování a výměnu informací, jakož i všechny ostatní náklady na technickou a správní pomoc, které Komisi vzniknou v souvislosti s řízením programu COSME.

Tyto náklady nepřekročí 5 % hodnoty finančního krytí.

3. V rámci finančního krytí pro program COSME se orientační částky ve výši 21,5 % hodnoty finančního krytí přidělí na specifické cíle uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. b), 11 % na specifické cíle uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. c) a 2,5 % na specifické cíle uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. d). Komise se může od těchto orientačních částek odchýlit, avšak nesmí je v jednotlivých případech překročit o více než 5 % hodnoty finančního krytí. V případě, že je nezbytné tento limit překročit, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23, pokud jde o změny těchto orientačních částek.

4. Finanční přiděl smí být použit rovněž na výdaje technické a správní pomoci nezbytné pro zajištění přechodu mezi programem COSME a opatřeními přijatými podle rozhodnutí č. 1639/2006/ES. V případě potřeby mohou být vyčleněné prostředky zapsány do rozpočtu na období po roce 2020 za účelem pokrytí podobných výdajů, aby se umožnilo řízení akcí, které do 31. prosince 2020 nebudou ještě dokončeny.

Článek 6

Účast třetích zemí

1. Programu COSME se mohou účastnit:
 - a) země Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), které jsou členy Evropského hospodářského prostoru (EHP), v souladu s podmínkami stanovenými v Dohodě o EHP, a další evropské země, jestliže to dohody a postupy dovolují;
 - b) přístupující země, kandidátské země a potenciální kandidáti, v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto zemí v programech Unie, jež jsou stanoveny v příslušných rámcových dohodách a v rozhodnutích příslušných rad přidružení nebo obdobných dohodách;
 - c) země, jež spadají do oblasti působnosti evropských politik sousedství, jestliže to dohody a postupy dovolují, a v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto zemí v programech Unie, jež jsou stanoveny v příslušných rámcových dohodách, protokolech k dohodám o přidružení a v rozhodnutích příslušných rad přidružení.

2. Subjekt usazený v některé ze zemí uvedených v odstavci 1 se může zúčastnit těch částí programu COSME, kterých se daná země účastní za podmínek stanovených v příslušných dohodách podle odstavce 1.

Článek 7

Účast subjektů ze zemí neúčastnících se programu

1. Subjekty usazené v zemi uvedené v článku 6 se mohou účastnit těch částí programu COSME, kterých se daná třetí země neúčastní. Akcí v rámci programu COSME se mohou zúčastnit i subjekty usazené v jiných třetích zemích.
2. Subjekty uvedené v odstavci 1 nemají nárok na získávání finančních příspěvků Unie s výjimkou případů, kdy je to pro program COSME zásadní, zejména z hlediska konkurenceschopnosti podniků v Unii a jejich přístupu na trhy. Uvedená výjimka se nevztahuje na ziskové subjekty.

Článek 8

Akce zaměřené na zlepšení přístupu malých a středních podniků k financování

1. Komise podporuje akce, jejichž cílem je usnadnit a zlepšit přístup malých a středních podniků k financování v jejich počáteční a růstové fázi a ve fázi převodu a která doplňují použití finančních nástrojů členských států pro malé a střední podniky na vnitrostátní a regionální úrovni. Aby se zajistila doplňkovost, jsou tyto akce úzce koordinovány s akcemi v rámci politiky soudržnosti, programu Horizont 2020 a na vnitrostátní či regionální úrovni. Cílem těchto akcí je povzbudit využívání a nabídku kapitálového i dluhového financování, které může zahrnovat financování předstartovní a kvazikapitálové a financování ze strany „podnikatelských andělů“ („business angels“), avšak s vyloučením spekulativních rozprodejů částí majetku.
 2. Kromě akcí uvedených v odstavci 1 může být podpora Unie poskytována v závislosti na tržní poptávce rovněž akcím na zlepšení přeshraničního financování a financování, na kterém se podílí více zemí, což malým a středním podnikům pomůže dát své činnosti mezinárodní rozměr v souladu s právními předpisy Unie.
- Komise může v závislosti na tržní poptávce přezkoumat rovněž možnost vytvoření inovativních finančních mechanismů, jako je například sdružené kofinancování.

3. Podrobné informace o akcích uvedených v odstavci 1 jsou stanoveny v článku 17.

Článek 9

Akce zaměřené na zlepšení přístupu na trhy

1. V zájmu pokračujícího zlepšování konkurenceschopnosti podniků v Unii a jejich přístupu na trhy může Komise podporovat akce zaměřené na zlepšení přístupu malých a středních podniků na vnitřní trh, jako je například poskytování informací (i prostřednictvím digitálních služeb) a zlepšování informovanosti mimo jiné ohledně programů Unie, právních předpisů a norem.

2. Cílem specifických opatření je usnadnění přístupu malých a středních podniků na trhy mimo Unii. Tato opatření mohou zahrnovat poskytování informací o stávajících překážkách vstupu na trh a podnikatelských příležitostech, veřejných zakázkách a celních postupech a dále zlepšování podpůrných služeb v oblasti norem a práv duševního vlastnictví v prioritních třetích zemích. Tato opatření doplňují, avšak nezdvoujují základní činnosti členských států v oblasti podpory obchodu.

3. Akce v rámci programu COSME mohou být zaměřeny na posilování mezinárodní spolupráce, včetně průmyslových dialogů a dialogů ohledně regulace vedených se třetími zeměmi. Specifická opatření mohou být zaměřena na snižování rozdílů mezi Uníí a jinými zeměmi v regulačních rámcích pro produkty, podporu rozvoje politiky podnikání a průmyslové politiky a přispívání ke zlepšení podmínek pro podnikání.

Článek 10

Sít Enterprise Europe Network

1. Komise podporuje síť Enterprise Europe Network (dále jen „sít“) s cílem poskytovat integrované služby na podporu podnikání malým a středním podnikům v Unii, které usilují o využití příležitostí na vnitřním trhu a ve třetích zemích. Mezi akce uskutečňované v rámci této sítě mohou patřit:

- a) poskytování informačních a poradenských služeb o iniciativách a právních předpisech Unie; podpora posilování řídicích kapacit s cílem zvýšit konkurenceschopnost malých a středních podniků; podpora zaměřená na zlepšování finančních znalostí malých a středních podniků, včetně informačních a poradenských služeb týkajících se možností financování, přístupu k financování a souvisejících systémů poradenství a školení; opatření ke zlepšení přístupu malých a středních podniků k odborným poznatkům v oblasti energetické účinnosti, klimatu a životního prostředí; a podpora programů financování a finančních nástrojů Unie (včetně programu Horizont 2020 ve spolupráci s vnitrostátními kontaktními místy a strukturálními fondy);
- b) usnadňování přeshraniční spolupráce mezi podniky, výzkumu a vývoje, přenosu technologií a znalostí a partnerství v oblasti technologií a inovací;
- c) zajišťování komunikační vazby mezi malými a středními podniky a Komisí.

2. Sít může být rovněž využívána k poskytování služeb v rámci jiných programů Unie, například programu Horizont 2020; včetně specificky zaměřených poradenských služeb na podporu účasti malých a středních podniků v jiných programech Unie. Komise zajistí, aby byly jednotlivé finanční zdroje pro síť efektivně koordinovány a aby služby poskytované sítí pro jiné programy Unie byly prostřednictvím těchto programů financovány.

3. Fungování sítě je úzce koordinováno s členskými státy, aby se v souladu se zásadou subsidiarity zabránilo zdvojování činností.

Komise posoudí síť z hlediska efektivity jejího řízení a poskytování vysoce kvalitních služeb v celé Unii.

Článek 11

Akce zaměřené na zlepšení rámcových podmínek pro konkurenceschopnost a udržitelnost podniků Unie, zejména malých a středních podniků

1. Komise podporuje akce zaměřené na zlepšení rámcových podmínek pro zajištění konkurenceschopnosti a udržitelnosti podniků v Unii, zejména malých a středních podniků, s cílem zvýšit efektivitu, soudržnost, koordinaci a soulad vnitrostátních a regionálních politik na podporu konkurenceschopnosti, udržitelnosti a růstu podniků v Unii.

2. Komise může podporovat specifické akce ke zlepšení rámcových podmínek pro podniky, zejména malé a střední podniky, prostřednictvím snižování nadbytečné administrativní a regulační zátěže a zamezování jejímu vzniku. Tyto akce mohou zahrnovat pravidelné posuzování dopadu příslušných právních předpisů Unie na malé a střední podniky, zajišťované případně prostřednictvím srovnávacího přehledu, podporu skupin nezávislých odborníků a výměnu informací a osvědčených postupů, včetně systematického uplatňování testu dopadů na malé a střední podniky prováděného na úrovni Unie a členských států.

3. Komise může podpořit akce, jejichž cílem je vypracovat nové strategie konkurenceschopnosti a podnikového rozvoje. Takové akce mohou zahrnovat:

- a) opatření zaměřená na zlepšení koncepce, provádění a hodnocení politik ovlivňujících konkurenceschopnost a udržitelnost podniků, realizované mimo jiné sdílením osvědčených postupů týkajících se rámcových podmínek a řízení klastrů světové úrovně a sítí podniků; a podporou nadnárodní spolupráce mezi klastry a sítěmi podniků, vývoje udržitelných produktů, služeb, technologií a postupů a podporou účinného využívání zdrojů a energetické účinnosti a sociální odpovědnosti podniků;
- b) opatření zaměřená na mezinárodní aspekty politik v oblasti konkurenceschopnosti, zejména na politickou spolupráci mezi členskými státy, dalšími zeměmi účastnicími se programu COSME a globálními obchodními partnery Unie;
- c) opatření zaměřená na zlepšení vývoje politik pro malé a střední podniky, spolupráce mezi tvůrci politik, vzájemných hodnocení a výměny osvědčených postupů mezi členskými státy, s případným zohledněním dostupných údajů a názorů zúčastněných subjektů a zejména s cílem usnadnit malým a středním podnikům přístup k programům a akcím Unie, v souladu s akčním plánem v rámci iniciativy SBA.

4. Komise může prostřednictvím podpory koordinace podpořit akce přijaté v členských státech s cílem urychlit vznik konkurenceschopných odvětví s tržním potenciálem. Tato podpora může zahrnovat akce zaměřené na podporu výměny osvědčených postupů a určení požadavků různých odvětví, především malých a středních podniků, na pracovníky a odbornou přípravu, zejména v dovednosti počítačové gramotnosti. Může rovněž zahrnovat akce zaměřené na podporu zavádění nových podnikatelských modelů a spolupráci malých a středních podniků v rámci nových hodnotových řetězců, jakož i komerční využívání vhodných nápadů týkajících se nových produktů a služeb.

5. Komise může doplnit akce členských států s cílem zvýšit konkurenceschopnost a udržitelnost malých a středních podniků v Unii v oblastech vyznačujících se značným růstovým potenciálem, zejména těch s vysokým podílem malých a středních podniků, jako je například odvětví cestovního ruchu. Součástí těchto činností může být podpora spolupráce mezi členskými státy zajišťovaná zejména prostřednictvím výměny osvědčených postupů.

Článek 12

Akce zaměřené na podporu podnikání

1. Komise přispívá k podpoře podnikání a podnikatelské kultury zlepšováním rámcových podmínek, jež ovlivňují rozvoj podnikání, mimo jiné odstraňováním překážek bránících zakládání podniků. Komise podporuje podnikatelské prostředí a kulturu, jež jsou příznivé pro udržitelné podniky, zakládání a růst podniků, převody podniků, opětovné zahajování činnosti (tzv. „druhou šanci“), jakož i zakládání podniků za účelem komercializace výsledků výzkumu a zakládání podniků na základě oddělení se od mateřského podniku.

2. Zvláštní pozornost bude věnována potenciálním, novým, mladým podnikatelům a podnikatelkám a rovněž dalším specifickým cílovým skupinám.

3. Komise může přijímat akce jako například programy mobility pro nové podnikatele s cílem zlepšovat jejich schopnost rozvíjet své podnikatelské know-how, dovednosti a přístupy a zdokonalovat své technologické kapacity a řízení podniků.

4. Komise může podpořit opatření členských států zaměřené na zavádění a podporu vzdělávání a odborné přípravy pro podnikání, podnikatelských dovedností a podnikatelských přístupů, zejména u potenciálních a nových podnikatelů.

KAPITOLA III

Provádění programu COSME

Článek 13

Roční pracovní programy

1. Komise přijme roční pracovní programy k provádění programu COSME přezkumným postupem podle čl. 21 odst.

2. Každý roční pracovní program provádí cíle vytyčené v tomto nařízení a podrobně stanoví:

- a) popis akcí, které mají být financovány, sledované cíle u jednotlivých akcí, které jsou v souladu s obecnými a specifickými cíli uvedenými v článcích 3 a 4, předpokládané výsledky, způsob provádění, s uvedením částky vyčleněné na jednotlivé akce, celkové částky na všechny akce, orientačního harmonogramu provádění a platebního profilu;
- b) pro jednotlivé akce vhodné kvalitativní a kvantitativní ukazatele za účelem analýzy a sledování efektivity při dosahování výsledků a plnění cílů dotčené akce;
- c) pro granty a související akce základní hodnotící kritéria, která se stanoví tak, aby bylo možno co nejlépe dosáhnout cílů sledovaných programem COSME, a maximální míru spolufinancování;
- d) samostatnou podrobnou kapitolu týkající se finančních nástrojů, která v souladu s článkem 17 tohoto nařízení zohledňuje informační povinnosti podle nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, včetně předpokládaného rozdělení finančního krytí mezi nástrojem pro kapitálové investice pro růst uvedeným v článku 18 tohoto nařízení nástrojem pro úvěrové záruky uvedeným v článku 19 tohoto nařízení, a informací, jako je výše záruky a vztah s programem Horizont 2020.

2. Komise provádí program COSME v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.

3. Program COSME se provádí tak, aby se zajistilo, že podporované akce zohledňují budoucí vývoj a budoucí potřeby, zejména po průběžném hodnocení uvedeném v čl. 12 odst. 3, a že jsou relevantní pro vyvíjející se trhy, ekonomiku a změny ve společnosti.

Článek 14

Podpůrná opatření

1. Kromě opatření obsažených v ročních pracovních programech uvedených v článku 13 přijímá Komise pravidelně podpůrná opatření, včetně:

- a) zlepšování analýzy a sledování problematiky odvětvové a meziodvětvové konkurenceschopnosti;
- b) identifikace a šíření osvědčených postupů a politických přístupů a jejich další rozvíjení;
- c) kontrol účelnosti stávajících právních předpisů a posuzování dopadů nových opatření Unie, která jsou zvláště významná pro konkurenceschopnost podniků, s cílem určit oblasti, v nichž je třeba stávající právní předpisy zjednodušit, a zajistit minimalizaci zátěže pro malé a střední podniky v oblastech, v nichž jsou navrhována nová legislativní opatření;

d) hodnocení právních předpisů ovlivňujících podniky, zejména malé a střední podniky, průmyslové politiky a opatření souvisejících s konkurenceschopností;

e) podpory integrovaných a uživatelsky vstřícných on-line systémů, které by poskytovaly informace o programech relevantních pro malé a střední podniky, přičemž současně zajistí, aby nedocházelo ke zdvojení již existujících portálů.

2. Celkové náklady na tato podpůrná opatření nepřekročí 2,5 % finančního krytí programu COSME.

Článek 15

Sledování a hodnocení

1. Komise sleduje provádění a řízení programu COSME.
2. Komise vypracuje výroční zprávu o sledování, v níž zhodnotí účelnost a efektivitu podporovaných akcí z hlediska finančního plnění, výsledků, nákladů a pokud možno i dopadu. Zpráva musí obsahovat informace o příjemcích, pokud možno pro každou výzvu k předkládání návrhů, informace o výši výdajů souvisejících s klimatem a o účinku podpory cílů souvisejících se změnou klimatu a příslušné údaje týkající se úvěrů v objemu nad 150 000 EUR a v objemu nižším než 150 000 EUR, které byly poskytnuty v rámci nástroje pro úvěrové záruky, v takovém rozsahu, aby sběr těchto informací nevytvářel neopodstatněnou administrativní zátěž pro podniky, a to zejména malé a střední podniky. Součástí zprávy o sledování je výroční zpráva týkající se jednotlivých finančních nástrojů v souladu s požadavky podle čl. 140 odst. 8 nařízení (EU, Euratom) č. 996/2012.
3. Nejpozději do roku 2018 vypracuje Komise průběžnou hodnotící zprávu o dosahování cílů všech akcí podpořených z programu COSME z hlediska úrovně výsledků a dopadů, účinnosti využití zdrojů a jejich evropské přidané hodnoty, aby bylo možné rozhodnout o prodloužení, úpravě nebo zrušení těchto opatření. Tato průběžná hodnotící zpráva se bude zabývat také rozsahem zjednodušení, jeho vnitřní a vnější soudržností, stálou platností všech cílů a také přínosem opatření z hlediska priorit Unie, tedy k inteligentnímu a udržitelnému růstu podporujícímu začlenění. Vezme v úvahu výsledky posouzení dlouhodobého dopadu předchozích opatření a přispěje k rozhodnutí o případném prodloužení, úpravě nebo zrušení následného opatření.
4. Komise sestaví závěrečnou hodnotící zprávu o dlouhodobějších dopadech a o udržitelnosti účinků těchto opatření.
5. Všichni příjemci grantů a další zúčastněné strany, které obdržely finanční prostředky Unie podle tohoto nařízení, poskytnou Komisi vhodné údaje a informace nezbytné pro sledování a hodnocení příslušných opatření.
6. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávy uvedené v odstavcích 2, 3 a 4 a zveřejní je.

KAPITOLA IV

Finanční ustanovení a formy finanční pomoci

Článek 16

Formy finanční pomoci

Finanční pomoc Unie v rámci programu COSME může být provedena nepřímo přenesením úkolů spojených s plněním rozpočtu na subjekty uvedené v čl. 58 odst. 1 písm. c) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 17

Finanční nástroje

1. Finanční nástroje v rámci programu COSME, zavedené v souladu s hlavou VIII nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, jsou využívány s cílem usnadnit malým a středním podnikům přístup k financování v jejich počáteční a růstové fázi a ve fázi jejich převodu. Finanční nástroje sestávají z kapitálového nástroje a nástroje pro úvěrové záruky. Při rozdělování finančních prostředků mezi tyto nástroje se zohlední poptávka ze strany finančních zprostředkovatelů.
2. Finanční nástroje pro malé a střední podniky se mohou případně kombinovat a doplňovat s:
 - a) jinými finančními nástroji zavedenými členskými státy a jejich řídicími orgány financovanými z vnitrostátních či regionálních fondů nebo financovanými v kontextu operací strukturálních fondů v souladu s čl. 38 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1303/2013;
 - b) jinými finančními nástroji zavedenými členskými státy a jejich řídicími orgány a financovanými z vnitrostátních či regionálních programů mimo operace strukturálních fondů;
 - c) granty financovanými Unií včetně grantů podle tohoto nařízení,
3. Nástroj pro kapitálové investice pro růst uvedený v článku 18 a nástroj pro úvěrové záruky uvedený v článku 19 mohou doplňovat finanční nástroje pro malé a střední podniky používané členskými státy v rámci politiky soudržnosti Unie.
4. Nástroj pro kapitálové investice a nástroj pro úvěrové záruky mohou ve vhodných případech dovolovat spojení finančních zdrojů s členskými státy nebo regiony, které jsou ochotny přispět částí strukturálních fondů, které jim byly přiděleny v souladu s čl. 38 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1303/2013
5. Finanční nástroje mohou vytvářet přijatelnou návratnost, aby splňovaly cíle jiných partnerů nebo investorů. V druhé řadě může být využíván nástroj pro kapitálové investice pro růst, avšak jeho cílem je zachovat hodnotu aktiv poskytnutých z rozpočtu Unie.

6. Nástroj pro kapitálové investice pro růst a nástroj pro úvěrové záruky se provádějí v souladu s hlavou VIII nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU, Euratom) č. 1268/2012 ⁽¹⁾.

7. Finanční nástroje v rámci programu COSME se vypracují a provádějí doplňkově a v souladu s nástroji stanovenými v rámci programu Horizont 2020 pro malé a střední podniky.

8. V souladu s čl. 60 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 subjekty pověřené prováděním finančních nástrojů zajistí při správě finančních prostředků Unie viditelnost jejich akcí. Za tímto účelem je pověřený subjekt povinen zajistit, aby finanční zprostředkovatelé výslovně informovali konečné příjemce o tom, že financování bylo umožněno prostřednictvím podpory poskytnuté finančními nástroji v rámci programu COSME. Komise zajistí, aby následné zveřejňování informací o příjemcích v souladu s čl. 60 odst. 2 písm. e) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 bylo snadno dostupné pro potenciální konečné příjemce.

9. Splátky vyplývající z druhého nástroje mechanismu pro inovativní malé a střední podniky a malé a střední podniky s vysokým růstem zřízeného podle rozhodnutí č. 1639/2006/ES a obdržené po dni 31. prosince 2013 se v souladu s čl. 21 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 účelově váží k nástroji pro kapitálové investice pro růst uvedenému v článku 18 tohoto nařízení.

10. Finanční nástroje se provádějí v souladu s příslušnými pravidly Unie pro státní podporu.

Článek 18

Nástroj pro kapitálové investice pro růst

1. Nástroj pro kapitálové investice pro růst (EFG) se provádí jako součást jednotného finančního kapitálového nástroje Unie podporujícího růst podniků v Unii a jimi realizovaný výzkum a inovace od rané fáze, včetně předstartovní fáze, až po růstovou fázi. Jednotný finanční kapitálový nástroj Unie je finančně podporován z programu Horizont 2020 a z programu COSME.

2. EFG se zaměřuje na fondy, které poskytují: rizikový kapitál a mezaninové financování, např. podřízené a účastnické půjčky, podnikům ve fázi expanze a růstu, zejména těm se zahraničním působením, přičemž může investovat do fondů pro ranou fázi spolu s kapitálovým nástrojem pro výzkum a inovace spadajícím pod program Horizont 2020 a poskytovat mechanismy společného investování pro investory typu „business angels“.

V případě investic v rané fázi nesmí investice z EFG přesáhnout 20 % celkové investice Unie s výjimkou víceetapových fondů a fondů fondů, kde se financování z EFG a z kapitálového nástroje pro výzkum a inovace v rámci programu Horizont 2020 poskytuje poměrně na základě investiční strategie daných fondů. Na základě vývoje tržních podmínek může Komise rozhodnout o změně 20 % hranice. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2

3. EFG používá stejný prováděcí mechanismus jako kapitálový nástroj pro výzkum a inovace zřízený v rámci programu Horizont 2020.

4. Podpora z EFG se provádí formou jedné z následujících investic:

a) přímo Evropským investičním fondem nebo jinými subjekty, které jsou pověřeny prováděním EFG jménem Komise; nebo

b) fondy fondů nebo investičními nástroji investujícími v zahraničí, jež zřídil Evropský investiční fond nebo jiné subjekty (včetně správců ze soukromého či veřejného sektoru), které jsou pověřeny prováděním EFG jménem Komise, společně s investory ze soukromých nebo veřejných finančních institucí.

5. EFG investuje do zprostředkovatelských fondů rizikového kapitálu, včetně subjektů typu fondu fondů, které poskytují investice pro malé a střední podniky zpravidla ve fázích expanze a růstu. Investice v rámci EFG jsou dlouhodobé, tj. obvykle zahrnují pozice na 5 až 15 let ve fondech rizikového kapitálu. Doba trvání investice v rámci mechanismu EFG nepřekročí v žádném případě 20 let ode dne podpisu dohody mezi Komisí a subjektem pověřeným jeho prováděním.

Článek 19

Nástroj pro úvěrové záruky

1. Nástroj pro úvěrové záruky (LGF) poskytuje:

a) protizáruky a jiná ujednání o sdílení rizik pro záruční systémy, případně včetně společných záruk;

b) přímé záruky a jiná ujednání o sdílení rizik pro ostatní finanční zprostředkovatele, kteří splňují kritéria způsobilosti uvedené v odstavci 5.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).

2. LGF se provádí jako součást jednotného úvěrového finančního nástroje Unie pro růst podniků Unie a výzkum a inovace, přičemž používá stejný prováděcí mechanismus jako z optávky vycházející složka pro malé a střední podniky v rámci dluhového nástroje v programu Horizont 2020 (RSI II).

3. LGF se skládá ze:

a) záruk za dluhové financování (včetně podřízených a účastnických půjček, leasingu nebo bankovních záruk), které zmírní zvláštní obtíže, s nimiž se setkávají životaschopné malé a střední podniky usilující o přístup k financování, a to buď v důsledku toho, že jsou vnímány jako vysoce rizikové nebo proto, že nemají k dispozici dostatečné zajištění;

b) sekuritizace portfolií dluhového financování malých a středních podniků, která zmobilizuje dodatečné dluhové financování pro malé a střední podniky na základě příslušných ujednání o sdílení rizik s dotčenými institucemi. Podpora těchto sekuritizací závisí na tom, zda se emitující instituce zaváží použít významnou část vzniklé likvidity nebo mobilizovaného kapitálu pro další úvěrování malých a středních podniků v přiměřené lhůtě. Objem tohoto nového dluhového financování se vypočte ve vztahu k částce zaručeného portfoliového rizika. Tato částka a lhůta se sjednají s každou emitující institucí jednotlivě.

4. Správu LGF vykonávají jménem Komise Evropský investiční fond nebo jiné subjekty, které jsou pověřeny prováděním LGF jménem Komise. Jednotlivé záruky v rámci LGF mohou mít splatnost až 10 let.

5. Způsobilost v rámci LGF se určí pro každého zprostředkovatele na základě jeho činností a podle toho, jak efektivně pomáhá malým a středním podnikům získávat přístup k financování pro životaschopné projekty. LGF může být využíván zprostředkovateli podporujícími podnikání mimo jiné při financování nabývání hmotných a nehmotných aktiv, provozního kapitálu a pro převody podniků. Kritéria týkající se sekuritizace portfolií dluhového financování malých a středních podniků zahrnují transakce s jedním i více prodávajícími a také transakce s více zúčastněnými zeměmi. Způsobilost je založena na osvědčených tržních postupech, zejména na bonitě a diverzifikaci rizik sekuritizovaného portfolia.

6. S výjimkou půjček v rámci sekuritizovaného portfolia se LGF vztahuje na úvěry do 150 000 EUR a s minimální dobou splatnosti 12 měsíců. LGF se vztahuje rovněž na úvěry nad 150 000 EUR v případě, že malé a střední podniky, které splňují kritéria způsobilosti v rámci programu COSME, nesplňují kritéria způsobilosti v rámci složky úvěrového nástroje pro malé a střední podniky podle programu Horizont 2020 a minimální doba splatnosti činí 12 měsíců.

Při překročení této hranice jsou za prokázání způsobilosti či nezpůsobilosti malého a středního podniku v rámci složky úvěrového nástroje určené pro malé a střední podniky podle programu Horizont 2020 odpovědní finanční zprostředkovatelé.

7. LGF je koncipován takovým způsobem, aby bylo možné podávat zprávy o malých a středních podnicích, které byly podpořeny, a to jak z hlediska počtu, tak i objemu půjček.

Článek 20

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby v případě provádění činností financovaných podle tohoto nařízení byly chráněny finanční zájmy Unie přijetím preventivních opatření proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání, pomocí účinných kontrol a v případě zjištění nesrovnalostí pomocí navrácení neoprávněně vyplacených částek a případně též pomocí účinných a přiměřených správních a finančních sankcí s odrazujícím účinkem.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr jsou zmocněni k auditu na základě dokladů a ke kontrole na místě všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů a jiných třetích stran, kteří obdrželi prostředky Unie podle tohoto nařízení.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s ustanoveními a postupy uvedenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013⁽¹⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96⁽²⁾, aby se zjistilo, zda nedošlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie, pokud jde o grantovou dohodu, rozhodnutí o grantu nebo smlouvu financované podle tohoto nařízení.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, dohody o spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení obsahují ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

(2) Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

KAPITOLA V

Výbor a závěrečná ustanovení

Článek 21

Postup jednání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tímto výborem je výbor ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navržený prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 22

Akty v přenesené pravomoci

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23, pokud jde o doplnění ukazatelů uvedených v příloze, pokud by tyto ukazatele mohly přispět k měření pokroku v dosahování obecných a specifických cílů programu COSME.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23, pokud jde o změny některých specifických podrobností týkajících se finančních nástrojů. Jedná se o podíl investic z EFG na celkových investicích Unie do fondů rizikového kapitálu v rané fázi a o složení sekuritizovaných úvěrových portfolií.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23, pokud jde o změny orientačních částek uvedených v čl. 5 odst. 3, na jejichž základě by se uvedené částky v jednotlivých případech zvýšily o více než 5 % hodnoty finančního krytí, v případě, že je nezbytné tento limit překročit.

Článek 23

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 22 je svěřena Komisi na dobu sedmi let od 23. prosince 2013

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 22 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 22 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 24

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Rozhodnutí č. 1639/2006/ES se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2014.
2. Akce zahájené podle rozhodnutí č. 1639/2006/ES a finanční závazky související s těmito akcemi se však až do svého ukončení nadále řídí uvedeným rozhodnutím.
3. Finanční přiděl uvedený v článku 5 může pokrývat také výdaje na technickou a administrativní pomoc nezbytné pro zajištění přechodu mezi programem COSME a opatřeními přijatými podle rozhodnutí č. 1639/2006/ES.

Článek 25

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA

UKAZATELE PRO OBECNÉ A SPECIFICKÉ CÍLE

Obecný cíl:	1. Posílit konkurenceschopnost a udržitelnost podniků v Unii, zejména malých a středních podniků	
A. Ukazatel dopadu ⁽¹⁾	Současný stav	Dlouhodobý cíl a milník (2020)
A.1. Výsledky malých a středních podniků, pokud jde o udržitelnost	Bude pravidelně měřeno, např. prostřednictvím průzkumu Eurobarometru	Zvýšení podílu malých a středních podniků Unie vyrábějících zelené produkty, tj. produkty šetrné k životnímu prostředí, ⁽²⁾ ve srovnání s výchozí úrovní (první měření)
A.2. Změny v nadbytečné administrativní a regulační zátěži jak pro nové, tak stávající malé a střední podniky ⁽³⁾	Počet dní potřebných k založení nového malého nebo středního podniku v roce 2012: 5,4 pracovních dní	Podstatné snížení počtu dní potřebných na založení nového malého nebo středního podniku
	Náklady na založení v roce 2012: 372 EUR	Podstatné snížení průměrných nákladů na založení podniku v Unii, ve srovnání s výchozí úrovní
	Počet členských států, ve kterých získání licencí a povolení (včetně povolení týkajících se životního prostředí) potřebných pro zahájení a výkon specifické činnosti podniku trvá jeden měsíc: 2	Podstatné zvýšení počtu členských států, ve kterých získání licencí a povolení (včetně povolení týkajících se životního prostředí) potřebných pro zahájení a výkon specifické činnosti podniku trvá jeden měsíc
	Počet členských států s jediným kontaktním místem pro začínající podniky umožňujícím podnikatelům učinit všechny požadované kroky (včetně např. registrace, daní, DPH a sociálního pojištění) prostřednictvím jediného administrativního kontaktního místa, ať již fyzického (úřad), virtuálního (internet) nebo obojího v roce 2009: 18	Podstatné zvýšení počtu členských států s jediným kontaktním místem pro začínající podniky
A.3. Změny v podílu malých a středních podniků vyvážejících v rámci Unie nebo mimo ni	25 % malých a středních podniků vyvážá a 13 % malých a středních podniků vyvážá mimo Unii (2009) ⁽⁴⁾	Zvýšení podílu vyvážejících malých a středních podniků a zvýšení podílu malých a středních podniků vyvážejících mimo Unii, ve srovnání s výchozí úrovní
Obecný cíl:	2. Povzbudit podnikatelskou kulturu a podporovat vytváření a růst malých a středních podniků	
Ukazatel dopadu	Současný stav	Dlouhodobý cíl a milník (2020)
B.1. Změny v růstu malých a středních podniků	V roce 2010 vyprodukovaly malé a střední podniky více než 58 % hrubé přidané hodnoty Unie	Zvýšení produkce (přidané hodnoty) a počtu zaměstnanců malých a středních podniků, ve srovnání s výchozí úrovní
	Celkový počet zaměstnanců v malých a středních podnicích v roce 2010: 87,5 milionu (67 % pracovních míst v soukromém sektoru v Unii)	
B.2. Změny v podílu občanů Unie, kteří chtějí být samostatně výdělečně činní	Tato hodnota je měřena každé dva nebo tři roky v rámci průzkumu Eurobarometr. Nejnovějším dostupným údajem je 37 % z roku 2012 (45 % v letech 2007 a 2009).	Zvýšení podílu občanů Unie, kteří chtějí být samostatně výdělečně činní, ve srovnání s výchozí úrovní

Specifický cíl:	Zlepšit přístup k financování pro malé a střední podniky ve formě vlastního kapitálu a vypůjčených prostředků	
C. Finanční nástroje pro růst	Nejnovější známé výsledky (výchozí úroveň)	Dlouhodobý cíl (2020)
C.1. Počet podniků využívajících dluhového financování	K 31. prosinci 2012 bylo v rámci financování mobilizováno 13,4 miliardy EUR, které byly poskytnuty 219 000 malých a středních podniků (záruční mechanismus malých a středních podniků(SMEG))	Hodnota mobilizovaných finančních prostředků v rozmezí od 14,3 miliard EUR do 21,5 miliard EUR; počet financovaných podniků, které využívají záruky z programu COSME, v rozmezí od 220 000 do 330 000
C.2. Počet firem, které obdržely investice rizikového kapitálu z programu COSME, a celkový objem investovaných prostředků	K 31. prosinci 2012 bylo financováním rizikového kapitálu mobilizováno 2,3 miliardy EUR, které byly poskytnuty 289 malým a středním podnikům (mechanismus pro inovativní malé a střední podniky a malé a střední podniky s vysokým růstem(GIF))	Celková hodnota investic rizikového kapitálu v rozmezí od 2,6 miliard EUR do 3,9 miliard EUR; počet podniků, které obdržely investice rizikového kapitálu z programu COSME, v rozmezí od 360 do 540
C.3. Pákový poměr	Pákový poměr pro nástroj SMEG – 1:32 Pákový poměr pro GIF – 1:6,7	Úvěrový nástroj 1:20 – 1:30; kapitálový nástroj 1:4 - 1:6 (⁵)
C.4. Doplnkovost EFG a LGF	Doplnkovost mechanismu SMEG: 64 % konečných příjemců uvedlo, že podpora byla klíčová pro získání financí, které potřebovali Doplnkovost GIF: 62 % konečných příjemců GIF uvedlo, že podpora byla klíčová pro získání financí, které potřebovali	Zvýšení podílu konečných příjemců, kteří jsou přesvědčeni, že prostřednictvím EFG nebo LGF získali finanční prostředky, které by nemohli získat jiným způsobem, ve srovnání s výchozí úrovní
Specifický cíl:	Zlepšit přístup na trhy, zejména uvnitř Unie, ale také v celosvětovém měřítku	
D. Mezinárodní průmyslová spolupráce	Nejnovější známé výsledky (výchozí úroveň)	Dlouhodobý cíl (2020)
D.1. Počet případů většího sblížení předpisů Unie a třetích zemí, které se týkají průmyslových výrobků	Odhaduje se, že v oblasti regulační spolupráce s hlavními obchodními partnery (USA, Japonsko, Čína, Brazílie, Rusko, Kanada, Indie) existují v průměru 2 relevantní oblasti významného sblížování technických předpisů.	Celkem 4 relevantní oblasti významného sblížování technických předpisů s hlavními obchodními partnery (USA, Japonsko, Čína, Brazílie, Rusko, Kanada, Indie)
E. Enterprise Europe Network	Nejnovější známé výsledky (výchozí úroveň)	Dlouhodobý cíl (2020)
E.1. Počet podepsaných dohod o partnerství	Počet podepsaných dohod o partnerství: 2 475 (2012)	Počet podepsaných dohod o partnerství: 2 500 za rok
E.2. Uznání sítě mezi malými a středními podniky	Uznání sítě mezi malými a středními podniky bude měřeno v roce 2015	Zvýšení uznání sítě mezi malými a středními podniky, ve srovnání s výchozí úrovní
E.3. Míra spokojenosti zákazníků (% malých a středních podniků vyjadřujících spokojenost, přínos konkrétní služby poskytnuté sítí)	Míra spokojenosti zákazníků (% malých a středních podniků vyjadřujících spokojenost, přínos konkrétní služby): 78 %	Míra spokojenosti zákazníků (% malých a středních podniků vyjadřujících spokojenost, přínos konkrétní služby): > 82 %
E.4. Počet malých a středních podniků, jež využívají podpůrných služeb	Počet malých a středních podniků, jež využívají podpůrných služeb: 435 000 (2011)	Počet malých a středních podniků, jež využívají podpůrných služeb: 500 000 za rok
E.5. Počet malých a středních podniků, jež využívají digitálních služeb (včetně elektronických informačních služeb) poskytovaných sítí	Digitální služby ročně využívají 2 miliony malých a středních podniků.	Digitální služby ročně využívají 2,3 miliony malých a středních podniků.

Specifický cíl:	Zlepšit rámcové podmínky pro konkurenceschopnost a udržitelnost podniků v Unii, zejména malých a středních podniků, včetně podniků v odvětví cestovního ruchu	
F. Aktivita ke zlepšení konkurenceschopnosti	Nejnovější známé výsledky (výchozí úroveň)	Dlouhodobý cíl (2020)
F.1. Počet přijatých zjednodušujících opatření	5 zjednodušujících opatření za rok (2010)	Alespoň 7 zjednodušujících opatření za rok
F.2. Zajištění účelnosti regulačního rámce	Kontroly účelnosti byly zahájeny v roce 2010. Dosud jedinou relevantní kontrolou účelnosti je probíhající pilotní projekt týkající se „schválení typu motorových vozidel“.	Zahájení až pěti kontrol účelnosti v průběhu programu COSME
F.3. Počet členských států, které používají zátěžový test konkurenceschopnosti	Počet členských států, které používají zátěžový test konkurenceschopnosti: 0	Podstatné zvýšení počtu členských států, které používají zátěžový test konkurenceschopnosti
F.4. Opatření přijatá malými a středními podniky v oblasti účinného využívání zdrojů (jež mohou zahrnovat energii, materiály nebo vodu, recyklaci atd.)	Bude pravidelně měřeno, např. prostřednictvím průzkumu Eurobarometr	Zvýšení podílu malých a středních podniků Unie, které provádějí alespoň jedno opatření s cílem dosáhnout zlepšení v oblasti účinného využívání zdrojů ((což může zahrnovat energii, materiály nebo vodu, recyklaci atd.), ve srovnání s výchozí úrovní (první měření) Zvýšení podílu malých a středních podniků Unie, které mají v úmyslu provést každé dva roky dodatečné akce v oblasti účinného využívání zdrojů ((což může zahrnovat energii, materiály nebo vodu, recyklaci atd.), ve srovnání s výchozí úrovní (první měření)
G. Rozvoj politiky pro malé a střední podniky	Nejnovější známé výsledky (výchozí úroveň)	Dlouhodobý cíl (2020)
G.1. Počet členských států, které používají test dopadů na malé a střední podniky	Počet členských států, které používají test dopadů na malé a střední podniky: 15 členských států	Podstatné zvýšení počtu členských států, které používají test dopadů na malé a střední podniky
Specifický cíl:	Zlepšit rámcové podmínky pro konkurenceschopnost a udržitelnost podniků v Unii, zejména malých a středních podniků, včetně podniků v odvětví cestovního ruchu	
H. Cestovní ruch	Nejnovější známé výsledky (výchozí úroveň)	Dlouhodobý cíl (2020)
H.1. Účast na nadnárodních projektech spolupráce	V roce 2011 zahrnoval každý projekt tři země	Zvýšení počtu členských států účastnících se nadnárodních projektů spolupráce financovaných z programu COSME ve srovnání s výchozí úrovní
H.2. Počet turistických destinací, jež převzaly udržitelné modely rozvoje cestovního ruchu propagované iniciativou Evropské turistické destinace nejvyšší kvality	Počet udělených Evropských turistických destinací nejvyšší kvality – celkem 98 (průměrně 20 za rok – 10 v roce 2007, 20 v roce 2008, 22 v roce 2009, 25 v roce 2010, 21 v roce 2011)	Více než 200 turistických destinací, jež převzaly modely udržitelného rozvoje cestovního ruchu propagované iniciativou Evropské turistické destinace nejvyšší kvality (přibližně 20 každý rok)
I. Nové podnikatelské koncepce	Nejnovější známé výsledky (výchozí úroveň)	Dlouhodobý cíl (2020)
I.1. Počet nových produktů/služeb na trhu	Bude pravidelně měřen (až dosud se tato činnost omezovala na analytickou práci v omezeném rozsahu)	Zvýšení kumulativního počtu nových produktů/služeb, ve srovnání s výchozí úrovní (první měření)

Specifický cíl:	Podporovat podnikání a podnikatelskou kulturu	
J. Podpora podnikání	Nejnovější známé výsledky (výchozí úroveň)	Dlouhodobý cíl (2020)
J.1. Počet členských států, které uplatňují řešení v oblasti podnikání na základě osvědčených postupů určených prostřednictvím tohoto programu	Počet členských států uplatňujících řešení v oblasti podnikání: 22 (2010)	Podstatné zvýšení počtu členských států uplatňujících řešení v oblasti podnikání
J.2. Počet členských států uplatňujících řešení v oblasti podnikání zaměřená na potenciální, mladé a nové podnikatele a podnikatelky, jakož i specifické cílové skupiny	12 členských států se v současnosti podílí na Evropské síti mentorů pro podnikatelky. 6 členských států a 2 regiony v současnosti mají zvláštní strategii pro vzdělávání zaměřené na rozvoj podnikatelských dovedností, 10 členských států začlenilo vnitrostátní cíle týkající se vzdělávání zaměřeného na rozvoj podnikatelských dovedností do širších strategií celoživotního učení a v 8 členských státech v současnosti probíhají diskuse o strategii na podporu podnikání.	Podstatné zvýšení počtu členských států uplatňujících řešení v oblasti podnikání zaměřená na potenciální, mladé a nové podnikatele a podnikatelky, jakož i specifické cílové skupiny ve srovnání s výchozí úrovní

(1) Tyto ukazatele odrážejí vývoj v oblasti politik zaměřených na průmysl a podniky. Za dosažení těchto cílů není odpovědná pouze samotná Komise. Výsledky v této oblasti ovlivňuje i řada jiných faktorů, nad nimiž Komise nemá kontrolu.

(2) Zelené produkty a služby jsou takové, jejichž hlavní funkcí je snížit environmentální riziko a minimalizovat znečištění a spotřebu zdrojů. Zahrnují rovněž produkty s environmentálními prvky (ekodesign, ekoznačka, ekologická produkce a velký obsah recyklovaných materiálů). Zdroj: Bleskový průzkum Eurobarometru 342 na téma „Malé a střední podniky, účinné využívání zdrojů a zelené trhy“.

(3) V závěrech Rady ze dne 31. května 2011 se členským státům doporučuje, aby případně do roku 2012 zkrátily dobu potřebnou k založení nového podniku na tři pracovní dny a snížily náklady s tím spojené na 100 EUR a dále aby do konce roku 2013 zkrátily dobu potřebnou k získání licencí a povolení tak, aby podnik mohl svou činnost zahájit do tří měsíců.

(4) „Internationalizace evropských malých a středních podniků“, EIM, 2010, http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/market-access/files/internationalisation_of_european_smes_final_en.pdf.

(5) Za celou dobu platnosti programu COSME povede 1 EUR z rozpočtu Unie k poskytnutí 20–30 EUR formou úvěrů a 4–6 EUR formou kapitálových investic.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1288/2013

ze dne 11. prosince 2013,

kterým se zavádí program „Erasmus+“: program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport a zrušují rozhodnutí č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 165 odst. 4 a čl. 166 odst. 4 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sdělení Komise s názvem „Rozpočet – Evropa 2020“ ze dne 29. června 2011 požaduje zavedení jednotného programu v oblasti vzdělávání, odborné přípravy, mládeže a sportu, včetně mezinárodních aspektů vysokoškolského vzdělávání, který by sloučil akční program v oblasti celoživotního učení (dále jen „program celoživotního učení“) zavedený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1720/2006/ES ⁽⁴⁾, program Mládež v akci zavedený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1719/2006/ES ⁽⁵⁾, akční program Erasmus Mundus (dále jen „program Erasmus Mundus“) zavedený

rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1298/2008/ES ⁽⁶⁾, program ALFA III zavedený nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 1905/2006/ES ⁽⁷⁾ a programy Tempus a Edulink, aby se zajistila větší účinnost, výraznější strategické zaměření a využívání součinnosti mezi různými aspekty jednotného programu. Jednou z navrhovaných součástí tohoto jednotného programu (dále jen „program“) je sport.

- (2) Průběžné hodnotící zprávy o stávajícím programu celoživotního učení a programech Mládež v akci a Erasmus Mundus a veřejné konzultace týkající se budoucnosti akce Unie v oblasti vzdělávání, odborné přípravy, mládeže a rovněž vysokoškolského vzdělávání odkrily naléhavou a v některých ohledech rostoucí potřebu další spolupráce a mobility v těchto oblastech na evropské úrovni. Hodnotící zprávy zdůraznily význam vytvoření užších vazeb mezi programy Unie a rozvojem politiky vzdělávání, odborné přípravy a mládeže, vyjádřily přání, aby akce Unie byla strukturovaná tak, aby lépe odpovídala zásadám celoživotního učení, a požadovaly jednodušší, uživatelsky přístupnější a pružnější přístup k provádění takové akce a ukončení roztříštěnosti mezinárodních programů spolupráce v oblasti vysokoškolského vzdělávání.
- (3) Program by se měl zaměřovat na dostupnost financování a transparentnost administrativních a finančních postupů, mj. prostřednictvím využívání informačních a komunikačních technologií a digitalizace. Zásadní význam z hlediska úspěchu programu má také zefektivnění a zjednodušení jeho organizace a řízení a trvalé zaměření na snižování administrativních výdajů.
- (4) Veřejná konzultace o strategických volbách Unie v souvislosti s uplatňováním nové kompetence Unie v oblasti sportu a hodnotící zprávy Komise o přípravných akcích na poli sportu užitečným způsobem naznačily prioritní oblasti pro akci EU a doložily přínos, který může Unie přinést podporou činností zaměřených na získávání, výměnu a šíření zkušeností a znalostí o různých otázkách, jež se dotýkají sportu na evropské úrovni, a to jestliže jsou zaměřeny především na základní úroveň.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 154.

⁽²⁾ Úř. věst. C 225, 27.7.2012, s. 200.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 19. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 3. prosince 2013.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1720/2006/ES ze dne 15. listopadu 2006, kterým se zavádí akční program v oblasti celoživotního učení (Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 45).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1719/2006/ES ze dne 15. listopadu 2006, kterým se zavádí program „Mládež v akci“ na období 2007 až 2013 (Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 30).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1298/2008/ES ze dne 16. prosince 2008, kterým se zavádí akční program Erasmus Mundus 2009–2013 pro zlepšování kvality vysokoškolského vzdělávání a pro podporu mezikulturního porozumění prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi (Úř. věst. L 340, 19.12.2008, s. 83).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1905/2006 ze dne 18. prosince 2006, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci (Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 41).

- (5) Strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění vymezuje strategii růstu Unie pro nadcházející desetiletí, která má takový růst podporovat a stanoví pět ambiciózních cílů, jichž má být do roku 2020 dosaženo, zejména v oblasti vzdělávání, kde se má podíl dětí, které předčasně odcházejí ze vzdělávání, snížit pod 10 % a nejméně 40 % osob ve věku 30–34 let by mělo dosáhnout terciárního či obdobného vzdělání. To zároveň zahrnuje stěžejní iniciativy, zejména Mládež v pohybu a iniciativu Agenda pro nové dovednosti a pracovní místa.
- (6) Ve svých závěrech ze dne 12. května 2009 Rada Evropské unie požadovala vytvoření strategického rámce evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy („ET 2020“) a stanovila čtyři strategické cíle, jejichž účelem je reagovat na problémy přetrvávající při vytváření Evropy založené na znalostech a zpřístupňování celoživotního učení všem.
- (7) V souladu s články 8 a 10 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a články 21 a 23 Listiny základních práv Evropské unie program mimo jiné prosazuje rovnost mezi ženami a muži a opatření pro boj proti diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo světového názoru, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace. Je zapotřebí rozšířit přístup členů znevýhodněných a ohrožených skupin a při provádění programu se aktivně zabývat zvláštními potřebami, které mají osoby se zdravotním postižením v oblasti vzdělávání.
- (8) Program by měl mít výrazný mezinárodní rozměr, zejména pokud jde o vysokoškolské vzdělávání, nejen proto, aby se zvýšila kvalita evropského vysokoškolského vzdělávání při plnění širších cílů strategického rámce ET 2020 a atraktivita Unie jako studijní destinace, ale také aby bylo podporováno porozumění mezi lidmi a aby se přispělo k udržitelnému rozvoji vysokoškolského vzdělávání v partnerských zemích a k jejich širšímu socioekonomickému rozvoji, mj. na základě podpory mobility kvalifikovaných pracovníků prostřednictvím programů jejich výměny se státními příslušníky z partnerských zemí. Za tímto účelem je nutné zpřístupnit financování pomocí nástroje pro rozvojovou spolupráci a evropského nástroje sousedství, nástroje pro předvstupní pomoc a nástroje partnerství pro spolupráci se třetími zeměmi. K dispozici by rovněž mohlo být financování z Evropského rozvojového fondu v souladu s postupy, kterými se tento fond řídí. Na použití těchto finančních prostředků by se měla vztahovat ustanovení tohoto nařízení, přičemž musí být zajištěna shoda s příslušnými nařízeními zřizujícími tyto nástroje a uvedený fond.
- (9) Ve svém usnesení ze dne 27. listopadu 2009 o obnoveném rámci evropské spolupráce v oblasti mládeže (2010–2018) Rada zdůrazňuje, že všichni mladí lidé by měli být považováni za přínos pro společnost, a usiluje o usnadnění jejich účasti na vypracovávání politik, které se jich týkají, prostřednictvím průběžného strukturovaného dialogu mezi činiteli s rozhodovacími pravomocemi a mladými lidmi a mládežnickými organizacemi na všech úrovních.
- (10) Spojení formálního, neformálního a informálního učení do jediného programu by mělo vést k jejich synergickému působení a k navázání meziodvětvové spolupráce v rámci nejrůznějších sektorů v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a mládeže. Při provádění programu by se mělo řádně přihlídnout ke konkrétním potřebám různých odvětví, případně k úloze místních a regionálních orgánů.
- (11) Za účelem podpory mobility, rovného přístupu a vysoké kvality studia by Unie měla na základě pilotního programu vytvořit nástroj pro záruky za studentské půjčky, který by umožnil studentům, bez ohledu na jejich sociální zázemí, studovat magisterský program v jiné zemi, které je otevřena účast v programu (dále jen „země programu“). Nástroj pro záruky za studentské půjčky by byl k dispozici pro ty finanční instituce, které budou souhlasit s poskytnutím půjček na magisterská studia v jiných zemích programu za podmínek pro studenty výhodných. Tento doplňkový a inovační nástroj pro vzdělávací mobilitu by neměl nahrazovat žádný stávající nebo bránit vývoji žádného budoucího systému grantů nebo půjček, který by podporoval mobilitu studentů na místní, celostátní a unijní úrovni. Nástroj pro záruky za studentské půjčky by se měl pečlivě sledovat a vyhodnocovat, zejména pokud jde o jeho využívání na trhu různých zemí. V souladu s čl. 21 odst. 2 a 3 by měla být Evropskému parlamentu a Radě předložena nejpozději do konce roku 2017 hodnotící zpráva v polovině období s cílem získat politické pokyny ohledně dalšího trvání nástroje pro záruky za studentské půjčky.
- (12) Členské státy by měly vyvinout úsilí k přijetí všech vhodných opatření k odstranění právních a administrativních překážek řádného fungování programu. Mezi ně patří případné vyřešení administrativních otázek, které komplikují získávání víz a povolení k pobytu. V souladu se směrnicí Rady 2004/114/ES⁽¹⁾ se členské státy vyzývají, aby zavedly zkrácené řízení o přijetí.
- ⁽¹⁾ Směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby (Úř. věst. L 375, 23.12.2004, s. 12).

- (13) Ve sdělení Komise ze dne 20. září 2011 s názvem „Podpora růstu a zaměstnanosti – plán modernizace evropských systémů vysokoškolského vzdělávání“ je stanoven rámec, v němž mohou Evropská unie, členské státy a vysokoškolské instituce spolupracovat na zvýšení počtu absolventů, zlepšení kvality vzdělávání a maximalizaci přínosu vysokoškolského vzdělávání a výzkumu k tomu, aby hospodářství a společnosti členských států vyšly z globální hospodářské krize silnější.
- (14) S cílem lépe řešit nezaměstnanost mládeže v Unii je třeba věnovat zvláštní pozornost nadnárodní spolupráci mezi institucemi vysokoškolského vzdělávání a odborné přípravy a mezi podniky za účelem zlepšení zaměstnatelnosti studentů a rozvoje jejich podnikatelských dovedností.
- (15) Boloňskou deklarací podepsanou dne 19. června 1999 ministry odpovědnými za oblast vzdělávání 29 evropských zemí vznikl mezivládní proces zaměřený na vytvoření evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání, který vyžaduje neustálou podporu na úrovni Unie.
- (16) Klíčová úloha, kterou hraje odborné vzdělávání a příprava při plnění řady cílů stanovených ve strategii Evropa 2020, je všeobecně uznána a popsána v obnoveném kodaňském procesu (2011–2020), zejména s ohledem na jeho potenciál pro řešení vysoké míry nezaměstnanosti v Evropě, obzvláště nezaměstnanosti mládeže a dlouhodobé nezaměstnanosti, pro podporu kultury celoživotního učení, boj proti sociálnímu vyloučení a prosazování aktivního občanství. K překlenutí rozdílu mezi znalostmi získanými na základě odborného vzdělávání a přípravy a dovednostmi a způsobilostmi požadovanými ve světě práce a ke zvýšení zaměstnatelnosti mládeže jsou zapotřebí kvalitní stáže a učňovské praxe mimo jiné v mikropodnicích a v malých a středních podnicích.
- (17) Je zapotřebí zesílit intenzitu a rozsah evropské spolupráce mezi školami a mobility školských pracovníků a studentů s cílem řešit priority stanovené v Agendě pro evropskou spolupráci v oblasti školství pro 21. století, a to zdokonalit kvalitu školního vzdělávání v Unii na poli rozvoje způsobilostí za účelem zlepšení rovného přístupu a začlenění do školských systémů a institucí a posílit a podpořit učitelské povolání a vedení škol. V této souvislosti by jakožto prioritní měly být stanoveny strategické cíle, kterými jsou snížení počtu dětí předčasně ukončujících školní docházku a zlepšení základních dovedností a zlepšení účasti a kvality v souvislosti se vzděláváním a péčí v raném věku, spolu s cíli
- v oblasti zvýšení pedagogických způsobilostí učitelů ve školách a vedoucích pracovníků škol a zlepšení příležitostí ke vzdělávání u dětí z rodin migrantů a socioekonomicky znevýhodněných osob.
- (18) Cílem obnovené evropské agendy pro vzdělávání dospělých uvedené v usnesení Rady ze dne 28. listopadu 2011 je umožnit všem dospělým rozvíjet a prohlubovat své dovednosti a způsobilosti po celý život. Zvláštní pozornost by měla být věnována zlepšení vzdělávacích příležitostí u vysokého počtu Evropanů s nízkou kvalifikací, zejména za pomoci zvyšování všeobecné i numerické gramotnosti a na základě propagování flexibilních vzdělávacích cest a vytváření druhých šancí.
- (19) Z hlediska dosažení cílů programu, zejména prostřednictvím poskytování pravidelných a aktualizovaných informací Komisi týkajících se různých oblastí jejich činnosti a prostřednictvím šíření výsledků programu v Unii a zúčastněných partnerských zemích, má zásadní význam činnost Evropského fóra mládeže, národních informačních středisek pro akademické uznávání (NARIC), sítí Eurydice, Euroguidance a Eurodesk i národních podpůrných středisek pro akci eTwinning, národních středisek Europass a národních informačních kanceláří v sousedních zemích.
- (20) Měla by se posílit spolupráce v rámci programu s mezinárodními organizacemi v oblasti vzdělávání, odborné přípravy, mládeže a sportu, a to zejména s Radou Evropy.
- (21) S cílem přispět k dosahování vynikajících výsledků v oblasti studia evropské integrace po celém světě a reagovat na vzrůstající potřebu znalostí a dialogu o procesu evropské integrace a jeho rozvoji je důležité podněcovat dosahování vynikajících výsledků v oblasti vyučování, výzkumu a reflexe v této oblasti tím, že budou podporovány instituce vysokoškolského vzdělávání a akademická sdružení činné v oblasti evropské integrace a sdružení sledující cíl evropského zájmu, a to na základě programu Jean Monnet.
- (22) Aby si co nejširší veřejnost vzala strategie a politiky celoživotního učení za své a aby se přihlédlo k názorům a podnětům zúčastněných subjektů na všech úrovních, je velmi důležitá spolupráce v rámci programu s organizacemi občanské společnosti v oblasti vzdělávání, odborné přípravy, mládeže a sportu na úrovni členských států i Unie.

- (23) Sdělení Komise s názvem „Rozvoj evropského rozměru v oblasti sportu“ ze dne 18. ledna 2011 uvádí představy Komise ohledně akce na úrovni Unie v oblasti sportu po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost a navrhuje seznam konkrétních akcí Komise a členských států, které by posílily evropskou identitu v oblasti sportu ve třech hlavních směrech: společenská role sportu, hospodářský rozměr sportu a organizace sportu. Je také nutné vzít v úvahu celkový přínos sportu, včetně původních sportovních odvětví, a jeho přínos kulturnímu a historickému dědictví Unie.
- (24) Je třeba se zaměřit zvláště na sport na základní úrovni a dobrovolnictví v oblasti sportu, a to s ohledem na důležitou úlohu, kterou plní z hlediska podpory sociálního začleňování, rovných příležitostí a zdraví prospěšné pohybové aktivity.
- (25) Větší transparentnost a uznávání kvalifikací a způsobilostí a rozšíření přijímání nástrojů Unie v oblasti transparentnosti a uznávání kvalifikací přispěje v celé Evropě k rozvoji kvalitního odborného vzdělávání a přípravy a usnadní mobilitu za účelem celoživotního učení i pro profesní účely po celé Evropě, jak mezi zeměmi, tak mezi jednotlivými sektory. Umožnění přístupu k metodám, postupům a technologiím používaným v jiných zemích pomůže zlepšit zaměstnatelnost.
- (26) Za tímto účelem se doporučuje, aby se v širším měřítku využívalo jednotného rámce Unie pro transparentnost v oblasti kvalifikací a způsobilostí (Europass) zavedeného rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 2241/2004/ES⁽¹⁾, evropského registru agentur zabezpečujících kvalitu ve vysokoškolském vzdělávání (EQAR) a Evropského sdružení pro zajišťování kvality ve vysokoškolském vzdělávání (ENQA) zavedených podle doporučení Evropského parlamentu a Rady 2006/143/ES⁽²⁾, evropského rámce kvalifikací (ERK) zavedeného podle doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2008⁽³⁾, evropského systému kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu (ECVET⁽⁴⁾) zavedeného za základě doporučení Evropského parlamentu a Rady dne 18. června 2009⁽⁵⁾, evropského referenčního rámce pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy (EQAVET) zavedeného podle doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. června 2009⁽⁵⁾ a evropského systému přenosu a akumulace kreditů (dále jen "ECTS").
- (27) S cílem zajistit větší účinnost komunikace s širokou veřejností a výraznější součinnost mezi komunikační činností prováděnou z podnětu Komise by měly prostředky přidělené na komunikaci podle tohoto nařízení přispět také k pokrytí komunikace mezi podniky ohledně politických priorit Unie za předpokladu, že se týkají obecných cílů tohoto nařízení.
- (28) Je zapotřebí zajistit evropský přínos všech akcí v rámci programu a doplňkovost k činnosti členských států v souladu s čl. 167 odst. 4 Smlouvy o fungování EU a k jiné činnosti, zejména v oblasti kultury a sdělovacích prostředků, zaměstnanosti, výzkumu a inovací, průmyslu a podnikání, politiky soudržnosti a rozvoje, politiky rozšiřování a iniciativ, nástrojů a strategií v oblasti regionální politiky a vnějších vztahů.
- (29) Program je navržen tak, aby bylo jeho prostřednictvím dosaženo pozitivního trvalého dopadu na koncepci a strategie v oblasti vzdělávání, odborné přípravy, mládeže a sportu. Tohoto systémového dopadu by mělo být dosaženo na základě nejrůznějších akcí a činností uvedených v programu, jejichž cílem je podpořit změny na institucionální úrovni, případně vést k inovacím na systémové úrovni. Není nutné, aby měly systémový dopad jednotlivé projekty, které usilují o finanční podporu v rámci programu, jako takové. K dosažení systémového dopadu by měl přispět souhrnný výsledek těchto projektů.
- (30) Účinné řízení výkonnosti, včetně hodnocení a sledování, vyžaduje vypracování specifických, měřitelných a realistických výkonnostních ukazatelů, které by bylo možné měřit v průběhu času a které odrážejí logiku intervence.
- (31) Komise a členské státy by měly optimalizovat používání informačních a komunikačních technologií a nových technologií s cílem usnadnit přístup k akcím v oblasti vzdělávání, odborné přípravy, mládeže a sportu. Mohlo by to zahrnovat virtuální mobilitu, která by měla být doplňkem, nikoli náhradou vzdělávací mobility.
- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2241/2004/ES ze dne 15. prosince 2004 o jednotném rámci Společenství pro průhlednost v oblasti kvalifikací a schopností (Europass) (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 6).
- ⁽²⁾ Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 15. února 2006 o další evropské spolupráci při zabezpečování kvality v oblasti vysokoškolského vzdělávání (Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 60).
- ⁽³⁾ Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2008 o zavedení evropského rámce kvalifikací pro celoživotní učení (Úř. věst. C 111, 6.5.2008, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. června 2009 o vytvoření evropského systému kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu (ECVET) (Úř. věst. C 155, 8.7.2009, s. 11).
- ⁽⁵⁾ Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. června 2009 o zavedení evropského referenčního rámce pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy (Úř. věst. C 155, 8.7.2009, s. 1).

- (32) Toto nařízení stanovuje pro celé období trvání programu finanční krytí, které představuje pro Evropský parlament a Radu hlavní referenční částku při ročním rozpočtovém postupu ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení⁽¹⁾.
- (33) Aby byla zajištěna kontinuita finanční podpory poskytované programem, měla by mít Komise v počáteční fázi programu možnost považovat za způsobilé pro financování náklady přímo spojené s prováděním podporovaných činností, a to i v případě, že příjemci vznikly před předložením žádosti o grant.
- (34) Je třeba stanovit kritéria výkonnosti, ze kterých by mělo vycházet rozdělení rozpočtu mezi členské státy na akce řízené národními agenturami.
- (35) Kandidátské země na přistoupení k Unii a země Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), které patří do Evropského hospodářského prostoru (EHP), se mohou účastnit programů Unie na základě rámcových dohod, rozhodnutí Rady o přidružení nebo podobných dohod.
- (36) Švýcarská konfederace se může účastnit programů Unie v souladu s dohodou, která má být podepsána mezi ní a Unii.
- (37) Osoby se zámořských zemí nebo území a příslušné veřejné, případně soukromé subjekty a instituce ze zámořských zemí nebo území se mohou programů účastnit v souladu s rozhodnutím Rady 2001/822/ES⁽²⁾. Při uplatňování programu by se mělo přihlídnout k omezením, která vyplývají z odlehlosti nejvzdálenějších regionů Unie a zámořských zemí a území.
- (38) Komise a vysoká představitelka Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ve svém společném sdělení ze dne 25. května 2011 nazvaném „Nová reakce na měnící se sousedství“ mimo jiné oznámily záměr dále usnadňovat účast zemí sousedství na opatřeních Unie v oblasti mobility a budování kapacit ve vysokoškolském vzdělávání a otevřít budoucí programy vzdělávání zemím sousedství.
- (39) Finanční zájmy Evropské unie měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných sankcí. Přestože finanční potřeby související s vnější pomocí Unie rostou, ekonomická a rozpočtová situace Unie omezuje dostupné zdroje pro takovou pomoc. Komise by proto měla usilovat o co nejefektivnější a nejudržitelnější využívání dostupných zdrojů, zejména prostřednictvím používání finančních nástrojů s pákovým efektem.
- (40) Za účelem rozšíření přístupu k programu by měly být granty poskytované na podporu mobility jednotlivců upravovány podle životních nákladů a nákladů na pobyt v hostitelské zemi. Členskými státy by mělo být rovněž doporučeno, aby v souladu se svými vnitrostátními předpisy osvobodily tyto granty od veškerých daní a sociálních poplatků. Totéž osvobození by se mělo vztahovat na veřejné nebo soukromé subjekty, které tuto finanční podporu poskytují dotyčným jednotlivcům.
- (41) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012⁽³⁾ doba, po kterou daná osoba působí jako dobrovolník, může být uznána jako spolufinancování ve formě věcného plnění.
- (42) Ve svém sdělení ze dne 29. června 2011 nazvaném „Rozpočet – Evropa 2020“ ze dne 29. června 2011 Komise zdůraznila svůj závazek zjednodušit financování Unie. Vytvoření jednotného programu v oblasti vzdělávání, odborné přípravy, mládeže a sportu by mělo vést ke značnému zjednodušení, racionalizaci a součinnosti při řízení programu. Provádění programu by se mělo dále zjednodušit na základě využívání paušálních částek, jednotkových nákladů nebo financování s pevnou sazbou i zmírněním formálních a byrokratických požadavků na příjemce a členské státy.
- (43) Hlavními zásadami při dosahování cílů programu by mělo být lepší provádění a vyšší kvalita výdajů, přičemž musí být zajištěno optimální využívání finančních zdrojů.
- (44) Je důležité zajistit řádné finanční řízení programu a jeho provádění co nejefektivnějším a uživatelsky nejvhodnějším způsobem a současně zaručit právní jistotu a dostupnost programu pro všechny účastníky.
- (45) K zajištění rychlé reakce na měnící se potřeby po celou dobu trvání programu, by měla být na Komisi v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie přenesena pravomoc přijímat akty v souvislosti s ustanoveními, která se týkají dalších činností řízených národními agenturami. Je obzvláště důležité, aby Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 27. listopadu 2001 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému společenství („rozhodnutí o přidružení zámoří“) (Úř. věst. L 314, 30.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

v rámci přípravné činnosti vedla náležitě konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(46) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto prováděcí pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.

(47) Program by měl zahrnovat tři různé oblasti, přičemž výbor zřízený podle tohoto nařízení by se měl zabývat horizontálními i odvětvovými otázkami. Členské státy zajistí vyslání příslušných zástupců na zasedání tohoto výboru v závislosti na projednávaných tématech a předseda výboru zajistí, aby bylo v programu jednání jednotlivých zasedání jasně uvedeno, o kterém odvětví nebo odvětvích a o jakých tématech v rámci každého odvětví se bude na každém zasedání jednat. V souladu s jednacím řádem výboru by mělo být možné případně přizvat k účasti na zasedání ad hoc externí odborníky, včetně zástupců sociálních partnerů, ve funkci pozorovatelů

(48) Je vhodné zajistit řádné ukončení programu, zejména pokud jde o pokračování víceletých ujednání o jeho řízení, jako je financování technické a administrativní pomoci. Od 1. ledna 2014 by měla technická a administrativní pomoc v případě potřeby zajistit řízení akcí, které nebyly v rámci předchozích programů dokončeny do konce roku 2013.

(49) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zavedení programu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej může být z důvodu rozsahu a účinků této akce lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(50) Rozhodnutí č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES by proto měla být zrušena,

(51) Aby se zajistila kontinuita finanční podpory podle tohoto programu, mělo by se toto nařízení použít od 1. ledna

2014. Z důvodů naléhavosti by mělo toto nařízení vstoupit v platnost co nejdříve po svém vyhlášení v úředním věstníku Evropské unie,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Působnost programu

1. Tímto nařízením se zavádí program pro opatření Unie v oblasti vzdělávání, odborné přípravy, mládeže a sportu nazvaný „Erasmus +“ (dále jen „program“).

2. Program bude prováděn v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

3. Program se při respektování struktur a konkrétních potřeb nejrozumnějších odvětví v členských státech vztahuje na:

a) vzdělávání a odbornou přípravu na všech úrovních z hlediska celoživotního učení, včetně školního vzdělávání (Comenius), vysokoškolského vzdělávání (Erasmus), mezinárodního vysokoškolského vzdělávání (Erasmus Mundus), odborného vzdělávání a přípravy (Leonardo da Vinci) a vzdělávání dospělých (Grundtvig);

b) mládež (Mládež v akci), zejména v kontextu neformálního a informálního učení;

c) sport, zejména sport na základní úrovni.

4. Program má mezinárodní rozměr zaměřený na podporu vnější činnosti Unie, včetně jejích rozvojových cílů, prostřednictvím spolupráce mezi Unií a partnerskými zeměmi.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

1) „celoživotním učení“ se rozumí veškeré všeobecné vzdělávání, odborné vzdělávání a příprava, neformální a informální učení v průběhu života, jejichž výsledkem je zdokonalení znalostí, dovedností a schopností nebo zapojení do společnosti v osobní, občanské, kulturní, sociální nebo se zaměstnáním související perspektivě, včetně poskytování poradenských služeb;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.02.2011, s. 13).

- 2) „neformálním učením“ se rozumí učení, k němuž dochází na základě plánované činnosti (pokud jde o cíle a dobu učení) a při němž existuje určitá forma podpory tohoto učení (například vztah mezi studentem a učitelem), které však není součástí systému formálního vzdělávání a odborné přípravy;
- 3) „informálním učením“ se rozumí učení, které je výsledkem každodenní činnosti související s prací, rodinou nebo volným časem a které není organizováno nebo strukturováno, pokud jde o cíle, dobu nebo podporu učení; z pohledu učící se osoby se může jednat o neúmyslnou činnost;
- 4) „strukturovaným dialogem“ se rozumí dialog s mladými lidmi a organizacemi mládeže, který slouží jako stále fórum pro společné uvažování o prioritách evropské spolupráce v oblasti mládeže, jejím uplatňováním a hodnocením;
- 5) „nadnárodní“ se rozumí, není-li stanoveno jinak, každá akce, do níž jsou zapojeny alespoň dvě země programu ve smyslu čl. 24 odst. 1;
- 6) „mezinárodní“ se rozumí každá akce, do níž je zapojena alespoň jedna země programu a alespoň jedna třetí země („partnerská země“);
- 7) „vzdělávací mobilitou“ se rozumí fyzický přesun do jiné země, než je země pobytu, za účelem studia, odborného vzdělávání nebo neformálního či informálního učení; může mít podobu stáží, učňovských praxí, mládežnických výměn, dobrovolnické činnosti, výuky, nebo účasti na profesním rozvoji a může zahrnovat přípravnou činnost, jako je školení v jazyce hostitelské země, nebo vysílací, hostitelskou a navazující činnost;
- 8) „spoluprací na inovacích a výměnou osvědčených postupů“ se rozumí nadnárodní a mezinárodní projekty spolupráce, na kterých se podílejí organizace, jež působí v oblasti vzdělávání, odborné přípravy nebo mládeže, a případně i jiné organizace;
- 9) „podporou reformy politiky“ se rozumí jakýkoli typ činnosti zaměřené na podporu a usnadnění modernizace systémů vzdělávání a odborné přípravy a dále podpora rozvoje evropské politiky mládeže prostřednictvím procesu politické spolupráce mezi členskými státy, zejména otevřené metody koordinace a strukturovaného dialogu s mladými lidmi;
- 10) „virtuální mobilitou“ se rozumí soubor činností podporovaných informačními a komunikačními technologiemi, včetně elektronického učení, organizovaných na institucionální úrovni, které umožňují nebo usnadňují získání nadnárodních nebo mezinárodních zkušeností ze spolupráce v souvislosti s výukou či učením;
- 11) „pracovníky“ se rozumí osoby, které se profesionálně nebo jako dobrovolníci podílejí na vzdělávání, odborné přípravě či neformálním učení mládeže a mohou zahrnovat profesory, učitele, školitele, vedoucí pracovníky škol, pracovníky s mládeží a nepedagogické pracovníky;
- 12) „pracovníkem s mládeží“ se rozumí odborník nebo dobrovolník, který se podílí na neformálním učení a podporuje mladé lidi v jejich osobním sociálně pedagogickém a profesním rozvoji;
- 13) „mladými lidmi“ se rozumí osoby ve věku 13 až 30 let;
- 14) „vysokoškolskou institucí“ se rozumí:
 - a) jakýkoliv druh vysokoškolské instituce podle vnitrostátních právních předpisů nebo praxe, která nabízí uznávané akademické tituly nebo jiné uznávané kvalifikace na úrovni terciárního vzdělání, a to bez ohledu na to, jak jsou tyto instituce nazývány;
 - b) jakákoliv instituce, která v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo praxí nabízí odborné vzdělání či přípravu na úrovni terciárního vzdělání;
- 15) „společným diplomem“ se rozumí ucelený studijní program nabízený alespoň dvěma vysokoškolskými institucemi, jehož výsledkem je jeden doklad o dosaženém vzdělání společně vystavený a podepsaný všemi zúčastněnými institucemi a úředně uznávaný v zemích, kde se zúčastněné instituce nacházejí;
- 16) „dvojím / vícenásobným diplomem“ se rozumí studijní program nabízený alespoň dvěma (dvojí) nebo více (vícenásobný) vysokoškolskými institucemi, kdy student získá po absolvování od každé ze zúčastněných institucí samostatný doklad o dosaženém vzdělání;
- 17) „činností mládeže“ se rozumí mimoškolní činnost (například výměnný pobyt mládeže, dobrovolnictví nebo odborná příprava mládeže) vykonávaná mladým člověkem buď samostatně, nebo ve skupině, především prostřednictvím mládežnických organizací, která se vyznačuje přístupem neformálního učení;
- 18) „partnerstvím“ se rozumí dohoda mezi skupinou institucí, případně organizací v různých zemích programu, jejímž účelem je provádění společných evropských činností v oblasti vzdělávání, odborné přípravy, mládeže a sportu či vytvoření formální nebo neformální sítě v příslušné oblasti, jako jsou společné vzdělávací projekty pro žáky a jejich učitele ve formě výměnných pobytů tříd a dlouhodobé mobility jednotlivců, intenzivních vysokoškolských programů a spolupráce mezi regionálními a místními orgány s cílem podpořit spolupráci mezi regiony, a to i mezi regiony na různých stranách hranic; dohoda může být za účelem zvýšení kvality partnerství rozšířena i na instituce, případně organizace partnerských zemí;

- 19) „klíčovými kompetencemi“ se rozumí základní soubor znalostí, dovedností a postojů, které všichni potřebují k osobnímu naplnění a rozvoji, aktivnímu občanství, sociálnímu začlenění a zaměstnání, jak je uvedeno v doporučení Evropského parlamentu a Rady 2006/962/ES ⁽¹⁾;
- 20) „otevřenou metodou koordinace“ se rozumí mezivládní metoda, která poskytuje rámec pro spolupráci mezi členskými státy, jejichž vnitrostátní politika tak může být směřována k určitým společným cílům; v rozsahu působnosti tohoto programu se otevřená metoda koordinace vztahuje na vzdělávání, odbornou přípravu a mládež;
- 21) „unijními nástroji pro transparentnost a uznávání kvalifikací“ se rozumí nástroje, které zúčastněným subjektům pomáhají pochopit, hodnotit a, tam kde je to možné, uznávat výsledky učení a kvalifikace v celé Unii;
- 22) „zeměmi sousedství“ se rozumí země a území, na které se vztahuje evropská politika sousedství;
- 23) „dvojí kariérou“ se rozumí kombinace trénování vrcholového sportu a všeobecného vzdělávání nebo práce;
- 24) „sportem na základní úrovni“ se rozumí organizovaný sport provozovaný na místní úrovni amatérskými sportovci a sport pro všechny.
- a) cílů strategie Evropa 2020, včetně hlavního cíle v oblasti vzdělávání;
- b) cílů strategického rámce evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy (ET 2020), včetně odpovídajících referenčních hodnot;
- c) udržitelného rozvoje partnerských zemí v oblasti vysokoškolského vzdělávání;
- d) celkových cílů obnoveného rámce pro evropskou spolupráci v oblasti mládeže (2010–2018);
- e) cíle rozvoje evropského rozměru ve sportu, zejména v sportu na základní úrovni, v souladu s pracovním plánem Unie pro sport, a
- f) prosazování evropských hodnot v souladu s článkem 2 Smlouvy o Evropské unii.

Článek 3

Evropský přínos

1. Program podpoří pouze ty akce a činnosti, které představují potenciální evropský přínos a které přispějí k dosažení obecného cíle uvedeného v článku 4.
2. Evropský přínos akcí a činností programu bude zajištěn zejména jejich:
- a) nadnárodním charakterem, zejména s ohledem na mobilitu a spolupráci s cílem dosáhnout trvalého systémového dopadu;
- b) vzájemnou doplňkovostí a spolupůsobením s dalšími programy a politikami na vnitrostátní, unijní a mezinárodní úrovni;
- c) přispěním k účinnému využívání unijních nástrojů pro transparentnost a uznávání kvalifikací

Článek 4

Obecný cíl programu

Program přispívá k dosažení:

⁽¹⁾ Doporučení Evropského parlamentu a Rady 2006/962/ES ze dne 18. prosince 2006 o klíkových schopnostech pro celoživotní učení (Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s. 10).

KAPITOLA II

Vzdělávání a odborná příprava

Článek 5

Specifické cíle

1. V souladu s obecným cílem programu uvedeným v článku 4, zejména s cíli strategického rámce evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy (ET 2020), a na podporu udržitelného rozvoje partnerských zemí v oblasti vysokoškolského vzdělávání sleduje program tyto specifické cíle:
- a) zlepšit úroveň klíčových kompetencí a dovedností se zvláštním ohledem na jejich význam pro trh práce a přispění k soudržné společnosti, především prostřednictvím větších příležitostí pro vzdělávací mobilitu a prostřednictvím prohloubené spolupráce mezi oblastí vzdělávání a odborné přípravy a světem práce;
- b) podporovat zlepšování kvality, špičkovou kvalitu inovací a internacionalizaci na úrovni vzdělávacích institucí a institucí odborné přípravy, zejména prostřednictvím lepší nadnárodní spolupráce mezi poskytovateli vzdělávání a odborné přípravy a jinými zúčastněnými subjekty;
- c) podpořit vznik evropského prostoru celoživotního vzdělávání a povědomí o něm, chápaného jako doplněk k reformám politik na vnitrostátní úrovni a prosazovat modernizaci systémů vzdělávání a odborné přípravy, zejména na základě prohloubené politické spolupráce, lepšího využívání unijních nástrojů pro transparentnost a uznávání kvalifikací a šíření osvědčených postupů;

- d) rozšířit mezinárodní rozměr vzdělávání a odborné přípravy, zejména na základě spolupráce mezi institucemi v Unii a partnerských zemích v oblasti odborného vzdělávání a přípravy a v oblasti vysokoškolského vzdělávání, prostřednictvím zvýšení přitažlivosti evropských vysokoškolských institucí a podporou vnější činnosti Unie, včetně jejích rozvojových cílů, na základě podpory mobility a spolupráce mezi vysokoškolskými institucemi v Unii a partnerských zemích a cíleného budování kapacit v partnerských zemích;
- e) zlepšit výuku a studium jazyků a podporovat značnou jazykovou rozmanitost Unie a mezikulturní povědomí;
- f) podporovat dosahování vynikajících výsledků ve výuce a výzkumu v oblasti evropské integrace prostřednictvím činností programu Jean Monnet po celém světě, jak je uvedeno v článku 10.

2. Pro účely hodnocení programu jsou v příloze I stanoveny měřitelné a relevantní ukazatele související s jednotlivými specifickými cíli uvedenými v odstavci 1.

Článek 6

Akce v rámci programu

1. V oblasti vzdělávání a odborné přípravy sleduje program své cíle prostřednictvím těchto tří typů akcí:

- a) vzdělávací mobility jednotlivců;
- b) spolupráce na inovacích a výměny osvědčených postupů;
- c) podpory reformy politiky.

2. Zvláštní činnosti programu Jean Monnet jsou popsány v článku 10.

Článek 7

Vzdělávací mobilita jednotlivců

1. Vzdělávací mobilita jednotlivců podpoří tyto činnosti v zemích programu uvedených v čl. 24 odst. 1:

- a) mobilitu studentů všech cyklů vysokoškolského vzdělávání, studentů, učňů a žáků, v rámci odborného vzdělávání a odborné přípravy. Tato mobilita může mít podobu studia v partnerské instituci nebo stáží či získávání zkušeností jako učeň, asistent nebo stážista v zahraničí. Mobilita v rámci magisterského programu může být podporována prostřednictvím nástroje pro záruky za studentské půjčky uvedeného v článku 20;

- b) mobilitu pracovníků v rámci zemí programu uvedených v čl. 24 odst. 1. Tato mobilita může mít podobu výuky či asistentstvá stáží nebo účasti na činnostech profesního rozvoje v zahraničí.

2. Tato akce bude podporovat také mezinárodní mobilitu studentů a pracovníků do partnerských zemí a z partnerských zemí v souvislosti s vysokoškolským vzděláváním, včetně mobility organizované na základě společných, dvojích nebo vícenásobných diplomů vysoké kvality či společných výzev.

Článek 8

Spolupráce na inovacích a výměna osvědčených postupů

1. Spolupráce na inovacích a výměna osvědčených postupů podpoří:

- a) strategická partnerství mezi organizacemi nebo institucemi podílejícími se na vzdělávání a odborné přípravě či z jiných příslušných odvětví, zaměřená na rozvoj a uskutečňování společných iniciativ a na podporu vzájemného učení a výměny zkušeností;

- b) partnerství mezi světem práce a vzdělávacími institucemi a institucemi odborné přípravy ve formě:

- znalostních aliancí zejména mezi vysokoškolskými institucemi a světem práce, zaměřených na podporu kreativity, inovací, učení se na pracovišti a podnikání tím, že nabízejí příslušné příležitosti k učení, včetně rozvoje nových oborů a pedagogických metod;

- aliancí odvětvových dovedností mezi poskytovateli vzdělávání a odborné přípravy a světem práce, zaměřených na podporu zaměstnatelnosti, přispívajících k vytváření nových osnov specifických pro jednotlivá odvětví nebo nových meziodvětvových osnov, vyvíjejících inovativní způsoby odborné výuky a přípravy a uvádějících unijní nástroje pro transparentnost a uznávání kvalifikací do praxe;

- c) podpůrné informační platformy, které zahrnují všechna odvětví v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, především včetně elektronického partnerství, umožňují vzájemné učení, virtuální mobilitu a výměnu osvědčených postupů a otevírají přístup účastníkům ze sousedních zemí.

2. Toto opatření podpoří také rozvoj, budování kapacit, regionální integraci, výměnu znalostí a modernizační procesy prostřednictvím mezinárodních partnerství mezi vysokoškolskými institucemi z Unie a partnerských zemí, zejména pokud jde o vzájemné učení a společné vzdělávací projekty, a také na základě podpory regionální spolupráce a informačních kanceláří v členských státech, především se zeměmi sousedství.

Článek 9

Podpora reformy politiky

1. Podpora reformy politiky zahrnuje činnosti zahájené na úrovni Unie, které se týkají:

- a) naplňování politické agendy Unie v oblasti vzdělávání a odborné přípravy v kontextu otevřené metody koordinace a boloňského a kodaňského procesu;
 - b) zavádění unijních nástrojů pro transparentnost a uznávání kvalifikací v zemích programu – zejména jednotného rámce Unie pro transparentnost v oblasti kvalifikací a způsobilostí (Europass), evropského rámce kvalifikací (EQF), evropského systému přenosu a akumulace kreditů (ECTS), evropského systému kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu (ECVET, evropského referenčního rámce pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravu (EQAVET, evropského registru agentur zabezpečujících kvalitu ve vysokoškolském vzdělávání (EQAR a Evropského sdružení pro zajišťování kvality ve vysokoškolském vzdělávání (ENQA – a podpory celounijních sítí a evropských nevládních organizací aktivních v oblasti vzdělávání a odborné přípravy;
 - c) politického dialogu s příslušnými evropskými zúčastněnými subjekty v oblasti vzdělávání a odborné přípravy;
 - d) národních informačních středisek pro uznávání vysokoškolské kvalifikace (NARIC), sítí Eurydice a Euroguidance i národních středisek Europass.
2. Tato akce rovněž podpoří politický dialog s partnerskými zeměmi a mezinárodními organizacemi.

Článek 10

Činnosti programu Jean Monnet

Cílem činností programu Jean Monnet je:

- a) prosazovat výuku a výzkum evropské integrace po celém světě mezi specializovanými akademiky, studenty a občany, zejména na základě vytváření kateder Jean Monnet a jiné akademické činnosti a také na základě poskytování podpory na jinou činnost v oblasti osvojování si znalostí ve vysokoškolských institucích;
- b) podporovat činnost akademických institucí nebo sdružení, které působí v oblasti studia evropské integrace, a prosazovat označení Jean Monnet udělované za vynikající výsledky;
- c) podporovat tyto instituce, které sledují jakýkoliv cíl v evropském zájmu:
 - i) Evropský univerzitní institut ve Florencii,
 - ii) Evropskou univerzitu (v Brugách a Natolinu);
 - iii) Evropský institut veřejné správy (EIPA) v Maastrichtu;

iv) Akademii evropského práva v Trevíru;

v) Evropskou agenturu pro rozvoj speciálního vzdělávání v Odense;

vi) Mezinárodní středisko evropského vzdělávání (CIFE), Nice;

d) podporovat politickou debatu a výměny mezi akademickým světem a tvůrci politik v souvislosti s politickými prioritami Unie.

KAPITOLA III

Mládež

Článek 11

Specifické cíle

1. V souladu s obecným cílem programu uvedeným v článku 4, zejména s cíli obnoveného rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže (2010–2018), sleduje program v oblasti mládeže tyto specifické cíle:

- a) zlepšit úroveň klíčových kompetencí a dovedností mladých lidí, včetně mladých lidí s omezenými příležitostmi, a podporovat jejich zapojení do demokratického života v Evropě a trhu práce, jejich aktivní občanství, mezikulturní dialog, sociální začlenění a solidaritu, především prostřednictvím větších příležitostí mobility ve vzdělávání pro mládež, pro lidi, kteří jsou zapojeni do práce s mládeží nebo do činnosti mládežnických organizací, a pro mládežnické vedoucí a prohlubováním vazeb mezi oblastí mládeže a trhem práce;
- b) podpořit zlepšení kvality při práci s mládeží, zejména prostřednictvím prohloubené spolupráce mezi organizacemi působícími v oblasti mládeže nebo jinými zúčastněnými subjekty;
- c) vytvořit doplněk k reformám politik na místní, regionální a celostátní úrovni a podporovat rozvoj znalostí a politiky mládeže, která by vycházela z faktických poznatků, a uznávání neformálního a informálního učení, zejména na základě prohloubení politické spolupráce, lepšího využívání unijních nástrojů pro transparentnost a uznávání kvalifikací a šíření osvědčených postupů;
- d) posilovat mezinárodní rozměr činností v oblasti mládeže a úlohu mládežnických pracovníků a organizací, které by měly fungovat jako podpůrné systémy pro mladé lidi, a to jako doplněk vnější činnosti Unie, zejména prostřednictvím podpory mobility a spolupráce mezi Unií, zúčastněnými subjekty z partnerských zemí a mezinárodními organizacemi a prostřednictvím cíleného budování kapacit v partnerských zemích.

2. Pro účely hodnocení programu jsou v příloze I stanoveny měřitelné a relevantní ukazatele související s jednotlivými specifickými cíli uvedenými v odstavci 1.

Článek 12

Akce v rámci programu

Program sleduje své cíle prostřednictvím těchto typů akcí:

- a) vzdělávací mobility v jednotlivců;
- b) spolupráce na inovacích a výměny osvědčených postupů;
- c) podpory reformy politiky.

Článek 13

Vzdělávací mobilita jednotlivců

1. Vzdělávací mobilita jednotlivců podpoří:
 - a) mobilitu mladých lidí zapojených do neformálního a informálního učení mezi zeměmi programu; tato mobilita může mít podobu výměny mládeže a dobrovolnické činnosti v rámci Evropské dobrovolné služby i inovativní činnosti založené na stávajících ustanoveních týkajících se mobility;
 - b) mobilitu osob, které jsou zapojeny do práce s mládeží nebo do činnosti mládežnických organizací, a mobilitu mládežnických vedoucích; tato mobilita může mít podobu odborné přípravy a vytváření kontaktů.
2. Tato akce opatření podpoří také mobilitu do partnerských zemí a z partnerských zemí, zejména zemí sousedství, v případě mladých lidí, osob, které jsou zapojeny do práce s mládeží nebo do činnosti mládežnických organizací, a mládežnických vedoucích.

Článek 14

Spolupráce na inovacích a výměna osvědčených postupů

1. Spolupráce na inovacích a výměna osvědčených postupů podpoří:
 - a) strategická partnerství zaměřená na rozvoj a uskutečňování společných iniciativ, včetně mládežnických iniciativ a občanských projektů, které podporují aktivní občanství, sociální inovaci, zapojení do demokratického života a podnikání prostřednictvím vzájemného učení a výměny zkušeností;

- b) podpůrné informační platformy umožňující vzájemné učení, práci s mládeží založenou na znalostech, virtuální mobilitu a výměnu osvědčených postupů.

2. Tato akce podpoří rovněž rozvoj, budování kapacit a výměnu znalostí na základě partnerství mezi organizacemi v zemích programu a v partnerských zemích, zejména prostřednictvím vzájemného učení.

Článek 15

Podpora reformy politiky

1. Podpora reformy politiky zahrnuje opatření týkající se:
 - a) naplňování politické agendy Unie v oblasti mládeže za použití otevřené metody koordinace;
 - b) zavádění unijních nástrojů pro transparentnost a uznávání kvalifikací v zemích programu, zejména pasu mládeže (Youthpass), a podpory sítí a evropských mládežnických nevládních organizací v celé Unii;
 - c) politického dialogu s příslušnými evropskými zúčastněnými subjekty, včetně strukturovaného dialogu s mladými lidmi;
 - d) Evropského fóra mládeže, středisek zdrojů pro rozvoj práce s mládeží a sítě Eurodesk.
2. Tato akce podpoří rovněž politický dialog s partnerskými zeměmi a mezinárodními organizacemi.

KAPITOLA IV

Sport

Článek 16

Specifické cíle

1. V souladu s obecným cílem programu uvedeným v článku 4 a s pracovním plánem Unie v oblasti sportu je program zaměřen především na sport na základní úrovni a sleduje tyto specifické cíle:
 - a) vypořádat se s přeshraničními hrozbami narušujícími integritu sportu, včetně sportu na základní úrovni, jako je doping, manipulace s výsledky zápasů a násilí a jakákoli nesnášenlivost a diskriminace;
 - b) prosazovat a podporovat řádnou správu ve sportu a dvojí kariéru sportovců;
 - c) podporovat dobrovolnickou činnost ve sportu a zároveň sociální začleňování prostřednictvím sportu, rovné příležitosti a zdraví upevňující pohybové aktivity, a to větším zapojením do sportu a zpřístupněním sportu pro všechny.

2. Pro účely hodnocení programu jsou v příloze I stanoveny měřitelné a relevantní ukazatele související s jednotlivými specifickými cíli uvedenými v odstavci 1.

Článek 17

Činnosti

1. Cíle spolupráce jsou naplňovány prostřednictvím těchto nadnárodních činností, které by se měly zaměřit především na sport na základní úrovni:

- a) podpora partnerství založených na spolupráci;
- b) podpora neziskových evropských sportovních akcí, na nichž se podílí několik zemí programu a které přispívají k dosažení cílů stanovených v čl. 16 odst. 1 písm. c);
- c) podpora posilování základních podkladů pro tvorbu politiky;
- d) dialog s příslušnými evropskými zúčastněnými subjekty.

2. Činnosti podle odstavce 1 mohou získat doplňkové financování od třetích osob, jako jsou soukromé podniky.

KAPITOLA V

Finanční ustanovení

Článek 18

Rozpočet

1. Finanční krytí pro provádění tohoto programu od 1. ledna 2014 se stanoví na 14 774 524 000 EUR v běžných cenách.

Roční prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.

2. Částka uvedená v odstavci 1 bude rozdělena mezi činnosti programu s rozpětím flexibility menším než 5 % každé přidělené částky takto:

- a) 77,5 % na vzdělávání a odbornou přípravu, z čehož budou určeny minimální přiděly:
 - i) 43 % na vysokoškolské vzdělávání, což představuje 33,3 % celkového rozpočtu;
 - ii) 22 % na odborné vzdělávání a přípravu, což představuje 17 % celkového rozpočtu;
 - iii) 15 % na školní vzdělávání, což představuje 11,6 % celkového rozpočtu;

iv) 5 % na vzdělávání dospělých, což představuje 3,9 % celkového rozpočtu;

b) 10 % na mládež;

c) 3,5 % na nástroj pro záruky za studentské půjčky;

d) 1,9 % na činnosti programu Jean Monnet;

e) 1,8 % na sport, z čehož bude nejvýše 10 % na činnost uvedenou v čl. 17 odst. 1 písm. b);

f) 3,4 % jako granty na provozní náklady vnitrostátním agenturám a

g) 1,9 % na pokrytí administrativních výdajů.

3. Pokud jde o přiděly uvedené v bodech a) a b) odstavce 2, bude nejméně 63 % přiděleno na vzdělávací mobilitu jednotlivců a nejméně 28 % na spolupráci v oblasti inovací a výměnu osvědčených postupů a 4,2 % na podporu reformy politiky.

4. Kromě finančního krytí uvedeného v odstavci 1 a za účelem podpory mezinárodního rozměru vysokoškolského vzdělávání bude přiděleno dodatečné financování z různých vnějších nástrojů (finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci, evropský nástroj sousedství, nástroj partnerství pro spolupráci se třetími zeměmi a nástroj předvstupní pomoci) na akce v oblasti vzdělávací mobility do jiných zemí nebo z jiných zemí, než jsou partnerské země, a na spolupráci a politický dialog s orgány, institucemi a organizacemi z těchto zemí. Na použití těchto prostředků se použije toto nařízení, přičemž musí být zajištěn soulad s příslušnými nařízeními, kterými se řídí uvedené vnější nástroje a v případě nástroje pro rozvojovou spolupráci musí být splněna kritéria pro oficiální rozvojovou pomoc, jak jsou stanovena Výborem pro rozvojovou pomoc Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj.

Finanční prostředky se budou uvolňovat prostřednictvím dvou víceletých přidělů, z nichž první bude pokrývat první čtyři roky a druhý následující tři roky. Přidělení těchto finančních prostředků se stanoví ve víceletém orientačním programování vnějších nástrojů uvedených v prvním pododstavci, v souladu se zjištěnými potřebami a prioritami dotčených zemí. Spolupráce s partnerskými zeměmi může být v případě potřeby založena na dodatečných rozpočtových prostředcích přidělených partnerskými zeměmi v souladu s postupy dohodnutými s těmito zeměmi.

Činnosti v oblasti mobility studentů a pracovníků mezi zeměmi programu a partnerskými zeměmi financované prostřednictvím přidělů z nástroje pro rozvojovou spolupráci se zaměří na oblasti, které jsou podstatné pro udržitelný růst rozvojových zemí podporující začlenění.

5. Z finančních prostředků určených pro program lze rovněž hradit výdaje související s činnostmi v rámci přípravy, sledování, kontroly, auditu a hodnocení, které jsou potřebné pro řízení programu a dosažení jeho cílů, zejména výdaje na studie, schůze odborníků a informační a komunikační činnosti, včetně komunikace mezi podniky v souvislosti s politickými prioritami Unie za předpokladu, že se týkají obecných cílů tohoto nařízení, výdaje spojené s informačními technologiemi zaměřenými na zpracovávání a výměnu informací, jakož i veškeré jiné výdaje na technickou a administrativní pomoc, které Komisi vzniknou na základě řízení programu.

6. Z finančních prostředků lze rovněž hradit výdaje na technickou a administrativní pomoc nezbytnou pro zajištění přechodu mezi programem a opatřeními podle rozhodnutí č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES. V případě potřeby by mohly být k pokrytí obdobných výdajů zahrnuty prostředky do rozpočtu na období po roce 2020, aby bylo možné řídit opatření a činnosti, jež nebyly dokončeny do 31. prosince 2020.

7. Finanční prostředky na vzdělávací mobilitu jednotlivců, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 1 písm. a) a čl. 12 písm. a), které má spravovat národní agentura nebo agentury (dále jen "agentura"), jsou přidělovány na základě počtu obyvatel a životních nákladů v dotyčném členském státě, vzdálenosti mezi hlavními městy členských států a výkonnosti. Parametr výkonnosti tvoří 25 % celkových finančních prostředků podle kritérií uvedených v odstavcích 8 a 9. Finanční prostředky na strategická partnerství uvedená v čl. 8 odst. 1 a v čl. 14 odst. 1 písm. a), která má vybrat a řídit národní agentura, jsou přidělovány na základě kritérií stanovených Komisí v souladu s přezkumným postupem podle čl. 36 odst. 3. Toto přidělování prostředků by mělo být pokud možno neutrální s ohledem na rozdílné systémy vzdělávání a odborné přípravy v členských státech, mělo by zamezit výraznému snížení ročních rozpočtů přidělených členským státům v jednotlivých letech provádění programu a minimalizovat nepřiměřenou nerovnováhu ve výši přidělovaných prostředků.

8. Finanční prostředky se přidělují na základě výkonnosti, tak aby bylo podpořeno účinné a efektivní využívání zdrojů. Kritéria použitá k měření výkonnosti budou vycházet z nejnovějších dostupných údajů a zaměří se zejména na:

a) úroveň ročních uskutečněných výstupů; a

b) úroveň ročních uskutečněných plateb.

9. Finanční prostředky na rok 2014 se přidělují na základě nejnovějších dostupných údajů o prováděných akcích a čerpání rozpočtu vynaloženém v rámci programu celoživotního učení a programů Mládež v akci a Erasmus Mundus prováděných do 31. prosince 2013 včetně.

10. Program může poskytovat podporu zvláštními novými způsoby financování, zejména způsoby stanovenými v článku 20.

Článek 19

Zvláštní způsoby financování

1. Komise poskytuje finanční podporu Unie v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.

2. Komise může zveřejnit společné výzvy s partnerskými zeměmi nebo jejich organizacemi a agenturami k financování projektů na základě odpovídajících finančních prostředků. Projekty lze hodnotit a vybírat prostřednictvím společných hodnotících a výběrových postupů dohodnutých zúčastněnými financujícími agenturami v souladu se zásadami stanovenými v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

3. Má se za to, že veřejné subjekty, jakož i školy, vysokoškolské instituce a organizace v oblasti vzdělávání, odborné přípravy, mládeže a sportu, které během posledních dvou let získaly více než 50 % svého ročního příjmu z veřejných zdrojů, mají potřebnou finanční, odbornou a správní způsobilost k provádění činností v rámci programu. Nemusejí předkládat další dokumentaci k doložení uvedené způsobilosti.

4. Odchylně od článku 130 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a v řádně odůvodněných případech může Komise považovat za způsobilé pro financování od 1. ledna 2014 náklady, které se přímo vztahují k provádění podporovaných akcí a vznikly během prvních šesti měsíců roku 2014, a to i v případě, že příjemci vznikly před podáním žádosti o financování.

5. Částka uvedená v čl. 137 odst. 1 písm. c) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 se nevztahuje na finanční podporu vzdělávací mobility poskytovanou jednotlivcům.

Článek 20

Nástroj pro záruky za studentské půjčky

1. Nástroj pro záruky za studentské půjčky poskytne částečnou záruku finančním zprostředkovatelům týkající se půjček za nejlepších možných podmínek poskytovaných studentům studujícím v druhém cyklu, jako je magisterské studium, v uznávané vysokoškolské instituci v zemi programu, jak je definována v čl. 24 odst. 1, která není ani zemí jejich bydliště ani zemí, v níž získali kvalifikaci umožňující přístup k magisterskému studiu.

2. Záruky vydané prostřednictvím nástroje pro záruky za studentské půjčky pokrývají nové způsobilé studentské půjčky až do výše 12 000 EUR pro jednoleté programy a do výše 18 000 EUR pro dvouleté programy nebo jejich ekvivalent v místní měně.

3. Správa nástroje pro záruky za studentské půjčky na unijní úrovni je svěřena Evropskému investičnímu fondu (EIF) v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012 na základě dohody o přenesení pravomocí s Komisí, v níž se stanovují podrobná pravidla a požadavky upravující používání nástroje pro záruky za studentské půjčky i příslušné povinnosti stran. Na základě toho Evropský investiční fond uzavře dohody s finančními zprostředkovateli, jako jsou banky, vnitrostátní nebo regionální úvěrové instituce poskytující půjčky studentům nebo jiné uznávané finanční instituce a vyvine úsilí k zajištění výběru finančního zprostředkovatele pro každou zúčastněnou zemi s cílem zajistit, aby studenti ze všech zemí programu měli k nástroji pro záruky za studentské půjčky přístup konzistentním a nediskriminujícím způsobem.

4. Technické informace týkající se fungování nástroje pro záruky za studentské půjčky jsou uvedeny v příloze II.

KAPITOLA VI

Výkonnost, výsledky a šíření

Článek 21

Sledování a hodnocení výkonnosti a výsledků

1. Komise ve spolupráci s členskými státy pravidelně sleduje výkonnost a výsledky programu v porovnání s jeho cíli a informuje o nich, zejména pokud jde o:

- a) evropský přínos uvedený v článku 3;
- b) rozdělení finančních prostředků do oblastí vzdělávání, odborné přípravy a mládeže s cílem zajistit do konce programu přidělení financování, které zaručí trvalý systémový dopad.
- c) využití finančních prostředků získaných z vnějších nástrojů, jak je uvedeno v čl. 18 odst. 4, a jejich příspěvek k cílům a zásadám příslušných vnějších nástrojů.

2. Kromě provádění průběžného sledování Komise nejpozději do 31. prosince 2017 předloží hodnotící zprávu v polovině období za účelem posouzení účinnosti opatření přijatých k dosažení cílů programu a posouzení efektivity programu a jeho evropské přidané hodnoty, k níž případně přiloží legislativní návrh na změnu tohoto nařízení. Hodnotící zpráva o v polovině období se navíc zaměří na prostor ke zjednodušení programu, na jeho vnitřní a vnější soudržnost, na trvalou relevantnost všech jeho cílů, jakož i na příspěvek přijatých opatření k realizaci strategie Evropa 2020. Hodnocení zohlední také výsledky hodnocení dlouhodobého dopadu předcházejících opatření (celoživotní vzdělávání, Mládež v akci, Erasmus Mundus a další mezinárodní programy vysokoškolského vzdělávání).

3. Komise předloží hodnotící zprávu v polovině období uvedenou v odstavci 2 Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.

4. Aniž jsou dotčeny požadavky stanovené v kapitole VII a povinnosti národních agentur uvedené v článku 28, členské státy Komisi předloží do 30. června 2017 zprávu o provádění a dopadu programu na jejich území.

5. Do 30. června 2022 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů závěrečné hodnocení programu.

Článek 22

Komunikace a šíření

1. Komise ve spolupráci s členskými státy zajistí šíření informací, publicitu a návaznost v souvislosti se všemi akcemi a činnostmi podporovanými v rámci programu, jakož i šíření výsledků předchozího programu celoživotního vzdělávání, programu Mládež v akci a programu Erasmus Mundus

2. Příjemci projektů podporovaných prostřednictvím akcí a činností uvedených v článcích 6, 10, 12, 17 a 20 by měli zajistit řádné šíření dosažených výsledků a dopadů a jejich komunikaci. To může zahrnovat ustanovení o vzájemném informování o možnostech mobility.

3. Národní agentury uvedené v článku 28 vypracují jednotnou politiku, pokud jde o účinné šíření a využívání výsledků činností podporovaných v rámci akcí, jež pod záštitou programu řídí, a pomáhají Komisi s obecným úkolem šíření informací o programu, včetně informací o akcích a činnostech řízených na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie, a o jeho výsledcích, a informují příslušné cílové skupiny o akcích v jejich zemi.

4. Veřejné i soukromé subjekty působící v těch odvětvích, na která se program vztahuje, využívají značku „Erasmus+“ pro účely komunikace a šíření informací týkajících se programu. Pro jednotlivé části programu se použijí následující značky:

— „Comenius“ pro oblast školního vzdělávání;

— „Erasmus“ pro všechny typy vysokoškolského vzdělávání v zemích programu,

— „Erasmus Mundus“ pro všechny typy činností v rámci vysokoškolského vzdělávání mezi zeměmi programu a partner-skými zeměmi,

— „Leonardo da Vinci“ pro oblast odborného vzdělávání a odborné přípravy,

— „Grundtvig“ pro oblast vzdělávání dospělých,

— „Mládež v akci“ pro oblast neformálního a informálního učení mládeže,

— „Sport“ pro činnosti v oblasti sportu.

5. Komunikační činnosti přispívají také ke komunikaci mezi podniky v souvislosti s politickými prioritami Unie za předpokladu, že se týkají obecného cíle tohoto nařízení.

KAPITOLA VII

Přístup k programu

Článek 23

Přístup k programu

1. Jakýkoli veřejný či soukromý subjekt, který působí v oblasti vzdělávání, odborné přípravy, mládeže a sportu na základní úrovni může požádat o finanční prostředky z programu. V případě činností uvedených v čl. 13 odst. 1 písm. a) a čl. 14 odst. 1 písm. a) je cílem programu rovněž podpora účasti skupin mladých lidí, které jsou zapojeny do práce s mládeží, která však nemusí nutně probíhat v rámci mládežnických organizací.

2. Komise a členské státy vynaloží při provádění programu zvláštní úsilí na podporu sociálního začlenění a účasti osob se zvláštními potřebami nebo omezenými příležitostmi, mimo jiné výběrem účastníků a přidělováním stipendií.

Článek 24

Účast zemí

1. Programu se mohou účastnit tyto země (dále jen „země programu“):

- a) členské státy;
- b) přístupující země, kandidátské země a potenciální kandidátské země, které využívají předvstupní strategie, v souladu se všeobecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto zemí v programech Unie stanovenými v příslušných rámcových dohodách, rozhodnutích Rady přidružení nebo podobných dohodách;
- c) ty země ESVO, které jsou stranami Dohody o EHP, v souladu s ustanoveními uvedené dohody;
- d) Švýcarská konfederace na základě dvoustranné dohody, která s ní bude uzavřena;
- e) země, na které se vztahuje evropská politika sousedství a které s Uníí uzavřely dohody umožňující jejich účast v programech Unie pod podmínkou uzavření dvoustranné dohody s Uníí o podmínkách účasti v tomto programu.

2. Na země programu se vztahují všechny povinnosti a všechny úkoly stanovené tímto nařízením ve vztahu k členským státům.

3. Program podpoří spolupráci s partnerskými zeměmi, zejména se sousedními zeměmi, v akcích a činnostech uvedených v článcích 6, 10 a 12.

KAPITOLA VIII

Systém řízení a auditu

Článek 25

Doplňkovost

Komise ve spolupráci s členskými státy zajistí celkovou jednotnost a doplňkovost programu s:

- a) příslušnými politikami a programy, zejména v oblasti kultury, sdělovacích prostředků, zaměstnanosti, výzkumu, inovací, průmyslu a podniků, politiky soudržnosti a rozvoje a rovněž politiky rozšiřování a iniciativ, nástrojů a strategií v oblasti regionální politiky a vnějších vztahů;
- b) ostatními příslušnými zdroji financování Unie v oblasti vzdělávání, odborné přípravy, mládeže a sportu, zejména s Evropským sociálním fondem a dalšími finančními nástroji, které se týkají zaměstnanosti a sociálního začleňování, Evropským fondem pro regionální rozvoj, s Horizontem 2020 - rámcovým programem pro výzkum a inovace, s finančními nástroji, které se týkají spravedlnosti, občanství a zdraví, s programy vnější spolupráce a s předvstupními nástroji.

Článek 26

Prováděcí subjekty

Program provádějí důsledně tyto subjekty:

- a) Komise na úrovni Unie;
- b) národní agentury na vnitrostátní úrovni v zemích programu.

Článek 27

Vnitrostátní orgán

1. Pojmem „vnitrostátní orgán“ se rozumí jeden nebo více vnitrostátních orgánů v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí.

2. Do 22 ledna 2014 členské státy prostřednictvím formálního oznámení předaného jejich stálým zastoupením oznámí Komisi osoby, které jsou ze zákona oprávněny jednat jejich jménem jako „vnitrostátní orgán“ pro účely tohoto nařízení. V případě nahrazení vnitrostátního orgánu v průběhu trvání programu to členský stát Komisi okamžitě oznámí v souladu se stejným postupem.

3. Členské státy přijme veškerá vhodná opatření k odstranění právních a správních překážek řádného fungování programu, zahrnující pokud možno i opatření zaměřená na řešení otázek, které jsou příčinou obtíží při získávání víz.

4. Do 22. března 2014 vnitrostátní orgán určí národní agenturu nebo národní agentury. V případech, kdy existuje více než jedna národní agentura, zřídí členské státy vhodný mechanismus koordinovaného řízení při provádění programu na vnitrostátní úrovni, zejména s cílem zajistit v tomto ohledu jednotné a nákladově efektivní provádění programu a účinný kontakt s Komisí a usnadnit případné převody finančních prostředků mezi agenturami, čímž umožní flexibilitu a lepší využívání prostředků přidělených členským státům. Aniž je dotčen čl. 29 odst. 3, každý členský stát rozhodne, jakým způsobem budou uspořádány vztahy mezi vnitrostátním orgánem a národní agenturou, mimo jiné pokud jde o úkoly, jako je vypracování ročního pracovního programu národní agentury.

Vnitrostátní orgán Komisi předloží příslušné posouzení shody ex ante dokládající, že národní agentura splňuje ustanovení čl. 58 odst. 1 písm. c) bodu v) a vi) a čl. 60 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a článku 38 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012⁽¹⁾, jakož i požadavky Unie, které se týkají norem vnitřní kontroly národních agentur a pravidel pro jejich správu finančních prostředků programu určených na grantovou podporu.

5. Vnitrostátní orgán pověří nezávislého auditora, uvedeného v článku 30.

6. Při posouzení shody ex ante bude vnitrostátní orgán vycházet z vlastních kontrol a auditů nebo kontrol a auditů provedených nezávislým auditorem uvedeným v článku 30.

7. V případě, že národní agentura určená pro tento program je shodná s národní agenturou určenou pro předchozí program celoživotního vzdělávání nebo program Mládež v akci, může být rozsah kontrol a auditů v rámci posouzení shody ex ante omezen na požadavky, které jsou nové a specifické pro tento program.

8. Vnitrostátní orgán sleduje program a dohlíží na jeho řízení na vnitrostátní úrovni. Informuje Komisi a konzultuje s ní v dostatečném předstihu předtím, než přijme jakékoli rozhodnutí, které může mít významný dopad na řízení programu, zejména pokud jde o národní agenturu.

9. Vnitrostátní orgán poskytne odpovídající spolufinancování na provoz národní agentury, aby bylo zajištěno, že program je řízen podle platných pravidel Unie.

10. V případě, že Komise na základě svého hodnocení posouzení shody ex ante zamítne určení národní agentury, vnitrostátní orgán zajistí přijetí nezbytných nápravných opatření, aby národní agentura splňovala minimální požadavky stanovené Komisí, nebo jako národní agenturu určí jiný orgán.

11. Na základě ročního prohlášení řídicího subjektu národní agentury, stanoviska nezávislého auditora k němu a analýzy dodržování předpisů a výkonnosti národní agentury provedené Komisí vnitrostátní orgán do 31. října každého roku poskytne Komisi informace o činnostech v oblasti sledování programu a dozoru nad ním.

12. Vnitrostátní orgán převezme odpovědnost za řádnou správu finančních prostředků Unie, jež Komise převedla na národní agenturu jako grantovou podporu, která má být v rámci programu poskytnuta.

13. V případě jakýchkoli nesrovnalostí, nedbalostí nebo podvodu, které lze přičíst národní agentuře, jakož i v případě závažných nedostatků nebo nízké výkonnosti národní agentury, kdy uvedená skutečnost vede ke vzniku nároku Komise vůči národní agentuře, odpovídá vnitrostátní orgán Komisi za vrácení prostředků, jež nejsou získány zpět.

14. V případech uvedených v odstavci 13 může vnitrostátní orgán odejmout národní agentuře pověření buď ze své vlastní iniciativy, nebo na žádost Komise. V případě, že vnitrostátní orgán chce odejmout národní agentuře pověření z jiných oprávněných důvodů, oznámí toto odnětí Komisi alespoň šest měsíců před předpokládaným datem ukončení pověření národní agentury. V tomto případě se vnitrostátní orgán a Komise formálně dohodnou na zvláštních a přechodných opatřeních.

15. V případě odnětí pověření národní agentuře provede vnitrostátní orgán potřebné kontroly v souvislosti s finančními prostředky Unie svěřenými této národní agentuře a zajistí hladký převod těchto finančních prostředků i všech dokumentů a řídicích nástrojů potřebných k řízení programu na novou národní agenturu. Vnitrostátní orgán poskytne národní agentuře, jejíž pověření odvolal finanční podporu potřebnou k pokračování v plnění svých smluvních povinností k příjemcům programu a Komisi až do jejich převodu na novou národní agenturu.

16. Pokud o to Komise požádá, určí vnitrostátní orgán instituce nebo organizace či druhy takových institucí a organizací, jež by mohly být považovány za způsobilé pro účast na zvláštních akcích programu na jejich území.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).

Článek 28

Národní agentura

1. Pojmem „národní agentura“ se rozumí jeden nebo více národních agentur v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí.

2. Národní agentura:

- a) musí mít právní subjektivitu nebo je součástí subjektu, který má právní subjektivitu, a řídí se právem dotyčného členského státu. Jako národní agenturu nelze určit ministerstvo;
- b) musí mít odpovídající kapacity pro řízení, zaměstnance a infrastrukturu k uspokojivému plnění svých úkolů a zajistí účinné a efektivní řízení programu a řádnou správu finančních prostředků Unie;
- c) musí mít provozní a právní prostředky k uplatňování správních a smluvních pravidel a pravidel finančního řízení stanovených na úrovni Unie;
- d) musí mít odpovídající finanční záruky, poskytnuté pokud možno orgánem veřejné moci, které odpovídají míře prostředků Unie, jež bude spravovat;
- e) musí být určena na dobu, která pokrývá trvání programu.

3. Národní agentura odpovídá za řízení všech fází projektu u následujících akcí programu v souladu s čl. 58 odst. 1 písm. c) body v) a vi) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a s článkem 44 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012:

- a) akce programu „vzdělávací mobilita jednotlivců“, s výjimkou mobility organizované na základě společných nebo dvojích / vícenásobných diplomů, rozsáhlých dobrovolnických projektů a nástroje pro záruky za studentské půjčky;
- b) strategická partnerství v rámci klíčové akce „spolupráce na inovacích a výměně osvědčených postupů“;
- c) řízení činností malého rozsahu podporujících strukturovaný dialog v oblasti mládeže v rámci klíčové akce „podpora reformy politiky“.

4. Odchylně od odstavce 3 mohou být rozhodnutí o výběru a udělení u strategických partnerství podle odst. 3 písm. b) přijímána na úrovni Unie, je-li příslušné rozhodnutí přijato přezkumným postupem podle čl. 36 odst. 3, a to pouze ve zvláštních případech, kde pro centralizaci existují zřejmé důvody.

5. Národní agentura poskytne grantovou podporu příjemcům prostřednictvím grantové dohody nebo rozhodnutí o grantu, jak pro dotčenou akci v rámci programu specifikuje Komise.

6. Národní agentura podává Komisi a vnitrostátnímu orgánu, který ji určil, každoročně zprávu v souladu s ustanoveními čl. 60 odst. 5 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Národní agentura odpovídá za provádění připomínek Komise předložených na základě jí provedené analýzy ročního prohlášení řídicího subjektu, jakož i příslušného stanoviska nezávislého auditora.

7. Národní agentura nesmí bez předchozího písemného povolení od vnitrostátního orgánu a Komise na žádnou třetí osobu přenést žádný úkol v rámci programu ani plnění rozpočtu, kterým byla pověřena. Národní agentura zůstává plně odpovědná za úkoly, kterými pověřila třetí osobu.

8. V případě odvolání pověření národní agentury zůstává tato národní agentura právně odpovědná za provádění svých smluvních povinností ve vztahu k příjemcům programu a Komisi až do jejich převodu na novou národní agenturu.

9. Národní agentura je pověřena řízením a ukončováním finančních dohod, které se týkají předchozího programu celoživotního vzdělávání a programu Mládež v akci a které ještě nejsou ukončené při zahájení tohoto programu.

Článek 29

Evropská komise

1. Do dvou měsíců od obdržení posouzení shody ex-ante podle čl. 27 odst. 4 od vnitrostátního orgánu Komise přijme, podmíněně přijme, nebo zamítne určení národní agentury. Komise uzavře s národní agenturou smluvní vztah až po přijetí posouzení shody ex ante. V případě podmíněného přijetí může Komise uplatnit na svůj smluvní vztah s národní agenturou přiměřená preventivní opatření.

2. Po přijetí posouzení shody ex ante národní agentury určené pro program, Komise formalizuje právní odpovědnost v souvislosti s finančními dohodami, které se týkají předchozího programu celoživotního učení a programu Mládež v akci a které na začátku programu ještě nejsou ukončené.

3. V souladu s čl. 27 odst. 4 dokument, který upravuje smluvní vztah mezi Komisí a národní agenturou:

- a) stanovuje normy vnitřní kontroly pro národní agentury a pravidla pro správu finančních prostředků Unie národními agenturami na grantovou podporu;

b) obsahuje pracovní program národní agentury, který zahrnuje řídicí úkoly národní agentury, na něž je poskytnuta podpora Unie;

c) stanovuje požadavky na národní agenturu v oblasti podávání zpráv.

4. Komise národní agentuře každoročně v rámci programu poskytne tyto finanční prostředky:

a) finanční prostředky na grantovou podporu v členském státě pro opatření v rámci programu, jejichž správou je národní agentura pověřena;

b) finanční příspěvek na podporu úkolů národní agentury v oblasti řízení programu. Ten se poskytuje v podobě paušálního příspěvku na provozní náklady národní agentury a stanoví na základě částky finančních prostředků Unie na grantovou podporu svěřených národní agentuře.

5. Komise stanoví požadavky pro pracovní program národní agentury. Komise poskytne národní agentuře finanční prostředky v rámci programu až poté, co formálně schválí příslušný pracovní program této agentury.

6. S ohledem na požadavky pro národní agentury týkající se shody uvedené v čl. 27 odst. 4 Komise přezkoumá vnitrostátní systémy řízení a kontrol, zejména na základě na jí předloženého posouzení shody ex ante provedeného vnitrostátním orgánem, ročního prohlášení řídicího subjektu národní agentury a stanoviska nezávislého auditora k tomuto prohlášení, s přihlédnutím k roční zprávě vnitrostátního orgánu o jeho činnostech v oblasti sledování programu a dozoru nad ním.

7. Poté, co Komise posoudí roční prohlášení řídicího subjektu a stanovisko nezávislého auditora k němu, zašle své stanovisko a připomínky národní agentuře a vnitrostátnímu orgánu.

8. V případě, že je pro Komisi roční prohlášení řídicího subjektu a stanovisko nezávislého auditora k němu nepřijatelné, nebo pokud národní agentura reaguje na připomínky Komise neuspokojivým způsobem, může Komise přijmout předběžná či nápravná opatření nezbytná k ochraně finančních zájmů Unie v souladu s čl. 60 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

9. Komise bude pořádat pravidelné schůzky se sítí národních agentur, aby zajistila soudržné provádění programu ve všech zemích programu.

Článek 30

Nezávislý auditor

1. Nezávislý auditor vydává stanovisko k ročnímu prohlášení řídicího subjektu podle v čl. 60 odst. 5 písm. nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

2. Nezávislý auditor:

a) musí mít nezbytnou odbornou způsobilost k provádění auditů ve veřejném sektoru;

b) zajistí, aby byly při jeho auditní činnosti zohledněny mezinárodně uznávané auditorské standardy;

c) nesmí být ve střetu zájmů s ohledem na právní subjekt, jehož je národní agentura součástí. Zejména musí být funkčně nezávislý na právním subjektu, jehož je národní agentura součástí.

3. Nezávislý auditor poskytne Komisi a jejím zástupcům jakož i Účetnímu dvoru plný přístup ke všem dokumentům a zprávám, na jejichž základě vydal své auditní stanovisko k ročnímu prohlášení řídicího subjektu národní agentury.

KAPITOLA IX

Kontrolní systém

Článek 31

Zásady kontrolního systému

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby byly při provádění akcí financovaných podle tohoto nařízení chráněny finanční zájmy Unie uplatňováním opatření, která zabírají podvodům, korupci a jinému protiprávnímu jednání, účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi.

2. Komise odpovídá za kontrolní šetření týkající se akcí a činností programu řízených národními agenturami. Stanoví minimální požadavky na kontroly prováděné národní agenturou a nezávislým auditorským subjektem.

3. Národní agentura je odpovědná za primární kontroly příjemců grantů na akce a činnosti programu uvedené v čl. 28 odst. 3. Tyto kontroly musí poskytovat dostatečné záruky, že udělené granty jsou využívány tak, jak bylo zamýšleno, a v souladu s platnými pravidly Unie.

4. Pokud jde o finanční prostředky v rámci programu převedené národním agenturám, Komise zajistí řádnou koordinaci svých kontrol s vnitrostátními orgány a národními

agenturami na základě zásady jednotného auditu a analýzy rizik. Toto ustanovení neplatí pro vyšetřování prováděné Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF).

Článek 32

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr jsou oprávněny provádět na základě kontroly dokumentů nebo inspekci na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů a dalších třetích osob, kteří podle tohoto nařízení obdrželi finanční prostředky Unie. Mohou rovněž provádět audity a kontroly národních agentur.

2. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět kontroly a inspekce na místě u hospodářských subjektů, jichž se toto financování přímo nebo nepřímo týká, postupy stanovenými v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽¹⁾, s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou o financování Unii nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

3. Aniž jsou dotčeny první a druhý odstavec, musejí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, grantové dohody, rozhodnutí o grantu a smlouvy vyplývající z provádění tohoto nařízení výslovně zmocňovat Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů, kontrol a inspekci na místě.

KAPITOLA X

Přenesení pravomoci a prováděcí ustanovení

Článek 33

Přenesení pravomocí na Komisi

Za účelem zajištění co nejvhodnější úrovně řízení úkolů je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 34 týkající se změny čl. 28 odst. 3, ale pouze pokud jde o stanovení dalších akcí, které mají být řízeny národními agenturami.

Článek 34

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 33 je Komisi svěřena na dobu trvání programu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekci na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesenou pravomoc uvedenou v článku 33 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise bezodkladně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 33 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 35

Provádění programu

Za účelem provádění programu Komise přijme roční pracovní programy ve formě prováděcích aktů přezkumným postupem podle čl. 36 odst. 3. Jednotlivé roční pracovní programy zajistí, aby obecné a specifické cíle stanovené v článcích 4, 5, 11 a 16 byly každoročně důsledně prováděny, a stanoví očekávané výsledky, způsob provádění a jejich celkovou výši. Roční pracovní programy zároveň musí obsahovat popis akcí, které budou financovány, částku přidělenou každé akci i rozdělení finančních prostředků mezi členské státy na akce řízené prostřednictvím národních agentur a orientační harmonogram provádění. V případě grantů musí obsahovat maximální míru spolufinancování, která zohlední specifika cílových skupin, zejména jejich kapacitu pro spolufinancování a možnosti získat financování od třetích stran. Zejména u akcí zaměřených na organizace s omezenými finančními kapacitami bude minimální míra spolufinancování stanovena na 50 %.

Článek 36

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Výbor se může scházet ve specifickém složení, aby jednal o odvětvových otázkách. Pokud je to vhodné a v souladu s jeho jednacím řádem, mohou být ad hoc k účasti na jeho zasedáních ve funkci pozorovatelů přizváni externí odborníci, včetně zástupců sociálních partnerů.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA XI

Závěrečná ustanovení

Článek 37

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Rozhodnutí č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES se zrušují ode dne 1. ledna 2014

2. Akce zahájené do 31. prosince 2013 včetně na základě rozhodnutí č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES, a č. 1298/2008/ES jsou v příslušných případech spravovány v souladu s ustanoveními tohoto nařízení.

3. Členské státy zajistí na vnitrostátní úrovni hladký přechod mezi akcemi prováděnými v souvislosti s předchozími programy v oblastech celoživotního učení, mládeže a mezinárodní spolupráce ve vysokoškolském vzdělávání a akcemi, které mají být uskutečňovány v rámci tohoto programu.

Článek 38

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA I

UKAZATELE PRO HODNOCENÍ PROGRAMU

Program bude pečlivě sledován na základě souboru ukazatelů určených k měření rozsahu, v jakém bylo dosaženo obecných a specifických cílů programu, a s cílem minimalizovat administrativní zátěž a náklady. Za tímto účelem se shromažďují údaje podle následujícího souboru ukazatelů:

Evropa 2020 Hlavní vzdělávací cíle	Procentní zastoupení osob ve věku 18–24 let, které mají pouze nižší sekundární vzdělání a které se neúčastní vzdělávání ani odborné přípravy.
	Procentní zastoupení osob ve věku 30–34 let s dokončeným terciárním nebo srovnatelným vzděláním.
Cíl mobility v souladu se závěry Rady o cílech pro vzdělávací mobilitu	Procentní zastoupení absolventů vysokoškolského vzdělávání, kteří absolvovali část vysokoškolského studia nebo odborné přípravy (včetně odborných stáží) v zahraničí.
	Procentní zastoupení osob ve věku 18–34 let s počátečním odborným vzděláváním a přípravou, kteří absolvovali počáteční odborné vzdělávání a přípravu nebo odborný výcvik (včetně odborných stáží) v zahraničí.
Kvantita (obecně)	Počet zaměstnanců podporovaných programem podle zemí a odvětví
	Počet účastníků se zvláštními potřebami nebo menšími příležitostmi
	Počet a typ organizací a projektů podle země a činnosti
Vzdělávání a odborná příprava	Počet žáků, studentů a stážistů účastnících se programu podle země, odvětví, činnosti a pohlaví
	Počet vysokoškolských studentů, kteří dostávají podporu ke studiu v partnerské zemi, a rovněž počet studentů z partnerských zemí přicházejících studovat do země programu
	Počet vysokoškolských institucí v partnerských zemích, které se účastní akcí mobility a spolupráce
	Počet uživatelů Euroguidance
	Procentní zastoupení účastníků, kteří získali osvědčení, diplom nebo jiný druh formálního uznání jejich účasti v programu
	Procentní zastoupení účastníků, kteří prohlašují, že si zvýšili své klíčové kompetence
	Procentní zastoupení účastníků v dlouhodobé mobilitě, kteří prohlašují, že si zvýšili své jazykové znalosti
Jean Monnet	Počet studentů, kteří získali odborné vzdělání prostřednictvím činností programu Jean Monnet
Mládež	Počet mladých lidí zapojených do činností mobility podporovaných programem podle zemí, činnosti a pohlaví
	Počet mládežnických organizací ze zemí programu i partnerských zemí zapojených do akcí mezinárodní mobility a spolupráce
	Počet uživatelů sítě Eurodesk
	Procentní zastoupení účastníků, kteří získali osvědčení, např. Youthpass, diplom nebo jiný druh formálního uznání jejich účasti v programu

Sport	Procentní zastoupení účastníků, kteří prohlašují, že si zvýšili své klíčové kompetence
	Procentní zastoupení účastníků v dobrovolnické činnosti, kteří prohlašují, že si zvýšili své jazykové znalosti
	Rozsah členství sportovních organizací žádajících o účast a účastnících se programu podle zemí
	Procentní zastoupení účastníků, kteří využili výsledků přeshraničních projektů a) k boji proti hrozbám, kterým sport čelí b) ke zlepšení řádné správy a řízení sportu a dvojí kariéry c) ke zvýšení míry sociálního začlenění, rovných příležitostí a účasti ve sportu

PŘÍLOHA II

TECHNICKÉ INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE NÁSTROJE PRO ZÁRUKY ZA STUDENTSKÉ PŮJČKY

1. Výběr finančních zprostředkovatelů

Finanční zprostředkovatelé jsou vybíráni na základě výzvy k vyjádření zájmu v souladu s osvědčenými tržními postupy, mimo jiné s ohledem na:

- a) objem finančních prostředků, které budou studentům poskytnuty;
- b) nejvýhodnější možné podmínky nabízené studentům při splnění minimálních norem pro půjčky, jak jsou stanoveny v bodu 2;
- c) přístup k financování pro všechny obyvatele zemí programu, jak jsou definovány v čl. 24 odst. 1;
- d) opatření na prevenci podvodů a
- e) dodržování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES⁽¹⁾

2. Ochrana příjemců úvěru

Níže uvedená opatření jsou minimálními zárukami, které musejí poskytnout finanční zprostředkovatelé, chtějí-li poskytovat studentské půjčky, na které se vztahuje záruka poskytovaná nástrojem pro záruky za studentské půjčky:

- a) nebude požadována paralelní či rodičovská záruka;
- b) půjčky jsou přidělovány na nediskriminačním základě;
- c) jako součást procesu posuzování zváží finanční zprostředkovatel riziko nadměrného zadlužení studenta, a to na základě hodnoty akumulovaných dluhů a s ohledem na rozhodnutí soudu týkající se nesplacených dluhů, a
- d) splácení probíhá na základě hybridního modelu, který kombinuje standardizované hypoteční platby se sociálními zárukami, jako jsou zejména:
 - i) výrazně snížená úroková sazba oproti tržním sazbám;
 - ii) počáteční lhůta odkladu zahájení splátek, která trvá nejméně 12 měsíců po ukončení studijního programu, nebo, pokud vnitrostátní právní předpisy takový odklad neumožňují, ustanovení o splácení v nominální výši po dobu 12 měsíců;
 - iii) ustanovení, které umožňuje přerušení splátek na dobu nejméně 12 měsíců během trvání půjčky, které lze poskytnout na základě žádosti absolventa, nebo, pokud vnitrostátní právní předpisy takový odklad neumožňují, ustanovení o splácení v nominální výši po dobu 12 měsíců;
 - iv) možnost odkladu splácení úroků po dobu studia;
 - v) pojištění pro případ smrti či zdravotního postižení a
 - vi) žádné sankce za předčasné celé nebo částečné splacení.

Finanční zprostředkovatelé mohou nabízet splácení podle příjmu a také lepší podmínky, například delší lhůty odkladu, delší přerušení splátek nebo pozdější dobu splatnosti, které zohledňují specifické potřeby absolventů, jako jsou například absolventi pokračující v doktorském studijním programu nebo poskytnou absolventům více času absolventům na to, aby si našli zaměstnání. Poskytování těchto lepších podmínek je zohledněno při výběru finančních zprostředkovatelů.

3. Sledování a hodnocení

Nástroj pro záruky za studentské půjčky bude sledován a hodnocen podle článku 21 tohoto nařízení a na základě čl. 140 odst. 8 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2008 č. 2008/48/ES o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

Jako součást tohoto procesu Komise podává zprávy o účincích nástroje pro záruky za studentské půjčky na příjemce a na systémy vysokoškolského vzdělávání. Zpráva Komise bude obsahovat mimo jiné údaje a navrhovaná opatření pro řízení všech oblastí, pokud jde o:

- a) počet studentů, kteří jsou příjemci půjček, za něž ručí nástroj pro záruky za studentské půjčky, včetně údajů o jejich splácení;
- b) objem půjček poskytnutých na základě smluv s finančními zprostředkovateli;
- c) úroveň úrokové sazby;
- d) míra zadlužení a neplnění závazků, včetně opatření přijatých finančním zprostředkovatelem vůči těm, kdo nesplácejí půjčky;
- e) opatření na prevenci podvodů přijatá finančním zprostředkovatelem;
- f) profil podporovaných studentů, včetně jejich socioekonomického zázemí, studijního oboru a země původu a destinace v souladu s vnitrostátními právními předpisy na ochranu údajů;
- g) zeměpisná rovnováha čerpání z nástroje pro záruky za studentské půjčky a
- h) zeměpisné pokrytí finančními zprostředkovateli

V případě, že předpokládané čerpání nebo účast finančních zprostředkovatelů nejsou uspokojivé, Komise posoudí návrh vhodných regulačních změn, včetně legislativních změn, bez ohledu na pravomoci Evropského parlamentu a Rady podle čl. 140 odst. 9 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

4. Rozpočet

Rozpočtové prostředky pokryjí veškeré náklady nástroje pro záruky za studentské půjčky, včetně platebních závazků vůči zúčastněným finančním zprostředkovatelům vyplývajících z částečných záruk a správních poplatků EIF.

Rozpočet přidělený na nástroj pro záruky za studentské půjčky, jak je uvedeno v čl. 18 odst. 2 písm. c), nebude vyšší než 3,5 % celkového rozpočtu programu.

5. Zviditelnování a zvyšování povědomí o nástroji

Všichni zúčastnění finanční zprostředkovatelé přispívají k podpoře nástroje pro záruky za studentské půjčky poskytováním informací studentům. Za tímto účelem Komise mimo jiné poskytne národním agenturám v zemích programu nezbytné informace, které jim umožní jednat jako informační prostředník v oblasti nástroje pro záruky za studentské půjčky.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1289/2013

ze dne 11. prosince 2013,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Mechanismus vzájemnosti, který má být zaveden, pokud třetí země uvedená v příloze II nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ⁽²⁾ uplatňuje vízovou povinnost vůči státním příslušníkům alespoň jednoho členského státu, by měl být upraven v souvislosti se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, jakož i v souvislosti s judikaturou Soudního dvora Evropské unie týkající se sekundárních právních základů. Uvedený mechanismus by měl být navíc upraven tak, aby Unie mohla přijmout opatření jako projev solidarity, pokud třetí země uvedená v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001 uplatňuje vůči státním příslušníkům alespoň jednoho členského státu vízovou povinnost.
- (2) Poté, co je od členského státu obdrženo oznámení, že třetí země uvedená v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001 uplatňuje vůči jeho státním příslušníkům vízovou povinnost, by všechny členské státy měly společně reagovat, a tím dát odpověď Unie na situaci, která se dotýká Unie jako celku a vystavuje její občany odlišnému zacházení.
- (3) Unie by měla ve svých vztazích se třetími zeměmi aktivně usilovat o úplnou vzájemnost v oblasti vízového styku, a přispět tak k větší důvěryhodnosti a soudržnosti vnější politiky Unie.
- (4) Toto nařízení by mělo stanovit mechanismus, který v mimořádné situaci, kdy je naléhavě nutné reagovat

a vyřešit obtíže, jimž čelí alespoň jeden členský stát, umožní dočasně pozastavit osvobození od vízové povinnosti pro třetí zemi uvedenou v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001 (dále jen „mechanismus pozastavení“), s přihlédnutím k celkovému dopadu této mimořádné situace na Unii jako celek.

- (5) Pro účely mechanismu pozastavení se podstatným a náhlým nárůstem rozumí nárůst překračující hranici 50 %. Může se jím však rozumět i nižší nárůst, pokud to Komise ve zvláštních případech oznámených dotčenými členskými státy uzná za vhodné.
- (6) Pro účely mechanismu pozastavení se nízkou mírou uznávání rozumí míra uznávání žádostí o azyl do výše přibližně 3 nebo 4 %. Může se jí však rozumět i vyšší míra uznávání, pokud to Komise ve zvláštních případech oznámených dotčenými členskými státy uzná za vhodné.
- (7) Je nezbytné předejít a zamezit zneužití v důsledku osvobození od vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty státních příslušníků třetí země v případech, kdy představují hrozbu pro veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost dotčeného členského státu.
- (8) Toto nařízení by mělo poskytnout právní základ pro vízovou povinnost nebo pro osvobození od této povinnosti držitelů cestovních dokladů vydaných určitými subjekty, které dotčené členské státy uznávají za subjekty mezinárodního práva a které nejsou mezinárodními mezivládními organizacemi.
- (9) Jelikož se pravidla udělování víz uprchlíkům a osobám bez státní příslušnosti, zavedená nařízením Rady (ES) č. 1932/2006 ⁽³⁾, nevztahují na tyto osoby, které mají pobyt ve Spojeném království nebo Irsku, je nutné vyjasnit situaci ohledně vízové povinnosti pro určité uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti, které mají pobyt ve Spojeném království nebo Irsku. Toto nařízení by mělo ponechat členským státům možnost rozhodnout, zda v souladu se svými mezinárodními závazky tuto kategorii osob od vízové povinnosti osvobodí. Členské státy by taková rozhodnutí měly oznámit Komisi.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. prosince 2013.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1932/2006 ze dne 21. prosince 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 23).

- (10) Nařízením (ES) č. 539/2001 by nemělo být dotčeno uplatňování mezinárodních dohod uzavřených Evropským společenstvím před vstupem uvedeného nařízení v platnost, v důsledku nichž je nezbytné odchýlit se od společných vízových pravidel, přičemž by měla být zohledněna judikatura Soudního dvora Evropské unie.
- (11) V zájmu zajištění přiměřené účasti Evropského parlamentu a Rady ve druhé fázi uplatňování mechanismu vzájemnosti a vzhledem k obzvláště citlivé politické povaze pozastavení osvobození od vízové povinnosti pro všechny státní příslušníky třetí země uvedené v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001 a k horizontálním důsledkům tohoto pozastavení pro členské státy, pro země přidružené k Schengenu i pro Unii samotnou, zejména pro jejich vnější vztahy a pro celkové fungování schengenského prostoru, by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o určité prvky mechanismu vzájemnosti. Svěření takové pravomoci Komisi zohledňuje potřebu politických jednání o vízové politice Unie v schengenském prostoru. Je také odrazem potřeby zajistit dostatečnou transparentnost a právní jistotu při uplatňování mechanismu vzájemnosti na všechny státní příslušníky dotyčné třetí země, zejména prostřednictvím odpovídající dočasné změny přílohy II nařízení (ES) č. 539/2001. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (12) V zájmu zajištění účinného uplatňování mechanismu pozastavení a určitých ustanovení mechanismu vzájemnosti, a zejména s cílem umožnit přiměřené zohlednění všech příslušných faktorů a možných důsledků uplatňování těchto mechanismů by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o určování kategorií státních příslušníků dotyčné třetí země, kteří by měli podléhat dočasnému pozastavení osvobození od vízové povinnosti v rámci mechanismu vzájemnosti a odpovídající doby trvání tohoto pozastavení, jakož i pravomoci pro provádění mechanismu pozastavení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾. Tyto prováděcí akty by měly být přijímány přezkumným postupem.
- (13) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽²⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES⁽³⁾.
- (14) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽⁴⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES⁽⁵⁾.
- (15) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽⁶⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU⁽⁷⁾.
- (16) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES⁽⁸⁾. Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
-
- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady mechanismu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).
- ⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.
- ⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).
- ⁽⁴⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.
- ⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.
- ⁽⁷⁾ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).
- ⁽⁸⁾ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

- (17) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽¹⁾. Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (18) Nařízení (ES) č. 539/2001 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 539/2001 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Uplatňuje-li třetí země uvedená v příloze II vízovou povinnost na státní příslušníky alespoň jednoho členského státu, použijí se tato ustanovení:

- a) do 30 dnů od zavedení vízové povinnosti třetí zemí nebo v případech, kdy je vízová povinnost uplatňovaná ke dni 9. ledna 2014 přetrvává, do 30 dnů od uvedeného dne dotčený členský stát tuto skutečnost písemně oznámí Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Toto oznámení:

- i) uvede datum zavedení vízové povinnosti a druhy dotčených cestovních dokladů a víz;
- ii) obsahuje podrobné vysvětlení předběžných opatření, která dotčený členský stát přijal za účelem zajištění bezvízového styku s danou třetí zemí, a dále veškeré důležité informace.

Komise informaci o tomto oznámení bezodkladně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*, včetně informace o dni zavedení vízové povinnosti a druzích dotčených cestovních dokladů a víz.

Pokud se třetí země rozhodne zrušit vízovou povinnost před uplynutím lhůty uvedené v prvním pododstavci tohoto písmene, uvedené oznámení se neučiní nebo se zruší a informace se nezveřejní;

- b) Komise neprodleně po dni zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a po konzultaci s dotčeným členským státem podnikne kroky u orgánů dotčené třetí země, zejména v politické, hospodářské a obchodní oblasti, s cílem obnovit nebo zavést bezvízový styk a o těchto krocích bezodkladně informuje Evropský parlament a Radu;

- c) pokud do 90 dní ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a přes veškeré kroky podniknuté v souladu s písmenem b) třetí země vízovou povinnost nezruší, může dotčený členský stát požádat Komisi, aby pozastavila osvobození od vízové povinnosti pro určité kategorie státních příslušníků této třetí země. Pokud členský stát tuto žádost podá, informuje o ní Evropský parlament a Radu;

- d) Komise při zvažování dalších kroků podle písmen e), f) nebo h) zohlední výsledek opatření přijatých dotčeným členským státem za účelem zajištění bezvízového styku s dotčenou třetí zemí, kroky podniknuté v souladu s písmenem b) a dopad pozastavení osvobození od vízové povinnosti na vnější vztahy Unie a jejích členských států s danou třetí zemí;

- e) pokud dotčená třetí země vízovou povinnost nezruší, Komise nejpozději šest měsíců ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a poté v intervalech nepřekračujících šest měsíců v rámci celkového období, které nesmí překročit den, kdy akt v přenesené pravomoci uvedený v písmenu f) nabude účinku nebo kdy je proti němu vyslovena námitka;

- i) přijme na žádost dotčeného členského státu nebo z vlastního podnětu prováděcí akt, kterým se dočasně pozastaví osvobození určitých kategorií státních příslušníků dotčené třetí země od vízové povinnosti na dobu nejvýše šesti měsíců. Tento prováděcí akt stanoví v rámci 90 dnů od svého vstupu v platnost den, od něhož pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabude účinku, přičemž se zohlední zdroje, které mají k dispozici konzuláty členských států. Při přijímání následných prováděcích aktů může Komise dobu tohoto pozastavení prodloužit o další období nepřekračující šest měsíců a může upravit kategorie státních příslušníků dané třetí země, na něž se pozastavení osvobození od vízové povinnosti vztahuje.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 4a odst. 2. Aniž je dotčeno uplatňování článku 4, jsou během doby trvání pozastavení všechny kategorie státních příslušníků

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

třetí země uvedené v prováděcím aktu povinny mít při překračování vnějších hranic členských států vízum; nebo

- ii) předloží výboru uvedenému v čl. 4a odst. 1 zprávu obsahující posouzení situace a uvádějící důvody, proč se rozhodla nepozastavit osvobození od vízové povinnosti, a informuje o tom Evropský parlament a Radu.

Všechny významné faktory, jako jsou ty, které jsou uvedeny v písmenu d), se v uvedené zprávě zohlední. Evropský parlament a Rada mohou na základě této zprávy vést politickou diskusi;

- f) pokud do 24 měsíců ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce dotyčná třetí země vízovou povinnost nezruší, Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 4b, kterým se dočasně pozastaví uplatňování přílohy II pro státní příslušníky uvedené třetí země na dobu dvanácti měsíců. Tento akt v přenesené pravomoci stanoví v rámci 90 dnů od svého vstupu v platnost den, od něhož pozastavení uplatňování přílohy II nabude účinku, přičemž se zohlední zdroje, které mají k dispozici konzuláty členských států, a pozměnění odpovídajícím způsobem přílohu II. Tato změna se provede tak, že se k názvu dané třetí země připojí poznámka pod čarou uvádějící, že osvobození od vízové povinnosti týkající se této třetí země je pozastaveno, a upřesňující dobu trvání tohoto pozastavení.

Dnem, kdy pozastavení uplatňování přílohy II pro státní příslušníky dotyčné třetí země nabude účinku, nebo kdy je vyslovena námitka proti aktu v přenesené pravomoci podle čl. 4b odst. 5, končí platnost jakéhokoliv prováděcího aktu přijatého podle písmene e), který se této třetí země týká.

Pokud Komise předloží legislativní návrh v souladu s písmenem h), prodlužuje se doba pozastavení uvedená v prvním pododstavci tohoto písmene o dalších šest měsíců. Poznámka pod čarou uvedená ve zmíněném pododstavci se odpovídajícím způsobem pozmění.

Aniž je dotčeno uplatňování článku 4, jsou během období tohoto pozastavení státní příslušníci třetí země, na niž se akt v přenesené pravomoci vztahuje, povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum;

- g) jakékoli následné oznámení učiněné dalším členským státem podle písmene a), týkající se stejné třetí země během období uplatňování opatření přijatých podle písmen e) nebo f) s ohledem na tuto třetí zemi se

zahrne do probíhajících postupů, aniž by byly prodlouženy lhůty nebo doby stanovené v uvedených písmenech;

- h) pokud dotyčná třetí země nezruší vízovou povinnost do šesti měsíců ode dne, kdy akt v přenesené pravomoci podle písmene f) vstoupil v platnost, může Komise předložit legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I;

- i) postupy podle písmen e), f) a h) není dotčeno právo Komise, aby kdykoliv předložila legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I;

- j) pokud daná třetí země vízovou povinnost zruší, dotčený členský stát tuto skutečnost okamžitě oznámí Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Toto oznámení Komise neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Platnost jakéhokoliv prováděcího aktu nebo aktu v přenesené pravomoci přijatých podle písmen e) nebo f) a týkajících se dané třetí země končí sedm dní po zveřejnění podle prvního pododstavce tohoto písmene. Pokud daná třetí země zavedla vízovou povinnost pro státní příslušníky dvou nebo více členských států, končí platnost prováděcího aktu nebo aktu v přenesené pravomoci týkajících se této třetí země sedm dní po zveřejnění oznámení týkajícího se posledního členského státu, jehož státní příslušníci podléhali vízové povinnosti ze strany uvedené třetí země. Poznámka pod čarou uvedená v písm. f) prvním pododstavci se vymaže po skončení platnosti dotyčného aktu v přenesené pravomoci. Informace o tomto skončení platnosti Komise neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Pokud daná třetí země vízovou povinnost zruší a dotčený členský stát tuto skutečnost neoznámí v souladu s prvním pododstavcem tohoto písmene, Komise z vlastního podnětu neprodleně přistoupí ke zveřejnění podle uvedeného pododstavce a použije se druhý pododstavec tohoto písmene.“;

- b) odstavec 5 se zrušuje.

- 2) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 1a

1. Odchylně od čl. 1 odst. 2 se v mimořádné situaci, jakožto krajní případ, v souladu s tímto článkem osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky třetí země uvedené v příloze II dočasně pozastaví.

2. Členský stát může učinit oznámení Komisi, pokud se během šestiměsíčního období potýká ve srovnání se stejným obdobím předchozího roku či obdobím posledních šesti měsíců před zavedením osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky třetí země uvedené v příloze II s jednou či více z následujících okolností, které vedou k mimořádné situaci, již není schopen sám vyřešit, totiž s podstatným a náhlým nárůstem počtu:

- a) státních příslušníků uvedené třetí země, o nichž se zjistí, že na území členského státu pobývají neoprávněně;
- b) žádostí o azyl podaných státními příslušníky uvedené třetí země s nízkou mírou uznávání, jestliže takový nárůst vede ke zvláštním tlakům na azylový systém členského státu;
- c) zamítnutých žádostí o zpětné převzetí předložených členským státem uvedené třetí zemi ohledně jejich státních příslušníků.

Srovnání s obdobím šesti měsíců před zavedením osvobození od vízové povinnosti uvedené v prvním pododstavci lze použít pouze během období sedmi let ode dne zavedení osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky dané třetí země.

V oznámení uvedeném v prvním pododstavci se uvedou důvody, na nichž se zakládá, a zahrnou se v něm všechny příslušné údaje a statistiky, jakož i podrobné vysvětlení předběžných opatření, která dotčený členský stát přijal k nápravě situace. Komise o tomto oznámení neprodleně informuje Evropský parlament a Radu.

3. Komise jakékoliv oznámení podle odstavce 2 posoudí, přičemž zohlední:

- a) zda se v něm vyskytuje některá ze situací popsaných v odstavci 2;
- b) počet členských států zasažených některou ze situací popsaných v odstavci 2;
- c) celkový dopad nárůstu uvedeného v odstavci 2 na situaci v oblasti migrace v Unii, jak vyplývá z údajů poskytnutých členskými státy;
- d) zprávy vypracované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie, Evropským podpůrným úřadem

pro otázky azylu nebo Evropským policejním úřadem (Europol), jestliže to vyžadují okolnosti konkrétního oznámeného případu;

- e) celkovou otázku veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti v konzultaci s dotčeným členským státem.

O výsledcích svého posouzení informuje Komise Evropský parlament a Radu.

4. Pokud Komise na základě posouzení uvedeného v odstavci 3 a s ohledem na dopad, který by pozastavení osvobození od vízové povinnosti mělo na vnější vztahy Unie a jejích členských států s dotyčnou třetí zemí, a v úzké spolupráci s danou třetí zemí v zájmu nalezení alternativního dlouhodobého řešení rozhodne, že je třeba přijmout opatření, přijme do tří měsíců od obdržení oznámení podle odstavce 2 prováděcí akt, jímž se dočasně pozastavuje osvobození státních příslušníků dotyčné třetí země od vízové povinnosti na dobu šesti měsíců. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 4a odst. 2. V prováděcím aktu se stanoví den, ke kterému pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabývá účinku.

Aniž je dotčeno uplatňování článku 4, jsou během doby tohoto pozastavení státní příslušníci třetí země, na niž se prováděcí akt vztahuje, povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.

5. Před koncem doby platnosti prováděcího aktu přijatého podle odstavce 4 Komise ve spolupráci s dotčeným členským státem předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Ke zprávě může být připojen legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I.

6. Jestliže Komise předložila legislativní návrh podle odstavce 5, může prodloužit platnost prováděcího aktu přijatého podle odstavce 4 nejvýše o dvanáct měsíců. Rozhodnutí o prodloužení platnosti prováděcího aktu se přijímá přezkumným postupem podle čl. 4a odst. 2.

Článek 1b

Do 10. ledna 2018 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které posoudí účinnost mechanismu vzájemnosti stanoveného v čl. 1 odst. 4 a mechanismu pozastavení stanoveného v článku 1a, a v případě potřeby předloží legislativní návrh na změnu tohoto nařízení. Evropský parlament a Rada o tomto návrhu rozhodují řádným legislativním postupem.“

3) Článek 4 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členský stát může stanovit výjimky z vízové povinnosti stanovené v čl. 1 odst. 1 nebo z osvobození od vízové povinnosti stanoveného v čl. 1 odst. 2, pokud jde o:

- a) držitele diplomatických pasů, služebních/úředních pasů nebo zvláštních pasů;
- b) členy civilních leteckých a námořních posádek při plnění jejich pracovních povinností;
- c) členy civilních námořních posádek, kteří vystupují na břeh a jsou držiteli průkazu totožnosti námořníka vydaného v souladu s úmluvami Mezinárodní organizace práce č. 108 ze dne 13. května 1958 nebo č. 185 ze dne 16. června 2003 nebo v souladu s Úmluvou Mezinárodní námořní organizace o usnadnění mezinárodní námořní dopravy ze dne 9. dubna 1965;
- d) posádky a členy nouzových nebo záchranných misí v případě pohromy nebo nehody;
- e) členy civilních posádek lodí plavících se v mezinárodních vnitrozemských vodách;
- f) držitele cestovních dokladů vydaných mezinárodními mezivládními organizacemi, jejichž členem je alespoň jeden členský stát, nebo jinými subjekty, které dotčené členské státy uznaly za subjekty mezinárodního práva, zaměstnancům těchto organizací nebo subjektů“;

b) v odstavci 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) aniž jsou dotčeny požadavky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti a jiné osoby, které nemají žádnou státní příslušnost a pobývají ve Spojeném království nebo v Irsku a jsou držiteli cestovního dokladu vydaného Spojeným královstvím nebo Irskem a uznaného dotčeným členským státem.“

4) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 4a

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navržený prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

„Článek 4b

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 4 písm. f) je svěřena Komisi na dobu pěti let od 9. ledna 2014. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 4 písm. f) kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedo-
týká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1 odst. 4 písm. f) vstoupí v platnost pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě čtyř měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článek 2

Článek 1a nařízení (ES) č. 539/2001 ve znění tohoto nařízení, a zejména ustanovení odst. 2 druhého pododstavce uvedeného článku, se použije rovněž na třetí země, vůči jejichž státním příslušníkům bylo osvobození od vízové povinnosti zavedeno před 9. ledna 2014.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1290/2013

ze dne 11. prosince 2013,

kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků programu „Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020)“ a zrušuje nařízení (ES) č. 1906/2006

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 173, 183 a čl. 188 druhý pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) „Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020)“ (dále jen „program Horizont 2020“) byl přijat nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ⁽⁴⁾. Uvedené nařízení je nutné doplnit o pravidla pro účast v nepřímých akcích prováděných v rámci programu Horizont 2020 a pro využívání a šíření výsledků těchto akcí.

(2) Program Horizont 2020 by měl být prováděn s cílem přímo přispět k získání vedoucího postavení v průmyslu a k vytváření růstu a zaměstnanosti i blahobytu občanů v Evropě a měl by odrážet strategickou vizi obsaženou ve sdělení Komise ze dne 6. října 2010 nazvaném „Stěžejní iniciativa strategie Evropa 2020 Unie inovací“, ve kterém se Komise zavazuje radikálně zjednodušit přístup pro účastníky.

(3) Program Horizont 2020 by měl podporovat realizaci a fungování Evropského výzkumného prostoru, ve kterém probíhá volný pohyb výzkumných pracovníků,

vědeckých poznatků a technologií, a to posílením spolupráce jak mezi Unií a členskými státy, tak mezi členskými státy, zvláště prostřednictvím uplatňování soudržného souboru pravidel.

(4) Pravidla pro účast a využívání a šíření výsledků programu Horizont 2020 (dále jen „pravidla“) by měla náležitě odrážet doporučení Evropského parlamentu ze dne 11. listopadu 2010 o zjednodušení provádění rámcových programů pro výzkum ⁽⁵⁾, a doporučení Rady týkající se zjednodušení administrativních a finančních požadavků rámcových programů pro výzkum. Tato pravidla by měla navazovat na opatření ke zjednodušení, která již byla zavedena na základě rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1982/2006/ES ⁽⁶⁾, měla by převzít doporučení uvedená v závěrečné zprávě skupiny odborníků nazvané „Průběžné hodnocení sedmého rámcového programu“ ze dne 12. listopadu 2010 a měla by jít ještě dále, pokud jde o snížení administrativní zátěže pro účastníky a omezení složitosti finančních ustanovení za účelem usnadnění účasti a snížení množství finančních chyb. Pravidla by měla rovněž náležitě zohledňovat obavy a doporučení výzkumné obce vyplývající z diskuze, kterou podnítilo sdělení Komise ze dne 29. dubna 2010 nazvané „Zjednodušení provádění rámcových programů pro výzkum“ a následná zelená kniha ze dne 9. února 2011 nazvaná „Učiňme z problémů výhody: na cestě ke společnému strategickému rámci pro financování výzkumu a inovací v EU.“

(5) Průběžné hodnocení programu Horizont 2020 by mělo zahrnovat hodnocení nového modelu financování včetně jeho dopadu na úroveň financování, účast v programu Horizont 2020 a na jeho přitažlivost.

(6) Komise nebo příslušný financující subjekt by měly zajistit, aby všichni potenciální účastníci měli v okamžiku zveřejnění výzvy k předkládání návrhů k dispozici pokyny a informace.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 318, 20.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 181, 26.6.2012, s. 111.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 21. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Viz strana 104 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 74E, 13.3.2012, s. 34.

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1982/2006/ES ze dne 18. prosince 2006 o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) (Úř. věst. L 412, 30.12.2006, s. 1).

- (7) Za účelem zajištění soudržnosti s dalšími unijními programy financování by se měl program Horizont 2020 provádět v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012⁽¹⁾, a s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012⁽²⁾ s patřičným ohledem na zvláštní povahu činností v oblasti výzkumu a inovací.
- (8) Integrovaný přístup by měl být zajištěn propojením činností sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) přijatého rozhodnutím č. 1982/2006, rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace zavedeného rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1639/2006/ES⁽³⁾ a Evropského inovačního a technologického institutu (dále jen „EIT“), zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 294/2008⁽⁴⁾, aby se usnadnila účast, vytvořil soudržnější soubor nástrojů, zvýšil vědecký a hospodářský dopad a současně zamezilo zdvojování a roztržtosti. Uplatňováním společných pravidel by měl být zajištěn soudržný rámec, který by měl usnadnit účast v programech získávajících finanční příspěvek Unie z rozpočtu programu Horizont 2020, včetně účasti v programech řízených Evropským inovačním a technologickým institutem, společných podnicích či jakýchkoli jiných strukturách podle článku 187 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) nebo účasti v programech prováděných členskými státy podle článku 185 Smlouvy o fungování EU.
- Měla by však být zajištěna flexibilita umožňující přijmout zvláštní pravidla v případech, kdy je to opodstatněno zvláštními potřebami příslušných akcí. Za účelem zohlednění zvláštních provozních potřeb stanovených v rámci příslušného základního právního aktu týkajícího se subjektů zřízených podle článku 187 Smlouvy o fungování EU, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (9) Akce spadající do působnosti tohoto nařízení by měly respektovat základní práva a zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Tyto akce by měly probíhat v souladu s právními povinnostmi, včetně těch vyplývajících z mezinárodního práva, a se všemi příslušnými rozhodnutími Komise, jako je oznámení Komise ze dne 28. června 2013⁽⁵⁾, jakož i s etickými zásadami, které zahrnují zabránění jakémukoli porušení integrity výzkumu.
- (10) V souladu s cíli mezinárodní spolupráce stanovenými v článcích 180 a 186 Smlouvy o fungování EU by se měla podporovat účast právních subjektů usazených v třetích zemích a mezinárodních organizací. Pravidla by měla být prováděna v souladu s opatřeními přijatými podle článků 75 a 215 Smlouvy o fungování EU a měla by být v souladu s mezinárodním právem. Při provádění pravidel by měly být navíc patřičně zohledněny podmínky pro účast unijních subjektů na odpovídajících programech třetích zemí.
- (11) Pravidla by měla vytvořit soudržný, komplexní a transparentní rámec, a zajistit tak co nejúčinnější provádění při zohlednění potřeby snadného přístupu pro všechny účastníky prostřednictvím zjednodušených postupů, zejména s ohledem na mikropodniky a malé a střední podniky (dále jen „malé a střední podniky“). Finanční pomoc Unie by mohla být poskytována různými formami.
- (12) V souladu se zásadou transparentnosti a nad rámec požadavku na zveřejňování stanoveného v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a v nařízení (EU) č. 1268/2012 by Komise měla prostřednictvím zvláštních informačních kanálů zveřejňovat na internetových stránkách programu Horizont 2020 výzvy k předkládání návrhů a měla by zajistit jejich všeobecné rozšíření prostřednictvím národních kontaktních míst a, je-li to možné, v přístupných formátech poskytnutých na požádání.
- (13) Kritéria pro výběr a udělení stanovená v tomto nařízení by měla být uplatňována transparentním způsobem a na základě objektivních a měřitelných ukazatelů, s přihlédnutím k celkovému cíli programu Horizont 2020 zaměřeného na dosažení dobře fungujícího Evropského výzkumného prostoru.
- (14) Obecně by doba mezi posledním dnem pro podání úplných návrhů a podpisem grantových dohod se žadateli nebo oznámení rozhodnutí o udělení grantu žadatelům měla být kratší než doba stanovená v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. V řádně odůvodněných případech a pro akce Evropské rady pro výzkum by mělo být povolena delší doba.
- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).
- ⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).
- ⁽³⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1639/2006/ES ze dne 24. října 2006, kterým se zavádí rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace (2007–2013) (Úř. věst. L 310, 9.11.2006, s. 15).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 294/2008 ze dne 11. března 2008, kterým se zřizuje Evropský inovační a technologický institut (Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Úř. věst. C 205, 19.7.2013, s. 9.

- (15) Komise by měla pokračovat ve svém úsilí o zjednodušení postupů v rámci postupného zlepšování informačních systémů, například prostřednictvím dalšího rozšíření portálu pro účastníky jako jediného kontaktního místa od okamžiku zveřejnění výzvy k předkládání návrhů přes jejich předložení, až po provedení akce s cílem vytvořit jediné kontaktní místo pro celý postup. Systém také může poskytnout žadatelům zpětnou vazbu o stavu zpracování jejich žádostí v daném okamžiku.
- (16) Nakládání s důvěrnými údaji a utajovanými informacemi by se mělo řídit všemi příslušnými ustanoveními práva Unie, včetně vnitřních pravidel orgánů, jako je rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom⁽¹⁾, jež stanoví bezpečnostní předpisy týkající se utajovaných skutečností Evropské unie.
- (17) Je nezbytné stanovit minimální podmínky pro účast, a to ve formě obecného pravidla i s ohledem na zvláštní rysy akcí programu Horizont 2020. Zejména by měla být stanovena pravidla týkající se počtu účastníků a místa jejich usazení. V případě akce bez účasti subjektu usazeného v některém členském státu je třeba usilovat o dosažení cílů stanovených v člancích 173 a 179 Smlouvy o fungování EU.
- (18) Podle rozhodnutí Rady 2001/822/ES⁽²⁾ jsou právní subjekty ze zámořských zemí a území způsobilé k účasti v programu Horizont 2020, a to za zvláštních podmínek, které jsou v tomto programu stanoveny.
- (19) Komise by měla zvážit harmonogramy výzev k předkládání návrhů a žádostí o informace, a zohlednit přitom podle možnosti standardní období svátků a dovolených.
- (20) Komise by měla u neúspěšných návrhů poskytnout žadatelům zpětnou vazbu.
- (21) Jasně a transparentní mechanismy pro vypracovávání výzev k předkládání návrhů týkajících se konkrétních témat by měly umožnit rovné podmínky, zvýšit přitažlivost programu Horizont 2020 a zvýšit účast v něm.
- (22) Komise by ve všech aspektech programu Horizont 2020 měla jednat v souladu se zásadami evropského kodexu
- řádného úředního chování, uvedeného v příloze rozhodnutí Komise 2000/633/ES, ESUO, Euratom⁽³⁾.
- (23) Je vhodné stanovit podmínky pro poskytování finančních prostředků Unie účastníkům akcí programu Horizont 2020. V zájmu snížení složitosti stávajících pravidel financování, by měl být přijat zjednodušený model náhrady nákladů s větším využitím paušálních částek, paušálních sazeb a jednotkových nákladů.
- (24) Sazby náhrad uvedené v tomto nařízení se uvádějí jako maximální sazby, aby byl dodržen požadavek neziskovosti a zásada spolufinancování a aby měli účastníci možnost žádat o nižší sazby. Sazby náhrad by však zpravidla měly být ve výši 100 % nebo 70 %.
- (25) Definice Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj týkající se míry připravenosti špičkových technologií by měly být zohledněny v klasifikaci technologického výzkumu, vývoje produktů a jejich demonstrací.
- (26) Konkrétní problematiky v oblasti výzkumu a inovací by měly být řešeny prostřednictvím nových forem financování, jako je například udělení cen, zadávání zakázek v předobchodní fázi, zadávání veřejných zakázek na inovativní řešení, nástroj pro malé a střední podniky a akce nazvané „Rychlá cesta k inovacím“, které vyžadují zvláštní pravidla.
- (27) Za účelem zachování rovných podmínek pro všechny podniky, které jsou činné na vnitřním trhu, by mělo být financování poskytované programem Horizont 2020 koncipováno v souladu s pravidly státní podpory, aby se zajistila efektivita veřejných výdajů a zabránilo narušení trhu, jako je vytlačení soukromého financování, vytváření neefektivních tržních struktur nebo udržování neefektivních podniků. V případě inovačních akcí je třeba zajistit, aby jejich financování nevedlo bez adekvátního důvodu k narušení hospodářské soutěže ani k narušení trhu.“
- (28) Finanční zájmy Unie by měly být během celého výdajového cyklu chráněny prostřednictvím přiměřených opatření, a současně by měla být zajištěna odpovídající rovnováha mezi důvěrou a kontrolou.
- (29) V souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012 by pravidla měla být základem pro širší přijímání obvyklých postupů příjemců účtování nákladů.
- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednací řád (Úř. věst. L 317, 3.12.2001).
- ⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2001/822/ES ze dne 27. listopadu 2001 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému společenství („rozhodnutí o přidružení zámořských zemí a území“) (Úř. věst. L 314, 30.11.2001, s. 1).
- ⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2000/633/ES, ESUO, Euratom ze dne 17. října 2000, kterým se mění její jednací řád (Úř. věst. L 267, 20.10.2000, s. 63).

- (30) Účastnický záruční fond zřízený na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1906/2006⁽¹⁾, a spravovaný Komisí se osvědčil jako důležitý ochranný mechanismus, jenž snižuje rizika spojená s dlužnými částkami, které někteří účastníci nesplatili. Měl by být proto zaveden nový účastnický záruční fond (dále jen „fond“). Aby bylo zajištěno účinnější řízení a lepší krytí rizika účastníků, měl by fond zaštitit akce v rámci programu zřízeného podle rozhodnutí č. 1982/2006/ES, v rámci programu zřízeného rozhodnutím Rady 2006/970/Euratom⁽²⁾, v rámci programu zřízeného rozhodnutím Rady 2012/93/Euratom⁽³⁾, jakož i akce podle programu Horizont 2020 a nařízení Rady (Euratom) č. 1314/2013⁽⁴⁾. Na programy řízené jinými subjekty, než jsou subjekty Unie, by se fond neměl vztahovat.
- (31) Pro posílení transparentnosti by měla být zveřejněna jména odborníků, kteří byli nápomocni Komisi nebo příslušným financujícím subjektům při uplatňování tohoto nařízení. Pokud by zveřejnění jmen ohrožovalo bezpečnost či integritu odborníka nebo by nepřiměřeně narušovalo jeho soukromí, měly by mít Komise nebo financující subjekty možnost od zveřejnění těchto jmen upustit.
- (32) Osobní údaje týkající se odborníků by se měly zpracovávat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽⁵⁾.
- (33) Aby se zajistilo, že účastníci dané výsledky patřičně chrání, využívají a šíří, měla by být stanovena pravidla pro využívání a šíření výsledků, zejména zajištění dalších podmínek týkajících se využívání v evropském strategickém zájmu. Účastníci, kteří obdrželi finanční prostředky Unie a kteří zamýšlejí využít výsledků získaných prostřednictvím těchto finančních prostředků především ve třetích zemích, které nejsou přidruženy k programu Horizont 2020, by měli uvést, jakým způsobem přispěje financování Unii k celkové konkurenceschopnosti Evropy (zásada vzájemnosti), jak je stanoveno v grantové dohodě.
- (34) V případě výzkumu, který by mohl potenciálně vést k vyvinutí nové lékařské technologie (například léků, vakcín nebo lékařské diagnostiky), by měla být přijata opatření zajišťující případně okamžité využívání a šíření výsledků.
- (35) I přes úspěch stávajících dluhových a kapitálových finančních nástrojů EU pro výzkum, vývoj a inovace a pro růst zůstává přístup k rizikovému financování klíčovou otázkou, a to zejména pro inovační malé a střední podniky. Aby bylo umožněno co neúčinnější využívání těchto nástrojů pro výzkum, vývoj a inovace a pro růst, měla by být povolena jejich kombinace navzájem i s granty financovanými zejména z rozpočtu Unie, včetně z programu Horizont 2020. Komise by navíc měla zejména zajistit kontinuitu finančního nástroje na sdílení rizik zřízeného na základě rozhodnutí č. 1982/2006/ES a počáteční fáze nástroje pro rychle rostoucí a inovativní malé a střední podniky (GIF 1) zřízeného na základě rozhodnutí č. 1639/2006/ES, v rámci jejich nástupnických dluhových a kapitálových finančních nástrojů podle programu Horizont 2020 a nástrojů nazvaných „Služba Unie v oblasti půjček a záruk pro výzkum a inovace“ a „Kapitálové nástroje Unie pro výzkum a inovace“. V této souvislosti by příjmy a splátky pocházející z jednoho z těchto finančních nástrojů měly být přímo ve prospěch finančních nástrojů stanovených podle programu Horizont 2020.
- (36) Komise by měla zajistit dostatečnou doplňkovost nástroje pro malé a střední podniky v rámci programu Horizont 2020 s finančními nástroji v rámci téhož programu a programu pro konkurenceschopnost podniků a malých a středních podniků (COSME) zavedený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1287/2013⁽⁶⁾, jakož i se systémy a nástroji zavedenými společně s členskými státy, jako je například společný program Eurostars⁽⁷⁾.
- (37) Z důvodu právní jistoty a přehlednosti by nařízení (ES) č. 1906/2006 mělo být zrušeno,
-
- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1906/2006/ES ze dne 18. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol na akcích v rámci sedmého rámcového programu a pro šíření výsledků výzkumu (2007 až 2013) (Úř. věst. L 391, 30.12.2006, s. 1).
- ⁽²⁾ Rozhodnutí Rady č. 2006/970/ES ze dne 18. prosince 2006 o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom) v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2007 až 2011) (Úř. věst. L 400, 30.12.2006, s. 60).
- ⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2012/93/Euratom ze dne 19. prosince 2011 o rámcovém programu Evropského společenství pro atomovou energii v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2012–2013) (Úř. věst. L 47, 18.2.2012, s. 25).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Rady (Euratom) č. 1314/2013 o programu Evropského společenství pro atomovou energii pro výzkum a odbornou přípravu (2014–2018), který doplňuje rámcový program pro výzkum a inovace Horizont 2020 (Viz strana 948 v tomto čísle Úředního věstníku).
- ⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1287/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zřizuje program pro konkurenceschopnost podniků a malých a středních podniků (COSME)(2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1639/2006/E (Viz strana 33 v tomto čísle Úředního věstníku).
- ⁽⁷⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 743/2008/ES ze dne 9. července 2008 o účasti Společenství v programu výzkumu a vývoje prováděném v několika členských státech a zaměřeném na podporu výzkumu a vývoje prováděného malými a středními podniky (Úř. věst. L 201, 30.7.2008, s. 58).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví zvláštní pravidla pro účast na nepřímých akcích uskutečňovaných podle nařízení (EU) č. 1291/2013, včetně účasti na nepřímých akcích financovaných financujícími subjekty v souladu s čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení.

Toto nařízení rovněž stanoví pravidla, kterými se řídí využívání a šíření výsledků.

2. S výhradou zvláštních pravidel stanovených v tomto nařízení se použijí příslušná pravidla nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 a nařízení Komise (EU) č. 1268/2012.

3. V nařízení (ES) č. 294/2008 nebo v jakémkoli základním aktu, jímž se svěřují úkoly plnění rozpočtu financujícímu subjektu podle článku 185 Smlouvy o fungování EU mohou být stanovena pravidla, která se odchyľují od ustanovení tohoto nařízení. Za účelem zohlednění zvláštních provozních potřeb financujících subjektů zřízených podle článku 187 Smlouvy o fungování EU, které byly stanoveny v rámci příslušného základního právního aktu, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 56, týkající se:

a) podmínek účasti na výzvách k předkládání návrhů vyhlášených financujícími subjekty činnými v oblasti letectví, pokud jde o snížení minimálního počtu účastníků stanoveného v čl. 9 odst. 1;

b) způsobilosti pro financování stanovené v článku 10, a to tak, že umožňují financujícím subjektům činným v oblasti biologických průmyslových odvětví a inovativních léčiv omezit způsobilost pro financování na specifické typy účastníků;

c) pravidel, kterými se řídí využívání a šíření výsledků, a to tak, že umožňují financujícím subjektům činným v oblasti inovativních léčiv, aby:

i) rozšířily pro přidružené subjekty, nabyvatele a jakékoli nástupnické subjekty možnosti převodu výsledků a stávajících znalostí, jakož i udělování licencí na ně, v souladu s grantovou dohodou a bez souhlasu ostatních účastníků podle čl. 44 odst. 1 a 2;

ii) umožnily zvláštní dohody o přístupových právech ke stávajícím znalostem s cílem rozvoje výsledků pro komercializaci či komercializace svých vlastních výsledků (přímé využití) podle čl. 48 odst. 2 až 4;

iii) doplnily daná pravidla začleněním ustanovení o vlastnictví a přístupu k údajům, znalostem a informacím, jež se nacházejí mimo cíle akce a jichž není třeba pro provedení a využívání akce (vedlejší znalosti) podle čl. 41 odst. 2 a článků 45 až 48;

iv) rozšířily pravidla využívání na jiné účely než je provedení akce (výzkumné účely) nebo rozvoj výsledků pro komercializaci či komercializace svých vlastních výsledků (přímé využití) uvedených v článku 48;

v) stanovily zvláštní kritéria umožňující udělování sublicence jedním účastníkem jinému účastníku téže akce podle čl. 46 odst. 2;

vi) za podmínek stanovených v dohodě o konsorciu podle čl. 24 odst. 2 rozšířily přístupová práva účastníků, jejich přidružených subjektů a třetích stran jakožto nabyvatelů licence k výsledkům nebo stávajícím znalostem pro jiné účely, než je provedení akce (výzkumné účely) za vhodných podmínek, včetně finančních podmínek, nebo rozvoj výsledků pro komercializaci či komercializace svých vlastních výsledků (přímé využití) podle článků 46 až 48;

vii) podmínily přístupová práva pro přímé využívání dohodou mezi dotčenými účastníky podle článku 48;

viii) umožnily dobrovolné šíření výsledků prostřednictvím vědeckých publikací za uplatnění otevřeného přístupu podle čl. 43 odst. 2;

d) financování akcí, a to tak, že umožňují financujícím subjektům činným v oblasti elektronických součástí a systémů, aby používaly jiné sazby náhrad než sazby stanovené v čl. 28 odst. 3 v případech, kdy účastníka nebo akci spolufinancuje jeden nebo více členských států.

Financující subjekt pověřený úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu podle čl. 58 odst. 1 písm. c) bodu i) nebo čl. 58 odst. 1 písm. c) bodu ii) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, může z důvodu svých vlastních provozních potřeb se souhlasem Komise uplatnit pravidla, která se odchyľují od ustanovení tohoto nařízení. V takových případech vydá Komise svůj souhlas, pouze pokud jsou tato pravidla v souladu s obecnými principy stanovenými v tomto nařízení.

4. Toto nařízení se nevztahuje na přímé akce prováděné Společným výzkumným střediskem.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „přístupovými právy“ práva využívat výsledky nebo stávající znalosti za podmínek stanovených v souladu s tímto nařízením;
- 2) „přidruženým subjektem“ právní subjekt, který je pod přímou nebo nepřímou kontrolou účastníka nebo pod stejnou přímou nebo nepřímou kontrolou jako účastník nebo účastníka přímo nebo nepřímo kontroluje. Kontrola může probíhat kteroukoli formou uvedenou v čl. 8 odst. 2;
- 3) „přidruženou zemi“ třetí země, která je smluvní stranou mezinárodní dohody s Uníí, podle definice v článku 7 nařízení (EU) č. 1291/2013;
- 4) „stávajícími znalostmi“ jakékoli údaje, know-how nebo informace bez ohledu na jejich formu či povahu, ať už hmotné či nehmotné, včetně jakýchkoli práv, jako je právo duševního vlastnictví, která jsou: i) v držení účastníků před jejich přistoupením k akci; ii) potřebná pro provedení akce nebo využití výsledků akce; a iii) označena jako taková účastníky v souladu s článkem 45;
- 5) „základním aktem“ právní akt přijatý orgány Unie ve formě nařízení, směrnice nebo rozhodnutí ve smyslu článku 288 Smlouvy o fungování EU, který obsahuje právní základ pro danou akci;
- 6) „inovativní akci“ akce spočívající především v činnostech přímo zaměřených na tvorbu plánů a uspořádání nebo návrhů nových, pozměněných nebo zdokonalených výrobků, postupů nebo služeb. Pro tyto účely mohou uvedené činnosti zahrnovat vývoj prototypů, zkoušení, demonstrační projekty, pilotní projekty, validaci výrobků ve velkém rozsahu a tržní replikace;

7) „koordinační a podpůrnou akci“ činnost sestávající především z doprovodných opatření, jako je normalizace, šíření výsledků, zvyšování povědomí a komunikace, vytváření sítí, koordinace nebo podpůrné služby, politický dialog a vzájemné získávání poznatků a studie, včetně přípravných studií nové infrastruktury; může zahrnovat také doplňkové činnosti budování sítí a koordinace mezi programy v různých zemích;

8) „šířením výsledků“ zveřejňování výsledků jakýmkoli vhodnými prostředky (s výjimkou prostředků, které vyplývají z ochrany nebo využívání výsledků), včetně vědeckých publikací v libovolném sdělovacím prostředku;

9) „využíváním“ využívání výsledků v dalších výzkumných činnostech jiných než jsou činnosti zahrnuté do dané akce, nebo při vývoji, vytváření produktu či procesu a jeho uvádění na trh nebo při vytváření a poskytování služby nebo při normalizačních činnostech;

10) „spravedlivými a přiměřenými podmínkami“ vhodné podmínky, včetně možných finančních podmínek nebo podmínek bezplatného poskytování, zohledňující zvláštní okolnosti žádosti o přístup, jako například skutečnou nebo možnou hodnotou výsledků nebo stávajících znalostí, k nimž je požadován přístup, nebo rozsah, trvání nebo další charakteristiky předpokládaného využití;

11) „financujícím subjektem“ subjekt nebo orgán jiný než Komise uvedený v čl. 58 odst. 1 písm. c) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, kterému Komise svěřila úkoly plnění rozpočtu v souladu s čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) č. 1291/2013;

12) „mezinárodní organizací evropského zájmu“ mezinárodní organizace, v níž většinu členů tvoří členské státy nebo přidružené země a jejímž hlavním cílem je podporovat vědeckotechnickou spolupráci v Evropě;

13) „právním subjektem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba založená a uznaná jako taková podle vnitrostátního, unijního nebo mezinárodního práva, která má právní subjektivitu a je oprávněna vlastním jménem vykonávat práva a mít povinnosti;

14) „neziskovým právním subjektem“ právní subjekt, který je na základě své právní formy neziskový nebo má zákonnou povinnost nerozdělovat zisk mezi akcionáře nebo jednotlivé členy;

- 15) „účastníkem“ jakýkoli právní subjekt, který provádí akci nebo část akce podle nařízení (EU) č. 1291/2013 a má práva a povinnosti vůči Unii nebo jinému financujícímu subjektu za podmínek stanovených tímto nařízením;
- 16) „akcí na spolufinancování programů“ se rozumí akce financovaná prostřednictvím grantu, jejímž hlavním účelem je doplňovat jednotlivé výzvy nebo programy financované subjekty jinými než financujícími subjekty Unie spravujícími výzkumné a inovační programy. Akce na spolufinancování programů může rovněž zahrnovat doplňkové činnosti budování sítí a koordinace mezi programy v různých zemích;
- 17) „zadáváním zakázek v předobchodní fázi“ zadávání zakázek na služby ve výzkumu a vývoji zahrnující sdílení rizik a zisků v tržních podmínkách, a vývoj po jednotlivých fázích v konkurenčním prostředí, pokud jsou zadávané služby ve výzkumu a vývoji jasně odděleny od komerční výroby a distribuce konečných výrobků;
- 18) „zadáváním veřejných zakázek na inovativní řešení“ zadávání zakázek, v nichž zadavatelé působí jako zaváděcí zákazník pro inovativní zboží nebo služby, které dosud nejsou ve velkém rozsahu k dispozici na trhu, a mohou zahrnovat zkoušku shody;
- 19) „výsledky“ jakékoli hmotné či nehmotné výstupy akce, jako jsou údaje, znalosti nebo informace, obsažené v akci, bez ohledu na jejich formu či povahu a bez ohledu na to, zda mohou být chráněny, jakož i veškerá práva s nimi spojená, včetně práv duševního vlastnictví;
- 20) „malými a středními podniky“ mikropodniky a malé a střední podniky, jak jsou definovány v doporučení Komise 2003/361/ES ⁽¹⁾.
- 21) „pracovním programem“ dokument přijatý Komisí pro provádění zvláštního programu v souladu s článkem 5 rozhodnutí Rady 2013/743/EU ⁽²⁾;
- 22) „pracovním plánem“ dokument podobný pracovnímu programu Komise přijatý financujícími subjekty pověřenými prováděním části programu Horizont 2020 v souladu s čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) č. 1291/2013

⁽¹⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 týkající se definice mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2013/743/EU ze dne 11. prosince 2013 o zřízení zvláštního programu k provedení Horizontu 2020 – rámcového programu pro výzkum a inovace (2014–2020) (Viz strana 965 v tomto čísle Úředního věstníku).

2. Pro účely tohoto nařízení se subjekt, který nemá právní subjektivitu podle příslušného vnitrostátního práva, považuje za právní subjekt za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 131 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a v článku 198 nařízení (EU) č. 1268/2012.

3. Pro účely tohoto nařízení se příjemci grantů nepovažují za financující subjekty.

Článek 3

Důvěrnost

Za podmínek stanovených v prováděcích dohodách, rozhodnutích nebo smlouvách se musí zachovávat důvěrnost všech údajů, poznatků a informací, které byly v rámci akce poskytnuty jako důvěrné, přičemž se řádně zohlední právo Unie týkající se ochrany utajovaných informací a přístupu k nim.

Článek 4

Zpřístupňované informace

1. Aniž je dotčen článek 3, zpřístupní Komise na vyžádání orgánům, institucím a jiným subjektům Unie, kterémukoli členskému státu nebo přidružené zemi jakékoli užitečné informace, které má k dispozici, o výsledcích, jichž účastník dosáhl v rámci akce, na niž obdržel finanční prostředky Unie, pokud jsou splněny tyto podmínky:

(a) dané informace jsou relevantní pro veřejnou politiku; a

(b) účastníci neuvedli dostatečné a rozumné důvody, proč by tyto informace neměly být poskytnuty.

U akcí v kontextu zvláštního cíle „Bezpečné společnosti – ochrana svobody a bezpečnosti Evropy a jejích občanů“ zpřístupní Komise orgánům, institucím a jiným subjektům Unie nebo vnitrostátním orgánům členských států na jejich žádost veškeré užitečné informace, které má k dispozici, o výsledcích, jichž účastník dosáhl v rámci akce, na niž obdržel finanční prostředky Unie. Komise účastníka o tomto sdělení informací uvědomí. Pokud členský stát nebo orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie požádá o sdělení informací, Komise o tomto sdělení uvědomí rovněž všechny členské státy.

2. Poskytnutím informací podle odstavce 1 se na příjemce nepřenesají žádná práva ani povinnosti Komise či účastníků. Příjemce je však povinen zachovávat důvěrnost takových informací, pokud tyto informace nejsou zveřejněny nebo je účastníci veřejně nezpřístupní nebo pokud nebyly Komisi sděleny bez omezení týkajících se důvěrnosti. Ve vztahu k utajovaným informacím se použijí bezpečnostní pravidla Komise.

Článek 5

Pokyny a informace pro potenciální účastníky

Komise nebo příslušný financující subjekt v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012 a nařízením (EU) č. 1268/2012 zajistí, aby všichni potenciální účastníci měli v okamžiku zveřejnění výzvy k předkládání návrhů k dispozici dostatečné pokyny a informace, zejména příslušnou vzorovou grantovou dohodu.

HLAVA II

PRAVIDLA PRO ÚČAST

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 6

Formy financování

Financování může mít v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 1291/2013 jednu nebo více forem stanovených nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012, zejména grantů, udělení cen, zadávání zakázek a finančních nástrojů.

Článek 7

Právní subjekty, které se mohou účastnit akcí

1. Akce se může zúčastnit kterýkoli právní subjekt bez ohledu na místo svého usazení a mezinárodní organizace, pokud jsou splněny podmínky stanovené v tomto nařízení, jakož i veškeré podmínky stanovené v příslušném pracovním programu nebo pracovním plánu.

2. Příslušný pracovní program může zakázat účast v programu Horizont 2020 nebo jeho částech právními subjektům usazeným v třetích zemích, v nichž jsou podmínky pro účast právních subjektů z členských států nebo jejich přidružených subjektů usazených v třetí zemi ve výzkumných a inovačních programech třetí země považovány Komisí za poškozující zájmy Unie.

3. Příslušný pracovní program nebo pracovní plán může vyloučit subjekty, které nejsou schopny poskytnout uspokojivé bezpečnostní záruky, i pokud jde o bezpečnostní prověrku personálu, pokud pro to existují bezpečnostní důvody.

4. Společné výzkumné středisko se může účastnit akcí se stejnými právy a povinnostmi jako právní subjekt usazený v členském státě.

Článek 8

Nezávislost

1. Dva právní subjekty jsou považovány za vzájemně nezávislé, pokud žádný z nich není přímo či nepřímo kontrolován

druhým subjektem a žádný z nich není ani pod toutéž přímou či nepřímou kontrolou jako druhý.

2. Pro účely odstavce 1 může mít kontrola zejména některou z těchto podob:

a) přímé či nepřímé držení více než 50 % nominální hodnoty vydaného základního kapitálu v daném právním subjektu nebo většinového hlasovacího práva akcionářů či společníků tohoto subjektu;

b) přímé nebo nepřímé faktické či právní držení rozhodovacích pravomocí v daném právním subjektu.

3. Pro účely odstavce 1 však nejsou samy o sobě považovány za vztah kontroly následující vztahy mezi právními subjekty:

a) stejná veřejná investiční společnost, institucionální investor nebo společnost rizikového kapitálu má v přímém či nepřímém držení více než 50 % nominální hodnoty vydaného základního kapitálu nebo většinové hlasovací právo akcionářů či společníků;

b) dané právní subjekty jsou vlastněny stejným veřejným orgánem nebo na ně dohlíží stejný veřejný orgán.

KAPITOLA II

Granty

Oddíl I

Postup udělování

Článek 9

Podmínky účasti

1. Musí být splněny tyto minimální podmínky:

a) akce se zúčastní alespoň tři právní subjekty;

b) každý z těchto tří právních subjektů je usazen v jiném členském státě nebo přidružené zemi; a

c) všechny tři právní subjekty uvedené v písmeni b) jsou vzájemně nezávislé ve smyslu článku 8.

2. Pro účely odstavce 1, pokud je jedním z účastníků Společné výzkumné středisko, mezinárodní organizace evropského zájmu nebo subjekt zřízený podle práva Unie, pohlíží se na něj jako na subjekt usazený v jiném členském státě nebo přidružené zemi, než je členský stát nebo přidružená země, v níž je usazený jiný z účastníků této akce.

3. Odchylně od odstavce 1 musí být splněna pouze minimální podmínka účasti jednoho právního subjektu usazeného v členském státě nebo přidružené zemi v případě:

- a) akcí Evropské rady pro výzkum v oblasti průkopnického výzkumu,
- b) nástroje pro malé a střední podniky, má-li akce jasnou evropskou přidanou hodnotu,
- c) akcí na spolufinancování programů
- d) a v odůvodněných případech stanovených v pracovním programu nebo pracovním plánu.

4. Odchylně od odstavce 1 je v případě koordinačních a podpůrných akcí a akcí týkajících se odborné přípravy a mobility minimální podmínkou účast jednoho právního subjektu.

5. Ve vhodných a řádně odůvodněných případech mohou pracovní programy nebo pracovní plány stanovit další podmínky podle konkrétních požadavků politiky nebo podle povahy a cílů dané akce, mimo jiné včetně podmínek týkajících se počtu účastníků, druhu účastníků a místa usazení.

Článek 10

Způsobilost pro financování

1. Pro financování Uníí jsou způsobilí tito účastníci:

- a) jakýkoli právní subjekt usazený v členském státě nebo přidružené zemi nebo zřízený podle práva Unie;
- b) jakákoli mezinárodní organizace evropského zájmu;
- c) jakýkoli právní subjekt usazený ve třetí zemi uvedeně v pracovním programu.

2. V případě, že účastníkem je mezinárodní organizace nebo právní subjekt usazený v třetí zemi, které nejsou způsobilé k financování podle odstavce 1, mohou být finanční prostředky Unie poskytnuty, je-li splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

- a) Komise nebo příslušný financující subjekt považují účast za nezbytnou pro provedení akce;
- b) takové financování je stanoveno ve dvoustranné vědecko-technické dohodě nebo v jiném ujednání mezi Uníí a

mezinárodní organizací nebo v případě subjektů usazených v třetích zemích mezi Uníí a zemí, ve které je právní subjekt usazen.

Článek 11

Výzvy k předkládání návrhů

1. Výzvy k předkládání návrhů se vydávají v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012 a nařízením (EU) č. 1268/2012 s ohledem zejména na potřebu transparentnosti a nediskriminace, jakož i potřebu pružnosti vyplývající z rozmanité povahy výzkumných a inovačních odvětví.

2. Aniž jsou dotčeny ostatní případy stanovené v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a v nařízení (EU) č. 1268/2012, nevývádají se výjimečně výzvy k předkládání návrhů pro koordinační a podpůrné akce a akce na spolufinancování programů prováděné právními subjekty uvedenými v pracovních programech nebo pracovních plánech, pokud daná akce nespadá do působnosti výzvy k předkládání návrhů.

3. V souladu s příslušnými pravidly nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a nařízení (EU) č. 1268/2012 musí být stanovena dostatečně dlouhá doba na přípravu návrhů, přičemž plánované výzvy k předkládání návrhů jsou oznámeny s přiměřeným předstihem zveřejněním pracovního programu a je stanovena přiměřená doba mezi zveřejněním výzvy k předkládání návrhů a lhůtou pro předložení návrhu.

Článek 12

Společné výzvy k předkládání návrhů s třetími zeměmi nebo s mezinárodními organizacemi

1. Za účelem společného financování akcí v prioritních oblastech společného zájmu a očekávaného vzájemného přínosu s jasnou přidanou hodnotou pro Unii mohou být vydány společné výzvy k předkládání návrhů s třetími zeměmi nebo jejich vědeckými a technickými organizacemi a agenturami nebo s mezinárodními organizacemi. Návrhy budou hodnoceny a vybírány prostřednictvím společných postupů hodnocení a výběru, které budou dohodnuty. Tyto postupy hodnocení a výběru zajistí dodržování zásad stanovených v hlavě VI nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a podílí se na nich vyváženě složená skupina nezávislých odborníků jmenovaných každou stranou.

2. Právní subjekty financované z prostředků Unie, uzavřou s Uníí nebo příslušným financujícím subjektem grantové dohody. Grantová dohoda obsahuje popis práce, kterou mají vykonat tito účastníci a zúčastněné právní subjekty z dotčených třetích zemí.

3. Právní subjekty financované z prostředků Unie, uzavřou se zúčastněnými právními subjekty, které jsou financovány příslušnými třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi, dohodu o koordinaci.

Článek 13

Návrhy

1. Návrhy obsahují návrh plánu pro využívání a šíření výsledků, pokud je tak stanoveno v pracovním programu nebo pracovním plánu.

2. Všechny návrhy týkající se výzkumu na lidských embryonálních kmenových buňkách obsahují, je-li to vhodné, údaje týkající se licencí a kontrolních opatření, která přijmou příslušné orgány dotčených členských států, jakož i údaje o udělených etických schváleních. Pokud jde o derivace lidských embryonálních kmenových buněk, podléhají instituce, organizace a výzkumní pracovníci přísnému režimu vydávání licencí a kontroly v souladu s právním rámcem daného členského státu.

3. Z postupu hodnocení, výběru a udělování lze kdykoli vyloučit návrh, který je v rozporu s etickými zásadami nebo s příslušnými právními předpisy nebo který nevyhovuje podmínkám stanoveným v rozhodnutí č. 743/2013/EU, v pracovním programu či pracovním plánu nebo ve výzvě k předkládání návrhů.

4. V případě potřeby, je-li to upřesněno v pracovním programu nebo pracovním plánu, musí být v návrhu vysvětleno, jak a do jaké míry je pro zamýšlený projekt důležitá genderová analýza.

Článek 14

Etický přezkum

1. Komise provádí systematicky etický přezkum návrhů, které vzbuzují etické otázky. Tento přezkum ověří, zda jsou dodržovány etické zásady a předpisy, a v případě výzkumu prováděného mimo Unii, že stejný výzkum by mohl být povolen v některém členském státě.

2. Komise postupuje při etickém přezkumu co nejtransparentnějším způsobem a zajistí jeho včasné provedení, přičemž se pokud možno vyvaruje opakování se předkládání dokumentů.

Článek 15

Kritéria pro výběr a udělení

1. Předložené návrhy se hodnotí na základě těchto kritérií pro udělení:

a) excelence;

b) dopad;

c) kvalita a efektivita provádění.

2. Pro návrhy akcí Evropské rady pro výzkum v oblasti průkopnického výzkumu se jako jediné kritérium použije kritérium uvedené v odst. 1 písm. a).

3. U návrhů týkajících se inovativních akcí lze kritériu uvedenému v odst. 1 písm. b) přidělit vyšší koeficient.

4. Pracovní program nebo pracovní plán stanoví další podrobnosti o používání kritérií pro udělování stanovených v odstavci 1 a upřesní koeficienty a prahové hodnoty.

5. Komise případně zohlední možnost dvoufázového postupu předkládání návrhů stanovenou v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a nařízení (EU) č. 1268/2012, pokud je to v souladu s cíli výzvy k předkládání návrhů.

6. Návrhy jsou seřazeny v souladu s výsledky hodnocení. Výběr je učiněn na základě tohoto pořadí.

7. Hodnocení provádějí nezávislí odborníci.

8. V případě právního subjektu uvedeného v čl. 11 odst. 2 nebo za jiných, řádně odůvodněných výjimečných okolností, lze hodnocení provést jiným způsobem, než je uvedeno v odstavci 7. V každém případě takového hodnocení Komise poskytne členským státům podrobné informace o použitém postupu hodnocení a jeho výsledku.

9. V případě akcí, u nichž požadované financování z prostředků Unie činí alespoň 500 000 EUR, Komise nebo příslušný financující subjekt ověří předem v souladu s vnitrostátními právními předpisy finanční způsobilosti pouze koordinátorů. Komise nebo příslušný financující subjekt dále ověří finanční způsobilosti koordinátora nebo jiných účastníků, pokud na základě dostupných informací existují důvody k pochybnostem o jejich finanční způsobilosti.

10. Finanční způsobilost se neověřuje u právních subjektů, jejichž životaschopnost je zaručena členským státem nebo přidruženou zemí, a u institucí středoškolského a vysokoškolského vzdělávání.

11. Finanční způsobilost může být zaručena jakýmkoli jiným právním subjektem, jehož finanční způsobilost se poté ověří v souladu s odstavcem 9.

Článek 16

Postup pro přezkum hodnocení

1. Komise nebo příslušný financující subjekt zajistí transparentní postup pro přezkum hodnocení pro žadatele, kteří se domnívají, že hodnocení jejich návrhu nebylo provedeno v souladu s postupy stanovenými tímto nařízením, příslušným pracovním programem nebo pracovním plánu a ve výzvě k předkládání návrhů.

2. Žádost o přezkum se musí vztahovat ke konkrétnímu návrhu a předkládá ji koordinátor návrhu do 30 dnů ode dne, kdy Komise nebo příslušný financující subjekt informuje koordinátora o výsledcích hodnocení.

3. Komise nebo příslušný financující subjekt odpovídá za posouzení žádosti uvedené v odstavci 2. Toto posouzení se týká pouze procesního hlediska hodnocení a nikoli obsahu návrhu.

4. Výbor pro přezkum hodnocení složený ze zaměstnanců Komise nebo příslušného financujícího subjektu vydá stanovisko k procesnímu hledisku hodnocení. Předseda mu úředník Komise nebo příslušného financujícího subjektu z jiného odboru, než je odbor odpovědný za výzvy k předkládání návrhů. Výbor může doporučit jeden z těchto postupů:

a) přehodnocení návrhu především hodnotiteli, kteří se neúčastnili předchozího hodnocení;

b) potvrzení původního hodnocení.

5. Na základě doporučení uvedeného v odstavci 4 přijme Komise nebo příslušný financující subjekt rozhodnutí a oznámí je koordinátorovi návrhu. Komise nebo příslušný financující subjekt přijme toto rozhodnutí bez zbytečného odkladu.

6. Postup pro přezkum nesmí zdržet výběr návrhů, které nejsou předmětem žádosti o přezkum.

7. Postup pro přezkum nevylučuje jiné úkony, které účastník může učinit v souladu s právem Unie.

Článek 17

Dotazy a stížnosti

1. Komise zajistí, že je zaveden postup umožňující účastníkům podávat dotazy či stížnosti týkající se jejich zapojení do programu Horizont 2020.

2. Komise zajistí, že informace o způsobu podávání výhrad, dotazů nebo stížností jsou dostupné všem účastníkům a zveřejněny na internetu.

Článek 18

Grantová dohoda

1. Komise v úzké spolupráci s členskými státy vypracuje v souladu s tímto nařízením vzorové grantové dohody mezi Komisí nebo příslušným financujícím subjektem a účastníky.

Je-li nutné ve vzorové grantové dohodě provést důležitou změnu, Komise ji v úzké spolupráci s členskými státy odpovídajícím způsobem reviduje.

2. Komise nebo příslušný financující subjekt uzavře s účastníky grantovou dohodu. Pokud dojde před podpisem grantové dohody k vyloučení nebo nahrazení některého subjektu, musí to být řádně odůvodněno.

3. Grantová dohoda v souladu s tímto nařízením stanoví práva a povinnosti účastníků a Komise nebo příslušného financujícího subjektu. Stanoví rovněž práva a povinnosti právních subjektů, které se stanou účastníky v průběhu provádění akce, jakož i úlohu a úkoly koordinátora konsorcia.

4. Na základě požadavku v pracovním programu nebo pracovním plánu může grantová dohoda s ohledem na přístupová práva a využívání a šíření výsledků stanovit další práva a povinnosti účastníků nad rámec práv a povinností, které jsou stanoveny v tomto nařízení.

5. Grantová dohoda, kde je to vhodné, vychází v nejvyšší možné míře z obecných zásad stanovených v doporučení Komise o Evropské chartě pro výzkumné pracovníky a o Kodexu chování pro přijímání výzkumných pracovníků, ze zásad integrity výzkumu, doporučení Komise o správě duševního vlastnictví při činnostech předávání znalostí, z kodexu správné praxe pro univerzity a jiné veřejné výzkumné organizace, jakož i ze zásady rovnosti žen a mužů stanovené v článku 16 nařízení (EU) č. 1291/2013.

6. Tam kde je to vhodné, obsahuje grantová dohoda ustanovení zajišťující dodržování etických zásad, včetně zřízení nezávislé etické komise a práva Komise provádět etický audit prostřednictvím nezávislých odborníků.

7. Konkrétní granty na akce mohou být v řádně odůvodněných případech součástí rámcového partnerství v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012 a nařízením (EU) č. 1268/2012.

Článek 19

Rozhodnutí o grantu

V souladu s čl. 121 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 může Komise nebo příslušný financující subjekt ve vhodných a řádně odůvodněných případech místo uzavření grantových dohod oznámit rozhodnutí o udělení grantu. Ustanovení tohoto nařízení, která se týkají grantových dohod, se použijí obdobně.

Článek 20

Lhůta pro udělení grantu

1. V souladu s čl. 128 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 se ve výzvách k podávání návrhů uvede plánované datum, do kterého musí být všichni žadatelé informováni o výsledku posouzení jejich žádosti, a orientační datum podpisu grantových dohod nebo oznámení rozhodnutí o udělení grantu.

2. Data uvedená v odstavci 1 se stanovují na základě těchto dob:

- a) pro informování všech žadatelů o výsledku vědeckého posouzení jejich žádosti: nejdéle pět měsíců od uplynutí lhůty pro podání úplných návrhů;
- b) pro podpis grantových dohod se žadateli nebo oznámení rozhodnutí o udělení grantu: nejdéle tři měsíce ode dne, kdy byli žadatelé informováni, že byli úspěšní.

3. Lhůty uvedené v odstavci 2 mohou být překročeny v případě akcí Evropské rady pro výzkum a ve výjimečných a řádně odůvodněných případech, zejména pokud se jedná o složité akce s velkým počtem návrhů nebo na žádost žadatelů.

4. Účastníkům musí být poskytnuta dostatečně dlouhá doba na předložení informací a dokumentace potřebné pro podpis grantové dohody. Komise přijímá rozhodnutí a předkládá žádosti o informace co nejrychleji. Je třeba, tam kde je to možné, se vyvarovat opakovaného předkládání dokumentů.

Článek 21

Lhůta pro provedení platby

Platba účastníkům se provádí včas v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012. Poté, co je platba provedena ve prospěch koordinátora, oznámí Komise nebo příslušný financující subjekt tuto platbu účastníkům.

Článek 22

Zabezpečený elektronický systém

Veškerá výměna informací s účastníky, včetně uzavření grantové dohody, oznámení rozhodnutí o udělení grantu a jakékoli jejich změny, může být prováděna prostřednictvím elektronického systému pro výměnu informací zřízeného Komisí nebo příslušným financujícím subjektem, jak je stanoveno v článku 179 nařízení (EU) č. 1268/2012.

Oddíl II

Provádění

Článek 23

Provádění akcí

1. Účastníci provádějí akci v souladu se všemi podmínkami a povinnostmi stanovenými tímto nařízením, nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012, nařízením (EU) č. 1268/2012, rozhodnutím 2013/743/EU, pracovním programem nebo pracovním plánem, výzvou k předkládání návrhů a grantovou dohodou.

2. Účastníci nepřijmou žádné závazky, které jsou neslučitelné s tímto nařízením nebo s grantovou dohodou. Pokud některý účastník nesplní své povinnosti spojené s technickým prováděním akce, ostatní účastníci tyto povinnosti splní bez dalšího financování z prostředků Unie, ledaže je Komise nebo příslušný financující subjekt této povinnosti výslovně zproští. V případě účastníka v prodlení může Komise v souladu s čl. 39 odst. 3 písm. a) převést dlužnou částku z účastnického záručního fondu, uvedeného v článku 38, koordinátorovi akce. Podle ustanovení o účastnickém záručním fondu je finanční odpovědnost každého účastníka omezena na jeho vlastní závazky. Účastníci zajistí, aby Komise nebo příslušný financující subjekt byly včas informovány o každé události, která by mohla podstatně ovlivnit provádění akce nebo zájmy Unie.

3. Účastníci provedou akci a přijmou za tímto účelem všechna nezbytná a přiměřená opatření. Musí mít k dispozici vhodné zdroje potřebné k provedení akce, a to v době, kdy jsou potřebné. Je-li to nezbytné k provedení akce, mohou požádat třetí strany, včetně subdodavatelů, o provedení práce v rámci akce nebo mohou použít zdroje poskytnuté třetími stranami prostřednictvím věcných příspěvků za podmínek stanovených v grantové dohodě. Účastník má nadále odpovědnost za provedenou práci vůči Komisi nebo příslušnému financujícímu subjektu a vůči ostatním účastníkům.

4. Zadávání subdodávek pro provedení některých složek akce je omezeno na případy stanovené v grantové dohodě a na řádně odůvodněné případy, které nebylo možné v době vstupu grantové dohody v platnost jednoznačně předvídat.

5. Třetí strany jiné než subdodavatelé mohou provést práci v rámci akce za podmínek stanovených v grantové dohodě. Příslušná třetí strana a práce, kterou má vykonat, se stanoví v grantové dohodě.

Náklady vzniklé těmito třetími stranám mohou být považovány za způsobilé, pokud daná třetí strana splní všechny tyto podmínky:

- a) byla by způsobilá pro financování, pokud by byla účastníkem;

b) je přidruženým subjektem nebo má právní vazbu na účastníka, z níž vyplývá spolupráce, která není omezena na danou akci;

c) je uvedena v grantové dohodě;

d) dodržuje pravidla použitelná na účastníka podle grantové dohody, pokud jde o způsobilost nákladů a kontrolu výdajů.

e) s účastníkem přijme společnou a nerozdílnou odpovědnost za příspěvek Unie odpovídající částce uvedené dotčenou třetí stranou, pokud to vyžaduje Komise nebo příslušný financující subjekt.

6. Třetí strany mohou účastníkovi rovněž poskytnout zdroje prostřednictvím věcných příspěvků na akci. Náklady vzniklé třetí stranám v souvislosti s jejich věcnými příspěvky, které poskytnou bezplatně, jsou způsobilé pro financování, pokud splňují podmínky stanovené v grantové dohodě.

7. Akce může zahrnovat finanční podporu třetí stranám za podmínek stanovených v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a nařízení (EU) č. 1268/2012. Částky uvedené v čl. 137 odst. 1 písm. c) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 mohou být překročeny, pokud je to nutné pro dosažení cílů akce.

8. Akce prováděná účastníky, kteří jsou zadavatelé ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ⁽¹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ⁽³⁾, může zahrnovat nebo mít jako hlavní cíl zadávání zakázek v předobchodní fázi a zadávání zakázek na inovativní řešení, pokud je to stanoveno v pracovním programu nebo pracovním plánu a je to potřebné pro její provedení. V tom případě se pravidla stanovená v čl. 51 odst. 2, 4 a 5 tohoto nařízení použijí na zadávání zakázek prováděná účastníky.

9. Účastníci musí dodržovat vnitrostátní právní předpisy i etická pravidla v zemích, kde se akce bude provádět. Účastníci

musí případně před zahájením akce obdržet souhlas příslušných celostátních nebo místních etických výborů.

10. Práce za použití zvířat se provádí v souladu s článkem 13 Smlouvy o fungování EU a splňuje požadavek nahradit zvířata používaná pro vědecké účely, omezit jejich používání a zajistit šetrné zacházení s nimi v souladu s právem Unie, a zejména se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/63/EU ⁽⁴⁾.

Článek 24

Konsorcium

1. Členové konsorcia, které se hodlá ucházet o účast na některé akci, jmenují ze svého středu jednoho koordinátora, který se uvede v grantové dohodě. Koordinátor je hlavní styčnou osobou členů konsorcia ve vztazích s Komisí nebo příslušným financujícím subjektem, není-li v grantové dohodě stanoveno jinak nebo v případě, že konsorcium nedodržuje povinnosti podle grantové dohody.

2. Členové konsorcia, které se účastní akce, uzavřou s výjimkou řádně odůvodněných případů uvedených v pracovním programu nebo pracovním plánu či výzvě k předkládání návrhů vnitřní dohodu (dále jen „dohoda o konsorciu“), v níž jsou stanovena jejich práva a povinnosti, pokud jde o provádění akce v souladu s grantovou dohodou. Komise zveřejní pokyny týkající se hlavních otázek, se kterými se mohou účastníci ve svých dohodách o konsorciu setkat.

3. Dohoda o konsorciu může mimo jiné stanovit následující:

a) vnitřní uspořádání konsorcia;

b) rozdělení prostředků Unie;

c) doplňující pravidla k pravidlům uvedeným v hlavě III kapitole I tohoto nařízení a v grantové dohodě, týkající se šíření, využívání a přístupových práv;

d) způsoby urovnávání vnitřních sporů;

e) ujednání o odpovědnosti, odškodnění a důvěrnosti mezi účastníky.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES (Úř. věst. L 216, 20.8.2009, s. 76).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/63/EU ze dne 22. září 2010 o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely (Úř. věst. L 276, 20.10.2010, s. 33).

Členové konsorcia mohou v rámci konsorcia přijmout jakákoli ujednání, která považují za vhodná, pokud nejsou v rozporu s grantovou dohodou nebo tímto nařízením.

4. Konsorcium může v souladu s příslušnými ustanoveními grantové dohody navrhnout přibrat či vyloučit účastníka nebo změnit koordinátora za předpokladu, že tato změna je v souladu s podmínkami pro účast, nepříznivě neovlivní provádění akce a není v rozporu se zásadou rovného zacházení.

Oddíl III

Formy grantů a pravidla financování

Článek 25

Formy grantů

Granty mohou mít kteroukoli z forem stanovených v článku 123 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 s přihlédnutím k cílům dané akce.

Článek 26

Způsobilost nákladů

1. Podmínky způsobilosti nákladů jsou vymezeny v článku 126 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Náklady, které v rámci akce vzniknou třetím stranám, mohou být způsobilé v souladu s ustanoveními tohoto nařízení a grantové dohody.

2. Nezpůsobilými náklady jsou náklady nevyhovující podmínkám uvedeným v odstavci 1, včetně zejména rezerv na možné budoucí ztráty nebo výdaje, kurzové ztráty, náklady spojené s kapitálovým výnosem, náklady nahrazené v souvislosti s jinou akcí nebo programem Unie, dluhy a poplatky za dluhovou službu a nadměrné nebo neuvážené výdaje.

Článek 27

Přímé způsobilé osobní náklady

1. Aniž jsou dotčeny podmínky stanovené v článku 26, jsou přímé způsobilé osobní náklady omezeny na mzdy a odvody na sociální zabezpečení a další náklady zahrnuté do odměn zaměstnanců zapojených do dané akce, jež vyplývají z vnitrosátních právních předpisů nebo z pracovní smlouvy.

2. Aniž jsou dotčeny podmínky stanovené v článku 26, lze za přímé způsobilé osobní náklady považovat i další odměny pro zaměstnance účastníků, kteří jsou neziskovými právními subjekty, zapojené do dané akce, včetně plateb na základě doplňkových smluv bez ohledu na jejich povahu, a to až do výše stanovené v odstavci 3 a za předpokladu, že splňují tyto doplňující podmínky:

a) jsou součástí obvyklých postupů odměňování účastníka a jsou vypláceny důsledně pokaždé, kdy je vyžadován tentýž druh práce nebo odborných znalostí;

b) kritéria použitá pro výpočet doplňkových plateb jsou objektivní a účastník je používá všeobecně, bez ohledu na zdroj využitých finančních prostředků.

3. Další odměny mohou být způsobilé až do výše 8 000 EUR na osobu a rok. Pro osobu, která nepracuje výlučně v rámci dané akce, se použije limit na hodinu. Tento limit na hodinu se vypočítá tak, že 8 000 EUR se vydělí počtem produktivních hodin za rok vypočtených v souladu s článkem 31.

Článek 28

Financování akce

1. Financování akce nesmí překročit celkové způsobilé náklady snížené o příjmy dané akce.

2. Za příjmy z akce se považují:

a) zdroje poskytnuté třetími stranami účastníkům prostřednictvím finančních převodů nebo věcných bezplatných příspěvků, jejichž hodnota byla účastníkem prohlášena za způsobilé náklady, za předpokladu, že je třetí strana poskytla konkrétně na využití v dané akci;

b) příjmy z akce, s výjimkou příjmů z využívání výsledků akce;

c) příjmy z prodeje aktiv pořízených na základě grantové dohody do výše hodnoty nákladů původně účtovaných účastníkem na akci.

3. Všechny činnosti financované v rámci jedné akce podléhají jednotné sazbě náhrad způsobilých nákladů. Maximální sazbu stanoví pracovní program nebo pracovní plán.

4. Aniž je dotčena zásada spolufinancování, může grant programu Horizont 2020 dosáhnout 100 % celkových způsobilých nákladů.

5. Grant programu Horizont 2020 je omezen na nejvýše 70 % celkových způsobilých nákladů pro inovační akce a akce na spolufinancování programů.

V případě inovačních akcí může odchylně od odstavce 3 dosáhnout výše grantu programu Horizont 2020 u neziskových právnických subjektů až 100 % celkových způsobilých nákladů, aniž je dotčena zásada spolufinancování.

6. Sazby náhrad stanovené v tomto článku se použijí rovněž v případě akcí, u nichž se financování stanoví paušální sazbou, jednotkovými náklady nebo paušální částkou na celou akci nebo její část.

Článek 29

Nepřímé náklady

1. Nepřímé způsobilé náklady se stanoví za použití paušální sazby ve výši 25 % celkových přímých způsobilých nákladů s výjimkou přímých způsobilých nákladů na subdodávky a nákladů na zdroje poskytnuté třetími stranami, které se nevyužívají v prostorách příjemce, jakož i finanční podpory třetími stranami.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou být nepřímé náklady vykazovány formou paušální částky nebo jednotkových nákladů, je-li to stanoveno v pracovním programu nebo pracovním plánu.

Článek 30

Hodnocení úrovně financování

Průběžné hodnocení programu Horizont 2020 zahrnuje hodnocení dopadu jednotlivých prvků zavedených za použití nových úrovně financování stanovených v článcích 27, 28 a 29 tohoto nařízení s cílem vyhodnotit, zda nový přístup způsobuje nežádoucí situace, které negativně ovlivňují atraktivitu programu Horizont 2020.

Článek 31

Počet produktivních hodin za rok

1. Způsobilé osobní náklady zahrnují pouze hodiny skutečně odpracované osobami, které přímo vykonávají práci v rámci akce. Doklady o skutečně odpracovaných hodinách předloží účastník, obvykle prostřednictvím systému zaznamenávání času.

2. U osob pracujících výlučně na dané akci se zaznamenávání času nevyžaduje. V těchto případech účastník podepíše prohlášení potvrzující, že dotčená osoba pracovala výlučně na dané akci.

3. Grantová dohoda obsahuje:

- a) minimální požadavky na systém zaznamenávání času;
- b) možnost volby mezi stanoveným počtem produktivních hodin za rok a metodou pro stanovení počtu produktivních

hodin za rok, který se použije pro výpočet hodinových sazeb osobních nákladů s ohledem na obvyklé účetní postupy účastníka.

Článek 32

Vlastníci malých a středních podniků a fyzické osoby, které nepobírají mzdu

Vlastníci malých a středních podniků, kteří nepobírají mzdu, a jiné fyzické osoby, které nepobírají mzdu, mohou osobní náklady účtovat na základě jednotkových nákladů.

Článek 33

Jednotkové náklady

1. Komise může v souladu s článkem 124 nařízení (EU, Euratom) č.966/2012 stanovit metody k určení jednotkových nákladů na základě:

- a) statistických údajů nebo obdobných objektivních ukazatelů;
- b) kontrolovatelných historických údajů účastníka.

2. Přímé způsobilé osobní náklady mohou být financovány na základě jednotkových nákladů určených obvyklými postupy účtování nákladů používanými účastníkem, pokud splňují všechna tato kritéria:

- a) jsou vypočítány na základě celkových skutečných osobních nákladů zaznamenaných v obecných účtech účastníka, přičemž tyto náklady mohou být za podmínek stanovených Komisí upraveny účastníkem podle rozpočtovaných nebo odhadovaných složek;
- b) jsou v souladu s články 26 a 27;
- c) je u nich zajištěno dodržení požadavku neziskovosti a je vyloučeno dvojí financování nákladů;
- d) jsou vypočítány s náležitým ohledem na článek 31.

Článek 34

Osvědčení o finančních výkazech

Osvědčení o finančních výkazech zahrnuje celkovou výši grantu požadovanou účastníkem formou úhrady skutečných nákladů a jednotkových nákladů podle čl. 33 odst. 2, s výjimkou částek uvedených na základě paušálních částek, paušálních sazeb a jednotkových nákladů jiných nákladů než nákladů určených obvyklými postupy účtování nákladů používanými účastníkem. Osvědčení se předkládá pouze v případě, že tato částka činí alespoň 325 000 EUR v době žádosti o platbu zůstatku grantu.

Článek 35

Osvědčení o metodice

1. Účastníci, kteří přímé osobní náklady vypočítávají a uplatňují na základě jednotkových nákladů v souladu s čl. 33 odst. 2, mohou Komisi předložit osvědčení o metodice. Daná metodika musí splňovat podmínky uvedené v čl. 33 odst. 2 a požadavky grantové dohody.

2. Pokud Komise schválí osvědčení o metodice, platí pro všechny akce financované na základě nařízení (EU) č. 1291/2013 a účastník vypočítává a uplatňuje náklady na základě této metodiky. Poté, co Komise osvědčení o metodice schválí, nesmí této schválené metodice připisovat žádné systémové či opakující se chyby.

Článek 36

Osvědčující auditoři

1. Osvědčení o finančních výkazech a o metodice uvedená v článcích 34 a 35 vydá nezávislý auditor způsobilý k provádění povinných auditů účetních dokladů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES⁽¹⁾ nebo s obdobnými vnitrostátními předpisy nebo příslušný a nezávislý veřejnoprávní činitel, kterému příslušné vnitrostátní orgány přiznaly právní způsobilost k provedení auditu účastníka a který se nepodílel na přípravě finančních výkazů.

2. Auditor, který vydává osvědčení o finančních výkazech a o metodice, poskytne na žádost Komise, Účetního dvora nebo Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) přístup k podkladům a auditní pracovní dokumentaci, na jejichž základě se osvědčení o finančních výkazech a o metodice vydává.

Článek 37

Kumulativní financování

Akce, na niž byl udělen grant z rozpočtu Unie, je způsobilá rovněž pro grant na základě nařízení (EU) č. 1291/2013 za předpokladu, že granty nekryjí stejné nákladové položky.

Oddíl IV

Z á r u k y

Článek 38

Účastnický záruční fond

1. Zřizuje se účastnický záruční fond (dále jen „fond“), který pokrývá riziko spojené s nevracením dlužných částek Unii

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

v rámci akcí financovaných granty Komise na základě rozhodnutí č. 1982/2006/ES a Komise nebo financujících subjektů Unie v rámci programu Horizont 2020 podle pravidel stanovených v tomto nařízení. Fond je náhradou a právním nástupcem účastnického záručního fondu zřízeného podle nařízení (ES) č. 1906/2006.

2. Fond je provozován v souladu s článkem 39. Finanční úroky z fondu jsou doplňovány do fondu a slouží výlučně účelům stanoveným v čl. 39 odst. 3.

3. V případě, že úroky nepostačují na pokrytí operací popsaných v čl. 39 odst. 3, fond nezasáhne a Komise nebo příslušný financující subjekt Unie vymáhá veškeré dlužné částky přímo od účastníků nebo třetích stran.

4. Fond je považován za dostatečnou záruku podle nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Od účastníků nelze přijímat žádnou další záruku nebo zajištění ani jim nelze jejich poskytnutí ukládat, s výjimkou případu popsaného v odstavci 3 tohoto článku.

5. Účastníci akcí programu Horizont 2020, jejichž riziko je kryto fondem, uhradí příspěvek ve výši 5 % finančních prostředků poskytnutých Unie na danou akci. Na konci akce se částka zaplacená do fondu účastníkům vrátí prostřednictvím koordinátora.

6. Výše příspěvku uvedeného v odstavci 5, kterou uhradí účastníci do fondu, může být snížena na základě průběžného hodnocení programu Horizont 2020.

Článek 39

Fungování fondu

1. Fond je řízen Unií, která je zastoupena Komisí jednající jako výkonný orgán jménem účastníků v souladu s podmínkami stanovenými v grantové dohodě.

Komise může fond řídit přímo, nebo svěřit jeho finanční řízení buď Evropské investiční bance, nebo vhodné finanční instituci (dále jen „depozitní banka“). Depozitní banka fond řídí podle pokynů Komise.

2. Příspěvek účastníků do fondu může být odečten z počátečního předběžného financování a zaplacen do fondu jménem účastníků.

3. Pokud účastník dluží částky Unii, může Komise, aniž jsou dotčeny sankce, které mohou být účastníkům v prodloužení uloženy, přijmout tato opatření:

(a) převést nebo nařídit depozitní bance, aby dlužnou částku převedla přímo z fondu koordinátorovi akce. Uvedený převod se provádí po ukončení či zrušení účasti účastníka v prodlení, pokud akce stále probíhá a zbývajících účastníků souhlasí s jejím provedením podle stejných cílů. Částky převedené z fondu se považují za finanční prostředky Unie;

(b) účinně zpětně získat uvedenou částku z fondu.

Komise vydá ve prospěch fondu inkasní příkaz určený danému účastníkovi nebo třetí straně. Komise může za tímto účelem přijmout rozhodnutí o zpětném získání v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.

4. Získané částky představují příjem určený fondu ve smyslu čl. 21 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Poté, co bude dokončeno provádění všech grantů, jejichž riziko fond pokrývá, bude veškerý zůstatek vybrán Komisí a vložen do rozpočtu Unie, s výhradou rozhodnutí legislativního orgánu.

KAPITOLA III

Odborníci

Článek 40

Jmenování nezávislých odborníků

1. Komise a případně financující subjekty mohou jmenovat nezávislé odborníky, aby ohodnotili návrhy podle článku 15 nebo poskytli poradenství či pomoc při:

a) hodnocení návrhů;

b) sledování provádění akcí podle nařízení (EU) č. 1291/2013, jakož i předchozích výzkumných nebo inovačních programů;

c) provádění politiky Unie v oblasti výzkumu a inovací nebo programů, včetně programu Horizont 2020, jakož i při dotváření a fungování Evropského výzkumného prostoru;

d) hodnocení výzkumných a inovačních programů;

e) koncipování politiky Unie v oblasti výzkumu a inovací, včetně přípravy budoucích programů.

2. Nezávislí odborníci se vyberou podle jejich dovedností, zkušeností a znalostí vhodných ke splnění úkolů, kterými jsou pověřeni. Musí-li nezávislí odborníci pracovat s utajovanými

informacemi, vyžaduje se před jejich jmenováním příslušná bezpečnostní kontrola.

Nezávislí odborníci se určí a vyberou na základě výzev k podávání přihlášek pro jednotlivce a výzev určených příslušným organizacím, například výzkumným agenturám, výzkumným institucím, univerzitám, normalizačním organizacím, organizacím občanské společnosti či podnikům, s cílem vytvořit databázi kandidátů.

Ve vhodných a řádně odůvodněných případech může Komise nebo příslušný financující subjekt transparentním způsobem vybrat jakéhokoli odborníka s patřičnými dovednostmi, který v databázi není uveden.

Při jmenování nezávislých odborníků přijme Komise nebo příslušný financující subjekt s ohledem na situaci v oblasti akce vhodná opatření s cílem nalézt vyvážené složení skupin odborníků a hodnotících panelů z hlediska dovedností, zkušeností a znalostí, zeměpisné rozmanitosti a zastoupení žen a mužů. Ve vhodných případech je rovněž třeba usilovat o vyvážené zastoupení soukromého a veřejného sektoru.

Komise nebo příslušný financující subjekt mohou pro jmenování nezávislých odborníků využít doporučení poradních orgánů. V případě akcí Evropské rady pro výzkum v oblasti průkopnického výzkumu Komise odborníky jmenuje na návrh vědecké rady Evropské rady pro výzkum.

3. Komise nebo příslušný financující subjekt zajistí, že odborník, který se ocitne ve střetu zájmů ve věci, v níž má podat odborný posudek, danou věc nehodnotí, ani v ní neposkytuje poradenství či pomoc.

4. Veškerá výměna informací s nezávislými odborníky, včetně uzavření smlouvy o jejich jmenování a jakékoli její změny, se provádí prostřednictvím elektronických systémů pro výměnu informací zřízených Komisí nebo příslušným financujícím subjektem, jak je stanoveno v čl. 287 odst. 4 nařízení (EU) č. 1268/2012.

5. Jména osobně jmenovaných odborníků, kteří byli Komisi nebo financujícímu subjektu nápomocni při provádění nařízení (EU) č. 1291/2013 a rozhodnutí 2013/743/EU, se společně s oblastmi jejich odbornosti zveřejňují alespoň jednou ročně na internetové stránce Komise nebo příslušného financujícího subjektu. Tyto údaje se shromažďují, zpracovávají a zveřejňují v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.

HLAVA III

PRAVIDLA PRO VYUŽÍVÁNÍ A ŠÍŘENÍ VÝSLEDKŮ

KAPITOLA I

Granty

Oddíl I

V ý s l e d k y

Článek 41

Vlastnictví výsledků

1. Výsledky vlastní účastník, který je vytvořil.

2. Pokud výsledky vytvořili účastníci akce společně a jejich jednotlivý přínos k těmto společným výsledkům nelze určit nebo není-li možné tyto společné výsledky rozdělit pro účely žádosti o příslušnou ochranu práv duševního vlastnictví nebo jejího získání nebo zachování, jsou tyto výsledky jejich společným vlastnictvím. Spoluvlastníci uzavřou dohodu o rozdělení a podmínkách výkonu tohoto společného vlastnictví v souladu se svými povinnostmi podle grantové dohody. Spoluvlastníci se mohou dohodnout, že ve společném vlastnictví nebudou pokračovat a rozhodnout se pro alternativní režim, mimo jiné prostřednictvím převodu svých vlastnických podílů na jediného vlastníka s přístupovými právy pro ostatní účastníky poté, co dojde k vytvoření výsledků.

Není-li v dohodě o společném vlastnictví stanoveno jinak, je každý spoluvlastník oprávněn udílet třetím stranám nevýhradní licence k využívání výsledků ve společném vlastnictví bez práva udělovat sublicence, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) ostatní spoluvlastníci jsou o tom předem informováni;
- b) ostatním spoluvlastníkům je poskytnuta spravedlivá a přiměřená odměna.

3. Jestliže jsou zaměstnanci nebo jakékoli strany pracující pro účastníka oprávněni uplatňovat práva k vytvořeným výsledkům, dotčený účastník zajistí, aby tato práva mohla být vykonávána způsobem, který je slučitelný s jeho povinnostmi podle grantové dohody.

Článek 42

Ochrana výsledků

1. Mohou-li výsledky nalézt obchodní nebo průmyslové využití, nebo lze-li odůvodněně očekávat, že je naleznou, účastník, který je vlastní, prověří možnost jejich ochrany. Pokud je to možné a vzhledem k okolnostem opodstatněné, zajistí účastník

jejich náležitou ochranu na přiměřenou dobu a s vhodným územním rozsahem, a to s náležitým ohledem na své oprávněné zájmy a oprávněné zájmy, zejména obchodní, ostatních účastníků akce.

2. Jestliže účastník, který obdržel finanční prostředky Unie, zamýšlí nechránit výsledky, které vytvořil, z důvodů jiných, než je nemožnost podle unijního či vnitrostátního práva nebo nedostatečný potenciál pro obchodní nebo průmyslové využití, a pokud je nezamýšlí převést jinému právnímu subjektu usazenému v členském státě nebo přidružené zemi za účelem jejich ochrany, musí před jakýmkoli šířením těchto výsledků informovat Komisi nebo příslušný financující subjekt. Komise jménem Unie nebo příslušný financující subjekt mohou se souhlasem dotčeného účastníka převzít vlastnictví těchto výsledků a podniknout nezbytné kroky pro jejich účinnou ochranu.

Účastník to může odmítnout pouze tehdy, prokáže-li, že by tím byly významně poškozeny jeho oprávněné zájmy. Tyto výsledky nesmějí být žádným způsobem šířeny, dokud Komise nebo příslušný financující subjekt nepřijmou rozhodnutí nebo nerozhodnou, že nepřevezmou nebo převezmou vlastnictví, a nepodniknou nezbytné kroky pro zajištění jejich ochrany. Komise nebo příslušný financující subjekt přijme toto rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Grantová dohoda v tomto ohledu stanoví lhůty.

3. Jestliže účastník, který obdržel finanční prostředky Unie, zamýšlí vzdát se ochrany výsledků nebo neusilovat o prodloužení této ochrany z důvodů jiných, než je nedostatečný potenciál pro obchodní nebo průmyslové využití po dobu nepřesahující pět let od platby konečného zůstatku, informuje Komisi nebo příslušný financující subjekt, které mohou pokračovat v ochraně nebo ochranu prodloužit prostřednictvím převzetí vlastnictví těchto výsledků. Účastník to může odmítnout pouze tehdy, prokáže-li, že by tím byly významně poškozeny jeho oprávněné zájmy. Grantová dohoda v tomto ohledu stanoví lhůty.

Článek 43

Využití a šíření výsledků

1. Každý účastník, který obdržel finanční prostředky Unie, vyvine co největší úsilí k tomu, aby výsledky, které vlastní, využil nebo aby zejména prostřednictvím převodu výsledků a udělování licencí na výsledky v souladu s článkem 44 dosáhl toho, že je využije jiný právní subjekt.

V grantové dohodě se stanoví jakékoli další povinnosti týkající se využití. V případě výzkumu s potenciálem pro řešení velkých společenských výzev mohou další povinnosti týkající se využití zahrnovat udělování nevýhradních licencí. Všechny tyto další povinnosti musí být uvedeny v pracovním programu nebo pracovním plánu.

2. S výhradou případných omezení daných ochranou duševního vlastnictví, bezpečnostními pravidly nebo oprávněnými zájmy každý účastník co nejdříve vhodnými prostředky šíří výsledky, které vlastní. Grantová dohoda může v tomto ohledu stanovit lhůty.

V grantové dohodě se stanoví jakékoli další povinnosti týkající se šíření výsledků; tyto povinnosti musí být uvedeny v pracovním programu nebo pracovním plánu.

Pokud jde o šíření výsledků prostřednictvím vědeckých publikací, uplatňuje se otevřený přístup za podmínek stanovených v grantové dohodě. Náklady související s otevřeným přístupem k vědeckým publikacím, které jsou výsledkem výzkumu financovaného z programu Horizont 2020 a vznikly v průběhu akce, jsou způsobilé k náhradě za podmínek stanovených v grantové dohodě. Vzhledem k čl. 18 nařízení (EU) č. 1291/2013 grantová dohoda nestanoví podmínky otevřeného přístupu k publikacím, což by vedlo k dalším nákladům na zveřejnění po dokončení akce.

Pokud jde o šíření údajů z výzkumu, mohou být v grantové dohodě v rámci otevřeného přístupu k údajům z výzkumu a jejich uchování a s ohledem na oprávněné zájmy účastníků a případná omezení související s pravidly ochrany údajů, bezpečnostními pravidly a s právy duševního vlastnictví, stanoveny podmínky, za kterých je poskytnut otevřený přístup k těmto výsledkům, zejména v případě průkopnického výzkumu Evropské rady pro výzkum a budoucích a vznikajících technologií nebo v jiných příslušných oblastech. V takovém případě se v pracovním programu nebo pracovním plánu uvede, zda je vyžadováno šíření údajů z výzkumu prostřednictvím otevřeného přístupu.

Jakékoli šíření výsledků musí být předem oznámeno ostatním účastníkům. Po oznámení může účastník vznést námitku, prokáže-li, že by zamýšleným šířením byly významně poškozeny jeho oprávněné zájmy týkající se jeho výsledků nebo stávajících znalostí. V takovém případě nemůže dojít k šíření nových znalostí, dokud nejsou podniknuty přiměřené kroky k ochraně těchto oprávněných zájmů. Grantová dohoda v tomto ohledu stanoví lhůty.

3. Pro účely sledování a šíření výsledků prováděného Komisí nebo příslušným financujícím subjektem poskytnou účastníci veškeré informace o jimi prováděných činnostech spojených s využíváním a šířením výsledků a dokumenty, které jsou nezbytné v souladu s podmínkami stanovenými v grantové dohodě. S výhradou ochrany oprávněných zájmů účastníků, kteří informace poskytli, jsou tyto informace veřejně zpřístupněny. V grantové dohodě se mimo jiné stanoví lhůty týkající se této ohlašovací povinnosti.

4. Veškeré patentové přihlášky, normy, publikace nebo jakékoli jiné formy šíření výsledků, včetně elektronické formy, se opatří pokud možno prohlášením, jež může zahrnovat vizuální

prostředky, o tom, že daná akce obdržela finanční podporu od Unie. Znění tohoto prohlášení se stanoví v grantové dohodě.

Článek 44

Převod výsledků a udělování licencí

1. Jestliže účastník převádí vlastnické právo k výsledkům, převede na nabyvatele i své povinnosti související s těmito výsledky podle grantové dohody, včetně povinnosti převést tyto povinnosti při jakémkoli dalším převodu.

Aniž jsou dotčeny povinnosti týkající se důvěrnosti, které vyplývají z právních předpisů v případě fúzí a akvizic, musí účastník, který hodlá převést výsledky, v případě, že ostatní účastníci stále mají přístupová práva k převáděným výsledkům nebo mohou o udělení těchto práv stále požádat, předem uvědomit tyto ostatní účastníky a poskytnout jim dostatečné informace o zamýšleném novém vlastníkově výsledků tak, aby tyto ostatní účastníci mohli analyzovat účinek zamýšleného převodu na možný výkon svých přístupových práv.

Po oznámení může účastník proti převodu vlastnictví vznést námitku, pokud prokáže, že by zamýšlený převod nepříznivě ovlivnil výkon jeho přístupových práv. V takovém případě se převod nesmí uskutečnit, dokud mezi dotčenými účastníky nedojde k dohodě. Grantová dohoda v tomto ohledu stanoví lhůty.

Ostatní účastníci se mohou prostřednictvím předchozí písemné dohody vzdát práva být předem informováni a práva na vznesení námitky v případě převodu vlastnictví z jednoho účastníka na konkrétně určenou třetí stranu.

2. Za předpokladu, že je umožněn výkon přístupových práv k výsledkům a že účastník, který výsledky vlastní, splnil všechny další povinnosti týkající se využívání, může tento účastník, formou licencí nebo jiným způsobem udělit právo k jejich využívání libovolnému právnímu subjektu, a to včetně výhradního práva. Výhradní licence na výsledky je možné udělit za podmínky souhlasu všech ostatních dotčených účastníků, že se svých přístupových práv k nim zřeknou.

3. Pokud jde o výsledky vytvořené účastníky, kteří obdrželi finanční prostředky Unie, grantová dohoda může stanovit, že Komise nebo příslušný financující subjekt má právo vznést námitku proti převodu vlastnictví nebo udělení výhradní licence třetím stranám usazeným v třetí zemi, která není přidružena k programu Horizont 2020, domnívají-li se, že toto udělení licence nebo převod nejsou v souladu se zájmy rozvíjet konkurenceschopnost hospodářství Unie nebo nejsou slučitelné s etickými zásadami či s bezpečnostními aspekty.

V takových případech k převodu vlastnictví nebo udělení výhradní licence nedojde, pokud se Komise nebo příslušný financující subjekt neujistí, že budou zavedena příslušná ochranná opatření.

Grantová dohoda ve vhodných případech stanoví, že každý takový převod vlastnictví nebo udělení výhradní licence musí být předem oznámeny Komisi nebo příslušnému financujícímu subjektu. Grantová dohoda v tomto ohledu stanoví lhůty.

Oddíl II

Přístupová práva ke stávajícím znalostem a výsledkům

Článek 45

Stávající znalosti

Účastníci v písemné dohodě jakýmkoli způsobem uvedou stávající znalosti, které v akci využijí.

Článek 46

Zásady pro přístupová práva

1. Každá žádost o výkon přístupových práv a každé vzdání se přístupových práv musí být učiněny písemně.
2. Přístupová práva nezahrnují právo udělovat sublicence bez souhlasu vlastníka výsledků nebo stávajících znalostí, k nimž je požadován přístup.
3. Účastníci téže akce se před přistoupením ke grantové dohodě vzájemně informují o jakýchkoli právních či jiných omezeních, která se týkají poskytnutí přístupu k jejich stávajícím znalostem. Každá dohoda o stávajících znalostech následně uzavřená účastníkem zajistí možnost výkonu veškerých přístupových práv.
4. Ukončení účasti na akci nemá vliv na povinnost daného účastníka poskytovat přístup za podmínek stanovených v grantové dohodě.
5. Dohoda o konsorciu může stanovit, že pokud účastník nesplní své povinnosti a nedojde k nápravě, pozbývá svých přístupových práv.

Článek 47

Přístupová práva pro provádění

1. Účastník má přístupová práva k výsledkům jiného účastníka stejné akce, pokud tyto výsledky potřebuje pro provedení své práce v rámci dané akce.

Tento přístup se udělí bez poplatků.

2. Účastník má přístupová práva ke stávajícím znalostem jiného účastníka stejné akce, pokud tyto znalosti potřebuje

pro provedení své práce v rámci dané akce, za podmínek případných omezení podle čl. 46 odst. 3.

Tento přístup se udělí bez poplatků, pokud se účastníci před přistoupením ke grantové dohodě nedohodnou jinak.

Článek 48

Přístupová práva pro využití

1. Účastník má přístupová práva k výsledkům jiného účastníka stejné akce, pokud tyto výsledky potřebuje pro využití svých vlastních výsledků.

Tento přístup se udělí na základě dohody za spravedlivých a přiměřených podmínek.

2. Účastník má přístupová práva ke stávajícím znalostem jiného účastníka stejné akce, pokud tyto znalosti potřebuje pro využití svých vlastních výsledků, za podmínek případných omezení podle čl. 46 odst. 3.

Tento přístup se udělí na základě dohody za spravedlivých a přiměřených podmínek.

3. Nestanoví-li dohoda o konsorciu jinak, má přidružený subjekt usazený v členském státě nebo přidružené zemi rovněž přístupová práva k výsledkům a, za podmínek případných omezení podle čl. 46 odst. 3, ke stávajícím znalostem, a to za spravedlivých a přiměřených podmínek, pokud jsou tyto výsledky a znalosti zapotřebí pro využití výsledků vytvořených účastníkem, ke kterému je subjekt přidružen. Tato přístupová práva se požadují a získávají přímo od účastníka, který vlastní tyto výsledky nebo znalosti, pokud není dohodnuto jinak v souladu s čl. 46 odst. 2.

4. Žádost o přístup podle odstavců 1, 2 nebo 3 lze podat do jednoho roku od ukončení akce, pokud se účastníci nedohodnou na jiné lhůtě.

Článek 49

Přístupová práva Unie a členských států

1. Orgány, instituce a jiné subjekty Unie mají přístupová práva pouze k výsledkům účastníka, který obdržel finanční prostředky Unie, pro řádně odůvodněné účely rozvoje, provádění a sledování politik nebo programů Unie. Tato přístupová práva jsou omezena na neobchodní a nekonkurenční použití.

Tento přístup se udělí bez poplatků.

2. Pokud jde o akce v rámci zvláštního cíle „Bezpečné společnosti – ochrana svobody a bezpečnosti Evropy a jejích občanů“ uvedeného v příloze I části III nařízení (EU) č. 1291/2013, orgány, instituce a jiné subjekty Unie i vnitrostátní orgány členských států mají pro účely rozvoje, provádění a sledování svých politik nebo programů v této oblasti nezbytná přístupová práva k výsledkům účastníka, který obdržel finanční prostředky Unie. Tato přístupová práva jsou omezena na neobchodní a nekonkurenční použití. Tato přístupová práva se udělí bez poplatků a na základě dvoustranné dohody vymezující zvláštní podmínky s cílem zajistit, že tato práva budou použita pouze k zamýšlenému účelu a že jsou stanoveny odpovídající povinnosti týkající se důvěrnosti. Tato přístupová práva se nevztahují na stávající znalosti účastníka. Dožadující členský stát, orgán, instituce či jiný subjekt Unie uvědomí o této žádosti všechny členské státy. Ve vztahu k utajovaným informacím se použijí bezpečnostní pravidla Komise.

HLAVA IV

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

Článek 50

Udělení cen

1. Financování z prostředků Unie může mít formu udělení cen, jak je definováno v hlavě VII nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a nařízení (EU) č. 1268/2012.

2. Udělení každé ceny je podmíněno přijetím vhodných závazků v oblasti publicity. Na šíření výsledků se použije hlava III tohoto nařízení. Pracovní program nebo pracovní plán mohou obsahovat zvláštní povinnosti týkající se využívání a šíření.

Článek 51

Zadávání zakázek, zadávání zakázek v předobchodní fázi a zadávání veřejných zakázek na inovativní řešení

1. Na každou zakázku, kterou zadává Komise vlastním jménem nebo společně s členskými státy, se vztahují pravidla zadávání veřejných zakázek uvedená v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a nařízení (EU) č. 1268/2012.

2. Financování z prostředků Unie může mít podobu zadávání zakázek v předobchodní fázi nebo zadávání zakázek na inovativní řešení, které provádí Komise či příslušný financující subjekt buď vlastním jménem, nebo společně se zadavateli z členských států a přidružených zemí.

2004/17/ES, 2004/18/ES a 2009/81/ES, nebo pokud Komise jedná vlastním jménem, nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012;

b) může obsahovat zvláštní podmínky, například omezení místa provedení zadaných činností v případě zadávání zakázek v předobchodní fázi na území členských států a zemí přidružených k programu Horizont 2020, je-li to řádně odůvodněno cíli akcí;

c) může opravňovat k zadání několika zakázek v rámci jednoho řízení (pořizování z více zdrojů);

d) stanoví zadání zakázek hospodářsky nejvýhodnější nabídce nebo nabídkám.

3. Výsledky vytvořené v rámci zakázky zadané Komisí vlastní Unie, není-li v rámci nabídkového řízení stanoveno jinak.

4. Smlouvy v případě zadávání zakázek v předobchodní fázi obsahují zvláštní ustanovení o vlastnictví, přístupových právech a udělování licencí, aby bylo zajištěno co největší převzetí výsledků a aby nedocházelo k žádnému nespravedlivému zvýhodnění. Dodavatel, který vytvoří výsledky v rámci zakázky v předobchodní fázi, musí vlastnit alespoň s ním spojená práva duševního vlastnictví. Zadavatelé získají alespoň přístupová práva k výsledkům bez poplatků pro své vlastní použití a právo udělovat nebo vyžadovat, aby zúčastnění dodavatelé udělovali třetím stranám nevýhradní licence k využívání výsledků za spravedlivých a přiměřených podmínek bez práva udělovat sublicence. Jestliže dodavatel ve stanovené době po zadání zakázky v předobchodní fázi, která je uvedena ve smlouvě, výsledky obchodně nevyužije, převede vlastnictví výsledků na zadavatele.

5. Smlouvy v případě zadávání veřejných zakázek na inovativní řešení mohou obsahovat zvláštní ustanovení o vlastnictví, přístupových právech a udělování licencí, aby bylo zajištěno co největší převzetí výsledků a aby nedocházelo k žádnému nespravedlivému zvýhodnění.

Článek 52

Finanční nástroje

1. Finanční nástroje mohou mít některou z forem uvedených, v hlavě VIII nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 jsou vynakládány v souladu s uvedenou hlavou a mohou být kombinovány vzájemně i s granty financovanými z rozpočtu Unie, včetně podle nařízení (EU) č. 1291/2013.

Zadávací řízení:

a) musí dodržovat zásady transparentnosti, nediskriminace, rovného zacházení, řádného finančního řízení a proporcionality, pravidla hospodářské soutěže a případně směrnice

2. Odchylně od čl. 140 odst. 6 druhého pododstavce nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 jsou příjmy a roční splátky vytvořené v rámci finančního nástroje stanoveného na základě nařízení (EU) č. 1291/2013 přiděleny v souladu s čl. 21 odst. 4 nařízení č. 966/2012 na tento finanční nástroj.

3. Odchylně od čl. 140 odst. 6 druhého pododstavce nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 jsou příjmy a roční splátky vytvořené v rámci finančního nástroje na sdílení rizik zřízeného na základě rozhodnutí č. 1982/2006/ES a v rámci počáteční fáze nástroje pro rychle rostoucí a inovativní malé a střední podniky (GIF 1) zřízeného na základě rozhodnutí č. 1639/2006/ES, vázány v souladu s čl. 21 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 k nástupnickým finančním nástrojům podle nařízení (EU) č. 1291/2013.

Článek 53

Nástroj pro malé a střední podniky

1. Na výzvy k předkládání návrhů vydané v rámci specializovaného nástroje pro malé a střední podniky uvedené v článku 22 nařízení (EU) č. 1291/2013 mohou reagovat pouze malé a střední podniky. Mohou spolupracovat s dalšími společnostmi, výzkumnými organizacemi nebo univerzitami.

2. Byl-li jednou podnik vyhodnocen jako malý a střední podnik, předpokládá se, že tento právní status pokračuje během celého trvání projektu, a to i v případech, kdy tento podnik v důsledku svého růstu později překročí strop stanovený v definici malého a středního podniku.

3. Použijí-li se nástroj pro malé a střední podniky nebo granty financujících subjektů nebo Komise zaměřené na malé a střední podniky, může grantová dohoda obsahovat zvláštní ustanovení zejména o vlastnictví, přístupových právech, využívání a šíření výsledků.

Článek 54

Rychlá cesta k inovacím

1. V souladu s článkem 7 se každý právní subjekt může zúčastnit akce nazvané „Rychlá cesta k inovacím“. Akce financované v rámci tohoto nástroje jsou inovativní akce. Rychlá cesta k inovacím je otevřena pro návrhy pro jakoukoli technologickou oblast v rámci specifického cíle „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ stanoveného v příloze I části II bodu 1 nařízení (EU) 1291/2013 nebo pro jakékoli cíle podle priority „společenská výzva“ stanovené v příloze I části III bodech 1 až 7 uvedeného nařízení.

2. Návrhy lze předkládat kdykoli. Komise stanoví tři uzávěrky ročně pro ohodnocení návrhů. Doba mezi uzávěrkou a podpisem grantové dohody nebo oznámením rozhodnutí

o udělení grantu nepřekročí šest měsíců. Návrhy jsou tříděny podle dopadu, kvality a efektivity provádění a excelence, přičemž je kritériu dopadu přidělen vyšší koeficient. Jedné akce se nezúčastní více než pět právních subjektů. Výše grantu nepřesáhne 3 miliony EUR.

Článek 55

Jiná zvláštní ustanovení

1. V případě akcí, které zahrnují činnosti související s bezpečností, může grantová dohoda obsahovat zvláštní ustanovení, zejména o zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi, zadávání zakázek na inovativní řešení, o změnách složení konsorcia, utajovaných informacích, využití, šíření, otevřeném přístupu k výzkumným publikacím, převodech výsledků a licencích k výsledkům.

2. V případě akcí na podporu stávající nebo nové výzkumné infrastruktury může grantová dohoda obsahovat zvláštní ustanovení týkající se uživatelů této infrastruktury a jejich přístupů k ní.

3. V případě akcí Evropské rady pro výzkum v oblasti průkopnického výzkumu může grantová dohoda obsahovat zvláštní ustanovení, zejména o přístupových právech, přenositelnosti a šíření, která se týkají účastníků, výzkumných pracovníků a kterékoli strany, která je akcí dotčena.

4. V případě akcí týkajících se odborné přípravy a mobility může grantová dohoda obsahovat zvláštní ustanovení o závazcích týkajících se výzkumných pracovníků, kteří mají z akce prospěch, vlastnictví, přístupových práv a přenositelnosti.

5. V případě koordinačních a podpůrných akcí může grantová dohoda obsahovat zvláštní ustanovení zejména o vlastnictví, přístupových právech, využívání a šíření výsledků.

6. V případě znalostních a inovačních společenství Evropského inovačního a technologického institutu může grantová dohoda obsahovat zvláštní ustanovení zejména o vlastnictví, přístupových právech, využívání a šíření výsledků.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 56

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 1 odst. 3 je svěřena Komisi na dobu trvání programu Horizont 2020 a za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoci přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 3 se Komisi svěřují na dobu trvání programu Horizont 2020.

3. Přenesení pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 3 může Evropský parlament nebo Rada kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení zaniká přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Komise neprodleně oznámí přijetí aktu v přenesené pravomoci současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 57

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Nařízení (ES) č. 1906/2006 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2014.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, toto nařízení nemá vliv na pokračování nebo na změnu, včetně celkového nebo částečného ukončení, příslušných akcí až do doby jejich dokončení, nebo do udělení finanční pomoci Komisí nebo financujícími subjekty podle rozhodnutí č. 1982/2006/ES nebo podle ostatních právních předpisů vztahujících se na uvedenou pomoc ke dni 31. prosince 2013, které se nadále použijí na dané akce až do doby jejich ukončení.

3. Všechny částky z účastnického záručního fondu zřízeného nařízením (ES) č. 1906/2006, jakož i všechna jeho práva a povinnosti se převádějí na fond ke dni 31. prosince 2013. Účastníci akcí podle rozhodnutí č. 1982/2006/ES, kteří podepisují grantové dohody po 31. prosinci 2013, uhradí svůj příspěvek do fondu.

Článek 58

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1291/2013

ze dne 11. prosince 2013,

kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 173 odst. 3 a čl. 182 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(2) Cílem Unie je také zajistit splnění podmínek nezbytných pro konkurenceschopnost jejího průmyslu. Za tímto účelem by se její kroky měly zaměřit na podporu lepšího využívání průmyslového potenciálu politik v oblasti inovací, výzkumu a technologického rozvoje.

(3) Unie se zavázala k naplnění strategie Evropa 2020, která stanovila cíle inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění, přičemž zdůraznila úlohu výzkumu a inovací jakožto klíčové hybné síly společenské a hospodářské prosperity a udržitelnosti z hlediska životního prostředí, a stanovila si za úkol zvýšení veřejných výdajů na výzkum a vývoj s cílem přilákat soukromé investice ve výši až dvou třetin hodnoty celkových investic, a tím dosáhnout do roku 2020 jejich kumulativního celkového podílu na hrubém domácím produktu (HDP) ve výši 3 %, a současně vypracovat ukazatel intenzity inovací. V souhrnném rozpočtu Unie by se tento ambiciózní cíl měl projevit změnou zaměření ve prospěch investic orientovaných na budoucnost, jako jsou výzkum, vývoj a inovace. V této souvislosti definuje stěžejní iniciativa strategie Evropa 2020 „Unie inovací“ strategický a integrovaný přístup k výzkumu a inovacím a stanoví rámec a cíle, k jejichž naplnění by mělo přispět budoucí financování výzkumu a inovací Uníí. Výzkum a inovace jsou rovněž klíčovými činiteli pro další stěžejní iniciativy strategie Evropa 2020, jimiž jsou zejména „Evropa účinněji využívající zdroje“, „Průmyslová politika pro éru globalizace“ a „Digitální agendy pro Evropu“, i pro další cíle politiky, jako je politika v oblasti klimatu a energetiky. Pro dosažení cílů strategie Evropa 2020 souvisejících s výzkumem a inovacemi bude hrát klíčovou úlohu také politika soudržnosti, a to prostřednictvím budování kapacit a vytváření podmínek k dosažení excelence.

(1) Cílem Unie je posílit svou vědeckou a technologickou základnu realizací Evropského výzkumného prostoru, v němž se volně pohybují výzkumní pracovníci, vědecké znalosti a technologie, a úsilím o to, aby Unie pokročila směrem ke znalostní společnosti a stala se konkurenceschopnější a udržitelnější ekonomikou, pokud jde o oblast průmyslu. V rámci sledování tohoto cíle by Unie měla provádět činnosti v oblasti výzkumu, technologického rozvoje, demonstrací a inovací, podporovat mezinárodní spolupráci, šířit a optimalizovat výsledky a podněcovat odbornou přípravu a mobilitu.

(4) Ve sdělení ze dne 19. října 2010 nazvaném „Přezkum rozpočtu Unie“ navrhla Komise klíčové zásady, o něž by se měl opírat budoucí souhrnný rozpočet Unie, zejména zaměření na nástroje s prokázanou přidanou hodnotou Unie, větší orientovanost na výsledky a mobilizace dalších veřejných a soukromých zdrojů financování. Navrhla rovněž spojit veškeré unijní nástroje pro výzkum a inovace do společného strategického rámce.

(5) Evropský parlament v usnesení ze dne 11. listopadu 2010 ⁽⁴⁾ požadoval radikální zjednodušení unijního financování výzkumu a inovací; v usnesení ze dne

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ Úř. věst. C 277, 13.9.2012, s. 143.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 21. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 3. prosince 2013.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 74 E, 13.3.2012, s. 34.

12. května 2011⁽¹⁾ zdůraznil význam Unie inovací s ohledem na přeměnu Evropy pro svět po krizi; v usnesení ze dne 8. června 2011⁽²⁾ poukázal na důležité poučení, které plyne z průběžného hodnocení sedmého rámcového programu a v usnesení ze dne 27. září 2011⁽³⁾ podpořil koncepci společného strategického rámce pro financování výzkumu a inovací.

- (6) Rada dne 26. listopadu 2010 požadovala, aby se budoucí unijní programy financování více zaměřovaly na priority strategie Evropa 2020, zabývaly společenskými výzvami a klíčovými technologiemi, usnadňovaly společný výzkum podněcovaný průmyslem, zmodernizovaly nástroje, radikálně zjednodušily přístup, zkrátily dobu pro uvedení na trh a dále posílily excelenci.
- (7) Evropská rada podpořila na zasedání dne 4. února 2011 koncepci společného strategického rámce pro financování výzkumu a inovací Unii pro zvýšení účinnosti financování výzkumu a inovací na národní a unijní úrovni a vyzvala k tomu, aby se Unie urychleně zabývala zbývajících překážkami, které brání přilákání talentovaných lidí a investic, aby bylo možno do roku 2014 dokončit Evropský výzkumný prostor a dosáhnout skutečně jednotného trhu znalostí, výzkumu a inovací.
- (8) Zelená kniha Komise ze dne 9. února 2011 nazvaná „Učiňme z problémů výhodu: na cestě ke společnému strategickému rámci pro financování výzkumu a inovací v EU“, v níž jsou uvedeny klíčové otázky týkající se způsobu dosažení ambiciózních cílů stanovených ve sdělení Komise ze dne 19. října 2010, vedla k zahájení rozsáhlé konzultace, během níž zúčastněné strany a orgány Unie do značné míry souhlasily s myšlenkami, které obsahuje.
- (9) Význam soudržného strategického přístupu je rovněž zdůrazněn ve stanoviscích Výboru pro Evropský výzkumný prostor a inovace ze dne 3. června 2011, Výboru regionů ze dne 30. června 2011⁽⁴⁾ a Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 13. července 2011⁽⁵⁾.
- (10) Ve sdělení ze dne 29. června 2011 nazvaném „Rozpočet – Evropa 2020“ Komise navrhla, aby se v jediném společném strategickém rámci pro výzkum a inovace zabývaly oblastmi, na něž se vztahují Sedmý rámcový program Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013) (dále jen „sedmý rámcový program“) přijatý rozhodnutím

Evropského parlamentu a rady č. 1982/2006/ES⁽⁶⁾ a část rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace (2007–2013), zavedeného rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1639/2006/ES⁽⁷⁾, která se týká inovací, jakož i oblasti, jež zastřešuje Evropský inovační a technologický institut (dále jen „EIT“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 294/2008⁽⁸⁾, což má přispět k dosažení cíle strategie Evropa 2020 spočívajícího ve zvýšení výdajů na výzkum a vývoj na 3 % HDP do roku 2020. V uvedeném sdělení se Komise rovněž zavázala k začlenění změny klimatu do výdajových programů Unie a k vyčlenění alespoň 20 % souhrnného rozpočtu Unie na cíle související klimatem.

Opatření v oblasti klimatu a účinné využívání zdrojů představují vzájemně se doplňující cíle pro dosažení udržitelného rozvoje. Specifické cíle vztahující se k oběma oblastem by měly být doplněny o další specifické cíle Horizontu 2020 – rámcového programu pro výzkum a inovace (2014–2020) (dále jen „program Horizont 2020“) zavedeného tímto nařízením. V důsledku toho se očekává, že alespoň 60 % celkového rozpočtu programu Horizont 2020 by mělo souviset s udržitelným rozvojem. Rovněž se očekává, že výdaje související s klimatem, včetně vzájemně slučitelných opatření na zlepšení účinnosti využívání zdrojů, by měly překročit 35 % celkového rozpočtu programu Horizont 2020. Komise by měla poskytnout informace o rozsahu a výsledcích podpory cílů v oblasti změny klimatu. Výdaje související s oblastí klimatu v rámci programu Horizont 2020 by měly být sledovány v souladu s metodikou uvedenou v uvedeném sdělení.

- (11) Program Horizont 2020 – je zaměřen na tři priority, totiž na dosahování vynikajících vědeckých výsledků s cílem posílit světovou úroveň vědecké excelence Unie, na podporu vedoucího postavení v průmyslu ve prospěch podniků, včetně mikropodniků a malých a středních podniků (dále jen „malé a střední podniky“), a inovací a na zvládání společenských výzev, s cílem přímo reagovat na výzvy uvedené ve strategii Evropa 2020, a to podporou celého spektra činností od výzkumu až po uvedení na trh. Program Horizont 2020 by měl podporovat všechny fáze výzkumného a inovačního řetězce, včetně netechnologických a sociálních inovací a činností, které jsou blíže k trhu, s různou mírou financování pro akce v oblasti výzkumu a inovací podle zásady, že čím blíže je podporovaná činnost k tržnímu využití, tím větší by měl být objem dalších finančních prostředků z jiných zdrojů. Činnosti blíže k tržnímu využití zahrnují inovační finanční nástroje a jejich cílem

⁽¹⁾ Úř. věst. C 377 E, 7.12.2012, s. 108.

⁽²⁾ Úř. věst. C 380 E, 11.12.2012, s. 9.

⁽³⁾ Úř. věst. C 56 E, 26.2.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 259, 2.9.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 318, 29.10.2011, s. 121.

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Evropského Parlamentu a Rady č. 1982/2006/ES ze dne 18. prosince 2006 o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) (Úř. věst. L 412, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1639/2006/ES ze dne 24. října 2006, kterým se zavádí rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace (2007–2013) (Úř. věst. L 310, 9.11.2006, s. 15).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 294/2008 ze dne 11. března 2008, kterým se zřizuje Evropský inovační a technologický institut (Úř. věst. L 97, 9.4.2008, p. 1).

je uspokojit potřeby široké škály politik Unie tím, že kladou důraz na co nejširší využívání znalostí získaných na základě podporovaných činností až po jejich obchodní využití. Priority programu Horizont 2020 by měly být podporovány také prostřednictvím programu v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy zavedeného nařízením Rady (Euratom) č. 1314/2013 ⁽¹⁾.

- (12) Program Horizont 2020 by měl být otevřen novým účastníkům v zájmu zajištění rozsáhlé a vynikající spolupráce s partnery z celé Unie a v zájmu vytvoření integrovaného Evropského výzkumného prostoru.
- (13) Společné výzkumné středisko by mělo politikám Unie poskytovat vědeckou a technickou podporu orientovanou na zákazníky a přitom pružně reagovat na nové požadavky politiky.
- (14) V souvislosti se znalostním trojúhelníkem, který tvoří výzkum, inovace a vzdělávání, by znalostní a inovační společenství v rámci EIT měla výrazně přispět k realizaci cílů programu Horizont 2020, včetně společenských výzev, a to zejména prostřednictvím integrace výzkumu, inovací a vzdělávání. Institut EIT by měl podporovat podnikání ve výzkumu, inovacích a vysokoškolském vzdělávání. Zejména by měl prosazovat vynikající podnikatelské vzdělávání a podporovat vytváření nových podniků a podniků vzniklých při výzkumných institucích („spin-offs“).
- (15) V souladu s čl. 182 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) stanoví program Horizont 2020 nejvyšší celkovou částku a podrobnosti finanční účasti Unie na něm a odpovídající podíl na každé z vymezených činností.
- (16) Toto nařízení stanoví finanční krytí pro celou dobu trvání programu Horizont 2020, které představuje pro Evropský parlament a Radu hlavní referenční částku při ročním rozpočtovém procesu ve smyslu bodu 17 Interinstitucionální dohody ze dne 2 prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení ⁽²⁾.

- (17) Odpovídající podíl rozpočtu vyhrazený pro výzkumné infrastruktury by měl být věnován na elektronické infrastruktury.
- (18) Činnosti v rámci specifického cíle „budoucí a vznikající technologie“ by měly doplňovat činnosti v rámci priorit ostatních částí programu Horizont 2020, a pokud je to možné, mělo by se usilovat o součinnost.
- (19) Je vhodné zajistit řádné ukončení programu Horizont 2020 a programů, které mu předcházely, zejména pokud jde o pokračování víceletých ujednání o jejich řízení, jako je financování technické a administrativní pomoci.
- (20) Jedním z ústředních cílů programu Horizont 2020 je zjednodušení, což by se mělo plně odrazit v jeho koncepci, pravidlech, finančním řízení a provádění. Cílem programu Horizont 2020 by mělo být dosažení vysoké účasti vysokých škol, výzkumných středisek, podniků a zejména malých a středních podniků, a program by měl být otevřen novým účastníkům, neboť spojuje celé spektrum podpory výzkumu a inovací do jednoho společného strategického rámce, včetně modernizovaného souboru forem podpory, a zásady jeho pravidel pro účast jsou použitelné pro všechny akce v jeho rámci. Jednodušší pravidla financování by měla snížit administrativní náklady na účast a přispět k předcházení finančním chybám a k jejich omezení.
- (21) Program Horizont 2020 by měl v souladu se stěžejní iniciativou „Unie inovací“ přispět k cílům evropských inovačních partnerství, a spojit tak všechny příslušné subjekty v celém výzkumném a inovačním řetězci s cílem modernizovat, zjednodušit a lépe koordinovat nástroje a iniciativy.
- (22) Program Horizont 2020, jehož cílem je prohloubit vztah mezi vědou a společností a posílit důvěru veřejnosti ve vědu, by měl podporovat informované zapojování občanů a občanské společnosti do záležitostí výzkumu a inovací tím, že bude prosazovat vědecké vzdělávání, více zpřístupní vědecké poznatky, vytvoří programy odpovědného výzkumu a inovací, které odpovídají zájmům a očekáváním občanů a občanské společnosti, a usnadní jejich účast v činnostech programu Horizont 2020. Zapojování občanů a občanské společnosti by mělo být spojeno s osvětou veřejnosti s cílem získat a udržet podporu programu Horizont 2020 ve veřejnosti.
- (23) V rámci priority „společenské výzvy a specifického cíle „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ by měla existovat náležitá rovnováha mezi menšími a většími projekty.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (euratom) č. 1314/2013 ze dne 11 prosince 2013 o programu Evropského společenství pro atomovou energii pro výzkum a odbornou přípravu (2014–2018), který doplňuje Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (Viz strana 948 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

- (24) Provádění programu Horizont 2020 by mělo reagovat na vývoj příležitostí a potřeb v oblasti vědy a technologií, průmyslu, politik a společnosti. Agendy by proto měly být stanovovány v těsné spolupráci se zúčastněnými stranami ze všech dotčených odvětví a měly by být dostatečně pružné pro nový vývoj. Po dobu trvání programu Horizont 2020 by se mělo průběžně využívat externí poradenství, včetně využití příslušných struktur, jako jsou evropské technologické platformy, iniciativy společného plánování, evropská inovační partnerství i poradenství vědeckých panelů, jako je strategická vědecká komise pro zdraví.
- (25) Činnosti vykonávané v rámci programu Horizont 2020 by měly prosazovat rovnost žen a mužů v oblasti výzkumu a inovací, a to zejména řešením základních příčin genderové nevyváženosti, využíváním plného potenciálu jak výzkumných pracovníků, tak výzkumných pracovníků a začleňováním genderového hlediska do obsahu výzkumu a inovací, jakož i věnováním zvláštní pozornosti zajištění rovného zastoupení žen a mužů, v závislosti na konkrétní oblasti výzkumu a inovací, v hodnotících panelech a jiných příslušných poradních a odborných orgánech s cílem zvyšovat kvalitu výzkumu a podněcovat inovace. Činnosti by se měly rovněž zaměřovat na uplatňování zásad souvisejících s rovností žen a mužů stanovených v člancích 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii a článku 8 Smlouvy o fungování EU.
- (26) Program Horizont 2020 by měl přispívat k přitažlivosti povolání výzkumného pracovníka v Unii. Náležitá pozornost by se měla věnovat Evropské chartě pro výzkumné pracovníky a Kodexu chování pro přijímání výzkumných pracovníků, jak jsou stanoveny v doporučení Komise ze dne 11. března 2005 ⁽¹⁾, spolu s dalšími důležitými referenčními rámci stanovenými v rámci Evropského výzkumného prostoru, a to při respektování jejich dobrovolnosti.
- (27) Aby Unie dokázala obstát ve světové konkurenci, účinně se zabývat velkými společenskými výzvami a dosáhnout cílů strategie Evropa 2020, měla by plně využívat svých lidských zdrojů. Program Horizont 2020 by tak měl přispět k vytvoření Evropského výzkumného prostoru, k podpoře vytvoření takových rámcových podmínek, s jejichž pomocí budou evropští výzkumní pracovníci zůstat v Evropě nebo se do ní budou vracet, přilákat výzkumné pracovníky z celého světa a zvýšit přitažlivost Evropy pro nejlepší výzkumné pracovníky.
- (28) Aby se zlepšilo šíření a využívání poznatků, měl by být zajištěn otevřený přístup k vědeckým publikacím. Kromě toho by měl být prosazován otevřený přístup k údajům, které jsou výsledkem výzkumu financovaného z veřejných prostředků v rámci programu Horizont 2020, při zohlednění omezení souvisejících se soukromím, národní bezpečností nebo s právy duševního vlastnictví.
- (29) Při výzkumných a inovačních činnostech podporovaných programem Horizont 2020 by se měly dodržovat základní etické zásady. Měla by být zohledňována stanoviska Evropské skupiny pro etiku ve vědě a nových technologiích. Při výzkumných činnostech by měl být rovněž brán v potaz článek 13 Smlouvy o fungování EU a mělo by se omezit využívání zvířat při výzkumu a zkouškách s konečným cílem nahradit jejich využívání. Při provádění všech činností by měl být zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví v souladu s článkem 168 Smlouvy o fungování EU.]
- (30) V rámci programu Horizont 2020 by mělo být náležitě zohledněno rovné zacházení a zákaz diskriminace, pokud jde o obsah výzkumu a inovací ve všech fázích výzkumu.
- (31) Komise výslovně nevolá po používání lidských embryonálních kmenových buněk. Případné použití lidských kmenových buněk, ať už se jedná o buňky dospělých jedinců nebo o buňky embryonální, závisí na úsudku vědců s ohledem na cíle, kterých chtějí dosáhnout, a podléhá přísnému etickému přezkumu. Projekty zahrnující použití lidských embryonálních kmenových buněk, které nezískaly nezbytná schválení od členských států, by neměly být financovány. Neměla by být financována žádná činnost, která je zakázána ve všech členských státech. Činnost, která je zakázána v některém členském státě, by neměla být v tomto členském státě financována.
- (32) Za účelem dosažení co největšího dopadu by měla být rozvinuta těsná součinnost programu Horizont 2020 s dalšími programy Unie v oblastech, jako je vzdělávání, vesmír, životní prostředí, energetika, zemědělství a rybolov, konkurenceschopnost a malé a střední podniky, vnitřní bezpečnost, kultura a média.
- (33) Program Horizont 2020 i politika soudržnosti usilují o komplexnější harmonizaci s cíli obsaženými ve strategii Evropa 2020. Tento přístup vyžaduje posílení součinnosti mezi programem Horizont 2020 a politikou soudržnosti, a proto by měl program Horizont 2020 rovněž rozvinout těsnou součinnost s evropskými strukturálními a investičními fondy, což může konkrétně přispět k posílení výzkumných a inovačních schopností na místní, regionální a národní úrovni, zejména v rámci strategií inteligentní specializace.

(¹) Úř. věst. L 75, 22.3.2005, s. 67.

- (34) Malé a střední podniky představují významný zdroj inovací a růstu a zaměstnanosti v Evropě. V programu Horizont 2020 je tudíž potřebné výrazně zapojení malých a středních podniků, definovaných v doporučení Komise 2003/361/ES⁽¹⁾. Měly by se tak podpořit cíle iniciativy „Small Business Act“, vyjádřené ve sdělení Komise ze dne 25. června 2008 nazvaném „Zelenou malým a středním podnikům.“ – „Small Business Act“ pro Evropu“. Program Horizont 2020 by měl poskytnout řadu nástrojů na podporu výzkumných a inovačních činností a kapacit malých a středních podniků v jednotlivých fázích inovačního cyklu.
- (35) Komise by měla provést hodnocení a zaznamenat míru účasti malých a středních podniků v programu Horizont 2020. Nebude-li dosažena ve vztahu k malým a středním podnikům cílová úroveň 20 % celkového spojeného rozpočtu na specifický cíl „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ a na prioritě „společenské výzvy“, měla by Komise prověřit příčiny této situace a neprodleně navrhnout vhodná nová opatření umožňující zvýšení účasti malých a středních podniků.
- (36) Provádění programu Horizont 2020 může vést k doplňkovým programům s účastí jen některých členských států, k účasti Unie v programech prováděných několika členskými státy nebo k zakládání společných podniků nebo k jiným opatřením ve smyslu článků 184, 185 a 187 Smlouvy o fungování EU. Tyto doplňkové programy by měly být určeny a prováděny otevřeným, transparentním a účinným způsobem.
- (37) S cílem urychlit cestu od nápadu k uvedení na trh při použití přístupu zdola nahoru a zvýšit zapojení podniků, malých a středních podniků i nových žadatelů do programu Horizont 2020 by měl být v rámci specifického cíle „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ a v rámci priority „společenské výzvy“ zaveden pilotní projekt „Rychlá cesta k inovacím. Měly by se tak podnítit investice soukromého sektoru do výzkumu a inovací, posílit výzkum a inovace se zaměřením na vytváření hodnot a urychlit vývoj technologií vedoucích k inovativním produktům, postupům a službám.
- (38) Při provádění programu Horizont 2020 by měla být uznána jedinečná role vysokých škol, kterou mají jakožto instituce excelence v rámci vědeckotechnické základny Unie ve vysokoškolském vzdělávání, výzkumu a v inovacích a jejich zásadní role, kterou hrají při propojování evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání a Evropského výzkumného prostoru.
- (39) Aby mělo unijní financování co největší dopad, měl by program Horizont 2020 rozvinout užší součinnost, případně také formou partnerství v rámci veřejného sektoru, s mezinárodními, národními a regionálními programy, které podporují výzkum a inovace. V této souvislosti by měl být program Horizont 2020 pobídkou k optimálnímu využití zdrojů a zabránit zbytečné duplikaci.
- (40) Většího dopadu by mělo být dosaženo také spojením programu Horizont 2020 s finančními prostředky soukromého sektoru v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru v klíčových oblastech, kde by výzkum a inovace mohly přispět k širším evropským cílům v oblasti konkurenceschopnosti, mobilizovat soukromé investice a napomoci ke zvládnutí společenských výzev. Základem těchto partnerství by měly být dlouhodobé závazky, včetně vyváženého příspěvku všech partnerů, partnerství by měla být kontrolovatelná, pokud jde o dosažení jejich cílů, a měla by být v souladu se strategickými cíli Unie v oblasti výzkumu, vývoje a inovací. Řízení a fungování těchto partnerství by mělo být otevřené, transparentní, efektivní a účelné a umožňovat zapojení široké škály zúčastněných stran působících v jejich konkrétních oblastech. Partnerství veřejného a soukromého sektoru ve formě společných technologických iniciativ vytvořená podle sedmého rámcového programu mohou pokračovat s využitím struktur vhodněji uzpůsobených pro daný účel.
- (41) Program Horizont 2020 by měl podporovat spolupráci se třetími zeměmi založenou na společném zájmu a vzájemném prospěchu. Mezinárodní spolupráce ve vědě, technologiích a inovacích by měla být zacílena tak, aby přispívala k dosažení cílů strategie Evropa 2020, jež se týká posílení konkurenceschopnosti, přispívala ke zvládnutí společenských výzev a podporovala vnější a rozvojové politiky Unie mimo jiné rozvojem součinnosti s vnějšími programy a přispíváním k plnění mezinárodních závazků Unie, například dosažení rozvojových cílů tisíciletí OSN. Činnosti v rámci mezinárodní spolupráce by měly být zachovány přinejmenším na úrovni sedmého rámcového programu.
- (42) V zájmu zachování rovných podmínek pro všechny podniky, které působí na vnitřním trhu, by mělo být financování z programu Horizont 2020 navrhováno v souladu s pravidly státní podpory, aby se zajistila efektivita veřejných výdajů a zabránilo narušení trhu, jako je vytlačení soukromého financování, vytváření neefektivních tržních struktur nebo udržování neefektivních podniků.

⁽¹⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků. (Úř. věst. L 124, 30.5.2003, s. 36).

(43) Evropská rada uznala na zasedání dne 4. února 2011 nutnost nového přístupu ke kontrole a řízení rizika při unijním financování výzkumu a požadovala nastolení nové rovnováhy mezi důvěrou a kontrolou a mezi podstupováním rizika a vyhýbáním se riziku. Evropský parlament v usnesení ze dne 11. listopadu 2010 o zjednodušení provádění rámcových programů pro výzkum požadoval rozumné zjednodušení administrativy a financování a uvedl, že řízení financování evropského výzkumu by mělo být ve vztahu k účastníkům více založeno na důvěře a mělo by ve větší míře tolerovat rizika. V závěrech zprávy o průběžném hodnocení sedmého rámcového programu se uvádí, že k dosažení zásadního posunu ve zjednodušení je zapotřebí radikálnějšího přístupu a že je třeba obnovit rovnováhu mezi rizikem a důvěrou.

(44) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případným ukládáním sankcí. Revidovaná strategie kontroly, která je zaměřena méně na minimalizaci míry chyb a více na kontrolu založenou na analýze rizika a na zjišťování podvodů, by měla omezit zátěž, kterou kontrola představuje pro účastníky.

(45) Je důležité zajistit řádné finanční řízení programu Horizont 2020 a jeho provádění co nejúčinnějším a uživatelsky nejvstřícnějším způsobem a zároveň zajistit právní jistotu a přístupnost programu Horizont 2020 pro všechny účastníky. Je nezbytné zajistit soulad s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012⁽¹⁾ a s požadavky na zjednodušení a zlepšování právní úpravy.

(46) Účinné řízení výkonnosti, včetně hodnocení a sledování, vyžaduje vytvoření konkrétních ukazatelů výkonnosti, které lze v průběhu času měřit, které jsou realistické a odrážejí logiku zásahu a které odpovídají příslušné hierarchii cílů a činností. Měly by být zavedeny vhodné mechanismy koordinace mezi prováděním a sledováním programu Horizont 2020 a sledováním pokroku, výsledků a fungování Evropského výzkumného prostoru.

(47) Do konce roku 2017 by stávající i nová partnerství veřejného a soukromého sektoru, včetně společných technologických iniciativ, měla být v rámci průběžného hodnocení programu Horizont 2020 podrobena důkladnému posouzení, jež by mimo jiné zahrnovalo i analýzu jejich otevřenosti, transparentnosti a efektivity. Toto posouzení

by mělo zohlednit hodnocení EIT, jak je uvedeno v článku 16 nařízení (ES) č. 294/2008, a umožnit tak hodnocení na základě společných zásad.

(48) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž posílit celkový výzkumný a inovační rámec a koordinovat činnosti v celé Unii nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, a proto jich může být z důvodu zamezení duplicitám, zachování kritického množství v klíčových oblastech a zajištění optimálního využití veřejného financování lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity uvedenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(49) Z důvodu právní jistoty a přehlednosti by mělo být rozhodnutí č. 1982/2006/ES zrušeno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) (dále jen „program Horizont 2020“) a určuje rámec, kterým se řídí unijní podpora výzkumných a inovačních činností, čímž se posiluje evropská vědecká a technologická základna a upevňuje přínos pro společnost, jakož i lepší využívání hospodářského a průmyslového potenciálu politik v oblasti inovací, výzkumu a technologického rozvoje.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „výzkumnými a inovačními činnostmi“ celé spektrum činností v oblasti výzkumu, technologického rozvoje, demonstrací a inovací, včetně podpory spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, šíření a optimalizace výsledků a podněcování vysoce kvalitní odborné přípravy a mobility výzkumných pracovníků v Unii;

2) „přímými akcemi“ výzkumné a inovační činnosti uskutečňované Komisí prostřednictvím Společného výzkumného střediska;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

- 3) „nepřímými akcemi“ výzkumné a inovační činnosti, které Unie finančně podporuje a účastníci je uskutečňují;
- 4) „partnerstvím veřejného a soukromého sektoru“ partnerství, v jehož rámci se partneři ze soukromého sektoru, Unie a ve vhodných případech i další partneři, jako jsou orgány veřejného sektoru, zavázají, že budou společně podporovat přípravu a provádění výzkumného a inovačního programu nebo činností;
- 5) „partnerstvím v rámci veřejného sektoru“ partnerství, v jehož rámci se veřejnoprávní subjekty či subjekty pověřené výkonem veřejné služby na místní, regionální, celostátní nebo mezinárodní úrovni spolu s Uníí zavázají, že budou společně podporovat přípravu a provádění výzkumného a inovačního programu nebo činností;
- 6) „výzkumnými infrastrukturami“ zařízení, zdroje a služby, které výzkumná obec využívá pro provádění výzkumu a posílení inovací ve svých oblastech. Mohou být případně využity i mimo oblast výzkumu, jako například pro účely vzdělávání nebo veřejných služeb. Zahrnují základní vědecké vybavení nebo sady nástrojů, znalostní zdroje, jako jsou sbírky, archivy nebo vědecké údaje, elektronickou infrastrukturu, jako jsou data, počítačové systémy a komunikační sítě; a všechny další infrastruktury jedinečné povahy, jež mají zásadní význam pro dosažení excelence ve výzkumu a inovacích. Tyto infrastruktury mohou být „na jednom místě“, „virtuální“ nebo „distribuované“;
- 7) „strategií inteligentní specializace“ strategie inteligentní specializace ve smyslu článku 2 bodu 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽¹⁾.

Článek 3

Zavedení programu Horizont 2020

Program Horizont 2020 se zavádí na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

Článek 4

Přidaná hodnota Unie

Program Horizont 2020 maximalizuje přidanou hodnotu a vliv Unie, přičemž se zaměřuje na cíle a činnosti, které nemohou být účinně uskutečňovány členskými státy samostatně. Program

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Viz strana 320 v tomto čísle Úředního věstníku).

Horizont 2020 hraje zásadní úlohu při naplňování strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění (dále jen „strategie Evropa 2020“) tím, že vytváří společný strategický rámec pro unijní financování vynikajícího výzkumu a inovací, a tedy působí jako prostředek k mobilizaci soukromých a veřejných investic, vytvoření nových pracovních příležitostí a zajištění dlouhodobé udržitelnosti, růstu, hospodářského rozvoje, sociálního začlenění a průmyslové konkurenceschopnosti Evropy, jakož i přístupu ke společenským výzvám v celé Unii.

Článek 5

Obecný cíl, priority a specifické cíle

1. Obecným cílem programu Horizont 2020 je přispět k vybudování společnosti a hospodářství založených na znalostech a inovacích v celé Unii mobilizací dalších prostředků k financování výzkumu, vývoje a inovací a přispěním k tomu, aby byly v celé Unii do roku 2020 dosaženy cíle výzkumu a vývoje, včetně cíle 3 % HDP věnovaných na výzkum a vývoj. Tím podpoří provádění strategie Evropa 2020 a dalších politik Unie a také vytvoření a fungování Evropského výzkumného prostoru. První soubor příslušných ukazatelů výkonnosti posuzujících pokrok při dosahování obecného cíle je uveden v úvodu přílohy I.

2. Obecný cíl uvedený v odstavci 1 se uskutečňuje prostřednictvím tří vzájemně se podporujících priorit, které jsou zaměřeny na:

- a) vynikající vědu;
- b) vedoucí postavení v průmyslu;
- c) společenské výzvy.

Specifické cíle odpovídající každé z těchto tří priorit spolu s hlavními rysy činností jsou uvedeny v částech I až III přílohy I.

3. Obecný cíl uvedený v odstavci 1 se uskutečňuje rovněž prostřednictvím specifických cílů „šíření excelence a rozšiřování účasti“ a „věda se společností a pro společnost“, které jsou uvedeny části IV a V přílohy I spolu s hlavními rysy příslušných činností.

4. Společné výzkumné středisko přispěje k realizaci obecného cíle a priorit uvedených v odstavcích 1 a 2 poskytováním vědecké a technické podpory pro politiky Unie, případně ve spolupráci s příslušnými stranami podílejícími se na výzkumu na národní a regionální úrovni, například pokud jde o vývoj strategií inteligentní specializace. Specifický cíl a hlavní rysy příslušných činností jsou uvedeny v části VI přílohy I.

5. Evropský inovační a technologický institut (dále jen „EIT“) přispívá k realizaci obecného cíle a priorit uvedených v odstavcích 1 a 2 prostřednictvím specifického cíle integrovat znalostní trojúhelník vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací. Příslušné ukazatele výkonnosti pro EIT jsou uvedeny v úvodu přílohy a specifické cíle spolu s hlavními rysy těchto činností jsou uvedeny v části VII přílohy I.

6. V rámci priorit, specifických cílů a hlavních rysů příslušných činností uvedených v odstavcích 2 a 3 lze zohlednit nové a nepředvídané potřeby, které vyvstanou během doby provádění programu Horizont 2020. Může jít v řádně odůvodněných případech například o reakce na nově vznikající příležitosti, krize a hrozby, jakož i na potřeby týkající se rozvoje nových politik Unie.

Článek 6

Rozpočet

1. Finanční krytí pro provedení programu Horizont 2020 se stanoví na 770 283 milionů EUR v běžných cenách, přičemž maximálně 743 169 milionů EUR z této částky se přidělí na činnosti podle hlavy XIX Smlouvy o fungování EU.

Roční rozpočtové prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.

2. Částka na činnosti podle hlavy XIX Smlouvy o fungování EU se mezi priority uvedené v čl. 5 odst. 2 tohoto nařízení rozdělí takto:

- a) vynikající věda 244 411 milionů EUR v běžných cenách;
- b) vedoucí postavení v průmyslu 170 155 milionů EUR v běžných cenách;
- c) společenské výzvy 29 679 milionů EUR v běžných cenách.

Maximální celková částka finančního příspěvku Unie z programu Horizont 2020 na specifické cíle stanovené v čl. 5 odst. 3 a na nejaderné přímé akce Společného výzkumného střediska se rozdělí takto:

- i) „šíření excelence a rozšiřování účasti“ 8 165 milionů EUR v běžných cenách.
- ii) „věda se společností a pro společnost“ 4 622 milionů EUR v běžných cenách.

iii) nejaderné přímé akce Společného výzkumného střediska 19 026 milionů EUR v běžných cenách.

Orientační rozdělení mezi priority a specifické cíle stanovené v čl. 5 odst. 2 a 3 jsou uvedeny v příloze II.

3. EIT je financován prostřednictvím maximálního příspěvku z programu Horizont 2020 ve výši 27 114 EUR v běžných cenách, jak je uvedeno v příloze II.

4. Finanční krytí programu Horizont 2020 může zahrnovat výdaje týkající se přípravných, sledovacích, kontrolních, auditních a hodnotících činností, které jsou zapotřebí k řízení programu Horizont 2020 a dosahování jeho cílů, zejména studií a jednání odborníků, která souvisejí s cíli programu Horizont 2020, výdaje související se sítěmi informačních technologií zaměřenými na zpracování a výměnu informací, jakož i všechny ostatní výdaje na technickou a administrativní pomoc, které Komise vynaloží na řízení programu Horizont 2020.

V případě potřeby a v řádně odůvodněných případech lze prostředky pro krytí výdajů na technickou a administrativní pomoc zanést do rozpočtu programu Horizont 2020 i po roce 2020 s cílem umožnit řízení akcí nedokončených k 31. prosinci 2020. Program Horizont 2020 neslouží k financování budování či provozu programu Galileo, programu Copernicus nebo společného evropského podniku pro ITER.

5. Aby bylo možné reagovat na nepředvídané situace nebo nový vývoj a nové potřeby, může Komise po provedení průběžného hodnocení programu Horizont 2020 uvedeného v čl. 32 odst. 3 a v návaznosti na výsledky přezkumu EIT uvedeného v čl. 32 odst. 2) přezkoumat v rámci ročního rozpočtového procesu částky vyčleněné na priority a na specifické cíle „šíření excelence a rozšiřování účasti“ a „věda se společností a pro společnost“ uvedené v odstavci 2 tohoto článku a orientační rozdělení podle specifických cílů v rámci těchto priorit uvedené v příloze II, jakož i příspěvky na EIT uvedené v odstavci 3 tohoto článku. Komise může rovněž za stejných podmínek převést prostředky mezi jednotlivými prioritami a specifickými cíli a EIT až do výše 7,5 % původní celkové přidělené částky pro každou prioritu a mezi specifickými cíli „šíření excelence a rozšiřování účasti“ a „věda se společností a pro společnost“ a až do výše 7,5 % původního orientačního rozdělení u každého specifického cíle a až do výše 7,5 % příspěvků na EIT. Takto nelze převést prostředky na přímé akce Společného výzkumného střediska uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 7

Přidružení třetích zemí

1. Program Horizont 2020 je otevřen přidružení:

- a) přístupujících zemí, kandidátských zemí a potenciálních kandidátských zemí v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto zemí v programech Unie stanovenými v příslušných rámcových dohodách a v rozhodnutích rad přidružení nebo v podobných dohodách;

b) členů Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) nebo zemí či území, na něž se vztahuje evropská politika sousedství, a které splňují všechna tato kritéria:

i) mají dobré kapacity v oblasti vědy, technologií a inovací;

ii) osvědčily se, pokud jde o účast ve výzkumných a inovačních programech Unie;

iii) zajišťují spravedlivé a rovné zacházení s právy duševního vlastnictví.

c) zemí nebo území přidružených k sedmému rámcovému programu.

2. Zvláštní podmínky týkající se účasti přidružených zemí v programu Horizont 2020, včetně finančního příspěvku podle hrubého domácího produktu přidružené země, stanoví mezinárodní dohody mezi Uníí a přidruženými zeměmi.

Zásady a podmínky přidružení států ESVO, které jsou stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP), jsou v souladu s ustanoveními uvedené dohody.

HLAVA II

PROVÁDĚNÍ

KAPITOLA I

Provádění, řízení a formy podpory

Článek 8

Provádění formou zvláštního programu a příspěvku Evropskému inovačnímu a technologickému institutu

Program Horizont 2020 se provede prostřednictvím konsolidovaného zvláštního programu zavedeného rozhodnutím Rady 2013/743/EU⁽¹⁾, který stanoví cíle a podrobná prováděcí pravidla, a prostřednictvím finančního příspěvku na EIT.

Zvláštní program obsahuje jednu část pro každou ze tří priorit uvedených v čl. 5 odst. 2, jednu část pro každý ze specifických cílů uvedených v čl. 5 odst. 3 a jednu část pro nejaderné přímé akce Společného výzkumného střediska.

Tři priority programu Horizont 2020 budou mezi sebou účinně koordinovány.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/743/EU ze dne 3 prosince 2013 o zřízení zvláštního programu k provedení Horizontu 2020 – rámcového programu pro výzkum a inovace (2014–2020) a o zrušení rozhodnutí 2006/971/ES, 2006/972/ES, 2006/973/ES, 2006/974/ES a 2006/975/ES (Viz strana 965 v tomto čísle Úředního věstníku).

Článek 9

Řízení

1. Program Horizont 2020 provede Komise v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.

2. Komise může také prováděním programu Horizont 2020 zčásti pověřit financující subjekty uvedené v čl. 58 odst. 1 písm. c) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 10

Formy podpory Unie

1. Program Horizont 2020 podporuje nepřímé akce prostřednictvím jedné nebo několika forem financování stanovených v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, zejména grantů, cen, zadávání veřejných zakázek a finančních nástrojů. Finanční nástroje jsou hlavní formou financování činností blízkých trhu podporovaných v rámci programu Horizont 2020.

2. Program Horizont 2020 rovněž podporuje přímé akce prováděné Společným výzkumným střediskem.

3. Pokud přímé akce prováděné Společným výzkumným střediskem přispívají k iniciativám stanoveným podle článku 185 nebo 187 Smlouvy o fungování EU, nepovažuje se tento příspěvek za součást finančního příspěvku přiděleného na tyto iniciativy.

Článek 11

Pravidla pro účast a šíření výsledků

Pro nepřímé akce se použijí pravidla pro účast a šíření výsledků stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013⁽²⁾.

KAPITOLA II

Plánování

Oddíl I

Obecné zásady

Článek 12

Externí poradenství a zapojení společnosti

1. Při provádění programu Horizont 2020 se vezme v potaz poradenství a příspěvky, které poskytnou: nezávislé poradní skupiny odborníků na vysoké úrovni zřízené Komisí, s širokou základnou zúčastněných stran zahrnujících výzkum, podniky a občanskou společnost, za účelem poskytování nezbytných mezioborových a meziodvětvových hledisek s přihlédnutím k příslušným stávajícím iniciativám na unijní, národní i regionální úrovni. Další příspěvky poskytnou struktury pro dialog vytvořené podle mezinárodních dohod o vědecko-technické

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013, kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků Horizontu 2020 – rámcového programu pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje nařízení (ES) č. 1906/2006 (Viz strana 81 v tomto čísle Úředního věstníku).

spolupráci; činnosti zaměřené na budoucí vývoj; cílené veřejné konzultace, zahrnující ve vhodných případech i konzultace s vnitrostátními a regionálními orgány nebo zúčastněnými stranami; a transparentní a interaktivní procesy, které zajišťují podporu odpovědného výzkumu a inovací.

Rovněž se zohlední, je-li to vhodné, poradenství týkající se určení a navržení strategických priorit Výborem pro Evropský výzkumný prostor a inovace, dalšími skupinami v oblasti Evropského výzkumného prostoru a Skupinou pro podnikovou politiku.

2. Plně se rovněž zohlední příslušné aspekty výzkumných a inovačních programů zřízených mimo jiné EIT, evropskými technologickými platformami a evropskými inovačními partnerstvími, jakož i poradenství vědeckých panelů, jako je vědecká komise pro zdraví.

Článek 13

Součinnost s národními programy a společné plánování

1. Při provádění programu Horizont 2020 se zohlední potřeba vytvořit odpovídající součinnost a doplňkovost mezi národními a evropskými programy pro výzkum a inovace, například v oblastech, v nichž se usiluje o koordinaci prostřednictvím iniciativ společného plánování.

2. Iniciativám společného plánování může být po zvážení poskytnuta podpora Unie prostřednictvím nástrojů uvedených v článku 26 podle podmínek a kritérií stanovených pro takové nástroje.

Článek 14

Průřezové otázky

1. Mezi prioritami programu Horizont 2020 i v jejich rámci se vytvoří vazby a styčné body. V tomto ohledu se zvláštní pozornost věnuje:

- a) rozvoji a používání klíčových základních a průmyslových technologií, jakož i budoucích a vznikajících technologií;
- b) oblastem týkajícím se překlenutí vzdálenosti mezi objevem a uplatněním na trhu;
- c) mezioborovému a meziodvětvovému výzkumu a inovacím;
- d) společenským, ekonomickým a humanitním vědám;
- e) změně klimatu a udržitelnému rozvoji;

- f) podpoře fungování a uskutečnění Evropského výzkumného prostoru a stěžejní iniciativě „Unie inovací“;
- g) rámcovým podmínkám na podporu stěžejní iniciativy „Unie inovací“;
- h) příspěvku ke všem příslušným stěžejním iniciativám strategie Evropa 2020 (včetně Digitální agendy pro Evropu);
- i) rozšíření účasti v oblasti výzkumu a inovací v celé Unii a pomoci překonat propast v oblasti výzkumu a inovací v Evropě;
- j) mezinárodním sítím pro vynikající výzkumné pracovníky a inovátory, jako je Evropská spolupráce v oblasti vědy a technologií (COST);
- k) spolupráci se třetími zeměmi;
- l) odpovědnému výzkumu a inovacím včetně hlediska rovnosti žen a mužů;
- m) zapojení malých a středních podniků do výzkumu a inovací a širší účasti soukromého sektoru;
- n) zvýšení přitažlivosti povolání výzkumného pracovníka; a
- o) usnadňování přeshraniční a meziodvětvové mobility výzkumných pracovníků.

2. Pokud se podporuje nepřímá akce, která má velký význam pro několik priorit uvedených v čl. 5 odst. 2 a 2a nebo několik specifických cílů v rámci těchto priorit, lze finanční částku na tuto akci složit z částek přidělených pro každou dotčenou prioritu nebo každý dotčený specifický cíl.

Článek 15

Vývoj povahy vědy, technologií, inovací, ekonomik a společnosti

Program Horizont 2020 se provádí tak, aby se zajistilo, že podporované priority a akce odpovídají měnícím se potřebám a zohledňují vyvíjející se povahu vědy, technologií, inovací, ekonomik a společnosti v globalizovaném světě, pokud inovace zahrnují obchodní, organizační, technologické, společenské a environmentální aspekty. Při navrhování změn priorit a akcí v rámci programu Horizont 2020 se zohlední externí poradenství uvedené v článku 12, jakož i doporučení obsažená v průběžném hodnocení uvedeném v čl. 32 odst. 3.

Článek 16

Rovnost žen a mužů

Program Horizont 2020 zajistí účinné prosazování rovnosti žen a mužů a genderové hledisko v obsahu výzkumu a inovací. Zvláštní pozornost musí být věnována zajištění rovného zastoupení žen a mužů, v závislosti na konkrétní oblasti výzkumu a inovací, v hodnotících panelech a v orgánech, jako jsou např. poradní skupiny a odborné skupiny.

Genderové hledisko se odpovídajícím způsobem začlení do obsahu výzkumu a inovací ve strategiích, programech a projektech a je uplatňováno ve všech fázích výzkumného cyklu.

Článek 17

Profesní dráha výzkumných pracovníků

Program Horizont 2020 se provádí v souladu s nařízením (EU) č. 1290/2013, což přispěje k posílení jednotného trhu pro výzkumné pracovníky a přitažlivosti profesní dráhy výzkumných pracovníků v celé Unii v rámci Evropského výzkumného prostoru, přičemž se zohlední nadnárodní povaha většiny akcí podporovaných v rámci programu.

Článek 18

Otevřený přístup

1. Zajistí se otevřený přístup k vědeckým publikacím, které jsou výsledkem výzkumu financovaného z veřejných prostředků v rámci programu Horizont 2020. Tento otevřený přístup musí být uplatňován v souladu s nařízením (EU) č. 1290/2013.

2. Prosazuje se otevřený přístup k údajům z výzkumu, které jsou výsledkem výzkumu financovaného z veřejných prostředků v rámci programu Horizont 2020. Tento otevřený přístup musí být uplatňován v souladu s nařízením (EU) č. 1290/2013.

Článek 19

Etické zásady

1. Veškeré výzkumné a inovační činnosti prováděné v rámci programu Horizont 2020 musí být v souladu s etickými zásadami a s příslušnými vnitrostátními, unijními a mezinárodními právními předpisy, včetně Listiny základních práv Evropské unie a Evropské úmluvy o lidských právech a jejích dodatkových protokolů.

Zvláštní pozornost se věnuje zásadě proporcionality, právu na soukromí, právu na ochranu osobních údajů, právu na fyzickou a duševní nedotknutelnost osoby, právu na nediskriminaci a potřebě zajistit vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.

2. Výzkumné a inovační činnosti prováděné v rámci programu Horizont 2020 se zaměří výlučně na civilní využití.

3. Nefinancují se tyto oblasti výzkumu:

a) výzkumná činnost zaměřená na klonování lidí k reprodukčním účelům;

b) výzkumná činnost zaměřená na změny genetické výbavy lidských bytostí, která by mohla učinit tyto změny dědičnými⁽¹⁾;

c) výzkumné činnosti zaměřené na vytvoření lidských embryí výlučně za účelem výzkumu nebo za účelem získání kmenových buněk, mimo jiné prostřednictvím přenosu jádra somatické buňky.

4. Výzkum na lidských kmenových buňkách, pocházejících z dospělých jedinců i z embryí, může být financován v závislosti na obsahu vědeckého návrhu i na právním rámci daných členských států. Financování se neposkytne na výzkumné činnosti, které jsou zakázány ve všech členských státech. V členském státě se nefinancuje žádná činnost, která je v něm zakázána.

5. Oblasti výzkumu uvedené v odstavci 3 tohoto článku mohou být přezkoumány s ohledem na vědecký pokrok v rámci průběžného hodnocení uvedeného v čl. 32 odst. 3.

Článek 20

Doplňkovost k dalším programům Unie

Program Horizont 2020 se provede způsobem, který doplňuje ostatní unijní programy a politiky financování, včetně evropských strukturálních a investičních fondů, společné zemědělské politiky, Programu pro konkurenceschopnost podniků a malých a středních podniků (COSME) (2014-2020), programu Erasmus+ a programu Life.

Článek 21

Součinnost s evropskými strukturálními a investičními fondy

Kromě unijních, vnitrostátních a regionálních strukturálních politik přispívá program Horizont 2020 rovněž k překonání propasti mezi výzkumem a inovacemi v Unii podporou součinnosti s evropskými strukturálními a investičními fondy. Tam, kde je to možné, se může použít kumulativní financování stanovené v nařízení (EU) č. 1290/2013.

⁽¹⁾ Výzkum související s léčbou rakoviny gonád může být financován.

Oddíl II

Zvláštní oblasti činnosti

Článek 22

Mikro podniky a malé a střední podniky

1. Zvláštní pozornost se věnuje zajištění přiměřené účasti mikropodniků, malých a středních podniků v celém průběhu provádění programu Horizont 2020 dopadu výzkumu a inovací na tyto podniky. Kvantitativní a kvalitativní posouzení účasti malých a středních podniků se provedou v rámci opatření pro hodnocení a sledování.

2. Kromě vytvoření lepších podmínek pro účast malých a středních podniků na všech relevantních příležitostech v rámci programu Horizont 2020 se provedou zvláštní akce. Konkrétně se v rámci jediného centralizovaného řídicího systému vytvoří specializovaný nástroj pro malé a střední podniky zacílený na všechny druhy malých a středních podniků s inovačním potenciálem v širokém smyslu a primárně se provádí zdola nahoru prostřednictvím trvalé veřejné výzvy k předkládání návrhů přizpůsobené potřebám malých a středních podniků, jak je uvedeno v příloze I části II bodu 3.3 písm. a), v rámci specifického cíle „inovace v malých a středních podnicích“. Tento nástroj zohlední specifický cíl „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“, uvedený v příloze I části II bodě 1, i každý ze specifických cílů v rámci priority „společenské výzvy“, uvedených v příloze I části III bodech 1 až 7, a provádí se konzistentním způsobem.

3. Integrovaný přístup popsáný v odstavcích 1 a 2 a zjednodušení postupů by mělo vést k tomu, že na malé a střední podniky bude směřovat minimálně 20 % celkového spojeného rozpočtu na specifický cíl „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ a na prioritu „společenské výzvy“.

4. Zvláštní pozornost se věnuje odpovídajícímu zastoupení malých a středních podniků v partnerstvích veřejného a soukromého sektoru uvedených v článku 25.

Článek 23

Společné projekty a programy partnerství

Program Horizont 2020 se v první řadě provádí prostřednictvím nadnárodních společných projektů poskytovaných na základě výzev k předkládání návrhů v rámci pracovních programů programu Horizont 2020 stanovených v rozhodnutí 2013/743/EU. Tyto projekty doplní partnerství veřejného a soukromého sektoru a partnerství v rámci veřejného sektoru. Tato partnerství se navrhuje s účastí členských států a stanoví zásady své vnitřní správy.

Článek 24

Rychlá cesta k inovacím

Rychlá cesta k inovacím se provádí jako pilotní projekt v plném rozsahu v souladu s článkem 54 nařízení (EU) č. 1290/2013, zřizujícím výzvu pro akce tohoto projektu, jenž bude zahájen v roce 2015.

Článek 25

Partnerství veřejného a soukromého sektoru

1. Program Horizont 2020 se může provádět prostřednictvím partnerství veřejného a soukromého sektoru, v jejichž rámci se všichni zúčastnění partneři zaváží k podpoře rozvoje a provádění činností předkonkurenčního výzkumu a inovací, které mají strategický význam pro konkurenceschopnost Unie a její vedoucí postavení v průmyslu nebo k přístupu ke konkrétním společenským výzvám. Partnerství veřejného a soukromého sektoru se provede tak, aby nebránilo plné účasti nejlepších evropských aktérů.

2. Při účasti Unie v partnerstvích veřejného a soukromého sektoru se využije již existujících a úsporných řídicích struktur a tato účast může mít jednu z těchto forem:

- a) finanční příspěvky Unie pro společné podniky založené podle článku 187 Smlouvy o fungování EU v rámci sedmého rámcového programu, s výhradou změny jejich základních aktů, pro nová partnerství veřejného a soukromého sektoru vzniklá podle článku 187 Smlouvy o fungování EU a pro další financující subjekty uvedené v čl. 58 odst. 1 písm. c) bodě iv) a vii) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Tato forma partnerství se použije pouze v případech, kdy je to odůvodněno rozsahem sledovaných cílů a mírou potřebných zdrojů, s plným zohledněním příslušných posouzení dopadů, a kdy by jiné formy partnerství nevedly k naplnění cílů nebo k vytvoření potřebného pákového účinku;
- b) smlouvy uzavřené mezi partnery uvedenými v odstavci 1, ve kterých se stanoví cíle partnerství, příslušné závazky partnerů, hlavní ukazatele výkonnosti a výstupy, kterých se má dosáhnout, včetně označení výzkumných a inovačních činností, na které se žádá podpora z programu Horizont 2020.

Za účelem zapojení zúčastněných partnerů, případně včetně koncových uživatelů, vysokých škol, malých a středních podniků a výzkumných institucí zpřístupní partnerství veřejného a soukromého sektoru veřejné finanční prostředky transparentními postupy a především prostřednictvím výzev k předkládání návrhů podle pravidel pro účast, která jsou v souladu s pravidly programu Horizont 2020. Výjimky z použití výzev k předkládání návrhů je třeba řádně odůvodnit.

3. Partnerství veřejného a soukromého sektoru se určují a provádějí otevřeným, transparentním a účinným způsobem. Jejich určení je založeno na všech těchto kritériích:

- a) prokázání přidané hodnoty akce na úrovni Unie a výběru nástroje, jenž má být použit;
- b) míra vlivu na průmyslovou konkurenceschopnost, vytváření pracovních míst, udržitelný růst a socioekonomické otázky, včetně společenských výzev, posouzená podle jasně určených a měřitelných cílů;

- c) dlouhodobý závazek všech partnerů, včetně jejich vyváženého příspěvku, na základě sdílené vize a jasně vymezených cílů;
- d) rozsah zapojených zdrojů a schopnost mobilizovat další investice do výzkumu a inovací;
- e) jasné vymezení úloh každého z partnerů a dohodnuté klíčové ukazatele výkonnosti na zvolené období;
- f) doplňkovost s dalšími částmi programu Horizont 2020 a soulad se strategickými prioritami Unie pro výzkum a vývoj, zejména s prioritami strategie Evropa 2020.

V rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru se případně zajistí doplňkovost priorit a činností na jedné straně a zapojení členských států na straně druhé.

4. Priority výzkumu, na něž se vztahuje partnerství veřejného a soukromého sektoru, mohou být případně zahrnuty do pravidelných výzev k předkládání návrhů v rámci pracovních programů programu Horizont 2020, s cílem rozvinout novou součinnost s výzkumnými a inovačními činnostmi, které mají strategický význam.

Článek 26

Partnerství v rámci veřejného sektoru

1. Program Horizont 2020 přispívá k posilování partnerství v rámci veřejného sektoru podle potřeby v případech, kdy se v rámci společně provádějí akce na regionální, národní nebo mezinárodní úrovni.

Zvláštní pozornost se věnuje iniciativám společného plánování mezi členskými státy. Iniciativy společného plánování podporované z programu Horizont 2020 zůstávají otevřené účasti kteréhokoli členského státu nebo přidružené země.

2. Partnerství v rámci veřejného sektoru lze podporovat v rámci jednotlivých priorit stanovených v čl. 5 odst. 2 nebo mezi těmito prioritami, zejména prostřednictvím:

- a) nástroje ERA-NET s využitím grantů na podporu partnerství v rámci veřejného sektoru při jejich přípravě, zřizování síťových struktur, navrhování, provádění a koordinaci společných činností, včetně unijního doplňkového financování nanejvýš jedné společné výzvy ročně a akcí nadnárodní povahy;
- b) účasti Unie v programech prováděných několika členskými státy v souladu s článkem 185 Smlouvy o fungování EU, je-li to odůvodněno rozsahem sledovaných cílů a mírou potřebných zdrojů.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) je doplňkové financování podmíněno prokázáním přidané hodnoty akce na úrovni Unie a předchozími orientačními finančními závazky zúčastněných subjektů v hotovosti nebo v naturáliích, pokud jde o společné výzvy a akce. Jedním z cílů nástroje ERA-NET může být harmonizace pravidel a způsobů provádění společných výzev a akcí, je-li taková harmonizace možná. Může se také použít za účelem přípravy iniciativy podle článku 185 Smlouvy o fungování EU.

Pro účely prvního pododstavce písm. b), iniciativy se navrhují pouze v případech, kdy nastane potřeba vytvořit specializovanou prováděcí strukturu a kdy se zúčastněné země ve vysoké míře zavázaly k integraci na vědecké, řídicí a finanční úrovni. Návrhy těchto iniciativ se kromě toho určí na základě všech těchto kritérií:

- a) jasné vymezení sledovaného cíle a jeho význam pro cíle programu Horizont 2020 a obecnější cíle politiky Unie;
- b) orientační finanční závazky zúčastněných zemí, v hotovosti nebo v naturáliích, včetně předchozích závazků vyrovnat vnitrostátní nebo regionální investice pro účely nadnárodního výzkumu a inovací a, případně, sdílet zdroje;
- c) přidaná hodnota akce na úrovni Unie;
- d) kritické množství, pokud jde o velikost a počet zapojených programů, podobnost nebo doplňkovost činností a jejich podíl na příslušném výzkumu;
- e) vhodnost článku 185 Smlouvy o fungování EU jako prostředku pro dosažení cílů.

Článek 27

Mezinárodní spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi

1. Právní subjekty vymezené v čl. 2 odst. 1 bodu 13 nařízení (EU) č. 1290/2013 usazené v třetích zemích a mezinárodní organizace jsou způsobilé k účasti na nepřímých akcích programu Horizont 2020 za podmínek uvedených v uvedeném nařízení. Mezinárodní spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi je podporována a začleněna do programu Horizont 2020, zejména za účelem dosažení těchto cílů:

- a) posílení excelence a přitažlivosti Unie v oblasti výzkumu a inovací a také její hospodářské a průmyslové konkurenceschopnosti;

b) účinné zvládání společných společenských výzev;

c) podpora cílů vnější a rozvojové politiky Unie, doplňování vnějších a rozvojových programů včetně mezinárodních závazků a s nimi souvisejících cílů, jako je naplňování rozvojových cílů tisíciletí v rámci OSN. Usiluje se o součinnost s dalšími politikami Unie.

2. Cílené akce zaměřené na podporu spolupráce s konkrétními třetími zeměmi nebo skupinami třetích zemí, včetně strategických partnerů Unie, se provádějí na základě strategického přístupu, jakož i společného zájmu, priorit a vzájemného prospěchu, s přihlédnutím k vědeckým a technologickým kapacitám těchto zemí a ke zvláštním potřebám, tržním příležitostem a očekávanému dopadu těchto akcí.

Měl by se podporovat a případně sledovat vzájemný přístup k programům třetích zemí. Pro dosažení co největšího dopadu mezinárodní spolupráce se podporuje koordinace a součinnost s iniciativami členských států a přidružených zemí. Povaha spolupráce se může lišit podle konkrétních partnerských zemí.

Při prioritách spolupráce se zohlední vývoj politik Unie, příležitosti pro spolupráci se třetími zeměmi a spravedlivé a rovné zacházení s právy duševního vlastnictví.

3. Dále se v rámci programu Horizont 2020 provádějí horizontální a průřezové činnosti na podporu strategického rozvoje mezinárodní spolupráce.

Článek 28

Informace, komunikace, využívání a šíření výsledků

Komise provádí informační a komunikační činnosti týkající se programu Horizont 2020, včetně komunikačních opatření týkajících se podporovaných projektů a výsledků. Zejména poskytne členským státům včas podrobné informace.

Část rozpočtu programu Horizont 2020 přidělená na komunikaci se použije rovněž na komunikaci politických priorit Unie souvisejících s obecným cílem tohoto nařízení.

Činnosti zaměřené na šíření informací a na komunikaci jsou je nedílnou součástí všech akcí podporovaných programem Horizont 2020. Informace a komunikace týkající se programu Horizont 2020 včetně podporovaných projektů jsou dostupné a přístupné v digitální podobě.

Kromě toho se podpoří tyto zvláštní akce:

a) iniciativy zaměřené na rozšíření povědomí o financování v rámci programu Horizont 2020 a usnadnění přístupu k němu, zejména pro poměrně málo zastoupené regiony nebo typy účastníků;

b) cílená pomoc pro projekty a konsorcia s cílem poskytnout jim odpovídající přístup k dovednostem nutným pro optimalizaci komunikace o výsledcích a jejich využívání a šíření;

c) akce, které sdružují a šíří výsledky z řady projektů, včetně projektů případně financovaných z jiných zdrojů, za účelem vytvoření uživatelsky vstřícných databází a zpráv, jež shrnují hlavní výsledky; a případně jejich zprostředkování a šíření vědecké obci, podnikům a široké veřejnosti;

d) šíření výsledků mezi tvůrci politik, včetně orgánů pro normalizaci, s cílem podpořit využívání výsledků s významem pro politiku náležitými subjekty na mezinárodní, unijní, národní a regionální úrovni;

e) iniciativy na podporu dialogu a diskuze s veřejností o otázkách souvisejících s vědou, technologiemi a inovacemi, se zapojením výzkumných a inovačních společenství a organizací občanské společnosti, jakož i pro využití sociálních médií a dalších inovačních technologií a metodik, zejména v zájmu posílení obecného povědomí o přínosech výzkumu a inovací při reakci na společenské výzvy.

KAPITOLA III

Kontrola

Článek 29

Kontrola a audit

1. Kontrolní systém vytvořený za účelem provádění tohoto nařízení je navržen tak, aby poskytoval odpovídající jistotu dosažení dostatečného snížení a náležitého řízení rizik týkajících se účelnosti a efektivnosti operací, jakož i legality a správnosti uskutečněných transakcí s přihlédnutím k víceleté povaze programů i k povaze dotyčných plateb.

2. Kontrolní systém zajistí náležitou rovnováhu mezi důvěrou a kontrolou, přičemž bere ohled na správní a jiné náklady na kontroly na všech úrovních, zejména pro účastníky, tak aby bylo možné dosáhnout cílů programu Horizont 2020 a aby tento program mohl přilákat nejlepší výzkumné pracovníky a nejinnovativnější podniky.

3. Součástí kontrolního systému je auditní strategie pro výdaje na nepřímé akce v rámci programu Horizont 2020, která je založena na finančním auditu reprezentativního vzorku výdajů v programu Horizont 2020 jako celku. Tento reprezentativní vzorek je doplněn výběrem založeným na posouzení rizik, která souvisejí s výdaji.

Audity výdajů na nepřímé akce v rámci programu Horizont 2020 se provádějí soudržným způsobem v souladu se zásadami hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti, aby se minimalizovala zátěž, kterou audit na účastníky klade.

Článek 30

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby při provádění akcí financovaných podle tohoto nařízení byly finanční zájmy Unie chráněny uplatňováním opatření k prevenci podvodů, korupce a jiného protiprávního jednání, prováděním účinných kontrol, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně uložením účinných, přiměřených a odrazujících správních a finančních sankcí.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr jsou oprávněny provádět audit na základě dokumentů i kontroly na místě u všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří v rámci programu Horizont 2020 obdrželi finanční prostředky Unie.

Aniž je dotčen odstavec 3, může Komise provádět audity až dva roky po vyplacení zůstatku.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾ a nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾ s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou v rámci programu Horizont 2020 nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, grantové dohody a rozhodnutí a smlouvy o grantech, uzavřené či přijaté v rámci provádění tohoto nařízení obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (OLAF) (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

KAPITOLA IV

Sledování a hodnocení

Článek 31

Sledování

1. Komise každoročně sleduje provádění programu Horizont 2020 a jeho zvláštního programu, jakož i činnosti EIT. Toto sledování, jež vychází z kvantitativních a popřípadě i z kvalitativních údajů, zahrnuje informace o průřezových tématech, jako jsou společenské, ekonomické a humanitní vědy, udržitelnost a změna klimatu, včetně informací o výši výdajů souvisejících s klimatem, účasti malých a středních podniků, účasti soukromého sektoru, rovnosti žen a mužů, rozšíření účasti a pokroku podle ukazatelů výkonnosti. Sledování rovněž zahrnuje informace o rozsahu financování partnerství veřejného a soukromého sektoru a partnerství v rámci veřejného sektoru, včetně iniciativ společného plánování. Sledování financování partnerství veřejného a soukromého sektoru se případně provádí za úzké konzultace s účastníky.

2. Komise podá zprávu a zpřístupní veřejnosti výsledky tohoto sledování.

Článek 32

Hodnocení

1. Hodnocení se provádějí dostatečně včas, aby mohla být využita v rozhodovacím procesu.

2. Do 31. prosince 2017 provede Komise, za pomoci nezávislých odborníků určených transparentním postupem, přezkum EIT, přičemž zohlední hodnocení stanovené v článku 16 nařízení (ES) č. 294/2008. Výzva k předkládání návrhů týkajících se znalostních a inovačních společenství se v roce 2018 zahájí, pokud bude výsledek tohoto přezkumu pozitivní. Přezkum hodnotí pokrok EIT podle všech těchto kritérií:

- a) úroveň čerpání a účinnost při využívání finančních prostředků přidělených podle čl. 6 odst. 3 tohoto nařízení, s rozlišením mezi částkou vynaloženou na přípravu první vlny znalostních a inovačních společenství a účinkem počátečního kapitálu pro následující vlny na jedné straně a schopností EIT získat finanční prostředky od partnerů ve znalostních a inovačních společenstvích a zejména ze soukromého sektoru podle nařízení (ES) č. 294/2008 na straně druhé;
- b) příspěvek EIT a znalostních a inovačních společenství k prioritě „společenské výzvy“ a specifickému cíli „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ programu Horizont 2020 a výkonnost posouzená na základě ukazatelů vymezených v příloze I;
- c) příspěvek EIT a znalostních a inovačních společenství k začlenění vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací;

d) schopnost znalostních a inovačních společenství začlenit příslušné nové partnery, mohou-li poskytnout přidanou hodnotu.

3. Do 31. prosince 2017 Komise za pomoci nezávislých odborníků určených transparentním postupem a s přihlédnutím k hodnocení ex post sedmého rámcového programu, které má být dokončeno do 31. prosince 2015, a k přezkumu EIT provede průběžné hodnocení programu Horizont 2020, jeho zvláštního programu, včetně Evropské rady pro výzkum, a činností EIT.

Průběžné hodnocení posoudí pokrok různých částí programu Horizont 2020 podle všech těchto kritérií:

- a) dosahování cílů programu Horizont 2020 (na úrovni výsledků a pokroku při zvyšování dopadu, případně vycházející z ukazatelů vymezených v příloze II zvláštního programu) a další relevance všech opatření;
- b) efektivnost a využití zdrojů, přičemž je třeba věnovat pozornost zejména průřezovým otázkám a dalším prvkům uvedeným v čl. 14 odst. 1; a
- c) přidaná hodnota na úrovni Unie.

Stávající i nová partnerství veřejného a soukromého sektoru, včetně společných technologických iniciativ, jsou v rámci průběžného hodnocení podrobena důkladnému posouzení, jež mimo jiné zahrnuje i analýzu jejich otevřenosti, transparentnosti a účinnosti. Toto posouzení zohlední hodnocení EIT, jak je uvedeno v článku 16 nařízení č. (ES) 294/2008, aby bylo možné posouzení na základě společných zásad.

Projekt „rychlá cesta k inovacím“ bude v rámci průběžného hodnocení podroben důkladnému posouzení, jež bude zahrnovat mimo jiné posouzení příspěvku projektu k inovacím, účasti podniků, účasti nových žadatelů, operační účinnosti a financování, a mobilizace soukromých investic. Další provádění tohoto nástroje bude určeno na základě výsledků hodnocení a může být odpovídajícím způsobem upraveno či rozšířeno.

Průběžné hodnocení vezme v potaz aspekty týkající se šíření a využívání výsledků výzkumu.

Průběžné hodnocení vezme v potaz také prostor pro další zjednodušení a aspekty týkající se přístupu účastníků ve všech regionech, soukromého sektoru, zejména malých a středních podniků, k příležitostem pro financování a prostor pro podporu genderové vyváženosti. Rovněž zohlední příspěvek opatření k cílům strategie Evropa 2020, výsledky, pokud jde o dlouhodobý dopad předchozích opatření a stupeň součinnosti a vzájemné působení s jinými unijními programy financování, včetně evropských strukturálních a investičních fondů.

Model financování programu Horizont 2020 je v rámci průběžného hodnocení důkladně posuzován mimo jiné podle těchto ukazatelů:

- zapojení účastníků, kteří mají k dispozici špičkové výzkumné infrastruktury nebo mají zkušenosti s využíváním celkových nákladů v rámci sedmého rámcového programu;
- zjednodušení pro účastníky, kteří mají k dispozici špičkové výzkumné infrastruktury nebo mají zkušenosti s využíváním celkových nákladů v rámci sedmého rámcového programu;
- přijetí obvyklých účetních postupů příjemců;
- rozsah využití dalších odměn pro zaměstnance podle článku 27 nařízení (EU) č. 1290/2013.

Průběžné hodnocení vezme případně v potaz také informace o koordinaci s výzkumnými a inovačními činnostmi prováděnými členskými státy, včetně činností v oblastech, v nichž existují iniciativy společného plánování.

4. Do 31. prosince 2023 provede Komise za pomoci nezávislých odborníků určených transparentním postupem hodnocení ex post programu Horizont 2020, jeho zvláštního programu a činností EIT. Toto hodnocení se bude týkat odůvodnění, provedení a dosažených výsledků, jakož i dlouhodobých dopadů a udržitelnosti daných opatření tak, aby z něho bylo možné vycházet při rozhodování o možném obnovení, změně nebo pozastavení následného opatření. Hodnocení vezme v potaz aspekty týkající se šíření a využívání výsledků výzkumu.

5. Ukazatele výkonnosti posuzující pokrok při dosahování obecného cíle Horizont 2020 a pro EIT, které jsou stanoveny v úvodu přílohy I tohoto nařízení, a ukazatele výkonnosti pro specifické cíle, které jsou stanoveny ve zvláštním programu, včetně příslušných referenčních úrovní, představují minimální základ pro posouzení míry dosažení cílů programu Horizont 2020.

6. Bude-li to vhodné a možné, členské státy poskytnou Komisi nezbytné údaje a informace umožňující sledování a hodnocení dotčených opatření.

7. Závěry těchto hodnocení sdělí Komise spolu se svými připomínkami Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 33

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Rozhodnutí č. 1982/2006/ES se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2014.
2. Bez ohledu na odstavec 1 se akce zahájené podle rozhodnutí č. 1982/2006/ES a finanční závazky související s těmito akcemi nadále řídí až do svého ukončení uvedeným rozhodnutím.
3. Finanční krytí uvedené v článku 6 tohoto nařízení může pokrývat také výdaje na technickou a administrativní pomoc nezbytné pro zajištění přechodu mezi opatřeními přijatými podle rozhodnutí č. 1982/2006/ES a programem Horizont 2020.

Článek 34

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA I

Hlavní rysy specifických cílů a činností

Obecným cílem programu Horizont 2020 je vybudovat v celé Unii společnost a vedoucí světové hospodářství založené na znalostech a inovacích a současně přispět k udržitelnému rozvoji. Program bude podporovat provádění strategie Evropa 2020 a dalších politik Unie a také uskutečnění a fungování Evropského výzkumného prostoru.

Pro posuzování pokroku směrem k tomuto obecnému cíli se použijí tyto ukazatele výkonnosti:

- cíl pro výzkum a vývoj (3 % HDP) Strategie Evropa 2020;
- hlavní ukazatel pro inovace v rámci strategie Evropa 2020 ⁽¹⁾;
- podíl výzkumných pracovníků v aktivním obyvatelstvu.

Tento obecný cíl se sleduje prostřednictvím tří oddělených, ovšem vzájemně se podporujících priorit, z nichž každá obsahuje soubor specifických cílů. Budou se provádět harmonickým způsobem, aby se podpořilo vzájemné působení mezi různými specifickými cíli, aby se zamezilo zdvojení činností a aby se zesílil jejich spojený dopad.

Společné výzkumné středisko k realizaci obecného cíle a priorit programu Horizont 2020 přispěje prostřednictvím specifického cíle, kterým je poskytovat politikám Unie vědeckou a technickou podporu orientovanou na zákazníka.

Evropský inovační a technologický institut (dále jen „EIT“) přispěje k realizaci obecného cíle a priorit programu Horizont 2020 prostřednictvím specifického cíle integrovat znalostní trojúhelník vysokoškolského vzdělávání, výzkumu, a inovací. Pro posuzování výkonnosti EIT se použijí tyto ukazatele:

- organizace z okruhu vysokých škol, podnikové sféry a výzkumu, které jsou začleněny do znalostních a inovačních společenství;
- spolupráce v rámci znalostního trojúhelníku, jež vede k vývoji inovačních produktů, služeb a postupů.

V této příloze jsou uvedeny hlavní rysy specifických cílů a činností uvedených v čl. 5 odst. 2, 3, 4 a 5.

Průřezové otázky a podpůrná opatření v programu Horizont 2020

Průřezové otázky, jejichž orientační přehled je uveden v článku 14, budou podporovány mezi specifickými cíli tří priorit v míře nezbytné pro rozvíjení nových znalostí, klíčových kompetencí a významných technologických průlomů, jakož i pro převádění znalostí na hospodářskou a společenskou hodnotu. V mnoha případech bude dále třeba vypracovat mezioborová řešení, která jsou průřezová pro několik specifických cílů programu Horizont 2020. Program Horizont 2020 poskytne podněty pro akce zabývající se takovými průřezovými otázkami, a to i prostřednictvím účinného spojování rozpočtů.

Společenské a humanitní vědy

Do každé z priorit programu Horizont 2020 a do každého ze specifických cílů bude plně začleněn výzkum v oblasti společenských a humanitních věd, jenž přispěje k základně znalostí pro tvorbu politiky na mezinárodní, unijní, národní, regionální a místní úrovni. V souvislosti se společenskými výzvami budou společenské a humanitní vědy začleněny rovněž jako základní prvek činností, které jsou zapotřebí ke zvládnutí každé ze společenských výzev, a to za účelem zlepšení dopadu těchto činností. Specifický cíl společenské výzvy „Evropa v měnícím se světě: inovativní a přemýšlivé společnosti podporující začlenění“ bude podporovat výzkum v oblasti společenských a humanitních věd tím, že se zaměří na inovativní a přemýšlivé společnosti podporující začlenění.

Věda a společnost

Činnostmi v rámci programu Horizont 2020, které podporují informované zapojování občanů a občanské společnosti do záležitostí výzkumu a inovací, se prohloubí vztah mezi vědou a společností, i podpora odpovědného výzkumu a inovací a vědecké vzdělávání a kultura a posílí důvěra veřejnosti ve vědu.

⁽¹⁾ KOM(2013)624.

Rovnost žen a mužů

Podpora rovnosti žen a mužů v oblasti vědy a inovací je závazkem Unie. V programu horizont 2020 se k otázce rovnosti žen a mužů přistupuje jako k průřezové otázce s cílem odstranit nerovnováhy mezi ženami a muži a začlenit genderové hledisko do plánování a obsahu výzkumu a inovací.

Malé a střední podniky

Program Horizont 2020 bude integrovaným způsobem mezi všemi specifickými cíli podněcovat a podporovat zapojení malých a středních podniků. V souladu s článkem 22 budou ve specifickém cíli „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ a v rámci priority „společenské výzvy“ použita opatření stanovená ve specifickém cíli „inovace v malých a středních podnicích“ (specializovaný nástroj pro malé a střední podniky).

Rychlá cesta k inovacím

Rychlá cesta k inovacím stanovená v článku 24 bude podporovat inovační akce v rámci specifického cíle „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ a v rámci priority „společenské výzvy“, přičemž se použije přístup zdola nahoru na základě trvalé veřejné výzvy k předkládání návrhů a doba pro udělení grantu nepřekročí šest měsíců.

Rozšíření účasti

Výzkumný a inovační potenciál členských států zůstává navzdory jistému sblížení v poslední době, velmi odlišný, s velkými rozdíly mezi státy „s vedoucím postavením v inovacích“. Činnosti pomohou překonat propast mezi výzkumem a inovacemi v Evropě podporou součinnosti s evropskými strukturálními a investičními fondy a rovněž prostřednictvím zvláštních opatření, jež umožní dosažení excelence v regionech s nízkou výkonností v oblasti výzkumu a vývoje, čímž se rozšíří účast v programu Horizont 2020 a přispěje se k uskutečnění Evropského výzkumného prostoru.

Mezinárodní spolupráce

Mezinárodní spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními, regionálními nebo globálními organizacemi je nezbytná pro účinný přístup k mnoha specifickým cílům stanoveným v programu Horizont 2020. Mezinárodní spolupráce je nezbytná pro průkopnický a základní výzkum za účelem využití přínosů plynoucích z nově vznikajících vědecko-technických příležitostí. Spolupráce je nezbytná pro zvládnutí společenských výzev a zlepšení konkurenceschopnosti evropského průmyslu. Pro zlepšení této globální spolupráce je rovněž zásadní podpora mobility výzkumných pracovníků a pracovníků v oblasti inovací na mezinárodní úrovni. Mezinárodní spolupráce v oblasti výzkumu a inovací je klíčovým aspektem globálních závazků Unie. Mezinárodní spolupráce proto bude podporována v rámci každé ze tří priorit programu Horizont 2020. Dále budou podporovány specializované horizontální činnosti s cílem zajistit soudržný a účinný rozvoj mezinárodní spolupráce v celém programu Horizont 2020.

Udržitelný rozvoj a změna klimatu

Program Horizont 2020 bude podněcovat a podporovat činnosti za účelem využití vedoucího postavení Evropy v úsilí o vyvíjení nových procesů a technologií podporujících udržitelný rozvoj v širokém smyslu a bojujících proti změně klimatu. Takový horizontální přístup, který je plně začleněn do všech priorit programu Horizont 2020, pomůže Unii dosáhnout prosperity v nízkouhlíkovém světě s omezenými zdroji a současně budovat z hlediska zdrojů efektivní, udržitelné a konkurenceschopné hospodářství.

Překlenutí vzdálenosti mezi objevem a uplatněním na trhu

V celém programu Horizont 2020 jsou akce, jejichž cílem je překlenout vzdálenost mezi objevem a uplatněním na trhu a jež vedou k využití myšlenek a jejich uvedení na trh, kdykoli je to možné. Akce by měly vycházet z širokého pojetí inovací a podnítit meziodvětvové inovace.

Průřezová podpůrná opatření

Průřezové otázky budou podporovány řadou horizontálních podpůrných opatření, včetně podpory: zvýšení přitažlivosti povolání výzkumného pracovníka, včetně obecných zásad Evropské charty pro výzkumné pracovníky; posílení základny znalostí a rozvoj a podpora Evropského výzkumného prostoru (včetně pěti iniciativ v rámci Evropského výzkumného prostoru) a Unie inovací; zlepšení rámcových podmínek na podporu Unie inovací, včetně zásad doporučení Komise o řízení duševního vlastnictví⁽¹⁾ a prozkoumání možnosti vytvoření nástroje pro zhodnocení práv duševního vlastnictví; správy a koordinace mezinárodních sítí pro vynikající výzkumné pracovníky a inovátory (jako je COST).

⁽¹⁾ Doporučení Komise o řízení duševního vlastnictví při činnostech předávání znalostí a o kodexu správné praxe pro univerzity a jiné veřejné výzkumné organizace, (C(2008) 1329 ze dne 10. dubna 2008).

ČÁST I

PRIORITA „Vynikající věda“

Tato část se zaměřuje na posílení a rozšíření excelence vědecké základny Unie a na konsolidaci Evropského výzkumného prostoru tak, aby byl výzkumný a inovační systém Unie konkurenceschopnější v celosvětovém měřítku. Skládá se ze čtyř specifických cílů:

- a) „Evropská rada pro výzkum“ poskytne přitažlivé a pružné financování, aby jednotlivým talentovaným a tvůrčím výzkumným pracovníkům a jejich týmům umožnila hledání těch nejslibnějších cest v neprobádaných oblastech vědy, a to na základě soutěže v rámci celé Unie.
- b) „Budoucí a vznikající technologie“ podpoří výzkum založený na spolupráci s cílem rozšířit kapacitu Evropy pro vyspělé inovace spojené ze změnou paradigmat. Podpoří mezioborovou vědeckou spolupráci zaměřenou na naprosto nové myšlenky s vysokou mírou rizika a urychlí rozvoj těch nejslibnějších nově vznikajících oblastí vědy a technologie, jakož i utváření odpovídajících vědeckých obcí v celé Unii.
- c) „Akce Marie Curie-Sklodowska“ zajistí vynikající a inovační odbornou přípravu v oblasti výzkumu, jakož i přitažlivé kariérní příležitosti a příležitosti k výměně znalostí prostřednictvím přeshraniční a meziodvětvové mobility výzkumných pracovníků, aby tito pracovníci byli co nejlépe připraveni na současné i budoucí společenské výzvy.
- d) „Výzkumné infrastruktury“ budou rozvíjet a podporovat špičkové evropské výzkumné infrastruktury a pomohou jim přispívat k Evropského výzkumného prostoru tím, že podpoří jejich inovační potenciál, přilákají výzkumné pracovníky světové úrovně, budou zvyšovat kvalifikaci lidského kapitálu, což doplní související politiky Unie a mezinárodní spolupráce.

U každého z těchto cílů byla prokázána vysoká přidaná hodnota Unie. Společně tvoří silný a vyvážený soubor činností, které v souladu s činnostmi na národní, regionální a místní úrovni odpovídají šíři evropských potřeb v oblasti vyspělé vědy a technologií. Jejich sloučení do jediného programu umožní, aby fungovaly s větší soudržností, racionalizovaným, zjednodušeným a cílenějším způsobem a současně aby si zachovaly kontinuitu nezbytnou k posílení své účinnosti.

Tyto činnosti jsou ve své podstatě zaměřené na budoucnost, dlouhodobě budují dovednosti, soustřeďují se na novou generaci vědy, technologií, výzkumných pracovníků a inovací a poskytují podporu pro nastupující generaci talentovaných lidí z celé Unie, přidružených zemí i z celého světa. Vzhledem k tomu, že tyto činnosti jsou ze své podstaty orientované na vědu, a vzhledem k tomu, že mechanismy financování jsou převážně typu „zdola nahoru“, tedy jsou řízeny výzkumnými pracovníky, sehraje evropská vědecká obec velkou úlohu při určování cest, jimiž se výzkum v rámci programu Horizont 2020 bude ubírat.

ČÁST II

PRIORITA „Vedoucí postavení v průmyslu“

Tato část si klade za cíl urychlit rozvoj technologií a inovací, které budou oporou budoucích podniků a pomohou inovačním evropským malým a středním podnikům, aby vyrostly v přední světové společnosti. Skládá se ze tří specifických cílů:

- a) „Vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ je cíl, který poskytne specializovanou podporu pro výzkum, vývoj a demonstrace, popřípadě pro standardizaci a certifikaci, v oblasti informačních a komunikačních technologií, nanotechnologií, vyspělých materiálů, biotechnologie, vyspělé výroby a zpracování a výzkumu vesmíru. Důraz se bude klást na vzájemná působení a sbližování napříč různými technologiemi a mezi nimi a na jejich vztah ke společenským výzvám. Ve všech těchto oblastech je třeba zvažovat potřeby uživatelů.
- b) „Přístup k rizikovému financování“ je cíl, který usiluje o překonání nedostatků v dostupnosti dluhového a kapitálového financování pro společnosti a projekty orientované na výzkum a vývoj a inovace ve všech fázích rozvoje. Spolu s kapitálovým nástrojem programu pro konkurenceschopnost podniků a malých a středních podniků (COSME) (2014-2020) podporuje rozvoj rizikového kapitálu na úrovni Unie.
- c) „Inovace v malých a středních podnicích“ je cíl, který poskytne malým a středním podnikům individuálně uzpůsobenou podporu s cílem podnítit všechny formy inovací v malých a středních podnicích se zaměřením na ty, které mají potenciál k růstu a internacionalizaci na jednotném trhu i mimo něj.

Tyto činnosti se řídí programem orientovaným na podnikání. Rozpočty specifických cílů „přístup k rizikovému financování“ a „inovace v malých a středních podnicích“ se budou řídit logikou orientovanou na poptávku a založenou na postupu „zdola nahoru“. Tyto rozpočty doplní používání finančních nástrojů. Specializovaný nástroj pro malé a střední podniky je primárně prováděn zdola nahoru, je přizpůsoben potřebám malých a středních podniků a zohledňuje specifické cíle v rámci priority „společenské výzvy“ a specifického cíle „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“.

Program Horizont 2020 bude uplatňovat integrovaný přístup k účasti malých a středních podniků, přičemž zohlední mimo jiné jejich potřeby přenosu znalostí a technologií, což by mělo vést k tomu, že pro malé a střední podniky bude určeno minimálně 20 % celkových spojených rozpočtových prostředků na všechny specifické cíle v rámci priority „společenské výzvy“ a na specifický cíl „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“.

Specifický cíl „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ se řídí přístupem orientovaným na technologii, aby se rozvinuly základní technologie, které lze používat v mnoha oblastech, odvětvích a službách. Použití těchto technologií pro řešení společenských výzev bude podporováno společně s prioritou „společenské výzvy“.

ČÁST III

PRIORITA „Společenské výzvy“

Tato část přímo reaguje na priority politiky a společenské výzvy stanovené ve strategii Evropa 2020, které se zaměřují se na podněcování kritického množství výzkumného a inovačního úsilí nutného pro dosažení cílů politiky Unie. Financování se zaměří na tyto specifické cíle:

- a) zdraví, demografická změna a dobré životní podmínky;
- b) potravinová bezpečnost, udržitelné zemědělství a lesní hospodářství, mořský a námořní výzkum a výzkum vnitrozemských vod a biohospodářství;
- c) zajištěná, čistá a účinná energie;
- d) inteligentní, ekologická a integrovaná doprava;
- e) činnosti v oblasti klimatu a životního prostředí, účinné využívání zdrojů a suroviny;
- f) Evropa v měnícím se světě – inovativní a přemýšlivé společnosti podporující začlenění;
- g) zabezpečené společnosti – ochrana svobody a bezpečnosti Evropy a jejích občanů.

U všech těchto činností se bude uplatňovat přístup orientovaný na výzvy, který může zahrnovat základní výzkum, aplikovaný výzkum, přenos znalostí nebo inovace a který se zaměří na priority politiky, aniž by byl předem vymezen přesný výběr technologií nebo řešení, které by se měly rozvíjet. Kromě technologických řešení bude pozornost věnována netechnologickým, organizačním a systémovým inovacím i inovacím ve veřejném sektoru. Důraz se klade na shromáždění kritického množství zdrojů a znalostí napříč různými oblastmi, technologiemi a vědními obory a výzkumnými infrastrukturami, aby se mohly dané výzvy řešit. Tyto činnosti se týkají celého cyklu od základního výzkumu až po trh s novým zaměřením na činnosti, které jsou spojené s inovacemi, jako je pilotní testování, demonstrace, testovací prostředí, podpora zadávání veřejných zakázek, vytváření koncepcí, inovace orientované na konečné uživatele, sociální inovace, přenos znalostí a uvedení inovací na trh a standardizace.

ČÁST IV

SPECIFICKÝ CÍL „ŠÍŘENÍ EXCELENCE A ROZŠÍŘOVÁNÍ ÚČASTI“

Cílem specifického cíle „šíření excellence a rozšiřování účasti“ je plně využívat evropského talentového potenciálu a zajistit, že přínosy inovační ekonomiky budou maximalizovány a obecně rozšířeny v celé Unii v souladu se zásadou excellence.

ČÁST V

SPECIFICKÝ CÍL „VĚDA SE SPOLEČNOSTÍ A PRO SPOLEČNOST“

Cílem specifického cíle „věda se společností a pro společnost“ je vybudovat účinnou spolupráci mezi vědou a společností, získat pro vědu nové talenty a propojit vynikající vědecké výsledky se sociálním povědomím a odpovědností.

ČÁST VI

NEJADERNÉ PŘÍMÉ AKCE SPOLEČNÉHO VÝZKUMNÉHO STŘEDISKA

Nedílnou součástí programu Horizont 2020 jsou činnosti Společného výzkumného střediska, aby se zajistila značná, fakticky podložená podpora politik Unie. Tento postup se bude řídit potřebami zákazníků a doplní jej také činnosti zaměřené na budoucí vývoj.

ČÁST VII

EVROPSKÝ INOVAČNÍ A TECHNOLOGICKÝ INSTITUT

Významnou úlohu sehraje EIT, který bude spojovat vynikající výzkum, inovace a vysokoškolské vzdělávání a integrovat tak znalostní trojúhelník. Toho EIT dosáhne především prostřednictvím znalostních a inovačních společenství. Prostřednictvím cílených opatření v oblasti šíření výsledků a sdílení znalostí kromě toho zajistí, že zkušenosti budou sdíleny mezi těmito společenstvími i nad jejich rámec, a podpoří tak rychlejší zavádění inovačních modelů v celé Unii.

ČÁST I

VYNIKAJÍCÍ VĚDA**1. Evropská rada pro výzkum****1.1. Specifický cíl**

Specifickým cílem je posílit excelenci, dynamiku a kreativitu evropského výzkumu.

Evropa si stanovila za cíl přejít k novému hospodářskému modelu založenému na inteligentním a udržitelném růstu, který podporuje začlenění. K tomuto druhu přeměny bude zapotřebí více než jen postupné zlepšování současných technologií a znalostí. Bude k němu zapotřebí mnohem větší schopnosti provádět základní výzkum a inovační schopnosti, která vychází z vědy, čerpá ze zcela nových znalostí a umožňuje Evropě, aby zaujala vedoucí postavení při vytváření posunů vědeckých a technologických paradigmat, které budou hlavní hybnou silou růstu produktivity, konkurenceschopnosti, bohatství, udržitelného růstu a společenského pokroku v budoucích průmyslových sektorech a odvětvích. Tyto posuny paradigmat historicky obvykle vycházely z vědecké základny veřejného sektoru ještě předtím, než položily základy zcela nových průmyslových odvětví a sektorů.

Přední světové inovace jsou úzce spojeny s vynikající vědou. Evropa, která kdysi nepochybně byla vůdčí silou, zaostala v závodě o provádění té nejšípičkovější vědy a ve srovnání se Spojenými státy americkými hrála druhořadou úlohu při všech důležitých událostech technického pokroku v poválečném období. Ačkoli Unie i nadále produkuje nejvíce vědeckých publikací na světě, Spojené státy americké produkují dvakrát více nejvlivnějších publikací (horní 1 % podle citovanosti). Mezinárodní žebříčky vysokých škol podobně ukazují, že přední příčky zaujímají vysoké školy v USA. V USA je dále usazeno 70 % světových držitelů Nobelovy ceny.

Částí tohoto problému je skutečnost, že zatímco Evropa a Spojené státy americké investují do svých vědeckých základen ve veřejném sektoru podobné částky, Unie má ve veřejném sektoru téměř třikrát tolik výzkumných pracovníků, což značně snižuje investice na jednoho výzkumného pracovníka. Kromě toho je financování v USA selektivnější, pokud jde o přidělování zdrojů předním výzkumným pracovníkům. Tím se vysvětluje, proč jsou výzkumní pracovníci ve veřejném sektoru v Unii v průměru méně produktivní a celkově mají menší společný vědecký vliv než jejich mnohem méně početní kolegové v USA.

Další významnou součástí problému je skutečnost, že v mnoha evropských zemích veřejný a soukromý sektor stále nenabízí dostatečně přitažlivé podmínky pro nejlepší výzkumné pracovníky. Může trvat mnoho let, než se z talentovaných mladých výzkumných pracovníků mohou stát nezávislí vědci. To vede k dramatickému plýtvání výzkumným potenciálem Evropy, protože se oddaluje nástup a v některých případech se dokonce brání nástupu nové generace výzkumných pracovníků, kteří přinášejí nové myšlenky a energii, a vynikající výzkumné pracovníky zahajující svou profesní dráhu to vede k úsilí o kariérní postup mimo Evropu.

Tyto faktory dále prohlubují relativní nepřitažlivost Evropy v celosvětové soutěži o vědecké talenty.

1.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Účelem vytvoření Evropské rady pro výzkum bylo zajistit nejlepším evropským výzkumným pracovníkům a pracovnícům potřebné zdroje, aby mohli lépe konkurovat na celosvětové úrovni, a to financováním jednotlivých týmů na základě celoevropské soutěže. Evropská rada pro výzkum funguje autonomně: nezávislá vědecká rada složená z nejrenomovanějších a nejschopnějších vědců, inženýrů a akademiků, mužů i žen různých věkových

skupin, vytváří celkovou vědeckou strategii a má plnou moc nad rozhodnutími o druhu výzkumu, který se má financovat. Tyto základní rysy Evropské rady pro výzkum zaručují účinnost jejího vědeckého programu, kvalitu operací a procesu vzájemného hodnocení a její důvěryhodnost ve vědecké obci.

Jelikož působí v celé Evropě na základě hospodářské soutěže, je Evropská rada pro výzkum schopna čerpat z širší základny talentů a myšlenek, než by bylo možné u kteréhokoli vnitrostátního systému. Soutěží spolu ti nejlepší výzkumní pracovníci a ty nejlepší myšlenky. Žadatelé vědí, že musí podávat výkony na nejvyšší úrovni a jejich odměnou je pružné financování za rovných podmínek, bez ohledu na místní překážky či na dostupnost vnitrostátního financování.

Očekává se tudíž, že průkopnický výzkum financovaný Evropskou radou pro výzkum bude mít přímý dopad zásadního významu v podobě posouvání hranic znalostí a otevře cestu k novým a často nečekaným vědeckým a technologickým výsledkům a novým oblastem pro výzkum, což může nakonec přinést zcela nové myšlenky, které budou hybnou silou inovací a vynalézavosti podniků a budou řešit společenské výzvy. O toto spojení vynikajících jednotlivých vědců s inovačními myšlenkami se opírají všechny fáze inovačního řetězce.

Kromě toho má Evropská rada pro výzkum významný strukturální dopad, neboť vytváří silný podnět pro zvyšování kvality evropského výzkumného systému nad rámec výzkumných pracovníků a projektů, které Evropská rada pro výzkum přímo financuje. Projekty a výzkumní pracovníci financovaní Evropskou radou pro výzkum stanovují jasný a inspirativní cíl pro průkopnický výzkum v Evropě a zvyšují jeho viditelnost a přitažlivost pro nejlepší výzkumné pracovníky na celosvětové úrovni. Prestiž být hostitelem držitelů grantů Evropské rady pro výzkum a s tím spojená „známka excelence“ zesilují soutěž mezi evropskými vysokými školami a jinými výzkumnými organizacemi, pokud jde o to nabídnout nejlákavější podmínky pro nejlepší výzkumné pracovníky. A schopnost vnitrostátních systémů a jednotlivých výzkumných institucí přilákat úspěšné žadatele o granty Evropské rady pro výzkum a být jejich hostitelem stanoví srovnávací kritérium, které jim umožňuje vyhodnotit své relativně silné a slabé stránky a odpovídajícím způsobem upravit své politiky a postupy. Financování Evropskou radou pro výzkum tudíž doplňuje trvalé úsilí na unijní, národní a regionální úrovni o přeměnu, budování kapacit a uvolnění plného potenciálu a přitažlivosti evropského výzkumného systému.

1.3. *Hlavní rysy činnosti*

Základní činností Evropské rady pro výzkum je poskytovat přitažlivé dlouhodobé financování na podporu vynikajících badatelů a jejich výzkumných týmů, aby mohli provádět průlomový výzkum s vysokou mírou rizika i přínosů.

Financování Evropskou radou pro výzkum se poskytuje podle níže uvedených zavedených zásad. Jediným kritériem, podle kterého se udělují granty Evropské rady pro výzkum, je vědecká excelence. Evropská rada pro výzkum funguje „zdola nahoru“ bez předem určených priorit. Granty Evropské rady pro výzkum jsou otevřené pro jednotlivé týmy výzkumných pracovníků každého věku, pohlaví a z kterékoli země světa, kteří pracují v Evropě. Evropská rada pro výzkum usiluje o podporu zdravé konkurence v celé Evropě postavené na solidních, transparentních a nestranných postupech hodnocení, které čelí především případným genderovým předsudkům.

Zvláštní prioritou pro Evropskou radu pro výzkum je pomoc nejlepším začínajícím výzkumným pracovníkům s vynikajícími nápady při jejich přechodu k nezávislosti tím, že se jim poskytne náležitá podpora v kritické fázi, kdy vytvářejí nebo posilují svůj vlastní výzkumný tým nebo program. Evropská rada pro výzkum bude rovněž i nadále poskytovat odpovídající úroveň podpory pro zavedené výzkumné pracovníky.

Evropská rada pro výzkum podle potřeby poskytuje rovněž podporu nově vznikajícím způsobům práce ve vědeckém světě, které mohou přinášet průlomové výsledky, a usnadňuje zkoumání inovačního potenciálu výzkumu, který financuje, v obchodní a sociální oblasti.

Do roku 2020 se proto Evropská rada pro výzkum pokusí prokázat, že se soutěží Evropské rady pro výzkum účastní nejlepší výzkumní pracovníci, že financování Evropskou radou pro výzkum vedlo k vědeckým publikacím nejvyšší kvality a k výsledkům výzkumu s vysokým společenským a hospodářským potenciálním dopadem a že Evropská rada pro výzkum významně přispěla k tomu, aby se Evropa stala přitažlivějším prostředím pro nejlepší vědce světa. Zejména se Evropská rada pro výzkum zaměřila na měřitelné zlepšení podílu Unie na horním 1 % nejcitovanějších publikací na světě. Kromě toho usiluje o podstatné zvýšení počtu vynikajících mimoevropských výzkumných pracovníků, které financuje. Evropská rada pro výzkum bude sdílet zkušenosti a osvědčené postupy s regionálními a vnitrostátními agenturami pro financování výzkumu s cílem propagovat podporu vynikajících výzkumných pracovníků. Kromě toho Evropská rada pro výzkum dále zvýší viditelnost svých programů.

Vědecká rada Evropské rady pro výzkum nepřetržitě sleduje operace a postupy hodnocení Evropské rady pro výzkum a zvažuje, jak nejlépe dosáhnout jejich cílů prostřednictvím grantových systémů, které zdůrazňují účinnost, jasnost, stabilitu a jednoduchost jak pro žadatele, tak při jejich uplatňování a řízení, a případně jak nejlépe reagovat na nově vznikající potřeby. Usiluje o zachování a další vylepšení systému Evropské rady pro výzkum pro vzájemné hodnocení, který je na světové úrovni a zakládá se na plně transparentním, spravedlivém a nestranném nakládání s návrhy, aby mohl rozpoznávat průlomovou vědeckou excelenci, průlomové myšlenky a talent bez

ohledu na pohlaví, státní příslušnost, instituci nebo věk výzkumného pracovníka. Konečně Evropská rada pro výzkum i nadále provádí vlastní strategické studie, aby se připravila na své činnosti a podporovala je, aby zachovala úzké kontakty s vědeckou obcí, regionálními a vnitrostátními agenturami pro financování a dalšími zúčastněnými stranami a dohlížela na to, aby její činnosti doplňovaly výzkum prováděný na jiných úrovních.

Evropská rada pro výzkum zaručí transparentnost komunikace o svých činnostech a výsledcích vědecké obci a široké veřejnosti a bude aktualizovat údaje o financovaných projektech.

2. **Budoucí a vznikající technologie (FET)**

2.1. *Specifický cíl*

Specifickým cílem je podpořit prostřednictvím zkoumání nových a vysoce rizikových myšlenek postavených na vědeckých základech zcela nové technologie, které mohou otevřít nové oblasti vědeckých poznatků a technologií a přispět k evropským podnikům nové generace. Záměrem je rozpoznat a využít příležitosti s dlouhodobým přínosem pro občany, hospodářství a společnost, a to zajištěním pružné podpory výzkumu orientovaného na cíle a na mezioborovou výzkumnou spolupráci v různém rozsahu a zaváděním inovačních výzkumných postupů. Budoucí a vznikající technologie přinesou přidanou Unii hodnotu k hranicím moderního výzkumu.

Budoucí a vznikající technologie podpoří výzkum a technologie mimo oblast známého, přijímaného nebo obecně zavedeného a přispějí k rozvoji originálního a vizionářského myšlení, a otevrou tak slibné cesty k účinným novým technologiím, z nichž některé by se mohly vyvinout v přední technologická a intelektuální paradigmatu pro příští desetiletí. Budoucí a vznikající technologie podpoří snahu vyhledávat výzkumné příležitosti malého rozsahu ve všech oblastech, včetně nově vznikajících témat a velkých vědeckých a technologických výzev, které vyžadují úzkou spolupráci mezi programy v celé Evropě i mimo ni. Tento přístup se zaměřuje na excelenci, zahrnuje zkoumání předkonkurenčních myšlenek za účelem utváření budoucnosti technologií a umožňuje společnosti a podnikům těžit z víceoborové výzkumné spolupráce, která musí být zahájena na evropské úrovni, vytvořením vazby mezi výzkumem, který je veden vědeckým zájmem, a výzkumem, který reaguje na společenské cíle a výzvy nebo potřeby konkurenceschopnosti podniků.

2.2. *Odůvodnění a přidaná hodnota Unie*

Radikální průlom s transformačním dopadem stále více závisí na intenzivní spolupráci mezi obory ve vědě a technice (například informace a komunikace, biologie, bioinženýrství a robotika, chemie, fyzika, matematika, lékařské modelování, vědy o zemských systémech, vědy o materiálech, neurovědy a kognitivní vědy, sociální vědy nebo ekonomie) a s uměleckými disciplínami, vědami o chování a s humanitními vědami. To může vyžadovat nejen excelenci ve vědě a technice, ale také nové postoje a nové vzájemné působení mezi mnoha různými aktéry v oblasti výzkumu.

Zatímco některé myšlenky se mohou rozvíjet v malém měřítku, jiné mohou představovat takovou výzvu, že vyžadují rozsáhlé společné úsilí po značnou dobu. Významné ekonomiky na celém světě si to uvědomily a celosvětově dochází k narůstající soutěži o rozpoznání a rozvíjení nově vznikajících technologických příležitostí na hranici vědy, které mohou mít značný dopad na inovace a přínos pro společnost. Aby byly tyto druhy činností účinné, bude možná zapotřebí je rychle rozšířit ve velké míře prostřednictvím společného evropského úsilí věnovaného společným cílům, aby se vytvořilo kritické množství, podpořila součinnost a dosáhlo optimálního pákového účinku.

Budoucí a vznikající technologie se zabývají celým spektrem inovací založených na vědě: od počátečních průzkumů křehkých myšlenek v zárodku, které se provádějí v malém měřítku zdola nahoru až po budování nových výzkumných a inovačních společenství v transformačních nově vznikajících oblastech výzkumu a rozsáhlé společné výzkumné iniciativy vytvářené v rámci výzkumných programů zaměřených na dosažení ambiciózních a vizionářských cílů. Z těchto tří úrovní zapojení má každá svou zvláštní hodnotu a zároveň se doplňuje a spolupůsobí s ostatními. Například malá zkoumání mohou odhalit potřebu rozvoje nových témat, která mohou vést k rozsáhlým akcím založeným na odpovídajících plánech. Mohou zahrnovat širokou škálu aktérů v oblasti výzkumu, včetně mladých výzkumných pracovníků a malých a středních podniků s intenzivním výzkumem, a společenství zúčastněných stran (občanská společnost, tvůrci politiky, podniky a výzkumní pracovníci ve veřejném sektoru), která se sdružují kolem vyvíjejících se výzkumných programů při jejich formování, rozvoji a rozrůžňování.

2.3. *Hlavní rysy činností*

Budoucí a vznikající technologie mají za cíl být vizionářské, transformační a nekonvenční, ale jejich činnosti se řídí různými logikami, od zcela otevřených po různé stupně strukturování témat, společenství a financování.

Tyto činnosti dají jasnější tvar různým logikám činnosti v náležitém rozsahu, přičemž určí a využijí příležitosti s dlouhodobým přínosem pro občany, hospodářství i společnost:

- a) Podporou nových myšlenek („FET Open“) podpoří budoucí a vznikající technologie rané stádium výzkumu v oblasti vědy a techniky zkoumající nové základy pro zcela nové budoucí technologie tím, že zpochybní současná paradigmat a vydá se do neznámých oblastí. Proces výběru zdola nahoru široce otevřený všem myšlenkám v oblasti výzkumu vytvoří rozmanité portfolio cílených projektů. Klíčové bude včasné odhalení nových slibných oblastí, událostí a tendencí spolu s přilákáním nových aktérů v oblasti výzkumu a inovací, kteří mají vysoký potenciál.
- b) Péči o nově vznikající témata a společenství („FET Proactive“), se budoucí a vznikající technologie, v úzkém spojení s tématy společenských výzev a vedoucího podstavení v průmyslu, zaměří na řadu slibných témat předběžného výzkumu s potenciálem vytvořit kritické množství vzájemně souvisejících projektů, které společně představují rozsáhlé a mnohotvárné zkoumání témat a vytvářejí evropskou základnu znalostí.
- c) Tím, že se budou zabývat velkými mezioborovými výzvami v oblasti vědy a techniky („FET Flagships“), podpoří budoucí a vznikající technologie, při plném zohlednění výsledků svých přípravných projektů, ambiciózní rozsáhlý výzkum orientovaný na vědu a techniku, který si klade za cíl dosáhnout vědeckého a technického průlomu v oblastech, které byly otevřeným a transparentním způsobem se zapojením členských států a příslušných zúčastněných stran určeny jako důležité. Tyto činnosti by mohly mít prospěch z koordinace mezi evropskými, národními a regionálními programy. Vědecký pokrok by měl zajistit pevný a široký základ pro budoucí technologické inovace a hospodářské využití a také nové přínosy pro společnost. Tyto činnosti se uskuteční za využití stávajících nástrojů financování.

40 % prostředků na budoucí a vznikající technologie bude věnováno na podporu nových myšlenek („FET Open“).

3. Akce „Marie Curie-Skłodowska“

3.1. Specifický cíl

Specifickým cílem je zajistit optimální rozvoj a dynamické využívání intelektuálního kapitálu Evropy, aby se vytvořily, rozvíjely a předávaly nové dovednosti, znalosti a inovace, a aby se tak využil její plný potenciál ve všech odvětvích a regionech.

Kvalitně vyškolení, dynamičtí a tvůrčí výzkumní pracovníci jsou základním prvkem pro nejlepší vědu a pro nejproduktivnější inovace vycházející z výzkumu.

Ačkoli Evropa disponuje velkou a rozmanitou základnou kvalifikovaných lidských zdrojů pro výzkum a inovace, je nutné ji neustále doplňovat, zlepšovat a přizpůsobovat rychle se vyvíjejícím potřebám trhu práce. V roce 2011 pouze 46 % osob z těchto zdrojů pracovalo v podnikatelském sektoru, což je mnohem nižší podíl než u hlavních hospodářských konkurentů Evropy, například v Číně je to o 69 %, v Japonsku 73 % a ve Spojených státech 80 %. Z demografických faktorů navíc vyplývá, že neúměrný počet výzkumných pracovníků v nejbližších letech dosáhne důchodového věku. Tato skutečnost ve spojení s potřebou mnohem většího počtu pracovních míst ve výzkumu vysoké kvality a za situace, kdy se zvyšuje výzkumná intenzita evropského hospodářství, bude jednou z hlavních výzev, kterým v nadcházejících letech budou čelit evropské výzkumné, inovační a vzdělávací systémy.

Nezbytná reforma musí začít v prvních fázích kariér výzkumných pracovníků, během jejich doktorských studií nebo srovnatelných postgraduálních programů. Evropa musí vytvořit nejmodernější inovativní programy odborného vzdělávání v souladu s vysoce konkurenčními a ve stále větší míře mezioborovými požadavky výzkumu a inovací. Významné zapojení podniků, včetně malých a středních podniků a dalších socioekonomických aktérů, bude zapotřebí k vybavení výzkumných pracovníků průřezovými inovačními a podnikatelskými dovednostmi, které si vyžádají budoucí pracovní místa, a k podpoře toho, aby zvážili kariéru v průmyslu či v nejnovějších podnicích. Současně bude důležité zvýšit mobilitu těchto výzkumných pracovníků, protože v současnosti zůstává na příliš nízké úrovni: v roce 2008 bylo pouze 7 % evropských doktorandů školeny v jiném členském státě, přičemž cílem je dosáhnout do roku 2030 20 %.

Tato reforma musí pokračovat ve všech fázích profesní dráhy výzkumných pracovníků. Je zásadně důležité zvýšit mobilitu výzkumných pracovníků na všech úrovních, včetně mobility uprostřed kariéry, a to nejen mezi zeměmi, ale také mezi veřejným a soukromým sektorem. Tím se vytvoří silný podnět pro učení a rozvoj nových dovedností. Jedná se rovněž o klíčový faktor spolupráce mezi akademickými pracovníky, výzkumnými středisky a podniky ve všech zemích. Lidský činitel je základem udržitelné spolupráce, která je hlavní hybnou silou inovační a tvůrčí Evropy schopné čelit společenským výzvám, a má zásadní význam pro překonávání roztržitosti vnitrostátních politik. Má-li se Evropa vrátit na cestu k udržitelnému růstu, řešit společenské výzvy a přispět tak

k překonávání rozdílů ve výzkumných a inovačních kapacitách, je nutná spolupráce a sdílení znalostí prostřednictvím mobility jednotlivců ve všech fázích kariéry a prostřednictvím výměn vysoce kvalifikovaných výzkumných a inovačních pracovníků.

V této souvislosti by program Horizont 2020 měl rovněž podnítit rozvoj kariér a mobilitu výzkumných pracovníků zlepšením podmínek, které je třeba vymezit, pro přenositelnost grantů programu Horizont 2020.

Akce „Marie Curie-Sklodowska“ zajistí skutečně rovné příležitosti pro mobilitu výzkumných pracovníků i pracovníc, a to i prostřednictvím konkrétních opatření na odstranění překážek.

Jestliže se má Evropa vyrovnat svým konkurentům v oblasti výzkumu a inovací, musí přilákat více mladých žen a mužů, kteří by se věnovali kariéře ve výzkumu, a poskytovat vysoce atraktivní příležitosti a prostředí pro výzkum a inovace. Nejtalentovanější jednotlivci z Evropy i odjinud by měli na Evropu pohlížet jako na prvotřídní místo pro práci. Rovnost žen a mužů, vysoce kvalitní a spolehlivé zaměstnání a pracovní podmínky a také uznání jsou rozhodující aspekty, které je nutné důsledně zajišťovat v celé Evropě.

3.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Tuto výzvu nelze řešit jen pomocí samotného financování ze strany Unie, ani ji nemohou řešit jednotlivé členské státy. Ačkoli členské státy zavedly reformy, aby zlepšily své instituce terciárního vzdělávání a modernizovaly své systémy odborné přípravy, pokrok v rámci Evropy je stále nerovnoměrný a mezi jednotlivými zeměmi existují velké rozdíly. Celkově se dá říci, že vědecká a technologická spolupráce mezi veřejným a soukromým sektorem zůstává v Evropě obecně slabá. Totéž platí pro rovnost žen a mužů a pro snahu přilákat studenty a výzkumné pracovníky z oblastí mimo Evropský výzkumný prostor. V současnosti je přibližně 20 % doktorandů v Unii občany třetích zemí, zatímco ve Spojených státech je doktorandů ze zahraničí kolem 35 %. Pro urychlení změny v této oblasti je na úrovni Unie nutný strategický přístup, který překračuje státní hranice. Financování ze strany Unie má zásadní význam pro vytvoření pobídek a podpory pro nezbytné strukturální reformy.

Evropské akce „Marie Curie-Sklodowska“ učinily pozoruhodný pokrok, pokud jde o podporu nadnárodní i mezi-odvětvové mobility, a otevření výzkumných kariér na evropské i mezinárodní úrovni s vynikajícími podmínkami pro zaměstnání a práci podle zásad Evropské charty pro výzkumné pracovníky a Kodexu chování pro přijímání výzkumných pracovníků. V členských státech neexistuje žádný ekvivalent těchto akcí, co se týče jejich měřítka a rozsahu, financování, mezinárodního charakteru a vytváření a předávání znalostí. Akce posílily zdroje institucí, které jsou schopné přilákat výzkumné pracovníky v mezinárodním měřítku, čímž podpořily šíření středisek excelence v celé Unii. Posloužily jako vzor se zřetelným strukturovacím účinkem tím, že své osvědčené postupy rozšířily na úrovni jednotlivých států. Přístup zdola nahoru, který akce „Marie Curie-Sklodowska“ uplatňují, rovněž umožnil významné většině těchto institucí, aby poskytly vzdělání a zvýšily kvalifikaci nové generace výzkumných pracovníků, kteří jsou schopni řešit společenské výzvy.

Další rozvoj akcí „Marie Curie-Sklodowska“ významně přispěje k rozvoji Evropského výzkumného prostoru. Díky své celoevropské struktuře konkurenčního financování budou akce „Marie Curie-Sklodowska“ při dodržení zásady subsidiarity podporovat nové, tvůrčí a inovační druhy odborné přípravy, jako jsou společné nebo několikanásobné doktoráty a průmyslové doktoráty, do nichž jsou zapojeni aktéři z oblastí, výzkumu, inovací a vzdělávání, kteří budou muset na celosvětové úrovni soutěžit o vynikající pověst. Zajištěním unijního financování pro nejlepší programy výzkumu a odborné přípravy podle zásad pro inovativní doktorské programy v Evropě tyto akce rovněž podpoří větší šíření a uplatňování spolu s přechodem na strukturovanější doktorské programy.

Granty „Marie Curie-Sklodowska“ budou rovněž rozšířeny na dočasnou mobilitu zkušených výzkumných pracovníků a inženýrů z veřejných institucí do soukromého sektoru a naopak, čímž se podníti a podpoří vzájemná spolupráce vysokých škol, výzkumných středisek a podniků a dalších socioekonomických aktérů v evropském i v mezinárodním měřítku. Pomocí svého zavedeného, transparentního a spravedlivého systému hodnocení rozpoznají akce „Marie Curie-Sklodowska“ vynikající talenty v oblasti výzkumu a inovací, a to v mezinárodní soutěži, která dodává prestiž, a tudíž motivuje výzkumné pracovníky k rozvíjení kariéry v Evropě.

Společenské výzvy, jimiž se mají zabývat vysoce kvalifikovaní pracovníci v oblasti výzkumu a inovací, nepředstavují pouze problém Evropy. Jedná se o mezinárodní výzvy, které jsou nesmírně složité a rozsáhlé. Nejlepší výzkumní pracovníci v Evropě a na světě musejí spolupracovat napříč zeměmi, odvětvími a obory. Akce „Marie Curie-Sklodowska“ sehraji v tomto ohledu klíčovou úlohu tím, že podpoří výměny pracovníků napomáhající rozvoji kooperativního myšlení prostřednictvím mezinárodního a mezioborového sdílení znalostí, které je pro otevřené inovace velmi důležité.

Mechanismus spolufinancování akcí „Marie Curie-Sklodowska“ bude rozhodující pro rozšíření evropské základny talentovaných lidí. Početní a strukturální dopad činnosti Unie se zvýší mobilizací regionálních, vnitrostátních a mezinárodních veřejných a soukromých finančních prostředků za účelem vytvoření nových programů s podobnými a vzájemně se doplňujícími cíly a přizpůsobení těch stávajících mezinárodní a mezioborové odborné přípravě, mobilitě a rozvoji kariéry. Tento mechanismus vytvoří pevnější vazby mezi výzkumným a vzdělávacím úsilím na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie.

Všechny činnosti v rámci této výzvy přispějí k vytvoření celého nového přístupu v Evropě, který je rozhodující pro kreativitu a inovace. Finanční opatření „Marie Curie-Sklodowska“ posílí sdružování zdrojů v Evropě, a tím povedou ke zlepšení koordinace a řízení odborné přípravy, mobility a rozvoje kariér výzkumných pracovníků. Přispějí k dosažení politických cílů stanovených ve stěžejních iniciativách Unie inovací, Mládež v pohybu a Agenda pro nové dovednosti a pracovní místa a budou zásadní pro uskutečnění Evropského výzkumného prostoru. Akce „Marie Curie-Sklodowska“ proto budou vypracovány v úzké součinnosti s dalšími programy podporujícími tyto cíle politiky, včetně programu Erasmus + a znalostních a inovačních společenství EIT.

3.3. Hlavní rysy činností

a) Podpora nových dovedností prostřednictvím vynikající počáteční odborné přípravy výzkumných pracovníků

Cílem je poskytnout vzdělání nové generaci tvůrčích a inovativních výzkumných pracovníků, kteří jsou schopni měnit znalosti a myšlenky na produkty a služby k hospodářskému a sociálnímu prospěchu v Unii.

Mezi klíčové činnosti patří zajištění vynikající a inovativní odborné přípravy výzkumným pracovníkům na počátku profesní dráhy na postgraduální úrovni prostřednictvím mezioborových projektů, včetně poradenství pro předávání znalostí a zkušeností mezi výzkumnými pracovníky, nebo doktorských programů napomáhajících výzkumným pracovníkům rozvíjet svůj profesní postup, do kterých jsou zapojeny vysoké školy, výzkumné instituce, výzkumné infrastruktury, podniky, malé a střední podniky a další socioekonomické skupiny z různých členských států, přidružených nebo třetích zemí. Výsledkem budou lepší profesní vyhlídky pro mladé výzkumné pracovníky absolvující postgraduální studium, a to jak ve veřejném, tak i v soukromém sektoru.

b) Péče o excelenci prostřednictvím přeshraniční a meziodvětvové mobility

Cílem je zvýšit tvůrčí a inovativní potenciál zkušených výzkumných pracovníků ve všech fázích kariéry vytvořením příležitostí pro přeshraniční a meziodvětvovou mobilitu.

Mezi klíčové činnosti patří podněcování zkušených výzkumných pracovníků k rozšíření nebo prohloubení jejich dovedností prostřednictvím mobility tím, že se otevrou atraktivní profesní příležitosti na vysokých školách, ve výzkumných institucích, ve výzkumných infrastrukturách, v podnicích, malých a středních podnicích a u dalších socioekonomických skupin v celé Evropě i mimo ni. Měla by se tím zvýšit inovativnost soukromého sektoru a podpořit meziodvětvová mobilita. Rovněž budou podporovány příležitosti pro odbornou přípravu a získání nových znalostí ve výzkumných institucích na vysoké úrovni ve třetích zemích, pro návrat ke kariéře ve výzkumu po přerušení a pro (opětovnou) integraci výzkumných pracovníků na dlouhodobé pracovní místo v Evropě, včetně místa v zemi jejich původu, po získání zkušeností v rámci nadnárodní nebo mezinárodní mobility zahrnujících aspekty návratu a opětovné integrace.

c) Podněcování inovací vzájemným obohacováním se o znalosti

Cílem je posílit mezinárodní přeshraniční a mezioborovou spolupráci v oblasti výzkumu a inovací prostřednictvím výměn pracovníků v oblasti výzkumu a inovací, aby bylo možné lépe čelit globálním výzvám.

Mezi klíčové činnosti patří podpora výměn výzkumných a inovačních pracovníků v rámci partnerství vysokých škol, výzkumných institucí, výzkumných infrastruktur, podniků, malých a středních podniků a dalších socioekonomických skupin jak v Evropě, tak na celém světě. Sem bude patřit také rozvíjení spolupráce se třetími zeměmi.

d) Zvyšování strukturálního dopadu spolufinancováním činností

Cílem je zvýšit početní a strukturální dopad akcí „Marie Curie-Sklodowska“ mobilizací dodatečných finančních prostředků a rozvíjet excelenci na vnitrostátní úrovni v oblasti odborné přípravy, mobility a rozvoje kariéry výzkumných pracovníků.

Mezi klíčové činnosti patří podpora regionálních, vnitrostátních a mezinárodních organizací, veřejných i soukromých, pomocí mechanismu spolufinancování, s cílem vytvořit nové programy a upravit ty stávající pro mezinárodní a mezioborovou odbornou přípravu, mobilitu a profesní rozvoj. Zvýší se tím kvalita odborné přípravy

v oblasti výzkumu v Evropě ve všech fázích profesní dráhy, včetně doktorského studia, podpoří se volný pohyb výzkumných pracovníků a vědeckých poznatků v Evropě, dále se podpoří atraktivní kariéry ve výzkumu prostřednictvím nabídky otevřeného procesu přijímání pracovníků a přítažlivých pracovních podmínek a podpoří se spolupráce v oblasti výzkumu a inovací mezi vysokými školami, výzkumnými institucemi a podniky a spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi.

e) Zvláštní podpora a činnost v oblasti politiky

K cílům patří sledování pokroku, zjišťování mezer a překážek v akcích „Marie Curie-Sklodowska“, a zvyšování jejich dopadu. V této souvislosti se vypracují ukazatele a budou analyzovány údaje o mobilitě, dovednostech, a kariérách výzkumných pracovníků a rovnosti žen a mužů v rámci úsilí o součinnost a těsnou koordinaci s akcemi na podporu politiky prováděnými v rámci specifického cíle společenské výzvy „Evropa v měnícím se světě – inovativní a přemýšlivé společnosti podporující začlenění“, které se týkají výzkumných pracovníků, jejich zaměstnavatelů a těch, kdo je financují. Tato činnost je rovněž zaměřena na zvyšování povědomí o významu a přitažlivosti kariéry ve výzkumu a na šíření výsledků výzkumu a inovací vycházejících z prací, které akce „Marie Curie-Sklodowska“ podporují.

4. Výzkumné infrastruktury

4.1. Specifický cíl

Specifickým cílem je vybavit Evropu světově prvotřídními výzkumnými infrastrukturami, které budou přístupné všem výzkumným pracovníkům v Evropě i mimo ni a umožní plně využít potenciál těchto pracovníků pro vědecký pokrok a inovace.

Výzkumné infrastruktury jsou určujícími činiteli evropské konkurenceschopnosti v celé škále vědeckých oblastí a jsou nezbytné pro inovace založené na vědě. V mnoha oblastech není výzkum možný bez přístupu k vysoce výkonným počítačům, analytickým zařízením, zdrojům záření pro nové materiály, speciálním prostorám a moderní metrologii pro nanotechnologie, speciálně vybaveným laboratorům pro biologický a lékařský výzkum, databázím pro genomiku a společenské vědy, observatořím a senzorům pro vědy o Zemi a životním prostředí, vysokorychlostním širokopásmovým sítím pro přenos dat atd. Výzkumné infrastruktury jsou nezbytné pro provádění výzkumu nutného k řešení velkých společenských výzev. Podněcují spolupráci přes hranice a napříč obory a vytvářejí jednotný a otevřený evropský prostor pro výzkum on-line. Podporují mobilitu lidí a myšlenek, spojují nejlepší vědce z celé Evropy a světa a zlepšují vědecké vzdělávání. Podněcují výzkumné pracovníky a inovativní podniky k rozvíjení nejnovější technologie. Takto posilují technologicky vyspělá inovativní průmyslová odvětví v Evropě. Jsou hybnou silou excelence v rámci evropských výzkumných a inovačních společenství a mohou být pozoruhodnými ukázkami vědy pro celou společnost.

Evropa musí na základě společně dohodnutých kritérií vytvořit odpovídající stálou základnu pro budování, udržování a provozování výzkumných infrastruktur, má-li její výzkum zůstat na světové úrovni. To vyžaduje podstatnou a účinnou spolupráci mezi unijními, vnitrostátními a regionálními financujícími subjekty a za tímto účelem budou vytvářeny pevné vazby s politikou soudržnosti pro zajištění součinnosti a soudržného přístupu.

Tento specifický cíl se zabývá základním závazkem stěžejní iniciativy „Unie inovací“ vyzdvihující klíčovou úlohu, kterou hrají výzkumné infrastruktury na světové úrovni, pokud jde o to, umožnit průlomový výzkum a inovace. Tato iniciativa zdůrazňuje potřebu sdružovat zdroje pro budování a provoz výzkumných infrastruktur v celé Evropě a v některých případech i celosvětově. Stejně tak stěžejní iniciativa „Digitální agenda pro Evropu“ zdůrazňuje potřebu posílit evropské elektronické infrastruktury a význam tvorby inovačních klastrů pro inovativní náskok Evropy.

4.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Nejmodernější výzkumné infrastruktury se stávají stále složitějšími a nákladnějšími a často vyžadují spojení různého vybavení, služeb a zdrojů údajů a rozsáhlou nadnárodní spolupráci. Žádná země nemá sama dostatek zdrojů na podporu všech výzkumných infrastruktur, které potřebuje. Evropský přístup k výzkumným infrastrukturám zaznamenal v posledních letech významný pokrok v průběžném rozvíjení a provádění plánu pro infrastruktury v rámci Evropského strategického fóra pro výzkumné infrastruktury (ESFRI), v integraci a otevírání vnitrostátních výzkumných zařízení a v rozvoji elektronických infrastruktur, o něž se opírá otevřený digitální Evropský výzkumný prostor. Síť výzkumných infrastruktur v celé Evropě posilují její základnu lidských zdrojů tím, že poskytují vzdělání na světové úrovni nové generaci výzkumných pracovníků a inženýrů a podporují mezioborovou spolupráci. Bude se podporovat součinnost s akcemi „Marie Curie-Sklodowska“.

Další rozvoj a širší využívání výzkumných infrastruktur na evropské úrovni významně přispěje k rozvoji Evropského výzkumného prostoru. Zatímco členským státům zůstává hlavní role v rozvoji a financování výzkumných infrastruktur, Unie sehrává důležitou úlohu, pokud jde o podporu infrastruktur na evropské úrovni, např. povzbuzování koordinace evropských výzkumných infrastruktur, a to pomocí při vzniku nových a integrovaných zařízení, otevíráním širokého přístupu k vnitrostátním a evropským infrastrukturám a jeho podporou a zajišťováním soudržnosti a účinnosti regionálních, vnitrostátních, evropských a mezinárodních politik. Je nezbytné zamezit zdvojování a roztržitosti úsilí, podpořit koordinované a účinné využívání zařízení a případně sdružovat zdroje tak, aby Evropa mohla rovněž získat a provozovat výzkumné infrastruktury na světové úrovni.

Informační a komunikační technologie přeměnily vědu tím, že umožnily spolupráci na dálku, hromadné zpracování údajů, provádění pokusů počítačovou simulací (*in silico*) a přístup ke vzdáleným zdrojům. Výzkum se tak stává stále více nadnárodním a mezioborovým, což vyžaduje používání infrastruktur pro informační a komunikační technologie, které mají nadnárodní povahu jako věda sama o sobě.

Úspory z množství a rozsahu dosažené díky evropskému přístupu k výstavbě, používání a řízení výzkumných infrastruktur, včetně elektronických infrastruktur, významně přispějí ke zvýšení výzkumného a inovačního potenciálu Evropy a zvýší konkurenceschopnost Unie na mezinárodní úrovni.

4.3. Hlavní rysy činností

Cílem činností je rozvoj evropských výzkumných infrastruktur pro rok 2020 a na další období, podpora jejich inovačního potenciálu a lidských zdrojů a posílení evropské politiky v oblasti výzkumných infrastruktur.

a) Rozvoj evropských výzkumných infrastruktur pro rok 2020 a na další období

Cílem je usnadnit a podpořit akce související s: 1) přípravou, prováděním a provozem ESFRI a dalších výzkumných infrastruktur na světové úrovni, včetně rozvoje nástrojů regionálního partnerství, je-li k dispozici značná přidaná hodnota pro zásah ze strany Unie; 2) integraci vnitrostátních a regionálních výzkumných infrastruktur celoevropského zájmu a nadnárodní přístupem k nim tak, aby je evropští vědci mohli využít bez ohledu na jejich umístění, aby mohli provádět výzkum na vysoké úrovni; 3) rozvojem, zaváděním a provozem elektronických infrastruktur k zajištění schopnosti špičkové světové úrovně ve vytváření sítí, výpočetní technice a vědeckých údajích.

b) Podpora inovačního potenciálu výzkumných infrastruktur a jejich lidských zdrojů

Záměrem je motivovat výzkumné infrastruktury, aby působily jako počáteční osvojitelé nebo výrobci průřezových technologií, podporovat partnerství s průmyslem v oblasti výzkumu a vývoje, usnadňovat průmyslové využití výzkumných infrastruktur a podněcovat vytváření inovačních klastrů. Tato činnost rovněž podpoří odbornou přípravu nebo výměny pracovníků, kteří řídí a provozují výzkumné infrastruktury.

c) Posílení evropské politiky v oblasti výzkumných infrastruktur a mezinárodní spolupráce

Cílem je podpořit partnerství mezi příslušnými tvůrci politiky a financujícími subjekty, nástroje pro mapování a sledování používané při rozhodování a také činnosti na poli mezinárodní spolupráce. Evropské výzkumné infrastruktury mohou být podporovány ve svých činnostech v oblasti mezinárodních vztahů.

Cíle stanovené v písmenech b) a c) budou plněny prostřednictvím specializovaných akcí, případně rovněž v rámci akcí vypracovaných na základě písmene a).

ČÁST II

VEDOUCÍ POSTAVENÍ V PRŮMYSLU

1. Vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích

Specifickým cílem je udržet si a rozvíjet prostřednictvím výzkumu a inovací celosvětové vedoucí postavení v základních technologiích a výzkumu vesmíru, o něž se opírá konkurenceschopnost v řadě stávajících a vznikajících průmyslových a dalších odvětví.

Globální podnikatelské prostředí se rychle mění a cíle strategie Evropa 2020 představují pro evropské podniky výzvy a příležitosti. Evropa potřebuje urychlit inovace a zároveň přeměnit nashromážděné znalosti tak, aby se podpořily a zdokonalily stávající produkty, služby a trhy, a vytvořit nové znalosti a současně zachovat zaměření na kvalitu a udržitelnost. Inovace by se měly využívat v co nejširším smyslu, jít za hranice technologie a zahrnovat podnikatelská, organizační a sociální hlediska.

K zachování předního místa v celosvětové hospodářské soutěži se silnou technologickou základnou a průmyslovými schopnostmi je zapotřebí zvýšených strategických investic do výzkumu, vývoje, validace a pilotního testování v oblasti informačních a komunikačních technologií, nanotechnologií, vyspělých materiálů, biotechnologie, vyspělé výroby a zpracování a výzkumu vesmíru.

Úspěšné zvládnutí, integrace a zavedení základních technologií evropskými podniky je klíčovým činitelem pro posílení evropské produktivity a inovační schopnosti a zajištění toho, aby Evropa měla vyspělé, udržitelné a konkurenceschopné hospodářství, zaujímal celosvětové vedoucí postavení v odvětvích aplikace vyspělých technologií a měla schopnost vyvíjet účinná a udržitelná řešení odpovídající na společenské výzvy. Tyto činnosti prostupují všemi obory, což může vést k dalšímu pokroku prostřednictvím doplňujících vynálezů, aplikací a služeb, a tím zajistí vyšší návratnost investic do těchto technologií než v kterékoli jiné oblasti.

Tyto činnosti přispějí k naplnění cílů stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020, jimiž jsou Unie inovací, Evropa účinněji využívající zdroje, Průmyslová politika pro éru globalizace a Digitální agenda pro Evropu, jakož i cílů politiky Unie pro oblast vesmíru.

Doplňkovost s dalšími činnostmi v rámci programu Horizont 2020

Činnosti v rámci specifického cíle „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ budou vycházet především z výzkumných a inovačních programů určených především výrobní sférou a podniky (včetně malých a středních podniků) společně s výzkumnou obcí a členskými státy otevřeným a transparentním způsobem a budou silně zaměřeny na mobilizaci investic soukromého sektoru a na inovace.

Zapojení základních technologií do řešení odpovídajících na společenské výzvy se podpoří spolu s příslušnými výzvami. Uplatňování základních technologií, které nespadají do rámce priority „společenské výzvy“, ale jsou důležité pro posílení konkurenceschopnosti evropských podniků, se podpoří v rámci specifického cíle „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“. Je třeba usilovat o odpovídající koordinaci s prioritami „vynikající věda“ a „společenské výzvy“.

Společný přístup

Tento přístup zahrnuje jak činnosti řízené podle programů, tak otevřenější oblasti na podporu inovativních projektů a průlomových řešení zahrnující celý hodnotový řetězec, včetně výzkumu a vývoje, rozsáhlých pilotních projektů a demonstrací, zkušeben a živých laboratoří, tvorby prototypů a validace výrobků na pilotních linkách. Činnosti se navrhnou tak, aby zvyšovaly průmyslovou konkurenceschopnost prostřednictvím podněcování podniků, a zejména malých a středních podniků, aby investoval větší prostředky do výzkumu a inovací, a to i prostřednictvím veřejných výzev k předkládání návrhů. Odpovídající pozornost bude věnována projektům malého a středního rozsahu.

Integrovaný přístup ke klíčovým základním technologiím

Významnou složkou specifického cíle „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ jsou klíčové základní technologie definované jako mikro- a nanoelektronika, fotonika, nanotechnologie, biotechnologie, vyspělé materiály a vyspělé výrobní systémy⁽¹⁾. Tyto víceoborové, znalostní technologie náročné na kapitál se dotýkají mnoha různých odvětví a jsou základem pro značnou konkurenční výhodu evropského průmyslu, pro podněcování růstu a pro vytváření nových pracovních míst. Integrovaný přístup podporující spojování, konvergenci a účinek vzájemného obohacování, které mají klíčové základní technologie v různých inovačních cyklech a hodnotových řetězcích, může přinést slibné výsledky výzkumu a otevřít cestu novým průmyslovým technologiím, produktům, službám a novým aplikacím (například v oblasti výzkumu vesmíru, v dopravě, zemědělství, rybolovu, lesnictví, ochraně životního prostředí, potravinářství, zdravotnictví a energetice). Četná vzájemná působení klíčových základních technologií a dalších průmyslových základních technologií se tudíž využijí pružným způsobem jako důležitý zdroj inovací. Bude tak doplněna podpora výzkumu a inovací v oblasti klíčových základních technologií, kterou případně poskytují vnitrostátní nebo regionální orgány prostřednictvím fondů politiky soudržnosti v rámci strategií inteligentní specializace.

Inovace vyžadují zvýšené výzkumné úsilí napříč technologiemi. Víceoborové projekty a projekty založené na více klíčových základních technologiích by tak měly být nedílnou součástí priority „vedoucí postavení v průmyslu“. Prováděcí struktura programu Horizont 2020, která podporuje činnosti klíčových základních technologií a průřezové činnosti klíčových základních technologií (mnohostranných klíčových základních technologií) by měla zajistit součinnost a účinnou koordinaci mimo jiné se společenskými výzvami. Kromě toho se bude usilovat o součinnost případně i mezi činnostmi klíčových základních technologií a činnostmi v rámci politiky soudržnosti na období 2014-2020, jakož i s EIT.

⁽¹⁾ KOM(2009)0512.

U všech základních a průmyslových technologií, včetně základních technologií klíčových, bude významným cílem podpořit vzájemná působení mezi technologiemi a vzájemné působení s aplikacemi v rámci priority „společenské výzvy“. Tato skutečnost se plně zohlední při vytváření a provádění programů a priorit. K tomu je zapotřebí, aby se zúčastněné strany zastupující různé pohledy plně zapojily do stanovování a provádění priorit. V určitých případech to bude rovněž vyžadovat akce společně financované z prostředků na základní a průmyslové technologie a na příslušné společenské výzvy. Sem by mohlo patřit také společné financování partnerství veřejného a soukromého sektoru, která se zaměřují na vývoj technologií a podporu inovací a na použití těchto technologií pro odpovědi na společenské výzvy.

Informační a komunikační technologie hrají důležitou úlohu, jelikož zajišťují klíčové základní infrastruktury, technologie a systémy pro důležité hospodářské a sociální procesy a nové soukromé a veřejné produkty a služby. Evropské podniky potřebují zůstat na špičce technologického rozvoje v oblasti informačních a komunikačních technologií, kde se mnohé technologie dostávají do nové zlomové fáze, a otevírají se tak nové příležitosti.

Výzkum vesmíru je rychle rostoucím odvětvím, které přináší informace, jež jsou nezbytné pro mnoho oblastí moderní společnosti, protože splňují její základní požadavky, zabývá se univerzálními vědeckými otázkami a slouží k zajištění postavení Unie jakožto významného aktéra na mezinárodní scéně. O výzkum vesmíru se opírají všechny činnosti prováděné ve vesmíru, ale v současnosti tento výzkum probíhá v rámci programů realizovaných členskými státy, Evropskou kosmickou agenturou (ESA) nebo v rámci rámcových programů Unie pro výzkum. Činnost a investice v oblasti výzkumu vesmíru na úrovni Unie jsou zapotřebí v souladu s článkem 189 Smlouvy o fungování EU v zájmu zachování konkurenčního náskoku, zajištění kosmických infrastruktur a programů Unie, jako je Copernicus a Galileo, a pro udržení úlohy Evropy ve vesmíru pro budoucnost.

Kromě toho navazující inovativní služby a pro uživatele snadno použitelné aplikace využívající informace získané z vesmíru představují důležitý zdroj růstu a vytváření pracovních míst, a jejich rozvoj je důležitou příležitostí pro Unii.

Vytváření partnerství a přidaná hodnota

Evropa může dosáhnout kritického množství prostřednictvím partnerství, klastrů a sítí a normalizace podporujících spolupráci mezi různými vědeckými a technickými obory a odvětvími s podobnými potřebami v oblasti výzkumu a rozvoje, která povede k průlomovým objevům, novým technologiím a inovativním řešením pro produkty, služby a postupy.

Rozvíjení a provádění výzkumných a inovačních programů, mimo jiné prostřednictvím partnerství veřejného a soukromého sektoru, ale též prostřednictvím budování účinných vazeb mezi podniky a vysokými školami, mobilizace dodatečných investic, přístupu k rizikovému financování, normalizace a podpory zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi a zadávání zakázek na inovativní produkty a služby – to vše jsou aspekty, které jsou důležité při dosahování konkurenceschopnosti.

V tomto ohledu jsou rovněž zapotřebí pevné vazby s EIT, a to za účelem výchovy a podpory špičkových podnikatelských talentů a urychlení inovací spojováním lidí z různých zemí, oborů a organizací.

Spolupráce na úrovni Unie může rovněž podporovat obchodní příležitosti podporou tvorby evropských nebo mezinárodních norem pro nové vznikající produkty a služby a technologie. Tvorba takových norem v návaznosti na konzultace s příslušnými zúčastněnými stranami, mimo jiné i z oblasti vědy a průmyslu, by mohla mít pozitivní dopad. Podporovat se budou činnosti na podporu normalizace a interoperability, bezpečnostní a předregulační činnosti.

1.1. Informační a komunikační technologie

1.1.1. Specifický cíl pro informační a komunikační technologie

V souladu se stěžejní iniciativou „Digitální agenda pro Evropu“⁽¹⁾ je specifickým cílem výzkumu a inovací v oblasti informačních a komunikačních technologií umožnit Evropě, aby podporovala, rozvíjela a využívala příležitosti, které pokrok v oblasti informačních a komunikačních technologií přináší, ku prospěchu svých občanů, podniků a vědeckých obcí.

⁽¹⁾ KOM(2010) 245.

Evropa, která je největším světovým hospodářstvím a má největší podíl na světovém trhu informačních a komunikačních technologií, jenž dosahoval v roce 2011 hodnoty více než 2 600 miliard EUR, by měla mít oprávněně ambice, aby její podniky, vlády, střediska výzkumu a vývoje a vysoké školy stály v čele evropského a celosvětového rozvoje v oblasti informačních a komunikačních technologií, aby se v ní rozvíjelo nové podnikání a aby více investovala do inovací v oblasti informačních a komunikačních technologií.

Do roku 2020 by evropské odvětví informačních a komunikačních technologií mělo dodávat přinejmenším rovnocennou část svého podílu na celosvětovém trhu informačních a komunikačních technologií, jenž se rovnal v roce 2011 přibližně jedné třetině. Evropa by měla také podporovat vznik inovativních podniků v oblasti informačních a komunikačních technologií, aby jednu třetinu všech investic podniků do výzkumu a vývoje v oblasti informačních a komunikačních technologií v Unii, které v roce 2011 činily více než 35 miliard EUR ročně, učinily společnosti založené v posledních dvou desetiletích. To by vyžadovalo zvýšení veřejných investic do výzkumu a vývoje v oblasti informačních a komunikačních technologií způsobem, který povede k mobilizaci výdajů soukromého sektoru s cílem zvýšit investice v příštím desetiletí, a existenci mnohem většího počtu evropských pólů a klastrů světové excelence v oblasti informačních a komunikačních technologií.

Ke zvládnutí stále složitější a stále výrazněji víceoborové technologie a podnikatelských řetězců v oblasti informačních a komunikačních technologií je nutné vytváření partnerství, sdílení rizik a dosažení kritického množství v celé Unii. Činnost na úrovni Unie by měla pomáhat podnikům přijmout hledisko jednotného trhu a dosahovat úspor z množství a rozsahu. Spolupráce na základě společných otevřených technologických platform s přelévacím a pákovým účinkem umožní široké škále zúčastněných stran, aby těžily z nového vývoje a vytvářely další inovace. Vytváření partnerství na úrovni Unie rovněž umožňuje dosahovat konsensu, vytváří viditelné kontaktní místo pro mezinárodní partnery a bude podporovat rozvoj celounijních a celosvětových norem a interoperabilních řešení.

1.1.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Informační a komunikační technologie podporují inovace a konkurenceschopnost v široké škále soukromých a veřejných trhů a odvětví a umožňují vědecký pokrok ve všech oborech. Během příštího desetiletí bude transformační dopad digitálních technologií, součástí, infrastruktur a služeb v oblasti informačních a komunikačních technologií stále viditelnější ve všech oblastech života. Výpočetní a komunikační zdroje a zdroje pro uchování údajů se budou šířit i v příštích letech. Čidla, stroje a produkty opírající se o informační technologie budou vytvářet obrovské množství informací a údajů, včetně informací v reálném čase, které učiní z jednání na dálku běžnou věc, umožní globální zavedení obchodních procesů a udržitelných výrobních míst, což umožní vytvoření široké řady služeb a aplikací.

Mnohé rozhodující obchodní a veřejné služby a všechny klíčové procesy související s vytvářením znalostí ve vědě, učení, obchodu, kultuře a v tvůrčím odvětví, jakož i ve veřejném sektoru budou zajišťovány, a tím také více zpřístupňovány, prostřednictvím informačních a komunikačních technologií. Tyto technologie zajistí klíčovou infrastrukturu pro výrobní a obchodní procesy, komunikaci a transakce. Kromě toho budou informační a komunikační technologie nepostradatelné vzhledem ke svému přínosu pro klíčové společenské výzvy a společenské procesy, jako je utváření společenství, spotřebitelské chování, politická účast a veřejná správa, například prostřednictvím sociálních médií a platform a nástrojů pro zvyšování kolektivního povědomí. Zásadní je podpora a integrace výzkumu zaměřeného na uživatele s cílem vypracovat konkurenceschopná řešení.

Podpora Unie věnovaná výzkumu a inovacím v oblasti informačních a komunikačních technologií významnou měrou přispívá k rozvoji technologií a aplikací nové generace, jelikož tvoří velkou část celkových výdajů na společný výzkum a inovace se střední až vysokou mírou rizika v Evropě. Veřejné investice do výzkumu a inovací v oblasti informačních a komunikačních technologií na úrovni Unie byly a stále jsou zásadní pro mobilizaci kritického množství, které povede k průlomům, širšímu přijetí a lepšímu využití inovativních řešení, produktů a služeb. I nadále sehrává ústřední úlohu při rozvíjení otevřených platform a technologií použitelných v celé Unii, při testování a pilotním zavádění inovací ve skutečném celoevropském prostředí a při optimalizaci zdrojů za účelem dosahování konkurenceschopnosti Unie a řešení odpovídajících na společné společenské výzvy. Podpora Unie věnovaná výzkumu a inovacím v oblasti informačních a komunikačních technologií rovněž umožňuje vysoce technicky vyspělým malým a středním podnikům, aby rostly a využívaly velikosti trhů celé Unie. Posiluje spolupráci a excelenci mezi vědci a inženýry Unie, posiluje součinnost s vnitrostátními rozpočty a mezi nimi a působí jako osa pro spolupráci s partnery mimo Evropu.

Několik po sobě jdoucích hodnocení činností v oblasti informačních a komunikačních technologií v sedmém rámcovém programu ukázalo, že cílené investice do výzkumu a inovací v oblasti informačních a komunikačních technologií, k nimž došlo na úrovni Unie, zásadně pomohly při budování vedoucího postavení v průmyslu v oblastech, jako jsou mobilní komunikace či systémy informačních a komunikačních technologií rozhodující z hlediska bezpečnosti, a při odpovídání na výzvy, jako je energetická účinnost, zdraví, zajišťování potravin, doprava nebo demografická změna. Investice Unie do výzkumných infrastruktur informačních a komunikačních technologií zajistily evropským výzkumným pracovníkům nejlepší světová výzkumná síťová a výpočetní zařízení.

1.1.3. Hlavní rysy činností

Řada oblastí činnosti se zaměří na výzvy spojené s vedoucím postavením v průmyslu a informačních a komunikačních technologiích, přičemž se bude týkat všeobecných výzkumných a inovačních programů v oblasti informačních a komunikačních technologií; patří k nim zejména:

- a) nová generace součástí a systémů: navrhování vyspělých vestavěných účinných součástí a systémů účinně využívajících energie a zdrojů;
- b) výpočetní technologie nové generace: vyspělé a zabezpečené počítačové systémy a technologie včetně tzv. „cloud computing“;
- c) budoucí internet: software, hardware, infrastruktury, technologie a služby;
- d) technologie obsahu a řízení informací: informační a komunikační technologie pro digitální obsah, kulturní a tvůrčí odvětví;
- e) vyspělá rozhraní a roboti: robotika a inteligentní prostředí;
- f) mikro- a nanoelektronika a fotonika: klíčové základní technologie týkající se mikro- a nanoelektroniky a fotoniky a zahrnující také kvantové technologie.

Předpokládá se, že těchto šest hlavních oblastí činnosti bude zahrnovat celé spektrum potřeb a současně zohlední konkurenceschopnost evropských podniků v celosvětovém měřítku. Mezi tyto potřeby patří vedoucí postavení v průmyslu v oblasti obecných řešení, produktů a služeb založených na informačních a komunikačních technologiích a potřebných k odpovědi na velké společenské výzvy, jakož i výzkumné a inovační programy v oblasti informačních a komunikačních technologií orientované na aplikace, které budou podporovány spolu s příslušnou společenskou výzvou. Vzhledem ke stále většímu pokroku technologií ve všech oblastech života bude vzájemné působení mezi lidmi a technologiemi v tomto ohledu důležité a bude součástí výše uvedeného výzkumu v oblasti informačních a komunikačních technologií orientovaného na aplikace.

Do každé z těchto šesti oblastí činnosti jsou rovněž zahrnuty výzkumné infrastruktury specifické pro informační a komunikační technologie, jako jsou živé laboratoře pro pokusy a infrastruktury pro klíčové základní technologie a jejich zapojení do vyspělých produktů a inovačních inteligentních systémů, včetně zařízení, nástrojů, podpůrných služeb, čistých prostor a přístupu ke slévárnám pro výrobu prototypů.

Horizont 2020 bude podporovat výzkum a vývoj systémů informačních a komunikačních technologií při plném dodržení základních práv a svobod fyzických osob, zejména jejich práva na soukromí.

1.2. Nanotechnologie

1.2.1. Specifický cíl pro nanotechnologie

Specifickým cílem výzkumu a inovací v oblasti nanotechnologií je zajistit vedoucí postavení Unie na tomto rychle rostoucím celosvětovém trhu podněcováním vědeckého a technologického pokroku a investic do nanotechnologií a jejich uplatnění v konkurenceschopných výrobcích a službách s vysokou přidanou hodnotou v celé řadě aplikací a odvětví.

Do roku 2020 budou nanotechnologie běžně využívány, to znamená, že se hladce začlení do většiny technologií a aplikací, přičemž se budou orientovat na přínos pro spotřebitele, kvalitu života, zdravotní péči, udržitelný rozvoj a silný průmyslový potenciál pro dosažení dosud nedostupných řešení v oblasti produktivity a využívání zdrojů.

Evropa musí rovněž stanovit celosvětové srovnávací kritérium, pokud jde o bezpečné a odpovědné zavádění a řízení nanotechnologií zajišťující vysokou společenskou a průmyslovou návratnost společně s přísnými normami ohledně bezpečnosti a udržitelnosti.

Výrobky využívající nanotechnologie představují světový trh, který si Evropa nemůže dovolit přehlížet. Podle tržních odhadů dosáhnou výrobky, které jako svou hlavní součást obsahují nanotechnologie, do roku 2015 hodnoty 700 miliard EUR a do roku 2020 2 biliony EUR, čemuž odpovídá 2 a 6 milionů pracovních míst. Evropské nanotechnologické společnosti by měly využít tohoto dvouciferného růstu trhu a být schopny získat do roku 2020 tržní podíl, který je přinejmenším rovný evropskému podílu na celosvětovém financování výzkumu (tj. čtvrtinu).

1.2.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Nanotechnologie představují škálu vznikajících technologií s prokázaným potenciálem, které mají převratný dopad například v oblasti materiálů, informačních a komunikačních technologií, dopravní mobility, věd o živé přírodě, zdravotní péče (včetně léčby), spotřebního zboží a výroby, jakmile se výsledky výzkumu přemění na průkopnické, udržitelné a konkurenceschopné produkty a výrobní postupy.

Nanotechnologie sehrávají rozhodující úlohu při hledání odpovědi na výzvy popsané ve strategii Evropa 2020. Úspěšné zavádění těchto klíčových základních technologií přispěje ke konkurenceschopnosti podniků Unie tím, že umožní vznik nových a zlepšených produktů nebo účinnějších postupů a poskytne odpovědi na dnešní a budoucí společenské výzvy.

Financování celosvětového výzkumu nanotechnologií se zdvojnásobilo z přibližně 6,5 miliardy EUR v roce 2004 na přibližně 12,5 miliardy EUR v roce 2008, přičemž podíl Unie tvoří asi čtvrtinu z této celkové částky. Unie má uznávané vedoucí postavení ve výzkumu v oblasti nanověd a nanotechnologií, přičemž se odhaduje, že v Unii má v této oblasti do roku 2015 působit asi 4 000 společností. Toto vedoucí postavení v oblasti výzkumu se musí zachovat a posílit a dále převést na praktické využití a uvedení na trh.

Evropa si nyní potřebuje zajistit a posílit postavení na celosvětovém trhu tím, že podpoří rozsáhlou spolupráci v mnoha různých hodnotových řetězcích i mezi nimi a mezi různými průmyslovými odvětvími, aby u těchto technologií došlo ke zvýšení kapacity procesů pro výrobu bezpečných, udržitelných a obchodně životaschopných komerčních produktů. Ukazuje se, že otázky posouzení a řízení rizik a odpovědné správy jsou určujícími činiteli budoucího dopadu nanotechnologií na společnost, životní prostředí a hospodářství.

Činnosti se proto zaměří na rozšíření, odpovědné a udržitelné uplatnění nanotechnologií v hospodářství umožňující přínos s vysokým dopadem na společnost a podniky. Pro zajištění potenciálních příležitostí, včetně zakládání nových společností a vytváření nových pracovních míst, by měl výzkum poskytnout nezbytné nástroje umožňující správné zavedení normalizace a regulace.

1.2.3. Hlavní rysy činností

a) Rozvoj nové generace nanomateriálů, nanopřístrojů a nanosystémů

Zaměření na zcela nové produkty umožňující udržitelná řešení v široké řadě odvětví.

b) Zajištění bezpečného a udržitelného rozvoje a uplatnění nanotechnologií

Rozvíjení vědeckých poznatků o potenciálním dopadu nanotechnologií a nanosystémů na zdraví nebo na životní prostředí a zajištění nástrojů pro posuzování a řízení rizik po dobu celého životního cyklu, včetně otázek normalizace.

c) Rozvíjení společenského rozměru nanotechnologie

Zaměření na řízení nanotechnologie ve prospěch společnosti a životního prostředí.

d) Účinná a udržitelná syntéza a výroba nanomateriálů, součástí a systémů

Zaměření na nové operace, inteligentní spojování nových a stávajících procesů, včetně sblížování technologií, a zvyšování jejich kapacit za účelem dosažení vysoce přesné výroby výrobků ve velkém měřítku a flexibilních a víceúčelových závodů, které zajistí účinný přenos znalostí do průmyslových inovací.

e) Rozvíjení a normalizace technik pro zvýšení kapacity, metod měření a vybavení

Zaměření na podpůrné technologie, které podpoří vývoj a zavádění bezpečných složitých nanomateriálů a nanosystémů na trh.

1.3. Vyspělé materiály

1.3.1. Specifický cíl pro vyspělé materiály

Specifickým cílem výzkumu a inovací v oblasti vyspělých materiálů je vyvíjet materiály s novými funkcemi a zlepšenými vlastnostmi v průběhu používání, aby vznikly konkurenceschopnější a bezpečnější výrobky, které minimalizují dopad na životní prostředí a spotřebu zdrojů.

Materiály představují základ průmyslových inovací a jsou klíčovým faktorem, který je umožňuje. Vyspělé materiály s vyšším obsahem znalostí, novými funkcemi a zlepšenými vlastnostmi jsou nepostradatelné pro konkurenceschopnost podniků a udržitelný rozvoj v širokém rozsahu aplikací a odvětví.

1.3.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

K vytvoření lépe fungujících a udržitelných výrobků a procesů a pro nahrazení nedostatečných zdrojů jsou zapotřebí nové vyspělé materiály. Tyto materiály jsou součástí řešení odpovídajících na naše průmyslové a společenské výzvy, nabízejí lepší vlastnosti při svém používání, nižší požadavky na zdroje a energie a udržitelnost během celého životního cyklu výrobků.

Vývoj orientovaný na aplikace často zahrnuje navržení zcela nových materiálů, které mohou v průběhu používání vykazovat plánované vlastnosti. Tyto materiály jsou významnou součástí dodavatelského řetězce výroby s vysokou hodnotou. Kromě toho jsou základem pokroku v průřezových technologických oblastech (například technologie v oblasti zdravotní péče, biověda, elektronika a fotonika) a prakticky ve všech odvětvích trhu. Samotné materiály představují klíčový krok ve zvyšování hodnoty produktů a jejich výkonnosti. Odhadovaná hodnota a dopad vyspělých materiálů jsou značné – s roční mírou růstu přibližně 6 % a očekávanou velikostí trhu v řádu 100 miliard EUR do roku 2015.

Materiály se plánují podle přístupu založeného na celém životním cyklu, od dodávky dostupných materiálů až po konec životnosti (od kolébky ke kolébce), s inovativními přístupy k minimalizaci zdrojů (včetně energie) nutných pro jejich přeměnu nebo k minimalizaci negativních dopadů na člověka a životní prostředí. Kromě toho sem patří také trvalé používání, recyklace nebo sekundární využití materiálů po konci životnosti, jakož i související společenské inovace, jako jsou změny v chování spotřebitelů a nové obchodní modely.

K urychlení pokroku se podpoří víceoborový a konvergentní přístup, který zahrnuje chemii, fyziku, technické vědy, teoretické a počítačové modelování, biologické vědy a ve stále větší míře tvůrčí průmyslový design.

Dále se podpoří nová ekologická inovační seskupení a symbiózy podniků, které umožní podnikům diverzifikaci a rozšiřování jejich obchodních modelů, opětovné využívání jejich odpadu jako základu nové výroby.

1.3.3. Hlavní rysy činností

a) Průřezové a základní materiálové technologie

Výzkum v oblasti materiálů navržených podle určení, funkčních materiálů, multifunkčních materiálů s vyšším obsahem znalostí, novými funkcemi a lepšími vlastnostmi a strukturálních materiálů pro inovace ve všech průmyslových odvětvích, včetně tvůrčích odvětví.

b) Vývoj a přeměna materiálů

Výzkum a vývoj za účelem zajištění účinného, bezpečného a udržitelného vývoje a rozšíření kapacity tak, aby byla umožněna průmyslová výroba budoucích výrobků vyrobených podle požadavků na design s cílem dosáhnout v Evropě nakládání s materiály „bez odpadu“.

c) Řízení materiálových součástí

Výzkum a vývoj k nalezení nových inovačních technik pro materiály a jejich součásti a systémy.

d) Materiály pro udržitelný průmysl s účinným využíváním zdrojů a nízkými emisemi

Vývoj nových výrobků, aplikací, obchodních modelů a odpovědného spotřebitelského chování, které snižují poptávku po energii a usnadňují nízkouhlíkovou výrobu.

e) Materiály pro tvůrčí podniky, včetně kulturního dědictví

Uplatnění návrhů a vývoje konvergujících technologií při vytváření nových podnikatelských příležitostí, včetně konzervace a obnovy materiálů s historickou nebo kulturní hodnotou a materiálů nových.

f) Metrologie, charakterizace, normalizace a kontrola kvality

Podpora technologií, jako jsou charakterizace, nedestruktivní hodnocení, průběžné posuzování a monitorování a prediktivní modelování vlastností za účelem dosažení pokroku a vlivu ve vědě o materiálech a materiálovém inženýrství.

g) Optimalizace používání materiálů

Výzkum a vývoj zaměřený na zkoumání způsobů nahrazování a alternativ ve využívání materiálů a inovativní přístupy k obchodním modelům a určování nejdůležitějších zdrojů.

1.4. *Biotechnologie*

1.4.1. Specifický cíl pro biotechnologii

Specifickým cílem biotechnologického výzkumu a inovací je vyvinout konkurenceschopné, udržitelné, bezpečné a inovativní průmyslové produkty a postupy a přispět k podněcování inovací v řadě evropských odvětví, jako je zemědělství, lesnictví, potravinářství, energetika, chemický průmysl a zdravotnictví, jakož i znalostní biohospodářství.

Silná vědecká, technologická a inovační základna v biotechnologii podpoří evropské podniky a zajistí jim vedoucí postavení v této klíčové základní technologii. Toto postavení dále posílí začlenění hledisek týkajících se posouzení a řízení vlivu na zdraví a bezpečnost, vlivu využívání této technologie na hospodářství a životní prostředí v souvislosti s celkovými a konkrétními riziky při zavádění biotechnologie.

1.4.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Biotechnologie, která čerpá z rozšiřování znalostí o živých systémech, dokáže přinést řadu nových aplikací a posílit průmyslovou základnu Unie a její inovační schopnost. Příklady rostoucího významu biotechnologie nalézáme v průmyslových aplikacích včetně biofarmaceutických přípravků, výroby potravin a krmiv a biochemických látek, přičemž u biochemických látek se odhaduje, že tržní podíl vzroste do roku 2015 až o 12 až 20 % chemické výroby. Díky selektivitě a účinnosti biosystémů biotechnologie rovněž přispívá k dodržování řady z takzvaných dvanácti zásad zelené chemie. Případnou hospodářskou zátěž pro podniky v Unii lze omezit využitím potenciálu snižovat emise CO₂, který je vlastní biotechnologickým procesům a biologickým výrobkům, přičemž se odhaduje, že toto snížení se do roku 2030 bude pohybovat mezi 1 až 2,5 miliardami tun ekvivalentu CO₂ za rok.

V evropském biofarmaceutickém průmyslu se již asi 20 % současných léčivých přípravků získává pomocí biotechnologie, u nových léčivých přípravků se jedná až o 50 %. Biotechnologie bude hrát významnou roli při přechodu na biohospodářství, a to rozvíjením nových průmyslových postupů. Biotechnologie rovněž otevírá nové cesty pro rozvoj udržitelného zemědělství, akvakultury a lesnictví a pro využití obrovského potenciálu mořských zdrojů pro vytváření inovativních aplikací v oblasti průmyslu, zdravotnictví, energetiky, chemického průmyslu a ochrany životního prostředí. Předpokládá se, že vznikající odvětví mořské (modré) biotechnologie poroste o 10 % za rok.

Další klíčové zdroje inovací se nacházejí na rozhraní mezi biotechnologií a jinými základními a konvergujícími technologiemi, zejména nanotechnologiemi a informačními a komunikačními technologiemi, s takovými aplikacemi, jako je snímání a diagnostika.

1.4.3. Hlavní rysy činností

a) Podpora špičkových biotechnologií jako hybné síly budoucích inovací

Rozvoj oblastí vznikajících technologií, jako je syntetická biologie, bioinformatika a systémová biologie, které jsou velkým příslibem inovativních výrobků a technologií a zcela nových aplikací.

b) Průmyslové výrobky a procesy založené na biotechnologii

Rozvoj průmyslové biotechnologie a návrhu biologických procesů v průmyslovém rozsahu za účelem vytvoření konkurenceschopných průmyslových produktů a udržitelných procesů (např. v chemickém průmyslu, ve zdravotnictví, v těžebním průmyslu, energetice, papírenském a celulózovém průmyslu, ve výrobcích z vláken a v dřevařském průmyslu, textilním průmyslu, škrobárenství a potravinářství) a její environmentální a zdravotní rozměr, včetně rekultivačních postupů.

c) Inovativní a konkurenceschopné platformové technologie

Rozvoj platformových technologií (např. genomika, metagenomika, proteomika, metabolomika, molekulární nástroje, systémy exprese, fenotypizační platformy a platformy na bázi buněk) za účelem posílení vedoucího postavení a konkurenční výhody ve velkém počtu odvětví s hospodářským dopadem.

1.5. Vyspělá výroba a zpracování

1.5.1. Specifický cíl

Specifickým cílem výzkumu a inovací v oblasti vyspělé výroby a zpracování je přeměnit současné výrobní podniky, systémy a postupy. Dojde k tomu mimo jiné posílením klíčových základních technologií s cílem dosáhnout výrobních a zpracovatelských technologií, které jsou náročnější na znalosti, udržitelné, účinné z hlediska spotřeby zdrojů a energie a mezioborové, což povede k inovativnějším výrobkům, postupům a službám. Vyspělá výroba a zpracování umožní vznik nových a udržitelných produktů, postupů a služeb a jejich konkurenceschopné zavádění, což je rovněž zásadní pro dosahování cílů v rámci priority „společenské výzvy“.

1.5.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Odvětví výroby je pro evropské hospodářství velmi důležité – v roce 2007 se podílelo zhruba 17 % na HDP a představovalo přibližně 22 milionů pracovních míst v Unii. Vzhledem ke snižování hospodářských překážek obchodu a možnostem, které nabízí komunikační technologie, je výroba vystavena silné hospodářské soutěži a tíhne k zemím s nejnižšími celkovými náklady. Evropský přístup k výrobě se tedy musí kvůli udržení globální konkurenceschopnosti radikálně změnit a program Horizont 2020 může přispět ke spolupráci všech významných zúčastněných stran na dosažení tohoto cíle.

Evropa musí zvýšit investice na úrovni Unie, aby si zachovala své vedoucí postavení a schopnosti v oblasti výrobních technologií, uskutečnila přechod ke znalostně intenzivnímu zboží s vysokou hodnotou a vytvořila podmínky a prostředky pro udržitelnou výrobu a poskytování servisu po dobu životnosti vyrobeného produktu. Výrobní a zpracovatelské podniky náročné na zdroje musí dále mobilizovat zdroje a znalosti na úrovni Unie a zvýšit investice do výzkumu, vývoje a inovací, aby umožnil další pokrok na cestě ke konkurenceschopnému nízkouhlíkovému a udržitelnému hospodářství účinně využívajícímu zdroje a dodržel dohodnutá snížení emisí skleníkových plynů do roku 2050 platná pro průmyslová odvětví v celé Unii ⁽¹⁾.

Prostřednictvím silných politik Unie by Evropa zajistila růst stávajících podniků a vytvořila podmínky pro vznikající podniky budoucnosti. Odhadovaná hodnota a dopad výrobních systémů vyspělé výroby jsou značné, očekávaný objem trhu činí zhruba 150 miliard EUR do roku 2015 a složená roční míra růstu asi 5 %.

Je rozhodující udržet vědomosti a odbornou způsobilost, aby se v Evropě zachovala výrobní a zpracovatelská kapacita. Důraz výzkumných a inovačních činností se klade na udržitelnou a bezpečnou výrobu a zpracování, zavádění nezbytných technických inovací a orientaci na zákazníka, aby vznikaly produkty a služby s vysokým obsahem znalostí a nízkou spotřebou materiálu a energie.

Mimoto Evropa potřebuje převést tyto základní technologie a znalosti do jiných výrobních odvětví, jako je stavebnictví, které je významným zdrojem skleníkových plynů – na stavební činnosti připadá kolem 40 % veškeré spotřeby energie v Evropě a pochází z nich až 36 % emisí CO₂. Stavebnictví, které v Evropě vytváří 10 % HDP a poskytuje přibližně 16 milionů pracovních míst ve 3 milionech podniků, z nichž 95 % tvoří malé a střední podniky, si musí osvojit inovační materiály a výrobní přístupy, aby zmírnilo svůj dopad na životní prostředí.

1.5.3. Hlavní rysy činností

a) Technologie pro továrny budoucnosti

Podpora udržitelného průmyslového růstu usnadněním strategického posunu v Evropě od výroby založené na nákladech k přístupu založenému na účinném využívání zdrojů a vytváření produktů s vysokou přidanou hodnotou a inteligentní a vysoce výkonné výrobě využívající informační a komunikační technologie v rámci integrovaného systému.

b) Technologie umožňující zavedení energeticky účinných systémů a výstavbu energeticky účinných budov s nárůstem vlivem na životní prostředí

Snižování spotřeby energie a emisí CO₂ prostřednictvím výzkumu, rozvoje a zavádění udržitelných stavebních technologií a systémů v celém hodnotovém řetězci a snižování celkového vlivu budov na životní prostředí.

⁽¹⁾ KOM(2011)0112.

- c) Udržitelné a nízkouhlíkové technologie účinně využívající zdroje ve zpracovatelských podnicích náročných na energii

Zvýšení konkurenceschopnosti zpracovatelských podniků zásadním zlepšením účinnosti využívání zdrojů a energetické účinnosti a omezením vlivu těchto průmyslových činností na životní prostředí v celém hodnotovém řetězci a podpora zavádění nízkouhlíkových technologií, udržitelnějších průmyslových postupů a případně začlenění obnovitelných zdrojů energie.

- d) Nové udržitelné obchodní modely

Odvozování koncepcí a metod pro přizpůsobivé obchodní modely „založené na znalostech“ v individuálně uzpůsobených přístupech, včetně alternativních přístupů vytvářejících zdroje.

1.6. Výzkum vesmíru

1.6.1. Specifický cíl pro oblast vesmíru

Specifickým cílem výzkumu vesmíru a souvisejících inovací je posílit nákladově účinný konkurenceschopný a inovativní kosmický průmysl (včetně malých a středních podniků) a výzkumnou obec, aby byl zajištěn rozvoj a využívání kosmické infrastruktury, a tím naplněny budoucí politické a společenské potřeby Unie.

Posílení evropského veřejného a soukromého odvětví výzkumu vesmíru posílením výzkumu vesmíru a souvisejících inovací je zásadní podmínkou udržení a zajištění schopnosti Evropy využívat vesmír na podporu politik Unie, mezinárodních strategických zájmů a konkurenceschopnosti vůči zavedeným i nově vznikajícím kosmickým mocnostem. Činnosti na úrovni Unie budou prováděny ve spojení s činnostmi výzkumu vesmíru členských států a Evropské kosmické agentury (ESA) za účelem vytvoření doplňkovosti mezi jednotlivými aktéry.

1.6.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Vesmír je významným, ale často neviditelným činitelem umožňujícím různé služby a produkty, které jsou pro moderní společnost klíčové, jako jsou navigace a komunikace, ale i předpovídání počasí a zeměpisné informace získané sledováním Země pomocí družic. Tvorba a provádění politik na evropské, národní a regionální úrovni stále více závisí na informacích získaných z vesmíru. Globální odvětví výzkumu vesmíru rychle roste a rozšiřuje se do nových oblastí (například Čína, Jižní Amerika a Afrika). V současnosti jsou evropské podniky významnými vývozci prvotřídních družic pro obchodní a vědecké účely. Rostoucí celosvětová konkurence ohrožuje postavení Evropy v této oblasti.

Evropa má proto zájem zajistit pokračující prosperitu svého průmyslu na tomto ostře konkurenčním trhu. Údaje z evropských vědeckých družic a sond navíc vedly k některým z nejvýznamnějších vědeckých průlomů ve vědách o Zemi, základní fyzice, astronomii a planetologii během posledních desetiletí. Inovativní kosmické technologie, například robotika, kromě toho přispěly k pokroku, pokud jde o znalosti a technologie v Evropě. Vzhledem k této jedinečné kapacitě má evropské odvětví výzkumu vesmíru hrát zásadní úlohu při hledání odpovědi na výzvy uvedené ve strategii Evropa 2020.

Kapacity ve výzkumu vesmíru, které mají klíčový význam pro evropskou společnost, se opírají o výzkum, technologický rozvoj a inovace. Zatímco Spojené státy americké vynakládají přibližně 25 % svého rozpočtu určeného pro činnosti výzkumu vesmíru na výzkum a vývoj, v případě Unie je to méně než 10 %. Kromě toho se výzkumem vesmíru v Unii zabývají programy členských států, programy ESA a rámcové programy Unie pro výzkum.

V zájmu zachování špičkového technologického a konkurenčního postavení Evropy a zúročení investic je třeba postupovat na úrovni Unie s ohledem na čl. 4 odst. 3 a článek 189 Smlouvy o fungování EU, a to spolu s činnostmi výzkumu vesmíru členských států a Evropské kosmické agentury, která od roku 1975 na mezivládní úrovni řídí pro členské státy ESA průmyslový vývoj družic a lety do vzdáleného vesmíru. Postup na úrovni Unie je nutný také v zájmu podpory účasti nejlepších výzkumných pracovníků ze všech členských států a snížení překážek pro projekty spolupráce ve výzkumu vesmíru přesahující státní hranice.

Informace z evropských družic budou navíc přinášet stále větší potenciál pro další rozvoj inovativních navazujících družicových služeb. Toto je typické odvětví činnosti pro malé a střední podniky, které by mělo být podpořeno opatřeními v oblasti výzkumu a inovací, aby bylo možné plně využít přínosu této příležitosti a zejména značných investic vložených do dvou programů Unie – Galileo a Copernicus.

Vesmír přirozeně překračuje pozemní hranice, a nabízí tak jedinečnou perspektivu globálního rozměru, což umožňuje vznik rozsáhlých projektů prováděných v mezinárodní spolupráci. Aby bylo možné hrát v příštích desetiletích významnou úlohu v takovýchto mezinárodních činnostech výzkumu vesmíru, je nepostradatelná jak společná evropská politika pro oblast vesmíru, tak i činnosti na poli výzkumu vesmíru a souvisejících a inovací na evropské úrovni.

Výzkum vesmíru a související inovace v rámci programu Horizont 2020 jsou v souladu s prioritami politiky Unie pro oblast vesmíru a s potřebami evropských operačních programů, které jsou průběžně stanovovány Radou Komisí⁽¹⁾.

Evropská kosmická infrastruktura, jako jsou programy Copernicus a Galileo, je strategickou investicí a vývojem inovačních návazných aplikací je nezbytný. Za tímto účelem je využívání kosmických technologií případně podporováno prostřednictvím specifických cílů v rámci priority „společenské výzvy“ s cílem zajistit socioekonomické přínosy i návratnost investic a vedoucí postavení Evropy v návazných aplikacích.

1.6.3. Hlavní rysy činností

a) Umožnit evropskou konkurenceschopnost, nezávislost a inovace evropského odvětví výzkumu vesmíru

To znamená zabezpečit a dále rozvíjet konkurenceschopný, udržitelný a podnikavý kosmický průmysl v kombinaci se světově prvotřídním společenstvím pracovníků zabývajících se výzkumem, aby se zachovalo a posílilo evropská vedoucí postavení a nezávislost Evropy v oblasti kosmických systémů, posílily inovace v odvětví výzkumu vesmíru a umožnily inovace na Zemi založené na činnosti ve vesmíru, například používáním údajů z dálkového průzkumu a navigace.

b) Umožnit pokrok v oblasti kosmických technologií

Cílem je vyvíjet vyspělé a základní kosmické technologie a operační koncepce od myšlenky po demonstraci ve vesmíru. Zahrnuje to technologie podporující přístup do vesmíru, technologie pro ochranu kosmické techniky před hrozbami, jako jsou kosmické smetí a sluneční erupce, jakož i družicovou telekomunikaci, navigaci a dálkový průzkum. Předpokladem rozvoje a používání vyspělých kosmických technologií je neustálé vzdělávání a odborná příprava vysoce kvalifikovaných inženýrů a vědců i pevné vazby mezi nimi a uživateli kosmických aplikací.

c) Umožnit využití údajů z vesmíru

Lze dosáhnout mnohem většího využití údajů z evropských (vědeckých, veřejných nebo komerčních) družic, pokud bude vyvinuto další úsilí v oblasti zpracování, archivace, ověřování, normalizace a udržitelné dostupnosti údajů z vesmíru, jakož i na podporu vývoje nových informačních produktů a služeb vzešlých z těchto údajů, s ohledem na článek 189 Smlouvy o fungování EU, i na inovace při nakládání s údaji, jejich šíření a interoperabilitu; zejména podpora volného přístupu k vědeckým údajům a metaúdajům o Zemi a jejich výměny. Tyto činnosti mohou rovněž zajistit vyšší návratnost investic do kosmické infrastruktury a přispět k hledání odpovědi na společenské výzvy, zejména pokud jsou koordinovány v rámci globálního úsilí, např. prostřednictvím Globální soustavy systémů pozorování Země (GEOSS), konkrétně plným využíváním programu Copernicus jakožto hlavního evropského příspěvku k této soustavě, prostřednictvím evropského programu družicové navigace Galileo nebo Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) u otázek změny klimatu. Bude podpořeno rychlé zavádění těchto inovací do příslušných aplikací a rozhodovacích procesů. To rovněž zahrnuje využívání údajů pro další vědecké zkoumání.

d) Umožnit evropský výzkum na podporu mezinárodních partnerství ve výzkumu vesmíru

Projekty výzkumu vesmíru mají ze své podstaty globální charakter. To je zvláště patrné u činností, jako je systém sledování situace ve vesmíru (Space Situational Awareness, „SSA“) a řada projektů vědy o vesmíru a průzkumu vesmíru. Vývoj špičkových kosmických technologií v rostoucí míře probíhá v rámci takovýchto mezinárodních partnerství. Zajištění přístupu k těmto partnerstvím je důležitým faktorem úspěchu evropských výzkumných pracovníků a podniků. Klíčový význam pro tento cíl má vymezení a provádění dlouhodobých plánů postupu a koordinace s mezinárodními partnery.

2. Přístup k rizikovému financování

2.1. Specifický cíl

Specifickým cílem je pomoci řešit nedostatky trhu při získávání přístupu k rizikovému financování pro výzkum a inovace.

⁽¹⁾ KOM(2011)0152.

Situace v investicích do výzkumu a inovací je neutěšená, zejména pro inovativní malé a střední podniky a středně kapitalizované společnosti s vysokým potenciálem růstu. V poskytování finančních prostředků existuje několik velkých tržních mezer, protože inovace nutné k dosažení cílů politiky jsou pro trh obvykle příliš rizikové, v důsledku čehož nejsou plně zachyceny širší přínosy pro společnost.

Nástroj pro dluhové financování („dluhový nástroj“) a nástroj pro kapitálové financování („kapitálový nástroj“) pomohou tyto problémy překonat tím, že zlepší finanční a rizikový profil dotčených činností v oblasti výzkumu a inovací. To pak usnadní přístup společností a jiným příjemcům k půjčkám, zárukám a dalším formám rizikového financování, podpoří investice v raném stadiu a rozvoj stávajících a nových fondů rizikového kapitálu, zlepší přenos znalostí a trh s duševním vlastnictvím, přiláká finanční prostředky na trh rizikového kapitálu a celkově napomůže urychlení přechodu od koncepce, vývoje a demonstrace nových produktů a služeb k jejich uvedení na trh.

Celkovým výsledkem bude zvýšení ochoty soukromého sektoru investovat do výzkumu a inovací, čímž se přispěje k dosažení klíčového cíle strategie Evropa 2020: investovat do konce desetiletí 3 % HDP Unie do výzkumu a vývoje, z čehož dvě třetiny bude tvořit příspěvek soukromého sektoru. Použití finančních nástrojů rovněž napomůže dosažení cílů v oblasti výzkumu a inovací ve všech odvětvích a oblastech politiky, které jsou klíčové pro řešení příslušných společenských výzev, pro zvýšení konkurenceschopnosti a pro podporu udržitelného růstu podporujícího začlenění a poskytování environmentálních a dalších veřejných statků.

2.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Dluhový nástroj na úrovni Unie pro výzkum a inovace je nutný k tomu, aby se zvýšila pravděpodobnost, že budou poskytnuty půjčky a záruky a že bude dosaženo cílů v oblasti výzkumu a inovací. Současná mezera na trhu mezi poptávkou po půjčkách a zárukách pro rizikové investice do výzkumu a inovací a jejich nabídkou, kterou se snaží vyplnit současný finanční nástroj pro sdílení rizik, nejspíše přetrvá a komerční banky i nadále nebudou poskytovat půjčky se zvýšeným rizikem. Poptávka po půjčkách z finančního nástroje pro sdílení rizik je od zavedení tohoto nástroje v polovině roku 2007 vysoká: ve své první fázi (2007–2010) převýšila míra zájmu počáteční očekávání o více než 50 % z hlediska schválení aktivních půjček (7,6 miliard EUR oproti předpokládaným 5 miliardám EUR).

Banky dále obvykle nejsou schopné oceňovat aktiva ve formě znalostí, například duševní vlastnictví, a proto často nejsou ochotny investovat do společností založených na znalostech. V důsledku toho nemůže mnoho zavedených inovativních společností, velkých i malých, získat půjčky na činnosti v oblasti výzkumu a inovací se zvýšeným rizikem. Při navrhování a provádění příslušného nástroje nebo nástrojů, jež bude či budou v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012 prováděny ve spolupráci s jedním nebo několika pověřenými subjekty, Komise zajistí, že budou zohledněny přiměřené úrovně a druhy technologického a finančního rizika, aby se uspokojily zjištěné potřeby.

Uvedené tržní mezery pramení z nejistoty, informační asymetrie a vysokých nákladů spojených se snahou tyto problémy řešit: nedávno založené společnosti mají příliš málo výsledků na to, aby uspokojily potenciální věřitele, dokonce i zavedené společnosti často nemohou poskytnout dostatek informací, a v počáteční fázi investic do výzkumu a inovací není vůbec jisté, zda vynaložené úsilí skutečně povede k úspěšným inovacím.

Podniky ve fázi vytváření koncepce nebo podniky působící ve vznikajících oblastech navíc obvykle nemohou nabídnout dostatečné zajištění. Odrazující je dále skutečnost, že i když činnosti v oblasti výzkumu a inovací přinesou komerční produkt nebo proces, není vůbec jisté, že podnik, který dané úsilí vyvinul, z něj bude mít výhradní přínos.

Z hlediska přidané hodnoty Unie pomůže dluhový nástroj napravit nedostatky trhu, které brání tomu, aby soukromý sektor mohl investovat do výzkumu a inovací na optimální úrovni. Jeho zavedení umožní shromáždit kritické množství zdrojů z rozpočtu Unie a – na základě sdílení rizika – z finančních institucí pověřených jeho zaváděním. Bude také motivovat společnosti, aby do výzkumu a inovací investovaly více svých vlastních prostředků, než by investovaly jinak. Kromě toho dluhový nástroj pomůže veřejným i soukromým organizacím snížit riziko spojené se zadáváním zakázek v předobchodní fázi či zadáváním zakázek na inovativní výrobky a služby.

Na úrovni Unie je nutno zavést kapitálový nástroj pro výzkum a inovace, který by pomohl zlepšit dostupnost kapitálového financování pro investice v raném stadiu a ve stadiu růstu a podpořil rozvoj trhu rizikového kapitálu v Unii. Během fáze přenosu technologií a počáteční fáze procházejí nové společnosti „údolím smrti“, tedy obdobím, kdy již nedostávají veřejné granty na výzkum, a přilákat soukromé investory není možné. Veřejná podpora zaměřená na zaplnění této mezery mobilizací soukromých fondů poskytujících kapitál vznikajícím a začínajícím podnikům je v současnosti příliš roztržštěná a nárazová, nebo při jejím řízení chybí nezbytné odborné znalosti. Navíc většina fondů rizikového kapitálu v Evropě je příliš malá na to, aby mohla podporovat soustavný růst inovativních společností, a nedokáže vytvořit kritické množství nutné k tomu, aby se mohly specializovat a působit na nadnárodní úrovni.

Důsledky této situace jsou vážné. Před finanční krizí představoval objem prostředků investovaných do malých a středních podniků z evropských fondů rizikového kapitálu přibližně 7 miliard EUR ročně, zatímco hodnoty pro rok 2009 a 2010 se pohybovala v rozmezí 3 až 4 miliard EUR. Snížení financování rizikového kapitálu ovlivnilo počet začínajících podniků, na něž se fondy rizikového kapitálu zaměřily: v roce 2007 získalo prostředky z fondů rizikového kapitálu přibližně 3 000 malých a středních podniků oproti pouhým 2 500 v roce 2010.

Z hlediska přidané hodnoty Unie doplní kapitálový nástroj pro výzkum a inovace vnitrostátní a regionální systémy, které nemohou realizovat přeshraniční investice v oblasti výzkumu a inovací. Transakce v raném stadiu budou rovněž mít demonstrační efekt, z něhož budou mít přínos veřejní a soukromí investoři v celé Evropě. Co se týče fáze růstu, dosáhnout nezbytného rozsahu a silné účasti soukromých investorů, která je zásadní pro fungování samovolně udržitelného trhu rizikového kapitálu, je možné pouze na evropské úrovni.

Dluhový nástroj a kapitálový nástroj, podpořené souborem doprovodných opatření, budou podporovat dosažení politických cílů programu Horizont 2020. Za tímto účelem budou určeny na konsolidaci a zvýšení kvality evropské vědecké základny, na podporu výzkumu a inovací v rámci programu, který se orientuje na podnikání, a na odpovědi na společenské výzvy se zaměřením na činnosti, jako je pilotní ověřování, demonstrace, testovací prostředí a zavádění na trhu. Bylo by třeba zajistit konkrétní podpůrné akce, jako jsou informační a školicí akce pro malé a střední podniky. Plánování a provádění těchto akcí může být případně konzultováno s regionálními orgány, sdruženími malých a středních podniků, obchodními komorami a příslušnými finančními zprostředkovateli.

Kromě toho pomohou dosáhnout cílů v oblasti výzkumu a inovací obsažených v jiných programech a oblastech politiky, jako je společná zemědělská politika, oblast klimatu (přechod k nízkouhlíkovému hospodářství a přizpůsobení se změně klimatu) a společná rybářská politika. Tyto nástroje se budou doplňovat s vnitrostátními a regionálními finančními nástroji v rámci společného strategického rámce pro politiku soudržnosti 2014-2020, kde se počítá s větší úlohou finančních nástrojů.

Koncepce dluhových nástrojů a kapitálových nástrojů zohledňuje potřebu řešit konkrétní nedostatky trhu, jeho rysy (jako je stupeň dynamiky a míra zakládání nových společností) a požadavky na financování těchto a dalších oblastí, aniž by to vedlo k narušení trhu. Použití finančních nástrojů musí prokázat jasnou evropskou přidanou hodnotu, mělo by přinést pákový účinek a doplňovat vnitrostátní nástroje. Rozdělení rozpočtu mezi nástroji může být v průběhu programu Horizont 2020 upraveno v reakci na měnící se hospodářské podmínky.

Kapitálový nástroj a specializovaný nástroj pro malé a střední podniky v rámci dluhového nástroje budou spolu s kapitálovým a dluhovým nástrojem v rámci programu COSME zavedeny jako součást dvou finančních nástrojů Unie, které poskytují kapitálové a dluhové financování na podporu výzkumu a inovací malých a středních podniků a jejich růstu. Bude zajištěna doplňkovost mezi programem Horizont 2020 a programem COSME.

2.3. Hlavní rysy činností

- a) Dluhový nástroj pro dluhové financování výzkumu a inovací: „Služba Unie v oblasti půjček a záruk pro výzkum a inovace“

Cílem je zlepšit přístup k dluhovému financování – půjčkám, zárukám, protizárukám a dalším formám dluhových a rizikových prostředků – pro veřejné a soukromé subjekty a partnerství soukromého a veřejného sektoru zabývající se činnostmi v oblasti výzkumu a inovací, jejichž zužitkování vyžaduje rizikové investice. Důraz se klade na podporu výzkumu a inovací s vysokým potenciálem pro excelenci.

Jedním z cílů programu Horizont 2020 je přispět k překlenutí rozdílů, které v současné době panují mezi výzkumem a vývojem na jedné straně a inovacemi na straně druhé, a napomoci tomu, aby se na trh dostaly nové nebo kvalitnější produkty a služby, s přihlédnutím k zásadní úloze, kterou v procesu předávání znalostí hraje fáze ověřování koncepce – proto mohou být zaváděny nástroje umožňující uvedené fáze financovat, neboť jsou nezbytné pro potvrzení významu, relevance a budoucího inovačního dopadu předávaných vynálezů či výsledků výzkumu.

Cílovými konečnými příjemci jsou potenciálně právní subjekty všech velikostí, které si mohou půjčovat a splácet finanční prostředky, zejména pak malé a střední podniky schopné provádět inovace a rychle růst, středně kapitalizované a velké společnosti, vysoké školy a výzkumné instituce, výzkumné a inovační infrastruktury, partnerství veřejného a soukromého sektoru a subjekty nebo projekty pro speciální účel.

Financování dluhového nástroje má dvě hlavní složky:

1) složku založenou na poptávce, která poskytuje půjčky a záruky podle zásady „kdo dřív přijde, je dřív na radě“, se zvláštní podporou pro příjemce, jako jsou malé a střední podniky a středně kapitalizované společnosti. Tato složka reaguje na stálý a pokračující růst objemu půjček z finančního nástroje pro sdílení rizik, který je řízen poptávkou. V rámci specializovaného nástroje pro malé a střední podniky jsou podporovány činnosti zaměřené na zlepšení přístupu k financování pro malé a střední podniky, které jsou orientovány primárně na výzkum a vývoj nebo inovace. To by mohlo zahrnovat podporu ve fázi třetí úrovně nástroje pro malé a střední podniky, s výhradou výše poptávky.

2) zacílenou složku, zaměřující se na politiky a klíčová odvětví, která jsou zásadní pro odpovědi na společenské výzvy, posílení vedoucí pozice v průmyslu a posílení konkurenceschopnosti, podporu udržitelného, nízkouhlíkového růstu podporujícího začlenění a poskytování environmentálních a dalších veřejných statků. Tato složka Unii pomůže zabývat se těmi aspekty cílů odvětvových politik, které souvisejí s výzkumem a inovací.

b) Kapitálový nástroj pro kapitálové financování výzkumu a inovací: „Kapitálové nástroje Unie pro výzkum a inovace“

Cílem je přispět k překonání nedostatků evropského trhu s rizikovým kapitálem a poskytnout vlastní a kvazi-vlastní kapitál k pokrytí vývojových a finančních potřeb inovujících podniků od jejich založení po růst a rozšiřování. Důraz se klade na podporu cílů programu Horizont 2020 a souvisejících politik.

Cílovými konečnými příjemci jsou potenciálně podniky všech velikostí, které se zabývají inovačními činnostmi nebo s nimi začínají, se zvláštním zaměřením na inovativní malé a střední podniky a středně kapitalizované společnosti.

Kapitálový nástroj se zaměří na fondy a na fondy fondů rizikového kapitálu v raném stadiu a poskytne rizikový kapitál a kvazivlastní kapitál (včetně mezzaninového kapitálu) jednotlivým portfoliovým podnikům. Tento nástroj spolu s kapitálovým nástrojem pro růst v rámci programu COSME bude mít také možnost poskytovat investice pro expanzivní a růstovou fázi, aby byla zajištěna kontinuita podpory během vzniku a rozvoje společností.

Kapitálový nástroj, který bude založen především na poptávce, používá portfoliový přístup, v jehož rámci si fondy rizikového kapitálu a jiní srovnatelní zprostředkovatelé vybírají firmy, do nichž chtějí investovat.

Aby se napomohlo dosažení konkrétních politických cílů, mohou být vyčleněny prostředky na konkrétní oblasti, přičemž se bude vycházet z pozitivních zkušeností rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace (2007 až 2013) s vyčleňováním prostředků na ekologické inovace, například na dosažení cílů souvisejících se zjištěnými společenskými výzvami.

Specializovaný nástroj pro počáteční investice, podporující podniky v počátečním a raném stadiu, umožní kapitálové investice mezi jinými do organizací zabývajících se předáváním znalostí a do podobných subjektů podporováním přenosu technologií (včetně přenosu výsledků výzkumu a vynálezů vycházejících z oblasti veřejného výzkumu a mířících do výrobní sféry, například prostřednictvím potvrzení koncepce), fondů počátečního kapitálu, přeshraničních fondů počátečního a raného kapitálu, nástrojů spoluinvestování s neformálními investory („business angels“), aktiv duševního vlastnictví, platform pro výměnu práv duševního vlastnictví a obchodování s nimi a fondů a fondů fondů rizikového kapitálu v raném stadiu s přeshraničním působením a investujících do fondů rizikového kapitálu. To by mohlo zahrnovat podporu ve fázi třetí úrovně nástroje pro malé a střední podniky, s výhradou výše poptávky.

Specializovaný nástroj pro růstové investice poskytuje spolu s kapitálovým nástrojem pro růst v rámci programu COSME investice pro expanzivní a růstovou fázi, včetně investic do fondů v soukromém i veřejném sektoru s přeshraničním působením a investujících do fondů rizikového kapitálu, z nichž většina bude mít tematické zaměření podporující cíle strategie Evropa 2020.

3. Inovace v malých a středních podnicích

3.1. Specifický cíl

Specifickým cílem je podpořit udržitelný hospodářský růst zvýšením úrovně inovací v malých a středních podnicích a uspokojit jejich různé inovační potřeby během celého inovačního cyklu pro všechny typy inovací, a tím vytvořit více rychle rostoucích, mezinárodně působících malých a středních podniků.

Vzhledem k ústřední úloze malých a středních podniků v evropské ekonomice budou výzkum a inovace v malých a středních podnicích hrát klíčovou úlohu při zvyšování konkurenceschopnosti, podpoře hospodářského růstu a tvorbě pracovních míst, a tím i dosahování cílů strategie Evropa 2020 a zejména její stěžejní iniciativy „Unie inovací“.

Přes svůj významný podíl na hospodářství a zaměstnanosti a značný inovační potenciál mají malé a střední podniky nicméně různé druhy problémů stát se inovativnějšími a konkurenceschopnějšími, a to včetně nedostatku finančních prostředků a přístupu k financování, nedostatku schopností řídit inovace, nedostatku ve vytváření sítí a spolupráci s vnějšími subjekty a nedostatečného využívání veřejných zakázek na podporu inovací v malých a středních podnicích. Přestože v Evropě vzniká podobný počet začínajících společností jako ve Spojených státech, vyrůst ve velké společnosti je pro evropské malé a střední podniky mnohem těžší než pro jejich protějšky v USA. Internacionalizované podnikatelské prostředí se stále více propojenými hodnotovými řetězci na ně vyvíjí další tlak. Malé a střední podniky musí posílit svou výzkumnou a inovační kapacitu. Aby mohly úspěšně konkurovat na rychle se vyvíjejících globálních trzích, musí rychleji a ve větší míře vyvíjet, přijímat a obchodně využívat nové znalosti a obchodní nápady. Úkolem je podporovat více inovací v malých a středních podnicích, a tím posilovat jejich konkurenceschopnost, udržitelnost a růst.

Cílem navrhovaných akcí je doplnit vnitrostátní a regionální politiky a programy podnikatelských inovací, posílit spolupráci mezi malými a středními podniky, včetně nadnárodní spolupráce, klastrů a dalších evropských aktérů s významem pro inovace, překlenout propast mezi výzkumem a vývojem a úspěšným uváděním na trh, vytvořit prostředí, které bude vstřícnější k podnikatelským inovacím, včetně formou opatření na straně poptávky a opatření zaměřených na předávání znalostí, a podpořit zohledňování měnící se povahy inovačních procesů, nových technologií, trhů a obchodních modelů.

Budou nastoleny pevné vazby s politikami Unie pro jednotlivá odvětví, zejména s programem COSME a s fondy politiky soudržnosti, aby se zajistila součinnost a soudržný přístup.

3.2. *Odůvodnění a přidaná hodnota Unie*

Malé a střední podniky jsou klíčovou hybnou silou inovací vzhledem ke své schopnosti rychle a účinně přetvářet nové myšlenky v úspěšné podnikání. Slouží jako důležité kanály pro přelévání znalostí přinášející výsledky výzkumu na trh. Malé a střední podniky hrají klíčovou úlohu v procesu předávání technologií a znalostí a přispívají k tržnímu využití inovací pocházejících z výzkumů prováděných na univerzitách, ve výzkumných institucích a v podnicích provádějících výzkum. Posledních dvacet let ukázalo, že díky inovativním malým a středním podnikům došlo k obnově celých odvětví a k vytvoření nových průmyslových odvětví. Rychle rostoucí podniky jsou klíčové pro rozvoj vznikajících průmyslových odvětví a pro urychlení strukturálních změn, které Evropa potřebuje k tomu, aby se stala udržitelnou ekonomikou založenou na znalostech s trvalým růstem a vysoce kvalitními pracovními místy.

Malé a střední podniky lze nalézt ve všech odvětvích hospodářství. Jsou důležitější součástí evropské ekonomiky, než jak je tomu v jiných regionech, například ve Spojených státech amerických. Inovovat přitom mohou všechny typy malých a středních podniků. Je třeba je podpořit, aby investovaly do výzkumu a inovací a zvýšily svou kapacitu řízení inovačních procesů. Při této činnosti by měly mít možnost čerpat z celého inovačního potenciálu vnitřního trhu a Evropského výzkumného prostoru, aby mohly vytvářet nové podnikatelské příležitosti v Evropě i mimo ni a přispívat k nalézání řešení odpovídající na klíčové společenské výzvy.

Účast na výzkumu a inovacích Unie posiluje schopnosti malých a středních podniků v oblasti výzkumu a vývoje a technologií, zvyšuje jejich schopnost vytvářet, vstřebávat a používat nové znalosti, zesiluje ekonomické využívání nových řešení, podporuje inovace v produktech, službách a obchodních modelech, podporuje podnikatelskou činnost na větších trzích a rozvíjí znalostní síť malých a středních podniků na mezinárodní úrovni. Malé a střední podniky, které zavedly dobré řízení inovací, přičemž se často spoléhají na externí znalosti a dovednosti, předstihují svým výkonem ostatní.

Přeshraniční spolupráce je důležitým prvkem inovační strategie malých a středních podniků umožňujícím překonání některých problémů spojených s jejich velikostí, jako je přístup k technologickým a vědeckým kompetencím a novým trhům. Spolupráce přispívá k přeměně myšlenek ve zisk a růst společností a následně i ke zvyšování soukromých investic do výzkumu a inovací.

Zásadní úlohu v podpoře malých a středních podniků hrají regionální a národní programy výzkumu a inovací, často podpořené evropskou politikou soudržnosti. Zejména fondy politiky soudržnosti mají hrát klíčovou úlohu prostřednictvím budování kapacit a vytvářením „schodů k excelenci“ pro malé a střední podniky za účelem přípravy vynikajících projektů, které dokáží soutěžit o financování z programu Horizont 2020. Nicméně jen několik málo národních a regionálních programů poskytuje finanční prostředky pro nadnárodní výzkumné

a inovační činnosti prováděné malými a středními podniky, šíření a přejímání inovativních řešení v celé Unii nebo přeshraniční služby na podporu inovací. Úkolem je poskytnout malým a středním podnikům tematicky otevřenou podporu k realizaci mezinárodních projektů v souladu s inovačními strategiemi podniků. Akce na úrovni Unie jsou proto nezbytné k doplnění činností prováděných na národní a regionální úrovni, posílení jejich dopadu a zpřístupnění systémů na podporu výzkumu a inovací.

3.3. Hlavní rysy činností

- a) Začlenění podpory malých a středních podniků do všech činností zejména prostřednictvím specializovaného nástroje

Malé a střední podniky jsou podporovány v rámci celého programu Horizont 2020. Pro tento účel jsou pro malé a střední podniky vytvořeny lepší podmínky, aby se programu Horizont 2020 účastnily. Specializovaný nástroj pro malé a střední podniky dále poskytuje rozfázovanou a plynulou podporu zahrnující celý inovační cyklus. Nástroj pro malé a střední podniky je zacílen na všechny typy inovativních malých a středních podniků, které vykazují velkou snahu růst, rozvíjet se a působit na mezinárodní úrovni. Uplatní se pro všechny typy inovací, včetně inovací služeb, netechnologických a sociálních inovací, za předpokladu, že každá z těchto činností vykazuje jasnou evropskou přidanou hodnotu. Záměrem je rozvinout a využívat inovační potenciál malých a středních podniků zaplněním mezery ve financování vysoce rizikového výzkumu a inovací v raném stadiu, podporou inovací a zvýšením obchodního využití výsledků výzkumu v soukromém sektoru.

Tento nástroj bude fungovat v rámci jediného centralizovaného řídicího systému s nenáročným správním režimem a jedním kontaktním místem. Bude primárně prováděn zdola nahoru prostřednictvím trvalých veřejných výzev k předkládání návrhů.

Specializovaný nástroj pro malé a střední podniky se bude používat v rámci všech specifických cílů v rámci priority „společenské výzvy“ a specifického cíle „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ a bude na něj přidělena určitá částka.

- b) Podpora malých a středních podniků s intenzivním výzkumem

Cílem je podpořit nadnárodní tržně orientované inovace v malých a středních podnicích zabývajících se výzkumem a vývojem. Zvláštní akce se zaměří na malé a střední podniky s intenzivním výzkumem ve všech odvětvích, které prokazují, že jsou schopné komerčně využívat výsledky projektu. Tato akce bude vycházet z programu Eurostars.

- c) Zvýšení inovační kapacity malých a středních podniků

V rámci celého programu Horizont 2020 budou podporovány nadnárodní činnosti napomáhající provádění zvláštních opatření pro malé a střední podniky a doplňující tato opatření, zejména s cílem posílit inovační kapacitu malých a středních podniků. Tyto činnosti se v případě potřeby koordinují s podobnými vnitrostátními opatřeními. Předpokládá se úzká spolupráce se sítí národních kontaktních míst a sítí Enterprise Europe Network (EEN).

- d) Podpora inovací orientovaných na trh

Budou podporovány nadnárodní tržně orientované inovace za účelem zlepšení rámcových podmínek pro inovace a budou řešeny konkrétní překážky, které brání zejména růstu inovativních malých a středních podniků.

ČÁST III

SPOLEČENSKÉ VÝZVY

1. Zdraví, demografická změna a dobré životní podmínky

1.1. Specifický cíl

Specifickým cílem je zlepšit celoživotní zdraví a dobré životní podmínky pro všechny.

Celoživotní zdraví a dobré životní podmínky pro všechny – děti, dospělé i starší osoby, vysoce kvalitní, ekonomicky udržitelné a inovativní systémy zdravotnictví a péče, které jsou součástí systému sociálního zabezpečení, a příležitosti pro nová pracovní místa a růst – to jsou cíle podpory výzkumu a inovací v reakci na tuto výzvu, které významně přispějí k realizaci strategie Evropa 2020.

Náklady na systémy zdravotní a sociální péče v Unii stoupají, péče a preventivní opatření pro všechny věkové skupiny jsou čím dále dražší, přičemž se očekává, že počet Evropanů starších 65 let se do roku 2060 téměř zdvojnásobí z 85 milionů v roce 2008 na 151 milionů a počet osob starších 80 let vzroste ve stejném období z 22 na 61 milionů. Snížení nebo omezení nárůstu těchto nákladů tak, aby se nestaly neudržitelnými, závisí částečně na zlepšení celoživotního zdraví a dobrých životních podmínek všech, a tedy na účinné prevenci, léčbě a zvládání onemocnění a zdravotních postižení.

Chronické zdravotní potíže a choroby jsou hlavními příčinami zdravotního postižení, špatného zdravotního stavu, odchodu do důchodu ze zdravotních důvodů a předčasných úmrtí a představují značné sociální a hospodářské náklady.

Kardiovaskulární choroby jsou v Unii každoročně příčinou více než 2 milionů úmrtí a stojí hospodářství více než 192 miliard EUR, zatímco rakovina je příčinou čtvrtiny všech úmrtí a je nejčastější příčinou úmrtí u lidí ve věku 45–64 let. Přes 27 milionů lidí v Unii trpí cukrovkou a přes 120 milionů lidí revmatickými potížemi a onemocněním pohybového aparátu. Velký problém představují i nadále vzácné choroby, které v Evropě postihují přibližně 30 milionů lidí. Celkové náklady na poruchy mozku (mimo jiné poruchy, které ovlivňují duševní zdraví včetně deprese) se odhadují na 800 miliard EUR. Jen duševní poruchy postihují v Unii podle odhadů 165 milionů lidí, což je spojeno s náklady ve výši 118 miliard EUR. Očekává se, že tyto částky budou nadále významně růst, z velké části kvůli stárnutí obyvatelstva Evropy a s tím souvisejícím stoupajícím počtem neurodegenerativních onemocnění. Environmentální faktory, faktory související se zaměstnáním a životním stylem a socioekonomické faktory jsou významné u několika z těchto onemocnění, přičemž se odhaduje, že s nimi souvisí až třetina celosvětové zátěže způsobené chorobami.

Infekční choroby (např. HIV/AIDS, tuberkulóza a malárie) představují celosvětový problém, protože se ze 41 % podílejí na 1,5 miliardě let života s postižením na celém světě, z toho 8 % v Evropě. Choroby spojené s chudobou a zanedbávaná onemocnění jsou rovněž celosvětovým problémem. Je rovněž nutné se připravit na nové epidemie, znovu se objevující infekční onemocnění (včetně onemocnění souvisejících s vodou) a hrozbu narůstající antimikrobiální rezistence. Zohledněna by měla být také zvýšená rizika zoonóz.

Na druhé straně procesy vývoje léčivých přípravků a očkovacích látek jsou čím dále dražší a méně efektivní. Úsilí o zvýšení úspěšnosti vývoje léčiv a očkovacích látek zahrnuje alternativní metody k nahrazení klasického testování bezpečnosti a účinnosti. Je nutné se zabývat přetrvávajícími nerovnostmi v oblasti zdraví a potřebami zvláštních skupin obyvatelstva (např. těch, které trpí vzácnými chorobami) a zajistit přístup k účinným a kvalitním systémům zdravotnictví a péče pro všechny Evropany bez ohledu na jejich věk nebo původ.

Zdraví a dobré životní podmínky ovlivňují rovněž další faktory, jako je výživa, tělesná aktivita, blahobyt, začlenění, zapojení, společenský kapitál a práce, a je třeba přijmout celostní přístup.

Vzhledem k vyšší naději dožití se změnila struktura obyvatelstva v Evropě a jeho věková struktura. Základním předpokladem pro úspěšné přizpůsobení společnosti demografickým změnám bude proto výzkum zaměřený na prodloužení celoživotního zdraví, aktivní stárnutí a dobré životní podmínky pro všechny.

1.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Choroby a zdravotní postižení se nezastavují na státních hranicích. Odpovídající úsilí v oblasti výzkumu, vývoje a inovací na evropské úrovni i ve spolupráci se třetími zeměmi, do něhož se zapojují všechny zúčastněné strany, včetně pacientů a koncových uživatelů, může být významným způsobem přispět k řešení těchto globálních výzev, a tím i k dosažení rozvojových cílů tisíciletí v rámci OSN, zajistit lepší zdraví a dobré životní podmínky pro všechny a získat pro Evropu vedoucí postavení na rychle se rozrůstajících světových trzích s inovacemi v oblasti zdraví a dobrých životních podmínek.

Tato reakce závisí na excelenci ve výzkumu, která zlepší naše základní chápání determinant zdraví, choroby, zdravotního postižení, podmínek zdravého zaměstnání, vývoje a stárnutí (včetně naděje dožití), a na bezproblémové a všeobecně přeměně výsledných a stávajících znalostí do podoby inovativních, účinných, přístupných a bezpečných produktů, strategií, intervencí a služeb s potenciálem pro nasazení ve velkém měřítku. Navíc význam těchto výzev v celé Evropě a v mnoha případech na celém světě vyžaduje reakci, která se vyznačuje dlouhodobou a koordinovanou podporou spolupráce mezi víceoborovými a víceodvětvovými týmy na vynikající úrovni. Tuto výzvu je nutné řešit také z pohledu společenských, ekonomických a humanitních věd.

Podobně i složitost této výzvy a vzájemná závislost jejích složek vyžadují reakci na evropské úrovni. Mnoho přístupů, nástrojů a technologií, které lze použít v mnoha oblastech výzkumu a inovací v rámci této výzvy, lze nejlépe podpořit na úrovni Unie. Zahrnují porozumění molekulárnímu základu onemocnění, stanovení inovativních léčebných postupů a nových modelových systémů, víceoborové uplatnění znalostí z oblasti fyziky, chemie a systémové biologie, vytváření dlouhodobých kohort a provádění klinických zkoušek (včetně zaměření na vývoj léčivých přípravků a jejich účinky ve všech věkových skupinách), klinické využití tzv. „-omik“ (biotechnologií s příponou „-omika“), systémy biolékařství nebo rozvoj informačních a komunikačních technologií a jejich použití ve zdravotnické praxi, zejména v elektronickém zdravotnictví (e-health). Požadavky specifických skupin obyvatelstva se také nejlépe řeší integrovaným způsobem, například rozvojem stratifikovaného či personalizovaného lékařství, při léčbě vzácných chorob a při poskytování řešení pro asistované a nezávislé žití.

Aby se maximalizoval dopad akcí na úrovni Unie, bude podpořena celá škála činností v oblasti výzkumu, vývoje a inovací od základního výzkumu počínaje přes převedení znalostí o onemocnění do nových léčebných postupů, po rozsáhlé zkoušky, pilotní projekty a demonstrace, s mobilizací soukromých investic; a až po veřejné zakázky a zakázky v předobchodní fázi na nové produkty, služby a rozšiřitelná řešení, které jsou v případě nutnosti interoperabilní a podporované stanovenými normami nebo společnými pokyny. Toto koordinované evropské úsilí zvýší vědecké schopnosti ve zdravotnickém výzkumu a přispěje k pokračujícímu rozvoji Evropského výzkumného prostoru. Ve vhodných případech se bude rovněž propojovat s činnostmi připravenými v rámci programu Zdraví pro růst, iniciativ společného plánování, včetně iniciativ „Výzkum neurodegenerativních chorob“, „Zdravá strava pro zdravý život“, „Antimikrobiální rezistence“ a „Delsí a lepší život“, jakož i Evropského partnerství pro inovace v oblasti aktivního a zdravého stárnutí.

Vědecká komise pro zdraví bude vědeckou platformou zúčastněných stran, která bude vypracovávat vstupní vědecké informace ohledně této společenské výzvy. Bude poskytovat ucelenou vědecky zaměřenou analýzu úskalí výzkumu a inovací a možností souvisejících s touto společenskou výzvou, přispívat k vymezení priorit výzkumu a inovací v této oblasti a vyzývat k vědecké účasti na tomto výzkumu v rámci celé Unie. Aktivní spolupráci se zúčastněnými stranami bude napomáhat při budování schopností a podpoře sdílení znalostí a větší spolupráce v této oblasti napříč celou Unií.

1.3. Hlavní rysy činností

Účinná podpora zdraví podložená silnou základnou znalostí zabráňuje onemocnění, přispívá k dobrým životním podmínkám a je nákladově efektivní. Podpora zdraví, aktivního stárnutí, dobrých životních podmínek a prevence onemocnění rovněž závisí na pochopení determinant zdraví, na účinných preventivních nástrojích, na účinném dohledu nad zdravím a připravenosti na choroby a na účinných screeningových programech. Účinnou podporu zdraví usnadňuje také poskytování lepších informací občanům, čímž je podněcován odpovědný přístup ke zdraví.

Úspěšné snahy o prevenci, včasné odhalování, zvládnání, léčbu a vyléčení onemocnění, zdravotních postižení, křehkého zdraví a snížené funkčnosti mají oporu v základním pochopení jejich determinant a příčin, procesů a dopadů, jakož i faktorů, které představují základ dobrého zdraví a dobrých životních podmínek. Pro dosažení lepšího pochopení zdraví a onemocnění bude nutné úzké propojení mezi základním, klinickým, epidemiologickým a socioekonomickým výzkumem. Rovněž je nezbytné účinné sdílení údajů, jejich normalizované zpracovávání a propojení těchto údajů s rozsáhlými kohortovými studiemi, stejně jako převádění výsledků výzkumu na klinickou úroveň, a to i prostřednictvím provádění klinických zkoušek, které by se měly zaměřit na všechny věkové skupiny s cílem zajistit, aby byly léčivé přípravky přizpůsobeny jejich potřebám.

Obnovený výskyt starých infekčních chorob včetně tuberkulózy a zvýšený výskyt chorob, jimž lze předcházet očkováním, dále podtrhuje nutnost přistupovat k chorobám souvisejícím s chudobou a opomíjeným chorobám komplexně. Stejně komplexní přístup vyžaduje i rostoucí problém antimikrobiální rezistence.

Mělo by se rozvíjet personalizované lékařství s cílem přizpůsobit preventivní a terapeutický přístup potřebám pacienta, přičemž toto lékařství musí vycházet z včasného zjišťování onemocnění. Přizpůsobení se dalším požadavkům, které jsou v důsledku stárnutí obyvatelstva kladeny na zdravotnictví péči, představuje společenskou výzvu. Má-li být pro všechny věkové skupiny zachováno účinné zdravotnictví a péče, je nezbytné úsilí o zlepšení rozhodování v oblasti prevence a léčby, o určení osvědčených postupů v odvětví zdravotnictví a péče a podporu jejich šíření a o podporu integrované péče. Základním předpokladem pro to, aby evropští občané zůstali v průběhu celého svého života zdraví a aktivní, je lepší porozumění procesům stárnutí a prevence onemocnění spojených s věkem. Rovněž je důležité, aby došlo ke všeobecnému osvojení si technologických, organizačních a společenských inovací, které umožňují zejména starším osobám, osobám s chronickými onemocněními a osobám se zdravotními postiženími zůstat aktivní a nezávislé. To přispěje ke zlepšení a prodloužení doby jejich fyzických, sociálních a duševních životních podmínek.

Všechny tyto činnosti se provádějí tak, aby poskytovaly podporu během celého výzkumného a inovačního cyklu a přitom posílily konkurenceschopnost podniků v Evropě a rozvoj nových příležitostí na trhu. Důraz bude kladen

také na zapojení všech zúčastněných stran v oblasti zdravotnictví, včetně pacientů a organizací pacientů a poskytovatelů zdravotních služeb a péče, s cílem vytvořit výzkumnou a inovační agendu, která aktivně zapojí občany a bude odpovídat jejich potřebám a očekáváním.

Ke konkrétním činnostem patří: porozumění determinantám zdraví (včetně výživy, tělesné aktivity, genderové problematiky a faktorů souvisejících s životním prostředím, socioekonomickými podmínkami, zaměstnáním, a klimatem), zlepšení podpory zdraví a prevence onemocnění; chápání onemocnění a zlepšení diagnostiky a prognózy; rozvoj účinných programů prevence a screeningových programů a zlepšení posouzení náchylnosti k onemocněním; zlepšení dohledu nad infekčními chorobami a připravenosti k boji proti epidemiím a novým chorobám; vývoj nových a lepších preventivních a terapeutických očkovacích látek a léčivých přípravků; používání počítačové simulace (*in silico*) v lékařství za účelem lepšího zvládnutí a předvídání onemocnění; vývoj regenerativního lékařství, specifických léčebných postupů a léčení onemocnění, včetně paliativní péče; přenos znalostí do klinické praxe a rozšiřitelných inovativních akcí; lepší informovanost v oblasti zdraví a lepší shromažďování a využívání zdravotních a administrativních údajů o kohortách; standardizované analýzy údajů a techniky; aktivní stárnutí, nezávislé a asistované žití; individuální informovanost a posílení péče o vlastní zdraví; podpora integrované péče, včetně psychosociálních aspektů; zlepšení vědeckých nástrojů a metod na podporu tvorby politik a potřeb v oblasti právní úpravy; optimalizace efektivity a účinnosti poskytování zdravotní péče a snížení rozdílů a nerovností týkajících se zdraví prostřednictvím fakticky podloženého rozhodování a šíření osvědčených postupů a inovační technologie a přístupů. V zájmu rychlého zavádění a využívání výsledků je nutné k aktivní účasti podněcovat poskytovatele zdravotní péče.

2. zajišťování potravin, udržitelné zemědělství a lesní hospodářství, mořský a námořní výzkum a výzkum vnitrozemských vod a biohospodářství

2.1. Specifický cíl

Specifickým cílem je zajistit dostatečné zásobování bezpečnými, zdravými a vysoce kvalitními potravinami a dalšími biologickými výrobky prostřednictvím rozvoje produktivních a udržitelných systémů prvovýroby účinně využívajících zdroje i podpory souvisejících ekosystémových služeb a obnovy biologické rozmanitosti, a to vedle konkurenceschopných a nízkouhlíkových dodavatelských, zpracovatelských a tržních řetězců. Tím dojde k urychlení přechodu k udržitelnému evropskému biohospodářství k překlenutí mezery mezi novými technologiemi a jejich zaváděním.

Během nadcházejících desetiletí bude Evropa čelit zostřené soutěži o omezené a konečné přírodní zdroje, účinkům změny klimatu, zejména na systémy prvovýroby (zemědělství včetně chovu hospodářských zvířat a zahrádnictví, lesnictví, rybolov a akvakultura) potřebě zajistit udržitelné, bezpečné a zabezpečené dodávky potravin pro evropskou rostoucí světovou populaci. Podle odhadů bude třeba zvýšit světové zásobování potravinami o 70 %, má-li se uživit celosvětová populace, která do roku 2050 dosáhne počtu 9 miliard osob. Na zemědělství připadá zhruba 10 % emisí skleníkových plynů v Unii a přestože v Evropě klesají, na celosvětové úrovni emise ze zemědělství podle předpovědí do roku 2030 vzrostou až na 20 %. Navíc Evropa bude potřebovat zajistit dostatečné a udržitelné produkované dodávky surovin, energie a průmyslových produktů v podmínkách zmenšujících se zdrojů fosilního uhlíku (očekává se, že produkce ropy kapalného plynu klesne do roku 2050 přibližně o 60 %) a přitom si udržet svou konkurenceschopnost. Obrovský problém a náklady představuje bioodpad (podle odhadů až 138 milionů tun ročně v Unii, z toho až 40 % končí na skládkách), a to navzdory své potenciální vysoké přidané hodnotě.

Například se odhaduje, že 30 % všech potravin vyprodukovaných ve vyspělých zemích se vyhodí. Je třeba významných změn, aby se toto množství v Unii do roku 2030 snížilo 50 % ⁽¹⁾. Kromě toho škůdci a choroby zvířat a rostlin, včetně zoonóz a patogenů v potravinách, vstupují na území států a šíří se bez ohledu na státní hranice. Účinná vnitrostátní preventivní opatření jsou nutná, ale opatření na úrovni Unie mají zásadní význam pro konečnou kontrolu a účinné fungování jednotného trhu. Tato výzva je složitá, ovlivňuje velkou řadu vzájemně propojených odvětví a vyžaduje celostní a systémový přístup.

⁽¹⁾ KOM(2011)112.

Je potřeba čím dál více biologických zdrojů k uspokojení poptávky trhu po bezpečných zdravých dodávkách potravin, biomateriálech, biopalivech a biologických výrobcích, sahajících od spotřebního zboží po volně ložené chemické látky. Avšak kapacity zemských a vodních ekosystémů pro jejich produkci jsou omezené, přičemž současně existují vzájemně si konkurující požadavky na jejich využívání a často se s nimi nehnědají optimálně, o čemž svědčí například výrazný pokles obsahu uhlíku v půdě a její úrodnosti a vyčerpání rybolovných zdrojů. Existuje nedostatečně využívaný prostor pro podporu ekosystémových služeb zemědělské půdy, lesů a mořských i sladkých vod prostřednictvím začlenění agronomických, environmentálních a sociálních cílů do udržitelné produkce a spotřeby.

Potenciálu biologických zdrojů a ekosystémů by se dalo využít mnohem udržitelnějším, účinnějším a integrovanějším způsobem. Například by bylo možné lépe využívat potenciál biomasy ze zemědělství, z lesů a odpadních toků odpadů zemědělského, vodního, průmyslového a také komunálního původu.

V podstatě je potřeba přejít na optimální a obnovitelné využívání biologických zdrojů a na udržitelnou prvovýrobu a zpracovatelské systémy, které mohou produkovat více potravin, vlákniny a dalších biologických výrobků s minimalizovanými vstupy, environmentálním dopadem a emisemi skleníkových plynů, lepšími ekosystémovými službami, bez odpadů a s přiměřenou společenskou hodnotou. Cílem je vybudovat takové systémy výroby potravin, které posilují, upevňují a obohacují zdrojovou základnu a umožňují vytváření udržitelného blahobytu. Je nutné lépe porozumět reakcím na způsob, jakým se produkují, distribuují, uvádějí na trh a spotřebovávají potraviny a jakým se reguluje jejich výroba, a více se těmito reakcemi zabývat. Klíčovým předpokladem, aby se tak stalo, je zásadní úsilí propojeného výzkumu a inovací v Evropě i mimo ni, jakož i pokračující dialog mezi politickými, sociálními, hospodářskými skupinami a skupinami dalších zúčastněných stran.

2.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Zemědělství, lesnictví, rybolov a akvakultura jsou spolu s biologickými průmyslovými odvětvími hlavní sektory, o které se opírá biohospodářství. Biohospodářství představuje velký a rostoucí trh, jehož hodnota se odhaduje na více než 2 biliony EUR a jenž poskytuje 20 milionů pracovních míst, což představovalo v roce 2009 9 % celkové zaměstnanosti v Unii. Investice do výzkumu a inovací v rámci této společenské výzvy umožní Evropě zaujmout vedoucí postavení na příslušných trzích a budou hrát roli při dosahování cílů strategie Evropa 2020 a jejích stěžejních iniciativ „Unie inovací“ a „Evropa účinněji využívající zdroje“.

Plně funkční evropské biohospodářství – zahrnující udržitelnou produkci obnovitelných zdrojů z půdního prostředí, z rybolovu a akvakultury a jejich převádění na potraviny, krmivo, biologické výrobky z vláken a bioenergie, stejně jako související veřejné statky – bude vytvářet vysokou přidanou hodnotu na úrovni Unie. Souběžně s tržně orientovanými funkcemi zastává biohospodářství rovněž funkce související s celou řadou veřejných statků, biologickou rozmanitostí a ekosystémovými službami. Je-li řízeno udržitelným způsobem, může snížit ekologickou stopu prvovýroby a celého dodavatelského řetězce. Může také zvýšit jejich konkurenceschopnost, posílit soběstačnost Evropy a vytvořit pracovní místa a podnikatelské příležitosti, jež mají zásadní význam pro rozvoj venkova a pobřežních oblastí. Výzvy týkající se zajišťování potravin, udržitelného zemědělství a chovu zvířat, vodního hospodářství, lesního hospodářství a biohospodářství jako celku jsou evropské i celosvětové povahy. Akce na úrovni Unie jsou nezbytné, aby vznikly klustry za účelem dosažení nezbytné šířky a kritického množství k doplnění úsilí jednotlivých členských států nebo skupin členských států. Přístup orientovaný na více aktérů zajistí nezbytné obohacující interakce mezi výzkumnými pracovníky, podniky, zemědělci/producenty, poradci a konečnými uživateli. Úroveň Unie je rovněž nezbytná k zajištění soudržnosti při hledání odpovědi na tuto výzvu napříč odvětvími a se silnými vazbami na příslušné politiky EU. Koordinace výzkumu a inovací na úrovni Unie bude podněcovat požadované změny v celé Unii a pomůže je urychlit.

Výzkum a inovace se propojí s vypracováním širokého spektra politik Unie a souvisejících cílů, včetně společné zemědělské politiky (zejména politiky rozvoje venkova, iniciativ společného plánování, včetně iniciativ „Zemědělství, zajišťování potravin a změna klimatu“, „Zdravá strava pro zdravý život“ a „Zdravá a bohatá moře a oceány“), evropského inovačního partnerství „Zemědělská produktivita a udržitelnost“ a Evropského inovačního partnerství v oblasti hospodaření s vodou, společné rybářské politiky, integrované námořní politiky, Evropského programu pro změnu klimatu, rámcové směrnice o vodě⁽¹⁾, rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí⁽²⁾, akčního plánu EU pro lesní hospodářství, tematické strategie pro ochranu půdy, strategie Unie v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020, Evropského strategického plánu pro energetické technologie, inovačních a průmyslových politik Unie, vnější politiky a politiky rozvojové pomoci, strategií pro zdraví rostlin, strategií pro zdraví a

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

dobré životní podmínky zvířat a regulačních rámců na ochranu životního prostředí, zdraví a bezpečnosti, a podpoří je s cílem prosazovat účinné využívání zdrojů a opatření v oblasti klimatu a omezovat odpady. Lepší integrace celého cyklu od základního výzkumu po inovace do příslušných politik Unie značně zlepší jejich přidanou hodnotu na úrovni Unie, zajistí pákový účinek, zvýší společenskou důležitost, poskytne zdravé potraviny a pomůže dále rozvíjet udržitelné řízení půd, moří a oceánů a trhy biohospodářství.

Za účelem podpory politik Unie souvisejících s biohospodářstvím a pro usnadnění řízení a sledování výzkumu a inovací se bude provádět socioekonomický výzkum a činnosti zaměřené na budoucí vývoj ve vztahu ke strategii pro biohospodářství, včetně přípravy ukazatelů, databází a modelů, předvídání a předpovědi a posuzování dopadů iniciativ na hospodářství, společnost a životní prostředí.

Akce založené na výzvách, které se zaměřují na sociální, hospodářské a environmentální přínosy a modernizaci odvětví a trhů spojených s biohospodářstvím, se podpoří prostřednictvím víceoborového výzkumu, budou hybnou silou pro inovace a povedou k rozvoji nových strategií, postupů, udržitelných produktů a procesů. Uplatní se rovněž široký přístup k inovacím sahající od technologických, netechnologických, organizačních, hospodářských a sociálních inovací až například po způsoby přenosu technologií, nové obchodní modely, tvorbu značek a služby. Je třeba docenit potenciál zemědělců a malých a středních podniků přispět k inovacím v této oblasti. Přístup k biohospodářství musí zohledňovat význam místních znalostí a rozmanitosti.

2.3. Hlavní rysy činností

a) Udržitelné zemědělství a lesní hospodářství

Záměrem je zajistit dostatek potravin, krmiva, biomasy a dalších surovin při zachování základny přírodních zdrojů, jako jsou voda a půda a biologická rozmanitost, v evropském a celosvětovém měřítku a zlepšení ekosystémových služeb, včetně zmírňování změny klimatu. Činnosti se zaměří na zvyšování kvality a hodnoty zemědělských produktů zajištěním udržitelnějších a produktivnějších systémů zemědělství, včetně živočišné výroby a lesnictví, které jsou rozmanité, odolné a účinné z hlediska zdrojů (pokud jde o nízkouhlíkový charakter, nízké externí vstupy a vodu), chrání přírodní zdroje, produkují méně odpadu a jsou přizpůsobivé měnícímu se životnímu prostředí. Činnosti se dále zaměří na rozvoj služeb, koncepcí a politik pro prosperující zdroje obživy na venkově a na podporu udržitelné spotřeby.

Konkrétně v případě lesního hospodářství je cílem udržitelná produkce biomasy a biologických výrobků a poskytování ekosystémových služeb, s řádným přihlédnutím k ekonomickým, ekologickým a sociálním aspektům lesního hospodářství. Činnosti se zaměří na další rozvoj produkce a udržitelnosti systémů udržitelného lesního hospodářství, které účinně využívají zdroje, jsou prostředkem pro posílení odolnosti lesů a ochrany biologické rozmanitosti a mohou uspokojit zvýšenou poptávku po biomase.

Rovněž se vezme v úvahu vzájemné působení funkčních rostlin a zdraví a dobrých životních podmínek, jakož i využití zahradnictví a lesního hospodářství pro rozvoj městské zeleně.

b) Udržitelné a konkurenceschopné zemědělsko-potravinářské odvětví pro bezpečnou a zdravou stravu

Záměrem je splnit požadavky občanů a potřeby životního prostředí, pokud jde o bezpečné, zdravé a cenově dostupné potraviny, učinit zpracování, distribuci a spotřebu potravin a krmiv udržitelnějšími a potravinářské odvětví konkurenceschopnějším a zvážit také kulturní složku kvality potravin. Činnosti se zaměří na zdravé a bezpečné potraviny pro všechny, informované rozhodování spotřebitelů, řešení a inovace v oblasti stravování, které povedou ke zlepšení zdraví, a konkurenceschopné metody zpracování potravin, které využívají méně zdrojů a přídatných látek a produkují méně vedlejších produktů, odpadu a skleníkových plynů.

c) Uvolnění potenciálu živých vodních zdrojů

Záměrem je řídit, udržitelně využívat a zachovat vodní živé zdroje za účelem maximalizace sociálních a hospodářských přínosů/výnosů z evropských oceánů, moří a vnitrozemských vod a zároveň chránit biologickou rozmanitost. Činnosti se zaměří na optimální příspěvek k zabezpečení dodávek potravin vyvinutím udržitelného rybolovu šetrného k životnímu prostředí, udržitelného řízení ekosystémů poskytujících zboží a služby, konkurenceschopné evropské akvakultury, která je současně šetrná k životnímu prostředí, v kontextu celosvětového hospodářství a na podporu mořských a námořních inovací prostřednictvím biotechnologií, aby se posílil inteligentní „modrý“ růst.

d) Udržitelné a konkurenceschopné biologické podniky a podpora rozvoje evropského biohospodářství

Záměrem je podpora nízkouhlíkových, udržitelných a konkurenceschopných evropských biologických podniků účinně využívajících zdroje. Činnosti se zaměří na podporu biohospodářství založeného na znalostech prostřednictvím přeměny tradičních průmyslových procesů a produktů na biologické procesy a produkty účinně využívající zdroje a energii, vývoj integrovaných biorafinérií druhé nebo další generace, optimalizaci využívání biomasy z prvovýroby včetně reziduí, bioodpadu a vedlejších produktů z biologického průmyslu a otevření nových trhů prostřednictvím podpory systémů normalizace a certifikace, regulačních a demonstračních činností / činností zahrnujících testy v terénních podmínkách a dalších, a to při zohlednění dopadů biohospodářství na využívání půdy a změny ve využívání půdy, ale i názorů a obav občanské společnosti.

e) Průřezový mořský a námořní výzkum

Cílem je zvýšit dopad moří a oceánů Unie na společnost a hospodářský růst prostřednictvím udržitelného využívání mořských zdrojů i různých zdrojů mořské energie a široké škály různého využití, jež moře nabízí.

Činnosti se zaměří na vědecko-technické průřezové výzvy v mořské a námořní oblasti s cílem uvolnit potenciál moří a oceánů v celé škále mořských a námořních průmyslových odvětví a zároveň chránit životní prostředí a přizpůsobit se změně klimatu. Strategický a koordinovaný přístup k mořskému a námořnímu výzkumu napříč všemi výzvami a prioritami programu Horizont 2020 současně podpoří provedení příslušných politik Unie s cílem přispět k dosažení hlavních cílů modrého růstu.

3. Zajištěná, čistá a účinná energie

3.1. Specifický cíl

Specifickým cílem je uskutečnit přechod na spolehlivý, cenově dostupný, všeobecně přijatý, udržitelný a konkurenceschopný energetický systém zaměřený na snížení závislosti na fosilních palivech v situaci rostoucího nedostatku zdrojů, zvyšující se energetické potřeby a změny klimatu.

Unie má v úmyslu do roku 2020 snížit emise skleníkových plynů o 20 % oproti úrovni z roku 1990 a dále do roku 2050 o 80 až 95 % oproti uvedené úrovni. Navíc by obnovitelné zdroje měly v roce 2020 pokrývat 20 % konečné spotřeby energie spolu s cílem 20 % energetické účinnosti. Dosažení těchto cílů bude vyžadovat přepracování energetického systému, který bude kombinovat nízkouhlíkový profil a rozvoj alternativ fosilních paliv, energetickou bezpečnost a cenovou dostupnost při současném posílení hospodářské konkurenceschopnosti Evropy. Nyní má Evropa k tomuto celkovému cíli velmi daleko. Evropský energetický systém stále z 80 % závisí na fosilních palivech a toto odvětví produkuje 80 % všech emisí skleníkových plynů v Unii. S ohledem na dosažení dlouhodobých cílů Unie v oblasti klimatu a energetiky je vhodné, aby se ve srovnání se sedmým rámcovým programem zvýšil podíl rozpočtu vyhrazený na činnosti v oblasti obnovitelných zdrojů energie, energetické účinnosti u konečného uživatele, inteligentních energetických sítí a skladování energie a aby byl navýšen rozpočet vyhrazený na činnosti v oblasti přijímání energetických inovací na trhu prováděné v rámci programu Inteligentní energie – Evropa, který je součástí rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace (2007 až 2013). Celkový příspěvek na tyto činnosti má dosáhnout alespoň 85 % rozpočtu v rámci této společenské výzvy. Na dovoz energie je každoročně vynaloženo 2,5 % hrubého domácího produktu (HDP) Unie a tento podíl pravděpodobně poroste. Tento trend by do roku 2050 vedl k úplné závislosti na dovozu ropy a plynu. Jelikož evropské podniky a a evropsští spotřebitelé čelí kolísání cen energie na světovém trhu a zároveň obavám o zajištění dodávek, vynakládají rostoucí podíl svých příjmů na energii. Evropská města jsou zodpovědná za 70 až 80 % ⁽¹⁾ celkové spotřeby energie v Unii a zhruba za stejný podíl emisí skleníkových plynů.

Z plánu přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050 ⁽²⁾ vyplývá, že plánovaného snížení emisí skleníkových plynů se bude muset dosáhnout do velké míry na území Unie. To by zahrnovalo snížení emisí CO₂ do roku 2050 o více než 90 % v odvětví energetiky, o více než 80 % v průmyslu, alespoň o 60 % v dopravě a přibližně o 90 % v odvětví bydlení a ve službách. Z tohoto plánu rovněž mimo jiné vyplývá, že v krátkodobém až střednědobém horizontu může zemní plyn v kombinaci s využitím technologie zachycování a ukládání uhlíku přispět k přeměně odvětví energetiky.

Aby se takového ambiciózního snížení dosáhlo, je třeba učinit významné investice do výzkumu, vývoje, demonstrací a uvádění na trh cenově dostupných účinných, bezpečných, zabezpečených a spolehlivých nízkouhlíkových energetických technologií a služeb, včetně plynu, ukládání elektřiny a zavádění malých a miniaturních energetických systémů. Toto musí jít ruku v ruce s netechnologickými řešeními jak na straně nabídky, tak na straně poptávky, a mimo jiné zahájením participačních procesů a zapojením spotřebitelů. Toto vše musí být součástí integrované udržitelné nízkouhlíkové politiky, včetně zvládnutí klíčových základních technologií, zejména řešení

⁽¹⁾ World Energy Outlook 2008, OECD – IEA, 2008.

⁽²⁾ KOM(2011)0112.

v oblasti informačních a komunikačních technologií a vyspělé výroby, zpracování a materiálů. Cílem je vyvinout a vytvořit účinné energetické technologie a služby včetně začlenění obnovitelných zdrojů energie, které se budou moci výrazně rozšířit na evropských i mezinárodních trzích, a zavést inteligentní řízení na straně poptávky založené na otevřeném a transparentním trhu s energiemi a zabezpečených inteligentních systémech řízení energetické účinnosti.

3.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Nové technologie a řešení musí náklady a spolehlivost konkurovat energetickým systémům s dobře zavedenými provozovateli a technologiemi. Výzkum a inovace jsou zásadní pro to, aby se tyto nové, čistší, nízkouhlíkové a účinnější zdroje energie staly komerčně přitažlivými v potřebném měřítku. Ani samotný průmysl, ani jednotlivé členské státy nemohou nést náklady a rizika, jejichž hlavní hnací síly (přechod na nízkouhlíkové hospodářství, poskytování cenově dostupné a zajištěné energie) se nacházejí mimo trh.

Urychlení tohoto vývoje bude vyžadovat strategický přístup na úrovni Unie zahrnující dodávky energie, poptávku po energii a využívání energie v budovách, službách, domácnostech, dopravě a průmyslových hodnotových řetězcích. To bude rovněž zahrnovat sladění zdrojů v celé Unii, včetně fondů politiky soudržnosti, zejména prostřednictvím vnitrostátních a regionálních strategií inteligentní specializace, systémů pro obchodování s emisemi (ETS), zadávání veřejných zakázek a dalších mechanismů financování. Bude to také vyžadovat politiku právní úpravy a politiku zavádění pro obnovitelné zdroje a energetickou účinnost, individuálně přizpůsobenou technickou pomocí a budování kapacit za účelem odstranění netechnologických překážek.

Takový strategický přístup nabízí Evropský strategický plán pro energetické technologie (plán SET). Ten obsahuje dlouhodobý program pro řešení klíčových problémů bránících ve vývoji inovací, se kterými se potýkají energetické technologie při průkopnickém výzkumu, ve fázi výzkumu a vývoje / potvrzení koncepce a ve fázi demonstrace, kdy společnosti hledají kapitál na financování velkých projektů, které jsou první svého druhu, a na zahájení procesu uvádění na trh. Nebudou opomíjeny ani nově vznikající technologie s průlomovým potenciálem.

Zdroje potřebné k úplnému provedení plánu SET se odhadují na 8 miliard EUR ročně v průběhu následujících 10 let⁽¹⁾. To značně přesahuje možnosti samotných jednotlivých členských států nebo samotných zúčastněných stran z oblasti výzkumu a průmyslu. Zapotřebí jsou investice do výzkumu a inovací na úrovni Unie v kombinaci s mobilizací úsilí v celé Evropě ve formě společného provádění a sdílení rizik a kapacit. Financování energetického výzkumu a inovací Uníí proto doplní činnosti členských států tím, že se zaměří na špičkové technologie a činnosti se zřejmou přidanou hodnotou Unie, zejména na ty, které mají vysoký potenciál zvýšit účinnost využití vnitrostátních zdrojů a vytvářet pracovní místa v Evropě. Postup na úrovni Unie také podpoří dlouhodobé programy s vysokými riziky a náklady mimo dosah jednotlivých členských států, spojí úsilí za účelem snížení investičních rizik u činností velkého rozsahu, jako jsou průmyslové demonstrace, a vyvine celoevropská interoperabilní energetická řešení.

Provádění plánu SET jako výzkumného a inovačního pilíře evropské energetické politiky posílí zajištění dodávek v Unii a přechod na nízkouhlíkovou ekonomiku, přispěje k propojení výzkumných a inovačních programů s transevropskými a regionálními investicemi do energetické infrastruktury a zvýší ochotu investorů uvolnit kapitál na projekty s dlouhou dobou mezi vypracováním návrhu a realizací a značnými technologickými a tržními riziky. Vytvoří tak příležitosti k inovacím pro malé i velké společnosti a pomůže jim stát se nebo zůstat konkurenceschopnými na světové úrovni, kde jsou příležitosti pro energetické technologie velké a dále rostou.

Na mezinárodní scéně vytváří postup na úrovni Unie „kritické množství“ umožňující vyvolat zájem dalších aktérů s vedoucím postavením v oblasti technologií a posílí mezinárodní partnerství pro dosažení cílů Unie. Pro mezinárodní partnery tak bude snazší komunikovat s Uníí za účelem společného postupu v oblastech vzájemného prospěchu a zájmu.

Činnosti v rámci této společenské výzvy budou proto tvořit technologickou páteř evropské energetické politiky a politiky v oblasti změny klimatu. Přispějí rovněž k dosažení cílů stěžejní iniciativy „Unie inovací“ v oblasti energetiky a politických cílů uvedených ve stěžejních iniciativách „Evropa účinněji využívající zdroje“, „Průmyslová politika pro éru globalizace“ a „Digitální agenda pro Evropu“.

⁽¹⁾ KOM(2009)0519.

Výzkumné a inovační činnosti v oblasti energie z jaderného štěpení a jaderné syntézy se provádějí v rámci programu zavedeného nařízením (Euratom) č. 1314/2013. Ve vhodných případech by měla být zvázena případná součinnost mezi touto společenskou výzvou a částí programu Horizont 2020 týkající se Euratomu.

3.3. Hlavní rysy činností

a) Snížení spotřeby energie a uhlíkové stopy prostřednictvím inteligentního a udržitelného využívání energie

Činnosti se zaměří na výzkum a zkoušení v plném rozsahu, a to nových koncepcí, netechnologických řešení, účinnějších, společensky přijatelnějších a cenově dostupnějších technologických součástí a systémů s vestavěnou inteligencí, které by umožnily řízení energie v reálném čase pro nové i stávající budovy, modernizované budovy, města a oblasti s téměř nulovými emisemi a s téměř nulovou a pozitivní energetickou bilancí, vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů, vysoce účinná průmyslová odvětví a masové uplatnění řešení a služeb pro energetickou účinnost a úspory energie mezi společnostmi, jednotlivci, společenstvími a městy.

b) Levné dodávky nízkouhlíkové elektřiny

Činnosti se zaměří na výzkum, vývoj a demonstrace v plném rozsahu týkající se inovativních obnovitelných zdrojů energie, účinných a flexibilních elektráren na fosilní paliva s nízkými emisemi uhlíku a technologií v oblasti zachycování a ukládání uhlíku nebo opětovného použití CO₂, které nabízejí technologie většího rozsahu, nižších nákladů a ekologicky bezpečné, se zvýšenou účinností konverze a větší dostupností pro různá tržní a provozní prostředí.

c) Alternativní pohonné hmoty a mobilní zdroje energie

Činnosti se zaměří na výzkum, vývoj a demonstrace v plném rozsahu týkající se technologií a hodnotových řetězců s cílem učinit biologickou energii a jiná alternativní paliva konkurenceschopnějšími a udržitelnějšími pro výrobu elektřiny a tepla a pro pozemní, námořní a leteckou dopravu a s potenciálem účinnější přeměny energie, zkrátit čas potřebný k uvedení vodíkových technologií a palivových článků na trh a převést nové možnosti s dlouhodobým potenciálem do fáze vspělosti.

d) Jednotná inteligentní evropská elektrická rozvodná síť

Činnosti se zaměří na výzkum, vývoj a demonstrace v plném rozsahu týkající se nových technologií inteligentních energetických sítí, záložních a vyrovnávacích technologií umožňujících větší flexibilitu a účinnost, a to i v rámci tradičních elektráren, flexibilních systémů skladování energie, systémů a tržních modelů za účelem plánování, sledování, kontroly a bezpečného provozu interoperabilních sítí, včetně otázek normalizace, na otevřeném, dekarbonizovaném, ekologicky udržitelném a konkurenčním trhu odolném vůči změně klimatu, v běžných i mimořádných podmínkách.

e) Nové znalosti a technologie

Činnosti se zaměří na víceoborový výzkum pro čisté, bezpečné a udržitelné energetické technologie (včetně akcí s vizionářským zaměřením) a na společné zavádění celoevropských výzkumných programů a prvotřídních zařízení.

f) Solidní postup rozhodování a zapojení veřejnosti

Činnosti se zaměří na vývoj nástrojů, metod, modelů a předvídavých a výhledových scénářů pro solidní a transparentní podporu politiky, včetně činností zaměřených na zapojení veřejnosti, účast uživatelů, environmentální dopady a posouzení udržitelnosti vedoucích k lepšímu porozumění socioekonomickým trendům a výhledům souvisejícím s energií.

g) Přijetí energetických inovací na trhu – program Inteligentní energie – Evropa

Základem jsou činnosti prováděné v rámci programu Inteligentní energie – Evropa, jež jsou dále rozvíjeny. Činnosti se zaměří na aplikované inovace a podporu norem s cílem usnadnit přijímání nových energetických technologií a služeb na trhu, odstraňovat netechnologické překážky a urychlit nákladově efektivní provádění energetických politik Unie. Pozornost bude věnována rovněž inovacím zaměřeným na inteligentní a udržitelné využívání stávajících technologií.

4. Inteligentní, ekologická a integrovaná doprava

4.1. Specifický cíl

Specifickým cílem je dosáhnout evropského systému dopravy, který ve prospěch všech občanů, hospodářství a společnosti účinně využívá zdroje, je šetrný ke klimatu a k životnímu prostředí, bezpečný a bezproblémový.

Evropa musí sladit narůstající potřeby mobility svých občanů a zboží a potřeby měnící se vlivem nových demografických a společenských výzev s požadavky hospodářské výkonnosti a požadavky energeticky účinné společnosti s nízkou produkcí uhlíku a hospodářství odolného vůči změně klimatu. Navzdory svému růstu musí odvětví dopravy dosáhnout značného omezení emisí skleníkových plynů a dalších nepříznivých dopadů na životní prostředí a musí se zbavit své závislosti na ropě a jiných fosilních palivech a zároveň si zachovat vysokou úroveň účinnosti a mobility a podporovat územní soudržnost.

Udržitelné mobility lze dosáhnout pouze prostřednictvím radikální změny systému dopravy, včetně veřejné dopravy, inspirované průlomovými v dopravním výzkumu, dalekosáhlými inovacemi a soudržným celoevropským prováděním ekologičtějších, bezpečnějších, spolehlivějších a inteligentnějších řešení v oblasti dopravy.

Výzkum a inovace musí přinést cílený a včasný pokrok u všech druhů dopravy, který pomůže dosáhnout hlavních cílů politiky Unie a zároveň podpořit hospodářskou konkurenceschopnost, podnítit přechod k nízkouhlíkové a energeticky účinné ekonomice odolné vůči změně klimatu a zachovat vedoucí postavení na světovém trhu ve prospěch odvětví služeb i zpracovatelského průmyslu.

Přestože nezbytné investice do výzkumu, inovací a zavádění budou značné, pokud se udržitelnost celého systému dopravy a mobility nezlepší a pokud se nepodaří udržet vedoucí postavení Evropy v oblasti dopravních technologií, povede to z dlouhodobého hlediska k nepříjemně vysokým společenským, ekologickým a hospodářským nákladům a ke škodlivým důsledkům pro evropskou zaměstnanost a dlouhodobý ekonomický růst.

4.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Doprava je jednou z hlavních hybných sil evropské hospodářské konkurenceschopnosti a růstu. Zajišťuje mobilitu osob a zboží nezbytnou pro integrovaný evropský jednotný trh, územní soudržnost a otevřenou společnost podporující začlenění. Představuje jedno z největších bohatství Evropy, pokud jde o průmyslovou kapacitu a kvalitu služeb, a zaujímá vedoucí postavení na mnoha světových trzích. Odvětví dopravy a výroba dopravních prostředků a zařízení společně představují 6,3 % HDP Unie. Celkový přínos odvětví dopravy pro hospodářství Unie je ještě významnější, zohlední-li se obchod, služby a mobilita pracovníků. Evropské odvětví dopravy zároveň čelí stále ostřejší konkurenci z dalších částí světa. K zajištění budoucího konkurenčního náskoku Evropy a zmírnění nedostatků našeho stávajícího dopravního systému budou třeba průlomové technologie.

Odvětví dopravy je jedním z hlavních původců skleníkových plynů a vytváří až čtvrtinu všech emisí. Výrazně přispívá také k dalším problémům znečištění ovzduší. Doprava je stále ještě z 96 % závislá na fosilních palivech. Je důležité, aby byl tento dopad na životní prostředí snížen zaváděním cílených technologických zlepšení, ovšem s přihlédnutím k tomu, že každý druh dopravy čelí jiným výzvám a má různé dlouhé životní cykly integrace technologií. Kromě toho je rostoucím problémem dopravní přetížení; systémy ještě nejsou dostatečně inteligentní; alternativní možnosti pro přechod k udržitelnějším druhům dopravy nejsou vždy lákavé; smrtelné úrazy na silnicích v Unii zůstávají na dramaticky vysoké úrovni s 34 000 případů ročně; občané a podniky očekávají, že dopravní systém bude všem přístupný, bezpečný a zabezpečený. Městský kontext přináší specifické výzvy a skýtá možnosti pro udržitelnost dopravy a lepší kvalitu života.

Očekávané tempo růstu dopravy by za několik desetiletí dovedlo evropskou dopravu ke kolapsu a vedlo k neúnosným hospodářským nákladům a společenským dopadům, s katastrofickými hospodářskými a společenskými následky. Bude-li dosavadní vývoj v budoucnosti pokračovat, podle předpovědí se počet kilometrů na osobu během následujících 40 let zdvojnásobí a u cestování leteckou dopravou bude růst ještě dvakrát rychleji. Emise CO₂ by se do roku 2050 zvýšily o 35 %⁽¹⁾. Náklady způsobené dopravním přetížením by vzrostly přibližně o 50 %, na téměř 200 miliard EUR za rok. Externí náklady na nehody by se ve srovnání s rokem 2005 zvýšily přibližně o 60 miliard EUR.

⁽¹⁾ Bílá kniha Komise: „Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje“ (KOM(2011)0144).

Zachování stávajícího přístupu proto nepřichází v úvahu. Výzkum a inovace založené na cílech politik a zaměřené na hlavní výzvy významně přispějí k dosažení cílů Unie, kterými jsou omezení nárůstu globálních teplot na 2 °C, snížení ⁽¹³⁾ emisí CO₂ z dopravy o 60 %, radikální snížení nákladů způsobených dopravním přetížením a nehodami a faktické vymýcení smrtelných úrazů na silnicích do roku 2050.

Problémy jako znečištění, dopravní přetížení, bezpečnost a zabezpečení jsou společné v celé Unii a vyžadují celoevropskou reakci založenou na spolupráci. Urychlení vývoje a zavádění nových technologií a inovativních řešení pro vozidla ⁽¹⁾, infrastruktury a řízení dopravy bude klíčovým předpokladem pro dosažení čistšího, bezpečnějšího, zabezpečenějšího, přístupnějšího a efektivnějšího intermodálního a multimodálního dopravního systému v Unii, pro realizaci výsledků nutných ke zmírnění změny klimatu a zvýšení účinnosti využívání zdrojů a pro zachování vedoucího postavení Evropy na světových trzích s dopravními produkty a službami. Těchto cílů nelze dosáhnout prostřednictvím pouhých rozdrobených činností jednotlivých států.

Financování výzkumu a inovací v oblasti dopravy na úrovni Unie doplní činnosti členských států tak, že se zaměří na činnosti se zřejmou evropskou přidanou hodnotou. To znamená, že se bude klást důraz na prioritní oblasti, které odpovídají cílům evropské politiky, kde je třeba potřebné míry úsilí, kde interoperabilní nebo integrovaná multimodální dopravní řešení pro celou Evropu mohou pomoci odstranit nedostatky v dopravním systému; nebo kde mohou nadnárodní spojení úsilí a lepší využití a účinné šíření stávajících výsledků výzkumu snížit rizika investic do výzkumu, zavádět nové společné normy a zkrátit dobu potřebnou k uvádění výsledků výzkumu na trh.

Výzkumné a inovační činnosti zahrnují širokou škálu iniciativ, včetně příslušných partnerství veřejného a soukromého sektoru, které pokrývají celý inovační řetězec a řídí se integrovaným přístupem k inovativním dopravním řešením. Několik činností je konkrétně určeno na pomoc při uvádění výsledků na trh: programový přístup k výzkumu a inovacím, demonstrační projekty, akce pro uvádění produktů na trh a podpora normalizace, regulace a inovativních strategií zadávání zakázek, to vše slouží tomuto cíli. Navíc využití účasti a odborných znalostí zúčastněných stran pomůže překonat mezeru mezi výsledky výzkumu a jejich zavedením do dopravního odvětví.

Investování do výzkumu a inovací zaměřených na ekologičtější, inteligentnější a plně integrovaný spolehlivý dopravní systém významně přispěje k naplnění cílů strategie Evropa 2020 a cílů stěžejní iniciativy „Unie inovací“. Činnosti budou podporovat provádění bílé knihy „Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje“. Rovněž přispějí k politickým cílům uvedeným ve stěžejních iniciativách „Evropa účinněji využívající zdroje“, „Průmyslová politika pro éru globalizace“ a „Digitální agenda pro Evropu“. Budou rovněž propojeny s příslušnými iniciativami společného plánování.

4.3. Hlavní rysy činností

Činnosti budou organizovány tak, aby odpovídajícím způsobem umožňovaly přistupovat k dopravě integrovaným způsobem a současně s ohledem na specifika každého druhu dopravy. Bude nezbytné zajistit víceletou viditelnost a kontinuitu činností s cílem zohlednit specifika každého druhu dopravy a komplexní povahu výzev, jakož i příslušné strategické programy výzkumu a inovací evropských technologických platforem v oblasti dopravy.

a) Doprava účinně využívající zdroje a respektující životní prostředí

Záměrem je omezit dopad systémů dopravy na klima a životní prostředí (včetně hluku a znečištění ovzduší) na minimum zlepšením jejich kvality a účinnosti ve využívání přírodních zdrojů a pohonných hmot a snížením emisí skleníkových plynů a závislosti na fosilních palivech.

Činnosti se zaměří na snížení spotřeby zdrojů, zejména fosilních paliv, emisí skleníkových plynů a hladin hluku, ale také na zlepšení účinnosti dopravy a vozidel, urychlení vývoje, výroby a uvádění na trh nové generace čistých vozidel (na elektrický, vodíkový a jiný pohon s nízkými nebo nulovými emisemi), a to i prostřednictvím průlomových změn a optimalizace, pokud jde o motory, skladování energie a infrastrukturu, na prozkoumání a využití možností alternativních a udržitelných pohonných hmot a inovativních a účinnějších pohonných a provozních systémů včetně infrastruktury pohonných hmot a nabíjení, na optimalizaci plánování a využití infrastruktur prostřednictvím inteligentních dopravních systémů, logistiky a inteligentního zařízení a na větší využívání řízení poptávky a veřejné a bezmotorové dopravy i řetězců intermodální mobility, zejména v městských oblastech. Inovace zaměřené na dosažení nízkých nebo nulových emisí ve všech druzích dopravy budou podporovány.

⁽¹⁾ „Vozidlo“ se rozumí vozidlo v širším smyslu, zahrnující všechny dopravní prostředky.

b) Lepší mobilita, menší přetížení, větší bezpečnost a zabezpečení

Záměrem je sladit narůstající potřeby mobility s větší plynulostí dopravy prostřednictvím inovativních řešení pro bezproblémové, intermodální, přístupné, cenově dostupné, bezpečné, zabezpečené, zdravé a silné dopravní systémy podporující začlenění.

Činnosti se zaměří na omezení dopravního přetížení, zlepšení přístupnosti a interoperability, volby cestujících a uspokojení potřeb uživatelů zaváděním a podporou integrované dopravy, řízení mobility a logistiky „z domu do domu“, na podporu intermodality a zavádění inteligentních řešení v oblasti plánování a řízení a na razantní snížení výskytu nehod a dopadu bezpečnostních hrozeb.

c) Celosvětové vedoucí postavení evropského odvětví dopravy

Záměrem je posílit konkurenceschopnost a výkonnost evropských výrobců dopravních zařízení a poskytovatelů souvisejících služeb (včetně logistických procesů, údržby, oprav, dovybavení a recyklace) a zachovat oblasti, v nichž Evropa zastává vedoucí postavení (např. letectví).

Činnosti se zaměří na vývoj nové generace inovativních vzdušných, vodních a pozemních dopravních prostředků, zajištění udržitelné výroby inovativních systémů a vybavení a přípravu podmínek pro dopravní prostředky budoucnosti prostřednictvím práce na nových technologiích, konceptech a návrzích, inteligentních systémech kontroly a interoperabilních normách, účinných výrobních procesech, inovativních službách a postupech certifikace, kratších dobách vývoje a snížených nákladech na životní cyklus, aniž by to vedlo k ohrožení provozní bezpečnosti a zabezpečení.

d) Socioekonomický výzkum, výzkum chování a činnosti pro tvorbu politik zaměřené na budoucí vývoj

Záměrem je podpořit zlepšení tvorby politik, které je nezbytné pro prosazování inovací a řešení problémů týkajících se dopravy a společenských potřeb, které s ní souvisejí.

Činnosti se zaměří na lepší pochopení socioekonomických dopadů, trendů a vyhlídek souvisejících s dopravou, včetně vývoje budoucí poptávky po ní, a na poskytnutí fakticky podložených údajů a analýz tvůrcům politik. Pozornost bude rovněž věnována šíření výsledků těchto činností.

5. Činnosti v oblasti klimatu, životní prostředí, účinné využívání zdrojů a suroviny

5.1. Specifický cíl

Specifickým cílem je dosáhnout hospodářství a společnosti účinně využívajících zdroje, včetně vody, a odolných vůči změně klimatu, ochrany a udržitelného řízení přírodních zdrojů a ekosystémů a udržitelného dodávání a využívání surovin za účelem uspokojení potřeb rostoucí celosvětové populace v rámci udržitelných mezi přírodních zdrojů a ekosystémů naší planety. Činnosti přispějí ke zvýšení konkurenceschopnosti Evropy, zabezpečení surovin a zlepšení životních podmínek, přičemž zajistí ekologickou vyváženost, odolnost a udržitelnost s cílem udržet průměrné globální oteplení pod 2 °C a umožnit, aby se ekosystémy a společnost přizpůsobily změně klimatu a dalším změnám životního prostředí.

Během 20. století se na světě zvýšilo jak využívání fosilních paliv, tak těžba surovin, a to v řádu desetinásobků. Toto období zdánlivě hojných a levných zdrojů nyní končí. Suroviny, voda, vzduch, biologická rozmanitost i zemské, vodní a mořské ekosystémy jsou vystaveny velkému tlaku. Mnoho nejvýznamnějších světových ekosystémů je znehodnocováno, přičemž až 60 % služeb, které poskytují, se využívá neudržitelným způsobem. V Unii se na jednu osobu použije každoročně přibližně 16 tun materiálu, z čehož 6 tun se vyplývá, přičemž polovina jde na skládku. Celosvětová poptávka po zdrojích nadále narůstá s rostoucí populací a zvyšujícími se aspiracemi, zejména u osob se středně vysokými příjmy v rozvíjejících se ekonomikách. Je třeba oddělit hospodářský růst od využívání zdrojů.

Průměrná teplota na povrchu Země za posledních 100 let stoupla přibližně o 0,8 °C a do konce 21. století se podle projekcí zvýší o 1,8 až 4 °C (vzhledem k průměru v letech 1980–1999) ⁽¹⁾. Pravděpodobné dopady na přírodní a lidské systémy spojené s těmito změnami budou výzvou pro planetu a její schopnost se přizpůsobit, stejně jako hrozbou pro budoucí hospodářský rozvoj a dobré životní podmínky lidstva.

⁽¹⁾ Čtvrtá hodnotící zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC), 2007, (www.ipcc.ch).

Rostoucí dopady změny klimatu a problémů týkajících se životního prostředí, jako jsou acidifikace oceánů, změny mořských proudů, oteplování mořské vody, tání ledů v Arktidě a nižší slanost mořské vody, znehodnocování a využívání půdy, ztráta úrodnosti půdy, nedostatek vody, sucha a záplavy, nebezpečí seismických otřesů a vulkanické činnosti, změny v zeměpisném rozšíření druhů, chemické znečištění, nadměrné využívání zdrojů a ztráta biologické rozmanitosti, ukazují, že planeta se přibližuje svým hranicím udržitelnosti. Například pokud se nezlepší účinnost ve všech odvětvích, a to i prostřednictvím inovativních vodních systémů, poptávka po vodě podle projekcí za 20 let překročí nabídku o 40 %, což povede k dramatickému nedostatku vody a souvisejícím problémům. Lesy mizí znepokojivě vysokým tempem 5 milionů hektarů za rok. Vzájemné působení mezi zdroji může způsobit systémová rizika – s vyčerpáním jednoho zdroje se jiné zdroje a ekosystémy dostávají do nevratného bodu zlomu. Podle současných trendů bude do roku 2050 potřeba více než dvou planet Země, aby bylo možné uživit rostoucí světovou populaci.

Pro fungování moderních společností a jejich hospodářství má zásadní význam udržitelné zásobování surovinami a hospodaření se surovinami na základě účinného využívání zdrojů, včetně jejich průzkumu, těžby, zpracování, opětovného použití, recyklace a nahrazování. Evropská odvětví, jako je stavebnictví, chemický průmysl, automobilový průmysl, letecký a kosmický průmysl či výroba strojů a zařízení, která celkem vytvářejí přidanou hodnotu kolem 1,3 bilionu EUR a zaměstnávají přibližně 30 milionů lidí, na přístupu k surovinám výrazně závisí. Dodávky surovin do Unie se však dostávají pod stále větší tlak. Kromě toho je Unie vysoce závislá na dovozu strategicky důležitých surovin a tento dovoz je ve znepokojivé míře postihován narušením trhu.

Navíc má Unie stále ještě cenná nerostná ložiska, jejichž průzkum, těžba a zpracování jsou omezeny vinou nedostatečných technologií a nedostatečného řízení odpadového cyklu, nedostatkem investic a bržděny v důsledku zvýšené celosvětové konkurence. Vzhledem k významu surovin pro evropskou konkurenceschopnost, hospodářství a pro použití v inovativních výrobcích jsou udržitelné zásobování surovinami a hospodaření se surovinami na základě účinného využívání zdrojů jednou ze zásadních priorit Unie.

Schopnost hospodářství přizpůsobit se a stát se odolnějším vůči změně klimatu, účinně využívat zdroje a zároveň zůstat konkurenceschopným závisí na vysoké úrovni ekologických inovací společenské, ekonomické, organizační a technologické povahy. Jelikož celosvětový trh s ekologickými inovacemi má hodnotu přibližně 1 bilionu EUR ročně a očekává se, že se do roku 2030 ztrojnásobí, představují ekologické inovace velkou příležitost pro zvýšení konkurenceschopnosti a tvorbu pracovních míst v evropských ekonomikách.

5.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Splnění cílů Unie a mezinárodních cílů v oblasti emisí a koncentrace skleníkových plynů a zvládnutí dopadů změny klimatu vyžaduje přechod k nízkouhlíkové společnosti a vývoj a zavádění nákladově efektivních a udržitelných technologických a netechnologických řešení, jakož i zmírňující a adaptační opatření, a současně lepší porozumění reakcí společnosti na tyto výzvy. Rámce politik Unie i globálních politik musí zajistit, aby byly ekosystémy a biologická rozmanitost chráněny, ceněny a vhodně obnovovány, aby si zachovaly svou schopnost poskytovat v budoucnosti zdroje a služby. Je třeba řešit výzvy týkající se vody ve venkovském, městském a průmyslovém prostředí v zájmu prosazování inovací vodních systémů účinně využívajících zdroje a ochrany vodních ekosystémů. Výzkum a inovace mohou pomoci zajistit spolehlivý a udržitelný přístup k surovinám a jejich těžbě na pevnině i na mořském dně a zajistit významné snížení využívání zdrojů a plýtvání zdroji.

Akce Unie se proto zaměří na podporu hlavních cílů a politik Unie zahrnujících celý inovační cyklus a prvky znalostního trojúhelníku, včetně: strategie Evropa 2020; stěžejních iniciativ „Unie inovací“ „Průmyslová politika pro éru globalizace“, „Digitální agenda pro Evropu“ a „Evropa účinněji využívající zdroje“ a příslušného plánu ⁽¹⁾; Plánu přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050; bílé knihy Přizpůsobení se změně klimatu: směřování k evropskému akčnímu rámci ⁽²⁾; Iniciativy v oblasti surovin ⁽³⁾; strategie Unie pro udržitelný rozvoj ⁽⁴⁾; integrované námořní politiky pro Unii ⁽⁵⁾; rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí; rámcové směrnice o vodě a navazujících směrních; směrnice o povodních ⁽⁶⁾; akčního plánu ekologických inovací a všeobecného akčního programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 ⁽⁷⁾. Tyto akce se ve vhodných případech propojí s příslušnými evropskými inovačními partnerstvími a iniciativami společného plánování. Tyto akce posílí schopnost společnosti stát se odolnější vůči změně životního prostředí a klimatu a zajistí dostupnost surovin.

⁽¹⁾ KOM (2011)0571.

⁽²⁾ KOM(2009)0147.

⁽³⁾ KOM(2011)0025.

⁽⁴⁾ KOM(2009)0400.

⁽⁵⁾ KOM(2007)0575.

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ze dne 23. října 2007 o vyhodnocování a zvládání povodňových rizik (Úř. věst. L 288, 6.11.2007, s. 27).

⁽⁷⁾ KOM(2012)0710.

Vzhledem k nadnárodní a celosvětové povaze klimatu a životního prostředí, jejich rozsahu a složitosti a k mezinárodnímu rozměru dodavatelského řetězce surovin, musí být činnosti prováděny na úrovni Unie a na vyšších úrovních. Vícebodový charakter nezbytného výzkumu vyžaduje sdružování doplňujících se znalostí a zdrojů, aby tato výzva mohla být účinným a udržitelným způsobem zvládnuta. Omezení využívání zdrojů a dopadů na životní prostředí a současné zvýšení konkurenceschopnosti bude vyžadovat rázný společenský a technologický přechod na hospodářství založené na udržitelném vztahu mezi přírodou a dobrými životními podmínkami lidí. Koordinované výzkumné a inovační činnosti zlepší chápání a předpovídání změny klimatu a životního prostředí ze systémového a meziodvětvového hlediska, omezí nejistoty, určí a posoudí zranitelná místa, rizika, náklady a příležitosti a také rozšíří škálu a zlepší účinnost společenských a politických reakcí a řešení. Cílem akcí bude rovněž zlepšit uskutečňování a šíření výzkumu a inovací za účelem podpory tvorby politik a umožnit aktérům na všech úrovních společnosti, aby se tohoto procesu mohli aktivně účastnit.

Řešení otázky dostupnosti surovin vyžaduje koordinované výzkumné a inovační úsilí v mnoha oborech a odvětvích s cílem přispět k nalezení bezpečných, hospodářsky proveditelných a sociálně přijatelných řešení šetrných k životnímu prostředí v rámci celého hodnotového řetězce (průzkum, těžba, navrhování, udržitelné využívání a opětovné využití, recyklace a nahrazování). Inovace v těchto oblastech vytvoří příležitosti k růstu a zaměstnanosti a také inovativní alternativy zahrnující vědu, technologie, hospodářství, společnost, politiku a správu věcí veřejných. Z těchto důvodů byla zahájena evropská inovační partnerství v oblasti vody a surovin.

Zodpovědné ekologické inovace mohou zajistit cenné nové příležitosti pro růst a zaměstnanost. Řešení vyvinutá prostřednictvím činnosti na úrovni Unie budou čelit nejzávažnějším hrozbám pro průmyslovou konkurenceschopnost a umožní rychlé zavádění a replikaci na celém jednotném trhu i mimo něj. Díky tomu bude možný přechod na ekologické hospodářství, které počítá s udržitelným využíváním zdrojů. Mezi partnery tohoto přístupu budou patřit: mezinárodní, evropské a vnitrostátní tvůrci politik, mezinárodní programy výzkumu a inovací a programy výzkumu a inovací členských států, evropské podniky a průmysl, Evropská agentura pro životní prostředí a vnitrostátní agentury pro životní prostředí a další příslušné zúčastněné strany.

Kromě dvoustranné a regionální spolupráce budou akce na úrovni Unie rovněž podporovat související mezinárodní úsilí a iniciativy, včetně Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC), mezivládní platformy pro biologickou rozmanitost a pro ekosystémové služby (IPBES) a skupiny pro pozorování Země (GEO).

5.3. Hlavní rysy činností

a) Boj proti změně klimatu a přizpůsobení se této změně

Záměrem je vyvinout a posoudit inovativní, nákladově efektivní a udržitelná opatření a strategie pro přizpůsobování se změně klimatu a její zmírňování, se zaměřením jak na CO₂, tak na ostatní skleníkové plyny a aerosoly, a se zdůrazněním jak technologických, tak i netechnologických ekologických řešení, a to prostřednictvím shromáždění důkazů pro informovanou, včasnou a účinnou akci a prostřednictvím vytváření sítí potřebných dovedností. Činnosti se zaměří na:

na lepší pochopení změny klimatu a rizik spojených s extrémními jevy a náhlými změnami souvisejícími s klimatem s cílem zajistit spolehlivé klimatické odhady;

posouzení dopadů na globální, regionální a místní úrovni, zranitelných míst a vývoj inovativních nákladově efektivních opatření pro přizpůsobování se, předcházení rizikům a jejich řízení a podporu politik a strategií zmírňování změny klimatu, včetně studií zaměřených na dopady vyplývající z jiných odvětvových politik.

b) Ochrana životního prostředí, udržitelné řízení přírodních zdrojů, vody, biologické rozmanitosti a ekosystémů

Záměrem je poskytnout znalosti a nástroje pro řízení a ochranu přírodních zdrojů za účelem dosažení udržitelné rovnováhy mezi omezenými zdroji a současnými a budoucími potřebami společnosti a hospodářství. Činnosti se zaměří na prohlubování našeho porozumění biologické rozmanitosti a fungování ekosystémů, jejich vzájemného působení se sociálními systémy a jejich roli v podpoře hospodářství a dobrých životních podmínek lidí, rozvíjení integrovaných přístupů k hledání odpovědí na výzvy vztahující se k vodě a přechod k udržitelnému řízení a využívání vodních zdrojů a služeb; a na zajištění znalostí a nástrojů pro účinný rozhodovací proces a zapojení veřejnosti.

c) Zajištění udržitelných dodávek neenergetických a nezemědělských surovin

Záměrem je zlepšit znalostní základnu o surovinách a vyvinout inovativní řešení pro nákladovou efektivitu, šetrnost k životnímu prostředí a účinné využívání zdrojů v oblasti průzkumu, těžby, zpracování, použití,

opětovného použití, recyklace a využití surovin a pro jejich nahrazení hospodářsky přitažlivými alternativami, které jsou z hlediska životního prostředí udržitelné a mají na něj menší dopad, včetně procesů a systémů v uzavřeném okruhu. Činnosti se zaměří na zlepšení poznatků o dostupnosti surovin; podporu udržitelných a účinných dodávek, použití a opětovného použití surovin, včetně nerostných zdrojů, z pevniny i moře; nalezení alternativ pro zásadní suroviny a zlepšení informovanosti společnosti a dovedností v oblasti surovin.

d) Umožnění přechodu na zelenou ekonomiku a společnost prostřednictvím ekologických inovací

Záměrem je podpořit veškeré formy ekologických inovací, které umožňují přechod na zelenou ekonomiku. Činnosti mimo jiné navazují na činnosti prováděné v rámci programu ekologických inovací, rozvíjejí je a zaměří se na posílení ekologicky inovativních technologií, procesů, služeb a produktů, včetně posouzení možností, jak snížit množství surovin během výroby a spotřeby, překonávání souvisejících překážek a podporu jejich uvádění na trh a replikace se zvláštním důrazem na malé a střední podniky, na podporu inovativních politik, udržitelných hospodářských modelů a společenských změn, na měření a hodnocení pokroku směrem k zelené ekonomice a na podporu účinného využívání zdrojů prostřednictvím digitálních systémů.

e) Vývoj komplexních a dlouhodobých globálních systémů pro monitorování životního prostředí a environmentálních informačních systémů

Záměrem je zajistit poskytování dlouhodobých údajů a informací nutných k řešení této výzvy. Činnosti se zaměří na kapacity, technologie a datové infrastruktury pro pozorování a sledování Země vycházející z jejího dálkového průzkumu i z měření na místě, které dokáží průběžně poskytovat včasné a přesné informace a umožňují předpovědi a projekce. Bude se podporovat bezplatný, otevřený a neomezený přístup k interoperabilním údajům a informacím. Činnosti přispějí k vymezení budoucích provozních činností programu Copernicus a k intenzivnějšímu využívání údajů získaných z programu Copernicus pro výzkumné činnosti.

f) Kulturní dědictví

Záměrem je provádět výzkum strategií, metod a nástrojů, jichž je zapotřebí pro umožnění dynamického a udržitelného kulturního dědictví v Evropě v reakci na změnu klimatu. Kulturní dědictví ve svých různých materiálních podobách poskytuje životní kontext trvalým společnostem reagujícím na mnohačetné změny. Výzkum v oblasti kulturního dědictví vyžaduje víceoborový přístup s cílem dosáhnout lepšího pochopení historického materiálu. Činnosti se zaměří na určení úrovně odolnosti, a to prostřednictvím pozorování, monitorování a modelování, jakož i na dosažení lepšího pochopení způsobu, jakým společnosti vnímají změnu klimatu, nebezpečí seismických otřesů a vulkanické činnosti a jak na ně reagují.

6. Evropa v měnícím se světě – inovativní a přemýšlivé společnosti podporující začlenění

6.1. Specifický cíl

Specifickým cílem je pomoci rozvinout hlubší pochopení Evropy, nabídnout řešení a podpořit inovativní a přemýšlivé evropské společnosti podporující začlenění v kontextu nebyvalých proměn a rostoucí celosvětové vzájemné závislosti.

Evropa čelí významným socioekonomickým změnám, které výrazně ovlivňují její společnou budoucnost. Patří k nim: rostoucí ekonomická a kulturní vzájemná závislost, stárnutí obyvatelstva a demografická změna, sociální vyloučení a chudoba, integrace a dezintegrace, nerovné postavení a migrační toky, narůstající digitální propast, podpora kultury inovací a tvořivosti ve společnosti a v podnicích, klesající důvěra v demokratické instituce a vzájemná důvěra mezi občany v rámci jednotlivých zemí i přeshraničně. Tyto výzvy jsou nesmírné a vyžadují společný evropský přístup založený na sdílených vědeckých znalostech, které mohou nabídnout mimo jiné společenské a humanitní vědy.

V Unii přetrvávají značné nerovnosti jak mezi zeměmi, tak v rámci jednotlivých zemí. V roce 2011 index lidského rozvoje, tedy souhrnný ukazatel pokroku v oblasti zdraví, vzdělávání a příjmů, ohodnotil členské státy v rozmezí 0,771 a 0,910, což odráží značné rozdíly mezi zeměmi. Rovněž přetrvává značná nerovnost žen a mužů: například rozdíl v odměňování žen a mužů v Unii zůstává na průměrné hodnotě 17,8 % ve prospěch mužů⁽¹⁾. V roce 2011 byl každý šestý občan Unie (přibližně 80 milionů lidí) ohrožen chudobou. Během posledních dvou desetiletí narostla chudoba u mladých dospělých a rodin s dětmi. Míra nezaměstnanosti mladých lidí převyšuje 20 %. Celkem 150 milionů Evropanů (přibližně 25 %) nikdy nepoužilo internet a možná nikdy nezíská dostatečnou počítačovou gramotnost. Rovněž stoupla politická lhostejnost a polarizace při volbách, což odráží slabnoucí důvěru občanů v současné politické systémy.

⁽¹⁾ KOM(2010)0491.

Tyto údaje svědčí o tom, že některé sociální skupiny a společenství jsou trvale odsouvány na okraj společenského a hospodářského rozvoje nebo demokratické politiky. Tyto nerovnosti nejen brání rozvoji společnosti, ale také brzdí ekonomiku v Unii a omezují výzkumné a inovační kapacity v jednotlivých zemích i mezi nimi.

Hlavní výzvou při řešení těchto nerovností bude vytvoření prostředí, která umožní koexistenci a vzájemné obohacování se evropské identity a národních a etnických identit.

Kromě toho se očekává, že významně vzroste počet Evropanů starších 65 let, a to o 42 %, z 87 milionů v roce 2010 na 124 milionů v roce 2030. Tato skutečnost představuje důležitou výzvu pro ekonomiku, společnost a udržitelnost veřejných financí.

Produktivita a tempo hospodářského růstu v Evropě již po čtyři desetiletí relativně klesají. Navíc evropský podíl na celosvětovém vytváření poznatků a vedoucí postavení v inovační výkonnosti ve srovnání s hlavními rozvíjejícími se ekonomikami, jako je Brazílie a Čína, rychle slábnou. Evropa má sice silnou výzkumnou základnu, potřebuje však z této základny učinit významnou výhodu pro inovativní zboží a služby.

Je všeobecně známo, že Evropa potřebuje více investovat do vědy a inovací a že bude také muset tyto investice koordinovat lépe než v minulosti. Od počátku finanční krize došlo k ještě dalšímu zhoršení mnoha ekonomických a společenských nerovností v Evropě a pro téměř celou Unii se možnost návratu k míře hospodářského růstu z doby před krizí zdá být velmi vzdálená. Současná krize rovněž nasvědčuje tomu, že je složité hledat řešení krizí, které odrážejí různorodost členských států a jejich zájmů.

Tyto výzvy se musí řešit společně a inovativními a víceoborovými způsoby, protože se komplikovaným a často nečekaným způsobem vzájemně ovlivňují. Inovace může vést k oslabení začlenění, jak lze vidět například u jevů jako digitální propast nebo segmentace trhu práce. Sociální inovace a důvěra společnosti se někdy v politikách obtížně uvádějí v soulad, například v sociálně postižených oblastech velkých evropských měst. Kromě toho kombinace inovací a vyvíjejících se požadavků občanů vedou také tvůrce politik, ekonomické a sociální aktéry k nalézání nových odpovědí, které neberou ohled na zavedené hranice mezi odpověďmi, činnostmi, zbožím a službami. Jevy jako růst internetu a finančních systémů, stárnutí ekonomiky a vznik ekologické společnosti jasně ukazují, jak je nezbytné o těchto otázkách přemýšlet a reagovat na ně z hlediska začlenění a z hlediska inovací zároveň.

Složitost těmto úkolům vlastní a vývoj požadavků tak přináší nutnost vyvinout inovativní výzkum a nové inteligentní technologie, procesy a metody, mechanismy sociální inovace, koordinované akce a politiky, které budou předjímat či ovlivňovat nejdůležitější vývoj v Evropě. Žádá si nové chápání determinant inovací. Vyžaduje to dále pochopení základních trendů a dopadů v rámci těchto výzev a opětovné objevování nebo vynalézání úspěšných forem solidarity, chování, koordinace a tvořivosti, které z Evropy činí výrazný vzor, pokud jde o otevřenost, inovativní a přemýšlivé společnosti ve srovnání s jinými regiony ve světě.

Rovněž to vyžaduje strategičtější přístup ke spolupráci s třetími zeměmi založený na hlubším pochopení minulosti Unie a její současné a budoucí úlohy jakožto celosvětového hráče.

6.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Tyto výzvy přesahují státní hranice, a vyžadují tedy složitější srovnávací analýzy s cílem vytvořit základnu, s jejíž pomocí lze vnitrostátní a evropské politiky lépe pochopit. Takové srovnávací analýzy by se měly zabývat mobilitou (osob, zboží, služeb a kapitálu, ale také schopností, znalostí a myšlenek) a formami institucionální spolupráce, mezikulturního vzájemného působení a mezinárodní spolupráce. Nejsou-li tyto výzvy lépe chápány a předvídány, tlačí síly globalizace evropské země také spíše k tomu, aby mezi sebou soutěžily, než aby spolupracovaly, čímž se spíše zvýrazňují rozdíly v Evropě než to, co je společné, a než správná rovnováha mezi spoluprací a konkurencí. Zabývat se takto kritickými otázkami, včetně socioekonomických výzev, pouze na vnitrostátní úrovni představuje nebezpečí neúčinného využití zdrojů, externalizace problémů do jiných evropských a neevropských zemí a zdůraznění sociálních, hospodářských a politických pnutí, která mohou mít přímý vliv na cíle Smluv, pokud jde o jejich hodnoty, zejména na hlavu I Smlouvy o Evropské unii.

V zájmu pochopení, analýzy a vybudování inovativních a přemýšlivých společností podporujících začlenění potřebuje Evropa reakci, která rozvíjí potenciál sdílených myšlenek pro evropskou budoucnost s cílem vytvořit nové znalosti, technologie a schopnosti. Koncepce společností podporujících začlenění uznává kulturní, náboženskou a socioekonomickou rozmanitost jako silné stránky Evropy. Rozmanitost Evropy je třeba využít jako zdroj inovací a rozvoje. Takové úsilí Evropě pomůže řešit vlastní výzvy nejen interně, ale také jako globálnímu hráči na mezinárodním poli. To následně také pomůže členským státům těžit ze zkušeností odjinud a umožní jim lépe vymezit svá vlastní konkrétní opatření odpovídající jejich vlastní situaci.

Ústředním úkolem v rámci této společenské výzvy proto bude pomoci vyvinout nové způsoby spolupráce mezi zeměmi uvnitř Unie a na celém světě, stejně jako mezi příslušnými výzkumnými a inovačními společenstvími. Podpora procesů sociálních a technologických inovací, povzbuzování k inteligentní a participativní veřejné správě, stejně jako poskytování informací a podpora politického rozhodování založeného na faktech, to vše se bude systematicky uskutečňovat, aby se zvýšil význam všech těchto činností pro tvůrce politik, sociální a ekonomické aktéry a občany. Výzkum a inovace budou předpokladem pro konkurenceschopnost evropských podniků a služeb, přičemž zvláštní pozornost bude kladena na udržitelnost, pokrok ve vzdělávání, zvyšování zaměstnanosti a snižování chudoby.

Financování Uní v rámci této výzvy tak podpoří rozvoj, provádění a přizpůsobení hlavních politik Unie, zejména cíle strategie Evropa 2020. Bude případně propojeno s iniciativami společného plánování, včetně iniciativ „Kulturní dědictví“, „Dělsí a lepší život“ a „Městská Evropa“ a bude se usilovat o koordinaci s přímými akcemi Společného výzkumného střediska.

6.3. Hlavní rysy činností

6.3.1. Společnosti podporující začlenění

Záměrem je dosáhnout lepšího pochopení společenských změn v Evropě a jejich dopadu na sociální soudržnost a analyzovat a rozvíjet sociální, ekonomické a politické začlenění a pozitivní mezikulturní dynamiku v Evropě a s mezinárodními partnery prostřednictvím nejmodernějších vědeckých prostředků a mezioborovosti, technologických pokroků a organizačních inovací. Hlavními výzvami, jimiž je třeba se zabývat, pokud jde o evropské modely sociální soudržnosti a dobrých životních podmínek, jsou mimo jiné migrace, integrace, demografická změna, stárnoucí společnost a zdravotní postižení, vzdělávání a celoživotní učení, jakož i snížení chudoby a sociálního vyloučení, při zohlednění různých regionálních a kulturních charakteristik.

Výzkum v oblasti společenských a humanitních věd hraje v této oblasti vedoucí úlohu, neboť tyto vědy zkoumají změny, k nimž dochází v průběhu času a v prostoru a umožňují průzkum představ o budoucnosti. Evropa má bohatou společnou minulost jak ohledně spolupráce, tak ohledně konfliktů. Její dynamické kulturní vzájemné působení představuje inspiraci a příležitosti. Je třeba provést výzkum zaměřený na pochopení identity a pocitu sounáležitosti v různých společenstvích, regionech a národech. Výzkum podpoří tvůrce politik při navrhování politik, které posilují zaměstnanost, bojují s chudobou a brání rozvoji různých forem rozdělení, konfliktů a politického a sociálního vyloučení, diskriminace a nerovnosti, jako jsou nerovnosti mezi ženami a muži a mezi generacemi, diskriminace z důvodu zdravotního postižení nebo etnického původu nebo digitální či inovační propast, a to v evropských společnostech i ve vztahu k dalším regionům ve světě. Zejména ovlivní provádění a přizpůsobení strategie Evropa 2020 a obecnou vnější činnost Unie.

Činnosti se zaměří na pochopení a posílení nebo provedení:

- a) mechanismů na podporu inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění;
- b) důvěryhodných organizací, postupů, služeb a politik, jež jsou nezbytné pro vybudování odolných, participativních, otevřených a tvořivých společností podporujících začlenění v Evropě, zejména s přihlédnutím k migraci, integraci a demografické změně;
- c) úlohy Evropy jakožto celosvětového aktéra, zejména pokud jde o lidská práva a globální spravedlnost;
- d) prosazování udržitelného životního prostředí podporujícího začlenění prostřednictvím inovativního územního a městského plánování a navrhování.

6.3.2. Inovační společnosti

Záměrem je napomoci rozvoji inovačních společností a politik v Evropě prostřednictvím zapojení občanů, organizací občanské společnosti, podniků a uživatelů do výzkumu a inovací a podpory koordinovaných výzkumných a inovačních politik v kontextu globalizace a potřeby prosazování nejvyšších etických norem. Zvláštní podpory se dostane rozvoji Evropského výzkumného prostoru a rozvoji rámcových podmínek pro inovace.

Kulturní a společenské znalosti jsou významným zdrojem tvořivosti a inovací, a to i podnikatelských, veřejných a společenských inovací. Společenské inovace a inovace zaměřené na uživatele v mnoha případech rovněž předcházejí rozvoji inovativních technologií, služeb a hospodářských procesů. Tvůrčí podniky jsou jedním z nejvýznamnějších zdrojů k řešení odpovídajícímu na společenské výzvy a pro dosažení konkurenceschopnosti. Jelikož vzájemné vztahy mezi společenskými a technologickými inovacemi jsou složité a jen zřídka přímočaré, je třeba dále zkoumat, a to i prostřednictvím průřezového a víceoborového výzkumu, vývoj všech druhů inovací a činností, jejichž provádění je financováno s cílem podpořit jejich účinný rozvoj v budoucnosti.

Činnosti se zaměří na:

- a) posílení základny znalostí a podporu stěžejní iniciativy „Unie inovací“ a Evropského výzkumného prostoru;
- b) průzkum nových forem inovací se zvláštním důrazem na sociální inovace a tvořivost a na pochopení toho, jak se všechny formy inovací vyvíjejí, jsou úspěšné či neúspěšné;
- c) využití potenciálu všech generací v oblasti inovací, tvořivosti a výroby;
- d) podporu soudržné a účinné spolupráce se třetími zeměmi.

6.3.3. Přemýšlivé společnosti – kulturní dědictví a evropská identita

Záměrem je přispět k pochopení intelektuálního základu Evropy, její historie a mnoha evropských i jiných vlivů jakožto inspirace pro náš dnešní život. Pro Evropu je charakteristické množství rozmanitých lidí (včetně menšin a původního obyvatelstva), tradic a regionálních a národních identit, ale i různé úrovně hospodářského a společenského vývoje. K rozmanitosti názorů a životních stylů přispívají migrace a mobilita, média, průmysl a doprava. Tuto rozmanitost a její možnosti je třeba uznat a zohlednit.

Evropské sbírky nacházející se v knihovnách, a to i v digitálních, archivech, muzeích, galeriích a dalších veřejných institucích, nabízejí obrovské množství obsáhlé a dosud nevyužité dokumentace a předmětů pro studium. Tyto archivní zdroje představují společně s nehmotným dědictvím historii jednotlivých členských států, ale i kolektivní dědictví Unie vytvořené v průběhu času. Tyto materiály by měly být zpřístupněny výzkumným pracovníkům a občanům, a to i využitím nových technologií, s cílem umožnit pohled do budoucnosti skrze archiv minulosti. Dostupnost a zachování kulturního dědictví v těchto podobách jsou nyní nutné pro životaschopné zapojení v rámci evropských kultur i napříč těmito kulturami a přispívají k udržitelnému hospodářskému růstu.

Činnosti se zaměří na:

- a) studium evropského dědictví, pamětí, identity, integrace a vzájemného působení kultur a jejich prolínání, včetně toho, jak jsou zastoupeny v kulturních a vědeckých sbírkách, archivech a muzeích, s cílem lépe informovat současnost bohatším výkladem minulosti a zajistit jejich lepší pochopení;
- b) výzkum historie, literatury, umění, filozofie a náboženství evropských zemí a regionů a toho, jak přispěly k současné evropské rozmanitosti;
- c) výzkum úlohy, kterou Evropa sehrává ve světě, vzájemných vlivů a vztahů mezi jednotlivými regiony ve světě a pohledu na evropské kultury z vnějšku.

7. Zabezpečené společnosti – ochrana svobody a bezpečnosti Evropy a jejích občanů

7.1. Specifický cíl

Specifickým cílem je pomoci rozvinout zabezpečené evropské společnosti v kontextu nebyvalých proměn a rostoucí celosvětové vzájemné závislosti a hrozeb a současně posílit evropskou kulturu svobody a spravedlnosti.

Nikdy v historii nebyla Evropa tak mírově konsolidována a úroveň bezpečnosti, jíž se evropští občané těší, je ve srovnání s ostatními částmi světa vysoká. Ovšem Evropa je i nadále zranitelná v kontextu stále rostoucí globalizace, v níž společnosti čelí bezpečnostním hrozbám a výzvám, jejichž rozsah se rozšiřuje a sofistikovanost prohlubuje.

Hrozba rozsáhlých vojenských agresí se snížila a bezpečnostní obavy se soustřeďují okolo nových mnohovrstevných, vzájemně provázaných a nadnárodních hrozeb. Je třeba zohlednit aspekty jako jsou lidská práva, zhoršování životního prostředí, politická stabilita a demokracie, sociální otázky, kulturní a náboženská identita či migrace. Vnější a vnitřní aspekty bezpečnosti jsou v uvedeném kontextu neoddelitelně spjaty. V zájmu ochrany svobody a bezpečnosti vyžaduje Unie účinné reakce využívající komplexní a inovativní soubor vnitřních a vnějších bezpečnostních nástrojů. Výzkum a inovace mohou sehrát jasnou podpůrnou úlohu, třebaže samy o sobě bezpečnost zaručit nedokáží. Činnosti v rámci výzkumu a inovací by se měly zaměřit na pochopení bezpečnostních hrozeb, jejich odhalování, prevenci, odrazování od nich, přípravu na ně a na ochranu před nimi. Navíc s bezpečností jsou spojeny zásadní výzvy, které nelze vyřešit prostřednictvím nezávislého a odpovědného řešení, naopak si žádají ambicióznější, koordinované a celostní přístupy.

Občany stále více ovlivňuje mnoho druhů nejistot vyplývajících z trestné činnosti, násilí, terorismu, přírodních nebo člověkem způsobených katastrof, kybernetických útoků, narušení soukromí a dalších druhů sociálních a hospodářských obtíží.

Podle odhadů má trestná činnost v Evropě každoročně pravděpodobně až 75 milionů přímých obětí⁽¹⁾. Přímé náklady spojené s trestnou činností, terorismem, protiprávní činností, násilím a katastrofami se v Evropě v roce 2010 odhadují nejméně na 650 miliard EUR (přibližně 5 % HDP Unie). Terorismus se v různých částech Evropy i na celém světě projevil se svými fatálními následky, jež si vyžádaly mnoho životů a výrazné hospodářské ztráty. Má také značný kulturní a globální dopad.

Občané, firmy a instituce se v sociálních, finančních a obchodních oblastech života čím dál více zapojují do digitálních interakcí a transakcí, ale rozvoj internetu vede také ke kyberkriminalitě, která ročně způsobuje škody v miliardách EUR, a ke kybernetickým útokům na kritické infrastruktury a k narušování soukromí, které se týká jednotlivců nebo jiných subjektů na celém kontinentu. Změny v povaze a vnímání nejistot v každodenním životě pravděpodobně ovlivní důvěru občanů nejen v instituce, ale také mezi sebou navzájem.

Za účelem předjímání hrozeb, jejich předcházení a zvládnutí je nezbytné chápat jejich příčiny, rozvíjet a uplatňovat inovativní technologie, řešení, prognostické nástroje a znalosti, podněcovat spolupráci mezi poskytovateli a uživateli, nalézt řešení v oblasti civilní bezpečnosti, zvýšit konkurenceschopnost evropských odvětví bezpečnosti a souvisejících služeb, včetně informačních a komunikačních technologií, a předcházet zneužívání soukromí a porušování lidských práv na internetu i jinde a bojovat proti nim a současně zajistit individuální práva a svobody evropských občanů.

Pro zajištění lepší přeshraniční spolupráce mezi jednotlivými druhy pohotovostních služeb by se pozornost měla zaměřit na interoperabilitu a standardizaci.

Na závěr, jelikož by bezpečnostní politiky na sebe měly vzájemně působit s různými sociálními politikami, bude důležitým aspektem této společenské výzvy posílení společenského rozměru výzkumu v oblasti bezpečnosti.

Respektování základních hodnot, jako je svoboda, demokracie, rovnost a právní stát, musí být základem jakékoli činnosti podniknuté v této souvislosti a směřující k zajištění bezpečnosti evropských občanů.

7.2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Unie, její občané, podniky a mezinárodní partneři čelí řadě bezpečnostních hrozeb, jako je trestná činnost, terorismus, nedovolený obchod a rozsáhlé mimořádné situace v důsledku přírodních nebo člověkem způsobených katastrof. Tyto hrozby mohou přesahovat hranice jednotlivých států a zaměřují se na fyzické cíle nebo na kybernetický svět, přičemž útoky mohou přicházet z různých zdrojů. Například útoky vedené proti informačním nebo komunikačním systémům veřejných orgánů a soukromých subjektů nepodřívají pouze důvěru občanů v informační a komunikační systémy a nezpůsobují pouze finanční ztráty a ztráty obchodních příležitostí, nýbrž také mohou vážně narušit kritickou infrastrukturu a služby, například v oblasti energetiky, letectví a v jiných odvětvích dopravy, zásobování vodou a potravinami, zdravotnictví, finance nebo telekomunikace.

Tyto hrozby by mohly ohrozit vnitřní základy naší společnosti. Technologie a kreativní návrhy mohou významně přispět k jakékoli potřebné reakci. Při vývoji nových řešení by však mělo být pamatováno na vhodnost prostředků a jejich přiměřenost s ohledem na poptávku ze strany společnosti, zejména pokud jde o záruky týkající se základních práv a svobod občanů.

Bezpečnost v konečném důsledku také představuje jednu z hlavních hospodářských výzev vzhledem k podílu Evropy na rychle rostoucím celosvětovém bezpečnostním trhu. Vzhledem k možnému dopadu některých hrozeb na služby, sítě nebo podniky, zavedení odpovídajících bezpečnostních řešení má rozhodující význam pro hospodářství a konkurenceschopnost evropské výroby. Součástí této výzvy je spolupráce mezi členskými státy, ale také se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi.

Financování výzkumu a inovací Uní v rámci této společenské výzvy tak podpoří rozvoj, provádění a přizpůsobení hlavních politik Unie, zejména cílů strategie Evropa 2020, společné zahraniční a bezpečnostní politiky a strategie vnitřní bezpečnosti Unie a stěžejní iniciativy „Digitální agenda pro Evropu“. Bude se usilovat o koordinaci s přímými akcemi Společného výzkumného střediska.

⁽¹⁾ KOM(2011)0274.

7.3. Hlavní rysy činností

Záměrem je podpořit politiky Unie pro vnitřní a vnější bezpečnost a zajistit kybernetickou bezpečnost, důvěru a soukromí v rámci jednotného digitálního trhu a zároveň zlepšit konkurenceschopnost odvětví bezpečnosti a služeb v Unii, včetně informačních a komunikačních technologií. Součástí činností bude zaměření pozornosti na výzkum a vývoj nové generace inovativních řešení, a to prostřednictvím práce na nových koncepcích a návrzích, a interoperabilních norem. Toho se dosáhne vývojem inovativních technologií a řešení, které se zaměřují na bezpečnostní nedostatky a vedou k omezení rizika vyplývajícího z bezpečnostních hrozeb.

Tyto cílené akce začlení požadavky různých konečných uživatelů (občanů, podniků, organizací občanské společnosti a správních orgánů, včetně vnitrostátních a mezinárodních orgánů, civilní ochrany, orgánů pro prosazování práva, pohraniční stráže atd.) tak, aby se zohlednil vývoj bezpečnostních hrozeb a ochrana soukromí a nezbytné společenské aspekty.

Uvedené činnosti se zaměří na:

- a) boj proti trestné činnosti, nedovolenému obchodu a terorismu, včetně pochopení teroristického myšlení a přesvědčení a boje proti nim;
- b) ochranu kritických infrastruktur, dodavatelských řetězců a druhů dopravy a zlepšení jejich odolnosti;
- c) posílení bezpečnosti prostřednictvím správy hranic;
- d) zlepšení kybernetické bezpečnosti;
- e) zvýšení odolnosti Evropy vůči krizím a katastrofám;
- f) zajištění soukromí a svobody, a to i na internetu, posílení společenského, právního a etického porozumění všem oblastem bezpečnosti, rizika a řízení;
- g) zlepšení normalizace a interoperability systémů, mimo jiné pro nouzové účely
- h) podporu unijních politik vnějších bezpečnostních včetně předcházení konfliktům a budování míru.

ČÁST IV

ŠÍŘENÍ EXCELENCE A ROZŠÍŘOVÁNÍ ÚČASTI

1. Specifický cíl

Specifickým cílem je plně využívat evropského talentového potenciálu a zajistit, že přínosy inovační ekonomiky budou maximalizovány a široce rozděleny v rámci Unie v souladu se zásadou excelence.

Navzdory nedávnému trendu usilovat o to, aby se inovační výkonnosti jednotlivých zemí a regionů sblížily, výrazné rozdíly mezi členskými státy stále přetrvávají. V důsledku omezení vnitrostátních rozpočtů navíc za současné finanční krize hrozí, že se rozdíly budou dále prohlubovat. Využívání evropského talentového potenciálu a maximalizace a šíření přínosů inovací v rámci Unie je životně důležité pro konkurenceschopnost Evropy a její schopnost odpovídat v budoucnosti na společenské výzvy.

2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Pro dosažení pokroku směrem k udržitelné a inteligentní společnosti podporující začlenění musí Evropa co nejlépe využívat informací, které jsou k dispozici v Unii, a uvolnit dosud nevyužitý výzkumný a inovační potenciál.

Navrhované činnosti přispějí péčí o společné zdroje excelence a jejich propojováním k posílení Evropského výzkumného prostoru.

3. Hlavní rysy činností

Šíření excelence a rozšiřování účasti bude usnadněno prostřednictvím těchto zvláštních akcí:

— spolupráce vynikajících výzkumných institucí a regionů s nízkou výkonností v oblasti výzkumu, vývoje a inovací jejímž cílem je vytváření nových (nebo výrazná modernizace stávajících) center excelence v členských státech a regionech s nízkou výkonností v oblasti výzkumu, vývoje a inovací;

- vytváření partnerství (twinning) výzkumných institucí s cílem výrazně posílit vymezenou oblast výzkumu ve vznikající instituci díky propojení s alespoň dvěma institucemi, které v dané oblasti zastávají v mezinárodním měřítku vedoucí postavení;
- vytvoření „specializovaných vědeckých míst Evropského výzkumného prostoru“ k přilákání vynikajících akademických pracovníků do institucí s jednoznačným potenciálem k excelenci ve výzkumu s cílem pomoci těmto institucím tento potenciál plně uvolnit, a vytvořit tak v Evropském výzkumném prostoru rovné podmínky pro výzkum a inovace. Měla být prozkoumána případná součinnost s činností Evropské rady pro výzkum;
- nástroj na podporu politiky s cílem zlepšit návrhy, provádění a vyhodnocování vnitrostátních/regionálních politik v oblasti výzkumu a inovací;
- podpora přístupu k mezinárodním sítím pro vynikající výzkumné pracovníky a inovátory, kteří nejsou dostatečně zapojeni do evropských a mezinárodních sítí, včetně sítě COST;
- posílení správní a provozní kapacity nadnárodních sítí národních kontaktních míst, a to i prostřednictvím odborné přípravy, aby mohla poskytovat lepší podporu případným účastníkům.

ČÁST V

VĚDA SE SPOLEČNOSTÍ A PRO SPOLEČNOST

1. Specifický cíl

Cílem je vybudovat efektivní spolupráci mezi vědou a společností, získat pro vědu nové talenty a propojit vynikající vědecké výsledky se sociálním povědomím a odpovědností.

2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Síla evropského vědeckého a technologického systému závisí na jeho schopnosti využít nových talentů a myšlenek, bez ohledu na to, odkud pocházejí. Toho lze dosáhnout, pouze pokud mezi vědou a společností bude rozvíjen plodný a bohatý dialog a aktivní spolupráce. Ty zajistí, že věda bude odpovědnější, a umožní rozvoj politik, které mají pro veřejnost větší význam. Rychlý pokrok současného vědeckého výzkumu a inovací vyvolává řadu důležitých etických, právních a sociálních otázek, které se dotýkají vztahů mezi vědou a společností. Zlepšování spolupráce mezi vědou a společností, aby se dosáhlo širší společenské a politické podpory vědy a technologií ve všech členských státech, je stále více vnímáno jako zásadní problém, který současná hospodářská krize ještě více umocnila. Financování vědy z veřejných zdrojů vyžaduje širokou společenskou a politickou základnu, která sdílí vědecké hodnoty, je obeznána s vědeckými postupy a je do nich zapojena a je schopna rozpoznat přínos vědy pro poznání, společnost a hospodářský pokrok.

3. Hlavní rysy činností

Činnosti se zaměří na:

- a) zvýšení přitažlivosti vědeckých a technologických profesí pro mladé studenty a posílení udržitelné spolupráce mezi školami, výzkumnými institucemi, průmyslovými organizacemi a organizacemi občanské společnosti;
- b) prosazování rovnosti žen a mužů, zejména podporou strukturálních změn v organizaci výzkumných institucí a v obsahu a návrhu výzkumných činností;
- c) zapojení společnosti do problematiky, politik a činností v oblasti vědy a inovací s cílem zohlednit občanské zájmy a hodnoty a zvýšit kvalitu, význam, sociální přijatelnost a udržitelnost výsledků výzkumu a inovací v různých oblastech činnosti od sociální inovace až po oblasti jako je biotechnologie a nanotechnologie;
- d) motivaci občanů k tomu, aby se o vědecké dění zajímali prostřednictvím formálního a neformálního vědeckého vzdělávání, a na podporu šíření vědeckých činností, konkrétně ve vědeckých střediscích a dalšími vhodnými způsoby;
- e) rozvoj dostupnosti a využívání výsledků výzkumu financovaného z veřejných prostředků;
- f) rozvíjení řádné správy věcí veřejných, která bude citlivá vůči společenským potřebám a požadavkům, pro pokrok odpovědného výzkumu a inovací všemi zúčastněnými stranami (výzkumnými pracovníky, veřejnými orgány, průmyslovými subjekty i organizacemi občanské společnosti); podporu etického rámce pro výzkum a inovace;

g) patřičná a přiměřená opatření v rámci výzkumných a inovačních činností prostřednictvím předvídání a posuzování potenciálních vlivů na životní prostředí, zdraví a bezpečnost;

h) zlepšení úrovně poznatků o zprostředkovávání informací o vědě, s cílem zvýšit kvalitu a efektivnost vzájemného působení mezi vědci, hromadnými sdělovacími prostředky a veřejností.

ČÁST VI

NEJADERNÉ PŘÍMÉ AKCE SPOLEČNÉHO VÝZKUMNÉHO STŘEDISKA

1. Specifický cíl

Specifickým cílem je poskytnout politikám Unie vědeckou a technickou podporu orientovanou na zákazníky a současně pružně reagovat na nové požadavky politiky.

2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Unie stanovila ambiciózní politický program pro období do roku 2020, který se zabývá souborem složitých a vzájemně propojených úkolů, jako je udržitelné řízení zdrojů a konkurenceschopnost. Aby se tyto úkoly úspěšně splnily, jsou nutné solidní vědecké důkazy, které se dotýkají různých vědeckých oborů a umožňují řádné posouzení možností pro politické rozhodování. Společné výzkumné středisko, které zastává svou úlohu vědecké služby pro tvorbu politik Unie, bude poskytovat potřebnou vědeckou a technickou podporu ve všech fázích cyklu tvorby politiky od jejího vzniku po provádění a posuzování. Přispěje k tomuto specifickému cíli tím, že jasně zaměří svůj výzkum na priority politik Unie a zároveň posílí průřezové kompetence a spolupráci s členskými státy.

Nezávislost Společného výzkumného střediska na zvláštních zájmech, ať už soukromých či národních, ve spojení s jeho vědecko-technickou referenční rolí, mu umožňuje usnadňovat nezbytné hledání shody mezi zúčastněnými stranami a tvůrci politik. Výzkum Společného výzkumného střediska je přínosem pro členské státy i občany Unie, nejviditelněji v oblastech, jako je zdraví a ochrana spotřebitele, životní prostředí, bezpečnost a zabezpečení a řízení krizí a zvládání katastrof.

Konkrétně budou v členských státech a regionech rovněž podporovány jejich strategie inteligentní specializace.

Společné výzkumné středisko je nedílnou součástí Evropského výzkumného prostoru a bude nadále aktivně podporovat jeho fungování prostřednictvím úzké spolupráce se svými protějšky a zúčastněnými stranami, umožněním maximálního přístupu ke svým zařízením a prostřednictvím odborné přípravy výzkumných pracovníků a také prostřednictvím úzké spolupráce s členskými státy a mezinárodními institucemi, které usilují o dosažení podobných cílů. To také podpoří integraci nových členských států a přidružených zemí; pro ně bude Společné výzkumné středisko nadále poskytovat specializované kurzy odborné přípravy o vědecko-technickém základě souboru právních předpisů Unie. Společné výzkumné středisko vytvoří vazby za účelem koordinace s příslušnými dalšími specifickými cíli programu Horizont 2020. Jako doplněk svých přímých akcí a za účelem další integrace a vytváření sítí v Evropském výzkumném prostoru se Společné výzkumné středisko může účastnit také nepřímých akcí a koordinačních nástrojů programu Horizont 2020 v oblastech, kde má příslušné odborné znalosti pro vytváření přidané hodnoty na úrovni Unie.

3. Hlavní rysy činností

Činnosti Společného výzkumného střediska v programu Horizont 2020 se zaměří na priority politiky Unie a na společenské výzvy, kterými se zabývají. Tyto činnosti jsou v souladu s cíly strategie Evropa 2020 a s okruhy „bezpečnost a občanství“ a „globální Evropa“ víceletého finančního rámce na období 2014-2020.

Oblastmi klíčových kompetencí Společného výzkumného střediska budou energetika, doprava, životní prostředí a změna klimatu, zemědělství a zajišťování potravin, zdraví a ochrana spotřebitele, informační a komunikační technologie, referenční materiály a bezpečnost a zabezpečení (včetně jaderné bezpečnosti a zabezpečení v rámci programu Euratomu). Činnosti Společného výzkumného střediska v těchto oblastech budou prováděny s ohledem na příslušné iniciativy na úrovni regionů, členských států nebo Unie a v rámci perspektivy utváření Evropského výzkumného prostoru.

Tyto oblasti kompetencí budou výrazně posíleny o kapacity umožňující zabývat se úplným politickým cyklem a k posuzování možností pro politické rozhodování. Zahrnuje to:

a) předvídání a prognózy – aktivní strategické informace týkající se trendů a událostí ve vědě, technologiích a společnosti a jejich možných důsledků pro veřejnou politiku;

- b) ekonomické stránky – pro integrovanou službu zahrnující jak vědecko-technické, tak makroekonomické aspekty;
- c) modelování – soustředění se na udržitelnost a ekonomickou stránku a snížení závislosti Komise na vnějších dodavatelích, pokud jde o zásadní analýzy scénářů;
- d) analýzy politik – s cílem umožnit meziodvětvové zkoumání možností pro politické rozhodování;
- e) posuzování dopadů – poskytování vědeckých důkazů na podporu možností pro politické rozhodování.

Společné výzkumné středisko nadále usiluje o excelenci ve výzkumu a rozsáhlou spolupráci s výzkumnými institucemi jakožto základ pro důvěryhodnou a silnou vědecko-technickou podporu politiky. Za tím účelem posílí spolupráci s evropskými a mezinárodními partnery, mimo jiné účastí na nepřímých akcích. Bude také provádět předběžný výzkum a bude selektivně budovat kompetence v nově vznikajících oblastech souvisejících s politikami.

Společné výzkumné středisko se zaměří na tyto oblasti:

3.1. Vynikající věda

Provádění výzkumu za účelem posílení vědecké základny znalostí pro tvorbu politik a posuzování nově vznikajících oblastí vědy a technologie, mimo jiné prostřednictvím programu předběžného výzkumu.

3.2. Vedoucí postavení v průmyslu

Příspěvek k evropské konkurenceschopnosti prostřednictvím podpory procesu normalizace a norem pomocí prenormativního výzkumu, vypracovávání referenčních materiálů a měření a harmonizace metodik v pěti ústředních oblastech (energetika, doprava, stěžejní iniciativa „Digitální agenda pro Evropu“, zabezpečení a bezpečnost, ochrana spotřebitele). Posuzování bezpečnosti nových technologií v oblastech, jako je energetika a doprava či zdraví a ochrana spotřebitele. Příspěvek k usnadnění využívání, normalizace a validace kosmických technologií a údajů z vesmíru, zejména za účelem zvládnutí společenských výzev.

3.3. Společenské výzvy

a) Zdraví, demografická změna a dobré životní podmínky

Příspěvek ke zdraví a ochraně spotřebitele prostřednictvím vědecké a technické podpory v oblastech, jako jsou potraviny, krmiva, spotřební zboží, životní prostředí a zdraví, diagnostické a screeningové postupy v oblasti zdraví a výživa a strava.

b) zajišťování potravin, udržitelné zemědělství a lesní hospodářství, mořský a námořní výzkum a výzkum vnitrozemských vod a biohospodářství

Podpora přípravy, provádění a sledování evropské zemědělské a rybářské politiky včetně bezpečnosti a zajišťování potravin a rozvoje biohospodářství, např. prostřednictvím prognóz produkce plodin, technických a sociálně-ekonomických analýz a modelování, a podpora zdravých a produktivních moří.

c) Bezpečná, čistá a účinná energie

Podpora cíle 20-20-20 v oblasti klimatu a energetiky výzkumem technologických a hospodářských aspektů dodávek energie, účinnosti, nízkouhlíkových technologií, energetických/elektrických přenosových soustav.

d) Inteligentní, ekologická a integrovaná doprava

Podpora politiky Unie pro udržitelnou, bezpečnou a zabezpečenou mobilitu osob a zboží prostřednictvím laboratorních studií, přístupů založených na modelování a monitorování, včetně nízkouhlíkových technologií pro dopravu, jako jsou elektrifikace, čistá a účinná vozidla a alternativní pohonné hmoty, a inteligentních systémů mobility.

e) Opatření v oblasti klimatu, životní prostředí, účinné využívání zdrojů a surovin

Zkoumání meziodvětvových výzev udržitelného hospodaření s přírodními zdroji prostřednictvím sledování klíčových environmentálních proměnných a vývoje rámce pro integrované modelování pro posuzování udržitelnosti.

Podpora účinného využívání zdrojů, snižování emisí a udržitelných dodávek surovin prostřednictvím integrovaných sociálních, environmentálních a hospodářských posouzení čistých výrobních procesů, technologií, produktů a služeb.

Podpora cílů rozvojové politiky Unie prostřednictvím výzkumu, který pomůže zajistit dostatečné dodávky nejdůležitějších zdrojů se zaměřením na sledování parametrů týkajících se životního prostředí a zdrojů, na analýzy týkající se bezpečnosti a zajišťování potravin a na přenos znalostí.

f) Evropa v měnícím se světě – inovativní a přemýšlivé společnosti podporující začlenění

Príspevek k provádění stěžejní iniciativy „Unie inovací“ a jeho sledování prostřednictvím makroekonomických analýz hybných sil a překážek výzkumu a inovací a prostřednictvím vývoje metodik, srovnávacích přehledů a ukazatelů.

Podpora Evropského výzkumného prostoru sledováním jeho fungování a analyzováním hybných sil a překážek některých z jeho hlavních prvků a vytvářením výzkumných sítí, odbornou přípravou, otevíráním zařízení a databází Společného výzkumného střediska uživatelům v členských státech a kandidátských a přidružených zemích.

Príspevek k hlavním cílům stěžejní iniciativy „Digitální agenda pro Evropu“ pomocí kvalitativních a kvantitativních analýz hospodářských a sociálních aspektů (digitální ekonomika, digitální společnost, digitální život).

g) Zabezpečené společnosti – ochrana svobody a bezpečnosti Evropy a jejích občanů

Podpora vnitřní bezpečnosti a zabezpečení určením a posouzením zranitelnosti nejdůležitějších infrastruktur jako podstatných složek společenských funkcí a posouzením provozní výkonnosti a vyhodnocením technologií spojených s digitální identitou ze sociálního a etického hlediska; řešení odpovídající na celosvětové bezpečnostní výzvy včetně nově vznikajících a hybridních hrozeb prostřednictvím vývoje vyspělých nástrojů pro získávání a analýzu informací, jakož i pro zvládání krizí.

Podpora kapacity Unie pro zvládání přírodních a člověkem způsobených katastrof posílením sledování infrastruktur a rozvojem testovacích zařízení, globálních informačních systémů včasného varování a řízení rizik zohledňujících větší počet nebezpečí, a to za využití družicových systémů pro pozorování Země.

ČÁST VII

EVROPSKÝ INOVAČNÍ A TECHNOLOGICKÝ INSTITUT (EIT)

1. Specifický cíl

Specifickým cílem je integrovat znalostní trojúhelník vysokoškolského vzdělávání, výzkumu, a inovací, a tím posílit inovační kapacitu Unie a odpovídat na společenské výzvy.

Pokud jde o inovační kapacitu a schopnost realizovat nové služby, výrobky a procesy, Evropa čelí řadě strukturálních nedostatků, což brání udržitelnému hospodářskému růstu a vytváření pracovních míst. K hlavním problémům v této oblasti patří poměrně slabé výsledky Evropy v získávání talentovaných lidí a jejich udržení na kontinentu, nedostatečné využití současných silných stránek výzkumu pro vytváření hospodářských a sociálních hodnot, nedostatečné pronikání výsledků výzkumu do oblasti trhu; nízká úroveň podnikatelské činnosti a slabý podnikatelský duch, nedostatečný objem soukromých investic plynoucích do výzkumu a vývoje, nedostatečný rozsah zdrojů, a to i lidských zdrojů, v pólech excelence, což Evropě neumožňuje být konkurenceschopnou celosvětově, a přílišný počet překážek spolupráce ve znalostním trojúhelníku vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací na evropské úrovni.

2. Odůvodnění a přidaná hodnota Unie

Má-li být Evropa konkurenceschopná v mezinárodním měřítku, musejí být tyto strukturální nedostatky překonány. Výše uvedené aspekty jsou společné všem členským státům a ovlivňují inovační kapacitu Unie jako celku.

EIT bude tyto problémy řešit prostřednictvím podpory strukturálních změn v evropském inovačním prostředí. Bude postupovat cestou podpory integrace vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací na nejvyšší úrovni, zejména prostřednictvím svých znalostních a inovačních společenství, čímž bude vytvářet nová prostředí příznivá pro inovace, a cestou prosazování a podpory nové generace podnikavých lidí a podporou vytváření inovativních nebo osamostatněných a začínajících podniků. Přitom bude EIT v plné míře přispívat k realizaci cílů strategie Evropa 2020 a zejména stěžejních iniciativ „Unie inovací“ a „Mládež v pohybu“.

EIT a jeho znalostní a inovační společenství by kromě toho měly usilovat o součinnost a vzájemné působení napříč prioritami v rámci programu Horizont 2020, jakož i s dalšími příslušnými iniciativami. Konkrétně EIT prostřednictvím znalostních a inovačních společenství přispěje k provádění specifických cílů v rámci priority „společenské výzvy“ a specifických cílů „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“.

Propojení vzdělávání a podnikání s výzkumem a inovacemi

Zvláštním rysem EIT je propojení vysokoškolského vzdělávání a podnikání s výzkumem a inovacemi jakožto článků jediného inovačního řetězce v celé Unii i za jejími hranicemi, což by mělo mimo jiné vést ke zlepšení inovativních služeb, výrobků a postupů zaváděných na trh.

Podnikatelská logika a přístup zaměřený na výsledky

EIT prostřednictvím svých znalostních a inovačních společenství funguje v souladu s podnikatelskou logikou a sleduje přístup zaměřený na výsledky. Nezbytným předpokladem je pevné vedení: každé znalostní a inovační společenství řídí výkonný ředitel. Partneri znalostního a inovačního společenství jsou za účelem jednoduššího rozhodování zastoupeni vždy jedním právním subjektem. Znalostní a inovační společenství musejí každoročně připravovat jasně vymezené obchodní plány, které budou uvádět víceletou strategii a obsahovat ambiciózní portfolio činností od vzdělávání po zakládání podniků, s jasnými cíli a výstupy, které usilují jak o dopad na trh, tak o společenský dopad. Stávající pravidla pro účast, hodnocení a sledování znalostních a inovačních společenství umožňují rychlá rozhodnutí po vzoru podnikatelského prostředí. Podniky a podnikatelé by měli při provádění činností v rámci znalostních a inovačních společenství zastávat významnou úlohu a tato společenství by měla být schopna u podnikatelského sektoru mobilizovat investice a dlouhodobé závazky.

Prekonání roztříštěnosti pomocí dlouhodobých integrovaných partnerství

Znalostní a inovační společenství EIT jsou vysoce integrované podniky, které otevřeným, odpovědným a transparentním způsobem sdružují partnery z průmyslu, včetně malých a středních podniků, z oblasti vysokoškolského vzdělávání, výzkumných a technologických ústavů, kteří jsou známi svou excelencí. Znalostní a inovační společenství umožňují partnerům z celé Unie i mimo ni spojovat se v nových přeshraničních uspořádáních, optimalizovat stávající zdroje a otevírat přístup k novým obchodním příležitostem skrze nové hodnotové řetězce, a reagovat tak na výzvy s vyšším rizikem a většího rozsahu. Znalostní a inovační společenství jsou otevřena účasti nových subjektů přinášejících přidanou hodnotu pro příslušné partnerství, včetně malých a středních podniků.

Péče o hlavní bohatství v oblasti inovací v Evropě: její vysoce talentované lidi

Talent je hlavní složkou inovací. EIT podporuje lidi a interakce mezi nimi tak, že jádrem svého inovačního modelu činí studenty, výzkumné pracovníky a podnikatele. EIT bude vytvářet podnikatelskou a kreativní kulturu a poskytovat mezioborové vzdělání talentovaným lidem prostřednictvím magisterských titulů a titulů PhD označených jako tituly EIT, ze kterých by se měla stát mezinárodně uznávaná známka excelence. Přitom EIT výrazně podporuje mobilitu a odbornou přípravu v rámci znalostního trojúhelníku.

3. Hlavní rysy činností

EIT působí především prostřednictvím znalostních a inovačních společenství, zejména v oblastech, které nabízejí skutečný inovační potenciál. Znalostní a inovační společenství mají sice značnou míru samostatnosti při určování vlastních strategií a činností, avšak v případech, kdy se usiluje o koordinaci a součinnost, je všem těmto společenstvím společná řada inovativních prvků. EIT navíc posílí svůj vliv šířením osvědčených postupů týkajících se integrace znalostního trojúhelníku a rozvoje podnikání, integrováním vhodných nových partnerů, mohou-li nabídnout přidanou hodnotu, a aktivním pěstováním nové kultury sdílení znalostí.

a) Přenos a využití činností v oblasti vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací pro zakládání nových podniků

EIT se zaměří na vytvoření prostředí pro rozvoj inovačního potenciálu lidí a na využití jejich nápadů bez ohledu na jejich místo v inovačním řetězci. Tím EIT rovněž pomůže řešit „evropský paradox“ – kterým je skutečnost, že stávající vynikající výzkum zdaleka není plně využíván. Přitom EIT pomůže při uvádění nápadů na trh. Zejména prostřednictvím svých znalostních a inovačních společenství a svého zaměření na rozvoj podnikatelského myšlení bude vytvářet nové podnikatelské příležitosti formou zakládání podniků a osamostatňování podniků, ale také v rámci stávajícího průmyslu. Důraz bude kladen na všechny formy inovací, včetně technických, sociálních a netechnických inovací.

b) Špičkový výzkum zaměřený na inovace v oblastech hlavního hospodářského a společenského zájmu

Strategie a činnosti EIT budou vedeny zaměřením pozornosti na oblasti, které nabízejí skutečný inovační potenciál a jsou jasně relevantní z hlediska společenských výzev, jejichž řešením se zabývá program Horizont 2020. EIT bude řešit hlavní společenské výzvy komplexním způsobem, a bude tak podporovat mezioborové a víceoborové přístupy a pomůže soustředit výzkumné úsilí partnerů v rámci znalostních a inovačních společenství.

c) Rozvoj talentovaných, kvalifikovaných a podnikavých lidí pomocí vzdělávání a odborné přípravy

EIT plně integruje vzdělávání a odbornou přípravu ve všech fázích profesní dráhy a podporuje a usnadňuje rozvoj nových a inovativních vzdělávacích programů, aby reagoval na potřebu nových profilů danou komplexními společenskými a hospodářskými výzvami. Za tímto účelem bude EIT hrát klíčovou úlohu, pokud jde o prosazování nových společných nebo několikanásobných titulů a diplomů v členských státech při zachování zásady subsidiarity.

EIT bude také hrát zásadní úlohu při upřesňování pojmu „podnikání“ prostřednictvím svých vzdělávacích programů, které podporují podnikání v kontextu náročném na znalosti, přičemž se vychází z inovativního výzkumu, a přispívá tak k řešení velkého společenského významu.

d) Šíření osvědčených postupů a systémové sdílení znalostí

Záměrem EIT je zavádět jako první nové přístupy v inovacích a vytvořit společnou kulturu inovací a přenosu znalostí, a to i v malých a středních podnicích. Mohlo by k tomu dojít mimo jiné sdílením různých zkušeností znalostních a inovačních společenství prostřednictvím různých mechanismů jejich šíření, jako je platforma zúčastněných stran a doktorandský studijní program.

e) Mezinárodní rozměr

EIT si je ve své činnosti vědom celosvětového kontextu, ve kterém působí, a podílí se na navazování vztahů s klíčovými mezinárodními partnery v souladu s čl. 27 odst. 2. Rozšiřováním středisek excelence prostřednictvím znalostních a inovačních společenství a podporou nových vzdělávacích příležitostí bude usilovat o zvýšení přitažlivosti Evropy pro talentované lidi ze zahraničí.

f) Zesílení celoevropského dopadu pomocí inovačního modelu financování

EIT významně přispěje k realizaci cílů stanovených v programu Horizont 2020, zejména tím, že bude na společenské výzvy odpovídat způsobem, který doplní další iniciativy v těchto oblastech. V rámci programu Horizont 2020 bude zkoušet nové a zjednodušené přístupy k financování a řízení, a sehraje tak průkopnickou roli v evropském inovačním prostředí. Část ročního příspěvku bude znalostním a inovačním společenstvím přidělena na základě soutěže. Přístup EIT k financování bude jasně založen na silném pákovém účinku s mobilizací veřejných i soukromých finančních prostředků na národní i unijní úrovni a informace o něm budou transparentním způsobem sdělovány členským státům a příslušným zúčastněným stranám. Kromě toho bude používat zcela nové prostředky cílené podpory jednotlivých činností pomocí nadace EIT.

g) Propojení regionálního rozvoje s evropskými příležitostmi

Prostřednictvím znalostních a inovačních společenství a jejich center společného umístění, tedy středisek excelence, která sdružují partnery z oblasti vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a podnikání v dané zeměpisné oblasti, bude EIT napojen také na regionální politiku. Zajistí zejména lepší propojení mezi institucemi vysokoškolského vzdělávání, pracovním trhem a inovacemi a růstem na regionální úrovni v rámci regionálních a vnitrostátních strategií inteligentní specializace. Tímto způsobem přispěje k naplnění cílů politiky soudržnosti Unie.

PŘÍLOHA II

Rozdělení rozpočtu

Orientační rozdělení v rámci programu Horizont 2020 je následující:

	V milionech EUR v běžných cenách
I Vynikající věda, z toho:	24 441,1
1. Evropská rada pro výzkum	13 094,8
2. Budoucí a vznikající technologie:	2 696,3
3. Akce „Marie Curie-Sklodowska“	6 162
4. Výzkumné infrastruktury:	2 488
II Vedoucí postavení v průmyslu, z toho:	17 015,5
1. Vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích (*), (****)	13 557
2. Přístup k rizikovému financování (**)	2 842,3
3. Inovace v malých a středních podnicích (***)	616,2
III Společenské výzvy, z toho (****):	29 679
1. Zdraví, demografická změna a dobré životní podmínky	7 471,8
2. Zajišťování potravin, udržitelné zemědělství a lesní hospodářství, mořský a námořní výzkum a výzkum vnitrozemských vod a biohospodářství	3 851,4
3. Bezpečná, čistá a účinná energie	5 931,2
4. Inteligentní, ekologická a integrovaná doprava	6 339,4
5. Opatření v oblasti klimatu, životní prostředí, účinné využívání zdrojů a suroviny	3 081,1
6. Evropa v měnícím se světě – inovativní a přemýšlivé společnosti podporující začlenění	1 309,5
7. Zabezpečené společnosti – ochrana svobody a bezpečnosti Evropy a jejích občanů	1 694,6
IV Šíření excelence a rozšiřování účasti	816,5
V Věda se společností a pro společnost	462,2
VI Nejaderné přímé akce Společného výzkumného střediska	1 902,6
VII Evropský inovační a technologický institut (EIT)	2 711,4
CELKEM	77 028,3

(*) Včetně 7 711 milionů EUR na informační a komunikační technologie, z toho 1 594 milionů EUR na fotoniku a mikro- a nano-elektroniku, 3 851 milionů EUR na nanotechnologie, vyspělé materiály a vyspělou výrobu a zpracování, 516 milionů EUR na biotechnologii a 1 479 milionů EUR na výzkum vesmíru. V důsledku toho je na podporu klíčových základních technologií k dispozici 5 961 milionů EUR.

(**) Přibližně 994 milionů EUR z této částky půjde zřejmě na provádění projektů Evropského strategického plánu pro energetické technologie (plán SET). Zhruba třetina této částky může být použita pro malé a střední podniky.

(***) V rámci cíle, jímž je přidělit malým a středním podnikům minimálně 20 % celkových spojených rozpočtových prostředků na specifický cíl „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ a prioritě „společenské výzvy“, bude minimálně 5 % z těchto spojených rozpočtových prostředků nejprve přiděleno na nástroj pro malé a střední podniky. Minimálně 7 % celkových rozpočtových prostředků na specifický cíl „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ a prioritě „společenské výzvy“ bude přiděleno na specializovaný nástroj pro malé a střední podniky zprůměrované po dobu trvání programu Horizont 2020.

(****) Akce v rámci pilotního projektu „Rychlé cesty k inovacím“ budou financovány ze specifického cíle „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ a z příslušných specifických cílů priority „společenské výzvy“. Bude zahájeno dostatečné množství projektů, což umožní plné vyhodnocení tohoto pilotního projektu.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1292/2013**ze dne 11. prosince 2013,****o změně nařízení (ES) č. 294/2008, kterým se zřizuje Evropský inovační a technologický institut****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 173 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění přisuzuje významnou roli Evropskému inovačnímu a technologickému institutu (dále jen „EIT“), který se podílí na velkém množství stěžejních iniciativ.
- (2) V období 2014–2020 by měl EIT začleněním znalostního trojúhelníku vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací a přispívat k cílům Horizontu 2020 – rámcového programu pro výzkum a inovace, který byl zřízen nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ⁽³⁾ (dále jen „program Horizont 2020“).
- (3) Aby se účastníkům programu Horizont 2020 zajistil ucelený rámec, mělo by se na EIT vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 ⁽⁴⁾ (dále jen „pravidla pro účast“).
- (4) Pravidla týkající se správy práv duševního vlastnictví jsou vymezena v pravidlech pro účast.
- (5) Pravidla týkající se přidružení třetích zemí jsou vymezena v programu Horizont 2020.

(6) EIT by měl ve svých činnostech týkajících se vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací podporovat podnikání. Zejména by měl prosazovat vynikající vzdělávání zaměřené na podnikání a podporovat zakládání nových podniků a osamostatňování podniků.

(7) EIT by měl přímo spolupracovat s vnitrostátními a regionálními představiteli a dalšími zúčastněnými stranami napříč inovačním řetězcem, a vytvářet tak pozitivní účinky na obou stranách. Aby se tento dialog a tato výměna staly systematictějšími, mělo by být zřízeno fórum zúčastněných stran EIT, které by kolem horizontálních otázek spojilo širší společenství zúčastněných stran. EIT by měl rovněž provádět informační a komunikační činnosti zaměřené na příslušné zúčastněné strany.

(8) EIT by měl podporovat vhodně vyváženou účast jednotlivých aktérů ze znalostního trojúhelníku zapojených do znalostních a inovačních společenství. Dále by měl podporovat silnou účast soukromého sektoru, zejména mikropodniků a malých a středních podniků (dále jen „malé a střední podniky“).

(9) Je třeba stanovit výši příspěvku EIT na znalostní a inovační společenství a objasnit původ jejich finančních zdrojů.

(10) Složení orgánů EIT by mělo být zjednodušeno. Fungování správní rady EIT by se mělo zefektivnit a měly by se více vyjasnit příslušné role a úkoly správní rady a ředitele.

(11) Nová znalostní a inovační společenství, včetně jejich prioritních oblastí a organizace a načasování výběrového řízení, by měla být zahajována v souladu s podmínkami stanovenými strategickým programem inovací na základě otevřeného, transparentního a konkurenčního procesu.

(12) Znalostní a inovační společenství by v zájmu posílení dovednostní základny v celé Unii měla svou vzdělávací činnost rozšířit o odborná a jiná vhodná školení.

(13) Je nezbytné, aby Komise a EIT spolupracovaly na organizaci sledování a hodnocení znalostních a inovačních společenství, a zajistily tak soudržnost s obecným systémem sledování a hodnocení na úrovni Unie. Zejména by měly existovat jasné zásady sledování znalostních a inovačních společenství a EIT.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 122.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 21. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) (Viz strana 104 tohoto Úředního věstníku).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků programu Horizont 2020 – rámcového programu pro výzkum a inovace (2014–2020) (Viz strana 81 tohoto Úředního věstníku).

- (14) Znalostní a inovační společenství by měla usilovat o zajištění součinnosti s příslušnými unijními, vnitrostátními a regionálními iniciativami.
- (15) Z důvodu zajištění širšího zapojení organizací z různých členských států do znalostních a inovačních společenství by měly být partnerské organizace usazeny alespoň ve třech různých členských státech.
- (16) EIT a znalostní a inovační společenství by měly rozvíjet informační činnosti a šířit osvědčené postupy i prostřednictvím regionálního inovačního programu.
- (17) Kritéria a postupy pro financování, sledování a hodnocení činností znalostních a inovačních společenství by měl EIT přijmout před zahájením procesu výběru znalostních a inovačních společenství.
- (18) Tříletý pracovní program EIT by měl zohlednit stanovisko Komise týkající se specifických cílů EIT, jak jsou vymezeny v programu Horizont 2020, a jejich návaznost na politiky a nástroje Unie.
- (19) EIT se v rámci programu Horizont 2020 bude zabývat otázkou začlenění výdajů souvisejících se změnou klimatu, jak stanoví program Horizont 2020.
- (20) Hodnocení EIT by mělo včas poskytnout podklady pro hodnocení programu Horizont 2020 v letech 2017 a 2023.
- (21) Komise by měla posílit svoji úlohu při sledování, jak EIT provádí specifické aspekty svých činností.
- (22) Toto nařízení stanoví na celou dobu trvání programu Horizont 2020 finanční krytí, které má pro Evropský parlament a Radu představovat hlavní referenční částkou v ročním rozpočtovém procesu ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení ze dne ... 2013 ⁽¹⁾. Finanční příspěvek pro EIT by měl být poskytován z programu Horizont 2020.
- (23) Oproti původním předpokladům neobdrží nadace EIT přímý příspěvek z rozpočtu Unie, a postup pro udělení absolutoria Uní by se na ni proto neměl použít.
- (24) Z důvodu jasnosti by příloha nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 294/2008 ⁽²⁾ měla být nahrazena novou přílohou.
- (25) Nařízení (ES) č. 294/2008 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 294/2008 se mění takto:

1) Článek 2 se mění takto:

a) bod 1 se nahrazuje tímto:

„1) „inovací“: proces včetně jeho výsledku, jehož prostřednictvím reagují nové myšlenky na společenské nebo hospodářské potřeby a poptávku a vytvářejí nové produkty, služby nebo obchodní a organizační modely, které se úspěšně zavádějí na stávající trh nebo které dokáží vytvářet trhy nové a které přispívají svou hodnotou společnosti;“

b) bod 2 se nahrazuje tímto:

„2) „znalostním a inovačním společenstvím“: nezávislé partnerství vysokoškolských institucí, výzkumných organizací, společností a dalších stran zúčastněných na inovačním procesu v podobě strategické sítě, bez ohledu na její přesnou právní formu, založené na společném střednědobém až dlouhodobém plánování inovací k plnění úkolů EIT a přispívajících k dosažení cílů stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ^(*) (dále jen „program Horizont 2020“);

^(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 104).“

c) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3) „střediskem společného umístění“: zeměpisná oblast, v níž jsou usazeni hlavní partneři znalostního trojúhelníku, kteří mohou snadno spolupracovat, čímž v této oblasti vzniká ústřední bod činnosti znalostních a inovačních společenství;“

d) bod 4 se zrušuje;

e) bod 5 se nahrazuje tímto:

„5) „partnerskou organizací“: organizace, která je členem znalostního a inovačního společenství a může zejména zahrnovat vysokoškolské instituce, výzkumné organizace, veřejné nebo soukromé společnosti, finanční instituce, regionální a místní orgány, nadace a neziskové organizace;“

⁽¹⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013 s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 294/2008 ze dne 11. března 2008, kterým se zřizuje Evropský inovační a technologický institut (Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 1).

f) bod 9 se nahrazuje tímto:

„9) „strategickým programem inovací“: politický dokument uvádějící prioritní oblasti a dlouhodobou strategii EIT pro příští iniciativy, včetně přehledu plánovaných činností v oblasti vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací na dobu sedmi let;“;

g) doplňuje se nový bod, který zní:

„9a) „regionálním inovačním programem“: informační program zaměřený na partnerství mezi vysokoškolskými institucemi, výzkumnými organizacemi, společnostmi a dalšími zúčastněnými stranami, jehož cílem je podporovat inovace v celé Unii.“;

h) doplňují se nové body, které znějí:

„10) „fórem zúčastněných stran“: platforma otevřená zástupcům vnitrostátních, regionálních a místních orgánů, organizovaným zájmovým subjektům i jednotlivcům z oblasti podnikání, vysokoškolského vzdělávání, výzkumu, sdružením, občanské společnosti a klastrovým organizacím, stejně jako jiným zúčastněným stranám z celého znalostního trojúhelníku.

11) „činnostmi znalostních a inovačních společenství s přidanou hodnotou“: činnosti prováděné partnerskými organizacemi nebo případně právními subjekty znalostních a inovačních společenství, jež přispívají k začlenění znalostního trojúhelníku vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací, včetně činností spojených se zřízením, správou a koordinací znalostních a inovačních společenství, a k dosažení celkových cílů EIT.“

2) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Poslání a cíle

Posláním EIT je přispívat k udržitelnému hospodářskému růstu a ke konkurenceschopnosti v Evropě posilováním inovační kapacity členských států a Unie s cílem reagovat na zásadní výzvy, jimž čelí evropská společnost. K naplnění tohoto cíle EIT podporuje součinnost a spolupráci mezi vysokoškolským vzděláváním, výzkumem a inovacemi na nejvyšší úrovni a začleňuje je, včetně podporou podnikání.

Obecné cíle, specifické cíle a ukazatele výsledků EIT pro období 2014–2020 jsou popsány v programu Horizont 2020.“

3) V článku 4 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) správní rada složená z vysoce kvalifikovaných členů na vysoké úrovni se zkušenostmi v oblasti vysokoškolského vzdělávání, inovací, výzkumu a podnikání. Správní rada odpovídá za řízení činností EIT, za výběr, určení a hodnocení znalostních a inovačních společenství a za všechna ostatní strategická rozhodnutí. Správní radě je nápomocen výkonný výbor;“

b) písmeno b) se zrušuje;

c) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) ředitel, jmenovaný správní radou, který je odpovědný správní radě za správní a finanční řízení EIT a který právně jedná za EIT;“.

4) V článku 5 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) v souladu se strategickým programem inovací stanoví své hlavní priority a činnosti;“

b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) vybírá a určuje znalostní a inovační společenství v prioritních oblastech podle článku 7 a formou dohody vymezuje jejich práva a povinnosti, poskytuje jim náležitou podporu, uplatňuje vhodná opatření ke kontrole kvality, průběžně sleduje a pravidelně vyhodnocuje jejich činnosti, zajišťuje náležitou koordinaci mezi nimi a usnadňuje jejich komunikaci a tematickou spolupráci;“

c) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) podporuje šíření osvědčených postupů pro začlenění znalostního trojúhelníku, a to i mezi znalostními a inovačními společenstvími, s cílem vytvořit společnou inovační kulturu a kulturu předávání znalostí, a vybízí k účasti na informačních činnostech, včetně v rámci regionálního inovačního programu;“

d) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) podporuje multidisciplinární přístupy k inovacím, včetně začlenění technologických, sociálních a netechnologických řešení, organizačních přístupů a nových obchodních modelů;“

e) doplňují se nová písmena, která znějí:

- „i) zajišťuje doplňkovost a součinnost mezi činnostmi EIT a jinými programy Unie tam, kde je to vhodné;
- j) podporuje znalostní a inovační společenství jako vynikající inovační partnery uvnitř i mimo území Unie;
- k) zřídí fórum zúčastněných stran, aby je informoval o činnostech EIT, jeho zkušenostech, osvědčených postupech a příspěvku k politikám a cílům Unie v oblasti inovací, výzkumu a vzdělávání a aby umožnil zúčastněným stranám vyjádřit svůj názor. Zasedání fóra zúčastněných stran se svolává alespoň jednou ročně. Zástupci členských států se v rámci zasedání fóra zúčastněných stran scházejí ve zvláštním složení, aby zaručili odpovídající komunikaci a tok informací mezi nimi a EIT a aby byli informováni o dosažených úspěších, mohli EIT a znalostním a inovačním společenstvím poskytovat poradenství a sdílet s nimi zkušenosti. Zástupci členských států ve zvláštním složení v rámci fóra zúčastněných stran rovněž zajistí vhodnou součinnost a doplňkovost činností EIT a znalostních a inovačních společenství s vnitrostátními programy a iniciativami, včetně případného vnitrostátního spolufinancování činností znalostních a inovačních společenství.“

5) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno b) se nahrazuje tímto:

- „b) špičkovým výzkumem, jenž je založen na inovacích v oblastech klíčového hospodářského a společenského zájmu a vychází z výsledků evropského a vnitrostátního výzkumu, přičemž může posílit evropskou konkurenceschopnost na mezinárodní úrovni a nalézt řešení pro zásadní výzvy, jímž evropská společnost čelí;“

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

- „c) vzdělávacími a školicími činnostmi na magisterské a doktorandské úrovni, stejně jako kurzy odborné přípravy v oborech, které mají potenciál naplnit budoucí evropské společensko-hospodářské potřeby a které rozšiřují talentovou základnu Unie, podporují rozvoj dovedností souvisejících s inovacemi, zlepšení řídicích a podnikatelských dovedností a mobilitu výzkumných pracovníků a studentů a podporují sdílení znalostí, mentorství a spolupráci mezi osobami, které obdržely tituly označené jako tituly EIT a absolvovaly odborné vzdělávání EIT;“

iii) písmeno d) se nahrazuje tímto:

- „d) informační činností a šířením osvědčených postupů v oblasti inovací se zaměřením na rozvoj spolupráce mezi vysokoškolským vzděláváním, výzkumem a podnikatelskou sférou, včetně odvětví služeb a financí;“

iv) doplňuje se nové písmeno, které zní:

- „e) v případě potřeby hledáním součinnosti a doplňkovosti mezi činnostmi znalostních a inovačních společenství a stávajícími evropskými, vnitrostátními a regionálními programy.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Znalostní a inovační společenství mají značnou celkovou nezávislost při určování své vnitřní organizace a struktury, jakož i svých konkrétních programů a pracovních postupů. Znalostní a inovační společenství především:

- a) stanovují opatření v oblasti řízení s ohledem na znalostní trojúhelník vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací;
- b) mají za cíl otevřenost vůči novým členům, kdykoli tito členové představují přidanou hodnotu pro příslušné partnerství;
- c) fungují otevřeným a transparentním způsobem v souladu se svými vnitřními pravidly;
- d) stanovují plány činnosti obsahující cíle a klíčové ukazatele výkonnosti;
- e) vypracovávají strategie pro finanční udržitelnost.“

6) Článek 7 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. EIT vybere a určí ta partnerství, jež se mají stát znalostním a inovačním společenstvím, v konkurenčním, otevřeném a transparentním řízení. EIT přijme a zveřejní podrobná kritéria pro výběr znalostních a inovačních společenství na základě zásad excelence a významu pro inovace. Procesu výběru se účastní externí a nezávislí odborníci.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. EIT zahájí výběr a určení znalostních a inovačních společenství v souladu s prioritními oblastmi a harmonogramem stanovenými ve strategickém programu inovací.“;

c) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. V souladu se zásadami uvedenými v odstavci 1 kritéria pro výběr a určení znalostních a inovačních společenství zahrnují zejména:

- a) stávající a potenciální inovační kapacitu včetně podnikání v rámci partnerství a jeho vynikající výsledky v oblasti vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací;
- b) schopnost partnerství dosáhnout cílů strategického programu inovací a přispět tím k realizaci obecného cíle a priorit programu Horizont 2020;
- c) multidisciplinární přístup k inovacím, včetně začlenění technologických, společenských a netechnologických řešení;
- d) schopnost partnerství zajistit udržitelné, dlouhodobé a nezávislé financování, včetně významného a rostoucího příspěvku ze soukromého sektoru, průmyslu a služeb;
- e) vhodně vyváženou účast organizací, které působí ve znalostním trojúhelníku vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací, v partnerství;
- f) prokázání plánu správy duševního vlastnictví vhodného pro dané odvětví, včetně způsobu, jakým byly zohledněny příspěvky od jednotlivých partnerských organizací;
- g) opatření na podporu zapojení soukromého sektoru a spolupráce s ním, včetně finančního sektoru a zejména malých a středních podniků, jakož i zakládání nových podniků, osamostatněných podniků a malých a středních podniků s cílem obchodního využití výsledků činnosti znalostních a inovačních společenství;
- h) v náležitých případech připravenost zavést konkrétní opatření zaměřená na interakci a spolupráci s veřejným sektorem a třetím sektorem;
- i) připravenost spolupracovat s dalšími organizacemi a sítěmi mimo znalostní a inovační společenství s cílem sdílet osvědčené postupy a excelenci;
- j) připravenost k vypracování konkrétních návrhů na zajištění součinnosti s iniciativami Unie a jinými relevantními iniciativami.“

d) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Minimální podmínkou pro vytvoření znalostního a inovačního společenství je účast alespoň tří partnerských organizací usazených alespoň ve třech různých členských státech. Všechny tyto partnerské organizace musí být vzájemně nezávislé ve smyslu článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013. (*)

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 ze dne 11. prosince 2013 kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků Horizontu 2020 – rámcového programu pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje nařízení (ES) č. 1906/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 81).“

e) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Kromě splnění podmínek stanovených v odstavci 3 musí být alespoň dvě třetiny partnerských organizací tvořících znalostní a inovační společenství usazené v členských státech. Součástí každého znalostního a inovačního společenství musí být alespoň jedna vysokoškolská instituce a jedna soukromá společnost.“

f) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. EIT ještě před zahájením procesu výběru nových znalostních a inovačních společenství přijme a zveřejní kritéria a postupy pro financování, sledování a hodnocení činností znalostních a inovačních společenství. Zástupci členských států ve zvláštním složení v rámci fóra zúčastněných stran jsou o nich ihned informováni.“

7) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 7a

Zásady hodnocení a sledování znalostních a inovačních společenství

EIT na základě klíčových ukazatelů výkonnosti stanovených mimo jiné v nařízení (EU) č. 1291/2013 a ve strategickém programu inovací a ve spolupráci s Komisí zajišťuje průběžné sledování a pravidelná externí hodnocení výstupů, výsledků a dopadu každého znalostního a inovačního společenství. Výsledky těchto opatření pro sledování a hodnocení se oznamují Evropskému parlamentu a Radě a zveřejňují se.

Článek 7b

Trvání, pokračování a ukončení znalostního a inovačního společenství

1. V závislosti na výsledcích průběžného sledování a pravidelných hodnocení a specifických rysů určitých oblastí je standardní dobou trvání znalostního a inovačního společenství sedm až patnáct let.

2. EIT může se znalostním a inovačním společenstvím sjednat rámcovou dohodu o partnerství na počáteční období sedmi let.

3. Správní rada může rozhodnout o prodloužení rámcové dohody o partnerství se znalostním a inovačním společenstvím nad rámec původně stanoveného období, v mezích finančního krytí uvedeného v článku 19, pokud lze tímto způsobem nejvhodněji dosáhnout cílů EIT.

4. Nevykazuje-li hodnocení znalostního a inovačního společenství odpovídající výsledky, přijme správní rada odpovídající opatření, včetně snížení, úpravy nebo odnětí finanční podpory nebo ukončení dohody.“

8) V čl. 8 odst. 2 se vkládá nové písmeno, které zní:

„aa) šíření osvědčených postupů v oblasti horizontálních otázek;“.

9) Článek 10 se zrušuje.

10) V článku 13 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. EIT zveřejní svůj jednací řád, svá zvláštní finanční předpisy podle čl. 21 odst. 1 a podrobná kritéria pro výběr znalostních a inovačních společenství uvedených v článku 7 před vydáním výzev k předkládání návrhů pro výběr znalostních a inovačních společenství.“.

11) Článek 14 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Znalostní a inovační společenství jsou financována zejména z těchto zdrojů:

(a) příspěvků od partnerských organizací, které představují podstatný zdroj financování;

(b) dobrovolných příspěvků od členských států, třetích zemí nebo jejich veřejných orgánů;

(c) příspěvků od mezinárodních subjektů nebo institucí;

(d) příjmů získaných z vlastních aktiv a z vlastní činnosti a poplatků z práv duševního vlastnictví znalostních a inovačních společenství;

(e) kapitálových dotací, včetně dotací spravovaných nadací EIT;

(f) odkazů, darů nebo příspěvků od jednotlivců, institucí, nadací nebo jiných vnitrostátních subjektů;

(g) příspěvků od EIT;

(h) finančních nástrojů, včetně těch, které jsou financovány ze souhrnného rozpočtu Evropské unie.

Příspěvky mohou zahrnovat věcné příspěvky.“

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Příspěvek EIT pro znalostní a inovační společenství může pokrýt až 100 % celkových způsobilých nákladů na činnosti znalostních a inovačních společenství s přidanou hodnotou.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„6. Příspěvek EIT nepřesáhne v průměru 25 % celkových finančních prostředků znalostního a inovačního společenství.

7. EIT vytvoří mechanismus konkurenčního přezkumu pro přidělování odpovídajícího podílu svého ročního finančního příspěvku znalostním a inovačním společenstvím. Tento mechanismus zahrne posuzování plánů činnosti a výkonnosti znalostních a inovačních společenství podle výsledků zjištěných v rámci průběžného sledování.“

12) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Vytváření programů a podávání zpráv

1. EIT přijme klouzavý tříletý pracovní program vycházející z přijatého strategického programu inovací a obsahující prohlášení o hlavních prioritách a plánovaných iniciativách EIT a znalostních a inovačních společenství, včetně odhadu finančních potřeb a zdrojů. Obsahuje také vhodné ukazatele pro sledování činností znalostních a inovačních společenství a EIT při uplatnění přístupu zaměřeného na výsledky. EIT předloží předběžný klouzavý tříletý pracovní program Komisi do 31. prosince roku, který končí dva roky před vstupem dotčeného tříletého pracovního programu (rok N-2) v platnost.

Komise vydá do tří měsíců od předložení pracovního programu stanovisko týkající se specifických cílů EIT stanovených v programu Horizont 2020 a na jeho návaznost na politiky a nástroje Unie. EIT stanovisko Komise náležitě zohlední a v případě nesouhlasu svůj postoj odůvodní. EIT předloží konečný pracovní program pro informaci Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Ředitel na požádání sdělí konečný pracovní program příslušnému výboru v Evropském parlamentu.

2. EIT přijme každoročně do 30. června výroční zprávu. Ve zprávě jsou uvedeny činnosti provedené ze strany EIT a znalostních a inovačních společenství v průběhu předchozího kalendářního roku a hodnoceny výsledky s ohledem na stanovené cíle, ukazatele a harmonogram, rizika spojená s prováděnými činnostmi, využívání zdrojů a celkovou činností EIT. EIT předá tuto výroční zprávu Evropskému parlamentu a Radě a informuje je nejméně jednou za rok o svých činnostech a o svém příspěvku k programu Horizont 2020 a k politikám a cílům Unie v oblasti inovací, výzkumu a vzdělávání.“.

13) Článek 16 se mění takto:

- a) v odstavci 2 se slova „každých pět let“ nahrazují slovy „každé tři roky“;
- b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Komise může s pomocí nezávislých odborníků provádět další hodnocení témat či oblastí strategického významu, a sledovat tak pokrok, kterého EIT dosáhl při plnění stanovených cílů, určit faktory, které přispívají k provádění činností, a určit osvědčené postupy. Při provádění těchto činností vezme Komise plně v úvahu administrativní dopad na EIT a znalostní a inovační společenství.“

14) Článek 17 se mění takto:

- a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Ve strategickém programu inovací se stanoví prioritní oblasti a dlouhodobá strategie pro EIT a posoudí sociálně-hospodářský dopad a schopnost vytvořit nejlepší přidanou hodnotu z hlediska inovací. Ve strategickém programu inovací jsou zohledněny výsledky sledování a hodnocení EIT, jak je uvedeno v článku 16.“;

- b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Strategický program inovací obsahuje analýzu možné a vhodné součinnosti a návaznosti mezi činnostmi EIT a jinými iniciativami, nástroji a programy Unie.“;

- c) Odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Evropský parlament a Rada přijmou na návrh Komise strategický program inovací v souladu čl. 173 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie.“.

15) Článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Rozpočtové závazky

1. Finanční krytí z programu Horizont 2020 na provádění tohoto nařízení na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 se stanoví na 2 711,4 milionů EUR v běžných cenách.

2. Tato částka představuje pro Evropský parlament a Radu během rozpočtového procesu hlavní referenční hodnotu ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody

ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení (*).

3. Roční rozpočtové položky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích finančního rámce. Finanční příspěvek EIT do znalostních a inovačních společenství se poskytuje v rámci tohoto finančního krytí.

(*) Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.“

16) Článek 20 se mění takto:

- a) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Správní rada přijme návrh odhadu společně s návrhem plánu pracovních míst a předběžným klouzavým tříletým pracovním plánem a předloží je Komisi do 31. prosince roku N–2.“.

- b) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Na základě tohoto odhadu Komise zapracuje do návrhu souhrnného rozpočtu Unie podle svého uvážení odhady výše subvencí, které mají být poskytnuty ze souhrnného rozpočtu.“.

17) Článek 21 se mění takto:

- a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Finanční příspěvek pro EIT se provádí v souladu s nařízením (EU) č. 1290/2013 a nařízením (EU) č. 1291/2013.“

- b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Na doporučení Rady udělí Evropský parlament do 15. května roku N+2 za rozpočtový rok n řediteli absolutorium za plnění rozpočtu EIT“.

18) V článku 22 se zrušuje odstavec 4.

19) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 22a

Zrušení EIT

Dojde-li ke zrušení EIT, proběhne zrušení a likvidace pod dohledem Komise a v souladu s příslušnými právními předpisy. Dohody se znalostními a inovačními společenstvími a akt, kterým se zřizuje nadace EIT, obsahují pro účely takové situace odpovídající ustanovení.“

Článek 2

Příloha nařízení (ES) č. 294/2008 se nahrazuje přílohou tohoto nařízení

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA

Stanovy Evropského inovačního a technologického institutu

ODDÍL 1

SLOŽENÍ SPRÁVNÍ RADY

1. Správní rada se skládá ze jmenovaných a zastupujících členů.
2. Jmenovaných členů je dvanáct, jmenuje je Komise a zajišťují vyvážený poměr zkušeností z podnikatelské oblasti, z oblasti vysokoškolského vzdělávání a z oblasti výzkumu. Jejich funkční období je čtyřleté a nemohou být jmenováni opakovaně.

Kdykoli to je nutné, předloží správní rada Komisi návrh na jmenování nového člena nebo členů. Uchazeč nebo uchazeči se vyberou na základě výsledků transparentního a otevřeného řízení, které zahrnuje konzultace se zúčastněnými stranami.

Komise přihlíží k vyváženosti zkušeností z oblasti vysokoškolského vzdělávání, výzkumu, inovací a podnikání, jakož i k rovnoměrnému zastoupení mužů a žen, vyváženému zeměpisnému zastoupení a k uznání vysokoškolského vzdělání, výzkumného a inovačního prostředí v rámci celé Evropské unie.

Komise člena nebo členy jmenuje a uvědomí Evropský parlament a Radu o průběhu výběru a konečném jmenování tohoto člena nebo členů správní rady.

Nemůže-li jmenovaný člen své funkční období dokončit, je na zbytek jeho funkčního období jmenován náhradník stejným postupem, jakým byl zvolen či jmenován člen, který svou funkci nemůže vykonávat. Náhradník, pokud byl ve funkci po dobu kratší než dva roky, může být Komisí na žádost správní rady jmenován opětovně na další čtyři roky.

Během přechodného období členové rady původně jmenovaní na dobu šesti let dokončí funkční období. Do té doby bude jmenovaných členů 18. Do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost správní rada se souhlasem Komise z dvanácti členů jmenovaných v roce 2012 vybere třetinu na dvouleté funkční období, třetinu na čtyřleté funkční období a třetinu na šestileté funkční období.

Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech a v zájmu zachování integrity správní rady může Komise z vlastní iniciativy ukončit funkční období člena správní rady.

3. Zastupující členové zvolení znalostními a inovačními společenstvími z jejich partnerských organizací jsou tři. Jejich funkční období je dvouleté a lze je jednou obnovit. Pokud ze znalostního a inovačního společenství odejdou, bude jejich funkční období ukončeno.

Podmínky a postupy pro volby a nahrazování zastupujících členů přijme správní rada na návrh ředitele. Tento mechanismus zajistí odpovídající zastoupení z hlediska rozmanitosti a zohlední vývoj znalostních a inovačních společenství.

Během přechodného období zastupující členové původně zvolení na dobu tří let dokončí své funkční období. Do té doby budou zastupující členové čtyři.

4. Členové správní rady jednají v zájmu EIT a nezávislým a transparentním způsobem zajišťují jeho cíle, poslání, identitu, autonomii a soudržnost.

ODDÍL 2

POVINNOSTI SPRÁVNÍ RADY

Správní rada přijímá nutná strategická rozhodnutí, zejména:

- a) přijímá návrh strategického programu inovací EIT, klouzávý tříletý pracovní program, rozpočet, roční účetní závěrku a rozvahu a roční zprávu o činnosti, a to na základě návrhu ředitele;
- b) přijímá kritéria a postupy pro financování, sledování a hodnocení činností znalostních a inovačních společenství, a to na základě návrhu ředitele;
- c) určuje postup výběru znalostních a inovačních společenství;

- d) vybírá a určuje partnerství jakožto znalostní a inovační společenství nebo případně toto určení ruší;
- e) zajišťuje průběžné hodnocení činností znalostních a inovačních společenství;
- f) přijímá svůj jednací řád, jednací řád výkonného výboru a specifická finanční pravidla pro EIT;
- g) určuje se souhlasem Komise odpovídající odměny členů správní rady a výkonného výboru; tyto odměny se stanoví podle obdobného odměňování v členských státech;
- h) přijímá postup pro výběr výkonného výboru a ředitele;
- i) jmenuje, a je-li to nutné, odvolává ředitele a vykonává vůči němu disciplinární pravomoc;
- j) jmenuje účetního a členy výkonného výboru;
- k) přijímá kodex správného chování ohledně střetu zájmů;
- l) v případě potřeby zřizuje poradní skupiny i na dobu určitou;
- m) zřizuje útvar interního auditu v souladu s nařízením Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ⁽¹⁾;
- n) je oprávněna zřídit nadaci se zvláštním cílem prosazovat a podporovat činnosti EIT;
- o) rozhoduje o jazykové politice EIT, přičemž zohlední stávající zásady vícejazyčnosti a praktické požadavky jeho činnosti;
- p) celosvětově propaguje EIT s cílem zvýšit jeho přitažlivost a učinit z něj subjekt světové úrovně díky excelenci v oblasti vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací.

ODDÍL 3

FUNGOVÁNÍ SPRÁVNÍ RADY

1. Správní rada volí ze jmenovaných členů svého předsedu. Funkční období předsedy je dvouleté a může být jmenován jednou opětovně.
2. Aniž je dotčen odstavec 3, přijímá správní rada rozhodnutí prostou většinou členů, kteří mají hlasovací právo.

Rozhodnutí podle oddílu 2 písm. a), b), c), i) a o) a podle odstavce 1 tohoto oddílu však vyžadují dvoutřetinovou většinu všech jejích členů, kteří mají hlasovací právo.
3. Zastupující členové nemohou hlasovat o rozhodnutích podle oddílu 2 písm. b), c), d), e), f), g), i), j), k), o) a p).
4. Správní rada pořádá řádná zasedání nejméně třikrát ročně; mimořádné zasedání svolává předseda z vlastního podnětu nebo na žádost nejméně jedné třetiny všech členů správní rady.
5. Správní radě je nápomocen výkonný výbor. Výkonný výbor se skládá ze tří jmenovaných členů a předsedy správní rady, který rovněž předsedá výkonnému výboru. Tři členy jiné než předsedu vybírá správní rada z řad jmenovaných členů správní rady. Správní rada může výkonný výbor pověřit určitými úkoly.

ODDÍL 4

ŘEDITEL

1. Ředitelem je osoba s odbornými znalostmi a všeobecně uznávanými schopnostmi v oblastech, v nichž EIT působí. Ředitele jmenuje správní rada na funkční období v délce čtyř let. Správní rada jej může jmenovat jednou opětovně na další období v délce čtyř let, pokud je to podle jejího uvážení v nejlepším zájmu EIT.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 23. prosince 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72).

2. Ředitel odpovídá za provoz a každodenní řízení EIT a právně za něj jedná. Ředitel je odpovědný správní radě a podává jí průběžně zprávy o vývoji činnosti EIT.
3. Ředitel zejména:
 - a) organizuje a řídí činnosti EIT;
 - b) podporuje správní radu a výkonný výbor v jejich činnosti, zajišťuje jednání sekretariátu a poskytuje jim veškeré informace, které jsou nezbytné pro výkon jejich povinností;
 - c) připravuje návrh strategického programu inovací, předběžný klouzavý tříletý pracovní program, návrh výroční zprávy a ročního rozpočtu pro předložení správní radě;
 - d) připravuje a řídí průběh výběru znalostních a inovačních společností a zajišťuje, aby jednotlivé fáze výběru probíhaly transparentně a objektivně;
 - e) připravuje, vyjednává a uzavírá smluvní dohody se znalostními a inovačními společnostmi;
 - f) organizuje fórum zúčastněných stran, včetně zvláštního složení zástupců členských států;
 - g) zajišťuje provádění účinných postupů sledování a hodnocení výkonu EIT v souladu s článkem 16 tohoto nařízení;
 - h) odpovídá za správní a finanční záležitosti včetně plnění rozpočtu EIT, přičemž náležitě zohlední doporučení útvaru interního auditu;
 - i) odpovídá za veškeré personální záležitosti;
 - j) předkládá návrh roční účetní závěrky a rozvahy útvaru interního auditu a následně prostřednictvím výkonného výboru správní radě;
 - k) zajišťuje, aby byly povinnosti EIT vyplývající z uzavřených smluv a dohod plněny;
 - l) zajišťuje efektivní komunikaci s orgány Unie;
 - m) jedná v zájmu EIT a nezávislým a transparentním způsobem zajišťuje jeho cíle, poslání, identitu, autonomii a soudržnost.

ODDÍL 5

PRACOVNÍCI EIT

1. Pracovníci EIT jsou přímo zaměstnáni institutem EIT na základě smluv na dobu určitou. Na ředitele a zaměstnance EIT se vztahuje pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie.
 2. Na omezenou dobu mohou být do EIT vysláni odborníci. Správní rada přijme předpisy, které vyslaným odborníkům umožní pracovat v EIT a určí jejich práva a povinnosti.
 3. EIT vykonává ve vztahu ke svým pracovníkům pravomoci, jež přísluší orgánu, který je oprávněn uzavírat s pracovníky smlouvy.
 4. Po každém zaměstnanci může být požadováno, aby zcela nebo zčásti nahradil škodu, která vznikne institutu EIT v důsledku závažného pochybení, kterého se dopustí při plnění svých povinností nebo v souvislosti s jejich plněním.
-

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1293/2013

ze dne 11. prosince 2013

o zřízení programu pro životní prostředí a oblast klimatu (LIFE) a o zrušení nařízení (ES) č. 614/2007

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 192 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Politika a právní předpisy Unie v oblasti životního prostředí a klimatu dosáhly značného zlepšení stavu životního prostředí. Nadále však v oblasti životního prostředí a klimatu přetrvávají značné problémy, které v případě, že nebudou řešeny, budou mít pro Unii významné důsledky.

(2) Řešení těchto problémů v oblasti životního prostředí a klimatu by vzhledem k jejich rozsahu a složitosti mělo být financováno především hlavními programy financování Unie. Komise ve svém sdělení ze dne 29. června 2011 nazvaném „Rozpočet – Evropa 2020“ uznala problémy spojené se změnou klimatu a uvedla, že za přispění různých politik hodlá zvýšit část rozpočtu Unie související s klimatem na nejméně 20 %. Toto nařízení by mělo přispět k dosažení uvedeného cíle.

(3) Uvedené programy financování Unie nemohou řešit všechny konkrétní potřeby v oblasti životního prostředí a klimatu. Opatření v této oblasti vyžadují zvláštní přístupy, které se budou zabývat nerovnoměrnou integrací cílů opatření do praxe členských států, nerovnoměrným a nedostatečným prováděním právních předpisů v členských státech a nedostatečným šířením informací o cílech politik a o jejich prosazování. K programu zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 614/2007 ⁽⁴⁾ je třeba stanovit následná opatření a přijmout nové nařízení. Proto by toto nařízení mělo zřídit specializovaný program financování pro životní prostředí a oblast klimatu (dále jen „program LIFE“). Aby byl zajištěn výrazný dopad financování Unie, měla by se rozvíjet úzká součinnost programu LIFE s jinými unijními programy financování a jejich vzájemné doplňování.

(4) Přírodní bohatství je v celé Unii rozděleno nerovnoměrně, jeho hodnota se však dotýká Unie jako celku a celá Unie ho tak vnímá. Povinnost Unie toto bohatství zachovat vyžaduje důsledné uplatňování zásad solidarity a sdílení odpovědnosti, což vyžaduje, aby některé problémy Unie v oblasti životního prostředí a klimatu byly raději řešeny na regionální nebo místní úrovni. Programy LIFE hrají od roku 1992 zásadní úlohu v lepším uplatňování solidarity a sdílení odpovědnosti při ochraně společného bohatství Unie v oblasti životního prostředí a klimatu. Program LIFE by měl tuto úlohu plnit i nadále.

(5) Vzhledem ke své povaze a velikosti nemůže program LIFE vyřešit všechny problémy životního prostředí a klimatu. Jeho cílem by spíše mělo být urychlování změn v přípravě a provádění politiky tím, že bude zajišťovat a šířit řešení a osvědčené postupy pro dosažení cílů v oblasti životního prostředí a klimatu a podporovat inovativní technologie v oblasti životního prostředí a změny klimatu. Tímto úsilím by měl program LIFE podporovat provádění všeobecného akčního programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“, zavedeným rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady ⁽⁵⁾ (dále jen „sedmý akční program pro životní prostředí“).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ Úř. věst. C 277, 13.9.2012, s. 61.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 21. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. prosince 2013.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 614/2007 ze dne 23. května 2007 o finančním nástroji pro životní prostředí (LIFE+) (Úř. věst. L 149, 9.6.2007, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. listopadu 2013 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“

- (6) Toto nařízení stanoví pro celou dobu trvání programu LIFE finanční krytí ve výši 3 456,655 milionů EUR v běžných cenách, která představuje 0,318 % celkových prostředků na závazky uvedených v nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ⁽¹⁾ na celé trvání programu LIFE, která má představovat pro Evropský parlament a Radu během ročního rozpočtového procesu hlavní referenční částku ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázi, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení ⁽²⁾.
- (7) V souladu se závěry zasedání Evropské rady, které se konalo v Lucemburku v prosinci 1997, a zasedání Evropské rady, které se konalo v Soluni v červnu 2003, by kandidátské země a západobalkánské země, jichž se týká proces stabilizace a přidružení, jakož i země, na které se vztahuje politika evropského sousedství, měly být způsobilé k účasti v programech Unie v souladu s podmínkami stanovenými v příslušných dvoustranných nebo mnohostranných dohodách uzavřených s těmito zeměmi.
- (8) Podle rozhodnutí Rady 2001/822/ES ⁽³⁾ (dále jen „rozhodnutí o přidružení zámoří“) jsou osoby pocházející ze zámořských zemí a území a případně i dotčené veřejné nebo soukromé subjekty a instituce těchto zemí a území způsobilé pro účast v programech Unie s výhradou pravidel a cílů dotčeného programu a režimů platných pro členský stát, s nímž jsou zámořské země a území spojeny.
- (9) Mají-li být investice v oblasti životního prostředí a klimatu v rámci Unie efektivní, je třeba provádět určité činnosti i za hranicemi Unie. Tyto investice nelze vždy financovat z finančních nástrojů pro vnější činnost Unie. Zásahy v zemích, které se přímo nepodílejí na programu LIFE, a účast právnických osob usazených v těchto zemích na činnostech financovaných z programu LIFE by měly být možné ve výjimečných případech za splnění konkrétních podmínek stanovených tímto nařízením.
- (10) Toto nařízení by mělo rovněž stanovit rámec pro spolupráci s příslušnými mezinárodními organizacemi a pro

poskytování podpory s cílem reagovat na potřeby politiky v oblasti životního prostředí a klimatu, které nespadají do oblasti působnosti finančních nástrojů pro vnější činnost, například určitých studií.

- (11) Požadavky v oblasti životního prostředí a klimatu by měly být začleněny do politik a činností Unie. Program LIFE by tedy měl doplňovat ostatní programy financování Unie, včetně Evropského fondu pro regionální rozvoj ⁽⁴⁾, Evropského sociálního fondu ⁽⁵⁾, Fondu soudržnosti ⁽⁶⁾, Evropského zemědělského záručního fondu ⁽⁷⁾, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova ⁽⁸⁾, Evropského námořního a rybářského fondu a programu Horizont 2020 – rámcového programu pro výzkum a inovace (2014–2020) ⁽⁹⁾ (dále jen „program Horizont 2020“).

Komise a členské státy by měly tuto doplňkovost zajistit na všech úrovních. Na úrovni Unie by měla být doplňkovost zajištěna vybudováním strukturované spolupráce mezi programem LIFE a programy financování Unie se společným řízením ve společném strategickém rámci, zavedeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽¹⁰⁾ (dále jen „nařízení o společných ustanoveních“), zejména s cílem prosazovat financování činností, které doplňují integrované projekty, nebo podporovat využívání řešení, metod a přístupů vyvinutých v programu LIFE. Program LIFE by měl rovněž podporovat využití výsledků výzkumu a inovací programu Horizont 2020 v oblasti životního prostředí a klimatu. V této souvislosti by měl nabízet příležitosti ke spolufinancování pro projekty s jasným přínosem pro životní prostředí a klima s cílem zajistit spolupůsobení mezi programem LIFE a programem Horizont 2020. Je nutná koordinace, aby se předešlo dvojímu financování. Komise by měla zajistit, aby nedocházelo k překrývání

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1301/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006 (Viz strana 289 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení (ES) č. 1081/2006 (Viz strana 470 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1300/2013 ze dne 17. prosince 2013 o zřízení Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1084/2006 (Viz strana 281 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1).

⁽⁸⁾ Nařízení (ES) č. 1290/2005.

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013 o zřízení Horizontu 2020 – rámcového programu pro výzkum a inovace (2014–2020)] (Viz strana 104 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, o obecných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti a Evropského námořního a rybářského fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Viz strana 320 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období let 2014–2020 (Viz strana 884 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2001/822/ES ze dne 27. listopadu 2001 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému společenství („rozhodnutí o přidružení zámoří“) (Úř. věst. L 314, 30.11.2001, s. 1).

a aby příjemcům v rámci projektů nevznikala další administrativní zátěž v důsledku povinnosti vykazování plynoucích z různých finančních nástrojů. V zájmu zajištění jednoznačnosti a praktické proveditelnosti integrovaných projektů v rámci programu LIFE by měla být již v počáteční fázi stanovena případná opatření pro spolupráci. Členské státy by měly na tato opatření odkazovat ve svých dohodách o partnerství, aby bylo možné zohlednit výhody integrovaných projektů při vypracovávání operačních programů nebo programů rozvoje venkova.

- (12) Klíčovými výzvami pro Unii zůstává zastavení a zvrácení úbytku biologické rozmanitosti a zlepšení účinného využívání zdrojů spolu s řešením problémů týkajících se životního prostředí a zdraví. Tyto výzvy vyžadují zvýšené úsilí na úrovni Unie, které má zajistit řešení a osvědčené postupy na pomoc splnění cílů sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvaného „Evropa 2020: strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ („strategie Evropa 2020“). Kromě toho je pro splnění cílů v oblasti životního prostředí nezbytné zlepšení správy, zvláště zvyšováním informovanosti a zapojením zúčastněných subjektů. Proto by podprogram pro životní prostředí měl mít tři prioritní oblasti, kde je potřeba podniknout kroky: životní prostředí a účinné využívání zdrojů, příroda a biologická rozmanitost a správa a informace v oblasti životního prostředí. Mělo by být možné, aby projekty financované z programu LIFE přispívaly ke splnění specifických cílů ve více než jedné z uvedených prioritních oblastí a zahrnovaly účast více než jednoho členského státu.

- (13) Sdělení Komise ze dne 20. září 2011 nazvané „Plán pro Evropu účinně využívající zdroje“ navrhlo milníky a opatření, jichž je třeba, aby Unie vykročila na cestu k udržitelnému růstu účinně využívajícímu zdroje. Proto by prioritní oblast „životní prostředí a účinné využívání zdrojů“ měla podpořit účinné provádění politiky Unie v oblasti životního prostředí veřejným a soukromým sektorem, zejména v těch oblastech životního prostředí, kterých se týká plán pro Evropu účinně využívající zdroje, usnadněním vývoje a sdílení nových řešení a osvědčených postupů. V této souvislosti by Komise měla zajistit soulad a zabránit překrývání s programem Horizont 2020.

- (14) Sdělení Komise ze dne 3. května 2011 nazvané „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“ („strategie Unie v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“) stanovilo cíle pro zastavení a zvrácení úbytku biologické

rozmanitosti. K těmto cílům mimo jiné patří úplné provedení směrnice Rady 92/43/EHS⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES⁽²⁾, jakož i zachování a obnova ekosystémů a jejich služeb. Program LIFE by měl přispívat k plnění těchto cílů. Prioritní oblast „příroda a biologická rozmanitost“ by se proto měla zaměřit na provádění a řízení sítě Natura 2000 zřízené směrnicí 92/43/EHS, zejména pokud jde o akční rámec, který stanoví priority financování sítě, vypracovaný na základě článku 8 uvedené směrnice, na vývoj a šíření osvědčených postupů týkajících se biologické rozmanitosti a směrnic 92/43/EHS a 2009/147/ES, jakož i na širší problémy v oblasti biologické rozmanitosti určené strategií Unie v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020.

- (15) Příspěvek programu LIFE k ročním finančním potřebám sítě Natura 2000 by měl být uvážen v souvislosti se zajištěnými výdaji na biologickou rozmanitost z jiných fondů Unie. Zvláštní pozornost je třeba věnovat integrovaným projektům v rámci programu LIFE jakožto mechanismu koordinovaného financování sítě Natura 2000, a to vzhledem k jejich potenciálu mobilizovat finanční prostředky a zvýšit absorpční kapacitu pro výdaje na prioritní oblast „příroda a biologická rozmanitost“ v rámci jiných fondů Unie.
- (16) Velký význam pro životní prostředí a klima mají lesy, například pokud jde o biologickou rozmanitost, vodu, půdu a zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně. Lesy a půdy pomáhají regulovat klima tím, že zachycují oxid uhličitý (CO₂) z ovzduší a ukládají obrovská množství uhlíku. K optimalizaci této úlohy je nezbytné zajistit příslušné a slučitelné údaje a informace. Toto nařízení by proto mělo představovat i rámec pro podporu spolupůsobení mezi akcemi v oblasti životního prostředí a klimatu souvisejících s lesy a půdami, včetně pokud jde o sledování těchto akcí. Dalšími oblastmi pro zvýšené spolupůsobení jsou nedostatek vody a sucho, jakož i řízení rizik povodní.
- (17) V zájmu optimálního využívání prostředků z programů LIFE je třeba podporovat rozvoj spolupůsobení mezi činnostmi v rámci podprogramu pro životní prostředí, zejména v oblasti ochrany biologické rozmanitosti, a opatřeními zaměřenými na zmírnění dopadu změny klimatu a přizpůsobování se této změně v rámci podprogramu pro oblast klimatu.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

- (18) Sdělení Komise ze dne 15. prosince 2011 nazvané „Plán přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050“ („Plán do roku 2050“) potvrdilo, že testování nových přístupů pro zmírnění změn klimatu bude mít pro přechod k nízkouhlíkovému hospodářství nadále zásadní význam. Je třeba zajistit i přizpůsobení se změně klimatu jako prioritu Unie, která prochází napříč všemi oblastmi. Kromě toho je pro dosažení konstruktivních výsledků a zajištění podílu zúčastněných subjektů nezbytná podpora správy a zvyšování informovanosti. Proto by měl podprogram pro oblast klimatu podporovat úsilí přispívající k rozvoji tří prioritních oblastí: zmírňování změny klimatu, přizpůsobování se změně klimatu a správa a informace v oblasti klimatu. Mělo by být možné, aby projekty financované z programu LIFE přispívaly ke splnění specifických cílů ve více než jedné z uvedených prioritních oblastí a zahrnovaly účast více než jednoho členského státu.
- (19) Prioritní oblast „zmírňování změny klimatu“ by měla přispívat k tvorbě a provádění politiky a právních předpisů Unie týkajících se klimatu, zejména pokud jde o sledování a vykazování skleníkových plynů, politiky týkající se využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví, zachování přírodních úložišť uhlíku, systém pro obchodování s emisemi, snahy členských států o snížení emisí skleníkových plynů, zachycování a ukládání uhlíku, energii z obnovitelných zdrojů, energetickou účinnost, dopravu a pohonné hmoty, ochranu ozonové vrstvy a fluorované plyny. Má se za to, že projekty v oblasti budování infrastruktury na zachycování a ukládání uhlíku nespádají do působnosti programu LIFE, a proto nebudou podporovány.
- (20) V Evropě i na celém světě již lze pozorovat první následky změny klimatu, například extrémní povětrnostní podmínky, které vedou k povodním a suchu, a zvyšující se teploty a hladiny moří. Prioritní oblast „přizpůsobování se změně klimatu“ by proto měla pomáhat obyvatelům, hospodářským odvětvím a regionům přizpůsobovat se těmto dopadům konkrétními opatřeními a strategiemi pro přizpůsobování, aby se Unie stala odolnější. Opatření v této oblasti by měly doplňovat akce způsobilé k financování v rámci finančního nástroje pro civilní ochranu, zavedeného rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU⁽¹⁾. Má se za to, že projekty v oblasti budování rozsáhlé infrastruktury nespádají do působnosti programu LIFE, a proto by z něj neměly být podporovány.
- (21) Důsledné provádění politiky a právních předpisů v oblasti životního prostředí a klimatu je neoddtělitně spjato s lepší správou, lepším zapojením zúčastněných subjektů a šířením informací. Proto by prioritní oblasti „správa a informace“ měly v obou podprogramech podporovat rozvoj platform pro spolupráci a sdílení osvědčených postupů pro efektivnější dodržování a vymáhání právních předpisů, včetně vzdělávacích programů pro soudce a státní zástupce, a usilovat o podporu ze strany veřejnosti a zúčastněných subjektů pro tvorbu politik Unie v oblasti životního prostředí a klimatu. Zejména by mělo jít o podporu zlepšení v oblasti šíření znalostní základny a osvědčených postupů a provádění právních předpisů Unie, v oblasti zvyšování informovanosti a účasti veřejnosti, přístupu k informacím a k právní ochraně v otázkách životního prostředí.
- (22) V rámci tohoto nařízení by měla být zajištěna podpora podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012⁽²⁾. Projekty financované v rámci programu LIFE by měly splňovat kritéria způsobilosti a přidělení pro zabezpečení nejlepšího možného využití fondů Unie a zajištění přidané hodnoty Unie. Při hodnocení přidané hodnoty Unie by Komise, pokud jde o prioritní oblasti, měla zejména dbát na potenciál přenosnosti a opětovného využití projektů, udržitelnosti jejich výsledků a přispění k dosažení obecných a konkrétních cílů prioritních oblastí a také k tematickým prioritám prováděným prostřednictvím témat projektů. Měly by být povzbuzovány projekty s meziodvětvovými dopady. Komise by měla také podporovat a povzbuzovat využití veřejných zakázek v zájmu ochrany životního prostředí, zejména při provádění projektů.
- (23) Ve snaze zachovat rovné podmínky pro všechny podniky působící na vnitřním trhu a zabránit nežádoucím narušením hospodářské soutěže by se financování v rámci programu LIFE mělo tam, kde je to vhodné, zaměřit na nedostatečné fungování trhu. Kromě toho v případech, kdy financování představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), mělo by být stanoveno v souladu s pravidly pro státní podporu, aby se předešlo narušení trhu, například vytěsňování soukromého financování, vytváření neefektivních tržních struktur nebo

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 o nástroji Unie pro civilní ochranu (Viz strana 924 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

udržování neefektivních podniků, a nemělo by být prováděno, dokud je neschválí Komise podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, pokud nebude v souladu s nařízením přijatým podle nařízení Rady (ES) č. 994/98 ⁽¹⁾.

- (24) S cílem zlepšit provádění politiky v oblasti životního prostředí a klimatu a posílit začleňování cílů z oblasti životního prostředí a klimatu do ostatních politik by měl program LIFE prosazovat projekty podporující integrované přístupy k provádění právních předpisů a politiky týkajících se životního prostředí a klimatu. Tyto integrované projekty by měly sloužit jako konkrétní nástroje pro větší integraci cílů v oblasti životního prostředí a klimatu do jiných politik Unie a do celkových výdajů Unie v souladu se strategií Evropa 2020. Měly by poskytovat příklady osvědčených postupů pro účinné a dobře koordinované provádění politiky Unie v oblasti životního prostředí a klimatu v členských státech a regionech. U podprogramu pro životní prostředí by se tyto integrované projekty měly zaměřovat především na provádění strategie Unie v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020, se zvláštním důrazem na účinné řízení a upevňování sítě Natura 2000 zřízené směrnicí 92/43/EHS, prostřednictvím akčních programů stanovujících priority financování sítě vypracovaných na základě článku 8 uvedené směrnice, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽²⁾ a právních předpisů týkajících se odpadů a ovzduší.
- (25) Integrované projekty se budou zaměřovat na určená témata a současně budou představovat víceúčelové prováděcí mechanismy (například zacílené na přínos pro životní prostředí a budování kapacit), které umožňují dosažení výsledků v jiných oblastech politiky, zejména mořského prostředí v souladu s cíli směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ⁽³⁾. Integrované projekty by rovněž mohly být zřízeny v dalších oblastech týkajících se životního prostředí. V případě podprogramu pro oblast klimatu by se uvedené projekty měly týkat zejména zmírňování změny klimatu a strategií a akčních plánů pro přizpůsobování se změně klimatu.
- (26) Integrované projekty by měly podporovat jen okruh konkrétních činností a opatření, zatímco jiné činnosti, které doplňují činnosti zařazené do projektu, by měly být financovány z jiných programů financování Unie i z vnitrostátních a regionálních finančních prostředků a finančních prostředků soukromého sektoru. Financování z programu LIFE by mělo využívat spolupůsobení

a zabezpečit soulad mezi jednotlivými zdroji financování Unie zajištěním strategického zaměření na oblast životního prostředí a klimatu, při zajištění toho, aby byly postupy zjednodušeny.

- (27) Integrované projekty, které se, s využitím integrovaných přístupů, výrazně soustředí na provádění právních předpisů a politiky Unie v oblasti životního prostředí a klimatu, vyžadují opatření v celé Unii a ve všech odvětvích, na něž se zaměřuje toto nařízení. To vyžaduje zavedení distribučního prvku do výběrového řízení, aby bylo možné dosáhnout zeměpisné rovnováhy, a členské státy by měly usilovat, v případě potřeby za podpory projektu technické pomoci programu LIFE, o to, aby během programového období programu LIFE připravily a předložily alespoň jeden integrovaný projekt.
- (28) Vzhledem k tomu, že přístup založený na integrovaných projektech je novinkou, mělo by se zúčastněným subjektům v případě potřeby dostat podpory v podobě technické pomoci. Fázi podávání žádostí by měl usnadnit dvoustupňový postup. V první fázi by měl být předložen finanční plán, v němž bude uvedeno, jaké další unijní, vnitrostátní nebo soukromé finanční zdroje budou uvolněny a v jakém rozsahu. Teprve ve druhé fázi by měla být požadována prohlášení o záměru od nejméně jednoho dalšího zdroje financování s cílem splnit požadavek uvolnění dodatečného zdroje financování. Míra uvolnění jiných finančních prostředků Unie by měla být zohledněna ve fázi přidělení.
- (29) Pro úspěch integrovaných projektů je třeba úzká spolupráce mezi vnitrostátními, regionálními a místními orgány a nestátními subjekty dotčenými cíli programu LIFE. Proto by měly být uplatňovány zásady transparentnosti a zveřejňování rozhodnutí, pokud jde o vypracování, provádění, hodnocení a sledování projektů.
- (30) V případě projektů v rámci podprogramu pro životní prostředí, jiných než integrovaných projektů, by mělo být dosaženo úměrného rozdělení finančních prostředků po dobu trvání prvního víceletého pracovního programu mezi všechny členské státy, a to stanovením orientačních částek přidělených jednotlivým státům v souladu se zásadami solidarity a sdílení odpovědnosti.
- (31) V zájmu budování kapacity členských států k účasti na programu LIFE by mělo být každému členskému státu, který splní příslušné požadavky stanovené tímto nařízením, poskytnuto zaručené financování projektů v oblasti budování kapacit. Toto financování by mělo být poskytnuto na základě schváleného plánu budování kapacit, v němž budou uvedeny zásahy a požadované finanční prostředky.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (32) Jednotícím kritériem pro hodnocení projektů a postup přidělování v programu LIFE by měla být kvalita. Distribuční prvky zavedené za účelem zachování zeměpisné rovnováhy by měly mít orientační povahu a neměly by zaručovat přidělení finančních prostředků či částek jednotlivým členským státům.
- (33) Unie je smluvní stranou Úmluvy Evropské hospodářské komise OSN (EHK OSN) o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (dále jen „Aarhuská úmluva“). Měla by proto být podporována práce nevládních organizací a sítí neziskových subjektů sledujících cíl, který je v obecném zájmu Unie, protože tyto organizace účinně napomáhají plnit cíle Aarhuské úmluvy, neboť hájí zájmy a názory občanů Unie v rámci procesu vývoje politiky, a podílejí se na provádění úmluvy a zvyšování informovanosti o problémech a reakcích politiky v oblasti životního prostředí a klimatu. Je třeba, aby program LIFE podporoval širokou škálu nevládních organizací, jakož i sítí neziskových subjektů sledujících cíl, který je v obecném zájmu Unie, činných především v oblasti životního prostředí nebo klimatu, konkurenceschopným a transparentním poskytováním grantů na provozní náklady s cílem pomoci těmto organizacím účinněji přispívat k politice Unie, podporovat a posilovat plnění a prosazování cílů Unie v oblasti životního prostředí a klimatu a budovat a posilovat svou kapacitu, aby se staly prospěšnějšími partnery.
- (34) K plnění své úlohy při stimulaci rozvoje a provádění politiky v oblasti životního prostředí a klimatu by Komise měla využívat prostředky z programu LIFE k podpoře započatí, provádění a začleňování politiky a právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí a klimatu, včetně nákupu služeb a zboží. Finanční prostředky vyčleněné na komunikační činnosti podle tohoto nařízení by měly zahrnovat i horizontální komunikaci o politických prioritách Unie a také stavu uplatňování a provádění všech zásadních právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí a klimatu.
- (35) Současná propast mezi poptávkou a nabídkou na trhu v oblasti úvěrů, vlastního a rizikového kapitálu pravděpodobně v podmínkách finanční krize přetrvává, a je proto vhodné umožnit využití finančních nástrojů na podporu projektů s kapacitou pro vytváření výnosů v oblasti životního prostředí nebo klimatu. Finanční nástroje podporované programem LIFE by měly být používány k nákladově efektivnímu řešení konkrétních potřeb trhu v souladu s cíli programu a neměly by vytěšňovat soukromé financování. Mělo by být možné kombinovat finanční nástroje s granty financovanými z rozpočtu Unie, včetně grantů podle tohoto nařízení.
- (36) Zkušenosti s předešlými programy LIFE zdůraznily potřebu soustředit úsilí na konkrétní priority politiky a v oblasti životního prostředí a klimatu a oblasti této politiky, kde je zapotřebí podniknout kroky. Tyto tematické priority by neměly být stanoveny vyčerpávajícím způsobem, aby žadatelé mohli předkládat návrhy i v jiných oblastech a uplatňovat nové myšlenky v reakci na nové výzvy. Víceleté pracovní programy by rovněž měly být pružné, aby mohlo být dosaženo úkolů a cílů programu LIFE a současně aby byla zajištěna potřebná stabilita témat projektů, kterými se provádějí tematické priority, aby potenciální žadatelé mohli plánovat, připravovat a předkládat návrhy. První víceletý pracovní program by měl platit čtyři roky, po němž by následoval druhý pracovní program v délce trvání tří let. Oba pracovní programy by měly zahrnovat demonstrativní seznam témat projektů, kterými se provádějí tematické priority.
- (37) Zkušenosti s předchozími programy LIFE poukazují na důležitost vnitrostátních kontaktních míst, zejména pokud jde o poskytování podpory žadatelům a příjemcům a tím o přispívání k úspěšnému provádění programu. Proto by měl systém vnitrostátních a regionálních kontaktních míst programu LIFE pokračovat a v rámci možností by měl být posílen, zejména v členských státech s malou mírou využití projektů, a rovněž by měla být posílena spolupráce mezi Komisí a vnitrostátními kontaktními místy programu LIFE a mezi vnitrostátními a regionálními kontaktními místy programu LIFE. Zkušenosti s minulými programy LIFE rovněž zdůraznily důležitost zajištění účinného šíření výsledků projektů a vytváření sítí kontaktů v zájmu maximálního využití a zvýšení unijní přidané hodnoty programu LIFE, zejména pořádáním seminářů, dílen a jiných aktivit zaměřených na výměnu zkušeností, znalostí a osvědčených postupů v rámci Unie. Komise by proto měla pokračovat v cílených činnostech v oblasti šíření informací, včetně těch se zvláštním zaměřením na integrované projekty, obzvláště v členských státech s malou mírou využití integrovaných projektů, a na konkrétní odvětví, a posilovat je a dále usnadňovat spolupráci a výměnu zkušeností mezi příjemci prostředků v rámci programu LIFE a dalšími stranami. Komise by rovněž měla nadále pravidelně s využitím vhodných sdělovacích prostředků a technologií zveřejňovat seznam projektů financovaných z programu LIFE, včetně stručného popisu cílů a dosažených výsledků a přehledu o přidělených finančních prostředcích.

- (38) S cílem zjednodušit program LIFE a snížit administrativní zátěž pro žadatele a příjemce by měly být více využívány paušální sazby a jednorázové částky, aniž by byla ohrožena způsobilost nákladů na DPH a stálé zaměstnance v souladu s podmínkami stanovenými nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012. Podle současné praxe by úhrn příspěvků veřejných organizací (jako koordinujícího příjemce nebo přidruženého příjemce) na projekt měl být nejméně o 2 % vyšší než úhrn nákladů na platy zaměstnanců ve státní správě účtovaných na projekt. Finanční prostředky Unie by neměly být používány k dotování vnitrostátních rozpočtů, například na pokrytí nákladů na DPH. O tom, v jaké výši jsou finanční prostředky Unie používány na pokrytí DPH, jsou však dostupné jen omezené informace. Komise by proto měla v rámci hodnocení v polovině období a hodnocení ex post programu LIFE poskytnout přehled úhrad DPH podle jednotlivých členských států, o které požádali příjemci prostředků v rámci programu LIFE ve fázi konečné platby.
- (39) Maximální sazby spolufinancování by měly být stanoveny na úrovních potřebných k tomu, aby byla zachována skutečná úroveň podpory poskytované z programu LIFE.
- (40) Program LIFE a jeho podprogramy by měly být pravidelně monitorovány a vyhodnocovány podle odpovídajících ukazatelů výkonnosti, aby bylo možné je upravit a případně i revidovat tematické priority. Při dalším definování ukazatelů výkonnosti pro posuzování programů a projektů by Komise měla klást důraz na sledování kvality na základě ukazatelů výkonnosti a očekávaných výsledků a dopadů. Komise by rovněž měla navrhnout metodu pro sledování dlouhodobé úspěšnosti projektů, zejména v prioritní oblasti „příroda a biologická rozmanitost“. Aby bylo možné poskytnout doklady o vedlejších přínosech, které mohou oba podprogramy znamenat pro oblast klimatu a biologickou rozmanitost, a poskytnout informace o úrovni výdajů, mělo by monitorování programu LIFE sledovat výdaje spojené s oblastmi klimatu a biologické rozmanitosti, jak je definuje sdělení „Rozpočet – Evropa 2020“. Toto sledování by mělo být prováděno podle jednoduché metodiky a zařazovat výdaje do jedné ze tří kategorií: výdaje související pouze s oblastí klimatu / biologické rozmanitosti (započítávané ve výši 100 %), výdaje významně související s oblastí klimatu / biologické rozmanitosti (započítávané ve výši 40 %) a výdaje nesouvisející s oblastí klimatu / biologické rozmanitosti (započítávané ve výši 0 %). Tato metodika by neměla ve vhodných případech vylučovat použití přesnějších metodik.
- (41) Vzhledem k dlouhodobým zkušenostem Komise s řízením programu LIFE a jeho projektů a pozitivním zkušenostem příjemců prostředků v rámci programu LIFE s externími kontrolními skupinami by řízení programu LIFE mělo zůstat Komisi. Jakékoli změny ve struktuře řízení programu LIFE a jeho projektů by měly být podrobeny předběžné analýze nákladů a přínosů a obzvláště by se při nich mělo dbát na zajištění odpovídající a komplexní odbornosti, zejména v prioritní oblasti „příroda a biologická rozmanitost“.
- (42) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných sankcí.
- (43) Za účelem zajištění nejlepšího možného hodnocení využití finančních prostředků Unie by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o ukazatele výkonnosti platné pro tematické priority v rámci podprogramu pro životní prostředí a pro prioritní oblasti v rámci podprogramu pro oblast klimatu, o úpravy tematických priorit uvedených v příloze III a o zvyšování procentního podílu rozpočtu vyčleněného na granty na projekty podporující ochranu přírody a biologické rozmanitosti. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (44) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení v souvislosti s přijímáním víceletých pracovních programů by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (45) Pokud Výbor programu LIFE pro životní prostředí a oblast klimatu nezaujme žádné stanovisko k návrhu prováděcího aktu, Komise by návrh prováděcího aktu v souladu s čl. 5 odst. 4 druhým pododstavcem nařízení (EU) č. 182/2011 neměla přijmout. Uchýlení se k tomuto postupu by mělo být odůvodněno mimo jiné potřebou posoudit úměrné rozdělení finančních prostředků mezi integrované projekty, zejména maximální částku, kterou může obdržet jediný integrovaný projekt.
- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(46) Aby byl zajištěn účinný přechod mezi opatřeními přijatými podle nařízení (ES) č. 614/2007 a programem LIFE, je nezbytné nadále provádět monitorování, audit a kvalitativní hodnocení činností financovaných podle uvedeného nařízení i po skončení jeho platnosti.

(47) Přidaná hodnota programu LIFE je odvozena od zvláštní povahy jeho přístupu a zaměření, díky nimž jsou jeho zásahy zejména přizpůsobeny potřebám v oblasti životního prostředí a klimatu. Protože program LIFE ve zvýšené míře sdružuje zdroje a odborné zkušenosti, může přispět k účinnějšímu provádění politik v oblasti životního prostředí více než samostatné opatření členského státu. Poskytuje i platformu pro přípravu a výměnu osvědčených postupů a znalostí a pro zlepšení, stimulaci a urychlení změn v provádění *acquis*, budování kapacit, podporu soukromých subjektů, zejména malých a středních podniků, při testování technologií a řešení malého rozsahu, která členskými státy a zúčastněným subjektům umožňuje se vzájemně od sebe učit. Program LIFE navíc vytváří spolupůsobení všech fondů Unie a vnitrostátních fondů a současně motivuje k poskytování finančních prostředků ze soukromého sektoru, a zvyšuje tak soulad zásahů Unie a podporuje stejnorodější provádění *acquis*.

(48) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž příspěvku k provádění a vývoji politiky a právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí a klimatu včetně začleňování cílů z oblasti životního prostředí a klimatu do ostatních politik a prosazování lepší správy, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(49) Nařízení (ES) č. 614/2007 by proto mělo být zrušeno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

PROGRAM PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A OBLAST KLIMATU (LIFE)

Článek 1

Zřízení

Zřizuje se program pro životní prostředí a oblast klimatu na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 („program LIFE“).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „pilotními projekty“ projekty, které používají techniku nebo metodu, jež dosud ani na jiném místě nebyla použita či vyzkoušena, které v porovnání se současnými osvědčenými postupy nabízejí potenciální přínos v oblasti životního prostředí nebo klimatu a které lze následně použít ve větším měřítku v obdobných situacích;
- b) „demonstračními projekty“ projekty, které zavádějí do praxe, testují, vyhodnocují a šíří opatření, metodiky nebo přístupy, které jsou v konkrétních – například zeměpisných, ekologických či socioekonomických – souvislostech daného projektu nové nebo neznámé a které by bylo možné použít za podobných okolností jinde;
- c) „projekty využívajícími osvědčené postupy“ projekty, které používají vhodné, nákladově efektivní a nejmodernější techniky, metody a přístupy zohledňující konkrétní souvislosti daného projektu;
- d) „integrovanými projekty“ projekty, které ve velkém územním měřítku, zvláště v měřítku regionu, více regionů nebo v měřítku vnitrostátním nebo mezinárodním, provádějí plány či strategie v oblasti životního prostředí nebo klimatu vyžadované konkrétními právními předpisy Unie týkajícími se životního prostředí nebo klimatu, vypracované na základě jiných aktů Unie nebo vypracované orgány členských států, a to primárně v oblastech přírody, včetně mimo jiné řízení sítě Natura 2000, vody, odpadu, ovzduší, zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně, a zajišťují přitom zapojení zúčastněných subjektů a podporují koordinaci s nejméně jedním dalším příslušným unijním, vnitrostátním či soukromým zdrojem financování a jeho využití;
- e) „projekty technické pomoci“ projekty, které poskytují formou grantů na akce finanční podporu, jež má žadatelům pomoci připravit integrované projekty a zejména zajistil, aby tyto projekty splňovaly časové, technické a finanční požadavky programu LIFE v koordinaci s fondy uvedenými v čl. 8 odst. 3;
- f) „projekty budování kapacit“ projekty, které poskytují formou grantů na akce finanční podporu činnostem nezbytným k vybudování kapacity členských států, včetně vnitrostátních nebo regionálních kontaktních míst programu LIFE, s cílem umožnit členským státům účinněji se zapojit do programu LIFE;

- g) „přípravnými projekty“ projekty, které ve spolupráci s členskými státy primárně určila Komise jako projekty na podporu konkrétních potřeb týkajících se vývoje a provádění politiky a právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí nebo klimatu;
- h) „informačními projekty, projekty zaměřenými na zvyšování informovanosti a projekty zaměřenými na šíření osvědčených postupů“ projekty, jejichž cílem je podpora komunikace, šíření informací a zvyšování informovanosti v oblastech podprogramů pro životní prostředí a oblast klimatu.

Článek 3

Obecné cíle a ukazatele výkonnosti

1. Program LIFE má zejména tyto obecné cíle:

- a) přispívat k přechodu k nízkouhlíkovému hospodářství odolnému vůči změnám klimatu a účinně využívajícím zdroje, k ochraně a zlepšování kvality životního prostředí a k zastavení a zvrácení úbytku biologické rozmanitosti, včetně podpory sítě Natura 2000 a boje proti degradaci ekosystémů;
- b) zlepšovat rozvoj, provádění a kontrolu dodržování politiky a právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí a klimatu a urychlovat a prosazovat integraci a začleňování cílů z oblasti životního prostředí a klimatu do ostatních politik Unie a činností veřejného i soukromého sektoru, mimo jiné zvyšováním kapacity veřejného a soukromého sektoru;
- c) na všech úrovních podporovat lepší správu v oblasti životního prostředí a klimatu, včetně lepšího zapojení občanské společnosti, nevládních organizací a místních subjektů;
- d) podporovat provádění sedmého akčního programu pro životní prostředí.

Sledováním těchto cílů program LIFE přispěje k udržitelnému rozvoji a plnění cílů a úkolů strategie Evropa 2020 a příslušných strategií a plánů Unie v oblasti životního prostředí a klimatu.

2. Obecných cílů uvedených v odstavci 1 se dosahuje těmito podprogramy:

- a) podprogramu pro životní prostředí;
- b) podprogramu pro oblast klimatu.

3. Plnění programu LIFE se konkrétně hodnotí podle těchto ukazatelů:

a) pokud jde o obecný cíl uvedený v odst. 1 písm. a), podle prokazatelných zlepšení v oblasti životního prostředí a klimatu. Pokud jde o cíl, kterým je přispívat k zastavení a zvrácení úbytku biologické rozmanitosti, lze prokazatelná zlepšení v oblasti životního prostředí měřit pomocí procenta sítě Natura 2000, kde byla obnovena nebo nastolena přiměřená správa, povrchu a druhu obnovených ekosystémů a počtu a druhu cílových přírodních stanovišť a druhů, u nichž dochází ke zlepšení stavu z hlediska ochrany;

b) pokud jde o obecné cíle spojené s přípravou a prováděním podle odst. 1 písm. b), podle počtu připravených nebo provedených zásahů, kterými se provádějí plány, programy nebo strategie podle politiky a právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí nebo klimatu, a počtu zásahů vhodných k napodobení nebo přenosu;

c) pokud jde o obecné cíle spojené s integrací a začleňováním podle odst. 1 písm. b), podle počtu zásahů, které dosáhly spolupůsobení s jinými programy financování Unie nebo do nich byly začleněny, nebo které byly začleněny do praxe veřejného nebo soukromého sektoru;

d) pokud jde o obecný cíl uvedený v odst. 1 písm. c), podle počtu zásahů pro zajištění lepší správy, šíření informací a povědomí o aspektech životního prostředí a klimatu.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 29, které dále definují ukazatele výkonnosti s ohledem na jejich použití v prioritních oblastech a tematických prioritách uvedených v článku 9 a příloze III, pokud jde o podprogram pro životní prostředí, a v článku 13, pokud jde o podprogram pro oblast klimatu.

Článek 4

Rozpočet

1. Finanční prostředky vyčleněné k provádění programu LIFE na období let 2014 až 2020 činí 3 456 655 000 EUR v běžných cenách, což představuje 0,318 % celkových prostředků na závazky uvedených v nařízení Rady (EU) č. 1311/2013.

Roční prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.

2. Rozpočtové prostředky pro jednotlivé podprogramy se rozdělují takto:

- a) 2 592 491 250 EUR z celkového finančního rámce uvedeného v odstavci 1 se přiděluje podprogramu pro životní prostředí;

- b) 864 163 750 EUR z celkového finančního rámce uvedeného v odstavci 1 se přiděluje podprogramu pro oblast klimatu.

Článek 5

Účast třetích zemí v programu LIFE

Program LIFE je otevřen pro účast těchto zemí:

- a) zemí Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), které jsou smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP);
- b) kandidátských zemí, potenciálních kandidátů a zemí přistupujících k Unii;
- c) zemí, na které se vztahuje evropská politika sousedství;
- d) zemí, které se v souladu s nařízením Rady (ES) č. 933/1999⁽¹⁾ staly členy Evropské agentury pro životní prostředí.

Tato účast se uskutečňuje v souladu s podmínkami stanovenými v příslušných dvoustranných nebo mnohostranných dohodách, kterými se stanoví obecné zásady účasti uvedených třetích zemí v programech Unie.

Článek 6

Činnosti mimo Unii nebo v zámořských zemích a územích

1. Aniž je dotčen článek 5, může program LIFE financovat činnosti mimo Unii a v zámořských zemích a územích v souladu s rozhodnutím 2001/822/ES (rozhodnutí o přidružení zámoří), pokud jsou takové činnosti nezbytné k dosažení cílů Unie v oblasti životního prostředí a klimatu a k zajištění účinnosti zásahů prováděných na územích členských států, na která se vztahují Smlouvy.

2. Právní osoba usazená mimo Unii se může podílet na projektech uvedených v článku 18, jestliže má příjemce koordinující daný projekt sídlo v Unii a činnost, která má být prováděna mimo Unii, splňuje požadavky stanovené v odstavci 1 tohoto článku.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 933/1999 ze dne 29. dubna 1999, kterým se mění nařízení (EHS) č. 1210/90 o zřízení Evropské agentury pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací sítě pro životní prostředí (Úř. věst. L 117, 5.5.1999, s. 1).

Článek 7

Mezinárodní spolupráce

V průběhu provádění programu LIFE je spolupráce s příslušnými mezinárodními organizacemi a s jejich institucemi a orgány možná, pokud je to zapotřebí k dosažení obecných cílů uvedených v článku 3.

Článek 8

Doplňkovost

1. Komise a členské státy zajistí, aby podpora poskytovaná z programu LIFE byla v souladu s politikami a prioritami Unie a aby doplňovala ostatní finanční nástroje Unie, při zajištění toho, aby byla zavedena zjednodušení.

2. Operace financované z programu LIFE jsou v souladu s právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy, včetně pravidel Unie pro státní podporu. Především pak členské státy oznámí Komisi financování z programu LIFE, které představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, a toto financování nesmí být provedeno, dokud je neschválí Komise podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU nebo pokud nesplňuje nařízení přijaté podle čl. 2 odst. 1 a článku 8 nařízení (ES) č. 994/98.

3. Komise a členské státy v souladu se svými povinnostmi zajistí koordinaci mezi programem LIFE a Evropským fondem pro regionální rozvoj, Evropským sociálním fondem, Fondem soudržnosti, Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova a Evropským námořním a rybářským fondem s cílem dosáhnout spolupůsobení, zvláště v rámci integrovaných projektů, a podpořit využívání řešení, metod a přístupů vyvinutých v rámci programu LIFE. Tato koordinace se uskuteční v rámci zřízeném nařízením o společných ustanoveních a s využitím společného strategického rámce a mechanismů uvedených v dohodách o partnerství, jak požaduje uvedené nařízení.

4. Komise rovněž zajistí soulad a spolupůsobení a zabrání překrývání mezi programem LIFE a ostatními politikami a finančními nástroji Unie, konkrétně s programem Horizont 2020 a politikami a nástroji v rámci vnější činnosti Unie.

HLAVA II

PODPROGRAMY

KAPITOLA 1

Podprogram pro životní prostředí

Článek 9

Prioritní oblasti podprogramu pro životní prostředí

1. Podprogram pro životní prostředí má tři prioritní oblasti:

- a) životní prostředí a účinné využívání zdrojů,

b) příroda a biologická rozmanitost;

c) správa a informace v oblasti životního prostředí.

2. Prioritní oblasti uvedené v odstavci 1 zahrnují tematické priority uvedené v příloze III.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat v případě potřeby akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 29, kterými se doplňují, vypouštějí nebo mění tematické priority stanovené v příloze III, a to na základě těchto kritérií:

a) priorit uvedených v sedmém akčním programu pro životní prostředí;

b) specifických cílů vymezených pro jednotlivé prioritní oblasti uvedené v článcích 10, 11 a 12;

c) zkušeností získaných při provádění víceletého pracovního programu uvedeného v článku 24;

d) zkušeností získaných při provádění integrovaných projektů;

e) priorit vycházejících z nových právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí přijatých po 23. prosince 2013; nebo

f) zkušeností získaných při provádění stávajících právních předpisů a politiky Unie v oblasti životního prostředí.

Nejpozději do hodnocení programu LIFE v polovině období uvedeného v čl. 27 odst. 2 písm. a) Komise přezkoumá a v případě potřeby zveřejňuje tematické priority stanovené v příloze III.

3. Nejméně 55 % rozpočtových zdrojů přidělených na projekty podporované granty na akce v rámci podprogramu pro životní prostředí je věnováno na projekty podporující ochranu přírody a biologické rozmanitosti.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 29, kterými se zvyšuje procentní podíl uvedený v odstavci 3 tohoto článku nejvýše o 10 %, za předpokladu, že celkové finanční prostředky požadované formou návrhů, které spadají pod prioritní oblast „příroda a biologická rozmanitost“ a splňují minimální kvalitativní požadavky, během dvou po sobě jdoucích let přesahují o více než 20 % odpovídající částku vypočítanou za dva roky, které uvedeným letům předcházely.

Článek 10

Specifické cíle prioritní oblasti „životní prostředí a účinné využívání zdrojů“

Specifické cíle podprogramu pro životní prostředí v prioritní oblasti „životní prostředí a účinné využívání zdrojů“ jsou zejména tyto:

a) vyvíjet, testovat a demonstrovat přístupy týkající se politiky nebo řízení, osvědčené postupy a řešení pro náročné úkoly v oblasti životního prostředí, včetně vývoje a demonstrace inovativních technologií, které jsou vhodné k tomu, aby byly napodobovány, přenášeny nebo začleňovány, včetně co do vazby mezi životním prostředím a zdravím, a které podporují politiku a právní předpisy pro účinné využívání zdrojů, včetně plánu pro Evropu účinně využívající zdroje;

b) podporovat uplatňování, vývoj, testování a demonstrace integrovaných přístupů k provádění plánů a programů podle politiky a právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí, především pokud jde o vodu, odpady a ovzduší;

c) zlepšovat znalostní základnu pro přípravu, provádění, posuzování, sledování a vyhodnocování politiky a právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí a pro posuzování a sledování činitelů, tlaků a reakcí s dopadem na životní prostředí v Unii a mimo ni.

Článek 11

Specifické cíle prioritní oblasti „příroda a biologická rozmanitost“

Specifické cíle podprogramu pro životní prostředí v prioritní oblasti „příroda a biologická rozmanitost“ jsou zejména tyto:

a) přispívat k přípravě a provádění politiky a právních předpisů Unie v oblasti přírody a biologické rozmanitosti včetně strategie Unie pro biologickou rozmanitost do roku 2020 a směrnic 92/43/EHS a 2009/147/ES, zejména uplatňováním, vývojem, testováním a demonstrací osvědčených postupů a řešení;

b) podporovat další rozvoj, provádění a řízení sítě Natura 2000 zřízené podle článku 3 směrnice 92/43/EHS, zejména uplatňování, vývoj, testování a demonstrace integrovaných přístupů k provádění akčních rámců stanovujících priority financování sítě vypracovaných na základě článku 8 uvedené směrnice;

c) zlepšovat znalostní základnu pro přípravu, provádění, posuzování, sledování a vyhodnocování politiky a právních předpisů Unie v oblasti přírody a biologické rozmanitosti a pro posuzování a sledování činitelů, tlaků a reakcí s dopadem na přírodu a biologickou rozmanitost v Unii a mimo ni.

Článek 12

Specifické cíle prioritní oblasti „správa a informace v oblasti životního prostředí“

Specifické cíle podprogramu pro životní prostředí pro prioritní oblasti „správa a informace v oblasti životního prostředí“ jsou zejména tyto:

- a) prosazovat zvyšování informovanosti o záležitostech životního prostředí, včetně získávání veřejné podpory a podpory zúčastněných subjektů pro tvorbu politik Unie v oblasti životního prostředí, a prosazovat znalosti o udržitelném rozvoji a nové způsoby udržitelné spotřeby;
- b) podporovat komunikaci, správu a šíření informací v oblasti životního prostředí a usnadňovat sdílení znalostí o úspěšných řešeních a postupech v oblasti životního prostředí, například rozvíjením platformy spolupráce mezi zúčastněnými subjekty, a odbornou přípravu;
- c) prosazovat účinnější dodržování a vymáhání právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí a přispívat k němu, zejména podporou vývoje a šíření osvědčených postupů a přístupů politiky;
- d) prosazovat lepší správu v oblasti životního prostředí širším zapojením zúčastněných subjektů, včetně nevládních organizací, do konzultací politik a jejich provádění.

KAPITOLA 2

Podprogram pro oblast klimatu

Článek 13

Prioritní oblasti podprogramu pro oblast klimatu

Podprogram pro oblast klimatu má tři prioritní oblasti:

- a) zmírňování změny klimatu;
- b) přizpůsobování se změně klimatu;
- c) správa a informace v oblasti klimatu.

Článek 14

Specifické cíle prioritní oblasti „zmírňování změny klimatu“

S cílem přispívat ke snižování emisí skleníkových plynů má prioritní oblast „zmírňování změny klimatu“ zejména tyto specifické cíle:

- a) přispívat k provádění a přípravě politiky a právních předpisů Unie v oblasti zmírňování změny klimatu, včetně začleňování ve všech oblastech politiky, zejména přípravou, testováním a demonstrací přístupů týkajících se politiky nebo řízení, osvědčených postupů a řešení pro zmírňování změny klimatu;
- b) zlepšovat znalostní základnu pro přípravu, posuzování, sledování, vyhodnocování a provádění účinných akcí

a opatření v oblasti zmírňování změny klimatu a zvyšovat kapacitu pro uplatňování těchto znalostí v praxi;

- c) usnadňovat přípravu a provádění integrovaných přístupů, například pro strategie a plány zmírňování změny klimatu na místní, regionální i vnitrostátní úrovni;
- d) přispívat k přípravě a demonstraci inovativních technologií, systémů a nástrojů zmírňování změny klimatu vhodných k tomu, aby byly napodobovány, přenášeny nebo začleňovány.

Článek 15

Specifické cíle prioritní oblasti „přizpůsobování se změně klimatu“

S cílem podpořit snahy vedoucí ke zvýšené odolnosti vůči změně klimatu má prioritní oblast „přizpůsobování se změně klimatu“ zejména tyto specifické cíle:

- a) přispívat k přípravě a provádění politiky Unie v oblasti přizpůsobování se změně klimatu, včetně začleňování ve všech oblastech politiky, zejména přípravou, testováním a demonstrací přístupů týkajících se politiky nebo řízení, osvědčených postupů a řešení pro přizpůsobování se změně klimatu, včetně případných ekosystémových přístupů;
- b) zlepšovat znalostní základnu pro přípravu, posuzování, sledování, vyhodnocování a provádění účinných akcí a opatření v oblasti přizpůsobování se změně klimatu, případně přednostně akcí a opatření uplatňujících ekosystémový přístup, a zvyšovat kapacitu pro uplatňování těchto znalostí v praxi;
- c) usnadňovat přípravu a provádění integrovaných přístupů, například pro strategie a plány přizpůsobování se změně klimatu na místní, regionální i vnitrostátní úrovni, případně přednostně ekosystémových přístupů;
- d) přispívat k přípravě a předvedení inovativních technologií, systémů a nástrojů přizpůsobování se změně klimatu vhodných k tomu, aby byly napodobovány, přenášeny nebo začleňovány.

Článek 16

Specifické cíle prioritní oblasti „správa a informace v oblasti klimatu“

Specifické cíle prioritní oblasti „správa a informace v oblasti klimatu“ jsou zejména:

- a) podporovat zvyšování informovanosti o klimatických záležitostech, včetně vytváření veřejné podpory a podpory zúčastněných subjektů pro tvorbu politik Unie v oblasti klimatu, a prosazovat znalosti o udržitelném rozvoji;

- b) podporovat komunikaci, správu a šíření informací v oblasti klimatu a usnadňovat sdílení znalostí o úspěšných řešeních a postupech v oblasti klimatu, například rozvojem platform spolupráce mezi zúčastněnými subjekty, a odbornou přípravu;
- c) prosazovat účinnější dodržování a vymáhání právních předpisů Unie v oblasti klimatu a přispívat k němu, zejména podporou vývoje a šíření osvědčených postupů a přístupů politiky;
- d) prosazovat lepší správu v oblasti klimatu širším zapojením zúčastněných subjektů, včetně nevládních organizací, do konzultací politik a jejich provádění.

HLAVA III

SPOLEČNÁ PROVÁDĚCÍ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Financování

Článek 17

Druhy financování

1. Financování z prostředků Unie může mít tyto právní formy:

- a) granty;
- b) veřejné zakázky;
- c) příspěvky do finančních nástrojů v souladu s ustanoveními o finančních nástrojích podle nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, zejména článků 139 a 140 tohoto nařízení, a v souladu s provozně zaměřenými požadavky stanovenými v příslušných aktech Unie;
- d) veškeré ostatní zásahy, jež jsou nezbytné pro dosažení obecných cílů uvedených v článku 3.

2. Komise provádí toto nařízení v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.

3. Financování podle tohoto nařízení, které představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, musí být prováděno v souladu s příslušnými pravidly Unie pro poskytování státní podpory.

4. Nejméně 81 % rozpočtových prostředků pro program LIFE musí být přiděleno na projekty podporované formou grantů na akce, nebo případně s využitím finančních nástrojů uvedených v odst. 1 písm. c).

Komise může tyto finanční nástroje začlenit do víceletého pracovního programu uvedeného v článku 24, pokud splňují

podmínku hodnocení ex ante podle čl. 140 odst. 2 písm. f) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

5. Na integrované projekty může být přiděleno nejvýše 30 % rozpočtových prostředků pro granty na akce v souladu s článkem 4. Tento maximální podíl bude přezkoumán v rámci hodnocení programu LIFE v polovině období uvedeného v čl. 27 odst. 2 písm. a), které bude případně provázeno legislativním návrhem.

Článek 18

Projekty

Granty na akce mohou být financovány tyto projekty:

- a) pilotní projekty;
- b) demonstrační projekty;
- c) projekty využívající osvědčené postupy;
- d) integrované projekty;
- e) projekty technické pomoci;
- f) projekty budování kapacit,
- g) přípravné projekty;
- h) informační projekty, projekty zaměřené na zvyšování informovanosti a projekty zaměřené na šíření osvědčených postupů;
- i) veškeré ostatní projekty, jež jsou nezbytné pro dosažení obecných cílů uvedených v článku 3.

Článek 19

Kritéria způsobilosti a přidělení a výběr projektů

1. Projekty uvedené v článku 18 musí splňovat kritéria způsobilosti vycházející z definic stanovených v článku 2 a následující kritéria přidělení:

- a) je v zájmu Unie v tom smyslu, že významnou měrou přispívají k dosažení některého z obecných cílů programu LIFE stanovených v článku 3 a specifických cílů pro prioritní oblasti uvedené v článku 9, tematických priorit uvedených v příloze III nebo specifických cílů pro prioritní oblasti uvedené v článku 13;
- b) zajišťuje nákladově efektivní přístup a být technicky a finančně soudržné a
- c) jejich provádění je řádně naplánováno.

2. Projekty mohou být přiděleny, pouze pokud splňují minimální požadavky kvality podle příslušných ustanovení nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

3. Projekty financované z programu LIFE v některé z prioritních oblastí nesmějí ohrožovat cíle v oblasti životního prostředí nebo klimatu v jiné prioritní oblasti, a je-li to možné, musí podporovat spolupůsobení mezi různými cíli a zelené veřejné zakázky.

4. Komise zajistí zeměpisnou rovnováhu mezi integrovanými projekty orientačním přidělením alespoň tří integrovaných projektů, z nichž alespoň jeden patří do podprogramu pro životní prostředí a alespoň jeden do podprogramu pro oblast klimatu, každému členskému státu v průběhu programovacího období programu LIFE stanoveného v článku 1.

Integrované projekty se rozdělují s cílem splnit cíle stanovené v souladu s čl. 24 odst. 2 písm. c) v každé z oblastí uvedených v čl. 2 písm. d).

S cílem posoudit soulad s ustanovením o uvolnění unijních, vnitrostátních nebo soukromých finančních prostředků uvedených v čl. 2 písm. d) musí být k návrhům integrovaných projektů přiložen:

- a) v první fázi postupu podávání žádostí: finanční plán a
- b) ve druhé fázi postupu podávání žádostí: alespoň jedno prohlášení o záměru, v němž je uveden rozsah, v jakém budou další příslušné unijní, vnitrostátní nebo soukromé finanční zdroje uvolněny, s upřesněním finančních zdrojů.

5. Komise zajistí v průběhu prvního víceletého pracovního programu zeměpisnou rovnováhu mezi jinými než integrovanými projekty předloženými v rámci podprogramu pro životní prostředí tím, že úměrně rozdělí finanční prostředky členskými státy podle orientačních částek přidělených jednotlivým státům určených v souladu s kritérii stanovenými v příloze I. Pokud se orientační národní přiděly neuplatní, projekty musí být vybírány výhradně na základě kvality.

6. Pokud je úhrn společného financování, které je nezbytné pro financování jiných než integrovaných projektů předložených určitým členským státem a uvedených na seznamu sestaveném Komisí na konci postupu výběru, nižší než je orientační částka přidělená tomuto členskému státu, použije Komise, jsou-li splněny podmínky stanovené v odstavcích 1 a 2, zůstatek tohoto vnitrostátního přidělení ke spolufinancování těch projektů předložených dalšími členskými státy, s výjimkou zámořských zemí a území, které představují největší příspěvek k dosažení obecných cílů stanovených v článku 3.

Při předložení seznamu projektů pro společné financování Komise informuje Výbor pro program LIFE pro životní prostředí a oblast klimatu o tom, jak zohlednila kritéria přidělení prostředků stanovená v souladu s odstavci 4 a 5.

7. Komise zohlední zejména nadnárodní projekty, pokud je nadnárodní spolupráce nezbytná k zajištění ochrany životního prostředí a cílů v oblasti klimatu, a usiluje o splnění požadavku, aby nejméně 15 % rozpočtových prostředků určených na projekty bylo přiděleno nadnárodním projektům. Komise zváží přidělení financování nadnárodním projektům i v případech, kdy byla přidělena orientační částka v jednom nebo více členských státech účastnících se těchto nadnárodních projektů překročena.

8. V průběhu prvního víceletého pracovního programu je členský stát způsobilý pro financování jednoho projektu budování kapacit až do výše 1 000 000 EUR, pokud splňuje jedno z následujících kritérií:

- a) průměrná míra čerpání přidělené orientační částky pro roky 2010, 2011 a 2012 podle článku 6 nařízení (ES) č. 614/2007 členským státem je nižší než 70 %;
- b) HDP členského státu na obyvatele byl v roce 2012 nižší než 90 % průměru Unie; nebo
- c) členský stát přistoupil k EU po 1. lednu 2013.

V průběhu druhého víceletého pracovního programu je členský stát způsobilý pro financování jednoho projektu budování kapacit až do výše 750 000 EUR, pokud splňuje následující kritéria:

- a) průměrná míra čerpání přidělené orientační částky pro roky 2014, 2015 a 2016 uvedeného v odstavci 5 je nižší než 70 %; a
- b) průměrná míra čerpání přidělené orientační částky členským státem pro roky 2014, 2015 a 2016 vzrostla ve srovnání s průměrnou mírou čerpání pro roky 2010, 2011 a 2012.

Aby byl členský stát způsobilý pro financování projektů budování kapacit, musí se zavázat, že zachová zdroje určené pro program LIFE, včetně např. počtu zaměstnanců, na úrovni, která není nižší než v roce 2012, po dobu trvání příslušného víceletého pracovního programu. Tento závazek se stanoví v plánu budování kapacit uvedeném v odstavci 9.

Odchylně od ustanovení o způsobilosti obsažených v prvním a druhém pododstavci a pro celou dobu trvání programu LIFE není členský stát způsobilý pro financování projektů budování kapacit, pokud jeho HDP na obyvatele v roce 2012 přesahoval 105 % průměru Unie. Financování projektů budování kapacit se omezí na jeden projekt na členský stát v jednom víceletém pracovním programu.

9. Komise stanoví zrychlený postup přidělování pro všechny projekty budování kapacit. Žádosti týkající se těchto projektů budování kapacit mohou být podávány od 23. prosince 2013. Musí vycházet z plánu budování kapacit schváleného členským státem a Komisí, v němž jsou uvedeny zásahy, které mají být financovány z programu LIFE s cílem rozvíjet schopnost členského státu podávat úspěšně žádosti o financování pro projekty v podprogramu pro životní prostředí a podprogramu pro oblast klimatu. Tato opatření mohou zahrnovat mimo jiné:

- a) nábor nových zaměstnanců a školení pro vnitrostátní nebo regionální kontaktní místa programu LIFE;
- b) usnadňování výměny zkušeností a osvědčených postupů a podporu šíření a využívání výsledků projektů v rámci programu LIFE;
- c) přístupy „školení školitelů“;
- d) programy vysílání a výměny mezi veřejnými orgány v členských státech, zejména výměnné aktivity vysoké kvality.

Zásahy v rámci plánu budování kapacit mohou zahrnovat získávání odborníků k ad hoc řešení nedostatku technických kapacit a kapacit pro zpracování, ale nesmějí zahrnovat získávání odborníků, jejichž primární funkcí je vypracovávání návrhů pro předkládání v rámci každoroční výzvy k předkládání návrhů.

V plánu budování kapacit se rovněž uvedou odhadované náklady těchto zásahů.

Článek 20

Míra spolufinancování a způsobilost nákladů na projekty

1. Maximální míra spolufinancování u projektů uvedených v článku 18 může dosahovat:

- a) po dobu trvání prvního víceletého pracovního programu až 60 % způsobilých nákladů pro všechny projekty, kromě projektů uvedených v písmenu c), financované z prostředků podprogramu pro životní prostředí i z prostředků podprogramu pro oblast klimatu;
- b) po dobu trvání druhého víceletého pracovního programu až 55 % způsobilých nákladů pro všechny projekty, kromě projektů uvedených v písmenu c), financované z prostředků podprogramu pro životní prostředí i z prostředků podprogramu pro oblast klimatu;
- c) po celou dobu trvání programu LIFE:
 - i) až 60 % způsobilých nákladů pro projekty uvedené v čl. 18 písm. d), e) a g);

ii) pokud je splněn bod iii), až 60 % způsobilých nákladů pro projekty financované z prostředků prioritní oblasti „příroda a biologická rozmanitost“ podprogramu pro životní prostředí;

iii) až 75 % způsobilých nákladů pro projekty financované z prostředků prioritní oblasti „příroda a biologická rozmanitost“ podprogramu pro životní prostředí, které se týkají prioritních stanovišť nebo druhů podle směrnice 92/43/EHS nebo druhů ptáků považovaných Výborem pro přizpůsobení technickému a vědeckému pokroku, zřízeným podle článku 16 směrnice 2009/147/ES, za prioritní, pokud je to nezbytné pro dosažení cíle ochrany;

iv) až 100 % způsobilých nákladů pro projekty uvedené v čl. 18 písm. f).

2. Podmínky pro způsobilost nákladů jsou stanoveny v článku 126 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Tyto náklady zahrnují náklady na DPH a na zaměstnance.

Komise předloží v rámci hodnocení v polovině období a hodnocení ex post programu LIFE přehled úhrad DPH, o které v jednotlivých členských státech požádali příjemci prostředků v rámci programu LIFE ve fázi konečné platby.

3. Náklady na nákup pozemků se považují za způsobilé pro financování projektů uvedených v článku 18 z prostředků Unie za předpokladu, že:

- a) nákup přispěje ke zlepšení, k udržení a k obnově celistvosti sítě Natura 2000 zřízené podle článku 3 směrnice 92/43/EHS, včetně lepšího propojení vytvořením koridorů nebo spojovacích ostrůvků nebo jiných prvků zelené infrastruktury;
- b) nákup pozemku je jedinou nebo nákladově nejefektivnější možností, jak dosáhnout požadovaného ochranného výsledku;
- c) koupený pozemek je dlouhodobě vyhrazen pro způsoby užití, které jsou v souladu s cíli stanovenými v článcích 11, 14 nebo 15, a
- d) dotyčné členské státy převodem nebo jiným způsobem zajistí dlouhodobé postoupení tohoto pozemku pro účely ochrany přírody.

Článek 21

Granty na provozní náklady

1. Granty na provozní náklady poskytují podporu na určité provozní a administrativní náklady neziskových subjektů, které sledují cíl, který je v obecném zájmu Unie, jsou činné zejména v oblasti životního prostředí nebo klimatu a podílejí se na rozvoji, provádění a kontrole dodržování politiky a právních předpisů Unie.

2. Maximální míra spolufinancování grantů na provozní náklady uvedených v odstavci 1 z prostředků Unie činí 70 % způsobilých nákladů.

Článek 22

Ostatní druhy činností

Z prostředků programu LIFE mohou být financovány činnosti, kterými Komise podporuje zahájení, provádění a začleňování politik a právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí a klimatu za účelem dosažení obecných cílů stanovených v článku 3. Tyto činnosti mohou zahrnovat:

- a) informační a komunikační činnosti včetně kampaní na zvyšování informovanosti. Finanční zdroje přidělované na komunikační činnosti v souladu s tímto nařízením pokryjí rovněž společnou komunikaci o politických prioritách Unie, jakož i o stavu uplatňování a provádění všech zásadních právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí a klimatu;
- b) studie, průzkumy, modelování a tvorbu scénářů;
- c) přípravu, provádění, sledování, kontrolu a hodnocení projektů, politik, programů a právních předpisů;
- d) semináře, konference a setkání;
- e) vytváření sítí a platform pro šíření osvědčených postupů;
- f) veškeré ostatní činnosti, jež jsou nezbytné pro dosažení obecných cílů uvedených v článku 3.

Článek 23

Příjemci

Z prostředků programu LIFE mohou být financovány veřejné a soukromé subjekty.

Aby se zajistila viditelnost programu LIFE, propagují příjemci program LIFE a výsledky svých projektů, přičemž vždy uvedou podporu získanou od Unie. Logo programu LIFE zobrazené v příloze II se použije pro všechny komunikační činnosti a uvede se na informačních tabulích na strategických místech viditelných pro veřejnost. Veškeré zboží dlouhodobé spotřeby pořízené v rámci programu LIFE nese logo programu LIFE, nestanoví-li Komise jinak.

KAPITOLA 2

Prováděcí opatření

Článek 24

Víceleté pracovní programy

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijímá víceleté pracovní programy pro program LIFE. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 30 odst. 2.

Doba trvání prvního víceletého pracovního programu je čtyři roky a doba trvání druhého víceletého pracovního programu je tři roky.

2. Každý víceletý pracovní program stanoví v souladu s obecnými cíli stanovenými v článku 3:

- a) rozdělení prostředků v rámci každého podprogramu mezi jednotlivé prioritní oblasti a mezi jednotlivé typy financování podle čl. 9 odst. 3 a čl. 17 odst. 4 a 5. Neprovede se žádné další předběžné rozdělení prostředků na projekty financované formou grantů na akce mezi jednotlivé prioritní oblasti nebo v rámci těchto oblastí s výjimkou projektů technické pomoci a projektů budování kapacit;
- b) témata projektů provádějících tematické priority uvedené v příloze III projektů, které mají být financovány po dobu trvání víceletého pracovního programu;
- c) kvalitativní a kvantitativní výsledky, ukazatele a cíle pro každou prioritní oblast a druh projektů na celou dobu trvání víceletého pracovního programu v souladu s ukazateli výkonnosti podle čl. 3 odst. 3 a specifickými cíli každé prioritní oblasti uvedenými v člancích 10, 11, 12, 14, 15 a 16;
- d) odbornou metodiku pro postup výběru projektů a kritéria výběru a přidělení grantů v souladu s články 2 a 19 tohoto nařízení a příslušnými ustanoveními nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012;
- e) orientační harmonogramy pro výzvy k předkládání návrhů na celou dobu trvání víceletého pracovního programu.

3. V rámci víceletých pracovních programů Komise zveřejní každoročně výzvy k předkládání návrhů pro prioritní oblasti uvedené v čl. 9 odst. 1 a v článku 13. Komise zajistí, aby nevyužití finanční prostředky z určité výzvy k předkládání návrhů byly přerozděleny mezi různé druhy projektů uvedené v článku 18.

4. Komise prostřednictvím prováděcích aktů provede revizi víceletého pracovního programu nejpozději při hodnocení programu LIFE v polovině období. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 30 odst. 2.

Článek 25

Způsoby provádění

Komise provádí činnosti k dosažení obecných cílů stanovených v článku 3 tohoto nařízení podle způsobů provádění stanovených v článku 58 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, zejména přímého nebo nepřímého řízení Komisí na centrální úrovni nebo společného řízení s mezinárodními organizacemi.

Článek 26

Správní a technická pomoc

Finanční prostředky vyčleněné na program LIFE mohou zahrnovat také nezbytné výdaje související s činnostmi v oblasti přípravy, sledování, kontroly, auditu, komunikace a hodnocení, jež jsou přímo potřebné pro řízení programu LIFE a dosažení jeho obecných cílů stanovených v článku 3.

Komise pravidelně a ve spolupráci s vnitrostátními kontaktními místy programu LIFE pořádá semináře a setkání, zveřejňuje seznamy projektů financovaných v rámci programu LIFE nebo podniká jiné činnosti k usnadnění výměny zkušeností, znalostí a osvědčených postupů ke všem projektům, šíření a předávání výsledků projektu v celé Unii. Za tímto účelem Komise provádí činnosti, jejichž cílem je šíření výsledků projektu mezi příjemce prostředků z programu LIFE a další strany, případně se zvláštním zaměřením na členské státy s nízkým využíváním finančních prostředků programu LIFE, a usnadňuje komunikaci a spolupráci mezi ukončenými nebo pokračujícími projekty a příjemci v rámci nových projektů, žadateli nebo zúčastněnými subjekty ve stejné oblasti.

Komise rovněž pořádá alespoň jednou za dva roky specifické semináře, setkání nebo případně jiné typy činností s cílem usnadnit výměnu zkušeností, znalostí a osvědčených postupů při navrhování, přípravě a provádění integrovaných projektů, jakož i hodnocení účinnosti pomoci poskytované formou projektů technické pomoci. Do těchto činností zapojí vnitrostátní nebo regionální správní orgány, které spravují jiné finanční prostředky Unie, a další relevantní zúčastněné subjekty.

Článek 27

Sledování a hodnocení

1. Komise pravidelně sleduje provádění programu LIFE (a jeho podprogramů), včetně výše výdajů na oblast klimatu a na oblast biologické rozmanitosti, a podává o něm zprávu. Hodnotí také spolupůsobení mezi programem LIFE a ostatními doplňkovými programy, a zejména mezi jeho podprogramy. Komise vypočte orientační částky přidělené jednotlivým státům

v souladu s kritérii stanovenými v příloze I pro dobu trvání druhého víceletého programu, a to výlučně pro účely porovnání výkonnosti členských států.

2. Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů tyto zprávy:

a) do 30. června 2017 externí a nezávislou hodnotící zprávu programu LIFE (a jeho podprogramů) v polovině období za účelem přijetí rozhodnutí o obnově, změně nebo pozastavení opatření, jež zahrne mimo jiné kvalitativní a kvantitativní aspekty jeho provádění, výši výdajů na oblast klimatu a na oblast biologické rozmanitosti, dosaženou míru spolupůsobení mezi cíli, jeho doplňkovost s ostatními relevantními programy Unie, plnění cílů u všech opatření (pokud možno na úrovni výsledků a dopadů), účinnost využívání prostředků a unijní přidanou hodnotu programu. Hodnotící zpráva v polovině období bude rovněž obsahovat kvantitativní a kvalitativní analýzu příspěvku programu LIFE ke stavu stanovišť a druhů z hlediska ochrany, uvedených ve směrnici 92/43/EHS a 2009/147/ES. Hodnocení se dále zaměří na prostor pro zjednodušení, na jeho vnitřní a vnější soudržnost, na to, zda jsou všechny cíle programu nadále relevantní, a na to, jak daná opatření v rámci programu LIFE přispívají k dosažení cílů a úkolů strategie Evropa 2020 a k udržitelnému rozvoji. Zohlední výsledky hodnocení dlouhodobého dopadu programu LIFE+. Hodnotící zpráva v polovině období je doplněna připomínkami Komise včetně jejího vyjádření ke způsobu, jakým mají být zjištěná hodnocení v polovině období zohledněna při provádění programu LIFE, a zejména v jakém rozsahu je třeba změnit tematické priority stanovené v příloze III.

Hodnotící zpráva v polovině období musí obsahovat důkladné posouzení rozsahu a kvality poptávky, plánování a provádění integrovaných projektů nebo k ní takové hodnocení musí být přiloženo. Zvláštní důraz se klade na dosažení nebo očekávaný úspěch integrovaných projektů při mobilizaci jiných prostředků Unie, zejména s ohledem na výhody plynoucí z posílené soudržnosti s ostatními finančními nástroji Unie, na rozsah, v jakém jsou zapojeny zúčastněné subjekty, a na rozsah, v jakém integrované projekty zahrnují nebo mají zahrnovat předchozí projekty v rámci programu LIFE+.

b) do 31. prosince 2023 externí nezávislou hodnotící zprávu ex post o provádění a výsledcích programu LIFE (a jeho podprogramů), jež zahrne i výši výdajů na oblast klimatu a na oblast biologické rozmanitosti a hodnocení, do jaké míry program LIFE jako celek a každý z jeho podprogramů dosáhly stanovených cílů, jaké míry spolupůsobení mezi různými cíli bylo dosaženo a jakým způsobem se program

LIFE podílel na plnění cílů a úkolů strategie Evropa 2020. Hodnotící zpráva ex post rovněž uvede, do jaké míry se podařilo začlenit cíle v oblasti životního prostředí a klimatu do dalších politik Unie, a v co největší míře posoudit, jakého hospodářského prospěchu bylo dosaženo pomocí programu LIFE a jaký dopad a přínos měl program pro zapojené komunity.

3. Výsledky hodnocení provedených na základě tohoto článku Komise zpřístupní veřejnosti.

Článek 28

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby byly při provádění činností financovaných podle tohoto nařízení finanční zájmy Unie chráněny prevencí podvodů, korupce a jiného protiprávního jednání, účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími správními a finančními sankcemi.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů i inspekce na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří v rámci programu LIFE obdrželi prostředky Unie.

Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět kontroly a inspekce na místě u hospodářských subjektů, jichž se toto financování přímo nebo nepřímo týká, postupy stanovenými v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽¹⁾ s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou o financování Unii nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

Aniž jsou dotčeny první a druhý pododstavec, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, grantové dohody, rozhodnutí o grantu a smlouvy vyplývající z provádění tohoto nařízení Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů, kontrol a inspekcí na místě výslovně zmocňovat.

3. Příjemci finanční pomoci Unie v souvislosti s každým projektem uchovávají pro využití Komisí po dobu pěti let od poslední platby veškeré podklady týkající se výdajů na tento projekt.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 29

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 3 a v čl. 9 odst. 2 a 4 je Komisi svěřena na dobu sedmi let od 23. prosince 2013

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 3 a v čl. 9 odst. 2 a 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 3 a čl. 9 odst. 2 a 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 30

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro program LIFE pro životní prostředí a oblast klimatu. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 31

Zrušení

Nařízení (ES) č. 614/2007 se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2014.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 32

Přechodná opatření

1. Aniž je dotčen čl. 31 první pododstavec, opatření zahájená před 1. lednem 2014 na základě nařízení (ES) č. 614/2007 se uvedeným nařízením řídí i nadále až do svého ukončení a musí splňovat technická ustanovení, která jsou v něm vymezena. Výbor uvedený v čl. 30 odst. 1 tohoto nařízení nahrazuje výbor uvedený v čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 614/2007 od 23. prosince 2013

2. Finanční prostředky přidělené na program LIFE mohou zahrnovat také výdaje na technickou a správní pomoc, a to včetně výdajů na povinné sledování, komunikaci a hodnocení vyžadované nařízením (ES) č. 614/2007 po skončení jeho platnosti, aby byl zajištěn přechod mezi opatřeními přijatými podle nařízení (ES) č. 614/2007 a programem LIFE.

3. Částky potřebné v rámci finančního krytí na opatření v oblasti sledování, komunikace a auditu v období po 31. prosinci 2020 se považují za potvrzené, pouze jsou-li v souladu s finančním rámcem platným ode dne 1. ledna 2021.

4. Prostředky spojené s účelově vázanými příjmy, které pocházejí ze zpětného získání neoprávněně vyplacených částek podle nařízení (ES) č. 614/2007, se použijí v souladu s článkem 21 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 k financování programu LIFE.

Článek 33

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA I

Kritéria pro stanovení orientačních částek přidělených jednotlivým státům pro jiné než integrované projekty, které jsou předkládány v rámci podprogramu pro životní prostředí

V souladu se zásadami solidarity a sdílení odpovědnosti Komise rozdělí finanční prostředky pro jiné než integrované projekty mezi všechny členské státy na programovací období programu LIFE uvedené v článku 1 na základě následujících kritérií:

a) Počet obyvatel

- i) celkový počet obyvatel každého členského státu (váha 50 %); a
- ii) hustota obyvatelstva jednotlivých členských států, až do výše dvojnásobku průměrné hustoty obyvatelstva Unie (váha 5 %).

b) Příroda a biologická rozmanitost

- i) celková rozloha lokalit sítě Natura 2000 každého členského státu vyjádřená jako podíl celkové rozlohy sítě Natura 2000 (váha 25 %); a
 - ii) podíl území členského státu, na němž se nacházejí lokality sítě Natura 2000 (váha 20 %).
-

PŘÍLOHA II

Logo programu LIFE

PŘÍLOHA III

Tematické priority podprogramu pro životní prostředí podle článku 9

A. Prioritní oblast „životní prostředí a účinné využívání zdrojů“:

- a) Tematické priority pro vodu, včetně mořského prostředí: činnosti pro provádění specifických cílů pro vodu stanovených v plánu pro Evropu účinně využívající zdroje a v sedmém akčním programu pro životní prostředí, zejména:
- i) integrované přístupy pro provádění směrnice 2000/60/ES;
 - ii) činnosti směřující k provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ⁽¹⁾;
 - iii) činnosti pro provádění programu opatření podle směrnice 2008/56/ES s cílem dosáhnout dobrého stavu mořského prostředí;
 - iv) činnosti zaměřené na zajištění bezpečného a účinného využívání vodních zdrojů, zlepšení kvantitativního řízení vodních zdrojů, ochranu vysoké úrovně kvality vody a na předcházení nesprávnému používání a poškozování vodních zdrojů.
- b) Tematické priority pro odpady: činnosti pro provádění specifických cílů pro odpady stanovených v plánu pro Evropu účinně využívající zdroje a v sedmém akčním programu pro životní prostředí, zejména:
- i) integrované přístupy pro provádění plánů a programů nakládání s odpady;
 - ii) činnosti pro provádění a přípravu právních předpisů Unie týkajících se odpadů se zvláštním zaměřením na první kroky v hierarchii postupů Unie při nakládání s odpady (prevence, opětovné využití a recyklace);
 - iii) činnosti pro účinné využívání zdrojů a dopad na životní cyklus produktů, modely spotřeby a dematerializaci hospodářství.
- c) Tematické priority pro účinné využívání zdrojů, včetně půdy a lesů, a ekologické a oběhové hospodářství: činnosti pro provádění plánu pro Evropu účinně využívající zdroje a v sedmém akčním programu pro životní prostředí, které nejsou předmětem jiných tematických priorit uvedených v této příloze, zejména:
- i) činnosti pro průmyslovou symbiózu a předávání znalostí a pro rozvoj nových modelů pro přechod k oběhovému a ekologickému hospodářství;
 - ii) činnosti pro tematickou strategii týkající se půdy (sdělení Komise ze dne 22. září 2006 „Tematická strategie pro ochranu půdy“) se zvláštním zaměřením na zmírňování a kompenzaci zakrývání půdy a na lepší využívání půdy;
 - iii) činnosti pro monitorovací a informační lesní systémy a na předcházení lesním požárům.
- d) Tematické priority pro životní prostředí a zdraví, včetně chemických látek a hluku: podpůrné činnosti pro provádění specifických cílů pro životní prostředí a zdraví stanovených v sedmém akčním programu pro životní prostředí, zejména:
- i) podpůrné činnosti pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽²⁾ (REACH) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ⁽³⁾ (nařízení o biocidních přípravcích) k zajištění bezpečnějšího, udržitelnějšího nebo hospodárnějšího užívání chemických látek (včetně nanomateriálů);

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ze dne 23. října 2007 o vyhodnocování a zvládání povodňových rizik (Úř. věst. L 288, 6.11.2007, s. 27).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 27).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1).

- ii) podpůrné činnosti na podporu provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES ⁽¹⁾ (směrnice o hluku) za účelem dosažení úrovně hluku, které nezpůsobují významné negativní účinky na zdraví lidí a neohrožují je;
 - iii) podpůrné činnosti pro předcházení závažným haváriím, zejména podporou provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ⁽²⁾ (směrnice Seveso III).
- e) Tematické priority pro kvalitu ovzduší a emise, včetně městského prostředí: podpůrné činnosti pro provádění specifických cílů pro ovzduší a emise stanovených v plánu pro Evropu účinně využívající zdroje a v sedmém akčním programu pro životní prostředí, zejména:
- i) integrované přístupy k provádění právních předpisů o kvalitě ovzduší;
 - ii) podpůrné činnosti pro posilování souladu s normami Unie pro kvalitu ovzduší a související emise do ovzduší, včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ⁽³⁾ (směrnice o národních emisních stropcích);
 - iii) podpůrné činnosti pro posílení provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ⁽⁴⁾ (směrnice o průmyslových emisích) se zvláštním důrazem na zlepšení postupu pro vymezení a provádění nejlepších dostupných metod, zajištění snadného přístupu veřejnosti k informacím a posílení přínosu směrnice o průmyslových emisích pro inovace.

B. Prioritní oblast „příroda a biologická rozmanitost“:

- a) Tematické priority pro přírodu: činnosti pro provádění směrnic 92/43/EHS a 2009/147/ES, zejména:
- i) činnosti zaměřené na zlepšení stavu stanovišť a druhů z hlediska ochrany, včetně mořských stanovišť a druhů, a druhů ptáků, které jsou v zájmu Unie;
 - ii) činnosti na podporu biogeografických seminářů sítě Natura 2000;
 - iii) integrované přístupy pro provádění prioritních akčních rámců.
- b) Tematické priority pro biologickou rozmanitost: činnosti pro provádění strategie Unie v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020, zejména:
- i) činnosti, jejichž cílem je přispět k dosažení cíle 2;
 - ii) činnosti, jejichž cílem je přispět k dosažení cílů 3, 4 a 5.

C. Prioritní oblast „správa a informace v oblasti životního prostředí“

- a) informační a komunikační činnosti a kampaně na zvyšování informovanosti v souladu s prioritami sedmého akčního programu pro životní prostředí;
- b) podpůrné činnosti účinného kontrolního postupu, jakož i opatření na podporu dodržování právních předpisů v souvislosti s legislativou Unie týkající se životního prostředí a podpora informačních systémů a informačních nástrojů v oblasti provádění právních předpisů Unie týkajících se životního prostředí.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí (Úř. věst. L 189, 18.7.2002, s. 12).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropcích pro některé látky znečišťující ovzduší (Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 22).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

Prohlášení Komise

Maximální částka, kterou může obdržet jediný integrovaný projekt

Komise přikládá velký význam tomu, aby se zajistilo vyrovnané rozdělení prostředků mezi integrované projekty s cílem financovat co možná nejvíce těchto projektů a zajistit vyvážené rozdělení integrovaných projektů mezi všechny členské státy. V této souvislosti Komise navrhne v průběhu diskuze o návrhu pracovního programu se členy výboru LIFE maximální částku, kterou může získat jediný integrovaný projekt. Tento návrh bude předložen jako součást metodiky pro výběr projektů, která má být přijata v rámci víceletého pracovního programu.

Stav financování biologické rozmanitosti v zámořských zemích a územích

Komise považuje ochranu životního prostředí a biologické rozmanitosti v zámořských zemích a územích za velmi důležitou. Svědčí o tom návrh rozhodnutí o přidružení zámoří, ve kterém jsou tato dvě odvětví zahrnuta do oblasti spolupráce mezi Evropskou unií a zámořskými zeměmi a územími a který uvádí různá opatření, jež by v této souvislosti mohla být způsobilá pro financování Evropskou unií.

Přípravné opatření BEST byla úspěšná iniciativa, kterou převzaly zámořské země a území a která biologické rozmanitosti a ekosystémovým službám prospěla konkrétními výsledky. Jelikož iniciativa BEST končí, zvažuje Komise její pokračování v rámci jednoho z nových nástrojů, konkrétně programu pro globální veřejné statky a výzvy, jenž je součástí nástroje pro rozvojovou spolupráci.

Tuto zvláštní možnost financování biologické rozmanitosti v zámořských zemích a územích doplní možnosti financování podle článku 6 programu LIFE na období 2014–2020.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1294/2013

ze dne 11. prosince 2013,

**kterým se zavádí akční program pro oblast cel v Evropské unii na období let 2014–2020 (Clo 2020)
a zrušuje rozhodnutí č. 624/2007/ES**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména
na článek 33 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parla-
mentům,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Víceletý akční program pro oblast cel, který platil před rokem 2014, významně přispěl k usnadnění a posílení spolupráce mezi celními orgány v rámci Unie. Řada činností v celní oblasti je přeshraniční povahy a zahrnuje a ovlivňuje všechny členské státy, takže jednotlivé členské státy nemohou tyto činnosti účinně a efektivně provádět samy. Program Clo na úrovni Unie, který provádí Komise, nabízí členským státům unijní rámec pro rozvoj této spolupráce, což je nákladově efektivnější, než kdyby si každý členský stát zřídil svůj vlastní rámec pro spolupráci na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni. Je tudíž vhodné zajistit pokračování předchozího víceletého akčního programu pro oblast cel zavedením nového programu ve stejné oblasti, a sice programu Clo 2020 (dále jen „program“).

(2) Činnosti v rámci programu, tedy evropské informační systémy, společné akce pro úředníky celní správy a iniciativy v oblasti společné odborné přípravy, přispívají k naplňování strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění tím, že posílí fungování vnitřního trhu. Tím, že tento program poskytne rámec

pro činnosti, které se zaměřují na účinnější a modernizované fungování celních orgánů, posilují konkurenceschopnost podniků, podporují zaměstnanost a racionalizují a koordinují opatření členských států na ochranu jejich finančních a hospodářských zájmů a zájmů Unie, zároveň aktivně posílí fungování celní unie, díky čemuž budou moci podniky a občané v plné míře využívat potenciálu vnitřního trhu a světového obchodu.

(3) S cílem podpořit proces přistoupení a přidružení třetích zemí by měly mít přístupující a kandidátské země i potenciální kandidáti a partnerské země evropské politiky sousedství možnost účasti na programu, jestliže budou splněny určité podmínky. Vzhledem ke zvyšující se vzájemné propojenosti světového hospodářství by program měl nadále nabízet možnost zapojit do určitých činností externí odborníky, jako jsou například úředníci ze třetích zemí, zástupci mezinárodních organizací nebo hospodářské subjekty. Účast externích odborníků je považována za zásadní vždy, když bez jejich přispění nelze dosáhnout cílů programu. Zřízení Evropské služby pro vnější činnost pod vedením vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku přispívá ke koordinaci a soudržnosti politik v oblasti, která je významnou součástí vnějších strategií a akcí Unie, a to na dvoustranné i mnohostranné úrovni.

(4) Cíle programu by měly odrážet problémy a úkoly, které bude v oblasti cel nutné řešit v příštím desetiletí. Program by měl nadále hrát roli v takových klíčových oblastech, jako je soudržné provádění práva Unie v oblasti cel a v souvisejících oblastech. Program by se měl kromě toho zaměřit na ochranu finančních a hospodářských zájmů Unie a zajištění bezpečnosti. To by mělo zahrnovat mimo jiné spolupráci a sdílení informací mezi vnitrostátními a unijními orgány odpovědnými za monitorování vnitřního trhu a celními orgány. Program by se měl rovněž věnovat usnadňování obchodu, mimo jiné společným úsilím v boji proti podvodům, a na zvyšování administrativní kapacity celních orgánů. V této souvislosti by měla být provedena analýza detekčních zařízení a souvisejících technologií z hlediska nákladů a přínosů s cílem umožnit, aby celní orgány mohly i v období po roce 2020 snadněji pořízovat moderní nástroje celní kontroly. Posouzeny by rovněž měly být metody usnadňující pořízování moderních nástrojů celní kontroly, včetně společného zadávání veřejných zakázek.

(5) Nástroje využívané v programu, které byly v platnosti před rokem 2014, se ukázaly být náležitými, a měly by proto být zachovány. S ohledem na potřebu strukturovanější operační spolupráce by měly být přidány další

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 21. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku)

nástroje, konkrétně skupiny odborníků složené z odborníků Unie a členských států, kteří mají společně vykonávat úkoly ve specifických oblastech, a dále akce zaměřené na budování kapacit veřejné správy, které by měly poskytovat specializovanou pomoc zúčastněným zemím, které potřebují budovat správní kapacitu.

- (6) V posilování celních systémů v rámci Unie hrají klíčovou roli evropské informační systémy, a proto by měly být v rámci programu i nadále financovány. Kromě toho by mělo být možné do programu zahrnout i nové celní informační systémy zřízené podle právních předpisů Unie. Evropské informační systémy by měly být ve vhodných případech v zájmu vyšší flexibility a účinnosti celní správy založeny na sdílených vývojových modelech a sdílené informační architektuře.
- (7) Prostřednictvím programu by měla rovněž být budována odborná způsobilost, které by mělo být dosaženo formou společné odborné přípravy. Celní úředníci si musí rozšiřovat a obnovovat znalosti a dovednosti, které jsou pro Unii potřebné. Program by měl hrát významnou úlohu při rozvoji lidských kapacit prostřednictvím posílení podpory odborné přípravy, která se zaměřuje na celní úředníky i na hospodářské subjekty. Za tímto účelem by se současná koncepce Unie v oblasti společné odborné přípravy, která se dosud zakládala zejména na rozvoji centrálního elektronického vzdělávání (eLearning), měla vyvinout v mnohostranný program Unie pro podporu odborné přípravy.
- (8) Program by měl přikládat náležitý význam fungování stávajících evropských informačních systémů pro cla a rozvoji nových evropských informačních systémů nezbytných pro provádění celního kodexu Unie a vynakládat na ně odpovídající podíl svého rozpočtu. Zároveň by měly být věnovány odpovídající prostředky na činnosti sdružující úředníky pracující v celní oblasti a činnosti v oblasti budování odborné způsobilosti. Kromě toho by měl program umožnit určitou míru pružnosti v rámci rozpočtu, aby bylo možné reagovat na změny politických priorit.
- (9) Program by měl být v platnosti po dobu sedmi let, aby bylo jeho trvání sladěno s platností víceletého finančního rámce stanoveného v nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2003 ⁽¹⁾.
- (10) Toto nařízení stanoví pro celou dobu trvání programu finanční krytí, které pro Evropský parlament a Radu představuje během ročního rozpočtového procesu hlavní

referenční částku ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení ze dne 2. prosince 2013 ⁽²⁾.

- (11) V souladu se závazkem, který si Komise stanovila pro dosažení soudržnosti a zjednodušení programů financování stanovila ve sdělení Komise ze dne 19. října 2010 nazvaném „Přezkum rozpočtu EU“, je třeba zdroje sdílet s ostatními nástroji Unie pro financování, jestliže předpokládané činnosti v rámci programu sledují cíle, které jsou společné různým nástrojům financování, avšak s vyloučením dvojího financování. U akcí v rámci tohoto programu by měla být zajištěna soudržnost ve využívání zdrojů Unie, které jsou určeny na podporu fungování celní unie.
- (12) Opatření, nezbytná pro finanční provádění tohoto nařízení by měla být přijímána v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽³⁾, a s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ⁽⁴⁾.
- (13) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných sankcí.
- (14) Zcela zásadní je spolupráce v oblasti inteligentního posuzování rizik, neboť ta umožňuje, aby měly ze zjednodušené elektronické celní správy co největší užitek důvěryhodné podniky dodržující předpisy, a umožňuje zaměřit se na nesrovnalosti.
- (15) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o sestavování ročních pracovních programů. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Viz strana 884 v tomto čísle Úředního věstníku).

(16) Za účelem odpovídající reakce na změny politických priorit by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny seznamu ukazatelů k měření dosažení zvláštních cílů a pozměnění orientačních částek vyhrazených na jednotlivé druhy akcí. Je obzvlášť důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(17) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zavedení víceletého programu, který má zlepšit fungování celní unie, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, protože členské státy nemohou účinně zajistit spolupráci a koordinaci potřebnou pro provádění programu, a proto jich může být z důvodu jejich rozsahu a účinku lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(18) Při provádění programu by Komisi měl být nápomocen výbor pro program Clo 2020.

(19) V zájmu usnadnění hodnocení programu by měl být od samotného začátku zaveden odpovídající rámec pro sledování výsledků dosažených programem. Mělo by být provedeno hodnocení v polovině období zaměřené na dosahování cílů programu, jeho účinnost a přidanou hodnotu programu na evropské úrovni. Závěrečné hodnocení by dále mělo posoudit dlouhodobý dopad a udržitelnost výsledků programu. Měla by být zajištěna plná transparentnost spojená s pravidelným podáváním zpráv o sledování a hodnocení Evropskému parlamentu a Radě. Tato hodnocení by měla vycházet z ukazatelů měřících účinky programu na základě předem stanovených základních hodnot. Ukazatele by mimo jiné měly měřit dobu, během níž společná komunikační síť funguje bez systémových selhání, neboť to představuje podmínku řádného fungování všech evropských informačních systémů, aby celní orgány v celní unii mohly účinně spolupracovat.

(20) Zpracovávání osobních údajů prováděné v členských státech v souvislosti s tímto nařízením a pod dohledem příslušných orgánů členských států, zejména nezávislých veřejných orgánů určených členskými státy, se řídí směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾. Zpracovávání osobních údajů prováděné Komisí v rámci

tohoto nařízení a pod dohledem evropského inspektora ochrany údajů se řídí nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 45/2001⁽²⁾. Výměna nebo předávání informací příslušnými orgány by se měly uskutečňovat v souladu s pravidly o předávání osobních údajů stanovenými ve směrnici 95/46/ES a výměna nebo předávání informací ze strany Komise by se měly uskutečňovat v souladu s pravidly o předávání osobních údajů stanovenými v nařízení (ES) č. 45/2001.

(21) Toto nařízení nahrazuje rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 624/2007/ES⁽³⁾. Uvedené rozhodnutí by proto mělo být zrušeno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEZNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Zavádí se víceletý akční program „Clo 2020“ (dále jen „program“), jehož cílem je podpořit fungování celní unie.

2. Program se vztahuje na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „celními orgány“ orgány odpovědné za uplatňování celních předpisů;

2) „externími odborníky“:

a) zástupci orgánů státní správy, a to i ze zemí, které se neúčastní programu podle čl. 3 odst. 2;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 624/2007/ES ze dne 23. května 2007, kterým se zavádí akční program pro oblast cel ve Společenství (Clo 2013) (Úř. věst. L 154, 14.6.2007, s. 25).

- b) hospodářské subjekty a organizace zastupující hospodářské subjekty;
- c) zástupci mezinárodních a jiných příslušných organizací.

Článek 3

Účast v programu

1. Zúčastněnými zeměmi jsou členské státy a země uvedené v odstavci 2 za předpokladu, že jsou splněny podmínky v něm uvedené.
2. Účast v programu je otevřena těmto zemím:
 - a) přistupujícím zemím, kandidátským zemím a potenciálním kandidátům, jež využívají předvstupní strategie, v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto zemí v programech Unie stanovenými v příslušných rámcových dohodách, v rozhodnutích Rady přidružení nebo podobných dohodách;
 - b) partnerským zemím v rámci evropské politiky sousedství, pokud tyto země dosáhly dostatečné úrovně sblížení příslušných právních předpisů a správních postupů s právními předpisy a správními postupy Unie.

Partnerské země uvedené v prvním pododstavci písm. b) se programu účastní v souladu s ustanoveními, jež se s těmito zeměmi určí po vytvoření rámcových dohod o jejich účasti na programech Unie.

Článek 4

Příspěvní k činnostem v rámci programu

Pokud je to nezbytné pro dosažení cílů uvedených v článcích 5 a 6, mohou být přizváni externí odborníci, aby přispěli k vybraným činnostem organizovaným v rámci programu. Tyto externí odborníky vybírá Komise spolu se zúčastněnými zeměmi podle jejich dovedností, zkušeností a znalostí, jež jsou potřebné pro dané činnosti.

Článek 5

Obecný cíl a zvláštní cíle

1. Obecným cílem programu je podpořit fungování a modernizaci celní unie, a posílit tak vnitřní trh prostřednictvím spolupráce mezi zúčastněnými zeměmi, jejich celními orgány a úředníky. O dosažení obecného cíle se usiluje splněním zvláštních cílů.

2. Zvláštními cíli je podporovat celní orgány při ochraně finančních a hospodářských zájmů Unie a jejích členských států, včetně boje proti podvodům a ochrany práv duševního vlastnictví, zvyšovat bezpečnost a zabezpečení, chránit občany a životní prostředí, zlepšovat administrativní kapacitu celních orgánů a posilovat konkurenceschopnost evropských podniků.

Těchto zvláštních cílů bude dosaženo zejména:

- a) využitím výpočetní techniky,
- b) zajištěním moderních a harmonizovaných přístupů k celním postupům a kontrolám,
- c) usnadňováním zákonného obchodu,
- d) snižováním administrativní zátěže a nákladů na dodržování předpisů; a
- e) posilováním fungování celních orgánů.

3. Dosažení zvláštních cílů se měří zejména pomocí ukazatelů uvedených v příloze I. V případě nutnosti lze tyto ukazatele v průběhu programu revidovat.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15 s cílem pozměňovat seznam ukazatelů obsažený v příloze I.

Článek 6

Operační cíle

Program má tyto operační cíle:

- a) podporovat přípravu, soudržné uplatňování a účinné provádění právních předpisů Unie a politiky v oblasti cel;
- b) rozvíjet, zdokonalovat, provozovat a podporovat evropské informační systémy v oblasti cel;
- c) určovat, rozvíjet, sdílet a uplatňovat osvědčené pracovní postupy a správní postupy, zejména v návaznosti na srovnávací analýzy;
- d) upevňovat dovednosti a schopnosti celních úředníků;
- e) zlepšovat spolupráci mezi celními orgány a mezinárodními organizacemi, třetími zeměmi, jinými vládními orgány, včetně unijních a vnitrostátních orgánů dozoru nad trhem, jakož i hospodářskými subjekty a organizacemi zastupujícími hospodářské subjekty.

KAPITOLA II

ZPŮSOBILÉ AKCE

Článek 7

Způsobilé akce

Program za podmínek stanovených v ročním pracovním programu uvedeném v článku 14 poskytuje finanční podporu tyto druhy akcí:

a) společné akce:

- i) semináře a pracovní setkání;
- ii) projektové skupiny, které se zpravidla skládají z omezeného počtu zemí, působí pouze po omezenou dobu a sledují předem stanovený cíl s přesně definovaným výsledkem, včetně koordinace či srovnávání;
- iii) pracovní návštěvy organizované zúčastněnými zeměmi nebo jinou zemí, které umožní úředníkům získat nebo zvýšit jejich odbornou způsobilost či znalosti v celních záležitostech; u pracovních návštěv organizovaných ve třetích zemích lze z programu financovat pouze cestovní a pobytové náklady (ubytování a denní příspěvky);
- iv) činnosti sledování prováděné společnými skupinami úředníků Komise a úředníků zúčastněných zemí, jejichž úkolem je analyzovat celní postupy, zjišťovat problémy při provádění pravidel a případně i předkládat návrhy na úpravu pravidel a pracovních metod Unie;
- v) skupiny odborníků, zejména strukturované formy spolupráce dočasného či trvalého charakteru, jež sdružují odborné znalosti a dovednosti k plnění úkolů v konkrétních oblastech nebo provádějí operační činnosti, případně podporou on-line služeb spolupráce, administrativní pomoci i infrastruktury a vybavení;
- vi) akce zaměřené na budování kapacit celní správy a podpůrné akce;
- vii) studie;
- viii) společně vytvořené komunikační akce;
- ix) jakékoli další činnosti, které podporují obecné, zvláštní a operační cíle uvedené v článcích 5 a 6;

b) budování kapacit v oblasti informačních technologií: vývoj, údržba, provoz a kontrola kvality unijních složek evropských informačních systémů stanovených v oddílu A přílohy II a nových evropských informačních systémů zřízených právem Unie;

c) budování odborné způsobilosti: společné akce v oblasti odborné přípravy, jejichž cílem je podpora nezbytných odborných dovedností a znalostí vztahujících se k oblasti cel.

Článek 8

Zvláštní prováděcí ustanovení o společných akcích

1. Účast na společných akcích uvedených v čl. 7 písm. a) je dobrovolná.
2. Zúčastněné země zajistí, aby k účasti na společných akcích byli nominováni úředníci s náležitým profilem a kvalifikací.
3. Zúčastněné země případně přijmou nezbytná opatření pro provádění společných akcí, zejména zvyšováním informovanosti o těchto akcích a zajištěním optimálního využití vzniklých výstupů.

Článek 9

Zvláštní prováděcí ustanovení o budování kapacit v oblasti informačních technologií

1. Komise a zúčastněné země zajistí, aby evropské informační systémy uvedené v oddílu A přílohy II byly rozvíjeny, provozovány a náležitě udržovány.
2. Komise ve spolupráci se zúčastněnými zeměmi koordinuje ty aspekty zavádění a fungování unijních složek, jež jsou uvedeny v oddílu B přílohy II, i neunijních složek, jež popisuje oddíl C přílohy II, Evropských informačních systémů uvedených v oddílu A přílohy II, které jsou nezbytné pro zajištění jejich operability, vzájemné propojenosti a soustavného zlepšování.
3. Unie nese náklady na pořízení, vývoj, instalaci, údržbu a každodenní provoz unijních složek. Náklady na pořízení, vývoj, instalaci, údržbu a každodenní provoz neunijních složek nesou zúčastněné země.

Článek 10

Zvláštní prováděcí ustanovení o budování odborné způsobilosti

1. Účast na společných akcích v oblasti odborné přípravy uvedených v čl. 7 písm. c) je dobrovolná.

2. Zúčastněné země případně začlení do svých vnitrostátních programů odborné přípravy společně vytvořený obsah odborné přípravy, včetně modulů elektronického vzdělávání, programů odborné přípravy a společně dohodnutých norem odborné přípravy.

3. Zúčastněné země zajistí, aby jejich úředníci obdrželi úvodní i průběžnou odbornou přípravu, která je nezbytná pro získání společných odborných dovedností a znalostí v souladu s programy odborné přípravy.

4. Zúčastněné země poskytnou svým úředníkům nezbytnou jazykovou přípravu, aby získali dostatečnou úroveň jazykových znalostí pro účast v programu.

KAPITOLA III

FINANČNÍ RÁMEC

Článek 11

Finanční rámec

1. Finanční krytí pro provádění programu na období 2014–2020 je stanoveno na 522 943 000 EUR v běžných cenách.

Roční rozpočtové prostředky schvalují Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.

2. V rámci finančního krytí jsou orientační částky přidělovány na způsobilé akce uvedené v článku 7 v rámci procentuálního rozmezí uvedeného v příloze III pro každý druh akce. Komise se od orientačních částek přidělů finančních prostředků uvedených v příloze může odchýlit, nesmí však zvýšit přidělený podíl finančního krytí na jednotlivé druhy akce o více než 10 %.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 15 pozměňující orientační přiděly finančních prostředků uvedené v příloze III, pokud by bylo nezbytné uvedený limit překročit.

Článek 12

Druhy podpory

1. Komise provádí program v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.

2. Finanční podpora Unie na způsobilé akce podle článku 7 má podobu:

a) grantů;

b) zadávání veřejných zakázek;

c) náhrady nákladů vynaložených externími odborníky uvedenými v článku 4.

3. Míra spolufinancování u grantů činí až 100 % způsobilých nákladů v případě denních příspěvků, nákladů na cestování a ubytování a nákladů spojených s organizováním akcí.

Pokud tyto akce vyžadují udělení grantů, stanoví příslušnou míru spolufinancování roční pracovní programy.

4. Finanční přiděl pro program může pokrýt také:

a) náklady vzniklé v souvislosti s přípravnými, monitorovacími, auditními a hodnotícími činnostmi, kterých je zapotřebí pro řízení programu a dosažení jeho cílů, zejména náklady na studie, na schůzky odborníků, informační a komunikační akce, včetně institucionální komunikace o politických prioritách Unie, jestliže se vztahují k cílům tohoto programu;

b) náklady spojené se sítěmi informačních technologií se zaměřením na zpracování a výměnu informací; a

c) všechny ostatní náklady na technickou a administrativní pomoc, které vzniknou Komisi při řízení programu.

Článek 13

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby byly při provádění akcí financovaných podle tohoto nařízení finanční zájmy Unie chráněny opatřeními k prevenci podvodů, korupce a jiného protiprávního jednání, účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími správními a finančními sankcemi.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů i inspekce na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří v rámci tohoto nařízení obdrželi finanční prostředky Unie.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekci na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013⁽¹⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES)

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

č. 2185/96 ⁽¹⁾ s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou uzavřenou na základě tohoto nařízení nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

KAPITOLA IV

PROVÁDĚCÍ PRAVOMOCI

Článek 14

Pracovní program

1. Za účelem provádění programu přijímá Komise prostřednictvím prováděcích aktů roční pracovní programy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2.

Každý roční pracovní program provede cíle programu tým, že určí:

a) akce v souladu s obecnými, zvláštními a operačními cíli stanovenými v člancích 5 a 6, způsob provádění a ve vhodných případech rovněž podmínky zřizování týmů odborníků uvedených v čl. 7 písm. a) bodu v), jakož i očekávané výsledky;

b) rozpis rozpočtu podle druhu akce;

c) míru spolufinancování u grantů, jak je uvedeno v čl. 12 odst. 3.

2. Při přípravě ročního pracovního programu bere Komise v úvahu společný přístup v oblasti celní politiky. Tento přístup je pravidelně revidován a určován v partnerství mezi Komisí a členskými státy ve Skupině pro celní politiku složené z vedoucích celních správ členských států nebo jejich zástupců a zástupců Komise.

Komise Skupinu pro celní politiku pravidelně informuje o opatřeních vztahujících se k provádění programu.

Článek 15

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 5 odst. 3 druhého pododstavce a čl. 11 odst. 2 druhého pododstavce je svěřena Komisi na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 3 druhém pododstavci a čl. 11 odst. 2 druhém pododstavci kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 3 druhého pododstavce a čl. 11 odst. 2 druhého pododstavce vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 16

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA V

SLEDOVÁNÍ A HODNOCENÍ

Článek 17

Sledování akcí v rámci programu

1. Komise ve spolupráci se zúčastněnými zeměmi na základě ukazatelů uvedených v příloze I sleduje provádění programu a akcí v jeho rámci.

2. Komise zveřejní výsledky sledování.

3. Výsledky sledování se použijí pro účely hodnocení programu v souladu s článkem 18.

Článek 18

Hodnocení

1. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě hodnotící zprávu v polovině období a závěrečnou hodnotící zprávu týkající se oblastí uvedených v odstavcích 2 a 3. Výsledky těchto hodnocení, včetně nalezených výraznějších nedostatků, se začlení do rozhodnutí o možném prodloužení, úpravě či pozastavení programů v následujících obdobích. Tato hodnocení provádí nezávislý externí hodnotitel.

2. Do 30. června 2018 vypracuje Komise hodnotící zprávu v polovině období, která se zaměří na dosažení cílů akcí v rámci programu, účinnost využívání prostředků a přidanou hodnotu programu na evropské úrovni. Tato zpráva se bude mimoto zabývat zjednodušením a trvalou platností cílů, jakož i přínosem programu k prioritám Unie, totiž inteligentnímu a udržitelnému růstu podporujícímu začlenění.

3. Do 31. prosince 2021 vypracuje Komise závěrečnou hodnotící zprávu týkající se oblastí uvedených v odstavci 2 a dlouhodobého dopadu a udržitelnosti účinků programu.

4. Zúčastněné země poskytnou Komisi na její žádost veškeré údaje a informace, které mohou přispět k její hodnotící zprávě v polovině období a závěrečné hodnotící zprávě.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 19

Zrušení

Rozhodnutí č. 624/2007/ES se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2014.

Finanční závazky související s akcemi prováděnými podle uvedeného rozhodnutí se však až do dokončení těchto akcí nadále řídí uvedeným rozhodnutím.

Článek 20

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA I

Ukazatele

Dosažení zvláštních cílů uvedených v čl. 5 odst. 2 se měří na základě těchto ukazatelů:

- a) zpětné vazby od účastníků akcí v rámci programu a uživatelů programového indexu, podle které se bude měřit, jak zúčastněné strany vnímají dopad akcí v rámci programu mimo jiné, pokud jde o:
 - i) dopad akcí v rámci programu na vytváření sítí,
 - ii) dopad akcí v rámci programu na spolupráci;
 - b) počtu pokynů a doporučení vydaných v návaznosti na činnosti v rámci programu související s moderními a harmonizovanými přístupy k celním postupům;
 - c) společné komunikační sítě pro evropské informační systémy, kterým se bude měřit dostupnost společné sítě nezbytné pro fungování evropského celního informačního systému. Síť by měla být dostupná 98 % času;
 - d) indexu uplatňování a provádění práva a politik Unie, kterým se bude měřit pokrok při přípravě, uplatňování a provádění unijního práva a politik v celní oblasti, mimo jiné na základě:
 - i) počtu akcí v rámci programu v této oblasti, zejména ve vztahu k ochraně práv duševního vlastnictví, otázek bezpečnosti a zabezpečení, boje proti podvodům a zabezpečení zásobovacího řetězce,
 - ii) počtu doporučení vydaných v návaznosti na tyto akce;
 - e) ukazatele dostupnosti evropského informačního systému, kterým se bude měřit dostupnost unijních prvků aplikací informačních technologií v celní oblasti. Ty by měly být dostupné v úředních hodinách z 97 % času a mimo ně z 95 % času;
 - f) indexu osvědčených postupů a pokynů, kterým se bude měřit vývoj určování, rozvoje, sdílení a uplatňování osvědčených pracovních postupů a správních postupů, mimo jiné na základě:
 - i) počtu akcí v rámci programu v této oblasti,
 - ii) počtu sdílených pokynů a osvědčených postupů;
 - g) indexu odborné přípravy, kterým se bude měřit pokrok vyplývající z akcí v rámci programu s cílem upevňovat dovednosti a schopnosti celních úředníků, a to mimo jiné na základě:
 - i) počtu úředníků vyškolených za použití společných materiálů Unie pro odbornou přípravu,
 - ii) počtu stažení eLearningových modulů programu;
 - h) ukazatele spolupráce se třetími stranami, kterým se stanoví, jak program podporuje jiné než celní orgány členských států měřením počtu akcí v rámci programu, jež podporují tento cíl.
-

PŘÍLOHA II

Evropské informační systémy a jejich unijní a neunijní složky**A. Evropskými informačními systémy jsou:**

- 1) společná komunikační síť / společné systémové rozhraní (CCN/CSI – CCN2), CCN mail3, CSI bridge, http bridge, CCN LDAP a související nástroje, internetový portál CCN, monitoring CCN;
- 2) podpůrné systémy, zejména nástroj pro konfiguraci aplikací pro CCN, nástroj pro vykazování činností (ART2), systém elektronického řízení pro projekty on-line GR pro daně a celní unii (TEMPO), nástroj pro řízení služeb (SMT), systém správy uživatelů (UM), systém BPM, přehled dostupnosti a AvDB, portál správy služeb informačních technologií, správa adresářů a přístupu uživatelů;
- 3) informační a komunikační prostor programu (PICS);
- 4) systémy celní správy pro pohyb zboží, zejména (nový) informatizovaný tranzitní systém ((N)CTS), NCTS TIR pro Rusko, systém kontroly vývozu (ECS) a systém kontroly dovozu (ICS). Tyto systémy jsou založeny na těchto aplikacích/komponentech: systém výměny údajů s třetími zeměmi (SPEED bridge), SPEED Edifact Converter Node (SPEED-ECN), Standard SPEED Test Application (SSTA), Standard Transit Test Application (STTA), Transit Test Application (TTA), Central Services/Reference Data (CSRD2, centrální služby / referenční údaje) a Central Services/Management Information System (CS/MIS, centrální služby / systém správy informací);
- 5) systém Společenství pro řízení rizik (CRMS), včetně formuláře pro sdílení rizik (RIF) a společných profilů funkčních oblastí CPCA;
- 6) systém hospodářských subjektů (EOS), který zahrnuje registraci a identifikaci hospodářských subjektů (EORI), schválené hospodářské subjekty (AEO), Regular Shipping Services (RSS, pravidelné námořní linky) a vzájemné uznání funkčních domén partnerských zemí. Podpůrným komponentem tohoto systému je Generic Web Service (generická internetová služba);
- 7) systém cel (TARIC3), což je referenční datový systém pro další aplikace, jako je systém řízení kvót (QUOTA2), systém řízení a sledování dohledu (SURV2), evropský systém závazných informací o sazebním zařazení zboží (EBTI3), Evropský celní seznam chemických látek (ECICS2). Kombinovaná nomenklatura (CN) a aplikace pro pozastavení (Suspensions) spravují právní informace s přímým napojením na systém cel;
- 8) aplikace sloužící kontrolním účelům, zejména systém správy vzorků (SMS) a informační systém – režimy zušlechťování (ISPP);
- 9) systém boje proti padělání a pirátství (COPIS);
- 10) systém šíření dat (DDS2) spravující veškeré informace, které jsou dostupné veřejnosti prostřednictvím internetu;
- 11) informační systém pro boj proti podvodům (AFIS); a
- 12) jakýkoli jiný systém uvedený ve víceletém strategickém plánu podle čl. 8 odst. 2 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 70/2008/ES ⁽¹⁾ a v následných plánech.

B. Unijními složkami evropských informačních systémů jsou:

- 1) prostředky informačních technologií, jako jsou hardware, software a síťová propojení systémů, včetně související datové infrastruktury;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 70/2008/ES ze dne 15. ledna 2008 o bezpapírovém prostředí pro celnictví a obchod (Úř. věst. L 23, 26.1.2008, s. 21)

-
- 2) služby informačních technologií nezbytné pro podporu rozvoje, údržby, vylepšování a provozu systémů; a
- 3) veškeré další prvky, které Komise z důvodů účinnosti, bezpečnosti a racionalizace určí jako společné všem zúčastněným zemím.
- C. Neunijními složkami evropských informačních systémů jsou všechny složky, které nejsou určeny jako unijní složky v oddílu B.
-

PŘÍLOHA III

Orientační přiděly finančních prostředků

Orientační přiděly finančních prostředků na způsobilé akce uvedené v článku 7:

Druh akce	Podíl z finančního krytí (v %)
společné akce	nejvýše 20 %
budování kapacit v oblasti informačních technologií	nejméně 75 %
budování odborné způsobilosti	nejvýše 5 %

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1295/2013

ze dne 11. prosince 2013,

kterým se zavádí program Kreativní Evropa (2014–2020) a zrušují rozhodnutí č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 166 odst. 4, čl. 167 odst. 5 první odrážku a čl. 173 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) má za cíl vytvářet stále užší svazek mezi národy Evropy a světuje Unii mimo jiné úkol přispívat k rozkvětu kultur členských států a přitom respektovat jejich národní a regionální různorodost a zároveň zajišťovat, aby existovaly podmínky nezbytné pro konkurenceschopnost průmyslu Unie. V tomto ohledu Unie v případě potřeby podporuje a doplňuje činnosti členských států v zájmu úcty ke kulturní a jazykové rozmanitosti v souladu s článkem 167 Smlouvy o fungování EU a s Úmluvou Unesco o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů z roku 2005 (dále jen „Úmluva Unesco z roku 2005“), posílení konkurenceschopnosti evropských kulturních a kreativních odvětví a usnadnění přizpůsobení se změnám v průmyslu.

(2) Podpora Unie pro kulturní a kreativní odvětví je založena především na zkušenostech získaných s programy Unie, jak jsou zavedeny rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1718/2006/ES ⁽⁴⁾ (dále jen „program MEDIA“),

rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1855/2006/ES ⁽⁵⁾ (dále jen „program Kultura“) a rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1041/2009/ES ⁽⁶⁾ (dále jen „program MEDIA Mundus“). Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1622/2006/ES (dále jen „akce Evropské hlavní město kultury“) ⁽⁷⁾ a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1194/2011/EU (dále jen „opatření pro označení Evropské dědictví“) ⁽⁸⁾ rovněž přispívají k podpoře kulturních a kreativních odvětví Unie.

(3) Sdělení Komise o Evropském programu pro kulturu v globalizovaném světě schválené Radou v usnesení ze dne 16. listopadu 2007 ⁽⁹⁾ a Evropským parlamentem v usnesení ze dne 10. dubna 2008 ⁽¹⁰⁾, stanoví cíle pro budoucí činnosti Unie zaměřené na kulturní a kreativní odvětví. Jeho cílem je podporovat kulturní rozmanitost a mezikulturní dialog, kulturu jako katalyzátor tvořivosti v rámci pro růst a zaměstnanost a také jako zásadní prvek mezinárodních vztahů Unie.

(4) Pokud jde o Listinu základních práv Evropské unie, a zejména její články 11, 21 a 22, kulturní a kreativní odvětví významně přispívají k boji proti všem formám diskriminace, včetně rasismu a xenofobie, a jsou důležitou platformou svobody projevu a podpory kulturní a jazykové rozmanitosti.

(5) Úmluva Unesco z roku 2005, která vstoupila v platnost dne 18. března 2007 a již je Unie smluvní stranou, zdůrazňuje, že kulturní činnosti, statky a služby mají jak hospodářskou, tak i kulturní povahu, neboť jsou nositeli identit, hodnot a významů, a že se s nimi tudíž nesmí zacházet, jako by měly pouze obchodní hodnotu. Cílem této úmluvy je posílit mezinárodní spolupráci, včetně uzavírání mezinárodních koprodukčních dohod a dohod o společné distribuci, a solidarity ve prospěch kulturních projevů všech zemí a jednotlivců. V úmluvě se

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1855/2006/ES ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí program Kultura (2007–2013) (Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1041/2009/ES ze dne 21. října 2009, kterým se zavádí program spolupráce s profesionály ze třetích zemí v audiovizuální oblasti (MEDIA Mundus 2011–2013) (Úř. věst. L 288, 4.11.2009, s. 10).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1622/2006/ES ze dne 24. října 2006 o zavedení akce Společenství na podporu projektu Evropské hlavní město kultury pro roky 2007 až 2019 (Úř. věst. L 304, 3.11.2006, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1194/2011/EU ze dne 16. listopadu 2011, kterým se zavádí opatření Evropské unie pro označení „Evropské dědictví“ (Úř. věst. L 303, 22.11.2011, s. 1).

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 287, 29.11.2007, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 247 E, 15.10.2009, s. 32.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 35.

⁽²⁾ Úř. věst. C 277, 13.9.2012, s. 156.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 19. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. prosince 2013.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1718/2006/ES ze dne 15. listopadu 2006 o provádění programu podpory evropského audiovizuálního odvětví (MEDIA 2007) (Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 12).

rovněž stanoví, že náležitá pozornost se má věnovat zvláštním podmínkám a potřebám různých sociálních skupin, včetně příslušníků menšin. Program na podporu kulturních a kreativních odvětví by tedy měl v souladu s touto úmluvou podporovat kulturní rozmanitost na mezinárodní úrovni.

- (6) Podpora hmotného a nehmotného kulturního dědictví mezi jinými podle Úmluvy Unesco o zachování nemateriálního kulturního dědictví z roku 2003 a Úmluvy Unesco o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví z roku 1972 by měla rovněž přispívat ke zvyšování hodnoty dotčených míst a pěstovat v lidech pocit sounáležitosti s jejich kulturní a historickou hodnotou.

- (7) Ve sdělení Komise nazvaném „Evropa 2020 Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (dále jen „strategie Evropa 2020“) je vymezena strategie, jejímž cílem je učinit z Unie inteligentní a udržitelnou ekonomiku podporující začlenění a vykazující vysokou úroveň zaměstnanosti, produktivity a sociální soudržnosti. V tomto sdělení Komise uvedla, že je třeba, aby Unie poskytovala atraktivnější rámcové podmínky pro inovace a kreativitu. V tomto ohledu představují kulturní a kreativní odvětví zdroj inovačních myšlenek, které lze zúročit jako produkty a služby, jež mohou nastartovat růst a vytváření pracovních míst a pomoci s řešením společenských změn. Kromě toho je špičková úroveň a konkurenceschopnost v těchto odvětvích především výsledkem úsilí umělců, tvůrců a dalších profesí, které je nutné podporovat. Za tímto účelem by měl být zlepšen přístup kulturních a kreativních odvětví k financování.

- (8) Rada ve svých závěrech o informačních službách zaměřených na mobilitu a určených umělcům a kulturním pracovníkům ⁽¹⁾ potvrdila, že mobilita umělců a kulturních pracovníků je pro Unii a pro dosažení jejích cílů v rámci strategie Evropa 2020 důležitá, a vyzvala členské státy a Komisi, aby v rámci svých pravomocí a s náležitým zohledněním zásady subsidiarity usnadňovaly poskytování vyčerpávajících a přesných informací umělcům a kulturním pracovníkům, kteří v rámci Unie usilují o mobilitu.

- (9) Má-li se přispět k posílení společné kulturní oblasti, je důležité podporovat nadnárodní mobilitu kulturních a kreativních činitelů a nadnárodní pohyb kulturních a kreativních děl, včetně audiovizuálních děl a produktů, čímž se povzbudí kulturní výměny a mezikulturní dialog.

- (10) Programy MEDIA, Kultura a MEDIA Mundus jsou pravidelně sledovány a externě hodnoceny a o jejich budoucnosti byly uspořádány veřejné konzultace, z nichž vyplynulo, že tyto programy hrají velmi důležitou úlohu při ochraně a podpoře kulturní a jazykové rozmanitosti Evropy. Na základě těchto sledování, hodnocení a konzultací, jakož i různých nezávislých studií, zvláště studie o podnikatelském rozměru kulturních a kreativních odvětví, se rovněž ukázalo, že kulturní a kreativní odvětví stojí před společnými výzvami, kterými jsou zejména rychlé změny kvůli přechodu k digitalizaci a kvůli globalizaci, roztržitost trhu v souvislosti s jazykovou rozmanitostí, obtíže v přístupu k financování, složité administrativní postupy a nedostatek srovnatelných údajů, přičemž všechny tyto výzvy vyžadují řešení na úrovni Unie.

- (11) Evropská kulturní a kreativní odvětví jsou ze své podstaty rozdělena podle státních a jazykových hranic, což vytváří kulturně velmi rozmanité a vysoce nezávislé kulturní prostředí, které dává možnost projevu různým kulturním tradicím evropského dědictví. Tato různorodost však s sebou také přináší překážky, které brání hladkému nadnárodnímu pohybu kulturních a kreativních děl a mobilitě kulturních a kreativních činitelů jak v rámci Unie, tak mimo ni, což může vést k zeměpisné nerovnováze a – v důsledku toho – k omezenému výběru pro spotřebitele.

- (12) S ohledem na skutečnost, že se evropská kulturní a kreativní odvětví vyznačují jazykovou rozmanitostí, která v některých odvětvích vede k roztržitosti podle jazykových hranic, má pro pohyb kulturních a kreativních děl, včetně audiovizuálních děl, zásadní význam titulování, dabování a zvukový popis.

- (13) Přechod k digitalizaci má masivní dopad na způsob, jakým jsou kulturní a kreativní produkty a služby vytvářeny, šířeny, jak je k nim získáván přístup a jak jsou spotřebovávány a zpeněžovány. I když je třeba usilovat o opětovné nalezení rovnováhy mezi stále jednodušším přístupem k dílům kulturních a kreativních odvětví a spravedlivým odměňováním umělců a tvůrců a je třeba přihlížet ke vznikajícím novým obchodním modelům, změny spojené s přechodem k digitalizaci přinášejí evropským kulturním a kreativním odvětvím a evropské společnosti obecně rozsáhlé příležitosti. Nižší distribuční náklady, nové distribuční kanály, potenciál k získávání nového a rozšiřování stávajícího publika a nové příležitosti pro nadstandardní produkty mohou usnadnit přístup k dílům kulturních a kreativních odvětví a zvýšit jejich pohyb po celém světě. Aby kulturní a kreativní odvětví tyto příležitosti plně využila a aby se dokázala

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 15.6.2011, s. 5.

přizpůsobit kontextu globalizace a přechodu k digitalizaci, potřebují rozvíjet nové dovednosti a vyžadují větší přístup k financování za účelem modernizace zařízení, vypracování nových produkčních a distribučních metod a přizpůsobení svých obchodních modelů.

(14) Současné distribuční postupy jsou základem systému financování filmů. Je však stále více třeba podporovat vznik atraktivní legální internetové nabídky a podpořit inovace. Je proto zásadní podporovat nové způsoby distribuce, a tím umožnit vznik nových obchodních modelů.

(15) Mnozí provozovatelé malých kin, zejména jednosálových, se stále potýkají s digitalizací kvůli vysokým nákladům na digitální vybavení. Ačkoli kultura přednostně spadá mezi pravomoci členských států, a ty by tudíž měly tuto otázku i nadále řešit na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, existuje i možnost financování z programů a fondů Unie, zejména těch, které se zaměřují na místní a regionální rozvoj.

(16) Budování publika, zejména mezi mladými lidmi, vyžaduje konkrétní závazek ze strany Unie na podporu zejména mediální a filmové gramotnosti.

(17) Jednou z největších výzev pro kulturní a kreativní odvětví, zejména pak pro mikropodniky a malé a střední podniky (MSP) a mikroorganizace a malé a střední organizace, včetně neziskových a nevládních organizací, je obtížný přístup k finančním prostředkům, které potřebují pro financování svých činností, růst, udržení a zvyšování konkurenceschopnosti či internacionalizaci svých činností. To je sice společný problém MSP obecně, ale v kulturních a kreativních odvětvích je situace významně obtížnější vzhledem k tomu, že mnoho jejich aktiv má nehmotnou povahu a jejich činnosti mívají charakter prototypu a že tato odvětví mají vnitřní potřebu riskovat a experimentovat, mají-li být inovativní. Je třeba, aby toto riskování chápal a podporoval i finanční sektor.

(18) Pilotní projekt „Evropské sdružení kreativních průmyslů“ je průřezovou iniciativou, která kreativní průmysly podporuje především na politické úrovni. Jeho cílem je mobilizace dodatečných finančních prostředků pro kreativní průmysly a stimulace poptávky po službách v oblasti kreativních průmyslů ze strany ostatních průmyslů a odvětví. Bude se provádět testování nových nástrojů pro lepší podporu inovací v oblasti kreativních průmyslů a jeho výsledky se využijí v politické učební

platformě složené z evropských, národních a regionálních subjektů.

(19) Spojení současných programů MEDIA, Kultura a MEDIA Mundus pro kulturní a kreativní odvětví do jediného komplexního programu (dále jen „program“) by účinněji podpořilo MSP a mikroorganizace a malé a střední organizace v jejich úsilí, využít příležitosti, jež nabízejí globalizace a přechod k digitalizaci, a pomohlo by jim s řešením problémů, jež nyní vedou k roztržitosti trhu. Má-li být tento program účinný, měl by zohledňovat zvláštní povahu různých odvětví, jejich rozdílné cílové skupiny a jejich zvláštní potřeby prostřednictvím speciálně uzpůsobených přístupů v rámci dvou nezávislých dílčích programů a meziodvětvové složky. Je obzvláště důležité zajistit součinnost při provádění programu a vnitrostátních a regionálních strategií pro inteligentní specializaci. Za tímto účelem by měl program vytvořit pro různá kulturní a kreativní odvětví jednotnou strukturu podpory, kterou by tvořil systém grantů doplněný finančním nástrojem.

(20) Program by měl zohledňovat dvojí povahu kultury a kulturních činností a uznat jak vlastní a uměleckou hodnotu kultury, tak hospodářskou hodnotu těchto odvětví, včetně jejich širšího společenského přínosu pro kreativitu, inovace a sociální začlenění.

(21) Pokud jde o provádění programu, měla by být zohledněna vlastní hodnota kultury a zvláštní povaha kulturních a kreativních odvětví, včetně významu neziskových organizací a projektů v rámci dílčího programu Kultura.

(22) Samostatný finanční nástroj - Záruční nástroj pro kulturní a kreativní odvětví (dále jen „záruční nástroj“) - by měl umožnit růst kulturních a kreativních odvětví jako celku a zejména zajistit dostatečný pákový efekt pro nové činnosti a příležitosti. O kulturní a kreativní projekty by měli pečovat vybraní finanční zprostředkovatelé tak, aby zajistili vyváženou skladbu portfolia půjček z hlediska zeměpisného pokrytí a zastoupení jednotlivých odvětví. V této souvislosti hrají navíc důležitou roli veřejné a soukromé organizace, které mohou zajistit široký záběr záručního nástroje.

(23) Dále by mělo být zajištěno financování projektu Evropské hlavní města kultury a správy projektu označení „Evropské dědictví“, neboť tyto projekty přispívají k posilování pocitu sounáležitosti ke společné kulturní oblasti, podněcují mezikulturní dialog a vzájemné porozumění a zvyšují hodnotu kulturního dědictví.

- (24) Kromě členských států a zámořských zemí a území způsobilých k účasti na programu v souladu s článkem 58 rozhodnutí Rady 2001/822/ES⁽¹⁾ by měl být program za určitých podmínek otevřen také zemím Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), jež jsou stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP), a Švýcarské konfederaci. Přistupující země, kandidátské země a potenciální kandidátské země, které využívají předvstupní strategie, a země, na které se vztahuje evropská politika sousedství, by rovněž měly mít možnost účastnit se programu s výjimkou záručního nástroje.
- (25) Program by měl být otevřen také pro dvoustranné nebo mnohostranné akce spolupráce s třetími zeměmi na základě dodatečných prostředků, které budou vymezeny, a zvláštních opatření, která budou dohodnuta s dotčenými stranami.
- (26) V kulturní a audiovizuální oblasti je třeba podpořit spolupráci mezi programem a mezinárodními organizacemi, jako je Unesco, Rada Evropy, Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) a Světová organizace duševního vlastnictví (WIPO).
- (27) Je nezbytné zajistit evropskou přidanou hodnotu všech akcí a činností prováděných v rámci programu, jejich doplňkovost s činnostmi členských států a jejich soulad s čl. 167 odst. 4 Smlouvy o fungování EU a soudržnost s ostatními činnostmi Unie, zvláště v oblasti vzdělávání, zaměstnanosti, vnitřního trhu, podnikání, mládeže, zdravotnictví, občanství a spravedlnosti, výzkumu a inovací, průmyslové politiky a politiky soudržnosti, cestovního ruchu a vnějších vztahů, obchodu a rozvoje a digitální agendy.
- (28) V souladu se zásadami posuzování podle výkonnosti by postupy pro sledování a hodnocení programu měly zahrnovat podrobné výroční zprávy a měly by odkazovat na konkrétní, měřitelné, dosažitelné, relevantní a časově vymezené cíle a ukazatele, včetně kvalitativních ukazatelů. Postupy pro sledování a hodnocení by měly zohledňovat práci příslušných činitelů, například Eurostatu, a výsledky projektu ESS-net Culture a Statistického úřadu při Unesco. V tomto ohledu, pokud jde o odvětví audiovizuální, by se Unie měla i nadále účastnit Evropské audiovizuální observatoře (dále jen „observatoř“).
- (29) Za účelem zajištění optimálního sledování a hodnocení programu během jeho celého trvání, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o přijetí dalších kvantitativních a kvalitativních ukazatelů. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (30) Jak je uvedeno ve zprávě Komise ze dne 30. července 2010 o dopadu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterými se mění právní základ evropských programů v oblasti celoživotního učení, kultury, mládeže a občanství, podstatné zkrácení lhůt v řídicích postupech zvýšilo účinnost programů. Zvláštní pozornost by se měla věnovat dalšímu zjednodušování administrativních postupů a postupů financování, mimo jiné používáním řádných, objektivních a pravidelně aktualizovaných systémů pro určování jednorázových částek, jednotkových nákladů a paušálních sazeb.
- (31) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²⁾.
- (32) V souladu s nařízením Rady (ES) č. 58/2003⁽³⁾, Komise od roku 2009 svěřila Výkonné agentuře pro vzdělávání, kulturu a audiovizí prováděcí úkoly pro řízení akce Unie v oblastech vzdělávání, kultury a audiovize. V souladu s uvedeným nařízením tedy Komise může pro provádění programu na základě analýzy nákladů a přínosů využít některou stávající výkonnou agenturu.
- (33) Toto nařízení stanoví finanční krytí pro celou dobu trvání programu, které představuje pro Evropský parlament a Radu hlavní referenční částku při ročním rozpočtovém procesu ve smyslu bodu 17 interinstitucionální

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2001/822/ES ze dne 27. listopadu 2001 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému společenství („rozhodnutí o přidružení zámoří“) (Úř. věst. L 314, 30.11.2001, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 58/2003 ze dne 19. prosince 2002, kterým se stanoví statut výkonných agentur pověřených některými úkoly správy programů Společenství (Úř. věst. L 11, 16.1.2003, s. 1).

dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení⁽¹⁾.

- (34) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně opatření pro prevenci, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětné získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných správních a finančních sankcí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 996/2012⁽²⁾ (dále jen „finanční nařízení“).

- (35) S ohledem na Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) a v souladu s nařízením Rady (Euratom, ES) č. 2185/96⁽³⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013⁽⁴⁾ je třeba vypracovat a uplatňovat vhodná opatření pro předcházení podvodům a pro zpětné získání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo neoprávněně použitých finančních prostředků.

- (36) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž chránit, rozvíjet a podporovat evropskou kulturní a jazykovou rozmanitost, pozvednout kulturní dědictví Evropy a posílit konkurenceschopnost evropských kulturních a kreativních odvětví, zejména evropského audiovizuálního průmyslu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy vzhledem k nadnárodnímu a mezinárodnímu charakteru navrhovaných akcí, ale spíše jich z důvodu rozsahu a očekávaných účinků těchto akcí může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.

- (37) Rozhodnutí č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES by proto měla být zrušena.

- (38) Měla by být stanovena opatření upravující přechod od programů MEDIA, Kultura a MEDIA Mundus k programu.

- (39) Aby byla zajištěna kontinuita finanční podpory poskytované programem na fungování subjektů, měla by mít Komise v počáteční fázi programu možnost považovat za způsobilé pro financování náklady přímo spojené s prováděním podporovaných činností, a to i v případě, že příjemci vznikly před předložením žádosti o financování.

- (40) Aby se zajistila kontinuita finanční podpory podle tohoto programu, mělo by se toto nařízení použít od 1. ledna 2014. Z důvodů naléhavosti by mělo toto nařízení vstoupit v platnost co nejdříve po svém vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Zavedení a doba trvání

1. Tímto nařízením se zavádí program Kreativní Evropa na podporu evropských kulturních a kreativních odvětví (dále jen „program“).

2. Program je prováděn v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „kulturními a kreativními odvětvími“ všechna odvětví, jejichž činnosti jsou založeny na kulturních hodnotách nebo na uměleckých a jiných kreativních projevech, bez ohledu na to, zda jsou tyto činnosti zaměřeny tržně, a bez ohledu na druh struktury, která je provádí, a na způsob, jakým tato struktura financována. Tyto činnosti zahrnují vývoj, tvorbu, produkci, šíření a ochranu produktů a služeb, které představují kulturní, umělecké či jiné kreativní projevy, jakož i související funkce, jako je vzdělávání nebo řízení. Ke kulturním a kreativním odvětvím patří mimo jiné architektura, archivy, knihovny a muzea, umělecká řemesla, audiovizuální odvětví (například kinematografie, televize, videohry a multimédia), hmotné a nehmotné kulturní dědictví, design, festivaly, hudba, literatura, scénická umění, vydavatelská činnost, rozhlas a výtvarné umění;

2) „MSP“ mikropodniky a malé a střední podniky, jak jsou definovány v doporučení Komise 2003/361/ES⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 420, 20.12.2013, s. 1

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 996/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

3) „zúčastněnými finančními zprostředkovateli“ finanční zprostředkovatelé ve smyslu čl. 139 odst. 4 druhého pododstavce finančního nařízení, vybraní v rámci záručního nástroje v souladu s finančním nařízením a přílohou I tohoto nařízení, kteří poskytují nebo zamýšlejí poskytovat:

a) půjčky MSP, mikroorganizacím a malým a středním organizacím v kulturních a kreativních odvětvích (záruky Evropského investičního fondu (EIF)); nebo

b) záruky na půjčky jiným finančním zprostředkovatelům, kteří poskytují půjčky MSP, mikroorganizacím a malým a středním organizacím v kulturních a kreativních odvětvích (protizáruky EIF);

4) „poskytovateli v oblasti budování kapacit“ subjekty schopné poskytovat odborné poradenství v souladu s přílohou I s cílem umožnit zúčastněným finančním zprostředkovatelům účinně posoudit specifické rysy a rizika spojená s MSP, mikroorganizacemi a malými a středními organizacemi v kulturních a kreativních odvětvích a s jejich projekty.

Článek 3

Obecné cíle

Obecnými cíli programu jsou:

a) chránit, rozvíjet a podporovat evropskou kulturní a jazykovou rozmanitost a podporovat evropské kulturní dědictví;

b) posilovat konkurenceschopnost evropských kulturních a kreativních odvětví, zejména audiovizuálního odvětví, s cílem prosazovat inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění.

Článek 4

Konkrétní cíle

Konkrétními cíli programu jsou:

a) podporovat schopnost evropských kulturních a kreativních odvětví působit nadnárodně a mezinárodně;

b) podporovat nadnárodní pohyb kulturních a kreativních děl a nadnárodní mobilitu kulturních a kreativních činitelů, zejména umělců, získávat nové publikum a rozšiřovat publikum stávající a zlepšovat přístup ke kulturním a kreativním dílům v Unii i jinde se zvláštním zaměřením na děti, mladé lidi, osoby se zdravotním postižením a nedostatečně zastoupené skupiny;

c) udržitelně posílit finanční možnosti MSP, mikroorganizací a malých a středních organizací v kulturních a kreativních

odvětvích a současně usilovat o zajištění vyváženého zeměpisného pokrytí a zastoupení jednotlivých odvětví;

d) podporováním nadnárodní politické spolupráce podněcovat rozvoj politik, inovace, kreativitu, budování publika a vytváření nových obchodních a řídicích modelů.

Článek 5

Evropská přidaná hodnota

1. Program se zřetelem ke specifické umělecké a k hospodářské hodnotě kultury podporuje akce a činnost s evropskou přidanou hodnotou v kulturních a kreativních odvětvích. Přispívá k dosažení cílů strategie Evropa 2020 a jejích stěžejních iniciativ.

2. Evropská přidaná hodnota se zajistí prostřednictvím jednoho nebo více z následujících:

a) nadnárodního charakteru akcí a činností, které doplní regionální, vnitrostátní, mezinárodní a jiné programy a politiky Unie, a jejich dopadu na kulturní a kreativní odvětví a na občany a jejich znalost jiných kultur, než je jejich vlastní kultura;

b) rozvoje a podpory nadnárodní spolupráce kulturních a kreativních činitelů, včetně umělců, profesionálů v audiovizuální, organizační působících v kulturních a kreativních odvětvích a audiovizuálních subjektů, zaměřených na podněcování komplexnější, rychlejší, účinnější a dlouhodobě úspěšné reakce na celosvětové výzvy;

c) úspor z rozsahu a kritického množství, které podpora Unie dokáže zajistit a které násobí možnosti získávání dalších finančních prostředků;

d) zajištění rovnějších podmínek v evropských kulturních a kreativních odvětvích zohledněním zemí s nízkou produkční kapacitou nebo zemí či regionů s omezenou zeměpisnou nebo jazykovou oblastí.

Článek 6

Struktura programu

Program tvoří:

a) dílčí program MEDIA;

b) dílčí program Kultura;

c) meziodvětvová složka.

Článek 7

Loga dílčích programů

1. Komise zajistí zviditelnění programu prostřednictvím log, přičemž každý dílčí program bude mít své vlastní logo.
2. Příjemci prostředků z dílčího programu MEDIA používají logo stanovené v příloze II. Komise stanoví podrobnosti pro používání tohoto loga a sdělí je příjemcům.
3. Příjemci prostředků z dílčího programu Kultura používají logo, které stanoví Komise. Komise stanoví podrobnosti pro používání tohoto loga a sdělí je příjemcům.
4. Loga dílčích programů jsou oprávněny používat rovněž Komise a kanceláře programu Kreativní Evropa uvedené v článku 16.

Článek 8

Přístup k programu

1. Program podporuje kulturní rozmanitost na mezinárodní úrovni v souladu s Úmluvou Unesco z roku 2005.
2. Programu se mohou účastnit členské státy.
3. Aniž je dotčen odstavec 4, program je otevřen účasti následujících zemí, pokud zaplatí dodatečné prostředky a, v případě dílčího programu MEDIA, splní podmínky stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ⁽¹⁾:
 - a) přístupující země, kandidátské země a potenciální kandidátské země, které využívají předvstupní strategie, v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto zemí v programech Unie stanovenými v příslušných rámcových dohodách a rozhodnutích Rady přidružení nebo obdobných dohodách;
 - b) ty země ESVO, které jsou členy Dohody o EHP, v souladu s uvedenou dohodou;
 - c) Švýcarská konfederace na základě dvoustranné dohody;
 - d) země, na které se vztahuje evropská politika sousedství v souladu s postupy stanovenými s těmito zeměmi v návaznosti na rámcové dohody o jejich účasti na programech Unie.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1).

4. Země uvedené v odst. 3 písm. a) a d) jsou vyloučeny z účasti na záručním nástroji.

5. Program je otevřen akcím v oblasti dvoustranné či mnohostranné spolupráce zaměřeným na vybrané země nebo regiony na základě zaplacení dodatečných prostředků dotčenými zeměmi nebo regiony a zvláštních opatření, která s nimi budou dohodnuta.

6. Program umožňuje spolupráci a společné akce se zeměmi, které se jej neúčastní, a s mezinárodními organizacemi, které působí v kulturních a kreativních odvětvích, jako jsou Unesco, Rada Evropy, OECD nebo WIPO, a to na základě společných příspěvků pro uskutečnění cílů programu.

KAPITOLA II

Dílčí program MEDIA

Článek 9

Priority dílčího programu MEDIA

1. Priority v oblasti posílení kapacity evropského audiovizuálního odvětví za účelem nadnárodního fungování jsou tyto:
 - a) snadnější získávání a zdokonalování dovedností a schopností profesionálů v audiovizuální oblasti, včetně používání digitálních technologií s cílem zajistit přizpůsobení se vývoji na trhu, testování nových strategií budování publika a testování nových obchodních modelů;
 - b) zvyšování schopnosti audiovizuálních subjektů vytvářet evropská audiovizuální díla s potenciálem pohybovat se v rámci Unie i mimo ni a usnadňování evropských a mezinárodních koprodukcí, včetně koprodukcí s provozovateli televizního vysílání;
 - c) podpora mezipodnikových výměn usnadňováním přístupu na trh a k obchodním nástrojům umožňujícím audiovizuálním subjektům zviditelnit jejich projekty na trhu Unie a na mezinárodních trzích.
2. Priority v oblasti podpory nadnárodního pohybu jsou tyto:
 - a) podpora distribuce filmů v kinech prostřednictvím nadnárodního marketingu, budování značky (branding), distribuce a uvádění audiovizuálních děl;
 - b) podpora nadnárodního marketingu, budování značky a distribuce audiovizuálních děl na všech platformách mimo kina;

- c) podpora budování publika jako prostředek podněcování zájmu o evropská audiovizuální díla a zlepšování přístupu k nim, zejména prostřednictvím propagace, akcí, filmové gramotnosti a festivalů;
 - d) podpora nových způsobů distribuce, a tím možnosti vzniku nových obchodních modelů.
- i) iniciativy představující a podporující rozmanitost evropských audiovizuálních děl, včetně krátkých filmů, jako například festivaly a jiné propagační akce;
 - j) činnosti zaměřené na propagaci filmové gramotnosti a na zvyšování znalostí publika, zejména mladého, o evropských audiovizuálních dílech a jeho zájmu o ně, včetně audiovizuálního a kinematografického dědictví;

Článek 10

Opatření na podporu dílčího programu MEDIA

Za účelem provádění priorit stanovených v článku 9 dílčí program MEDIA podporuje:

- a) rozvoj komplexní škály vzdělávacích opatření, která podporují získávání a zdokonalování dovedností a schopností profesionálů v audiovizi, sdílení znalostí a iniciativ pro vytváření sítí, včetně zapojení digitálních technologií;
- b) vývoj evropských audiovizuálních děl, zejména filmů a televizních děl, jako jsou hrané filmy, dokumentární filmy a filmy pro děti a animované filmy, jakož i interaktivních děl, jako jsou videohry a multimédia, se zvýšeným potenciálem pro přeshraniční pohyb;
- c) činnosti zaměřené na podporu evropských audiovizuálních produkčních společností, zejména nezávislých produkčních společností, za účelem usnadňování evropských a mezinárodních koprodukcí audiovizuálních děl, včetně televizních děl;
- d) činnosti napomáhající tomu, aby se evropští a mezinárodní koprodukční partneři setkávali, nebo poskytující nepřímou podporu audiovizuálním dílům koprodukovaným mezinárodními koprodukčními fondy se sídlem v zemi účastníků se programem;
- e) usnadňování přístupu k oborovým obchodním akcím a trhům v audiovizuální oblasti a používání internetových obchodních nástrojů v Unii i mimo ni;
- f) zavádění systémů podpory pro distribuci zahraničních evropských filmů prostřednictvím jejich distribuce v kinech a na ostatních platformách, jakož i pro mezinárodní prodejní činnosti, zejména titulování, dabování a zvukový popis audiovizuálních děl;
- g) usnadňování pohybu evropských filmů po celém světě a mezinárodních filmů v Unii na všech distribučních platformách, a to prostřednictvím projektů mezinárodní spolupráce v audiovizuálním odvětví;
- h) síť provozovatelů evropských kin uvádějících významný podíl zahraničních evropských filmů;

- k) inovativní akce testující nové obchodní modely a nástroje v oblastech, které budou pravděpodobně ovlivněny zavedením a používáním digitálních technologií.

Článek 11

Evropská audiovizuální observatoř

1. Unie je členem observatoře po dobu trvání programu.
2. Účast Unie na observatoři přispívá k dosažení priorit dílčího programu MEDIA následujícími způsoby:
 - a) podporou transparentnosti a vytvářením rovných podmínek týkajících se přístupu k právním a finančním či tržním informacím a přínosem ke srovnatelnosti právních a statistických informací;
 - b) poskytováním údajů a analýz trhu užitečných pro stanovení směru činnosti dílčího programu MEDIA a pro vyhodnocení jejich dopadu na trh.
3. Při jednáních s observatoří zastupuje Unii Komise.

KAPITOLA III

Dílčí program Kultura

Článek 12

Priority dílčího programu Kultura

1. Priority v oblasti posílení kapacity kulturních a kreativních odvětví za účelem jejich nadnárodního fungování jsou tyto:
 - a) podpora akcí poskytujících kulturním a kreativním činitelům dovednosti, schopnosti a know-how přispívající k posílení kulturních a kreativních odvětví, včetně povzbuzování k přechodu na digitální technologie, testování inovačních přístupů k budování publika a testování nových obchodních a řídicích modelů;

b) podpora akcí umožňujících kulturním a kreativním činitelům spolupracovat na mezinárodní úrovni a internacionalizovat svou profesní dráhu a činnost v Unii i mimo ni, pokud možno na základě dlouhodobých strategií;

c) poskytování podpory na posílení evropských kulturních a kreativních organizací a mezinárodních sítí s cílem usnadňovat přístup k profesním příležitostem.

2. Priority v oblasti podpory nadnárodního pohybu a mobility jsou tyto:

a) podpora mezinárodních turné, akcí, výstav a festivalů;

b) podpora oběhu evropské literatury za účelem zajištění její nejširší možné dostupnosti;

c) podpora budování publika jakožto prostředku k podněcování zájmu o evropská kulturní a kreativní díla a hmotné a nehmotné kulturní dědictví a zlepšování přístupu k nim.

Článek 13

Opatření na podporu dílčího programu Kultura

1. Za účelem provádění priorit stanovených v článku 12 dílčí program Kultura podporuje:

a) nadnárodní projekty spolupráce, které sdružují kulturní a kreativní organizace z různých zemí za účelem provádění odvětvových nebo meziodvětvových činností;

b) činnosti evropských sítí kulturních a kreativních organizací z různých zemí;

c) činnosti organizací s evropským posláním, které podporují rozvoj nových talentů a podněcují nadnárodní mobilitu kulturních a kreativních činitelů a pohyb děl a jež mohou dalekosáhle ovlivňovat kulturní a kreativní odvětví a zajistit trvalé účinky;

d) literární překlad a jeho další propagace;

e) zvláštní akce zaměřené na zviditelňování bohatství a rozmanitosti evropských kultur a na podporu mezikulturního dialogu a vzájemného porozumění, například prostřednictvím kulturních cen Unie, akce evropských hlavních měst kultury a akce označení „Evropské dědictví“.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 podporují zejména neziskové projekty.

KAPITOLA IV

Meziodvětvová složka

Článek 14

Záruční nástroj pro kulturní a kreativní odvětví

1. Komise zřídí záruční nástroj zaměřený na kulturní a kreativní odvětví.

Tento záruční nástroj bude fungovat jako samostatně a bude zřízen a spravován v souladu s hlavou VIII finančního nařízení.

2. Prioritami záručního nástroje jsou:

a) usnadňovat přístup k financování MSP, mikroorganizacím a malým a středním organizacím napříč kulturními a kreativními odvětvími;

b) zlepšovat schopnost zúčastněných finančních zprostředkovatelů posuzovat rizika spojená s MSP, mikroorganizacemi a malými a středními organizacemi v kulturních a kreativních odvětvích a s jejich projekty, mimo jiné prostřednictvím technické pomoci, rozvoje znalostí a opatření pro vytváření sítí.

Priority jsou prováděny v souladu s přílohou I.

3. V souladu s čl. 139 odst. 4 finančního nařízení uplatňuje Komise na záruční nástroj nepřímé řízení, v jehož rámci pověřuje úkoly EIF, jak je uvedeno v čl. 58 odst. 1 písm. c) bodě iii) uvedeného nařízení, za podmínek stanovených dohodou mezi Komisí a EIF.

Článek 15

Nadnárodní politická spolupráce

1. Za účelem povzbuzení nadnárodní politické spolupráce podporuje meziodvětvová složka:

a) nadnárodní výměnu zkušeností a know-how týkajících se nových obchodních a řídicích modelů, činnosti vzájemného učení a vytváření sítí mezi organizacemi činnými v kulturní a kreativní oblasti a tvůrci politik v souvislosti s rozvojem kulturních a kreativních odvětví a případně i podporu vytváření digitálních sítí;

b) shromažďování údajů o trhu, studie, analýzy trhu práce a potřebných dovedností, analýzy evropských a vnitrostátních kulturních politik a podporu statistických zjišťování, jež jsou založena na nástrojích a kritériích specifických pro jednotlivá odvětví a hodnocení, včetně měření všech aspektů dopadu programu;

c) platbu členského poplatku Unie v observatoři s cílem podporovat sběr a analýzu dat v audiovizuálním odvětví;

- d) testování nových meziodvětvových obchodních přístupů k financování, distribuci a zpeněžování tvorby;
- e) konference, semináře a politický dialog, mimo jiné v oblasti kulturní a mediální gramotnosti, jež případně podporují vytváření digitálních sítí;
- f) kanceláře programu Kreativní Evropa uvedené v článku 16 a plnění jejich úkolů.

2. Komise vypracuje do 30. června 2014 studii proveditelnosti, jež se bude zabývat možností sběru a analýzy údajů v kulturních a kreativních odvětvích, vyjma odvětví audiovizuálního, a předloží její výsledky Evropskému parlamentu a Radě.

Komise může na základě výsledků této studie proveditelnosti předložit odpovídající návrh na změnu tohoto nařízení.

Článek 16

Sít kanceláří programu Kreativní Evropa

1. Země účastníci se programu zřídí v souladu s vnitrostátními právními předpisy a postupy a v součinnosti s Komisí síť kanceláří programu Kreativní Evropa.
2. Komise síť kanceláří programu Kreativní Evropa podporuje.
3. Síť kanceláří programu Kreativní Evropa plní níže uvedené úkoly, přičemž zohledňuje specifické rysy každého odvětví:
 - a) poskytuje informace o programu a propaguje jej ve své zemi;
 - b) pomáhá kulturním a kreativním odvětvím v souvislosti s programem a poskytuje základní informace o dalších relevantních možnostech podpory, které jsou dostupné v rámci politiky Unie;
 - c) podněcuje přeshraniční spolupráci v kulturních a kreativních odvětvích;
 - d) podporuje Komisi poskytováním pomoci v souvislosti s kulturními a kreativními odvětvími v zemích účastnících se programu, například prostřednictvím poskytování dostupných údajů o těchto odvětvích;
 - e) podporuje Komisi při zajišťování náležité komunikace o výsledcích a dopadech programu;
 - f) zajišťuje komunikaci a šíření informací o získaných finančních prostředcích Unie a o dosažených výsledcích za své země.

4. Komise v součinnosti s členskými státy zajistí kvalitu i výsledky služby poskytované sítí kanceláří programu Kreativní Evropa, a to prostřednictvím pravidelného a nezávislého sledování a hodnocení.

KAPITOLA V

Výsledky výkonnosti a šíření

Článek 17

Soudržnost a doplňkovost

1. Komise ve spolupráci s členskými státy zajistí celkovou soudržnost a doplňkovost programu s:

- a) příslušnými politikami Unie, například v oblastech vzdělávání, zaměstnanosti, zdraví, vnitřního trhu, digitální agendy, mládeže, občanství, vnějších vztahů, obchodu, výzkumu a inovací, podnikání, cestovního ruchu, spravedlnosti, rozšíření a rozvoje;
- b) jinými příslušnými finančními zdroji Unie v oblasti kultury a médií, zejména s Evropským sociálním fondem, Evropským fondem pro regionální rozvoj a programy na podporu výzkumu a inovací a také s finančními nástroji týkajícími se spravedlnosti a občanství, programy vnější spolupráce a před vstupními nástroji.

2. Toto nařízení se použije a provádí, aniž jsou dotčeny mezinárodní závazky Unie.

Článek 18

Sledování a hodnocení

1. Komise zajistí pravidelné sledování a vnější hodnocení programu podle níže uvedených kvalitativních a kvantitativních ukazatelů výkonnosti:

- a) ukazatele pro obecné cíle uvedené v článku 3:
 - i) úroveň zaměstnanosti v kulturních a kreativních odvětvích, změna zaměstnanosti v těchto odvětvích a jejich podíl na zaměstnanosti a na hrubém domácím produktu;
 - ii) počet lidí využívajících přístup k evropským kulturním a kreativním dílům, pokud možno včetně děl pocházejících z jiných zemí, než je jejich vlastní země;

- b) ukazatele pro specifický cíl uvedený v čl. 4 písm. a):
- i) rozsah mezinárodních činností kulturních a kreativních organizací a počet vytvořených nadnárodních partnerství;
 - ii) počet vzdělávacích příležitostí a aktivit podporovaných programem, které zlepšily schopnosti a zvýšily zaměstnatelnost kulturních a kreativních činitelů, včetně profesionálů v audiovizí;
- c) ukazatele pro specifický cíl uvedený v čl. 4 písm. b), pokud jde o dílčí program MEDIA:
- i) počet prodaných vstupenek do kin na zahraniční evropské filmy v Evropě a na evropské filmy ve světě (na 10 nejdůležitějších neevropských trzích);
 - ii) procento evropských audiovizuálních děl v kinech, v televizi a na digitálních platformách;
 - iii) počet lidí v členských státech využívajících přístup k zahraničním evropským audiovizuálním dílům a počet lidí v zemích účastnících se programu, kteří využívají přístup k evropským audiovizuálním dílům;
 - iv) počet evropských videoher vyrobených v Unii i v zemích účastnících se programu;
- d) ukazatele pro specifický cíl uvedený v čl. 4 písm. b), pokud jde o dílčí program Kultura:
- i) počet lidí přímo a nepřímo oslovených prostřednictvím projektů podporovaných programem;
 - ii) počet projektů zaměřených na děti, mladé lidi a nedostatečně zastoupené skupiny a odhadovaný počet oslovených lidí;
- e) ukazatele pro specifický cíl uvedený v čl. 4 písm. c):
- i) objem půjček zajištěných v rámci záručního nástroje a rozčleněných do kategorií podle země původu, velikosti a odvětví MSP, mikroorganizací a malých a středních organizací;
 - ii) objem půjček poskytnutých zúčastněnými finančními zprostředkovateli a rozčleněných do kategorií podle země původu;
 - iii) počet a zeměpisné rozložení zúčastněných finančních zprostředkovatelů;
 - iv) počet MSP, mikroorganizací a malých a středních organizací využívajících záruční nástroj a rozčleněných do kategorií podle země původu, velikosti a odvětví;
 - v) průměrná míra nesplácení půjček;
 - vi) dosažený pákový efekt zajištěných půjček v poměru k orientačnímu pákovému efektu (1:5,7);
- f) ukazatele pro specifický cíl uvedený v čl. 4 písm. d):
- i) počet členských států používajících při přípravě vnitrostátních politik výsledky otevřené metody koordinace;
 - ii) počet nových iniciativ a výsledků politiky.
2. Výsledky procesu sledování a hodnocení se zohlední při provádění programu.
3. Kromě pravidelného sledování programu vypracuje Komise hodnotící zprávu v polovině období založenou na externím a nezávislém hodnocení, která:
- a) obsahuje kvalitativní a kvantitativní prvky s cílem posoudit účinnost programu o dosažení jeho cílů, jeho účinnost a jeho evropskou přidanou hodnotu;
 - b) se zabývá možnostmi zjednodušení programu, vnitřní a vnější soudržností programu, trvajícím významem všech cílů a také přínosem opatření k prioritám Unie, jimiž jsou inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění;
 - c) zohlední výsledky hodnocení týkající se dlouhodobého dopadu rozhodnutí č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES.
4. Hodnotící zprávu v polovině období uvedenou v odstavci 3 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2017.
5. Na základě závěrečného externího a nezávislého hodnocení vypracuje Komise závěrečnou hodnotící zprávu, v níž na základě vybraných kvantitativních a kvalitativních ukazatelů vyhodnotí dlouhodobější dopady programu a jeho udržitelnost. Pokud jde o specifický cíl uvedený v čl. 4 písm. c), vyhodnotí Komise rovněž účinky záručního nástroje na přístup MSP, mikroorganizací a malých a středních organizací v kulturních a kreativních odvětvích k bankovním půjčkám, jakož i související výdaje.
6. Závěrečnou hodnotící zprávu uvedenou v odstavci 5 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě do 30. června 2022.

Článek 19

Komunikace a šíření

1. Komise poskytne zemím účastnícím se programu informace o projektech, jež získaly finanční prostředky Unie, přičemž rozhodnutí o výběru jim sdělí do dvou týdnů od jejich přijetí.
2. Příjemci v rámci projektů podporovaných programem zajistí komunikaci a šíření informací o financování Unie, které obdrželi, a o dosažených výsledcích.
3. Komise zajistí šíření příslušných informací síti kanceláří programu Kreativní Evropa.

KAPITOLA VI

Akty v přenesené pravomoci

Článek 20

Přenesení pravomocí na Komisi

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem -21, pokud jde o doplnění kvalitativních a kvantitativních ukazatelů výkonnosti stanovených v čl. 18 odst. 1.

Článek 21

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku -20 je svěřena Komisi na dobu trvání programu.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku -20 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku -20 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

KAPITOLA VII

Prováděcí ustanovení

Článek 22

Provádění programu

1. Komise provádí program v souladu s finančním nařízením.
2. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů roční pracovní program týkající se dílčích programů a meziodvětvové složky. Komise v ročních pracovních programech zajistí, aby byly obecné a specifické cíle stanovené v článcích 3 a 4 i priority stanovené v článcích 9 a 12 prováděny každoročně a konzistentním způsobem, a nastíní očekávané výsledky, způsob provádění a celkovou výši plánu financování. Roční pracovní program rovněž obsahuje popis opatření, jež mají být financována, informací o částce přidělené na jednotlivá opatření a orientační harmonogram provádění.

U grantů musí roční pracovní program obsahovat priority, kritéria způsobilosti a výběru a kritéria pro poskytnutí grantu a maximální míru spolufinancování. Finanční příspěvek z programu dosahuje maximálně 80 % nákladů podporovaných činností.

V případě záručního nástroje musí roční pracovní program obsahovat kritéria způsobilosti a výběru finančních zprostředkovatelů, kritéria vyloučení související s obsahem projektů předložených zúčastněným finančním zprostředkovatelům, roční přiděl do EIF, jakož i kritéria způsobilosti a výběru poskytovatelů v oblasti budování kapacit a kritéria pro poskytnutí záruky těmto poskytovatelům.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 23 odst. 4.

3. Komise přijme obecné pokyny k provádění programu poradním postupem podle čl. 23 odst. 3.

Článek 23

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor („Výbor Kreativní Evropy“). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Výbor Kreativní Evropy může zasedat v různých složeních v závislosti na tom, jakými konkrétními otázkami souvisejícími s dílčími programy a meziodvětvovou složkou.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 24**Finanční ustanovení**

1. Finanční krytí pro provádění programu v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020, se stanoví na 1 462 724 000 EUR v běžných cenách.

Roční rozpočtové prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.

2. Finanční krytí uvedené v odstavci 1 se rozdělí takto:

a) nejméně 56 % na dílčí program MEDIA;

b) nejméně 31 % na dílčí program Kultura;

c) nejvýše 13 % na meziodvětvovou složku, z nichž jsou alespoň 4 % přidělena na opatření podporující nadnárodní spolupráci uvedená v článku 15 a na síť kanceláří programu Kreativní Evropa.

3. Součástí tohoto přidělu stanoveného v odstavci 1a jsou administrativní náklady spojené s prováděním programu a celková částka těchto výdajů nesmí přesáhnout 7 % rozpočtu programu, z čehož se 5 % určí na provádění dílčího programu MEDIA a 2 % na provádění dílčího programu Kultura.

4. Finanční krytí uvedené v odstavci 1 může zahrnovat rovněž výdaje vztahující se na přípravu, sledování, kontrolu, audit a hodnocení přímo nezbytné k řízení programu a k dosažení jeho cílů; zejména na studie, schůzky odborníků, informační a komunikační činnosti, včetně sdělování politických priorit Unie týkajících se obecných cílů programu, výdaje na síť informačních technologií zaměřené na zpracování a výměnu informací a také veškeré další výdaje na technickou a administrativní pomoc, jež Komisi vzniknou při řízení programu.

5. Finanční krytí uvedené v odstavci 1 může zahrnovat výdaje na technickou a správní pomoc nezbytnou pro zajištění přechodu mezi opatřeními přijatými podle rozhodnutí č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES a tímto nařízením.

V případě potřeby lze prostředky pro krytí podobných výdajů zanést do rozpočtu i po roce 2020, s cílem umožnit řízení akcí, jež nebyly dokončeny k 31. prosinci 2020.

6. Odchylně od článku 130 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a v řádně odůvodněných případech může Komise považovat za způsobilé náklady, které se přímo vztahují k provádění podporovaných akcí a činností, a to i v případě, že příjemci vznikly před podáním žádosti o grant.

Článek 25**Ochrana finančních zájmů Unie**

1. Komise přijme vhodná opatření, která zajistí, aby byly při provádění akcí financovaných podle tohoto nařízení finanční zájmy Unie chráněny prevencí podvodů, korupce a jiného protiprávního jednání, účinnými kontrolami a inspekcemi, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími správními a finančními sankcemi.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů a kontrol a inspekcí na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří v rámci programu obdrželi finanční prostředky Unie.

3. OLAF může provádět šetření, včetně kontrol a inspekcí na místě v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96 a v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013, s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou financovanou v rámci programu nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu, které vyplývají z provádění tohoto nařízení, obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a úřad OLAF k provádění těchto auditů a šetření v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

KAPITOLA VIII**Závěrečná ustanovení****Článek 26****Zrušení a přechodná ustanovení**

1. Rozhodnutí č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES se tímto zrušují s účinkem od 1. ledna 2014.

2. Činnosti zahájené k 31. prosinci 2013 na základě rozhodnutí uvedených v odstavci 1 jsou až do svého skončení nadále řízeny v souladu s uvedenými rozhodnutími.

*Článek 27***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA I

PROVÁDĚCÍ OPATŘENÍ PRO ZÁRUČNÍ NÁSTROJ PRO KULTURNÍ A KREATIVNÍ ODVĚTVÍ

Finanční podpora poskytovaná záručním nástrojem musí být vyčleněna pro MSP, mikroorganizace a malé a střední organizace v kulturních a kreativních odvětvích, uzpůsobena zvláštním potřebám těchto odvětví a jako taková označena.

1. Úkoly

Záruční nástroj poskytuje:

- a) záruky zúčastněným finančním zprostředkovatelům z kterékoli země účastníci se záručního nástroje;
- b) zúčastněným finančním zprostředkovatelům dodatečné odborné znalosti pro hodnocení rizik spojených s MSP, mikroorganizacemi a malými a středními organizacemi a s jejich kulturními a kreativními projekty.

2. Výběr zúčastněných finančních zprostředkovatelů

Zúčastněné finanční zprostředkovatele vybere EIF v souladu s osvědčenými tržními postupy a se specifickým cílem uvedeným v čl. 4 písm. c). Kritéria pro výběr zahrnují především:

- a) objem dluhového financování dostupného pro MSP, mikroorganizace a malé a střední organizace;
- b) postupy řízení rizik při poskytování půjček, zejména v souvislosti s kulturními a kreativními projekty;
- c) schopnost vytvořit diverzifikované portfolio půjček a navrhnout MSP, mikroorganizacím a malým a středním organizacím ze všech regionů a odvětví marketingový a propagační plán.

3. Trvání záručního nástroje

Jednotlivé záruky mohou mít splatnost až 10 let.

V souladu s čl. 21 odst. 3 písm. i) finančního nařízení jsou splátky pocházející ze záruk účelově vázány na záruční nástroj na dobu, která nepřekročí období závazku plus 10 let. Splátky, které byly v souladu s ustanoveními příslušných pověřovacích dohod získány na základě činnosti Záručního fondu MEDIA zřízeného před rokem 2014 jsou účelově vázány na záruční nástroj v období 2014–2020. Komise o takto vázaných prostředcích informuje členské státy prostřednictvím Výboru Kreativní Evropy.

4. Budování kapacit

Budováním kapacit v rámci záručního nástroje se rozumí poskytování odborného poradenství zúčastněným finančním zprostředkovatelům s cílem rozšířit jejich porozumění kulturním a kreativním odvětvím (v oblastech, jako je ručení nehmotným majetkem, velikost trhu, který nedosáhl kritické velikosti, a prototypový charakter produktů a služeb) a poskytnout každému zúčastněnému finančnímu zprostředkovateli dodatečné odborné znalosti ohledně vytváření portfolií a hodnocení rizik spojených s kulturními a kreativními projekty.

Prostředky přidělené na budování kapacit činí nejvýše 10 % rozpočtu záručního nástroje.

Poskytovatele v oblasti budování kapacit vybírá za záruční nástroj EIF pod dohledem Komise, a to prostřednictvím veřejného a otevřeného výběrového řízení na základě kritérií, jako je zkušenost s financováním kulturních a tvůrčích odvětví, odborné znalosti, zeměpisný dosah, dodavatelská kapacita a znalost trhu.

5. Rozpočet

Rozpočtové prostředky pokryjí celé náklady záručního nástroje, včetně platebních závazků vůči zúčastněným finančním zprostředkovatelům, jako jsou ztráty ze záruk, poplatky pro EIF za správu zdrojů Unie a veškeré další způsobitelné náklady nebo výdaje.

6. Zviditelňování a zvyšování povědomí

EIF přispívá k propagaci záručního nástroje v evropském bankovním sektoru. Kromě toho každý zúčastněný finanční zprostředkovatel a EIF zajišťují uplatňování náležité úrovně viditelnosti a průhlednosti podpory poskytované v rámci záručního nástroje, a to poskytováním informací o finančních možnostech cílovým MSP, mikroorganizacím a malým a středním organizacím.

Za tímto účelem Komise mimo jiné poskytuje síti kanceláří programu Kreativní Evropa informace, které jsou nezbytné k plnění jejich úkolů.

7. Druhy půjčky

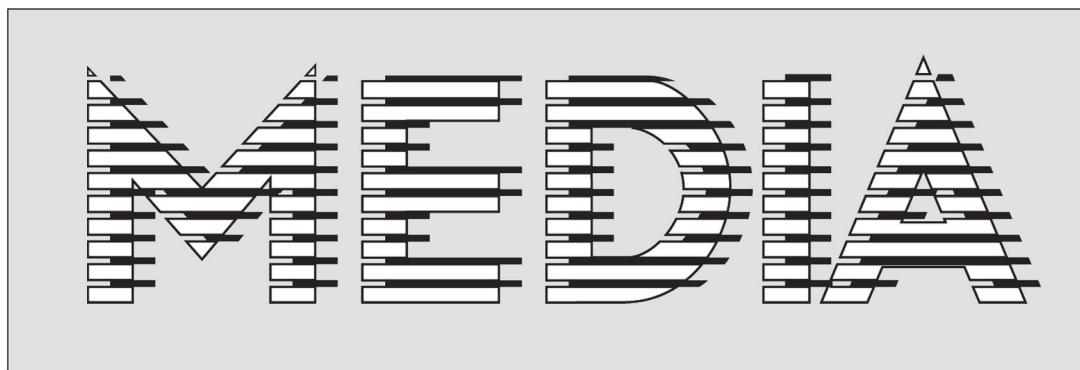
Mezi půjčky, které pokrývá záruční nástroj, patří především:

- a) investice do hmotných či nehmotných aktiv;
 - b) převody podniků;
 - c) pracovní kapitál (jako je průběžné financování, finanční prostředky na pokrytí nedostatečného vlastního kapitálu, hotovostní toky, úvěrové linky).
-

PŘÍLOHA II

LOGO DÍLČÍHO PROGRAMU MEDIA

Logo dílčího programu MEDIA vypadá takto:

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1296/2013

ze dne 11. prosince 2013

o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“) a o změně rozhodnutí č. 283/2010/EU, kterým se zřizuje evropský nástroj mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 46 písm. d), článek 149, čl. 153 odst. 2 písm. a) a čl. 175 třetí pododstavec uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu se sdělením Komise ze dne 29. června 2011 nazvaném „Rozpočet – Evropa 2020“, které doporučuje racionalizovat a zjednodušit nástroje Unie pro financování a posílit jejich zaměření na přidanou hodnotu Unie a na dopady a výsledky, se tímto nařízením zavádí program Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace (dále jen „program“) s cílem zajistit pokračování a rozvoj činností vykonávaných na základě rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1672/2006/ES ⁽⁴⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ⁽⁵⁾, prováděcího rozhodnutí Komise 2012/733/EU ⁽⁶⁾ a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 283/2010/EU, jímž byl zřízen evropský nástroj

mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování ⁽⁷⁾ (dále jen „nástroj mikrofinancování“).

- (2) Evropská rada na svém zasedání dne 17. června 2010 potvrdila návrh Komise ohledně strategie Evropa 2020 pro zaměstnanost a inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění (dále jen „strategie Evropa 2020“), který stanoví pět hlavních cílů (včetně takových, jež se týkají zaměstnanosti, boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, a vzdělávání) a sedm stěžejních iniciativ, které představují ucelený rámec politiky pro nadcházející desetiletí. Závěry Evropské rady obhajovaly úplnou mobilizaci vhodných nástrojů a politik Unie na podporu dosažení společných cílů a vyzvaly členské státy, aby rozšířily své koordinované postupy.

- (3) V souladu s čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) přijala Rada dne 21. října 2010 hlavní směry politik zaměstnanosti, které společně s hlavními směry hospodářských politik členských států a Unie přijatými v souladu s článkem 121 Smlouvy o fungování EU tvoří integrované hlavní směry strategie Evropa 2020. Program by měl přispět k dosahování cílů strategie Evropa 2020, zejména snižování chudoby a cílů v oblasti zaměstnanosti, jak jsou vymezeny v hlavních směrech politik zaměstnanosti. Za tímto účelem by měl program podporovat provádění stěžejních iniciativ se zvláštním ohledem na iniciativy Evropská platforma pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení, Agenda pro nové dovednosti a pracovní místa a Mládež v pohybu, jakož i balíček Opatření pro zaměstnanost mladých lidí.

- (4) Stěžejní iniciativy strategie Evropa 2020 nazvané „Evropská platforma pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení“ a „Unie inovací“ shledávají sociální inovace účinným nástrojem pro řešení sociálních problémů vyplývajících ze stárnutí obyvatelstva, chudoby, nezaměstnanosti, nových způsobů organizace práce a životního stylu a očekávání občanů, co se týče sociální spravedlnosti, vzdělávání a zdravotní péče. Program by měl podporovat opatření na zvýšení počtu sociálních inovací v reakci na sociální potřeby, které nejsou uspokojeny nebo jsou uspokojeny nedostatečně, pokud jde o boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení, podporu vysoké úrovně kvalitní a udržitelné zaměstnanosti, zaručení přiměřené sociální ochrany předcházející chudobě a zlepšování pracovních podmínek a přístupu k odbornému vzdělávání pro skupiny zranitelných osob, s náležitým

⁽¹⁾ Úř. věst. C 143, 22.5.2012, s. 88.

⁽²⁾ Úř. věst. C 225, 27.7.2012, s. 167.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 21. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku)

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1672/2006/ES ze dne 24. října 2006, kterým se zavádí program společenství pro zaměstnanost a sociální solidaritu – Progress (Úř. věst. L 315, 15.11.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2012/733/EU ze dne 26. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011, pokud jde o vyřizování nabídek volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání a opětovné zřízení sítě EURES (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 21).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 283/2010/EU ze dne 25. března 2010, kterým se zřizuje evropský nástroj mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování (Úř. věst. L 87, 7.4.2010, s. 1).

- přihlednutím k úloze regionálních a místních orgánů. Program by měl také fungovat jako katalyzátor pro nadnárodní partnerství a vytváření sítí mezi subjekty veřejného, soukromého a neziskového sektoru a podporovat jejich zapojení do navrhování a uplatňování nových přístupů k řešení naléhavých sociálních potřeb a problémů.
- (5) Především by měl tento program pomoci zjišťovat a analyzovat inovativní řešení a zvýšit jejich praktické uplatňování prostřednictvím experimentování v oblasti sociální politiky s cílem napomáhat v případě potřeby členským státům při zvyšování efektivnosti jejich trhů práce a při dalším zlepšování jejich politiky sociální ochrany a sociálního začleňování. Experimentování v oblasti sociální politiky znamená projektové testování sociálních inovací v praxi. Umožňuje shromažďovat důkazy o proveditelnosti sociálních inovací. Úspěšné nápady by měly být uplatňovány v širším měřítku s finanční podporou z Evropského sociálního fondu (ESF) a z jiných zdrojů.
- (6) Otevřená metoda koordinace jako nástroj, jehož flexibilita a operativní účinnost již byly v oblasti zaměstnanosti a sociální politiky ověřeny, by měla být široce používána a měla by těžit z opatření podporovaných programem.
- (7) Pokrok směrem k sociálně a environmentálně udržitelnému rozvoji v Evropě vyžaduje předvídaní a rozvoj nových dovedností a schopností, které povedou ke zlepšení podmínek pro vytváření pracovních míst, ke zlepšení kvality zaměstnanosti a pracovních podmínek, a to prostřednictvím doprovodného vzdělávání, politiky v oblasti trhu práce a sociální politiky ve spojení s přeměnou průmyslových odvětví a služeb. Program by měl tudíž přispívat k podpoře vytváření kvalitních a udržitelných „zelených“ a „bílých“ pracovních míst a pracovních míst v oblasti IKT, jakož i předvídat a rozvíjet nové dovednosti a schopnosti pro nová kvalitní a udržitelná pracovní místa propojováním politiky zaměstnanosti a sociální politiky s průmyslovými a strukturálními politikami a podporovat přechod k nízkouhlíkovému hospodářství účinně využívajícímu zdroje. Program by měl zejména působit jako katalyzátor výzkumu potenciálu investic do environmentální a sociální oblasti řízených veřejným sektorem pro vytváření pracovních příležitostí a potenciálu místních a regionálních iniciativ v oblasti zaměstnanosti.
- (8) Program by měl případně zohlednit územní rozměr nezaměstnanosti, chudoby a sociálního vyloučení, a zejména rostoucí nerovnosti, které existují v regionech a mezi nimi, mezi venkovskými oblastmi a městy a ve městech.
- (9) Je nutné upevnit sociální rozměr vnitřního trhu. Vzhledem k tomu, že dodržováním práv pracovníků je třeba posilovat důvěru ve vnitřní trh, včetně volného pohybu služeb, je nutné zajistit stejný status právu na volný pohyb jak pro pracovníky, tak pro podnikatele po celém území Unie.
- (10) V souladu se strategií Evropa 2020 by měl program usilovat o ucelený přístup k podpoře kvalitního a udržitelného zaměstnání, k předcházení sociálnímu vyloučení a chudobě a boji proti nim a současně zohledňovat potřebu dodržování rovnosti mezi muži a ženami. Provádění programu by se mělo racionalizovat a zjednodušit, zejména prostřednictvím zavedení souboru společných ustanovení, jež se týkají mimo jiné například obecných cílů a opatření v oblasti sledování a hodnocení. Program by se měl zaměřit na projekty s jasnou přidanou hodnotou Unie, a to bez ohledu na rozsah projektů. Aby bylo dosaženo snížení administrativní zátěže, program by měl podporovat vytvoření a rozvoj sítí a partnerství. Kromě toho by se měly více využívat možnosti zjednodušeného vykazování nákladů (financování paušální částkou nebo pevnou sazbou), zejména při provádění programů mobility, a měla by být zajištěna transparentnost procesu. Program by měl být jednotným kontaktním místem pro poskytovatele mikrofinancování na úrovni Unie zajišťující finanční prostředky na mikroúvěry a sociální podnikání, usnadňující přístup k půjčkám a poskytující jim technickou pomoc.
- (11) Vzhledem k omezenosti zdrojů, jež jsou na tento program k dispozici, a vzhledem k tomu, že tyto zdroje jsou předem přidělovány na různé osy, je třeba se při financování zaměřovat na rozvoj struktur, jež mají jasný multiplikační účinek, který bude přínosný pro další činnosti a iniciativy. Měla by být rovněž přijata vhodná opatření, jež pomohou zabránit jakémukoli překrývání s jinými fondy nebo programy, zejména s ESF, a dvojímu financování.
- (12) Unie by se měla vybavit podklady založenými na správné analýze za účelem podpory tvorby politik v oblasti zaměstnanosti a v sociální oblasti a zároveň věnovat zvláštní pozornost dopadu finanční a hospodářské krize. Takové podklady dodávají vnitrostátním opatřením přidanou hodnotu tím, že poskytují unijní rozměr a porovnání pro shromažďování údajů a vyvíjení statistických nástrojů, metod a společných ukazatelů, aby tak vznikl celkový obraz situace v oblasti zaměstnanosti, sociální politiky a pracovních podmínek v celé Unii a aby bylo zajištěno kvalitní hodnocení účinnosti a účelnosti programů a politik, a mohlo tak být mimo jiné dosaženo cílů strategie Evropa 2020.

- (13) Unie má jedinečné předpoklady poskytnout platformu pro výměnu politik a vzájemné učení mezi zeměmi účastnicími se programu v oblasti zaměstnanosti, sociální ochrany, sociálního začlenění a sociálního podnikání. Znalost politik uplatňovaných v jiných zemích a jejich výsledků, včetně těch dosažených prostřednictvím experimentů v oblasti sociální politiky na místní, regionální a celostátní úrovni, rozšiřuje škálu možností pro tvůrce politik, a tím spouští vývoj nových politik.
- (14) Ústředním bodem sociální politiky Unie je zajistit existenci minimálních standardů a neustálé zlepšování pracovních podmínek v Unii. Unie má důležitou úlohu při zajišťování toho, aby byl legislativní rámec s ohledem na zásady „důstojné práce“ a „inteligentní regulace“ přizpůsoben měnícím se způsobům organizace práce a novým zdravotním a bezpečnostním rizikům. Významnou úlohu má Unie rovněž při financování opatření, jež mají zlepšit dodržování pracovních norem založených na ratifikovaných úmluvách Mezinárodní organizace práce (MOP) a unijních pravidlech na ochranu práv pracovníků. To se týká zejména opatření na zvyšování povědomí (například prostřednictvím sociální značky), šíření informací a podporu diskuse o hlavních výzvách a otázkách politiky, pokud jde o pracovní podmínky, včetně diskuse mezi sociálními partnery a dalšími zúčastněnými subjekty, na podporu rovnováhy pracovního a rodinného života a na zavádění preventivních opatření a zvyšování prevence v oblasti zdraví a bezpečnosti při práci.
- (15) Sociální partneři a organizace občanské společnosti hrají klíčovou roli v podpoře kvalitního zaměstnání, v boji proti sociálnímu vyloučení a chudobě a v boji proti nezaměstnanosti. Sociální partneři a organizace občanské společnosti by proto měli být případně zapojeni do vzájemného učení a do rozvoje, provádění a šíření nových politik. Komise by měla informovat sociální partnery Unie a organizace občanské společnosti o výsledcích týkajících se provádění programu a vyměňovat si s nimi názory na ně.
- (16) Unie usiluje o posílení sociálního rozměru globalizace a boje proti sociálnímu dumpingu tím, že nejen v zemích účastnících se programu, ale i na mezinárodní úrovni podporuje normy zajišťující důstojné pracovní podmínky, a to buď přímo ve vztahu k třetím zemím nebo nepřímo prostřednictvím spolupráce s mezinárodními organizacemi. V souladu s tím je nutno rozvíjet vhodné vztahy s třetími zeměmi, které se programu neúčastní, s cílem přispět k dosažení jeho cílů, a to s ohledem na veškeré důležité dohody mezi těmito zeměmi a Unií. To může zahrnovat účast zástupců těchto třetích zemí na akcích společného zájmu (jako jsou například konference, pracovní setkání a semináře), které se konají v zemích zapojených do programu. Kromě toho by se měla rozvíjet spolupráce s mezinárodními organizacemi, zejména s Mezinárodní organizací práce (MOP) a dalšími příslušnými orgány OSN, Radou Evropy a Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), aby byl program prováděn takovým způsobem, který zohledňuje úlohu těchto organizací.
- (17) V souladu s články 45 a 46 Smlouvy o fungování EU obsahuje nařízení (EU) č. 492/2011 ustanovení k dosažení nediskriminačního volného pohybu pracovníků zajištěním úzké spolupráce mezi ústředními službami zaměstnanosti členských států a Komisí. Síť EURES, což je Evropská síť služeb zaměstnanosti, by měla podporovat lepší fungování trhů práce usnadněním dobrovolné nadnárodní přeshraniční geografické mobility pracovníků, umožněním větší transparentnosti na trhu práce, zajištěním vyřizování nabídek volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání a podporou činností v oblasti služeb týkajících se umístění, nábory pracovníků, poradenství a vedení na národní i přeshraniční úrovni, a tím přispívat k cílům strategie Evropa 2020. Členské státy by měly být případně vybízeny k případné integraci služeb EURES za účelem jejich dostupnosti v jednom kontaktním místě.
- (18) Rozsah působnosti sítě EURES by se měl rozšířit tak, aby v návaznosti na výzvy k předkládání návrhů síť zahrnovala vytváření a podporu cílených programů mobility na úrovni Unie s cílem obsazovat volná pracovní místa tam, kde byly zjištěny nedostatky trhu práce. V souladu s článkem 47 Smlouvy o fungování EU by měly tyto programy podporovat usnadňování dobrovolné mobility mladých pracovníků v Unii. Cílenými programy mobility, jako jsou takové, založené na přípravné akci „Tvoje první práce přes EURES“, by měl být mladým lidem ulehčen přístup k nabídkám zaměstnání a k přijímání do zaměstnání v jiném členském státě a zaměstnavatelé by měli být povzbuzeni k nabízení pracovních míst mladým mobilním zaměstnancům. Programy mobility by však neměly odrazovat Unii a členské státy od toho, aby pomáhaly mladým lidem najít si svou první práci ve svém domovském státě.
- (19) V mnoha příhraničních regionech hrají přeshraniční partnerství EURES důležitou roli při vytváření skutečného evropského trhu práce. Každé přeshraniční partnerství EURES zahrnuje alespoň dva členské státy nebo jeden členský stát a další zúčastněnou zemi. Proto mají jasnou horizontální povahu a jsou zdrojem přidané hodnoty pro Unii. Přeshraniční partnerství EURES by proto měla být nadále podporována horizontálními činnostmi Unie, s možností být doplňovány vnitrostátními zdroji nebo ESF.

- (20) Hodnocení činnosti sítě EURES by mělo zohledňovat kvalitativní a kvantitativní kritéria. Jelikož umístění odchozích pracovníků v jednom členském státě mají za následek umístění příchozích pracovníků v jiném členském státě a závisí na stále se měnící situaci na trhu práce a souvisejících formách mobility, mělo by se hodnocení zaměřovat nejen na uvedená umístování příchozích nebo odchozích pracovníků v jednotlivých členských státech, ale rovněž na souhrnné údaje na úrovni Unie. Kromě toho je třeba pamatovat na to, že výsledkem poradenství nemusí být vždy měřitelná mobilita nebo obsazení pracovních míst.
- (21) Strategie Evropa 2020, a zejména hlavní směr 7 stanovený rozhodnutím Rady 2010/707/EU⁽¹⁾, shledává samostatnou výdělečnou činnost a podnikání jako zásadní předpoklad pro dosažení inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění.
- (22) Nedostatečný přístup k úvěrům a nedostatečný vlastní nebo kvazivlastní kapitál je jednou z hlavních překážek zakládání podniků, zejména u osob nejvíce vzdálených trhu práce. Úsilí Unie a jednotlivých států v této oblasti je nutno zintenzívnit, aby se zvýšila nabídka a přístup k mikrofinancování a uspokojila poptávka těch, kteří to nejvíce potřebují, a zejména nezaměstnaných, žen a zranitelných osob, které chtějí založit nebo dále rozvíjet mikropodnik, a to i na základě samostatné výdělečné činnosti, ale nemají přístup k úvěrům. Mikropodniky také představují většinu nově zakládaných společností v Unii. Poskytování mikroúvěrů by proto mělo umožnit dosažení přidané hodnoty a konkrétních výsledků v nejkratší možné době. Jako první krok zřídily Evropský parlament a Rada v roce 2010 nástroj mikrofinancování. Komunikační opatření týkající se možností mikrofinancování na úrovni Unie a členských států by měla být zlepšena, aby se toto mikrofinancování lépe dostalo k těm, kteří ho potřebují.
- (23) Mikrofinancování a podpora sociálního podnikání by měly dosáhnout až k potenciálním příjemcům a měly by mít dlouhodobý dopad. Měly by přispívat k vysoké míře kvalitní a udržitelné zaměstnanosti a sloužit jako katalyzátor hospodářské politiky a politiky místního rozvoje. Opatření zahrnující mikrofinancování a sociální podnikání by měla být doprovázena instruktážními a školicími programy a všemi relevantními informacemi, které by měly být pravidelně aktualizovány a zpřístupňovány veřejnosti dotyčnými poskytovateli finančních prostředků, s cílem maximalizovat příležitosti na vybudování životaschopných mikropodniků. Za tímto účelem je nutné, aby byly poskytovány odpovídající finanční prostředky, zejména z ESF.
- (24) Větší zpřístupnění mikrofinancování na mladém mikrofinančním trhu Unie vyžaduje zvýšení institucionální způsobilosti poskytovatelů mikrofinancování a zejména nebankovních mikrofinančních institucí, kterou je nutno posílit v souladu se sdělením Komise ze dne 13. listopadu 2007 nazvaném „Evropská iniciativa pro rozvoj mikroúvěrů na podporu růstu a zaměstnanosti“ a zprávou Komise ze dne 25. července 2008 nazvanou „Podpora žen-inovátorek a podnikání žen“.
- (25) Sociální ekonomika a sociální podnikání tvoří nedílnou součást evropského pluralitního sociálně tržního hospodářství a hrají důležitou úlohu při zajišťování většího sociálního sblížení v Evropě. Jsou založeny na zásadách solidarity a odpovědnosti, nadřazenosti jednotlivce a sociálních cílů nad kapitálem a na podpoře sociální odpovědnosti, sociální soudržnosti a sociálního začleňování. Sociální podniky mohou být hnací silou společenských změn tím, že nabízejí inovativní řešení, podporují trhy práce podporující začlenění a sociální služby dostupné pro všechny. Významně tak přispívají k plnění cílů strategie Evropa 2020. Program by měl zlepšit přístup sociálních podniků k různým druhům finančních prostředků poskytnutím vhodných nástrojů, aby byly pokryty jejich specifické finanční potřeby po celou dobu jejich životního cyklu.
- (26) Aby se využily zkušenosti takových subjektů, jako je skupina Evropské investiční banky, měla by Komise provádět opatření zahrnující mikrofinancování a sociální podnikání nepřímou, a to tím, že úkoly plnění rozpočtu svěří těmto subjektům v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady („finanční nařízení“)⁽²⁾ Použitím prostředků Unie se soustředí pákový efekt mezinárodních finančních institucí a jiných investorů, vytváří se součinnost mezi členským státem a opatřením Unie a sjednocují přístupy. Tím se zlepšuje přístup k finančním prostředkům pro konkrétní rizikové skupiny a mladé lidi, jakož i dosah mikrofinancování. Přístup k finančním prostředkům pro mikropodniky, včetně samostatně výdělečně činných osob a sociálních podniků, se také zlepšuje. Příspěvek Unie tak napomáhá rozvoji nově vznikajícího sektoru sociálního podnikání a mikrofinančního trhu v Unii a podporuje přeshraniční aktivity. Opatření Unie by měla doplňovat využívání finančních nástrojů pro mikrofinancování a sociální podnikání ze strany členských států. Subjekty, které budou mít na starost provádění opatření, by měly zajistit přidanou hodnotu a zabránit dvojímu financování z prostředků Unie.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/707/EU ze dne 21. října 2010 o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států (Úř. věst. L 308, 24.11.2010, s. 46).

⁽²⁾ Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (27) Program by měl v souladu se strategií Evropa 2020 přispět k řešení naléhavých problémů nezaměstnanosti mladých lidí. Mladým lidem by proto měla být otevřena budoucnost a perspektiva, že budou hrát klíčovou úlohu v rozvoji evropské společnosti a hospodářství, což je v době krize zvláště důležité.
- (28) Program by se měl rovněž zaměřit na zvláštní úlohu a význam malých podniků, pokud jde o odbornou přípravu, odborné konzultace a tradiční know-how, a zajistit přístup mladých lidí k mikrofinancování. Program by měl usnadnit výměnu osvědčených postupů v těchto oblastech mezi členskými státy a dalšími zeměmi, které se programu účastní.
- (29) Opatření v rámci programu by měla podporovat provádění doporučení Rady ze dne 22. dubna 2013⁽¹⁾ o zavedení záruky pro mladé lidi členskými státy a subjekty trhu práce. Uvedené doporučení uvádí, že všichni mladí lidé mladší 25 let by měli obdržet ve lhůtě čtyř měsíců od okamžiku, kdy se stali nezaměstnanými nebo ukončili formální vzdělávání, kvalitní nabídku zaměstnání, dalšího vzdělávání, učňovského programu nebo výcviku. Program by měl usnadnit výměnu osvědčených postupů v této oblasti mezi členskými státy a dalšími zeměmi, které se programu účastní.
- (30) Podle čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen "Smlouva o EU") a článku 8 Smlouvy o fungování EU je nezbytné zajistit, aby program přispíval k podpoře rovnosti žen a mužů ve všech svých osách a činnostech, a to mimo jiné začleňováním hlediska rovnosti žen a mužů, popřípadě prostřednictvím zvláštních opatření na podporu zaměstnanosti žen a sociálního začleňování. Podle článku 10 Smlouvy o fungování EU by měl program zajistit, aby provádění jeho priorit přispělo k boji proti diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace. Mělo by se provádět sledování a hodnocení s cílem posoudit způsob, jakým jsou v činnostech programu řešena opatření proti diskriminaci.
- (31) Program Progress pro období 2007-2013 obsahuje oddíly nazvané „Boj proti diskriminaci a rozmanitost“ a „Rovnost žen a mužů“, které mají pokračovat a dále se rozvíjet v rámci programu Práva, rovnosti a občanství pro období 2014-2020. Je však mimořádně důležité se i nadále důkladně soustředit na otázky rovnosti žen a mužů a zákazu diskriminace ve všech příslušných iniciativách a činnostech v rámci tohoto programu, především v oblasti zvýšení účasti žen na trhu práce, zlepšení jejich pracovních podmínek a prosazování větší rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem.
- (32) Podle článku 9 Smlouvy o fungování EU a cílů strategie Evropa 2020 by měl program přispět k zajištění vysoké úrovně kvalitního a udržitelného zaměstnání, k zaručení přiměřené sociální ochrany, k boji proti chudobě a sociálnímu vyloučení a měl by zohlednit požadavky na vysokou úroveň ochrany lidského zdraví.
- (33) Tento program by měl doplňovat jiné programy Unie, přičemž je nutné si uvědomit, že každý z nástrojů by měl fungovat v souladu se svými vlastními konkrétními postupy. Jedny a tytéž způsobilé náklady by tedy neměly být financovány z více zdrojů. V zájmu dosažení přidané hodnoty a výrazného vlivu financování Unie by měla vzniknout úzká součinnost mezi programem, ostatními programy Unie a strukturálními fondy, zejména ESF a Iniciativou na podporu zaměstnanosti mladých lidí. Program by měl doplňovat jiné programy Unie a iniciativy zaměřené na boj proti nezaměstnanosti mladých lidí.
- (34) Program by měl být prováděn tak, aby usnadnil zapojení příslušného orgánu či orgánů každého členského státu do naplňování jeho cílů.
- (35) Aby se zajistila účinnější komunikace s veřejností posílením provázanosti komunikačních činností vyvíjených z podnětu Komise, měly by prostředky přidělené na informační a komunikační činnosti v rámci tohoto programu rovněž přispět k horizontální komunikaci a k poskytování informací o politických prioritách Unie související s všeobecnými cíli tohoto programu.
- (36) Toto nařízení stanoví finanční krytí pro celou dobu trvání programu, které představuje pro Evropský parlament a Radu během ročního rozpočtového procesu hlavní referenční částku ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, o spolupráci v rozpočtových záležitostech a o řádném finančním řízení⁽²⁾.
- (37) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny prostřednictvím přiměřených opatření v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných sankcí v souladu s finančním nařízením.

⁽¹⁾ Doporučení Rady ze dne 22. dubna 2013 o zavedení záruk pro mladé lidi (Úř. věst. C 120, 26.4.2013, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1

(38) Za účelem zajištění odpovídající a dostatečně flexibilní reakce na změněné potřeby a související politické priority po celou dobu trvání programu, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o každoroční přerozdělování finančních prostředků mezi osami a na jednotlivé tematické oddíly v rámci os programu. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(39) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení, by měly být prováděcí pravomoci svěřeny Komisi. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.

(40) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu jejich rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tímto nařízením se zřizuje program Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace (dále jen „program“), jehož cílem je přispívat k provádění strategie Evropa 2020, včetně jejích hlavních cílů, integrovaných hlavních směrů a stěžejních iniciativ poskytováním finanční podpory na cíle Unie, pokud jde o podporu vysoké úrovně kvalitní a udržitelné zaměstnanosti, zaručení přiměřené a důstojné sociální ochrany, boj proti sociálnímu vyloučení a chudobě a zlepšování pracovních podmínek.

2. Program je účinný od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „sociálním podnikem“ podnik, bez ohledu na jeho právní formu, který:

a) má v souladu se zakladatelskou smlouvou, stanovami nebo jiným právním dokumentem, jímž se zakládá, jako svůj hlavní cíl spíše dosažení měřitelného, pozitivního sociálního dopadu než vytváření zisku pro své vlastníky, společníky a akcionáře, a který:

i) poskytuje služby nebo zboží se sociální návratností nebo

ii) používá metodu výroby zboží či poskytování služeb, která zahrnuje podnikem vytyčený sociální cíl;

b) používá své zisky především k dosažení svého primárního cíle a má zavedeny předem definované postupy a pravidla pro rozdělování zisku akcionářům a vlastníkům, s cílem zajistit, aby takové rozdělování zisku neohrozilo primární cíl; a

c) je řízen podnikatelským, odpovědným a transparentním způsobem, zejména prostřednictvím zapojení zaměstnanců, zákazníků nebo zúčastněných subjektů, kterých se týká jeho podnikatelská činnost;

2) „mikrouvěrem“ půjčka do výše 25 000 EUR;

3) „mikropodnikem“ podnik, včetně samostatně výdělečně činné osoby, který v souladu s doporučením Komise 2003/361/ES zaměstnává méně než 10 osob a jehož roční obrát nebo bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 2 miliony EUR⁽²⁾;

4) pojem „mikrofinancování“ zahrnuje záruky, mikrouvěry, vlastní nebo kvazivlastní kapitál ve vztahu k osobám a mikropodnikům, pro něž je obtížné získat přístup k úvěru;

5) „sociálními inovacemi“ inovace, které jsou sociální ve výsledcích i prostředcích a zejména takové, které se týkají vzniku a realizace nových nápadů (ohledně produktů, služeb a modelů), jež současně naplňují sociální potřeby a vytvářejí nové sociální vztahy nebo spolupráci, čímž jsou pro společnost prospěšné a zvyšují její schopnost jednat;

⁽²⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

- 6) „experimentováním v oblasti sociální politiky“ opatření v oblasti politiky, která inovativně reagují na sociální potřeby, jsou prováděny v malém měřítku a v podmínkách, které umožňují měřit jejich dopad předtím, než budou opakovány v širším měřítku, pokud se ukáže, že jsou jejich výsledky přesvědčivé.

Článek 3

Struktura programu

1. Program se skládá z těchto tří doplňkových os:

- a) osa týkající se programu Progress, která přispívá k vypracování, provádění, sledování a hodnocení nástrojů a politik Unie uvedených v článku 1 a příslušných ustanovení práva Unie, a která podporuje tvorbu politik podložených fakty, sociální inovace a sociální pokrok ve spolupráci se sociálními partnery, organizacemi občanské společnosti a veřejnými a soukromými subjekty;
- b) osa týkající se sítě EURES, která podporuje činnosti prováděné sítí EURES, tj. specializované služby určené státu EHP a Švýcarskou konfederací spolu se sociálními partnery, dalšími poskytovateli služeb zaměstnanosti a dalšími zúčastněnými stranami, za účelem rozvoje výměny a šíření informací a dalších forem spolupráce, jako jsou přeshraniční partnerství, na podporu dobrovolné geografické mobility pro pracovníky na spravedlivém základě a s cílem přispět k vysoké úrovni kvalitní a udržitelné zaměstnanosti;
- c) osa týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání, která zvyšuje přístup k financování a jeho dostupnost pro právnické a fyzické osoby podle článku 26.

2. Společná ustanovení této hlavy se vztahují na všechny tři osy uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c), spolu se zvláštními ustanoveními hlavy II.

Článek 4

Obecné cíle programu

1. Program usiluje o dosažení těchto obecných cílů:

- a) posilovat vlastní odpovědnost mezi tvůrci politik na všech úrovních a realizovat konkrétní, koordinovaná a inovativní opatření na úrovni Unie i jednotlivých členských států, pokud jde o dosahování cílů Unie v oblastech uvedených v článku 1, a to v úzké spolupráci se sociálními partnery, organizacemi občanské společnosti a veřejnými a soukromými subjekty,
- b) podporovat vypracování přiměřených, dostupných a účinných systémů sociální ochrany a trhů práce a usnadnit reformu politiky v oblastech uvedených v článku 1, zejména podporou důstojné práce a důstojných pracovních

podmínek, kultury prevence v oblasti zdraví a bezpečnosti při práci, větší rovnováhy pracovního a rodinného života a řádné správy věcí veřejných pro sociální cíle, včetně sbližování, jakož i vzájemného učení a sociální inovace;

- c) zajistit účinné uplatňování práva Unie v záležitostech souvisejících s oblastmi uvedenými v článku 1 a v případě potřeby přispívat k modernizaci práva Unie v souladu se zásadami důstojné práce a s ohledem na zásady inteligentní regulace;

- d) podporovat dobrovolnou geografickou mobilitu pracovníků na spravedlivém základě a zvýšit pracovní příležitosti rozvíjením vysoce kvalitních trhů práce v Unii podporujících začlenění, které jsou otevřené a přístupné všem, při respektování práv pracovníků na celém území Unie, včetně volného pohybu;

- e) podporovat zaměstnanost a sociální začlenění zvyšováním dostupnosti a přístupnosti mikrofinancování pro ohrožené osoby, které chtějí založit mikropodnik, jakož i pro stávající mikropodniky a zlepšením přístupu sociálních podniků k finančním prostředkům.

2. Při sledování těchto cílů se program ve všech svých osách a opatřeních snaží:

- a) věnovat zvláštní pozornost zranitelným skupinám, jako jsou mladí lidé;
- b) podporovat rovnost žen a mužů, a to mimo jiné uplatňováním hlediska rovnosti pohlaví, popřípadě sestavováním rozpočtů s ohledem na rovnost žen a mužů;

- c) bojovat proti diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace;

- d) při definování a provádění politik a činností Unie podporovat vysokou úroveň kvalitní a udržitelné zaměstnanosti, zaručit přiměřenou a důstojnou sociální ochranu, bojovat proti dlouhodobé nezaměstnanosti a proti chudobě a sociálnímu vyloučení.

Článek 5

Rozpočet

1. Finanční krytí na provádění programu na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 činí 919 469 000 EUR, v současných cenách.

2. Na jednotlivé osy programu podle čl. 3 odst. 1 se přidělují tyto orientační procentní podíly:

- a) 61 % na osu týkající se programu Progress;

- b) 18 % na osu týkající se sítě EURES;
- c) 21 % na osu týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání.

3. Komise může využít až 2 % částky finančního krytí uvedené v odstavci 1 na financování operačních výdajů na podporu provádění programu.

4. Komise může využít částku finančního krytí uvedenou v odstavci 1 na financování technické nebo správní pomoci, zejména v souvislosti s auditem, externím zajišťováním překladu, schůzkami odborníků a informačními a komunikačními činnostmi ke vzájemnému prospěchu Komise a příjemců.

5. Roční prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.

Článek 6

Společná opatření

Opatření způsobilá k financování v rámci programu lze provádět společně s jinými nástroji Unie za předpokladu, že tato opatření splňují cíle programu i jiných dotčených nástrojů.

Článek 7

Soudržnost a doplňkovost

1. Komise ve spolupráci s členskými státy zajistí, aby činnosti prováděné v rámci programu byly v souladu s příslušnými opatřeními Unie, jako jsou evropské strukturální a investiční fondy (ESIF), jak je uvedeno ve společném strategickém rámci stanoveném nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013⁽¹⁾, a zejména v rámci ESF, a aby tato opatření doplňovaly.

2. Tento program doplňuje jiné programy Unie, aniž jsou dotčeny specifické postupy těchto programů. U těchto způsobilých nákladů nesmí docházet k dvojímu financování a mezi programem, jinými programy Unie a ESIF, zejména ESF, se rozvíjí úzká součinnost.

3. Činnosti podporované v rámci programu musí být v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, včetně pravidel státní podpory, a základními úmluvami MOP.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, jichž se týká společný strategický rámec, o obecných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti (Viz strana 320 v tomto čísle Úředního věstníku).

4. Soudržnost a doplňkovost je zajišťována také aktivním zapojením orgánů místní a regionální správy.

Článek 8

Spolupráce s příslušnými orgány

Komise naváže nezbytné spojení s Výborem pro zaměstnanost, Výborem pro sociální ochranu a Poradním výborem pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci, skupinou generálních ředitelů pro pracovní vztahy a Poradním výborem pro volný pohyb pracovníků, aby bylo zajištěno jejich pravidelné a řádné informování o pokroku v provádění programu. Komise rovněž informuje ostatní výbory, které se zabývají politikami, nástroji a opatřeními souvisejícími s programem.

Článek 9

Šíření výsledků a komunikace

1. Komise informuje zúčastněné subjekty Unie, včetně sociálních partnerů a organizací občanské společnosti, o výsledcích týkajících se provádění programu a podněcuje k výměně názorů na ně.

2. Výsledky opatření prováděných v rámci tohoto programu je nutno pravidelně a vhodně sdělovat a šířit a poskytovat je Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, jakož i sociálním partnerům a veřejnosti s cílem maximalizovat jejich dopad, udržitelnost a přidanou hodnotu Unie.

3. Komunikační činnosti musí rovněž přispívat ke sdělování politických priorit Unie, souvisejí-li s všeobecnými cíli tohoto nařízení, a poskytovat informace o uvedených prioritách veřejnosti.

Článek 10

Finanční ustanovení

1. Komise řídí program v souladu s finančním nařízením.

2. Grantová dohoda upřesní, která část finančního příspěvku Unie bude založena na proplácení skutečných způsobilých nákladů a která část bude založena na pevných sazbách, jednotkových nákladech nebo paušálních částkách.

Článek 11

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná preventivní opatření k zajištění toho, aby byly při provádění akcí financovaných podle tohoto programu finanční zájmy Unie chráněny proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním, a to účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáváním prostředků, především formou kompenzací,

neoprávněně vyplacených částek a případně ukládáním účinných, přiměřených a odrazujících sankcí v souladu s článkem 325 Smlouvy o fungování EU, s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ⁽¹⁾ a s finančním nařízením.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr jsou zmocněni ke kontrole všech dokladů a ke kontrole na místě všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi prostředky Unie v rámci tohoto programu.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) může provádět vyšetřování včetně kontrol a inspekci na místě v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽²⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽³⁾, s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou, které jsou financovány v rámci programu, nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí smlouvy, dohody o grantu nebo rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto programu obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a úřad OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování zmíněných v uvedených odstavcích v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

Článek 12

Sledování

Za účelem pravidelného sledování programu a provádění případných nezbytných úprav priorit svých politik a finančních priorit vypracovává Komise úvodní kontrolní zprávu ohledně kvalitativních a kvantitativních aspektů týkající se prvního roku, po které následují tři zprávy za následující dvouletá období, a zasílá je Evropskému parlamentu a Radě. Tyto zprávy jsou také pro informaci předávány Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Tyto zprávy pokrývají výsledky programu a to, do jaké míry byly prostřednictvím jeho činností dodrženy zásady rovnosti žen a mužů a hlediska rovnosti žen a mužů, a jak byly řešeny otázky zákazu diskriminace, včetně problematiky přístupnosti. Tyto zprávy jsou v zájmu posílení transparentnosti programu zpřístupněny veřejnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekci na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

Článek 13

Hodnocení

1. Do 1. července 2017 bude provedeno vyhodnocení programu v polovině období, posuzující, na kvalitativním a kvantitativním základě, jakého pokroku bylo dosaženo při plnění cílů programu, reagující na sociální situaci v rámci Unie a jakékoli zásadní změny zavedené na základě právních předpisů Unie, zjišťující, zda jsou zdroje programu účelně vynakládány a jaká je jeho přidaná hodnota pro Unii. Výsledky uvedeného hodnocení v polovině období budou předloženy Evropskému parlamentu a Radě.

2. Pokud hodnocení uvedené v odstavci 1 tohoto článku nebo hodnocení prováděné podle článku 19 rozhodnutí č. 1672/2006/ES nebo článku 9 rozhodnutí č. 283/2010/EU odhalí, že program má závažné nedostatky, Komise případně předloží návrh Evropskému parlamentu a Radě, včetně příslušných změn programu, které by zohlednily výsledky tohoto hodnocení.

3. Před předložením návrhu na prodloužení programu na období po roce 2020 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů hodnocení silných a slabých stránek koncepce programu v období 2014 až 2020.

4. Nejpozději 31. prosince 2022 Komise zpětně vyhodnotí dopad tohoto programu a jeho přidanou hodnotu pro Unii, a uvedenou hodnotící zprávu předá Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Tato zpráva se zpřístupní veřejnosti.

HLAVA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE JEDNOTLIVÝCH OS PROGRAMU

KAPITOLA I

Osa týkající se programu Progress

Článek 14

Tematické oddíly a financování

1. V rámci osy týkající se programu Progress jsou podporována opatření v jednom nebo více tematických oddílech uvedených v písmenech a), b) a c). Orientační rozdělení prostředků vyčleněných podle čl. 5 odst. 2 písm. a) na různé oddíly musí po celé období programu respektovat tyto minimální procentní podíly:

- a) zaměstnanost, především boj proti nezaměstnanosti mladých lidí: 20 %;
- b) sociální ochrana, sociální začlenění a snížení a prevence chudoby: 50 %;
- c) pracovní podmínky: 10 %.

Zbylé prostředky jsou vyčleněny na jeden či více tematických oddílů uvedených v písmenech a), b) a c) nebo na jejich kombinaci.

2. Z celkového přidělu na osu týkající se programu Progress a v rámci jeho jednotlivých tematických oddílů je 15 až 20 % přiděleno na podporu sociálního experimentování jakožto metody pro testování a hodnocení inovativních řešení s cílem rozšířit rozsah jejich využívání.

Článek 15

Specifické cíle

Kromě obecných cílů stanovených v článku 4 má osa týkající se programu Progress rovněž tyto specifické cíle:

- a) vytvářet a šířit vysoce kvalitní srovnávací analytické znalosti s cílem zajistit, aby politiky Unie v oblastech uvedených v článku 1 byly založeny na odůvodněných skutečnostech a odpovídaly potřebám, problémům a podmínkám v jednotlivých členských státech a ostatních zemích, které se programu účastní;
- b) usnadňovat účinné sdílení informací podporující začlenění, vzájemné učení a dialog o politikách Unie v oblastech uvedených v článku 1 na unijní, vnitrostátní a mezinárodní úrovni s cílem pomoci členským státům a dalším zemím, které se programu účastní, při tvorbě jejich politik a členským státům při uplatňování práva Unie;
- c) poskytovat finanční podporu pro testování inovací sociální politiky a politiky trhu práce a případně pro zvyšování způsobilosti hlavních aktérů navrhnout a provádět experimentování v oblasti sociální politiky a pro zpřístupňování důležitých znalostí a zkušeností;
- d) poskytovat unijním a vnitrostátním organizacím finanční podporu, aby mohly zvyšovat svou způsobilost rozvíjet, prosazovat a podporovat provádění nástrojů a politik Unie uvedených v článku 1 a příslušných ustanoveních práva Unie.

Článek 16

Druhy opatření

V rámci osy týkající se programu Progress lze financovat tyto druhy opatření:

1. Analytické činnosti:

- a) shromažďování údajů a statistických informací, při zohlednění kvalitativních i kvantitativních kritérií a tvorba společných metodik, třídění, mikrosimulací, ukazatelů a srovnávacích kritérií, rozčleněných případně podle pohlaví a věkových skupin;

b) průzkumy, studie, analýzy a zprávy, mimo jiné prostřednictvím financování sítí odborníků a vybudování odborného zázemí pro tematické oddíly;

c) kvalitativní a kvantitativní hodnocení a posouzení dopadů prováděné veřejnými i soukromými subjekty,

d) sledování a posuzování provádění a uplatňování práva Unie;

e) příprava a realizace sociálního experimentování jakožto metody pro testování a hodnocení inovativních řešení s cílem rozšířit rozsah jejich využívání;

f) šíření výsledků uvedených analytických činností.

2. Činnosti v oblasti vzájemného učení, zvyšování informovanosti a šíření informací:

a) výměna a šíření osvědčených postupů, inovativních přístupů a zkušeností, provádění vzájemných hodnocení, srovnávání účinnosti a vzájemné učení na evropské úrovni;

b) akce, konference a semináře v rámci předsednictví Rady;

c) odborná příprava právníků a politických subjektů;

d) vypracovávání a zveřejňování příruček, zpráv a vzdělávacích materiálů a opatření v oblasti informování, komunikace a medializace opatření podporovaných tímto programem;

e) informační a komunikační činnosti;

f) vývoj a údržba informačních systémů umožňujících výměnu a šíření informací o politice a právních předpisech Unie a informací týkajících se trhu práce.

3. Podpora v souvislosti s:

a) provozními náklady klíčových sítí na úrovni Unie, jejichž činnosti souvisejí s cíli osy Progress a přispívají k jejich plnění;

b) zvyšováním způsobilosti státní správy a specializovaných služeb, jež zodpovídají za podporu geografické mobility, určené členskými státy a poskytovateli mikroúvěrů;

c) organizováním pracovních skupin státních úředníků za účelem sledování uplatňování práva Unie;

- d) vytvářením sítí a spoluprací mezi specializovanými orgány a dalšími příslušnými zúčastněnými subjekty, celostátními, regionálními a místními orgány a službami zaměstnanosti na evropské úrovni;
- e) financováním středisek pro sledování na evropské úrovni, a to i v souvislosti s klíčovými tematickými oddíly;
- f) výměnou zaměstnanců mezi vnitrostátními správami.

Článek 17

Spolufinancování ze strany Unie

Pokud jsou činnosti v rámci osy týkající se programu Progress financovány na základě výzvy k předkládání návrhů, lze na ně získat spolufinancování Unii, které obecně nesmí překročit 80 % celkových způsobilých výdajů. Finanční podpora přesahující tento strop smí být poskytnuta pouze v řádně odůvodněných výjimečných případech.

Článek 18

Účast

1. Osy týkající se programu Progress se mohou účastnit:
 - a) členské státy;
 - b) země EHP v souladu s Dohodou o EHP a členské státy ESVO;
 - c) kandidátské země a potenciální kandidáti, v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami stanovenými v rámcových dohodách s nimi uzavřenými o jejich účasti v programech Unie.
2. Osy týkající se programu Progress se mohou účastnit všechny veřejné nebo soukromé subjekty, účastníci a instituce, a to zejména:
 - a) celostátní, regionální a místní orgány veřejné správy;
 - b) služby zaměstnanosti;
 - c) specializované orgány stanovené podle práva Unie;
 - d) sociální partneři;
 - e) nevládní organizace;
 - f) vysokoškolské instituce a výzkumné ústavy;
 - g) odborníci na problematiku hodnocení a posuzování dopadů;
 - h) vnitrostátní statistické úřady;
 - i) sdělovací prostředky.

3. Komise může spolupracovat s mezinárodními organizacemi, zejména s Radou Evropy, OECD, MOP a s jinými orgány OSN a se Světovou bankou.

4. Komise může spolupracovat s třetími zeměmi, které se neúčastní programu. Zástupci těchto třetích zemí se mohou účastnit akcí společného zájmu (například konferencí, pracovních setkání a seminářů), které se konají v zemích účastnících se programu, a náklady na jejich účast mohou být kryty v rámci programu.

KAPITOLA II

Osa týkající se sítě EURES

Článek 19

Tematické oddíly a financování

V rámci osy týkající se sítě EURES jsou podporována opatření v jednom nebo více tematických oddílech uvedených v písmenech a), b) a c). Orientační rozdělení prostředků vyčleněných podle čl. 5 odst. 2 písm. b) mezi různé oddíly musí po celé období programu respektovat tyto minimální procentní podíly:

- a) transparentnost, pokud jde o volná pracovní místa, žádosti a jakékoli další související informace pro žadatele a zaměstnavatele: 32 %;
- b) rozvoj služeb pro nábor a umísťování pracovníků do zaměstnání prostřednictvím vyřizování nabídek volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání na úrovni Unie, především prostřednictvím cílených programů mobility: 30 %;
- c) přeshraniční partnerství: 18 %.

Zbýlé prostředky jsou vyčleněny na jeden či více tematických oddílů uvedených v písmenech a), b) nebo c) nebo na jejich kombinaci.

Článek 20

Specifické cíle

Kromě obecných cílů stanovených v článku 4 má osa týkající se sítě EURES rovněž tyto specifické cíle:

- a) zajistit, aby volná pracovní místa, žádosti o zaměstnání a příslušné informace a rady a všechny související informace, jako jsou informace týkající se životních a pracovních podmínek, byly pro potenciální žadatele a zaměstnavatele transparentní. Toho bude dosaženo prostřednictvím jejich výměny a šíření na nadnárodní, meziregionální a přeshraniční úrovni použitím standardních forem interoperability v případě nabídky volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání a také využitím dalších vhodných prostředků, jako je individuální poradenství a odborné vedení, především v případě osob s nízkou kvalifikací;

- b) podporovat poskytování služeb sítě EURES pro nábor a umístění pracovníků do kvalitního a udržitelného zaměstnání prostřednictvím vyřizování nabídek volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání; podpora služeb sítě EURES zahrnuje různé fáze umísťování pracovníků od přípravy před nástupem do zaměstnání až po následnou pomoc po umístění do zaměstnání s cílem zajistit úspěšné začlenění žadatele do trhu práce; tyto podpůrné služby mohou zahrnovat cílené programy mobility k obsazení volných pracovních míst v určitém odvětví, profesi, zemi nebo skupině zemí nebo pro určité skupiny pracovníků, jako jsou mladí lidé, se sklonem k mobilitě, pokud byla zjištěna zřejmá ekonomická potřeba.

Článek 21

Druhy opatření

Osy týkající se sítě EURES lze použít k financování opatření k podpoře dobrovolné mobility jednotlivců v rámci Unie na spravedlivém základě a k odstranění překážek mobility, především pokud jde o:

- a) rozvoj a činnosti přeshraničních partnerství sítě EURES, pokud to požadují útvary s územní odpovědností za příhraniční oblasti;
- b) poskytování informací, poradenství, služeb v oblasti umísťování a náboru přeshraničních pracovníků;
- c) vytvoření vícejazyčné digitální platformy pro vyřizování nabídek pracovních míst a žádostí o zaměstnání;
- d) vytvoření cílených programů mobility, na základě výzev k předkládání návrhů, k obsazení volných pracovních míst tam, kde byly zjištěny nedostatky trhu práce, nebo na pomoc pracovníkům se sklonem k mobilitě a pokud byla zjištěna zřejmá ekonomická potřeba;
- e) vzájemné učení mezi zúčastněnými stranami sítě EURES a odborná příprava poradců sítě EURES, včetně poradců sítě EURES pro oblast přeshraničního partnerství;
- f) informační a komunikační činnosti ke zvyšování informovanosti ohledně přínosů geografické a pracovní mobility obecně a o činnostech a službách sítě EURES.

Článek 22

Spolufinancování ze strany Unie

Pokud jsou činnosti v rámci osy týkající se sítě EURES financovány na základě výzvy k předkládání návrhů, lze na ně poskytnout spolufinancování Uní, které obecně nesmí překročit 95 % celkových způsobilých výdajů. Finanční podpora přesahující tento strop smí být poskytnuta pouze v řádně odůvodněných výjimečných případech.

Článek 23

Monitorování forem mobility

S cílem stanovit negativní dopady vyplývající z geografické mobility v rámci Unie a těmto dopadům předcházet sleduje Komise spolu s členskými státy v souladu s článkem 12 nařízení (EU) č. 492/2011 pravidelně vývoj mobility a její formy.

Článek 24

Účast

1. Osy týkající se sítě EURES se mohou účastnit:

- a) členské státy;
- b) země EHP v souladu s Dohodou o EHP a Švýcarská konfederace v souladu s Dohodou o volném pohybu osob mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé⁽¹⁾.

2. Osy týkající se sítě EURES se mohou účastnit všechny subjekty, účastníci a instituce určené členským státem nebo Komisí, které splňují podmínky pro účast v síti EURES, jak stanoví prováděcí rozhodnutí Komise 2012/733/EU. Mezi tyto subjekty, účastníky a instituce patří zejména:

- a) celostátní, regionální a místní orgány veřejné správy;
- b) služby zaměstnanosti;
- c) organizace sociálních partnerů a další zúčastněné strany.

KAPITOLA III

Osa týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání

Článek 25

Tematické oddíly a financování

V rámci osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání jsou podporována opatření v jednom nebo více tematických oddílech uvedených v písmenech a) a b). Orientační rozdělení prostředků vyčleněných podle čl. 5 odst. 2 písm. c) mezi různé oddíly musí po celé období programu respektovat tyto minimální procentní podíly:

- a) mikrofinancování pro zranitelné skupiny a mikropodniky: 45 %;
- b) sociální podnikání: 45 %.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 6.

Zbýlé prostředky jsou vyčleněny na tématické oddíly uvedené v písmenech a) nebo b) nebo na jejich kombinaci.

Článek 26

Specifické cíle

Kromě obecných cílů stanovených v článku 4 má osa týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání rovněž tyto specifické cíle:

- a) zvyšovat přístup k mikrofinancování a jeho dostupnost pro:
 - i) zranitelné osoby, které ztratily zaměstnání nebo jsou ohrožené ztrátou zaměstnání, nebo pro něž je obtížné vstoupit nebo se vrátit na trh práce, nebo jsou ohroženy sociálním vyloučením, nebo jsou sociálně vyloučeny a jsou v nevýhodné pozici z hlediska přístupu na tradiční úvěrový trh a chtějí založit nebo dále rozvíjet vlastní mikropodnik;
 - ii) mikropodniky, jak v období zahájení činnosti, tak i ve fázi rozvoje, zejména ty mikropodniky, které zaměstnávají osoby uvedené pod bodem i);
- b) zvyšovat institucionální způsobilost poskytovatelů mikroúvěrů;
- c) podporovat rozvoj trhu sociálních investic a usnadňovat sociálním podnikům přístup k finančním prostředkům tak, že se těm sociálním podnikům, jejichž roční obrat nepřesahuje 30 milionů EUR, nebo jejichž bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 30 milionů EUR a které nejsou subjekty kolektivního investování, zpřístupní vlastní kapitál, kvazi-vlastní kapitál, úvěrové nástroje a granty do výše 500 000 EUR.

Aby se zajistila doplňkovost, Komise a členské státy v rámci své oblasti působnosti úzce koordinují tato opatření s opatřeními uplatňovanými v rámci politiky soudržnosti a vnitrostátních politik.

Článek 27

Druhy opatření

Podporu mikrofinancování a sociálním podnikům, včetně budování institucionální kapacity, zejména prostřednictvím finančních nástrojů stanovených v rámci hlavy VIII části jedna finančního nařízení a grantů, lze poskytnout v rámci osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání.

Článek 28

Účast

1. Osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání se mohou účastnit veřejné a soukromé subjekty, které jsou zřízené

na celostátní, regionální nebo místní úrovni v zemích uvedených v čl. 18 odst. 1 a v těchto zemích poskytují:

- a) mikrofinanční prostředky pro osoby a mikropodniky; nebo
- b) finanční prostředky pro sociální podniky.

2. Komise zajistí, aby tato osa byla bez jakékoli diskriminace přístupná všem veřejným a soukromým subjektům v členských státech.

3. S cílem oslovit konečné příjemce a vytvářet konkurenceschopné a životaschopné mikropodniky veřejné a soukromé subjekty, které provádějí činnosti uvedené v odst. 1 písm. a), úzce spolupracují s organizacemi, včetně organizací občanské společnosti, které hájí zájmy konečných příjemců mikroúvěrů, a s organizacemi, zejména s těmi, jež podporuje ESF, a zajišťují pro tyto konečné příjemce instruktážní a školicí programy. V této souvislosti budou před vytvořením mikropodniku i po něm zajištěna dostatečná navazující opatření týkající se příjemců.

4. Veřejné a soukromé subjekty, které vykonávají činnosti uvedené v odst. 1 písm. a), udržují vysokou úroveň řízení, správy a ochrany spotřebitele v souladu se zásadami evropského kodexu správného chování pro poskytování mikroúvěrů a snažit se zabránit tomu, aby se osoby a podniky staly předluženými například v důsledku toho, že jim budou poskytovány úvěry s vysokými úrokovými sazbami nebo za podmínek, které zvyšují riziko jejich platební neschopnosti.

Článek 29

Finanční příspěvek

S výjimkou případu společných akcí musí finanční prostředky přidělené na osu týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání pokrývat celkové náklady na činnosti prováděné prostřednictvím finančních nástrojů, včetně platebních závazků vůči finančním zprostředkovatelům, například ztrát ze záruk, poplatků mezinárodním finančním subjektům za správu příspěvku Unie a včetně veškerých dalších způsobilých nákladů.

Článek 30

Správa

1. Za účelem provádění nástrojů a grantů uvedených v čl. 22a může Komise uzavřít dohody se subjekty uvedenými v čl. 139 odst. 4 finančního nařízení, a zejména s Evropskou investiční bankou a Evropským investičním fondem. Tyto dohody budou obsahovat podrobná ustanovení o provádění úkolů, jimiž jsou tyto finanční subjekty pověřeny, včetně ustanovení vyjadřujících potřebu zajistit doplňkovost a koordinaci se stávajícími finančními nástroji Unie a jednotlivých zemí a rozdělit zdroje rovnoměrně mezi členské státy a další zúčastněné země. Finanční nástroje podle hlavy VIII části jedna finančního nařízení mohou být uplatňovány prostřednictvím specializovaného investičního nástroje, který lze financovat z finančních prostředků programu nebo ze zdrojů jiných investorů či z obou těchto zdrojů.

2. Účelová investiční jednotka uvedená v odstavci 1 může mimo jiné poskytovat půjčky, vlastní kapitál a nástroje pro sdílení rizika pro zprostředkovatele nebo pro přímé financování sociálních podniků nebo pro obojí. Vlastní kapitál může být poskytován mimo jiné ve formě otevřených kapitálových podílů, tichých podílů, půjček společníků nebo kombinací různých druhů kapitálových podílů vydaných investorům.

3. Podmínky, jako například úrokové sazby, pro mikroúvěry, které jsou přímo či nepřímo podporovány v rámci této osy, zohledňují přínosy takovéto podpory a jsou odůvodnitelné s ohledem na podkladová rizika a skutečné náklady financování spojené s úvěrem.

4. V souladu s čl. 140 odst. 6 finančního nařízení musí být roční splátky vytvořené jedním finančním nástrojem přiřazeny k tomuto finančnímu nástroji do 1. ledna 2024, zatímco příjmy musí být zapsány do souhrnného rozpočtu Unie až po odečtení nákladů řízení a poplatků spojených s řízením tohoto programu. U finančních nástrojů, které byly zřízeny již ve víceletém finančním rámci pro období 2007-2013, musí být roční splátky a příjmy z operací zahájených v minulém období přiřazeny k dotyčnému finančnímu nástroji ve stávajícím období.

5. Po skončení platnosti dohod uzavřených se subjekty uvedenými v odstavci 1 nebo po skončení investičního období specializovaného investičního nástroje bude doplatek splatný Unii poukázán do souhrnného rozpočtu Unie.

6. Subjekty uvedené v odstavci 1 tohoto článku a případně správci fondu uzavřou s veřejnými a soukromými subjekty uvedenými v článku 28 písemné dohody. Takové dohody stanoví, že tito veřejní a soukromí poskytovatelé musí zdroje zpřístupněné v rámci osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání používat v souladu s cíli stanovenými v článku 26 a poskytovat informace pro vypracování výročních zpráv o provádění podle článku 31.

Článek 31

Zprávy o provádění

1. Subjekty uvedené v čl. 30 odst. 1 a případně správci fondu zasílají Komisi výroční zprávy o provádění, v nichž jsou uvedeny činnosti, na které byla poskytnuta podpora, jejich finanční provádění, rozdělení a dostupnost finančních prostředků a investic v členění podle sektoru, zeměpisné oblasti a typu příjemce. Tyto zprávy rovněž objasňují přijaté nebo zamítnuté žádosti s ohledem na každý specifický cíl, smlouvy uzavřené dotyčnými veřejnými a soukromými subjekty, financovaná opatření a výsledky, i pokud jde o jejich sociální dopad, vytváření pracovních míst a udržitelnost přidělené podpory. Tyto zprávy Komise předkládá pro informaci Evropskému parlamentu.

2. Informace uvedené v těchto výročních zprávách o provádění jsou podkladem pro kontrolní zprávy podle článku 12, které jsou vypracovávány každé dva roky. Takové kontrolní zprávy musí obsahovat výroční zprávy podle čl. 8 odst. 2

rozhodnutí č. 283/2010/EU, podrobné informace o činnostech v oblasti komunikace a informace o doplňkovosti s jinými nástroji Unie, především ESF.

HLAVA III

PRACOVNÍ PROGRAMY A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 32

Pracovní programy

Komise přijímá prováděcí akty, kterými stanoví pracovní programy pokrývající všechny tři osy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 36 odst. 3.

Pracovní programy se stanovují v případě potřeby na průběžné tříleté období a obsahují popis opatření, která mají být financována, postupy pro výběr činností podporovaných Uní, zeměpisné pokrytí, cílové skupiny a orientační časový rámec provádění. Pracovní programy rovněž uvádí orientační informace týkající se částky vyčleněné pro každý specifický cíl a zohledňují přerozdělení finančních prostředků v souladu s článkem 33. Pracovní programy posilují soudržnost programu uvedením vazeb mezi všemi třemi osami.

Článek 33

Přerozdělení finančních prostředků pro jednotlivé osy a pro jednotlivé tematické oddíly v rámci os

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 34 pro přerozdělení prostředků mezi osy a jednotlivé tematické oddíly v rámci jednotlivých os, které by překračovaly orientační částky stanovené v jednotlivých případech o více než 5 % a až do výše 10 %, pokud si to vyžádá vývoj sociálně-ekonomické situace nebo zjištění hodnocení v polovině období uvedené v čl. 13 odst. 1. Přerozdělení prostředků pro tematické oddíly v rámci jednotlivých os je zohledněno v pracovních programech uvedených v článku 32.

Článek 34

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 33 je svěřena Komisi ode dne 1. ledna 2014 na dobu sedmi let.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 33 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti jiných již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 33 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 35

Dodatečná prováděcí opatření

Opatření nezbytná pro provádění programu, jako jsou kritéria hodnocení programu, včetně kritérií pro stanovení efektivnosti nákladů, jakož i způsobů šíření a předávání výsledků, se přijímají poradním postupem podle čl. 36 odst. 2.

Článek 36

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 37

Přechodná opatření

Opatření stanovená v člancích 4, 5 a 6 rozhodnutí č. 1672/2006/ES zahájená před 1. lednem 2014 se nadále řídí uvedeným rozhodnutím. Pokud jde o tato opatření, je Komisi nápomocen výbor uvedený v článku 36 tohoto nařízení.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Článek 38

Hodnocení

1. Konečné hodnocení podle čl. 13 odst. 4 tohoto nařízení musí obsahovat závěrečné hodnocení stanovené v článku 9 rozhodnutí č. 283/2010/EU.

2. Komise provede zvláštní závěrečné hodnocení osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání nejpozději jeden rok po skončení platnosti dohod se subjekty.

Článek 39

Změny k rozhodnutí č. 283/2010/EU

Rozhodnutí č. 283/2010/EU se mění takto:

1) v článku 5 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Po skončení doby platnosti nástroje mikrofinancování bude zůstatek splatný Unii poskytnut k dispozici pro mikrofinancování a podporu sociálních podniků v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1296/2013 ze dne 11. prosince 2013 o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“) (*).

(*) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 238“

2) v článku 8 se zrušují odstavce 3 a 4.

Článek 40

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1297/2013

ze dne 11. prosince 2013,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1083/2006, pokud jde o některá ustanovení týkající se finančního řízení pro některé členské státy, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi, pravidel pro zrušení závazku pro některé členské státy a pravidel pro platby konečného zůstatku

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 177 uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nebývale závažná, dlouhotrvající celosvětová finanční krize a hospodářský útlum vážně poškodily hospodářský růst a finanční stabilitu a vyvolaly podstatné zhoršení finančních, hospodářských a sociálních podmínek v členských státech. Zvláště některé z nich mají závažné obtíže, pokud jde zejména o jejich hospodářský růst, finanční stabilitu a zhoršení schodku a zadlužení, nebo jim takové obtíže hrozí, což je mimo jiné způsobeno také mezinárodním hospodářským a finančním prostředím.

(2) Přestože již byla přijata řada významných opatření včetně změn v právním rámci, která mají vyvážit negativní vlivy finanční krize, její dopad na reálnou ekonomiku, trh práce a občany je pociťován v mnoha směrech. Tlak na vnitrostátní finanční zdroje vzrůstá, a proto by měly být bezodkladně podniknuty další kroky k jeho zmírnění, a to maximálním a optimálním využitím finančních prostředků ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti

(dále jen „fondy“). Vzhledem k přetrvávajícím finančním obtížím je nutné prodloužit dobu uplatňování opatření přijatých pozměňujícím nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1311/2011 ⁽³⁾. Tato opatření byla přijata podle čl. 122 odst. 2 a článků 136 a 143 Smlouvy o fungování Evropské unie.

(3) Aby se usnadnila správa finančních prostředků Unie, urychlily se tak investice v členských státech a regionech a zlepšila dostupnost financování pro hospodářství, bylo nařízením Rady (ES) č. 1083/2006 ⁽⁴⁾ pozměněno nařízením (EU) č. 1311/2011 tak, aby se mohly zvýšit průběžné platby z fondů o částku odpovídající deseti procentním bodům nad skutečnou míru spolufinancování pro každou prioritní osu pro členské státy, jejichž finanční stabilita je postižena a jež požádaly, aby mohly tohoto opatření využít.

(4) Podle čl. 77 odst. 6 nařízení (ES) č. 1083/2006 je možné uplatnit zvýšenou míru spolufinancování do 31. prosince 2013. Nicméně vzhledem k tomu, že finanční stabilita některých členských států je stále vážně postižena, by doba uplatňování zvýšené míry spolufinancování neměla být omezena dnem 31. prosince 2013.

(5) V souladu se závěry Evropské rady ze dne 7.–8. února 2013 a podle článku 22 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽⁵⁾ se míra spolufinancování zvýšená o 10 procentních bodů má použít pro programové období 2014–2020, a to do 30. června 2016, kdy má být možnost zvýšení přezkoumána. Vzhledem k tomu, že se programová období 2007–2013 a 2014–2020 překrývají, je třeba zajistit ucelené a jednotné zacházení s členskými státy přijímajícími finanční pomoc během obou období. Proto by členským

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 19. září 2013 (Úř. věst. C 341, 21.11.2013, s. 27).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 20. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. prosince 2013.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1311/2011 ze dne 13. prosince 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1083/2006, pokud jde o některá ustanovení týkající se finančního řízení pro některé členské státy, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 5).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 o společných ustanoveních ohledně Evropského 17. prosince 2013 fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, o obecných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Viz strana 320 v tomto čísle Úředního věstníku).

státům přijímajícím finanční pomoc, mělo být umožněno uplatňovat tuto zvýšenou míru spolufinancování až do konce období způsobilého pro podávání žádostí a požadovat ji v žádostech o platbu konečného zůstatku, i když už není finanční pomoc poskytována.

- (6) Cílem nařízení (EU) č. 1303/2013 je přispět k dosažení odpovídající koncentrace finančních prostředků na podporu soudržnosti do nejméně rozvinutých regionů a členských států. V zájmu snížení rozdílů v průměrných intenzitách podpory na obyvatele se předpokládá, že maximální úroveň převodů (omezení stropem) z fondů jednotlivým členským státům podle budoucích nařízení má být stanovena ve výši 2,35 % HDP dotčeného členského státu. Omezení stropem se má uplatnit na ročním základě a má popřípadě úměrně snižovat všechny převody (kromě pro rozvinutější regiony a cíle „Evropská územní spolupráce“) pro dotčený členský stát tak, aby se dosáhlo maximální úrovně převodů. Pro členské státy, které přistoupily k Unii před rokem 2013 a jejichž průměrný růst reálného HDP v období 2008–2010 byl nižší než –1 %, má maximální úroveň převodů činit 2,59 % jejich HDP.
- (7) Nařízení (EU) č. 1303/2013 omezuje přiděly na členský stát na 110 % jejich úrovně v reálných hodnotách pro období 2007–2013. Členský stát, jehož se toto omezení týká, musí být dále chráněn před rizikem automatického zrušení závazků, pokud jde o prostředky přidělené na období 2007–2013.
- (8) Ve svých závěrech ze dne 8. února 2013 vyzvala Evropská rada Komisi, aby hledala praktická řešení s ohledem na snížení rizika automatického zrušení závazků k prostředkům z přidělu pro jednotlivé země pro Rumunsko a Slovensko na období 2007 až 2013, včetně změny nařízení (ES) č. 1083/2006.
- (9) Evropská rada také zdůraznila, že za účelem omezení zbývajících rozpočtových závazků je třeba zajistit zvládnutelnou úroveň a profil u plateb ve všech okruzích, a to zejména uplatňováním pravidel pro automatické zrušení závazků ve všech okruzích. Proto by ustanovení, která uvolňují pravidla pro zrušení závazků pro členské státy, jichž se omezení stropem stanovená v nařízení (EU) č. 1303/2013 týkají, měla být vyvážená s ohledem na jejich účinky na zbývajících rozpočtové závazky.
- (10) Lhůta pro výpočet automatického zrušení ročních rozpočtových závazků pro roky 2011 a 2012 by měla být prodloužena o jeden rok, avšak rozpočtový závazek

na rok 2012, který bude k 31. prosinci 2015 stále otevřen, musí být do 31. prosince 2015 odůvodněn. Toto prodloužení by mělo napomoci zlepšit čerpání finančních prostředků přidělených na operační programy v členských státech, jejichž budoucí přiděly z politiky soudržnosti jsou omezeny stropem na 110 % jejich úrovně v reálném vyjádření za období 2007 až 2013. Toto flexibilní ustanovení je nezbytné pro případ, že bude provádění programů, zejména pokud jde o tyto členské státy, pomalejší, než se očekávalo.

- (11) Při stanovení částky konečného zůstatku, která má být na operační programy vyplacena, se pro každou prioritní osu, v zájmu optimalizace využití fondů, měly uplatnit omezené úpravy maximální výše pomoci z fondů.
- (12) Vzhledem k nebývalé povaze krize je třeba urychleně přijmout podpůrná opatření, a je proto vhodné, aby toto nařízení vstoupilo v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (13) Nařízení (ES) č. 1083/2006 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1083/2006 se mění takto:

1) Článek 77 se mění takto:

a) Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Odchylně od čl. 53 odst. 2, čl. 53 odst. 4 druhé věty a stropů stanovených v příloze III se průběžné platby a platby konečného zůstatku zvýší o částku odpovídající deseti procentním bodům nad míru spolufinancování použitelnou pro každou prioritní osu, avšak nepřekročí 100 %; navýšení se použije na částku způsobilých výdajů nově vykázaných v každém certifikovaném výkazu výdajů předloženém do konce programového období, kdy členský stát po dni 21. prosince 2013 splní jednu z těchto podmínek:

- a) je mu poskytnuta finanční pomoc v souladu s nařízením Rady (EU) č. 407/2010 (*) nebo je mu finanční pomoc poskytnuta jinými členskými státy eurozóny před vstupem uvedeného nařízení v platnost;
- b) je mu poskytnuta střednědobá finanční pomoc v souladu s nařízením Rady (ES) č. 332/2002 (**);
- c) je mu poskytnuta finanční pomoc v souladu se Smlouvou o založení Evropského mechanismu stability po jejím vstupu v platnost.

(*) Nařízení Rady (EU) č. 407/2010 ze dne 11. května 2010 o zavedení evropského mechanismu finanční stabilizace (Úř. věst. L 118, 12.5.2010, s. 1).

(**) Nařízení Rady (ES) č. 332/2002 ze dne 18. února 2002, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 1).“;

b) odstavec 6 se zrušuje;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„12. Odchylně od odstavce 10 příspěvek Unie ve formě plateb konečného zůstatku pro každou prioritní osu nepřekročí o více než 10 % maximální objem pomoci z fondů pro každou prioritní osu, jak je stanoveno v rozhodnutí Komise o schválení operačního

programu. Příspěvek Unie prostřednictvím plateb konečného zůstatku však nesmí být vyšší než vykázaný příspěvek z veřejných zdrojů a maximální objem pomoci z jednotlivého fondu pro jednotlivý operační program stanovený v rozhodnutí Komise o schválení operačního programu.“.

2) Článek 93 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2b. Odchylně od odst. 1 prvního pododstavce a odstavce 2 pro členské státy, jejichž přiděly z politiky soudržnosti jsou v programovém období 2014–2020 omezeny na 110 % jejich úrovně v reálném vyjádření za období 2007 až 2013, končí lhůta stanovená v odstavci 1 31. prosincem třetího roku následujícího po roce, kdy byl přijat roční rozpočtový závazek v období 2007–2012 zahrnutý v jejich operačních programech.“;

b) v odstavci 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Ustanoveními prvního pododstavce není dotčena lhůta stanovená v odstavci 2b pro rozpočtový závazek na rok 2012 pro členský stát uvedený v uvedeném odstavci.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1298/2013**ze dne 11. prosince 2013,****kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1083/2006, pokud jde o finanční přiděl z Evropského sociálního fondu pro některé členské státy**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 177 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souvislosti s jednáními o novém víceletém finančním rámci na období 2014–2020 je zapotřebí vyřešit některé otázky vyplývající z konečných výsledků těchto jednání.
- (2) Na svém zasedání ve dnech 27 a 28. června 2013 Evropská rada dospěla k názoru, že je třeba nalézt rozpočtové řešení těchto problémů u nejvíce dotčených členských států, a to Francie, Itálie a Španělska.
- (3) S ohledem na současnou hospodářskou krizi, za účelem posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti Unie a jako příspěvek ke zvláštnímu úsilí nutnému k vyřešení konkrétních problémů souvisejících s nezaměstnaností, a zejména nezaměstnaností mladých lidí a chudobou a sociálním vyloučením ve Francii, Itálii a Španělsku by těmto členským státům měl být zvýšen přiděl z Evropského sociálního fondu (ESF) pro rok 2013.
- (4) Za účelem stanovení částek, které mají být přiděleny dotčeným členským státům podle přílohy I nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ⁽²⁾, by měla být upravena ustanovení, která stanoví celkové zdroje fondů pro tři cíle, ke

kterým přispívají, a přílohy II uvedeného nařízení, která stanoví kritéria a metodiku pro orientační roční rozpisy položek závazků podle členských států.

- (5) Aby byla zajištěna účelnost navýšení položek závazků pro rok 2013 a aby bylo usnadněno provádění operačních programů, měla by být zohledněna schopnost dotčených členských států tyto prostředky pro cíl „Konvergence“ a „Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost“ využít.
- (6) Aby bylo operačním programům poskytnuto dostatečné časové období, během něhož budou moci tyto dodatečné přiděly z ESF využít, je rovněž nutné prodloužit lhůtu pro rozpočtové závazky s ohledem na operační programy, které mají získat tyto nové částky stanovené v příloze II nařízení (ES) č. 1083/2006.
- (7) Vzhledem k tomu, že se tyto položky závazků vztahují k roku 2013, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost co nejdříve.
- (8) Nařízení (ES) č. 1083/2006 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1083/2006 se mění takto:

1) Článek 18 se mění takto:

- (a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Zdroje, které jsou k dispozici na závazky z fondů pro období 2007 až 2013, se stanoví na 308 542 551 107 EUR v cenách roku 2004, v souladu s ročním rozpisem uvedeným v příloze I.“

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 20. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. prosince 2013.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25).

(b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Částky uvedené v bodech 12 až 30 a 32 přílohy II se zahrnou do částek uvedených v člácích 19, 20 a 21 a v programových dokumentech se zřetelně označí.“

2) Články 19 a 20 se nahrazují tímto:

„Článek 19

Zdroje pro cíl „Konvergence“

Celkové zdroje pro cíl „Konvergence“ představují 81,53 % zdrojů uvedených v čl. 18 odst. 1 (tj. celkem 251 543 760 146 EUR) a rozdělují se mezi jednotlivé složky takto:

- a) 70,50 % (tj. celkem 177 338 880 991 EUR) na financování podle čl. 5 odst. 1, přičemž jako kritéria pro výpočet orientačního rozdělení mezi členské státy se použijí počet způsobilých obyvatel, regionální prosperita, prosperita státu a míra nezaměstnanosti;
- b) 4,98 % (tj. celkem 12 521 289 405 EUR) na přechodnou a zvláštní podporu podle čl. 8 odst. 1, přičemž jako kritéria pro výpočet orientačního rozdělení mezi členské státy se použijí počet způsobilých obyvatel, regionální prosperita, prosperita státu a míra nezaměstnanosti;
- c) 23,23 % (tj. celkem 58 433 589 750 EUR) na financování podle čl. 5 odst. 2, přičemž jako kritéria pro výpočet orientačního rozdělení mezi členské státy se použijí počet obyvatel, prosperita státu a jeho rozloha;
- d) 1,29 % (tj. celkem 3 250 000 000 EUR) na přechodnou a zvláštní podporu uvedenou v čl. 8 odst. 3.

5) Příloha I se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA I

Roční rozpis položek závazků na období 2007–2013

(podle článku 18)

(EUR, v cenách roku 2004)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
42 863 000 000	43 318 000 000	43 862 000 000	43 860 000 000	44 073 000 000	44 723 000 000	45 843 551 107“;

6) V příloze II se doplňuje nový bod, který zní:

„32. Pro rok 2013 se přidělí dodatečné finanční krytí z ESF ve výši 125 513 290 EUR, a to takto: Francie obdrží

Článek 20

Zdroje pro cíl „Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost“

Celkové zdroje pro cíl „Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost“ představují 15,96 % zdrojů uvedených v čl. 18 odst. 1 (tj. celkem 49 239 337 841 EUR) a rozdělují se mezi jednotlivé složky takto:

- a) 78,91 % (tj. celkem 38 854 031 211 EUR) na financování podle článku 6, přičemž jako kritéria pro výpočet orientačního rozdělení mezi členské státy se použijí počet způsobilých obyvatel, regionální prosperita, míra nezaměstnanosti, míra zaměstnanosti a hustota obyvatelstva; a
- b) 21,09 % (tj. celkem 10 385 306 630 EUR) na přechodnou a zvláštní podporu podle čl. 8 odst. 2, přičemž jako kritéria pro výpočet orientačního rozdělení mezi členské státy se použijí počet způsobilých obyvatel, regionální prosperita, prosperita státu a míra nezaměstnanosti.“

3) V čl. 21 odst. 1 se první dvě věty nahrazují tímto:

„Celkové zdroje pro cíl „Evropská územní spolupráce“ představují 2,51 % zdrojů uvedených v čl. 18 odst. 1 (tj. celkem 7 759 453 120 EUR). Tyto zdroje, s výjimkou částky uvedené v bodě 22 přílohy II, se rozdělují mezi jednotlivé složky takto:“

4) V článku 75 se vkládá odstavec 1b, který zní:

„1b. Odchylně od odstavce 1 se rozpočtové závazky vztahující se k částkám uvedeným v bodě 32 přílohy II přijmou do 30. června 2014.“

83 675 527 EUR, Itálie obdrží 25 102 658 EUR a Španělsko obdrží 16 735 105 EUR.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1299/2013

ze dne 17. prosincem 2013

o zvláštních ustanoveních týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl
Evropská územní spolupráce

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 178 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle článku 176 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen "Smlouva o fungování EU") je úkolem Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), aby pomáhal odstraňovat zásadní regionální rozdíly v Unii. V souladu s uvedeným článkem a s čl. 174 druhým a třetím pododstavcem Smlouvy o fungování EU má tak EFRR přispívat ke snižování rozdílů mezi úrovní rozvoje různých regionů a zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů, v rámci nichž má být zvláštní pozornost věnována venkovským oblastem, oblastem postiženým průmyslovými přeměnami a regionům, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami, jako jsou například nejsevernější regiony s velmi nízkou hustotou obyvatelstva a ostrovní, přeshraniční a horské regiony.

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽³⁾ obsahuje společná ustanovení týkající

se EFRR, Evropského sociálního fondu (ESF), Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a Evropského námořního a rybářského fondu (ENRF). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU)

č. 1301/2013 ⁽⁴⁾ stanoví zvláštní ustanovení o typu činností, které lze financovat z EFRR, a vymezuje cíle pro tyto činnosti. Uvedená nařízení nejsou plně přizpůsobena zvláštním potřebám cíle Evropská územní spolupráce, kde spolupracují alespoň dva členské státy nebo jeden členský stát a třetí země. Proto je zapotřebí stanovit zvláštní ustanovení pro cíl Evropská územní spolupráce, která se týká oblasti působnosti, zeměpisného pokrytí, finančních zdrojů, tematického zaměření a investičních priorit, programování, monitorování a hodnocení, technické pomoci, způsobilosti, řízení, kontroly a určení, účasti třetích zemí a finančního řízení.

(3) Má-li se zvýšit přidaná hodnota politiky soudržnosti Unie, měla by být zvláštní ustanovení zaměřena na značné zjednodušení pro všechny zúčastněné subjekty, jimiž jsou příjemci, programové orgány, případně orgány zúčastněných členských států na místní, regionální nebo celostátní úrovni a třetí země i Komise.

(4) Za účelem podpory harmonického rozvoje území Unie na různých úrovních by měl EFRR podporovat přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráci v rámci cíle Evropská územní spolupráce.

(5) Cílem přeshraniční spolupráce by mělo být řešení společných problémů určených společně v pohraničních regionech, kterými jsou například: špatná dostupnost, zejména v souvislosti s připojením k sítím informačních a komunikačních technologií (IKT) a také s dopravní infrastrukturou, upadající místní průmyslová odvětví, nevhodné podnikatelské prostředí, nedostatek sítí mezi místními a regionálními správami, nízká úroveň výzkumu a inovací a zavádění IKT, znečištění životního prostředí, předcházení rizikům, záporné postoje vůči občanům sousední země, a cílem by mělo být i využití nevyužitého růstového potenciálu v pohraničních oblastech (rozvoj přeshraničních zařízení a klastrů pro výzkum a inovace, integrace přeshraničního trhu práce, spolupráce mezi vzdělávacími institucemi, včetně univerzit, nebo mezi zdravotnickými centry) a zároveň prohlubování procesu spolupráce za účelem celkově harmonického rozvoje Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 49.

⁽²⁾ Úř. věst. C 277, 13.9.2012, s. 96.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1303/2013 ze dne 17. prosincem 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Viz strana 320 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1301/2013 ze dne 17. prosincem 2013 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, o zvláštních ustanoveních týkajících se cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006 (Viz strana 289 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (6) Nadnárodní spolupráce by měla být zaměřena na posílení spolupráce prostřednictvím opatření přispívajících k integrovanému územnímu rozvoji v souvislosti s prioritami politiky soudržnosti Unie a měla by rovněž zahrnovat námořní přeshraniční spolupráci, na kterou se nevztahují programy přeshraniční spolupráce.
- (7) Cílem meziregionální spolupráce by mělo být posílení účinnosti politiky soudržnosti díky podpoře výměny zkušeností mezi regiony, pokud jde o tematické cíle a rozvoj měst, včetně vazeb mezi městem a venkovem, za účelem lepšího provádění programů a opatření v oblasti územní spolupráce a také podpory analýzy trendů rozvoje v oblasti územní soudržnosti prostřednictvím studií, sběru údajů a dalších opatření. Výměna zkušeností týkajících se tematických cílů by měla posílit utváření a uskutečňování zejména operačních programů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost, ale popřípadě také programů v rámci cíle Evropská územní spolupráce, včetně podpory vzájemně přínosné spolupráce mezi klustry věnujícími se inovacím a výzkumu a výměny mezi vědci a výzkumnými institucemi v rozvinutých i méně rozvinutých regionech, přičemž je nutné přihlížet ke zkušenostem získaným na základě programů „Regiony znalostí“ a „Výzkumný potenciál v konvergenčních a nejvzdálenějších regionech“ v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum.
- (8) Měla by být stanovena objektivní kritéria pro určování způsobilých regionů a oblastí. K tomuto účelu by mělo být určení způsobilých regionů a oblastí na úrovni Unie založeno na společném systému klasifikace regionů stanoveném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003⁽¹⁾.
- (9) Přeshraniční spolupráce by měla podporovat regiony, které se nacházejí na pozemních nebo námořních hranicích. Na základě zkušeností z předchozích programových období by měla Komise vymezit seznam přeshraničních oblastí, které mohou získat podporu v rámci programů přeshraniční spolupráce jednodušeji, podle programu spolupráce. Komise by měla při přípravě tohoto seznamu přihlídnout k úpravám potřebným pro zajištění soudržnosti, zejména s ohledem na pozemní a námořní hranice, a pokračování programových oblastí stanovených pro programové období 2007–2013. Tyto úpravy by se mohly týkat zmenšení či rozšíření stávající programové oblasti nebo počtu programů přeshraniční spolupráce při současném umožnění zeměpisného překrývání.
- (10) Komise by měla vymezit oblasti pro nadnárodní spolupráci s ohledem na opatření potřebná k podpoře integrovaného územního rozvoje. Komise by při vymezování těchto oblastí měla zohlednit zkušenosti získané na základě předchozích programů a případně strategií pro makroregiony a přímořské oblasti.
- (11) Za účelem zajištění toho, aby všechny regiony Unie mohly využívat výměnu zkušeností a osvědčených postupů, měl by každý program meziregionální spolupráce zahrnovat celé území Unie.
- (12) Je třeba i nadále podporovat nebo případně zřídit přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráci se sousedními třetími zeměmi Unie, neboť taková spolupráce je významným nástrojem politiky regionálního rozvoje a prospěla by regionům členských států sousedícím s třetími zeměmi. Za tímto účelem by měl EFRR přispívat na přeshraniční a přímořské programy zřízené v rámci evropského nástroje sousedství (ENS) podle budoucího legislativního aktu Unie o evropském nástroji sousedství pro období 2014–2020 (dále jen „legislativní akt o ENS“) a nástroje předvstupní pomoci (NPP II) podle budoucího legislativního aktu Unie o předvstupní pomoci pro období 2014–2020 (dále jen „legislativní akt o NPP II“).
- (13) Kromě zásahů na vnějších hranicích podporovaných nástroji vnější politiky Unie, které zahrnují pohraniční regiony uvnitř i vně Unie, by mělo být možné, aby programy spolupráce podporované z EFRR zahrnovaly regiony uvnitř a v některých případech i vně Unie, kdy se na regiony mimo Unii nevztahují nástroje vnější politiky, protože se nejedná o vymezenou přijímající zemi nebo protože tyto programy vnější spolupráce nelze vytvořit. Je však nutné zajistit, aby financování podpory z EFRR pro operace prováděné na území třetích zemí přinášelo prospěch především regionům Unie. V rámci těchto omezení by Komise měla zahrnout při sestavování seznamu přeshraničních a nadnárodních programových oblastí i regiony třetích zemí.
- (14) Je zapotřebí stanovit prostředky přidělené každé složce cíle Evropská územní spolupráce a zároveň se neustále výrazně soustředit na přeshraniční spolupráci, mimo jiné na podíl každého členského státu na celkové výši částky určené na přeshraniční a nadnárodní spolupráci a na potenciál, jímž disponují členské státy, pokud jde o flexibilitu mezi těmito složkami, a zajistit dostatečnou výši financování pro spolupráci s nejvzdálenějšími regiony.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1).

- (15) Ve prospěch regionů Unie by měl být zřízen mechanismus organizace podpory z EFRR pro nástroje vnější politiky, jako jsou ENS a NPP II, a to i v případech, kdy nemohou být programy vnější spolupráce přijaty nebo musí být ukončeny. Tento mechanismus by měl usilovat o dosažení optimálního fungování a maximální možné koordinace mezi těmito nástroji.
- (16) Převážná část finančních prostředků EFRR určených na přeshraniční a nadnárodní programy by se měla soustředit na omezený počet tematických cílů, aby se maximalizoval dopad politiky soudržnosti napříč Unií. Soustředění na tematické cíle v rámci programu mezi-regionální spolupráce by se však mělo projevovat v cíli každé operace, a nikoliv v omezení počtu tematických cílů, aby bylo možné z meziregionální spolupráce vytěžit co nejvíce pro posílení účinnosti politiky soudržnosti především v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost a případně také cíle Evropská územní spolupráce. V případě jiných programů meziregionální spolupráce by mělo tematické zaměření vyplývat z jejich konkrétní oblasti působnosti.
- (17) Za účelem splnění cílů a záměrů stanovených ve strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění by EFRR měl v rámci cíle Evropská územní spolupráce přispívat k tematickým cílům rozvoje hospodářství založeného na znalostech, výzkumu a inovacích, mimo jiné podporou spolupráce mezi podniky, především mezi malými a středními podniky, a prosazováním zavádění systémů přeshraniční výměny informací v oblasti IKT a dále k cílům podpory konkurenceschopnější a ekologičtější ekonomiky méně náročné na zdroje, mimo jiné propagací udržitelné přeshraniční mobility, prosazování vysoké zaměstnanosti, která přináší sociální a územní soudržnost, mimo jiné prostřednictvím činností na podporu udržitelného cestovního ruchu, kultury a přírodního dědictví v rámci územní strategie, usilující o dosažení růstu podporujícího zaměstnanost, a rozvoje správní kapacity. Seznam investičních priorit v rámci různých tematických cílů by však měl být přizpůsoben zvláštním potřebám cíle Evropská územní spolupráce tím, že poskytne dodatečné investiční priority, které umožní zejména pokračování právní a správní spolupráce, spolupráce mezi občany a institucemi v rámci přeshraniční spolupráce a spolupráce v oblastech zaměstnanosti, odborného vzdělávání, integrace komunit a sociálního začlenění s přeshraničním rozměrem, a tím že bude rozvíjet a koordinovat strategie pro makroregiony a přímořské oblasti v rámci nadnárodní spolupráce. Pro některé programy meziregionální spolupráce by navíc měly být stanoveny zvláštní nebo dodatečné investiční priority, které by odrážely jejich specifické činnosti
- (18) V rámci tematického cíle podpory sociálního začleňování a boje proti chudobě a při zohlednění jeho praktického významu je třeba zajistit, aby v případě přeshraničního programu PEACE mezi Severním Irskem a sousedními hrabstvími Irska na podporu míru a usmíření přispíval EFRR rovněž k podpoře sociální a hospodářské stability v dotčených regionech, zejména opatřeními na podporu soudržnosti dotčených komunit. Vzhledem ke zvláštním rysům uvedeného přeshraničního programu některá pravidla tohoto nařízení týkající se výběru operací by se neměla na tento přeshraniční program vztahovat.
- (19) Je třeba přizpůsobit požadavky na obsah programů spolupráce v rámci cíle Evropská územní spolupráce specifickým potřebám. Proto by také měly tyto požadavky zahrnovat aspekty potřebné pro účinné provádění na území zúčastněných členských států, jako jsou požadavky týkající se orgánů zodpovědných za audit a kontrolu, postupu pro zřízení společného sekretariátu a rozdělení závazků v případě finančních oprav. Pokud se členské státy a regiony podílí na strategiích pro makroregiony a přímořské oblasti, mělo by být v dotčených programech spolupráce stanoveno, jakým způsobem by zásahy mohly přispívat k těmto strategiím. Kromě toho by měl být vzhledem k horizontálnímu charakteru programů meziregionální spolupráce obsah těchto programů spolupráce přizpůsoben, zvláště pokud jde o vymezení příjemce nebo příjemců v rámci současných programů INTERACT a ESPON.
- (20) S cílem posílit koordinaci financování z EFRR pro programy spolupráce přijaté na základě tohoto nařízení, kterých se účastní nejvzdálenější regiony, s případným doplňkovým financováním z Evropského rozvojového fondu (ERF), ENS, NPP II a Evropské investiční banky (EIB) by členské státy a třetí země nebo zamořské země a území (dále jen „území“) účastníci se takových programů spolupráce měly v těchto programech stanovit pravidla pro mechanismy spolupráce.
- (21) Je vhodné zapojit do přípravy programů spolupráce třetí země nebo území, pokud přijaly pozvání k účasti v těchto programech. Pro tuto účast by měly být v tomto nařízení vytvořeny zvláštní postupy. V případě programů spolupráce, do nichž jsou zapojeny nejvzdálenější regiony a třetí země či území, by zúčastněné členské státy odchýlně od standardního postupu měly konzultovat příslušné třetí země či území dříve, než tyto programy předloží Komisi. Aby bylo zapojení třetích zemí či území do programů spolupráce účinnější a pragmatičtější, mělo by být rovněž možné, aby dohody o obsahu programů spolupráce a o možném příspěvku třetích zemí či území mohly být vyjádřeny v podobě formálně schválených

zápisů z konzultačních jednání s těmito třetími zeměmi nebo územími nebo z jednání organizací pro regionální spolupráci. S ohledem na zásady sdíleného řízení a zjednodušování by postup schvalování operačních programů měl být takový, že Komise bude schvalovat pouze klíčové prvky programů spolupráce, zatímco ostatní prvky by měly být schváleny zúčastněným členským státem nebo zúčastněnými členskými státy. V zájmu právní jistoty a transparentnosti je nutné zajistit, aby v případech, kdy zúčastněný členský stát nebo zúčastněné členské státy změní některý prvek programu spolupráce, jenž nepodléhá schválení Komisí, řídicí orgán tohoto členského státu nebo členských států informoval o tomto rozhodnutí o změně Komisi do jednoho měsíce od daného rozhodnutí o změně.

- (22) V souladu se strategií Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění by evropské strukturální a investiční fondy měly mít k řešení místních problémů integrovanější přístup podporující začlenění. S cílem posílit tento přístup by podpora z EFRR v pohraničních regionech měla být koordinována s podporou z EZFRV a ENRF a v příslušných případech by měla zahrnovat evropská seskupení pro územní spolupráci vytvořená podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1302/2013⁽¹⁾, jejichž jedním z cílů je místní rozvoj.
- (23) Na základě zkušeností z programového období 2007–2013 by měly být objasněny a posíleny podmínky pro výběr operací, aby se zajistil výběr pouze ryze společných operací. Vzhledem ke zvláštním souvislostem a specifikům programů spolupráce mezi nejvzdálenějšími regiony a třetími zeměmi nebo územími by měly být stanoveny a uzpůsobeny mírnější podmínky spolupráce, pokud jde o zpracovávání operací v rámci těchto programů. Měl by být vymezen jediný příjemce a tento příjemce by měl mít možnost provádět operace spolupráce sám.
- (24) Měly by se konkrétně stanovit povinnosti hlavních příjemců, kteří nesou celkovou zodpovědnost za provádění operace.
- (25) Požadavky na zprávy o provádění by se měly přizpůsobit souvislostem spolupráce a měly by odrážet fázi provádění programu. V zájmu řádného řízení by mělo být možné provádět každoroční přezkum písemně.

- (26) V souladu s nařízením (EU) č. 1303/2013 by měl řídicí orgán zajistit, aby bylo hodnocení programů spolupráce provedeno na základě plánu hodnocení, a aby zahrnovalo hodnocení za účelem posouzení účinnosti, účelnosti a dopadu těchto programů. Nejméně jednou za programové období by se v rámci hodnocení mělo posoudit, jak poskytnutá podpora přispěla k dosahování cílů programu. Tato hodnocení by měla zahrnovat informace o veškerých úpravách navržených během programového období.

- (27) V příloze k tomuto nařízení by měl být stanoven společný soubor ukazatelů výstupů, které usnadní posouzení pokroku při provádění programů vycházející z konkrétního charakteru programů spolupráce. Uvedené ukazatele by měly být doplněny ukazateli výsledků a případně ukazateli výstupů, specifickými pro jednotlivé programy.

- (28) Vzhledem k zapojení více než jednoho členského státu a výsledným vyšším správním nákladům, zejména v souvislosti s kontrolami a překladem, by měl být strop pro výdaje na technickou pomoc vyšší než v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost. Aby bylo možné kompenzovat vyšší správní náklady, členské státy by, bude-li to možné, měly být vybízeny ke snižování administrativní zátěže související s prováděním společných projektů. Kromě toho by programy spolupráce s omezenou podporou z EFRR měly obdržet určitou minimální částku na technickou pomoc, která by mohla převyšovat 6 %, aby bylo zajištěno dostatečné financování účinných činností technické pomoci.

- (29) Kvůli zapojení více než jednoho členského státu není obecné pravidlo stanovené v nařízení (EU) č. 1303/2013, že každý členský stát má přijmout svá vnitrostátní pravidla způsobilosti výdajů, pro cíl Evropská územní spolupráce vhodné. Na základě zkušeností z programového období 2007–2013 by měla být stanovena zřetelná hierarchie pravidel způsobilosti výdajů s větším důrazem na společná pravidla způsobilosti výdajů na úrovni Unie nebo pro program spolupráce v celém jeho rozsahu, aby se zabránilo jakýmkoli možným rozporům či nesrovnalostem mezi jednotlivými nařízeními a mezi nařízeními a vnitrostátními pravidly. Komise by měla zejména na základě zkušeností z programového období 2007–2013 přijmout pravidla způsobilosti výdajů, která by vycházela z kategorií nákladů stanovených v tomto nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1302/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se mění nařízení (ES) č. 1082/2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS), pokud jde o vyjasnění, zjednodušení a zlepšení zřizování a fungování takovýchto seskupení (Viz strana 303 v tomto čísle Úředního věstníku)

- (30) Kvůli častému zapojování zaměstnanců z více než jednoho členského státu do uskutečňování operací a vzhledem k počtu operací, u kterých náklady na zaměstnance tvoří významný prvek, by se na ostatní přímé náklady na operace spolupráce měly použít paušální náklady na zaměstnance, což by zabránilo individuálnímu vyúčtování za řízení těchto operací.
- (31) Měla by být zjednodušena pravidla pružnosti v souvislosti s operacemi mimo oblast programu. Dále je zapotřebí podporovat a prostřednictvím zvláštních opatření usnadňovat účinnou přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráci s třetími zeměmi či územími sousedícími s Uníí, kde je to zapotřebí k zajištění účinné pomoci s rozvojem regionů členských států. Proto je vhodné výjimečně a za určitých podmínek povolit podporu z EFRR pro operace situované v programové oblasti, která je mimo území Unie, a na území sousedních třetích zemí, jsou-li tyto operace ve prospěch regionů Unie.
- (32) Členské státy by měly být podporovány, aby pověřovaly funkci řídicího orgánu ESÚS nebo aby takovéto seskupení učinily zodpovědným za řízení části programu spolupráce, která se vztahuje k území spadajícímu do tohoto ESÚS.
- (33) Řídicí orgán by měl zřídit společný sekretariát, který by měl, mimo jiné, žadatelům o podporu poskytovat informace, zpracovávat projektové žádosti a pomáhat příjemcům s uskutečňováním jejich operací.
- (34) Řídicí orgány by měly být zodpovědné za funkce stanovené v nařízení (EU) č. 1303/2013, včetně ověřování řízení, aby byly zajištěny jednotné standardy v celé programové oblasti. Bude-li však jako řídicí orgán určeno ESÚS, mělo by být toto ověřování prováděno řídicím orgánem nebo na jeho odpovědnost alespoň u těch členských států a třetích zemí či území, z nichž pocházejí členové zúčastnění v ESÚS, zatímco kontrolorů by mělo být využito pouze ve zbývajících členských státech a třetích zemích či územích. I pokud nebude určeno žádné ESÚS, měly by zúčastněné členské státy řídicí orgán oprávnit k provádění ověřování v celé programové oblasti.
- (35) Certifikační orgány by měly být odpovědné za funkce certifikačního orgánu stanovené v nařízení (EU) č. 1303/2013. Členské státy mohou určit řídicí orgán, který bude rovněž vykonávat funkce certifikačního orgánu.
- (36) Za výkon funkcí auditního orgánu stanovených v nařízení (EU) č. 1303/2013 by měl být odpovědný jediný auditní orgán, aby byly zajištěny jednotné standardy v celé programové oblasti. Není-li toto možné, měla by být programovému auditnímu orgánu schopna pomáhat skupina auditorů.
- (37) S cílem upevnit hospodářskou, sociální a územní soudržnost Unie a posílit účinnost její politiky soudržnosti by třetím zemím mělo být umožněno podílet se na nadnárodních a meziregionálních programech spolupráce prostřednictvím příspěvku z NPP II a z prostředků z ENS. Operace spolufinancované v rámci těchto programů by však měly nadále sledovat cíle politiky soudržnosti, i kdyby byly částečně či v plném rozsahu prováděny mimo území Unie. V této souvislosti hraje příspěvek na cíle vnější činnosti Unie pouze podružnou úlohu, neboť těžiště programů spolupráce by mělo být vymezeno prostřednictvím tematických cílů a investičních priorit politiky soudržnosti. Aby byla zajištěna efektivní účast třetích zemí na programech spolupráce řízených podle zásad sdíleného řízení, podmínky provádění programu by měly být stanoveny v samotných programech spolupráce a případně také ve finančních dohodách uzavřených mezi Komisí, vládami jednotlivých třetích zemí a členským státem, v němž se nachází sídlo řídicího orgánu příslušného programu spolupráce. Podmínky provádění programu by měly být v souladu s platnými právy Unie a případně s platnými právními předpisy zúčastněných členských států, které se týkají jeho provádění.
- (38) Měl by být stanoven zřetelný řetězec finančních závazků v souvislosti se zpětným získáváním částek v případě nesrovnalostí, počínaje příjemci přes hlavního příjemce a řídicí orgán až po Komisi. Měl by být stanoven závazek členských států pro případ, že nelze částky získat zpět.
- (39) Na základě zkušeností z programového období 2007–2013 by měla být stanovena jednoznačná odchylka pro převod výdajů vzniklých v jiné měně než v eurech uplatněním měsíčního přepočítacího koeficientu ke dni, který je co nejbližší okamžiku vzniku výdajů, nebo v měsíci, kdy byly výdaje předloženy k ověření nebo v měsíci, kdy byly výdaje převedeny hlavnímu příjemci. Finanční plány, zprávy a účty, které se týkají společných operací spolupráce, by měly být předkládány společnému sekretariátu, programovým orgánům a monitorovacímu výboru pouze v eurech. Měla by být ověřena správnost převodu.

- (40) Za účelem vymezení zvláštních pravidel pro změnu společných ukazatelů výstupů a pro způsobilost výdajů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změnu seznamu společných ukazatelů výstupů stanoveného v příloze tohoto nařízení a pokud jde o zvláštní pravidla pro způsobilost výdajů pro programy spolupráce. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (41) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o seznam přeshraničních a nadnárodních oblastí, seznam všech programů spolupráce a celkovou částku z podpory EFRR pro jednotlivé programy spolupráce, nomenklaturu týkající se kategorií zásahů a vzory programů spolupráce a zprávy o jejich provádění. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (42) Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci za účelem přijímání rozhodnutí, jimiž se schvalují některé prvky programů spolupráce a následné změny těchto prvků.
- (43) Tímto nařízením by však nemělo být dotčeno pokračování ani změny pomoci schválené Komisí na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ⁽²⁾ nebo jiného právního předpisu, který se na takovou pomoc použije ke dni 31. prosince 2013. V důsledku toho by se uvedené nařízení nebo zmíněný jiný právní předpis měly použít na takovou pomoc nebo dotyčné projekty i po 31. prosinci 2013, a to až do jejich ukončení. Žádosti o pomoc podané nebo schválené podle nařízení (ES) č. 1080/2006 by měly zůstat v platnosti.
- (44) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti vyrovnáním hlavní

regionální nerovnováhy v Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu rozdílů mezi úrovní rozvoje různých regionů a zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů a omezenosti finančních prostředků členských států a regionů, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

- (45) S cílem umožnit co nejrychlejší uplatňování jím stanovených opatření by toto nařízení mělo vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví oblast působnosti Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) v souvislosti s cílem Evropská územní spolupráce a zvláštní ustanovení týkající se uvedeného cíle.

2. Toto nařízení vymezuje pro cíl Evropská územní spolupráce prioritní cíle a uspořádání EFRR, kritéria způsobilosti členských států a regionů pro podporu z EFRR, dostupné finanční prostředky pro podporu z EFRR a kritéria pro jejich přidělování.

Stanoví také ustanovení potřebná k zajištění účinného provádění, monitorování, finančního řízení a kontroly operačních programů v rámci cíle Evropská územní spolupráce (dále jen „programy spolupráce“), včetně případů, kdy se těchto programů spolupráce účastní třetí země.

3. Na cíl Evropská územní spolupráce a na programy spolupráce v rámci uvedeného cíle se použije nařízení (EU) č. 1303/2013 a kapitola I nařízení (EU) č. 1301/2013, s výjimkou případů konkrétně stanovených podle tohoto nařízení nebo případů, kdy se uvedená ustanovení vztahují pouze na cíl Investice pro růst a zaměstnanost.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o zrušení nařízení č. 1783/1999 (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 1).

Článek 2

Složky cíle Evropská územní spolupráce

V rámci cíle Evropská územní spolupráce EFRR podporuje tyto složky:

- 1) přeshraniční spolupráci mezi přilehlými regiony na podporu integrovaného regionálního rozvoje mezi sousedními pozemními a námořními pohraničními regiony dvou nebo více členských států či mezi sousedními pohraničními regiony alespoň jednoho členského státu a jedné třetí země na vnějších hranicích Unie, na které se nevztahují programy v rámci vnějších finančních nástrojů Unie;
- 2) nadnárodní spolupráci na velkých nadnárodních územích, která zahrnuje vnitrostátní, regionální a místní partnery, a také námořní přeshraniční spolupráci v případech, jež nespadají do přeshraniční spolupráce, s cílem dosáhnout vyššího stupně územní integrace uvedených území;
- 3) meziregionální spolupráci s cílem posílit účinnost politiky soudržnosti podporou:
 - a) výměny zkušeností zaměřené na tematické cíle mezi partnery v celé Unii, a to i v souvislosti s rozvojem regionů uvedených v článku 174 Smlouvy o fungování EU, na určení a šíření osvědčených postupů za účelem jejich přenosu především do operačních programů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost, ale případně také do programů spolupráce;
 - b) výměny zkušeností, které se týkají určení, přenosu a šíření osvědčených postupů v oblasti udržitelného rozvoje měst, včetně vazeb mezi městem a venkovem;
 - c) výměny zkušeností, které se týkají určení, přenosu a šíření osvědčených postupů a inovačních přístupů v souvislosti s prováděním programů a opatření spolupráce a také s využíváním ESUS;
 - d) analýzy trendů rozvoje v souvislosti s cíli územní soudržnosti, včetně územních aspektů hospodářské a sociální soudržnosti, a s harmonickým rozvojem území Unie prostřednictvím studií, sběru údajů a jiných opatření.

Článek 3

Zeměpisné pokrytí

1. Pro účely přeshraniční spolupráce mezi podporovanými regiony patří regiony Unie úrovně NUTS 3 nacházející se podél všech vnitřních a vnějších pozemních hranic, na něž se nevztahují programy v rámci vnějších finančních nástrojů Unie,

a všechny regiony Unie úrovně NUTS 3 podél námořních hranic, které jsou od sebe vzdáleny nejvýše 150 kilometrů, aniž jsou dotčeny případné úpravy potřebné pro zajištění soudržnosti a kontinuity programových oblastí spolupráce zřízených pro programové období 2007–2013.

Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí stanovící seznam přeshraničních oblastí, jež mohou získat podporu, rozdělený podle programů spolupráce. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 150 odst. 2 nařízení (EU) č. 1303/2013.

V seznamu se vymezí rovněž regiony Unie úrovně NUTS 3, na něž se vztahují příspěvky z EFRR na přeshraniční spolupráci na všech vnitřních hranicích a těch vnějších hranicích, na něž se uplatňují vnější finanční nástroje Unie, jako jsou ENS podle legislativního aktu o ENS a NPP II podle legislativního aktu o NPP II.

Při předkládání návrhu programů přeshraniční spolupráce mohou členské státy v řádně odůvodněných případech a v zájmu zajištění soudržnosti přeshraničních oblastí požádat, aby byly k dotčným přeshraničním oblastem spolupráce uvedeným v rozhodnutí zmíněném v druhém pododstavci přidány další regiony úrovně NUTS 3.

S cílem usnadnit nejvzdálenějším regionům přeshraniční spolupráci na námořních hranicích a aniž je dotčen první pododstavec, může Komise na žádost dotčeného členského státu či dotčených členských států do rozhodnutí uvedeného v druhém pododstavci zařadit regiony úrovně NUTS 3 v nejvzdálenějších regionech podél námořních hranic, které jsou od sebe vzdáleny více než 150 km, jakožto přeshraniční oblasti, které mohou získat podporu z odpovídajících vyčleněných prostředků těchto členských států.

2. Aniž je dotčen čl. 20 odst. 2 a 3, mohou programy přeshraniční spolupráce zahrnovat regiony Norska a Švýcarska a rovněž zahrnovat Lichtenštejnsko, Andorru, Monako a San Marino a třetí země či území sousedící s nejvzdálenějšími regiony, přičemž všechny z těchto regionů musí být rovnocenné regionům úrovně NUTS 3.

3. Pro účely nadnárodní spolupráce přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí stanovící seznam nadnárodních oblastí, které mohou získat podporu, rozdělený podle programů spolupráce a zahrnující regiony úrovně NUTS 2, přičemž je zároveň zajištěno pokračování této spolupráce ve větších souvislých oblastech na základě předchozích programů, popřípadě s ohledem na strategie pro makroregiony a přímořské oblasti. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 150 odst. 2 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Při předkládání návrhů programů nadnárodní spolupráce mohou členské státy požádat, aby do dané oblasti nadnárodní spolupráce byly přidány další regiony úrovně NUTS 2 přilehlé k regionům uvedeným v rozhodnutí zmíněném v prvním pododstavci. Členské státy tuto žádost odůvodní.

4. Aniž je dotčen čl. 20 odst. 2 a 3, mohou programy nadnárodní spolupráce zahrnovat regiony těchto třetích zemí či území:

a) třetí země nebo území uvedené nebo zmíněné v odstavci 2 tohoto článku;

b) Faerské ostrovy a Grónsko.

Aniž je dotčen čl. 20 odst. 2 a 3, mohou programy nadnárodní spolupráce zahrnovat rovněž regiony třetích zemí, na něž se uplatňují vnější finanční nástroje Unie, jako je ENS podle legislativního aktu o ENS, a to včetně příslušných regionů Ruské federace, a NPP II podle legislativního aktu o NPP II. Roční prostředky odpovídající podpoře z ENS a NPP II pro tyto programy se poskytnou, pokud programy přiměřeným způsobem splňují cíle vnější spolupráce.

Tyto regiony musí být rovnocenné regionům úrovně NUTS 2.

5. U meziregionální spolupráce se podpora z EFRR vztahuje na celé území Unie.

Aniž je dotčen čl. 20 odst. 2 a 3, mohou programy meziregionální spolupráce zahrnovat celé třetí země či území uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. a) a b) tohoto článku nebo jejich části.

6. Regiony třetích zemí nebo území uvedené v odstavcích 2 a 4, se uvedou v seznamech zmíněných v odstavcích 1 a 3.

7. V řádně odůvodněných případech a s cílem zvýšit účinnost provádění programu mohou nejvzdálenější regiony v rámci jednoho programu územní spolupráce kombinovat prostředky z EFRR vyčleněné na přeshraniční spolupráci a nadnárodní spolupráci, včetně dodatečně přidělených prostředků stanovených v čl. 4 odst. 2, přičemž musí být dodržena pravidla platná pro každý z těchto prostředků přidělu.

Článek 4

Prostředky pro cíl Evropská územní spolupráce

1. Prostředky pro cíl Evropská územní spolupráce představují 2,75 % z celkových prostředků dostupných pro rozpočtové závazek z EFRR, ESF a Fondu soudržnosti na programové

období 2014 až 2020 a stanovených v čl. 91 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013 (tj. celkem 8 948 259 330 EUR) a rozdělují se takto:

a) 74,05 % (tj. celkem 6 626 631 760 EUR) na přeshraniční spolupráci,

b) 20,36 % (tj. celkem 1 821 627 570 EUR) na nadnárodní spolupráci,

c) 5,59 % (tj. celkem 500 000 000 EUR) na meziregionální spolupráci.

2. Na programy v rámci cíle Evropská územní spolupráce se pro nejvzdálenější regiony vyčlení nejméně 150 % podpory z EFRR, kterou obdržely na programy spolupráce v programovém období 2007–2013. Kromě toho se na spolupráci nejvzdálenějších regionů vyčlení 50 000 000 EUR z prostředků na meziregionální spolupráci. Pokud jde o tematické zaměření, na toto dodatečné přidělení prostředků se použije čl. 6 odst. 1.

3. Komise každému členskému státu oznámí jeho podíl na celkové částce pro přeshraniční a nadnárodní spolupráci uvedené v odst. 1 písm. a) a b), rozdělený podle jednotlivých let. Jako kritérium pro rozdělení podle členských států se použije počet obyvatel v oblastech uvedených v čl. 3 odst. 1 druhém pododstavci a čl. 3 odst. 3 prvním pododstavci.

Na základě částek oznámených v souladu s prvním pododstavcem každý členský stát informuje Komisi o tom, zda a jak naložil s možností převodu stanovenou článkem 5, jakož i o výsledném rozdělení finančních prostředků mezi přeshraniční a nadnárodní programy, jichž se daný členský stát účastní. Komise na základě informací členských států přijme prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí, kterým stanoví seznam všech programů spolupráce a uvede celkovou výši podpory z EFRR pro každý z programů. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 150 odst. 2 nařízení (EU) č. 1303/2013.

4. Příspěvek z EFRR na programy přeshraniční spolupráce a programy spolupráce přímořských oblastí v rámci ENS a na programy přeshraniční spolupráce v rámci NPP II stanoví Komise a dotčené členské státy. Příspěvek z EFRR stanovený pro každý členský stát se následně mezi dotčenými členskými státy nepřerozděluje.

5. Podpora z EFRR na jednotlivé programy přeshraniční spolupráce a spolupráce přímořských oblastí v rámci ENS a programy přeshraniční spolupráce v rámci NPP II se poskytne za předpokladu poskytnutí alespoň rovnocenných částek z ENS a NPP II. Tato rovnocennost podléhá maximální částce stanovené v legislativním aktu o ENS nebo legislativním aktu o NPP II.

6. Objem ročních prostředků odpovídající podpoře z EFRR na programy přeshraniční spolupráce a programy spolupráce přímořských oblastí v rámci ENS a na programy přeshraniční spolupráce v rámci NPP II se zapisuje do příslušných rozpočtových linií uvedených nástrojů pro plnění rozpočtu na rok 2014.

7. V roce 2015 a v roce 2016 se roční příspěvek z EFRR na programy v rámci ENS a NPP II, pro které nebyl Komisi předložen žádný program do 30. června v rámci programů přeshraniční spolupráce a spolupráce přímořských oblastí podle ENS a v rámci programů přeshraniční spolupráce podle NPP II a který nebyl přerozdělen do jiného programu předloženého v rámci stejné kategorie programů vnější spolupráce, přidělí na vnitřní programy přeshraniční spolupráce podle odst. 1 písm. a), jichž se účastní dotčený členský stát nebo dotčené členské státy.

Existují-li k 30. červnu 2017 v rámci programů přeshraniční spolupráce a spolupráce přímořských oblastí podle ENS a programů přeshraniční spolupráce podle NPP II stále programy, které nebyly předloženy Komisi, přidělí se celý příspěvek z EFRR uvedený v odstavci 4 na tyto programy na zbývajících léta až do roku 2020, který nebyl přerozdělen do jiného přijatého programu v rámci stejné kategorie programů vnější spolupráce, na vnitřní programy přeshraniční spolupráce podle odst. 1 písm. a), jichž se účastní dotčený členský stát nebo dotčené členské státy.

8. Programy přeshraniční spolupráce a spolupráce pobřežních oblastí zmíněné v odstavci 4, které byly přijaty Komisí, se ukončí nebo se prostředky vyčleněné na tyto programy sníží v souladu s platnými pravidly a postupy, zejména jestliže:

- a) žádná z partnerských zemí zahrnutých do programu nepodepsala příslušnou dohodu o financování ve lhůtě stanovené v souladu s legislativním aktem o ENS nebo legislativním aktem o NPP II; nebo
- b) program nemůže být uskutečněn podle plánu z důvodu problémů vzniklých ve vztazích mezi zúčastněnými zeměmi.

V tomto případě se podpora z EFRR uvedená v odstavci 4, která odpovídá dosud nevyčleněným ročním splátkám či ročním splátkám zcela nebo částečně vyčleněným a zrušeným v rámci stejného rozpočtového roku, které dosud nebyly přerozděleny do jiného programu stejné kategorie programů vnější pomoci, přidělí na žádost dotčeného členského státu či dotčených členských států na vnitřní programy přeshraniční spolupráce podle odst. 1 písm. a), jichž se dotčený členský stát nebo dotčené členské státy účastní.

9. Komise předloží výboru zřízenému podle čl. 150 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013 roční shrnutí finančního plnění programů přeshraniční spolupráce a spolupráce přímořských oblastí podle ENS a programů přeshraniční spolupráce podle NPP II, na něž EFRR přispívá v souladu s tímto článkem.

Článek 5

Možnost převodu

Každý členský stát může převést až 15 % svého finančního přidělu pro každou složku uvedenou v čl. 4 odst. 1 písm. a) a b) z jedné z těchto složek do druhé.

KAPITOLA II

Tematické zaměření a investiční priority

Článek 6

Tematické zaměření

1. Nejméně 80 % přidělu z EFRR pro každý program přeshraniční a nadnárodní spolupráce se soustředí na nejvýše čtyři tematické cíle stanovené v čl. 9 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 1303/2013.

2. Pro meziregionální spolupráci podle čl. 2 odst. 3 písm. a) tohoto nařízení lze vybrat všechny tematické cíle stanovené v čl. 9 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 1303/2013.

Článek 7

Investiční priority

1. EFRR v rámci své oblasti působnosti stanovené v článku 3 nařízení (EU) č. 1301/2013 přispívá k tematickým cílům stanoveným v čl. 9 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 1303/2013 prostřednictvím společných opatření v rámci programů přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráce. Vedle investičních priorit uvedených v článku 5 nařízení (EU) č. 1301/2013 může EFRR podpořit i tyto investiční priority v rámci tematických cílů určených pro každou složku Evropské územní spolupráce:

a) v rámci přeshraniční spolupráce:

i) podporu udržitelných a kvalitních pracovních míst a podporu mobility pracovních sil: integraci přeshraničních trhů práce, včetně přeshraniční mobility, společných místních iniciativ na podporu zaměstnanosti, informačních a poradenských služeb a společné odborné přípravy;

ii) podporu sociálního začleňování a boj proti chudobě a diskriminaci: přeshraniční podporou rovnosti žen a mužů, rovných příležitostí a integrace komunit;

iii) investice do vzdělávání, odborné přípravy a školení za účelem získávání dovedností a celoživotního učení: vypracováním a naplňováním společných programů vzdělávání, odborné přípravy a školení;

- iv) posilování institucionální kapacity orgánů veřejné správy a zúčastněných subjektů a účinné veřejné správy: podporou právní a správní spolupráce a spolupráce mezi obcany a institucemi.
- b) v rámci nadnárodní spolupráce: posilování institucionální kapacity orgánů veřejné správy a zúčastněných subjektů a účinné veřejné správy: rozvojem a koordinací strategií pro makroregiony a přímořské oblasti.
- c) v rámci meziregionální spolupráce: posilování institucionální kapacity orgánů veřejné správy a zúčastněných subjektů a účinné veřejné správy:
- i) šířením osvědčených postupů a odborných znalostí a využitím výsledků výměny zkušeností týkajících se udržitelného rozvoje měst, včetně vazeb mezi městem a venkovem podle čl. 2 odst. 3 písm. b).
- ii) podporou výměny zkušeností s cílem posílit účinnost programů a opatření v oblasti územní spolupráce, jakož i využívání ESÚS podle čl. 2 odst. 3 písm. c);
- iii) posílením faktické základny s cílem posílit účinnost politiky soudržnosti a dosažení tematických cílů prostřednictvím analýzy trendů rozvoje podle čl. 2 odst. 3 písm. d);
2. V případě přeshraničního programu PEACE a v rámci tematického cíle na podporu sociálního začleňování a boje proti chudobě EFRR přispívá rovněž k prosazování sociální a hospodářské stability v dotčených regionech, zejména prostřednictvím opatření na podporu soudržnosti dotčených komunit.
2. Program spolupráce přispívá ke strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a k dosažení hospodářské, sociální a územní soudržnosti a stanoví:
- a) odůvodnění volby tematických cílů, odpovídajících investičních priorit a finančních příspěvků s ohledem na společný strategický rámec uvedený v příloze I nařízení (EU) č. 1303/2013, vycházející z analýzy potřeb v rámci programové oblasti jako celku a strategie vybrané podle těchto potřeb, přičemž je vhodné zabývat se chybějícími prvky v přeshraniční infrastruktuře a zohlednit výsledky hodnocení ex ante provedeného v souladu s článkem 55 nařízení (EU) č. 1303/2013;
- b) pro každou prioritní osu kromě technické pomoci:
- i) investiční priority a odpovídající specifické cíle;
- ii) očekávané výsledky pro specifické cíle a odpovídající ukazatele výsledků spolu s výchozí hodnotou a případně kvantifikovanými cílovými hodnotami, v souladu s článkem 16, s cílem posílit zaměření programování na výsledky;
- iii) popis druhu a příkladů opatření, jež mají být podporovány v rámci jednotlivých investičních priorit, a jejich očekávaný přínos k plnění specifických cílů uvedených v bodě i), včetně hlavních zásad pro výběr operací a případně stanovení hlavních cílových skupin, konkrétních cílových území, druhů příjemců, plánovaného využití finančních nástrojů a velkých projektů;
- iv) společné ukazatele výstupů a ukazatele specifické pro každou investiční prioritu, včetně kvantifikované cílové hodnoty, které by podle očekávání měly v souladu s článkem 16 přispět k dosažení výsledků;
- v) určení prováděcích opatření a finančních ukazatelů a ukazatelů výstupů, a případně ukazatelů výsledků, které mají v souladu s čl. 21 odst. 1 a přílohou II nařízení (EU) č. 1303/2013 plnit funkci milníků a cílů pro výkonnostní rámec;
- vi) případně shrnutí plánovaného využití technické pomoci, jež v případě nutnosti zahrnuje i kroky k posílení správní kapacity orgánů zapojených do řízení a kontroly programů a příjemců a v nezbytném případě také opatření k posílení správní kapacity příslušných partnerů, kteří se mají podílet na provádění programů;

KAPITOLA III

Programování

Článek 8

Obsah, přijímání a změny programů spolupráce

1. Program spolupráce sestává z prioritních os. Aniž je dotčen článek 59 nařízení (EU) č. 1303/2013, prioritní osa odpovídá tematickému cíli a zahrnuje jednu nebo několik investičních priorit daného tematického cíle v souladu s články 6 a 7 tohoto nařízení. Je-li to vhodné a zvýší-li se tím její dopad a účinnost jako součást tematicky soudržného integrovaného přístupu k plnění cílů strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, lze prioritní osu v řádně odůvodněných případech doplnit o jednu či více doplňujících se investičních priorit z jiných tematických cílů, aby bylo možné dosáhnout maximálního příspěvku k prioritní ose.

- vii) odpovídající kategorie zásahů vycházející z nomenklatury přijaté Komisí a orientační rozdělení naplánovaných prostředků;
- c) pro každou prioritní osu týkající se technické pomoci:
- i) specifické cíle;
 - ii) očekávané výsledky pro jednotlivé specifické cíle a v případech objektivně odůvodněných vzhledem k obsahu opatření odpovídající ukazatele výsledků spolu s výchozí hodnotou a cílovou hodnotou v souladu s článkem 16;
 - iii) popis kroků, které mají být podporovány, a jejich očekávaný přínos k plnění specifických cílů uvedených v bodě i);
 - iv) ukazatele výstupů, které by podle očekávání měly přispět k dosažení výsledků;
 - v) odpovídající kategorie zásahů vycházející z nomenklatury přijaté Komisí a orientační rozdělení naplánovaných prostředků;
- Bod ii) se nepoužije, pokud příspěvek Unie k prioritní ose nebo osám týkajícím se technické pomoci v rámci programu spolupráce nepřesahuje částku 15 000 000 EUR.
- d) finanční plán obsahující tyto tabulky (bez rozdělení podle zúčastněných členských států):
- i) tabulka, jež v souladu s pravidly pro míru spolufinancování stanovenými v článcích 60, 120 a 121 nařízení (EU) č. 1303/2013 pro každý rok uvádí výši celkového finančního příspěvku plánovaného na podporu z EFRR;
 - ii) tabulka, jež pro celé programové období, každý program spolupráce a každou prioritní osu uvádí výši celkového finančního příspěvku podpory z EFRR a spolufinancování jednotlivých států. U prioritních os, které kombinují investiční priority z různých tematických cílů, se v tabulce uvede výše celkového finančního příspěvku a vnitrostátního spolufinancování pro každý z odpovídajících tematických cílů. Sestává-li vnitrostátní spolufinancování z veřejného a soukromého spolufinancování, uvede se v tabulce předběžné rozdělení mezi veřejnou a soukromou složkou. Pro informaci se v ní uvede jakýkoli příspěvek ze třetích zemí, které se programu účastní, a předpokládaná účast EIB;
- e) seznam velkých projektů, jejichž realizace je plánována během programového období.
- Komise přijímá prováděcí akty týkající se nomenklatury uvedené v prvním pododstavci písm. b) bodu vii) a písm. c) bodu v). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3 nařízení (EU) č. 1303/2013.
3. V programu spolupráce se s přihlédnutím k jeho obsahu a cílům a s ohledem na dohody o partnerství zúčastněných členských států popíše integrovaný přístup k územnímu rozvoji, a to i pokud jde o regiony a oblasti uvedené v čl. 174 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, a uvede se, jak tento program spolupráce přispívá k dosažení jejich cílů a očekávaných výsledků, a případně se upřesní:
- a) přístup k využívání nástrojů komunitně vedeného místního rozvoje a zásady pro určení oblastí, v nichž bude tento přístup uplatňován;
 - b) zásady pro určení městských oblastí, kde budou přijata integrovaná opatření k udržitelnému rozvoji měst, a předběžný příspěvek podpory z EFRR na tato opatření;
 - c) přístup k využívání nástroje pro integrované územní investice uvedeného v článku 11 v případech, na něž se nevztahuje písmeno b), a orientační výše finančních prostředků přidělených v rámci jednotlivých prioritních os;
 - d) jestliže se členské státy a regiony podílejí na strategiích pro makroregiony a přímořské oblasti, přínos plánovaných zásahů v rámci programu spolupráce pro tyto strategie v závislosti na potřebách programové oblasti, jak je určily příslušné členské státy, a případně s ohledem na strategicky významné projekty určené v těchto strategiích.
4. V programu spolupráce se rovněž určí:
- a) prováděcí ustanovení, která:
 - i) určují řídicí orgán, případně certifikační orgán a auditní orgán;
 - ii) určují subjekt nebo subjekty pověřené kontrolou;
 - iii) určují subjekt nebo subjekty odpovědné za audit;
 - iv) stanoví postup zřízení společného sekretariátu;
 - v) uvádějí souhrnný popis ustanovení o řízení a kontrole;

vi) uvádějí rozdělení závazků mezi zúčastněné členské státy v případě finančních oprav uložených řídicím orgánem nebo Komisí.

b) subjekt, kterému má Komise poukazovat platby;

c) opatření přijatá s cílem zapojit partnery uvedené v článku 5 nařízení (EU) č. 1303/2013 do přípravy programu spolupráce a úlohu těchto partnerů při přípravě a provádění programu spolupráce, včetně jejich zapojení do monitorovacího výboru.

5. V programu spolupráce se s ohledem na obsah dohod o partnerství a s přihlédnutím k institucionálnímu a právnímu rámci členských států stanoví:

a) mechanismus zajišťující účinnou koordinaci mezi EFRR, ESF, Fondem soudržnosti, EZFRV, ENRF a dalšími unijními a vnitrostátními nástroji financování, včetně koordinace a možné kombinace s nástrojem pro propojení Evropy podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013⁽¹⁾, ENS, ERF, NPP II a EIB, a to s ohledem na přílohu I nařízení (EU) č. 1303/2013, pokud se členské státy a třetí země nebo území účastní programů spolupráce, které zahrnují využívání prostředků EFRR pro nejvzdálenější regiony a zdrojů ERF, koordinačních mechanismů na příslušné úrovni, aby byla usnadněna účinná koordinace při využívání těchto prostředků a zdrojů;

b) souhrn posouzení správní zátěže pro příjemce a v případě potřeby plánovaných opatření, včetně orientačního harmonogramu, za účelem snížení správní zátěže.

6. Informace vyžadované podle odst. 2 prvního pododstavce písm. a), odst. 2 prvního pododstavce písm. b) bodů i) až vii), odstavce 3 a odst. 5 písm. a) se přizpůsobí zvláštnímu charakteru programů spolupráce podle čl. 2 odst. 3 písm. b), c) a d). V programech spolupráce podle čl. 2 odst. 3 písm. c) a d) nejsou uváděny informace vyžadované podle odst. 2 prvního pododstavce písm. e) a odst. 5 písm. b).

7. Každý program spolupráce v případě potřeby a v závislosti na řádně odůvodněném posouzení jejich významu pro obsah a cíle programu předloženého příslušnými členskými státy zahrnuje popis:

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění nařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010 (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 129)

a) konkrétních opatření, jež ve výběru operací zohledňují požadavky na ochranu životního prostředí, účinnost zdrojů, zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se jí, odolnost vůči katastrofám, předcházení rizikům a jejich řízení;

b) konkrétních opatření, jež během přípravy, vytváření a provádění programu spolupráce podporují rovné příležitosti a předcházejí diskriminaci na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství nebo víry, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace, a to zejména pokud jde o přístup k finančním prostředkům, přičemž se zohlední rovněž potřeby různých cílových skupin ohrožených diskriminací, a zejména popis požadavků zajišťujících přístup k finančním prostředkům pro osoby se zdravotním postižením;

c) přínosu programu spolupráce k prosazování rovnosti žen a mužů a případně opatření k začlenění genderového hlediska na úrovni programů a operací.

Ustanovení prvního pododstavce písm. a) a b) se nepoužijí na programy spolupráce podle čl. 2 odst. 3 písm. b), c) a d).

8. Programy spolupráce podle čl. 2 odst. 3 písm. c) a d) vymezí příjemce a mohou specifikovat postup pro udělení grantů.

9. Zúčastněné členské státy a popřípadě třetí země či území, pokud přijaly pozvání k účasti na programu spolupráce, před předložením programu spolupráce Komisi písemně potvrdí svůj souhlas s jeho obsahem. Tento souhlas také obsahuje závazek všech zúčastněných členských států a případně třetích zemí či území poskytnout spolufinancování potřebné k provádění programu spolupráce a případně závazek třetích zemí či území k poskytnutí finančního příspěvku.

Odchylně od prvního pododstavce, v případě programů spolupráce, do nichž jsou zapojeny nejvzdálenější regiony a třetí země či území, konzultují dotčené členské státy příslušné třetí země či území dříve, než tyto programy spolupráce předloží Komisi. V tomto případě může být souhlas ohledně obsahu programů spolupráce a možného příspěvku třetích zemí či území vyjádřen ve formálně schváleném zápisu z konzultačních jednání se třetími zeměmi či územími nebo ze zasedání organizací pro regionální spolupráci.

10. Zúčastněné členské státy a třetí země či území, pokud přijaly pozvání k účasti na programu spolupráce, vypracují programy spolupráce v souladu se vzorem přijatým Komisí.

11. Komise vzor uvedený v odstavci 10 přijme prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 150 odst. 2 nařízení (EU) č. 1303/2013.

12. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí o schválení všech prvků (včetně budoucích změn), na něž se vztahuje tento článek, s výjimkou prvků, na něž se vztahuje odst. 2 písm. b) bod vii), odst. 2 písm. c) bod v), odst. 2 písm. e), odst. 4 písm. a) bod i), odst. 4 písm. c) a odstavce 5 a 7 tohoto článku, za něž jsou i nadále odpovědné zúčastněné členské státy.

13. Řídící orgán oznámí Komisi veškerá rozhodnutí o změně prvků programu spolupráce, na něž se rozhodnutí Komise uvedené v odstavci 12 nevztahuje, do jednoho měsíce ode dne tohoto rozhodnutí o změně. V rozhodnutí o změně je upřesněn den jeho vstupu v platnost, který nesmí předcházet dni jeho přijetí.

Článek 9

Společný akční plán

Je-li společný akční plán uvedený v čl. 104 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013 uskutečňován v rámci povinností ESÚS jakožto příjemce, mohou se zaměstnanci společného sekretariátu programu spolupráce a členové shromáždění ESÚS stát členy řídicího výboru uvedeného v čl. 108 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013. Členové shromáždění ESÚS nesmí tvořit v uvedeném řídicím výboru většinu.

Článek 10

Komunitně vedený místní rozvoj

Komunitně vedený místní rozvoj podle článku 32 nařízení (EU) č. 1303/2013 může být uskutečňován v rámci programů přeshraniční spolupráce za předpokladu, že skupina pro místní rozvoj je složena ze zástupců alespoň dvou zemí, z nichž jedna je členským státem.

Článek 11

Integrované územní investice

Pokud jde o programy spolupráce, zprostředkujícím subjektem pověřeným řízením a prováděním integrovaných územních investic uvedených v čl. 36 odst. 3 nařízení (EU) č. 1303/2013 je buď právní subjekt zřízený podle právních předpisů jedné ze zúčastněných zemí, pokud je tvořen orgány veřejné správy nebo subjekty z alespoň dvou zúčastněných zemí, nebo ESÚS.

Článek 12

Výběr operací

1. Operace v rámci programů spolupráce vybírá monitorovací výbor uvedený v článku 47 nařízení (EU) č. 1303/2013. Tento monitorovací výbor může pro výběr operací ustavit řídicí výbor, jež jedná z jeho pověření.

2. Operace vybrané v rámci přeshraniční a nadnárodní spolupráce zahrnují příjemce alespoň ze dvou zúčastněných zemí, přičemž přinejmenším jeden z nich je z členského státu. Operaci lze uskutečňovat v jediné zemi za předpokladu, že jsou určeny její přeshraniční nebo nadnárodní dopady a výhody.

Operace v rámci meziregionální spolupráce uvedené v čl. 2 odst. 3 písm. a) a b) zahrnují příjemce alespoň ze tří zemí, přičemž přinejmenším dvě jsou členskými státy.

Podmínky stanovené v prvním pododstavci se nevztahují na operace v rámci přeshraničního programu PEACE mezi Severním Irskem a pohraničními hrabstvími Irska na podporu míru a usmíření podle čl. 7 odst. 2.

3. Bez ohledu na odstavce 2 může být ESÚS nebo jiný právní subjekt zřízený podle právních předpisů jedné ze zúčastněných zemí jediným příjemcem operace za předpokladu, že je v případě přeshraniční a nadnárodní spolupráce tvořen orgány veřejné správy nebo subjekty alespoň ze dvou zúčastněných zemí a v případě meziregionální spolupráce alespoň ze tří zúčastněných zemí.

Právní subjekt, který provádí finanční nástroj nebo případně fond fondů, může být jediným příjemcem operace, aniž by byly uplatňovány požadavky na jeho složení stanovené v prvním pododstavci.

4. Příjemci spolupracují na rozvoji a uskutečňování operací. Kromě toho spolupracují na personálním obsazení nebo na financování operací nebo na obou těchto úkolech.

V případě operací v programech zřízených mezi nejvzdálenějšími regiony a třetími zeměmi či územími se od příjemců vyžaduje, aby spolupracovali pouze ve dvou oblastech uvedených v prvním pododstavci.

5. Pro každou operaci poskytne řídicí orgán hlavnímu nebo jedinému příjemci dokument, který stanoví podmínky podpory operace, včetně zvláštních požadavků, jež se týkají produktů či služeb, které mají být v rámci operace dodány, finančního plánu a lhůty pro provedení.

Článek 13

Příjemci

1. Existují-li v programu spolupráce pro jednu operaci dva nebo více příjemců, určí všichni příjemci jednoho z nich hlavním příjemcem.

2. Hlavní příjemce:

- a) stanoví ujednání s ostatními příjemci v dohodě, která obsahuje ustanovení, jež mimo jiné zaručují řádné finanční řízení finančních prostředků přidělených na operaci, včetně mechanismů pro navrácení neoprávněně vyplacených částek;
- b) přebírá odpovědnost za zajištění uskutečnění celé operace;
- c) zajišťuje, že výdaje předkládané všemi příjemci vznikly při uskutečňování operace a odpovídají činností dohodnutým mezi všemi příjemci a že jsou v souladu s dokumentem poskytnutým řídicím orgánem podle čl. 12 odst. 5;
- d) zajišťuje, že výdaje předkládané ostatními příjemci jsou ověřeny kontrolorem nebo kontrolory, pokud toto ověření neprovádí řídicí orgán podle čl. 23 odst. 3.

3. Není-li v ujednáních stanovených v souladu s odst. 2 písm. a) stanoveno jinak, hlavní příjemce zajistí, aby ostatní příjemci obdrželi celkovou částku příspěvku z fondů co nejrychleji a v plné výši. Žádná částka se nesmí odečíst ani zadržovat a nesmí být vymáhány žádné zvláštní poplatky či jiné poplatky s rovnocenným účinkem, které by snížily tyto částky určené ostatním příjemcům.

4. Hlavní příjemci se nacházejí v členském státě podílejícím se na programu spolupráce. Členské státy a třetí země či území, které se podílejí na programu spolupráce, se však mohou dohodnout na tom, že hlavní příjemce se může nacházet ve třetí zemi či území, které se účastní daného programu spolupráce, za předpokladu, že se řídicí orgán ubezpečí, že hlavní příjemce je schopen provádět úkoly stanovené v odstavcích 2 a 3 a že jsou splněny požadavky na řízení, ověřování a audit.

5. Jediní příjemci jsou zaregistrováni v členském státě účastnícím se programu spolupráce. Avšak pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 12. odst. 3, mohou být registrováni v členských státech, které se programu neúčastní.

KAPITOLA IV

Monitorování a hodnocení

Článek 14

Zprávy o provádění programu

1. Řídicí orgán podá Komisi do 31. května 2016 a do téhož dne každého následujícího roku až do roku 2022 včetně výroční zprávu o provádění v souladu s čl. 50 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013. Zpráva o provádění předložená v roce 2016 zahrnuje finanční roky 2014 a 2015 a také období mezi počátečním datem způsobilosti výdajů a 31. prosincem 2013.

2. U zpráv předkládaných v letech 2017 a 2019 je termínem uvedeným v odstavci 1 30. červen.

3. Výroční prováděcí zprávy uvádějí informace:

- a) o provádění programu spolupráce v souladu s čl. 50 odst. 2 nařízení (EU) č. 1303/2013;
- b) případně o pokroku při přípravě a uskutečňování velkých projektů a společných akčních plánů.

4. Výroční zprávy o provádění předkládané v letech 2017 a 2019 uvedou a vyhodnotí informace požadované podle čl. 50 odst. 4 a 5 nařízení (EU) č. 1303/2013 a informace stanovené v odstavci 2 tohoto článku spolu s těmito informacemi:

- a) pokrok při plnění hodnotícího plánu a následné kroky vzhledem ke zjištěním hodnocení;
- b) výsledky informačních a propagačních opatření prováděných v rámci komunikační strategie;
- c) zapojení partnerů do monitorování a hodnocení programu spolupráce.

Výroční zprávy o provádění předkládané v letech 2017 a 2019 mohou v závislosti na obsahu a cílech každého programu spolupráce uvádět informace a hodnocení týkající se:

- a) pokroku při uskutečňování integrovaného přístupu k územnímu rozvoji, včetně udržitelného rozvoje měst, a komunitně vedeného místního rozvoje v rámci programu spolupráce;

- b) pokroku při provádění opatření na posílení kapacity orgánů a příjemců spravovat a využívat EFRR;
- c) případně přínosu ke strategiím pro makroregiony a přímořské oblasti;
- d) konkrétních opatření přijatých na podporu rovného zacházení s ženami a muži a k prosazování zákazu diskriminace, zejména přístupu osob se zdravotním postižením, a ustanovení prováděných s cílem zajistit zahrnutí genderového hlediska do programu spolupráce a operací;
- e) opatření přijatých v zájmu podpory udržitelného rozvoje;
- f) pokroku při provádění opatření v oblasti sociálních inovací.

5. Výroční a závěrečná zpráva o provádění se vypracuje podle vzorů, jež Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 150 odst. 2 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Článek 15

Každoroční přezkum

Výroční jednání o přezkumu se koná v souladu s článkem 51 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Nekona-li se výroční jednání o přezkumu podle čl. 51 odst. 3 nařízení (EU) č. 1303/2013, může se každoroční přezkum provést písemně.

Článek 16

Ukazatele pro cíl Evropská územní spolupráce

1. Společné ukazatele výstupů stanovené v příloze tohoto nařízení, ukazatele výsledků specifické pro jednotlivé programy a případně ukazatele výstupů specifické pro jednotlivé programy se používají v souladu s čl. 27 odst. 4 nařízení (EU) č. 1303/2013 a čl. 8 odst. 2 prvním pododstavcem písm. b) body ii) a iv) a písm. c) body ii) a iv) tohoto nařízení.

2. Pro společné ukazatele výstupů a ukazatele výstupů specifické pro jednotlivé programy se stanoví výchozí hodnota na nulu. Kumulované kvantifikované cílové hodnoty těchto ukazatelů se stanoví pro rok 2023.

3. Pro ukazatele výsledků specifické pro jednotlivé programy, které se týkají investičních priorit, se stanoví výchozí hodnoty na základě posledních dostupných údajů a cílové hodnoty se stanoví pro rok 2023. Cílové hodnoty lze vyjádřit kvantitativně nebo kvalitativně.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 29, pokud jde o změnu seznamu společných ukazatelů výstupů uvedeného v příloze, s cílem provádět v odůvodněných případech úpravy k zajištění účinného posouzení pokroku dosaženého v provádění programu

Článek 17

Technická pomoc

Výše prostředků z EFRR přidělených na technickou pomoc je omezena na 6 % celkové částky přidělené na program spolupráce. U programů, jejichž celková výše přidělených prostředků nepřekračuje 50 000 000 EUR, je výše prostředků vyčleněných z EFRR na technickou pomoc omezena na 7 % z celkové přidělené částky, avšak nesmí být nižší než 1 500 000 EUR a vyšší než 3 000 000 EUR.

KAPITOLA V

Způsobilost

Článek 18

Pravidla způsobilosti výdajů

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 29 za účelem stanovení zvláštních pravidel způsobilosti výdajů pro programy spolupráce s ohledem na náklady na zaměstnance, kancelářské a administrativní výdaje, náklady na cestování a ubytování, náklady na externí odborné poradenství a na služby a výdaje na vybavení. Komise oznámí akty v přenesené pravomoci, přijaté v souladu s článkem 29, současně Evropskému parlamentu a Radě do 22. dubna 2014

2. Aniž jsou dotčena pravidla způsobilosti stanovená v člancích 65 až 71 nařízení (EU) č. 1303/2013, v nařízení (EU) č. 1301/2013, v tomto nařízení nebo v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v odstavci 1 tohoto článku či na jejich základě, stanoví zúčastněné členské státy v monitorovacím výboru dodatečná pravidla způsobilosti výdajů pro program spolupráce jako celek.

3. V záležitostech, na které se nevztahují pravidla způsobilosti stanovená v člancích 65 až 71 nařízení (EU) č. 1303/2013, v nařízení (EU) č. 1301/2013, v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v odstavci 1 tohoto článku nebo v pravidlech stanovených společně zúčastněnými členskými státy podle odstavce 2 tohoto článku či na jejich základě, se použijí vnitrostátní pravidla členského státu, v němž výdaj vznikl.

Článek 19

Náklady na zaměstnance

Náklady na zaměstnance v rámci operace lze vypočítat paušálně až do výše 20 % jiných přímých nákladů, než jsou náklady na zaměstnance v rámci uvedené operace.

Článek 20

Způsobilost operací v programech spolupráce v závislosti na lokalitě

1. Operace v rámci programů spolupráce, s výhradou výjimek uvedených v odstavcích 2 a 3, se odehrávají v části programové oblasti, která tvoří území Unie (dále jen „unijní část programové oblasti“).

2. Řídící orgán může souhlasit, že se celá operace nebo její část bude uskutečňovat mimo unijní část programové oblasti za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) operace je ve prospěch programové oblasti;
- b) celková částka přidělená v rámci programu spolupráce na operace mimo unijní část programové oblasti nepřekročí 20 % podpory z EFRR na úrovni programu nebo 30 % v případě programů spolupráce, u kterých unijní část programové oblasti sestává z nejvzdálenějších regionů;
- c) povinnosti řídicího a auditního orgánu v souvislosti s řízením, kontrolou a auditem, které souvisejí s operací, plní orgány programu spolupráce nebo uzavřou dohody s orgány v členském státě nebo třetí zemi nebo území, v níž je operace uskutečňována.

3. Výdaje v souvislosti s technickou pomocí nebo operacemi, které se týkají propagačních činností a budování kapacit, mohou vzniknout mimo unijní část programové oblasti za předpokladu, že jsou splněny podmínky v odst. 2 písm. a) a c).

KAPITOLA VI

Řízení, kontrola a určování

Článek 21

Určení orgánů

1. Členské státy, které se účastní programu spolupráce, určí pro účely čl. 123 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013 jediný řídicí orgán; pro účely čl. 123 odst. 2 uvedeného nařízení určí jediný certifikační orgán; a pro účely čl. 123 odst. 4 uvedeného nařízení určí jediný auditní orgán. Řídící orgán a auditní orgán se nacházejí ve stejném členském státě.

Členské státy účastníci se programu spolupráce mohou určit, že řídicí orgán ponese rovněž odpovědnost za výkon funkcí certifikačního orgánu. Takovým rozhodnutím není dotčeno

rozdělení závazků v souvislosti s uplatňováním finančních oprav mezi zúčastněnými členskými státy tak, jak je uvedeno v programu spolupráce.

2. Certifikační orgán obdrží platby uskutečněné Komisí a zpravidla poskytuje platby hlavnímu příjemci v souladu s článkem 132 nařízení (EU) č. 1303/2013.

3. Postup pro určení řídicího orgánu a případně certifikačního orgánu stanovený v čl. 124 nařízení (EU) č. 1303/2013 provádí členský stát, ve kterém se daný orgán nachází.

Článek 22

Evropské seskupení pro územní spolupráci

Členské státy, které se účastní programu spolupráce, mohou využít ESÚS a učinit jej odpovědným za řízení daného programu spolupráce nebo jeho části, zejména svěřením povinností řídicího orgánu uvedenému seskupení.

Článek 23

Funkce řídicího orgánu

1. Aniž je dotčen odstavec 4 tohoto článku, řídicí orgán programu spolupráce vykonává funkce stanovené v článku 125 nařízení (EU) č. 1303/2013.

2. Řídící orgán po konzultaci s členskými státy a jakýmkoli třetími zeměmi, které se účastní programu spolupráce, zřídí společný sekretariát.

Společný sekretariát pomáhá řídicímu orgánu a monitorovacímu výboru při výkonu jejich příslušných funkcí. Společný sekretariát také poskytuje informace potenciálním příjemcům o možnostech financování v rámci programů spolupráce a pomáhá příjemcům s uskutečňováním operací.

3. Je-li řídicím orgánem ESÚS, provádí ověření podle čl. 125 odst. 4 písm. a) nařízení (EU) č. 1303/2013 řídicí orgán nebo za jeho provedení odpovídá, a to alespoň pro ty členské státy a třetí země či území, z nichž pocházejí členové zúčastnění v ESÚS.

4. Neprovádí-li řídicí orgán ověření podle čl. 125 odst. 4 písm. a) nařízení (EU) č. 1303/2013 v celé programové oblasti nebo nejsou-li ověření pro členské státy a třetí země či území, z nichž pocházejí členové zúčastnění v ESÚS, prováděna řídicím orgánem nebo v jeho odpovědnosti v souladu s odstavcem 3, určí každý členský stát nebo každá třetí země či území, pokud přijaly pozvání k účasti v programu spolupráce, orgán či osobu odpovědnou za provádění těchto ověření v souvislosti s příjemci na svém území (dále jen „kontrolor“).

Kontroloři uvedení v prvním pododstavci mohou být tytéž orgány, které odpovídají za provádění těchto ověření u operačních programů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost, nebo v případě třetích zemí za provádění srovnatelných ověření v rámci nástrojů vnější politiky Unie.

Řídící orgán se přesvědčí, že výdaje každého příjemce, který se účastní operace, ověřil určený kontrolor.

Každý členský stát zajistí, aby bylo možné ověřit výdaje příjemce do tří měsíců poté, co dotčený příjemce předloží příslušné dokumenty.

Každý členský stát nebo každá třetí země, pokud přijala pozvání k účasti v programu spolupráce, odpovídají za ověření prováděná na jejich území.

5. Lze-li dodání spolufinancovaných produktů nebo služeb ověřit pouze ve vztahu k celé operaci, provede ověření řídicí orgán či kontrolor členského státu, v němž se nachází hlavní příjemce.

Článek 24

Funkce certifikačního orgánu

Certifikační orgán programu spolupráce vykonává funkce stanovené v článku 126 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Článek 25

Funkce auditního orgánu

1. Členské státy a třetí země, které se účastní programu spolupráce, mohou oprávnit auditní orgán, aby přímo vykonával funkce stanovené v článku 127 nařízení (EU) č. 1303/2013 na celém území, na něž se vztahuje program spolupráce. Specifikují, kdy auditní orgán doprovází auditor členského státu nebo třetí země.

2. Nemá-li auditní orgán oprávnění uvedené v odstavci 1, pomáhá mu skupina auditorů složená po jednom ze zástupců z každého členského státu nebo třetí země, které se účastní programu spolupráce, jež vykonává funkce stanovené v článku 127 nařízení (EU) č. 1303/2013. Každý členský stát nebo každá třetí země, pokud přijala pozvání k účasti v programu spolupráce, odpovídají za audity prováděné na jejich území.

Každý zástupce z každého členského státu či třetí země, kteří se účastní programu spolupráce, odpovídá za poskytnutí věcných prvků souvisejících s výdaji na jeho území, které auditní orgán požaduje za účelem posouzení.

Do tří měsíců od rozhodnutí o schválení programu spolupráce se zřídí skupina auditorů. Vypracuje svůj jednací řád a předsedá jí auditní orgán pro program spolupráce.

3. Auditři jsou funkčně nezávislí na kontrolorech, kteří provádějí ověření podle článku 23.

KAPITOLA VII

Účast třetích zemí na nadnárodních a meziregionálních programech spolupráce

Článek 26

Podmínky provádění pro účast třetích zemí

Použitelné podmínky provádění programů, kterými se řídí finanční řízení a programování, monitorování, hodnocení a kontrola účasti třetích zemí prostřednictvím příspěvku ze zdrojů NPP II nebo ENS pro nadnárodní či meziregionální programy, jsou stanoveny v příslušném programu spolupráce a v případě potřeby rovněž v dohodě o financování mezi Komisí, vládami dotčených třetích zemí a členským státem, v němž sídlí řídicí orgán příslušného programu spolupráce. Podmínky provádění programu musí být v souladu s pravidly politiky soudržnosti Unie.

KAPITOLA VIII

Finanční řízení

Článek 27

Rozpočtové závazky, platby a zpětně získávané prostředky

1. Podpora z EFRR na programy spolupráce se vyplácí na jediný účet bez vnitrostátních podúčtů.

2. Řídící orgán zajistí, aby každou částku vyplacenou v důsledku nesrovnalosti hlavní nebo jediný příjemce vrátil. Příjemci splatí hlavnímu příjemci veškeré neoprávněně vyplacené částky.

3. Jestliže se hlavnímu příjemci nepodaří zajistit splacení od ostatních příjemců nebo jestliže se řídicímu orgánu nepodaří zajistit splacení od hlavního či jediného příjemce, nahradí členský stát nebo třetí země, na jejímž území se dotčený příjemce nachází nebo v případě ESÚS je zaregistrován, řídicímu orgánu jakoukoliv částku neoprávněně vyplacenou uvedenému příjemci. Řídící orgán odpovídá za vrácení dotčených částek do souhrnného rozpočtu Unie v souladu s rozdělením závazků mezi zúčastněnými členskými státy, jak je stanoveno v programu spolupráce.

Článek 28**Použití eura**

Odchylně od článku 133 nařízení (EU) č. 1303/2013 jsou výdaje vzniklé v jiné měně než v eurech převedeny příjemci na eura s použitím měsíčního účetního směnného kurzu Komise platného v měsíci, v němž výdaj bud:

- a) nastal,
- b) byl předložen k ověření řídicímu orgánu nebo kontrolorovi v souladu s článkem 23 tohoto nařízení, nebo
- c) byl oznámen hlavnímu příjemci.

Zvolená metoda se stanoví v programu spolupráce a je platná pro všechny příjemce.

Převod ověří řídicí orgán nebo kontrolor v členském státě či třetí zemi, ve které se příjemce nachází.

KAPITOLA IX**Závěrečná ustanovení****Článek 29****Výkon přenesené pravomoci**

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 16 odst. 4 a čl. 18 odst. 1 je svěřena Komisi od 21. prosincem 2013 do 31. prosince 2020.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomocí uvedené v čl. 16 odst. 4 a čl. 18 odst. 1 kdykoli zrušit.

Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 16 odst. 4 a čl. 18 odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 30**Přechodná ustanovení**

1. Tímto nařízením není dotčeno pokračování ani změna, včetně úplného nebo částečného zrušení, pomoci schválené Komisí na základě nařízení (ES) č. 1080/2006 nebo jiného právního předpisu, který se použije na uvedenou pomoc ke dni 31. prosince 2013. Uvedené nařízení nebo zmíněný jiný právní předpis se na uvedenou pomoc nebo dotčené operace použijí i po 31. prosinci 2013, a to až do jejich ukončení. Pro účely tohoto odstavce zahrnuje pomoc operační programy a velké projekty.

2. Žádosti o pomoc předložené nebo schválené podle nařízení (ES) č. 1080/2006 před 1. lednem 2014 zůstávají v platnosti.

Článek 31**Přezkum**

Evropský parlament a Rada přezkoumají toto nařízení do 31. prosince 2020 v souladu s článkem 178 Smlouvy o fungování EU.

Článek 32**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Články 4, 27 a 28 se použijí s účinkem ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
R. ŠADŽIUS

PŘÍLOHA

SPOLEČNÉ UKAZATELE VÝSTUPŮ PRO CÍL EVROPSKÁ ÚZEMNÍ SPOLUPRÁCE

	JEDNOTKA	NÁZEV
Produktivní investice		
	podniky	Počet podniků pobírajících podporu
	podniky	Počet podniků pobírajících granty
	podniky	Počet podniků pobírajících jinou finanční podporu než granty
	podniky	Počet podniků pobírajících nefinanční podporu
	podniky	Počet nově podpořených podniků
	podniky	Počet podniků, které se účastní přeshraničních, nadnárodních nebo meziregionálních výzkumných projektů
	organizace	Počet výzkumných ústavů, které se účastní přeshraničních, nadnárodních nebo meziregionálních výzkumných projektů
	EUR	Soukromé investice odpovídající veřejné podpoře podniků (granty)
	EUR	Soukromé investice odpovídající veřejné podpoře podniků (jiné než granty)
	ekvivalenty plných úvazků	Zvýšení zaměstnanosti v podporovaných podnicích
Udržitelný cestovní ruch	návštěvy/rok	Zvýšení očekávaného počtu návštěv podporovaných kulturních a přírodních památek a atrakcí
Infrastruktura IKT	domácnosti	Domácnosti, které mají nově přístup k širokopásmovým sítím s přenosovou rychlostí alespoň 30 Mbps
Doprava		
Železnice	kilometry	Celková délka nových železničních tratí
		z toho: TEN-T
	kilometry	Celková délka zrekonstruovaných nebo zmodernizovaných železničních tratí
		z toho: TEN-T
Silnice	kilometry	Celková délka nově postavených silnic
		z toho: TEN-T
	kilometry	Celková délka zrekonstruovaných nebo zmodernizovaných silnic
		z toho: TEN-T
Městská hromadná doprava	kilometry	Celková délka nových nebo modernizovaných tratí metra a tramvajových tratí
Vnitrozemské vodní cesty	kilometry	Celková délka nových nebo modernizovaných vnitrozemských vodních cest
Životní prostředí		
Pevný odpad	tuny/rok	Další kapacita na recyklaci odpadu

	JEDNOTKA	NÁZEV
Dodávka vody	osoby	Další počet obyvatel obslužených lepší dodávkou vody
Čištění odpadních vod	populační ekvivalent	Další počet obyvatel obslužených lepším čištěním odpadních vod
Prevence a řízení rizik	osoby	Počet obyvatel využívajících protipovodňových opatření
	osoby	Počet obyvatel využívajících ochrany proti lesním požárům
Rekultivace	hektary	Celková rozloha rekultivovaného území
Příroda a biodiverzita	hektary	Rozloha stanovišť, které jsou podporovány s cílem zlepšit jejich stav zachování
Výzkum, inovace		
	ekvivalenty plných úvazků	Počet nových výzkumných pracovníků v podporovaných subjektech
	ekvivalenty plných úvazků	Počet výzkumných pracovníků, kteří pracují v modernizovaných výzkumných infrastrukturách
	podniky	Počet podniků spolupracujících s výzkumnými institucemi
	EUR	Soukromé investice odpovídající veřejné podpoře na projekty v oblasti inovací nebo výzkumu a vývoje
	podniky	Počet podniků, které dostávají podporu pro účely uvádění nových výrobků na trh
	podniky	Počet podniků, které dostávají podporu pro účely zavádění výrobků nových pro podnik
Energetika a změna klimatu		
Energie z obnovitelných zdrojů	MW	Další kapacita výroby energie z obnovitelných zdrojů
Energetická účinnost	domácnosti	Počet domácností s lepší klasifikací spotřeby energie
	kWh/rok	Snížení roční spotřeby primární energie ve veřejných budovách
	uživatelé	Počet dalších odběratelů energie napojených na inteligentní sítě
Snížení emisí skleníkových plynů	tuny ekvivalentu CO ₂	Odhadované roční snížení emisí skleníkových plynů
Sociální infrastruktura		
Péče o děti a vzdělávání	osoby	Kapacita podporovaných zařízení pro péči o děti nebo vzdělávacích zařízení
Zdraví	osoby	Počet obyvatel majících přístup k lepším zdravotnickým službám
Specifické ukazatele rozvoje měst		
	osoby	Počet obyvatel žijících v oblastech s integrovanými strategiemi rozvoje měst
	metry čtvereční	Nově vytvořené nebo rekultivované otevřené prostory v městských oblastech

	JEDNOTKA	NÁZEV
	metry čtvereční	Veřejné nebo komerční budovy vybudované nebo zrenovované v městských oblastech
	bytové jednotky	Renovované byty v městských oblastech
Trh práce a odborné vzdělávání ⁽¹⁾		
	osoby	Počet účastníků iniciativ přeshraniční mobility
	osoby	Počet účastníků společných místních iniciativ na podporu zaměstnanosti a společného odborného vzdělávání
	osoby	Počet účastníků přeshraničních projektů na podporu rovnosti žen a mužů, rovných příležitostí a sociálního začlenění
	osoby	Počet účastníků společných programů vzdělávání a odborné přípravy na přeshraniční podporu zaměstnanosti mládeže, vzdělávacích příležitostí, vysokoškolského vzdělání a odborné přípravy

⁽¹⁾ Informace o účastnících budou podle potřeby rozděleny podle jejich postavení na trhu práce; uvede se, zda jsou „zaměstnaní“, „nezaměstnaní“, „dlouhodobě nezaměstnaní“, „neaktivní“ nebo „neaktivní a neúčastníci se vzdělávání nebo odborné přípravy“.

Společné prohlášení Evropského parlamentu a Rady o uplatňování článku 6 nařízení o EFRR, článku 15 nařízení o evropské územní spolupráci a článku 4 nařízení o Fondu soudržnosti

Evropský parlament a Rada berou na vědomí ujištění poskytnuté zákonodárcům Komisí, že společné ukazatele výstupů pro nařízení o EFRR, nařízení o evropské územní spolupráci a nařízení o Fondu soudržnosti, jež budou součástí přílohy každého z uvedených nařízení, jsou výsledkem dlouhého přípravného procesu, kterého se účastnili odborníci na hodnocení z Komise i členských států, a v zásadě se očekává, že budou stabilní.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1300/2013

ze dne 17. prosince 2013

o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1084/2006

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

upřesnit úkoly Fondu soudržnosti ve vztahu k uvedenému rámci a ve vztahu k účelu, který Fondu soudržnosti určuje Smlouva o fungování EU.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 177 druhý pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 174 prvního pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen "Smlouva o fungování EU") má Unie rozvíjet a prosazovat svou činnost vedoucí k posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti. Fond soudržnosti, který se zřizuje tímto nařízením, by proto měl poskytovat finanční příspěvky na projekty ve sféře životního prostředí a transevropských sítí v oblasti dopravní infrastruktury.

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽³⁾ obsahuje společná ustanovení týkající se Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu. Uvedené nařízení vytváří nový rámec pro evropské strukturální a investiční fondy, včetně Fondu soudržnosti. Je proto nezbytné

(3) Měla by být stanovena zvláštní ustanovení ohledně druhu činností, které lze podporovat prostřednictvím Fondu soudržnosti s cílem přispět k investičním prioritám v rámci tematických cílů uvedených v nařízení (EU) č. 1303/2013.

(4) Unie by měla mít možnost prostřednictvím Fondu soudržnosti přispívat na opatření k sledování svých cílů v oblasti životního prostředí podle článků 11 a 191 Smlouvy o fungování EU, a to na energetickou účinnost a obnovitelné zdroje energie, a na opatření v odvětví dopravy, mimo transevropské sítě, v železniční, říční a námořní dopravě, v systémech intermodální dopravy a jejich vzájemné interoperability, v řízení silniční, námořní a letecké dopravy, v ekologické městské dopravě a ve veřejné hromadné dopravě.

(5) Je třeba připomenout, že navzdory tomu, že z opatření přijatých na základě čl. 192 odst. 1 Smlouvy o fungování EU vyplývají náklady, které veřejné orgány některého členského státu považují za nepřiměřené, a navzdory tomu, že je poskytována finanční podpora z Fondu soudržnosti podle čl. 192 odst. 5 Smlouvy o fungování EU, uplatňuje se zásada „znečišťovatel platí“.

(6) Projekty v oblasti transevropských dopravních sítí (dále jen „TEN-T“) podporované Fondem soudržnosti mají respektovat hlavní směry stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ⁽⁴⁾. Za účelem soustředění úsilí tímto směrem by měla být dána přednost projektům společného zájmu vymezeným uvedeným nařízením.

(7) Investice k dosažení snížení emisí skleníkových plynů z činností uvedených v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽⁵⁾ by neměly být způsobilé k získání podpory z Fondu soudržnosti, neboť již mají finanční prospěch z uplatňování uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 38.

⁽²⁾ Úř. věst. C 225, 27.7.2012, s. 143.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Viz strana 320 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11. prosince 2013 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

Toto vyloučení by nemělo omezit možnost využití Fondu soudržnosti na podporu činností, jež nejsou uvedeny v příloze I směrnice 2003/87/ES, i kdyby tyto činnosti byly prováděny týmiž hospodářskými subjekty a zahrnovaly činnosti, jako jsou investice do energetické účinnosti u kombinované výroby tepla a elektřiny a u sítí dálkového vytápění, inteligentních systémů pro rozvod, skladování a přepravu energie, opatření zaměřených na snížení znečištění ovzduší, a i kdyby jedním z nepřímých účinků takových aktivit bylo snížení emisí skleníkových plynů nebo byly uvedeny v národním plánu podle směrnice 2003/87/ES.

- (8) Investice do bydlení jiné než takové, které se vztahují k podpoře energetické účinnosti nebo využívání obnovitelných zdrojů energie, nemohou být způsobilé k získání podpory z Fondu soudržnosti, jelikož nespádají do působnosti podpory Fondu soudržnosti definované ve Smlouvě o fungování EU.
- (9) Aby se urychlil rozvoj dopravní infrastruktury v Unii, měl by Fond soudržnosti podporovat projekty dopravní infrastruktury s evropskou přidanou hodnotou, které jsou stanoveny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013⁽¹⁾, celkovou částkou 10 000 000 000 EUR. Poskytování podpory z Fondu soudržnosti na tyto projekty by mělo být v souladu s pravidly stanovenými v čl. 92 odst. 6 nařízení (EU) č. 1303/2013. V souladu s nařízením (EU) č. 1316/2013 by podpora měla být dostupná pouze členským státům, jež jsou způsobilé čerpat finanční prostředky z Fondu soudržnosti, přičemž se použije míra spolufinancování platná pro uvedený fond.
- (10) Je důležité zajistit, aby při podpoře investic do řízení rizik byla zohledněna konkrétní rizika na regionální, přeshraniční a nadnárodní úrovni.
- (11) Je třeba zajistit doplňkovost a součinnost zásahů podporovaných Fondem soudržnosti, EFRR, cílem Evropské územní spolupráce a nástrojem pro propojení Evropy, aby se předešlo zdvojení úsilí a zajistilo se optimální propojení různých typů infrastruktury na místní, regionální a celostátní úrovni a v rámci Unie.

- (12) V zájmu řešení specifických potřeb Fondu soudržnosti a v souladu se strategií Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění je v rámci každého z tematických cílů uvedených v nařízení (EU) č. 1303/2013 nezbytné stanovit zvláštní opatření týkající se Fondu soudržnosti jako "investiční priority". Tyto investiční priority by měly stanovit podrobné, vzájemně se nevylučující cíle, ke kterým má Fond soudržnosti přispět. Takové investiční priority by měly tvořit základ pro vymezení zvláštních cílů v rámci operačních programů, jež zohlední potřeby a charakteristiky dané programové oblasti. V zájmu zvýšení flexibility a snížení administrativní zátěže pomocí společné realizace by měly být v rámci odpovídajících tematických cílů sladěny investiční priority EFRR a Fondu soudržnosti.

- (13) V příloze tohoto nařízení by měl být stanoven společný soubor ukazatelů výstupů umožňujících posoudit celkový pokrok na úrovni Unie při provádění operačních programů. Uvedené ukazatele by měly odpovídat investiční prioritě a druhu činnosti podporované v souladu s tímto nařízením a s příslušnými ustanoveními nařízení (EU) č. 1303/2013. Společné ukazatele výstupů by měly být doplněny specifickými ukazateli výsledků pro jednotlivé programy a případně specifickými ukazateli výstupů pro jednotlivé programy.

- (14) Za účelem pozměnění tohoto nařízení ve vztahu k jiným než podstatným prvkům by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změnu seznamu společných ukazatelů výstupů stanoveného v příloze I tohoto nařízení. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

- (15) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti Unie v zájmu podporování udržitelného rozvoje, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu rozdílů mezi úrovní rozvoje různých regionů a zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů a omezenosti finančních prostředků členských států a regionů, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení daného cíle,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění nařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010 (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 129).

- (16) Jelikož toto nařízení nahrazuje nařízení Rady (ES) č. 1084/2006⁽¹⁾, mělo by být uvedené nařízení zrušeno. Tímto nařízením by však nemělo být dotčeno pokračování ani změny pomoci schválené Komisí na základě nařízení (ES) č. 1084/2006 nebo jiného právního předpisu, který se na takovou pomoc použije ke dni 31. prosince 2013. V důsledku toho by se uvedené nařízení nebo zmíněný jiný právní předpis měly použít na uvedenou pomoc nebo na dotyčné operace i po 31. prosinci 2013, a to až do jejich ukončení. Žádosti o pomoc podané nebo schválené podle nařízení (ES) č. 1084/2006 by měly zůstat v platnosti.
- (17) S cílem umožnit co nejrychlejší uplatňování jím stanovených opatření by toto nařízení mělo vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,
- c) investice do bytové výstavby, pokud se nevztahují k podpoře energetické účinnosti nebo využívání energie z obnovitelných zdrojů;
- d) výrobu, zpracování a uvádění tabáku a tabákových výrobků na trh;
- e) podniky v obtížích podle definice v předpisech Unie pro státní podporu;
- f) investice do letištní infrastruktury, které nesouvisí s ochranou životního prostředí nebo nejsou doprovázeny investicemi potřebnými k omezení či snížení jejich negativního dopadu na životní prostředí.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zřízení Fondu soudržnosti a předmět

1. Zřizuje se Fond soudržnosti za účelem posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti Unie v zájmu podpory udržitelného rozvoje.
2. Toto nařízení stanoví úlohu Fondu soudržnosti a rozsah jeho podpory s ohledem na cíl „Investice pro růst a zaměstnanost“ uvedený v článku 89 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Článek 2

Rozsah podpory z Fondu soudržnosti

1. Fond soudržnosti zároveň se zajištěním odpovídající rovnováhy a s přihlédnutím ke specifickým potřebám každého členského státu z hlediska investic a infrastruktury podporuje:
 - a) investice do životního prostředí včetně oblastí souvisejících s udržitelným rozvojem a energetikou, které představují přínos pro životní prostředí;
 - b) TEN-T v souladu s hlavními směry přijatými nařízením (EU) č. 1315/2013;
 - c) technickou pomoc.
2. Fond soudržnosti nepodporuje:
 - a) vyřazování jaderných elektráren z provozu nebo jejich výstavbu;
 - b) investice, jejichž cílem je snižování emisí skleníkových plynů pocházejících z činností, které jsou uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES;

Článek 3

Podpora z Fondu soudržnosti pro projekty dopravní infrastruktury v rámci nástroje pro propojení Evropy

Fond soudržnosti podporuje projekty v oblasti dopravní infrastruktury, které mají evropskou přidanou hodnotu, stanovené nařízením (EU) č. 1316/2013 částkou 10 000 000 000 EUR v souladu s čl. 92 odst.6 nařízení (EU) č. 1303./2013.

Článek 4

Investiční priority

V souladu s rozvojovými potřebami a růstovým potenciálem uvedenými v čl. 15 odst. 1 písm. a) bodu i) nařízení (EU) č. 1303/2013, a vymezení v dohodě o partnerství podporuje Fond soudržnosti následující investiční priority v rámci tematických cílů stanovených v čl. 9 prvním pododstavci uvedeného nařízení:

- a) podporování přechodu na nízkouhlíkové hospodářství ve všech odvětvích:
 - i) podporou výroby a distribuce energie pocházející z obnovitelných zdrojů;
 - ii) podporou energetické účinnosti a využívání energie z obnovitelných zdrojů v podnicích;
 - iii) podporou energetické účinnosti, inteligentních systémů hospodaření s energií a využívání energie z obnovitelných zdrojů ve veřejných infrastrukturách, mimo jiné ve veřejných budovách a v oblasti bydlení;
 - iv) rozvojem a zaváděním inteligentních distribučních soustav, jež fungují na hladině nízkého a středního napětí;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1084/2006 ze dne 11. července 2006 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1164/94 (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 79).

- v) podporou nízkouhlíkových strategií pro všechny typy oblastí, zejména městské oblasti, včetně podpory udržitelné městské multimodální mobility a příslušných adaptačních opatření pro zmírnění změny klimatu;
- vi) podporou využívání vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny na základě poptávky po užitečném teple;
- b) podporování přizpůsobení se změně klimatu, předcházení rizikům a řízení rizik:
- i) podporou investic na přizpůsobení se změně klimatu, včetně přístupů na základě ekosystémů;
- ii) podporou investic zaměřených na řešení konkrétních rizik, zajištěním odolnosti vůči katastrofám a vývojem systémů pro zvládání katastrof;
- c) zachování a ochrana životního prostředí a podporování účinného využívání zdrojů:
- i) investicemi do odpadového hospodářství s cílem plnit požadavky *acquis* Unie v oblasti životního prostředí a řešením potřeb investic, které podle zjištění členských států přesahují rámec těchto požadavků;
- ii) investicemi do vodního hospodářství s cílem plnit požadavky *acquis* Unie v oblasti životního prostředí a řešením potřeb investic, které podle zjištění členských států přesahují rámec těchto požadavků;
- iii) ochranou a obnovou biologické rozmanitosti a půdy a podporou ekosystémových služeb, mimo jiné prostřednictvím sítě Natura 2000 a ekologických infrastruktur;
- iv) přijímáním opatření ke zlepšování městského prostředí, revitalizaci měst, regeneraci a dekontaminaci dříve zastavěných území (*brownfields*) (včetně bývalých vojenských oblastí), snížení znečištění ovzduší a podporou opatření ke snížení hluku;
- d) podporování udržitelné dopravy a odstraňování překážek v klíkových síťových infrastrukturách:
- i) podporou multimodálního jednotného evropského dopravního prostoru prostřednictvím investic do TEN-T;
- ii) rozvojem a zlepšováním dopravních systémů šetrnějších k životnímu prostředí, včetně systémů s nízkou hlukovostí, a nízkouhlíkových dopravních systémů, včetně vnitrozemské a námořní lodní dopravy, přístavů, multimodálních spojů a letištní infrastruktury s cílem podporovat udržitelnou regionální a místní mobilitu;
- iii) rozvojem a obnovou komplexních, vysoce kvalitních a interoperabilních železničních systémů a podporou opatření na snižování hluku;
- e) zlepšování institucionální kapacity veřejných orgánů a zúčastněných subjektů a účinné veřejné správy prostřednictvím opatření na posilování institucionální kapacity a účinné veřejné správy a veřejných služeb souvisejících s prováděním Fondu soudržnosti.

Článek 5

Ukazatele

1. Společné ukazatele výstupů stanovené v příloze I tohoto nařízení, ukazatele výsledků specifické pro jednotlivé programy a případně ukazatele výstupů specifické pro jednotlivé programy se použijí v souladu s čl. 27 odst. 4 a čl. 96 odst. 2 písm. b) body ii) a iv) a písm. c) body ii) a iv) nařízení (EU) č. 1303/2013.
2. Pro společné ukazatele výstupů a ukazatele výstupů specifické pro jednotlivé programy se stanoví výchozí hodnota na nule. Kumulované kvantifikované cílové hodnoty uvedených ukazatelů se stanoví pro rok 2023.
3. Pro ukazatele výsledků specifické pro jednotlivé programy, které se týkají investičních priorit, se stanoví výchozí hodnoty na základě posledních dostupných údajů a cílové hodnoty se stanoví pro rok 2023. Cílové hodnoty mohou být vyjádřeny kvantitativně nebo kvalitativně.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 7, pokud jde o změnu seznamu společných ukazatelů výstupů uvedeného v příloze I s cílem provádět v odůvodněných případech úpravy k zajištění účinného posouzení pokroku dosaženého v provádění operačního programu.

Článek 6

Přechodná ustanovení

1. Tímto nařízením není dotčeno pokračování ani změna, včetně úplného nebo částečného zrušení, pomocí schválené Komisí na základě nařízení (ES) č. 1084/2006 či jiného právního předpisu, který se použije na uvedenou pomoc ke dni 31. prosince 2013. Uvedené nařízení nebo zmíněný jiný právní předpis se tudíž použijí na uvedenou pomoc nebo na dotyčné operace i po 31. prosinci 2013, a to až do jejich ukončení. Pro účely tohoto odstavce zahrnuje pomoc operační programy a velké projekty.

2. Žádosti o pomoc podané nebo schválené podle nařízení (ES) č. 1084/2006 zůstávají v platnosti.

Článek 7

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 5 odst. 4 je svěřena Komisi od 21. prosince 2013 do 31. prosince 2020.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode

dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 8

Zrušení

Aniž je dotčen článek 6 tohoto nařízení, nařízení (ES) č. 1084/2006 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2014.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 9

Přezkum

Evropský parlament a Rada přezkoumají do 31. prosince 2020 toto nařízení v souladu s článkem 177 Smlouvy o fungování EU.

Článek 10

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
R. ŠADŽIUS

PŘÍLOHA I

SPOLEČNÉ UKAZATELE VÝSTUPŮ PRO FOND SOUDRŽNOSTI

	JEDNOTKA	NÁZEV
Životní prostředí		
Pevný odpad	tuny/rok	Zvýšení kapacity pro recyklaci odpadů
Zásobování vodou	osoby	Počet obyvatel nově připojených na zlepšené zásobování vodou
Čištění odpadních vod	ekvivalentní obyvatelé	Počet obyvatel nově připojených na zlepšené čištění odpadních vod
Předcházení rizikům a řízení rizik	osoby	Počet obyvatel chráněných opatřeními proti povodním
	osoby	Počet obyvatel chráněných opatřeními proti lesním požárům
Rekultivace půdy	hektary	Celková plocha rekultivované půdy
Příroda a biologická rozmanitost	hektary	Plocha stanovišť, která jsou podporována s cílem zlepšit jejich stav z hlediska ochrany
Energie a změna klimatu		
Energie z obnovitelných zdrojů	MW	Nová kapacita výroby energie z obnovitelných zdrojů
Energetická účinnost	domácnosti	Počet domácností s lépe klasifikovanou spotřebou energie
	kWh/rok	Pokles roční spotřeby energie z primárních energetických zdrojů
	odběratelé	Počet nových odběratelů napojených na inteligentní síť
Snížení emisí skleníkových plynů	tuny ekv. CO ₂	Odhadovaný roční pokles emisí skleníkových plynů
Doprava		
Železnice	kilometry	Celková délka nové železniční tratě
	kilometry	Celková délka rekonstruované nebo modernizované železniční tratě
Silnice	kilometry	Celková délka nově vybudovaných silnic
	kilometry	Celková délka rekonstruovaných nebo modernizovaných silnic
Městská doprava	kilometry	Celková délka nových nebo modernizovaných tratí metra a tramvajových tratí
Vnitrozemské vodní cesty	kilometry	Celková délka nových nebo modernizovaných vnitrozemských vodních cest

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 1084/2006	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	—
Článek 4	—
—	Článek 3
—	Článek 4
—	Článek 5
Článek 5	Článek 6
Článek 5a	—
—	Článek 7
Článek 6	Článek 8
Článek 7	Článek 9
Článek 8	Článek10

Společné prohlášení Evropského parlamentu a Rady ohledně uplatňování článku 6 nařízení o EFRR, článku 15 nařízení o evropské územní spolupráci a článku 4 nařízení o Fondu soudržnosti

Evropský parlament a Rada berou na vědomí ujištění poskytnuté zákonodárcům Komise, že společné ukazatele výstupů pro nařízení o EFRR, nařízení o evropské územní spolupráci a nařízení o Fondu soudržnosti, jež budou součástí přílohy každého z uvedených nařízení, jsou výsledkem dlouhého přípravného procesu, kterého se účastnili odborníci na hodnocení z Komise i členských států, a v zásadě se očekává, že budou stabilní.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1301/2013

ze dne 17. prosince 2013

o Evropském fondu pro regionální rozvoj, o zvláštních ustanoveních týkajících se cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 178 a 349 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 176 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) je úkolem Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), aby pomáhal odstraňovat zásadní regionální rozdíly v Unii. V souladu s uvedeným článkem a s čl. 174 druhým a třetím pododstavcem Smlouvy o fungování EU má tak EFRR přispívat ke snižování rozdílů mezi úrovní rozvoje různých regionů a zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů, mezi nimiž má být zvláštní pozornost věnována regionům, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami, jako jsou nejsevernější regiony s velmi nízkou hustotou obyvatelstva a ostrovní, přeshraniční a horské regiony.

- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1303/2013 ⁽³⁾ obsahuje společná ustanovení týkající se EFRR, Evropského sociálního fondu (ESF), Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu.

- (3) Měla by být stanovena zvláštní ustanovení ohledně druhu činností, které lze podporovat prostřednictvím EFRR s cílem přispět k investičním prioritám v rámci tematických cílů uvedených v nařízení (EU) č. 1303/2013. Zároveň je třeba vymezit a objasnit činnosti spadající mimo oblast působnosti EFRR, a to včetně investic, jejichž cílem je dosáhnout snížení emisí skleníkových plynů z činností, jejichž seznam je uveden v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽⁴⁾. Aby se předešlo nadměrnému financování, neměly by takové investice být způsobilé pro podporu z EFRR, neboť již mají finanční prospěch z uplatňování směrnice 2003/87/ES. Toto vyloučení by nemělo omezit možnost využití EFRR na podporu činností, jež nejsou uvedeny v příloze I směrnice 2003/87/ES, i kdyby tyto činnosti byly prováděny týmiž hospodářskými subjekty a zahrnovaly činnosti, jako jsou investice do energetické účinnosti sítí dálkového vytápění, inteligentních distribučních soustav, systémů skladování a přepravy nebo opatření zaměřených na snížení znečištění ovzduší, i kdyby jedním z nepřímých účinků takových činností bylo snížení emisí skleníkových plynů nebo kdyby byly uvedeny v národním plánu směrnice 2003/87/ES.

- (4) Je nezbytné stanovit, jaké dodatečné činnosti lze podporovat z EFRR v rámci cíle Evropské územní spolupráce.

- (5) EFRR by měl přispívat k plnění strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, a tím zajistit větší zaměření podpory z EFRR na priority Unie. V závislosti na kategorii podporovaných regionů by se podpora z EFRR v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost měla soustředit na výzkum a inovace,

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Viz strana 320 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 44.

⁽²⁾ Úř. věst. C 225, 27.7.2012, s. 114.

informační a komunikační technologie (IKT), malé a střední podniky a na podporu nízkouhlíkového hospodářství. Tohoto tematického soustředění prostředků by mělo být dosaženo na vnitrostátní úrovni, avšak mělo by zároveň umožnit flexibilitu na úrovni operačních programů a mezi různými kategoriemi regionů. Tematické soustředění by mělo být případně upraveno s ohledem na prostředky z Fondu soudržnosti přidělené na podporu investičních priorit týkajících se přechodu na nízkouhlíkové hospodářství uvedených v nařízení Evropského parlamentu a Rady⁽¹⁾ (EU) č. 1300/2013. Stupeň tematického soustředění prostředků by měl vycházet z úrovně rozvoje regionu a případně z příspěvků z Fondu soudržnosti, jakož i ze zvláštních potřeb regionů, jejichž HDP na obyvatele, používaný jako kritérium způsobilosti v programovém období 2007–2013, byl nižší než 75 % průměrného HDP v EU-25 v referenčním období, regionů, které mají pro programové období 2007–2013 status postupně vyřazovaných regionů, a některých regionů na úrovni NUTS 2, které sestávají výhradně z ostrovních členských států nebo ostrovů.

- (6) Podpora z EFRR v rámci investiční priority „komunitně vedený místní rozvoj“ by měla přispívat k plnění všech tematických cílů uvedených v tomto nařízení.
- (7) V zájmu řešení specifických potřeb EFRR a v souladu se strategií Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, je v rámci každého z tematických cílů uvedených v nařízení (EU) č. 1303/2013 nezbytné stanovit zvláštní opatření týkající se EFRR jako „investiční priority“. Tyto investiční priority by měly stanovit podrobné, vzájemně se nevylučující cíle, ke kterým má EFRR přispět. Takové investiční priority by měly tvořit základ pro vymezení zvláštních cílů v rámci programů, jež zohlední potřeby a charakteristiky dané programové oblasti.
- (8) Je třeba podporovat inovace a rozvoj malých a středních podniků v nově vznikajících oblastech vázaných na evropské a regionální výzvy, jako jsou tvůrčí a kulturní odvětví a inovační služby odrážející nové potřeby společnosti nebo produkty a služby související se stárnoucí populací, péčí a zdravím, ekologickou inovací, nízkouhlíkovým hospodářstvím a účinným využíváním zdrojů.
- (9) V souladu s nařízením (EU) č. 1303/2013 a s cílem optimalizovat přidanou hodnotu investic, které jsou zcela či částečně financovány z rozpočtu Unie pro oblast výzkumu a inovací, se má usilovat o součinnost zejména mezi fungováním EFRR a Horizontu 2020 – rámcového programu pro výzkum a inovace, přičemž budou respektovány jejich odlišné cíle.

- (10) Při podpoře investic do řízení rizik je důležité zajistit, aby byla zohledňována konkrétní rizika na regionální, přeshraniční a nadnárodní úrovni.
- (11) Pro co největší přínos k dosažení cíle spočívajícího v podpoře růstu podporujícího zaměstnanost by součástí územní strategie pro konkrétní oblasti měly být činnosti na podporu udržitelného cestovního ruchu, kultury a přírodního dědictví, včetně přeměny upadajících průmyslových oblastí. Podpora těchto činností by měla rovněž být přínosem pro posílení inovací a využívání IKT, pro malé a střední podniky, životní prostředí a účinné využívání zdrojů nebo pro podporu sociálního začlenění.
- (12) Pro podporu udržitelné regionální či místní mobility a omezení znečištění vzduchu a hluku je nutno podporovat zdravé, udržitelné a bezpečné způsoby dopravy. Investice do letištní infrastruktury financované z EFRR by měly podporovat ekologicky udržitelnou leteckou dopravu, mimo jiné zvyšováním regionální mobility prostřednictvím připojení sekundárních a terciárních uzlů k infrastruktuře transevropské dopravní sítě (TEN-T), včetně multimodálních uzlů.
- (13) Pro podporu dosažení cílů v oblasti energetiky a klimatu, které si Unie stanovila jako součást strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, by měl EFRR podporovat investice s cílem prosazovat energetickou účinnost a zabezpečení dodávek v členských státech, a to mimo jiné prostřednictvím rozvoje inteligentních distribučních soustav, systémů skladování a přenosu a prostřednictvím integrace distribuované výroby z obnovitelných zdrojů. Za účelem splnění svých požadavků na zabezpečení dodávek způsobem, který je v souladu s cíly strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění by členské státy měly mít možnost investovat do energetických infrastruktur, které odpovídají jejich zvolené skladbě energetických zdrojů.
- (14) Malými a středními podniky, které mohou zahrnovat i podniky sociální ekonomiky, by se v souladu s definicí stanovenou nařízením (EU) č. 1303/2013 měly rozumět mikropodniky a malé a střední podniky ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES⁽²⁾.
- (15) S cílem podpořit sociální začlenění a bojovat proti chudobě, zejména mezi marginalizovanými skupinami

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1300/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1084/2006 (Viz strana 281 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

obyvatel, je třeba zlepšit přístup k sociálním, kulturním a rekreačním službám, a to zajištěním infrastruktury v malém měřítku, která zohlední specifické potřeby osob se zdravotním postižením a starších osob.

provádění strategií udržitelného rozvoje měst a inovačních opatření v oblasti udržitelného rozvoje měst a doplnit stávající programy a subjekty je nutné zřídit síť pro rozvoj měst na úrovni Unie.

- (16) Komunitní služby by měly zahrnovat všechny typy služeb poskytovaných doma, v rodině a v zařízeních péče a další služby zajišťované v komunitě, které podporují právo všech osob na život v komunitě a rovné možnosti výběru a které usilují o prevenci izolace a segregace v rámci komunity.
- (17) Za účelem zvýšení flexibility a snížení administrativní zátěže umožněním společného provádění by priority investic EFRR a Fondu soudržnosti, které odpovídají tématickým cílům, měly být sjednoceny.
- (18) V příloze tohoto nařízení by měl být stanoven společný soubor ukazatelů výstupů umožňujících posoudit celkový pokrok na úrovni Unie při provádění programů. Tyto ukazatele by měly odpovídat investiční prioritě a druhu činnosti podporované v souladu s tímto nařízením a s příslušnými ustanoveními nařízení (EU) č. 1303/2013. Společné ukazatele výstupů by měly být doplněny ukazateli výsledků specifickými pro jednotlivé programy a případně ukazateli výstupů specifickými pro jednotlivé programy.
- (19) V rámci udržitelného rozvoje měst se považuje za nezbytné podporovat integrovaná opatření pro řešení hospodářských, environmentálních, klimatických, demografických a sociálních problémů, s nimiž se potýkají městské oblasti, přičemž je třeba zohlednit potřebu podporovat vazby mezi městy a venkovem. Zásady pro výběr městských oblastí, v nichž mají být realizována integrovaná opatření pro udržitelný rozvoj měst, a orientační přiděly na tato opatření by měly být stanoveny v dohodě o partnerství, přičemž by alespoň 5 % prostředků z EFRR na vnitrostátní úrovni mělo být přiděleno k tomuto účelu. O rozsahu přenesení úkolů na městské orgány by měl po konzultaci s městským orgánem rozhodnout řídicí orgán.
- (20) Za účelem určování nebo testování nových řešení problémů týkajících se udržitelného rozvoje měst, které jsou důležité na úrovni Unie, by měl EFRR podporovat inovační opatření v oblasti udržitelného rozvoje měst.
- (21) S cílem posílit budování kapacit, vytváření sítí a výměnu zkušeností mezi programy a subjekty odpovědnými za provádění strategií udržitelného rozvoje měst a inovačních opatření v oblasti udržitelného rozvoje měst a doplnit stávající programy a subjekty je nutné zřídit síť pro rozvoj měst na úrovni Unie.
- (22) EFRR by měl reagovat na problémy týkající se dostupnosti velkých trhů a odlehlosti oblastí s extrémně malou hustotou obyvatelstva od těchto trhů, jak je uvedeno v Protokolu č. 6 o zvláštních ustanoveních pro cíl č. 6 v rámci strukturálních fondů ve Finsku a Švédsku, který tvoří přílohu aktu o přistoupení z roku 1994. EFRR by měl rovněž reagovat na specifické obtíže některých ostrovů, pohraničních regionů, hornatých oblastí a řídce osídlených oblastí, jejichž geografická situace zpomaluje jejich rozvoj, s cílem podpořit jejich udržitelný rozvoj.
- (23) Zvláštní pozornost by se měla věnovat nejvzdálenějším regionům, a to zejména přijetím opatření podle článku 349 Smlouvy o fungování EU, kterými dojde k rozšíření – ve výjimečných případech – rozsahu EFRR na financování operační podpory spojené s kompenzací dodatečných nákladů vyplývajících ze specifické hospodářské a sociální situace těchto regionů, která je ještě prohlubována nevýhodami způsobenými faktory uvedenými v článku 349 Smlouvy o fungování EU, zejména odlehlostí, izolovaností, malou rozlohou, náročnými topografickými a klimatickými podmínkami a hospodářskou závislostí na malém množství produktů, přičemž trvalost a vzájemná kombinace těchto faktorů vážným způsobem omezuje jejich rozvoj. Na operační podporu, kterou členské státy v této souvislosti udělují, se nevztahuje oznamovací povinnost stanovená v čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, pokud v době, kdy byla udělena, splňuje podmínky stanovené nařízením, kterým se prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem podle článků 107 a 108 Smlouvy o fungování EU a v souladu s nařízením Rady (ES) č. 994/98 ⁽¹⁾.
- (24) V souladu se závěry Evropské rady konané ve dnech 7.–8. února 2013 a s ohledem na zvláštní cíle stanovené Smlouvou o fungování EU, které se týkají nejvzdálenějších regionů uvedených v článku 349 Smlouvy o fungování EU, byl na základě rozhodnutí Evropské rady 2012/419/EU ⁽²⁾ změněn status Mayotte tak, že se k 1. lednu 2014 stává novým nejvzdálenějším regionem. S cílem usnadnit a podpořit cílený a rychlý rozvoj infrastruktury Mayotte by mělo být výjimečně umožněno přidělit alespoň 50 % části finančního krytí z EFRR určeného pro Mayotte na pět tématických cílů stanovených nařízením (EU) č. 1303/2013.
- ⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1).
- ⁽²⁾ Rozhodnutí Evropské rady 2012/419/EU ze dne 11. července 2012, kterým se mění status ostrova Mayotte vůči Evropské unii (Úř. věst. L 204, 31.7.2012, s. 131).

- (25) Za účelem doplnění tohoto nařízení o některé jiné než podstatné prvky by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o podrobná pravidla pro kritéria výběru a řízení inovačních opatření. Taková pravomoc by rovněž měla být přenesena na Komisi ohledně změn přílohy I tohoto nařízení, je-li to odůvodněno potřebou zajistit účinné posouzení pokroku při provádění operačních programů. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (26) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti vyrovnaním nerovností mezi hlavními regiony Unie, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu rozdílů mezi úrovní rozvoje různých regionů a zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů a omezenosti finančních prostředků členských států a regionů, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení daného cíle,
- (27) Toto nařízení nahrazuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ⁽¹⁾. V zájmu přehlednosti by proto nařízení (ES) č. 1080/2006 mělo být zrušeno. Tímto nařízením by však nemělo být dotčeno pokračování ani změny pomoci schválené Komisí na základě nařízení (ES) č. 1080/2006 nebo jiného právního předpisu, který se na takovou pomoc použije ke dni 31. prosince 2013. V důsledku toho by se uvedené nařízení nebo zmíněný jiný právní předpis měly použít na uvedenou pomoc nebo na dotyčné operace i po 31. prosinci 2013, a to až do jejich ukončení. Žádosti o pomoc podané nebo schválené podle nařízení (ES) č. 1080/2006 by měly zůstat v platnosti.
- (28) S cílem umožnit co nejrychlejší uplatňování jím stanovených opatření by toto nařízení mělo vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o zrušení nařízení (ES) č. 1783/1999 (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 1).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Společná ustanovení

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví úkoly Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), rozsah podpory, kterou poskytuje v souvislosti s cílem Investice pro růst a zaměstnanost a cílem Evropská územní spolupráce, a zvláštní ustanovení ohledně podpory z EFRR v souvislosti s cílem Investice pro růst a zaměstnanost.

Článek 2

Úkoly EFRR

EFRR přispívá k financování podpory zaměřené na posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti tím, že vyrovnává zásadní regionální rozdíly v Unii podporou udržitelného rozvoje a strukturálních změn regionálních ekonomik, včetně přeměny upadajících průmyslových oblastí a zaostávajících regionů.

Článek 3

Rozsah podpory z EFRR

1. S cílem přispět k investičním prioritám stanoveným v článku 5 EFRR podporuje tyto činnosti:

- a) produktivní investice, které přispívají k tvorbě a ochraně udržitelných pracovních míst, prostřednictvím přímé podpory investic pro malé a střední podniky;
- b) produktivní investice, bez ohledu na velikost dotyčného podniku, které přispívají k investičním prioritám stanoveným v čl. 5 bodech 1 a 4, a pokud se tato investice týká spolupráce mezi velkými podniky a malými a středními podniky, stanoveným v čl. 5 bodu 2;
- c) investice do infrastruktury poskytující občanům základní služby v oblastech energetiky, životního prostředí, dopravy a IKT;
- d) investice do sociální, zdravotnické, výzkumné, inovační, podnikové a vzdělávací infrastruktury;
- e) investice do rozvoje vnitřního potenciálu prostřednictvím fixních investic do zařízení a infrastruktury v malém měřítku; včetně infrastruktury v oblasti kultury a udržitelného cestovního ruchu v malém měřítku, služeb pro podniky, podpory výzkumných a inovačních subjektů a investic do technologií a aplikovaného výzkumu v podnicích;

f) vytváření sítí, spolupráci a výměnu zkušeností mezi příslušnými regionálními, místními, městskými a jinými orgány veřejné správy, hospodářskými a sociálními partnery a příslušnými subjekty zastupujícími občanskou společnost uvedenými v čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013, studie, přípravné akce a budování kapacit.

2. V rámci cíle Evropská územní spolupráce může EFRR rovněž podporovat sdílení zařízení a lidských zdrojů a všechny druhy přeshraniční infrastruktury ve všech regionech.

3. EFRR nepodporuje:

- a) vyřazování jaderných elektráren z provozu nebo jejich výstavbu;
- b) investice, jejichž cílem je snižování emisí skleníkových plynů pocházejících z činností, které jsou uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES;
- c) výrobu, zpracování a uvádění tabáku a tabákových výrobků na trh;
- d) podniky v obtížích podle definice v předpisech Unie pro státní podporu;
- e) investice do letištní infrastruktury, které nesouvisí s ochranou životního prostředí nebo nejsou doprovázeny investicemi potřebnými k omezení či snížení jejich negativního dopadu na životní prostředí.

Článek 4

Tematické zaměření

1. Tematické cíle stanovené v čl. 9 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 1303/2013 a související investiční priority stanovené v článku 5 tohoto nařízení, na něž může EFRR přispívat v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost, se zaměřují takto:

a) ve více rozvinutých regionech:

- i) nejméně 80 % celkových prostředků EFRR na vnitrostátní úrovni se přidělí na dva nebo více tematických cílů stanovených v čl. 9 prvním pododstavci bodech 1, 2, 3 a 4 nařízení (EU) č. 1303/2013; a
- ii) nejméně 20 % celkových prostředků EFRR na vnitrostátní úrovni se přidělí na tematický cíl stanovený v čl. 9 prvním pododstavci bodu 4 nařízení (EU) č. 1303/2013;

b) v přechodových regionech:

- i) nejméně 60 % celkových prostředků EFRR na vnitrostátní úrovni se přidělí na dva nebo více tematických cílů stanovených v čl. 9 prvním pododstavci bodech 1, 2, 3 a 4 nařízení (EU) č. 1303/2013; a

ii) nejméně 15 % celkových prostředků EFRR na vnitrostátní úrovni se přidělí na tematický cíl stanovený v čl. 9 prvním pododstavci bodu 4 nařízení (EU) č. 1303/2013;

c) v méně rozvinutých regionech:

- i) nejméně 50 % celkových prostředků EFRR na vnitrostátní úrovni se přidělí na dva nebo více tematických cílů stanovených v čl. 9 prvním pododstavci bodech 1, 2, 3 a 4 nařízení (EU) č. 1303/2013; a
- ii) nejméně 12 % celkových prostředků EFRR na vnitrostátní úrovni se přidělí na tematický cíl stanovený v čl. 9 prvním pododstavci bodu 4 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Pro účely tohoto článku se regiony, jejichž HDP na obyvatele, používaný jako kritérium způsobilosti v programovém období 2007–2013, byl nižší než 75 % průměrného HDP v EU-25 v referenčním období, a regiony, které měly v programovém období 2007–2013 status postupně vyřazovaných regionů, avšak v programovém období 2014–2020 jsou způsobilé v rámci kategorie více rozvinutých regionů podle čl. 90 odst. 2 prvního pododstavce písm. c) nařízení (EU) č. 1303/2013, považují za přechodové regiony.

Pro účely tohoto článku se všechny regiony na úrovni NUTS 2, které sestávají pouze z ostrovních členských států nebo ostrovů, které jsou součástí členských států přijímajících podporu z Fondu soudržnosti, a všechny nejvzdálenějšími regiony považují za méně rozvinuté regiony.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku může být minimální podíl přidělený z EFRR pro některou kategorii regionů nižší než podíl stanovený v uvedeném odstavci, pokud je toto snížení vyváжено zvýšením podílu přiděleného pro jinou kategorii regionů. Výsledná částka na vnitrostátní úrovni pro všechny kategorie regionů pro tematické cíle stanovené v čl. 9 prvním pododstavci bodech 1, 2, 3 a 4 nařízení (EU) č. 1300/2013 a pro tematický cíl stanovený v čl. 9 prvním pododstavci bodu 4 nařízení (EU) č. 1303/2013 tedy nesmí být nižší než částka na vnitrostátní úrovni vyplývající z uplatnění minimálních podílů EFRR stanovených v odstavci 1 tohoto článku.

3. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou být prostředky Fondu soudržnosti přidělené na podporu investičních priorit stanovených v čl. 4 písm. a) nařízení (EU) č. 1300/2013 započítány jako součást minimálních podílů stanovených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) bodu ii), písm. b) bodu ii) a písm. c) bodu ii) tohoto článku. V tomto případě se podíl uvedený v odst. 1 prvním pododstavci písm. c) bodu ii) tohoto článku navýší na 15 %. Tyto prostředky mohou být případně rozděleny v poměrné výši mezi různé kategorie regionů podle jejich poměrného podílu na celkovém počtu obyvatel daného členského státu.

Článek 5

Investiční priority

V souladu s rozvojovými potřebami a růstovým potenciálem uvedenými v čl. 15 odst. 1 písm. a) bodu i) nařízení (EU) č. 1303 /2013 a vymezeními v dohodě o partnerství podporuje EFRR následující investiční priority v rámci tematických cílů stanovených v čl. 9 prvním pododstavci uvedeného nařízení:

1) posilování výzkumu, technologického rozvoje a inovací:

- a) posilováním výzkumné a inovační infrastruktury a kapacit pro rozvoj vynikající úrovně výzkumu a inovací a podporou odborných středisek, zejména těch, jež jsou předmětem celoevropského zájmu;
- b) podporou podnikových investic do výzkumu a inovací a vytvářením vazeb a součinnosti mezi podniky, středisky výzkumu a vývoje a odvětvím vysokoškolského vzdělávání, zejména podporou investic v oblasti vývoje produktů a služeb, přenosu technologií, sociálních inovací, ekologických inovací, aplikací veřejných služeb, stimulace poptávky, vytváření sítí, klastrů a otevřených inovací prostřednictvím inteligentní specializace a podporou technického a aplikovaného výzkumu, pilotních linek, opatření k včasnému ověřování produktů, schopností vyspělé výroby a prvovýroby, zejména v oblasti klíčových technologií a šíření technologií pro všeobecné použití;

2) zlepšení přístupu k IKT, využití a kvality IKT:

- a) rozšiřováním širokopásmového připojení a zaváděním vysokorychlostních sítí a podporou zavádění vznikajících technologií a sítí pro digitální hospodářství;
- b) vyvíjením produktů a služeb v oblasti IKT, elektronickým obchodem a zvyšováním poptávky po IKT;
- c) posilováním aplikací v oblasti IKT určených pro elektronickou veřejnou správu, elektronické učení, začlenění do informační společnosti, elektronickou kulturu a elektronické zdravotnictví;

3) zvyšování konkurenceschopnosti malých a středních podniků:

- a) podporou podnikání, zejména usnadněním hospodářského využívání nových myšlenek a podporou zakládání nových firem, mimo jiné prostřednictvím podnikatelských inkubátorů;
- b) vyvíjením a prováděním nových obchodních modelů pro malé a střední podniky, zejména pro oblast mezinárodního obchodu;

(c) podporou vytváření a rozšiřování pokročilých kapacit pro rozvoj produktů a služeb;

(d) podporou schopnosti malých a středních podniků růst na regionálním, vnitrostátním a mezinárodním trhu a angažovat se v procesu inovací;

4) podpora posunu směrem k nízkouhlíkovému hospodářství ve všech odvětvích:

- a) podporou výroby a distribuce energie pocházející z obnovitelných zdrojů;
- b) podporou energetické účinnosti a využívání energie z obnovitelných zdrojů v podnicích;
- c) podporou energetické účinnosti, inteligentních systémů hospodaření s energií a využívání energie z obnovitelných zdrojů ve veřejných infrastrukturách, mimo jiné ve veřejných budovách a v oblasti bydlení;
- d) rozvojem a zaváděním inteligentních distribučních soustav, jež fungují na hladině nízkého a středního napětí;
- e) podporou nízkouhlíkových strategií pro všechny typy oblastí, zejména městské oblasti, včetně podpory udržitelné městské multimodální mobility a příslušných adaptačních opatření pro zmírnění změny klimatu;
- f) podporou výzkumu a inovací a zavádění nízkouhlíkových technologií;
- g) podporou využívání vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny na základě poptávky po užitečném teple;

5) podporování přizpůsobení se změně klimatu, předcházení rizikům a jejich řízení:

- a) podporou investic na přizpůsobení se změně klimatu, včetně přístupů na základě ekosystémů;
- b) podporou investic zaměřených na řešení konkrétních rizik, zajištěním odolnosti vůči katastrofám a vývojem systémů krizového řízení;

6) zachování a ochrana životního prostředí a podporování účinného využívání zdrojů:

- a) investicemi do odpadového hospodářství s cílem plnit požadavky *acquis* Unie v oblasti životního prostředí a řešením potřeb investic, které podle zjištění členských států přesahují rámec těchto požadavků;
 - b) investicemi do vodního hospodářství s cílem plnit požadavky *acquis* Unie v oblasti životního prostředí a řešením potřeb investic, které podle zjištění členských států přesahují rámec těchto požadavků;
 - c) zachováním, ochranou, propagací a rozvojem přírodního a kulturního dědictví;
 - d) ochranou a obnovou biologické rozmanitosti a půdy a podporou ekosystémových služeb, včetně prostřednictvím sítě Natura 2000 a ekologických infrastruktur;
 - e) přijímáním opatření ke zlepšování městského prostředí, revitalizaci měst, regeneraci a dekontaminaci dříve zastavěných území (*brownfields*) (včetně bývalých vojenských oblastí), snížení znečištění ovzduší a podporou opatření ke snížení hluku;
 - f) podporou inovačních technologií s cílem zlepšit ochranu životního prostředí a účinnost zdrojů v odpadovém hospodářství, vodním hospodářství, pokud jde o půdu nebo s cílem snížit znečištění ovzduší;
 - g) podporou transformace průmyslu na zdrojově účinné hospodářství, podporou ekologického růstu, ekologických inovací a řízení dopadu činnosti na životní prostředí ve veřejném i soukromém sektoru;
- 7) podpora udržitelné dopravy a odstraňování překážek v klíčových síťových infrastrukturách:
- a) podporou multimodálního jednotného evropského dopravního prostoru prostřednictvím investic do sítě TEN-T;
 - b) zvyšováním regionální mobility prostřednictvím připojení sekundárních a terciárních uzlů k infrastruktuře sítě TEN-T, včetně multimodálních uzlů;
 - c) rozvojem a zlepšováním dopravních systémů šetrných k životnímu prostředí, včetně systémů s nízkou hlukovostí, a nízkouhlíkových dopravních systémů, včetně vnitrozemské a námořní lodní dopravy, přístavů, multimodálních spojů a letecké infrastruktury s cílem podporovat udržitelnou regionální a místní mobilitu;
 - d) rozvojem a obnovou komplexních, kvalitních a interoperabilních železničních systémů a podporou opatření na snižování hluku;
 - e) zvyšováním energetické účinnosti a zabezpečení dodávek prostřednictvím rozvoje inteligentních systémů pro distribuci, skladování a přenos energie a prostřednictvím integrace distribuované výroby z obnovitelných zdrojů;
- 8) podpora udržitelné a kvalitní zaměstnanosti a podpora mobility pracovních sil:
- a) podporou rozvoje podnikatelských inkubátorů a investiční podpory samostatné výdělečné činnosti, mikropodniků a zakládání podniků;
 - b) podporou růstu podporujícího zaměstnanost rozvojem vnitřního potenciálu jako součásti územní strategie pro konkrétní oblasti, včetně přeměny upadajících průmyslových oblastí a zlepšení dostupnosti a rozvoje zvláště přírodních a kulturních zdrojů;
 - c) podporou iniciativ místního rozvoje a podporou subjektů poskytujících místní služby zaměřené na vznik pracovních míst, pokud tato opatření nespádají do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013 ⁽¹⁾;
 - d) investováním do infrastruktury pro služby zaměstnanosti;
- 9) podpora sociálního začleňování a boj proti chudobě a veškeré diskriminaci:
- a) investicemi do zdravotnické a sociální infrastruktury, které přispívají k celostátnímu, regionálnímu a místnímu rozvoji, snižováním nerovností, pokud jde o zdravotní stav, podporou sociálního začlenění díky lepšímu přístupu k sociálním, kulturním a rekreačním službám a přechodem od institucionálních ke komunitním službám;
 - b) poskytováním podpory materiální, hospodářské a sociální obnovy zanedbaných komunit v městských a venkovských oblastech;
 - c) poskytováním podpory sociálním podnikům
 - d) prováděním investic v rámci komunitně vedených strategií místního rozvoje;
- 10) investicemi do vzdělávání, odborného vzdělávání a odborné přípravy pro získání dovedností a do celoživotního učení rozvíjením infrastruktury pro vzdělávání a odbornou přípravu;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1304/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1081/2006 (Viz strana 470 v tomto čísle Úředního věstníku).

- 11) zvyšováním institucionální kapacity orgánů veřejné správy a zúčastněných subjektů a zlepšováním účinnosti veřejné správy prostřednictvím opatření pro posilování institucionální kapacity a účinnosti veřejné správy a veřejných služeb souvisejících s prováděním EFRR, jež přispívají k realizaci opatření podporovaných z ESF v oblasti institucionální kapacity a účinnosti veřejné správy.

Článek 6

Ukazatele pro cíl Investice pro růst a zaměstnanost

1. Společné ukazatele výstupů stanovené v příloze I tohoto nařízení, ukazatele výsledků specifické pro jednotlivé programy a případně ukazatele výstupů specifické pro jednotlivé programy se použijí v souladu s čl. 27 odst. 4, čl. 96 odst. 2 písm. b) body ii) a iv) a písm. c) body ii) a iv) nařízení (EU) č. 1303/2013.
2. Pro společné ukazatele výstupů a ukazatele výstupů specifické pro jednotlivé programy se stanoví výchozí hodnota na nule. Kumulované kvantifikované cílové hodnoty uvedených ukazatelů se stanoví pro rok 2023.
3. Pro ukazatele výsledků specifické pro jednotlivé programy, které se týkají investičních priorit, se stanoví výchozí hodnoty na základě posledních dostupných údajů a cílové hodnoty se stanoví pro rok 2023. Cílové hodnoty mohou být vyjádřeny kvantitativně nebo kvalitativně.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14, pokud jde o změnu seznamu společných ukazatelů výstupů uvedeného v příloze I s cílem provádět v odůvodněných případech úpravy k zajištění účinného posouzení pokroku v provádění operačního programu.

KAPITOLA II

Zvláštní ustanovení o zacházení v případech zvláštní povahy území

Článek 7

Udržitelný rozvoj měst

1. EFRR podporuje v rámci operačních programů udržitelný rozvoj měst prostřednictvím strategií, které stanoví integrovaná opatření k řešení hospodářských, environmentálních, klimatických, demografických a sociálních problémů, s nimiž se městské oblasti potýkají, s ohledem na potřebu podporovat vazby mezi městy a venkovem.
2. Udržitelný rozvoj měst se uskutečňuje prostřednictvím integrovaných územních investic podle článku 36 nařízení

(EU) č. 1303/2013 nebo prostřednictvím zvláštního operačního programu, nebo prostřednictvím zvláštní prioritní osy podle čl. 96 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) nařízení (EU) č. 1303/2013.

3. Každý členský stát s ohledem na svou konkrétní územní situaci vypracuje v rámci své dohody o partnerství zásady pro výběr městských oblastí, v nichž mají být realizována integrovaná opatření pro udržitelný rozvoj měst, a orientační přiděl podpory na uvedená opatření na vnitrostátní úrovni.

4. Nejméně 5 % z prostředků EFRR přidělovaných na vnitrostátní úrovni v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost se přidělí na integrovaná opatření pro udržitelný rozvoj měst, přičemž města, subregionální nebo místní orgány odpovědné za provádění udržitelných městských strategií (dále jen „městské orgány“) odpovídají za úkoly týkající se přinejmenším výběru operací v souladu s čl. 123 odst. 6 nařízení (EU) č. 1303/2013, popřípadě v souladu s čl. 123 odst. 7 uvedeného nařízení. Orientační částka pro účely odstavce 2 tohoto článku se stanoví v daném operačním programu nebo programech.

5. Řídící orgán určí po konzultaci s městským orgánem rozsah úkolů, jež mají provádět městské orgány, týkajících se řízení integrovaných opatření pro udržitelný rozvoj měst. Řídící orgán musí své rozhodnutí formálně písemně zaznamenat. Řídící orgán si může ponechat právo provést před schválením závěrečné ověření způsobilosti operací.

Článek 8

Inovační opatření v oblasti udržitelného rozvoje měst

1. Z podnětu Komise může EFRR podporovat inovační opatření v oblasti udržitelného rozvoje měst v souladu s čl. 92 odst. 8 nařízení (EU) č. 1303/2013. Mezi taková opatření patří studie a pilotní projekty za účelem určování nebo testování nových řešení problémů týkajících se udržitelného rozvoje měst, které jsou důležité na úrovni Unie. Komise podněcuje zapojení relevantních partnerů uvedených v čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013 do přípravy a provádění inovačních opatření.
2. Odchylně od článku 4 tohoto nařízení lze v rámci inovačních opatření podporovat všechny činnosti potřebné k dosažení tematických cílů stanovených v čl. 9 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 1303/2013 a odpovídajících investičních priorit stanovených v článku 5 tohoto nařízení.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14, jimiž se stanoví podrobná pravidla týkající se zásad pro výběr a řízení inovačních opatření, která jsou předmětem podpory EFRR v souladu s tímto nařízením.

Článek 9

Síť pro rozvoj měst

1. V souladu s článkem 58 nařízení (EU) č. 1303/2013 zřídí Komise síť pro rozvoj měst za účelem podpory budování kapacit, vytváření sítí mezi městy a výměny zkušeností na úrovni Unie mezi městskými orgány odpovědnými za provádění strategií udržitelného rozvoje měst v souladu s čl. 7 odst. 4 a 5 tohoto nařízení a orgány odpovědnými za inovační opatření v oblasti udržitelného rozvoje měst v souladu s článkem 8 tohoto nařízení.

2. Činnosti sítě pro rozvoj měst doplňují činnosti prováděné v rámci spolupráce mezi regiony podle čl. 2 odst. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 ⁽¹⁾.

Článek 10

Oblasti znevýhodněné přírodními nebo demografickými podmínkami

V operačních programech spolufinancovaných z EFRR v oblastech, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami uvedenými v čl. 121 odst. 4 nařízení (EU) č. 1303/2013, se zvláštní pozornost věnuje řešení specifických obtíží těchto oblastí.

Článek 11

Nejsevernější regiony s velmi nízkou hustotou obyvatelstva

Článek 4 se nepoužije na zvláštní dodatečný příděl pro nejsevernější regiony s velmi nízkou hustotou obyvatelstva. Tento příděl se vyčlení na tematické cíle stanovené v čl. 9 prvním pododstavci bodech 1, 2, 3, 4 a 7 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Článek 12

Nejvzdálenější regiony

1. Článek 4 se nepoužije na zvláštní dodatečný příděl pro nejvzdálenější regiony. Tento příděl se použije na kompenzaci dodatečných nákladů souvisejících se zvláštními charakteristikami a omezeními uvedenými v článku 349 Smlouvy o fungování EU a vynaložených v nejvzdálenějších regionech na podporu:

- a) tematických cílů stanovených v čl. 9 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 1303/2013;
- b) služeb nákladní dopravy a na podporu zavádění dopravních služeb;
- c) činností souvisejících s omezeními při skladování, nadměrnou velikostí a údržbou výrobních nástrojů a nedostatkem lidského kapitálu na místním trhu práce.

⁽¹⁾ Nařízení (EU) Evropského parlamentu a Rady č. 1299/2013 ze dne 17. prosince 2013 o zvláštních ustanoveních týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl Evropská územní spolupráce (Viz strana 259 v tomto čísle Úředního věstníku).

2. Zvláštní dodatečný příděl uvedený v odstavci 1 lze rovněž použít na pomoc při financování operační pomoci a výdajů ke krytí závazků a smluv na veřejné služby v nejvzdálenějších regionech.

3. Částka, na kterou se vztahuje míra spolufinancování, je úměrná dodatečným nákladům uvedeným v odstavci 1 vynaloženým příjemcem pouze v případě operační pomoci a výdajů ke krytí závazků a smluv na veřejné služby, avšak v případě výdajů na investice může zahrnovat veškeré způsobilé výdaje.

4. Zvláštní dodatečný příděl uvedený v odstavci 1 tohoto článku se nepoužije k podpoře:

- a) operací týkajících se produktů uvedených v příloze I Smlouvy o fungování EU;
- b) příspěvku na přepravu osob povoleného podle čl. 107 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování EU;
- c) osvobození od daně a od placení příspěvků na sociální zabezpečení.

5. Odchylně od čl. 3 odst. 1 písm. a) a b) může EFRR podporovat produktivní investice v podnicích v nejvzdálenějších regionech, bez ohledu na velikost těchto podniků.

6. Článek 4 se nepoužije na část finančního krytí z EFRR přiděleného pro ostrov Mayotte coby nejvzdálenější region ve smyslu článku 349 Smlouvy o fungování EU a nejméně 50 % z této části EFRR se přidělí na tematické cíle uvedené v čl. 9 prvním pododstavci bodech 1, 2, 3, 4 a 6 nařízení (EU) č. 1303/2013.

KAPITOLA III

Závěrečná ustanovení

Článek 13

Přechodná ustanovení

1. Tímto nařízením není dotčeno pokračování ani změna, včetně úplného nebo částečného zrušení, pomoci schválené Komisí na základě nařízení (ES) č. 1080/2006 či jiného právního předpisu, který se použije na uvedenou pomoc ke dni 31. prosince 2013. Uvedené nařízení nebo zmíněný jiný právní předpis se tudíž použijí na uvedenou pomoc nebo dotčené projekty i po 31. prosinci 2013, a to až do jejich ukončení. Pro účely tohoto odstavce zahrnuje pomoc operační programy a velké projekty.

2. Žádosti o pomoc podané nebo schválené podle nařízení (ES) č. 1080/2006 zůstávají v platnosti.

Článek 14**Výkon přenesené pravomoci**

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 6 odst. 4 a čl. 8 odst. 3 je svěřena Komisi od 21. prosince 2013 do 31. prosince 2020.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomocí uvedená v čl. 6 odst. 4 a v čl. 8 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 6 odst. 4 a čl. 8 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců

ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 15**Zrušení**

Aniž je dotčen článek 13 tohoto nařízení, nařízení (ES) č. 1080/2006 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2014.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 16**Přezkum**

Evropský parlament a Rada přezkoumají do 31. prosince 2020 toto nařízení v souladu s článkem 177 Smlouvy o fungování EU.

Článek 17**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Čl. 12 odst. 6 se použije s účinkem od 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
R. ŠADŽIUS

PŘÍLOHA I

**SPOLEČNÉ UKAZATELE VÝSTUPŮ PRO PODPORU Z EFRR V RÁMCI CÍLE INVESTICE PRO RŮST
A ZAMĚSTNANOST (ČLÁNEK 6)**

	JEDNOTKA	NÁZEV
Produktivní investice		
	podniky	Počet podniků, které dostávají podporu
	podniky	Počet podniků, které dostávají granty
	podniky	Počet podniků, které dostávají jinou finanční podporu než granty
	podniky	Počet podniků, které dostávají nefinanční podporu
	podniky	Počet nových podniků, které dostávají podporu
	EUR	Soukromé investice ve srovnatelné výši jako podpora z veřejných zdrojů pro podniky (granty)
	EUR	Soukromé investice ve srovnatelné výši jako podpora z veřejných zdrojů pro podniky (jiné formy než granty)
	ekvivalenty plného pracovního úvazku	Zvýšení zaměstnanosti v podporovaných podnicích
Udržitelný cestovní ruch	návštěvy/rok	Zvýšení očekávaného počtu návštěv podporovaných kulturních a přírodních památek a atrakcí
Infrastruktura v oblasti IKT	domácnosti	Domácnosti, které mají nově přístup k širokopásmovým sítím s přenosovou rychlostí nejméně 30 Mb/s
Doprava		
Železniční doprava	kilometry	Celková délka nové železniční trati z toho: TEN-T
	kilometry	Celková délka rekonstruované nebo modernizované železniční trati z toho: TEN-T
Silnice	kilometry	Celková délka nově postavených silnic z toho: TEN-T
	kilometry	Celková délka rekonstruovaných nebo modernizovaných silnic z toho: TEN-T
Městská doprava	kilometry	Celková délka nových nebo modernizovaných tratí metra a tramvajových tratí
Vnitrozemské vodní cesty	kilometry	Celková délka nových nebo modernizovaných vnitrozemských vodních cest
Životní prostředí		
Pevné odpady	tuny/rok	Zvýšení kapacity pro recyklaci odpadů
Zásobování vodou	osoby	Počet obyvatel nově připojených na zlepšené zásobování vodou
Čištění odpadních vod	počet ekvivalentních obyvatel	Počet obyvatel nově připojených na zlepšené čištění odpadních vod
Předcházení rizikům a řízení rizik	osoby	Počet obyvatel chráněných opatřeními proti povodním
	osoby	Počet obyvatel chráněných opatřeními proti lesním požárům

	JEDNOTKA	NÁZEV
Rekultivace půdy	hektary	Celková plocha rekultivované půdy
Příroda a biologická rozmanitost	hektary	Plocha stanovišť, která jsou podporována s cílem zlepšit jejich stav z hlediska ochrany
Výzkum, inovace		
	ekvivalenty plného pracovního úvazku	Počet nových výzkumných pracovníků v podporovaných subjektech
	ekvivalenty plného pracovního úvazku	Počet výzkumných pracovníků, kteří pracují v modernizovaných výzkumných infrastrukturách
	podniky	Počet podniků spolupracujících s výzkumnými institucemi
	EUR	Soukromé investice ve srovnatelné výši jako podpora z veřejných zdrojů na projekty v oblasti inovací nebo výzkumu a vývoje
	podniky	Počet podniků, které dostávají podporu pro účely uvádění nových výrobků na trh
	podniky	Počet podniků, které dostávají podporu pro účely zavádění výrobků nových pro podnik
Energie a změna klimatu		
Energie z obnovitelných zdrojů	MW	Nová kapacita výroby energie z obnovitelných zdrojů
Energetická účinnost	domácnosti	Počet domácností s lépe klasifikovanou spotřebou energie
	kWh/rok	Pokles roční spotřeby energie z primárních energetických zdrojů ve veřejných budovách
	odběratelé	Počet nových odběratelů napojených na inteligentní síť
Snížení emisí skleníkových plynů	ekvivalent tun CO ₂	Odhadované roční snížení produkce skleníkových plynů
Sociální infrastruktura		
Péče o děti a vzdělávání	osoby	Kapacita podporovaných zařízení péče o děti nebo vzdělávacích zařízení
Zdraví	osoby	Počet osob majících přístup k modernizovaným zdravotnickým službám
Specifické ukazatele rozvoje měst		
	osoby	Počet osob žijících v oblastech s integrovanými strategiemi rozvoje měst
	m ²	Prostory pod širým nebem vytvořené nebo rekultivované v městských oblastech
	m ²	Veřejné nebo komerční budovy vybudované nebo zrenovované v městských oblastech
	obytné jednotky	Renovované obytné prostory v městských oblastech

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 1080/2006	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	Článek 3
—	Článek 4
Článek 4	Článek 5
Článek 5	Článek 5
Článek 6	—
Článek 7	—
—	Článek 6
Článek 8	Článek 7
—	Článek 8
—	Článek 9
Článek 9	—
Článek 10	Článek 10
—	Článek 11
Článek 11	Článek 12
Článek 12	—
Článek 13	—
Článek 14	—
Článek 15	—
Článek 16	—
Článek 17	—
Článek 18	—
Článek 19	—
Článek 20	—
Článek 21	—
Článek 22	Článek 13
—	Článek 14
Článek 23	Článek 15
Článek 24	Článek 16
Článek 25	Článek 17

Společné prohlášení Evropského parlamentu a Rady o uplatňování článku 6 nařízení o EFRR, článku 15 nařízení o evropské územní spolupráci a článku 4 nařízení o Fondu soudržnosti

Evropský parlament a Rada berou na vědomí ujištění poskytnuté zákonodárcům Komisí, že společné ukazatele výstupů pro nařízení o EFRR, nařízení o evropské územní spolupráci a nařízení o Fondu soudržnosti, jež budou součástí přílohy každého z uvedených nařízení, jsou výsledkem dlouhého přípravného procesu, kterého se účastnili odborníci na hodnocení z Komise i členských států, a v zásadě se očekává, že budou stabilní.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1302/2013

ze dne 17. prosince 2013,

**kterým se mění nařízení (ES) č. 1082/2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS),
pokud jde o vyjasnění, zjednodušení a zlepšení zřizování a fungování takovýchto seskupení**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména
na čl. 175 třetí pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parla-
mentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociál-
ního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 ⁽³⁾ (přijala Komise dne 29. července 2011 zprávu Evropskému parlamentu a Radě o uplatňování uvedeného nařízení. V uvedené zprávě Komise oznámila svůj záměr navrhnout v nařízení (ES) č. 1082/2006 omezený počet změn za účelem usnadnit zřizování a fungování ESÚS, jakož i vyjasnit některá stávající ustanovení. Mělo by tak dojít k odstranění překážek při zřizování nových ESÚS a současně by byla zachována kontinuita a usnadněno fungování stávajících ESÚS, což by umožnilo rozsáhlejší využívání ESÚS přispívající k větší soudržnosti politik a spolupráci mezi veřejnými subjekty, aniž by to znamenalo další zatížení pro vnitrostátní nebo unijní správní orgány.

(2) O zřízení ESÚS rozhodují jeho členové a jejich vnitros-
tátní orgány a nevyplývají z něj automaticky žádné
právní nebo finanční výhody na úrovni Unie.

(3) Lisabonská smlouva doplnila politiku soudržnosti o územní rozměr a nahradila termín „Společenství“ termínem „Unie“. Nová terminologie by tudíž měla být zavedena do nařízení (ES) č. 1082/2006.

(4) ESÚS mohou mít potenciál posílit prosazování a dosaho-
vání harmonického rozvoje Unie jako celku, a zejména
hospodářské, sociální a územní soudržnosti jejích regi-
onů, a přispět k plnění cílů strategie Evropa 2020 pro
inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění (dále
jen „strategie Evropa 2020“). ESÚS mohou rovněž po-
zitivně přispět ke snižování překážek v územní spolupráci
mezi regiony, které jsou závažně a trvale znevýhodněny
přírodními nebo demografickými podmínkami, včetně
specifické situace nejvzdálenějších regionů, a mohou
napomoci při posilování spolupráce mezi třetími
zeměmi, zámořskými zeměmi a územími (dále jen
„ZZÚ“) a příhraničními regiony Unie, včetně využívání
programů Unie pro vnější spolupráci.

(5) Dosavadní zkušenosti s doposud zřízenými ESÚS doklá-
dají, že jsou ESÚS coby nový právní nástroj využívány
rovněž pro spolupráci v rámci jiných politik Unie, než je
politika soudržnosti, a to také prostřednictvím provádění
programů nebo částí programů, které využívají jinou
finanční podporu Unie, než podpora v rámci politiky
soudržnosti. Účinnost a účelnost ESÚS by měly být po-
sílány rozšířením povahy ESÚS, odstraněním přetrvávajíc-
ích překážek a usnadněním zřizování a fungování
ESÚS při zachování možnosti členských států omezovat
opatření, které mohou ESÚS provádět bez finanční
podpory Unie. Podle nařízení (EU) č. 1082/2006 mají
ESÚS v každém členském státě nejširší právní způsobilost
přiznávanou podle vnitrostátního práva daného člen-
ského státu právními osobám, včetně možnosti
uzavírat dohody s dalšími ESÚS nebo jinými právními
subjekty za účelem provádění projektů vzájemné spolu-
práce s cílem mimo jiné dosáhnout účinnějšího fungo-
vání makroregionálních strategií.

(6) Z povahy ESÚS vyplývá, že působí ve více než jednom
členském státě. V důsledku toho nařízení (ES)
č. 1082/2006 umožňuje, aby úmluva a stanovy ESÚS
určily v některých záležitostech rozhodné právo. Je
třeba vyjasnit případy, kdy má takové určení upřed-
nostnit v rámci hierarchie rozhodného práva stanovené
v uvedeném nařízení vnitrostátní právo členského státu,
v němž má ESÚS sídlo. Zároveň by měla být ustanovení
nařízení (ES) č. 1082/2006 o rozhodném právu rozšířena
na jednání a činnosti ESÚS, které případ od případu
podléhají právnímu přezkumu ze strany členských států.

(7) V důsledku rozdílného postavení místních a regionálních
orgánů v členských státech mohou pravomoci, které jsou
na jedné straně hranice na úrovni regionálních orgánů,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 53.

⁽²⁾ Úř. věst. C 113, 18.4.2012, s. 22.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 ze dne
5. července 2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci
(ESÚS) (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 19.)

být na druhé straně hranice pravomocemi na úrovni vnitrostátních orgánů, zejména v menších nebo centralizovaných členských státech. Proto by se členy ESÚS měly mít možnost vedle členských států stát i vnitrostátní orgány.

(8) Jelikož nařízení (ES) č. 1082/2006 umožňuje členství v ESÚS subjektům soukromého práva, pokud jsou považovány za „veřejnoprávní subjekty“ ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES⁽¹⁾, mělo by být možné ESÚS v budoucnu využívat ke společné správě veřejných služeb se zvláštním zaměřením na služby obecného hospodářského zájmu nebo na infrastrukturu. Další subjekty soukromého či veřejného práva by rovněž měly mít možnost stát se členy ESÚS. Proto by měly být zahrnuty taktéž „veřejné podniky“ ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES⁽²⁾ a podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu v oblastech, jako je školství a odborné vzdělávání, lékařská péče, sociální potřeby týkající se zdravotní a dlouhodobé péče, péče o děti, přístup na trh práce a znovuzачlenění do něj, sociální bydlení a péče o zranitelné skupiny a jejich sociální začleňování.

(9) Nařízení (ES) č. 1082/2006 nestanoví podrobná pravidla týkající se účasti subjektů ze třetích zemí v ESÚS zřízených v souladu s uvedeným nařízením, tedy mezi členy z nejméně dvou členských států. S ohledem na další harmonizaci pravidel, jimiž se řídí spolupráce mezi jedním či několika členskými státy a jednou nebo několika třetími zeměmi, především v souvislosti s přeshraniční spoluprací v rámci evropského nástroje sousedství (ENS) a nástroje předvstupní pomoci (NPP II), ale rovněž v souvislosti s doplňkovým financováním z Evropského rozvojového fondu (ERF) a s nadnárodní spoluprací v rámci cíle Evropské územní spolupráce, u níž mají být prostředky přidělené z ENS a NPP II převedeny s cílem spojit je s prostředky Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) v rámci programů spolupráce, by měla být výslovně stanovena účast členů ze třetích zemí sousedících s členským státem včetně jeho nejvzdálenějších regionů v ESÚS zřízených mezi nejméně dvěma

členskými státy. To by mělo být možné, pokud to umožňují právní předpisy třetí země nebo dohody mezi alespoň jedním zúčastněným členským státem a třetí zemí.

(10) S cílem posílit hospodářskou, sociální a územní soudržnost Unie, a tedy posílit zejména účinnost územní spolupráce, včetně jednoho nebo několika typů přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráce mezi členy ESÚS, by měla být v ESÚS umožněna účast třetích zemí sousedících s členským státem včetně jeho nejvzdálenějších regionů. Operace v rámci programů Evropské územní spolupráce, jsou-li spolufinancovány Unií, by proto měly i nadále sledovat cíle politiky soudržnosti Unie, i když jsou zčásti nebo zcela prováděny mimo území Unie, a činnosti ESÚS jsou v důsledku toho alespoň v určité míře prováděny rovněž mimo území Unie. V této souvislosti a v odpovídajících případech hraje příspěvek činností ESÚS, které má členy rovněž ze třetích zemí sousedících alespoň s jedním členským státem včetně jeho nejvzdálenějších regionů, pro účely dosahování cílů politik vnější činnosti Unie, např. cíle rozvojové spolupráce nebo hospodářské, finanční a technické spolupráce, pouze podružnou úlohu, neboť těžiště dotyčných programů spolupráce a následně uvedeného ESÚS by se mělo zaměřovat především na cíle politiky soudržnosti Unie. Proto jsou případné cíle rozvojové spolupráce nebo hospodářské, finanční a technické spolupráce mezi jen jedním členským státem včetně jeho nejvzdálenějších regionů a jednou nebo několika třetími zeměmi pouze doplňkové k cílům územní spolupráce mezi členskými státy včetně jejich nejvzdálenějších regionů, založené na politice soudržnosti. Ustanovení čl. 175 třetího pododstavce Smlouvy o fungování EU je tudíž pro přijetí tohoto nařízení dostatečným právním základem.

(11) Na základě povolení účasti celostátních, regionálních, subregionálních a místních orgánů a organizací a případně dalších veřejných orgánů nebo institucí, včetně poskytovatelů veřejných služeb, ze ZZÚ v určitém ESÚS na základě rozhodnutí Rady 2013/755/EU⁽³⁾ a s ohledem na to, že v případě programového období 2014 - 2020 má zvláštní doplňkový finanční příděl z víceletého finančního rámce posílit spolupráci nejvzdálenějších regionů Unie se sousedními třetími zeměmi a některými ZZÚ uvedenými v příloze II Smlouvy o fungování EU a sousedícími s uvedenými nejvzdálenějšími regiony, by měl být ESÚS coby právní nástroj rovněž přístupný členům ze ZZÚ. Z důvodu právní jistoty a transparentnosti je třeba stanovit zvláštní postupy schvalování pro přistoupení členů ze ZZÚ k ESÚS, včetně nezbytných zvláštních pravidel týkajících se rozhodného práva pro příslušné ESÚS s členy pocházejícími rovněž ze ZZÚ.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2013/755/EU ze dne 25. listopadu 2013 o přidružení zámořských zemí a území k Evropské unii („rozhodnutí o přidružení zámoří“) (Úř. věst. L 344, 19.12.2013, s. 1).

- (12) Nařízení (ES) č. 1082/2006 rozlišuje mezi úmluvou, jíž se stanoví základní prvky budoucího ESÚS, a stanovami, jež stanoví prvky provádění. Avšak podle uvedeného nařízení mají v současné době stanovy obsahovat všechna ustanovení úmluvy. Ačkoliv mají být úmluva i stanovy zaslány členským státům, představují dva samostatné dokumenty a schvalování by se mělo omezit pouze na úmluvu. Některé prvky obsažené v současné době ve stanovách by navíc měly být namísto toho upraveny úmluvou.
- (13) Zkušenosti se zřizováním ESÚS ukazují, že tříměsíční období pro schválení členským státem je zřídka respektováno. Tato lhůta by proto měla být prodloužena na šest měsíců. V zájmu zajištění právní jistoty by však po uplynutí této lhůty měla být úmluva považována za schválenou tichým souhlasem, případně v souladu s vnitrostátním právem dotčených členských států včetně jejich příslušných ústavních požadavků. Avšak členský stát, v němž se má nacházet plánované sídlo ESÚS, by měl úmluvu formálně schválit. Zatímco by členským státům mělo být umožněno uplatňovat na postup schvalování případné účasti člena v ESÚS vnitrostátní pravidla nebo vytvořit v rámci vnitrostátních pravidel pro provádění nařízení (ES) č. 1082/2006 zvláštní pravidla, měly by být jakékoli odchylky od ustanovení týkajícího se schválení úmluvy tichým souhlasem po uplynutí šestiměsíční lhůty vyloučeny, není-li v tomto nařízení stanoveno jinak.
- (14) Měly by být stanoveny důvody, na jejichž základě členské státy nemusí schválit účast případného člena nebo úmluvu. Při rozhodování o tomto schválení by se však nemělo přihlížet k takovým vnitrostátním právním předpisům, které vyžadují jiná pravidla a postupy než ty, které jsou stanoveny v nařízení (ES) č. 1082/2006.
- (15) Jelikož nařízení (ES) č. 1082/2006 nelze uplatňovat ve třetích zemích, měl by se členský stát, v němž se má nacházet plánované sídlo ESÚS, při schvalování účasti případných budoucích členů ze třetích zemí, zřízených podle jejich práva, přesvědčit za konzultace s těmi členskými státy, podle jejichž práva byly zřízeny ostatní případní budoucí členové, že daná třetí země uplatňuje podmínky a postupy rovnocenné podmínkám a postupům stanoveným v nařízení (ES) č. 1082/2006 nebo jedná v souladu s mezinárodními dvoustrannými či vícestrannými dohodami uzavřenými mezi členskými státy Rady Evropy, ať už jsou rovněž členskými státy Unie či nikoliv, vycházejícími z Evropské rámcové úmluvy o přeshraniční spolupráci mezi územními celky nebo orgány, podepsané v Madridu dne 21. května 1980, a doplňkových protokolů přijatých na jejím základě. V případě zapojení několika členských států Unie a jedné nebo více třetích zemí by mělo být dostačující, že taková dohoda byla uzavřena mezi příslušnou třetí zemí a jedním zúčastněným členským státem Unie.
- (16) V zájmu podpořit přistupování nových členů do stávajících ESÚS by měl být v takových případech postup pro změnu úmluv zjednodušen. Takovéto změny by neměly být v případě případného budoucího člena z členského státu, který již úmluvu schválil, oznamovány všem zúčastněným členským státům, ale pouze členskému státu, podle jehož práva je případný budoucí člen zřízen, a členskému státu, v němž má statutární sídlo ESÚS. Jakákoliv pozdější změna úmluvy by měla být oznámena všem dotčeným členským státům. Toto zjednodušení postupu pro změnu by se však neuplatňovalo u případných budoucích členů z členského státu, který úmluvu dosud neschválil, ze třetí země nebo zámořské země a území, aby mohly všechny zúčastněné členské státy ověřit, že je takové přistoupení v souladu s jejich veřejným zájmem nebo veřejnou politikou.
- (17) Vzhledem ke vztahu mezi členskými státy a ZZÚ by se na postupu schvalování účasti případných budoucích členů ze ZZÚ měly tyto členské státy podílet. V souladu se zvláštním vztahem v oblasti správy mezi členským státem a ZZÚ by členský stát měl buď schválit účast případného budoucího člena ze ZZÚ, nebo poskytnout písemné potvrzení členskému státu, v němž se má nacházet plánované sídlo ESÚS, že příslušné orgány v ZZÚ schválily účast případného budoucího člena podle podmínek a postupů rovnocenných těm, jež jsou stanoveny v nařízení (ES) č. 1082/2006. Stejný postup by se měl uplatnit v případě případného budoucího člena ze ZZÚ, který si přeje se připojit k již existujícímu ESÚS.
- (18) Jelikož nemají stanovy nadále obsahovat všechna ustanovení úmluvy, měly by být úmluva i stanovy zaregistrovány či zveřejněny, nebo obojí. Z důvodů transparentnosti by mimoto mělo být oznámení o rozhodnutí, kterým se zřizuje ESÚS, zveřejněno v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*. Z důvodů jednotnosti by toto oznámení mělo zahrnovat údaje stanovené v příloze k nařízení (ES) č. 1082/2006 ve znění tohoto nařízení.
- (19) Úloha ESÚS by měla být rozšířena o usnadňování a podporu územní spolupráce v obecném měřítku, včetně strategického plánování a správy regionálních a místních záležitostí v souladu s politikou soudržnosti a dalšími politikami Unie, čímž by se přispělo k provádění strategie Evropa 2020 nebo makroregionálních strategií. ESÚS by proto mělo být schopno fungovat na základě jiné finanční podpory než podpory poskytované v rámci unijní politiky soudržnosti. Kromě toho by se od každého člena v každém zastoupeném členském státě nebo třetí země mělo vyžadovat, aby měl veškeré pravomoci nezbytné pro účinné fungování ESÚS, ledaže členský stát či třetí země schválí účast člena založeného

podle jejich vnitrostátního práva i v případě, že tento člen nemá pravomoci ke všem úkolům stanoveným úmluvou.

- (20) ESÚS nemají coby právní nástroj sloužit k obcházení rámce stanoveného prostřednictvím *acquis* Rady Evropy, jež nabízí různé možnosti a rámce pro přeshraniční spolupráci regionálních a místních orgánů včetně nedávných Euroregionálních sdružení pro spolupráci⁽¹⁾, ani vytvářet soubor zvláštních společných pravidel, podle kterých by se jednotně řídila všechna taková uspořádání v celé Unii.
- (21) Zvláštní úkoly ESÚS i možnost členských států omezit činnosti, které ESÚS může provádět bez finanční podpory ze strany Unie, by měly být v souladu s předpisy, kterými se řídí EFRR, Evropský sociální fond a Fond soudržnosti v programovém období 2014–2020.
- (22) Ačkoliv je v nařízení (ES) č. 1082/2006 stanoveno, že se úkoly ESÚS netýkají mimo jiné „regulačních pravomocí“, které mohou mít v různých členských státech různé právní následky, shromáždění ESÚS může, pokud tak výslovně stanoví úmluva o ESÚS a je-li to v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, stanovit podmínky používání určitého prvku infrastruktury, kterou ESÚS spravuje, či podmínky, podle nichž může být poskytována služba obecného hospodářského zájmu, a to včetně tarifů a poplatků, které budou uživatelé platit.
- (23) V důsledku otevření ESÚS členům ze třetích zemí nebo ZZÚ by úmluva měla obsahovat podrobnosti týkající se opatření pro jejich zapojení.
- (24) Úmluva by měla, kromě zařazení obecného odkazu na rozhodné právo uvedené v článku 2 nařízení (ES) č. 1082/2006, rovněž uvádět právo Unie a vnitrostátní právo použitelné pro ESÚS. Dále by mělo být umožněno, aby tímto vnitrostátním právem bylo právo členského státu, v němž orgány ESÚS vykonávají své pravomoci, zejména pokud zaměstnanci pracují pod vedením ředitele a nacházející se v jiném členském státě, než kde se nachází sídlo ESÚS. Úmluva by rovněž měla uvádět použitelné právo Unie a vnitrostátní právo, jež se přímo týkají činností ESÚS prováděných v rámci úkolů stanovených v úmluvě, a to včetně případů, kde ESÚS spravuje veřejné služby obecného zájmu nebo infrastrukturu.

⁽¹⁾ Protokol č. 3 k Evropské rámcové úmluvě o přeshraniční spolupráci mezi územními celky nebo orgány, která se týká vytvoření Euroregionálních sdružení pro spolupráci (ESS), otevřen k podpisu dne 16. listopadu 2009.

- (25) Toto nařízení by nemělo upravovat problémy ESÚS spojené s přeshraničním zadáváním veřejných zakázek.
- (26) Vzhledem k důležitosti pravidel použitelných pro zaměstnance ESÚS, jakož i zásad pro opatření týkající se personálního řízení a způsobů nábory zaměstnanců, by tato pravidla a zásady měla stanovit úmluva, a nikoli stanovy. Mělo by být možné stanovit, že v úmluvě lze uvést různé varianty výběru pravidel použitelných pro zaměstnance ESÚS. Zvláštní opatření týkající se personálního řízení a způsobů nábory zaměstnanců by však měla být řešena ve stanovách.
- (27) Členské státy by měly dále využít možností, které stanovuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁽²⁾, v zájmu určitých osob nebo kategorií osob vzájemnou dohodou stanovit výjimky z určení použitelných právních předpisů podle tohoto nařízení a považovat zaměstnance ESÚS za takovouto kategorii osob.
- (28) Vzhledem k důležitosti opatření pro odpovědnost členů by tato opatření měla stanovit úmluva, a nikoli stanovy.
- (29) Pokud má ESÚS jako výhradní cíl řízení programu spolupráce podporovaného z EFRR nebo jeho části nebo pokud se ESÚS zabývá meziregionální spoluprací nebo sítěmi, informace o území, na kterém ESÚS může své úkoly provádět, by neměly být vyžadovány. V prvním případě by rozsah území měl být vymezen a případně měněn v příslušném programu spolupráce. V druhém případě by požadavek na tyto informace ohrozil přistoupení nových členů k meziregionální spolupráci nebo sítím, přestože se ve většině případů jedná o nemateriální činnosti.
- (30) Měla by být vyjasněna různá opatření týkající se kontroly řízení veřejných finančních prostředků na straně jedné a auditu účetních závěrek ESÚS na straně druhé.
- (31) ESÚS, jejichž členové mají omezenou odpovědnost, by měla být jasněji odlišena od těch, jejichž členové mají neomezenou odpovědnost. Dále, aby mohla ESÚS, jejichž členové mají omezenou odpovědnost, provádět činnosti, které by mohly potenciálně vytvářet dluh, měly by mít členské státy možnost požadovat, aby taková ESÚS uzavřela vhodné pojištění nebo aby se na tyto ESÚS vztahovala odpovídající finanční záruka za účelem krytí rizik, která jsou specifická pro činnosti daného ESÚS.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

(32) Členské státy by měly Komisi informovat o všech předpisech přijatých k provádění nařízení (ES) č. 1082/2006, jakož i veškeré jejich změny, předloží. Za účelem zlepšení výměny informací a koordinace mezi Komisí, členskými státy a Výborem regionů by Komise měla tyto předpisy předat členským státům a Výboru regionů. Výbor regionů připravil platformu o ESÚS, která umožňuje všem zúčastněným stranám sdílet zkušenosti a osvědčené postupy, zlepšovat komunikaci o příležitostech a výzvách, které s ESÚS souvisejí, usnadňuje výměnu zkušeností se zřizováním ESÚS na územní úrovni a zprostředkovává sdílení informací o osvědčených postupech v rámci územní spolupráce.

(33) Měl by být stanoven nový termín pro příští zprávu o uplatňování nařízení (ES) č. 1082/2006. V souladu s posunem Komise k tvorbě politik podložené fakty by se měla tato zpráva zabývat hlavními otázkami hodnocení, včetně účelnosti, efektivnosti, významnosti, evropské přidané hodnoty, možnosti zjednodušení a udržitelnosti. Účelností by se měla rozumět mimo jiné snaha šířit v rámci různých útvarů Komise a mezi Komisí a jinými institucemi, například Evropskou službou pro vnější činnost, povědomí o nástroji ESÚS. Komise by měla tuto zprávu předat Evropskému parlamentu, Radě a podle článku 307 Smlouvy o fungování EU též Výboru regionů. Zpráva by měla být předána do 1. srpna 2018.

(34) Za účelem stanovení seznamu indikátorů k využití při hodnocení a přípravě zprávy o uplatňování nařízení (ES) č. 1082/2006 by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(35) Stávající ESÚS ne měly být povinny sladit úmluvu a stanovy se změnami nařízení (ES) č. 1082/2006 zavedenými tímto nařízením.

(36) Je rovněž nezbytné určit, podle jakých pravidel by měla být schválena ESÚS, u nichž postup schvalování začal ještě před datem použitelnosti tohoto nařízení.

(37) Za účelem úpravy stávajících vnitrostátních pravidel tak, aby bylo toto nařízení provedeno dříve, než budou muset být Komisi předloženy programy v rámci cíle Evropská územní spolupráce, mělo by se toto nařízení začít používat šest měsíců ode dne jeho vstupu v platnost. Při úpravě svých stávajících vnitrostátních pravidel by

členské státy měly zajistit, aby byly určeny příslušné orgány odpovědné za schvalování ESÚS a aby, v souladu s jejich právními a správními opatřeními, byly tyto orgány také orgány odpovědnými za přijímání oznámení v souladu s článkem 4 nařízení (ES) č. 1082/2006.

(38) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zlepšení právního nástroje ESÚS, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle, neboť využívání ESÚS je nepovinné, v souladu s ústavním systémem každého členského státu,

(39) Nařízení (ES) č. 1082/2006 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (ES) č. 1082/2006

Nařízení (ES) č. 1082/2006 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Evropské seskupení pro územní spolupráci („ES-ÚS“) může být zřízeno na území Unie za podmínek a podle ujednání stanovených v tomto nařízení.

2. Cílem ESÚS je usnadnit a podporovat především územní spolupráci, včetně jednoho nebo více typů přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráce, mezi jeho členy, jak je uvedeno v čl. 3 odst. 1, za účelem posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti Unie.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Sídlo ESÚS se nachází v členském státě, podle jehož práva je zřízen alespoň jeden z členů ESÚS.“;

2) Článek 2 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Jednání statutárních orgánů ESÚS se řídí:

a) tímto nařízením;

b) úmluvou uvedenou v článku 8, pokud to toto nařízení výslovně povoluje; a

c) v případě záležitostí, které toto nařízení neupravuje nebo které upravuje jen částečně, vnitrostátním právem členského státu, v němž má ESÚS sídlo.

Pokud je to nezbytné pro určení rozhodného práva v rámci práva Unie či mezinárodního práva soukromého, považuje se ESÚS za subjekt toho členského státu, v němž má sídlo.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Činnosti ESÚS týkající se provádění úkolů uvedených v čl. 7 odst. 2 a 3 v rámci Unie se řídí použitelným právem Unie a vnitrostátním právem stanoveným úmluvou uvedenou v článku 8.

Činnosti ESÚS spolufinancované z rozpočtu Unie jsou v souladu s požadavky stanovenými v použitelném právu Unie a ve vnitrostátním právu týkajícím se uplatňování tohoto práva Unie.“;

3) Článek 3 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Členy ESÚS se mohou stát tyto subjekty:

a) členské státy nebo orgány na vnitrostátní úrovni;

b) regionální orgány;

c) místní orgány;

d) veřejné podniky ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES (*) nebo veřejnoprávní subjekty ve smyslu čl. 1 odst. 9 druhého pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES (**);

e) podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu v souladu s použitelným právem Unie a vnitrostátním právem;

f) celostátní, regionální nebo místní orgány nebo subjekty nebo veřejné podniky, které jsou rovnocenné orgánům nebo subjektům nebo podnikům uvedeným v písmenu d), ze třetích zemí, s výhradou podmínek stanovených v článku 3a.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 1).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114).“

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. S výjimkou případu podle čl. 3a odst. 2 a 5 sdružuje ESÚS členy pocházející z území nejméně dvou členských států.“

4) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

Přistoupení členů ze třetích zemí nebo zámořských zemí a území (ZZÚ)

1. V souladu s čl. 4 odst. 3a může ESÚS sdružovat členy pocházející z území nejméně dvou členských států a jedné nebo více třetích zemí sousedících nejméně s jedním z těchto členských států včetně jeho nejvzdálenějších regionů, pokud tyto členské státy a třetí země společně vykonávají činnosti v rámci územní spolupráce nebo provádí programy podporované Uníí.

Pro účely tohoto nařízení se třetí země nebo ZZÚ považuje za sousedící s členským státem včetně jeho nejvzdálenějších regionů, pokud tato třetí země nebo ZZÚ sdílí s členským státem společnou pozemní hranici nebo pokud jsou tato třetí země nebo ZZÚ i členský stát způsobilé podle společného námořního přeshraničního nebo nadnárodního programu v rámci cíle Evropská územní spolupráce nebo podle jiného programu přeshraniční spolupráce, spolupráce přes moře či spolupráce pobřežních oblastí, a to i tehdy, když je odděluje mezinárodní vody.

2. ESÚS může sdružovat členy pocházející z území pouze jednoho členského státu a jedné či více třetích zemí nebo sousedících s daným členským státem, včetně jeho nejvzdálenějších regionů, pokud se podle tohoto členského státu takovéto ESÚS slučuje s oblastí působnosti jeho územní spolupráce v rámci přeshraniční či nadnárodní spolupráce nebo dvoustranných vztahů s danými třetími zeměmi.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 zahrnují třetí země sousedící s členskými státy včetně jeho nejvzdálenějších regionů námořní hranice mezi dotčenými zeměmi.

4. V souladu s článkem 4a a s výhradou podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku může ESÚS rovněž sdružovat členy pocházející z území alespoň dvou členských států včetně jejich nejvzdálenějších regionů a z jedné nebo více ZZÚ, ať má členy z jedné či více třetích zemí, či nikoli.

5. V souladu s článkem 4a a s výhradou podmínek stanovených v odstavci 2 tohoto článku může ESÚS rovněž sdružovat členy pocházející pouze z území jednoho členského státu včetně jeho nejvzdálenějších regionů a z jedné nebo více ZZÚ, ať má členy z jedné či více třetích zemí, nebo ne.

6. ESÚS nemůže být zřízeno pouze mezi členy z jednoho členského státu a jedné či více ZZÚ majících vazby k témuž členskému státu.“

5) Článek 4 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Po oznámení případného budoucího člena podle odstavce 2 členský stát, který obdržel oznámení, s ohledem na svoji ústavní strukturu schválí účast případného budoucího člena v ESÚS a úmluvu, ledaže tento členský stát shledá, že:

a) tato účast či úmluva není v souladu s kterýmkoliv u následujících:

i) tímto nařízením;

ii) jiným právním předpisem Unie týkajícím se jednání a činností ESÚS;

iii) vnitrostátním právním předpisem týkajícím se působnosti a pravomocí případného budoucího člena;

b) taková účast není opodstatněná z důvodů veřejného zájmu nebo veřejné politiky příslušného členského státu; nebo

c) stanovy nejsou v souladu s úmluvou.

V případě neschválení vydá členský stát prohlášení, v němž uvede své důvody k odepření schválení a případně navrhne nezbytné změny úmluvy.

Pokud jde o schválení, dospěje členský stát k rozhodnutí ve lhůtě šesti měsíců ode dne doručení oznámení v souladu s odstavcem 2. Pokud v této lhůtě členský stát, který obdržel oznámení, nevznese žádné námitky, považují se účast případného budoucího člena a úmluva za schválené. Avšak členský stát, v němž se má nacházet plánované sídlo ESÚS, formálně schválí úmluvu dříve, než bude moci být ESÚS vytvořen.

Jakákoliv žádost o doplňující informace členského státu adresovaná případnému budoucímu členovi lhůtu uvedenou ve třetím pododstavci přeruší. Doba přerušení bude započata dnem následujícím po dni, kdy členský stát odeslal své připomínky případnému budoucímu členovi, a potrvá až do doby, kdy případný budoucí člen na připomínky odpoví.

K přerušení lhůty uvedené ve třetím pododstavci však nedojde, pokud případný budoucí člen předložil odpověď na připomínky členského státu do deseti pracovních dnů poté, co započala doba přerušení.

Při rozhodování o účasti případného budoucího člena v ESÚS mohou členské státy uplatňovat svá vnitrostátní pravidla.“

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. V případě ESÚS s případnými budoucími členy z jedné nebo více třetích zemí se členský stát, v němž se má nacházet plánované sídlo ESÚS, za konzultace s ostatními dotčenými členskými státy přesvědčí, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 3a a že každá třetí země schválila účast případného budoucího člena v souladu s:

a) podmínkami a postupy rovnocennými podmínkám a postupům stanoveným v tomto nařízení; nebo

b) dohodou uzavřenou mezi alespoň jedním členským státem, podle jehož práva je případný budoucí člen zřízen, a takovou třetí zemí.“

c) Odstavce 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5. Členové schválí úmluvu uvedenou v článku 8, přičemž zajistí soulad se schválením podle odstavce 3 tohoto článku.

6. Každou změnu úmluvy nebo stanov oznámí ESÚS členským státům, podle jejichž práva jsou jeho členové ESÚS zřízeni. Každou změnu úmluvy, pouze s výjimkou

přistoupení nového člena podle odst. 6a písm. a), schvalují tyto členské státy podle postupu stanoveného v tomto článku.“

d) Doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6a. Následující ustanovení se použijí v případě přistoupení nových členů k již existujícímu ESÚS:

a) V případě přistoupení nového člena z členského státu, který již úmluvu schválil, toto přistoupení schvaluje pouze členský stát, podle jehož práva je nový člen zřízen, v souladu s postupem stanoveným v odstavci 3 a po oznámení členskému státu, v němž má ESÚS své sídlo.

b) V případě přistoupení nového člena z členského státu, který úmluvu ještě neschválil, se použije postup stanovený v odstavci 6.

c) V případě přistoupení nového člena ze třetí země k již existujícímu ESÚS provede členský stát, v němž se nachází sídlo ESÚS, postupem stanoveným v odstavci 3a přezkum takového přistoupení.“

6) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 4a

Účast členů ze zámořských zemí a území

V případě ESÚS s případnými budoucími členy ze ZZÚ zajistí členský stát, s nímž je ZZÚ spojeno, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 3a, a s ohledem na své vztahy s daným ZZÚ bud:

a) schválí účast případných budoucích členů v souladu s čl. 4 odst. 3; nebo

b) písemně potvrdí členskému státu, v němž se má nacházet plánované sídlo ESÚS, že příslušné orgány v ZZÚ schválily účast případných budoucích členů v souladu s podmínkami a postupy rovnocennými podmínkám a postupům stanoveným v tomto nařízení.“

7) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Nabývání právní subjektivity a zveřejnění v Úředním věstníku

1. Úmluva, stanovy a veškeré jejich pozdější změny se registrují nebo zveřejňují v členském státě, v němž má

dotyčné ESÚS své sídlo, v souladu s použitelným vnitrostátním právem tohoto členského státu. ESÚS nabývá právní subjektivitu dnem registrace úmluvy a stanov nebo dnem jejich zveřejnění, podle toho, co nastane dříve. Členové informují dotčené členské státy a Výbor regionů o registraci nebo zveřejnění úmluvy a stanov.

2. ESÚS do deseti pracovních dnů od registrace nebo zveřejnění úmluvy a stanov zajistí, aby byla Výboru regionů zaslána žádost podle vzoru stanoveného v příloze tohoto nařízení. Výbor regionů tuto žádost předá Úřadu pro publikaci Evropské unie, který v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* zveřejní oznámení o zřízení ESÚS s podrobnostmi stanovenými v příloze tohoto nařízení.“

8) V článku 6 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Bez ohledu na odstavce 1, 2 a 3 tohoto článku, pokud úkoly ESÚS uvedené v čl. 7 odst. 3 zahrnují akce spolufinancované Uníí, použijí se příslušné právní předpisy o kontrole finančních prostředků poskytnutých Uníí.“

9) Článek 7 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. ESÚS jedná v mezích úkolů, jimiž bylo pověřeno, tedy usnadnění a podpora územní spolupráce za účelem posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti Unie a překonávání překážek na vnitřním trhu. Všechny úkoly stanoví jeho členové za spadající do pravomocí každého člena, ledaže členský stát nebo třetí země schválí účast člena zřízeného podle jeho vnitrostátního práva, i když tento člen nemá pravomoc ke všem úkolům stanoveným v úmluvě.

3. ESÚS může provádět zvláštní činnosti územní spolupráce mezi svými členy při sledování cíle uvedeného v čl. 1 odst. 2, ať již s finanční podporou ze strany Unie, nebo bez ní.

Úkoly ESÚS se mohou především týkat provádění programů spolupráce nebo jejich částí nebo prováděním činností podporovaných Uníí prostřednictvím Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu nebo Fondu soudržnosti či jakoukoliv kombinací těchto fondů.

Členské státy mohou omezit úkoly, které mohou ESÚS provádět bez finanční podpory ze strany Unie. Aniž je dotčen článek 13, členské státy nicméně nevyloučí úkoly týkající se investičních priorit uvedených v článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 ze dne 17. prosince 2013 o zvláštních ustanoveních týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl Evropská územní spolupráce (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 259).“

b) v odstavci 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Shromáždění ESÚS uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. a) však v souladu s použitelným právem Unie a vnitrostátním právem může stanovit podmínky používání určitého prvku infrastruktury, kterou ESÚS spravuje, nebo podmínky, za nichž se poskytuje služba obecného hospodářského zájmu, a to včetně tarifů a poplatků, které budou uživatelé platit.“

10) V článku 8 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Úmluva stanoví:

- a) název ESÚS a jeho sídlo;
- b) rozsah území, na němž může ESÚS plnit své úkoly;
- c) cíl a úkoly ESÚS;
- d) dobu trvání ESÚS a podmínky, kterými se řídí jeho rozpuštění;
- e) seznam členů ESÚS;
- f) seznam orgánů ESÚS a jejich příslušných pravomocí;
- g) použitelné právo Unie a vnitrostátní právo členského státu, v němž má ESÚS statutární sídlo pro účely výkladu a prosazování úmluvy;
- h) použitelné právo Unie a vnitrostátní právo členského státu, v němž jednají statutární orgány ESÚS;
- i) případná opatření pro účast členů ze třetích zemí nebo zámořských zemí a území, včetně stanovení rozhodného práva, pokud ESÚS plní úkoly ve třetích zemích či v zámořských zemích či územích;

j) použitelné právo Unie a vnitrostátní právo, jež se přímo týkají činností ESÚS prováděných v rámci úkolů stanovených v úmluvě;

k) pravidla použitelná pro zaměstnance ESÚS, jakož i zásady pro opatření týkající se personálního řízení a způsobů nábory zaměstnanců;

l) opatření pro odpovědnost ESÚS a jeho členů v souladu s článkem 12;

m) vhodná ujednání o vzájemném uznávání, včetně pro účely finanční kontroly řízení veřejných finančních prostředků; a dále

n) postupy pro přijetí stanov a změn úmluvy, které jsou v souladu s povinnostmi stanovenými v článcích 4 a 5.

3. Informace podle odst. 2 písm. b) však nejsou vyžadovány, pokud se úkoly ESÚS týkají pouze řízení programu spolupráce nebo jeho části v rámci nařízení (EU) č. 1299/2013 nebo pokud se ESÚS týká meziregionální spolupráce nebo sítě.“

11) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Stanovy

1. Stanovy ESÚS přijímají na základě úmluvy a v souladu s ní jeho členové jednomyslně.

2. Stanovy ESÚS obsahují přinejmenším:

- a) provozní předpisy orgánů ESÚS a jejich pravomoci, jakož i počet zástupců členů v příslušných orgánech;
- b) jeho postupy při rozhodování;
- c) jeho pracovní jazyk nebo jazyky;
- d) ujednání o jeho fungování;
- e) jeho postupy týkající se personálního řízení a nábory zaměstnanců;
- f) ujednání o finančních příspěvcích jeho členů;
- g) použitelná účetní a rozpočtová pravidla pro jeho členy;
- h) určení nezávislého externího auditora jeho účetních závěrek; a

- i) postupy pro změny jeho stanov, které jsou v souladu s povinnostmi stanovenými v člancích 4 a 5.“

veřejným subjektem či členským státem jako záruka za účelem krytí rizik, která jsou specifická pro činnosti daného ESÚS.“

- 12) V článku 11 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Příprava účetních závěrek, v případě potřeby včetně doprovodné výroční zprávy, auditu a zveřejnění těchto účetních závěrek, se řídí vnitrostátním právem členského státu, v němž má ESÚS sídlo.“

- 13) Článek 12 se mění takto:

- a) V odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„ESÚS odpovídá za veškeré své dluhy.“

- b) Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Aniž je dotčen odstavec 3, pokud aktiva ESÚS nedostačují na pokrytí jeho závazků, odpovídají jeho členové za dluhy ESÚS jakékoli povahy, přičemž se podíl každého člena stanoví úměrně k jeho finančnímu příspěvku. Úprava finančních příspěvků musí být obsažena ve stanovách.

Členové ESÚS mohou ve stanovách určit, že po ukončení svého členství v daném ESÚS budou odpovídat za závazky vyplývající z jeho činnosti v průběhu svého členství.

2a. Pokud je odpovědnost alespoň jednoho člena ESÚS z členského státu omezena v důsledku vnitrostátního práva, podle něhož je zřízen, mohou ostatní členové v úmluvě rovněž omezit svou odpovědnost, pokud jim to vnitrostátní právo provádějící toto nařízení umožní.

Název ESÚS, jehož členové mají omezenou odpovědnost, musí obsahovat výraz „s ručením omezeným“.

Požadavky na zveřejnění úmluvy, stanov a účetních závěrek ESÚS, jehož členové mají omezenou odpovědnost, musí být přinejmenším rovnocenné požadavku, který se uplatňuje pro jiné právní subjekty s omezenou odpovědností podle práva členského státu, v němž má ESÚS sídlo.

V případě ESÚS, jehož členové mají omezenou odpovědnost, může kterýkoliv dotčený členský stát požadovat, aby takové ESÚS uzavřelo vhodné pojištění nebo aby se na něj vztahovala záruka poskytnutá bankou nebo jinou finanční institucí se sídlem v členském státě nebo aby se na něj vztahoval nástroj poskytnutý

- 14) V čl. 15 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Nestanoví-li toto nařízení jinak, vztahuje se na spory, jejichž stranou je ESÚS, právní předpisy Unie o soudní příslušnosti. Ve věci, která není upravena těmito právními předpisy Unie, jsou pro řešení sporů příslušné soudy členského státu, v němž má ESÚS sídlo.“

- 15) Článek 16 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou předpisy k zajištění účinného uplatňování tohoto nařízení, včetně určení příslušných orgánů odpovědných za schvalování, v souladu se svými právními a správními opatřeními.

Vyžaduje-li to vnitrostátní právo některého členského státu, může tento členský stát vypracovat souhrnný seznam úkolů, které členové ESÚS ve smyslu čl. 3 odst. 1 zřízení podle jeho práva již mají, pokud jde o územní spolupráci uvnitř tohoto členského státu.

Členský stát předloží Komisi veškeré předpisy přijaté na základě tohoto článku, jakož i jejich změny. Komise tyto předpisy následně předá ostatním členským státům a Výboru regionů.“

- b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Týkají-li se předpisy uvedené v odstavci 1 členského státu, k němuž má vazby ZZÚ, zajišťují při zohlednění vztahu členského státu s touto ZZÚ rovněž účinné uplatňování tohoto nařízení vůči této ZZÚ, sousedícím členským státům nebo nejvzdálenějším regionům těchto členských států.“

- 16) Článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Zpráva

Do 1. srpna 2018 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Výboru regionů zprávu o uplatňování tohoto nařízení, která na základě ukazatelů zhodnotí jeho účelnost, efektivnost, významnost, evropskou přidanou hodnotu a prostor pro zjednodušení.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 17a, jimiž stanoví seznam ukazatelů uvedených v prvním pododstavci.“

17) vkládá se nový článek 17a, který zní:

„Článek 17a

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 17 druhém pododstavci je svěřena Komisi na dobu pěti let od 21. prosince 2013.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 17 druhém pododstavci kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu i Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 17 druhého pododstavce vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.“

Článek 2

Přechodná ustanovení

1. ESÚS zřízená před 21. prosince 2013 nemají povinnost sladit své úmluvy a stanovy s ustanoveními nařízení (ES) č. 1082/2006 ve znění tohoto nařízení.

2. V případě ESÚS, pro něž byl postup podle článku 4 nařízení (ES) č. 1082/2006 zahájen před 22. červnem 2014 a kde zbývá pouze provést registraci nebo zveřejnění podle článku 5 nařízení (ES) č. 1082/2006, se jejich registrace nebo zveřejnění provede podle ustanovení nařízení (ES) č. 1082/2006 ve znění před jeho změnou tímto nařízením.

3. ESÚS, pro něž byl postup podle článku 4 nařízení (ES) č. 1082/2006 zahájen více než šest měsíců před 22. červnem 2014 se schválí podle ustanovení nařízení (ES) č. 1082/2006 ve znění před jeho změnou tímto nařízením.

4. Jiná ESÚS než ta, která jsou uvedena v odstavcích 2 a 3 tohoto článku, pro něž byl postup podle článku 4 nařízení (ES) č. 1082/2006 zahájen před 22. červnem 2014 se schválí podle ustanovení nařízení (ES) č. 1082/2006 ve znění tohoto nařízení.

5. Členské státy předloží Komisi potřebné změny vnitrostátních předpisů přijaté v souladu s čl. 16 odst. 1 nařízení (ES) č. 1082/2006 ve znění tohoto nařízení nejpozději dne 22. červnem 2014.

Článek 3

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 22. červnem 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
R. ŠADŽIUS

[illegible]

III. DALŠÍ PODROBNOSTI O NÁZVU SESPUPENÍ (v příslušném případě)

Název v (uved'te příslušnou jazykovou verzi)

BG	ES	CS	DA	DE	ET	EL	EN	FR	GA	HR	IT	LV
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
LT	HU	MT	NL	PL	PT	RO	SK	SL	FI	SV	Jiné: _____	
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Úplný název (v příslušném případě): _____

Zkrácený název (v příslušném případě): _____

----- Oddíl III se vyplní tolikrát, kolikrát je potřeba -----

IV. ČLENOVÉ*

IV. 1) Celkový počet členů seskupení*:

IV. 2) Údaje o členovi*

Úřední název*:

Poštovní adresa:

Obec:

PSČ:

Země*:

Kontaktní místo/místa:

Telefon:

K rukám:

E-mail:

Fax:

Internetová adresa/adresy (v příslušném případě)

**Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise týkající se zvyšování povědomí
a článků 4 a 4a nařízení o ESÚS**

Evropský parlament, Rada a Komise se dohodly, že vyvinou koordinovanější úsilí, pokud jde o zvyšování povědomí mezi orgány a členskými státy i uvnitř nich, s cílem lépe zviditelnit možnosti, jak využívat ESÚS jako fakultativní nástroj pro územní spolupráci ve všech oblastech politiky EU.

V této souvislosti Evropský parlament, Rada a Komise vyzývají členské státy, aby zejména přijaly vhodná opatření pro koordinaci a komunikaci mezi vnitrostátními orgány a mezi orgány v různých členských státech s cílem zajistit jednoznačné, účinné a transparentní postupy, pokud jde o udělování povolení novým ESÚS v rámci stanovených lhůt.

Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise týkající se čl. 1 odst. 9 nařízení o ESÚS

Evropský parlament, Rada a Komise se dohodly, že při uplatňování čl. 9 odst. 2 písm. i) nařízení (EU) č. 1082/2006 ve znění pozdějších předpisů budou členské státy při posuzování pravidel, která se vztahují na zaměstnance ESÚS a jsou uvedena v návrhu úmluvy, usilovat o posouzení různých variant režimu zaměstnání, který si má zvolit ESÚS, ať už se budou řídit soukromým nebo veřejným právem.

Pokud se budou pracovní smlouvy pro zaměstnance ESÚS řídit soukromým právem, vezmou členské státy rovněž v úvahu příslušné právní předpisy EU, např. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) a související právní postupy z jiných členských států, jež jsou v ESÚS zastoupeny.

Evropský parlament, Rada a Komise jsou dále toho názoru, že tam, kde se pracovní smlouvy pro zaměstnance ESÚS řídí veřejným právem, budou platit ustanovení vnitrostátního veřejného práva členského státu, v němž se nachází příslušný orgán ESÚS. Vnitrostátní předpisy veřejného práva členského státu, v němž je ESÚS zaregistrováno, se však mohou uplatnit na ty zaměstnance ESÚS, na které se již vztahovaly předtím, než se stali zaměstnanci ESÚS.

**Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise týkající se úlohy Výboru regionů
v rámci platformy ESÚS**

Evropský parlament, Rada a Komise berou na vědomí užitečnou práci, kterou vykonal Výbor regionů v rámci platformy ESÚS, na jejíž činnost dohlížel, a podněcují Výbor regionů k dalšímu monitorování činnosti stávajících ESÚS a těch, jež jsou právě zřizována, k uspořádání výměny osvědčených postupů a zjištění společných témat.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1303/2013

ze dne 17. prosince 2013

o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 177 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanoviska Výboru regionů ⁽²⁾,

s ohledem na stanoviska Účetního dvora ⁽³⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 174 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouvy o fungování EU“) stanoví, že za účelem posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti se Unie má zaměřit na snižování rozdílů mezi úrovní rozvoje různých regionů a na snížení zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů nebo ostrovů, přičemž zvláštní pozornost má být věnována venkovským oblastem, oblastem postiženým průmyslovými přeměnami a regionům, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami. Článek 175 Smlouvy o fungování EU požaduje, aby Unie podporovala dosahování těchto cílů činností, kterou provádí prostřednictvím orientační sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu, Evropského sociálního fondu, Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropské investiční banky a jiných nástrojů.

(2) V zájmu lepší koordinace a harmonizace provádění fondů poskytujících podporu v rámci politiky soudrž-

nosti, tedy Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), Evropského sociálního fondu (ESF) a Fondu soudržnosti, s fondy pro rozvoj venkova, tedy Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova (EZFRV), a pro námořní a rybolovné odvětví, tedy s opatřeními financovanými na základě sdíleného řízení v rámci Evropského námořního a rybářského fondu (ENRF), by měla být pro všechny tyto fondy (dále jen „evropské strukturální a investiční fondy - fondy ESI“) přijata společná ustanovení. Toto nařízení dále obsahuje obecná ustanovení, která se vztahují na EFRR, ESF a Fond soudržnosti, ale nevztahují se na EZFRV a ENRF, a rovněž ustanovení, která jsou společná pro EFRR, ESF, Fond soudržnosti a ENRF, ale nevztahují se na EZFRV. Vzhledem ke zvláštnostem jednotlivých fondů ESI by měla být zvláštní pravidla vztahující se na každý fond ESI a na cíl Evropská územní spolupráce v rámci EFRR stanovena v samostatných nařízeních.

(3) V souladu se závěry Evropské rady ze dne 17. června 2010, jimiž byla přijata strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, by se Unie a členské státy měly snažit o provádění inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění a současně přispívat k harmonickému rozvoji Unie a snižování regionálních rozdílů. Fondy ESI by při plnění cílů strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění měly hrát významnou úlohu.

(4) Pokud jde o společnou zemědělskou politiku (SZP), bylo již dosaženo významné součinnosti tím, že byla harmonizována a sladěna pravidla pro řízení a kontrolu u prvního pilíře (Evropský zemědělský záruční fond, EZZF) a druhého pilíře (EZFRV) společné zemědělské politiky. Proto by EZZF a EZFRV měly zůstat nadále pevně propojeny a měly by být zachovány struktury, které již v členských státech fungují.

(5) Nejvzdálenější regiony by měly využívat zvláštních opatření a dodatečného financování, aby se jejich strukturální sociální a hospodářská situace vyrovnala se znevýhodněními, která jsou důsledkem faktorů uvedených v článku 349 Smlouvy o fungování EU.

(6) Severní řídce osídlené regiony by měly mít možnost využívat zvláštních opatření a dodatečného financování, aby se vyrovnala jejich závažná a přírodní nebo demografická znevýhodnění uvedená v článku 2 protokolu č. 6 k aktu o přistoupení z roku 1994.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 30, Úř. věst. C 44, 15.2.2013, s. 76 a Úř. věst. C 271, 19.9.2013, s. 101.

⁽²⁾ Úř. věst. C 225, 27.7.2012, s. 58 a Úř. věst. C 17, 19.1.2013, s. 56.

⁽³⁾ Úř. věst. C 47, 17.2.2011, s. 1, Úř. věst. C 13, 16.1.2013, s. 1 a Úř. věst. C 267, 17.9.2013, s. 1.

- (7) Aby se zajistil správný a jednotný výklad jednotlivých ustanovení a aby se napomohlo právní jistotě pro členské státy a příjemce, je nutné vymezit určité pojmy, které jsou v tomto nařízení použity.
- (8) Pokud je v souladu s tímto nařízením stanovena lhůta, v níž má Komise přijmout nebo změnit rozhodnutí, lhůta pro přijetí nebo změnu takového rozhodnutí by neměla zahrnovat období začínající dnem, kdy Komise zaslala své připomínky členskému státu, a končící dnem, kdy tento členský stát na uvedené připomínky odpoví.
- (9) Toto nařízení se skládá z pěti částí – první část stanoví předmět a definice, druhá část obsahuje pravidla použitelná pro všechny fondy ESI, třetí část obsahuje ustanovení použitelná pouze pro EFRR, ESF a Fond soudržnosti (dále jen „fondy“), čtvrtá část obsahuje ustanovení použitelná pouze pro fondy a ENRF a pátá zahrnuje závěrečná ustanovení. Aby se zajistila soudržnost při výkladu různých částí tohoto nařízení a mezi tímto nařízením a zvláštními nařízeními týkajícími se fondů, je důležité jasně stanovit jejich různé vzájemné vztahy. Zvláštní pravidla stanovená ve zvláštních pravidlech pro jednotlivé fondy mohou být také doplňková, ale od odpovídajících ustanovení tohoto nařízení by se měla odchylovat pouze tehdy, pokud je taková výjimka v tomto nařízení konkrétně stanovena.
- (10) Podle článku 317 Smlouvy o fungování EU a v rámci sdíleného řízení by měly být stanoveny podmínky umožňující Komisi vykonávat své úkoly při plnění rozpočtu Unie a rovněž by měly být vyjasněny oblasti odpovědnosti v rámci spolupráce členských států. Uplatňování těchto podmínek by mělo umožnit Komisi ujistit se o tom, že členské státy využívají fondy ESI zákonným a správným způsobem a v souladu se zásadou řádného finančního řízení ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 (dále jen „finanční nařízení“) ⁽¹⁾. Členské státy na příslušné územní úrovni v souladu se svým institucionálním, právním a finančním rámcem a subjekty jimi určené pro tento účel by měly být odpovědné za přípravu a provádění programů. Tyto podmínky by měly rovněž zajistit, aby se věnovala pozornost zajištění potřebné doplňkovosti a soudržnosti příslušného zásahu Unie, dodržování zásady proporcionality a zohlednění celkového cíle snížit administrativní zátěž.
- (11) V souvislosti s dohodou o partnerství a s každým programem by měl každý členský stát navázat partnerství se zástupci příslušných regionálních, místních, městských

a jiných orgánů veřejné správy, s hospodářskými a sociálními partnery a s ostatními příslušnými subjekty zastupujícími občanskou společnost, včetně partnerů v oblasti životního prostředí, nevládních organizací a subjektů zodpovědných za prosazování sociálního začlenění, rovnosti žen a mužů a nediskriminace, a případně také se zastřešujícími organizacemi těchto orgánů a subjektů. Účelem takového partnerství je zajistit respektování zásad víceúrovňové správy a též zásady subsidiarity a proporcionality a zvláštnosti různých institucionálních a právních rámců členských států, a rovněž zajistit vlastní odpovědnost zúčastněných stran za plánované zásahy a navázat na zkušenosti a know-how příslušných zúčastněných stran. Členské státy by měly určit nejreprezentativnější příslušné partnery. Mezi tyto partnery by měly patřit instituce, organizace a skupiny, které mohou mít vliv na přípravu programů nebo které by mohly být přípravou a prováděním programů ovlivněny. V této souvislosti by členské státy měly mít rovněž možnost označit případně za příslušné partnery zastřešující organizace, jež jsou sdruženími, federacemi nebo konfederacemi příslušných regionálních, místních a městských orgánů či jiných subjektů v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi.

Komise by měla být svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci, jímž stanoví evropský kodex chování o partnerství s cílem podpořit členské státy při organizaci partnerství, pokud jde o důsledné zajištění účasti příslušných partnerů na přípravě, provádění, monitorování a hodnocení dohod o partnerství a programů, a tuto činnost jim usnadnit. Přijatý akt v přenesené pravomoci by za žádných okolností neměl mít zpětný účinek nebo sloužit jako základ ke zjišťování nesrovnalostí vedoucích k finančním opravám, ani by takovým způsobem neměl být v žádném případě vykládán. Přijatý akt v přenesené pravomoci by neměl stanovit dřívější den použitelnosti, než je den přijetí daného aktu. Přijatý akt v přenesené pravomoci by pod podmínkou dosažení cílů stanovených tímto nařízením měl členským státům umožnit rozhodnout o nejvhodnějších podmínkách provádění partnerství v souladu s jejich institucionálními a právními rámci a s jejich vnitrostátními a regionálními pravomocemi.

- (12) Činnosti fondů ESI a operace, které podporují, by měly být v souladu s platným právem Unie a se souvisejícími vnitrostátními právními předpisy, jimiž je přímo či nepřímo prováděno toto nařízení a pravidla pro daný fond.

- (13) V rámci svého úsilí o zvýšení hospodářské, územní a sociální soudržnosti by Unie měla ve všech fázích provádění fondů ESI usilovat o odstranění nerovností, o prosazování rovnosti žen a mužů a o systematické zohledňování genderových aspektů a měla by bojovat proti diskriminaci na základě pohlaví, rasového nebo etnického

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

původu, náboženského vyznání nebo víry, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace, jak je stanoveno v článku 2 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), článku 10 Smlouvy o fungování EU a článku 21 Listiny základních práv Evropské unie, přičemž zvláštní pozornost by měla věnovat dostupnosti pro osoby se zdravotním postižením, jakož i čl. 5 odst. 2 Listiny základních práv, který stanoví, že od nikdo se nesmí vyžadovat, aby vykonával nucené nebo povinné práce.

- (14) Cíle fondů ESI by měly být sledovány v rámci udržitelného rozvoje a prosazování cíle Unie zachovat a chránit životní prostředí a zlepšovat jeho kvalitu, jak je stanoveno v článku 11 a čl. 191 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, při zohlednění zásady „znečišťovatel platí“. Za tímto účelem a v souladu s ambicí vyčlenit na cíle v oblasti změny klimatu nejméně 20 % rozpočtu Unie by členské státy měly poskytovat informace o podpoře uvedených cílů s použitím metodologie, jež bude založena na kategoriích zásahů, oblastech zaměření nebo opatření přijatých Komisí prostřednictvím prováděcího aktu a jež bude zohledňovat zásadu proporcionality.
- (15) Za účelem přispět ke strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a ke zvláštním úlohám jednotlivých fondů, které plní v souladu se svými cíli stanovenými ve Smlouvě, včetně hospodářské, sociální a územní soudržnosti, by měly fondy ESI svou podporu zaměřit na omezený počet společných tematických cílů. Konkrétní působnost každého fondu ESI by se měla stanovit ve zvláštních pravidlech týkajících se fondů. Tuto působnost by mělo být možné omezit jen na některé tematické cíle vymezené v tomto nařízení.
- (16) V zájmu co největší podpory z fondů ESI a stanovení strategických hlavních zásad pro usnadnění procesu programování na úrovni členských států a regionů by měl být zaveden společný strategický rámec (dále jen „SSR“). SSR by měl zjednodušit odvětvovou a územní koordinaci zásahů Unie prostřednictvím fondů ESI a ostatních příslušných politik a nástrojů Unie v souladu se záměry a cíli stanovenými ve strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, s přihlédnutím k hlavním územním problémům různých typů území.
- (17) SSR by měl stanovit, jakým způsobem mají fondy ESI přispívat k naplňování strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, opatření na podporu integrovaného využívání fondů ESI, opatření pro koordinaci mezi fondy ESI a dalšími příslušnými

politikami a nástroji Unie, horizontální zásady a průřezové politické cíle pro provádění fondů ESI, ustanovení řešící hlavní územní problémy a prioritní oblasti spolupráce v rámci fondů ESI.

- (18) Členské státy a regiony stále více čelí výzvám, které souvisí s důsledky globalizace, environmentálními a energetickými problémy, stárnutím obyvatelstva a demografickými změnami, požadavky na technologické změny a inovace a se sociální nerovnostmi. Vzhledem ke komplexní povaze a provázanosti těchto výzev by řešení podporovaná fondy ESI měla být integrovaná, víceodvětvová a komplexní. V této souvislosti a v zájmu zvýšení účinnosti a účelnosti politik by mělo být možné kombinovat fondy ESI do integrovaných balíčků tak, aby byly uzpůsobeny zvláštním územním potřebám.
- (19) V důsledku klesajícího počtu osob v produktivním věku a rostoucího podílu důchodců v celkové skladbě obyvatelstva, jakož i problémů spojených s rozptýlením obyvatelstva se i nadále očekává, že bude vyvíjen tlak mimo jiné na vzdělávací systémy a systémy sociálního zabezpečení jednotlivých členských států, a tak i na hospodářskou konkurenceschopnost Unie. Přizpůsobení se těmto demografickým změnám představuje jednu z hlavních výzev, jimž tyto členské státy a regiony mají čelit v nadcházejících letech, a měla by jim být věnována mimořádná pozornost v regionech, jež jsou demografickou změnou nejvíce postiženy.
- (20) Na základě SSR by každý členský stát ve spolupráci se svými partnery a v dialogu s Komisí měl vypracovat dohodu o partnerství. Tato dohoda o partnerství by měla převést prvky stanovené v SSR do vnitrostátního kontextu a stanovit pevné závazky pro dosažení cílů Unie prostřednictvím programování fondů ESI. Dohoda o partnerství by měla stanovit opatření k zajištění souladu se strategií Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a se zvláštními úkoly jednotlivých fondů v souladu s cíli stanovenými ve Smlouvě, opatření k zajištění účinného a účelného provádění fondů ESI a opatření týkající se zásady partnerství a integrovaný přístup k územnímu rozvoji. Je třeba rozlišovat mezi podstatnými prvky dohody o partnerství, které podléhají rozhodnutí Komise, a ostatními prvky, na něž se rozhodnutí Komise nevztahuje a mohou být změněny členským státem. Je nezbytné přijmout zvláštní ustanovení pro předkládání a přijímání dohody o partnerství a programů pro případ, že by se opozdil vstup jednoho nebo několika zvláštních nařízení týkajících se fondu nebo fondů v platnost nebo by se takové prodlevy daly očekávat. Jejich součástí by byla ustanovení, jež umožní předložit a přijmout dohodu o partnerství i tehdy, chybí-li určité prvky vztahující se ke fondu či fondům ESI dotčeným prodlevou, a později – poté, co vstoupí v platnost opožděné či opožděná zvláštní nařízení týkající se

fondů – předložit revidovanou dohodu o partnerství. Vzhledem k tomu, že programy spolufinancované z fondu ESI, jehož se prodleva týká, by měly být v takovém případě předkládány a přijímány až poté, co vstoupí v platnost zvláštní nařízení týkající se daného fondu, měly by být stanoveny také přiměřené lhůty pro předkládání programů dotčených touto prodlevou.

(21) Členské státy by měly soustředit podporu tak, aby zásadním způsobem přispěla k dosažení cílů Unie v souladu s jejich celostátními a regionálními potřebami rozvoje. Měly by být vymezeny předběžné podmínky, jakož i stručný a vyčerpávající soubor objektivních kritérií pro jejich posuzování, aby se zajistily nezbytné předpoklady účinného a účelného využívání podpory Unie. Za tímto účelem by se předběžná podmínka měla použít na prioritu daného programu pouze tehdy, je-li přímo a skutečně provázána s účinným a účelným splněním konkrétního cíle některé investiční nebo unijní priority nebo má-li na dosažení tohoto cíle přímý dopad, neboť předběžná podmínka stanovená v pravidlech pro daný fond se nemusí vztahovat na všechny konkrétní cíle. Při posouzení použitelnosti předběžné podmínky by se měla případně zohlednit zásada proporcionality s ohledem na výši přidělené podpory. Splnění použitelných předběžných podmínek by měly hodnotit dotčené členské státy v rámci své přípravy programů a případně dohody o partnerství. Komise by měla vyhodnotit ucelenost a adekvátnost informací poskytnutých členskými státy. V případech, kdy nebude použitelná předběžná podmínka splněna ve stanovené lhůtě, by Komise měla mít za přesně stanovených podmínek pravomoc pozastavit průběžné platby na dotčenou prioritu programu.

(22) V roce 2019 by Komise měla na základě výkonnostního rámce a ve spolupráci s členskými státy provést přezkum výkonnosti. Pro každý program by měl být vymezen výkonnostní rámec, aby se umožnilo sledování pokroku při dosahování cílů a záměrů stanovených pro každou prioritu v průběhu programového období 2014 až 2020 (dále jen „programové období“). V zájmu zajištění toho, aby se s rozpočtovými prostředky neplýtvalo a nepoužívaly se neúčelným způsobem, měla by mít Komise možnost pozastavit platby programu nebo uplatnit na konci programového období finanční opravy, pokud se prokáže, že priorita zdaleka nedosáhla milníků týkajících se pouze finančních ukazatelů, ukazatelů výstupů a klíčových prováděcích kroků stanovených ve výkonnostním rámci v důsledku jasně zjištěných nedostatků v provádění, o nichž již Komise předtím informovala, a že členský stát nepřijal nezbytná nápravná opatření. Při uplatňování finančních oprav by se měly zohlednit – s patřičným přihlédnutím k zásadě proporcionality – úroveň absorpce a vnější faktory, které k nesplnění přispěly. Finanční opravy by se neměly uplatnit, pokud cíle nebyly splněny v důsledku socio-ekonomických nebo environmentálních

faktorů, výrazným změnám v ekonomických nebo environmentálních podmínkách v určitém členském státě nebo z důvodů vyšší moci, které vážně narušily plnění dotčených priorit. Pro účely pozastavení plateb nebo finančních oprav by se nemělo přihlížet k ukazatelům výsledků.

(23) Aby se usnadnilo zaměření na výkonnost a dosahování cílů strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, měla by se pro každý členský stát stanovit výkonnostní rezerva ve výši 6 % z celkového přidělu na cíl Investice pro růst a zaměstnanost, jakož i pro EZFRV a opatření financované v rámci sdíleného řízení podle budoucího právního aktu Unie, jímž se stanoví podmínky pro finanční podporu v oblasti námořní a rybářské politiky pro programové období 2014 až 2020 (dále jen „nařízení O ENRF“). Pokud jde o programy podle cíle „Evropská územní spolupráce“, pro ně by žádná výkonnostní rezerva existovat neměla, jelikož jsou velmi různorodé a mají nadnárodní charakter. Zdroje přidělené na iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí definovanou v operačním programu v souladu s nařízením (EU) Evropského parlamentu a Rady č. 1304/2013 ⁽¹⁾ (dále jen „nařízení o ESF“); na technickou pomoc z podnětu Komise; převody z prvního pilíře společné zemědělské politiky do EZFRV podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ⁽²⁾; převody do EZFRV podle ustanovení o dobrovolných úpravách přímých plateb v roce 2013 a o převezech do EZFRV stanovených v nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ⁽³⁾ za kalendářní roky 2013 a 2014; převody do nástroje pro propojení Evropy z Fondu soudržnosti; převody do Evropského fondu pomoci nejchudším osobám, jak bude vymezen v budoucím právním aktu Unie; a inovativní opatření pro udržitelný rozvoj měst by neměly být do výpočtu výkonnostní rezervy zahrnuty.

(24) Těsnější propojení politiky soudržnosti se správou ekonomických záležitostí Unie je nezbytné k zajištění toho, aby účinnost výdajů z fondů ESI byla podpořena zdravými hospodářskými politikami a aby fondy ESI

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1081/2006 (Viz strana 470 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Viz strana 608 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16).

v případě nutnosti mohly být přesměrovány tak, aby mohly řešit problémy, kterým daný členský stát čelí. V rámci první složky opatření propojujících účinnost fondů ESI s řádnou správou ekonomických záležitostí by Komise měla mít možnost žádat o změny v dohodě o partnerství a v programech s cílem podpořit příslušná doporučení Rady nebo maximalizovat dopad dostupných fondů ESI na růst a konkurenceschopnost v případech, kdy členské státy přijímají příslušnou finanční pomoc. Ke změnám programů by se mělo přistupovat pouze tehdy, kdy by mohly skutečně mít přímý dopad na úpravu výzev určených v příslušných doporučeních Rady v rámci mechanismů v oblasti správy ekonomických záležitostí, aby se zabránilo častým změnám programů, jež by negativně ovlivňovaly předvídatelnost správy fondů. V rámci druhé složky opatření propojujících účinnost fondů ESI s řádnou správou ekonomických záležitostí, pokud členský stát nepřijme účinná opatření v souvislosti se správou ekonomických záležitostí, by měla Komise učinit návrh Radě, aby částečně nebo zcela pozastavila všechny prostředky na závazky nebo na platby určené na programy dotčeného členského státu. Je nezbytné vytvořit různé postupy pro pozastavování prostředků na závazky a na platby. V obou případech by však Komise při přípravě návrhu na pozastavení prostředků měla zohlednit všechny příslušné informace a řádně se zaměřit na prvky a stanoviska zjištěné prostřednictvím strukturovaného dialogu s Evropským parlamentem.

Míra a výše pozastavení by měly být přiměřené a účinné a respektovat zásadu rovného zacházení mezi členskými státy. Pozastavení plateb by také mělo zohledňovat hospodářskou a sociální situaci dotčeného členského státu i případný celkový hospodářský dopad na členský stát vyplývající z jednotlivých kroků postupu při nadměrném schodku a postupu při nadměrné nerovnováze.

(25) V souladu s Protokolem č. 15 o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, připojeným ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, se některá ustanovení o nadměrném schodku a souvisejících postupech nepoužijí na Spojené království. Ustanovení o úplném či částečném pozastavení plateb a závazků by se proto neměla použít na Spojené království.

(26) Vzhledem k tomu, že zásada spolufinancování má pro provádění fondů ESI zásadní význam umožňující zajistit odpovědnost za příslušné politiky na místě a, v souladu s proporcionálním uplatňováním pozastavování prostředků, by každé rozhodnutí o pozastavení přijaté v rámci druhé složky opatření propojujících účinnost fondů ESI s řádnou správou ekonomických záležitostí

mělo zohledňovat zvláštní požadavky vztahující se na dotčený členský stát, týkající se poskytování spolufinancování na programy financované z fondů ESI. Pozastavení by mělo být zrušeno a finanční prostředky by měly být dotčenému členskému státu znovu zpřístupněny, jakmile přijme nezbytná opatření.

(27) Fondy ESI by měly být prováděny prostřednictvím programů pro programové období stanovené v dohodě o partnerství. Programy by měly být vypracovávány členskými státy na základě transparentních postupů v souladu s jejich institucionálním a právním rámcem. Členské státy a Komise by měly spolupracovat na zajištění koordinace a souladu ustanovení o programování fondů ESI. Vzhledem k tomu, že obsah programů úzce souvisí s obsahem dohody o partnerství, měly by být programy předkládány do tří měsíců od předložení dohody o partnerství. Pro předkládání programů v rámci cíle Evropská územní spolupráce by měla být stanovena lhůta devíti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost, aby bylo možné zohlednit jejich nadnárodní povahu. Rozlišovat by se mělo zejména mezi hlavními prvky dohody o partnerství a programy, jež by měly podléhat rozhodnutí Komise, a dalšími prvky, na něž se rozhodnutí Komise nevztahuje a jež mohou být změněny v rámci pravomocí členského státu. Programování by mělo zajistit soulad se SSR a s dohodou o partnerství a koordinaci mezi fondy ESI a dalšími stávajícími nástroji pro financování a případným příspěvkem Evropské investiční banky.

(28) S cílem zajistit soudržnost programů podporovaných z různých fondů ESI, zejména pokud jde o jejich příspěvek ke strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, je nezbytné stanovit minimální společné požadavky na obsah programů, jež mohou být doplněny pravidly pro daný fond, aby byla zohledněna zvláštní povaha každého fondu ESI.

(29) Je nezbytné stanovit jasné postupy Komise pro posuzování, přijímání a změny programů. Aby byla zajištěna soudržnost mezi dohodou o partnerství a programy, mělo by být stanoveno, že programy, s výjimkou programů v rámci cíle Evropská územní spolupráce, nesmí být schváleny dříve, než Komise přijme rozhodnutí o schválení dohody o partnerství. Za účelem snížení administrativní zátěže pro členské státy by poté, co Komise schválí změny určitých částí programu, měly být automaticky upraveny i příslušné části dohody o partnerství. Dále je třeba zajistit také okamžité uvolnění prostředků přidělených na iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí stanovením zvláštních pravidel pro postup předkládání a schvalování specializovaných operačních programů pro iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí.

- (30) S cílem maximálně zúročit investice v oblasti výzkumu a inovací, které jsou zcela či částečně financovány z rozpočtu Unie, by se mělo usilovat o součinnost zejména mezi fungováním fondů ESI a programu Horizont 2020, jak byl zaveden nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013⁽¹⁾, přičemž by měly být respektovány jejich odlišné cíle. Klíčovými mechanismy k dosažení této součinnosti by mělo být uznávání paušálních sazeb pro způsobilé náklady programu Horizont 2020 v případě podobných operací a příjemců a možnost kombinovat financování z různých nástrojů Unie, včetně fondů ESI a programu Horizont 2020, v rámci téže operace, aniž by docházelo ke dvojímu financování. Pro posílení výzkumných a inovačních kapacit vnitrostátních a regionálních subjektů a pro dosažení cíle „Cesty ke špičkovému výzkumu“ v méně rozvinutých regionech a v méně výkonném výzkumu, vývoji a inovacích by měly členské státy a regiony rozvíjet úzkou součinnost mezi fondy ESI a programem Horizont 2020 ve všech příslušných programových prioritách.
- (31) Územní soudržnost je podle Smlouvy o fungování EU dalším cílem hospodářské a sociální soudržnosti a je nezbytné zabývat se úlohou měst, funkčních zeměpisných oblastí a dílčích regionálních oblastí, jež čelí zvláštním zeměpisným nebo demografickým problémům. Za tímto účelem a za účelem lepší mobilizace potenciálu na místní úrovni je třeba posílit a usnadnit iniciativy komunitně vedeného místního rozvoje tím, že se stanoví společná pravidla pro všechny příslušné fondy ESI a zajistí se mezi nimi úzká koordinace. Komunitně vedený místní rozvoj by měl zohlednit potřeby a potenciál dotčených lokalit a rovněž relevantní sociokulturní charakteristiky. Hlavní zásadou by mělo být, že odpovědnost za vypracování a provádění strategií komunitně vedeného místního rozvoje by měly nést místní akční skupiny zastupující zájmy komunity. V rámci příslušných programů by měly být v souladu s pravidly pro daný fond vymezeny oblasti a obyvatelstvo, na něž se strategie komunitně vedeného místního rozvoje uplatní.
- (32) V zájmu snazšího a zvládnutelnějšího začlenění do procesu programování by komunitně vedený místní rozvoj měl být prováděn v rámci jediného tematického cíle – buď cíle na podporu sociálního začleňování a boje proti chudobě, nebo cíle na podporu zaměstnanosti a mobility pracovníků –, bez ohledu na to, že opatření financovaná jako součást komunitně vedeného místního rozvoje mohou přispívat ke všem ostatním tematickým cílům.
- (33) Pokud strategie městského nebo územního rozvoje vyžaduje integrovaný přístup, jelikož jde o investice na základě více než jedné prioritní osy jednoho nebo více operačních programů, mělo by být možné, aby byl příslušná opatření podporovaná z fondů, jež mohou být doplněna finanční podporou z EZFRV nebo ENRF, prováděna jako integrovaná územní investice v rámci operačního programu nebo operačních programů.
- (34) Finanční nástroje jsou stále důležitější, protože znásobují využívání fondů ESI, jsou schopny kombinovat různé formy veřejných a soukromých zdrojů na podporu cílů veřejné politiky a protože revolvingové formy financování činí tuto podporu udržitelnější z dlouhodobého hlediska.
- (35) Finanční nástroje podporované z fondů ESI by se měly používat k řešení zvláštních potřeb trhu rentabilním způsobem v souladu s cíli programů a neměly by vytlačovat soukromé financování. Rozhodnutí o financování podpůrných opatření prostřednictvím finančních nástrojů by proto měla vycházet z předběžného hodnocení, které průkazně odhalilo selhání trhu či ne právě optimální investiční situaci, a z odhadované výše a rozsahu potřebných veřejných investic. Toto nařízení by mělo jasně vymezit základní prvky předběžného hodnocení. Vzhledem k tomu, že předběžné hodnocení je velmi podrobné, mělo by být umožněno provádět předběžná hodnocení postupně a také je přezkoumávat a aktualizovat během provádění.
- (36) Finanční nástroje by se měly koncipovat a využívat tak, aby podporovaly podstatnou účast investorů a finančních institucí ze soukromého sektoru na základě vhodného rozložení rizik. Aby byly dostatečně přitažlivé pro soukromý sektor, je důležité, aby finanční nástroje byly koncipovány a využívány pružně. Řídící orgány by proto měly rozhodovat o nejvhodnějších formách provádění finančních nástrojů, jež umožňují řešit zvláštní potřeby cílových regionů, v souladu s cíli příslušného programu, s výsledky předběžného hodnocení a s platnými pravidly pro poskytování státní podpory. Pružné využívání finančních nástrojů by mělo také umožňovat opětovné využití části zdrojů, jež byly zaplacený zpět, během období způsobilosti, aby se umožnilo preferenční odměňování soukromých investorů nebo veřejných investorů působících v souladu se zásadami tržní ekonomiky. Preferenční odměňování by mělo zohledňovat tržní standardy a zajistit, aby veškerá státní podpora byla poskytnuta v souladu s použitelným unijním a vnitrostátním právem, aby se omezila na minimální částku nezbytnou k tomu, aby se vyvážil nedostatek soukromého kapitálu, a aby zohledňovala selhání trhu nebo ne právě optimální investiční situaci.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Viz strana 104 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (37) Aby se zohlednila vratná povaha podpory poskytnuté prostřednictvím finančních nástrojů a aby se zajistil soulad s tržními postupy, mělo by být možné, aby podpora z fondů ESI poskytovaná konečným příjemcům v podobě kapitálových či kvazikapitálových investic, půjček či záruk nebo jiných nástrojů pro sdílení rizik pokrývala veškeré investice uskutečněné konečnými příjemci, bez rozlišení nákladů spojených s DPH. V souladu s tím by způsob zohledňování DPH na úrovni konečného příjemce měl být pro účely určení způsobilosti výdaje spojeného s grantem relevantní pouze v případech, kdy jsou finanční nástroje kombinované s granty.
- (38) Pokud určité části investice nevytvářejí přímé finanční výnosy, mohlo by být odůvodněné kombinovat prostředky z finančních nástrojů s grantovou podporou do výše povolené platnými pravidly pro poskytování státní podpory, aby byla zajištěna ekonomická udržitelnost projektů. V takovém případě by měly být stanoveny zvláštní podmínky k zamezení dvojího financování.
- (39) Aby se zajistilo, že zdroje přidělené na finanční nástroje ve prospěch malých a středních podniků dosáhnou účelného a účinného kritického množství nového dluhového financování pro malé a střední podniky, mělo by být možné tyto zdroje využívat na celém území dotčeného členského státu bez ohledu na kategorie regionů. Avšak při jednání o dohodě o financování mezi členským státem a EIB by mělo být možné umožnit navrácení zdrojů regionu nebo skupině regionů v rámci téhož členského státu na poměrném základě jako součást jediného specializovaného národního programu podle finančního příspěvku z EFRR a EZFRV.
- (40) Příspěvky členských států na společné neomezené záruky a sekuritizace finančních nástrojů ve prospěch malých a středních podniků by měly být postupně během let 2014, 2015 a 2016 odstraněny a částky, které mají členské státy platit EIB, by měly být odpovídajícím způsobem rozvrženy v dohodě o financování, v souladu se standardním bankovním postupem a s cílem rozložit účinky na prostředky na platby v každém jednotlivém roce.
- (41) V případě sekuritizace transakcí je při uzavření programu třeba zajistit, že na cíl podpory malých a středních podniků byla použita alespoň částka odpovídající příspěvku Unie, v souladu se zásadami týkajícími se finančních nástrojů stanovenými ve finančním nařízení.
- (42) Řídící orgány by měly mít možnost flexibilně rozhodovat o přispívání prostředků z programů na finanční nástroje vytvořené na úrovni Unie a řízené přímo či nepřímo Komisí nebo na nástroje zřízené na celostátní, regionální, nadnárodní nebo přeshraniční úrovni a spravované řídicím orgánem nebo na jeho odpovědnost. Řídící orgány by rovněž měly mít možnost uplatňovat finanční nástroje přímo, prostřednictvím stávajících nebo nově vytvořených fondů nebo prostřednictvím fondů fondů.
- (43) S cílem zajistit přiměřená kontrolní opatření a zachovat přidanou hodnotu finančních nástrojů by zamýšlení koneční příjemci neměli být odrazováni nadměrnou administrativní zátěží. Subjekty odpovědné za audit programů by měly audity provádět v první řadě na úrovni řídicích orgánů a orgánů provádějících finanční nástroje, včetně fondů fondů. Mohou však nastat zvláštní situace, kdy dokumenty potřebné k uzavření těchto auditů nejsou na úrovni řídicích orgánů nebo na úrovni orgánů provádějících finanční nástroje k dispozici nebo kdy tyto dokumenty nejsou pravdivým a přesným záznamem poskytnuté podpory. V těchto zvláštních případech jsou tedy zapotřebí stanovit určitá ustanovení, která umožní provedení auditu i na úrovni konečných příjemců.
- (44) Výše prostředků kdykoli vyplacených z fondů ESI na finanční nástroje by měla odpovídat částce nezbytné k provedení plánovaných investic a plateb konečným příjemcům, včetně správních nákladů a poplatků. Žádosti o průběžné platby by proto měly být podávány postupně. Částka, která má být vyplacena jako průběžná platba, by měla dosahovat maximálně 25 % celkové částky příspěvků z programu vyčleněné na daný finanční nástroj podle příslušné dohody o financování, přičemž následné průběžné platby by měly být podmíněny minimálním procentním podílem skutečných částek zahrnutých do předchozích žádostí, které byly vynaloženy jako způsobilé výdaje.
- (45) Je třeba stanovit zvláštní pravidla, pokud jde o částky, které mají být schváleny jako způsobilé výdaje při uzavření programu, má-li se zajistit, aby tyto částky, včetně nákladů a poplatků týkajících se řízení, placené z fondů ESI na finanční nástroje byly účinně využity na investice do konečných příjemců. Pravidla by měla být dostatečně flexibilní, aby bylo možné podporovat nástroje akciového kapitálu ve prospěch podniků, jimž je pomoc určena, a měla by proto zohlednit určité charakteristické vlastnosti akciových nástrojů určených podnikům, jako jsou tržní postupy pro následné financování fondů rizikového kapitálu. Podniky, jimž je pomoc určena, by měly mít možnost – v souladu s podmínkami stanovenými v tomto nařízení – čerpat pro takové nástroje nadále podporu z fondů ESI i po skončení období způsobilosti.

- (46) Je rovněž nezbytné stanovit zvláštní pravidla pro opětovné využití zdrojů, které připadají na podporu z fondů ESI až do konce období způsobilosti, a stanovit další pravidla pro využití zdrojů po skončení období způsobilosti.
- (47) Obecně by mělo platit, že podpora z fondů ESI by neměla být používána na financování investic, které již byly fyzicky dokončeny nebo plně provedeny ke dni, kdy bylo přijato investiční rozhodnutí. Pokud však jde o investice do infrastruktury, jejichž cílem je podpořit rozvoj nebo obnovu měst, či o podobné investice do infrastruktury, jež mají diverzifikovat nezemědělskou činnost ve venkovských oblastech, mohla by být zapotřebí určitá částka na podporu reorganizace dluhového portfolia, pokud jde o infrastrukturu, která je součástí nové investice. V těchto případech by mělo být možné použít na reorganizaci dluhového portfolia podporu z fondů ESI, a sice maximálně ve výši 20 % celkové podpory programu z prostředků finančního nástroje na investici.
- (48) Členské státy by měly monitorovat programy s cílem přezkoumat jejich provádění a pokrok směrem k dosažení cílů programu. Za tímto účelem by členské státy měly v souladu se svým institucionálním, právním a finančním rámcem zřídit monitorovací výbory a vymezit jejich složení a funkce pro fondy ESI. Měla by být stanovena zvláštní pravidla pro monitorovací výbory programů, jež sledují cíl evropské územní spolupráce, vzhledem ke zvláštní povaze těchto programů. Mohl by být zřízen společný monitorovací výbor, aby se zjednodušila koordinace mezi jednotlivými fondy ESI. V zájmu zajištění účinnosti by měl mít monitorovací výbor možnost předkládat řídicím orgánům připomínky k provádění a hodnocení programu, včetně opatření na snížení administrativní zátěže příjemců, a měl by monitorovat opatření přijatá na základě svých připomínek.
- (49) Pro zjednodušení ustanovení o řízení na všech úrovních je nezbytné sladit ustanovení o monitorování a podávání zpráv v souvislosti s fondy ESI. Je třeba zajistit vyvážené požadavky na podávání zpráv, ale rovněž dostupnost souhrnných informací o dosaženém pokroku, pokud jde o zásadní přezkumné body. Proto je nutné, aby požadavky na podávání zpráv odrážely informační potřeby v daných letech a aby byly sladěny s načasováním přezkumu výkonnosti.
- (50) Za účelem sledování pokroku programů by se mělo každý rok konat přezkumné jednání mezi každým členským státem a Komisí. Členský stát a Komise by však měly mít možnost se dohodnout, že toto jednání uspořádají výlučně v letech 2017 a 2019, aby se zabránilo zbytečné administrativní zátěži.
- (51) Aby mohla Komise sledovat pokrok učiněný při plnění cílů Unie a úkolů, které jednotlivé fondy plní v souladu se svými cíli stanovenými ve Smlouvě, měly by členské státy předkládat zprávy o pokroku při provádění svých dohod o partnerství. Na základě těchto zpráv by Komise měla v letech 2017 a 2019 připravit strategickou zprávu o pokroku. V zájmu zajištění pravidelné politicko-strategické diskuse o přispění fondů ESI k plnění cílů strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a v zájmu zefektivnění výdajů a politiky v souladu s evropským semestrem, by měla o strategických zprávách jednat Rada. Na základě této diskuse by Rada měla být schopna poskytnout podklady pro jarní zasedání Evropské rady věnované hodnocení úlohy všech politik a nástrojů Unie při zajištění udržitelného růstu a vytváření pracovních míst v celé Unii.
- (52) Je třeba posuzovat účinnost, účelnost a dopad pomoci z fondů ESI, aby se zlepšila kvalita koncepce a provádění programů, a určit dopad programů na cíle v rámci strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a případně, s ohledem na rozsah programu, na cíle dotčené programové oblasti týkající se hrubého domácího produktu (HDP) a nezaměstnanosti. Měly by být stanoveny oblasti odpovědnosti členských států a Komise v tomto ohledu.
- (53) Za účelem zlepšení kvality koncepce každého programu a za účelem ověření, zda lze dosáhnout jeho záměrů a cílů, by se mělo provádět předběžné hodnocení každého programu.
- (54) Řídicí orgán nebo členský stát by měl vypracovat plán hodnocení. Plán hodnocení by se mohl vztahovat na více programů. V průběhu programového období by měly řídicí orgány zajistit, aby byla prováděna hodnocení, jejichž účelem bude posoudit účinnost, účelnost a dopad programu. Monitorovací výbor a Komise by měly být informovány o výsledcích tohoto hodnocení, aby se usnadnila strategická rozhodnutí.
- (55) Měla by se provádět následná hodnocení za účelem posouzení účinnosti a efektivity fondů ESI a jejich dopadu na obecné cíle fondů ESI a strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, a to s přihlédnutím k cílům stanoveným v rámci této strategie Unie. Pro každý fond ESI by Komise měla vypracovat souhrnnou zprávu, v níž nastíní hlavní závěry následných hodnocení.

- (56) Měly by být určeny druhy činností, které lze provádět z podnětu Komise a členských států jakožto technickou pomocí s podporou fondů ESI.
- (57) Aby bylo zajištěno účinné využívání zdrojů Unie a aby se předešlo nadměrnému financování operací, jež po ukončení vytvářejí čisté příjmy, měly by být pro stanovení čistého příjmu takovýchto operací použity odlišné metody, včetně zjednodušeného přístupu založeného na paušálních sazbách pro odvětví nebo dílčí odvětví. Tyto paušální sazby by měly vycházet z dosavadních údajů dostupných Komisi, potenciálu návratnosti nákladů a v příslušných případech ze zásady „znečišťovatel platí“. Mělo by rovněž existovat ustanovení, které prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci umožní rozšířit paušální sazby na nová odvětví, zavést dílčí odvětví nebo přezkoumat sazby pro budoucí projekty v případě, že budou zpřístupněny nové údaje. Použití paušálních sazeb by mohlo být zvláště vhodné pro činnosti v oblasti informačních a komunikačních technologií, výzkumu, vývoje a inovací a energetické účinnosti. Navíc v zájmu uplatňování zásady proporcionality a zohlednění dalších právních nebo správních předpisů a smluvních ustanovení, která by se mohla použít, je třeba stanovit výjimky z těchto pravidel.
- (58) Je důležité zajistit přiměřený přístup a zamezit dvojímu ověřování finančních potřeb v případě operací, které po ukončení vytvářejí čistý příjem a na něž se rovněž vztahují pravidla pro poskytování státní podpory za předpokladu, že tato pravidla také stanoví maximální výši podpory, kterou lze udělit. Je-li tedy čerpána podpora *de minimis*, slučitelná státní podpora pro malé a střední podniky, u níž je stanovena maximální intenzita či výše podpory, nebo slučitelná státní podpora pro velké podniky, v jejímž případě se individuálně ověřují finanční potřeby v souladu s platnými pravidly pro poskytování státní podpory, neměl by se uplatňovat požadavek na výpočet čistého příjmu. Mělo by být nicméně na rozhodnutí dotčeného členského státu, zda použije metody pro výpočet čistého příjmu, pokud tak stanoví vnitrostátní pravidla.
- (59) Účinným prostředkem k realizaci projektů, jenž zajistí dosažení cílů veřejné politiky sdružením různých forem veřejných a soukromých zdrojů, může být partnerství veřejného a soukromého sektoru. V zájmu snazšího používání fondů ESI na podporu operací prováděných v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru by toto nařízení mělo zohlednit určité charakteristické rysy partnerství veřejného a soukromého sektoru a náležitě přizpůsobit některá společná ustanovení o fondech ESI.
- (60) Počátek a konec období způsobilosti výdajů by měly být vymezeny tak, aby poskytly jednotné a spravedlivé pravidlo platné pro provádění fondů ESI v celé Unii. Aby se usnadnilo provádění programů, je vhodné stanovit, že počáteční datum pro způsobilost výdajů může být před 1. lednem 2014, pokud dotýčný členský stát předloží program před tímto dnem. S přihlédnutím k naléhavé potřebě uvolnit zdroje přidělené v rámci Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí a podpořit její okamžité provádění by počátečním datem pro způsobilost výdajů mělo být výjimečně 1. září 2013. Aby se zajistilo účinné využívání fondů ESI a snížilo riziko pro rozpočet Unie, je nutné zavést omezení v případě podpor pro dokončené operace.
- (61) V souladu se zásadou subsidiarity a s výhradou výjimek stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1301/2013 ⁽¹⁾, nařízení o ESF, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1300/2013 ⁽²⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 ⁽³⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ⁽⁴⁾ a v nařízení o ENRF by členské státy měly přijmout vnitrostátní pravidla upravující způsobilost výdajů.
- (62) S cílem zjednodušit využívání fondů ESI a snížit riziko chyb, ale zároveň umožnit v případě potřeby diferenciaci odrážející specifika politiky, je vhodné vymezit formy podpory, harmonizované podmínky pro vyplacení grantů a vratné pomoci, financování paušální sazbou, zvláštní pravidla způsobilosti pro granty a vratnou pomoc a zvláštní podmínky upravující způsobilost operací podle místa.
- (63) Podporu z fondů ESI by mělo být možné poskytovat ve formě grantů, cen, vratné pomoci nebo finančních nástrojů či jejich kombinace s cílem umožnit příslušným orgánům výběr nejvhodnějšího druhu podpory k řešení zjištěných potřeb.
- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1301/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, o zvláštních ustanoveních týkajících se cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006 (Viz strana 289 v tomto čísle Úředního věstníku).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1300/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1084/2006 (Viz strana 281 v tomto čísle Úředního věstníku).
- ⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 ze dne 17. prosince 2013 o zvláštních ustanoveních týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl Evropská územní spolupráce (Viz strana 259 v tomto čísle Úředního věstníku).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 (Viz strana 487 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (64) Aby byla zajištěna účinnost, spravedlnost a trvale udržitelný efekt zásahů fondů ESI, měla by existovat ustanovení, která zaručí, že investice do podniků a infrastruktury budou mít dlouhou životnost, a zabrání tomu, aby se fondy ESI využívaly k nepatřičným výhodám. Zkušenosti ukázaly, že dostatečná minimální doba činí pět let, s výjimkou případů, kdy pravidla státní podpory stanoví jinou dobu. Nicméně v souladu se zásadou proporcionality je možné, aby bylo odůvodněno stanovení kratší, tříleté doby v případech, kdy investice souvisí s udržováním investic nebo pracovních míst vytvořených malými a středními podniky. V případě operace zahrnující investici do infrastruktury nebo investici do produkce, jejímž příjemcem není malý nebo střední podnik, by se měl příspěvek z fondů ESI vrátit, jestliže je do 10 let od poslední platby příjemci produktivní činnost přesunuta mimo Unii. Z obecných požadavků na trvalost je vhodné vyloučit činnosti podporované ESF a činnosti, které nezahrnují produktivní investice nebo investice do infrastruktury, pokud tyto požadavky nevyplynou z platných pravidel státní podpory, a je vhodné vyloučit příspěvky do finančních nástrojů nebo z nich. Neoprávněně vyplacené částky by měly být vráceny a měly by podléhat postupům pro případy nesrovnalostí.
- (65) Členské státy by měly přijmout přiměřená opatření, aby zajistily řádné nastavení a fungování svých systémů řízení a kontroly, a tím poskytl jistotu, pokud jde o zákonné a řádné využívání fondů ESI. Proto by měly být specifikovány povinnosti členských států, pokud jde o systémy řízení a kontroly programů a prevenci, zjišťování a nápravu nesrovnalostí a porušování práva Unie.
- (66) Za řízení a kontrolu programů by měly v souladu se zásadami sdíleného řízení zodpovídat členské státy a Komise. Za provádění a kontrolu operací v rámci programů by měly v první řadě odpovídat členské státy prostřednictvím svých systémů řízení a kontroly. Aby se posílila účinnost kontroly nad výběrem a prováděním operací a fungování systému řízení a kontroly, měly by být specifikovány funkce řídicího orgánu.
- (67) Členské státy by měly plnit povinnosti v oblasti řízení, kontroly a auditu a nést následnou odpovědnost v souladu s pravidly sdíleného řízení obsaženými v tomto nařízení, ve finančním nařízení a v pravidlech pro daný fond. Členské státy by měly zajistit, aby byla v souladu s podmínkami stanovenými v tomto nařízení zavedena účinná opatření pro posuzování stížností týkajících se fondů ESI. V souladu se zásadou subsidiarity by členské státy měly na žádost Komise prošetřit stížnosti, které byly předloženy Komisi a které spadají do působnosti jejich opatření, a měly by Komisi informovat o výsledcích požadovaného šetření.
- (68) Měly by být stanoveny pravomoci a odpovědnosti Komise, pokud jde o ověřování účinnosti fungování systémů řízení a kontroly a požadování zásahu ze strany členského státu. Komise by rovněž měla mít pravomoc provádět na místě audity a kontroly zaměřené na otázky související s řádným finančním řízením, aby mohla vyvodit závěry o výkonnosti fondů ESI.
- (69) Rozpočtové závazky Unie by se měly proplácet každý rok. Aby bylo zajištěno účinné řízení programů, je nutno stanovit společná pravidla pro předběžné financování, žádosti o průběžné platby a konečný zůstatek, aniž jsou dotčena zvláštní pravidla týkající se každého fondu ESI.
- (70) Předběžná platba na počátku programů zajišťuje, že členský stát má prostředky k tomu, aby poskytl podporu příjemcům při provádění programu od okamžiku zahájení programu, tak aby tito příjemci případně mohli obdržet zálohu potřebnou na realizaci plánovaných investic a aby jim byly předloženy žádosti o platbu rychle proplaceny. Proto by se měla přijmout ustanovení pro počáteční předběžné financování z fondů ESI. Počáteční předběžné financování by se mělo zcela vyúčtovat při uzavření programu.
- (71) Za účelem ochrany finančních zájmů Unie by měla být stanovena časově omezená opatření, která pověřenému schvalujícímu úředníkovi umožní přerušit platbu v případě, že existují jasné důkazy o možných významných nedostacích ve fungování systémů řízení a kontroly, důkazy o pochybení souvisejícím s žádostí o platbu nebo nedodržení povinnosti předložit dokumenty pro účely kontroly a schválení účetní závěrky. Toto přerušení by mělo trvat nejvýše šest měsíců s možností prodloužení této lhůty, se souhlasem členského státu, na devět měsíců, s cílem poskytnout dostatek času na odstranění příčin přerušení, a předejít tak pozastavení plateb.
- (72) V zájmu ochrany rozpočtu Unie může být nezbytné, aby Komise prováděla finanční opravy. Aby se zajistila právní jistota pro členské státy, je nezbytné vymezit okolnosti, za kterých porušení použitelného práva Unie nebo práva členských států souvisejícího s jeho uplatňováním může vést k finančním opravám ze strany Komise. Aby se zajistila souvislost finančních oprav ukládaných Komisí členským státům s ochranou finančních zájmů Unie,

měly by být takové opravy omezeny pouze na případy, kdy se porušení platného práva Unie nebo práva jednotlivých členských států souvisejícího s uplatňováním příslušného práva Unie přímo nebo nepřímo týká způsobilosti, správnosti, řízení nebo kontroly operací a souvisejících výdajů vykázaných Komisi. Pro zajištění proporcionality je důležité, aby Komise při rozhodování o finanční opravě zvažila povahu a závažnost dotčeného porušení a související finanční důsledky pro rozpočet Unie.

- (73) Za účelem podpory finanční kázně je vhodné stanovit opatření ke zrušení kterékoli části rozpočtového závazku v rámci některého programu, zejména pokud částka může být vyňata ze zrušení závazku a pokud prodlevy při provádění vyplývají z mimořádných nebo nepředvídatelných okolností nezávislých na dotyčné straně, jejichž následkům nelze ani přes veškeré prokázané úsilí zabránit, jakož i v situaci, kdy byla předložena žádost o platbu, avšak lhůta pro její uhrazení byla přerušena nebo platba byla pozastavena.
- (74) Postup zrušení závazku je tedy nezbytnou součástí mechanismu pro přidělování výkonnostní rezervy a v takových případech by mělo být možné získat prostředky zpět a následně je přidělit na závazky pro další programy a priority. Při provádění některých specifických finančních nástrojů ve prospěch malých a středních podniků, v jejichž případě dochází k rušení závazků v důsledku přerušování účasti některého členského státu na těchto finančních nástrojích, je také třeba stanovit přidělení zpětně získaných prostředků na závazky pro další programy. Vzhledem k tomu, že bude nezbytné stanovit ve finančním nařízení dodatečná ustanovení, která takovéto zpětné získávání prostředků umožní, měly by tyto postupy platit pouze s účinností od data vstupu v platnost odpovídající změny finančního nařízení.
- (75) Je zapotřebí dalších obecných ustanovení, pokud jde o konkrétní fungování fondů. Aby se zvýšila jejich přidaná hodnota a jejich příspěvi k prioritám strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a úkolům jednotlivých fondů podle cílů stanovených ve Smlouvě, mělo by být fungování těchto fondů zjednodušeno a fondy by se měly soustředit na cíl Investice pro růst a zaměstnanost a cíl Evropská územní spolupráce.
- (76) Dodatečná ustanovení pro konkrétní fungování EZFRV a ENRF jsou uvedena v příslušných odvětvových právních předpisech.
- (77) Aby se přispělo k plnění cílů SFEU spočívajících v hospodářské, sociální a územní soudržnosti, měl by

cíl „Investice pro růst a zaměstnanost“ podporovat všechny regiony. Aby se poskytovala vyrovnaná a postupná podpora a zohlednil se hospodářský a sociální rozvoj, měly by se zdroje v rámci tohoto cíle přidělovat z EFRR a ESF mezi méně rozvinuté regiony, přechodové regiony a více rozvinuté regiony podle jejich HDP na obyvatele ve srovnání s průměrem EU-27. Pro zajištění dlouhodobé udržitelnosti investic ze strukturálních fondů, konsolidaci dosaženého rozvoje a stimulaci hospodářského růstu a sociální soudržnosti regionů Unie, by regiony, jejichž HDP na obyvatele byl v programovém období 2007–2013 nižší než 75 % průměru EU-25 v referenčním období, ale jejichž HDP na obyvatele vzrostl na více než 75 % průměru EU-27, měly obdržet nejméně 60 % svého orientačního průměrného ročního přídelu na období 2007–2013. Celkové přídely z EFRR, ESF a Fondu soudržnosti pro určitý členský stát by měly představovat alespoň 55 % celkového přídelu tohoto členského státu na období 2007–2013. Členské státy, jejichž hrubý národní důchod (HND) na obyvatele je nižší než 90 % průměru Unie, by měly z Fondu soudržnosti čerpat prostředky v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost.

- (78) Pro určování regionů a oblastí, jež jsou způsobilé k poskytnutí podpory z fondů, by se měla stanovit objektivní kritéria. Za tímto účelem by mělo být určení těchto regionů a oblastí na úrovni Unie založeno na společném systému třídění regionů stanoveném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ⁽¹⁾ ve znění nařízení Komise (ES) č. 105/2007 ⁽²⁾.
- (79) Aby Komise mohla určit přiměřený finanční rámec pro fondy, měla by za použití objektivní a transparentní metody a prostřednictvím prováděcích aktů stanovit orientační roční rozpis dostupných prostředků na závazky s cílem zaměřit se na regiony, jejichž rozvoj zaostává, včetně těch, které dostávají přechodnou podporu. Aby bylo možné zohlednit zvláště složitou situaci členských států, které trpí krizí, a v souladu s nařízením Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ⁽³⁾, měla by Komise na základě nejnovějších dostupných statistik přezkoumat celkové přídely všech členských států v roce 2016 a případně tyto přídely upravit, pokud existuje kumulativní rozdíl více než 5 %. Požadovaná úprava by měla být rovnoměrně rozložena do let 2017–2020.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS), (Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise č. 105/2007 ze dne 1. února 2007, kterým se mění přílohy nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (Úř. věst. L 39, 10.2.2007, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Viz strana 884 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (80) Aby se v celé Unii podpořilo nezbytné urychlení rozvoje dopravní a energetické infrastruktury, jakož i infrastruktury informačních a komunikačních technologií, je vytvořen nástroj pro propojení Evropy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013⁽¹⁾. Na projekty realizující hlavní síť nebo na projekty a horizontální činnosti určené v části I přílohy uvedeného nařízení by měla být poskytována podpora z Fondu soudržnosti.
- (81) Přidělování ročních prostředků z fondů členskému státu by mělo být omezeno stropem, který by byl stanoven s ohledem na HDP tohoto konkrétního členského státu.
- (82) Je nezbytné stanovit limity zdrojů pro cíl Investice pro růst a zaměstnanost a přijmout objektivní kritéria pro jejich přidělování regionům a členským státům. Členské státy by měly podporu zaměřovat tak, aby zabezpečily dostatečné investice na zaměstnanost mladých lidí, mobilitu pracovníků, znalosti, sociální začleňování a boj proti chudobě, aby bylo zajištěno, že procentní podíl ESF z celkových kombinovaných zdrojů pro strukturální fondy a Fond soudržnosti na úrovni Unie, s výjimkou podpory z Fondu soudržnosti na dopravní infrastrukturu v rámci nástroje pro propojení Evropy a podpory ze strukturálních fondů na pomoc nejchudším osobám, nebyla v členských státech nižší než 23,1 %.
- (83) Vzhledem k tomu, že je naléhavě třeba řešit nezaměstnanost mládeže v nejvíce postižených regionech Unie i v celé Unii, měla by být vytvořena Iniciativa na podporu zaměstnanosti mladých lidí financovaná zvláštním přídělem a cílenými investicemi z ESF, aby doplnila a posílila významnou podporu již poskytnutou z fondů ESF. Iniciativa na podporu zaměstnanosti mladých lidí by se měla zaměřit na podporu mladých lidí, zejména těch bez práce a neúčastníků se vzdělávacího procesu ani profesní přípravy s bydlištěm ve zvláště postižených regionech. Iniciativa na podporu zaměstnanosti mladých lidí by měla být prováděna v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost.
- (84) Kromě toho je v souladu s hlavním cílem snižování chudoby nezbytné přeorientovat Fond evropské pomoci nejchudším osobám na podporu sociálního začleňování. Mělo by se zvážit vytvoření mechanismu, který by do tohoto nástroje převáděl zdroje z prostředků, které jsou jednotlivým členským státům přidělovány ze strukturálních fondů.
- (85) S ohledem na současné hospodářské okolnosti by neměla maximální úroveň převodů (strop) z fondů jednotlivým členským státům znamenat přidělení prostředků vyšší než 110 % jejich úrovně v reálných hodnotách pro programové období 2007 až 2013.
- (86) Aby byl zajištěn přiměřený příděl pro každou kategorii regionů, neměly by se zdroje z fondů převádět mezi méně rozvinutými, přechodovými a více rozvinutými regiony s výjimkou řádně odůvodněných okolností souvisejících se splněním jednoho nebo více tematických cílů. Tyto převody by neměly představovat více než 3 % z celkových prostředků určených pro dotyčnou kategorii regionů.
- (87) Aby byl zajištěn skutečný hospodářský dopad, neměla by podpora z fondů nahrazovat výdaje z veřejných zdrojů nebo rovnocenné strukturální výdaje členských států za podmínek tohoto nařízení. Kromě toho, má-li podpora z fondů zohledňovat širší hospodářské souvislosti, měla by být úroveň výdajů z veřejných zdrojů stanovena podle obecných makroekonomických podmínek, ve kterých financování probíhá, a to na základě ukazatelů uvedených v programech stability a v konvergenčních programech každoročně předkládaných členskými státy v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1466/1997⁽²⁾. Ověření zásady adicionality, které provádí Komise, by se mělo zaměřit na členské státy, kde v méně rozvinutých a přechodových regionech žije nejméně 15 % obyvatel, a to kvůli rozsahu finančních prostředků, jež jim jsou přidělovány.
- (88) Je nezbytné přijmout dodatečná ustanovení ohledně programování, řízení, monitorování a kontroly operačních programů podporovaných z fondů v zájmu většího zaměření na výsledky. Zejména je nutné stanovit podrobné požadavky na obsah těchto operačních programů. To by mělo usnadnit zavedení ucelené intervenční logiky, jež umožní řešit zjištěné rozvojové potřeby, stanovit rámec pro hodnocení výkonnosti a podpořit účinné a účelné čerpání fondů. Obecně by mělo platit, že prioritní osa by měla pokrývat jeden tematický cíl, jeden fond a jednu kategorii regionů. V zájmu zvýšení účinnosti tematicky uceleného integrovaného přístupu by mělo být případně možné, aby se prioritní osa týkala více kategorií regionů a aby v rámci jednoho nebo více tematických cílů slučovala jednu nebo několik doplňujících se investičních priorit EFRR, ESF a Fondu soudržnosti.
- (89) Pokud členský stát připraví pro každý fond pouze jeden operační program, takže se programy i dohoda o partnerství připravují na celostátní úrovni, měla by být přijata zvláštní opatření k zajištění doplňkovosti těchto dokumentů.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění nařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010 (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik (Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 1).

- (90) Má-li se nalézt kompromis mezi potřebou stručných operačních programů, jež stanoví jasné závazky členských států, a potřebou umožnit flexibilně se přizpůsobovat měnícím se okolnostem, je třeba rozlišovat mezi základními prvky operačního programu, které podléhají rozhodnutí Komise, a ostatními prvky, které rozhodnutí Komise nepodléhají a členské státy je mohou měnit. V důsledku toho by měly být stanoveny postupy, jejichž prostřednictvím by bylo možné měnit některé nepodstatné tyto jiné než základní prvky operačních programů na vnitrostátní úrovni bez rozhodnutí Komise.
- (91) Za účelem zlepšení doplňkovosti a jednoduššího provádění by mělo být možné podporu z Fondu soudržnosti a EFRR kombinovat s podporou z ESF ve společných operačních programech v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost.
- (92) Velké projekty zaujímají významný podíl na financování Unie a často mají strategický význam pro plnění strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění. Proto je odůvodněné, aby operace přesahující určitou mezní hodnotu nadále podléhaly zvláštním schvalovacím postupům podle tohoto nařízení. Tato mezní hodnota by měla být stanovena ve vztahu k celkovým způsobilým nákladům a s ohledem na očekávané čisté příjmy, přičemž mezní hodnota pro dopravní projekty by měla být vyšší vzhledem k obvykle většímu rozsahu investic v tomto odvětví. K zajištění jednoznačnosti je vhodné pro tento účel vymezit obsah žádosti velkého projektu. Žádost by měla obsahovat nezbytné informace ujišťující, že finanční příspěvek z fondů nebude mít za následek podstatnou ztrátu pracovních míst ve stávajících výrobních lokalitách v Unii
- (93) Schvalovací postup Komise by měl být zjednodušen s cílem podpořit přípravu a provádění velkých projektů na řádném ekonomickém a technickém základě a využití poradenství odborníků v rané fázi, kdy nezávislí odborníci za technické pomoci Komise nebo – po dohodě s Komisí – jiní nezávislí odborníci jsou schopni poskytovat jasná stanoviska k proveditelnosti a ekonomické životaschopnosti velkých projektů. Komise by měla mít možnost zamítnout finanční příspěvek pouze v případě, že v nezávislém přezkumu kvality odhalí významné nedostatky.
- (94) Pokud není vypracován nezávislý přezkum kvality velkých projektů, členské státy by měly Komisi předložit všechny potřebné informace, aby mohla posoudit velké projekty a stanovit, zda je požadovaný finanční příspěvek opodstatněný.
- (95) S cílem zajistit kontinuitu provádění, zabránit vzniku nadbytečné administrativní zátěže a pro účely uvedení v soulad s rozhodnutím Komise o pokynech k ukončení programového období 2007–2013 jsou přijata ustanovení týkající se jednotlivých fází velkých projektů schválených na základě nařízení Rady (ES) č. 1083/2006⁽¹⁾, u nichž se očekává, že období jejich provádění bude delší než programové období upravené tímto nařízením. Za určitých podmínek by mělo být umožněno použití urychleného postupu pro oznámení a schválení druhé nebo následující fáze velkého projektu, jehož předcházející fázi nebo fáze Komise schválila v rámci programového období 2007–2013. Každá jednotlivá fáze takové vícefázové operace, která sleduje stejný obecný cíl, by měla být prováděna podle pravidel příslušných programových období.
- (96) Aby členské státy měly možnost provádět část operačního programu s použitím přístupu založeného na výsledcích, je užitečné vytvořit společný akční plán zahrnující projekt nebo skupinu projektů, které má příjemce provádět a které by měly přispět k dosažení cílů operačního programu. Aby se zjednodušila a posílila orientace fondů na výsledky, řízení společného akčního plánu by mělo být založeno výlučně na společně dohodnutých milnících, výstupech a výsledcích vymezených v rozhodnutí Komise, kterým se přijímá společný akční plán. Kontrola a audit společného akčního plánu by měly být rovněž omezeny na to, zda dosahují těchto milníků, výstupů a výsledků. Je tudíž nezbytné stanovit pravidla pro vypracování, obsah, přijetí, finanční řízení a kontrolu tohoto společného akčního plánu.
- (97) Je nutné přijmout zvláštní pravidla, pokud jde o funkce monitorovacího výboru a výroční zprávy o provádění operačních programů podporovaných z fondů. Dodatečná ustanovení pro konkrétní fungování EZFRV jsou uvedena v příslušných odvětvových právních předpisech.
- (98) Aby se zajistila dostupnost zásadních a aktualizovaných údajů o provádění programů, je nezbytné, aby členské státy poskytovaly Komisi tyto klíčové údaje pravidelně. Aby se předešlo dodatečné zátěži pro členské státy, měl by být tento požadavek omezen na údaje shromažďované průběžně a jejich předávání by mělo probíhat elektronickou výměnou.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25).

- (99) S cílem posílit sledování pokroku při provádění fondů a usnadnit finanční řízení je nutné, aby byly včas zpřístupněny základní finanční údaje o pokroku při provádění fondů.
- (100) V souladu s článkem 175 Smlouvy o fungování EU má Komise každé tři roky předkládat Evropskému parlamentu, Radě, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zprávy o soudržnosti popisující pokrok dosažený při upevňování hospodářské, sociální a územní soudržnosti Unie. Je nezbytné přijmout ustanovení týkající se obsahu této zprávy.
- (101) Je důležité upozorňovat na úspěchy fondů širokou veřejnost a zvyšovat povědomí o cílech politiky soudržnosti. Občané by měli mít právo vědět, jak jsou finanční zdroje Unie investovány. Povinnost zajistit vhodné informování veřejnosti by měly mít jak řídicí orgány a příjemci, tak orgány Unie a poradní subjekty. Aby se zajistila větší účinnost při komunikaci s veřejností a lepší součinnost mezi jednotlivými komunikačními činnostmi z iniciativy Komise, měly by zdroje přidělené na komunikační činnosti podle tohoto nařízení pokrývat rovněž sdělování politických priorit Unie, pokud se týkají obecných cílů tohoto nařízení.
- (102) Aby se posílila dostupnost a transparentnost informací o možnostech financování a příjmech podpory, měla by být v každém členském státě zpřístupněna jediná internetová stránka nebo internetový portál poskytující informace o všech operačních programech, včetně seznamu operací podporovaných v rámci každého operačního programu.
- (103) Aby bylo zajištěno šíření informací o úspěších fondů a úloze, kterou přitom má Unie, a aby byli potenciální příjemci informováni o možnostech financování, měla by být v tomto nařízení vymezena podrobná pravidla pro informační a komunikační opatření s ohledem na rozsah operačních programů v souladu se zásadou proporcionality, jakož i určité technické vlastnosti takových opatření.
- (104) Má-li se zajistit, aby byl příděl pro každý fond zaměřený na strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a na zvláštní úkoly jednotlivých fondů v souladu s jejich cíli vycházejícími ze Smlouvy, je nutné stanovit stropy přídělu na technickou pomoc členskému státu. Rovněž je nutné zajistit, aby právní rámec pro programování technické pomoci usnadňoval vytváření zjednodušených způsobů jejího poskytování
- v případě, kdy členské státy provádějí několik fondů současně, a aby zahrnoval pro tento rámec několik kategorií regionů.
- (105) Je nezbytné určit prvky pro úpravu míry spolufinancování z fondů na prioritní osy, zejména za účelem posílení multiplikačního účinku prostředků Unie. Je rovněž nutné stanovit míry spolufinancování podle kategorií regionů, aby se zajistilo respektování zásady spolufinancování pomocí vhodné míry vnitrostátní podpory z veřejných nebo soukromých prostředků.
- (106) Je nezbytné, aby členské státy určily pro každý operační program řídicí orgán, certifikační orgán a funkčně nezávislý auditní orgán. Aby se zajistila flexibilita pro členské státy při zřizování jejich systémů kontroly, je vhodné umožnit, aby funkce certifikačního orgánu mohl vykonávat i řídicí orgán. Členské státy by měly mít rovněž možnost určit zprostředkující subjekty, které mají provádět určité úkoly řídicího orgánu nebo certifikačního orgánu. Členské státy by měly v takovém případě jasně stanovit jejich povinnosti a funkce.
- (107) Aby se přihlédlo ke zvláštní organizaci systémů řízení a kontroly u fondů a ENRF a k potřebě zajistit vyvážený přístup, měla by být stanovena zvláštní ustanovení pro určení řídicího orgánu a certifikačního orgánu. Aby se zabránilo zbytečné administrativní zátěži, předběžné ověření souladu s kritérii jmenování uvedenými v tomto nařízení by se mělo týkat pouze řídicího orgánu a certifikačního orgánu a v souladu s podmínkami stanovenými v tomto nařízení by neměla být požadována žádná další auditní činnost, je-li systém v zásadě totožný jako v programovém období 2007–2013. Nemělo by být požadováno, aby jmenování schválila Komise. Nicméně v zájmu zvýšení právní jistoty by členské státy za určitých podmínek stanovených v tomto nařízení měly mít možnost předložit Komisi dokumenty týkající se jmenování. Sledování souladu s kritérii jmenování prováděné prostřednictvím auditu a kontrolních mechanismů by v případě, že výsledky prokáží nesplnění kritérií, mělo vést k nápravným opatřením a případně k možnosti ukončení jmenování.
- (108) Řídicí orgán má hlavní odpovědnost za účinné a účelné provádění fondů a ENRF, a proto plní mnoho funkcí souvisejících s řízením a monitorováním programu, finančním řízením a kontrolami a rovněž výběrem projektů. Měly by tedy být stanoveny oblasti odpovědnosti a funkce řídicího orgánu.

- (109) Certifikační orgán by měl vypracovávat a předkládat Komisi žádosti o platby. Měl by vypracovávat účetní závěrky, osvědčovat jejich úplnost, přesnost a věcnou správnost a to, že v nich zaúčtované výdaje jsou v souladu s platnými unijními a vnitrostátními předpisy. Měly by tedy být stanoveny oblasti odpovědnosti a funkce certifikačního orgánu.
- (110) Auditní orgán by měl zajišťovat, aby se prováděly audity systémů řízení a kontroly za použití vhodného vzorku operací a účetní závěrky. Měly by být stanoveny oblasti odpovědnosti a funkce auditního orgánu. Audit vykazovaných výdajů by se měly provádět na reprezentativním vzorku operací, aby bylo možno z jejich výsledků vyvozovat závěry. Obecně platí, že k získání spolehlivého reprezentativního vzorku by se měla používat statistická metoda výběru vzorků. Auditní orgány by však měly mít možnost za řádně odůvodněných okolností použít jinou než statistickou metodu výběru, jsou-li splněny podmínky stanovené v tomto nařízení.
- (111) Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise, pokud jde o finanční kontrolu, měla by se v této oblasti prohloubit spolupráce mezi členskými státy a Komisí a měla by být stanovena kritéria, jež Komisi umožní, aby v souvislosti se svou strategií kontroly vnitrostátních systémů určila úroveň ujištění, kterou by jí měly poskytovat vnitrostátní auditní subjekty.
- (112) Kromě společných pravidel pro finanční řízení týkající se fondů ESI by měla být stanovena dodatečná ustanovení pro fondy a ENRF. Zejména s cílem zajistit přiměřenou jistotu pro Komisi před schválením účetní závěrky by se měly žádosti o průběžné platby proplácet ve výši 90 % částky vyplývající z uplatnění míry spolufinancování pro každou prioritu stanovenou v rozhodnutí o přijetí operačního programu na způsobilé výdaje pro danou prioritu. Zůstatek dlužných částek by měl být členským státům vyplacen po schválení účetní závěrky, pokud Komise dospěje k závěru, že je úplná, přesná a pravdivá.
- (113) Příjemci by měli obdržet podporu v plné výši nejpozději 90 dní ode dne, kdy předložili žádost o platbu, v závislosti na dostupných finančních prostředcích z počátečního a ročního předběžného financování a z průběžných plateb. Řídicí orgán by měl mít možnost tuto lhůtu přerušit, nejsou-li předloženy doklady úplné nebo existuje-li důkaz o nesrovnalosti vyžadující další šetření. Mělo by být stanoveno počáteční a roční předběžné financování, aby se zajistilo, že členské státy budou mít dostatečné prostředky, aby mohly za těchto podmínek provádět programy. Roční předběžné financování by mělo být zúčtováno každý rok v rámci schválení účetní závěrky.
- (114) S cílem omezit riziko vykazování neoprávněných výdajů by certifikační orgán měl mít možnost bez nutnosti dodatečného odůvodnění zahrnout částky, které vyžadují další ověření, do žádosti o průběžnou platbu po skončení účetního období, kdy byly zaúčtovány do jeho účetního systému.
- (115) Aby se zajistilo vhodné používání obecných pravidel o zrušení závazku, pravidla stanovená pro fondy a ENRF by měla podrobně uvádět, jak se určují lhůty pro zrušení závazků.
- (116) S cílem uplatnit požadavky finančního nařízení na finanční řízení fondů a ENRF je nezbytné stanovit postupy pro sestavování, kontrolu a schvalování účetní závěrky, které by měly zajistit jasný základ a právní jistotu pro tato ustanovení. Navíc by mělo být členskému státu umožněno, aby v zájmu řádného plnění svých povinností vyloučil částky, u nichž probíhá posuzování jejich zákonnosti a správnosti.
- (117) V zájmu snížení administrativní zátěže pro příjemce by měly být stanoveny konkrétní lhůty, během nichž jsou řídicí orgány povinny zajistit dostupnost dokladů týkajících se operací v návaznosti na uplatnění výdajů nebo dokončení operace. V souladu se zásadou proporcionality by doba uchovávání dokumentů měla být rozlišena podle celkových způsobilých výdajů operace.
- (118) Vzhledem k tomu, že účetní závěrka je ověřována a schvalována každý rok, měl by být výrazně zjednodušen postup uzavření programu. Konečné uzavření programu by tak mělo vycházet pouze z dokladů vztahujících se k závěrečnému účetnímu roku a závěrečné zprávě o provádění nebo k poslední zprávě o provádění bez nutnosti poskytovat jakékoli dodatečné doklady.
- (119) Za účelem ochrany finančních zájmů Unie a poskytnutí prostředků pro zajištění účinného provádění programů by měla být stanovena ustanovení umožňující pozastavení plateb Komise na úrovni priorit nebo operačních programů.
- (120) Aby se členským státům poskytla právní jistota, je vhodné přijmout zvláštní ustanovení a postupy v souladu se zásadou proporcionality pro finanční opravy členských států a Komise, pokud jde o fondy a ENRF.

(121) Je třeba vybudovat takový právní rámec, který umožňuje vytvoření solidních systémů řízení a kontroly na celostátní a regionální úrovni a odpovídající rozdělení úloh a povinností v souvislosti se sdíleným řízením. Úloha Komise by proto měla být přesně určena a vysvětlena a měla by být stanovena přiměřená pravidla pro provádění finančních oprav Komisí.

(122) Četnost auditů operací by měla odpovídat rozsahu podpory Unie z fondů a ENRF. Zejména by se měl snížit počet provedených auditů, pokud celkové způsobilé výdaje na danou operaci nepřesahují 200 000 EUR v případě EFRR a Fondu soudržnosti, 150 000 EUR v případě ESF a 100 000 EUR v případě ENRF. Mělo by nicméně být možné provádět audity kdykoli, pokud existuje důkaz o nesrovnalosti nebo podvodu, nebo – v rámci auditního vzorku – po uzavření dokončené operace. Komise by měla mít možnost přezkoumat auditní stopu dotyčného auditního orgánu nebo se zúčastnit auditů na místě prováděných auditním orgánem. Pokud Komise nezíská nezbytnou jistotu ohledně účinného fungování auditního orgánu těmito prostředky, měla by mít možnost auditní výkon opakovat, pokud je to v souladu s mezinárodně uznávanými auditními standardy. Aby byla úroveň auditů prováděných Komisí úměrná riziku, měla by Komise mít možnost snížit úroveň auditní činnosti v souvislosti s operačními programy, pokud nebyly zjištěny žádné závažné nedostatky nebo pokud je auditní orgán spolehlivý. V zájmu snížení administrativní zátěže pro příjemce by měla být zavedena konkrétní pravidla pro snížení rizika překrývání auditů, které u stejných operací provádějí různé orgány, zejména Evropský účetní dvůr, Komise a auditní orgán.

(123) Za účelem doplnění a změny jiných než podstatných prvků tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o evropský kodex chování o partnerské spolupráci; doplnění a změny oddílů 4 a 7 SSR; kritéria, na jejichž základě se určí úroveň použitelné finanční opravy; zvláštní pravidla ohledně nákupu pozemků a spojení technické podpory s finančními nástroji; úlohu, závazky a odpovědnost subjektů provádějících finanční nástroje, řízení a kontrolu finančních nástrojů; zrušení plateb do finančních nástrojů a následné úpravy žádostí o platby; zavedení systému kapitalizace ročních splátek pro finanční nástroje; zvláštní pravidla stanovící kritéria pro určení správních nákladů a poplatků na základě výkonnosti a příslušné prahové hodnoty a pravidla pro úhradu kapitalizovaných správních nákladů a poplatků pro akciové nástroje a mikro-úvěry, přizpůsobení paušálních sazeb pro operace vytvářející čisté příjmy v určitých sektorech, jakož i stanovení

paušálních sazeb pro sektory nebo subsektory v oblasti informačních a komunikačních technologií, výzkumu,

vývoje, inovací a energetické účinnosti a doplňování sektorů a subsektorů; metodu výpočtu současné hodnoty diskontovaného čistého příjmu z operací vytvářejících příjmy; dodatečná pravidla pro nahrazení příjemce v rámci operací partnerství veřejného a soukromého sektoru, minimální požadavky, jež musí být obsaženy v dohodách o partnerství veřejného a soukromého sektoru a jsou nezbytné pro uplatnění odchylky týkající se způsobilosti výdajů; vymezení paušální sazby na nepřímé náklady v případě grantů, které je založeno na stávajících metodách a odpovídajících sazbách platných pro politiky Unie, metodické pokyny pro provedení přezkumu kvality velkého projektu, kritéria pro určení případů nesrovnalostí, které je třeba oznámit, údajů, jež je třeba poskytnout, a podmínek a postupů, jež se mají použít k rozhodnutí o tom, zda mají členské státy uhradit částky, které nelze získat zpět; údaje, jež má řídicí orgán v rámci systému monitorování zaznamenat a uchovat v elektronické podobě; minimální požadavky na auditní stopu, rozsah a obsah auditu operací a metodu pro výběr vzorku operací; používání údajů shromážděných během auditů; a kritéria pro určování závažných nedostatků v účinném fungování systémů řízení a kontroly, pro stanovení úrovně finanční opravy, která se uplatní, a pro uplatnění finančních oprav na základě paušální sazby nebo extrapolace. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(124) Pokud jde o veškeré fondy ESI, měla by být Komisi svěřena pravomoc přijímat prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí o schválení prvků dohod o partnerství a jejich změn, rozhodnutí o schválení prvků revidovaných dohod o partnerství, rozhodnutí o programech a prioritách, které dosáhly svých milníků a na které lze získat přiděl z výkonnostní rezervy, rozhodnutí o změnách programů v důsledku nápravných opatření týkajících se převodů finančních přidělů na jiné programy, rozhodnutí o výročních plánech akcí, jež mají být financovány z technické pomoci z podnětu Komise, a v případě zrušení závazků, rozhodnutí o změně rozhodnutí o přijetí programů; a pokud jde o EFRR, ESF a Fond soudržnosti, rozhodnutí vymezující regiony a členské státy, jež splňují kritéria týkající se Investic pro růst a zaměstnanost; rozhodnutí, kterým se stanoví roční rozpis prostředků na závazky mezi členské státy; rozhodnutí o podpoře, která má být poskytnuta z přidělu členského státu z Fondu soudržnosti na nástroj pro propojení Evropy; rozhodnutí o částce, která má být z přidělu každého členského státu v rámci strukturálních

fondů převedena na pomoc nejchudším osobám; rozhodnutí, kterým se přijímá převod části prostředků z cíle Evropská územní spolupráce na cíl Investice pro růst a zaměstnanost; rozhodnutí o provedení či neprovedení finančních oprav v případě

nesouladu s adicionalitou; rozhodnutí o schválení a změně operačních programů; rozhodnutí o zamítnutí finančního příspěvku na velký projekt, rozhodnutí o schválení finančního příspěvku na vybraný velký projekt a prodloužení doby pro realizaci podmínek týkajících se schválení velkého projektu, a rozhodnutí o společných akčních plánech; a pokud jde o EFRR, ESF, Fond soudržnosti a ENRF, rozhodnutí o odmítnutí účetní závěrky a o částce k tíži, pokud účetní závěrka nebyla schválena, rozhodnutí o pozastavení průběžných plateb a rozhodnutí o finančních opravách.

- (125) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o vzor, který má být použit pro předkládání zprávy o pokroku; vzor operačního programu pro fondy; metodické pokyny, které se mají použít při provádění analýzy nákladů a přínosů velkého projektu; formát pro předkládání informací o velkém projektu a; vzor společného akčního plánu; vzor výroční a závěrečné zprávy o provedení operačního programu; četnost podávání zpráv o nesrovnalostech a formát těchto zpráv; vzor prohlášení řídicího orgánu; a vzor auditní strategie, výroku auditora a výroční kontrolní zprávy. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.

- (126) V zájmu zajištění potřebných vstupů a lepšího zapojení členských států v případě, kdy Komise vykonává své prováděcí pravomoci s cílem uplatňovat toto nařízení v určitých zvláště citlivých oblastech politik souvisejících s fondy ESI, a v zájmu posílení úlohy členských států při přijímání jednotných podmínek v tomto ohledu nebo jiných výkonných opatření, která mají zásadní důsledky nebo potenciálně významný dopad na národní hospodářství, státní rozpočet nebo na řádné fungování veřejné správy členských států, by prováděcí akty týkající se

metodiky poskytování informací o podpoře plnění cílů v oblasti změny klimatu; podrobných ujednání pro zajištění jednotného přístupu při určení milníků a cílů pro každou prioritu ve výkonnostním rámci a pro hodnocení dosažení milníků a cílů; standardních podmínek pro monitorování finančních nástrojů; podrobných ujednání pro převody a správu příspěvků z programu spravovaných subjekty prováděcími finančními nástroji; vzoru dohody o financování vztahující se ke společné neomezené záruce a sekurizaci finančních nástrojů ve prospěch malých a středních podniků; vzorů, které mají být použity při podávání dodatečných informací týkajících se finančních nástrojů v souvislosti s žádostmi o platby podávanými Komisí; podmínek týkajících se systému pro elektronickou výměnu dat pro řízení a kontrolu; nomenklatury, na základě které lze určit

kategorie zásahů v souvislosti s prioritní osou v operačních programech; formátu pro oznámení vybraného velkého projektu; technických vlastností informačních a komunikačních opatření k určité operaci a pokynů pro vytvoření znaku a vymezení jeho standardních barev; vzoru, který se má použít při předávání finančních údajů Komisi pro účely monitorování; podrobných pravidel pro výměnu informací mezi příjemci a řídicími orgány, certifikačními orgány, auditními orgány a zprostředkujícími orgány; vzoru pro zprávu a stanovisko nezávislého auditního orgánu a popisu funkcí a postupů zavedených pro řídicí orgán a případně pro certifikační orgány; technických specifikací systémů řízení a kontroly; vzorů žádostí o platby a vzoru účetní závěrky měly být přijímány přezkumným postupem podle nařízení (EU) č. 182/2011.

- (127) V případě některých prováděcích aktů, které mají být přijímány v souladu s přezkumným postupem podle článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011, jsou potenciální dopady a důsledky pro členské státy natolik významné, že je odůvodněná výjimka z obecného pravidla. Podle této výjimky, pokud výbor nepřijme stanovisko, by Komise neměla přijímat návrh prováděcího aktu. Tyto prováděcí akty se týkají stanovení metodiky pro poskytování informací o podpoře plnění cílů v oblasti změny klimatu; stanovení metodiky pro milníky týkající se výkonnostního rámce; stanovení standardních podmínek týkajících se finančních nástrojů; stanovení ujednání pro převod a správu příspěvků z programu, pokud jde o některé finanční nástroje; přijímání vzoru pro dohodu o financování, pokud jde o společné finanční nástroje pro nelimitované záruky a sekuritizaci ve prospěch malých a středních podniků; stanovení vzorů, které mají být použity při podávání zpráv o finančních nástrojích Komisi; určování nomenklatury, na základě které lze definovat kategorie zásahů, pokud jde o prioritní osu

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

v operačních programech; stanovení technických charakteristik informačních a komunikačních opatření, pokud jde o činnost a pokyny pro vytvoření znaku a určení jeho standardních barev; stanovení technických specifikací pro záznam a uchovávání údajů v souvislosti se systémem řízení a kontroly. Na tyto prováděcí akty by se tudíž měl použít čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

(128) Jelikož toto nařízení nahrazuje nařízení (ES) č. 1083/2006, mělo by být uvedené nařízení zrušeno. Tímto nařízením by však nemělo být dotčeno pokračování ani změny pomoci schválené Komisí na základě nařízení (ES) č. 1083/2006 nebo jiného právního předpisu, který se na takovou pomoc použije ke dni 31. prosince 2013. Žádosti o pomoc podané nebo schválené podle nařízení (ES) č. 1083/2006 by tedy měly zůstat v platnosti. Měla by být rovněž stanovena zvláštní přechodná pravidla odchýlně od čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 pro případ, kdy řídicí orgán může pokračovat ve výkonu funkcí certifikačního orgánu u operačních programů prováděných podle předcházejícího legislativního rámce pro účely hodnocení Komise podle čl. 73 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006, použije-li se čl. 123 odst. 5 tohoto nařízení a jedná-li se o postup schválení velkých projektů podle čl. 102 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení.

(129) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, a to z důvodu rozsahu rozdílů mezi úrovní rozvoje různých regionů a zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů a omezenosti finančních prostředků členských států a regionů, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

(130) S cílem umožnit co nejrychlejší uplatňování opatření stanovených v tomto nařízení, by toto nařízení mělo vstoupit v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST PRVNÍ

PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví obecná pravidla použitelná na Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR), Evropský sociální fond (ESF),

Fond soudržnosti, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) a Evropský námořní a rybářský fond (ENRF), které provádí svou činnost ve společném rámci (dále jen „evropské strukturální a investiční fondy“ či „fondy ESI“). Stanoví rovněž ustanovení nezbytná k zajištění účinnosti fondů ESI a jejich koordinace mezi sebou i s dalšími nástroji Unie. Společná pravidla, která se použijí na fondy ESI, jsou stanovena v části druhé.

Část třetí stanoví obecná pravidla pro EFRR, ESF (společně dále jen „strukturální fondy“) a Fond soudržnosti, pokud jde o úkoly, přednostní cíle a uspořádání strukturálních fondů a Fondu soudržnosti (dále jen „fondy“), kritéria, jež musí členské státy a regiony splnit, aby se staly způsobilými pro získání podpory z fondů ESI, dostupné finanční zdroje a kritéria pro jejich přidělování.

Část čtvrtá stanoví obecná pravidla pro fondy a ENRF, pokud jde o řízení a kontrolu, finanční řízení, účetnictví a finanční opravy.

Pravidla stanovená v tomto nařízení se použijí, aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013⁽¹⁾ a zvláštní ustanovení následujících nařízení (dále jen „nařízení pro jednotlivé /dané fondy“) v souladu s pátým pododstavcem tohoto článku:

1) nařízení (EU) č. 1301/2013 (dále jen „nařízení o EFRR“);

2) nařízení (EU) č. 1304/2013 (dále jen „nařízení o ESF“);

3) nařízení (EU) č. 1300/2013 (dále jen „nařízení o Fondu soudržnosti“);

4) nařízení (EU) č. 1299/2013 (dále jen „nařízení o EÚS“);

5) nařízení (EU) č. 1305/2013 (dále jen „nařízení o EZFRV“); a

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Viz strana 549 v tomto čísle Úředního věstníku).

- 6) budoucí právní akt Unie, jímž se stanoví podmínky finanční podpory v rámci námořní a rybářské politiky na programové období 2014 až 2020 (dále jen "nařízení o ENRF").

Část druhá tohoto nařízení se použije na všechny fondy ESI, v výjimkou případů, kdy umožňuje výslovně se od ní odchýlit. Část třetí tohoto nařízení stanoví doplňující pravidla k části druhé, která se použije na fondy nebo na fondy a ENRF, a může výslovně umožnit se od ní odchýlit v dotyčných nařízeních pro dané fondy. Nařízení pro dané fondy mohou stanovit doplňující pravidla k části druhé tohoto nařízení pro fondy ESI, k části třetí tohoto nařízení pro fondy a k části čtvrté tohoto nařízení pro fondy a ENRF. Doplňující pravidla v nařízeních pro dané fondy nesmí být v rozporu s částí druhou, třetí a čtvrtou tohoto nařízení. V případě pochybností o tom, která ustanovení mají být použita, mají přednost část druhá, třetí nebo čtvrtá tohoto nařízení před nařízeními pro dané fondy.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „strategií Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ záměry a sdílené cíle, jež slouží jako vodítka pro opatření členských států a Unie, vymezené v závěrech, které přijala Evropská rada dne 17. června 2010 jako přílohu I (nová evropská strategie pro zaměstnanost a růst – hlavní cíle EU), v doporučení Rady ze dne 13. července 2010⁽¹⁾ a v rozhodnutí Rady 2010/707/EU⁽²⁾ a v jakékoli revizi těchto záměrů a sdílených cílů;
- 2) „strategickým politickým rámcem“ rámec tvořený jedním nebo více dokumenty vypracovanými na celostátní nebo regionální úrovni, který stanoví omezený počet ucelených priorit určených na základě důkazů a časový rámec pro plnění těchto priorit a který může zahrnovat kontrolní mechanismus;
- 3) „strategií pro inteligentní specializaci“ celostátní nebo regionální inovační strategie, které stanoví priority pro vytvoření konkurenční výhody vybudováním vlastních výzkumných a inovačních kapacit, jež budou odpovídat potřebám podniků s cílem uceleným způsobem reagovat na nové příležitosti a vývoj na trhu a zároveň zabránit zdvojování a tříštění úsilí; strategie pro inteligentní specializaci může mít podobu celostátního nebo regionálního strategického politického rámce pro výzkum a inovace nebo mohou být do něj zahrnuty;
- 4) „pravidly pro daný fond“ ustanovení obsažená v části třetí nebo čtvrté tohoto nařízení či v nařízení, jímž se řídí jeden nebo několik fondů ESI, uvedeném v čl. 1 čtvrtém pododstavci, nebo zavedená na jejich základě;
- 5) „programováním“ proces organizace, rozhodování a přidělování finančních prostředků v několika fázích, do nějž jsou zapojeni partneři v souladu s článkem 5, s cílem realizovat během několika let společnou akci Unie a členských států za účelem dosažení cílů strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění;
- 6) „programem“ „operační program“, jak je uveden v části třetí nebo čtvrté tohoto nařízení a v nařízení o ENRF, a „program pro rozvoj venkova“, jak je uveden v nařízení o EZFRV;
- 7) „programovou oblastí“ zeměpisná oblast, na kterou se vztahuje daný program, nebo v případě programu vztahujícího se na více než jednu kategorii regionu, zeměpisná oblast odpovídající každé jednotlivé kategorii regionu;
- 8) „prioritou“ v části druhé a čtvrté tohoto nařízení „prioritní osa“, jak je uvedena v části třetí tohoto nařízení pro EFRR, ESF a Fond soudržnosti, a „priorita Unie“, jak je uvedena v nařízení o ENRF a v nařízení o EZFRV;
- 9) „operací“ projekt, smlouva, opatření nebo skupina projektů, které byly vybrány řídicími orgány dotyčných programů nebo z jejich pověření a které přispívají k dosažení cílů priority nebo priorit; v souvislosti s finančními nástroji tvoří operaci finanční příspěvky z programu na finanční nástroje a následná finanční podpora, kterou tyto finanční nástroje poskytují;
- 10) „příjemcem“ veřejný nebo soukromý subjekt a pouze pro účely nařízení o EZFRV a nařízení o ENRF rovněž fyzická osoba, odpovědná za zahájení nebo za zahájení a provádění operací; a v souvislosti se systémy státní podpory, jak jsou vymezeny v bodě 13 tohoto článku, subjekt, který dostává podporu; a v souvislosti s finančními nástroji podle části druhé hlavy IV tohoto nařízení subjekt, který provádí finanční nástroj, popřípadě fond fondů;
- 11) „finančními nástroji“ finanční nástroje vymezené ve finančním nařízení, pokud není v tomto nařízení stanoveno jinak;

⁽¹⁾ Doporučení Rady ze dne 13. července 2010 o hlavních směrech hospodářských politik členských států a Unie (Úř. věst. L 191, 23.7.2010, s. 28).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2010/707/EU ze dne 21. října 2010 o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států (Úř. věst. L 308, 24.11.2010, s. 46).

- 12) „konečným příjemcem“ právnická nebo fyzická osoba, která dostává finanční podporu z finančního nástroje;
- 13) „státní podporou“ podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, přičemž pro účely tohoto nařízení se má za to, že tento výraz zahrnuje rovněž podporu *de minimis* ve smyslu nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ⁽¹⁾, nařízení Komise (ES) č. 1535/2007 ⁽²⁾ a nařízení Komise (ES) č. 875/2007 ⁽³⁾;
- 14) „dokončenou operací“ operace, která je fyzicky dokončena nebo zcela provedena a v souvislosti s níž příjemci provedli všechny příslušné platby a byl jim vyplacen odpovídající příspěvek z veřejných zdrojů;
- 15) „veřejným výdajem“ jakýkoli příspěvek z veřejných zdrojů na financování operací, jehož zdrojem je rozpočet celostátních, regionálních nebo místních orgánů veřejné správy, rozpočet Unie související s fondy ESI, rozpočet veřejnoprávních subjektů nebo rozpočet sdružení orgánů veřejné správy nebo veřejnoprávních subjektů a který může - pro účely stanovení podílu spolufinancování pro programy ESF nebo priority - zahrnovat případné finanční zdroje, jimiž kolektivně přispívají zaměstnavatelé a pracovníci;
- 16) „veřejnoprávním subjektem“ jakýkoli subjekt, na který se vztahuje veřejné právo ve smyslu čl. 1 bodu 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ⁽⁴⁾, a jakékoli evropské seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) zřízené v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 ⁽⁵⁾, bez ohledu na to, zda je ESÚS podle příslušných vnitrostátních prováděcích předpisů považován za subjekt veřejného či soukromého práva;
- 17) „dokladem“ tištěné nebo elektronické médium obsahující informace významné v souvislosti v tímto nařízení;
- 18) „zprostředkujícím subjektem“ jakýkoli veřejný nebo soukromý subjekt, za jehož činnost odpovídá řídicí nebo certifikační orgán nebo který z pověření takového orgánu plní povinnosti vůči příjemcům provádějícím operace;
- 19) „komunitně vedeným místním rozvojem“ ucelená soustava operací za účelem splnění cílů a potřeb na místní úrovni, a která přispívá k dosažení strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a která je koncipována a prováděna místní akční skupinou;
- 20) „dohodou o partnerství“ dokument vypracovaný členským státem za účasti partnerů v souladu s přístupem založeným na víceúrovňové správě, který stanoví strategii členského státu, priority a opatření pro účinné a efektivní využívání fondů ESI za účelem plnění strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a který je schválen Komisí na základě posouzení a dialogu s dotyčným členským státem.
- 21) „kategorií regionů“ rozdělení regionů do kategorií „méně rozvinuté regiony“, „přechodové regiony“ nebo „více rozvinuté regiony“ podle čl. 90 odst. 2;
- 22) „žádostí o platbu“ žádost o platbu nebo výkaz výdajů předložený členským státem Komisi;
- 23) „EIB“ Evropská investiční banka, Evropský investiční fond nebo jakákoli dceřiná společnost Evropské investiční banky;
- 24) „partnerstvím veřejného a soukromého sektoru“ formy spolupráce veřejných subjektů a soukromého sektoru, jejichž cílem je zlepšit provádění investic do infrastrukturálních projektů nebo jiných typů operací, jež zajišťují veřejné služby, prostřednictvím sdílení rizik a odborných znalostí soukromého sektoru nebo poskytováním dalších zdrojů kapitálu;
- 25) „operací partnerství veřejného a soukromého sektoru“ operace, jež se provádí má být prováděna ve struktuře partnerství veřejného a soukromého sektoru;
- 26) „účelově vázaným účtem“ bankovní účet, na který se vztahuje písemná dohoda mezi řídicím orgánem nebo zprostředkujícím subjektem a subjektem provádějícím finanční nástroj, nebo v případě operace prováděné v partnerství veřejného a soukromého sektoru, písemná dohoda mezi veřejným subjektem, který je příjemcem, a soukromým partnerem schváleným řídicím orgánem nebo zprostředkujícím subjektem, a který byl zřízen výhradně k uložení prostředků, jež mají být vyplaceny po skončení období způsobilosti, výhradně pro účely stanovené v čl. 42 odst. 1 písm. c), čl. 42 odst. 2, čl. 42 odst. 3 a článku 64, nebo bankovní účet zřízený za podmínek poskytujících rovnocenné záruky na výplatu prostředků z fondů;
- ⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5).
- ⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1535/2007 ze dne 20. prosince 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* v produkčním odvětví zemědělských produktů (Úř. věst. L 337, 21.12.2007, s. 35).
- ⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 875/2007 ze dne 24. července 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* v odvětví rybolovu a o změně nařízení (ES) č. 1860/2004 (Úř. věst. L 193, 25.7.2007, s. 6).
- ⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114).
- ⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 ze dne 5. července 2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 19).

- 27) „fondem fondů“ fond zřízený s cílem poskytovat podporu z programu či programů několika finančním nástrojům; pokud jsou finanční nástroje prováděny prostřednictvím fondu fondů, považuje se subjekt provádějící fond fondů za jediného příjemce ve smyslu bodu 10 tohoto článku;
- 28) „malými a středními podniky“ mikropodniky, malé nebo střední podniky vymezené v doporučení Komise 2003/361/ES⁽¹⁾;
- 29) „účetním obdobím“ pro účely části třetí a čtvrté, období od 1. července do 30. června, s výjimkou prvního účetního období programového období, u něž se tím rozumí období od počátečního dne způsobilosti výdajů do 30. června 2015. Poslední účetní období je období od 1. července 2023 do 30. června 2024;
- 30) „rozpočtovým rokem“ pro účely části třetí a čtvrté, období od 1. ledna do 31. prosince;
- 31) „makroregionální strategií“ integrovaný rámec schválený Evropskou radou, který může být podporován mj. fondy ESI a který se má zabývat společnými výzvami stanovené zeměpisné oblasti, jež se týkají členských států a třetích zemí, které leží v téže zeměpisné oblasti, a tak těží z posílené spolupráce přispívající k dosažení hospodářské, sociální a územní soudržnosti;
- 32) „strategií pro přímořskou oblast“ strukturovaný rámec spolupráce týkající se dané zeměpisné oblasti vytvořený orgány Unie, členskými státy, jejich regiony a případně třetími zeměmi, které leží v dané přímořské oblasti; strategie pro přímořskou oblast bere v úvahu geografická, klimatická, hospodářská a politická specifika dotčené přímořské oblasti;
- 33) „použitelnou předběžnou podmínkou“ konkrétní a předem přesně vymezený podstatný faktor, který je nezbytným předpokladem pro účinné a účelné splnění specifického cíle investiční priority nebo priority Unie, je s tímto cílem přímo a skutečně spojen a má přímý vliv na jeho účinné a efektivní splnění;
- 34) „specifickým cílem“ výsledek, k jehož dosažení přispívá investiční priorita nebo priorita Unie ve specifickém celostátním nebo regionálním kontextu prostřednictvím akcí nebo opatření provedených v rámci dané priority;
- 35) „příslušnými doporučeními pro jednotlivé země přijatými podle čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU“ a „příslušnými doporučeními Rady přijatými podle čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU“ doporučení týkající se strukturálních problémů, které je vhodné řešit prostřednictvím víceletých investic, jež spadají přímo do oblasti působnosti fondů ESI, jak je uvedeno v nařízeních pro dané fondy;
- 36) „nesrovnalostí“ jakékoli porušení ustanovení unijního nebo vnitrostátního právního předpisu týkajícího se jeho uplatňování, které vyplývá z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu zapojeného do provádění fondů ESI, a v důsledku jehož je nebo by mohl být poškozen rozpočet Unie tím, že by byl z rozpočtu Unie uhrazen neoprávněný výdaj.
- 37) „hospodářským subjektem“ jakákoli fyzická či právnická osoba a ostatní subjekty, které se podílejí na provádění pomoci z fondů ESI, s výjimkou členského státu při výkonu veřejných pravomocí;
- 38) „systémovou nesrovnalostí“ nesrovnalost, jež se může opakovat, u níž je vysoká pravděpodobnost, že se bude vyskytovat u podobných typů operací, a která je důsledkem závažného nedostatku v účinném fungování systému řízení a kontroly včetně nezavedení odpovídajících postupů v souladu s tímto nařízením a pravidly pro daný fond;
- 39) „závažným nedostatkem v účinném fungování systému řízení a kontroly“ pro účely provádění fondů a ENRF v rámci části čtvrté, nedostatek, který vyžaduje podstatná zlepšení systému, který vystavuje fondy a ENRF závažnému riziku nesrovnalostí a jehož existence je neslučitelná s výrokem auditora bez výhrad ohledně fungování systému řízení a kontroly.

Článek 3

Výpočet lhůt pro rozhodnutí Komise

Pokud je podle čl. 16 odst. 2 a 3, čl. 29 odst. 3, čl. 30 odst. 2 a 3, čl. 102 odst. 2, čl. 107 odst. 2 a čl. 108 odst. 3 stanovena lhůta, v níž má Komise prostřednictvím prováděcího aktu přijmout nebo změnit rozhodnutí, nezapočítává se do ní doba, která začíná dnem následujícím po dni, kdy Komise zašle své připomínky členskému státu, a končí dnem, kdy členský stát na tyto připomínky odpoví.

⁽¹⁾ Doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

ČÁST DRUHÁ**SPOLEČNÁ USTANOVENÍ POUŽITELNÁ NA FONDY ESI****HLAVA I****ZÁSADY PODPORY UNIE PRO FONDY ESI****Článek 4****Obecné zásady**

1. Fondy ESI poskytují prostřednictvím víceletých programů podporu, která doplňuje celostátní, regionální a místní zásahy, za účelem splnění strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a zvláštních úkolů stanovených pro jednotlivé fondy v souladu s jejich cíli vycházejícími ze Smlouvy, včetně hospodářské, sociální a územní soudržnosti, při zohlednění příslušných integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020 a příslušných doporučení pro jednotlivé země přijatých podle s čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a příslušných doporučení Rady přijatých podle s čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU a případně na vnitrostátní úrovni s přihlédnutím k příslušnému národnímu programu reforem.

2. Komise a členské státy s přihlédnutím ke specifickým podmínkám v jednotlivých členských státech zajistí, aby byla podpora z fondů ESI v souladu s příslušnými politikami, horizontálními zásadami podle článků 5, 7 a 8 a prioritami Unie a vzájemně se doplňovala s dalšími nástroji Unie.

3. Podpora z fondů ESI se provádí v úzké spolupráci mezi Komisí a členskými státy v souladu se zásadou subsidiarity.

4. Členské státy na odpovídající územní úrovni a v souladu se svým institucionálním, právním a finančním rámcem a subjekty určené členskými státy pro tento účel zodpovídají za přípravu a provádění programů a za plnění svých úkolů v partnerství s příslušnými partnery uvedenými v článku 5 v souladu s tímto nařízením a pravidly pro daný fond.

5. Opatření pro provádění a využívání fondů ESI a zejména nezbytné finanční a správní zdroje potřebné pro přípravu a provádění programů v souvislosti s monitorováním, podáváním zpráv, hodnocením, řízením a kontrolou musí dodržovat zásadu proporcionality s ohledem na výši přidělené podpory a musí přihlížet k obecnému cíli snižování administrativní zátěže pro subjekty zapojené do řízení a kontroly programů.

6. Komise a členské státy v souladu se svými povinnostmi zajišťují koordinaci mezi jednotlivými fondy ESI a mezi fondy ESI a dalšími příslušnými politikami, strategiemi a nástroji Unie včetně těch, jež spadají do rámce vnější činnosti Unie.

7. Část rozpočtu Unie přidělená fondům ESI je plněna v rámci sdíleného řízení, na němž se podílejí členské státy a Komise, v souladu s článkem 59 finančního nařízení, s výjimkou částky podpory z Fondu soudržnosti převedené na nástroj pro propojení Evropy podle čl. 92 odst. 6 tohoto nařízení, inovativních opatření z podnětu Komise podle článku 8 nařízení o EFRR, technické pomoci z podnětu Komise a podpory pro přímé řízení podle nařízení o ENRF.

8. Komise a členské státy ctí zásadu řádného finančního řízení v souladu s článkem 30 finančního nařízení.

9. Komise a členské státy zajistí účinnost fondů ESI při přípravě a provádění ve vztahu ke monitorování, podávání zpráv a hodnocení.

10. Komise a členské státy plní své úlohy v souvislosti s fondy ESI s cílem snížit administrativní zátěž pro příjemce.

Článek 5**Partnerství a víceúrovňová správa**

1. V souvislosti s dohodou o partnerství a s každým jednotlivým programem naváže každý členský stát v souladu se svým institucionálním a právním rámcem partnerskou spolupráci s příslušnými regionálními a místními orgány. Partnerská spolupráce zahrnuje také tyto partnery:

a) příslušné městské a jiné orgány veřejné správy;

b) hospodářské a sociální partnery; a

c) příslušné subjekty zastupující občanskou společnost, včetně partnerů v oblasti životního prostředí, nevládních organizací a subjektů zodpovědných za prosazování sociálního začlenění, rovnosti žen a mužů a nediskriminace.

2. V souladu s přístupem založeným na víceúrovňové správě zapojí členské státy partnery uvedené v odstavci 1 do přípravy dohod o partnerství a zpráv o pokroku a po celou dobu přípravy a provádění programů, včetně účasti v monitorovacích výborech pro jednotlivé programy v souladu s článkem 48.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, aby stanovila evropský kodex chování pro partnerskou spolupráci (dále jen "kodex chování") s cílem podpořit členské státy a zjednodušit jim situaci při organizaci partnerské spolupráce v souladu s

odstavci 1 a 2 tohoto článku. Kodex chování stanoví rámec, v němž členské státy v souladu se svým institucionálním a právním rámcem a také se svými vnitrostátními a regionálními pravomocemi provádějí dohody o partnerství. Kodex chování – při plném respektování zásad subsidiarity a proporcionality – stanoví:

- a) hlavní zásady týkající se transparentních postupů, jimiž je třeba se řídit při určování příslušných partnerů, včetně jejich případných zastřešujících organizací, aby mohly členské státy snadněji určit ty nejrepresentativnější příslušné partnery v souladu se svým institucionálním a právním rámcem;
- b) hlavní zásady a osvědčené postupy týkající se zapojení různých kategorií příslušných partnerů, jak je uvedeno v odstavci 1, do přípravy dohod o partnerství a programů, informace týkající se zapojení, které mají být poskytnuty, a různé fáze provádění;
- c) osvědčené postupy týkající se formulace pravidel členství a vnitřní postupy monitorovacích výborů, o nichž mají rozhodnout členské státy, popřípadě monitorovací výbory pro jednotlivé programy v souladu s příslušnými ustanoveními tohoto nařízení a pravidly pro daný fond;
- d) hlavní cíle a osvědčené postupy v případech, kdy řídicí orgán zapojí příslušné partnery do přípravy výzev k předkládání návrhů, a zejména osvědčené postupy pro zabránění možnému střetu zájmů v případech, kdy je možné, že příslušní partneři jsou rovněž potenciálními příjemci, a pro zapojení příslušných partnerů do přípravy zpráv o pokroku a do práce související s monitorováním a hodnocením programů v souladu s příslušnými ustanoveními tohoto nařízení a pravidly pro daný fond;
- e) orientační oblasti, témata a osvědčené postupy o tom, jak příslušné orgány členských států mohou využívat fondy ESI včetně technické pomoci při posilování institucionálních kapacit příslušných partnerů v souladu s příslušnými ustanoveními tohoto nařízení a pravidly pro daný fond;
- f) úlohu Komise při šíření osvědčených postupů;
- g) hlavní zásady a osvědčené postupy, které mohou usnadnit členským státům posuzování toho, jak jsou prováděny dohody o partnerství a jaký je jejich přínos.

Ustanovení kodexu chování nesmějí být jakkoli v rozporu s příslušnými ustanoveními tohoto nařízení a pravidly pro daný fond.

4. Komise oznámí akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 3 tohoto článku, týkající se evropského kodexu chování pro partnerskou spolupráci současně Evropskému parlamentu a Radě do 18. dubna 2014. Tento akt v přenesené pravomoci nesmí stanovit za den použitelnosti den předcházející dni jeho přijetí.

5. Porušení povinnosti, kterou členským státům ukládá tento článek nebo akt v přenesené pravomoci přijatý podle odstavce 3 tohoto článku, není považováno za nesrovnalost vyžadující finanční opravu podle článku 85.

6. Nejméně jednou za rok uspořádá Komise s organizacemi, které zastupují partnery na úrovni Unie, konzultace ohledně provádění podpory z fondů ESI, a to pro každý fond ESI, a o výsledku těchto konzultací podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 6

Soulad s právem Unie a členských států

Operace podporované z fondů ESI jsou v souladu s platným právem Unie a členských států týkajícím se jeho uplatňování (dále jen „použitelné právo“).

Článek 7

Podpora rovnosti žen a mužů a nediskriminace

Členské státy a Komise zajistí zohlednění a podporu rovnosti žen a mužů a začlenění hlediska rovnosti pohlaví po celou dobu přípravy a provádění programů, a to i v souvislosti s monitorováním, podáváním zpráv a hodnocením.

Členské státy a Komise přijmou vhodná opatření, aby během přípravy a provádění programů nedocházelo k diskriminaci na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo víry, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace. Po celou dobu přípravy a provádění programů je zejména třeba zohlednit dostupnost pro osoby se zdravotním postižením.

Článek 8

Udržitelný rozvoj

Cíle fondů ESI jsou sledovány v souladu se zásadou udržitelného rozvoje a prosazováním cíle Unie zachovat a chránit životní prostředí a zlepšovat jeho kvalitu, jak je stanoveno v článku 11 a čl. 191 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, při zohlednění zásady „znečišťovatel platí“.

Členské státy a Komise při přípravě a provádění dohod o partnerství a programů zajistí podporu požadavků na ochranu životního prostředí, účinného využívání zdrojů, opatření ke zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně, biologické rozmanitosti, odolnosti proti katastrofám a předcházení rizikům. Členské státy poskytují informace o podpoře plnění cílů v oblasti změny klimatu s použitím metodiky založené na kategoriích zásahů, oblastech zájmu nebo opatřeních, v závislosti na daném fondu ESI. Tato metodika spočívá v přidělení specifického koeficientu podpoře poskytované v rámci fondů ESI, který odráží rozsah, v jakém tato podpora přispívá k plnění cílů v oblasti zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně. Přidělený specifický koeficient se rozlišuje na základě toho, zda daná podpora přispívá k těmto cílům v oblasti změny klimatu významným, nebo skromným způsobem. Pokud daná podpora k těmto cílům nepřispívá nebo pouze bezvýznamně, je jí přidělen nulový koeficient. V případě EFRR, ESF a Fondu soudržnosti jsou koeficienty přiděleny kategoriím zásahů stanoveným v rámci nomenklatury přijaté Komisí. V případě EZRFV jsou koeficienty přiděleny oblastem zájmu stanoveným v nařízení o EZRFV a v případě ENRF opatřeními stanoveným v nařízení o ENRF.

Komise prostřednictvím prováděcího aktu stanoví jednotné podmínky pro uplatňování této metodiky uvedené v druhém pododstavci pro každý z fondů ESI. Prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

HLAVA II

STRATEGICKÝ PŘÍSTUP

KAPITOLA I

Tematické cíle fondů ESI a společný strategický rámec

Článek 9

Tematické cíle

S cílem přispět ke strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a k plnění zvláštních úkolů stanovených pro jednotlivé fondy v souladu s jejich cíli vycházejícími ze Smlouvy, včetně hospodářské, sociální a územní soudržnosti, každý fond ESI podporuje tyto tematické cíle:

- 1) posílení výzkumu, technologického rozvoje a inovací;
- 2) zlepšení přístupu, využití a kvality informačních a komunikačních technologií;
- 3) zvýšení konkurenceschopnosti malých a středních podniků, odvětví zemědělství (v případě EZFRV) a odvětví rybářství a akvakultury (v případě ENRF);
- 4) podpora přechodu na nízkouhlíkové hospodářství ve všech odvětvích
- 5) podpora přizpůsobení se změně klimatu, předcházení rizikům a řízení rizik;
- 6) zachování a ochrana životního prostředí a podpora účinného využívání zdrojů;
- 7) podpora udržitelné dopravy a odstraňování překážek v klíčových síťových infrastrukturách;
- 8) podpora udržitelné zaměstnanosti, kvalitních pracovních míst a mobility pracovních sil;
- 9) podpora sociálního začleňování a boj proti chudobě a diskriminaci;
- 10) investice do vzdělávání, odborné přípravy a odborného výcviku k získávání dovedností a do celoživotního učení;
- 11) posilování institucionální kapacity veřejných orgánů a zúčastněných stran a přispívání k účinné veřejné správě.

Tematické cíle se promítají do konkrétních priorit každého fondu ESI, které jsou stanoveny v pravidlech pro daný fond.

Článek 10

Společný strategický rámec

1. S cílem podpořit harmonický, vyrovnaný a udržitelný rozvoj Unie se stanoví společný strategický rámec (dále jen „SSR“) v souladu s přílohou I. SSR stanoví strategické hlavní zásady, jež usnadní proces programování a odvětvovou a územní koordinaci zásahů Unie prostřednictvím fondů ESI a s ostatními příslušnými politikami a nástroji Unie v souladu se záměry a cíli strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a současně zohlední hlavní územní problémy různých typů území.

2. Strategické hlavní zásady uvedené v SSR se stanoví v souladu s účelem každého fondu ESI a v rámci podpory poskytované z těchto fondů, a v souladu s pravidly, kterými se řídí fungování každého fondu ESI a která jsou definována v tomto nařízení a v pravidlech pro daný fond. SSR členským státům neukládá další povinnosti k povinnostem stanoveným v rámci příslušných odvětvových politik Unie.

3. SSR usnadní přípravu dohody o partnerství a programů v souladu se zásadami proporcionality a subsidiarity a s ohledem na pravomoci na vnitrostátní a regionální úrovni s cílem rozhodnout o specifických a vhodných politických a koordinačních opatřeních.

Článek 11

Obsah

SSR stanoví:

- a) mechanismy k zajištění příspěvku z fondů ESI ke strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a k soudržnosti a souladu programování fondů ESI s příslušnými doporučeními pro jednotlivé země přijatými podle čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a s příslušnými doporučeními Rady přijatými podle čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU a případně na vnitrostátní úrovni s národními programy reform;
- b) opatření na podporu integrovaného využívání fondů ESI;
- c) opatření pro koordinaci mezi fondy ESI a dalšími příslušnými politikami a nástroji Unie včetně vnějších nástrojů pro spolupráci;
- d) horizontální zásady uvedené v článcích 5, 7 a 8 a průřezové politické cíle pro provádění fondů ESI;
- e) ustanovení řešící hlavní územní problémy městských, venkovských, pobřežních a rybolovných oblastí, demografické problémy regionů nebo specifické potřeby zeměpisných oblastí, které jsou závažné a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami, jak je uvedeno v článku 174 Smlouvy o fungování EU, a specifické problémy nejvzdálenějších regionů ve smyslu článku 349 Smlouvy o fungování EU;
- f) prioritní oblasti spolupráce fondů ESI, případně s přihlédnutím k makroregionálním strategiím a strategiím pro přímořské oblasti.

Článek 12

Přezkum

Pokud dojde k zásadním změnám sociální a hospodářské situace v Unii nebo ke změnám strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, může Komise předložit návrh na přezkum SSR, nebo Evropský parlament či Rada mohou Komisi v souladu s články 225 nebo 241 Smlouvy o fungování EU požádat o předložení takového návrhu.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149 s cílem doplnit nebo změnit oddíly 4 a 7 přílohy I, pokud je nutné zohlednit změny v politikách a nástrojích Unie uvedených v oddílu 4 nebo změny v činnostech spolupráce uvedených v oddílu 7 či zohlednit zavedení nových unijních politik, nástrojů nebo činností spolupráce.

Článek 13

Pokyny pro příjemce

1. Komise vypracuje pokyny ohledně toho, jak lze získat efektivní přístup k fondům ESI a jak tyto fondy účinně používat a jak lze využít doplňkovosti těchto fondů s ostatními nástroji relevantních politik Unie.

2. Tato příručka bude vypracována do 30. června 2014 a pro každý tematický cíl poskytne přehled dostupných relevantních nástrojů na úrovni Unie a podrobně uvede zdroje informací, příklady osvědčených postupů, jak kombinovat dostupné nástroje financování v rámci jednotlivých oblastí politik a napříč těmito oblastmi, popíše příslušné orgány a subjekty zapojené do řízení jednotlivých nástrojů a uvede kontrolní seznam pro potenciální příjemce, který jim pomůže určit ty nejvhodnější zdroje financování.

3. Příručka bude zveřejněna na internetových stránkách příslušných generálních ředitelství Komise. Komise a řídicí orgány jednající v souladu s pravidly pro daný fond zajistí ve spolupráci s Výborem regionů šíření příručky potenciálním příjemcům.

KAPITOLA II

Dohoda o partnerství

Článek 14

Příprava dohody o partnerství

1. Každý členský stát připraví dohodu o partnerství na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

2. Dohodu o partnerství vypracují členské státy ve spolupráci s partnery uvedenými v článku 5. Dohoda o partnerství se připraví v dialogu s Komisí. Členské státy vypracují dohodu o partnerství postupy, které jsou pro veřejnost transparentní, a v souladu se svým institucionálním a právním rámcem.

3. Dohoda o partnerství se vztahuje na veškerou podporu z fondů ESI v dotčeném členském státě.

4. Každý členský stát předloží svou dohodu o partnerství Komisi do 22. dubna 2014.

5. Pokud jedno nebo více nařízení pro jednotlivé fondy nevstoupí v platnost nebo se neočekává, že by vstoupilo v platnost do 22. února 2014, dohoda o partnerství předložená členským státem podle odstavce 4 nemusí obsahovat prvky uvedené v čl. 15 odst. 1 písm. a) bodech ii), iii), iv) a v) pro ten fond ESI, který je dotčen takovým opožděním či očekávaným opožděním vstupu zvláštního nařízení pro daný fond v platnost.

Článek 15

Obsah dohody o partnerství

1. Dohoda o partnerství stanoví:

a) opatření, která zajistí soulad se strategií Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a se zvláštními úkoly stanovenými pro jednotlivé fondy v souladu s jejich cíli vycházejícími ze Smlouvy, včetně hospodářské, sociální a územní soudržnosti, a to včetně:

i) analýzy rozdílů, potřeb rozvoje a růstového potenciálu s ohledem na tematické cíle a územní problémy a případně na národní program reform, dále s přihlédnutím k příslušným doporučením pro jednotlivé země přijatým podle čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a k příslušným doporučením Rady přijatým podle čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU;

ii) souhrnu předběžných hodnocení programů nebo hlavních zjištění předběžných hodnocení dohody o partnerství, pokud je členský stát z vlastního podnětu provedl uvedené hodnocení;

iii) vybraných tematických cílů a pro každý z těchto vybraných tematických cílů přehledu hlavních očekávaných výsledků u každého z fondů ESI;

iv) orientačního rozdělení podpory poskytované Uníí podle tematických cílů na vnitrostátní úrovni pro každý z fondů ESI; rovněž včetně celkové orientační částky předpokládané podpory na cíle v oblasti změny klimatu;

v) použití horizontálních principů uvedených v člancích 5, 7 a 8 a cílů politik pro provádění fondů ESI;

vi) seznamu programů v rámci EFRR, ESF a Fondu soudržnosti, s výjimkou programů spadajících pod cíl Evropská územní spolupráce a programů EZFRV a ENRF, spolu s příslušnými orientačními přiděly pro každý fond ESI na každý rok;

vii) informací o prostředcích přidělených na výkonnostní rezervu a rozčleněných podle fondů ESI a případně podle kategorií regionů a o částkách vyloučených z výpočtu výkonnostní rezervy v souladu s článkem 20;

b) opatření k zajištění účinného provádění fondů ESI, a to včetně:

i) opatření podle institucionálního rámce daného členského státu, která zajistí koordinaci mezi fondy ESI a dalšími finančními nástroji Unie a členských států a s EIB;

ii) informací požadovaných pro předběžné ověření souladu s pravidly pro adicionalitu, jak jsou stanovena v části třetí;

iii) souhrnného hodnocení toho, jak jsou plněny použitelné předběžné podmínky v souladu s článkem 19 a přílohou XI na vnitrostátní úrovni, a v případě, že použitelné předběžné podmínky plněny nejsou, přehledu opatření, jež je nutno přijmout, odpovědných orgánů a harmonogramu jejich provádění;

iv) metodiky a mechanismů k zajištění jednotného fungování výkonnostního rámce v souladu s článkem 21;

v) posouzení toho, zda je třeba posílit správní kapacitu orgánů zapojených do řízení a kontroly programů a případně příjemců, a v případě potřeby i včetně souhrnu opatření, jež je nutno za tímto účelem přijmout;

vi) přehledu plánovaných opatření v rámci programů, včetně orientačního harmonogramu pro dosažení snížení administrativní zátěže příjemců;

c) opatření pro zásadu partnerství podle článku 5;

d) orientační seznam partnerů uvedených v článku 5 a souhrn opatření přijatých k jejich zapojení podle článku 5 a jejich úloh při přípravě dohody o partnerství a zprávy o pokroku, jak jsou uvedeny v článku 52.

2. Dohoda o partnerství rovněž stanoví:

a) integrovaný přístup k územnímu rozvoji podporovaný z fondů ESI nebo souhrn integrovaných přístupů k územnímu rozvoji založený na obsahu operačních programů s uvedením:

i) opatření, která mají zajistit integrovaný přístup k využívání fondů ESI pro územní rozvoj konkrétních subregionálních oblastí, zejména prováděcí opatření k článkům 32, 33 a 36, včetně zásad pro určování městských oblastí, v nichž mají být integrovaná opatření pro udržitelný rozvoj měst prováděna;

ii) hlavních prioritních oblastí spolupráce v působnosti fondů ESI, případně s přihlédnutím k makroregionálním strategiím a strategiím pro přímořské oblasti;

iii) případně integrovaného přístupu k řešení zvláštních potřeb zeměpisných oblastí nejvíce postižených chudobou nebo cílových skupin, jimž nejvíce hrozí chudoba, diskriminace nebo sociální vyloučení, se zvláštním zřetelem na marginalizované skupiny obyvatel a osoby se zdravotním postižením, dlouhodobě nezaměstnané osoby a mladé lidi, kteří jsou bez zaměstnání a neúčastní se vzdělávání ani odborné přípravy;

iv) případně integrovaného přístupu k řešení demografických problémů regionů nebo specifických potřeb zeměpisných oblastí, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami, jak je uvedeno v článku 174 Smlouvy o fungování EU;

b) opatření k zajištění účinného provádění fondů ESI, a to včetně posouzení stávajících systémů pro elektronickou výměnu dat a souhrnu plánovaných opatření, jež mají postupně umožnit, aby veškeré výměny informací mezi příjemci a orgány odpovědnými za řízení a kontrolu programů probíhaly formou elektronické výměny dat.

Článek 16

Přijetí a změny dohody o partnerství

1. Komise posoudí soulad dohody o partnerství s tímto nařízením, přičemž přihlédne k případnému národnímu programu reforem a k příslušným doporučením pro jednotlivé země přijatým podle čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, k příslušným doporučením Rady přijatým podle čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU a k předběžnému hodnocení programů a své připomínky vyjádří do tří měsíců ode dne předložení dohody o partnerství členským státem. Dotyčný členský stát poskytne veškeré nezbytné dodatečné informace a případně dohodu o partnerství upraví.

2. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí o schválení prvků dohody o partnerství podle čl. 15 odst. 1 a rovněž těch, které spadají do působnosti čl. 15 odst. 2,, využil-li členský stát ustanovení čl. 96 odst. 8 pro prvky vyžadující rozhodnutí Komise podle čl. 96 odst. 10, a to nejpozději do čtyř měsíců ode dne předložení dohody o partnerství členským státem za předpokladu, že byly náležitě zohledněny případné připomínky Komise. Dohoda o partnerství nevstoupí v platnost před 1. lednem 2014.

3. Do 31. prosince 2015 připraví Komise pro každý členský stát zprávu o výsledcích jednání ohledně dohod o partnerství

a programů, jež bude obsahovat přehled klíčových otázek. Tuto zprávu předloží současně Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.

4. Pokud členský stát navrhne změnu prvků dohody o partnerství, na něž se vztahuje rozhodnutí Komise uvedené v odstavci 2, provede Komise posouzení podle odstavce 1 a případně do tří měsíců ode dne předložení návrhu změny členským státem přijme prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí o jejím schválení.

5. Pokud členský stát změní prvky dohody o partnerství, na něž se rozhodnutí Komise uvedené v odstavci 2 nevztahuje, oznámí tuto skutečnost Komisi do jednoho měsíce ode dne přijetí rozhodnutí o provedení změny.

Článek 17

Přijetí revidované dohody o partnerství v případě opožděného vstupu v platnost nařízení pro daný fond

1. Pokud se použije čl. 14 odst. 5, předloží každý členský stát Komisi revidovanou dohodu o partnerství, která zahrnuje chybějící prvky dohody o partnerství pro daný fond ESI, do dvou měsíců ode dne, kdy opožděné nařízení pro daný fond vstoupí v platnost.

2. Komise posoudí soulad revidované dohody o partnerství s tímto nařízením podle čl. 16 odst. 1 a přijme prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí o schválení revidované dohody o partnerství podle čl. 16 odst. 2.

KAPITOLA III

Tematické zaměření, předběžné podmínky a přezkum výkonnosti

Článek 18

Tematické zaměření

Členské státy v souladu s pravidly pro daný fond soustředí podporu na zásahy, jež mají pro strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění největší přidanou hodnotu, přičemž berou v potaz hlavní územní problémy různých typů území v souladu se SSR, případně problémy zjištěné v národním programu reforem, příslušná doporučení pro jednotlivé země podle čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a příslušná doporučení Rady přijatá podle čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU. Ustanovení o tematickém zaměření uvedená v pravidlech pro daný fond se nepoužijí na technickou pomoc.

Článek 19

Předběžné podmínky

1. Členské státy posoudí v souladu se svým institucionálním a právním rámcem a v kontextu přípravy programů a případně dohody o partnerství, zda jsou předběžné podmínky stanovené v příslušných pravidlech pro daný fond a obecné předběžné podmínky stanovené v příloze XI části II použitelné pro zvláštní cíle sledované v rámci priorit jejich programů a zda jsou použitelné předběžné podmínky splněny.

Ve vztahu ke specifickým cílům sledovaným v rámci priorit programu se předběžné podmínky použijí pouze v rozsahu definice stanovené v čl. 2 bodu 33 a v souladu s ní. Aniž je dotčena definice uvedená v čl. 2 bodu 33, při posouzení použitelnosti se v souladu s čl. 2 případně zohlední zásada proporcionality v souladu s čl. 4 odst. 5 s ohledem na výši přidělené podpory. Posouzení splnění se omezí na kritéria stanovená ve zvláštních pravidlech týkajících se fondů a v příloze XI části II.

2. Dohoda o partnerství uvádí přehled posouzení toho, jak jsou plněny použitelné předběžné podmínky na vnitrostátní úrovni, a u podmínek, které podle posouzení uvedeného v odstavci 1 nejsou plněny ke dni předložení dohody o partnerství, opatření, jež je nutno přijmout, odpovědné orgány a harmonogram provádění těchto opatření. Každý program uvádí, které předběžné podmínky stanovené v příslušných pravidlech pro daný fond a obecné předběžné podmínky stanovené v příloze XI části II jsou použitelné pro program a které z nich jsou podle posouzení uvedeného v odstavci 2 splněny ke dni předložení dohody o partnerství a programů. V případě, že nejsou splněny použitelné předběžné podmínky, jsou v programu popsána opatření, jež je nutno přijmout, odpovědné orgány a harmonogram provádění těchto opatření. Členské státy tyto předběžné podmínky splní nejpozději do 31. prosince 2016 a jejich splnění oznámí nejpozději ve výroční zprávě o provádění v roce 2017 v souladu s čl. 50 odst. 3 nebo ve zprávě o pokroku v roce 2017 v souladu s čl. 46 odst. 2 písm. c).

3. Ucelenost a adekvátnost informací, které členský stát poskytl ohledně použitelnosti předběžných podmínek a ohledně splnění použitelných předběžných podmínek, Komise posoudí v rámci svého posouzení programů a případně dohody o partnerství.

Při uvedeném posouzení použitelnosti Komise se v souladu s čl. 4 odst. 5 případně zohlední zásada proporcionality s ohledem na výši přidělené podpory. Toto posouzení splnění Komise se omezí na kritéria stanovená v pravidlech pro daný fond a na kritéria stanovená v příloze XI části II a respektuje vnitrostátní a regionální pravomoci, pokud jde o rozhodování o konkrétních a přiměřených politických opatřeních včetně obsahu strategií.

4. V případě neshody mezi Komisí a členským státem, pokud jde o použitelnost určité předběžné podmínky na specifický cíl priorit programu nebo její splnění, Komise prokáže použitelnost podle definice stanovené v čl. 2 bodu 33 i nesplnění.

5. Komise se při schvalování programu může rozhodnout pozastavit všechny průběžné platby na příslušnou prioritu daného programu nebo jejich část, dokud nedojde k dokončení opatření uvedených v odstavci 2, pokud je to nezbytné k zabránění tomu, aby se významně snížila účinnost a efektivita dosahování specifických cílů dané priority. Nedokončení opatření ke splnění použitelné předběžné podmínky, která nebyla splněna ke dni předložení dohody o partnerství a příslušných programů, ve lhůtě stanovené v odstavci 2 je důvodem pro pozastavení průběžných plateb na dotčené priority tohoto programu ze strany Komise. Rozsah pozastavení je v obou případech úměrný opatřením, jež mají být přijata, a ohroženým finančním prostředkům.

6. Ustanovení odstavce 5 se nepoužijí v případě dohody mezi Komisí a členským státem týkající se nepoužitelnosti předběžné podmínky nebo o skutečnosti, že použitelná předběžná podmínka byla splněna, jak vyplývá ze schválení programu a dohody o partnerství, nebo v případě, že Komise nevznese připomínky do 60 dnů od předložení zprávy podle odstavce 2.

7. Komise pozastavení průběžných plateb pro prioritu neprodleně zruší, pokud členský stát dokončil opatření související se splněním předběžných podmínek použitelných pro daný program, které nebyly splněny v době, kdy Komise o tomto pozastavení rozhodla. Komise toto pozastavení rovněž neprodleně zruší v případě, že po změně programu souvisejícího s příslušnou prioritou již příslušná předběžná podmínka není použitelná.

8. Odstavce 1 až 7 se nepoužijí na programy v rámci cíle Evropská územní spolupráce.

Článek 20

Výkonnostní rezerva

6 % ze zdrojů přidělených pro EFRR, ESF a Fondu soudržnosti v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost uvedeného v čl. 89 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení, jakož i pro EZFRV a pro opatření financovaná v rámci sdíleného řízení v souladu s nařízením o ERNF tvoří výkonnostní rezervu, která je stanovena v dohodě o partnerství a programech a je přidělena na specifické priority v souladu s článkem 22 tohoto nařízení.

Do výpočtu výkonnostní rezervy se nezahrnují následující zdroje:

- a) zdroje přidělené na iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí vymezené v operačním programu v souladu s článkem 18 nařízení o ESF;
- b) zdroje přidělené na technickou pomoc z podnětu Komise;
- c) zdroje převedené z prvního pilíře společné zemědělské politiky do EZFRV podle čl. 7 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) č. 1307/2013
- d) převody do EZFRV v souladu s články 10b, 136 a 136b nařízení Rady (ES) č. 73/2009 za kalendářní roky 2013 a 2014;
- e) zdroje převedené do nástroje pro propojení Evropy z Fondu soudržnosti v souladu s čl. 92 odst. 6 tohoto nařízení;
- f) zdroje převedené do Fondu evropské pomoci nejchudším osobám v souladu s čl. 92 odst. 7 tohoto nařízení;
- g) zdroje přidělené na inovativní opatření pro udržitelný rozvoj měst v souladu s čl. 92 odst. 8 tohoto nařízení.

Článek 21

Přezkum výkonnosti

1. Komise ve spolupráci s členskými státy přezkoumá výkonnost programů v každém členském státě v roce 2019 (dále jen „přezkum výkonnosti“) s ohledem na výkonnostní rámec stanovený v příslušných programech. Způsob stanovení výkonnostního rámce je uveden v příloze II.

2. Přezkum výkonnosti posoudí dosažení milníků programů na úrovni priorit na základě informací a hodnocení uvedených ve výroční zprávě o provádění předložené členskými státy v roce 2019.

Článek 22

Uplatňování výkonnostního rámce

1. Výkonnostní rezerva představuje mezi 5 a 7 % z podílu pro každou prioritu v rámci programu, s výjimkou priorit zaměřených na technickou pomoc a programy zaměřené na finanční nástroje v souladu s článkem 39. Celková výše výkonnostní rezervy přidělené na fondy ESI a kategorie regionů činí 6 %. Částky odpovídající výkonnostní rezervě jsou uvedeny v programech, rozdělené podle priorit a případně podle fondů ESI a kategorií regionů.

2. Na základě přezkumu výkonnosti přijme Komise do dvou měsíců od obdržení příslušných výročních zpráv o provádění operačních programů v roce 2019 prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí, jímž pro každý fond ESI a členský stát určí programy a priority, které dosáhly svých milníků, a pokud se priorita týká více než jednoho fondu ESI nebo kategorie regionu, rozčlení tyto informace podle fondů ESI a kategorií regionů.

3. Výkonnostní rezerva je přidělována pouze programům a prioritám, které dosáhly svých milníků. Pokud priority dosáhly svých milníků, je částka výkonnostní rezervy stanovená pro danou prioritu považována za definitivně přidělenou na základě rozhodnutí Komise podle odstavce 2.

4. Pokud priority svých milníků nedosáhly, navrhne členský stát přerozdělení odpovídající částky výkonnostní rezervy na priority uvedené v rozhodnutí Komise podle odstavce 2 a ostatní změny programu, které z přerozdělení výkonnostní rezervy vyplývají, do tří měsíců od přijetí rozhodnutí uvedeného v odstavci 2.

Komise schválí změnu dotčených programů v souladu s čl. 30 odst. 3 a 4. Pokud členský stát nepředloží informace podle čl. 50 odst. 5 a 6, výkonnostní rezerva pro dotčené programy nebo priority se na dané programy nebo priority nepřidělí.

5. Návrh členského státu na přerozdělení výkonnostní rezervy musí být v souladu s požadavky na tematické zaměření a s minimálními přiděly stanovenými v tomto nařízení a ve zvláštních pravidlech pro jednotlivé fondy. Pokud však jedna nebo více priorit spojených s požadavky na tematické zaměření nebo minimálními přiděly nedosáhly svých milníků, mohou členské státy odchýlně navrhnout přerozdělení rezervy, která nesplňuje výše uvedené požadavky a minimální přiděly.

6. Pokud z přezkumu výkonnosti ohledně priority vyplývá, že došlo k závažnému selhání, pokud jde o dosažení milníků pro tuto prioritu, týkajících se pouze finančních ukazatelů a ukazatelů výstupů a klíčových prováděcích kroků stanovených ve výkonnostním rámci, a že je toto selhání důsledkem jasně zjištěných nedostatků v provádění, o nichž Komise již dříve informovala podle čl. 50 odst. 8 po úzkých konzultacích s dotčeným členským státem, a že tento členský stát neučinil potřebná nápravná opatření, aby tyto nedostatky odstranil, může Komise po uplynutí pěti měsíců od takového sdělení zcela nebo zčásti pozastavit průběžné platby na prioritu programu v souladu s postupem stanoveným ve zvláštních pravidlech pro jednotlivé fondy.

Jakmile daný členský stát přijme potřebná nápravná opatření, Komise pozastavení průběžných plateb neprodleně zruší. Pokud se nápravná opatření týkají převodu finančních přidělů na jiné programy nebo priority, které svých milníků dosáhly, Komise prostřednictvím prováděcího aktu schválí potřebnou změnu dotčených programů v souladu s čl. 30 odst. 2. V takovémto případě Komise odchýlně od čl. 30 odst. 2 rozhodne o této změně nejpozději do dvou měsíců od předložení žádosti členského státu o změnu.

7. Pokud Komise na základě přezkumu závěrečné zprávy o provádění programu zjistí závažné selhání při plnění cílů týkajících se pouze finančních ukazatelů a ukazatelů výstupů a klíčových kroků provádění stanovených ve výkonnostním rámci z důvodu jasně zjištěných nedostatků v provádění, o nichž Komise již dříve informovala podle čl. 50 odst. 87 po úzkých konzultacích s dotčeným členským státem, a členský stát neučinil potřebná nápravná opatření, aby tyto nedostatky odstranil, může Komise bez ohledu na článek 85 v souvislosti s dotčnými prioritami uplatnit finanční opravy v souladu s pravidly pro daný fond.

Při uplatnění finančních oprav Komise zohlední – s patřičným přihlédnutím k zásadě proporcionality – míru absorpce a vnější faktory, které k selhání přispěly.

Finanční opravy se neuplatní, pokud selhání při plnění cílů zapříčinily socio-ekonomické nebo environmentální faktory, výrazné změny v ekonomických nebo environmentálních podmínkách v dotčeném členském státě nebo vyšší moc, která vážně narušila provádění daných priorit.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149 za účelem stanovení podrobných pravidel týkajících se kritérií pro určení úrovně finanční opravy, která má být uplatněna.

Komise přijme prováděcí akty, které stanoví podrobná opatření za účelem zajištění jednotného přístupu k určování milníků a cílů ve výkonnostním rámci pro každou prioritu a pro hodnocení dosahování milníků a cílů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

KAPITOLA IV

Opatření spojená s řádnou správou ekonomických záležitostí

Článek 23

Opatření propojující účinnost fondů ESI s řádnou správou ekonomických záležitostí

1. Komise může členský stát požádat, aby svou dohodu o partnerství a příslušné programy přezkoumal a navrhl změny, je-li to nezbytné, aby se podpořilo provádění příslušných

doporučení Rady nebo maximalizoval dopad fondů ESI na růst a konkurenceschopnost v členských státech přijímajících finanční pomoc.

Taková žádost může být učiněna z následujících důvodů:

- a) na podporu provádění příslušného doporučení pro jednotlivé země přijatého v souladu s čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a příslušného doporučení Rady přijatého v souladu s čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU, které je určeno dotčenému členskému státu,
- b) na podporu provádění příslušných doporučení Rady určených dotčenému členskému státu, která byla přijata v souladu s čl. 7 odst. 2 nebo čl. 8 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011⁽¹⁾, má-li se za to, že uvedené změny jsou nezbytné k nápravě makroekonomické nerovnováhy; nebo
- c) k maximalizaci dopadu dostupných fondů ESI na růst a konkurenceschopnost, pokud členský stát splňuje jednu z následujících podmínek:
 - i) má přístup k finanční pomoci Unie podle nařízení Rady (EU) č. 407/2010⁽²⁾;
 - ii) má přístup k finanční pomoci podle nařízení Rady (ES) č. 332/2002⁽³⁾;
 - iii) má přístup k finanční pomoci, která spouští makroekonomický ozdravný program v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 472/2013⁽⁴⁾ nebo spouští rozhodnutí Rady v souladu s čl. 136 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

Pro účely druhého pododstavce písm. b) se uvedené podmínky považují za splněné, pokud byla taková pomoc členskému státu zpřístupněna před nebo po 21. prosince 2013 a má k ní i nadále přístup.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011 o prevenci a nápravě makroekonomické nerovnováhy (Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 25).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 407/2010 ze dne 11. května 2010 o zavedení evropského mechanismu finanční stabilizace (Úř. věst. L 118, 12.5.2010, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 332/2002 ze dne 18. února 2002, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 472/2013 ze dne 21. května 2013 o posílení hospodářského a rozpočtového dohledu nad členskými státy eurozóny, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi (Úř. věst. L 140, 27.05.2013, s. 1).

2. Žádost Komise adresovaná členskému státu v souladu s odstavcem 1 musí být odůvodněná s odkazem na potřebu podporovat provádění příslušných doporučení nebo případně maximalizovat dopad fondů ESI na růst a konkurenceschopnost a musí uvádět dotčené programy nebo priority a povahu očekávaných změn. Takovou žádost nelze učinit před rokem 2015 nebo po roce 2019 ani v souvislosti s tímž programem ve dvou po sobě následujících letech.

3. Členský stát předloží svou odpověď na žádost uvedenou v odstavci 1 do dvou měsíců od jejího obdržení a uvede změny v dohodě o partnerství a programech, které považuje za nezbytné, důvody těchto změn, určí dotčené programy a popíše povahu navrhovaných změn a jejich očekávané účinky na provádění doporučení i na provádění fondů ESI. Komise v případě potřeby sdělí své připomínky do jednoho měsíce od obdržení této odpovědi.

4. Členský stát předloží návrh na změnu dohody o partnerství a příslušných programů do dvou měsíců ode dne předložení odpovědi uvedené v odstavci 3.

5. Pokud Komise žádné připomínky nesdělí nebo pokud je Komise spokojena, že připomínky byly řádně zohledněny, přijme rozhodnutí o schválení změn dohody o partnerství a příslušných programů bez zbytečného odkladu a v každém případě nejpozději do tří měsíců od jejich předložení členským státem v souladu s odstavcem 3.

6. Pokud členský stát nepřijme účinná opatření v reakci na žádost učiněnou v souladu s odstavcem 1 ve lhůtách stanovených v odstavcích 3 a 4, může Komise do tří měsíců od sdělení svých připomínek podle odstavce 3 nebo od předložení návrhu členským státem podle odstavce 4 navrhnout Radě, aby částečně nebo úplně pozastavila platby pro dotčené programy nebo priority. Komise v návrhu zdůvodní svůj závěr, že členský stát nepřijal účinná opatření. Při přípravě svého návrhu zohlední Komise všechny významné informace a řádně se zaměří na prvky a stanoviska zjištěné prostřednictvím strukturovaného dialogu podle odstavce 15.

Rada o tomto návrhu rozhodne prostřednictvím prováděcího aktu. Tento prováděcí akt se vztahuje pouze na žádosti o platbu předložené po dni přijetí tohoto prováděcího aktu.

7. Rozsah a míra pozastavení plateb, o němž bylo rozhodnuto v souladu s odstavcem 6, jsou úměrné a účinné a respektují zásadu rovného zacházení mezi členskými státy, zejména s přihlédnutím k dopadu takového pozastavení na hospodářství

dotčeného členského státu. Programy, které mají být pozastaveny, jsou určeny na základě potřeb zjištěných v žádosti uvedené v odstavcích 1 a 2.

Pozastavení plateb nepřesáhne 50 % plateb na každý dotčený program. Rozhodnutí může stanovit navýšení pozastavení plateb až na 100 %, pokud členský stát nepřijme účinná opatření v reakci na žádost učiněnou v souladu s odstavcem 1 do tří měsíců od rozhodnutí pozastavit platby podle odstavce 6.

8. Pokud členský stát navrhl změny dohody o partnerství a příslušných programů podle žádosti Komise, rozhodne Rada na návrh Komise o zrušení pozastavení plateb.

9. Komise podá návrh Radě, aby zcela nebo částečně pozastavila závazky nebo platby u programů členského státu v následujících případech:

- a) pokud Rada v souladu s čl. 126 odst. 8 nebo 11 Smlouvy o fungování EU rozhodne, že členský stát nepřijal účinná opatření k nápravě nadměrného schodku;
- b) pokud Rada v rámci téhož postupu při nerovnováze přijme dvě po sobě jdoucí doporučení v souladu s čl. 8 odst. 3 nařízení (EU) č. 1176/2011 s odůvodněním, že členský stát předložil nedostatečný plán nápravných opatření,
- c) pokud Rada v rámci téhož postupu při nerovnováze přijme dvě po sobě jdoucí doporučení v souladu s čl. 10 odst. 4 nařízení (EU) č. 1176/2011, v nichž konstatuje, že členský stát neplní požadavky, jelikož nepřijal doporučená nápravná opatření;
- d) pokud Komise dospěje k závěru, že členský stát nepřijal opatření k provedení ozdravného programu podle nařízení (EU) č. 407/2010 nebo nařízení (ES) č. 332/2002, a v důsledku toho rozhodne, že nepovolí vyplacení finanční pomoci udělené tomuto členskému státu;
- e) pokud Rada rozhodne, že členský stát neplní makroekonomický ozdravný program podle článku 7 nařízení (EU) č. 472/2013 nebo opatření požadovaná v rozhodnutí Rady přijatém v souladu s čl. 136 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

Při podání svého návrhu Komise respektuje odstavec 11 a zohlední všechny související významné informace a řádně se zaměří na prvky a stanoviska zjištěné prostřednictvím strukturovaného dialogu podle odstavce 15.

Upřednostňuje se pozastavení závazků – platby se pozastavují pouze v případě, kdy je žádoucí okamžité opatření, a v případě významného neplnění požadavků. Pozastavení plateb se vztahuje na žádosti o platby předložené v souvislosti s dotčenými programy po dni přijetí rozhodnutí o pozastavení.

10. Návrh Komise uvedený v odstavci 9 a týkající se pozastavení závazků je považován za přijatý Radou, pokud Rada nerozhodne prostřednictvím prováděcího aktu o zamítnutí takového návrhu kvalifikovanou většinou do jednoho měsíce od předložení návrhu Komise. Pozastavení závazků se vztahuje na závazky z fondů ESI pro dotčený členský stát od 1. ledna roku následujícího po přijetí rozhodnutí o pozastavení.

Rada přijme prostřednictvím prováděcího aktu rozhodnutí o návrhu Komise uvedeném v odstavci 9 a týkajícím ses pozastavení plateb.

11. Rozsah a míra pozastavení závazků nebo plateb, uloženého na základě odstavce 10, jsou úměrné, respektují rovné zacházení mezi členskými státy a berou ohled na hospodářskou a sociální situaci dotčeného členského státu, zejména úroveň nezaměstnanosti v dotčeném členském státě ve srovnání s průměrem Unie a dopad pozastavení na hospodářství dotčeného členského státu. Dopad pozastavení na programy, které mají zásadní význam pro řešení nepříznivých hospodářských či sociálních podmínek, je specifickým faktorem, který je třeba zohlednit.

Podrobná ustanovení pro určení rozsahu a míry pozastavení jsou uvedena v příloze III.

Pozastavení závazků podléhá nižšímu z následujících stropů:

a) nejvýše 50 % závazků týkajících se následujícího rozpočtového roku pro fondy ESI v prvním případě neplnění požadavků ohledně postupu při nadměrném schodku podle odst. 9 prvního pododstavce písm. a) a nejvýše 25 % závazků týkajících se následujícího rozpočtového roku pro fondy ESI v prvním případě neplnění požadavků ohledně plánu nápravných opatření v rámci postupu při nadměrné nerovnováze podle odst. 9 prvního pododstavce písm. b) nebo při neplnění doporučených nápravných opatření v rámci postupu při nadměrné nerovnováze podle v odst. 9 prvního pododstavce písm. c).

Míra pozastavení se postupně zvyšuje až na nejvýše 100 % závazků týkajících se následujícího rozpočtového roku pro fondy ESI v případě postupu při nadměrném schodku a až na 50 % závazků týkajících se následujícího rozpočtového roku pro fondy ESI v případě postupu při nadměrné nerovnováze, a to podle závažnosti neplnění požadavků;

b) nejvýše 0,5 % nominální úrovně HDP v prvním případě neplnění požadavků ohledně postupu při nadměrném schodku podle odst. 9 prvního pododstavce písm. a) a nejvýše 0,25 % nominální úrovně HDP v prvním případě neplnění požadavků ohledně plánu nápravných opatření v rámci postupu při nadměrné nerovnováze podle odst. 9 prvního pododstavce písm. b) nebo při neplnění doporučených nápravných opatření v rámci postupu při nadměrné nerovnováze podle v odst. 9 prvního pododstavce písm. c).

Pokud neplnění požadavků ohledně nápravných opatření podle v odst. 9 prvního pododstavce písm. a), b) a c) přetrvává, procentuální podíl tohoto stropu HDP se postupně zvýší až na:

— nejvýše 1 % nominální úrovně HDP v případě přetrvávajícího neplnění požadavků ohledně postupu při nadměrném schodku podle odst. 9 prvního pododstavce písm. a); a

— nejvýše 0,5 % nominální úrovně HDP v případě přetrvávajícího neplnění požadavků ohledně postupu při nadměrné nerovnováze podle odst. 9 prvního pododstavce písm. b) nebo c), a to podle závažnosti neplnění požadavků.

c) nejvýše 50 % závazků týkajících se následujícího rozpočtového roku pro fondy ESI nebo nejvýše 0,5 nominální úrovně HDP v prvním případě neplnění požadavků uvedených v odst. 9 prvního pododstavci písm. d) a e).

Při určování míry pozastavení a toho, zda pozastavit závazky nebo platby, se zohlední fáze programového cyklu a zejména období, které zbývá pro využití finančních prostředků po opětovném zapsání pozastavených závazků do rozpočtu.

12. Aniž jsou dotčena pravidla pro rušení závazků stanovená v člancích 86 až 88, Komise pozastavení závazků neprodleně zruší v následujících případech:

a) pokud je postup při nadměrném schodku pozastaven v souladu s článkem 9 nařízení Rady (EC) č. 1467/97 ⁽¹⁾ nebo pokud Rada v souladu s čl. 126 odst. 12 Smlouvy o fungování EU rozhodla, že rozhodnutí o existenci nadměrného schodku zruší;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku (Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 6).

- b) pokud Rada schválila plán nápravných opatření předložený dotčeným členským státem v souladu s čl. 8 odst. 2 nařízení (EU) č. 1176/2011 nebo pokud je postup při nadměrné nerovnováze dočasně pozastaven v souladu s čl. 10 odst. 5 uvedeného nařízení nebo pokud Rada postup při nadměrné nerovnováze v souladu s článkem 11 uvedeného nařízení uzavřela;
- c) pokud Komise dospěla k závěru, že dotčený členský stát přijal přiměřená opatření k plnění ozdravného programu uvedeného v článku 7 nařízení Rady (EU) č. 472/2013 nebo opatření vyžadovaná rozhodnutím Rady v souladu s čl. 136 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

Při zrušení pozastavení závazků Komise opětovně zapíše pozastavené závazky do rozpočtu v souladu s článkem 8 nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013.

Rozhodnutí o zrušení pozastavení plateb přijme Rada na návrh Komise, pokud jsou splněny platné podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. a), b) a c).

13. Odstavce 6 až 12 se nepoužijí na Spojené království, pokud se pozastavení závazků nebo na plateb týká otázek, na něž se vztahují odst. 1 druhý pododstavec písm. a), b) a c) bod iii) nebo odst. 9 první pododstavec písm. a), b) nebo c).

14. Tento článek se nepoužije na programy v rámci cíle Evropská územní spolupráce.

15. Komise průběžně informuje Evropský parlament o provádění tohoto článku. Zejména Komise okamžitě informuje Evropský parlament v případě, kdy některý členský stát splňuje jednu z podmínek uvedených v odstavci 6 nebo odst. 9 prvním pododstavci 9 písm. a) až e), a sdělí mu podrobnosti o fondech ESI a programech, u nichž by mohlo dojít k pozastavení závazků nebo plateb.

Evropský parlament může Komisi vyzvat ke strukturovanému dialogu o uplatňování tohoto článku, zejména s ohledem na předávání informací uvedených v prvním pododstavci.

Komise předá návrh na pozastavení závazků nebo plateb nebo návrh na zrušení tohoto pozastavení Evropskému parlamentu a Radě okamžitě po jeho přijetí. Evropský parlament může Komisi vyzvat, aby vysvětlila důvody pro svůj návrh.

16. V roce 2017 provede Komise přezkum uplatňování tohoto článku. Za tímto účelem připraví Komise zprávu, kterou předá Evropskému parlamentu a Radě, k níž případně připojí legislativní návrh.

17. Pokud dojde k zásadním změnám sociální a hospodářské situace v Unii, může Komise předložit návrh na přezkum uplatňování tohoto článku, nebo může o předložení takového návrhu Komisi požádat Evropský parlament nebo Rada v souladu s články 225 nebo 241 Smlouvy o fungování EU.

Článek 24

Zvýšení plateb pro členský stát s dočasnými rozpočtovými problémy

1. Na žádost členského státu lze průběžné platby a platby konečného zůstatku navýšit o 10 procentních bodů nad míru spolufinancování platnou pro jednotlivé priority v rámci EFRR, ESF a Fondu soudržnosti nebo pro jednotlivá opatření v rámci EZFRV a ENRF. Pokud členský stát po 21. prosince 2013 splňuje některou z následujících podmínek, uplatní se v případě žádosti o platby tohoto členského státu podaných na období do 30. června 2016 vyšší míra, která nesmí přesáhnout 100 %:

- a) dotyčný členský stát obdržel půjčku od Unie na základě nařízení Rady (EU) č. 407/2010;
- b) dotyčný členský stát obdržel střednědobou finanční pomoc v souladu s nařízením Rady (ES) č. 332/2002 pod podmínkou provádění makroekonomického ozdravného programu;
- c) dotyčný členský stát má přístup k finanční pomoci pod podmínkou provádění makroekonomického ozdravného programu, jak je uvedeno v nařízení (EU) č. 472/2013.

Tento odstavec se nevztahuje na programy podle nařízení o EÚS.

2. Bez ohledu na odstavec 1 nesmí být podpora Unie poskytována prostřednictvím průběžných plateb a plateb konečného zůstatku vyšší než podpora z veřejných zdrojů nebo maximální výše podpory z fondů ESI pro jednotlivé priority v rámci EFRR, ESF a Fondu soudržnosti, nebo pro jednotlivá opatření v rámci EZFRV a ENRF, která je stanovena v rozhodnutí Komise o schválení programu.

3. Komise přezkoumá uplatňování odstavců 1 a 2 a do 30. června 2016 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu obsahující hodnocení a v případě potřeby legislativní návrh.

Článek 25

Řízení technické pomoci pro členské státy s dočasnými rozpočtovými obtížemi

1. Na žádost členského státu s dočasnými rozpočtovými obtížemi, který splňuje podmínky stanovené v čl. 24 odst. 1, může být část zdrojů uvedených v článku 59 a programovaných v souladu se zvláštními pravidly pro jednotlivé fondy po dohodě s Komisí převedena na technickou pomoc z podnětu Komise pro provádění opatření v souvislosti s dotčeným členským státem v souladu s čl. 58 odst. 1 třetím pododstavcem písm. k) prostřednictvím přímého nebo nepřímého řízení.

2. Zdroje uvedené v odstavci 1 jsou doplňkové k částkám stanoveným v souladu se stropy uvedenými ve zvláštních pravidlech pro jednotlivé fondy, které se týkají technické pomoci z podnětu Komise. Je-li ve zvláštních pravidlech pro jednotlivé fondy stanoven strop pro technickou pomoc z podnětu členského státu, částka, která má být převedena, se zahrne do výpočtu souladu s tímto stropem.

3. Členský stát požádá o převod uvedený v odstavci 2 za kalendářní rok, v němž splňuje podmínky stanovené v čl. 24 odst. 1, do 31. ledna roku, v němž má k převodu dojít. Žádost doprovází návrh na změnu programu nebo programů, z nichž bude převod učiněn. V dohodě o partnerství se učiní odpovídající změny v souladu s čl. 30 odst. 2 a stanoví se v ní celková částka převedená každý rok Komisí.

Pokud členský stát ke dni 1. ledna 2014 splňuje podmínky stanovené v čl. 24 odst. 1, může předat žádost za tento rok současně s předložením své dohody o partnerství, která stanoví částku, jež má být převedena na technickou pomoc z podnětu Komise.

HLAVA III

PROGRAMOVÁNÍ

KAPITOLA I

Obecná ustanovení o fondech ESI

Článek 26

Příprava programů

1. Fondy ESI se provádějí prostřednictvím programů v souladu s dohodou o partnerství. Každý program pokrývá období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

2. Programy sestavují členské státy nebo jakýkoli orgán jimi určený ve spolupráci s partnery uvedenými v článku 5. Členské státy vypracují programy transparentními postupy ve vztahu k veřejnosti, a to v souladu se svým institucionálním a právním rámcem.

3. Členské státy a Komise spolupracují s cílem zajistit účinnou koordinaci při přípravě a provádění programů pro fondy ESI, popřípadě včetně programů využívajících více fondů, s přihlédnutím k zásadě proporcionality.

4. Členské státy předloží programy Komisi do tří měsíců od předložení dohody o partnerství. Programy Evropské územní spolupráce musí být předloženy do 22. září 2014. Ke všem programům musí být připojeno předběžné hodnocení podle článku 55.

5. Pokud mezi 22. února 2014 a 22. června 2014 vstoupí v platnost jedno nebo více nařízení pro jednotlivé fondy ESI, musí být program či programy podporované z fondu ESI, u něhož/nichž došlo k opožděnému vstupu nařízení pro daný fond v platnost, předloženy do tří měsíců od předložení revizované dohody o partnerství uvedené v čl. 17 odst. 1.

6. Pokud jedno nebo více zvláštních nařízení pro fondy ESI vstoupí v platnost po 22. června 2014, musí být program či programy podporované z fondu ESI, u něhož došlo k opožděnému vstupu nařízení pro daný fond v platnost, předloženy do tří měsíců od vstupu v platnost nařízení pro daný fond, u něhož došlo ke zpoždění.

Článek 27

Obsah programů

1. Každý program stanoví, na základě jaké strategie bude program přispívat ke strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, která je v souladu s tímto nařízením, s pravidly pro daný fond a s obsahem dohody o partnerství.

Každý program zahrnuje opatření k zajištění efektivního, účinného a koordinovaného provádění fondů ESI a opatření ke snížení administrativní zátěže pro příjemce.

2. Každý program vymezí priority prostřednictvím stanovení zvláštních cílů, finančních prostředků na podporu z fondů ESI a odpovídajícího vnitrostátního spolufinancování, včetně částky týkající se výkonnostní rezervy, které může plynout z veřejných nebo soukromých zdrojů v souladu s pravidly pro daný fond.

3. Pokud se členské státy a regiony účastní makroregionálních strategií nebo strategií pro přímořské oblasti, v příslušném programu a v souladu s potřebami programové oblasti, které určí příslušný členský stát, se určí příspěvek plánovaných zásahů do těchto strategií.

4. Každá priorita stanoví ukazatele a odpovídající cílové hodnoty vyjádřené kvantitativně nebo kvalitativně – v souladu s pravidly pro daný fond – za účelem hodnocení pokroku při

provádění programu směřujícímu k dosažení cílů jako základ pro monitorování, hodnocení a přezkum výkonnosti. Mezi tyto ukazatele patří:

- a) finanční ukazatele týkající se přidělených výdajů;
- b) ukazatele výstupů týkající se podporovaných operací;
- c) ukazatele výsledků týkající se dotyčné priority.

Pravidla pro daný fond stanoví pro každý fond ESI společné ukazatele a mohou též obsahovat ustanovení týkající se specifických ukazatelů pro jednotlivé programy.

5. Každý program, s výjimkou programů, které se týkají výhradně technické pomoci, zahrnuje popis opatření v souladu s pravidly pro daný fond zohledňujících zásady uvedené v článcích 5, 7 a 8.

6. Každý program, s výjimkou programů, kde se technická pomoc poskytuje v rámci zvláštního programu, stanoví orientační částku podpory a cíle v oblasti změny klimatu vycházející z metodologie podle článku 8.

7. Členské státy program navrhnou v souladu s pravidly pro daný fond.

Článek 28

Zvláštní ustanovení týkající se obsahu programů zaměřených na společné nástroje pro neomezené záruky a sekuritizaci, které umožňují snížení kapitálových požadavků prováděné EIB

1. Odchylně od článku 27 specializované programy uvedené v čl. 39 odst. 4 prvním pododstavci písm. b) zahrnují:

- a) prvky stanovené v čl. 27 odst. 1 prvním pododstavci a v odstavcích 2, 3 a 4 uvedeného článku, pokud jde o zásady stanovené v článku 5;
- b) určení orgánů uvedených v článcích 125, 126 a 127 tohoto nařízení a čl. 65 odst. 2 nařízení o EZFRV za orgány příslušné pro daný fond;
- c) pro každou předběžnou podmínku stanovenou v souladu s článkem 19 a přílohou XI, jež se vztahuje na daný program, posouzení toho, zda je tato předběžná podmínka

splněna ke dni předložení dohody o partnerství a programu, a pokud předběžné podmínky splněny nejsou, popis opatření potřebných ke splnění dané předběžné podmínky, odpovědné orgány a harmonogram těchto opatření, a to v souladu se shrnutím předloženým v rámci dohody o partnerství.

2. Odchylně od článku 55 se za předběžné hodnocení těchto programů považuje předběžné posouzení uvedené v čl. 39 odst. 4 prvním pododstavci písm. a).

3. Pro účely programů uvedených v čl. 39 odst. 4 prvním pododstavci písm. b) tohoto nařízení se nepoužije čl. 6 odst. 2 a čl. 59 odst. 5 a 6 nařízení o EZFRV. Kromě prvků uvedených v odstavci 1 tohoto článku se pro programy v rámci EZFRV použijí pouze ustanovení čl. 8 odst. 1 písm. c) bodu i) a písm. f), h), i) a m) bodů i) až iii) nařízení o EZFRV.

Článek 29

Postup přijímání programů

1. Komise posoudí soulad programů s tímto nařízením a s pravidly pro daný fond, jejich účinné přispění k vybraným tematickým cílům a k prioritám Unie týkajícím se jednotlivých fondů ESI, ale také jejich soulad s dohodou o partnerství, a to s přihlédnutím k příslušným doporučením pro jednotlivé země přijatým v souladu s čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a k příslušným doporučením Rady přijatým v souladu s čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU a také k předběžnému hodnocení. Posuzování se zaměří zejména na přiměřenost strategie programu, na odpovídající cíle, ukazatele, dílčí cíle a na přidělování rozpočtových zdrojů.

2. Odchylně od odstavce 1 nemusí Komise posuzovat soulad specializovaných operačních programů pro iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí uvedenou v čl. 18 druhém pododstavci písm. a) nařízení o ESF a specializovaných programů uvedených v čl. 39 odst. 4 prvním pododstavci písm. b) tohoto nařízení s dohodou o partnerství, pokud členský stát svou dohodu o partnerství nepředloží ke dni předložení takového specializovaného programu.

3. Komise vyjádří své připomínky do tří měsíců od předložení programu. Členský stát poskytne Komisi veškeré nezbytné dodatečné informace a případně navrhovaný program upraví.

4. Komise v souladu se zvláštními pravidly pro jednotlivé fondy schválí jednotlivé programy nejpozději do šesti měsíců od jejich předložení dotyčným členským státem za předpokladu, že byly odpovídajícím způsobem zohledněny případné připomínky Komise, avšak nikoli před 1. lednem 2014 nebo předtím, než Komise přijme rozhodnutí o schválení dohody o partnerství.

Odchylně od požadavku uvedeného v prvním pododstavci mohou být programy v rámci cíle evropské územní spolupráce schvalovány Komisí před přijetím rozhodnutí o schválení dohody o partnerství, specializované operační programy pro iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí uvedené v čl. 18 druhém pododstavci písm. a) nařízení o ESF a specializované programy uvedené v čl. 39 odst. 4 prvním pododstavci písm. b) tohoto nařízení mohou být schvalovány Komisí před předložením dohody o partnerství.

Článek 30

Změny programů

1. Žádosti o změnu programů předložené členským státem musí být řádně odůvodněné a zejména v nich musí být uveden očekávaný dopad změn programu na dosahování strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a specifických cílů stanovených v programu s ohledem na toto nařízení a pravidla pro daný fond, horizontální zásady uvedené v článcích 5, 7 a 8 a dohodě o partnerství. Musí k nim být přiložen revidovaný program.

2. Komise informace poskytnuté v souladu s odstavcem 1 posoudí s přihlédnutím k odůvodnění poskytnutému členským státem. Komise může do jednoho měsíce od předložení revidovaného programu vznést připomínky a členský stát poskytne Komisi všechny nezbytné dodatečné informace. Komise v souladu s pravidly pro daný fond schválí žádosti o změnu programu co nejdříve, avšak nejpozději do tří měsíců od jejich předložení členským státem za předpokladu, že byly odpovídajícím způsobem zohledněny případné připomínky Komise.

Pokud má změna programu dopad na informace poskytované podle dohody o partnerství v souladu s čl. 15 odst. 1 písm. a) body iii), iv) a vi), představuje schválení změny programu ze strany Komise zároveň schválení navazující revize informací v dohodě o partnerství.

3. Odchylně od odstavce 2, pokud je Komisi předložena žádost o změnu s cílem přerozdělit výkonnostní rezervu na základě přezkumu výkonnosti, učiní Komise připomínky pouze v případě, kdy se domnívá, že navrhovaný příděl není v souladu s platnými pravidly, není v souladu s rozvojovými potřebami dotčeného členského státu či regionu nebo je s ním spojeno značné riziko, že se cílů uvedených v návrhu nepodaří dosáhnout. Komise schválí žádost o změnu programu co nejdříve a nejpozději do dvou měsíců od jejího předložení členským státem, pokud byly odpovídajícím způsobem zohledněny případné připomínky Komise. Schválení změny programu Komisí znamená zároveň schválení navazujícího přezkumu informací v dohodě o partnerství.

4. Odchylně od odstavce 2 mohou být nařízením o ENRF stanoveny zvláštní postupy pro změny operačních programů.

Článek 31

Účast EIB

1. EIB se může na žádost členských států podílet na přípravě dohody o partnerství, jakož i na činnostech souvisejících s přípravou operací, zejména velkých projektů, finančních nástrojů a partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem.

2. Komise může konzultovat EIB před přijetím dohody o partnerství nebo programů.

3. Komise může požádat EIB, aby posoudila technickou kvalitu, hospodářskou a finanční udržitelnost a životaschopnost velkých projektů a byla jí nápomocna, pokud jde o finanční nástroje, jež mají být prováděny nebo vytvořeny.

4. Komise může při provádění tohoto nařízení udělit EIB granty nebo zakázky na služby zahrnující iniciativy, které jsou prováděny na víceletém základě. Závazky z rozpočtu Unie v souvislosti s těmito granty nebo zakázkami na služby se proplácají každoročně.

KAPITOLA II

Komunitně vedený místní rozvoj

Článek 32

Komunitně vedený místní rozvoj

1. Komunitně vedený místní rozvoj je podporován z EZFRV, který je označován jako LEADER – místní rozvoj, a může být podporován z EFRR, ESF nebo ENRF. Pro účely této kapitoly se na tyto fondy dále odkazuje jako na „příslušné fondy ESI“.

2. Komunitně vedený místní rozvoj:

a) se zaměřuje na konkrétní subregionální oblasti;

b) je veden místními akčními skupinami složenými ze subjektů, které zastupují veřejné a soukromé místní socioekonomické zájmy, v nichž na rozhodovací úrovni ani veřejné orgány definované podle vnitrostátních předpisů ani žádná z jednotlivých zájmových skupin nepředstavují více než 49 % hlasovacích práv;

c) se uskutečňuje na základě integrovaných a víceodvětvových strategií místního rozvoje zaměřených na dotyčnou oblast;

d) je koncipován s ohledem na místní potřeby a potenciál a zahrnuje inovativní prvky v místních souvislostech, vytváření sítí a případně spolupráci.

3. Podpora komunitně vedeného místního rozvoje z příslušných fondů ESI je jednotná a koordinovaná mezi jednotlivými příslušnými fondy ESI. To se zajišťuje mimo jiné prostřednictvím koordinovaného posilování kapacit, výběru, schvalování a financování strategií komunitně vedeného místního rozvoje a místních akčních skupin.

4. Pokud výběrová komise pro strategie komunitně vedeného místního rozvoje zřízená podle čl. 33 odst. 3 zjistí, že provádění zvolené strategie komunitně vedeného místního rozvoje vyžaduje podporu z více než jednoho fondu, může v souladu s vnitrostátními pravidly a postupy určit hlavní fond na podporu všech provozních nákladů a nákladů na oživení strategie komunitně vedeného místního rozvoje podle čl. 35 odst. 1 písm. d) a e).

5. Komunitně vedený místní rozvoj podporovaný z příslušných fondů ESI se provádí v rámci jedné či více priorit příslušného programu nebo programů v souladu s pravidly pro příslušný fond ESI.

Článek 33

Strategie komunitně vedeného místního rozvoje

1. Strategie komunitně vedeného místního rozvoje obsahuje alespoň tyto prvky:

- a) vymezení rozlohy a počtu obyvatel, na něž se strategie vztahuje;
- b) analýzu rozvojových potřeb a potenciálu území, včetně analýzy silných a slabých stránek, příležitostí a hrozeb;
- c) popis strategie a jejích cílů, popis integrovaných a inovativních rysů strategie a hierarchie cílů, včetně jasných a měřitelných cílů pro výstupy a výsledky. V případě výsledků lze cíle uvádět v kvantitativním nebo kvalitativním vyjádření. Strategie je v souladu s příslušnými programy všech fondů ESI, které jsou zapojeny;
- d) popis postupu zapojení komunity do vypracování strategie;
- e) akční plán, který ukazuje, jak se cíle promítají do jednotlivých opatření;
- f) popis opatření pro řízení a sledování strategie prokazující schopnost místní akční skupiny realizovat strategii a popis zvláštních opatření pro hodnocení;
- g) finanční plán strategie, včetně plánovaných přidělů z každého z příslušných fondů ESI.

2. Členské státy vymezí kritéria pro výběr strategií komunitně vedeného místního rozvoje.

3. Strategie komunitně vedeného místního rozvoje vybírá komise, kterou pro tento účel zřídí odpovědný řídicí orgán nebo orgány, a schvaluje je odpovědný řídicí orgán nebo orgány.

4. První kolo výběru strategií komunitně vedeného místního rozvoje se dokončí do dvou let ode dne schválení dohody o partnerství. Členské státy mohou i po uplynutí této lhůty vybírat další strategie komunitně vedeného místního rozvoje, avšak nejpozději do 31. prosince 2017.

5. V rozhodnutí o schválení strategie komunitně vedeného místního rozvoje jsou stanoveny přiděly z jednotlivých příslušných fondů ESI. Je v něm také stanovena odpovědnost za řídicí a kontrolní úkoly v rámci programu nebo programů, které se týkají strategie komunitně vedeného místního rozvoje.

6. Počet obyvatel oblasti uvedené v odst. 1 písm. a) nesmí být nižší než 10 000 a vyšší než 150 000. V řádně odůvodněných případech a na návrh členského státu však Komise může ve svém rozhodnutí podle čl. 15 odst. 2 a 3 přijmout nebo změnit tato omezení počtu obyvatel za účelem schválení nebo změny dohody o partnerství pro tento členský stát, s cílem zohlednit řídké nebo hustě osídlené oblasti nebo s cílem zajistit územní soudržnost oblastí, na něž se vztahují strategie komunitně vedeného místního rozvoje.

Článek 34

Místní akční skupiny

1. Místní akční skupiny navrhují a provádějí strategie komunitně vedeného místního rozvoje.

Členské státy vymezí jednotlivé úkoly místní akční skupiny a orgánů odpovědných za provádění příslušných programů pro všechny prováděcí úkoly týkající se strategie komunitně vedeného místního rozvoje.

2. Odpovědný řídicí orgán nebo orgány zajistí, aby si místní akční skupiny buď zvolily jednoho z partnerů v rámci skupiny jako vedoucího partnera pro správní a finanční záležitosti, nebo aby se spojily v rámci zákonně vytvořené společné struktury.

3. Mezi úkoly místních akčních skupin patří:

- a) zvyšování způsobilosti místních aktérů pro vypracovávání a provádění operací, včetně jejich schopností v oblasti projektového řízení;
- b) vypracování nediskriminačního a transparentního výběrového řízení a objektivních kritérií pro výběr operací, jež brání střetu zájmů a zajišťují, aby nejméně 50 % hlasů při rozhodování o výběru měli partneři, kteří nejsou veřejnými orgány, a umožní provádět výběr na základě písemného postupu;

- c) při výběru operací zajišťování souladu se strategií komunitně vedeného místního rozvoje tím, že stanoví jejich pořadí podle přínosu těchto operací k plnění záměrů a cílů strategií;
- d) příprava a zveřejňování výzev k podávání návrhů nebo průběžného postupu pro předkládání projektů, včetně vymezení kritérií výběru;
- e) přijímání a posuzování žádostí o podporu;
- f) výběr operací a stanovení výše podpory, případně předkládání návrhů orgánu odpovědnému za závěrečné ověření způsobilosti před schválením;
- g) sledování průběhu provádění strategie komunitně vedeného místního rozvoje a podporovaných operací a vykonávání zvláštních hodnotících činností souvisejících s touto strategií.

4. Aniž je dotčen odst. 3 písm. b), místní akční skupina může být příjemcem a může provádět operace v souladu se strategií komunitně vedeného místního rozvoje.

5. V případě spolupráce místních akčních skupin podle čl. 35 odst. 1 písm. c) může úkoly stanovené v odst. 3 písm. f) tohoto článku provádět odpovědný řídicí orgán.

Článek 35

Podpora komunitně vedeného místního rozvoje z fondů ESI

1. Podpora komunitně vedeného místního rozvoje z příslušných fondů ESI zahrnuje:

- a) náklady na přípravné podpůrné činnosti, jež spočívají v budování kapacit, odborné přípravě a vytváření sítí za účelem vypracování a provádění strategie komunitně vedeného místního rozvoje.

Tyto náklady mohou zahrnovat jeden či více následujících prvků:

- i) školicí akce pro místní zúčastněné strany;
- ii) studie dané oblasti;
- iii) náklady na koncepci strategie komunitně vedeného místního rozvoje, včetně nákladů na konzultace a nákladů na činnosti spojené s konzultacemi se zúčastněnými stranami za účelem přípravy strategie;

- iv) správní náklady (provozní a personální náklady) organizace, která žádá o přípravné podpůrné činnosti během přípravné fáze;

- v) podpora malých pilotních projektů.

Tyto přípravné podpůrné činnosti jsou způsobilé k financování bez ohledu na to, zda je strategie komunitně vedeného místního rozvoje koncipovaná místní akční skupinou, která je příjemcem podpory, vybrána k financování výběrovou komisí zřízenou podle čl. 33 odst. 3.

- b) provádění operací v rámci strategie komunitně vedeného místního rozvoje;
- c) přípravu a provádění kooperačních činností místní akční skupiny;
- d) provozní náklady související s řízením provádění strategie komunitně vedeného místního rozvoje, které zahrnují provozní náklady, personální náklady, náklady na vzdělávání, náklady na styk s veřejností, finanční náklady a náklady související se sledováním a hodnocením strategie podle čl. 34 odst. 3 písm. g);
- e) oživení strategie místního rozvoje, do níž jsou zapojeny místní komunity, s cílem usnadnit výměnu informací mezi zúčastněnými stranami, propagovat strategii a podpořit případné příjemce při vypracování operací a přípravě žádostí.

2. Podpora provozních nákladů a nákladů na oživení, uvedená v odst. 1 písm. d) a e), nepřekročí 25 % celkových veřejných výdajů vzniklých v rámci strategie komunitně vedeného místního rozvoje.

KAPITOLA III

Územní rozvoj

Článek 36

Integrované územní investice

1. V případě, že strategie rozvoje měst nebo jiná územní strategie nebo územní pakt uvedený v čl. 12 odst. 1 nařízení o ESF vyžaduje integrovaný přístup zahrnující investice z ESF, EFRR nebo Fondu soudržnosti v rámci více než jedné prioritní osy jednoho nebo více operačních programů, lze opatření provádět jako integrovanou územní investici.

Opatření prováděná jako integrované územní investice lze doplnit finanční podporou z EZFRV nebo ENRF.

2. V případě, že je integrovaná územní investice podporována z ESF, EFRR nebo Fondu soudržnosti, příslušný operační program či programy obsahují popis způsobu použití nástroje pro integrované územní investice a orientačního finančního přidělu z každé prioritní osy v souladu s pravidly pro daný fond.

Je-li integrovaná územní investice doplněna finanční podporou z EZFRV nebo ENRF, orientační finanční přiděl a související opatření jsou stanovena v příslušném programu či programech v souladu s pravidly pro daný fond.

3. Členský stát nebo řídicí orgán může určit jeden nebo více zprostředkujících subjektů, včetně místních orgánů, subjektů regionálního rozvoje nebo nevládních organizací, k výkonu řízení a provádění integrovaných územních investic v souladu s pravidly pro daný fond.

4. Členský stát nebo příslušné řídicí orgány zajistí, aby monitorovací systém pro program či programy umožňoval určení operací a výstupů prioritní osy nebo priority Unie přispívajících k integrované územní investici.

HLAVA IV FINANČNÍ NÁSTROJE

Článek 37

Finanční nástroje

1. Fondy ESI lze využívat k podpoře finančních nástrojů v rámci jednoho nebo více programů, a to včetně případů, kdy k tomu dochází prostřednictvím fondů fondů, s cílem přispět k dosahování specifických cílů stanovených v rámci priority.

Finanční nástroje se používají na podporu investic, které budou podle očekávání finančně životaschopné a které nemohou získat dostatečné financování z tržních zdrojů. Při uplatňování této hlavy musí řídicí orgány, subjekty provádějící fondy fondů a subjekty provádějící daný finanční nástroj postupovat v souladu s platnými právními předpisy, zejména s těmi, které upravují poskytování státní podpory a zadávání veřejných zakázek.

2. Finanční nástroje se podporují na základě předběžného posouzení, které prokázalo různá selhání trhu či neoptimální investiční situace, a na základě odhadované míry a rozsahu potřeb v oblasti veřejných investic, včetně typů finančních nástrojů, které mají získat podporu. Takovéto předběžné posouzení zahrnuje:

- a) analýzu selhání trhu, neoptimálních investičních situací, investičních potřeb v oblastech politik a v rámci tematických cílů nebo investičních priorit, které je třeba řešit, má-li se přispět k dosažení konkrétních cílů stanovených v rámci priority a které mají být podpořeny finančními nástroji. Tato analýza je založena na dostupné metodologii osvědčených postupů;
- b) posouzení přidané hodnoty finančních nástrojů, u nichž se zvažuje podpora z fondů ESI, soulad s jinými formami veřejné intervence zaměřené na stejný trh, možné dopady státní podpory, přiměřenost zamýšlené intervence a opatření pro minimalizaci narušení trhu;

c) odhad dodatečných veřejných a soukromých zdrojů, které lze pomocí finančního nástroje potenciálně získat, a to až po úroveň konečného příjemce (očekávaný pákový efekt), včetně, je-li to relevantní, posouzení potřeby a míry preferenčního odměňování s cílem přilákat doplňkové prostředky od soukromých investorů nebo popis mechanismů, které budou použity ke zjištění potřeby a rozsahu takového preferenčního odměňování, jako je například konkurenční nebo náležitě nezávislý proces posuzování;

d) posouzení zkušeností získaných při využívání podobných nástrojů a ponaučení z předběžných posouzení, která provedly členské státy v minulosti, a toho, jak bude těchto zkušeností využito v budoucnu;

e) navrhovanou investiční strategii, včetně posouzení možnosti pro prováděcí opatření ve smyslu článku 38, finanční produkty, které mají být nabízeny, konečné cílové příjemce a popřípadě předpokládanou kombinaci s podporou z grantů;

f) přesné vymezení očekávaných výsledků a toho, jak má daný finanční nástroj přispět k dosažení specifických cílů stanovených v rámci příslušné priority, včetně ukazatelů tohoto přínosu;

g) ustanovení, jež podle potřeby umožní přezkoumat a aktualizovat předběžné posouzení během provádění jakéhokoli finančního nástroje, který byl použit na základě tohoto posouzení, pokud řídicí orgán v prováděcí fázi usoudí, že předběžné posouzení již přesně nevystihuje aktuální podmínky na trhu v době provádění.

3. Předběžné posouzení uvedené v odstavci 2 lze provádět postupně. Musí však být v každém případě dokončeno dříve, než řídicí orgán rozhodne, že finanční nástroj obdrží příspěvek z programu.

Do tří měsíců od dokončení předběžných posouzení finančních nástrojů se zveřejní souhrnný přehled jejich zjištění a závěrů.

Předběžné posouzení se pro informaci předkládá monitorovacímu výboru v souladu s pravidly pro daný fond.

4. Pokud finanční nástroje podporují financování podniků, včetně malých a středních podniků, tato podpora se zaměří na zakládání nových podniků, na počáteční kapitál, tj. zárodečný a startovní kapitál, kapitál na rozšíření podniku, kapitál na podporu všeobecných činností podniku nebo na realizaci nových projektů, pronikání na nové trhy či na nový rozvoj stávajících podniků, aniž by byla dotčena platná pravidla Unie pro státní podporu a v souladu s pravidly pro daný fond.

Podpora může zahrnovat investice do hmotného a nehmotného majetku i provozní kapitál v mezích platných pravidel Unie pro státní podporu, a to s cílem stimulovat soukromý sektor jako poskytovatele financování podniků. Rovněž může zahrnovat náklady na převod vlastnických práv v podnicích za předpokladu, že se takový převod uskuteční mezi nezávislými investory.

5. Investice, které mají být podporovány prostřednictvím finančních nástrojů, nesmí být ke dni, kdy bylo přijato investiční rozhodnutí, fyzicky dokončeny nebo plně provedeny.

6. Pokud se z finančních nástrojů poskytuje podpora konečným příjemcům na investice do infrastruktury, jejichž cílem je podpořit rozvoj nebo obnovu měst, či na podobné investice do infrastruktury, jež mají diverzifikovat nezemědělskou činnost ve venkovských oblastech, může tato podpora zahrnovat částku potřebnou pro reorganizaci dluhového portfolia souvisejícího s infrastrukturou, která je součástí nové investice, a sice do výše maximálně 20 % celkové podpory programu z prostředků finančního nástroje na investici.

7. Finanční nástroje lze kombinovat s granty, se subvencemi úrokových sazeb a se subvencemi poplatků za záruky. Pokud je podpora z fondů ESI poskytována prostřednictvím finančních nástrojů a je spojena do jediné operace s dalšími formami podpory přímo souvisejícími s finančními nástroji zaměřenými na tytéž konečné příjemce, včetně technické podpory, subvencí úrokových sazeb a subvencí poplatků za záruky, vztahují se ustanovení použitelná pro finanční nástroje na veškeré formy podpory seskupené v dané operaci. V těchto případech musí být dodržena příslušná pravidla Unie pro poskytování státní podpory a pro každou formu podpory musí být vedeny samostatné záznamy.

8. Koneční příjemci podpory poskytované prostřednictvím finančního nástroje některého fondu ESI mohou obdržet pomoc i v rámci jiné priority nebo programu fondů ESI nebo prostřednictvím jiného nástroje podporovaného z rozpočtu Unie v souladu s platnými pravidly Unie pro poskytování státní podpory. V tomto případě jsou vedeny samostatné záznamy pro každý jednotlivý zdroj pomoci a podpora z finančního nástroje fondů ESI bude součástí operace se způsobilými výdaji oddělenými od jiných zdrojů pomoci.

9. Spojení podpory poskytované prostřednictvím grantů a finančních nástrojů podle odstavců 5 a 7, je-li v souladu s platnými pravidly Unie pro poskytování státní podpory, se může týkat stejné položky výdajů za předpokladu, že celková částka všech spojených forem podpory nepřekročí celkovou částku dotčené položky výdajů. Granty se nepoužijí na proplacení podpory obdržené z finančních nástrojů. Finanční nástroje se nepoužijí na předběžné financování grantů.

10. Věcné příspěvky nesmějí být způsobilým výdajem v rámci finančních nástrojů, s výjimkou příspěvků formou pozemků nebo nemovitého majetku v rámci investic, jejichž cílem je podpora rozvoje venkova a rozvoje nebo obnovy měst, pokud pozemky nebo nemovitý majetek tvoří součást investice. Tyto příspěvky ve formě pozemku nebo nemovitého majetku jsou způsobilé, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 69 odst. 1.

11. DPH není způsobilým výdajem operace, s výjimkou DPH, která je podle vnitrostátních právních předpisů pro DPH nevratná. Nakládání s DPH na úrovni investic provedených konečnými příjemci se pro účely posouzení způsobilosti výdajů v rámci finančního nástroje nezohledňuje. Pokud jsou však finanční nástroje spojeny s granty podle odstavců 7 a 8 tohoto článku, uplatní se na grant ustanovení čl. 69 odst. 3.

12. Pro účely použití tohoto článku jsou platnými pravidly Unie pro poskytování státní podpory pravidla platná v okamžiku, kdy se řídicí orgán nebo subjekt provádějící fond fondů smluvně zaváže, že z určitého programu budou poskytovány příspěvky určitému finančnímu nástroji, nebo v okamžiku, kdy se smluvně zaváže finanční nástroj, že příspěvky z určitého programu budou poskytnuty konečným příjemcům.

13. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, které stanoví další zvláštní pravidla ohledně nákupu pozemků a spojení technické podpory s finančními nástroji.

Článek 38

Provádění finančních nástrojů

1. Při provádění článku 37 mohou řídicí orgány poskytnout finanční příspěvek na tyto finanční nástroje:

- a) finanční nástroje zřízené na úrovni Unie, spravované přímo nebo nepřímo Komisí;
- b) finanční nástroje zřízené na celostátní, regionální, nadnárodní nebo přeshraniční úrovni, spravované řídicím orgánem nebo na jeho odpovědnost.

2. Příspěvky z fondů ESI na finanční nástroje podle odst. 1 písm. a) se umístí na samostatné účty a používají se v souladu s cíli jednotlivých fondů ESI k podpoře opatření a konečných příjemců v souladu s programem nebo programy, z nichž jsou příspěvky poskytnuty.

Poskytování příspěvků na finanční nástroje uvedené v prvním pododstavci se řídí tímto nařízením, nejsou-li výslovně stanoveny výjimky.

Druhým pododstavcem nejsou dotčena pravidla upravující vytváření a fungování finančních nástrojů podle finančního nařízení, nejsou-li tato pravidla v rozporu s pravidly tohoto nařízení – v takovém případě se přednostně použije toto nařízení.

3. U finančních nástrojů podle odst. 1 písm. b) může řídicí orgán poskytnout finanční příspěvek na tyto finanční nástroje:

- a) nástroje, které jsou v souladu se standardními podmínkami stanovenými Komisí v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce;
- b) již existující nebo nově vytvořené nástroje, které jsou zvlášť navrženy k dosažení specifických cílů stanovených v rámci příslušné priority.

Komise přijme prováděcí akty o standardních podmínkách, které musí splňovat finanční nástroje uvedené v prvním pododstavci písm. a). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

4. Při podpoře finančních nástrojů uvedených v odst. 1 písm. b) řídicí orgán může:

- a) investovat do kapitálu stávajících nebo nově vytvořených právnických osob (včetně těch, které jsou financovány z jiných fondů ESI), jež se věnují provádění finančních nástrojů v souladu s cíli jednotlivých fondů ESI a jež se ujmou prováděcích úkolů; podpora těchto subjektů je omezena částkou nezbytnou pro provádění nových investic v souladu s článkem 37 a musí být v souladu s cíli tohoto nařízení;
- b) svěřit prováděcí úkoly:
 - i) EIB;
 - ii) mezinárodním finančním institucím, jejichž akcionářem je členský stát, nebo finančním institucím se sídlem v členském státě, jejichž úkolem je dosahovat veřejného zájmu pod kontrolou orgánu veřejné správy;
 - iii) veřejnoprávnímu nebo soukromoprávnímu subjektu; nebo
- c) v případě finančních nástrojů, které jsou tvořeny pouze půjčkami nebo zárukami, se ujmout prováděcích úkolů přímo. V tomto případě se řídicí orgán považuje za příjemce ve smyslu čl. 2 bodu 10.

Při provádění finančního nástroje musí subjekty uvedené v prvním pododstavci písm. a), b) a c) zajistit soulad s platnými právními předpisy, včetně pravidel vztahujících se na fondy ESI, poskytování státní podpory, zadávání veřejných zakázek a příslušných norem a platných právních předpisů v oblasti prevence praní peněz, boje proti terorismu a daňových podvodů. Tyto subjekty nesmí být usazeny na územích, jejichž jurisdikce nespolečně s Unií při uplatňování mezinárodně uznávaných daňových standardů, ani udržovat obchodní styky se subjekty tam usazenými, a tyto požadavky jsou povinny začlenit do svých smluv s vybranými finančními zprostředkovateli.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 149 akty v přenesené pravomoci, kterými stanoví další zvláštní pravidla týkající se úloh, závazků a odpovědnosti subjektů provádějících finanční nástroje, souvisejících kritérií výběru a produktů, jež lze prostřednictvím finančních nástrojů poskytovat v souladu s článkem 37. Komise tyto akty v přenesené pravomoci oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě do 22. dubna 2014

5. Subjekty uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. a) a b) mohou při provádění fondů fondů svěřit část provádění finančním zprostředkovatelům za předpokladu, že tyto subjekty na vlastní odpovědnost zajistí, aby finanční zprostředkovatelé splňovali kritéria stanovená v čl. 140 odst. 1, 2 a 4 finančního nařízení. Finanční zprostředkovatelé se vybírají prostřednictvím otevřených, transparentních, přiměřených a nediskriminačních postupů, kdy je vyloučen střet zájmů.

6. Subjekty uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. b), jimž byly svěřeny prováděcí úkoly, si mohou na své vlastní jméno a z pověření řídicího orgánu otevřít svěřenské účty nebo vytvořit finanční nástroj jako samostatný blok finančních prostředků v rámci finanční instituce. V případě samostatného bloku finančních prostředků se účetně rozlišují zdroje z programu investované do daného finančního nástroje a jiné zdroje, které jsou k dispozici v dané finanční instituci. Aktiva na svěřenských účtech a tyto samostatné bloky finančních prostředků musí být spravovány v souladu se zásadou řádného finančního řízení při dodržení vhodných pravidel obezřetnosti a musí mít odpovídající likviditu.

7. Pokud je finanční nástroj prováděn podle odst. 4 prvního pododstavce písm. a) a b), s výhradou prováděcí struktury finančního nástroje, podmínky pro příspěvky z programů na finanční nástroje se stanoví v dohodách o financování v souladu s přílohou III na těchto úrovních:

- a) v příslušných případech mezi řádně zmocněnými zástupci řídicího orgánu a subjektem, který provádí fond fondů; a

b) mezi řádně zmocněnými zástupci řídicího orgánu, popřípadě subjektem, který provádí fond fondů, a subjektem, který provádí daný finanční nástroj.

8. Pokud je finanční nástroj prováděn podle odst. 4 prvního pododstavce písm. c), musí být podmínky pro příspěvky z programů na finanční nástroje stanoveny ve strategickém dokumentu v souladu s přílohou IV, který přezkoumá monitorovací výbor.

9. Vnitrostátní veřejné a soukromé příspěvky, včetně případných věcných příspěvků uvedených v čl. 37 odst. 10, mohou být poskytovány na úrovni fondu fondů, na úrovni finančního nástroje nebo na úrovni konečných příjemců v souladu pravidly pro daný fond.

10. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví jednotné podmínky ohledně způsobu převodu a správy příspěvků z programů, které jsou spravovány subjekty uvedenými v odst. 4 prvním pododstavci. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

Článek 39

Příspěvky z EFRR a EZFRV na společné finanční nástroje pro neomezené záruky a sekuritizaci ve prospěch malých a středních podniků prováděné EIB

1. Pro účely tohoto článku se „dluhovým financováním“ rozumí půjčky, leasing nebo záruky.

2. Členské státy mohou využít EFRR a EZFRV za účelem poskytnutí finančního příspěvku na finanční nástroje uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, které jsou nepřímo spravovány Komisí a v souvislosti s nimiž jsou EIB svěřeny prováděcí úkoly v souladu s čl. 58 odst. 1 písm. c) bodem iii) a čl. 139 odst. 4 finančního nařízení, pokud jde o následující činnosti:

a) neomezené záruky umožňující snížení kapitálových požadavků pro finanční zprostředkovatele v případě nových portfolií dluhového financování pro způsobilé malé a střední podniky v souladu s čl. 37 odst. 4 tohoto nařízení;

b) sekuritizaci, jak je definována v čl. 4 odst. 1 bodu 61 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽¹⁾, týkající se:

i) stávajících portfolií dluhového financování pro malé a střední podniky a jiné podniky s méně než 500 zaměstnanci;

ii) nových portfolií dluhového financování pro malé a střední podniky.

Finanční příspěvek uvedený v prvním pododstavci písm. a) a b) tohoto odstavce přispívá k druhořadým nebo mezaninovým tranšům portfolií zmíněných v témže ustanovení za předpokladu, že si příslušný finanční zprostředkovatel ponechá dostatečný podíl rizika portfolií, který odpovídá alespoň požadavku na ponechání si rizika stanovenému ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU⁽²⁾ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 s cílem zajistit dostatečné sladění zájmů. V případě sekuritizace podle prvního pododstavce písm. b) tohoto odstavce je finanční zprostředkovatel povinen vytvořit nové dluhové financování pro způsobilé malé a střední podniky v souladu s čl. 37 odst. 4 tohoto nařízení.

Každý členský stát, který se hodlá na těchto finančních nástrojích podílet, přispívá částkou, jež je v souladu s potřebami malých a středních podniků v daném členském státě týkajícími se dluhového financování a s odhadovanou poptávkou po takovémto dluhovém financování malých a středních podniků, přičemž zohlední předběžné posouzení uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. a). Tento podíl není v žádném případě vyšší než 7 % přídelu z EFRR a EZFRV pro tento členský stát. Celkový příspěvek do EFRR a EZFRV od všech zúčastněných členských států podléhá globálnímu stropu ve výši 8 500 000 000 EUR (ceny na úrovni roku 2011).

Dojde-li Komise po konzultaci s EIB k závěru, že celkový minimální příspěvek na nástroj, který představuje úhrn příspěvků všech zúčastněných členských států, je nedostatečný, a to při řádném zohlednění minimálního kritického množství definovaného v předběžném posouzení uvedeném v odst. 4 písm. a), provádění finančního nástroje se ukončí a příspěvky se vrátí členským státům.

Nemohou-li se členský stát a EIB shodnout na podmínkách dohody o financování uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. c) tohoto článku, členský stát podá žádost o změnu programu zmíněného v odst. 4 prvním pododstavci písm. b) a přerozdělí příspěvek ve prospěch jiných programů a priorit v souladu s požadavky na tematické zaměření.

Jsou-li splněny podmínky pro ukončení příspěvku členského státu na nástroj stanovené v dohodě o financování mezi dotyčným členským státem a EIB uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. c), členský stát podá žádost o změnu

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

programu zmíněného v odst. 4 prvním pododstavci písm. b) a přerozdělí zbývající příspěvek ve prospěch jiných programů a priorit v souladu s požadavky na tematické zaměření.

Je-li ukončena účast některého členského státu, tento členský stát podá žádost o změnu programu. Zruší-li se nevyužité rozpočtové prostředky na závazky, uvolní se tyto zrušené prostředky opět pro dotčený členský stát, aby mohly být využity v rámci jiných programů a priorit v souladu s požadavky na tematické zaměření.

3. Malé a střední podniky, které jsou příjemci nového dlouhového financování, se v důsledku nového portfolia vytvořeného finančním zprostředkovatelem v rámci finančního nástroje uvedeného v odstavci 2, považují za konečné příjemce příspěvku z EFRR a EZFRV na dotýčný finanční nástroj.

4. Finanční příspěvek uvedený v odstavci 2 musí splňovat tyto podmínky:

a) odchylně od čl. 37 odst. 2 je založen na předběžném posouzení na úrovni Unie, které provede EIB a Komise;

Na základě dostupných zdrojů údajů o bankovním dluhovém financování a malých a středních podnicích předběžné posouzení mimo jiné obsahuje analýzu potřeb malých a středních podniků v oblasti financování na úrovni Unie, podmínky a potřeby v oblasti financování malých a středních podniků i informace o schodku financování malých a středních podniků v jednotlivých členských státech, profil hospodářské a finanční situace malých a středních podniků na úrovni členských států, minimální kritické množství souhrnných příspěvků, rozsah odhadovaného celkového objemu půjček, který tyto příspěvky vytvářejí, a přidanou hodnotu.

b) je poskytován každým zúčastněným členským státem jako součást jediného specializovaného národního programu na základě finančního příspěvku z EFRR a EZFRV podporujícího tematický cíl stanovený v čl. 9 prvním pododstavci odst. 3;

c) podléhá podmínkám stanoveným v dohodě o financování uzavřené mezi každým zúčastněným členským státem a EIB, včetně mimo jiné:

- i) úkolů a povinností EIB včetně odměny;
- ii) minimálního pákového efektu, jehož má být dosaženo podle jasně stanovených milníků během období způsobilosti uvedeného v čl. 65 odst. 2;
- iii) podmínek pro nové dluhové financování;
- iv) ustanovení týkajících se nezpůsobilých činností a kritérií pro vyloučení;

v) harmonogramu plateb;

vi) sankcí v případě špatného výkonu finančních zprostředkovatelů;

vii) výběru finančních zprostředkovatelů

viii) monitorování, podávání zpráv a auditu;

ix) viditelnosti;

x) podmínek pro vypovězení dohody;

Pro účely provádění nástroje uzavře EIB smluvní ujednání s vybranými finančními zprostředkovateli;

d) v případě, že dohoda o financování uvedená v písm. c) není uzavřena do šesti měsíců od přijetí programu podle písm. b), má členský stát právo tento příspěvek přerozdělit ve prospěch jiných programů a priorit v souladu s požadavky na tematické zaměření.

Za účelem zajištění jednotných podmínek k provádění tohoto článku Komise přijme prováděcí akt, jímž stanoví vzor dohody o financování uvedené v prvním pododstavci písm. c). Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

5. V každém zúčastněném členském státě musí být dosažen minimální pákový efekt v rámci milníků stanovených v dohodě o financování uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. c), který se počítá jako poměr mezi novým dluhovým financováním pro způsobilé malé a střední podniky pocházejícím od finančních zprostředkovatelů a odpovídajícím příspěvkem dotýčného členského státu z EFRR a EZFRV na finanční nástroje. Tento minimální pákový efekt se může v jednotlivých zúčastněných členských státech lišit.

Nedosáhne-li finanční zprostředkovatel minimálního pákového efektu stanoveného v dohodě o financování uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. c), je smluvně zavázán platit sankce ve prospěch zúčastněného členského státu, a to v souladu s podmínkami stanovenými v dohodě o financování.

Skutečnost, že finanční zprostředkovatel nedosáhl minimálního pákového efektu stanoveného v dohodě o financování, nemá vliv na poskytnuté záruky ani na příslušné sekuritizační transakce.

6. Odchylně od čl. 38 odst. 2 prvního pododstavce mohou být finanční příspěvky uvedené v odstavci 2 tohoto článku uloženy na oddělené účty podle členských států nebo, pokud s tím souhlasí dva nebo více zúčastněných členských států, na jediný účet všech těchto členských států, a mohou být použity v souladu se specifickými cíli programů, z nichž jsou příspěvky poskytovány.

7. Odchylně od čl. 41 odst. 1 a 2, pokud jde o finanční příspěvky uvedené v odstavci 2 tohoto článku, vychází žádost členského státu o platbu předložená Komisi ze 100 % výše částek, které má členský stát uhradit EIB v souladu s rozpisem stanoveným v dohodě o financování uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. c) tohoto článku. Tyto žádosti o platbu jsou založeny na částkách požadovaných EIB, které se považují za nezbytné pro pokrytí závazků v souvislosti se smlouvami o zárukách nebo sekuritizačními transakcemi, které mají být dokončeny během tří následujících měsíců. Platby členských států EIB se provádějí bezodkladně a v každém případě před přijetím závazků ze strany EIB.

8. Při uzavření programu představují způsobilé výdaje celkovou částku příspěvků z programu vyplacenou na finanční nástroj, která odpovídá:

- a) u činností uvedených v odst. 2 prvním pododstavci písm. a) tohoto článku zdrojům uvedeným v čl. 42 odst. 3 prvním pododstavci písm. b);
- b) u činností uvedených v odst. 2 prvním pododstavci písm. b) tohoto článku souhrnné částce nového dluhového financování vyplývajícího ze sekuritizačních transakcí vyplacené způsobilým malým a středním podnikům nebo v jejich prospěch v průběhu období způsobilosti uvedeného v čl. 65 odst. 2.

9. Pro účely článků 44 a 45 se nevyžádané záruky a částky získané zpět v souvislosti s nelimitovanými zárukami, respektive se sekuritizačními transakcemi považují za zdroje znovu vložené do finančních nástrojů. Po skončení finančních nástrojů se čistý likvidační zisk po odečtení nákladů, poplatků a plateb dlužných částek věřitelům, které mají přednost před platbami poskytnutými z EFRR a EZFRV, vrátí příslušným členským státům v poměrné výši k jejich příspěvkům do finančního nástroje.

10. Zpráva uvedená v čl. 46 odst. 1 obsahuje následující dodatečné prvky:

- a) celkovou výši podpory z EFRR a EZFRV vloženou do finančního nástroje, pokud jde o nelimitované záruky nebo sekuritizační transakce, podle programu a priority nebo opatření;
- b) pokrok při vytváření nového dluhového financování pro způsobilé malé a střední podniky v souladu s čl. 37 odst. 4.

11. Bez ohledu na čl. 93 odst. 1 lze zdroje přidělené na nástroje podle odstavce 2 tohoto článku použít za účelem vytvoření nového dluhového financování pro malé a střední

podniky na celém území členského státu bez ohledu na kategorie regionů, není-li v dohodě o financování uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. c) uvedeno jinak.

12. Článek 70 se nevztahuje na programy vytvořené za účelem provádění finančních nástrojů podle tohoto článku.

Článek 40

Řízení a kontrola finančních nástrojů

1. Subjekty určené v souladu s článkem 124 tohoto nařízení pro EFRV, Fond soudržnosti, ESF a ENRF a v souladu s článkem 65 nařízení o EZFRV pro EZFRV neprovádějí u operací, které zahrnují finanční nástroje prováděné podle čl. 38 odst. 1 písm. a), ověřování na místě. Tyto určené subjekty dostávají pravidelně zprávy o kontrolách od subjektů pověřených prováděním těchto finančních nástrojů.

2. Subjekty odpovědné za audit programů neprovádějí auditu operací zahrnujících použití finančních nástrojů prováděných podle čl. 38 odst. 1 písm. a) a systémů řízení a kontroly týkajících se těchto finančních nástrojů. Zprávy o kontrolách jim pravidelně předávají auditóři jmenovaní v dohodách o zřízení těchto finančních nástrojů.

3. Subjekty odpovědné za audit programů mohou provádět auditu na úrovni konečných příjemců pouze tehdy, nastane-li alespoň jedna z těchto situací:

- a) na úrovni řídicího orgánu nebo na úrovni subjektů provádějících finanční nástroje nejsou k dispozici podklady poskytující důkazy o podpoře poskytované z finančního nástroje konečným příjemcům a o tom, že tato podpora byla použita k zamýšleným účelům v souladu s platnými právními předpisy;
- b) existují důkazy o tom, že dokumenty, které jsou k dispozici na úrovni řídicího orgánu nebo orgánů provádějících finanční nástroje, nejsou pravdivým a přesným záznamem poskytnuté podpory.

4. Komisi je v souladu s článkem 149 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci týkající se řízení a kontroly finančních nástrojů uvedených v čl. 38 odst. 1 písm. b), včetně kontrol, které mají být prováděny řídicími a auditními orgány, opatření pro uchovávání podkladů, prvků, které mají být doloženy podklady, a řídicích, kontrolních a auditních mechanismů. Komise oznámí uvedené akty v přenesené pravomoci současně Evropskému parlamentu a Radě do 22. dubna 2014

5. Subjekty provádějící finanční nástroje jsou odpovědné za zajištění toho, aby byly podklady k dispozici, a nesmí ukládat konečným příjemcům požadavky na vedení záznamů, jež by překračovaly nezbytné minimum, které jim umožňuje tuto povinnost plnit.

Článek 41

Žádosti o platby včetně plateb pokrývajících výdaje na finanční nástroje

1. Pokud jde o finanční nástroje uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. a) a finanční nástroje uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. b) prováděné v souladu s čl. 38 odst. 4 písm. a) a b), jsou v jednotlivých fázích podávány žádosti o průběžné platby příspěvků z programu vyplácených na dotyčný finanční nástroj během období způsobilosti stanoveného v čl. 65 odst. 2 (dále jen „období způsobilosti“) v souladu s těmito podmínkami:

a) částka příspěvku z programu vyplácená na dotyčný finanční nástroj, která je obsažena v každé žádosti o průběžnou platbu podané během období způsobilosti, nesmí překročit 25 % celkové částky příspěvků z programu na finanční nástroj podle příslušné dohody o financování odpovídající výdajům ve smyslu čl. 42 odst. 1 písm. a), b) a d), která má být vyplacena během období způsobilosti; žádosti o průběžnou platbu podané po uplynutí období způsobilosti obsahují celkovou částku způsobilých výdajů ve smyslu článku 42;

b) každá žádost o průběžnou platbu uvedená v písmenu a) tohoto odstavce může obsahovat až 25 % celkové částky vnitrostátního spolufinancování uvedené v čl. 38 odst. 9, která má být vyplacena na dotyčný finanční nástroj, nebo na úrovni konečných příjemců výdajů ve smyslu čl. 42 odst. 1 písm. a), b) a d), a to během období způsobilosti;

c) následné žádosti o průběžnou platbu podané během období způsobilosti se podávají teprve:

i) v případě druhé žádosti o průběžnou platbu poté, co bylo nejméně 60 % částky, která byla předmětem první žádosti o průběžnou platbu, vynaloženo jako způsobilé výdaje ve smyslu čl. 42 odst. 1 písm. a), b) a d);

ii) v případě třetí a jakékoli další žádosti o průběžnou platbu poté, co bylo nejméně 85 % částky, která byla předmětem předchozích žádostí o průběžnou platbu, vynaloženo jako způsobilé výdaje ve smyslu čl. 42 odst. 1 písm. a), b) a d);

d) každá žádost o průběžnou platbu, která uvádí výdaje související s finančními nástroji, samostatně uvede celkovou částku příspěvků z programu na dotyčný finanční nástroj a částky vyplácené jako způsobilé výdaje ve smyslu čl. 42 odst. 1 písm. a), b) a d).

Při uzavření programu musí žádost o výplatu konečného zůstatku obsahovat celkovou částku způsobilých výdajů podle článku 42.

2. Pokud jde o finanční nástroje uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. b) prováděné v souladu s čl. 38 odst. 4 písm. c), zahrnují žádosti o průběžné platby a o výplatu konečného zůstatku celkovou částku plateb provedených řídicím orgánem za účelem investice do konečných příjemců podle čl. 42 odst. 1 písm. a) a b).

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, jimiž se stanoví pravidla pro zrušení plateb na finanční nástroje a následné úpravy žádostí o platby.

4. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku Komise přijímá prováděcí akty, jimiž stanoví vzory, které mají být použity při podávání dodatečných informací týkajících se finančních nástrojů v souvislosti s žádostmi o platby podávanými Komisí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

Článek 42

Způsobilé výdaje při uzavření

1. Při uzavření programu představují způsobilé výdaje finančního nástroje celkovou skutečně vyplacenou částku příspěvků z programu, nebo v případě záruk částku vyčleněnou, prostřednictvím finančního nástroje během období způsobilosti, která odpovídá:

a) platbám poukázaným konečným příjemcům a v případech uvedených v čl. 37 odst. 7 platbám ve prospěch konečných příjemců;

b) prostředkům vyčleněným na smlouvy o zárukách, bez ohledu na to, zda dosud nejsou splacené nebo zda se již staly splatnými, aby bylo možno vyplatit případné vznesené nároky na úhradu ztrát, které byly vypočteny na základě obezřetného předběžného posouzení rizik a které zahrnují více částek příslušných nových půjček či jiných rizikových nástrojů pro nové investice do konečných příjemců;

c) kapitalizovaným subvencím úrokových sazeb nebo subvencím poplatků za záruky, jež mají být zaplacený za období nepřesahující 10 let po období způsobilosti, použitým v kombinaci s finančními nástroji, zaplacenými na účelově vázaný účet zřízený zvlášť k tomuto účelu, pro účinné vyplacení po období způsobilosti, avšak v souvislosti s půjčkami nebo jinými rizikovými nástroji použitými k úhradě investic do konečných příjemců během období způsobilosti;

d) úhradě vynaložených nákladů týkajících se správy nebo úhradě poplatků za správu finančního nástroje.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, jimiž se stanoví zvláštní pravidla týkající se zavedení systému kapitalizace ročních splátek pro subvence úrokových sazeb a subvence poplatků za záruky uvedené v prvním pododstavci písm. c).

2. V případě akciových nástrojů a mikroúvěrů lze kapitalizované náklady nebo poplatky týkající se správy, jež mají být placeny po dobu nepřesahující šesti let po skončení období způsobilosti, pokud jde o investice do konečných příjemců, které byly provedeny v tomto období způsobilosti a na něž se nemohou vztahovat články 44 nebo 45, považovat za způsobilé výdaje, pokud jsou placeny na účelově vázaný účet zřízený zvlášť k tomuto účelu.

3. V případě akciových nástrojů zaměřených na podniky uvedených v čl. 37 odst. 4, v souvislosti s nimiž byla do 31. prosince 2017 podepsána dohoda o financování uvedená v čl. 38 odst. 7 prvním pododstavci písm. b) a které do konce období způsobilosti investovaly alespoň 55 % programových prostředků vyčleněných v rámci příslušné dohody o financování, je možné omezené částky plateb investic do konečných příjemců, které mají být uskutečňovány po dobu nepřesahující čtyři roky po skončení období způsobilosti, považovat za způsobilé výdaje, pokud jsou vypláceny na účelově vázaný účet zřízený zvlášť k tomuto účelu a za předpokladu, že jsou dodržována pravidla státní podpory a splněny všechny níže uvedené podmínky.

Částka poukázaná na účelově vázaný účet:

- a) se použije pouze na následné investice do konečných příjemců, kteří v období způsobilosti obdrželi počáteční kapitálové investice z finančního nástroje, jež jsou stále zcela nebo částečně nesplaceny,
- b) se použije výhradně na následné investice, které mají být provedeny v souladu s tržními standardy a smluvními ujednáními, které tržním standardům odpovídají, jsou omezeny na minimum nutné ke stimulaci společného investování ze strany soukromého sektoru a musí zajišťovat kontinuitu financování pro cílové podniky tak, aby investice byly přínosné pro veřejné i soukromé investory,
- c) nepřekročí 20 % způsobilých výdajů akciového nástroje uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), z jehož stropu se odečtou kapitálové zdroje a výnosy vrácené do tohoto akciového finančního nástroje během období způsobilosti.

Veškeré částky poukázané na účelově vázaný účet, které nejsou využity pro investice do konečných příjemců uskutečněné v období uvedeném v prvním pododstavci, se použijí v souladu s článkem 45.

4. Způsobilé výdaje zveřejněné podle odstavců 1 a 2 nesmí překročit:

a) celkovou výši podpory z fondů ESI vyplacenou pro účely odstavců 1 a 2; a

b) odpovídající vnitrostátní spolufinancování.

5. Náklady a poplatky na správu uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. d) a v odstavci 2 tohoto článku mohou být účtovány subjektem provádějícím fond fondů nebo subjekty provádějícími finanční nástroje podle čl. 38 odst. 4 písm. a) a b) a nesmějí překročit prahové hodnoty stanovené v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v odstavci 6 tohoto článku. Zatímco správní náklady zahrnují položky přímých i nepřímých nákladů hrazené na základě vykázaných výdajů, správní poplatky vycházejí ze smluvené ceny za poskytované služby, která byla stanovena v rámci konkurenčního tržního procesu, je-li to relevantní. Správní náklady a poplatky musí vycházet z metodiky výpočtu založené na výkonnosti.

Správní náklady a poplatky mohou zahrnovat poplatky za zprostředkování. Pokud jsou poplatky za zprostředkování nebo jakákoli jejich část účtovány konečným příjemcům, nesmí být vykázaný jako způsobilé výdaje.

Správní náklady a poplatky, včetně nákladů a poplatků vzniklých při přípravných pracích v souvislosti s dotčeným finančním nástrojem před podpisem příslušné dohody o financování, jsou způsobilými výdaji ode dne podpisu této dohody.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, které stanoví zvláštní pravidla ohledně kritérií pro výpočet správních nákladů a poplatků na základě výkonnosti a příslušných prahových hodnot a pravidla pro úhradu kapitalizovaných správních nákladů a poplatků v případě akciových nástrojů a mikroúvěrů.

Článek 43

Úroky a další výnosy vytvářené podporou finančních nástrojů poskytovanou z fondů ESI

1. Podpora z fondů ESI poskytovaná na finanční nástroje se poukazuje na úročené účty vedené u finančních institucí v členských státech a je na přechodnou dobu investována v souladu se zásadami řádného finančního řízení.

2. Úroky a jiné výnosy, jež připadají na podporu fondů ESI poskytovanou na finanční nástroje, se používají ke stejným účelům – včetně úhrady vynaložených nákladů nebo poplatků za správu finančního nástroje v souladu s čl. 42 odst. 1 prvním pododstavcem písm. d) a výdajů vynakládaných v souladu s čl. 42 odst. 2 – jako počáteční podpora fondů ESI buď v rámci téhož finančního nástroje, nebo po skončení dotčeného finančního nástroje u jiných finančních nástrojů nebo forem podpory v souladu se specifickými cíli stanovenými v rámci určité priority až do konce období způsobilosti.

3. Řídicí orgán zajistí vedení přiměřených záznamů o použití úroků a jiných výnosů.

Článek 44

Opakované použití prostředků připadajících na podporu z fondů ESI až do skončení období způsobilosti

1. Zdroje vložené zpět do finančních nástrojů a pocházející z investic nebo z uvolnění prostředků vyčleněných na smlouvy o zárukách, včetně kapitálových splátek a výnosů a jiných příjmů, jako jsou úroky, poplatky za záruky, dividendy, kapitálové výnosy nebo jiné příjmy vytvořené investicemi, které mohou být připsány podpoře z fondů ESI, se až do výše nezbytných částek a v pořadí dohodnutém v příslušných dohodách o financování znovu použijí k těmto účelům:

- a) na další investice prostřednictvím stejných nebo jiných finančních nástrojů v souladu se specifickými cíli stanovenými v rámci určité priority;
- b) k případnému preferenčnímu odměňování soukromých investorů nebo veřejných investorů působících podle zásady tržní ekonomiky, kteří poskytují doplňkové zdroje, jež odpovídají výši podpory z fondů ESI poskytované na finanční nástroj, nebo kteří se podílejí na investicích na úrovni konečných příjemců;
- c) v příslušných případech k úhradě vynaložených nákladů na správu nebo úhradu poplatků za správu finančního nástroje.

Potřeba a míra preferenčního odměňování podle prvního pododstavce písm. b) se určí v předběžném hodnocení. Preferenční odměňování nesmí překročit míru nezbytnou k vytvoření pobídek pro přilákání doplňkových soukromých zdrojů a nesmí příliš kompenzovat soukromé investory nebo veřejné investory působící v souladu se zásadou tržní ekonomiky. Sladění zájmů se zajistí přiměřeným sdílením rizika a zisku a musí být provedeno na běžném komerčním základě a být slučitelné s pravidly Unie pro státní podporu.

2. Řídicí orgán zajistí vedení přiměřených záznamů o použití zdrojů uvedených v odstavci 1.

Článek 45

Využití zdrojů po skončení období způsobilosti

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby se zdroje vložené zpět do finančních nástrojů, včetně kapitálových splátek a výnosů a dalších příjmů vytvořených po dobu nejméně osmi let po skončení období způsobilosti, které

mohou být připsány podpoře z fondů ESI poskytované na finanční nástroje podle článku 37, využívaly v souladu s cíli programu nebo programů, buď v rámci téhož finančního nástroje, nebo poté, co tyto zdroje opustí finanční nástroj, u jiných finančních nástrojů, za předpokladu, že v obou případech posouzení tržních podmínek prokáže, že je i nadále zapotřebí takové investice nebo jiných forem podpory.

Článek 46

Zpráva o provádění finančních nástrojů

1. Řídicí orgán zašle Komisi zvláštní zprávu o operacích zahrnujících použití finančních nástrojů jako přílohu k výroční zprávě o provádění.

2. Zvláštní zpráva uvedená v odstavci 1 obsahuje u každého finančního nástroje tyto informace:

- a) uvedení programu a priority nebo opatření, v jejichž rámci se podpora z fondů ESI poskytuje;
- b) popis finančního nástroje a prováděcích opatření;
- c) určení orgánů provádějících finanční nástroje, případně orgánů provádějících fondy fondů, jak je uvedeno v čl. 38 odst. 1 písm. a) a čl. 38 odst. 4 písm. a), b) a c) a finančních zprostředkovatelů uvedených v čl. 38 odst. 6;
- d) celková výše příspěvků z programu v členění podle priorit nebo opatření, které byly vyplaceny na finanční nástroj;
- e) celková výše podpory vyplacené konečným příjemcům nebo v jejich prospěch nebo vázané ve smlouvách o zárukách prostřednictvím finančního nástroje, a to na investice u konečných příjemců a také na vzniklé správní náklady nebo zaplacené správní poplatky, v členění podle programů, priorit nebo opatření;
- f) výkonnost finančního nástroje, včetně pokroku při jeho vytváření a při výběru subjektů provádějících finanční nástroj, včetně subjektu provádějícího fond fondů;
- g) úroky a jiné výnosy vytvořené díky podpoře z fondů ESI poskytnuté finančnímu nástroji a programové zdroje vložené zpět do finančních nástrojů a pocházející z investic, jak je uvedeno v člincích 43 a 44;
- h) pokrok při vytváření předpokládaného pákového efektu investic provedených prostřednictvím finančního nástroje a hodnota investic a podílů;

- i) hodnota kapitálových investic oproti předchozím rokům;
- j) příspěvek finančního nástroje ke splnění ukazatelů dotyčné priority nebo opatření.

Informace podle prvního pododstavce písm. h) a j) mohou být uvedeny pouze v příloze k výročním zprávám o provádění programu, jež budou předloženy v roce 2017 a 2019, a v závěrečné zprávě o provádění programu. Oznamovací povinnosti uvedené v prvním pododstavci písm. a) až j) se nepoužijí na úrovni konečných příjemců.

3. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku přijme Komise prováděcí akty, jimiž stanoví vzory, které se mají používat při podávání zpráv o finančních nástrojích Komisi. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

4. Počínaje rokem 2016 Komise každoročně do šesti měsíců od uplynutí lhůty pro předložení výročních zpráv o provádění uvedených v čl. 111 odst. 1 pro EFRR, ESF a Fond soudržnosti, v článku 75 nařízení o EZFRV pro EZFRV a v příslušných ustanoveních pravidel pro daný fond pro ENRF poskytne souhrn údajů o pokroku dosaženém při financování a provádění finančních nástrojů, které zaslaly řídicí orgány v souladu s tímto článkem. Tyto souhrny jsou předávány Evropskému parlamentu a Radě a jsou zveřejňovány.

HLAVA V

MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

KAPITOLA I

Monitorování

Oddíl I

Monitorování programů

Článek 47

Monitorovací výbor

1. Do tří měsíců ode dne oznámení rozhodnutí Komise o přijetí programu členskému státu zřídí členský stát po dohodě s řídicím orgánem a v souladu se svým institucionálním, právním a finančním rámcem výbor, jehož úkolem je monitorovat provádění programu. (dále jen „monitorovací výbor“).

Členský stát může pro více programů spolufinancovaných z fondů ESI zřídit jediný monitorovací výbor.

2. Každý monitorovací výbor vypracuje a přijme svůj jednací řád v souladu s institucionálním, právním a finančním rámcem daného členského státu.

3. Do tří měsíců ode dne, kdy bylo členským státům oznámeno rozhodnutí o přijetí programu spolupráce v rámci cíle Evropská územní spolupráce, zřídí členské státy účastníci se tohoto programu spolupráce a třetí země, které přijaly pozvání k účasti v tomto programu spolupráce, po dohodě s řídicím orgánem monitorovací výbor tohoto programu. Monitorovací výbor vypracuje a přijme svůj jednací řád.

Článek 48

Složení monitorovacího výboru

1. O složení monitorovacího výboru rozhodnou členské státy za předpokladu, že se monitorovací výbor skládá ze zástupců příslušných orgánů členských států a zprostředkujících subjektů a zástupců partnerů uvedených v článku 5. Zástupci partnerů jsou delegováni jako členové monitorovacího výboru příslušnými partnery transparentním postupem. Každý člen monitorovacího výboru může mít hlasovací právo.

Složení monitorovacího výboru programu v rámci cíle Evropská územní spolupráce dohodnou členské státy účastníci se programem a třetí země, které přijaly pozvání k účasti v programu spolupráce. Monitorovací výbor zahrnuje také příslušné zástupce uvedených členských států a třetích zemí. Monitorovací výbor může zahrnovat zástupce ESÚS, které provádí činnosti související s programem v rámci dané programové oblasti.

2. Seznam členů monitorovacího výboru se zveřejní.

3. Komise se účastní činnosti monitorovacího výboru jako poradce.

4. Pokud na program přispívá EIB, může se účastnit práce monitorovacího výboru jako poradce.

5. Monitorovacímu výboru předsedá zástupce členského státu nebo řídicího orgánu.

Článek 49

Funkce monitorovacího výboru

1. Monitorovací výbor se schází nejméně jednou za rok a posuzuje provádění programu a pokrok při plnění jeho cílů. Přitom zohledňuje finanční údaje, společné ukazatele a ukazatele specifické pro jednotlivé programy, včetně změn hodnoty ukazatelů výsledků, pokrok při plnění vyčíslených cílových hodnot a milníky vymezené ve výkonnostním rámci podle čl. 21 odst. 1 a případně výsledky kvalitativních analýz.

2. Monitorovací výbor se zabývá všemi aspekty, které ovlivňují výkonnost programu, včetně závěrů v rámci přezkumné výkonnosti.

3. Monitorovací výbor je konzultován v otázce jakýchkoli změn programu navrhovaných řídicím orgánem, a pokud uzná za vhodné, vydává k těmto změnám své stanovisko.

4. Monitorovací výbor může řídicímu orgánu sdělit připomínky ohledně provádění programu a jeho hodnocení, včetně opatření přijatých s cílem snížit administrativní zátěž příjemců. Monitorovací výbor sleduje opatření přijatá na základě jeho připomínek.

Článek 50

Zprávy o provádění

1. Od roku 2016 až do roku 2023 včetně předkládá každý členský stát Komisi výroční zprávu o provádění programu v předchozím rozpočtovém roce. Každý členský stát předloží Komisi závěrečnou zprávu o provádění programu pro EFRR, ESF a Fond soudržnosti a výroční zprávu o provádění pro EZFRV a ENRF ve lhůtě stanovené v pravidlech pro jednotlivé fondy.

2. Výroční zprávy o provádění obsahují klíčové informace o provádění programu a jeho priorit, co se týče finančních údajů, společných ukazatelů a ukazatelů specifických pro jednotlivé programy a vyčíslených cílových hodnot, včetně případných změn hodnoty ukazatelů výsledků, a počínaje výroční zprávou o provádění programu, jež má být předložena v roce 2017, milníků vymezených ve výkonnostním rámci. Předané údaje se týkají hodnot ukazatelů pro plně provedené operace, jakož i – je-li to možné – pro vybrané operace s ohledem na fázi provádění. Rovněž uvádějí souhrnný přehled zjištění všech hodnocení programu, která jsou k dispozici z předchozího rozpočtového roku, a jakýchkoli záležitostí, které ovlivňují výkonnost programu, a přijatá opatření. Ve výroční zprávě o provádění, jež má být předložena v roce 2016, mohou být rovněž, je-li to podstatné, uvedena opatření přijatá za účelem splnění předběžných podmínek.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou být zvláštní pravidla týkající se údajů, které mají být předány pro ESF, stanoveny v nařízení o ESF.

4. Výroční zpráva o provádění, jež má být předložena v roce 2017, popisuje a zároveň analyzuje informace uvedené v odstavci 2 a pokrok při dosahování cílů programu, včetně příspěvku fondů ESI ke změnám hodnoty ukazatelů výsledků, pokud to příslušná hodnocení programu dokazují. Výroční zpráva o provádění programu uvádí opatření přijatá ke splnění předběžných podmínek, které v době schválení programů nebyly naplněny. Zpráva rovněž posuzuje provádění opatření zohledňujících zásady uvedené v článcích 7 a 8, úlohu partnerů uvedených v článku 5 při provádění programu a informuje o podpoře cílů týkajících se změny klimatu.

5. Výroční zpráva o provádění, jež má být předložena v roce 2019, a závěrečná zpráva o provádění pro fondy ESI musí kromě informací a hodnocení uvedených v odstavcích 2 a 3

obsahovat rovněž informace o cílech programu a jeho přínosu pro strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a zhodnotit pokrok při jejich dosahování.

6. Aby byly přípustné, musí výroční zprávy o provádění uvedené v odstavcích 1 až 4 obsahovat všechny informace požadované v uvedených odstavcích a v pravidlech pro daný fond.

O tom, že určitá výroční zpráva o provádění není přípustná, vyrozumí Komise členský stát do 15 pracovních dnů ode dne jejího obdržení; pokud tak Komise neučiní, má se za to, že je dotyčná zpráva přípustná.

7. Komise výroční zprávy a závěrečnou zprávu o provádění přezkoumá a uvědomí členský stát o svých připomínkách do dvou měsíců od obdržení výroční zprávy o provádění programu a do pěti měsíců od obdržení závěrečné zprávy o provádění programu. Pokud Komise nesdělí své připomínky v těchto lhůtách, považují se zprávy za schválené.

8. Komise může řídicímu orgánu sdělit připomínky ohledně jakýchkoli záležitostí, které značně ovlivňují provádění programu. Jsou-li takové připomínky vysloveny, poskytne řídicí orgán veškeré nezbytné informace, které s těmito připomínkami souvisejí, a případně do tří měsíců vyrozumí Komisi o přijatých opatřeních.

9. Výroční a závěrečná zpráva o provádění programu, jakož i jejich shrnutí určené občanům, se zpřístupní veřejnosti.

Článek 51

Výroční přezkumné jednání

1. Každoročně od roku 2016 do roku 2023 včetně se uspořádá výroční přezkumné jednání mezi Komisí a každým členským státem za účelem posouzení výkonnosti jednotlivých programů s ohledem na výroční zprávu o provádění programu a na případné připomínky Komise.

2. Výroční přezkumné jednání se může zabývat více než jedním programem. V letech 2017 a 2019 se bude výroční přezkumné jednání zabývat všemi programy v členském státu a rovněž zohlední zprávy o pokroku předložené v dotyčných letech členským státem v souladu s článkem 52.

3. Odchylně od odstavce 1 se mohou členský stát a Komise dohodnout, že v některých letech kromě let 2017 a 2019 výroční přezkumné jednání ohledně některého programu neuspořádají.

4. Výročnímu přezkumnému jednání předsedá Komise nebo, požaduje-li to členský stát, spolupředsedají mu členský stát a Komise.

5. Členské státy zajistí, aby po skončení výročního přezkumného jednání byla učiněny vhodné kroky v reakci na připomínky Komise o záležitostech, které významným způsobem ovlivňují provádění programu, a případně Komisi do tří měsíců informují o přijatých opatřeních.

Oddíl II

Strategický pokrok

Článek 52

Zpráva o pokroku

1. Do 31. srpna 2017 předloží členský stát Komisi zprávu o pokroku při provádění dohody o partnerství ke dni 31. prosince 2016 a do 31. srpna 2019 zprávu o pokroku při provádění uvedené dohody dni 31. prosince 2018.

2. Zpráva o pokroku musí zahrnovat a analyzovat tyto informace:

- a) změny rozvojových potřeb, které v členském státě nastaly od přijetí dohody o partnerství;
- b) pokrok při plnění strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a při plnění zvláštních úkolů jednotlivých fondů uvedených v čl. 4 odst. 1 prostřednictvím příspěvu fondů ESI ke splnění vybraných tematických cílů, a to zejména s ohledem na milníky stanovené ve výkonnostním rámci pro jednotlivé programy a na podporu cílů v oblasti změny klimatu;
- c) zda byla opatření přijatá ke splnění použitelných předběžných podmínek stanovených v dohodě o partnerství, jež ke dni jejího přijetí nebyly splněny, prováděna v souladu se stanoveným harmonogramem. Toto písmeno se použije pouze na zprávu o pokroku, která má být předložena v roce 2017;
- d) provádění mechanismů k zajištění koordinace mezi fondy ESI a dalšími nástroji Unie a vnitrostátními finančními nástroji a EIB;
- e) provádění integrovaného přístupu k územnímu rozvoji nebo přehled provádění integrovaných přístupů založených na programech, včetně pokroku dosaženého v prioritních oblastech stanovených pro spolupráci;
- f) případně opatření přijatá k posílení způsobilosti orgánů členských států a příjemců spravovat a využívat fondy ESI;
- g) přijatá opatření a dosažený pokrok, pokud jde o snížení administrativní zátěže pro příjemce;

h) úloha partnerů uvedených v článku 5 při provádění dohody o partnerství.

i) přehled opatření přijatých v souvislosti s uplatňováním horizontálních principů uvedených v článcích 5, 7 a 8 a cílů politiky při provádění fondů ESI.

3. Pokud Komise do dvou měsíců ode dne předložení zprávy o pokroku zjistí, že předložené informace jsou neúplné nebo nejasné do té míry, že to významně ovlivňuje kvalitu a spolehlivost dotčeného posouzení, může si od členského státu vyžádat další informace za předpokladu, že tím nezpůsobí neopodstatněné prodlevy a že údajnou nejasnost a nespolehlivost zdůvodní. Členský stát poskytne Komisi požadované informace ve lhůtě tří měsíců a případně zprávu o pokroku odpovídajícím způsobem upraví.

4. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku Komise přijímá provádění akty, jimiž stanoví vzor, který má být použit pro předložení zprávy o pokroku. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 150 odst. 2.

Článek 53

Podávání zpráv ze strany Komise a rozprava o fondech ESI

1. Počínaje rokem 2016 předává Komise každoročně Evropskému parlamentu, Radě Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů souhrnnou zprávu o programech fondů ESI, která vychází z výročních zpráv o provádění programu, které členské státy předkládají podle článku 50, a spolu s ní souhrn zjištění z dostupných hodnocení programů. V letech 2017 a 2019 je tato souhrnná zpráva součástí strategické zprávy uvedené v odstavci 2.

2. V letech 2017 a 2019 vypracuje Komise strategické zprávy, v nichž shrne zprávy o pokroku předkládané členskými státy, a do 31. prosince 2017 a do 31. prosince 2019 je předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Tyto orgány se vyzvou, aby o nich vedly rozpravu.

3. Rada se při rozpravě o strategické zprávě soustředí zejména na příspěvu fondů ESI k dosažení cílů strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, a vyzývá se, aby tyto podklady připravila pro jarní zasedání Evropské rady.

4. Komise jednou za dva roky, počínaje rokem 2018, zařadí do své výroční zprávy o pokroku určené pro jarní zasedání Evropské rady oddíl, v němž shrne nejaktuálnější zprávy uvedené v odstavcích 1 a 2, zejména s ohledem na příspěvu fondů ESI k pokroku při plnění strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění.

KAPITOLA II

Hodnocení

Článek 54

Obecná ustanovení

1. Hodnocení se provádí za účelem zkvalitnění koncepce a provádění programů a také za účelem posouzení jejich účinnosti a dopadu. Dopad programů se hodnotí s ohledem na úkoly jednotlivých fondů ESI v souvislosti s realizací cílů podle strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a případně s ohledem na rozsah programu v souvislosti s HDP a nezaměstnaností v dané programové oblasti.

2. Členské státy poskytnou zdroje nezbytné pro provádění hodnocení a zajistí zavedení postupů pro tvorbu a sběr údajů potřebných pro hodnocení, včetně údajů týkajících se společných ukazatelů a případně i ukazatelů specifických pro jednotlivé programy.

3. Hodnocení provádějí interní nebo externí odborníci, kteří jsou funkčně nezávislí na řídicích orgánech, které jsou odpovědné za provádění programu. Bezprostředně po vstupu toto nařízení v platnost poskytne Komise návod, jak hodnocení provádět.

4. Všechna hodnocení se zpřístupní veřejnosti.

Článek 55

Předběžné hodnocení

1. Členské státy provádějí předběžná hodnocení s cílem zlepšit kvalitu koncepce jednotlivých programů.

2. Provádění předběžných hodnocení je povinností orgánu odpovědného za přípravu programů. Předběžná hodnocení se předkládají Komisi současně s programem a se shrnutím. Pravidla pro daný fond mohou stanovit prahové hodnoty, do jejichž výše lze předběžné hodnocení kombinovat s hodnocením jiného programu.

3. V rámci předběžných hodnocení se posuzují tyto prvky:

- a) přínos pro strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění s ohledem na zvolené tematické cíle a priority a při zohlednění vnitrostátních a regionálních potřeb a potenciálu pro rozvoj a poučení z předchozích programových období;
- b) vnitřní soudržnost navrhovaného programu nebo činnosti a jejich návaznost na ostatní příslušné nástroje;
- c) soulad mezi přidělováním rozpočtových prostředků a cíli programu;
- d) soulad vybraných tematických cílů, priorit a odpovídajících cílů programů s SSR, dohodou o partnerství a relevantními

doporučeními pro jednotlivé země, jež byla přijata v souladu s čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, a případně na vnitrostátní úrovni s národním programem reforem;

- e) relevance a srozumitelnost navržených ukazatelů programu;
- f) jak očekávané výstupy přispějí k výsledkům;
- g) zda jsou vyčíslené cílové hodnoty ukazatelů reálné s ohledem na plánovanou výši podpory z fondů ESI;
- h) odůvodnění navrhované formy podpory;
- i) přiměřenost lidských zdrojů a správní kapacity pro řízení programu;
- j) vhodnost postupů pro monitorování programu a shromažďování údajů nezbytných k provádění hodnocení;
- k) vhodnost zvolených milníků pro výkonnostní rámec;
- l) přiměřenost plánovaných opatření na podporu rovných příležitostí pro ženy a muže a opatření k předcházení jakékoli diskriminaci, zejména s ohledem na přístupnost pro osoby se zdravotním postižením;
- m) přiměřenost plánovaných opatření na podporu udržitelného rozvoje;
- n) opatření na zmírnění administrativní zátěže příjemců.

4. Předběžná hodnocení v případě potřeby zahrnují požadavky na strategické posuzování vlivů na životní prostředí stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ⁽¹⁾ s ohledem na potřebu přizpůsobit se změně klimatu.

Článek 56

Hodnocení během programového období

1. Řídicí orgán nebo členský stát vypracuje plán hodnocení, který může zahrnovat více programů. Tento plán se předkládá v souladu s pravidly pro daný fond.

2. Členské státy zajistí, aby byly pro hodnocení uvolněny příslušné kapacity.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30).

3. Během programového období řídicí orgán zajistí, aby hodnocení jednotlivých programů bylo prováděno na základě plánu hodnocení, a to včetně hodnocení k posouzení účinnosti, efektivity a dopadu, a aby se na každé hodnocení vztahovala vhodná následná opatření v souladu s pravidly pro daný fond. Nejméně jednou za programové období se v rámci hodnocení posoudí, jak podpora z fondů ESI přispěla k dosahování cílů jednotlivých priorit. Všechna hodnocení přezkoumává monitorovací výbor, který je zasílá Komisi.

4. Komise může hodnocení programů provádět z vlastního podnětu. Komise informuje řídicí orgán a výsledky zašle řídicímu orgánu a poskytne příslušnému monitorovacímu výboru.

5. Odstavce 1, 2 a 3 tohoto článku se nepoužijí na specializované programy uvedené v čl. 39 odst. 4 prvním pododstavci písm. b).

Článek 57

Následné hodnocení

1. Následná hodnocení provádí Komise nebo členské státy v úzké spolupráci s Komisí. V rámci těchto hodnocení je posuzována účinnost a efektivita fondů ESI a jejich přispění k plnění strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, a to s přihlédnutím k cílům stanoveným v rámci uvedené strategie Unie a v souladu se zvláštními požadavky stanovenými v pravidlech pro daný fond.

2. Následné hodnocení se dokončí do 31. prosince 2024.

3. Následná hodnocení specializovaných programů uvedených v čl. 39 odst. 4 prvním pododstavci písm. b) provede Komise, a to do 31. prosince 2019.

4. Komise pro každý z fondů ESI vypracuje do 31. prosince 2025 souhrnnou zprávu s přehledem hlavních závěrů následných hodnocení.

HLAVA VI

TECHNICKÁ POMOC

Článek 58

Technická pomoc z podnětu Komise

1. Z fondů ESI lze z podnětu Komise financovat opatření nezbytná pro provádění tohoto nařízení, která se zaměřují na přípravu, monitorování, správní a technickou pomoc, hodnocení, audit a kontrolu.

Opatření uvedená v prvním pododstavci mohou být prováděna buď přímo Komisí, nebo nepřímo subjekty a osobami, jimiž nejsou členské státy, v souladu s článkem 60 finančního nařízení.

Mezi opatření uvedená v prvním pododstavci může patřit zejména:

- a) pomoc při přípravě a posuzování projektů, včetně spolupráce s EIB;
- b) podpora zaměřená na posilování institucí a budování správních kapacit pro účinné řízení fondů ESI;
- c) studie související se zprávami Komise o fondech ESI a se zprávou o soudržnosti;
- d) opatření zaměřená na analýzu, řízení, monitorování, výměnu informací a provádění fondů ESI a opatření zaměřená na zavádění systémů kontroly a technickou a správní pomoc;
- e) hodnocení, znalecké zprávy, statistiky a studie (včetně těch, které mají obecnou povahu) týkající se stávající a budoucí činnosti fondů ESI, jež mohou být případně prováděny EIB;
- f) opatření k šíření informací, podpoře sítí, provádění komunikačních činností, zvyšování povědomí a podpoře spolupráce a výměny zkušeností, mimo jiné i s třetími zeměmi.
- g) instalace, provoz a propojení počítačových systémů pro řízení, monitorování, audit, kontrolu a hodnocení;
- h) opatření ke zdokonalování metod hodnocení a výměny informací o postupech hodnocení;
- i) opatření týkající se auditu;
- j) posilování celostátní a regionální kapacity, pokud je o plánování investic, posuzování potřeb, přípravu, návrh a provádění finančních nástrojů, společných akčních plánů a velkých projektů, včetně společných iniciativ s EIB;
- k) šíření osvědčených postupů s cílem pomoci členským státům posílit kapacity jejich příslušných partnerů uvedených v článku 5 a jejich zastřešujících organizací;
- l) opatření na identifikaci, upřednostnění a provádění strukturálních a správních reforem v reakci na hospodářské a sociální výzvy v členských státech, jež splňují podmínky stanovené v čl. 24 odst. 1.

Ve snaze zajistit větší efektivitu při sdělování informací široké veřejnosti a větší provázanost mezi komunikačními činnostmi z podnětu Komise přispějí prostředky, které byly v rámci tohoto nařízení vyčleněny na komunikaci, rovněž k institucionální komunikaci v oblasti politických priorit Unie, mají-li vztah k obecným cílům tohoto nařízení.

2. Pokud se předpokládá příspěvek z fondů ESI, stanoví Komise každý rok prostřednictvím prováděcích aktů své plány týkající se druhu opatření souvisejících s opatřeními uvedenými v odstavci 1.

Článek 59

Technická pomoc z podnětu členských států

1. Fondy ESI mohou z podnětu členského státu podporovat opatření v oblasti přípravy, řízení, monitorování, hodnocení, informování a komunikace, vytváření sítí, řešení stížností, kontroly a auditu. Členský stát může fondy ESI využívat na podporu opatření ke snížení administrativní zátěže příjemců, a to i prostřednictvím systémů pro elektronickou výměnu dat a opatření ke zvýšení způsobilosti orgánů členských států a příjemců spravovat a využívat tyto fondy. ESI fondy mohou být rovněž využívány na podporu opatření na posílení kapacit příslušných partnerů v souladu s čl. 5 odst. 3 písm. e) a podporu výměny osvědčených postupů mezi těmito partnery. Opatření uvedená v tomto odstavci se mohou týkat předchozích i následujících programových období.

2. V pravidlech pro daný fond lze stanovit další opatření, která mohou být financována z technické pomoci v rámci jednotlivých fondů ESI, případně vyloučit, která opatření takto financována být nemohou.

HLAVA VII

FINANČNÍ PODPORA Z FONDŮ ESI

KAPITOLA I

Podpora z fondů ESI

Článek 60

Určení míry spolufinancování

1. V rozhodnutí Komise o přijetí programu se stanoví míra nebo míry spolufinancování a maximální výše podpory z fondů ESI podle pravidel pro daný fond.

2. Opatření v oblasti technické pomoci prováděná z podnětu nebo z pověření Komise lze financovat ve 100 % výši.

Článek 61

Operace, které po dokončení vytvářejí čistý příjem

1. Tento článek se vztahuje na operace, které po dokončení vytvářejí čistý příjem. Pro účely tohoto článku se „čistým příjmem“ rozumí přítoky peněžních prostředků přímo od uživatelů zboží nebo služeb, které jsou poskytovány v rámci operace, například poplatky hrazené přímo uživateli za využívání infrastruktury, prodej nebo pronájem pozemků či budov nebo platby za služby po odečtení veškerých provozních nákladů a reprodukčních nákladů zařízení s krátkou životností vzniklých během příslušného období. Úspory provozních nákladů dosažené prostřednictvím operace se považují za čistý příjem, nejsou-li kompenzovány rovnocenným snížením provozních dotací.

Pokud nejsou pro spolufinancování způsobilé veškeré investiční náklady, přidělí se čistý příjem v poměrně vyšší na způsobilé a nezpůsobilé části investičních nákladů.

2. Způsobilé výdaje operace, která má být z fondů ESI spolufinancována, se předem snižují s ohledem na potenciál operace vytvářet čistý příjem během určitého referenčního období zahrnujícího jak provádění operace, tak i dobu po jejím dokončení.

3. Potenciální čistý příjem z operace se určí předem pomocí jedné z následujících metod, kterou pro určitý sektor, subsektor nebo druh operace zvolí řídicí orgán:

- a) použití paušální procentní sazby čistých příjmů pro daný sektor nebo subsektor na danou operaci, jak je stanoveno v příloze V nebo v kterémkoli aktu v přenesené pravomoci uvedeném v druhém, třetím a čtvrtém pododstavci.
- b) výpočet diskontovaného čistého příjmu z operace s přihlédnutím k referenčnímu období přiměřenému pro daný sektor nebo subsektor a použitelnému u dané operace, k běžně očekávané ziskovosti dané kategorie investice, k uplatnění zásady „znečišťovatel platí“ a případně ke kapitálu v souvislosti s relativní prosperitou daného členského státu nebo regionu.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat v řádně odůvodněných případech akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, pokud jde o změnu přílohy V přizpůsobením paušálních sazeb v ní stanovených při zohlednění údajů z minulých let, potenciál návratnosti nákladů a případně zásadu „znečišťovatel platí“.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, které stanoví paušální sazby pro sektory nebo subsektory v oblasti informačních a komunikačních technologií, výzkumu, vývoje, inovací a energetické účinnosti. Komise tyto akty v přenesené pravomoci oznámí Evropskému parlamentu a Radě nejpozději 30. června 2015.

Kromě toho je Komisi svěřena pravomoc přijímat v řádně odůvodněných případech akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, pokud jde o zařazení dalších sektorů nebo subsektorů, které spadají pod tematické cíle vymezené v čl. 9 prvním pododstavci a jsou podporovány z fondů ESI, do přílohy V.

Je-li použita metoda uvedená v prvním pododstavci písm. a), má se za to, že uplatněním paušální sazby je zohledněn veškerý čistý příjem vytvořený během provádění operace i po jejím dokončení, a tudíž se tento čistý příjem následně neodečítá od způsobilých výdajů operace.

Jestliže byla aktem v přenesené pravomoci v souladu s třetím a čtvrtým pododstavcem stanovena paušální sazba pro nový sektor nebo subsektor, může řídicí orgán rozhodnout, že u nových operací, jež mají vztah k danému sektoru nebo subsektoru, použije metodu uvedenou v prvním pododstavci písm. a).

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, které stanoví metodu uvedenou v prvním pododstavci písm. b). Je-li použita uvedená metoda, odečte se od způsobilých výdajů operace nejpozději v konečné žádosti o platbu předložené příjemcem čistý příjem vytvořený během provádění operace, který pochází ze zdrojů, jež nebyly při určování potenciálního čistého příjmu z operace zohledněny.

4. Metoda, kdy se čistý příjem odečítá od výdajů operace zahrnutých do žádosti o platbu, jež byla předložena Komisi, se určí v souladu s vnitrostátními předpisy.

5. Alternativně k použití metod uvedených v odstavci 3 se v okamžiku přijetí programu pro určitou prioritu nebo opatření, v jejichž rámci by se u všech operací, jež mají obdržet podporu v rámci této priority nebo tohoto opatření, mohla uplatnit jednotná paušální sazba podle odst. 3 prvního pododstavce písm. a), může na žádost členského státu snížit maximální míra spolufinancování uvedená v čl. 60 odst. 1. Toto snížení musí být přinejmenším rovnocenné částce, která vznikne vynásobením maximální míry spolufinancování ze strany Unie, jež vyplývá z pravidel týkajících se jednotlivých fondů, příslušnou paušální sazbou uvedenou v odst. 3 prvním pododstavci písm. a).

Je-li použita metoda uvedená v prvním pododstavci, má se za to, že uplatněním snížené míry spolufinancování je zohledněn veškerý čistý příjem vytvořený během provádění operace i po jejím dokončení, a tudíž se tento čistý příjem následně neodečítá od způsobilých výdajů operací.

6. Pokud není objektivně možné předem určit příjmy za použití metod uvedených v odstavcích 3 a 5, odečtou se od výdajů vykázaných Komisi čisté příjmy vytvořené do tří let od dokončení operace nebo do termínu pro předkládání dokladů pro uzavření programu, stanoveného ve zvláštních pravidlech pro jednotlivé fondy, podle toho, co nastane dříve.

7. Odstavce 1 až 6 se nevztahují na:

- a) operace nebo části operací, které jsou podporovány výhradně z ESF;
- b) operace, jejichž celkové způsobilé náklady před uplatněním odstavců 1 až 6 nepřesahují 1 000 000 EUR;
- c) vratnou pomoc, která musí být vrácena v plné výši, a na ceny;

d) technickou pomoc;

e) podporu z finančních nástrojů nebo v jejich prospěch;

f) operace, u nichž je podpora z veřejných zdrojů poskytována formou jednorázových částek či na základě standardní stupnice jednotkových nákladů;

g) operace prováděné v rámci společného akčního plánu;

h) operace, pro něž jsou částky nebo sazby podpory stanoveny v příloze I nařízení o EZFRV.

V případech, že členský stát použije odstavec 5, může bez ohledu na první pododstavec písm. b) tohoto odstavce zahrnout do příslušné priority nebo opatření operace, jejichž celkové způsobilé náklady před uplatněním odstavců 1 až 6 nepřekračují částku 1 000 000 EUR.

8. Odstavce 1 až 6 se navíc nevztahují na operace, u nichž podpora v rámci programu představuje:

- a) podporu *de minimis*;
- b) slučitelnou státní podporu malým a středním podnikům, u které je v souvislosti se státní podporou omezena intenzita nebo výše podpory;
- c) slučitelnou státní podporu, v jejímž případě bylo provedeno individuální ověření potřeb financování v souladu s platnými pravidly pro státní podporu.

Bez ohledu na první pododstavec, může řídicí orgán uplatnit ustanovení odstavců 1 až 6 na operace, které spadají pod první pododstavec písm. a) až c) tohoto odstavce, stanoví-li tak vnitrostátní předpisy.

KAPITOLA II

Zvláštní pravidla podpory z fondů ESI pro partnerství veřejného a soukromého sektoru

Článek 62

Partnerství veřejného a soukromého sektoru

Fondy ESI mohou být použity na podporu operací partnerství veřejného a soukromého sektoru. Tyto operace musí být v souladu s platnými právními předpisy, zejména s předpisy o poskytování státní podpory a o zadávání veřejných zakázek.

Článek 63

Příjemce u operací partnerství veřejného a soukromého sektoru

1. Odchylně od čl. 2 bodu 10 může být u operace partnerství veřejného a soukromého sektoru příjemcem buď:

- a) veřejnoprávní subjekt zahajující operaci nebo

b) subjekt soukromého práva určitého členského státu (dále jen „soukromý partner“), jenž byl nebo má být vybrán k provádění operace.

2. Veřejnoprávní subjekt, který je iniciátorem operace partnerství veřejného a soukromého sektoru, může navrhnout, aby byl pro účely podpory z fondů ESI příjemcem soukromý partner, který bude vybrán po schválení operace. V takovém případě je rozhodnutí o schválení podmíněno tím, že se řídicí orgán přesvědčí o tom, že vybraný soukromý partner splňuje a přebírá všechny příslušné povinnosti příjemce podle tohoto nařízení.

3. Soukromý partner vybraný k provedení operace může být coby příjemce během provádění nahrazen, vyžadují-li to podmínky partnerství veřejného a soukromého sektoru nebo finanční dohoda mezi soukromým partnerem a finanční institucí spolufinancující operaci. V takovém případě se příjemcem stává nahrazující soukromý partner nebo veřejnoprávní subjekt, pokud se řídicí orgán přesvědčí o tom, že nahrazující partner splňuje a přebírá všechny příslušné povinnosti příjemce podle tohoto nařízení.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, kterými stanoví dodatečná pravidla pro nahrazení příjemce a související povinnosti.

5. Nahrazení příjemce se nepovažuje za změnu vlastnictví ve smyslu čl. 71 odst. 1 písm. b), pokud toto nahrazení splňuje platné podmínky stanovené v odstavci 3 tohoto článku a v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 4 tohoto článku.

Článek 64

Podpora operací partnerství veřejného a soukromého sektoru

1. V případě operace partnerství veřejného a soukromého sektoru, kdy je příjemcem veřejnoprávní subjekt, mohou být výdaje související s operací partnerství veřejného a soukromého sektoru, jež vznikly soukromému partnerovi a tento je uhradil, považovány odchylem od čl. 65 odst. 2 za výdaje vzniklé příjemci a příjemcem uhrazené a mohou být zahrnuty do žádosti o platbu podané Komisi, pokud jsou splněny následující podmínky:

a) příjemce uzavřel dohodu o partnerství veřejného a soukromého sektoru se soukromým partnerem;

b) řídicí orgán ověřil, že výdaje vykázané příjemcem uhradil soukromý partner a že operace je v souladu s platnými unijními a vnitrostátními právními předpisy, programem a podmínkami podpory operace.

2. Platby příjemcům provedené s ohledem na výdaje, jež jsou zahrnuty v žádosti o platbu v souladu s odstavcem 1, jsou placeny na vázaný účet zřízený k tomuto účelu na jméno příjemce.

3. Prostředky převedené na vázaný účet uvedený v odstavci 2 se použijí na platby v souladu s dohodou o partnerství veřejného a soukromého sektoru, včetně veškerých plateb, které mají proběhnout v případě ukončení dohody o partnerství veřejného a soukromého sektoru.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, které stanoví minimální požadavky, jež musí být obsaženy v dohodách o partnerství veřejného a soukromého sektoru a jsou nezbytné pro uplatnění odchylky podle odstavce 1 tohoto článku, včetně ustanovení, jež souvisejí s ukončením dohody o partnerství veřejného a soukromého sektoru, a pro účely zajištění odpovídající auditní stopy.

KAPITOLA III

Způsobilost výdajů a trvalost

Článek 65

Způsobilost

1. Způsobilost výdajů se kromě případů, kdy jsou přímo v tomto nařízení nebo v pravidlech pro daný fond či na jejich základě stanovena zvláštní pravidla, určuje na základě vnitrostátních právních předpisů.

2. Výdaje jsou způsobilé pro poskytnutí příspěvku z fondů ESI, jestliže vznikly příjemci a byly uhrazeny v období ode dne předložení programu Komisi nebo od 1. ledna 2014 – podle toho, co nastane dříve – do 31. prosince 2023. Příspěvek z EZFRV na výdaje lze kromě toho poskytnout jen tehdy, jestliže byla odpovídající podpora platební agenturou skutečně vyplacena mezi 1. lednem 2014 a 31. prosincem 2023.

3. Odchylně od odstavce 2 jsou výdaje v rámci Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí způsobilé od 1. září 2013.

4. V případě nákladů hrazených podle čl. 67 odst. 1 prvního pododstavce písm. b) a c) musí být opatření, která tvoří základ pro poskytnutí náhrady, provedena v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2023.

5. Odchylně od odstavce 4 je počátečním dnem, pokud jde o náklady hrazené na základě čl. 67 odst. 1 prvního pododstavce písm. b) a c) u opatření v rámci Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí, 1. září 2013.

6. Operace nelze vybrat pro poskytnutí podpory z fondů ESI, pokud byly fyzicky dokončeny nebo plně provedeny dříve, než příjemce předloží žádost o financování v rámci programu řídicímu orgánu, a to bez ohledu na to, zda příjemce provedl všechny související platby či nikoli.

7. Tímto článkem nejsou dotčena pravidla způsobilosti technické pomoci z podnětu Komise stanovená v článku 58.

8. Tento odstavec se vztahuje na operace, jež během provádění vytvářejí čistý příjem a na něž se nevztahuje čl. 61 odst. 1 až 6.

Způsobilé výdaje operace, jež má být spolufinancována z fondů ESI, se sníží o čistý příjem, který nebyl zohledněn při schvalování operace a který byl přímo vytvořen pouze během jejího provádění nejpozději do okamžiku, kdy příjemce předloží závěrečnou žádost o platbu. Pokud nejsou pro spolufinancování způsobilé všechny výdaje, rozdělí se čisté příjmy v poměrné výši na způsobilé a nezpůsobilé části výdajů.

Tento odstavec se nevztahuje na:

- a) technickou pomoc;
- b) finanční nástroje;
- c) vratnou pomoc, která musí být vrácena v plné výši;
- d) ceny;
- e) operace podléhající pravidlům pro státní podporu;
- f) operace, u nichž je podpora z veřejných zdrojů poskytována formou jednorázových částek či na základě standardní stupnice jednotkových nákladů za předpokladu, že čisté příjmy byly zohledněny předběžně,
- g) operace prováděné v rámci společného akčního plánu za předpokladu, že čisté příjmy byly zohledněny předběžně;
- h) operace, pro něž jsou částky nebo sazby podpory stanoveny v příloze I nařízení o EZFRV; nebo
- i) operace, u nichž celkové způsobilé náklady nepřesahují 50 000 EUR.

Pro účely tohoto článku a článku 61 se za příjem nepovažují a od způsobilých výdajů operace neodečítají platby, které příjemce obdrží ze smluvních pokut v důsledku porušení smlouvy mezi příjemcem a třetí osobou či osobami nebo které vznikají v důsledku toho, že třetí osoba vybraná podle pravidel pro zadávání veřejných zakázek svou nabídku stáhne (peněžní jistota).

9. Výdaje, které se stávají způsobilými v důsledku změny programu, jsou způsobilé až ode dne, kdy byla žádost o změnu předložena Komisi, nebo uplatní-li se čl. 96 odst. 11, ode dne, kdy vstupuje v platnost rozhodnutí o změně programu.

Zvláštní pravidla pro ENRF se mohou odchýlit od prvního pododstavce.

10. Odchylně od odstavce 9 může nařízení o EZFRV stanovit zvláštní ustanovení o počátečním dni pro způsobilost.

11. Operace může získat podporu z jednoho nebo více fondů ESI nebo z jednoho či více programů a z jiných nástrojů Unie za předpokladu, že položka výdajů uvedená v žádosti o proplacení prostřednictvím jednoho z fondů ESI neobdrží podporu z jiného fondu nebo nástroje Unie ani podporu z téhož fondu v rámci jiného programu.

Článek 66

Formy podpory

Fondy ESI se používají pro poskytování podpory ve formě grantů, cen, vratné pomoci a finančních nástrojů nebo jejich kombinace.

V případě vratné pomoci se podpora vrácená subjektu, který ji poskytl, nebo jinému příslušnému orgánu členského státu uloží na zvláštním účtu nebo se vydělí pomocí účetních kódů a znovu se použije ke stejnému účelu nebo v souladu s cíli programu.

Článek 67

Formy grantů a vratné pomoci

1. Granty a vratná pomoc mohou být poskytnuty v jedné z těchto forem:

- a) úhrada způsobilých nákladů, které skutečně vznikly a byly zaplacený, jakož i případných věcných příspěvků a odpisů;
- b) standardní stupnice jednotkových nákladů;
- c) jednorázové částky příspěvku z veřejných zdrojů nepřesahující 100 000 EUR;
- d) financování paušální sazbou, která se určí za použití procentního podílu z jedné nebo více stanovených kategorií nákladů.

Formy grantů nebo vratné pomoci uplatňované pro určité operace mohou být omezeny pravidly pro jednotlivé fondy.

2. Odchylně od odstavce 1 může nařízení o ENRF stanovit další formy grantů a metody výpočtu ENRF.

3. Možnosti uvedené v odstavci 1 lze kombinovat pouze tehdy, pokud se každá z nich vztahuje na jinou kategorii nákladů nebo pokud se použijí pro různé projekty, které tvoří součást operace, nebo na jednotlivé po sobě jdoucí fáze operace.

4. Pokud se operace nebo projekt, který je součástí operace, provádí výhradně prostřednictvím zadávání veřejných zakázek na zboží, práce nebo služby, použije se pouze odst. 1 první pododstavec písm. a). Pokud je zadávání veřejných zakázek v rámci operace nebo projektu, který tvoří součást operace, omezeno na určité kategorie nákladů, lze použít všechny možnosti uvedené v odstavci 1.

5. Částky uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. b), c) a d) se určují jedním z těchto způsobů:

a) přiměřenými, spravedlivými a ověřitelnými metodami výpočtu založenými na:

i) statistických údajích nebo jiných objektivních informacích; nebo

ii) ověřených údajích jednotlivých příjemců v minulých letech; nebo za

iii) použití obvyklých postupů účtování nákladů jednotlivých příjemců;

b) v souladu s pravidly pro uplatňování odpovídajících stupnic jednotkových nákladů, jednorázových částek a paušálních sazeb platných v rámci politik Unie pro podobný druh operace a příjemce;

c) v souladu s pravidly pro uplatňování odpovídajících stupnic jednotkových nákladů, jednorázových částek a paušálních sazeb, které se v rámci režimů pro granty financované výhradně členským státem uplatňují na podobný druh operace a příjemce;

d) sazbami stanovenými tímto nařízením nebo pravidly pro daný fond;

e) zvláštními metodami pro určení částek stanovenými v souladu s pravidly pro daný fond.

6. Dokument, který stanoví podmínky podpory pro jednotlivé operace, stanoví metodu, která se má použít pro určení nákladů operace, a podmínky pro vyplacení grantu.

Článek 68

Financování nepřímých nákladů a nákladů na zaměstnance týkajících se grantů a vratné pomoci paušální sazbou

1. Pokud provádění operace vede ke vzniku nepřímých nákladů, lze tyto náklady vypočítat prostřednictvím jedné z následujících paušálních sazeb:

a) paušální sazbou až do výše 25 % způsobilých přímých nákladů za předpokladu, že se tato sazba vypočte na základě přiměřené, spravedlivé a ověřitelné metody výpočtu nebo metody, která se v rámci režimů pro granty financované výhradně členským státem uplatňují na obdobný druh operace a příjemce;

b) paušální sazbou až do výše 15 % způsobilých přímých nákladů na zaměstnance, aniž by se od členského státu požadovalo provedení výpočtu ke stanovení použitelné sazby;

c) paušální sazbou způsobilých přímých nákladů na základě stávajících metod a odpovídajících sazeb platných v rámci politik Unie pro obdobný druh operace a příjemce.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, pokud jde o definici paušální sazby a související metody uvedené v prvním pododstavci písm. c) tohoto odstavce.

2. Pro účely stanovení nákladů na zaměstnance souvisejících s prováděním operace může být hodinová sazba vypočtena tak, že se poslední doložené roční hrubé mzdové náklady vydělí 1 720 hodinami.

Článek 69

Zvláštní pravidla způsobilosti pro granty a vratnou pomoc

1. Věcné příspěvky ve formě poskytnutí stavebních prací, zboží, služeb, pozemků a nemovitostí, u nichž nebyla provedena platba v hotovosti doložená fakturami nebo doklady stejné důkazní hodnoty, mohou být způsobilé za podmínky, že to pravidla fondů ESI a programu upravující způsobilost stanovují a že jsou splněna všechna tato kritéria:

a) podpora z veřejných zdrojů poskytnutá na operaci, jejíž součástí jsou věcné příspěvky, nesmí s výjimkou věcných příspěvků přesáhnout celkové způsobilé výdaje na konci operace;

b) hodnota prisuzovaná věcným příspěvkům nepřesahuje ceny obvyklé na dotyčném trhu;

c) hodnotu a poskytnutí příspěvku lze nezávisle posoudit a ověřit;

d) v případě poskytnutí pozemků nebo nemovitostí může být učiněna platba v hotovosti za účelem plnění smlouvy o pronájmu, jejíž roční nominální hodnota nepřesahuje jednotku měny členského státu.

e) v případě věcných příspěvků ve formě neplacené práce se hodnota této práce určuje s přihlédnutím k ověřenému objemu vynaložené pracovní doby a sazby používané při odměňování za rovnocennou práci.

Hodnotu pozemků nebo nemovitostí uvedenou v prvním pododstavci písm. d) tohoto odstavce osvědčuje nezávislý kvalifikovaný odborník nebo náležitě oprávněný úřední orgán, přičemž tato hodnota nesmí překročit limit stanovený v odst. 3 písm. b).

2. Odpisy lze za způsobilé považovat, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) umožňují to pravidla způsobilosti programu;
- b) jsou-li výdaje propláceny ve formě uvedené v čl. 67 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), je jejich výše doložena účetními doklady, jejichž důkazní hodnota pro způsobilost nákladů je rovnocenná fakturám;
- c) náklady se týkají výhradně období, ve kterém je daná operace podporována;
- d) na pořízení odepisovaného majetku nebyly použity granty z veřejných zdrojů.

3. Pro příspěvek z fondů ESI a z částky podpory převedené z Fondu soudržnosti na nástroj pro propojení Evropy podle čl. 92 odst. 6 nejsou způsobilé tyto náklady:

- a) úroky z dlužných částek, kromě grantů udělených v podobě subvencí úrokových sazeb nebo subvencí poplatků za záruky;
- b) nákup nezastavených a zastavených pozemků za částku přesahující 10 % celkových způsobilých výdajů na danou operaci. V případě opuštěných ploch a ploch dříve využívaných k průmyslovým účelům, které zahrnují budovy, se tento strop zvýší na 15 %. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech lze pro operace týkající se zachování životního prostředí tento strop zvýšit nad výše uvedené procentní hodnoty.
- c) daň z přidané hodnoty, kromě případů, kdy je podle vnitrostátních právních předpisů neodpočitatelná.

Článek 70

Způsobilost operací podle místa

1. S výhradou odchylek uvedených v odstavcích 2 až 3 a v pravidlech pro daný fond musí operace podporované z fondů ESI probíhat v programové oblasti.

2. Řídící orgán může připustit, aby se operace prováděla mimo programovou oblast, ale v rámci Unie za předpokladu, že jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) operace je ve prospěch programové oblasti;
- b) celková částka přidělená v rámci programu na operace mimo programovou oblast nepřesáhne 15 % podpory z EFRR, Fondu soudržnosti a MFF na úrovni priority, nebo 5 % podpory z EZFRV na úrovni programu;
- c) monitorovací výbor dal k dotyčné operaci nebo druhu operace souhlas;

d) povinnosti orgánů programu v oblasti řízení, kontroly a auditu týkající se dotyčné operace plní orgány odpovědné za program, v jehož rámci je daná operace podporována, nebo orgány programu uzavřou dohody s orgány v oblasti, ve které je operace prováděna.

3. U operací týkajících se technické pomoci nebo propagačních činností lze prostředky vynakládat mimo Unii za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v odst. 2 písm. a) a povinnosti v oblasti řízení, kontroly a auditu týkající se operace.

4. Odstavce 1 až 3 se nepoužijí na programy v rámci cíle Evropská územní spolupráce a odstavce 2 a 3 se nepoužijí na operace podporované z ESF.

Článek 71

Trvalost operací

1. V případě operace zahrnující investici do infrastruktury nebo produktivní investici se musí příspěvek z fondů ESI vrátit, jestliže do pěti let od poslední platby příjemci či případně v době stanovené v pravidlech pro státní podporu dojde u operace k:

- a) zastavení nebo přemístění výrobní činnosti mimo programovou oblast;
- b) změně vlastnictví položky infrastruktury, která podniku či veřejnému subjektu poskytuje nepatřičnou výhodu; nebo
- c) podstatné změně nepříznivě ovlivňující povahu, cíle nebo prováděcí podmínky operace, která by vedla k ohrožení jejich původních cílů.

Částky neoprávněně vyplacené v souvislosti s operací musí členský stát vrátit zpět v poměru k období, v němž požadavky nebyly splněny.

Členské státy mohou lhůtu uvedenou v prvním pododstavci zkrátit na tři roky v případech, kdy se jedná o zachování investic nebo pracovních míst vytvořených malými a středními podniky.

2. V případě operace zahrnující investici do infrastruktury nebo produktivní investici se musí příspěvek z fondů ESI vrátit, jestliže je do 10 let od poslední platby příjemci výrobní činnost přemístěna mimo území Unie, s výjimkou případů, kdy je příjemcem malý nebo střední podnik. Pokud má příspěvek z fondů ESI podobu státní podpory, nahradí se období 10 let lhůtou platnou podle pravidel pro poskytování státní podpory.

3. U operací podporovaných z ESF a operací podporovaných z jiných fondů ESI, které nejsou investicemi do infrastruktury nebo produktivními investicemi, se příspěvek z fondu vrací pouze tehdy, pokud se na tyto operace vztahuje povinnost zachování investice podle platných pravidel pro státní podporu a pokud u nich dojde k zastavení nebo přemístění výrobní činnosti ve lhůtě stanovené v takových pravidlech.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se nevztahují na příspěvky poskytnuté na finanční nástroje nebo jejich prostřednictvím na operaci, u níž dojde k zastavení výrobní činnosti v důsledku nepodvodného úpadku.

5. Odstavce 1, 2 a 3 se nevztahují na fyzické osoby, které jsou příjemci investiční podpory a které po dokončení investiční operace mohou obdržet a obdrží podporu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1309/2013, jestliže dotčená investice je přímo spojena s typem činnosti, který je považován za způsobilý pro podporu z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

HLAVA VIII

ŘÍZENÍ A KONTROLA

KAPITOLA I

Systém řízení a kontroly

Článek 72

Obecné zásady systémů řízení a kontroly

V souladu s čl. 4 odst. 8 systémy řízení a kontroly sestávají z:

- a) popisu funkcí jednotlivých subjektů zapojených do řízení a kontroly a rozdělení funkcí v rámci jednotlivých subjektů;
- b) dodržování zásady oddělení funkcí mezi takovými subjekty a v rámci takových subjektů;
- c) postupů pro zajištění správnosti a řádnosti vykazovaných výdajů;
- d) počítačových systémů pro účetnictví, ukládání a přenos finančních údajů a údajů o ukazatelích, monitorování a podávání zpráv;
- e) systémů podávání zpráv a monitorování, pokud odpovědný subjekt pověří výkonem úkolů jiný subjekt;
- f) opatření pro audit fungování systémů řízení a kontroly;
- g) systémů a postupů pro zabezpečení odpovídající auditní stopy;

- h) předcházení nesrovnalostem, včetně podvodů, jejich odhalování a náprava a vymáhání neoprávněně vyplacených částek spolu s případnými úroky z prodlení.

Článek 73

Odpovědnosti v rámci sdíleného řízení

V souladu se zásadou sdíleného řízení jsou členské státy a Komise odpovědné za řízení a kontrolu programů v souladu se svými povinnostmi stanovenými v tomto nařízení a v pravidlech pro daný fond.

Článek 74

Odpovědnosti členských států

1. Členské státy plní povinnosti v oblasti řízení, kontroly a auditu a nesou z toho vyplývající odpovědnosti, které stanoví pravidla sdíleného řízení obsažená ve finančním nařízení a pravidla pro daný fond.

2. Členské státy zajistí, aby systémy řízení a kontroly programů byly zavedeny v souladu s pravidly pro daný fond a aby tyto systémy účinně fungovaly.

3. Členské státy zajistí, aby existovala účinná opatření na přezkum stížností týkajících se fondů ESI. Rozsah působnosti, pravidla a postupy týkající se těchto opatření jsou v pravomoci členských států v souladu s jejich institucionálním a právním rámcem. Členské státy na žádost Komise prošetří stížnosti podané Komisí, jež spadají do působnosti jejich opatření. Členské státy na žádost informují Komisi o výsledcích těchto šetření.

4. Všechny úřední výměny informací mezi členskými státy a Komisí se provádějí za použití systému pro elektronickou výměnu dat. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví podmínky, jež má uvedený systém pro elektronickou výměnu dat splňovat. Tyto prováděcí akty se přijmou přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

KAPITOLA II

Pravomoci a odpovědnosti Komise

Článek 75

Pravomoci a odpovědnosti Komise

1. Komise se na základě dostupných informací, včetně informací o určení orgánů odpovědných za řízení a kontrolu, dokumentů každoročně poskytovaných v souladu s čl. 59 odst. 5 finančního nařízení uvedenými určenými orgány, kontrolních zpráv, výročních zpráv o provádění programu a auditů provedených subjekty členských států a subjekty Unie přesvědčí, že členské státy zavedly systémy řízení a kontroly, které jsou v souladu s tímto nařízením a s pravidly pro daný fond, a že tyto systémy během provádění programů účinně fungují.

2. Úředníci nebo pověření zástupci Komise mohou provádět audity nebo kontroly na místě, které alespoň 12 pracovních dní předem, s výjimkou naléhavých případů, náležitě oznámí příslušnému vnitrostátnímu orgánu. Komise dodržuje zásadu proporcionality a za tímto účelem zohledňuje potřebu zamezit bezdůvodnému zdvojení auditů či kontrol prováděných členskými státy, úroveň rizika pro rozpočet Unie a potřebu minimalizovat administrativní zátěž příjemců v souladu s pravidly pro daný fond. Rozsah takových auditů nebo kontrol může zahrnovat zejména ověření účinného fungování systémů řízení a kontroly v rámci programu nebo jeho části a posouzení řádného finančního řízení operací nebo programů. Těchto auditů nebo kontrol se mohou účastnit úředníci nebo pověření zástupci členského státu.

Úředníci nebo pověření zástupci Komise řádně zmocnění k provádění auditů nebo kontrol na místě mají přístup ke všem potřebným záznamům, dokladům a metadatům, které se týkají operací podporovaných z fondů ESI nebo systémů řízení a kontroly, a to bez ohledu na médium, na němž jsou uloženy. Na žádost poskytnou členské státy kopie takových záznamů, dokladů a metadat Komisi.

Pravomocemi stanovenými v tomto odstavci není dotčeno uplatňování vnitrostátních ustanovení, jež vyhražují některé úkony činitelům zvláště určeným vnitrostátními právními předpisy. Úředníci a pověření zástupci Komise se neúčastní mimo jiné domovních prohlídek ani úředních výsledků osob podle vnitrostátních právních předpisů. Tito úředníci a pověření zástupci však mají přístup k takto získaným informacím, aniž jsou dotčeny pravomoci vnitrostátních soudů, a při plném dodržování základních práv dotčených právních subjektů.

3. Komise může požádat členský stát, aby přijal opatření nezbytná k zajištění účinného fungování systémů řízení a kontroly nebo správnosti výdajů v souladu s pravidly pro daný fond.

HLAVA IX

FINANČNÍ ŘÍZENÍ, PROVĚŘENÍ A SCHVÁLENÍ ÚČTŮ A FINANČNÍ OPRAVY, ZRUŠENÍ ZÁVAZKU

KAPITOLA I

Finanční řízení

Článek 76

Rozpočtové závazky

Rozpočtové závazky Unie týkající se jednotlivých programů se v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 uskutečňují v ročních splátkách. Rozpočtové závazky týkající se výkonnostní rezervy v každém programu se přijmou odděleně od ostatních přidělů na program.

Rozhodnutí Komise o přijetí programu představuje rozhodnutí o financování ve smyslu článku 84 finančního nařízení a jakmile je oznámeno dotčenému členskému státu, je právním závazkem ve smyslu uvedeného nařízení.

U každého programu platí, že rozpočtový závazek na první splátku následuje po přijetí programu Komisí.

S výjimkou případů, kdy se použije článek 16 finančního nařízení, provádí rozpočtové závazky na další splátky Komise na základě rozhodnutí uvedeného ve druhém pododstavci tohoto článku do 1. května každého roku.

Po uplatnění výkonnostního rámce v souladu s článkem 22 v případech, kdy priority nedosáhly svých milníků, Komise případně zruší příslušné prostředky na závazky přidělené na dotčené programy jako součást výkonnostní rezervy a znovu je uvolní pro programy, u nichž došlo k navýšení přidělu v důsledku změny schválené Komisí v souladu s čl. 22 odst. 5.

Článek 77

Společná pravidla pro platby

1. Platby příspěvků z fondů ESI na jednotlivé programy provádí Komise v souladu s rozpočtovými položkami a v závislosti na dostupných finančních prostředcích. Každá platba se přiřadí k nejstaršímu otevřenému rozpočtovému závazku dotčeného fondu.

2. Platby související s prostředky na závazky do výkonnostní rezervy nesmí být provedeny před konečným přidělením výkonnostní rezervy, v souladu s čl. 22 odst. 3 a 4.

3. Platby probíhají formou předběžného financování, průběžných plateb a vyplacení konečného zůstatku.

4. U forem podpory podle čl. 67 odst. 1 prvního pododstavce písm. b), c) a d) a článků 68 a 69 se náklady vypočtené na příslušném základě považují za způsobilé výdaje.

Článek 78

Společná pravidla pro výpočet průběžných plateb a platby konečného zůstatku

Pravidla pro daný fond stanoví výpočet částky, která má být uhrazena formou průběžného financování a formou konečného zůstatku. Tato částka je odvozena od zvláštní míry spolufinancování, která je použitelná pro způsobilé výdaje.

Článek 79

Žádosti o platbu

1. Zvláštní postup a informace, které mají být předány v souvislosti s žádostmi o platbu ve vztahu k jednotlivým fondům ESI, se stanoví v pravidlech pro daný fond.

2. Žádost o platbu předkládaná Komisi musí poskytovat veškeré informace, které Komise potřebuje k sestavování účetních závěrek v souladu s čl. 68 odst. 3 finančního nařízení.

Článek 80

Použití eura

Částky uváděné v programech předložených členskými státy, v odhadech výdajů, výkazech výdajů, žádostech o platby a účetních závěrkách a výdaje uváděné ve výročních a závěrečných zprávách o provádění se vyjadřují v eurech.

Článek 81

Vyplácení počátečních předběžných plateb

1. V návaznosti na rozhodnutí Komise o přijetí programu vyplátí Komise počáteční předběžnou platbu na celé programové období. Počáteční předběžná platba se provádí ve splátkách podle rozpočtových potřeb. Výše splátek jsou stanoveny v pravidlech pro daný fond.

2. Počáteční předběžné financování lze použít pouze pro platby příjemcům při provádění programu. Za tímto účelem musí být okamžitě k dispozici odpovědnému orgánu.

Článek 82

Zúčtování počátečních předběžných plateb

Částku vyplacenou v rámci počátečního předběžného financování Komise plně zúčtuje nejpozději při uzavření programu.

Článek 83

Přerušení platební lhůty

1. Pověřená schvalující osoba ve smyslu finančního nařízení může na dobu nejvýše šesti měsíců přerušit platební lhůtu týkající se žádosti o průběžnou platbu, pokud:

- a) informace poskytnuté auditorským subjektem členského státu nebo Unie jasně ukazují na možnost významných nedostatků ve fungování systému řízení a kontroly;
- b) pověřená schvalující osoba musí provést dodatečná ověření poté, co obdrží informaci, která ji upozorní na skutečnost, že určitý výdaj uvedený v žádosti o platbu je spojen s nesrovnalostí, která má vážné finanční následky;
- c) nebyl předložen jeden z dokumentů požadovaných podle čl. 59 odst. 5. finančního nařízení.

Členské státy mohou povolit, aby bylo přerušeno platební lhůty prodlouženo o další tři měsíce.

Pravidla pro ENRF mohou stanovit zvláštní základy pro přerušování plateb souvisejících s nesplněním pravidel platných pro společnou rybářskou politiku, které by mělo být přiměřené s ohledem na povahu, závažnost, trvání a opakování nesplnění povinnosti.

2. Pověřená schvalující osoba omezí přerušování platební lhůty pouze na tu část výdajů, na něž se vztahuje žádost o platbu ovlivněná situacemi uvedenými v prvním pododstavci odstavce 1, ledaže by nebylo možné určit část výdajů, které se to týká. Pověřená schvalující osoba okamžitě písemně informuje členský stát a řídicí orgán o důvodu přerušování platební lhůty a vyzve je k nápravě situace. Pověřená schvalující osoba přerušování platební lhůty ukončí, jakmile jsou přijata nezbytná opatření.

KAPITOLA II

Kontrola a schválení účetní závěrky

Článek 84

Lhůta pro kontrolu a schválení účetní závěrky ze strany Komise

Do 31. května roku následujícího po skončení účetního období uplatní Komise v souladu s čl. 59 odst. 6 finančního nařízení postup kontroly a schvalování účetní závěrky a informuje členské státy o tom, zda účetní závěrku schvaluje jako úplnou, přesnou a pravdivou v souladu s pravidly pro daný fond.

KAPITOLA III

Finanční opravy

Článek 85

Finanční opravy prováděné Komisí

1. Komise provádí finanční opravy prostřednictvím úplného nebo částečného zrušení příspěvku Unie na daný program a získání částky zpět od členského státu s cílem vyloučit z financování Unie výdaje, které jsou v rozporu s platnými právními předpisy.

2. Porušení platných právních předpisů vede k finanční opravě pouze v souvislosti s výdaji, které byly vykazány Komisi, a v případě, že je splněna jedna z těchto podmínek:

- a) porušení ovlivnilo výběr operace ze strany orgánu odpovědného za podporu z fondů ESI, nebo existuje-li důvodné riziko, že toto porušení mělo takový dopad a z důvodu povahy dotčeného porušení není možné tento dopad stanovit;
- b) porušení ovlivnilo výši výdajů, které mají být uhrazeny z rozpočtu Unie, nebo existuje-li důvodné riziko, že toto porušení mělo takový dopad a z důvodu povahy dotčeného porušení není možné jeho finanční dopad kvantifikovat.

3. Při rozhodování o finanční opravě podle odstavce 1 dodržuje Komise zásadu proporcionality tím, že zohlední povahu a závažnost porušení právních předpisů a jeho finanční důsledky pro rozpočet Unie. Komise informuje Evropský parlament o rozhodnutích o provedení finančních oprav.

4. Kritéria a postupy týkající se použití finančních oprav se stanoví v pravidlech pro daný fond.

KAPITOLA IV

Zrušení závazku

Článek 86

Zásady

1. Všechny programy podléhají postupu zrušení závazku, tedy skutečnosti, že částky spojené se závazkem, na které se ve stanoveném období nevztahuje předběžné financování nebo žádost o platbu, včetně všech žádostí o platby, které celé nebo z části podléhají přerušení platební lhůty nebo pozastavení plateb, se zruší.

2. Závazek týkající se posledního roku období se zruší podle pravidel, která se používají pro uzavření programů.

3. V pravidlech pro jednotlivé fondy se stanoví přesné provádění pravidla o zrušení závazku pro každý fond ESI.

4. Část závazků, která je dosud otevřená, se zruší, pokud nebude kterýkoli z dokumentů požadovaných pro uzavření předložen Komisi do termínů stanovených v pravidlech pro daný fond.

5. Rozpočtové závazky týkající se výkonnostní rezervy podléhají pouze postupu zrušení závazku stanovenému v odstavci 4.

Článek 87

Výjimka ze zrušení závazku

1. Částka, jíž se zrušení týká, se snižuje o částky odpovídající té části rozpočtového závazku, u níž:

a) jsou operace pozastaveny soudním řízením nebo řízením o správním opravném prostředku s odkladným účinkem; nebo

b) nebylo možné zažádat o platbu z důvodů vyšší moci, které vážně ovlivnily provádění programu nebo jeho části.

Vnitrostátní orgány, které se na vyšší moc podle prvního pododstavce písm. b) odvolávají, musí prokázat její přímé důsledky pro provádění programu nebo jeho části.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) a b) lze o snížení požádat jednou, pokud pozastavení nebo vyšší moc trvaly

nejdéle jeden rok, nebo vícekrát podle trvání vyšší moci nebo počtu let, které uběhnou mezi dnem soudního nebo správního rozhodnutí o pozastavení provádění dané operace a dnem nabytí právní moci konečného soudního nebo správního rozhodnutí.

2. Do 31. ledna zašle členský stát Komisi informace o výjimkách podle odst. 1 prvního pododstavce písm. a) a b) v souvislosti s částkou, která se má vykázat do konce předcházejícího roku.

Článek 88

Postup

1. Komise uvědomí členský stát a řídicí orgán s dostatečným předstihem vždy, když hrozí nebezpečí uplatnění pravidla zrušení závazku podle článku 86.

2. Komise na základě informací, které obdržela ke dni 31. ledna, informuje členský stát a řídicí orgán o výši zrušeného závazku podle těchto informací.

3. Členský stát má dva měsíce, aby odsouhlasil částku, která má být zrušena, nebo předložil své připomínky.

4. Do 30. června předloží členský stát Komisi revidovaný plán financování zohledňující snížení částky podpory na dotčený rozpočtový rok pro jednu nebo více priorit programu, přičemž případně zohlední přiděl podle fondu a podle kategorie regionu. Pokud jej nepředloží, Komise upraví plán financování snížením příspěvku z fondů ESI na dotčený rozpočtový rok. Toto snížení se promítne úměrně na částky pro každou prioritu.

5. Komise prostřednictvím prováděcích aktů pozmění rozhodnutí o přijetí programu nejpozději do 30. září.

ČÁST TŘETÍ

OBECNÁ USTANOVENÍ PRO EFRR, ESF A FOND SOUDRŽNOSTI

HLAVA I

CÍLE A FINANČNÍ RÁMEC

KAPITOLA I

Úloha, cíle a zeměpisné pokrytí podpory

Článek 89

Úloha a cíle

1. Fondy přispívají k vytváření a provádění opatření Unie vedoucích k posilování její hospodářské, sociální a územní soudržnosti v souladu s článkem 174 Smlouvy o fungování EU.

Opatření podporovaná fondy rovněž přispívají k dosahování strategie Unie zaměřené na inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění.

2. Pro účely úlohy uvedené v odstavci 1 se sledují tyto cíle:

- a) Investice pro růst a zaměstnanost v členských státech a regionech, který má být podporován všemi fondy, a
- b) Evropská územní spolupráce, který má být podporován EFRR.

Článek 90

Cíl Investice pro růst a zaměstnanost

1. Strukturální fondy podporují cíl Investice pro růst a zaměstnanost ve všech regionech odpovídajících úrovni 2 společné klasifikace územních statistických jednotek (dále jen „regiony úrovně NUTS 2“) vytvořené nařízením (ES) č. 1059/2003, ve znění nařízení (ES) č. 105/2007.

2. Prostředky pro cíl Investice pro růst a zaměstnanost se rozdělují mezi tyto tři kategorie regionů úrovně NUTS 2:

- a) méně rozvinuté regiony, jejichž HDP na obyvatele je nižší než 75 % průměru HDP v EU-27;
- b) přechodové regiony, jejichž HDP na obyvatele se pohybuje mezi 75 % a 90 % průměru HDP v EU-27;
- c) rozvinutější regiony, jejichž HDP na obyvatele je vyšší než 90 % průměru HDP v EU-27.

Regiony se do těchto tří kategorií rozdělí na základě poměru HDP na obyvatele každého regionu, měřeného paritou kupní síly a vypočteného na základě údajů Unie za období let 2007 - 2009, ve vztahu k HDP v EU-27 za stejné referenční období.

3. Fond soudržnosti podporuje ty členské státy, jejichž HND na obyvatele, měřený paritou kupní síly a vypočtený na základě údajů Unie za období let 2008 - 2010, je nižší než 90 % průměru HND na obyvatele v EU-27 za stejné referenční období.

Členské státy, které sice budou způsobilé k financování z Fondu soudržnosti v roce 2013, avšak jejichž nominální HND na obyvatele převyšuje 90 % průměru HND na obyvatele v EU-27, vypočteného podle prvního pododstavce, dostávají podporu z Fondu soudržnosti přechodně a na zvláštním základě.

4. Ihned po vstupu tohoto nařízení v platnost přijme Komise prováděcím aktem rozhodnutí, které stanoví seznam regionů,

jež splňují kritéria tří kategorií regionů uvedená v odstavci 2, a členských států, jež splňují kritéria odstavce 3. Tento seznam platí od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

5. V roce 2016 Komise přezkoumá způsobilost členských států pro podporu z Fondu soudržnosti na základě údajů Unie o HND v EU-27 za období let 2012 - 2014. Členské státy, jejichž nominální HND na obyvatele je nižší než 90 % průměru HND na obyvatele v EU-27, jsou nově způsobilé pro podporu z Fondu soudržnosti a členské státy, které byly způsobilé pro čerpání z Fondu soudržnosti a jejichž nominální HND na obyvatele převyšuje 90 %, přestávají být způsobilé a získají podporu z Fondu soudržnosti přechodně a na zvláštním základě.

KAPITOLA II

Finanční rámec

Článek 91

Prostředky na hospodářskou, sociální a územní soudržnost

1. Celkové prostředky na hospodářskou, sociální a územní soudržnost, které jsou k dispozici na rozpočtové závazky pro období let 2014 - 2020, činí 325 145 694 739 EUR v cenách roku 2011, v souladu s ročním rozpisem uvedeným v příloze VI, z nichž 322 145 694 739 EUR představuje celkové finanční zdroje přidělené na EFRR, ESF a Fond soudržnosti a 3 000 000 000 EUR představují zvláštní přiděl na Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí. Pro účely programování a následného zahrnutí do rozpočtu Unie se částka prostředků na hospodářskou, sociální a územní soudržnost indexuje sazbou 2 % ročně.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme rozhodnutí, kterým se stanoví roční rozpis celkových finančních zdrojů v členění podle členských států v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost a cíle Evropská územní spolupráce a roční rozpis prostředků ze zvláštního přidělu na Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí podle členských států spolu se seznamem způsobilých regionů v souladu s kritérii a metodikou stanovenými v přílohách VII a VIII, aniž je dotčen odstavec 3 tohoto článku nebo čl. 92 odst. 8.

3. Částka ve výši 0,35 % z celkových finančních zdrojů se po odečtení podpory pro nástroj pro propojení Evropy podle čl. 92 odst. 6 a pomoci pro nejchudší osoby podle čl. 92 odst. 7 přidělí na technickou pomoc z podnětu Komise.

Článek 92

Prostředky na cíl Investice pro růst a zaměstnanost a cíl Evropská územní spolupráce

1. Prostředky na cíl Investice pro růst a zaměstnanost činí 96,33 % z celkových finančních zdrojů (tzn. celkem 313 197 435 409 EUR) a přidělí se takto:

- a) 52,45 % (tzn. celkem 164 279 015 916 EUR) pro méně rozvinuté regiony;

- b) 10,24 % (tzn. celkem 32 084 931 311 EUR) pro přechodové regiony;
- c) 15,67 % (tzn. celkem 49 084 308 755 EUR) pro rozvinutější regiony;
- d) 21,19 % (tzn. celkem 66 362 384 703 EUR) pro členské státy podporované Fondem soudržnosti;
- e) 0,44 % (tzn. celkem 1 386 794 724 EUR) jako dodatečné finanční prostředky pro nejvzdálenější regiony uvedené v článku 349 Smlouvy o fungování EU a regiony úrovně NUTS 2 splňující kritéria stanovená v článku 2 protokolu č. 6 k aktu o přistoupení z roku 1994.

2. Vedle částek uvedených v článku 91 a odstavci 1 tohoto článku se na rok 2014 uvolní další částka ve výši 94 200 000 EUR a na rok 2015 částka ve výši 92 400 000 EUR, jak je stanoveno v „dodatečných úpravách“ v příloze VII. Tyto částky jsou určeny v rozhodnutí Komise podle čl. 91 odst. 2.

3. V roce 2016 Komise ve své technické úpravě na rok 2017 v souladu s články 4 a 5 nařízení (EU, Euratom) č. 1311/2013, přezkoumá celkové příděly v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost pro každý členský stát na období 2017–2020 a uplatní metodu přidělování stanovenou v odstavcích 1 až 16 přílohy VII na základě nejnovějších dostupných statistik a, v případě členských států s omezením, srovnání mezi kumulovaným HDP daného členského státu v letech 2014–2015 a odhadem kumulovaného HDP tohoto státu na totéž období učiněným v roce 2012 v souladu s odstavcem 10 přílohy VII. Pokud kumulativní rozdíl mezi revidovanými a celkovými příděly přesáhne +/-5 %, jsou celkové příděly odpovídajícím způsobem upraveny. V souladu s článkem 5 nařízení (EU, Euratom) č. 1311/2013, se úpravy rovnoměrně rozloží do let 2017–2020 a příslušné stropy finančního rámce se odpovídajícím způsobem upraví. Celkový čistý dopad takových úprav, ať už pozitivní, nebo negativní, nesmí přesáhnout 4 000 000 000 EUR. Po technické úpravě přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí, kterým se stanoví revidovaný roční rozpis celkových zdrojů pro každý členský stát.

4. Aby byly zajištěny dostatečné investice na zaměstnanost mladých lidí, mobilitu pracovních sil, znalosti, sociální začleňování a boj proti chudobě, nesmí být podíl zdrojů ze strukturálních fondů, jenž je k dispozici na programování operačních programů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost a jenž je v každém členském státě přidělen ESF, nižší než odpovídající podíl ESF pro daný členský stát, jenž je v operačních programech určen pro cíle Konvergence a Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost na programové období 2007–2013. K tomuto podílu bude pro každý členský stát přidána dodatečná částka, jejíž výše se určí v souladu s metodou stanovenou v příloze IX, aby bylo zajištěno, že procentní podíl ESF z celkových spojených zdrojů pro fondy na úrovni Unie,

s výjimkou podpory z Fondu soudržnosti na dopravní infrastrukturu v rámci nástroje pro propojení Evropy podle odstavce 6 a podpory ze strukturálních fondů na pomoc pro nejchudší osoby podle odstavce 7, bude v členských státech činit alespoň 23,1 %. Pro účely tohoto odstavce se investice poskytnuté z ESF na Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí považuje za součást podílu strukturálních fondů přiděleného ESF.

5. Zdroje na Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí činí 3 000 000 000 EUR ze zvláštního přidělu na Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí a alespoň 3 000 000 000 EUR z cílených investic ESF.

6. Částka podpory z Fondu soudržnosti, která má být převedena do nástroje pro propojení Evropy, činí 10 000 000 000 EUR. Využije se na projekty dopravní infrastruktury v souladu s nařízením (EU) č. 1316/2013 výlučně v členských státech způsobilých k financování z Fondu soudržnosti.

Komise prostřednictvím prováděcího aktu přijme rozhodnutí, kterým se stanoví částka, která se má převést z částky přidělené každému členskému státu z Fondu soudržnosti do nástroje pro propojení Evropy a která bude určena na poměrném základě na celé období. Přídel z Fondu soudržnosti pro každý stát se odpovídajícím způsobem sníží.

Roční prostředky odpovídající výši podpory z Fondu soudržnosti zmíněné v prvním pododstavci se zapíší do příslušných rozpočtových položek nástroje pro propojení Evropy od rozpočtového procesu pro rok 2014.

Částka převedená z Fondu soudržnosti do nástroje pro propojení Evropy, uvedená v prvním pododstavci, je prováděna zahájením specifických výzev týkajících se projektů realizace základních sítí nebo projektů a horizontálních činností určených v části I přílohy I nařízení (EU) č. 1316/2013.

Na specifické výzvy uvedené ve čtvrtém pododstavci se uplatní platná pravidla pro odvětví dopravy uvedená v nařízení (EU) č. 1316/2013. Do 31. prosince 2016 odpovídá výběr projektů způsobilých k financování vnitrostátním přidělům v rámci Fondu soudržnosti. Od 1. ledna 2017 jsou zdroje převedené do nástroje pro propojení Evropy, které nebyly přiděleny na projekt dopravní infrastruktury, uvolněny všem ostatním členským státům způsobilým k financování z Fondu soudržnosti na financování projektů dopravní infrastruktury v souladu s nařízením (EU) č. 1316/2013.

Na podporu členských států způsobilých k financování z Fondu soudržnosti, které mohou mít problémy při navrhování dostatečně zralých nebo kvalitních projektů s dostatečnou přidanou hodnotou pro Unii, se věnuje zvláštní pozornost podpůrným opatřením programu zaměřeným na posílení institucionální kapacity a účinnosti veřejné správy a veřejných služeb v souvislosti s rozvojem a prováděním projektů uvedených v části I přílohy I nařízení (EU) č. 1316/2013. Aby bylo možné

převedené prostředky maximálně využít ve všech členských státech, které jsou způsobilé k financování z Fondu soudržnosti, může Komise uspořádat dodatečné výzvy.

7. Podpora ze strukturálních fondů pro pomoc nejchudším osobám v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost činí nejméně 2 500 000 000 EUR a může být navýšena až o 1 000 000 000 EUR z dodatečné podpory odsouhlasené na dobrovolném základě členskými státy.

Komise přijme prostřednictvím prováděcího aktu rozhodnutí, kterým se stanoví částka, která se má převést z částky přidělené každému členskému státu ze strukturálních fondů na pomoc nejchudším osobám na celé období. Příděl každého členského státu ze strukturálních fondů se odpovídajícím způsobem sníží na základě poměrného snížení podle kategorií regionů.

Roční prostředky odpovídající výši podpory ze strukturálních fondů zmíněné v prvním pododstavci se zapíší do příslušných rozpočtových položek nástroje pro pomoc nejchudším osobám v rámci rozpočtového procesu pro rok 2014.

8. Částka ve výši 330 000 000 EUR z prostředků strukturálních fondů určených na cíl Investice pro růst a zaměstnanost se přidělí na inovativní opatření pod přímou či nepřímou správou Komise v oblasti udržitelného rozvoje měst.

9. Prostředky určené na cíl Evropská územní spolupráce činí 2,75 % z celkových finančních zdrojů, které jsou k dispozici na rozpočtové závazky z fondů na období let 2014 - 2020 (tzn. celkem 8 948 259 330 EUR).

10. Pro účely tohoto článku, článků 18, 91, 93, 95, 99, 120, přílohy I a přílohy X tohoto nařízení, článku 4 nařízení o EFRR, článků 4 a 16 až 23 nařízení o ESF a čl. 3 odst. 3 nařízení o EÚS se nejvzdálenější region Mayotte považuje za region na úrovni NUTS 2 spadající do kategorie méně rozvinutých regionů. Pro účely čl. 3 odst. 1 a 2 nařízení o EÚS se Mayotte a Svatý Martin považují za regiony na úrovni NUTS 3.

Článek 93

Nepřevoditelnost zdrojů mezi kategoriemi regionů

1. Celkové prostředky přidělené každému členskému státu na podporu méně rozvinutých regionů, přechodových regionů a rozvinutějších regionů nelze mezi těmito kategoriemi regionů převádět.

2. Odchylně od odstavce 1 může Komise za řádně odůvodněných okolností souvisejících s prováděním jednoho nebo několika tematických cílů přijmout návrh některého členského státu uvedený v jeho prvním podání dohody o partnerství nebo, za řádně odůvodněných okolností, v době přidělení výkonnostní rezervy, nebo v podstatné revizi dohody o partnerství,

aby byla až 3 % z celkové výše prostředků určených pro některou kategorii regionů převedena na jiné kategorie regionů.

Článek 94

Nepřevoditelnost zdrojů mezi cíli

1. Celkové prostředky přidělené každému členskému státu na cíl Investice pro růst a zaměstnanost a na cíl Evropská územní soudržnost nelze mezi těmito cíli převádět.

2. Odchylně od odstavce 1 může Komise s cílem dodržet účinný příspěvek fondů k úkolům uvedeným v čl. 89 odst. 1 za řádně odůvodněných okolností a pod podmínkou stanovenou v odstavci 3 přijmout prostřednictvím prováděcího aktu návrh členského státu v jeho prvním podání dohody o partnerství na převedení části jeho prostředků z cíle Evropská územní spolupráce na cíl Investice pro růst a zaměstnanost.

3. Podíl cíle Evropská územní spolupráce v členském státě, který podává návrh podle odstavce 2, nesmí být nižší než 35 % celkové částky přidělené tomuto členskému státu na cíl Investice pro růst a zaměstnanost a na cíl Evropská územní spolupráce a po převodu nesmí být tento podíl nižší než 25 % celkových prostředků.

Článek 95

Adicionalita

1. Pro účely tohoto článku a přílohy X se rozumí:

- 1) „tvorbou hrubého fixního kapitálu“ veškeré pořízení mínus úbytky dlouhodobých aktiv u rezidentských výrobců v průběhu daného období plus určité zvýšení k hodnotě nevyráběných aktiv, které vzniká v důsledku produkční činnosti výrobců nebo institucionálních jednotek vymezených v nařízení Rady (ES) č. 2223/96 ⁽¹⁾;
- 2) „fixními aktivy“ veškerá hmotná a nehmotná aktiva vznikající jako výstupy z výrobního procesu, která se sama o sobě používají opakovaně nebo průběžně ve výrobních procesech po dobu delší než jeden rok;
- 3) „vládní institucí“ souhrn institucionálních jednotek, které kromě plnění svých politických úkolů a své úlohy spočívající v hospodářské regulaci produkují především netržní služby (případně zboží) pro individuální nebo kolektivní spotřebu a přerozdělují důchody a jmění
- 4) „veřejnými nebo rovnocennými strukturálními výdaji“ tvorba hrubého fixního kapitálu vládních institucí;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2223/96 ze dne 25. června 1996 o Evropském systému národních a regionálních účtů ve Společenství (Úř. věst. L 310, 30.11.1996, s. 1).

2. Příspěvky z fondů pro Investice pro růst a zaměstnanost nenahrazují veřejné nebo rovnocenné strukturální výdaje členského státu.

3. Členské státy budou v období let 2014 až 2020 udržovat veřejné nebo rovnocenné strukturální výdaje v ročním průměru na úrovni, která se přinejmenším rovná referenční úrovni stanovené v dohodě o partnerství.

Při stanovování referenční úrovně uvedené v prvním pododstavci zohlední Komise a členské státy obecné makroekonomické podmínky a zvláštní nebo výjimečné okolnosti, jako je například privatizace či mimořádná úroveň veřejných nebo rovnocenných strukturálních výdajů členského státu v programovém období 2007 až 2013 a vývoj dalších ukazatelů veřejných investic. Zohlední též změny výše prostředků přidělených danému státu z fondů ve srovnání s roky 2007 až 2013.

4. Zda je úroveň veřejných nebo rovnocenných strukturálních výdajů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost na dané období zachována, se ověřuje pouze v těch členských státech, ve kterých na méně rozvinuté regiony připadá alespoň 15 % z celkového počtu obyvatel.

V těch členských státech, ve kterých méně rozvinuté regiony zahrnují alespoň 65 % všech obyvatel, se toto ověření provádí na celostátní úrovni.

V těch členských státech, ve kterých méně rozvinuté regiony zahrnují více než 15 % a méně než 65 % všech obyvatel, se toto ověření provádí na regionální úrovni. Uvedené členské státy za tím účelem poskytnou Komisi informace o výdajích v méně rozvinutých a regionech v každé fázi procesu ověřování.

5. Ověření, zda se úroveň veřejných nebo rovnocenných strukturálních výdajů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost udržuje na stejné úrovni, se provádí při předložení dohody o partnerství (předběžné ověření), v roce 2018 (ověření v polovině období) a v roce 2022 (následné ověření).

Podrobná pravidla týkající se ověření adicionality jsou stanovena v bodě 2 přílohy X.

6. Pokud Komise při následném ověření zjistí, že členský stát nedodržel referenční úroveň veřejných nebo rovnocenných strukturálních výdajů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost stanovenou v dohodě o partnerství, a jak je uvedeno v příloze X, může Komise v závislosti na stupni nedodržení této referenční úrovně provést finanční opravu přijetím rozhodnutí prostřednictvím prováděcího aktu. Při rozhodování, zda provést finanční opravu, vezme Komise v úvahu, zda se hospodářská situace daného členského státu výrazně změnila od ověření v polovině období. Podrobná pravidla týkající se sazeb finančních oprav jsou stanovena v bodě 3 přílohy X.

7. Odstavce 1 až 6 se nepoužijí na programy v rámci cíle Evropská územní spolupráce.

HLAVA II

PROGRAMOVÁNÍ

KAPITOLA I

Obecná ustanovení o fondech

Článek 96

Obsah, přijetí a změna operačních programů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost

1. Operační program se skládá z prioritních os. Prioritní osa se týká jednoho fondu a jedné kategorie regionu, kromě Fondu soudržnosti, a odpovídá, aniž je dotčen článek 59, tematickému cíli a zahrnuje jednu nebo více investičních priorit uvedeného tematického cíle, v souladu s pravidly pro jednotlivé fondy. Za účelem zvýšení jeho dopadu a účinnosti prostřednictvím tematicky soudržného integrovaného přístupu prioritní osa případně může:

- a) týkat se více než jedné kategorie regionů;
- b) kombinovat jednu nebo více vzájemně se doplňujících investičních priorit z EFRR, Fondu soudržnosti a ESF do jednoho tematického cíle;
- c) v řádně odůvodněných případech kombinovat jednu nebo více doplňujících se investičních priorit z různých tematických cílů za účelem dosažení maximálního přínosu uvedené prioritní osy;
- d) u ESF kombinovat investiční priority z různých tematických cílů stanovených v čl. 9 prvním pododstavci bodech 8, 9, 10 a 11, aby byl usnadněn jejich přínos pro další prioritní osy a aby došlo k realizaci sociálních inovací a nadnárodní spolupráce.

Členské státy mohou kombinovat dvě nebo více možností uvedených v písm. a) až d).

2. Operační program přispívá ke strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a k dosažení hospodářské, sociální a územní soudržnosti a stanoví:

- a) odůvodnění výběru tematických cílů, odpovídajících investičních priorit a přidělených finančních prostředků s ohledem na dohodu o partnerství na základě určení regionálních a případně celostátních potřeb, včetně potřeby řešení výzev uvedených v příslušných doporučeních pro jednotlivé země přijatých podle čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a

v příslušných doporučeních Rady přijatých podle čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU, s přihlédnutím k předběžnému hodnocení v souladu se článkem 55;

b) pro každou prioritní osu s výjimkou technické pomoci:

i) investiční priority a odpovídající specifické cíle;

ii) očekávané výsledky pro specifické cíle a odpovídající ukazatele výsledků, spolu se základní hodnotou a cílovou hodnotou, případně vyčíslenou, v souladu s pravidly pro daný fond s cílem posílit zaměření programů na výsledky;

iii) popis typů a příkladů opatření, která mají být podporována v rámci jednotlivých investičních priorit, a jejich očekávaný přínos k plnění specifických cílů uvedených v bodě i), včetně hlavních zásad pro výběr operací, a případně určení hlavních cílových skupin, konkrétních cílových území, druhů příjemců, plánovaného využití finančních nástrojů a velkých projektů;

iv) ukazatele výstupů pro každou investiční prioritu, včetně vyčíslené cílové hodnoty, které by podle očekávání měly v souladu s pravidly pro daný fond přispět k dosažení výsledků;

v) určení prováděcích opatření a finančních ukazatelů a ukazatelů výstupů a případně ukazatelů výsledků, které se mají použít jako milníky a cíle pro výkonnostní rámec v souladu s čl. 21 odst. 1 a přílohou II;

vi) odpovídající kategorie zásahů na základě nomenklatury přijaté Komisí a orientační rozdělení naplánovaných prostředků;

vii) případně přehled plánovaného využití technické pomoci, je-li to nutné, včetně opatření na posílení správní kapacity orgánů zapojených do řízení a kontroly programů a příjemců;

c) pro každou prioritní osu týkající se technické pomoci:

i) specifické cíle;

ii) očekávané výsledky pro jednotlivé specifické cíle a v objektivně odůvodněných případech vzhledem k obsahu opatření odpovídající ukazatele výsledků spolu se základní hodnotou a cílovou hodnotou, a to v souladu s pravidly pro daný fond;

iii) popis opatření, která mají být podporována, a jejich očekávaný přínos k plnění specifických cílů uvedených v bodu i);

iv) ukazatele výstupů, které by podle očekávání měly přispět k dosažení výsledků;

v) odpovídající kategorie zásahů na základě nomenklatury přijaté Komisí a orientační rozdělení naplánovaných prostředků.

Bod ii) se nepoužije, pokud příspěvek Unie k prioritní ose nebo osám týkajícím se technické pomoci v rámci operačního programu nepřesahuje částku 15 000 000 EUR.

d) plán financování obsahující tyto tabulky:

i) tabulky, ve kterých se pro jednotlivé roky v souladu s články 60, 120 a 121 uvede celková výše předpokládané finanční podpory z každého fondu a částky týkající se výkonnostní rezervy;

ii) tabulky, ve kterých se pro celé programové období, pro operační program a pro každou prioritní osu uvede celková výše finanční podpory z každého fondu a vnitrostátního spolufinancování a částky týkající se výkonnostní rezervy. U prioritních os, které se týkají několika kategorií regionů, se v tabulkách uvede výše celkových finančních prostředků z fondů a vnitrostátní spolufinancování pro jednotlivé kategorie regionů.

U prioritních os, které kombinují investiční priority z různých tematických cílů, se v tabulce uvede výše celkových finančních prostředků z každého z fondů a vnitrostátní spolufinancování pro každý z odpovídajících tematických cílů.

Pokud se vnitrostátní spolufinancování skládá z veřejného a soukromého spolufinancování, uvede se v tabulce orientační rozdělení na veřejnou a soukromou složku. Tabulka pro informaci uvádí předpokládanou účast EIB;

e) seznam velkých projektů, jejichž realizace je plánována během programového období.

Komise přijme prováděcí akty týkající se nomenklatury uvedené v prvním pododstavci písm. b) bodu vi) a písm. c) bodu v). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

3. V operačním programu se s přihlédnutím k jeho obsahu a cílům popíše integrovaný přístup k územnímu rozvoji s ohledem na dohodu o partnerství a uvede, jak tento operační program přispívá k dosažení svých cílů a očekávaných výsledků, a současně se případně upřesní:

- a) přístup k využívání nástrojů k zajištění komunitně vedeného místního rozvoje a zásady pro určení oblastí, v nichž bude tento přístup uplatňován;
- b) orientační částka podpory z EFRR na integrovaná opatření pro udržitelný rozvoj měst, která mají být prováděna v souladu s čl. 7 odst. 3 nařízení o EFRR, a orientační přiděl podpory z ESF na integrovaná opatření;
- c) přístup k využívání nástroje pro integrované územní investice kromě případů, na něž se vztahuje písmeno b), a orientační výše finančních prostředků přidělených v rámci jednotlivých prioritních os;
- d) ujednání pro meziregionální a nadnárodní opatření v rámci operačních programů s příjemci, kteří se nacházejí alespoň v jednom dalším členském státu;
- e) přínos plánovaných intervencí programu k realizaci makroregionálních strategií a strategií pro přímořské oblasti v závislosti na potřebách programové oblasti určených příslušným členským státem, v případě, že se členské státy a regiony do těchto strategií zapojují.

4. Kromě toho operační program upřesní:

- a) případně zda a jakým způsobem řeší specifické potřeby zeměpisných oblastí nejvíce postižených chudobou nebo cílových skupin, jimž nejvíce hrozí diskriminace nebo sociální vyloučení, se zvláštním zřetelem na marginalizované skupiny obyvatel a osoby se zdravotním postižením, a případně přínos k integrovanému přístupu stanovenému za tímto účelem v dohodě o partnerství;
- b) případně zda a jak řeší demografické výzvy regionů nebo specifické potřeby oblastí, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami, jak je uvedeno v článku 174 Smlouvy o fungování EU, a přínos k integrovanému přístupu stanovenému za tímto účelem v dohodě o partnerství.

5. V operačním programu se určí:

- a) řídicí orgán, případně certifikační orgán, a auditní orgán;
- b) subjekt, kterému má Komise poukazovat platby;

c) opatření přijatá k zapojení příslušných partnerů uvedených v článku 5 do přípravy operačního programu a úlohy partnerů při provádění, monitorování a hodnocení operačního programu.

6. V operačním programu musí být s ohledem na obsah dohody o partnerství a s přihlédnutím k institucionálnímu a právnímu rámci členských států stanoveny rovněž:

- a) mechanismy, které zajistí koordinaci mezi fondy, EZFRV, ENRF a dalšími unijními a vnitrostátními finančními nástroji a s EIB, přičemž zohlední příslušná ustanovení SSR;
- b) pro každou předběžnou podmínku, která je stanovena v souladu s článkem 19 a přílohou XI a vztahuje se na operační program, posouzení toho, zda je tato předběžná podmínka splněna ke dni předložení dohody o partnerství a operačního programu, a pokud předběžné podmínky splněny nejsou, popis opatření nezbytných ke splnění uvedené předběžné podmínky, odpovědné orgány a harmonogram těchto opatření, v souladu se shrnutím předloženým v rámci dohody o partnerství;
- c) shrnutí zhodnocení administrativní zátěže pro příjemce a v případě potřeby plánovaná opatření na snížení administrativní zátěže spolu s časovým rámcem.

7. Jednotlivé operační programy s výjimkou těch, u nichž je technická pomoc realizována v rámci specifického operačního programu, musí v závislosti na řádně odůvodněném posouzení jejich relevance z hlediska obsahu a cílů operačních programů provedeného členským státem obsahovat popis:

- a) konkrétních opatření, jež mají zohlednit požadavky na ochranu životního prostředí, účinné využívání zdrojů, opatření ke zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně, odolnost vůči katastrofám a předcházení rizikům a řešení rizik při výběru operací;
- b) zvláštních opatření, jež mají podporovat rovné příležitosti a zabránit diskriminaci na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo víry, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace v průběhu přípravy, koncipování a provádění operačního programu, a to zejména v souvislosti s přístupem k financování s ohledem na potřeby jednotlivých cílových skupin ohrožených takovou diskriminací a zejména požadavky na zajištění přístupnosti pro osoby se zdravotním postižením;
- c) přínosu operačního programu k prosazování rovnosti žen a mužů a případně opatření k začlenění hlediska rovnosti žen a mužů na úrovni operačních programů a operací.

Členské státy mohou předložit stanovisko vnitrostátních orgánů pro rovné zacházení k opatřením uvedeným v prvním pododstavci písm. b) a c) spolu s návrhem operačního programu v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost.

8. Pokud členský stát připraví nejvýše jeden operační program pro každý fond, mohou být prvky daného operačního programu, na něž se vztahuje odst. 2 první pododstavec písm. a), odst. 3 písm. a), c) a d) a odstavce 4 a 6, začleněny výlučně do příslušných ustanovení dohody o partnerství.

9. Operační program se připraví v souladu se vzorem. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku Komise přijme prováděcí akt, kterým stanoví uvedený vzor. Tento prováděcí akt se přijímá poradním postupem podle čl. 150 odst. 2.

10. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí o schválení všech prvků operačního programu, včetně případných budoucích změn operačního programu, na něž se vztahuje tento článek, s výjimkou prvků, na něž se vztahuje odst. 2 první pododstavec písm. b) bod vi), písm. c) bod v) a písmeno e), odstavce 4 a 5, odst. 6 písm. a) a c) a odstavce 7, za něž jsou i nadále odpovědné členské státy.

11. Řídicí orgán oznámí Komisi každé rozhodnutí o změně prvků operačního programu, na něž se rozhodnutí Komise podle odstavce 10 nevztahuje, do jednoho měsíce ode dne přijetí uvedeného rozhodnutí o změně. V rozhodnutí o změně je upřesněn den jeho vstupu v platnost, který nesmí předcházet dni jeho přijetí.

Článek 97

Specifická ustanovení programů na podporu společných nástrojů pro nelimitované záruky a sekuritizaci v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost

V souladu s článkem 28 obsahují operační programy podle čl. 39 odst. 4 prvního pododstavce písm. b) pouze prvky podle čl. 96 odst. 2 prvního pododstavce písm. b) bodů i), ii) a iv) a písm. d)), čl. 96 odst. 5 a čl. 96 odst. 6 písm. b).

Článek 98

Společná podpora z fondů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost

1. Fondy mohou společně poskytovat podporu pro operační programy v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost.

2. Z EFRR a ESF lze doplňkovým způsobem a v rámci limitu 10 % finančních prostředků poskytovaných Uníí na každou

prioritní osu operačního programu financovat tu část operace, jejíž náklady jsou způsobilé pro poskytnutí podpory z jiných fondů na základě pravidel způsobilosti uplatňovaných na daný fond, a to za předpokladu, že jsou tyto náklady nezbytné k uspokojivému provedení operace a přímo s ní souvisejí.

3. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí na programy v rámci cíle Evropská územní spolupráce.

Článek 99

Územní působnost operačních programů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost

Není-li mezi Komisí a členským státem dohodnuto jinak, vypracovávají se operační programy pro EFRR a ESF na vhodné zeměpisné úrovni, přinejmenším na úrovni NUTS 2, v souladu s institucionálním a právním rámcem členského státu.

Operační programy podporované z Fondu soudržnosti se vypracovávají na vnitrostátní úrovni.

KAPITOLA II

Velké projekty

Článek 100

Obsah

EFRR a Fond soudržnosti mohou jako součást operačního programu nebo operačních programů, jež podléhají rozhodnutí Komise podle čl. 96 odst. 10 tohoto nařízení nebo podle čl. 8 odst. 12 nařízení o EÚS, podporovat operaci skládající se z řady prací, činností nebo služeb, které jsou samy o sobě určeny ke splnění nedělitelného úkolu přesné hospodářské nebo technické povahy s jasně určenými cíli a u nichž celkové způsobilé náklady přesahují 50 000 000 EUR, a v případě operací přispívajících k tematickému cíli podle čl. 9 prvního pododstavce bodu 7, u nichž celkové způsobilé náklady přesahují 75 000 000 EUR (dále jen „velký projekt“). Finanční nástroje se za velké projekty nepovažují.

Článek 101

Informace nezbytné ke schvalování velkých projektů

Před schválením velkého projektu zajistí řídicí orgán, aby byly k dispozici tyto informace:

- a) údaje o subjektu, který má odpovídat za realizaci velkého projektu, a o jeho schopnosti;
- b) popis investice a jejího umístění;
- c) celkové náklady a celkové způsobilé náklady s ohledem na požadavky stanovené v článku 61;
- d) vypracované studie proveditelnosti, včetně analýzy variant, a výsledky;

- e) analýza nákladů a přínosů, včetně hospodářské a finanční analýzy a posouzení rizik;
- f) analýza dopadů na životní prostředí s ohledem na potřebu přizpůsobit se změně klimatu a zmírnit její dopady a odolnost vůči katastrofám;
- g) vysvětlení, jak je velký projekt v souladu s příslušnými prioritními osami dotyčného operačního programu nebo operačních programů a jeho očekávaný přínos k dosažení specifických cílů těchto prioritních os a očekávaný přínos pro socio-ekonomický rozvoj;
- h) plán financování, ve kterém jsou uvedeny celkové plánované finanční zdroje a plánovaný příspěvek z fondů, od EIB a ze všech dalších zdrojů financování, spolu s materiálními a finančními ukazateli pro sledování pokroku, s ohledem na zjištěná rizika;
- i) harmonogram realizace velkého projektu, a pokud se předpokládá, že období realizace bude delší než programové období, rovněž údaje o tom, pro které fáze se žádá o podporu z fondů během programového období.

Komise přijme prováděcí akty, kterými se stanoví metodické pokyny, vycházející z uznávaných osvědčených postupů, pro provedení analýzy nákladů a přínosů podle prvního pododstavce písm. e). Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 150 odst. 2.

Z podnětu členských států mohou být informace uvedené v prvním pododstavci písm. a) až i) posouzeny nezávislými odborníky za technické asistence Komise nebo jinými nezávislými odborníky po dohodě s Komisí (dále jen „přezkum kvality“). V ostatních případech předloží členské státy Komisi informace uvedené v prvním pododstavci písm. a) až i), jakmile budou k dispozici.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, kterými se stanoví metodické pokyny pro provedení přezkumu kvality velkého projektu.

Komise přijme prováděcí akty, kterými se stanoví formát pro předkládání informací uvedených v prvním pododstavci písm. a) až i). Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 150 odst. 2.

Článek 102

Rozhodnutí o velkém projektu

1. Pokud nezávislí odborníci při přezkumu kvality ohodnotí velký projekt pozitivně na základě posouzení informací uvedených v čl. 101 prvním pododstavci, řídicí orgán může velký

projekt vybrat v souladu s čl. 125 odst. 3. Řídicí orgán oznámí Komisi vybraný velký projekt. Toto oznámení sestává z těchto prvků:

- a) dokument uvedený v čl. 125 odst. 3 písm. c), který stanoví:
 - i) subjekt, který odpovídá za provedení velkého projektu;
 - ii) popis investice, její umístění, harmonogram a očekávaný přínos velkého projektu k plnění specifických cílů příslušné prioritní osy nebo prioritních os;
 - iii) celkové náklady a celkové způsobilé náklady s ohledem na požadavky stanovené v článku 61;
 - iv) plán financování a materiální a finanční ukazatele pro sledování pokroku s ohledem na zjištěná rizika;
- b) přezkum kvality provedený nezávislými odborníky, který poskytuje jasné prohlášení ohledně proveditelnosti investice a hospodářské životaschopnosti velkého projektu.

Finanční příspěvek na velký projekt vybraný členským státem se považuje za schválený Komisí, pokud není do tří měsíců ode dne oznámení uvedeného v prvním pododstavci vydáno prostřednictvím prováděcího aktu rozhodnutí, v němž se finanční příspěvek zamítá. Komise zamítne finanční příspěvek pouze v případě, že zjistí významné nedostatky v nezávislém přezkumu kvality.

Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví formát pro oznámení uvedené v prvním pododstavci. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

2. V případech neuvedených v odstavci 1 tohoto článku Komise velký projekt posoudí na základě informací uvedených v článku 101, aby zjistila, zda je požadovaný finanční příspěvek na velký projekt vybraný řídicím orgánem podle čl. 125 odst. 3 oprávněný. Komise prostřednictvím prováděcího aktu přijme rozhodnutí o schválení finančního příspěvku na vybraný velký projekt nejpozději do tří měsíců ode dne předložení informací uvedených v článku 101.

3. Schválení Komisí podle odst. 1 druhého pododstavce a odstavce 2 je podmíněno zadáním první zakázky, nebo v případě operací prováděných v rámci struktur partnerství veřejného a soukromého sektoru podpisem dohody o partnerství veřejného a soukromého sektoru mezi veřejným a soukromým subjektem do tří let ode dne schválení. V případě řádně odůvodněné žádosti členského státu, zejména v případě prodlev vyplývajících ze správních a soudních řízení souvisejících s prováděním velkých projektů, podané do tří let, může Komise prostřednictvím prováděcího aktu rozhodnout o prodloužení tohoto období o nejvýše dva roky.

4. Jestliže Komise finanční příspěvek na vybraný velký projekt neschválí, uvede ve svém rozhodnutí důvody tohoto zamítnutí.

5. Velké projekty oznámené Komisi podle odstavce 1 nebo předložené ke schválení podle odstavce 2 musí být uvedeny v seznamu velkých projektů, který je součástí operačního programu.

6. Výdaje spojené s velkým projektem mohou být zahrnuty do žádosti o platbu po oznámení uvedeném v odstavci 1 nebo po předložení ke schválení uvedeném v odstavci 2. Pokud Komise velký projekt vybraný řídicím orgánem neschválí, výkaz výdajů se po přijetí rozhodnutí Komise odpovídajícím způsobem upraví.

Článek 103

Rozhodnutí o velkém projektu podléhajícím postupnému provádění

1. Odchylně od čl. 101 třetího pododstavce a čl. 102 odst. 1 a 2 se postupy stanovené v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku vztahují na operace splňující tyto podmínky:

- a) operace sestává z druhé či následné fáze velkého projektu z předchozího programového období, u něhož předchozí fázi nebo fáze schválila Komise v souladu s nařízením (ES) č. 1083/2006 nejpozději dne 31. prosince 2015; nebo v případě členských států, které k Unii přistoupily po 1. lednu 2013, nejpozději dne 31. prosince 2016;
- b) celková výše způsobilých nákladů všech fází velkého projektu přesahuje jednotlivé úrovně stanovené v článku 100;
- c) žádost týkající se velkého projektu a posouzení Komise v rámci předchozího programového období se vztahuje na všechny plánované fáze;
- d) nedošlo k žádným podstatným změnám informací uvedených v čl. 101 prvním pododstavci tohoto nařízení o velkém projektu ve srovnání s informacemi uvedenými v žádosti týkající se velkého projektu předložené v souladu s nařízením (ES) č. 1083/2006, zejména pokud jde o celkové způsobilé náklady;
- e) fáze velkého projektu, která má být provedena v rámci předchozího programového období, je či bude připravena k použití pro zamýšlený účel uvedený v rozhodnutí Komise do lhůty pro předložení závěrečných dokladů k příslušnému operačnímu programu nebo programům.

2. Řídicí orgán může velký projekt vybrat v souladu s čl. 125 odst. 3 a předložit oznámení obsahující veškeré prvky stanovené v čl. 102 odst. 1 prvního pododstavce písm. a)

spolu s potvrzením, že byla splněna podmínka uvedená v odst. 1 písm. d) tohoto článku. Přezkum kvality uvedených informací nezávislými odborníky se nevyžaduje.

3. Finanční příspěvek na velký projekt vybraný řídicím orgánem se považuje za schválený Komisí, pokud není do tří měsíců ode dne oznámení uvedeného v odstavci 2 vydáno prostřednictvím prováděcího aktu rozhodnutí, jímž se finanční příspěvek na velký projekt zamítá. Komise finanční příspěvek zamítne pouze na základě toho, že došlo k podstatným změnám informací uvedených v odst. 1 písm. d) nebo že tento velký projekt není v souladu s příslušnou prioritní osou dotčeného operačního programu nebo programů.

4. Na rozhodnutí o velkém projektu podléhajícím postupnému provádění se použijí čl. 102 odst. 3 až 6.

KAPITOLA III

Společný akční plán

Článek 104

Oblast působnosti

1. Společný akční plán je operace, jejíž rozsah je vymezen a řízen ve vztahu k výstupům a výsledkům, kterých má být dosaženo. Skládá se z projektu nebo ze skupiny projektů, které nespočívají v poskytování infrastruktury, za které odpovídá příjemce v rámci operačního programu nebo programů. Výstupy a výsledky společného akčního plánu se sjednávají mezi členským státem a Komisí, přispívají k plnění specifických cílů operačních programů a tvoří základ podpory z fondů. Výsledky se vztahují k přímým účinkům společného akčního plánu. Příjemcem společného akčního plánu je veřejnoprávní subjekt. Společné akční plány nejsou považovány za velké projekty.

2. Výdaje z veřejných zdrojů přidělené na společný akční plán musí činit nejméně 10 000 000 EUR nebo 20 % podpory z veřejných zdrojů přidělené v rámci operačního programu nebo programů podle toho, která z obou částek je nižší. Pro účely realizace pilotního projektu mohou být minimální výdaje z veřejných zdrojů vyčleněné na jeden společný akční plán pro každý operační program sníženy na 5 000 000 EUR.

3. Odstavec 2 se nepoužije na operace, jež obdržely podporu z Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí.

Článek 105

Příprava společných akčních plánů

1. Členský stát, řídicí orgán nebo kterýkoli určený veřejnoprávní subjekt může podat návrh na společný akční plán při předložení dotčených operačních programů nebo později. Tento návrh musí obsahovat všechny informace uvedené v článku 106.

2. Společný akční plán se vztahuje na část období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2023. Výstupy a výsledky společného akčního plánu vedou k vyplacení podpory pouze v případě, pokud jich bylo dosaženo po dni vydání rozhodnutí o schválení společného akčního plánu podle článku 107 a před koncem prováděcího období stanoveného uvedeným rozhodnutím.

Článek 106

Obsah společných akčních plánů

Společný akční plán obsahuje:

- 1) analýzu rozvojových potřeb a cílů, které jej odůvodňují, s ohledem na cíle operačních programů a případně příslušná doporučení pro jednotlivé země a hlavní směry hospodářských politik členských států a Unie podle čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a příslušná doporučení Rady, ke kterým mají členské státy podle čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU přihlídnout ve svých politikách zaměstnanosti;
- 2) rámec popisující vztahy mezi obecnými a specifickými cíli společného akčního plánu, milníky a cíle pro výstupy a výsledky a předpokládané projekty nebo druhy projektů;
- 3) společné a specifické ukazatele, jež slouží ke sledování výstupů a výsledků, případně pro jednotlivé prioritní osy;
- 4) informace o jeho zeměpisném pokrytí a cílových skupinách;
- 5) jeho předpokládanou dobu provádění;
- 6) analýzu jeho dopadů na podporu rovnosti žen a mužů a předcházení diskriminaci;
- 7) případně analýzu jeho dopadů na podporu udržitelného rozvoje;
- 8) jeho prováděcí ustanovení, a to včetně:
 - a) určení příjemce zodpovědného za provádění společného akčního plánu a poskytnutí záruky jeho způsobilosti v dotčeném oboru, jakož i v oblasti správního a finančního řízení;

b) ujednání pro řízení společného akčního plánu, v souladu s článkem 108;

c) ujednání pro monitorování a hodnocení společného akčního plánu, včetně ujednání k zajištění kvality, shromažďování a uchovávání údajů o dosahování milníků, výstupů a výsledků;

d) ujednání zajišťující šíření informací a komunikaci týkající se společného akčního plánu a fondů;

9) jeho finanční ujednání, a to včetně:

a) nákladů na dosahování stanovených milníků, výstupů a výsledků s ohledem na bod 2, a to na základě metod uvedených v čl. 67 odst. 5 tohoto nařízení a článku 14 nařízení o ESF;

b) orientačního harmonogramu plateb příjemci v souvislosti s milníky a cíli;

c) plánu financování v členění podle operačních programů a prioritních os, včetně celkové způsobilé částky a částky výdajů z veřejných zdrojů.

Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví formát vzoru společného akčního plánu. Tyto prováděcí akty se přijmou poradním postupem podle čl. 150 odst. 2.

Článek 107

Rozhodnutí o společném akčním plánu

1. Komise společný akční plán posoudí na základě informací uvedených v článku 106, aby se zjistilo, zda je podpora z fondů oprávněná.

Pokud Komise do dvou měsíců po předložení návrhu společného akčního plánu usoudí, že návrh nesplňuje požadavky hodnocení uvedené v článku 104, předá své připomínky členskému státu. Členský stát poskytne Komisi veškeré nezbytné dodatečné informace a případně společný akční program odpovídajícím způsobem upraví.

2. Za předpokladu, že byly dostatečně zohledněny všechny připomínky, přijme Komise prostřednictvím prováděcího aktu rozhodnutí o schválení společného akčního plánu nejpozději do čtyř měsíců po jeho předložení členskými státy, nikoli však před přijetím dotčených operačních programů.

3. V rozhodnutí podle odstavce 2 se uvede příjemce a obecně a specifické cíle společného akčního plánu, milníky a cíle pro výstupy a výsledky, náklady na dosažení těchto milníků a cílů pro výsledky a výstupy a plán financování pro jednotlivé operační programy a prioritní osy, včetně celkové způsobilé částky a částky výdajů z veřejných zdrojů, období provádění společného akčního plánu a případně zeměpisného pokrytí a cílových skupin společného akčního plánu.

4. Jestliže Komise prostřednictvím prováděcího aktu zamítne přidělení podpory pro společný akční plán z fondů, oznámí členskému státu své důvody ve lhůtě stanovené v odstavci 2.

Článek 108

Řídící výbor a změny společného akčního plánu

1. Členský stát nebo řídicí orgán ustaví řídicí výbor pro společný akční plán, odlišný od monitorovacího výboru pro příslušné operační programy. Řídící výbor se schází nejméně dvakrát ročně a podává zprávu řídicímu orgánu. Řídící výbor informuje příslušný monitorovací výbor o výsledcích práce vykonané řídicím výborem a o pokroku v provádění společného akčního plánu v souladu s čl. 110 odst. 1 písm. e) a čl. 125 odst. 2 písm. a).

O složení řídicího výboru rozhodne členský stát po dohodě s příslušným řídicím orgánem ve shodě se zásadou partnerství.

Komise se může účastnit činnosti řídicího výboru jako poradce.

2. Řídící výbor vykonává tyto činnosti:

- a) hodnotí pokrok při dosahování milníků, výstupů a výsledků společného akčního plánu;
- b) posuzuje a schvaluje veškeré návrhy na změnu společného akčního plánu tak, aby byly zohledněny veškeré otázky ovlivňující jeho výkonnost.

3. Žádosti o změnu společných akčních plánů předložené Komisi členskými státy musí být řádně odůvodněné. Komise posoudí, zda je žádost o změnu oprávněná, s přihlédnutím k informacím poskytnutým členskými státy. Komise může vznést připomínky a členský stát poskytne Komisi všechny nezbytné dodatečné informace. Komise přijme prostřednictvím prováděcího aktu rozhodnutí ohledně žádosti o změnu nejpozději do tří měsíců po jejím oficiálním předložení členskými státy za předpokladu, že byly případné připomínky Komise uspokojivě zohledněny. Změna vstoupí v platnost dnem uvedeného rozhodnutí, pokud není v rozhodnutí stanoveno jinak.

Článek 109

Finanční řízení a kontrola společného akčního plánu

1. Platby příjemci v rámci společného akčního plánu se provádějí jako jednorázové částky nebo standardní stupnice jednotkových nákladů. Strop pro jednorázové částky stanovený v čl. 67 odst. 1 prvním pododstavci písm. c) se nepoužije.

2. Finanční řízení, kontrola a audit společného akčního plánu jsou zaměřeny výhradně na ověření, zda byly splněny podmínky vymezené v rozhodnutí o schválení společného akčního plánu.

3. Příjemce společného akčního plánu a subjekty jednající z jeho pověření mohou použít své účetní postupy pro náklady na provádění operací. Tyto účetní postupy a náklady skutečně vynaložené příjemcem nepodléhají auditu prováděnému auditním orgánem nebo Komisí.

HLAVA III

MONITOROVÁNÍ, HODNOCENÍ, INFORMACE A KOMUNIKACE

KAPITOLA I

Monitorování a hodnocení

Článek 110

Funkce monitorovacího výboru

1. Monitorovací výbor prověřuje zejména:
 - a) veškeré otázky, které ovlivňují výkonnost operačního programu;
 - b) pokrok dosažený při provádění plánu hodnocení a opatření přijatá v návaznosti na závěry hodnocení;
 - c) provádění komunikační strategie;
 - d) provádění velkých projektů;
 - e) provádění společných akčních plánů;
 - f) opatření na podporu rovnosti mezi muži a ženami, rovných příležitostí a zákazu diskriminace, včetně přístupnosti pro osoby se zdravotním postižením;
 - g) opatření na podporu udržitelného rozvoje;
 - h) v případě, že ke dni předložení dohody o partnerství a operačního programu nejsou splněny platné předběžné podmínky, pokrok v rámci opatření ke splnění platných předběžných podmínek;
 - i) finanční nástroje.

2. Odchylně od čl. 49 odst. 3 monitorovací výbor prověřuje a schvaluje:

- a) uplatňovanou metodiku a kritéria výběru operací;
- b) výroční a závěrečné zprávy o provádění programu;
- c) plán hodnocení pro operační program a případné změny tohoto plánu, a to i tehdy, je-li součástí společného plánu hodnocení podle čl. 114 odst. 1;
- d) komunikační strategii pro operační program a případné změny této strategie;
- e) jakýkoli návrh řídicího orgánu na případnou změnu operačního programu.

Článek 111

Prováděcí zprávy pro cíl Investice pro růst a zaměstnanost

1. Do 31. května 2016 a do stejného dne každého následujícího roku až do roku 2023 včetně předloží členský stát Komisi výroční zprávu o provádění programu podle čl. 50 odst. 1. Zpráva předložená v roce 2016 zahrnuje rozpočtové roky 2014 a 2015, jakož i období mezi počátečním dnem způsobilosti výdajů a 31. prosincem 2013.

2. U zpráv předložených v letech 2017 a 2019 je lhůtou uvedenou v odstavci 1 30. červen.

3. Ve výročních zprávách o provádění se uvádějí informace o:

- a) provádění operačního programu podle čl. 50 odst. 2;
 - b) pokroku při přípravě a provádění velkých projektů a společných akčních plánů.
4. Ve výročních zprávách o provádění programů předložených v roce 2017 a 2019 se uvedou a posoudí informace požadované podle čl. 50 odst. 4 a 5 a informace uvedené v odstavci 3 tohoto článku spolu s těmito informacemi:
- a) pokrok při provádění plánu hodnocení a opatření přijatá v návaznosti na závěry hodnocení;
 - b) výsledky informačních a propagačních opatření fondů prováděných v rámci komunikační strategie;
 - c) zapojení partnerů do provádění, monitorování a hodnocení operačního programu

Výroční zprávy o provádění programů podané v letech 2017 a 2019 mohou v závislosti na obsahu a cílech operačních programů stanovit tyto informace a vyhodnotit.:

- a) pokrok při provádění integrovaného přístupu k územnímu rozvoji, včetně rozvoje regionů, které čelí demografickým výzvám a jsou trvale znevýhodněny nebo znevýhodněny přírodními podmínkami, udržitelného rozvoje měst a komunitně vedeného místního rozvoje v rámci operačního programu;
- b) pokrok při provádění opatření k posílení způsobilosti orgánů členských států a příjemců spravovat a využívat fondy;
- c) pokrok při provádění jakýchkoli meziregionálních a nadnárodních opatření;
- d) případně přínos k makroregionálním strategiím a strategiím pro pobřežní oblasti;
- e) zvláštní opatření na podporu rovnosti žen a mužů a k předcházení diskriminaci, zejména přístupnost pro osoby se zdravotním postižením, a provedená opatření, která mají zajistit začlenění hlediska rovnosti žen a mužů do operačního programu a jednotlivých operací;
- f) opatření přijatá na podporu udržitelného rozvoje v souladu s článkem 8;
- g) případně pokrok při provádění opatření v oblasti sociálních inovací;
- h) pokrok při provádění opatření k řešení zvláštních potřeb zeměpisných oblastí nejvíce postižených chudobou nebo cílových skupin, jimž nejvíce hrozí chudoba, diskriminace nebo sociální vyloučení, se zvláštním zřetelem na marginalizované skupiny obyvatel, osoby se zdravotním postižením, dlouhodobě nezaměstnané a mladé lidi bez zaměstnání, případně včetně použitých finančních prostředků;

Odchylně od prvního a druhého pododstavce a za účelem zajištění jednotnosti mezi dohodou o partnerství a zprávou o pokroku mohou členské státy s maximálně jedním operačním programem na fond zahrnout informace týkající se předběžných podmínek podle čl. 50 odst. 3, informace vyžadované podle čl. 50 odst. 4 a informace podle písm. a), b), c) a h) druhého pododstavce tohoto odstavce do zprávy o pokroku namísto do výročních zpráv o provádění programů předkládaných v letech 2017 a 2019 a závěrečné zprávy o provádění programu, aniž je dotčen čl. 110 odst. 2 písm. b).

5. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví vzory pro výroční a závěrečné zprávy o provádění programů. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 150 odst. 2.

Článek 112

Předávání finančních údajů

1. Do 31. ledna, 31. července a 31. října předá členský stát elektronicky Komisi pro účely monitorování tyto údaje za každý operační program a každou prioritní osu:

- a) celkové a způsobilé náklady z veřejných zdrojů na všechny operace a počet operací vybraných k poskytnutí podpory;
- b) celková výše způsobilých výdajů, jež příjemci vykázali řídicímu orgánu.

2. Kromě toho musí předání učiněné ke dni 31. ledna obsahovat výše uvedené údaje rozčleněné podle kategorií zásahu. Toto předání se považuje za splnění požadavku na předložení finančních údajů podle čl. 50 odst. 2.

3. Převody, které mají být provedeny do 31. ledna a 31. července, musí být doprovázeny odhadem částky, na kterou hodlají členské státy podat žádosti o platby pro stávající rozpočtový rok a následující rozpočtový rok.

4. Datum uzávěrky pro údaje předkládané podle tohoto článku se stanoví na konec měsíce předcházejícího měsíci jejich předložení.

5. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví vzor, který má být použit při předkládání finančních údajů Komisi pro účely monitorování. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

Článek 113

Zpráva o soudržnosti

Zpráva Komise podle článku 175 Smlouvy o fungování EU obsahuje:

- a) popis pokroku v dosahování hospodářské, sociální a územní soudržnosti, včetně socioekonomické situace a rozvoje regionů, jakož i začlenění priorit Unie;
- b) popis úlohy fondů, financování EIB a ostatních nástrojů, jakož i vlivu dalších politik Unie a členských států na dosažený pokrok;

- c) případné uvedení budoucích opatření a politik Unie potřebných k posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti i ke splnění priorit Unie.

Článek 114

Hodnocení

1. Řídicí orgán nebo členský stát vypracuje pro jeden nebo více operačních programů plán hodnocení. Plán hodnocení se předloží monitorovacímu výboru nejpozději do jednoho roku po přijetí operačního programu.

2. Do 31. prosince 2022 předloží řídicí orgány Komisi pro každý operační program zprávu shrnující závěry hodnocení provedených v průběhu programového období a hlavní výstupy a výsledky operačního programu, přičemž informace uvedené ve zprávě doplní připomínkami.

3. Komise provádí následná hodnocení v úzké spolupráci s členskými státy a řídicími orgány.

4. Odstavce 1 a 2 tohoto článku se nepoužijí na specializované programy uvedené v čl. 39 prvním pododstavci odst. 4 písm. b).

KAPITOLA II

Informace a komunikace

Článek 115

Informace a komunikace

1. Členské státy a řídicí orgány zodpovídají za:

- a) vypracování komunikačních strategií;
- b) zajištění vytvoření jediných internetových stránek nebo jediného internetového portálu poskytujícího informace o všech operačních programech v daném členském státu a přístup k nim, včetně informací o harmonogramu provádění programování a o veškerých souvisejících procesech veřejné konzultace;
- c) informování potenciálních příjemců o možnostech financování v rámci operačních programů;
- d) informování občanů Unie o úloze a úspěších politiky soudržnosti a fondů prostřednictvím informačních a komunikačních činností seznamujících s výsledky a dopady dohod o partnerství, operačních programů a operací.

2. Za účelem zajištění transparentnosti týkající se podpory z fondů vedou členské státy nebo řídicí orgány seznam operací rozčleněný podle operačních programů a fondů v tabulkovém formátu umožňujícím třídění, vyhledávání, výpisy, srovnávání a snadné zveřejnění údajů na internetu, například ve formátu CSV nebo XML. Seznam operací je dostupný prostřednictvím jediných internetových stránek nebo jediného internetového portálu poskytujícího seznam a přehled všech operačních programů v daném členském státu.

Za účelem podpory následného využívání seznamu operací v soukromém sektoru, občanskou společností nebo vnitrostátními orgány veřejné správy mohou internetové stránky jasně uvádět příslušná licenční pravidla, jimiž se zveřejnění údajů řídí.

Seznam operací se aktualizuje nejméně jednou za šest měsíců.

Minimální informace, které mají být uvedeny v seznamu operací, jsou stanoveny v příloze XII.

3. Podrobná pravidla týkající se informačních a komunikačních opatření pro veřejnost a informačních opatření pro žadatele a příjemce jsou stanovena v příloze XII.

4. Komise přijme prováděcí akty upravující, které upravují technické vlastnosti informačních a komunikačních opatření k určité operaci a pokyny pro vytvoření znaku a vymezení standardních barev. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

Článek 116

Komunikační strategie

1. Členský stát nebo řídicí orgány vypracují pro každý operační program komunikační strategii. Pro několik operačních programů může být vypracována společná komunikační strategie. V komunikační strategii se zohlední rozsah dotyčného operačního programu či programů v souladu se zásadou proporcionality.

Komunikační strategie obsahuje prvky stanovené v příloze XII.

2. Komunikační strategie se předloží monitorovacímu výboru ke schválení v souladu s čl. 110 odst. 2 písm. d), a to nejpozději do šesti měsíců od přijetí dotyčného operačního programu či programů.

Je-li pro několik operačních programů vypracována společná komunikační strategie, jež se týká několika monitorovacích výborů, může členský stát určit jeden monitorovací výbor,

jenž je pověřen, aby na základě konzultací s ostatními příslušnými monitorovacími výbory schválil společnou komunikační strategii i veškeré následné změny této strategie.

Členský stát nebo řídicí orgány mohou komunikační strategii v případě potřeby během programového období změnit. Změněnou komunikační strategii řídicí orgán předloží monitorovacímu výboru ke schválení v souladu s čl. 110 odst. 2 písm. d).

3. Odchylně od odst. 2 třetího pododstavce řídicí orgán podle čl. 110 odst. 1 písm. c) informuje pověřený monitorovací výbor nebo výbory nejméně jednou ročně o pokroku při provádění komunikační strategie a o své analýze výsledků, jakož i o plánovaných informačních a komunikačních činnostech, jež mají být uskutečněny v nadcházejícím roce. Uzná-li monitorovací výbor za vhodné, předloží stanovisko k činnostem plánovaným na následující rok.

Článek 117

Informační a komunikační pracovníci a jejich sítě

1. Každý členský stát určí informačního a komunikačního pracovníka, jehož úkolem je koordinovat informační a komunikační činnosti týkající se jednoho nebo více fondů, včetně příslušných programů v rámci cíle Evropská územní spolupráce, a uvědomí o tom Komisi.

2. Informační a komunikační pracovník je pověřen koordinací vnitrostátní sítě komunikátorů fondu, pokud taková síť existuje, vytvářením a udržováním internetových stránek nebo internetového portálu podle přílohy XII a poskytováním přehledu komunikačních opatření přijatých na úrovni členského státu.

3. Každý řídicí orgán určí jednu osobu zodpovědnou za informování a komunikaci na úrovni operačního programu a informuje Komisi o těchto určených osobách. Ve vhodných případech může být pro několik operačních programů určena jediná osoba.

4. Komise zřídí unijní síť tvořenou členy určenými členskými státy, aby byla zajištěna výměna informací o výsledcích provádění komunikačních strategií, výměna zkušeností s prováděním informačních a komunikačních opatření a výměna osvědčených postupů.

HLAVA IV

TECHNICKÁ POMOC

Článek 118

Technická pomoc z podnětu Komise

Fondy mohou s přihlédnutím k odpočtům podle čl. 91 odst. 3 podporovat technickou pomoc až do výše 0,35 % svého ročního přírůstu.

Článek 119

Technická pomoc členských států

1. Výše přidělů z fondů na technickou pomoc je omezena na 4 % z celkové výše prostředků fondů přidělených na operační programy v daném členském státě, případně v každé kategorii regionů, v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost.

Členské státy mohou zvláštní přiděl pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí zohlednit ve výpočtu stropu celkové částky finančních prostředků přidělených na technickou pomoc každého členského státu.

2. Z každého fondu lze podpořit operace technické pomoci způsobilé pro podporu z kteréhokoli jiného fondu. Aniž je dotčen odstavec 1, prostředky přidělené na technickou pomoc z fondu nesmí přesáhnout 10 % z celkové výše prostředků případně přidělených z tohoto fondu na operační programy v určitém členském státě v každé kategorii regionů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost.

3. Odchylně od čl. 70 odst. 1 a 2 mohou být operace technické pomoci prováděny mimo programovou oblast, avšak v rámci Unie, jsou-li tyto operace pro operační program přínosné nebo jsou-li v případě operačního programu technické pomoci přínosné pro ostatní dotčené programy.

4. V případě strukturálních fondů, kdy jsou přiděly uvedené v odstavci 1 použity na podporu operací technické pomoci vztahujících se na více než jednu kategorii regionů, může být výdaj související s těmito operacemi uskutečněn v rámci prioritní osy spojující různé kategorie regionů a přidělen na poměrném základě s ohledem na přiděl v rámci každé kategorie regionů jako podíl z celkového přidělu pro členský stát.

5. Pokud celkový objem prostředků přidělených členskému státu v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost nepřesahuje 1 000 000 000 EUR, může být odchylně od odstavce 1 částka přidělená na technickou pomoc zvýšena až na 6 % z této celkové částky nebo na 50 000 000 EUR, podle toho, která částka je nižší.

6. Technická pomoc má podobu jednofondové prioritní osy v rámci operačního programu nebo podobu zvláštního operačního programu nebo obě podoby.

HLAVA V

FINANČNÍ PODPORA Z FONDŮ

Článek 120

Určení míry spolufinancování

1. V rozhodnutí Komise o přijetí operačního programu se stanoví míra spolufinancování a maximální výše podpory

z fondů pro každou prioritní osu. Pokud se prioritní osa týká více než jedné kategorie regionů nebo více než jednoho fondu, stanoví v nutných případech rozhodnutí Komise míru spolufinancování podle kategorie regionu a fondu.

2. U každé prioritní osy se v rozhodnutí Komise stanoví, zda se míra spolufinancování pro danou prioritní osu má vztahovat na:

a) celkové způsobilé výdaje, včetně výdajů z veřejných zdrojů a soukromých zdrojů; nebo

b) způsobilé výdaje z veřejných zdrojů.

3. Míra spolufinancování na úrovni každé prioritní osy, a případně podle kategorie regionu a fondu, operačních programů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost nesmí přesáhnout:

a) 85 % pro Fond soudržnosti;

b) 85 % pro méně rozvinuté regiony členských států, jejichž průměrný HDP na obyvatele za období let 2007 - 2009 byl nižší než 85 % průměru EU-27 v průběhu stejného období, a pro nejvzdálenější regiony, včetně dodatečných přidělů pro nejvzdálenější regiony v souladu s čl. 92 odst. 1 písm. e) a čl. 4 odst. 2 nařízení o EÚS;

c) 80 % pro méně rozvinuté regiony členských států neuvedených v písmeni b) a pro všechny regiony, jejichž HDP na obyvatele – používaný jako kritérium způsobilosti - za programové období 2007 až 2013 byl nižší než 75 % průměru EU-25 za totéž období, avšak jejichž HDP na obyvatele je vyšší než 75 % HDP průměru EU-27, jakož i pro regiony definované v čl. 8 odst. 1 nařízení (EU) č. 1083/2006, které na programové období 2007 až 2013 čerpají přechodnou podporu;

d) 60 % pro přechodové regiony, které nejsou uvedeny v písmeni c);

e) 50 % pro rozvinutější regiony, které nejsou uvedeny v písmeni c);

Pro období od 1. ledna 2014 do 30. června 2017 nesmí být míra spolufinancování na úrovni každé prioritní osy pro všechny operační programy na Kypru vyšší než 85 %.

Komise provede přezkum k posouzení toho, zda je odůvodněné zachovat míru spolufinancování uvedenou v druhém pododstavci po 30. červnu 2017 a případně předložit do 30. června 2016 legislativní návrh.

Míra spolufinancování na úrovni každé prioritní osy operačních programů v rámci cíle Evropská územní spolupráce nesmí přesáhnout 85 %.

Maximální míra spolufinancování podle prvního pododstavce písm. b), c), d) a e) se navýší u každé prioritní osy provádějící iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí a pokud je prioritní osa určena pro sociální inovace nebo nadnárodní spolupráci nebo pro jejich kombinaci. Navýšení se stanoví v souladu s pravidly pro daný fond.

4. Míra spolufinancování dodatečného přidělu podle čl. 92 odst. 1 písm. e) pro regiony úrovně NUTS 2 splňující kritéria stanovená v protokolu č. 6 k aktu o přistoupení z roku 1994 nepřesáhne 50 %.

5. Maximální míra spolufinancování podle odstavce 3 na úrovni prioritní osy se zvýší o deset procentních bodů, pokud se celá prioritní osa provádí prostřednictvím finančních nástrojů nebo prostřednictvím komunitně vedeného místního rozvoje.

6. Příspěvek z fondů na každou prioritní osu nesmí být nižší než 20 % způsobilých výdajů z veřejných zdrojů.

7. V rámci operačního programu lze zřídit samostatnou prioritní osu s mírou spolufinancování až 100 % za účelem podpory operací prováděných prostřednictvím finančních nástrojů zřízených na úrovni Unie a řízených přímo či nepřímo Komisí. Pokud je pro tento účel zřízena samostatná prioritní osa, nesmí se podpora v rámci této osy provádět jinými prostředky.

Článek 121

Úprava míry spolufinancování

Míru spolufinancování z fondů na určitou prioritní osu lze upravit s ohledem na:

- 1) důležitost prioritní osy pro dosahování strategie Unie zaměřené na inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění při zohlednění zvláštních nedostatků, které je třeba řešit;
- 2) ochranu a zlepšení životního prostředí, zejména uplatňováním zásady předběžné opatrnosti, zásady preventivních opatření a zásady „znečišťovatel platí“;
- 3) míru mobilizace soukromých finančních prostředků;
- 4) pokrytí oblastí, jež jsou vážně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami, které jsou definovány takto:
 - a) ostrovní členské státy způsobilé v rámci Fondu soudržnosti a jiné ostrovy s výjimkou těch, na jejichž území se nachází hlavní město členského státu nebo jež mají pevné spojení s pevninou,
 - b) hornaté oblasti vymezené vnitrostátními právními předpisy členského státu,

c) řídce (tzn. méně než 50 obyvatel na čtvereční kilometr) a velmi řídce (méně než 8 obyvatel na čtvereční kilometr) osídlené oblasti.

(d) začlenění nejvzdálenějších regionů uvedených v článku 349 Smlouvy o fungování EU.

ČÁST ČTVRTÁ

OBECNÁ USTANOVENÍ PRO FONDY A ENRF

HLAVA VI

ŘÍZENÍ A KONTROLA

KAPITOLA I

Systémy řízení a kontroly

Článek 122

Povinnosti členských států

1. Členské státy zajistí, aby systémy řízení a kontroly operačních programů byly zavedeny v souladu s články 72, 73 a 74.

2. Členské státy předcházejí nesrovnalostem, odhalují je a zajišťují jejich nápravu a vymáhají neoprávněně vyplacené částky spolu s případnými úroky z prodlení. Oznámí Komisi nesrovnalosti v příspěvcích z fondů přesahující 10 000 EUR a průběžně ji informují o podstatném pokroku v souvisejících správních a soudních řízeních.

Členské státy neoznamují Komisi nesrovnalosti související s:

- a) případy, kdy nesrovnalost spočívá pouze v úplném nebo částečném neprovedení určité operace uvedené ve spolufinancovaném operačním programu z důvodu úpadku příjemce;
- b) případy, na něž příjemce upozornil řídicí či certifikační orgán dobrovolně a dříve, než je některý z těchto orgánů odhalil, ať již před nebo po vyplacení příspěvku z veřejných zdrojů;
- c) případy, které řídicí nebo certifikační orgán odhalil a napravit dříve, než byly příslušné výdaje zahrnuty do výkazu výdajů předkládaných Komisi.

Ve všech ostatních případech, zejména před úpadkem nebo existuje-li podezření z podvodu, se zjištěné nesrovnalosti a související preventivní a nápravná opatření oznámí Komisi.

Nelze-li částky neoprávněně vyplacené příjemci získat zpět v důsledku pochybení nebo nedbalosti členského státu, zodpovídá za uhrazení dotčených částek zpět do rozpočtu Unie členský stát. Členské státy se mohou rozhodnout nevymáhat od příjemce neoprávněně vyplacenou částku příspěvku z fondů, pokud nepřesahuje 250 EUR bez zahrnutí úroku.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, kterými stanoví další podrobná pravidla týkající se kritérií pro určení případů nesrovnalostí, které je třeba oznámit, a údajů, jež je třeba poskytnout, a pro podmínky a postupy, jež se mají použít k rozhodnutí o tom, zda mají členské státy uhradit částky, které nelze získat zpět.

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví četnost podávání zpráv o nesrovnalostech a jejich formát. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 150 odst. 2

3. Členské státy zajistí, aby nejpozději do 31. prosince 2015 mohly všechny výměny informací mezi příjemci a řídicím orgánem, certifikačním orgánem, auditním orgánem a zprostředkujícími subjekty probíhat prostřednictvím systému pro elektronickou výměnu údajů.

Systémy uvedené v prvním pododstavci usnadňují interoperabilitu s vnitrostátními a unijními rámci a umožňují příjemcům předkládat všechny informace uvedené v prvním pododstavci pouze jednou.

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se výměny informací podle tohoto odstavce. Tyto prováděcí akty se přijmou přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

4. Odstavec 3 se nepoužije na ENRF.

KAPITOLA II

Řídicí a kontrolní orgány

Článek 123

Určení orgánů

1. Každý členský stát určí pro každý operační program celostátní, regionální nebo místní orgán veřejné správy nebo veřejný či soukromý subjekt jako řídicí orgán. Tentýž řídicí orgán může být určen pro více operačních programů.

2. Členský stát určí pro každý operační program celostátní, regionální nebo místní orgán veřejné správy nebo veřejný subjekt jako certifikační orgán, aniž je dotčen odstavec 3. Tentýž certifikační orgán může být určen pro více operačních programů.

3. Členský stát může pro operační program určit řídicí orgán, který je veřejným orgánem nebo subjektem a který navíc plní i funkce certifikačního orgánu.

4. Členský stát určí pro každý operační program celostátní, regionální nebo místní orgán veřejné správy nebo veřejný subjekt funkčně nezávislý na řídicím orgánu a certifikačním orgánu jako auditní orgán. Tentýž auditní orgán může být určen pro více operačních programů.

5. Za předpokladu, že je dodržena zásada oddělení funkcí, mohou být řídicí orgán, případně certifikační orgán, jakož i auditní orgán v případě fondů spjatých s cílem Investice pro růst a zaměstnanost a v případě ENRF součástí stejného orgánu veřejné správy nebo veřejného subjektu.

Pokud celková výše podpory z fondů na operační program přesáhne částku 250 000 000 EUR, nebo přesáhne 100 000 000 EUR z ENRF, může být auditní orgán součástí stejného orgánu veřejné správy nebo veřejného subjektu jako řídicí orgán buď v případě, že Komise v souladu s platnými ustanoveními předchozího programového období informovala přede dnem přijetí dotčeného operačního programu členský stát o svém závěru, že se členský stát může spolehnout zejména na stanovisko svého auditora, nebo v případě, že je Komise na základě zkušenosti z předchozího programového období přesvědčena, že institucionální organizace a odpovědnost auditního orgánu poskytuje odpovídající záruky jeho funkční nezávislosti a spolehlivosti.

6. Členský stát může určit jeden nebo více zprostředkujících subjektů pro výkon některých úkolů řídicího nebo certifikačního orgánu z pověření tohoto orgánu. Příslušná ujednání mezi řídicím orgánem nebo certifikačním orgánem a zprostředkujícími subjekty musí být oficiálně písemně zaznamenána.

7. Členský stát nebo řídicí orgán může pověřit řízením části operačního programu zprostředkující subjekt, a to písemnou dohodou mezi zprostředkujícím subjektem a členským státem nebo řídicím orgánem (dále jen „globální grant“). Zprostředkující subjekt poskytne záruky své solventnosti a způsobilosti v dotčeném oboru, jakož i v oblasti správního a finančního řízení.

8. Členský stát může z vlastního podnětu určit koordinační orgán, jehož úkolem je udržovat kontakt s Komisí a poskytovat jí informace, koordinovat činnost ostatních příslušných určených orgánů a podporovat harmonizované uplatňování platných právních předpisů.

9. Členský stát stanoví písemně pravidla upravující jeho vztahy s řídicími orgány, certifikačními orgány a auditními orgány, vztahy mezi těmito orgány navzájem a vztahy těchto orgánů s Komisí.

Článek 124

Postup pro určení řídicího orgánu a certifikačního orgánu

1. Předtím, než předloží Komisi první žádost o průběžnou platbu, oznámí jí členský stát den a formu určení řídicího a případně certifikačního orgánu, které bylo provedeno na příslušné úrovni.

2. Určení uvedené v odstavci 1 vychází ze zprávy a stanoviska nezávislého auditního subjektu, které hodnotí, zda orgány dodržují kritéria týkající se prostředí vnitřní kontroly, řízení rizik, řídicí a kontrolní činnosti a monitorování stanovená v příloze XIII. Nezávislým auditním subjektem je auditní orgán nebo jiný veřejnoprávní či soukromoprávní subjekt, který má potřebnou auditorskou způsobilost, je nezávislý na řídicím orgánu, a případně i na certifikačním orgánu, a při výkonu své činnosti bere v úvahu mezinárodně uznávané auditorské standardy. Dospěje-li nezávislý auditní subjekt k závěru, že část řídicího a kontrolního systému, která se týká řídicího orgánu nebo certifikačního orgánu, je v zásadě stejná jako v předchozím programovém období a že na základě auditorské činnosti provedené v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení (ES) č. 1083/2006 a nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 ⁽¹⁾ lze doložit jejich účinné fungování během tohoto období, může přijmout závěr, že příslušná kritéria jsou splněna, aniž by prováděl další auditorskou práci.

3. Pokud celková částka podpory z fondů na operační program přesahuje částku 250 000 000 EUR nebo z ENRF přesahuje částku 100 000 000 EUR, může si Komise do jednoho měsíce od oznámení o určení uvedeného v odstavci 1 vyžádat zprávu a stanovisko nezávislého auditního subjektu uvedeného v odstavci 2 a popis funkcí a postupů zavedených pro řídicí orgán a případně pro certifikační orgán. Komise rozhodne, zda si vyžádá tyto dokumenty na základě svého posouzení rizik s ohledem na informace o podstatných změnách ve funkcích a postupech řídicího orgánu a případně certifikačního orgánu ve srovnání s funkcemi a postupy zavedenými v předchozím programovém období a s ohledem na příslušné doklady jejich účinného fungování.

Komise může vznést připomínky do dvou měsíců od obdržení dokumentů uvedených v prvním pododstavci. Aniž je dotčen článek 83, posuzování těchto dokumentů nepřerušuje vyřizování žádostí o průběžné platby.

4. Pokud celková částka podpory z fondů na operační program přesahuje částku 250 000 000 EUR nebo z ENRF přesahuje částku 100 000 000 EUR, a pokud došlo k podstatným změnám ve funkcích a postupech řídicího orgánu a případně certifikačního orgánu ve srovnání s funkcemi a postupy zavedenými v předchozím programovém období, může členský stát z vlastního podnětu do dvou měsíců od oznámení určení uvedeného v odstavci 1 předložit Komisi dokumenty uvedené v odstavci 3. Komise se k těmto dokumentům vyjádří do tří měsíců od jejich obdržení.

5. Pokud ze stávajících výsledků auditu a kontroly vyplývá, že určený orgán již nesplňuje kritéria uvedená v odstavci 2,

členský stát na odpovídající úrovni a podle závažnosti problému stanoví zkušební dobu, během níž musí být učiněna nezbytná nápravná opatření.

Pokud určený orgán neprovede požadovaná nápravná opatření ve zkušební době stanovené členským státem, členský stát na odpovídající úrovni ukončí určení tohoto orgánu.

Je-li pro některý určený orgán stanovena zkušební doba, členský stát o tom neprodleně informuje Komisi, přičemž jí poskytne údaje o dané zkušební době, o jejím ukončení v návaznosti na provedení nápravných opatření, jakož i o ukončení určení některého orgánu. Aniž je dotčeno použití článku 83, oznámení o tom, že členský stát stanovil pro některý určený orgán zkušební dobu, nepřerušuje vyřizování žádostí o průběžné platby.

6. Je-li určení řídicího orgánu nebo certifikačního orgánu ukončeno, členský stát určí v souladu s postupem stanoveným v odstavci 2 nový subjekt, který převezme funkce řídicího orgánu nebo certifikačního orgánu, a oznámí to Komisi.

7. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví vzor pro zprávu a stanovisko nezávislého auditního orgánu a popis funkcí a postupů zavedených pro řídicí orgán a případně pro certifikační orgán. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

Článek 125

Funkce řídicího orgánu

1. Řídicí orgán zodpovídá za řízení operačního programu v souladu se zásadou řádného finančního řízení.

2. Pokud jde o řízení operačního programu, řídicí orgán:

a) podporuje činnost monitorovacího výboru uvedeného v článku 47 a poskytuje mu informace, které výbor potřebuje k plnění svých úkolů, zejména údaje týkající se pokroku operačního programu v dosahování cílů, finanční údaje a údaje týkající se ukazatelů a milníků;

b) vypracovává výroční a závěrečné zprávy o provádění programu uvedené v článku 50 a po schválení monitorovacím výborem je předkládá Komisi;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 ze dne 27. července 2006 o Evropském rybářském fondu (Úř. věst. L 223, 15.8.2006, s. 1).

- c) zpřístupňuje zprostředkujícím subjektům a příjemcům informace, které jsou důležité pro plnění jejich úkolů, respektive pro provádění operací;
- d) zřizuje systém pro zaznamenávání a uchovávání počítačových údajů o každé operaci, které jsou nezbytné pro monitorování, hodnocení, finanční řízení, ověřování a audit, případně včetně údajů o jednotlivých účastnících operací;
- e) zajišťuje, aby údaje uvedené v písmeni d) byly shromažďovány, zadávány a ukládány v systému uvedeném v písmeni d) a aby údaje o ukazatelích byly rozděleny podle pohlaví, pokud to vyžadují přílohy I a II nařízení o ESF.
3. Pokud jde o výběr operací, řídicí orgán:
- a) vypracovává a po schválení uplatňuje vhodné postupy a kritéria výběru, jež:
- i) zajistí, aby operace přispěly k dosažení konkrétních cílů a výsledků příslušné priority;
- ii) jsou nediskriminační a transparentní,
- iii) zohledňují obecné zásady stanovené v článcích 7 a 8;
- b) zajišťuje, aby vybraná operace spadala do působnosti dotčeného fondu nebo fondů a aby mohla být přiřazena ke kategorii zásahu, nebo v případě ENRF opatření, určené v prioritě nebo prioritách operačního programu;
- c) zajišťuje, aby byl příjemci poskytnut dokument, který stanoví podmínky podpory pro každou operaci, včetně zvláštních požadavků týkajících se produktů nebo služeb, jež mají být dodány v rámci operace, plánu financování a lhůty pro její provedení;
- d) se před schválením operace přesvědčí, že příjemce má správní, finanční a provozní způsobilost ke splnění podmínek uvedených v písmeni c);
- e) se přesvědčí, že pokud operace začala před podáním žádosti o financování řídicímu orgánu, byly dodrženy platné právní předpisy vztahující se na danou operaci;
- f) zajistí, aby po přemístění výrobní činnosti mimo programovou oblast nebyly do operací, které by měly získat podporu z fondů, začleněny činnosti, které byly nebo měly být předmětem řízení o zpětném získání vyplacených částek podle článku 71;
- g) určí kategorii zásahů, nebo v případě ENRF opatření, kterým se mají přisuzovat výdaje operace.
4. Pokud jde o finanční řízení a kontrolu operačního programu, řídicí orgán:
- a) ověřuje, že spolufinancované produkty a služby byly dodány a že výdaje, jež příjemci vykázali, byly skutečně zaplacený a že je dodržen soulad s platnými právními předpisy, operačním programem a jsou splněny podmínky podpory operace;
- b) zajišťuje, aby příjemci zapojení do provádění operací hrazených na základě skutečně vynaložených způsobilých nákladů vedli buď oddělený účetní systém nebo používali vhodný účetní kód pro všechny transakce související s operací;
- c) zavádí účinná a přiměřená opatření proti podvodům s přihlédnutím ke zjištěným rizikům;
- d) stanoví postupy k zajištění toho, aby všechny doklady týkající se výdajů a auditů, jež jsou nezbytné pro zajištění odpovídající auditní stopy, byly uchovávány v souladu s požadavky čl. 72 písm. g);
- e) vypracovává prohlášení řídicího subjektu a shrnutí výsledků za daný rok podle čl. 59 odst. 5 písm. a) a b) finančního nařízení.
- Odchylně od prvního pododstavce písm. a) může nařízení o EÚS stanovit zvláštní pravidla pro ověřování programů spolupráce.
5. Ověřování podle odst. 4 prvního pododstavce písm. a) musí zahrnovat tyto postupy:
- a) správní ověření každé žádosti o úhradu předložené příjemcem,
- b) ověření operací na místě.
- Frekvence a rozsah ověření na místě musí být úměrné výši podpory z veřejných zdrojů poskytnuté na danou operaci a úrovni rizika zjištěného při těchto ověřeních a auditech prováděných auditním orgánem u systému řízení a kontroly jako celku.
6. Ověření jednotlivých operací na místě podle odst. 5 prvního pododstavce písm. b) lze provádět na základě výběru vzorků.
7. Pokud je v rámci operačního programu řídicí orgán rovněž příjemcem, je třeba přijmout pro ověření uvedené v odst. 4 prvním pododstavci písm. a) taková opatření, která zajistí odpovídající oddělení funkcí.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, kterými stanoví pravidla upřesňující informace týkající se údajů, jež je třeba v rámci systému monitorování uvedeného v odst. 2 písm. d) tohoto článku zaznamenat a uchovat v elektronické podobě.

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví technické specifikace systému zavedeného podle odst. 2 písm. d) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, kterými stanoví podrobné minimální požadavky na auditní stopu uvedenou v odst. 4 prvním pododstavci písm. d) tohoto článku, pokud jde o účetní záznamy, které mají být uchovány, a o podklady, které mají být uchovávány na úrovni certifikačního orgánu, řídicího orgánu, zprostředkujících subjektů a příjemců podpory.

10. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku, Komise přijme prováděcí akty týkající se vzoru prohlášení řídicího subjektu uvedeného v odst. 4 prvním pododstavci písm. e) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 150 odst. 2.

Článek 126

Funkce certifikačního orgánu

Certifikační orgán operačního programu zejména:

- a) vypracovává a předkládá žádosti o platbu Komisi a potvrzuje, že tyto žádosti pocházejí ze spolehlivých účetních systémů, zakládají se na ověřitelných podkladech a byly ověřeny řídicím orgánem;
- b) vypracovává účetní závěrky uvedené v čl. 59 odst. 5 písm. a) finančního nařízení;
- c) potvrzuje úplnost, přesnost a věrohodnost účetní závěrky a osvědčuje, že zaúčtované výdaje jsou v souladu s platnými právními předpisy a byly vynaloženy na operace vybrané pro financování podle kritérií platných pro daný operační program a v souladu s platnými právními předpisy;
- d) zajišťuje, aby existoval systém, který v počítačové podobě zaznamenává a ukládá účetní záznamy za každou operaci a který umožňuje zaznamenávat a ukládat všechny údaje potřebné k vypracování žádostí o platby a účetní závěrky, včetně záznamů o částkách, jež mají být získány zpět, částkách získaných zpět a částkách odejmutých z důvodu zrušení celého příspěvku na operaci či operační program nebo části tohoto příspěvku;

e) zajišťuje, aby pro účely vypracování a předkládání žádostí o platbu obdržel od řídicího orgánu přiměřené informace o postupech a ověřeních prováděných v souvislosti s výdaji;

f) při vypracování a předkládání žádostí o platbu zohledňuje výsledky všech auditů provedených auditním orgánem nebo z jeho pověření;

g) vede v počítačové podobě účetní záznamy o výdajích vykázaných Komisi a odpovídajících příspěvcích z veřejných zdrojů vyplacených příjemcům;

h) vede záznamy o částkách, které mají být získány zpět, a částkách odejmutých z důvodu zrušení celého příspěvku na operaci nebo jeho části. Částky získané zpět se vrací do rozpočtu Unie před uzavřením operačního programu tak, že se odečtou z následného výkazu výdajů.

Článek 127

Funkce auditního orgánu

1. Auditní orgán zajišťuje, aby se prováděly audity řádného fungování systému řízení a kontroly operačního programu a audity vhodného vzorku operací na základě vykázaných výdajů. Audity vykázaných výdajů vycházejí z reprezentativního vzorku a jsou zpravidla založeny na statistických metodách výběru vzorků.

V řádně odůvodněných případech v souladu s mezinárodně uznávanými účetními standardy a ve všech případech, kdy počet operací v účetním roce nestačí k tomu, aby bylo možné použít statistickou metodu výběru vzorků, je možné na základě odborného úsudku auditního orgánu použít jinou než statistickou metodu výběru vzorků.

V těchto případech musí být velikost vzorku dostatečná k tomu, aby auditnímu orgánu umožnila vypracovat platný výrok auditora podle čl. 59 odst. 5 druhého pododstavce finančního nařízení.

Jiná než statistická metoda výběru vzorků se vztahuje alespoň na 5 % operací, jejichž výdaje byly vykázané Komisi v účetním roce, a na 10 % výdajů, které byly vykázané Komisi v účetním roce.

2. Provádí-li audity jiný subjekt než auditní orgán, zajistí auditní orgán, aby měl takový subjekt nezbytnou funkční nezávislost.

3. Auditní orgán zajistí, aby byly při auditní činnosti zohledněny mezinárodně uznávané auditní normy.

4. Do osmi měsíců od schválení operačního programu vypracuje auditní orgán auditní strategii pro provádění auditů. Auditní strategie stanoví metodiku auditu, způsob výběru vzorků pro audit operací a plánování auditů v souvislosti s aktuálním účetním rokem a dvěma následujícími účetními roky. Od roku 2016 do roku 2022 včetně se auditní strategie každoročně aktualizuje. Pokud se společný systém řízení a kontroly vztahuje na více než jeden operační program, může být pro dotčené operační programy vypracována jediná auditní strategie. Na žádost předkládá auditní orgán auditní strategii Komisi.

5. Auditní orgán vypracovává:

- a) výrok auditora v souladu s čl. 59 odst. 5 druhým pododstavcem finančního nařízení;
- b) kontrolní zprávu uvádějící hlavní zjištění auditů provedených v souladu odstavcem 1, včetně zjištění ohledně nedostatků v systémech řízení a kontroly, a navrhovaná a provedená nápravná opatření.

Pokud se společný systém řízení a kontroly vztahuje na více než jeden operační program, lze informace požadované podle prvního pododstavce písm. b) seskupit do jediné zprávy.

6. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví vzory pro auditní strategii, výrok auditora a kontrolní zprávu. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 150 odst. 2.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, jimiž stanoví rozsah a obsah auditu operací a auditů účetnictví a metodiku pro výběr vzorku operací uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, jimiž stanoví podrobná pravidla pro používání údajů shromážděných během auditů prováděných úředníky Komise nebo pověřenými zástupci Komise.

KAPITOLA III

Spolupráce s auditními orgány

Článek 128

Spolupráce s auditními orgány

1. Komise spolupracuje s auditními orgány za účelem koordinace jejich plánů a způsobů auditu a neprodleně si s těmito orgány sděluje výsledky auditů zaměřených na systémy řízení a kontroly.

2. Pokud členský stát určí více auditních orgánů, může za účelem usnadnění této spolupráce určit koordinační subjekt.

3. Komise, auditní orgány a případný koordinační orgán se scházejí pravidelně, zpravidla nejméně jednou za rok, pokud není dohodnuto jinak, aby posoudily výroční kontrolní zprávu, výrok auditora a strategii auditu a vyměnili si názory na otázky týkající se zlepšení systémů řízení a kontroly.

HLAVA II

FINANČNÍ ŘÍZENÍ, SESTAVENÍ, KONTROLA A SCHVALOVÁNÍ ÚČETNÍ ZÁVĚRKY, UZAVÍRÁNÍ OPERAČNÍCH PROGRAMŮ A FINANČNÍ OPRAVY

KAPITOLA I

Finanční řízení

Článek 129

Společná pravidla pro platby

Členský stát zajistí, aby do uzavření operačního programu byla výše výdajů z veřejných zdrojů vyplacených příjemcům nejméně rovna příspěvku z fondů vyplacenému členskému státu Komisi.

Článek 130

Společná pravidla pro výpočet průběžných plateb a vyplacení konečného zůstatku

1. Jako průběžnou platbu uhradí Komise 90 % z částky vyplývající z uplatnění míry spolufinancování stanovené pro každou prioritu v rozhodnutí o přijetí operačního programu na způsobilé výdaje na danou prioritu uvedenou v žádosti o platbu. Komise určí výši zbývajících prostředků, které mají být vyplaceny jako průběžné platby nebo vráceny zpět v souladu s článkem 139.

2. Příspěvek z fondů nebo z ENRF na určitou prioritu poskytovaný prostřednictvím průběžných plateb a platby konečného zůstatku nesmí být vyšší než:

- a) způsobilé veřejné výdaje uvedené v žádosti o platbu pro danou prioritu; nebo
- b) příspěvek z fondů nebo z ENRF na prioritu stanovený v rozhodnutí Komise o schválení operačního programu.

Článek 131

Žádosti o platbu

1. Žádosti o platbu musí pro každou prioritu obsahovat:

- a) celkovou výši způsobilých výdajů, které vznikly příjmy a které byly uhrazeny při provádění operací, zanesenou v účetním systému certifikačního orgánu;

b) celkovou výši výdajů z veřejných zdrojů vynaložených při provádění operací zanesenou v účetním systému certifikačního orgánu;

2. Způsobilé výdaje zahrnuté v žádosti o platbu musí být doloženy potvrzenými fakturami nebo účetními doklady stejné důkazní hodnoty, kromě forem podpory podle čl. 67 prvního pododstavce odst. 1 písm. b), c) a d), článku 68, čl. 69 odst. 1 a článku 109 tohoto nařízení a podle článku 14 nařízení o ESF. Pro tyto formy podpory se částky zahrnuté v žádosti o platbu rovnají nákladům vypočteným na příslušném použitelném základě.

3. V případě programů podpor podle článku 107 Smlouvy o fungování EU, příspěvek z veřejných zdrojů odpovídající výdajům uvedeným v žádosti o platbu vyplácí příjemcům orgán poskytující podporu.

4. Odchylně od odstavce 1 může žádost o platbu v případě státní podpory zahrnovat zálohy placené příjemci orgánem poskytujícím podporu, pokud jsou splněny tyto kumulativní podmínky:

a) tyto zálohy jsou předmětem záruky poskytnuté bankou nebo jinou finanční institucí usazenou v příslušném členském státě nebo se na ně vztahuje nástroj poskytovaný jako záruka veřejným subjektem nebo příslušným členským státem

b) tyto zálohy nepřesahují 40 % celkové výše podpory poskytnuté příjemci pro danou operaci;

c) tyto zálohy jsou kryty výdaji placenými příjemci při provádění příslušné operace a doloženy příjmovými fakturami nebo účetními doklady rovnocenné průkazné hodnoty do tří let od roku vyplacení zálohy nebo do 31. prosince 2023, podle toho, co nastane dříve, přičemž v případě nedodržení těchto podmínek se příští žádost o platbu odpovídajícím způsobem opraví.

5. V každé žádosti o platbu, která zahrnuje druhy záloh podle odstavce 4, se uvede samostatně celková částka hrazená z operačního programu jako záloha, částka uhrazená z výdajů příjemců do tří let po vyplacení zálohy v souladu s odst. 4 písm. c) a částka, která nebyla kryta výdaji příjemci a pro kterou neuplynula lhůta tří let.

6. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví vzor žádostí o platbu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

Článek 132

Vyplácení příjemcům

1. Řídící orgán v závislosti na dostupných finančních prostředcích z počátečního a ročního předběžného financování a záloh zajistí, aby příjemci obdrželi celkovou částku způsobilých výdajů z veřejných zdrojů v plné výši a ve lhůtě 90 dnů od data předložení své žádosti o platbu.

Žádná částka se neodečítá ani nezadržuje a nejsou vymáhány žádné zvláštní poplatky či jiné poplatky s rovnocenným účinkem, které by snížily tyto částky určené příjemcům.

2. Platební lhůta uvedená v odstavci 1 může být řídicím orgánem přerušena v jednom z těchto řádně odůvodněných případů:

a) částka uvedená v žádosti o platbu je nesprávná nebo nebyly předloženy příslušné podklady, včetně dokladů nutných k řízení ověřování podle čl. 125 prvního pododstavce odst. 4 písm. a);

b) bylo zahájeno řízení v souvislosti s možnými nesrovnalostmi týkajícími se příslušných výdajů.

Dotyčný příjemce je písemně informován o přerušení platební lhůty a jeho důvodech.

Článek 133

Použití eura

1. Členské státy, které ke dni podání žádosti o platbu nepřijaly euro jako svou měnu, přepočítají na eura výši výdajů vynaložených v národní měně. Tyto částky se přepočítají na eura tak, že se použije měsíční účetní směnný kurs Komise platný v měsíci, v němž výdaj zaúčtuje certifikační orgán dotčeného operačního programu. Směnný kurs Komise elektronicky zveřejňuje každý měsíc.

2. Odchylně od odstavce 1 může nařízení o EÚS stanovit zvláštní pravidla harmonogramu přepočtu na euro.

3. Pokud se euro stane měnou členského státu, použije se postup pro přepočet uvedený v odstavci 1 i nadále na veškeré výdaje zaúčtované certifikačním orgánem přede dnem vstupu pevného přepočítacího koeficientu mezi národní měnou a eurem v platnost.

Článek 134

Vyplácení předběžných plateb

1. Počáteční předběžná platba se provádí v těchto splátkách:

- a) v roce 2014: 1 % částky podpory z fondů a z ENRF na celé programové období pro daný operační program nebo 1,5 % částky podpory z fondů a z ENRF na celé programové období pro daný operační program, pokud členský stát přijímá od roku 2010 finanční pomoc v souladu s články 122 a 143 Smlouvy o fungování EU nebo z evropského nástroje finanční stability nebo pokud přijímá ke dni 31. prosince 2013 finanční pomoc v souladu s články 136 a 143 Smlouvy o fungování EU;
- b) v roce 2015: 1 % částky podpory z fondů a z ENRF na celé programové období pro daný operační program nebo 1,5 % částky podpory z fondů a z ENRF na celé programové období pro daný operační program, pokud členský stát přijímá od roku 2010 finanční pomoc v souladu s články 122 a 143 Smlouvy o fungování EU nebo z evropského nástroje finanční stability nebo pokud přijímá ke dni 31. prosince 2014 finanční pomoc v souladu s články 136 a 143 Smlouvy o fungování EU;
- c) v roce 2016: 1 % částky podpory z fondů a z ENRF na celé programové období pro daný operační program.

Pokud je operační program přijat v roce 2015 nebo později, vyplatí se dřívější splátky v roce přijetí.

2. Roční částka předběžného financování se vyplatí před 1. červencem v letech 2016 až 2023. Je jí následující procentuální hodnota z částky podpory z fondů a z ENRF na celé programové období pro daný operační program:

— 2016: 2 %

— 2017: 2,625 %

— 2018: 2,75 %

— 2019: 2,875 %

— 2020 to 2023: 3 %.

3. Při výpočtu částky počátečního předběžného financování uvedené v odstavci 1 nezahrnuje částka podpory na celé programové období částky z výkonnostní rezervy, které byly původně přiděleny na operační program.

Při výpočtu částky ročního předběžného financování uvedené v odstavci 2 do roku 2020 včetně nezahrnuje částka podpory na celé programové období částky z výkonnostní rezervy, které byly původně přiděleny na operační program.

Článek 135

Lhůty pro podávání žádostí o průběžné platby a pro jejich vyplácení

1. Certifikační orgán podává v souladu s čl. 131 odst. 1 pravidelně žádosti o průběžné platby k pokrytí částek zanesených v účetním systému v daném účetním roce. Pokud to však certifikační orgán považuje za nezbytné, může uvést takové částky v žádostech o platbu předložených v následujících účetních letech.

2. Certifikační orgán předloží konečné žádosti o průběžnou platbu do 31. července po konci předchozího účetního roku a v každém případě před první žádostí o průběžnou platbu na další účetní rok.

3. První žádost o průběžnou platbu nesmí být podána dříve, než je Komisi oznámeno určení řídicího orgánu a certifikačního orgánu podle článku 124.

4. Průběžné platby se neposkytují na operační program, pokud výroční zpráva o provádění nebyla zaslána Komisi v souladu s pravidly pro daný fond.

5. V závislosti na dostupných finančních prostředcích provede Komise průběžnou platbu nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy byla žádost o platbu zaregistrována u Komise.

Článek 136

Zrušení závazku

1. Komise zruší jakýkoli díl částky v operačním programu, který nebyl použit pro platbu počátečního a ročního předběžného financování a průběžné platby do 31. prosince třetího rozpočtového roku následujícího po roce, v němž byl přijat rozpočtový závazek v rámci operačního programu nebo v souvislosti s nímž nebyla v souladu s článkem 131 předložena žádost o platbu podle odstavce 135.

2. Ta část závazků, které zůstanou otevřené ke dni 31. prosince 2023, se zruší, pokud nebude do lhůty stanovené v čl. 141 odst. 1 předložen Komisi některý z dokladů požadovaných podle čl. 141 odst. 1.

KAPITOLA II

Sestavení, kontrola a schválení účetní závěrky, uzavírání operačních programů a pozastavení plateb

Oddíl I

Sestavení, kontrola a schválení účetní závěrky

Článek 137

Sestavení účetní závěrky

1. Komisi se předkládá účetní závěrka uvedená v čl. 59 odst. 5 písm. a) finančního nařízení za každý operační program. Tato účetní závěrka pokrývá účetní rok a na úrovni každé priority, případně fondu a kategorie regionů zahrnuje:

- a) celkovou výši způsobilých výdajů vedenou v účetních systémech certifikačního orgánu, která byla zahrnuta v žádostech o platbu předložených Komisi v souladu s článkem 131 a čl. 135 odst. 2 do 31. července následujícího po ukončení účetního roku, celkovou výši odpovídajících výdajů z veřejných zdrojů vynaložených při provádění operací a celkovou částku odpovídajících plateb vyplacených příjemcům podle čl. 132 odst. 1;
- b) částky odňaté a získané zpět v průběhu účetního roku, částky, které mají být získány zpět na konci účetního roku, částky získané zpět podle článku 71 a částky, které zpět získat nelze;
- c) částky příspěvků na programy vyplacené do finančních nástrojů podle čl. 41 odst. 1 a zálohy státní podpory podle čl. 131 odst. 4;
- d) pro každou prioritu porovnání výdajů uvedených podle písmene a) s výdaji vykázanými za tentýž účetní rok v žádostech o platbu, spolu s vysvětlením případných rozdílů.

2. Pokud jsou výdaje předtím uvedené v žádosti o průběžnou platbu pro daný účetní rok vyjmuty členským státem z jeho účetní závěrky z důvodu probíhajícího posouzení zákonnosti a správnosti těchto výdajů, mohou být v žádosti o průběžnou platbu související s následujícími účetními roky uvedeny některé nebo všechny výdaje, které jsou následně shledány zákonnými a správnými.

3. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku, Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví vzor účetní závěrky uvedené v tomto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 150 odst. 3.

Článek 138

Předkládání informací

Členské státy předloží za každý rok od roku 2016 do roku 2025 včetně ve lhůtě stanovené v čl. 59 odst. 5 finančního nařízení dokumenty uvedené ve zmíněném článku, a to:

- a) účetní závěrku uvedenou v čl. 137 odst. 1 tohoto nařízení za předchozí účetní rok;
- b) prohlášení řídicího subjektu a shrnutí výsledků za daný rok uvedené v čl. 125 odst. 4 prvním pododstavci písm. e) tohoto nařízení za předchozí účetní rok;
- c) výrok auditora a kontrolní zprávu uvedené v čl. 127 odst. 5 prvním pododstavci písm. a) a b) tohoto nařízení za předchozí účetní rok.

Článek 139

Kontrola a schválení účetní závěrky

1. Komise provede kontrolu dokumentů předložených členským státem podle článku 138. Na žádost Komise poskytne členský stát veškeré dodatečné informace potřebné k tomu, aby umožnil Komisi ve lhůtě uvedené v článku 84 zjistit, zda je účetní závěrka úplná, přesná a pravdivá.

2. Komise schválí účetní závěrku, pokud dospěje k závěru, že je úplná, přesná a pravdivá. Komise dojde k takovému závěru v případě, že auditní orgán poskytl výrok bez výhrad, pokud jde o úplnost, přesnost a pravdivost účetní závěrky, pokud Komise nemá konkrétní důkazy o tom, že je výrok auditora ohledně účetní závěrky nespolehlivý.

3. Komise oznámí členskému státu ve lhůtě stanovené v článku 84, zda může účetní závěrku schválit.

4. Pokud z důvodů na straně členského státu nemůže Komise schválit účetní závěrku ve lhůtě stanovené v článku 84, uvědomí o tom členské státy a v souladu s odstavcem 2 tohoto článku uvede důvody svého rozhodnutí a opatření, která je třeba přijmout, a lhůtu pro jejich provedení. Na konci lhůty pro provedení těchto opatření oznámí Komise členským státům, zda může účetní závěrku schválit.

5. Komise pro účely schválení účetní závěrky nezohledňuje otázky související se zákonností a správností příslušných transakcí týkajících se výdajů uvedených v účetní závěrce. Aniž jsou dotčeny články 83 a 142, postup kontroly a schvalování účetní závěrky nepřerušuje zpracovávání žádostí o průběžné platby a nepovede k pozastavení plateb.

6. Na základě schválené účetní závěrky Komise vypočítá částku k tíži fondů a ENRF za příslušný účetní rok a následné úpravy, pokud jde o platby převáděné členským státům. Komise vezme v úvahu:

- a) zaúčtované částky uvedené v čl. 137 odst. 1 písm. a) a částky, u kterých se použije míra spolufinancování pro každou prioritu;
- b) celkovou částku plateb provedených Komisí v průběhu daného účetního roku, která se skládá z:
 - i) částky průběžných plateb vyplacených Komisí v souladu s čl. 130 odst. 1 a článkem 24 a
 - ii) částky ročního předběžného financování vyplaceného podle čl. 134 odst. 2.

7. Po provedení výpočtu podle odstavce 6 Komise zúčtuje příslušné každoroční předběžné financování a vyplatí veškeré dodatečné splatné částky během 30 dnů po schválení účetní závěrky. Pokud existuje částka, která má být získána zpět od členského státu, musí být předmětem inkasního příkazu vydaného Komisí, který se provádí pokud možno započtením proti částce splatné příslušnému členskému státu v rámci následujících plateb na stejný operační program. Takové zpětné získání finanční částky nepředstavuje finanční opravu a nesnižuje podporu příslušného operačního programu poskytovanou z fondů. Částka získaná zpět představuje v souladu s čl. 177 odst. 3 finančního nařízení účelově vázaný příjem.

8. Pokud po uplatnění postupu uvedeného v odstavci 4 nemůže Komise schválit účetní závěrku, rozhodne na základě dostupných informací a v souladu s odstavcem 6 o částce k tíži fondů pro daný účetní rok a informuje o tom členský stát. Pokud členský stát během dvou měsíců po předání informací Komisí oznámí Komisi svůj souhlas, použije se odstavec 7. V případě nesouhlasu přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí, v němž stanoví částku k tíži fondů pro daný účetní rok. Toto rozhodnutí nepředstavuje finanční opravu a nesnižuje podporu příslušného operačního programu poskytovanou z fondů. Na základě takového rozhodnutí Komise provede v souladu s odstavcem 7 úpravy plateb členskému státu.

9. Schválením účetní závěrky Komisí nebo rozhodnutím Komise podle odstavce 8 tohoto článku není dotčeno provádění oprav podle článků 144 a 145.

10. Aniž jsou dotčeny články 144 a 145, členské státy mohou nahradit nesprávné částky, které jsou zjištěny po předložení účetní závěrky, provedením odpovídajících úprav v účetní závěrce za účetní rok, v němž jsou nesrovnalosti odhaleny.

Článek 140

Dostupnost dokladů

1. Aniž jsou dotčena pravidla upravující státní podporu, řídicí orgán zajistí, aby všechny doklady o výdajích podporovaných z fondů o operacích, u nichž jsou celkové způsobilé výdaje nižší než 1 000 000 EUR, byly dány na požádání k dispozici Komisi a Evropskému účetnímu dvoru po dobu tří let od 31. prosince následujícího po předložení účetní závěrky, v níž jsou výdaje na operaci uvedeny.

V případě operací neuvedených v prvním pododstavci jsou všechny doklady k dispozici po dobu dvou let od 31. prosince následujícího po předložení účetní závěrky, v níž jsou zahrnuty konečné výdaje ukončené operace.

Řídicí orgán může rozhodnout, že na operace, u nichž celkové způsobilé výdaje nepřesahují 1 000 000 EUR, použije pravidlo uvedené v druhém pododstavci.

Lhůta uvedená v prvním pododstavci se přeruší buď v případě právního řízení, anebo na základě řádně odůvodněné žádosti Komise.

2. Řídicí orgán informuje příjemce o datu, kdy začíná běžet lhůta uvedená v odstavci 1.

3. Doklady se uchovávají buď ve formě originálů, nebo ověřených kopií originálů, případně na běžných nosičích dat, včetně elektronické verze originálních dokladů nebo dokladů existujících pouze v elektronické podobě.

4. Tyto doklady se uchovávají ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší než je nezbytné pro účely, ke kterým byly údaje shromážděny nebo ke kterým jsou dále zpracovávány.

5. Postup ověřování souladu dokladů uchovávaných na běžných nosičích dat s originály dokladů stanoví vnitrostátní orgány, přičemž tento postup zajistí, aby uchovávané verze splňovaly podmínky vnitrostátních právních předpisů a byly dostatečně spolehlivé pro účely auditu.

6. Pokud doklady existují pouze v elektronické podobě, musí používané počítačové systémy splňovat uznávané bezpečnostní normy, které zajistí, že uchovávané doklady splňují požadavky vnitrostátních právních předpisů a jsou dostatečně spolehlivé pro účely auditu.

Oddíl II

Uzavírání operačních programů

Článek 141

Předkládání závěrečných dokladů a platba konečného zůstatku

1. Kromě dokladů uvedených v článku 138 za poslední účetní rok od 1. července 2023 do 30. června 2024, členské státy předloží závěrečnou zprávu o provádění operačního programu nebo nejnovější výroční zprávu o provádění operačního programu, který čerpá podporu z ENRF.

2. Konečný zůstatek bude vyplacen do tří měsíců ode dne schválení účetní závěrky za poslední účetní rok nebo do jednoho měsíce od data schválení závěrečné zprávy o provádění, podle toho, co nastane později.

Oddíl III

Pozastavení plateb

Článek 142

Pozastavení plateb

1. Komise může všechny průběžné platby nebo jejich část na úrovni priorit nebo operačních programů pozastavit, jestliže je splněna alespoň jedna z následujících podmínek:

- a) v účinném fungování systému řízení a kontroly operačního programu existuje závažný nedostatek, který ohrožuje příspěvek Unie k operačnímu programu a v souvislosti s nímž nebyla přijata opatření k nápravě;
- b) určitý výdaj ve výkazu výdajů je spojen s nesrovnalostí, jež má závažné finanční důsledky a která nebyla napravena;
- c) členský stát nepřijal nezbytná opatření k nápravě situace, která vedla k přerušení platební lhůty podle článku 83;
- d) existují závažné nedostatky v kvalitě a spolehlivosti monitorovacího systému nebo údajů o společných a specifických ukazatelích;
- e) nebyla dokončena opatření ke splnění předběžných podmínek, s výhradou podmínek stanovených v článku 19;
- f) z přezkumu výkonnosti určité priority vyplývá, že se došlo k závažnému selhání, pokud jde o dosažení milníků této priority týkajících se finančních ukazatelů a ukazatelů výstupů a klíčových prováděcích kroků stanovených ve výkonnostním rámci, s výhradou podmínek stanovených v článku 22.

Zvláštní pravidla pro ENRF mohou stanovit zvláštní důvody pro přerušení plateb v souvislosti s neplněním pravidel společné rybářské politiky, které jsou přiměřené a zohledňují povahu, závažnost, dobu trvání a opakování neplnění pravidel.

2. Komise se může prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnout pozastavit všechny průběžné platby nebo jejich část poté, co poskytla členskému státu příležitost, aby předložil své připomínky.

3. Komise ukončí pozastavení všech průběžných plateb nebo jejich částí, pokud členský stát přijme nezbytná opatření, která umožňují pozastavení zrušit.

KAPITOLA III

Finanční opravy

Oddíl I

Finanční opravy prováděné členskými státy

Článek 143

Finanční opravy prováděné členskými státy

1. Za vyšetřování nesrovnalostí, provedení potřebných finančních oprav a vymáhání neoprávněně vyplacených částek zodpovídají v první řadě členské státy. V případě systémových nesrovnalostí rozšíří členský stát své vyšetřování na všechny operace, které by mohly být dotčeny.

2. Členské státy provádějí finanční opravy potřebné v souvislosti s jednotlivými nebo systémovými nesrovnalostmi zjištěnými u operací nebo operačních programů. Finanční opravy spočívají ve zrušení celého příspěvku na operaci nebo operační program z veřejných zdrojů nebo jeho části. Členský stát zohlední povahu a závažnost nesrovnalostí a finanční ztrátu, která fondům nebo ENRF vznikla, a uplatní přiměřenou opravu. Finanční opravy zaznamenaná řídicí orgán do účetní závěrky za účetní rok, ve kterém se o zrušení rozhodlo.

3. Příspěvek z fondů nebo ENRF zrušený podle odstavce 2 může členský stát znovu použít v rámci daného operačního programu s výhradou odstavce 4.

4. Příspěvek zrušený podle odstavce 2 nelze znovu použít na žádnou operaci, která byla předmětem opravy nebo – pokud je finanční oprava provedena z důvodu systémové nesrovnalosti – na žádnou operaci ovlivněnou touto systémovou nesrovnalostí.

5. Zvláštní pravidla pro ENRF mohou stanovit zvláštní důvody pro finanční opravy ze strany členských států v souvislosti s neplněním pravidel společné rybářské politiky, které jsou přiměřené a zohledňují povahu, závažnost, dobu trvání a opakování neplnění pravidel.

Oddíl II

Finanční opravy prováděné komisí

Článek 144

Kritéria pro finanční opravy

1. Komise provede finanční opravy prostřednictvím prováděcích aktů zrušením celého příspěvku Unie na operační program nebo jeho části podle článku 85, jestliže po provedení nezbytných šetření dojde k závěru, že

- a) vyskytují se závažné nedostatky v účinném fungování systému řízení a kontroly operačního programu, které ohrožují příspěvek Unie již vyplacený na daný operační program;
- b) členský stát nesplnil před zahájením opravného řízení podle tohoto odstavce své povinnosti podle článku 143.
- c) výdaje uvedené v žádosti o platbu nejsou správné a nebyly členským státem opraveny před zahájením opravného řízení podle tohoto odstavce.

Komise při svých finančních opravách vychází z jednotlivých případů zjištěných nesrovnalostí, přičemž přihlíží k tomu, zda se jedná o systémovou nesrovnalost. Pokud nelze přesně vyčíslit výši nesprávných výdajů uplatněných u fondů nebo ENRF, použije Komise finanční opravu na základě paušální sazby nebo extrapolace.

2. Při rozhodování o provedení opravy podle odstavce 1 Komise dodržuje zásadu proporcionality zohledněním povahy a závažnosti nesrovnalostí a rozsah a finanční důsledky nedostatků zjištěných v systému řízení a kontroly daného operačního programu.

3. Jestliže Komise zakládá své stanovisko na výroci jiných auditorů než auditorů svých vlastních útvarů, vypracuje vlastní závěry ohledně finančních důsledků po posouzení opatření přijatých dotyčným členským státem podle čl. 143 odst. 2, oznámení zaslaných podle čl. 122 odst. 2 a případných odpovědí členského státu.

4. V souladu s čl. 22 odst. 7, pokud Komise na základě posouzení závěrečné zprávy o provádění operačního programu u fondů nebo nejnovější výroční zprávy o provádění u ENRF zjistí závažné neplnění cílů stanovených ve výkonnostním rámci, může v souvislosti s dotyčnými prioritami uplatnit prostřednictvím prováděcích aktů finanční opravy.

5. Pokud členský stát neplní své povinnosti podle článku 95, může Komise v závislosti na míře porušování těchto povinností provést finanční opravu zrušením celého příspěvku ze strukturálních fondů pro dotyčný členský stát nebo části tohoto příspěvku.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 149, jimiž stanoví podrobná pravidla týkající se kritérií pro určování závažných nedostatků v účinném fungování systémů řízení a kontroly, dále základní typy těchto nedostatků, kritéria, která slouží k určení výše finančních oprav, jež mají být použity, a kritéria pro použití paušální sazby nebo extrapolovaných finančních oprav.

7. Zvláštní pravidla pro ENRF mohou stanovit zvláštní důvody pro finanční opravy prováděné Komisí v souvislosti s neplněním pravidel společné rybářské politiky, které jsou přiměřené a zohledňují povahu, závažnost, dobu trvání a opakování neplnění pravidel.

Článek 145

Postup

1. Před přijetím rozhodnutí o finanční opravě zahájí Komise řízení oznámením předběžných závěrů svého šetření členskému státu spolu s výzvou, aby členský stát do dvou měsíců předložil své připomínky.

2. Navrhuje-li Komise finanční opravu na základě extrapolace nebo paušální sazby, dostane členský stát příležitost prokázat přezkoumáním příslušné dokumentace, že skutečný rozsah nesrovnalosti je menší, než jak byl posouzen Komisí. Po dohodě s Komisí může členský stát omezit rozsah tohoto přezkumu na vhodnou část nebo vzorek příslušné dokumentace. S výjimkou řádně odůvodněných případů nesmí doba povolená pro takové přezkoumání překročit další dva měsíce od uplynutí lhůty dvou měsíců uvedené v odstavci 1.

3. Komise zohlední veškeré důkazy předložené členským státem ve lhůtách uvedených v odstavcích 1 a 2.

4. Nepřijme-li členský stát předběžné závěry Komise, pozve ho Komise na slyšení, aby se zaručilo, že jsou k vyvození závěru Komise ohledně uplatnění finanční opravy k dispozici všechny důležité informace a zjištění.

5. V případě dohody a aniž je dotčen odstavec 6 tohoto článku může členský stát opětovně použít příslušné fondy v souladu s čl. 143 odst. 3.

6. V zájmu uplatnění finančních oprav přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí do šesti měsíců ode dne slyšení nebo ode dne obdržení dalších informací, pokud členský stát souhlasil s tím, že tyto dodatečné informace po slyšení předloží. Komise vezme v úvahu veškeré informace a připomínky předložené v průběhu řízení. Pokud se slyšení neuskuteční, začíná šestiměsíční lhůta běžet dva měsíce po dni, kdy Komise odeslala pozvánku ke slyšení.

7. Zjistí-li Komise při vykonávání svých funkcí podle článku 75 nebo Evropský účetní dvůr nesrovnalosti dokládající závažné nedostatky v účinném fungování systémů řízení a kontroly, sníží výsledná finanční oprava podporu z fondů na daný operační fond.

První pododstavec se nepoužije v případě závažných nedostatků v účinném fungování systémů kontroly a řízení, které byly před jejich zjištěním ze strany Komise nebo Evropského účetního dvora:

- a) zjištěny v prohlášení řídicího subjektu, výroční kontrolní zprávě nebo výroku auditora předložených Komisi v souladu s čl. 59 odst. 5 finančního nařízení nebo v jiných zprávách o auditu auditního orgánu předložených Komisi a pokud byla přijata příslušná opatření; nebo
- b) předmětem náležitých nápravných opatření ze strany členského státu.

Posouzení závažných nedostatků v účinném fungování systémů řízení a kontroly vychází z platných právních předpisů v době, kdy byly předloženy příslušná prohlášení řídicích subjektů, výroční kontrolní zprávy a výroky auditora.

Komise při rozhodování o finanční opravě:

- a) dodržuje zásadu proporcionality tím, že zohlední povahu a rozsah závažných nedostatků v účinném fungování systémů řízení a kontroly a jejich finanční důsledky pro rozpočet Unie;
- b) pro účely použití paušální sazby nebo opravy extrapolací vyloučí výdaje, u nichž nesrovnalosti odhalil již členský stát a které byly předmětem úpravy v účetní uzávěrce v souladu s čl. 139 odst. 10, jakož i výdaje podléhající probíhajícímu posuzování jejich zákonnosti a správnosti podle čl. 137 odst. 2;
- c) zohlední paušální sazbu nebo opravy extrapolací použité na výdaje ze strany členského státu z důvodu jiných závažných nedostatků, které členský stát odhalil při určování zbytkového rizika pro rozpočet Unie.

8. Zvláštní pravidla pro ENRF mohou stanovit doplňková procesní pravidla pro finanční opravy podle čl. 144 odst. 7.

Článek 146

Povinnosti členských států

Finanční opravou ze strany Komise není dotčena povinnost členského státu získávat zpět vyplacené částky podle čl. 143

odst. 2 tohoto nařízení a státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU a podle článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ⁽¹⁾.

Článek 147

Vrácení platby

1. Každá částka, která má být vrácena do rozpočtu Unie, se uhrazuje přede dnem splatnosti uvedeným v příkazu k úhradě vydaném v souladu s článkem 73 finančního nařízení. Dnem splatnosti je poslední den druhého měsíce po vydání příkazu.

2. Každým prodlením při navracení částky vzniká nárok na úrok z prodlení ode dne splatnosti až do dne uskutečnění platby. Sazba tohoto úroku z prodlení je o jeden a půl procentního bodu vyšší než sazba používaná Evropskou centrální bankou při jejích hlavních refinančních operacích v první pracovní den měsíce, do kterého spadá den splatnosti.

HLAVA III

PŘÍMĚŘENÁ KONTROLA OPERAČNÍCH PROGRAMŮ

Článek 148

Příměřená kontrola operačních programů

1. Na operace, u nichž celkové způsobilé výdaje nepřesahují v případě EFRR a Fondu soudržnosti 200 000 EUR, v případě ESF 150 000 EUR nebo v případě ENRF 100 000 EUR, se nevztahuje více než jeden audit provedený buď auditním orgánem, nebo Komisí před předložením účetní závěrky, v níž jsou zahrnuty konečné výdaje ukončené operace. Na jiné operace se nevztahuje více než jeden audit za účetní rok provedený buď auditním orgánem, nebo Komisí před předložením účetní závěrky, v níž jsou zahrnuty konečné výdaje ukončené operace. Operace nepodléhají auditu ze strany Komise nebo auditního orgánu v roce, kdy audit již provedl Evropský účetní dvůr, pokud mohou být výsledky auditní činnosti, kterou Evropský účetní dvůr s ohledem na tyto operace provedl, použity auditním orgánem nebo Komisí za účelem splnění jejich příslušných povinností.

2. U operačních programů, jež podle posledního výroku auditora nevykazují žádné významné nedostatky, se může Komise s auditním orgánem při následujícím setkání podle čl. 128 odst. 3 dohodnout, že lze úroveň potřebné auditní činnosti snížit tak, aby byla úměrná zjištěné míře rizika. V takových případech neprovádí Komise své vlastní audity na místě, pokud neexistují důkazy naznačující nedostatky v systému řízení a kontroly, jež nepříznivě ovlivňují výdaje vykázané Komisí v účetním roce, za který byla účetní závěrka přijata Komisí.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

3. V případě operačních programů, u nichž Komise dojde k závěru, že se může spolehnout na výrok auditního orgánu, se může s auditním orgánem dohodnout, že omezí vlastní audity Komise na místě, jejichž předmětem je práce auditního orgánu, pokud neexistují důkazy o nedostacích v práci auditního orgánu za účetní rok, za který byla účetní závěrka přijata Komisí.

4. Bez ohledu na odstavec 1 mohou, auditní orgán a Komise provádět audit operací v případě, že se při posuzování rizik nebo v rámci auditu ze strany Evropského účetního dvora zjistí zvláštní riziko nesrovnalostí či podvodu, v případě důkazů o závažných nedostacích v účinném fungování systému řízení a kontroly daného operačního programu a po dobu uvedenou v čl. 140 odst. 1. Komise může za účelem hodnocení práce auditního orgánu přezkoumat auditní stopu dotyčného auditního orgánu nebo se zúčastnit auditů na místě prováděných auditním orgánem, a pokud je to z hlediska získání jistoty o účinném fungování auditního orgánu nutné v souladu s mezinárodně přijatými auditními standardy, může Komise provádět i audit operací.

ČÁST PĚT

USTANOVENÍ O PŘENESENÍ PRÁVOMOCI, PROVÁDĚCÍ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Ustanovení o přenesení pravomoci a prováděcí ustanovení

Článek 149

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 5 odst. 3, čl. 12 druhém pododstavci, čl. 22 odst. 7 čtvrtém pododstavci, čl. 37 odst. 13, čl. 38 odst. 4 třetím pododstavci, čl. 40 odst. 4, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 1 druhém pododstavci, čl. 42 odst. 6, čl. 61 odst. 3 druhém, třetím, čtvrtém a sedmém pododstavci, čl. 63 odst. 4, čl. 64 odst. 4, čl. 68 odst. 1 druhém pododstavci, čl. 101 čtvrtém pododstavci, čl. 122 odst. 2 pátém pododstavci, čl. 125 odst. 8 prvním pododstavci a odst. 9, čl. 127 odst. 7 a 8 a čl. 144 odst. 6 je svěřena Komisi na dobu od 21. prosince 2013 do 31. prosince 2020.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 3, čl. 12 druhém pododstavci, čl. 22 odst. 7 čtvrtém pododstavci, čl. 37 odst. 13, čl. 38 odst. 4 třetím pododstavci, čl. 40 odst. 4, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 1 druhém pododstavci, čl. 42 odst. 6, čl. 61 odst. 3 druhém, třetím, čtvrtém a sedmém pododstavci, čl. 63 odst. 4, čl. 64 odst. 4, čl. 68 odst. 1 druhém pododstavci, čl. 101 čtvrtém pododstavci, čl. 122 odst. 2 pátém pododstavci, čl. 125 odst. 8 prvním pododstavci a odst. 9, čl. 127 odst. 7 a 8 a čl. 144 odst. 6 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje

přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 3, čl. 12 druhého pododstavce, čl. 22 odst. 7 čtvrtého pododstavce, čl. 37 odst. 13, čl. 38 odst. 4 třetího pododstavce, čl. 40 odst. 4, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 42 odst. 6, čl. 61 odst. 3 druhého, třetího, čtvrtého a sedmého pododstavce, čl. 63 odst. 4, čl. 64 odst. 4, čl. 68 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 101 čtvrtého pododstavce, čl. 122 odst. 2 pátého pododstavce, čl. 125 odst. 8 prvního pododstavce a odst. 9, čl. 127 odst. 7 a 8 a čl. 144 odst. 6 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament a Rada před uplynutím této lhůty uvědomí Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 150

Postup projednávání ve výboru

1. Při uplatňování tohoto nařízení, nařízení o EFRR, nařízení o EÚS, nařízení o ESF a nařízení o Fondu soudržnosti je Komisi nápomocen Výbor pro koordinaci Evropských strukturálních a investičních fondů. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme, pokud jde o prováděcí pravomoci uvedené v čl. 8 třetím pododstavci, čl. 22 odst. 7 pátém pododstavci, čl. 38 odst. 3 druhém pododstavci a odst. 10, čl. 39 odst. 4 druhém pododstavci, čl. 46 odst. 3, čl. 96 odst. 2 druhém pododstavci, čl. 115 odst. 4 a čl. 125 odst. 8 druhém pododstavci, a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení Rady (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA II

Přechodná a závěrečná ustanovení**Článek 151****Přezkum**

Evropský parlament a Rada toto nařízení přezkoumají do 31. prosince 2020 postupem podle článku 177 Smlouvy o fungování EU.

Článek 152**Přechodná ustanovení**

1. Tímto nařízením není dotčeno ani pokračování ani změna, včetně úplného nebo částečného zrušení, pomoci schválené Komisí na základě nařízení (ES) č. 1083/2006 či jiného právního předpisu, který se použije na uvedenou pomoc ke dni 31. prosince 2013. Uvedené nařízení nebo zmíněný jiný právní předpis se tudíž použijí na uvedenou pomoc nebo dotčené operace i po 31. prosinci 2013, a to až do jejich ukončení. Pro účely tohoto odstavce zahrnuje pomoc operační programy a velké projekty.

2. Žádosti o pomoc podané nebo schválené podle nařízení (ES) č. 1083/2006 zůstávají v platnosti.

3. Pokud členský stát využije možnosti stanovené v čl. 123 odst. 3, může předložit Komisi žádost, aby pro příslušné operační programy prováděné na základě nařízení (ES) č. 1083/2006 vykonával funkce certifikačního orgánu řídicí orgán, odchylně od čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1083/2006. K žádosti se přiloží posouzení auditního orgánu. Pokud se Komise na základě informací poskytnutých auditním orgánem a vyplývajících z jejích vlastních auditů přesvědčí, že

řídicí a kontrolní systémy těchto operačních programů fungují účinně a že jejich fungování není dotčeno řídicím orgánem vykonávajícím funkce certifikačního orgánu, informuje členské státy o svém souhlasu do dvou měsíců od obdržení žádosti.

Článek 153**Zrušení**

1. Nařízení (ES) č. 1083/2006 se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2014, aniž je dotčen článek 152.

2. Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze XIV.

Článek 154**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Články 20 až 24, čl. 29 odst. 3, čl. 38 odst. 1 písm. a), články 58, 60, 76 až 92, 118, 120, 121 a články 129 až 147 se použijí s účinkem ode dne 1. ledna 2014.

Ustanovení čl. 39 odst. 2 sedmého pododstavce druhé věty a čl. 76 pátého pododstavce se použijí s účinkem ode dne, k němuž vstoupí v platnost změna finančního nařízení týkající se zrušení závazků.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
R. ŠADŽIUS

PŘÍLOHA I

SPOLEČNÝ STRATEGICKÝ RÁMEC

1. ÚVOD

V zájmu podpory harmonického, vyváženého a udržitelného rozvoje Unie a aby fondy ESI co nejvíce přispěly ke strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a ke své konkrétní úloze fondu ESI, včetně hospodářské, sociální a územní soudržnosti, je nezbytné zajistit podporu politických závazků přijatých v rámci strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění prostřednictvím investic poskytovaných z fondů ESI a dalších nástrojů Unie. Společný strategický rámec (SSR) proto v souladu s článkem 10 a s prioritami a cíli stanovenými v nařízeních pro daný fond poskytuje strategické základní zásady s cílem dosáhnout jednotného přístupu k rozvoji za použití fondů ESI, které by byly koordinovány s jinými nástroji a politikami Unie v souladu s politickými cíli a hlavními záměry strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, případně v souladu se stěžejními iniciativami, a to s přihlédnutím k hlavním územním problémům a specifickým celostátním, regionálním a místním podmínkám.

2. PŘÍSPĚVEK FONDŮ ESI KE STRATEGII UNIE PRO INTELIGENTNÍ A UDRŽITELNÝ RŮST PODPORUJÍCÍ ZAČLENĚNÍ A SOUDRŽNOST SE SPRÁVOU HOSPODÁŘSKÝCH ZÁLEŽITOSTÍ UNIE

1. V zájmu podpory účinného zaměření na inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění v dohodách o partnerství a programech je v tomto nařízení určeno jedenáct tematických cílů stanovených v čl. 9 prvním pododstavci, které odpovídají prioritám strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a jež obdrží podporu z fondů ESI.

2. V souladu s tematickými cíli stanovenými v čl. 9 prvním pododstavci a v zájmu zajištění kritického množství nezbytného pro dosažení růstu a zaměstnanosti zaměří členské státy svou podporu podle článku 18 tohoto nařízení a pravidel pro daný fond na tematické soustředění a zajistí účinnost výdajů. Členské státy budou věnovat zvláštní pozornost tomu, aby upřednostňovaly výdaje napomáhající růstu, včetně výdajů na vzdělávání, výzkum, inovace a energetickou účinnost, a také výdaje usnadňující přístup malých a středních podniků k financování a zajišťující environmentální udržitelnost a řízení přírodních zdrojů a oblasti klimatu a aby modernizovaly veřejnou správu. Přihlédnou také k zachování či rozšíření rozsahu a účinnosti služeb zaměstnanosti a aktivních politik trhu práce s cílem bojovat s nezaměstnaností, se zaměřením na mládež, na řešení sociálních dopadů krize a na podporu začleňování do společnosti.

3. S cílem zajistit soulad s prioritami stanovenými v kontextu evropského semestru naplňují členské státy při vypracovávání dohod o partnerství využívání fondů ESI s přihlédnutím případně k národním programům reforem a k nejnovějším doporučením pro danou zemi přijatým podle čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a k příslušným doporučením Rady přijatým podle čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU, v souladu se svými příslušnými úkoly a povinnostmi. Členské státy případně přihlédnou rovněž k příslušným doporučením Rady vycházejícím z Paktu o stabilitě a růstu a k hospodářským ozdravným programům.

4. S cílem stanovit, jak by mohly fondy ESI co nejúčinněji přispět ke strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, a s ohledem na cíle Smlouvy, včetně hospodářské, sociální a územní soudržnosti, výběru členské státy pro plánované využívání fondů ESI tematické cíle s přihlédnutím k vhodným celostátním, regionálním a místním okolnostem.

3. JEDNOTNÝ PŘÍSTUP A OPATŘENÍ S OHLEDEM NA VYUŽÍVÁNÍ FONDŮ ESI

3.1 Úvod

1. V souladu s čl. 15 odst. 2 písm. a) se v dohodě o partnerství uvede jednotný přístup k územnímu rozvoji. Členské státy zajistí, aby výběr tematických cílů a investičních priorit a priorit Unie integrovaným způsobem řešil potřeby rozvoje a územní problémy v souladu s analýzou uvedenou v oddíle 6.4. Členské státy se vynasnaží co nejvíce využít možností k zajištění koordinovaného a jednotného využívání evropských fondů ESI.

2. Členské státy a v souladu s čl. 4 odst. 4 případně i regiony zajistí, aby se zásahy, jež čerpají podporu z fondů ESI, vzájemně doplňovaly a byly prováděny koordinovaně, s cílem vytvořit synergického působení, aby bylo možno v souladu s články 4, 15 a 27 snížit administrativní náklady a zátěž řídicích orgánů a příjemců podpory.

3.2 Koordinace a doplňkovost

1. Členské státy a řídicí orgány odpovědné za uplatňování fondů ESI úzce spolupracují na přípravě, provádění, monitorování a hodnocení dohody o partnerství a programů. Zajistí především provedení těchto kroků:
 - a) určení oblastí pro zásahy, kde mohou být fondy ESI kombinovány tak, aby se doplňovaly a dosáhlo se tak tematických cílů stanovených v tomto nařízení;
 - b) v souladu s čl. 4 odst. 6 zajištění opatření zaměřených na účinnou koordinaci fondů ESI s cílem zvýšit jejich dopad a účinnost, příp. i na základě programů financovaných z více fondů;
 - c) podpora zapojení řídicích orgánů odpovědných za další fondy ESI nebo jiných řídicích orgánů a příslušných ministerstev do rozvoje programů podpory v zájmu zajištění koordinace a zamezení duplicitní práce;
 - d) případné zřízení společných monitorovacích výborů pro programy, jež uplatňují fondy ESI, a rozvoj jiných společných řídicích a kontrolních ustanovení vedoucích k usnadnění koordinace mezi orgány odpovědnými za provádění fondů ESI;
 - e) využití dostupných společných řešení elektronické správy, které mohou napomáhat žadatelům a příjemcům podpory, a co nejširší využívání jednotných kontaktních míst („one-stop shops“), a to i pro poradenství ohledně možností podpory dostupné prostřednictvím jednotlivých fondů ESI;
 - f) zřízení mechanismů ke koordinaci spolupráce na činnostech financovaných z EFRR a ESF s investicemi podporovanými z programů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost;
 - g) podpora společného přístupu mezi fondy ESI, pokud jde o pokyny k rozvoji operací, výzvy k podávání návrhů a výběrová řízení nebo jiné mechanismy, které by integrovaným projektům usnadnily přístup k těmto fondům;
 - h) podpora koordinace mezi řídicími orgány různých fondů ESI v oblasti monitorování, hodnocení, řízení a kontroly a podpora auditů.

3.3 Podpora integrovaných přístupů

1. Členské státy v případě potřeby kombinují fondy ESI na místní, regionální a celostátní úrovni do integrovaných balíčků uzpůsobených na míru tak, aby vyhovovaly specifickým územním problémům a pomohly dosažení cílů stanovených v dohodě o partnerství a programech. To lze provést pomocí integrovaných územních investic, integrovaných operací, společných akčních plánů a komunitně vedeného místního rozvoje.
2. V souladu s článkem 36 je možné v zájmu dosažení jednotného používání tematických cílů spojit financování z různých prioritních os nebo operačních programů podporovaných z ESF, EFRR a Fondu soudržnosti v rámci integrovaných územních investic. Opatření prováděná v rámci integrovaných územních investic lze doplnit finanční podporou z programů v rámci EZFRV nebo ENRF.
3. V souladu s příslušnými ustanoveními pravidel pro daný fond se může s cílem zvýšit dopad a účinnost tematicky provázaného jednotného přístupu prioritní osa týkat více než jedné kategorie regionů, může v rámci jednoho tematického síle slučovat jednu nebo několik doplňujících se investičních priorit z EFRR, Fondu soudržnosti a ESF a v řádně odůvodněných případech slučovat jednu nebo několik doplňujících se investičních priorit z různých tematických cílů za účelem dosáhnout jejich maximálního přispění k těmto prioritním osám.
4. Členské státy podporují v souladu se svým institucionálním a právním rámcem a v souladu s článkem 32 rozvoj místních a subregionálních přístupů. Komunitně vedený místní rozvoj je prováděn v rámci strategického přístupu, aby se zajistilo, že se při vymezení místních potřeb „zdola nahoru“ zohlední priority stanovené na vyšších úrovních. Členské státy proto stanoví svůj přístup ke komunitně vedenému místnímu rozvoji v EZFRV, případně v EFRR, ESF nebo ENRF v souladu s čl. 15 odst. 2 a v dohodách o partnerství uvedou hlavní problémy, jimž je třeba se v této oblasti věnovat, hlavní cíle a priority komunitně vedeného místního rozvoje, druhy území, jichž se týká, jakou úlohu budou mít místní akční skupiny při provádění strategií a jakou roli by měl mít EAFRV, případně EFRR, ESF nebo ENRF při provádění strategií komunitně vedeného místního rozvoje na různých typech území, jako je venkovské, městské a pobřežní území, a odpovídající mechanismy koordinace.

4. KOORDINACE A SYNERGICKÉ PŮSOBNÍ MEZI FONDY ESI A OSTATNÍMI POLITIKAMI A NÁSTROJI UNIE

Koordinace ze strany členských států stanovená v tomto oddíle se použije, pokud daný členský stát hodlá využít podpory z fondů ESI a jiných nástrojů Unie v příslušné oblasti politiky. Tento oddíl neuvádí úplný seznam programů Unie.

4.1 Úvod

1. Členské státy a Komise v souladu se svými příslušnými povinnostmi zváží dopad politik Unie na sociální, hospodářskou a územní soudržnost, a to na celostátní a regionální úrovni, aby na jejím základě mohly posílit synergické působení a účinnou koordinaci a stanovit a podněcovat co nejvhodnější způsoby využití unijních fondů, jejichž prostřednictvím posílí místní, regionální a státní investice. Členské státy zajistí také doplňkovost mezi politikami a nástroji Unie a celostátními, regionálními a místními opatřeními.
2. Členské státy a Komise zajistí v souladu s čl. 4 odst. 6 a se svými příslušnými pravomocemi koordinaci mezi fondy ESI a jinými příslušnými nástroji Unie na unijní i vnitrostátní úrovni. Členské státy a Komise přijmou příslušné kroky, které zajistí ve fázi programování i ve fázi provádění programů soulad mezi zásahy podporovanými z fondů ESI a cíli ostatních politik Unie. Za tímto účelem se pokusí:
 - a) zvýšit doplňkovost a synergické působení mezi jednotlivými nástroji Unie na celostátní a regionální úrovni, a to jak ve fázi programování, tak provádění;
 - b) optimalizovat stávající struktury, v případě nutnosti vytvářet nové struktury, které usnadňují strategické stanovení priorit pro různé nástroje a struktury pro koordinaci na unijní a vnitrostátní úrovni, které zabrání zdvojnásobování úsilí a určují oblasti, kde je nutná dodatečná finanční podpora;
 - c) využít možnosti kombinovat podporu z různých nástrojů na podporu jednotlivých operací a úzce spolupracovat se subjekty odpovědnými za provádění programů na unijní a vnitrostátní úrovni s cílem poskytnout příjemcům soudržné a účinné možnosti financování.

4.2 Koordinace se společnou zemědělskou politikou a společnou rybářskou politikou

1. EZFRV je nedílnou součástí společné zemědělské politiky a doplňuje opatření v rámci Evropského zemědělského záručního fondu, který přímo podporuje zemědělce a tržní opatření. Členské státy proto tyto zásahy řídí společně tak, aby co nejvíce využily synergií a vytvořily co nejvyšší přidanou hodnotu podpory Unie.
2. Záměrem ENRF je dosáhnout cílů reformované společné rybářské politiky a integrované námořní politiky. Členské státy proto využijí ENRF k podpoře úsilí o lepší sběr údajů a posílení kontrol a k zajištění toho, aby se využívalo synergií při podpoře priorit integrované námořní politiky, jako jsou znalosti v námořní oblasti, územní plánování námořních prostor, jednotný management pobřežní zóny, integrovaný dohled nad mořským prostředím, ochrana námořního životního prostředí a biodiverzity a přizpůsobení se nepříznivým důsledkům změny klimatu v pobřežních oblastech.

4.3 Iniciativa Horizont 2020 a další centrálně řízené programy Unie v oblasti výzkumu a inovací

1. Členské státy a Komise se vynasnaží posílit koordinaci, synergické působení a doplňkovost mezi fondy ESI a iniciativou Horizont 2020, Programem pro konkurenceschopnost podniků s důrazem na malé a střední podniky (COSME) v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1287/2013⁽¹⁾ a jinými příslušnými ústředně řízenými unijními programy financování a současně by měly jasně rozdělit jejich oblasti zásahů.
2. Členské státy ve vhodných případech vyvinou celostátní, příp. regionální strategie pro inteligentní specializaci v souladu s národním programem reforem. Tyto strategie mohou mít podobu celostátního nebo regionálního výzkumného a inovačního strategického politického rámce pro inteligentní specializaci nebo do něj mohou být začleněny. Strategie pro inteligentní specializaci jsou vypracovány se zapojením celostátních nebo regionálních řídicích orgánů a zúčastněných stran, jako jsou univerzity a vysoké školy, průmysl a sociální partneři zapojení do oblasti procesu rozvoje podnikavosti. Orgány, jichž se přímo dotýká iniciativa Horizont 2020, se budou tohoto procesu přímo účastnit. Mezi strategie pro inteligentní specializaci patří:

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1287/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Program pro konkurenceschopnost podniků a malých a středních podniků (COSME) (2014 - 2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1639/2006/ES (Viz strana 33 v tomto čísle Úředního věstníku)

- a) Předcházející akce, jež jsou zaměřeny na přípravu regionálních subjektů z odvětví výzkumu a inovací k účasti na projektech iniciativy Horizont 2020 („cesta k excelenci“) a které budou provedeny prostřednictvím budování kapacit. Komunikace a spolupráce mezi vnitrostátními kontaktními místy rámcového programu Horizont 2020 a řídicími orgány jednotlivých fondů ESI musí být posílena;
- b) Následné akce, jež musí poskytnout prostředky pro využití a šíření výsledků z oblasti výzkumu a inovací získaných v rámci iniciativy Horizont 2020 a předchozích programů na trhu a jež kladě důraz zejména na budování prostředí příznivého pro inovace v obchodu i průmyslu, včetně malých a středních podniků, a v souladu s prioritami stanovenými pro jednotlivá území v příslušných strategiích pro inteligentní specializaci.
3. Členské státy budou plně využívat ustanovení tohoto nařízení, která jim umožňují kombinaci fondů ESI ze zdroji v rámci iniciativy Horizont 2020 v příslušných programech používaných k provedení částí strategií uvedených v bodu 2. Celostátní a regionální orgány by měly obdržet společnou podporu na vytváření a provádění těchto strategií, určování možností společného financování infrastruktur výzkumu a inovací evropského zájmu, podporu mezinárodní spolupráce, metodickou podporu prostřednictvím vzájemného hodnocení, výměnu osvědčených postupů a odbornou přípravu napříč regiony.
4. S cílem uvolnit potenciál k dosažení špičkových výsledků v oblasti výzkumu a inovací, a to způsobem, který doplňuje iniciativu Horizont 2020 a vytváří s ní součinnost, členské státy, případně podle čl. 4 odst. 4 i regiony, vezmou v úvahu tato další opatření, zejména prostřednictvím společného financování. Tato opatření sestávají z:
- a) propojení vynikajících výzkumných institucí a méně rozvinutých členských států a regionů s nedostatečnými výsledky, pokud jde o výzkum, vývoj a inovace, s cílem vytvořit nová nebo modernizovat stávající špičková centra v méně rozvinutých regionech a v členských státech a regionech s nedostatečnými výsledky, pokud jde o výzkum, vývoj a inovace;
- b) vytváření vazeb v méně rozvinutých regionech a rovněž v členských státech a regionech s nedostatečnými výsledky, pokud jde o výzkum, vývoj a inovace, mezi uznávanými inovativními špičkovými středisky;
- c) vytváření „pracovních míst EVP“ k přilákání vynikajících akademických pracovníků zejména v méně rozvinutých regionech a v členských státech a regionech s nedostatečnými výsledky, pokud jde o výzkum, vývoj a inovace;
- d) podpora přístupu výzkumných pracovníků a inovátorů, kteří nejsou dostatečně zapojeni do Evropského výzkumného prostoru a jsou z méně rozvinutých regionů nebo členských států a regionů s nedostatečnými výsledky, pokud jde o výzkum, vývoj a inovace;
- e) řádné přispění k evropským inovačním partnerstvím;
- f) příprava vnitrostátních institucí nebo špičkových uskupení na účast ve znalostních a inovačních společenstvích Evropského inovačního a technologického institutu a
- g) pořádání vysoce kvalitních mezinárodních pro gramů mobility výzkumných pracovníků se spolufinancováním z akcí Marie Skłodowska-Curie.

Členské státy se vynasnaží ve vhodných případech v souladu s článkem 70 uplatnit při podpoře operací mimo rámec programové oblasti flexibilitu s takovou mírou investic, která by umožnila dosáhnout kritického množství, aby bylo možné uplatnit opatření uvedená v prvním pododstavci co nejúčinněji.

4.4 Financování demonstračních projektů v rámci rezervy pro nové účastníky na trhu (NER 300) ⁽¹⁾

Členské státy zajistí, aby bylo financování z fondů ESI koordinováno s podporou z programu NER 300, který využívá příjmů z dražby 300 milionů povolenek v rezervě vyhrazené pro nové účastníky v rámci evropského systému obchodování s emisemi.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2010/670/EU ze dne 3. listopadu 2010, kterým se stanoví kritéria a opatření pro financování komerčních demonstračních projektů, jež jsou zaměřeny na zachycování a geologické ukládání CO₂, která nepoškozují životní prostředí, a financování demonstračních projektů inovativních technologií v oblasti obnovitelných zdrojů energie v rámci systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, jak je stanoveno směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 290, 6.11.2010, s. 39).

4.5 Program pro životní prostředí a oblast klimatu (LIFE) ⁽¹⁾ a *acquis* v oblasti životního prostředí

1. Členské státy a Komise se prostřednictvím výraznějšího tematického zaměření programů a uplatňováním zásady udržitelného rozvoje v souladu s článkem 8 snaží využívat součinnosti s nástroji politik Unie (finančními a nefinančními nástroji), které slouží ke zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně, ochraně životního prostředí a účinnosti zdrojů.
2. Členské státy podporují a případně v souladu s článkem 4 zajišťují doplňkovost a koordinaci s programem LIFE, zejména s integrovanými projekty týkajícími se přírody, biologické rozmanitosti, vody, odpadů, ovzduší, zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se této změně. Této koordinace se dosáhne na základě opatření, jako je podpora financování činností prostřednictvím fondů ESI, jež doplňují integrované projekty v rámci programu LIFE, a podporou využívání řešení, metod a přístupů ověřených v rámci programu LIFE, mj. včetně investic do ekologické infrastruktury, energetické účinnosti, ekologických inovací, řešení založených na ekosystémech a využívání příslušných inovativních technologií.
3. Příslušné odvětvové plány, programy nebo strategie (včetně akčního rámce zavádějícího priority, plánu povodí, plánu pro nakládání s odpady, plánu zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se této změně) mohou v případech, kdy se v dotyčných oblastech počítá s podporou, sloužit jako koordinační rámec.

4.6 ERASMUS + ⁽²⁾

1. Členské státy se snaží využívat fondů ESI k racionalizaci hlavních nástrojů a metod úspěšně vyvinutých a testovaných v rámci programu Erasmus + s cílem maximalizovat sociální a hospodářský dopad investic na občany a mj. dát iniciativám mládeže a akcím občanů nový impulz.
2. Členské státy podporují a v souladu s článkem 4 zajišťují účinnou koordinaci mezi fondy ESI a programem Erasmus + na vnitrostátní úrovni zřetelným rozlišením typů investic a podporovaných cílových skupin. Členské státy využijí doplňkovosti, pokud jde o financování činností týkajících se mobility.
3. Dosáhnou koordinace prostřednictvím zapojení vhodných mechanismů spolupráce mezi řídicími orgány a vnitrostátními agenturami zřízenými v rámci programu Erasmus pro všechny, které mohou zvyšovat transparentnost a snadno přístupnou komunikaci ve vztahu k občanům na úrovni Unie, členských států a regionů.

4.7 Program Unie pro zaměstnanost a sociální inovace (EaSI) ⁽³⁾

1. Členské státy podporují a v souladu s čl. 4 odst. 6 zajišťují účinnou koordinaci mezi programem Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace (EaSI) a podporou poskytovanou fondy ESI v rámci tematických cílů týkajících se zaměstnanosti a sociálního začlenění. Tato účinná koordinace se týká i koordinace podpory poskytované v rámci osy EURES, která je součástí programu pro zaměstnanost a sociální inovace, s opatřeními zaměřenými na nadnárodní mobilitu pracovních sil podporovanou v rámci ESF s cílem podpořit zeměpisnou mobilitu pracovníků a rozšířit možnosti zaměstnání a dále koordinace podpory z fondů ESI zaměřené na osoby samostatně výdělečně činné, podnikání, zakládání sociálních a jiných podniků a podporu osy mikrofinancování a sociálního podnikání v rámci programu pro zaměstnanost a sociální inovace.
2. Členské státy rozšíří nejúspěšnější opatření vytvořená v rámci osy PROGRESS programu EaSI, zejména pokud jde o sociální inovace a experimentální postupy sociální politiky s podporou z ESF.

4.8 Nástroj pro propojení Evropy ⁽⁴⁾

1. Členské státy a Komise za účelem maximalizace evropské přidané hodnoty v oblasti dopravy, telekomunikací a energetiky zajistí, aby byly zásahy EFRR a Fondu soudržnosti plánovány v úzké spolupráci s podporou poskytovanou z nástroje pro propojení Evropy, aby se zajistila doplňkovost, zabránilo se zdvojení úsilí a zajistilo se optimální propojení různých typů infrastruktury na místní, regionální a státní úrovni a po celé Unii. Zajistí se co nejvyšší přínos různých nástrojů financování pro projekty s významem pro Unii a vnitřní trh, který přinese

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1296/2013 ze dne 11. prosince 2013 o zřízení programu pro životní prostředí a oblast klimatu (LIFE) a o zrušení nařízení (ES) č. 614/2007 (Viz strana 185 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program „Erasmus+“: program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport a zrušují rozhodnutí č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES (Viz strana 50 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1296/2013 ze dne 11. prosince 2013 o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“) a o změně rozhodnutí č. 283/2010/EU, kterým se zřizuje evropský nástroj mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování (Viz strana 238 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění nařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010 (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 129).

nejvyšší možnou evropskou přidanou hodnotu, a podporuje sociální, hospodářskou a územní soudržnost, zejména pro projekty, jež realizují prioritní dopravní, energetické a digitální infrastrukturní sítě, jak je stanoveno v příslušných politických rámcích transevropské sítě, aby bylo možné vybudovat novou a podstatně zmodernizovat stávající infrastrukturu.

2. Pokud jde o dopravu, musí se plánování investic opírat o skutečnou a předpokládanou poptávku po dopravě a musí se určit chybějící propojení a kritická místa a současně je třeba v rámci uceleného přístupu zohlednit rozvoj přeshraničních vazeb v Unii a vazeb mezi regiony v rámci členského státu. Investice do regionálního propojení s komplexní transevropskou dopravní sítí (TEN-T) a s hlavní sítí TEN-T musí zajistit, aby měly městské a venkovské oblasti prospěch z příležitostí, které přináší velké sítě.
 3. Stanovení priorit pro investice, jež mají dopad za hranicemi určitého členského státu, zejména pro investice, které jsou součástí koridorů hlavní sítě TEN-T, musí být koordinováno s plánováním TEN-T a prováděcími plány koridorů hlavní sítě, aby byly investice z EFRR a z Fondu soudržnosti v oblasti dopravní infrastruktury plně v souladu se zásadami TEN-T.
 4. Členské státy se zaměří na udržitelné formy dopravy a udržitelnou městskou mobilitu, a také na investice do oblastí, které nabízejí největší přínos pro Evropu, přičemž přihlednou k potřebě zlepšit kvalitu, přístupnost a spolehlivost dopravních služeb s cílem podporovat veřejnou dopravu. Po určení těchto investic se v souladu s představou uvedenou v bílé knize nazvané „Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje, v níž je zdůrazněno, že v odvětví dopravy je nutné dosáhnout významného snížení emisí skleníkových plynů, stanoví jejich pořadí z hlediska přínosu pro mobilitu, udržitelnost, ke snížení emisí skleníkových plynů a přínosu pro jednotný evropský dopravní prostor. Přínos projektů pro udržitelné evropské sítě nákladní dopravy prostřednictvím rozvoje vnitrozemských vodních cest by měl být podporován na základě předchozího posouzení jejich dopadu na životní prostředí.
 5. Fondy ESI budou rovněž pomáhat místním a regionálním infrastrukturám s jejich propojením s prioritními sítěmi Unie v oblasti energetiky a telekomunikací.
 6. Členské státy a Komise zavedou vhodnou koordinaci a technickou podporu mechanismů k zajištění doplňkovosti a účinného plánování opatření v oblasti informačních a komunikačních technologií s cílem plně využívat různých nástrojů Unie (fondů ESI, nástroje pro propojení Evropy, transevropských sítí, rámcového programu Horizont 2020) k financování širokopásmových sítí a infrastruktur digitálních služeb. Při výběru nejvhodnějšího finančního nástroje se zohlední potenciál operací k vytváření příjmů a jejich úroveň rizika tak, aby byly veřejné prostředky využity co nejúčinněji. V rámci posuzování svých žádostí o podporu z fondů ESI by měly členské státy přihlednout k hodnocení operací, které se jich konkrétně týkají, v jejichž případě byly předloženy žádosti o financování pomocí nástroje pro propojení Evropy, které však nebyly vybrány, aniž je tím dotčeno konečné rozhodnutí řídicího orgánu ohledně jejich výběru.
- 4.9 Nástroj předvstupní pomoci, evropský nástroj sousedství a Evropský rozvojový fond
1. Členské státy a Komise v souladu se svými příslušnými pravomocemi usilují o posílení koordinace mezi vnějšími nástroji a fondy ESI, aby se zlepšila účinnost, pokud jde o dosahování komplexních cílů politik Unie. Obzvláště důležitá je koordinace a doplňkovost s Evropským rozvojovým fondem, předvstupním nástrojem a evropským nástrojem sousedství.
 2. Na podporu hlubší územní integrace se členské státy vynasnaží využívat synergií mezi činnostmi územní spolupráce v rámci politiky soudržnosti a evropského nástroje sousedství, zejména s ohledem na přeshraniční spolupráci s přihlednutím k potenciálu, který skýtají ESÚS.

5. HORIZONTÁLNÍ PRINCIPY UVEDENÉ V ČLÁNCÍCH 5, 7 A 8 A PRŮŘEZOVÉ CÍLE POLITIK

5.1 Partnerství a víceúrovňová správa

1. V souladu s článkem 5 dodržují členské státy zásadu partnerství a víceúrovňové správy, aby se usnadnilo dosažení sociální, hospodářské a územní soudržnosti a zajištění priorit Unie, kterými je inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění. Dodržování těchto principů vyžaduje koordinovanou činnost, zejména mezi různými úrovněmi řízení, která vychází ze zásady subsidiarity a proporcionality a to i prostřednictvím operační a institucionální spolupráce, s ohledem na přípravu a uplatňování dohody o partnerství a programu.

2. Členské státy vyhodnotí, zda je nutné posílit institucionální kapacity partnerů, aby bylo možné rozvinout jejich potenciál s ohledem na jejich přínos pro účinné partnerství.

5.2 Udržitelný rozvoj

1. Členské státy a řídicí orgány ve všech stádiích uplatňování zajistí začlenění udržitelného rozvoje do fondů ESI, přičemž dodržují zásadu udržitelného rozvoje, jak je stanovena v čl. 3 odst. 3 Smlouvy o EU, a také plní povinnost začlenit požadavky na ochranu životního prostředí v souladu s článkem 11 Smlouvy o fungování EU a dodržují zásadu znečišťovatel platí, jak je stanovena v čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování EU.

Řídicí orgány po celou dobu provádění programu podnikají akce, jež mají odstranit či zmírnit škodlivé účinky zásahů na životní prostředí a zajistit výsledky s čistým přínosem v sociální, environmentální a klimatické oblasti. Mezi nutná opatření mohou patřit:

- a) investice do možností, které jsou z hlediska zdrojů nejefektivnější a udržitelné;
 - b) žádné investice, jež by mohly mít zásadní negativní dopad na životní prostředí či klima, a podpora akcí zmírňujících veškeré zbývající dopady;
 - c) srovnávání různých možností investic z hlediska jejich nákladů na „životní cyklus“ z dlouhodobější perspektivy;
 - d) častější využití veřejných zakázek šetrných k životnímu prostředí.
2. Členské státy v souladu s článkem 8 přihlídnou ke zmírňování změny klimatu a možnostem přizpůsobení investic s podporou fondů ESI, a zajistí, aby byly odolné vůči dopadům změny klimatu a přírodních katastrof, jako je zvýšené riziko povodní, sucho, vlny horka, lesní požáry a mimořádné povětrnostní jevy.

3. Investice jsou v souladu s vodohospodářskou hierarchií, jak stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽¹⁾, se zaměřením na varianty řízení poptávky. Alternativní možnosti dodávek se zváží pouze v případě, že byl vyčerpán potenciál pro úspory vody a účinnost. Veřejné zásahy v odvětví nakládání s odpady musí doplňovat úsilí soukromého sektoru, zejména pokud jde o odpovědnost výrobce. Investice se použijí na podporu inovativních přístupů, které podporují vysokou míru recyklace. Investice musí být v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady stanovenou podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽²⁾. Výdaje spojené s podporou biologické rozmanitosti a ochranou přírodních zdrojů musí být v souladu se směrnicí Rady 92/43/EHS ⁽³⁾.

5.3 Podpora rovnosti žen a mužů a nediskriminace

1. V souladu s článkem 7 usilují členské státy a Komise o rovnost mezi muži a ženami a přijímají příslušná opatření k prevenci jakékoli diskriminace během přípravy, provádění, monitorování a hodnocení operací v programech spolufinancovaných z fondů ESI. Při uskutečňování cílů článku 7 musí členské státy popsat opatření, která mají být přijata, zejména s ohledem na výběr operací, stanovení cílů pro zásahy a opatření pro monitorování a podávání zpráv. Členské státy případně rovněž provádějí analýzy rovnosti žen a mužů. Prostřednictvím ESF se podporují zejména konkrétní cílená opatření.
2. Členské státy zajistí v souladu s články 5 a 7 účast příslušných subjektů odpovědných za podporu rovnosti žen a mužů a nediskriminace v rámci partnerství a zajistí rovněž vhodné struktury v souladu s vnitrostátní praxí, jež mají poskytovat poradenství v oblasti rovnosti žen a mužů, nediskriminace a přístupnosti s cílem poskytnout nezbytné odborné znalosti pro přípravu, monitorování a hodnocení fondů ESI.
3. Řídicí orgány provádějí hodnocení nebo sebehodnocení, v koordinaci s monitorovacími výbory, přičemž se zaměří na uplatňování rovného přístupu k ženám a mužům.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

4. Členské státy vhodným způsobem reagují na potřeby znevýhodněných skupin s cílem umožnit jim lépe se začlenit na trh práce, čímž jim umožňují plně se zapojit do chodu společnosti.

5.4 Přístupnost

1. Členské státy a Komise podniknou v souladu s článkem 7 vhodné kroky, aby zamezily jakékoliv diskriminaci na základě zdravotního postižení. Řídící orgány zajistí prostřednictvím opatření po celou dobu provádění programu, aby byly všechny výrobky, zboží, služby a infrastruktury, které jsou dostupné nebo poskytované veřejnosti a spolufinancované z fondů ESI, přístupné všem občanům, včetně osob s postižením, a to v souladu s platnými právními předpisy, což přispěje k zajištění bezbariérového přístupu pro osoby s postižením a starší osoby. S cílem podpořit začlenění znevýhodněných skupin, včetně osob s postižením se zajistí navíc přístupnost fyzického prostředí, dopravy a informačních a komunikačních technologií. Opatření, která je nutno učinit, mohou zahrnovat nasměrování investic do zpřístupnění stávajících budov a zavedených služeb.

5.5 Řešení demografické změny

1. Problémy vyplývající z demografické změny, zejména včetně problémů spojených s úbytkem pracujícího obyvatelstva, zvyšujícím se počtem obyvatel v důchodovém věku v celkové populaci a vyřizováním, musí být zohledněny na všech úrovních. Členské státy využívají v souladu s příslušnými strategiemi členských států a regionálními strategiemi, pokud tyto strategie existují, fondy ESI s cílem řešit demografické problémy a vytvářet růst napojený na stárnutí společnosti.
2. Členské státy využívají v souladu s příslušnými strategiemi členských států a regionálními strategiemi fondy ESI, aby usnadnily začlenění všech věkových skupin, a to i prostřednictvím lepšího přístupu ke vzdělávání a systémům sociální podpory s cílem zlepšit pracovní příležitosti pro starší lidi a mládež a se zaměřením na regiony s vysokou mírou nezaměstnanosti mládeže ve srovnání s unijním průměrem. Investice do infrastruktury ve zdravotnictví přispějí k dosažení cíle dlouhého a zdravého pracovního života všech občanů Unie.
3. Aby bylo možné vyřešit problémy v regionech, které jsou nejvíce postiženy demografickými změnami, členské státy určí zejména opatření, jež mají:
 - a) podporovat demografickou obnovu vytvořením lepších podmínek pro rodiny a zlepšením rovnováhy mezi pracovním a rodinným životem;
 - b) zvýšit zaměstnanost, produktivitu a hospodářskou výkonnost, a to prostřednictvím investic do vzdělávání, informačních a komunikačních technologií a výzkumu a inovací;
 - c) zaměřit se na přiměřenost a kvalitu vzdělávání, odborné přípravy a systémů sociální podpory, případně rovněž na účinnost systémů sociální ochrany a
 - d) podporovat nákladově efektivní poskytování zdravotní péče a dlouhodobé péče včetně investic do elektronického zdravotnictví, elektronické péče a infrastruktury.

5.6 Přizpůsobení se změně klimatu a její zmírňování

V souladu s článkem 8 budou zmírňování změny klimatu, přizpůsobování se této změně a prevence rizik začleněny do přípravy a provádění dohod o partnerství a programů.

6. USTANOVENÍ ŘEŠÍCÍ HLAVNÍ ÚZEMNÍ PROBLÉMY

- 6.1 Členské státy přihlednou ke geografickým nebo demografickým rysům a přijmou opatření zaměřená na řešení zvláštních územních problémů každého regionu s cílem plně rozvinout jejich specifický potenciál rozvoje, čímž jim také pomohou dosáhnout tím nejúčinnějším způsobem inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění.
- 6.2 Výběr a kombinace tematických cílů a také výběr odpovídajících investičních a unijních priorit i stanovené specifické cíle musí odrážet potřeby a potenciál inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění, který má každý členský stát a region.

- 6.3. Při vypracovávání dohod o partnerství a programů proto členské státy přihlednou k tomu, že hlavní společenské problémy, kterým Unie v dnešní době čelí – globalizace, demografické změny, zhoršování životního prostředí, migrace, změna klimatu, využívání energie a hospodářské a sociální důsledky krize – mohou mít v různých regionech různý dopad.
- 6.4. S cílem zajistit integrovaný územní přístup k řešení územních problémů členské státy zajistí, aby programy financované z fondů ESI odrážely různorodost evropských regionů, pokud jde o zaměstnanost a charakteristiku pracovního trhu, vzájemnou závislost mezi nejrůznějšími sektory, způsoby dojíždění do práce, stárnutí obyvatelstva a demografické změny, charakteristiky v oblasti kultury, krajiny a kulturního dědictví, zranitelná místa a dopady v souvislosti se změnou klimatu, využívání půdy a omezené zdroje, institucionální uspořádání a mechanismy správy a řízení, propojenost a dostupnost a vazby mezi venkovskými a městskými oblastmi. V souladu s čl. 15 odst. 1 písm. a) proto členské státy a regiony podniknou za účelem přípravy svých dohod o partnerství a programů následující kroky:
- a) analýzu charakteristiky, rozvojového potenciálu a kapacity členského státu nebo regionu, zejména v souvislosti s klíčovými úkoly stanovenými ve strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, národních programech reforem, případně v příslušných specifických doporučeních pro každou zemi přijatých v souladu s čl. 121 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a v příslušných doporučeních přijatých v souladu s čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU;
 - b) posouzení hlavních problémů, které je třeba řešit v rámci regionu nebo členského státu, určení problematických oblastí a chybějících propojení, inovačních mezer, včetně nedostatečné plánovací a prováděcí kapacity, která brzdí dlouhodobý potenciál pro růst a zaměstnanost. To tvoří základ pro zjištění možných oblastí a činností pro stanovení priorit, zásahy a zaměření politiky;
 - c) posouzení problémů s meziodvětvovou, mezijurisdikční nebo přeshraniční koordinací, zejména v rámci makro-regionálních strategií a strategií pro přímořské oblasti;
 - d) identifikaci kroků k dosažení lepší koordinace mezi různými územními úrovněmi a zdroji financování s přihlednutím ke vhodnému územnímu rozsahu a souvislostem při přípravě politiky i k institucionálnímu a právnímu rámci členských států v zájmu dosažení integrovaného přístupu, který by propojil strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění s regionálními a místními aktéry.
- 6.5. V zájmu zohlednění cíle územní soudržnosti členské státy a regiony zajistí zejména, aby celkový přístup k propagaci inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění v daných oblastech:
- a) odrážel úlohu měst, městských a venkovských oblastí, oblastí rybolovu a pobřežních oblastí a oblastí, které čelí zvláštním geografickým nebo demografickým znevýhodněním;
 - b) zohledňoval zvláštní problémy v nejvzdálenějších regionech, nejsevernějších regionech s velmi nízkou hustotou obyvatelstva a v ostrovních, přeshraničních a horských regionech;
 - c) řešil vazby mezi venkovem a městem, pokud jde o přístup k finančně dostupné, vysoce kvalitní infrastruktuře a službám, a problémy v regionech s vysokou koncentrací komunit žijících na okraji společnosti.

7. SPOLUPRÁCE

7.1 Koordinace a doplňkovost

1. Členské státy se snaží zajistit doplňkovost spolupráce a jiných činností podporovaných z fondů ESI.
2. Členské státy zajistí, aby spolupráce účinně přispívala k plnění cílů strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a aby vedla rovněž k dosažení širších cílů politik. Členské státy a Komise proto v souladu se svými příslušnými pravomocemi zajistí doplňkovost a koordinaci s ostatními programy nebo nástroji financovanými ze strany Unie.

3. K posílení účinnosti politiky soudržnosti členské státy usilují o koordinaci a doplňkovost mezi programy v rámci cíle Evropská územní spolupráce a cíle Investice pro růst a zaměstnanost, zejména zajistí soudržné plánování a snazší provádění rozsáhlých investic.
4. Členské státy v případě potřeby zajistí, aby byly cíle makroregionální strategie a strategie pro mořské oblasti v souladu s čl. 15 odst. 2 tohoto nařízení součástí celkového strategického plánování v rámci dohod o partnerství a programů v dotyčných regionech a členských státech v souladu s příslušnými ustanoveními pravidel pro daný fond. Členské státy se snaží zajistit také, aby v případě, že existují makroregionální strategie a strategie pro přímořské oblasti, bylo jejich provádění podporováno v souladu s čl. 15 odst. 2 tohoto nařízení a s příslušnými ustanoveními pravidel pro daný fond a v souladu s potřebami programové oblasti stanovené členskými státy z fondů ESI. K zajištění účinného provádění je také třeba koordinace s ostatními nástroji financovanými Unií a také s dalšími příslušnými nástroji.
5. Členské státy případně využijí možnosti provádět meziregionální a nadnárodní opatření s příjemci, kteří se nacházejí v jiném členském státě nebo ve více členských státech v rámci operačních programů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost, včetně provádění příslušných výzkumných a inovačních opatření plynoucích z jejich strategií inteligentní specializace.
6. Členské státy a regiony co nejlépe využívají programy územní spolupráce při překonávání překážek spolupráce nad rámec administrativních hranic a zároveň přispívají ke strategii Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a ke zvyšování hospodářské, sociální a územní soudržnosti. V této souvislosti je nutné zvláštní pozornost věnovat regionům, na něž se vztahuje článek 349 Smlouvy o fungování EU.

7.2 Přeshraniční, mezinárodní a meziregionální spolupráce v rámci EFRR

1. Členské státy a regiony se snaží o využívání spolupráce k dosažení kritického množství mj. v oblasti informačních a komunikačních technologií a v oblasti výzkumu a inovací a také k podpoře rozvoje společného přístupu k inteligentní specializaci a k partnerství mezi vzdělávacími ústavy. Meziregionální spolupráce zahrnuje ve vhodných případech podporu spolupráce mezi seskupeními věnujícími se inovacím a výzkumu a podporu výměn mezi výzkumnými ústavami, s přihlédnutím ke zkušenostem z programů „Regiony znalostí“ a „Výzkumný potenciál v konvergenčních a nejvzdálenějších regionech“ v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum.
2. Členské státy a regiony usilují v dotčených oblastech o využívání přeshraniční a nadnárodní spolupráce s cílem:
 - a) zajistit, aby oblasti, které sdílejí významné zeměpisné rysy (ostrovy, jezera, řeky, mořské oblasti či pohoří), podporovaly společné řízení a podporu svých přírodních zdrojů;
 - b) využít úspor z rozsahu, kterých lze dosáhnout zejména s ohledem na investice související se společným využíváním společných veřejných služeb;
 - c) prosazovat ucelené plánování a rozvoj přeshraniční sítě infrastruktury, zejména chybějících přeshraničních spojů, a dále interoperabilních dopravních prostředků nezatěžujících životní prostředí v rozsáhlejších zeměpisných oblastech;
 - d) dosáhnout kritického množství, zejména v oblasti výzkumu a inovací, informačních a komunikačních technologií a vzdělávání a ve vztahu k opatřením na zlepšení konkurenceschopnosti malých a středních podniků;
 - e) posilovat přeshraniční služby v oblasti trhu práce na podporu přeshraniční mobility pracovníků;
 - f) zlepšit přeshraniční správu.
3. Členské státy a regiony usilují o využití meziregionální spolupráce s cílem zvýšit účinnost politiky soudržnosti podporou výměny zkušeností mezi regiony a městy za účelem lepšího koncipování a uskutečňování programů v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost a cíle Evropská územní spolupráce.

7.3 Příspěvek hlavních programů k makroregionálním strategiím a strategiím pro přímořské oblasti

1. Členské státy v souladu s čl. 15 odst. 2 písm. a) bodem ii) tohoto nařízení a s příslušnými ustanoveními pravidel pro daný fond usilují o zajištění úspěšného uvolnění finančních prostředků Unie pro makroregionální strategie a strategie pro přímořské oblasti podle potřeb dané programové oblasti, které určí členské státy. Zajištění úspěšného uvolnění finančních prostředků lze dosáhnout mimo jiné upřednostňováním operací vyplývajících z makroregionální strategie a strategie pro přímořské oblasti tím, že by se pro ně pořádala konkrétní výběrová řízení, či upřednostňováním těchto operací v procesu výběru tím, že by se určily operace, které by mohly být financovány společně z různých programů.
2. Členské státy zváží využití příslušných nadnárodních programů coby rámce na podporu řady politik a fondů potřebných k provádění makroregionálních strategií a strategií pro přímořské oblasti.
3. Členské státy podporují případně využívání fondů ESI k budování evropských dopravních koridorů, mj. i k podpoře modernizace cel, prevence přírodních katastrof a přípravy a reakce na ně, vodního hospodářství na úrovni povodí, ekologické infrastruktury, integrované přeshraniční námořní spolupráce napříč odvětvími, výzkumu a inovací a sítí informačních a komunikačních technologií, správy společně využívaných mořských zdrojů v přímořských oblastech a ochrany mořské biologické rozmanitosti.

7.4 Nadnárodní spolupráce v rámci ESF

1. Členské státy se za účelem maximálního využívání vzájemného předávání zkušeností snaží věnovat pozornost politickým oblastem uvedeným v příslušných doporučeních Rady.
 2. Členské státy ve vhodných případech vyberou v závislosti na svých konkrétních potřebách témata pro nadnárodní činnost a zavedou vhodné prováděcí mechanismy.
-

PŘÍLOHA II

ZPŮSOB STANOVENÍ VÝKONNOSTNÍHO RÁMCE

1. Výkonnostní rámec se skládá z milníků stanovených pro každou prioritu, s výjimkou priorit zaměřených na technickou pomoc a programů zaměřených na finanční nástroje v souladu s článkem 39, na rok 2018 a cílů stanovených pro rok 2023. Milníky a cíle se předkládají ve formátu stanoveném v tabulce 1.

Tabulka 1: Standardní formát výkonnostního rámce

Priorita	Ukazatel a případně jednotka měření		Milník pro rok 2018	Cíl pro rok 2023

2. Milníky jsou průběžné cíle, které jsou případně přímo spojené s dosažením specifického cíle priority a které vyjadřují zamýšlený pokrok při plnění cílů stanovených pro konec období. Mezi milníky stanovené pro rok 2018 patří finanční ukazatele, ukazatele výstupů a případně ukazatele výsledků, jež úzce souvisí s podporovanými politickými zásahy. Pro účely čl. 22 odst.6 a 7 se k ukazatelům výsledků nepřihlíží. Milníky lze rovněž stanovit pro klíčové kroky provádění.
3. Milníky a cíle musí být:
- a) realistické, dosažitelné, relevantní a musí zachycovat podstatné informace o pokroku priority;
 - b) v souladu s podstatou a charakterem konkrétních cílů v rámci dané priority;
 - c) transparentní, s objektivně ověřitelnými cíli a zdrojem údajů, který je jasně určen a je případně veřejně dostupný;
 - d) ověřitelné, aniž by představovaly nepřiměřenou administrativní zátěž;
 - e) případně ve vzájemném souladu v rámci různých programů.
4. Cíle na rok 2023 pro určitou prioritu se stanovují s ohledem na výši výkonnostní rezervy spojené s touto prioritou.
5. Kromě úprav v důsledku změn ve výši prostředků přidělených na danou prioritu může členský stát v řádně odůvodněných případech, mezi něž patří významné změny v hospodářských a environmentálních podmínkách a podmínkách na trhu práce v tomto členském státě nebo regionu, navrhnout revizi milníků a cílů v souladu s článkem 30.

PŘÍLOHA III

USTANOVENÍ URČUJÍCÍ ROZSAH A MÍRU POZASTAVENÍ ZÁVAZKŮ NEBO PLATEB PODLE ČL. 23 ODS. 11**1. URČENÍ MÍRY POZASTAVENÍ ZÁVAZKŮ**

Maximální míra pozastavení uplatněná na členský stát se předně určuje s ohledem na stropy uvedené v čl. 23 odst. 11 třetím pododstavci písm. a) až c). Tato míra se snižuje, pokud platí některá z těchto podmínek:

- a) pokud míra nezaměstnanosti byla v členském státě v roce předcházejícím rozhodné události uvedené v čl. 23 odst. 9 o dva procentní body vyšší než průměr Unie, maximální míra pozastavení se snižuje o 15 %;
- b) pokud míra nezaměstnanosti byla v členském státě v roce předcházejícím rozhodné události uvedené v čl. 23 odst. 9 o pět procentních bodů vyšší než průměr Unie, maximální míra pozastavení se snižuje o 25 %;
- c) pokud míra nezaměstnanosti byla v členském státě v roce předcházejícím rozhodné události uvedené v čl. 23 odst. 9 o osm procentních bodů vyšší než průměr Unie, maximální míra pozastavení se snižuje o 50 %;
- d) pokud podíl obyvatel ohrožených chudobou či sociálním vyloučením byl v členském státě o 10 procentních bodů vyšší než průměr Unie v roce předcházejícím rozhodné události uvedené v čl. 23 odst. 9, maximální míra pozastavení se snižuje o 20 %;
- e) pokud v členském státě dva roky či více po sobě jdoucích let před rozhodnou událostí uvedenou v čl. 23 odst. 9 klesne reálné HDP, maximální míra pozastavení se sniží o 20 %;
- f) pokud se pozastavení týká závazků na rok 2018, 2019 nebo 2020, sniží se míra vyplývající z uplatňování čl. 23 odst. 11 následovně:
 - i) v případě roku 2018 se míra pozastavení sniží o 15 %;
 - ii) v případě roku 2019 se míra pozastavení sniží o 25 %;
 - iii) v případě roku 2020 se míra pozastavení sniží o 50 %.

Snížení míry pozastavení vyplývající z uplatňování písmen a) až f) nepřesáhne celkově 50 %.

Pokud ke skutečnostem popsaným v písmenu b) či c) dojde současně se skutečnostmi popsanými v písmenu d) a e), odloží se účinek pozastavení o jeden rok.

2. URČENÍ ROZSAHU POZASTAVENÍ ZÁVAZKŮ NAPŘÍČ PROGRAMY A PRIORITY

Pozastavení závazků použité v určitém členském státě se předně poměrným způsobem dotkne všech programů a priorit.

Nicméně tyto programy a priority jsou z rozsahu pozastavení vyňaty:

- i) programy nebo priority, na něž se již vztahuje rozhodnutí o pozastavení přijaté v souladu s čl. 23 odst. 6;
- ii) programy nebo priority, jejichž zdroje mají být navýšeny v důsledku žádosti o úpravu, kterou předložila Komise v souladu s čl. 23 odst. 1 v roce rozhodné události uvedené v čl. 23 odst. 9;
- iii) programy nebo priority, jejichž zdroje byly navýšeny v průběhu dvou let předcházejících rozhodné události uvedené v čl. 23 odst. 9 v důsledku rozhodnutí přijatého v souladu s čl. 23 odst. 5;

iv) programy nebo priority, které mají zásadní význam pro řešení nepříznivých hospodářských či sociálních podmínek. K těmto programům a prioritám patří programy či priority podporující investice, které jsou pro Unii zvláště významné a jsou spojeny s Iniciativou na podporu zaměstnanosti mladých lidí. Programy či priority lze považovat za takto zásadně významné, pokud podporují investice spojené s prováděním doporučení určených dotčenému členskému státu v rámci evropského semestru a zaměřených na strukturální reformy, případně investice spojené s prioritami, které podporují snižování chudoby nebo finanční nástroje určené k zajištění konkurenceschopnosti malých a středních podniků.

3. URČENÍ KONEČNÉ MÍRY POZASTAVENÍ ZÁVAZKŮ U PROGRAMŮ, NA NĚŽ SE POZASTAVENÍ VZTAHUJE

Vynětí priority z programu se provádí snížením prostředků na závazky přidělených na daný program v poměrné výši vůči zdrojům přiděleným na prioritu.

Míra pozastavení, která má být použita u závazků programů, je míra nezbytná k dosažení souhrnné míry pozastavení určené v bodě 1.

4. URČENÍ ROZSAHU A MÍRY POZASTAVENÍ PLATEB

Z rozsahu pozastavení plateb jsou rovněž vyňaty programy a priority uvedené v bodě 2 písm. i) až iv).

Míra pozastavení, jež se má použít, nepřesáhne 50 % plateb programů a priorit.

PŘÍLOHA IV

PROVÁDĚNÍ FINANČNÍCH NÁSTROJŮ: DOHODY O FINANCOVÁNÍ

1. Pokud je finanční nástroj uplatňován podle čl. 38 odst. 4 písm. a) a b), zahrnuje dohoda o financování podmínky pro poskytování příspěvků z programu na finanční nástroj a obsahuje alespoň tyto prvky:

- a) investiční strategii nebo politiku včetně prováděcích ustanovení, finanční produkty, které mají být nabízeny, cílové konečné příjemce a (případně) zamýšlené spojení s grantovou podporou;
- b) plán podnikání nebo rovnocenné dokumenty pro finanční nástroj, který má být uplatňován, včetně předpokládaného pákového efektu uvedeného v čl. 37 odst. 2;
- c) konečné výsledky, kterých má dotčený finanční nástroj dosáhnout s cílem přispět ke konkrétním cílům, a výsledky příslušné priority;
- d) ustanovení ohledně sledování provádění investic a uplatňování sazeb, při nichž jsou obdrženy investiční nabídky („deal flows“), včetně podávání zpráv ze strany finančního nástroje fondu fondů nebo řídicímu orgánu s cílem zajistit soulad s článkem 46;
- e) auditní požadavky, jako např. minimální požadavky na dokumentaci, která má být vedena na úrovni finančního nástroje (a případně na úrovni fondu fondů), a (případně) požadavky v souvislosti s vedením samostatných záznamů pro jednotlivé formy podpory v souladu s čl. 37 odst. 7 a 8, včetně ustanovení a požadavků týkajících se přístupu k dokumentům ze strany auditních orgánů členských států, auditorů Komise a Evropského účetního dvora, s cílem zajistit jasnou auditní stopu v souladu s článkem 40;
- f) požadavky a postupy pro spravování postupně poskytovaného příspěvku z programu v souladu s článkem 41 a pro prognózu sazeb, při nichž jsou obdrženy investiční nabídky („deal flows“), včetně požadavků na svěrenské nebo samostatné účty podle čl. 38 odst. 6;
- g) požadavky a postupy týkající se spravování úroku a jiných výnosů vytvořených ve smyslu článku 43, včetně přijatelných pokladničních operací nebo investic a odpovědností a závazků dotčených stran;
- h) ustanovení ohledně výpočtu a plateb nákladů vynaložených na správu nebo poplatků za správu finančního nástroje;
- i) ustanovení ohledně opětovného využití zdrojů vyčleněných na podporu z fondů ESI až do konce období způsobilosti v souladu s článkem 44;
- j) ustanovení ohledně využívání zdrojů připadajících na podporu z fondů ESI po skončení období způsobilosti v souladu s článkem 45 a politiku pro případ vystoupení z finančního nástroje, pokud jde o příspěvek z těchto fondů;
- k) podmínky možného úplného nebo částečného stažení programových příspěvků z programů na finanční nástroje, případně včetně fondu fondů;
- l) ustanovení s cílem zajistit, aby subjekty uplatňující finanční nástroje spravovaly tyto nástroje nezávisle a v souladu s příslušnými profesními standardy a jednaly ve výlučném zájmu stran poskytujících příspěvky na příslušný finanční nástroj;
- m) ustanovení pro zrušení finančního nástroje.

Pokud jsou kromě toho finanční nástroje organizovány prostřednictvím fondu fondů, dohoda o financování mezi řídicím orgánem a subjektem uplatňujícím fond fondů musí stanovit rovněž ustanovení týkající se hodnocení a výběru subjektů uplatňujících finanční nástroje, včetně postupů týkajících se výzev k vyjádření zájmu nebo zadávání veřejných zakázek.

2. Strategické dokumenty uvedené v čl. 38 odst. 8 pro finanční nástroje uplatňované podle čl. 38 odst. 4 písm. c) obsahují alespoň tyto prvky:

- a) investiční strategii nebo politiku finančního nástroje, všeobecné podmínky zamýšlených dluhových produktů, cílové příjemce a opatření, která mají být podporována;

- b) plán podnikání nebo rovnocenné dokumenty pro finanční nástroj, který má být uplatňován, včetně předpokládaného pákového efektu uvedeného v čl. 37 odst. 2;
 - c) využití nebo opětovné využití zdrojů připadajících na podporu z fondů ESI v souladu s články 43, 44 a 45;
 - d) monitorování a podávání zpráv o uplatňování finančního nástroje s cílem zajistit soulad s článkem 46.
-

PŘÍLOHA V

STANOVENÍ PAUŠÁLNÍCH SAZEB PRO PROJEKTY VYTVÁŘEJÍCÍ ČISTÝ PŘÍJEM

	Sektor	Paušální sazba
1	SILNICE	30 %
2	ŽELEZNICE	20 %
3	MĚSTSKÁ DOPRAVA	20 %
4	VODA	25 %
5	PEVNÝ ODPAD	20 %

ROČNÍ ROZPIS PROSTŘEDKŮ NA ZÁVAZKY NA OBDOBÍ LET 2014 AŽ 2020

Nastavený roční profil (včetně navýšení prostředků pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Celkem
EUR, ceny roku 2011	44 677 333 745	45 403 321 660	46 044 910 729	46 544 721 007	47 037 288 589	47 513 211 563	47 924 907 446	325 145 694 739

PŘÍLOHA VII

METODIKA PŘIDĚLOVÁNÍ PROSTŘEDKŮ

Metoda přidělování prostředků méně rozvinutým regionům uvedeným v čl. 90 odst. 2 prvním pododstavci písm. a), které jsou způsobilé pro financování v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost.

1. Příděl každého státu představuje součet přidělů pro jednotlivé způsobilé regiony úrovně NUTS 2, které se vypočítají takto:
 - a) stanovení absolutní částky (v eurech), která se získá vynásobením počtu obyvatel daného regionu rozdílem mezi HDP na obyvatele tohoto regionu, jež se měří paritou kupní síly, a průměrným HDP na obyvatele v EU 27 (vyjádřen paritou kupní síly);
 - b) celkový finanční příděl pro daný region se stanoví jako procentní podíl z výše uvedené absolutní částky; tento procentní podíl je odstupňován tak, aby odrážel relativní prosperitu členského státu, ve kterém se způsobilý region nachází, měřenou paritou kupní síly ve srovnání s průměrem EU 27, tj.:
 - i) pro regiony v členských státech, jejichž úroveň HND na obyvatele nedosahuje 82 % průměru EU 27: 3,15 %;
 - ii) pro regiony v členských státech, jejichž úroveň HND na obyvatele se pohybuje mezi 82 % a 99 % průměru EU 27: 2,70 %;
 - iii) pro regiony v členských státech, jejichž úroveň HND na obyvatele přesahuje 99 % průměru EU 27: 1,65 %;
 - c) k částce získané podle kroku podle písmena b) se případně přidá částka vyplývající z přidělení prémie ve výši 1 300 EUR na nezaměstnanou osobu a rok, jež se uplatní na počet nezaměstnaných osob v daném regionu přesahující počet osob, které by byly nezaměstnané, pokud by se použila průměrná míra nezaměstnanosti všech méně rozvinutých regionů EU;

Metoda přidělování prostředků přechodovým regionům uvedeným v čl. 90 odst. 2 prvním pododstavci písm. b), které jsou způsobilé pro financování v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost.

2. Příděl každého státu představuje součet přidělů pro jednotlivé způsobilé regiony úrovně NUTS 2, které se vypočítají takto:
 - a) stanovení minimální a maximální teoretické míry podpory každého způsobilého přechodového regionu; minimální úroveň podpory se stanoví podle průměrné míry podpory na obyvatele a členský stát, jež byla před uplatněním regionální záchranné sítě přidělena rozvinutějším regionům daného členského státu; pokud členský stát nemá rozvinutější regiony, odpovídá minimální úroveň podpory počáteční průměrné míře podpory na obyvatele ve všech rozvinutějších regionech, tzn. 19,80 EUR na osobu a rok; maximální úroveň podpory se vztahuje na teoretický region s HDP na obyvatele ve výši 75 % průměru v EU 27 a vypočte se za použití metody stanovené v odst. 1 písm. a) a b); z částky získané touto metodou se zohlední 40 %;
 - b) výpočet počátečních regionálních přidělů při zohlednění regionálního HDP na obyvatele (parita kupní síly) lineární interpolací relativního HDP regionu na obyvatele v porovnání s EU 27;
 - c) k částce získané podle kroku podle písmena b) se případně přidá částka vyplývající z přidělení prémie ve výši 1 100 EUR na nezaměstnanou osobu a rok, jež se uplatní na počet nezaměstnaných osob v daném regionu přesahující počet osob, které by byly nezaměstnané, pokud by se použila průměrná míra nezaměstnanosti všech méně rozvinutých regionů;

Metoda přidělování prostředků rozvinutějším regionům uvedeným v čl. 90 odst. 2 druhém pododstavci písm. c), které jsou způsobilé pro financování v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost.

3. Celkový počáteční teoretický finanční příděl se získá vynásobením míry podpory na obyvatele a rok ve výši 19,80 EUR počtem způsobilých obyvatel.
4. Podíl každého daného členského státu představuje součet podílů jeho způsobilých regionů úrovně NUTS 2, jež se stanoví na základě následujících kritérií s uvedenou váhou:
 - a) celkový počet obyvatel v regionu (koeficient, 25 %),

- b) počet nezaměstnaných v regionech úrovně NUTS 2 s mírou nezaměstnanosti vyšší než je průměr všech rozvinutějších regionů (koeficient 20 %),
- c) dodatečná míra zaměstnanosti nutná k dosažení cíle strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, kterým je 75 % regionální zaměstnanost (občanů ve věku od 20 do 64 let) (koeficient 20 %)
- d) počet osob ve věku od 30 do 34 let s dokončeným terciárním vzděláním, který je třeba přidat k dosažení cíle strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění ve výši 40 % (koeficient 12,5 %),
- e) počet osob předčasně ukončujících vzdělávání a odbornou přípravu (ve věku od 18 do 24 let), o něž je třeba celkový počet snížit, aby bylo dosaženo cíle strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění ve výši 10 % (koeficient 12,5 %),
- f) rozdíl mezi zjištěným HDP v regionu (měřený v paritě kupní síly) a teoretickým regionálním HDP na obyvatele, pokud by měl region stejný HDP na obyvatele jako nejvíce prosperující region úrovně NUTS 2 (koeficient 7,5 %),
- g) počet obyvatel v regionech úrovně NUTS 3 s hustotou obyvatel nižší než 12,5 obyvatele/km² (koeficient 2,5 %).

Metoda přidělování prostředků členským státům způsobilým pro financování z Fondu soudržnosti podle čl. 90 odst. 3.

5. Celkový teoretický finanční příděl se získá vynásobením průměrné míry podpory na obyvatele a rok ve výši 48 EUR počtem způsobilých obyvatel. Předběžný příděl tohoto celkového teoretického finančního přídělu odpovídá u každého způsobilého členského státu procentnímu podílu vycházejícímu z počtu jeho obyvatel, územní plochy a národní prosperity a získá se pomocí těchto kroků:
 - a) výpočet aritmetického průměru podílů počtu obyvatel a rozlohy daného členského státu na celkovém počtu obyvatel a celkové rozloze všech způsobilých členských států; pokud však podíl členského státu na celkovém počtu obyvatel převyšuje jeho podíl na celkové rozloze o pětinašobek nebo více, což dokládá mimořádně vysokou hustotu obyvatel, použije se v rámci tohoto kroku pouze podíl na celkovém počtu obyvatel;
 - b) úprava takto získaných procentních podílů pomocí koeficientu představujícího jednu třetinu procentního podílu, o který je HND na obyvatele daného členského státu (měřeno paritou kupní síly) za období 2008–2010 vyšší nebo nižší než průměrný HND na obyvatele všech způsobilých členských států (průměr vyjádřený jako 100 %).
6. Aby se zohlednily významné potřeby členských států, které přistoupily k Unii dne 1. května 2004 nebo později, pokud jde o dopravu a životní prostředí, jejich podíl z Fondu soudržnosti se stanoví na nejméně jednu třetinu celkového konečného finančního přídělu po uplatnění stropu stanoveného v odstavcích 10 až 13 obdrženého v průměru na dané období.
7. Prostředky přidělené z Fondu soudržnosti členským státům vymezeným v čl. 90 odst. 3 druhém pododstavci se budou v průběhu sedmi let snižovat. Tato přechodná podpora bude v roce 2014 činit 48 EUR na obyvatele a bude se uplatňovat na celkový počet obyvatel členského státu. Částky v následujících letech se vyjádří jako procentuální podíl částky stanovené na rok 2014, a to 71 % v roce 2015, 42 % v roce 2016, 21 % v roce 2017, 17 % v roce 2018, 13 % v roce 2019 a 8 % v roce 2020.

Metoda přidělování prostředků pro cíl Evropská územní spolupráce podle článku 4 nařízení o EÚS

8. Příděl prostředků jednotlivým členským státům pro přeshraniční a nadnárodní spolupráci, včetně příspěvku z EFRR na evropský nástroj sousedství a nástroj předvstupní pomoci, se stanoví jako vážený součet podílu počtu obyvatel v příhraničních regionech a podílu celkového součtu obyvatel každého členského státu. Koeficient se stanoví podle příslušných podílů přeshraniční a nadnárodní složky spolupráce. Podíl přeshraniční složky spolupráce činí 77,9 % a podíl nadnárodní složky spolupráce 22,1 %.

Metoda přidělování dodatečných prostředků regionům uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. e).

9. Nejvzdálenějším regionům úrovně NUTS 2 a severním řídké osídleným regionům úrovně NUTS 2 se přidělí dodatečné zvláštní příděly odpovídající míře podpory ve výši 30 EUR na obyvatele a rok. Tyto příděly budou jednotlivým regionům a členským státům rozděleny proporcionálně k celkovému počtu jejich obyvatel.

Maximální úroveň převodů z fondů na podporu soudržnosti

10. S cílem přispět k dosažení odpovídající koncentrace finančních prostředků na podporu soudržnosti v nejméně rozvinutých regionech a členských státech a k omezení rozdílů v průměrných mírách podpory se maximální úroveň převodů (strop) z fondů jednotlivým členským státům stanoví na 2,35 % HDP daného členského státu. Stropy se uplatňují jednou za rok v závislosti na úpravách, jež jsou nutné s ohledem na předběžné vyčlenění zdrojů na Iniciativu na podporu zaměstnanosti, a případně omezí poměrným způsobem všechny převody (s výjimkou převodů pro rozvinutější regiony a cíl Evropská územní spolupráce) dotčenému členskému státu s cílem dosáhnout maximální úrovně převodu. U členských států, které přistoupily k Unii před rokem 2013 a jejichž průměrný růst reálného HDP v období 2008 až 2010 byl nižší než -1 %, se maximální úroveň převodu stanoví na 2,59 %.
11. Stropy uvedené v odstavci 10 zahrnují příspěvky z EFRR na financování přeshraniční složky nástroje evropského sousedství a nástroje předvstupní pomoci Tyto stropy nezahrnují zvláštní prostředky ve výši 3 000 000 000 EUR přidělené na iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí.
12. Komise bude při výpočtu HDP vycházet ze statistických údajů z května 2012. Individuální národní míry růstu HDP pro období 2014 až 2020 předpokládané Komisí v květnu 2012 se použijí pro každý stát samostatně.
13. Pravidla popsaná v odstavci 10 nesmí vést k tomu, aby byly jednotlivým členským státům přiděleny prostředky vyšší než 110 % jejich úrovně v reálných hodnotách pro programové období 2007 až 2013.

Dodatečná ustanovení

14. U všech regionů, jejichž HDP na obyvatele (v paritě kupní síly) použité jako kritérium způsobilosti na programové období 2007–2013 bylo nižší než 75 % průměru EU 25, avšak převyšuje 75 % průměru EU 27, bude minimální úroveň podpory v letech 2014–2020 v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost odpovídat každý rok 60 % jejich předchozího orientačního průměrného ročního přídelu v rámci přídelu „Konvergence“ vypočteného Komisí ve víceletém finanční rámci na období 2007–2013.
15. Žádný přechodový region neobdrží nižší přídel, než jaký by obdržel, pokud by byl regionem rozvinutějším. Pro účely stanovení úrovně tohoto minimálního přídelu se metoda přidělování prostředků rozvinutějším regionům uplatní v případě všech regionů s HDP na obyvatele ve výši nejméně 75 % průměru v EU 27.
16. Minimální celkový přídel z fondů pro daný členský stát odpovídá 55 % jeho celkového přídelu na období 2007 až 2013 Úpravy potřebné ke splnění tohoto požadavku se použijí úměrně k přídelům z fondů, s výjimkou přídelů v rámci cíle Evropská územní spolupráce.
17. S cílem čelit dopadům, které má hospodářská krize na prosperitu členských států eurozóny, a podnítit růst a vytváření pracovních míst v těchto členských státech, poskytnou strukturální fondy následující dodatečné přídely:
 - a) 1 375 000 000 EUR rozvinutějším regionům v Řecku;
 - b) 1 000 000 000 EUR Portugalsku, která se rozdělí takto: 450 000 000 EUR rozvinutějším regionům, z toho 150 000 000 EUR Madeíře, 75 000 000 EUR přechodovým regionům a 475 000 000 EUR méně rozvinutým regionům;
 - c) 100 000 000 EUR irským regionům Border, Midland a Western;
 - d) 1 824 000 000 EUR Španělsku, z toho 500 000 000 EUR pro Extremaduru, 1 051 000 000 EUR pro přechodové regiony a 273 000 000 EUR pro rozvinutější regiony;
 - e) 1 500 000 000 EUR méně rozvinutým regionům Itálie, z toho 500 milionů EUR pro mimoměstské oblasti.
18. Aby byly zohledněny problémy plynoucí ze situace ostrovních členských států a z odlehlosti některých částí Unie, bude po uplatnění metody výpočtu podle odstavce 16 poskytnut v rámci cíle Investice pro růst a zaměstnanost dodatečný přídel Maltě ve výši 200 000 000 EUR a Kypru ve výši 150 000 000 EUR a tyto prostředky budou rozděleny následovně: jedna třetina z Fondu soudržnosti a dvě třetiny ze strukturálních fondů.

Španělským regionům Ceuta a Melilla se přidělí dodatečná částka ze strukturálních fondů ve výši 50 000 000 EUR.

Nejvzdálenějšímu regionu Mayotte bude ze strukturálních fondů poskytnut celkový příděl ve výši 200 000 000 EUR.

19. Aby byla usnadněna adaptace určitých regionů na změny v jejich statusu způsobilosti nebo na dlouhotrvající účinky současného vývoje jejich hospodářství, poskytnou se následující dodatečné přiděly:
- a) Belgii ve výši 133 000 000 EUR, z toho 66 500 000 EUR pro Limburg a 66 500 000 EUR pro přechodové regiony v regionu Valonsko;
 - b) Německu ve výši 710 000 000 EUR, z toho 510 000 000 EUR pro bývalé přechodové regiony patřící pod cíl Konvergence v kategorii přechodových regionů a 200 000 000 EUR pro region Lipsko;
 - c) bez ohledu na odstavec 10 budou ze strukturálních fondů přiděleny méně rozvinutým regionům Maďarska dodatečné finanční prostředky ve výši 1 560 000 000 EUR, méně rozvinutým regionům České republiky ve výši 900 000 000 EUR a méně rozvinutým regionům Slovinska ve výši 75 000 000 EUR.
20. Programu PEACE se přidělí celkem 150 000 000 EUR, z toho 106 500 000 EUR Spojenému království a 43 500 000 milionu EUR Irsku. Tento program bude prováděn jako program přeshraniční spolupráce, do něhož bude zapojeno Severní Irsko a Irsko.

Dodatečné úpravy podle čl. 92 odst. 2

21. K částkám stanoveným v člancích 91 a 92 bude Kypru k přidělu ze strukturálních fondů dodatečně poskytnut příděl ve výši 94 200 000 EUR v roce 2014 a 92 400 000 EUR v roce 2015.
-

PŘÍLOHA VIII

METODIKA TÝKAJÍCÍ SE ZVLÁŠTNÍHO PŘÍDĚLU NA INICIATIVU NA PODPORU ZAMĚSTNANOSTI MLADÝCH LIDÍ UVEDENÁ V ČLÁNKU 91

I. Rozpis zvláštního přídělu na Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí se určí v souladu s těmito kroky:

1. Počet nezaměstnaných mladých lidí ve věku 15–24 let se určí ve způsobilých regionech na úrovni NUTS 2 definovaných v článku 16 nařízení o ESF, tedy v regionech úrovně NUTS 2, v nichž v roce 2012 míra nezaměstnanosti mladých lidí ve věku 15 až 24 let přesáhla 25 %, a u členských států, v nichž se míra nezaměstnanosti mladých lidí v roce 2012 zvýšila o více než 30 %, v regionech, v nichž v roce 2012 míra nezaměstnanosti mladých lidí přesáhla 20 % (dále jen „způsobilé regiony“)
 2. Pro každý způsobilý region se odpovídající příděl vypočítá na základě poměru mezi počtem nezaměstnaných mladých lidí v daném způsobilém regionu a celkovým počtem nezaměstnaných mladých lidí uvedeným v bodě 1 ve všech způsobilých regionech.
 3. Příděl pro každý členský stát se rovná sumě přídelů pro každý z jeho způsobilých regionů.
- II. Zvláštní příděl na Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí se nebere v potaz pro účely použití pravidel na stanovování stropů uvedených v příloze VII ve vztahu k přidělování celkových finančních zdrojů.
- III. Pro stanovení specifického přídělu z iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí pro ostrov Mayotte se míra nezaměstnanosti mladých lidí a počet mladých nezaměstnaných lidí určí na základě nejnovějších dostupných údajů na vnitrostátní úrovni, pokud nejsou k dispozici údaje Eurostatu na úrovni NUTS 2.
- IV. Zdroje na iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí mohou být pro období 2016 až 2020 upraveny směrem nahoru v rámci rozpočtového procesu v souladu s článkem 14 nařízení (EU, Euratom) č. 1311/2013. Rozčlenění dodatečných zdrojů podle členských států může být provedeno stejným způsobem jako v případě původního přídělu, musí však odkazovat na nejnovější dostupné roční údaje.
-

PŘÍLOHA IX

METODIKA PRO URČENÍ MINIMÁLNÍHO PODÍLU ESF

Dodatečný procentní podíl, který má být přidán k podílu prostředků strukturálních fondů podle čl. 92 odst. 4 přidělených v členském státě ESF a který odpovídá podílu příslušného členského státu v programovém období 2007–2013, se na základě míry zaměstnanosti (osob ve věku 20–64 let) v referenčním roce 2012 určí následovně:

- pokud je míra zaměstnanosti 65 % nebo nižší, podíl se zvýší o 1,7 % procentního bodu,
- pokud je míra zaměstnanosti vyšší než 60 %, avšak nepřekračuje 70 %, podíl se zvýší o 1,2 % procentního bodu,
- pokud je míra zaměstnanosti vyšší než 70 %, avšak nepřekračuje 75 %, podíl se zvýší o 0,7 % procentního bodu,
- pokud je míra zaměstnanosti vyšší než 75 %, není zapotřebí podíl zvyšovat.

Celkový procentní podíl členského státu po zvýšení nepřekročí 52 % prostředků strukturálních fondů uvedených v čl. 92 odst. 4.

V případě Chorvatska odpovídá podíl prostředků strukturálních fondů, s výjimkou cíle Evropská územní spolupráce, které byly přiděleny ESF v programovém období 2007–2013, průměrnému podílu konvergenčních regionů těch členských států, které k Unii přistoupily dne 1. ledna 2004 nebo později.

PŘÍLOHA X

ADICIONALITA

1. VEŘEJNÉ NEBO ROVNOCENNÉ STRUKTURÁLNÍ VÝDAJE

V členských státech, v nichž méně rozvinuté regiony zahrnují nejméně 65 % obyvatel, bude ke stanovení veřejných nebo rovnocenných strukturálních výdajů použita výše tvorby hrubého fixního kapitálu uváděná v programech stability a konvergenčních programech, které členské státy vypracovávají v souladu s nařízením (ES) č. 1466/97 za účelem popisu své střednědobé rozpočtové strategie. Má být použit ten údaj, který je uváděn v souvislosti se saldem státních financí a státního dluhu a je spojen s obecnými prognózami pro státní rozpočet, a tento údaj je uváděn jako procentní podíl HDP.

V těch členských státech, v nichž méně rozvinuté regiony zahrnují více než 15 % a méně než 65 % obyvatel, bude ke stanovení veřejných nebo rovnocenných strukturálních výdajů použita celková výše tvorby hrubého fixního kapitálu v méně rozvinutých regionech. Pro vykazování se použije stejný formát, jak je stanoven v prvním pododstavci.

2. OVĚŘOVÁNÍ

Ověřování adicionality podle čl. 95 odst. 5 podléhá těmto pravidlům:

2.1 Předběžné ověření

- a) Když členský stát předloží dohodu o partnerství, poskytne informace o profilu plánovaných výdajů ve formě tabulky 1 uvedené níže.

Tabulka 1

Výdaje vládních institucí v procentech z HDP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
P51	X	X	X	X	X	X	X

- b) Členské státy, v nichž méně rozvinuté regiony zahrnují více než 15 % a méně než 65 % obyvatel, poskytnou také informace o profilu plánovaných výdajů v těchto méně rozvinutých regionech ve formě tabulky 2.

Tabulka 2

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Tvorba hrubého fixního kapitálu vládních institucí v méně rozvinutých regionech v procentech z HDP	X	X	X	X	X	X	X

- c) Členský stát poskytne Komisi informace o hlavních makroekonomických ukazatelích a prognózách, z nichž vychází úroveň veřejných nebo rovnocenných strukturálních výdajů.

- d) Členské státy, v nichž méně rozvinuté regiony zahrnují více než 15 % a méně než 65 % obyvatel, poskytnou Komisi rovněž informace o metodice odhadu tvorby hrubého fixního kapitálu v těchto regionech. Za tímto účelem použijí členské státy údaje o veřejných investicích na regionální úrovni, pokud jsou tyto údaje k dispozici. V případě, že k dispozici nejsou, nebo v jiných náležitě odůvodněných případech, včetně těch, kdy členský stát v období let 2014–2020 značně změnil rozpisy dle regionů definovaných v nařízení (ES) č. 1059/2003, lze tvorbu hrubého fixního kapitálu odhadovat vztahením ukazatelů zaměřených na veřejné výdaje v regionech nebo obyvatele regionu na údaje o veřejných investicích na celostátní úrovni.

- e) Jakmile je dosaženo dohody Komise a členských států, začlení se výše uvedená tabulka 1, případně tabulka 2, do dohody o partnerství daného členského státu jako referenční úroveň veřejných nebo rovnocenných strukturálních výdajů, kterou je nutno udržet v letech 2014 až 2020.

2.2 Ověření v polovině období

- a) Při ověření v polovině období se má za to, že členský stát udržel úroveň veřejných nebo rovnocenných strukturálních výdajů, jestliže roční průměr výdajů v letech 2014 až 2017 je roven nebo vyšší než referenční úroveň výdajů stanovená v dohodě o partnerství.
- b) Po ověření v polovině období může Komise na základě konzultace s členským státem upravit referenční úroveň veřejných nebo rovnocenných strukturálních výdajů stanovenou v dohodě o partnerství, pokud se hospodářská situace daného členského ve srovnání s hospodářskou situací odhadovanou v době přijetí dohody o partnerství státu výrazně změnila.

2.3 Následné ověření

Při následném ověření se má za to, že členský stát udržel úroveň veřejných nebo rovnocenných strukturálních výdajů, jestliže roční průměr výdajů v letech 2014 až 2020 je roven nebo vyšší než referenční úroveň výdajů stanovená v dohodě o partnerství.

3. FINANČNÍ OPRAVA PO NÁSLEDNÉM OVĚŘENÍ

Pokud se Komise rozhodne provést finanční opravu podle čl. 95 odst. 6, určí se sazba finanční opravy odečtením 3 % od rozdílu mezi referenční úrovní uvedenou v dohodě o partnerství a skutečně dosaženou výší výdajů vyjádřenou v procentech referenční úrovně, načež se výsledek vydělí deseti. Finanční oprava se určí tak, že se tato sazba finanční opravy uplatní na příspěvek z fondů pro dotčený členský stát určený na méně rozvinuté regiony za celé programové období.

Pokud rozdíl mezi referenční úrovní uvedenou v dohodě o partnerství a skutečně dosaženou úrovní vyjádřený v procentech referenční úrovně uvedených v dohodě o partnerství činí 3 % nebo méně, žádná finanční oprava se neprovede.

Finanční oprava nepřesáhne 5 % přídelu z fondů pro dotčený členský stát na méně rozvinuté regiony za celé programové období.

PŘÍLOHA XI

Předběžné podmínky

ČÁST I: Tematické předběžné podmínky

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
1. posílení výzkumu, technologického rozvoje a inovací; (cíl týkající se výzkumu a vývoje) (podle čl. 9 prvního pododstavce bodu 1)	EFRR: — Veškeré investiční priority v rámci tematického cíle č. 1	1.1. Výzkum a inovace: Existence národní nebo regionální strategie pro inteligentní specializaci v souladu s národním programem reforem na podporu soukromých výdajů na výzkum a inovace, která je v souladu s rysy dobře fungujících celostátních nebo regionálních systémů výzkumu a inovací.	— Je k dispozici národní nebo regionální strategie pro inteligentní specializaci, která: — je založena na analýze silných a slabých stránek, příležitostí a hrozeb nebo podobné analýze s cílem soustředit zdroje na omezený soubor priorit v oblasti výzkumu a inovací, — nastiňuje opatření na podporu soukromých investic v oblasti výzkumu a technického rozvoje, — obsahuje mechanismus sledování. — Byl přijat rámec, který vymezuje dostupné rozpočtové prostředky na výzkum a inovace.
	EFRR: — Posílení výzkumné a inovační infrastruktury a kapacit pro rozvoj vynikající úrovně výzkumu a inovací a podpora odborných středisek, zejména těch, jež jsou předmětem celoevropského zájmu.	1.2 Výzkumná a inovační infrastruktura. Existence víceletého plánu pro sestavování rozpočtu a stanovování pořadí důležitosti investic.	— Byl přijat orientační víceletý plán pro sestavování rozpočtu a stanovování pořadí důležitosti investic souvisejících s prioritami Unie a případně Evropského strategického fóra pro výzkumné infrastruktury – ESFRI.
2. Zlepšení dostupnosti, využití a kvality informačních a komunikačních technologií(IKT) (cíl týkající se širokopásmových sítí) (podle čl. 9 prvního pododstavce bodu 2)	EFRR: — Rozvoj produktů a služeb v oblasti IKT, elektronického obchodu a zvýšení poptávky po IKT. — Posílení IKT aplikací pro elektronickou veřejnou správu, elektronické učení, začlenění do informační společnosti, elektronickou kulturu a elektronické zdravotnictví.	2.1. Digitální růst: Strategický rámec politiky pro digitální růst, který má podněcovat cenově dostupné, kvalitní a interoperabilní soukromé a veřejné služby v oblasti IKT a zvýšit míru jejich využívání občany (včetně zranitelných skupin), podniky a orgány veřejné správy včetně přeshraničních iniciativ	— V rámci národní nebo regionální strategie pro inteligentní -specializaci je vypracován například strategický rámec politiky pro digitální růst, který obsahuje: — sestavování rozpočtu a stanovování pořadí důležitosti opatření prostřednictvím SWOT nebo podobné analýzy provedené v souladu se srovnávacím přehledem Digitální agendy pro Evropu, — měla být provedena analýza vyváženosti podpory poptávky a nabídky informačních a komunikačních technologií (IKT),

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
			— ukazatele umožňující měření pokroku zásahů v oblastech, jako jsou počítačová gramotnost, digitální začlenění, digitální přístupnost a pokrok v elektronickém zdravotnictví v mezích článku 168 Smlouvy o fungování EU, jež jsou v souladu se stávajícími příslušnými unijními, vnitrostátními nebo regionálními strategiemi pro jednotlivá odvětví; — posouzení potřeb zvýšit budování kapacit v oblasti IKT.
	EFRR: — Rozšíření využívání širokopásmových sítí a zavedení vysokorychlostních sítí a podpora zavádění vznikajících technologií a sítí pro digitální hospodářství.	2.2. Infrastruktura přístupových sítí nové generace: Existence celostátních nebo regionálních plánů sítí nové generace, které zohledňují regionální opatření k dosažení cílů Unie v oblasti vysokorychlostního přístupu k internetu se zaměřením na oblasti, kde trh není schopen poskytovat otevřenou infrastrukturu za dostupnou cenu a v odpovídající kvalitě v souladu s pravidly Unie pro hospodářskou soutěž a státní podpory, a poskytují dostupné služby zranitelným skupinám.	— Je vypracován celostátní nebo regionální plán sítí nové generace, který obsahuje: — plán investic do infrastruktury vycházející z ekonomické analýzy a zohledňující stávající soukromou a veřejnou infrastrukturu a plánované investice; — modely udržitelných investic, které posilují hospodářskou soutěž a zajišťují přístup k otevřeným, cenově dostupným, kvalitním a progresivním infrastrukturám a službám, — opatření k podnícení soukromých investic.
3. Zvýšení konkurenceschopnosti malých a středních podniků (podle čl. 9 prvního pododstavce bodu 3)	EFRR: — Podpora podnikání, zejména usnadněním hospodářského využívání nových myšlenek a napomáháním vytváření nových podniků, mimo jiné prostřednictvím podnikatelských inkubátorů — Podpora schopnosti malých a středních podniků zapojit se do růstu na regionálním, celostátním a mezinárodním trhu a do procesů inovací.	3.1. Byla provedena zvláštní opatření, o něž se opírá podpora podnikání, zohledňující „Small Business Act“ (SBA).	— Zvláštními opatřeními jsou: — opatření zavedená s cílem zkrátit dobu potřebnou k založení firmy a snížit příslušné náklady, která zohledňují cíle SBA; — opatření zavedená s cílem zkrátit dobu potřebnou k získání licencí a povolení k zahájení a provádění konkrétní činnosti podniku, která zohledňují cíle SBA;

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
			— mechanismus zavedený s cílem monitorovat provádění kroků -spjatých se SBA, které byly podniknuty, a posuzovat dopady právních předpisů na malé a střední podniky
4. podpora přechodu na nízkouhlíkové hospodářství ve všech odvětvích (podle čl. 9 odst. 4)	EFRR+Fond soudržnosti: — Podpora energetické účinnosti, inteligentní řízení energie a využívání energie z obnovitelných zdrojů ve veřejných infrastrukturách, mimo jiné ve veřejných budovách a v sektoru bydlení.	4.1. Byla provedena opatření na podporu nákladově efektivního zvyšování energetické účinnosti u koncového uživatele a nákladově efektivních investic do energetické účinnosti při výstavbě a renovaci budov.	— Těmito opatřeními jsou: — opatření k zajištění minimálních požadavků týkajících se energetické náročnosti budov v souladu s články 3, 4 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ⁽¹⁾. — opatření nezbytná pro zavedení systému certifikace energetické náročnosti budov v souladu s článkem 11 směrnice 2010/31/EU. — opatření k zajištění strategického plánování v oblasti energetické účinnosti v souladu s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ⁽²⁾, — opatření v souladu s článkem 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ⁽³⁾ zajišťující, aby pokud je to technicky možné, finančně únosné a úměrné potenciálním úsporám energie, byli koneční zákazníci vybaveni individuálními měřicími.
	EFRR + Fond soudržnosti: — Podpora využívání vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny na základě poptávky po užitečném teple.	4.2. Byla provedena opatření na podporu vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny.	— Těmito opatřeními jsou: — Podpora kombinované výroby tepla a elektřiny je založena na poptávce po užitečném teple a úsporách primární energie v souladu s čl. 7 odst. 1 a čl. 9 odst. 1. písm. a) a b) směrnice 2004/8/ES, členské státy nebo jejich příslušné subjekty posoudily stávající právní a regulační rámec pro postupy schvalování nebo jiné postupy s cílem:

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
			a) podpořit navrhování jednotek pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny s cílem přizpůsobit se z hospodářského hlediska výstupu opodstatněné poptávky po užitečném teple a zabránit výrobě většího množství tepla, než je užitečné teplo; a b) omezit právní a jiné překážky pro zvýšení kombinované výroby tepla a elektřiny.
	EFRR+Fond soudržnosti: — Podpora výroby a distribuce energie získané z obnovitelných zdrojů.	4.3. Byla provedena opatření na podporu výroby a distribuce energie z obnovitelných zdrojů (*).	— V souladu s čl. 14 odst. 1 a čl. 16 odst. 2 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES (*) jsou k dispozici transparentní režimy podpory, přednostní přístup k distribuční soustavě či zaručený přístup a přednost při spouštění zařízení, jakož i jednotná pravidla pro hrazení a sdílení nákladů na technické úpravy, jež byla zveřejněna. — Členský stát přijal národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů v souladu s článkem 4 směrnice 2009/28/ES.
5. Podpora přizpůsobení se změně klimatu a předcházení rizikům (cíl týkající se změny klimatu) (podle čl. 9 prvního pododstavce bodu 5)	EFRR+Fond soudržnosti: — Podpora investic na řešení konkrétních rizik, zajištění odolnosti vůči katastrofám a vytváření systémů pro zvládání katastrof.	5.1. Předcházení riziku a jeho řízení: Existence vnitrostátního nebo regionálního posuzování rizik pro zvládání katastrof s ohledem na přizpůsobení se změně klimatu	— Je zavedeno vnitrostátní nebo regionální posuzování rizik obsahující tyto prvky: — popis postupu, metodiky, metod a jiných než citlivých údajů používaných pro účely posuzování rizik, jakož i kritéria pro stanovování investičních priorit v závislosti na riziku; — popis scénářů s jedním rizikem a s více riziky; — případné zohlednění vnitrostátních strategií pro přizpůsobení se změně klimatu.

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
6. Ochrana životního prostředí a podpora udržitelného využívání zdrojů (podle čl. 9 prvního pododstavce bodu 6)	EFRR + Fond soudržnosti: — Investice do vodního hospodářství s cílem splnit požadavky <i>acquis</i> Unie v oblasti životního prostředí a řešit potřeby investic nad rámec těchto požadavků, které identifikovaly členské státy.	6.1. Vodní hospodářství: Existence a) politiky pro stanovení poplatků za vodu, která vhodným způsobem podněcuje uživatele k účinnému využívání vodních zdrojů, a b) odpovídajícího podílu různých způsobů využívání vody k úhradě nákladů na vodohospodářské služby v sazbě stanovené ve schváleném plánu povodí pro investice podporované příslušnými programy.	— V odvětvích podporovaných z prostředků EFRR a Fondu soudržnosti členský stát zajistil, aby se na úhradě nákladů na vodohospodářské služby podílely různé způsoby využívání vody v členění podle odvětví, v souladu s čl. 9 odst. 1 první odrážkou směrnice 2000/60/ES, případně s ohledem na sociální dopad, dopad na životní prostředí a hospodářský dopad takové úhrady, jakož i zeměpisné a klimatické podmínky dotčeného regionu či regionů. — Přijetí plánu povodí pro oblasti povodí v souladu s článkem 13 směrnice 2006/60/ES.
	EFRR + Fond soudržnosti: — Investice do odpadového hospodářství s cílem splnit požadavky <i>acquis</i> Unie v oblasti životního prostředí a řešit potřeby investic nad rámec těchto požadavků, které identifikovaly členské státy.	6.2. Odpadové hospodářství: Podpora investic do odpadového hospodářství udržitelných z hospodářského a environmentálního hlediska, zejména vypracování plánů nakládání s odpady v souladu se směrnicí 2008/98/ES a s hierarchií způsobů nakládání s odpady.	— Komisi byla předložena zpráva o provádění požadovaná čl. 11 odst. 5 směrnice 2008/98/ES ohledně pokroku při plnění cílů stanovených v článku 11 směrnice 2008/98/ES. — Existence jednoho nebo více plánů pro nakládání s odpady, jak požaduje článek 28 směrnice 2008/98/ES; — Existence programů předcházení vzniku odpadů, jak požaduje článek 29 směrnice 2008/98/ES; — Byla přijata nezbytná opatření k dosažení cílů týkajících se -přípravy na opětovné použití a recyklaci odpadů do roku 2020 v souladu s čl. 11 odst. 2 směrnice 2008/98/ES.

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
7. podpora udržitelné dopravy a odstraňování překážek v klíčových síťových infrastrukturách; (podle čl. 9 prvního pododstavce bodu 7)	EFRR + Fond soudržnosti: — Podpora multimodálního jednotného evropského dopravního prostoru prostřednictvím investic do transevropské dopravní sítě (TEN-T). — Rozvoj a obnova komplexních, vysoce kvalitních a interoperabilních železničních systémů a podpora opatření na snižování hluku. — Rozvojem a zlepšováním nízkouhlíkových dopravních systémů (včetně systémů s nízkou hlučností) šetrnějších k životnímu prostředí včetně vnitrozemské a námořní lodní dopravy, přístavů, multimodálních spojů a letištní infrastruktury s cílem podporovat udržitelnou regionální a místní mobilitu; EFRR: — Zvyšování regionální mobility prostřednictvím připojení sekundárních a terciárních uzlů k infrastruktuře sítě TEN-T, včetně multimodálních uzlů.	7.1. Doprava: Existence komplexního plánu či komplexních plánů nebo rámce či rámců pro investice do dopravy v souladu s institucionálním uspořádáním členských států (včetně veřejné dopravy na regionální a místní úrovni), čímž se podporuje rozvoj infrastruktury a zvyšuje se dopravní obslužnost ve vztahu ke globálním a hlavním sítím TEN-T.	— Existence komplexního dopravního plánu či plánů nebo rámce či -rámců pro investice do dopravy, které splňují právní požadavky pro strategické posouzení dopadů na životní prostředí a stanoví: — přínos pro jednotný evropský dopravní prostor v souladu s článkem 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ⁽³⁾, včetně pořadí důležitosti investic do: — hlavní sítě TEN-T a globální sítě, u nichž se předpokládají investice z EFRR a z Fondu soudržnosti; a — sekundární dopravní obslužnosti; — realistické a vyspělé vypracování projektů, u nichž se předpokládá podpora z EFRR a z Fondu soudržnosti; — opatření k zajištění způsobilosti zprostředkujících subjektů a příjemců realizovat projekt.
	EFRR + Fond soudržnosti: — Podpora multimodálního jednotného evropského dopravního prostoru prostřednictvím investic do transevropské dopravní sítě (TEN-T). — Rozvoj a obnova komplexních, vysoce kvalitních a interoperabilních železničních systémů a podpora opatření na snižování hluku.	7.2. Železniční doprava: existence – v rámci komplexního plánu či komplexních plánů nebo rámce či rámců – oddíl výslovně věnovaný rozvoji železniční dopravy v souladu s institucionálním uspořádáním členských států (včetně veřejné dopravy na regionální a místní úrovni), čímž se podporuje rozvoj infrastruktury a zvyšuje se dopravní obslužnost ve vztahu ke globálním sítím a hlavním sítím TEN-T. Investice se vztahují na mobilní majetek, interoperabilitu a budování kapacit.	— existence oddílu o rozvoji železniční dopravy v rámci dopravního plánu či plánů nebo rámce či rámců, jak se uvedeno výše, které splňují právní požadavky pro strategické posouzení dopadů na životní prostředí a stanoví realistické a vyspělé vypracování projektu (včetně harmonogramu a rozpočtového rámce); — opatření k zajištění způsobilosti zprostředkujících subjektů a příjemců realizovat projekt.

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
	— Rozvojem a zlepšováním nízkouhlíkových dopravních systémů (včetně systémů s nízkou hlučností) šetrnějších k životnímu prostředí včetně vnitrozemské a námořní lodní dopravy, přístavů, multimodálních spojů a letištní infrastruktury s cílem podporovat udržitelnou regionální a místní mobilitu; EFRR: — Zvyšování regionální mobility prostřednictvím připojení sekundárních a terciárních uzlů k infrastruktuře sítě TEN-T, včetně multimodálních uzlů.		
	EFRR+Fond soudržnosti: — Podpora multimodálního jednotného evropského dopravního prostoru prostřednictvím investic do transevropské dopravní sítě (TEN-T) — Rozvoj a obnova komplexních, vysoce kvalitních a interoperabilních železničních systémů a podpora opatření na snižování hluku — Rozvoj a zlepšování nízkouhlíkových dopravních systémů (včetně systémů s nízkou hlučností) šetrnějších k životnímu prostředí včetně vnitrozemské a námořní lodní dopravy, přístavů, multimodálních spojů a letištní infrastruktury s cílem podporovat udržitelnou regionální a místní mobilitu. EFRR: — Zvyšování regionální mobility prostřednictvím připojení sekundárních a terciárních uzlů k infrastruktuře sítě TEN-T, včetně multimodálních uzlů	7.3. Ostatní způsoby dopravy, včetně vnitrozemské a námořní lodní dopravy, přístavů, multimodálních spojů a letištní infrastruktury: Existence – v rámci komplexního plánu či komplexních plánů dopravy nebo rámce či rámců dopravy – oddílu zvláště věnovaného vnitrozemské a námořní lodní dopravě, přístavům, multimodálním spojům a letištní infrastruktuře, které přispívají ke zlepšení dopravní obslužnosti ve vztahu ke globálním a hlavním sítím TEN-T a podporují udržitelnou regionální a místní mobilitu.	— Existence oddílu výslovně věnovaného vnitrozemské a námořní lodní dopravě, přístavům, multimodálním spojům a letištní infrastruktuře v rámci plánu či plánů dopravy nebo rámce či rámců dopravy, který: — splňuje zákonné požadavky na strategické posouzení dopadů na životní prostředí; — stanoví realistický a vyspělý plán provádění projektů (včetně harmonogramu a rozpočtového rámce); — Opatření k zajištění způsobilosti zprostředkujících subjektů a příjemců realizovat projekt.
	EFRR: — Zvyšování energetické účinnosti a zabezpečení dodávek prostřednictvím rozvoje inteligentních systémů pro distribuci, skladování a přenos energie a prostřednictvím integrace distribuované výroby z obnovitelných zdrojů	7.4 Rozvoj inteligentních systémů pro distribuci, skladování a přenos energie. Existence komplexních plánů investic do inteligentní energetické infrastruktury a regulačních opatření, která přispívají ke zlepšení energetické účinnosti a zabezpečení dodávek.	— Jsou zavedeny komplexní plány popisující priority vnitrostátní energetické infrastruktury: — v souladu s článkem 22 směrnice 2009/72/ES a článkem 22 směrnice 2009/73/ES, nebo

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
			— v souladu s příslušnými regionálními plány investic podle článku 12 a s celounijním desetiletým plánem rozvoje sítí podle čl. 8 odst. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ⁽⁶⁾ a s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ⁽⁷⁾, nebo — v souladu s čl. 3 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 347/2013 ⁽⁸⁾; — Tyto plány obsahují: — realistický a vyspělý plán provádění projektů, u nichž se předpokládá podpora z ERDF; — opatření pro dosažení cílů v oblasti sociální a hospodářské soudržnosti a ochrany životního prostředí v souladu s čl. 3 odst. 10 směrnice 2009/72/ES a čl. 3 odst. 7 směrnice 2009/73/ES; — opatření pro optimalizaci využití energie a podporu energetické účinnosti v souladu s čl. 3 odst. 11 směrnice 2009/72/ES a čl. 3 odst. 8 směrnice 2009/73/ES.
8. Podpora udržitelné zaměstnanosti, kvalitních pracovních míst a mobility pracovních sil (cíl týkající se zaměstnanosti) (podle čl. 9 odst. 8)	ESF: — Přístup k zaměstnání pro uchazeče o zaměstnání a neaktivní osoby, včetně dlouhodobě nezaměstnaných a osob vzdálených trhu práce, také prostřednictvím místních iniciativ na pomoc zaměstnanosti a podpory mobility pracovních sil	8.1. Aktivní politiky trhu práce jsou koncipovány a prováděny na základě hlavních směrů politiky zaměstnanosti.	— Služby zaměstnanosti mohou poskytovat a poskytují tyto prvky: — individualizované služby a aktivní a preventivní opatření na trhu práce v raném stadiu, které jsou přístupné pro všechny uchazeče o zaměstnání a zaměřují se na osoby nejvíce ohrožené sociálním vyloučením, včetně osob z marginalizovaných komunit;

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
			— úplné a transparentní informace o nově uvolněných místech a nabídkách práce s ohledem na měnící se potřeby pracovního trhu. — Služby zaměstnanosti uzavřely formální či neformální ujednání o spolupráci s příslušnými zúčastněnými stranami.
	ESF: — Samostatná výdělečná činnost, podnikání a zakládání firem včetně inovativních malých a středních podniků a mikropodniků EFRR: — Podpora rozvoje podnikatelských inkubátorů a investiční podpora samostatně výdělečné činnosti, mikropodniků a zakládání podniků.	8.2. Samostatná výdělečná činnost, podnikání a zakládání firem: existence strategického rámce politiky podpory začínajících podniků přispívající k začlenění.	— Je zaveden strategický rámec politiky podpory začínajících podniků přispívající k začlenění, obsahující tyto prvky: — opatření zavedená s cílem zkrátit dobu potřebnou k založení firmy a snížit příslušné náklady, která zohledňují cíle SBA; — opatření zavedená s cílem zkrátit dobu potřebnou k získání licencí a povolení k zahájení a provádění konkrétní činnosti podniku, která zohledňují cíle SBA; — činnosti propojující vhodné služby pro rozvoj podnikání a finanční služby (přístup ke kapitálu), včetně aktivní pomoci pro znevýhodněné skupiny, popř. oblasti či obojí.
	ESF: — Modernizace institucí trhu práce, jako jsou veřejné a soukromé služby zaměstnanosti, které zlepšují přizpůsobení se potřebám trhu práce, včetně opatření využívajících programů mobility a lepší spolupráce mezi institucemi a příslušnými zúčastněnými stranami EFRR: — Investice do infrastruktury pro služby zaměstnanosti	8.3. Instituce trhu práce byly modernizovány a posíleny na základě hlavních směrů politiky zaměstnanosti; Zahájení reformy institucí trhu práce předchází jasný strategický rámec a předběžné hodnocení, včetně zohlednění problematiky rovnosti pohlaví	— Opatření k reformě služeb zaměstnanosti, jejichž cílem je zajistit jim kapacity umožňující poskytovat: — individualizované služby a aktivní a preventivní opatření na trhu práce v raném stadiu, které jsou přístupné pro všechny uchazeče o zaměstnání a zaměřují se na osoby nejvíce ohrožené sociálním vyloučením, včetně osob z marginalizovaných komunit; — úplné a transparentní informace o nově uvolněných místech a nabídkách práce s ohledem na měnící se potřeby pracovního trhu.

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
			— Reforma služeb zaměstnanosti bude zahrnovat vytváření formálních či neformálních sítí pro spolupráci s příslušnými zúčastněnými stranami.
	ESF: — Aktivní a zdravé stárnutí	8.4. Aktivní a zdravé stárnutí: politiky aktivního stárnutí jsou koncipovány s ohledem na hlavní směry politik zaměstnanosti	— Příslušné zúčastněné strany se podílejí na koncipování a sledování provádění politik aktivního stárnutí zaměřených na udržení starších pracovníků na trhu práce a na podporu jejich zaměstnávání; — Členský stát uplatňuje opatření k podpoře aktivního stárnutí.
	ESF: — Přizpůsobování se změnám ze strany pracovníků, podniků a podnikatelů:	8.5. Přizpůsobování se změnám ze strany pracovníků, podniků a podnikatelů: Existence politik zaměřených na upřednostňování předvídání a dobré zvládání změn a restrukturalizací.	— Jsou k dispozici nástroje, které sociálním partnerům a orgánům veřejné správy umožňují lépe vypracovávat a sledovat proaktivní přístupy k problematice změn a restrukturalizace, které zahrnují tato opatření: — na podporu předvídání změn; — na podporu přípravy a řízení procesu restrukturalizace.
	ESF: — Trvalé začlenění mladých lidí na trh práce mimo jiné pomocí „záruky pro mladé lidi“, a to zejména začlenění těch, kteří nemají zaměstnání a nejsou v procesu vzdělávání nebo odborné přípravy, včetně těch mladých lidí, kterým hrozí sociální vyloučení, a mladých lidí z marginalizovaných komunit	8.6. Existence strategického politického rámce na podporu zaměstnanosti mladých lidí včetně provádění záruky pro mladé lidi. Tato předběžná podmínka se použije při provádění iniciativy na podporu zaměstnanosti.	— Existuje strategický politický rámec na podporu zaměstnanosti, který — vychází z objektivních podkladů měřící výsledky týkající se mladých lidí, kteří nejsou zaměstnáni a neúčastní se vzdělávání ani odborné přípravy, přičemž tyto podklady představují základ pro vývoj cílených politik a sledování vývoje; — stanoví příslušný orgán veřejné správy, který má řídit systém opatření pro zaměstnanost mladých lidí a koordinovat partnerství na všech úrovních a ve všech odvětvích, — zapojuje zúčastněné strany významné pro řešení nezaměstnanosti mladých lidí; — umožňuje včasné zásahy a aktivaci;

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
			— obsahuje opatření na podporu přístupu k zaměstnání, rozšiřování dovedností, pracovní mobility a udržitelné integrace mladých lidí, kteří nejsou zaměstnaní a neúčastní se vzdělávání ani odborné přípravy, na trh práce.
9. Podpora sociálního začleňování, boj proti chudobě a jakékoli diskriminaci (cíl týkající se chudoby) (podle čl. 9 prvního pododstavce bodu 9)	ESF: — Aktivní začleňování, včetně začleňování s ohledem na podporu rovných příležitostí, a aktivní účast a zlepšení zaměstnatelnosti EFRR: — Investice do zdravotnické a sociální infrastruktury, které přispívají k celostátnímu, regionálnímu a místnímu rozvoji, snižování nerovností, pokud jde o zdravotní stav, prosazování sociálního začleňování díky přístupu k sociálním, kulturním a rekreačním službám a přechod od institucionálních ke komunitním službám — Poskytování podpory materiální, hospodářské a sociální obnově zanedbaných komunit v městských a venkovských oblastech.	9.1. Existence a provedení vnitrostátního strategického rámce politiky pro snižování chudoby zaměřené na aktivní začleňování osob vyloučených z trhu práce s ohledem na hlavní směry politiky zaměstnanosti.	— Je zaveden vnitrostátní strategický rámec politiky pro snižování chudoby, zaměřené na aktivní začleňování, který: — poskytuje dostatek podkladů pro vypracovávání politik pro snižování chudoby a sledování vývoje, — obsahuje opatření na podporu dosahování vnitrostátního cíle týkajícího se boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení (jak je vymezen v národním plánu reformy), který zahrnuje podporu udržitelných a kvalitních pracovních příležitostí pro osoby nejvíce ohrožené sociálním vyloučením, — do boje proti chudobě zapojuje příslušné zúčastněné strany, — podle zjištěných potřeb zahrnuje opatření na přechod od institucionální péče ke komunitní péči, — Příslušným zúčastněným stranám bude v odůvodněných případech a na požádání poskytnuta podpora při předkládání projektových žádostí a provádění a řízení vybraných projektů.

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
	ESF: — Socioekonomická integrace marginalizovaných společenství, jako jsou Romové EFRR: — Investice do zdravotnické a sociální infrastruktury, které přispívají k celostátnímu, regionálnímu a místnímu rozvoji, snižování nerovností, pokud jde o zdravotní stav, podpora sociálního začlenění díky zdokonalenému přístupu k sociálním, kulturním a rekreačním službám a přechod od institucionálních ke komunitním službám — Poskytnutí podpory materiální, hospodářské a sociální obnovy zanedbaných komunit v městských a venkovských oblastech — Investice do vzdělávání, odborné přípravy a odborného výcviku k získávání dovedností a do celoživotního učení rozvíjením infrastruktury pro vzdělávání a odbornou přípravu	9.2. Je vypracován vnitrostátní strategický rámec politiky začleňování Romů.	— Je vypracován strategický rámec politiky pro začleňování Romů, jež: — určuje splnitelné vnitrostátní cíle integrace Romů při překonávání rozdílů oproti ostatní populaci. Tyto cíle by měly řešit čtyři záměry EU pro integraci Romů týkající se přístupu ke vzdělání, zaměstnání, zdravotní péči, sociálnímu zabezpečení a bydlení, — za použití dostupných socioekonomických a územních ukazatelů (např. velmi nízká úroveň vzdělání, dlouhodobá nezaměstnanost atd.) zjišťuje, kde jsou znevýhodněné mikroregiony nebo segregované městské části, v nichž jsou komunity nejvíce znevýhodněné, — zahrnuje důsledné kontrolní metody, které umožní hodnocení dopadu opatření na integraci Romů, a přezkumný mechanismus pro upravitelnost strategie, — je navržena, prováděna a kontrolována v úzké spolupráci a nepřetržitém dialogu s romskou občanskou společností, místními a regionálními orgány, — Příslušným zúčastněným stranám může být v případě potřeby a na požádání poskytnuta podpora při předkládání projektových žádostí a provádění a řízení vybraných projektů.
	ESF: — Zlepšování přístupu k dostupným, udržitelným a vysoce kvalitním službám, včetně zdravotnictví a sociálních služeb obecného zájmu	9.3. Zdravotnictví: Existence vnitrostátního nebo regionálního strategického rámce politiky v oblasti zdraví v mezích článku 168 Smlouvy o fungování EU, který zajistí hospodářskou udržitelnost.	— Je vypracován vnitrostátní nebo regionální strategický rámec politiky v oblasti zdraví, který obsahuje: — koordinovaná opatření zlepšující přístup ke kvalitním zdravotnickým službám,

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
	EFRR: Investice do zdravotnické a sociální infrastruktury, které přispívají k celostátnímu, regionálnímu a místnímu rozvoji, snižování nerovností, pokud jde o zdravotní stav, podpory sociálního začlenění díky lepšímu přístupu k sociálním, kulturním a rekreačním službám a přechodu od institucionálních ke komunitním službám		- opatření na podporu účinnosti ve zdravotnictví zavedením modelů poskytování služeb a infrastruktury, - systém monitorování a hodnocení. - Členský stát nebo region přijal rámec, který orientačně vymezuje dostupné rozpočtové prostředky a nákladově efektivní soustředění prostředků pro potřeby ve zdravotnictví označené jako prioritní.
10. Investice do vzdělávání, školení a odborné přípravy k získávání dovedností a do celoživotního učení (cíl týkající se vzdělávání) (podle čl. 9 prvního pododstavce bodu 10)	ESF: - Omezování a prevence předčasného ukončování školní docházky a podpory rovného přístupu ke kvalitním programům předškolního rozvoje k primárnímu a sekundárnímu vzdělávání a rovněž možnostem formálního, neformálního a informálního vzdělávání, které umožňuje zpětné začlenění do procesu vzdělávání a odborné přípravy EFRR: - Investice do vzdělávání, odborné přípravy a odborného výcviku k získávání dovedností a do celoživotního učení rozvíjením infrastruktury pro vzdělávání a odbornou přípravu	10.1. Předčasné ukončování školní docházky: Existence strategického rámce politiky zaměřené na omezování předčasného ukončování školní docházky v mezích článku 165 Smlouvy o fungování EU.	- Je zaveden systém pro sběr a analýzu údajů a informací o předčasném ukončování školní docházky na příslušných úrovních, který: - poskytuje dostatek podkladů pro vypracovávání cílených politik a monitoruje vývoj. - Je zaveden strategický rámec politiky zaměřený na řešení problematiky předčasného ukončování školní docházky, který: - vychází z objektivních podkladů, - se týká všech příslušných oblastí vzdělávání, včetně předškolního, a je zaměřen především na zranitelné skupiny, které jsou nejvíce ohroženy předčasným ukončováním školní docházky a mezi které patří osoby z marginalizovaných komunit, a řeší preventivní, intervenční a kompenzační opatření; - zahrnuje všechny oblasti politiky a zúčastněné strany, jichž se týká řešení problematiky předčasného ukončování školní docházky.

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
	ESF: — Zlepšování kvality a účinnosti terciárního a obdobného vzdělávání a přístupu k němu s cílem zvýšit účast a úroveň dosaženého vzdělání, zejména pro zdravotně postižené osoby EFRR: — Investice do vzdělávání, odborné přípravy a odborného výcviku k získávání dovedností a do celoživotního učení rozvíjením infrastruktury pro vzdělávání a odbornou přípravu.	10.2. Vysokoškolské vzdělání: Existence vnitrostátního nebo regionálního strategického rámce politiky zaměřeného na zvyšování úrovně terciárního vzdělání a pro zlepšení jeho kvality a účinnosti v mezích článku 165 Smlouvy o fungování EU.	— Je zaveden vnitrostátní nebo regionální strategický rámec politiky pro terciární vzdělávání, který obsahuje tyto prvky: — případně opatření ke zvýšení účasti a úrovně dosaženého vzdělání, jež: — zvyšují počet vysokoškoláků mezi nižšími příjmovými skupinami a jinými nedostatečně zastoupenými skupinami, se zvláštním ohledem na zranitelné skupiny, včetně osob z marginalizovaných komunit; — snižují míru nedokončení studia / zvyšují míru dokončení studia, — opatření na podporu inovativního obsahu a koncepce programů, — opatření ke zvýšení zaměstnatelnosti a podnikavosti, jež: — podporují v příslušných programech vysokoškolského vzdělávání rozvoj „průřezových dovedností“ včetně podnikavosti, — snižují rozdíly mezi pohlavími, pokud jde o volbu vzdělání a povolání.
	ESF: — Zajišťování rovného přístupu k celoživotnímu učení pro všechny věkové skupiny ve formální, neformální i informální podobě, zdokonalování znalostí, dovedností a schopností pracovníků a prosazování flexibilních metod učení, a to i prostřednictvím kariérního poradenství a validace získaných dovedností	10.3. Celoživotní učení: Existence vnitrostátního nebo regionálního strategického rámce politiky celoživotního učení v mezích článku 165 Smlouvy o fungování EU.	— Je vypracován vnitrostátní nebo regionální strategický politický rámec pro celoživotní učení, který obsahuje: — opatření na podporu rozvoje a propojení služeb pro celoživotní učení, včetně jejich provádění a zvyšování kvalifikace (tj. ověřování, poradenství, vzdělávání a odborná příprava) a zajištění zapojení příslušných zúčastněných stran a partnerství s nimi,

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
	EFRR: Investice do vzdělávání, odborné přípravy a odborného výcviku k získávání dovedností a do celoživotního učení rozvíjením infrastruktury pro vzdělávání a odbornou přípravu.		- opatření k zajištění rozvoje dovedností různých cílových skupin, které jsou ve vnitrostátních nebo regionálních strategických rámcích příslušné politiky vymezeny jako prioritní (například mladí lidé v odborném vzdělávání, dospělí, rodiče vracející se na trh práce, pracovníci s nízkou kvalifikací a starší pracovníci, zejména zdravotně postižené osoby, migranti a další znevýhodněné skupiny, zejména zdravotně postižení), - opatření k rozšíření přístupu k celoživotnímu učení, a to rovněž prostřednictvím úsilí o účinné provádění nástrojů pro transparentnost (například evropský rámec kvalifikací, národní rámec kvalifikací, evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu, evropský referenční rámec pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy). - opatření ke zlepšení přiměřenosti vzdělávání a odborné přípravy z hlediska trhu práce a k jejich přizpůsobení potřebám určených cílových skupin (například mladých lidí účastnících se odborného vzdělávání, dospělých, rodičů vracejících se na trh práce, pracovníků s nízkou kvalifikací a starších pracovníků, migrantů a jiných znevýhodněných skupin, zejména osob se zdravotním postižením).
	ESF: Zvyšování významu systémů vzdělávání a odborné přípravy pro trh práce, usnadňování přechodu ze školy do zaměstnání, upevňování systémů odborné přípravy a vzdělávání, zvyšování jejich kvality, a to i prostřednictvím mechanismů pro rozpoznávání schopností, uzpůsobení osnov a vytvoření a rozvoje učebních systémů zaměřených na praxi, a to i v rámci duálního vzdělávání a učňovské přípravy	10.4 Existence vnitrostátního nebo regionálního strategického rámce politiky zaměřené na zvyšování, kvality a účinnosti systémů odborného vzdělávání a přípravy v mezích článku 165 Smlouvy o fungování EU.	Vnitrostátní nebo regionální strategický rámec politiky zaměřené na kvalitu a účinnosti systémů odborného vzdělávání a přípravy v mezích článku 165 Smlouvy o fungování EU obsahuje tyto opatření:

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
	EFRR: Investice do vzdělávání, odborné přípravy a odborného výcviku k získávání dovedností a do celoživotního učení rozvíjením infrastruktury pro vzdělávání a odbornou přípravu		- ke zvyšování významu systémů vzdělávání a odborné přípravy pro trh práce v úzké spolupráci s příslušnými zúčastněnými stranami, a to i prostřednictvím mechanismů pro předvídání dovedností, uzpůsobení osnov a vytvoření a rozvoje učebních systémů zaměřených na praxi v jejich různých formách; - ke zvýšení kvality a atraktivity vzdělávání a odborné přípravy prostřednictvím vytvoření celostátního systému zajišťování kvality vzdělávání a odborné přípravy (například v souladu s evropským referenčním rámcem pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy) a provádění nástrojů pro transparentnost a uznávání, například evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu (ECVET).
11. Posilování institucionální kapacity orgánů veřejné správy a zúčastněných stran a účinné veřejné správy. (podle čl. 9 prvního pododstavce bodu 11)	ESF: - Investice do institucionální kapacity a výkonnosti veřejné správy a veřejných služeb za účelem reform, zlepšování právní úpravy a řádné správy EFRR: - Posilování institucionální kapacity veřejných orgánů a zúčastněných stran a účinné veřejné správy opatřeními na posilování institucionální kapacity a účinnosti orgánů veřejné správy spojených s prováděním EFRR na podporu realizace opatření v rámci ESF v oblasti institucionální kapacity a účinnosti veřejné zprávy	Existence strategického politického rámce pro posílení účinnosti veřejné správy členských států, včetně reformy veřejné správy.	- Je zaveden a prováděn strategický politický rámec pro zvyšování administrativní účinnosti veřejných orgánů členských států a zlepšování jejich dovedností, a to následujícími prvky: - analýzu a strategické plánování právních, organizačních a/nebo procedurálních reformních opatření, - vývoj systémů řízení jakosti, - integrovaná opatření pro zjednodušení a racionalizaci správních postupů, - vypracování a provádění strategií a politik v oblasti lidských zdrojů týkajících se hlavních nedostatků zjištěných v této oblasti, - rozvoj dovedností na všech úrovních profesionální hierarchie v rámci veřejných orgánů;

Tematické cíle	Investiční priority	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
	Fond soudržnosti: — Posilování institucionální kapacity veřejných orgánů a zúčastněných stran a účinné veřejné správy zvyšováním institucionální kapacity a účinné veřejné správy a veřejných služeb souvisejících s prováděním Fondu soudržnosti		— vývoj postupů a nástrojů pro monitorování a hodnocení.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

(³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách a o zrušení směrnice Rady 93/76/EHS (Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 64).

(⁴) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

(⁵) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11. prosince 2013 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 1).

(⁶) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003 (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 15).

(⁷) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a o zrušení nařízení (ES) č. 1775/2005 (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 36).

(⁸) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009 (Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 39).

ČÁST II: Obecné předběžné podmínky

Oblast	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
1. Nediskriminace	Existence administrativní kapacity pro provádění a uplatňování právních předpisů a politiky Unie v oblasti boje pro diskriminaci v případě fondů ESI	— Ustanovení v souladu s institucionálním a právním rámcem členských států za účelem zapojení subjektů odpovědných za prosazování rovného zacházení se všemi osobami v rámci přípravy a provádění programů, včetně poskytování poradenství v otázkách rovnosti v rámci činností týkajících se fondů ESI; — Opatření za účelem vzdělávání zaměstnanců orgánů zapojených do řízení a kontroly fondů ESI v oblasti právních předpisů a politiky Unie proti diskriminaci.
2. Rovnost žen a mužů	Existence administrativní kapacity pro provádění a uplatňování právních předpisů a politiky Unie v oblasti rovnosti mezi ženami a muži v případě fondů ESI	— Ustanovení v souladu s institucionálním a právním rámcem členských států za účelem zapojení subjektů odpovědných za rovnost mezi ženami a muži v rámci přípravy a provádění programů, včetně poskytování poradenství v otázkách rovnosti mezi ženami a muži v rámci činností týkajících se fondů ESI; — Opatření za účelem vzdělávání zaměstnanců orgánů zapojených do řízení a kontroly fondů ESI v oblasti právních předpisů a politiky Unie týkajících se rovnosti mezi ženami a muži a zohledňování rovnosti mezi ženami a muži.

Oblast	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
3. Zdravotní postižení	Existence administrativní kapacity k provádění a uplatňování Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením (UNCRPD) v oblasti fondů ESI v souladu s rozhodnutím Rady 2010/48/ES ⁽¹⁾	— Opatření v souladu s institucionálním a právním rámcem členských států pro konzultaci a zapojení subjektů odpovědných za ochranu práv zdravotně postižených osob nebo organizací je zastupujících a ostatních příslušných zúčastněných stran do přípravy a provádění programů; — Opatření pro vzdělávání zaměstnanců orgánů zapojených do řízení a fondů ESI v oblasti práva a politik EU a členských států týkajících se zdravotně postižených osob, včetně přístupnosti a praktického uplatňování ustanovení UNCRPD provedených v právu Unie, případně členských států; — Opatření za účelem sledování provádění článku 9 UNCRPD ve vztahu k fondům ESI v rámci přípravy a provádění programů.
4. Veřejné zakázky	Existence opatření pro účinné uplatňování právních předpisů Unie o veřejných zakázkách v oblasti fondů ESI.	— Opatření pro účinné uplatňování předpisů Unie o veřejných zakázkách prostřednictvím odpovídajících mechanismů, — Opatření, jež zajišťují transparentní postupy zadávání veřejných zakázek, — Opatření pro odbornou přípravu a šíření informací pro zaměstnance podílející se na provádění fondů ESI, — Opatření k posílení správní kapacity pro provádění a uplatňování právních předpisů Unie o veřejných zakázkách.
5. Státní podpora	Existence opatření pro účinné uplatňování právních předpisů Unie o státních podporách v oblasti fondů ESI.	— Opatření pro účinné uplatňování pravidel Unie o státních podporách, — Opatření pro odbornou přípravu a šíření informací pro zaměstnance podílející se na provádění fondů ESI, — Opatření pro posílení správní kapacity pro provádění a uplatňování právních předpisů Unie o státních podporách.
6. Právní předpisy pro oblast životního prostředí týkající se posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) a strategického posuzování vlivů na životní prostředí (SEA)	Existence opatření pro účinné uplatňování právních předpisů Unie pro oblast životního prostředí týkajících se EIA a SEA.	— Opatření pro účinné uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ⁽²⁾ (EIA) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ⁽³⁾ (SEA), — Opatření pro odbornou přípravu a šíření informací pro zaměstnance podílející se na provádění směrnic EIA a SEA, — Opatření k zajištění dostatečné správní kapacity.

Oblast	Předběžná podmínka	Kritéria splnění
7. Statistické systémy a ukazatele výsledků	Existence statistického základu nezbytného k provádění hodnocení za účelem posouzení účinnosti a dopadu programů. Existence systému ukazatele výsledků nezbytného pro výběr opatření, jež budou nejúčinněji přispívat k dosahování požadovaných výsledků, k sledování pokroku při plnění cílů a k provedení posouzení dopadů.	— Jsou vypracována opatření pro včasný sběr a agregaci statistických údajů, která obsahují tyto prvky: — určení zdrojů a mechanismů pro zajištění statistického ověřování, — opatření pro zveřejňování a zpřístupňování souhrnných informací veřejnosti; — účinný systém ukazatelů výsledků, včetně: — výběru ukazatelů výsledků pro každý program, jež budou vypovídat o motivaci k výběru strategických kroků financovaných z programu, — vytyčení cílů pro tyto ukazatele, — musí být zajištěn soulad každého ukazatele s těmito podmínkami: robustností a statistickou validací, jasným normativním výkladem, souladem se strategiemi, včasným sběrem údajů, — postupy zajišťující, aby všechny operace financované z programu používaly účinný systém ukazatelů.

(¹) Rozhodnutí Rady 2009/26/ES ze dne 26. listopadu 2009 o uzavření Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením Evropským společenstvím, Úř. věst. L 23, 27.1.2010, s. 35.

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1).

(³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30).

PŘÍLOHA XII

INFORMACE A KOMUNIKACE OHLEDNĚ PODPORY Z FONDŮ

1. SEZNAM OPERACÍ

Seznam operací uvedený v čl. 115 odst. 2 musí obsahovat alespoň v jednom z úředních jazyků členského státu tato datová pole:

- jméno příjemce (pouze právnické osoby; neuvádět jména fyzických osob),
- název operace,
- shrnutí operace,
- datum zahájení operace,
- datum ukončení operace (předpokládané datum fyzického dokončení nebo úplného provedení operace),
- celkové způsobilé výdaje přidělené na operaci,
- míra spolufinancování ze strany Unie (podle prioritní osy),
- PSC operace, nebo jiný vhodný ukazatel místa,
- země,
- název kategorie zásahů pro operaci v souladu s čl. 96 odst. 2 prvním pododstavcem písm. b) bodem vi),
- datum poslední aktualizace seznamu operací.

Záhlaví datových polí musí být rovněž uvedeny alespoň v jednom z dalších úředních jazyků Unie.

2. INFORMACE PRO VEŘEJNOST A KOMUNIKAČNÍ OPATŘENÍ

Členský stát, řídicí orgán a příjemci přijmou opatření potřebná k poskytování informací a sdělení veřejnosti o operacích podporovaných operačním programem v souladu s tímto nařízením a k jejich propagaci.

2.1. Povinnosti členského státu a řídicího orgánu

1. Členský stát a řídicí orgán zajistí, aby se informační a komunikační opatření prováděla v souladu s komunikační strategií a aby měla za cíl co možná nejširší mediální pokrytí s použitím různých forem a metod komunikace na vhodné úrovni.
2. Členský stát a řídicí orgán odpovídají za provedení alespoň těchto informačních a komunikačních opatření:
 - a) za organizaci hlavní informační činnosti spočívající ve zveřejnění zahájení operačního programu nebo programů, a to i před schválením příslušných komunikačních strategií,
 - b) za organizaci jedné hlavní informační činnosti za rok, která propaguje možnosti financování a sledované strategie a představuje úspěchy operačního programu nebo programů, případně včetně velkých projektů, společných akčních plánů a příkladů dalších projektů;
 - c) za vyvěšení symbolu Unie v sídle každého řídicího orgánu;

- d) elektronické zveřejnění seznamu operací podle oddílu 1 této přílohy;
 - e) uvedení příkladů operací v členění podle operačních programů na jediné internetové stránce nebo na internetové stránce operačního programu, která je dostupná prostřednictvím jediného internetového portálu; příklady by měly být uvedeny v široce používaném úředním jazyce Unie, jiném než úřední jazyk (jazyky) dotčeného členského státu;
 - f) za aktualizaci informací o provádění operačního programu, případně včetně jeho hlavních úspěchů, na jediné internetové stránce nebo na internetové stránce operačního programu, která je dostupná prostřednictvím jediného internetového portálu.
3. V souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi zapojí řídicí orgán do informačních a komunikačních opatření případně tyto subjekty:
- a) partnery uvedené v článku 5;
 - b) informační střediska o Evropě i zastoupení Komise a informační kanceláře Evropského parlamentu v členských státech;
 - c) vzdělávací a výzkumné instituce.

Úkolem těchto subjektů je šířit informace uvedené v čl. 115 odst. 1.

2.2. Povinnosti příjemců

1. V rámci všech informačních a komunikačních opatření dává příjemce najevo podporu na operaci z fondů tím, že:

- a) zobrazuje znak Unie v souladu s technickými parametry stanovenými v prováděcím aktu přijatém Komisí podle čl. 115 odst. 4, spolu s odkazem na Unii;
- b) uvádí odkaz na fond nebo fondy, z nichž je operace podporována.

Vztahuje-li se informační nebo komunikační opatření k jedné nebo několika operacím spolufinancovaným z více než jednoho fondu, lze odkaz podle písm. b) nahradit odkazem na fondy ESI.

2. Během provádění operace je příjemce podpory povinen informovat veřejnost o podpoře získané z fondů tím, že:

- a) zveřejní na své internetové stránce, pokud taková stránka existuje, stručný popis operace úměrný míře podpory, včetně jejích cílů a výsledků a zdůrazní, že je na danou operaci poskytována finanční podpora od Unie;
- b) umístí v případě operací, na které se nevztahují body 4 a 5, alespoň jeden plakát s informacemi o projektu (minimální velikost A3), včetně finanční podpory od Unie, na místě snadno viditelném pro veřejnost, jako jsou vstupní prostory budovy.

3. V případě operací podporovaných z ESF a ve vhodných případech operací podporovaných z EFRR nebo Fondu soudržnosti příjemce zajistí, aby subjekty, které se na operaci podílí, byly o tomto financování informovány.

Každý dokument týkající se provádění operace, jenž je použit pro veřejnost nebo pro účastníky, včetně jakéhokoli potvrzení účasti nebo jiného potvrzení, musí obsahovat prohlášení o tom, že operační program byl podporován z daného fondu (fondů).

4. Při provádění operace podporované z EFRR nebo Fondu soudržnosti příjemce vystaví na místě dobře viditelném pro veřejnost dočasný billboard značné velikosti pro každou operaci, která spočívá ve financování infrastruktury nebo stavebních prací a u níž celková výše podpory z veřejných zdrojů přesahuje 500 000 EUR.

5. Nejpozději do tří měsíců po dokončení operace vystaví příjemce stálou desku nebo billboard značných rozměrů v místě snadno viditelném pro veřejnost pro každou operaci, která splňuje tato kritéria:

- a) celková výše podpory z veřejných zdrojů na operaci přesahuje 500 000 EUR;
- b) operace spočívá v nákupu hmotného předmětu nebo ve financování infrastruktury či stavebních prací.

Na desce nebo billboardu musí být uveden název a hlavní cíl operace. Provedení desky nebo billboardu musí být v souladu s technickými parametry přijatými Komisí v souladu s čl. 115 odst. 4.

3. INFORMAČNÍ OPATŘENÍ PRO POTENCIÁLNÍ PŘÍJEMCE A PŘÍJEMCE

3.1. Informační opatření pro potenciální příjemce

1. Řídicí orgán v souladu s komunikační strategií zajistí, aby se informace o strategii a cílech a možnostech financování operačního programu nabízených prostřednictvím společné podpory ze strany Unie a členského státu spolu s podrobnostmi o finanční podpoře z příslušných fondů dostaly k potenciálním příjemcům a všem zúčastněným stranám.
2. Řídicí orgán s přihlédnutím k přístupnosti elektronických či jiných komunikačních služeb pro některé potenciální příjemce podpory zajistí, aby měli přístup k příslušným informacím, případně včetně aktualizovaných informací, alespoň o:
 - a) možnostech financování a o zahájení výzev k předkládání žádostí;
 - b) podmínkách způsobilosti výdajů, které je třeba splnit, aby vznikl nárok na podporu v rámci operačního programu;
 - c) postupech posuzování žádostí o financování a příslušných lhůtách;
 - d) kritériích pro výběr operací, jež mají obdržet podporu;
 - e) kontaktních osobách na celostátní, regionální nebo místní úrovni, které jsou schopny poskytnout informace o operačních programech;
 - f) odpovědnosti potenciálních příjemců podpory s ohledem na informování veřejnosti o cíli operace a o podpoře, kterou v souladu s bodem 2.2 získala operace z fondů; řídicí orgán může potenciální příjemce pomoci požádat o to, aby v žádosti navrhli orientační komunikační činnosti, které by byly úměrné rozsahu dané operace.

3.2. Informační opatření pro příjemce

1. Řídicí orgán informuje příjemce o tom, že přijetí finančních prostředků znamená souhlas s jejich uvedením v seznamu operací zveřejňovaném podle čl. 115 odst. 2.
2. Řídicí orgán poskytne soubory informačních a komunikačních materiálů, včetně šablon v elektronické podobě, jež mají případně příjemcům podpory, aby splnili své povinnosti stanovené v bodě 2.2.

4. PRVKY KOMUNIKAČNÍ STRATEGIE

Komunikační strategie vypracovaná řídicím orgánem, příp. členským státem musí obsahovat tyto prvky:

- a) popis uplatněného přístupu, včetně hlavních informačních a komunikačních opatření, jež má členský stát nebo řídicí orgán přijmout, a zaměřených na příjemce, potenciální příjemce, klíčové tvůrce veřejného mínění a širší veřejnost, pokud jde o cíle uvedené v článku 115;
- b) popis materiálů, které budou poskytnuty ve formě přístupné pro osoby se zdravotním postižením;
- c) popis způsobu, jakým budou příjemci podporováni při svých komunikačních činnostech;
- d) orientační rozpočet na provádění strategie;

- e) popis správních orgánů, včetně lidských zdrojů, zodpovědných za provádění informačních a komunikačních opatření;
 - f) podmínky pro informační a komunikační opatření uvedené v bodě 2, včetně internetové stránky nebo internetového portálu, na němž lze tyto údaje nalézt;
 - g) informace o tom, jak se budou informační a komunikační opatření posuzovat z hlediska viditelnosti a vytváření povědomí o politice, operačních programech a operacích, a o úloze, kterou hrají fondy a Unie;
 - h) případně popis využití hlavních výsledků předchozího operačního programu;
 - i) každoroční aktualizaci uvádějící informační a komunikační činnosti, jež mají být prováděny v následujícím roce.
-

PŘÍLOHA XIII

KRITÉRIA PRO URČENÍ ŘÍDICÍHO ORGÁNU A CERTIFIKAČNÍHO ORGÁNU

1. PROSTŘEDÍ VNITŘNÍ KONTROLY

- i) Existence organizační struktury zahrnující funkce řídicích a certifikačních orgánů a rozdělení funkcí v rámci každého z těchto orgánů, která v případě potřeby zajišťuje dodržování zásady oddělení funkcí.
- ii) Rámec, který v případě přenesení úkolů na zprostředkující subjekty zajistí vymezení jejich příslušných odpovědností a povinností, ověřování jejich způsobilostí provádět svěřené úkoly a zavedení postupů podávání zpráv.
- iii) Postupy podávání zpráv a monitorování v případě nesrovnalostí a zpětného získávání neoprávněně vyplacených částek.
- iv) Plán přidělení odpovídajících lidských zdrojů s potřebnými odbornými dovednostmi na různých úrovních a pro různé funkce v rámci dané organizace.

2. ŘÍZENÍ RIZIK

S ohledem na zásadu proporcionality rámec zajišťující v případě potřeby, a zejména v případě významných změn v činnostech, provádění odpovídajícího řízení rizik.

3. ČINNOSTI V OBLASTI ŘÍZENÍ A KONTROLY

A. Řídicí orgán

- i) Postupy pro žádosti o granty, vyhodnocení žádostí, výběr financování, včetně pokynů a vedení pro zajištění toho, aby operace přispívaly, v souladu s čl. 125 odst. 3 písm. a) bodem i), k dosažení konkrétních cílů a výsledků v rámci příslušných priorit.
- ii) Postupy pro řízení ověřování, včetně správného ověření každé žádosti o úhradu předložené příjemci a ověřování operací na místě.
- iii) Postupy pro vyřizování žádostí o úhradu předložených příjemci a schvalování plateb.
- iv) Postupy pro systém shromažďování, zaznamenávání a uchovávání údajů o každé operaci, případně včetně údajů o jednotlivých účastnících, v elektronické podobě a pro rozdělení údajů o ukazatelích podle pohlaví, je-li to potřeba, a pro zajištění toho, že zabezpečení systémů je v souladu s mezinárodně uznávanými standardy.
- v) Postupy zavedené řídicím orgánem pro zajištění toho, aby příjemci vedli buď oddělený účetní systém nebo používali vhodný účetní kód pro všechny transakce související s operací.
- vi) Postupy pro zavedení účinných a přiměřených opatření proti podvodům.
- vii) Postupy pro zajištění odpovídající auditní stopy a odpovídajícího systému archivace.
- viii) Postupy pro vypracování prohlášení o odpovědnosti za správu, zpráva o provedených kontrolách a o zjištěných nedostatcích a shrnutí výsledků závěrečných auditů a kontrol za daný rok.
- ix) Postupy, které zajistí, aby příjemce obdržel dokument, který stanoví podmínky podpory pro každou operaci.

B. Certifikační orgán

- i) Postupy pro certifikaci žádostí o průběžné platby určené Komisi.
- ii) Postupy pro vypracování účetních závěrek a certifikaci jejich přesnosti, úplnosti a věrohodnosti a toho, že výdaje jsou v souladu s platnými předpisy při zohlednění výsledků všech auditů.
- iii) Postupy pro zajištění odpovídající auditní stopy vedením účetních záznamů v elektronické podobě, včetně údajů o částkách, jež mají být získány zpět, částkách získaných zpět a částkách odejmutých za každou operaci.
- iv) Postupy, které v případě potřeby zajistí, že certifikační orgán obdrží od řídicího orgánu přiměřené informace o provedených ověřeních a o výsledcích auditů provedených auditním orgánem nebo z jeho pověření.

4. MONITOROVÁNÍ**A. Řídicí orgán**

- i) Postupy na podporu činnosti monitorovacího výboru.
- ii) Postupy pro vypracovávání výročních a závěrečných zpráv o provádění a pro jejich předkládání Komisi.

B. Certifikační orgán

Postupy týkající se plnění odpovědností certifikačního orgánu za sledování výsledků v oblasti řízení ověřování a výsledků auditů prováděných auditním orgánem nebo z jeho pověření před předložením žádostí o platbu Komisi.

PŘÍLOHA XIV

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 1083/2006	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Články 3 a 4	Článek 89
Články 5, 6 a 8	Článek 90
Článek 7	—
Článek 9	Články 4 a 6
Článek 10	Čl. 4 odst. 1
Článek 11	Článek 5
Článek 12	Čl. 4 odst. 4
Článek 13	Čl. 4 odst. 5
Článek 14	Čl. 4 odst. 7 a odst. 8 a článek 73
Článek 15	Článek 95
Článek 16	Článek 7
Článek 17	Článek 8
Článek 18	Článek 91
Článek 19 až 21	Článek 92
Článek 22	Články 93 a 94
Článek 23	Čl. 92 odst. 6
Článek 24	Čl. 91 odst. 3
Článek 25	Články 10 a 11
Článek 26	Článek 12
Článek 27	Článek 15
Článek 28	Články 14 a 16
Článek 29	Článek 52
Článek 30	Článek 53
Článek 31	Článek 113
Článek 32	Články 26, 29 a čl. 96 odst. 9 a odst. 10
Článek 33	Článek 30 a čl. 96 odst. 11
Článek 34	Článek 98
Článek 35	Článek 99
Článek 36	Článek 31
Článek 37	Článek 27 a čl. 96 odst. 1 až 8
Článek 38	—

Nařízení (ES) č. 1083/2006	Toto nařízení
Článek 39	Článek 100
Článek 40	Článek 101
Článek 41	Články 102 a 103
Článek 42	Čl. 123 odst. 7
Článek 43	—
Článek 43a	Článek 67
Článek 43b	Článek 67
Článek 44	Články 37 až 46
Článek 45	Články 58 a 118
Článek 46	Články 59 a 119
Článek 47	Článek 54
Článek 48	Článek 55, čl. 56 odst. 1 až 3, článek 57 a čl. 114 odst. 1 a 2
Článek 49	Čl. 56 odst. 4, článek 57 a čl. 114 odst. 3
Článek 50	Článek 20 až 22
Článek 51	—
Článek 52	Článek 121
Články 53 a 54	Články 60 a 120
Článek 55	Článek 61
Článek 56	Článek 65 až 70
Článek 57	Články 71
Článek 58	Článek 73
Článek 59	Článek 123
Článek 60	Článek 125
Článek 61	Článek 126
Článek 62	Článek 127
Článek 63	Článek 47
Článek 64	Článek 48
Článek 65	Článek 110
Článek 66	Článek 49
Článek 67	Články 50 a 111
Článek 68	Články 51 a 112
Článek 69	Článek 115 až 117
Článek 70	Články 74 a 122
Článek 71	Článek 124
Článek 72	Článek 75

Nařízení (ES) č. 1083/2006	Toto nařízení
Článek 73	Článek 128
Článek 74	Článek 148
Článek 75	Článek 76
Článek 76	Články 77 a 129
Článek 77	Články 78 a 130
Články 78 a 78a	Článek 131
Článek 79	—
Článek 80	Článek 132
Článek 81	Články 80 a 133
Článek 82	Články 81 a 134
Článek 83	—
Článek 84	Článek 82
Článek 85 až 87	Článek 135
Článek 88	—
Článek 89	Článek 141
Článek 90	Článek 140
Článek 91	Článek 83
Článek 92	Článek 142
Článek 93	Články 86 a 136
Článek 94	—
Článek 95	—
Článek 96	Článek 87
Článek 97	Článek 88
Článek 98	Článek 143
Článek 99	Články 85 a 144
Článek 100	Článek 145
Článek 101	Článek 146
Článek 102	Článek 147
Články 103 a 104	Článek 150
Článek 105	Článek 152
Článek 105a	—
Článek 106	Článek 151
Článek 107	Článek 153
Článek 108	Článek 154

Společné prohlášení Rady a Komise k článku 67

Rada a Komise souhlasí s tím, že článkem 67 odst. 4, v němž se vylučuje uplatnění zjednodušených nákladů uvedené v čl. 67 odst. 1 písm. b) až d) v případech, kdy se operace nebo projekt, který je součástí operace, provádí výhradně prostřednictvím zadávání veřejných zakázek, se nevylučuje možnost provést prostřednictvím zadávání veřejných zakázek operaci, v jejímž rámci příjemce dodavateli hradí platby na základě předem stanovených nákladů na jednotku. Rada a Komise se shodují, že náklady stanovené a uhrazené příjemcem na základě těchto nákladů na jednotku stanovených prostřednictvím zadávání veřejných zakázek představují reálné náklady, které příjemci skutečně vznikly a byly jím uhrazeny podle čl. 67 odst. 1 písm. a).

Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise o revizi nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 v souvislosti se zpětným získáváním prostředků

Evropský parlament, Rada a Komise se dohodly, že do revize finančního nařízení, kterou se uvádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 v soulad s víceletým finančním rámcem na období 2014–2020, začlení opatření nutná pro provádění úprav pro přidělení výkonnostní rezervy a v souvislosti s prováděním finančních nástrojů podle článku 39 (iniciativa na podporu malých a středních podniků) podle nařízení o společných ustanoveních pro evropské strukturální a investiční fondy, pokud jde o zpětné získávání:

- i. prostředků přidělených na programy v souvislosti s výkonnostní rezervou, které musely být zrušeny v důsledku toho, že v hlavních bodech těchto programů nebylo dosaženo vytčených cílů, a;
- ii. prostředků přidělených v souvislosti se specifickými programy uvedenými v čl. 39 odst. 4 písm. b), které musely být zrušeny, protože účast členského státu ve finančním nástroji musela být zastavena.

Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise k článku 1

Pokud budou třeba další odůvodněné výjimky ze společných pravidel, které zohlední specifické potřeby Evropského námořního a rybářského fondu a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, Evropský parlament, Rada a Evropská komise se zavazují, že tyto výjimky povolí, přičemž s náležitou péčí přistoupí k nezbytným změnám nařízení o společných ustanoveních pro evropské strukturální a investiční fondy.

Společné prohlášení Evropského parlamentu a Rady o vyloučení zpětné účinnosti, pokud jde o provádění čl. 5 odst. 3

Evropský parlament a Rada se dohodly, že:

- co se týče použití čl. 14 odst. 2, čl. 15 odst. 1 písm. c) a čl. 26 odst. 2 nařízení o společných ustanoveních týkajících se evropských strukturálních a investičních fondů, opatření přijatá členskými státy za účelem zapojení partnerů uvedených v čl. 5 odst. 1 při přípravě dohody o partnerství a programů uvedených v čl. 5 odst. 2 zahrnují veškeré kroky podniknuté členskými státy na praktické úrovni bez ohledu na jejich načasování, jakož i kroky podniknuté těmito státy před vstupem uvedeného nařízení v platnost a přede dnem, kdy vstoupil v platnost akt v přenesené pravomoci, kterým se stanoví evropský kodex chování, přijatý v souladu s čl. 5 odst. 3 téhož nařízení, a to v průběhu přípravné fáze postupu plánování členského státu, za předpokladu, že bylo dosaženo cílů zásady partnerství stanovených ve výše uvedeném nařízení. V této souvislosti budou členské státy v souladu se svými vnitrostátními a regionálními pravomocemi rozhodovat jak o obsahu navrhované dohody o partnerství, tak o obsahu navrhovaných programů, podle příslušných ustanovení daného nařízení a zvláštních pravidel pro jednotlivé fondy;
 - akt v přenesené pravomoci, kterým se stanoví evropský kodex chování, přijatý v souladu s čl. 5 odst. 3, nebude mít za žádných okolností ani přímo, ani nepřímo jakoukoliv zpětnou účinnost, zejména pokud jde o postup schvalování dohody o partnerství a programů, neboť záměrem zákonodárce EU není svěřit Komisi pravomoci, které by jí umožňovaly zamítnout schválení dohody o partnerství či programů pouze a výlučně na základě jakéhokoli porušení evropského kodexu chování, přijatého v souladu s čl. 5 odst. 3;
 - Evropský parlament a Rada vyzývají Komisi, aby jim návrh znění aktu v přenesené pravomoci, který má být přijat na základě čl. 5 odst. 3, zpřístupnila co nejdříve, nejpozději však ke dni, kdy Rada schválí politickou dohodu ohledně nařízení o společných ustanoveních týkajících se evropských strukturálních a investičních fondů, nebo ke dni, kdy bude Evropský parlament na plenárním zasedání hlasovat o návrhu zprávy o uvedeném nařízení, podle toho, který den nastane dříve.
-

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1304/2013**ze dne 17. prosince 2013****o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1081/2006**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 164 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽³⁾ vymezuje rámec pro činnost Evropského sociálního fondu (ESF), Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu a stanoví zejména tematické cíle, zásady a pravidla pro programování, monitorování a hodnocení, řízení a kontrolu. Proto je nutné upřesnit úlohu a působnost ESF a také investiční priority související s uvedenými tematickými cíli a přijmout zvláštní ustanovení ohledně typu činností, které mohou být z ESF financovány.

(2) ESF by měl v rámci úkolů, které mu byly svěřeny článkem 162 Smlouvy o fungování EU zlepšovat možnosti zaměstnávání pracovníků, posilovat sociální

začleňování, bojovat proti chudobě, podporovat vzdělávání, dovednosti a celoživotní učení a vytvářet komplexní a udržitelné politiky aktivního začleňování, a tím by měl v souladu s článkem 174 Smlouvy o fungování EU přispívat k hospodářské, sociální a územní soudržnosti. V souladu s článkem 9 Smlouvy o fungování EU by měl ESF přihlížet k požadavkům spojeným s podporou vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany, bojem proti sociálnímu vyloučení a vysokou úrovní všeobecného a odborného vzdělávání a ochrany lidského zdraví.

(3) Evropská rada na svém zasedání dne 17. června 2010 vyzvala k tomu, aby všechny společné politiky, včetně politiky soudržnosti, podpořily strategii Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, (dále jen „strategie Evropa 2020“). Aby se zajistilo plné sladění ESF s cíli této strategie, zejména pokud jde o zaměstnanost, vzdělávání, odborné vzdělávání a boj proti sociálnímu vyloučení, chudobě a diskriminaci, měl by ESF podporovat členské státy s přihlédnutím k příslušným integrovaným hlavním směrům a příslušnými doporučeními pro jednotlivé země přijímanými podle čl. 121 odst. 2 nebo čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU a případně, na vnitrostátní úrovni k národním programům reformy podloženým národními strategiemi zaměstnanosti, zprávám o vnitrostátní sociální situaci, národním strategiím pro integraci Romů a národním strategiím týkajícím se osob se zdravotními postiženími. ESF by měl rovněž přispět k příslušným aspektům provádění stěžejních iniciativ, zejména pokud jde o „Agendu pro nové dovednosti a pracovní místa“, „Mládež v pohybu“ a „Evropskou platformu pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení“. Měl by rovněž podpořit příslušné činnosti v rámci iniciativy „Digitální agenda“ a iniciativy „Unie inovací“.

(4) Unie se nyní potýká se strukturálními problémy vyplývajícími z hospodářské globalizace, z technologických změn a stárnutí pracovní síly a se stále častějšími nedostatky, pokud jde o dovednosti a pracovní síly v některých odvětvích a regionech. Tyto problémy se ještě zhoršily kvůli současné hospodářské a finanční krizi, jejímž důsledkem je zvýšená míra nezaměstnanosti zasahující zejména mladé lidi a jiné znevýhodněné skupiny, například migranty a menšiny.

(5) Cílem ESF by měla být podpora zaměstnanosti, zlepšování přístupu na trh práce, přičemž musí být věnována zvláštní pozornost osobám nejvíce vzdáleným trhu práce a podpora dobrovolné mobility pracovníků. ESF by měl rovněž podporovat aktivní a zdravé stárnutí, a to i prostřednictvím inovativních forem organizace práce, kladením důrazu na zdraví a bezpečnost na pracovišti a zvyšováním zaměstnatelnosti. ESF by měl přispívat

⁽¹⁾ Úř. věst. C 143, 22.5.2012, s. 82 a Úř. věst. C 271, 19.9.2013, s. 101.

⁽²⁾ Úř. věst. C 225, 27.7.2012, s. 127.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Viz strana 320 v tomto čísle Úředního věstníku).

k lepšímu fungování trhů práce tím, že zlepší nadnárodní geografickou mobilitu pracovníků, a zejména by měl podporovat činnosti sítě EURES (činnosti Evropské služby zaměstnanosti), pokud jde o přijímání zaměstnanců a související informace, poradenské a konzultační služby na vnitrostátní i přeshraniční úrovni. Operace financované ESF by měly být v souladu s čl. 5 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, který stanoví, že se od nikoho nesmí vyžadovat, aby vykonával nucené nebo povinné práce.

- (6) ESF by měl rovněž podporovat sociální začlenění a předcházet chudobě a bojovat s ní s cílem přerušit koloběh znevýhodnění napříč generacemi, což znamená, že je třeba mobilizovat široký rejstřík politik zaměřených na nejvíce znevýhodněné osoby bez ohledu na jejich věk, včetně dětí, chudých pracujících a starších žen. Je třeba věnovat pozornost zapojení osob žádajících o azyl a uprchlíků. ESF lze využít k posílení přístupu k dostupným, udržitelným a vysoce kvalitním službám obecného zájmu, zejména v oblasti zdravotní péče, služeb v oblasti zaměstnanosti a odborné přípravy, služeb pro osoby bez domova, mimoškolní péče, služeb v oblasti péče o děti a dlouhodobé péče. Služby, kterým je poskytována podpora, mohou být veřejného, soukromého nebo komunitního charakteru a mohou je poskytovat různé druhy poskytovatelů, tedy veřejná správa, soukromé společnosti, sociální podniky či nevládní organizace.
- (7) ESF by se měl zaměřit na řešení problematiky předčasného ukončení školní docházky, podporu rovného přístupu ke kvalitnímu vzdělání, investování do odborného vzdělávání a přípravy, zlepšení relevantnosti systémů vzdělávání a odborné přípravy na trhu práce a podporu celoživotního učení, včetně formálního a neformálního způsobu učení.
- (8) Za účelem posílení hospodářského růstu a zvýšení počtu pracovních příležitostí by se kromě těchto priorit v méně rozvinutých regionech a členských státech měla zlepšit efektivnost veřejné správy na celostátní i regionální úrovni a rovněž její schopnost fungovat na bázi spoluúčasti. Měla by se posílit institucionální kapacita zúčastněných stran, včetně nevládních organizací, které provádějí politiky zaměstnanosti, vzdělávání, odborné přípravy a sociální politiky, a to včetně oblasti boje proti diskriminaci.
- (9) Podpora v rámci investic do „komunitně vedeného místního rozvoje“ může přispět k plnění všech tematických

cílů stanovených v tomto nařízení. Strategie komunitně vedeného místního rozvoje podporované z ESF by měly být inkluzivní ve vztahu ke znevýhodněným osobám žijícím na daném území, a to jak pokud jde o správu místních akčních skupin, tak pokud jde o obsah těchto strategií.

- (10) Zároveň je nezbytné podpořit rozvoj a konkurenceschopnost unijních mikropodniků a malých a středních podniků a zajistit, aby se lidé s pomocí vhodných dovedností získaných díky celoživotnímu učení dokázali přizpůsobit novým podmínkám, jako je přechod na znalostní ekonomiku, digitální agenda a přechod na nízkouhlíkové hospodářství účinněji využívající energie. Tím, že se ESF bude snažit dosáhnout svých hlavních tematických cílů, by měl přispět k řešení těchto problémů. V této souvislosti by měl ESF podporovat přechod pracovních sil z oblasti vzdělávání do zaměstnání, na ekologičtější dovednosti a pracovní místa a měl by řešit nedostatek dovedností, a to i v odvětvích účinného využívání energie, obnovitelných zdrojů energie a udržitelné dopravy. ESF by měl rovněž přispívat ke kulturním a tvůrčím dovednostem. Sociokulturní, tvůrčí a kulturní odvětví mají nepřímý význam pro plnění cílů ESF; jejich potenciál by měl být proto lépe začleněn do projektů a programování ESF.
- (11) Vzhledem k přetrvávající potřebě bojovat proti nezaměstnanosti mladých v celé Unii by v jejích nejvíce postižených regionech měla být zahájena Iniciativa na podporu zaměstnanosti mladých lidí. Tato iniciativa by měla v těchto regionech podporovat mladé lidi, kteří nejsou v zaměstnání, ve vzdělávání ani v profesní přípravě, kteří jsou nezaměstnaní či neaktivní tím, že podpoří a urychlí provádění opatření finančně podporovaných z ESF. Navíc by v nejvíce postižených regionech k investicím z ESF měly být přiděleny dodatečné prostředky právě pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí. Iniciativa by tím, že se zaměřuje spíše na jednotlivé osoby než na struktury, měla doplňovat další opatření ESF a vnitrostátní opatření ve prospěch mladých lidí, kteří nejsou ve vzdělávání, v zaměstnání ani v profesní přípravě, a to i prostřednictvím provádění záruky pro mladé lidi v souladu s doporučením Rady ze dne 22. dubna 2013 o zavedení záruky pro mladé lidi⁽¹⁾, která stanoví, že by mladí lidé do čtyř měsíců od okamžiku, kdy se stali nezaměstnanými nebo ukončili formální vzdělání, měli obdržet kvalitní nabídku zaměstnání, dalšího vzdělávání, učňovské přípravy nebo výcviku. Iniciativa na podporu zaměstnanosti mladých lidí může rovněž podporovat opatření na potírání předčasného ukončení školní docházky. Přístup k sociálním dávkám pro mladou osobu nebo její rodinu či závislé osoby by neměl být podmíněn zapojením této mladé osoby do Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí.

(¹) Úř. věst. C 120, 26.4.2013, s. 1.

- (12) Iniciativa na podporu zaměstnanosti mladých lidí by měla být plně začleněna do programování ESF, avšak ve vhodných případech by měla být stanovena zvláštní ustanovení týkající se iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí s cílem dosáhnout jejich cílů. Je nutné zjednodušit a usnadnit provádění této iniciativy, zejména pokud jde o ustanovení týkající se finančního řízení a opatření související s tematickým zaměřením. S cílem zajistit, aby výsledky uvedené iniciativy byly jednoznačně viditelné a došlo k jejich sdělení, je třeba, aby byla stanovena konkrétní opatření týkající se monitorování, hodnocení, informování a zveřejňování. Do diskusí monitorovacích výborů týkajících se přípravy a provádění iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí včetně jejího hodnocení by měly být zapojeny mládežnické organizace.
- (13) ESF by měl přispět ke strategii Evropa 2020 tím, že více soustředí svou podporu na priority Unie. Minimální podíl financování kohezní politiky pro ESF je stanoven v souladu s čl. 92 odst. 4 nařízení (EU) č. 1303/2013. ESF by zejména měl více podporovat boj proti sociálnímu vyloučení a chudobě, a to prostřednictvím minimálních účelově vyčleněných přídelů ve výši 20 % celkových zdrojů ESF pro jednotlivé členské státy. Volba a počet investičních priorit pro podporu z ESF by se měly rovněž omezit v závislosti na úrovni rozvoje podporovaných regionů.
- (14) Aby se zajistilo důkladnější monitorování a hodnocení výsledků dosažených na úrovni Unie prostřednictvím opatření podporovaných z ESF, měl by být v tomto nařízení stanoven společný soubor ukazatelů výstupů a výsledků. Tyto ukazatele by měly odpovídat investičním prioritám a druhu podporovaného opatření v souladu s tímto nařízením a příslušnými ustanoveními nařízení (EU) č. 1303/2013. Tyto ukazatele by měly být případně doplněny ukazateli výsledků nebo výstupů specifickými pro jednotlivé programy.
- (15) Členské státy jsou povzbuzovány, aby podávaly zprávy o vlivu investic ESF na rovné příležitosti, rovný přístup a integraci marginalizovaných skupin v operačních programech.
- (16) S ohledem na požadavky, které se týkají ochrany údajů, spojených se sběrem a uchováváním citlivých údajů o účastnících by členské státy a Komise měly provádět pravidelné hodnocení účinnosti a dopadu podpory ESF, pokud jde o podporu sociálního začleňování a boj proti chudobě, zejména v souvislosti se znevýhodněnými osobami, jako jsou Romové. Členské státy jsou povzbuzovány k tomu, aby o iniciativách financovaných z ESF podávaly informace ve svých zprávách o vnitrostátní sociální situaci přiložených k národním programům reform, zejména pokud jde o marginalizované komunity, jako jsou Romové a migranti.
- (17) Účinné a účelné provádění činností podporovaných z ESF závisí na řádné správě věcí veřejných a na partnerství mezi všemi příslušnými územními a socioekonomickými činiteli, přičemž je třeba zohlednit subjekty působící na regionální a místní úrovni, zejména zastřešující sdružení zastupující místní a regionální orgány, organizované občanské společnosti a hospodářské a zejména sociální partnery a nevládní organizace. Proto je nutné, aby členské státy zajistily účast sociálních partnerů a nevládních organizací na strategickém řízení ESF, a to od fáze formulování operačních programů až po fázi provádění a hodnocení výsledků ESF.
- (18) Členské státy a Komise by měly zajistit, aby provádění priorit financovaných z ESF přispělo k podpoře rovnosti žen a mužů v souladu s článkem 8 Smlouvy o fungování EU. Z hodnocení vyplynulo, že včasné a důsledné zohlednění cílů týkajících se rovnosti mužů a žen ve všech dimenzích a ve všech fázích přípravy, monitorování, provádění a hodnocení operačních programů je velmi důležité a že je zároveň třeba zajistit, aby byla přijata konkrétní opatření na podporu rovnosti žen a mužů, ekonomické nezávislosti žen, zlepšování vzdělání a dovedností a znovuzачlenění žen, které se staly obětí násilí, na trh práce a do společnosti.
- (19) V souladu s článkem 10 Smlouvy o fungování EU by provádění priorit financovaných z ESF mělo přispět k boji proti diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace, a to tím, že osobám čelícím vícero formám diskriminace bude věnována zvláštní pozornost. Diskriminace na základě pohlaví by měla být chápána v širším slova smyslu, aby zahrnovala i jiné aspekty související s genderem v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie. Prováděním priorit financovaných z ESF by se mělo přispět k podpoře rovných příležitostí. ESF by měl podporovat plnění povinností Unie vyplývajících z Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, mimo jiné pokud jde o vzdělání, zaměstnání a přístupnost. ESF by měl také napomoci přechodu z péče v institucionálním prostředí na komunitní péči. ESF by neměl podporovat žádnou činnost, která přispívá k segregaci nebo sociálnímu vyloučení.
- (20) Podpora sociálních inovací přispívá k tvorbě politik, které budou lépe reagovat na sociální změny. ESF by měl podporovat inovativní sociální podniky a podnikatele, jakož i inovativní projekty nevládních organizací a dalších subjektů v rámci sociálního hospodářství. Pro účinnost takových politik má zásadní význam zejména zkoušení

- a hodnocení inovativních řešení před jejich rozšířením, a proto si zaslouží zvláštní podporu z ESF. Inovativní řešení by mohla zahrnovat rozvoj sociálních měřítek, jako je například sociální označování, prokázali-li svoji účinnost.
- (21) Významnou přidanou hodnotu představuje nadnárodní spolupráce a proto by měla být podporována všemi členskými státy s výjimkou řádně odůvodněných případů, kdy je třeba zohlednit zásadu proporcionality. Je rovněž nezbytné posílit úlohu Komise při usnadňování výměny zkušeností a koordinaci provádění příslušných iniciativ.
- (22) S cílem posílovat integrovaný a celostní přístup k zaměstnanosti a sociálnímu začleňování by měl ESF podporovat partnerství fungující napříč odvětvími a na územním základě.
- (23) K provádění strategie Evropa 2020 a dosažení jejích hlavních cílů by měla přispět mobilizace zúčastněných stran na regionální a místní úrovni. Lze použít a podporovat územní pakty, místní iniciativy pro zaměstnanost a sociální začleňování, udržitelné a inkluzivní strategie komunitně vedeného místního rozvoje v městských a venkovských oblastech a strategie udržitelného rozvoje měst, aby se do přípravy a provádění operačních programů aktivněji zapojily regionální a místní orgány, města, sociální partneři a nevládní organizace.
- (24) Nařízení (EU) č. 1303/2013 stanoví, že pravidla pro způsobilost výdajů mají být stanovena na vnitrostátní úrovni s některými výjimkami, pro něž je nutné určit specifická ustanovení, pokud jde o ESF.
- (25) Aby se zjednodušilo používání ESF a snížilo riziko chyb, a s ohledem na zvláštní charakteristiky operací podporovaných z ESF je vhodné přijmout ustanovení, která doplní nařízení (EU) č. 1303/2013 pokud jde o způsobilost výdajů.
- (26) Využívání standardních stupnic jednotkových nákladů, paušálních částek a paušálních sazeb by mělo vést ke zjednodušení pro příjemce a mělo by snížit administrativní zátěž všech projektových partnerů ESF.
- (27) Je důležité zajistit řádnou finanční správu každého operačního programu a jeho provádění co nejefektivnějším a uživatelsky nejvhodnějším způsobem. Členské státy by měly upustit od zavádění dalších pravidel, která příjemcům znesnadňují využívání prostředků.
- (28) Členské státy a regiony by měly být motivovány k využívání ESF prostřednictvím finančních nástrojů, aby podporovaly například studenty, tvorbu pracovních míst, mobilitu pracovníků, sociální začleňování a sociální podnikání.
- (29) ESF by měl doplňovat jiné programy Unie a mezi ESF a jinými finančními nástroji Unie by se měla vytvářet úzká součinnost.
- (30) Investice do lidského kapitálu představují základní prostředek pro zajištění mezinárodní konkurenceschopnosti Unie a trvalého rozmachu jejího hospodářství. Žádný druh investice nemůže vést ke strukturálním reformám, aniž by byl doprovázen soudržnou strategií zaměřenou na rozvoj lidského kapitálu, která zabezpečí růst. Z tohoto důvodu je zapotřebí dbát na to, aby po programové období 2014-2020 finanční zdroje, které jsou určeny na zlepšování dovedností a zvyšování zaměstnanosti, umožňovaly provádět činnosti v odpovídajícím rozsahu.
- (31) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, aby mohla vymezit standardní stupnici jednotkových nákladů a paušální částky a jejich maximální výši podle různých typů operací. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (32) Komisi by měl být při správě ESF nápomocen výbor uvedený v článku 163 Smlouvy o fungování EU.
- (33) Jelikož se tímto nařízením nahrazuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1081/2006⁽¹⁾, mělo by být uvedené nařízení zrušeno. Tímto nařízením by však nemělo být dotčeno pokračování ani změny pomoci schválené Komisí na základě nařízení (ES) č. 1081/2006 nebo jiného právního předpisu, který se na takovou pomoc vztahuje ke dni 31. prosince 2013. V důsledku toho by se uvedené nařízení nebo zmíněný jiný právní předpis měly na takovou pomoc nebo dotyčné operace vztahovat i po 31. prosinci 2013 až do jejich ukončení. Žádosti o pomoc podané nebo schválené podle nařízení (ES) č. 1081/2006 by měly zůstat v platnosti,
- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1081/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení (ES) č. 1784/1999 (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 12).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

které odpovídají písmenům a), b), c) a d) tohoto odstavce, a v souladu se svou úlohou podporuje ESF tyto investiční priority:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví úlohu Evropského sociálního fondu (ESF), včetně iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí, rozsah jeho podpory, zvláštní ustanovení a druhy výdajů způsobilých pro poskytnutí pomoci.

Článek 2

Úloha

1. ESF podporuje vysokou úroveň zaměstnanosti a kvalitu pracovních míst, zlepšuje přístup na trh práce, podporuje geografickou a profesní mobilitu pracovníků a usnadňuje jejich přizpůsobování se průmyslovým změnám a změnám ve výrobním systému nutným z hlediska udržitelného rozvoje, přispívá k vysoké úrovni vzdělávání a odborné přípravy pro všechny a usnadňuje mladým lidem přechod od vzdělávání k zaměstnání, bojuje proti chudobě, zlepšuje sociální začleňování a podporuje rovnost mužů a žen, nediskriminaci a rovné příležitosti, a tím přispívá k plnění priorit Unie, pokud jde o posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti.

2. ESF plní úlohu stanovenou v odstavci 1 tím, že podporuje členské státy při dosahování priorit a hlavních cílů strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění (dále jen „strategie Evropa 2020“) a poskytuje jim dostatečnou flexibilitu k řešení jejich specifických problémů s ohledem na dosažení cílů strategie Evropa 2020. ESF podporuje tvorbu a provádění politik a činností souvisejících s jeho úlohou s přihlédnutím k příslušným integrovaným hlavním směrům a příslušnými doporučeními pro jednotlivé země přijatými podle čl. 121 odst. 2 nebo čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU a případně, na vnitrostátní úrovni, k národním programům reforem a k dalším relevantním vnitrostátním strategiím a zprávám.

3. Z ESF by měli mít prospěch lidé, včetně znevýhodněných osob, jako jsou dlouhodobě nezaměstnaní, lidé se zdravotním postižením, migranti, národnostní menšiny, marginalizované komunity a lidé všech věkových skupin, kteří čelí chudobě a sociálnímu vyloučení. ESF rovněž podporuje pracovníky, podniky, včetně subjektů sociální ekonomiky, a podnikatele a také systémy a struktury, aby se snáze přizpůsobily novým problémům, aby se mimo jiné zmírnila nerovnováha v nabídce a poptávce po dovednostech a aby se podpořila řádná správa, sociální pokrok, a provádění reforem, zejména v oblasti zaměstnanosti, vzdělávání, odborné přípravy a sociálních politik.

Článek 3

Rozsah pomoci

1. Podle tematických cílů stanovených v čl. 9 prvním pododstavci bodech 8, 9, 10, 11 nařízení (EU) č. 1303/2013,

a) v rámci tematického cíle „podpora udržitelné a kvalitní zaměstnanosti a mobility pracovníků“:

i) přístup k zaměstnání pro osoby hledající zaměstnání a neaktivní osoby, včetně dlouhodobě nezaměstnaných a osob vzdálených trhu práce, také prostřednictvím místních iniciativ na podporu zaměstnanosti a mobility pracovníků;

ii) trvalé začlenění mladých lidí na trh práce, mimo jiné pomocí „záruky pro mladé lidi“, a to zejména těch, kteří nejsou ve vzdělávání, v zaměstnání nebo v profesní přípravě, včetně těch mladých lidí, kterým hrozí sociální vyloučení, a mladých lidí z marginalizovaných komunit;

iii) samostatná výdělečná činnost, podnikání a zakládání firem včetně inovativních mikropodniků a malých a středních podniků;

iv) rovnost žen a mužů ve všech oblastech, a to i pokud jde o přístup k zaměstnání a kariérní postup, sladění pracovního a soukromého života a podpora stejné odměny za stejnou práci;

v) pomoc pracovníkům, podnikům a podnikatelům přizpůsobovat se změnám;

vi) aktivní a zdravé stárnutí;

vii) modernizace institucí trhu práce, jako jsou veřejné a soukromé služby zaměstnanosti a přispívání k adaptaci na potřeby trhu práce, včetně prostřednictvím opatření pro zlepšení nadnárodní mobility pracovníků a programů mobility a lepší spolupráce mezi institucemi a příslušnými zúčastněnými stranami;

b) v rámci tematického cíle Podpora sociálního začleňování a boj proti chudobě a jakékoli diskriminaci:

i) aktivní začleňování, včetně začleňování s ohledem na podporu rovných příležitostí a aktivní účast a zlepšení zaměstnatelnosti;

- ii) socioekonomická integrace marginalizovaných komunit, jako jsou Romové;
 - iii) boj proti všem formám diskriminace a prosazování rovných příležitostí;
 - iv) zlepšování přístupu k dostupným, udržitelným a vysoce kvalitním službám, včetně zdravotnictví a sociálních služeb obecného zájmu;
 - v) podpora sociálního podnikání a profesního začlenění do sociálních podniků a sociální a solidární ekonomiky, s cílem usnadnit přístup k zaměstnání;
 - vi) strategie komunitně vedeného místního rozvoje;
- c) v rámci tematického cíle „investice do vzdělávání, školení, odborné přípravy, dovedností a celoživotního učení“:

- i) omezování a prevence předčasného ukončování školní docházky a podpora rovného přístupu ke kvalitním programům předškolního rozvoje, k primárnímu a sekundárnímu vzdělávání, možnostem formálního a neformálního vzdělávání, které umožňuje zpětné začlenění do procesu vzdělávání a odborné přípravy;
 - ii) zlepšování kvality a účinnosti a přístupu k terciárnímu a rovnocennému vzdělávání, zejména v případě znevýhodněných skupin, aby se zvýšila účast a úroveň dosaženého vzdělání;
 - iii) zajišťování rovného přístupu k celoživotnímu učení pro všechny věkové skupiny ve formální i neformální podobě, zdokonalování znalostí, dovedností a schopností pracovníků a prosazování flexibilních metod učení, a to i prostřednictvím kariérního poradenství a validace získaných dovedností;
 - iv) zvyšování významu systémů vzdělávání a odborné přípravy pro trh práce, usnadňování přechodu od vzdělávání k zaměstnání, upevňování systémů odborné přípravy a vzdělávání, zvyšování jejich kvality, a to i prostřednictvím mechanismů pro rozpoznávání schopností, uzpůsobení osnov a vytvoření a rozvoje učebních systémů zaměřených na praxi, a to i v rámci duálního vzdělávání a učňovské přípravy;
- d) v rámci tematického cíle „posilování institucionální kapacity veřejných orgánů a zúčastněných stran a efektivní veřejné správy“:

- i) investice do institucionální kapacity a efektivnosti veřejné správy a veřejných služeb na celostátní, regionální a místní úrovni za účelem reformy, zlepšování právní úpravy a řádné správy.

Tato investiční priorita je použitelná pouze v členských státech způsobilých pro podporu z Fondu soudržnosti nebo v členských státech, které mají jeden nebo více regionů úrovně NUTS 2 uvedených v čl. 90 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1303/2013;

- ii) vytváření kapacit v případě všech zúčastněných stran, které provádějí politiky vzdělávání, celoživotního učení, odborné přípravy a zaměstnanosti a sociální politiky, a to i prostřednictvím odvětvových a územních paktů za účelem podnícení reformy na celostátní, regionální a místní úrovni.

2. Prostřednictvím investičních priorit uvedených v odstavci 1 přispěje ESF rovněž k tematickým cílům uvedeným v čl. 9 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 1303/2013, a to zejména prostřednictvím:

- a) podpory přechodu na nízkouhlíkové hospodářství, které bude odolné vůči změně klimatu, bude účinně využívat zdroje a bude udržitelné z hlediska životního prostředí, prostřednictvím zlepšení systémů vzdělávání a odborné přípravy nezbytných k přizpůsobení dovedností a kvalifikací, zvyšování kvalifikace pracovníků a vytváření nových pracovních míst v odvětvích souvisejících se životním prostředím a energií;
- b) zlepšení dostupnosti, využití a kvality informačních a komunikačních technologií prostřednictvím rozvíjení počítačové gramotnosti a elektronického učení a investic do začleňování občanů do informační společnosti (e-inclusion), elektronických dovedností a souvisejících podnikatelských dovedností;
- c) posílení výzkumu, technologického rozvoje a inovací prostřednictvím postgraduálního studia a podnikatelských dovedností, odborné přípravy výzkumných pracovníků, vytváření sítí a partnerství mezi vysokoškolskými institucemi, výzkumnými a technologickými středisky a podniky;
- d) zvyšování konkurenceschopnosti a dlouhodobé udržitelnosti malých a středních podniků tím, že se podpoří přizpůsobivost podniků, řídicích a ostatních pracovníků, zvýší se investice do lidského kapitálu a podpoří prakticky zaměřené instituce odborného vzdělávání.

Článek 4

Provázanost a tematické zaměření

1. Členské státy zajistí, aby strategie a činnosti vymezené v operačních programech byly provázány a řešily problémy vymezené v jejich národních programech reforem a případně i v dalších vnitrostátních strategiích zaměřených na boj proti nezaměstnanosti, chudobě a sociálnímu vyloučení, a rovněž v příslušných doporučeních Rady přijatých podle čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU, aby přispěly k dosažení hlavních cílů strategie Evropa 2020 týkajících se zaměstnanosti, vzdělávání a zmírňování chudoby.

2. Nejméně 20 % celkových zdrojů ESF v každém členském státě je přiděleno na tematický cíl „podpora sociálního začleňování a boj proti chudobě a jakékoli diskriminaci“ stanovený v čl. 9 prvním pododstavci bodu 9 nařízení (EU) č. 1303/2013.

3. Členské státy usilují o tematické zaměření na základě těchto podmínek:

a) u více rozvinutých regionů členské státy soustředí nejméně 80 % přidělů ESF pro každý operační program až na pět investičních priorit stanovených v čl. 3 odst. 1;

b) u přechodných regionů členské státy soustředí nejméně 70 % přidělů ESF pro každý operační program až na pět investičních priorit stanovených v čl. 3 odst. 1;

c) u méně rozvinutých regionů členské státy soustředí nejméně 60 % přidělů ESF pro každý operační program až na pět investičních priorit stanovených v čl. 3 odst. 1.

4. Prioritní osy uvedené v čl. 11 odst. 1 jsou z výpočtu procentních podílů uvedených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku vyjmuty.

Článek 5

Ukazatele

1. Společné ukazatele výstupů a výsledků stanovené v příloze I tohoto nařízení a případně i specifické ukazatele pro jednotlivé programy se použijí v souladu s čl. 27 odst. 4 a čl. 96 odst. 2 písm. b) body ii) a iv) nařízení (EU) č. 1303/2013. Všechny společné ukazatele výstupů a výsledků se uvádějí u všech investičních priorit. Ukazatele výsledků stanovené v příloze II tohoto nařízení se vykazují v souladu s odstavcem 2 tohoto článku. Je-li to možné, uvádějí se údaje odděleně pro muže a ženy.

U společných ukazatelů výstupů a ukazatelů výstupů specifických pro jednotlivé programy se ukazatele výchozí hodnoty

nastaví na nulu. Pokud je to z hlediska povahy podporovaných operací relevantní, nastaví se souhrnné kvantifikované cílové hodnoty těchto ukazatelů pro rok 2023. Ukazatele výstupů jsou vyjádřeny v absolutních číslech.

U společných ukazatelů výsledků a ukazatelů výsledků specifických pro jednotlivé programy, u nichž byla souhrnná kvantifikovaná cílová hodnota nastavena pro rok 2023, se ukazatele výchozí hodnoty stanoví na základě nejnovějších dostupných údajů nebo jiných relevantních zdrojů informací. Ukazatele výsledků specifické pro jednotlivé programy a související cíle lze vyjádřit kvantitativně nebo kvalitativně.

2. Kromě ukazatelů zmiňovaných v odstavci 1 se ukazatele výsledků uvedené v příloze II tohoto nařízení použijí na všechny operace podporované v rámci investiční priority podle čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) pro účely provádění iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí. Všechny ukazatele stanovené v příloze II tohoto nařízení jsou spojeny se souhrnnou kvantifikovanou cílovou hodnotou pro rok 2023 a s výchozí hodnotou.

3. Spolu s výroční zprávou o provádění předloží řídicí orgán elektronicky strukturované údaje pro každou prioritní osu, rozříděné podle investičních priorit. Tyto údaje se předkládají pro kategorie intervencí uvedených v čl. 96 odst. 2 písm. b) bodu vi) nařízení (EU) č. 1303/2013 a ukazatelů výstupů a výsledků. Odchylně od čl. 50 odst. 2 nařízení (EU) č. 1303/2013 se údaje předkládané pro ukazatele výstupů a výsledků týkají hodnot u částečně nebo plně provedených operací.

KAPITOLA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO PROGRAMOVÁNÍ A PROVÁDĚNÍ OPERAČNÍCH PROGRAMŮ

Článek 6

Zapojení partnerů

1. Účast partnerů na provádění operačních programů, jak je uvedena v článku 5 nařízení (EU) č. 1303/2013, může mít formu globálních grantů podle definice v čl. 123 odst. 7 nařízení (EU) č. 1303/2013. V takovém případě je v operačním programu označena ta část programu, které se globální grant týká, včetně příslušného orientačního finančního přidělu z každé prioritní osy.

2. Aby se podpořila přiměřená účast sociálních partnerů na činnostech podporovaných ESF, řídicí orgány operačního programu v regionu ve smyslu čl. 90 odst. 2 písm. a) nebo b) nařízení (EU) č. 1303/2013 nebo v členském státě způsobem pro podporu z Fondu soudržnosti zajistí, aby byla ze zdrojů ESF podle potřeby přidělena odpovídající částka na činnosti spočívající ve vytváření kapacit, a sice formou odborné přípravy, opatření na vytváření sítí a posílení sociálního dialogu, a na činnosti prováděné sociálními partnery společně.

3. Aby se podpořila přiměřená účast nevládních organizací na činnostech podporovaných ESF a jejich přístup k nim, zejména v oblastech sociálního začleňování, rovnosti žen a mužů a rovných příležitostí, řídicí orgány operačního programu v regionu ve smyslu čl. 82 odst. 2 písm. a) nebo b) nařízení (EU) č. 1303/2013 nebo v členském státě způsobem pro podporu z Fondu soudržnosti zajistí, aby byla ze zdrojů ESF přidělena odpovídající částka na činnosti spočívající ve vytváření kapacit pro nevládní organizace.

Článek 7

Podpora rovnosti žen a mužů

Členské státy a Komise podporují rovnost žen a mužů prostřednictvím zohledňování rovnosti pohlaví podle článku 7 nařízení (EU) č. 1303/2013, a to v průběhu přípravy, provádění, monitorování a vyhodnocování operačních programů. Prostřednictvím ESF členské státy a Komise rovněž podporují zvláštní cílená opatření v rámci jakýchkoli investičních priorit uvedených v článku 3, a zejména v čl. 3 odst. 1 písm. a) bodě iv) tohoto nařízení, za účelem zvýšení udržitelné zaměstnanosti žen a udržitelného postupu žen v zaměstnání, a tím i za účelem boje proti feminizaci chudoby, snížení segregace podle pohlaví a boje proti genderovým stereotypům na trhu práce a v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, za účelem podpory sladění pracovního a soukromého života jako možnosti pro všechny, jakož i za účelem rovného rozdělení odpovědnosti za péči mezi ženy a muže.

Článek 8

Podpora rovných příležitostí a nediskriminace

Členské státy a Komise podporují rovné příležitosti pro všechny, bez diskriminace na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace, prostřednictvím prosazování zásady nediskriminace podle článku 7 nařízení (EU) č. 1303/2013. Prostřednictvím ESF členské státy a Komise rovněž podporují zvláštní opatření v rámci jakýchkoli investičních priorit uvedených v článku 3, a zejména v čl. 3 odst. 1 písm. b) bodě iii) tohoto nařízení. Taková opatření jsou zaměřena na boj proti všem formám diskriminace a na zajištění lepšího přístupu pro osoby se zdravotním postižením, aby se lépe integrovaly v oblasti zaměstnání, vzdělávání a odborné přípravy, a tím se zlepšilo jejich sociální začlenění, snížily nerovnosti, pokud jde o úroveň dosaženého vzdělání a zdravotní stav, a zjednodušil přechod z péče v institucionálním prostředí na komunitní péči, a to zejména pokud jde o osoby, které se potýkají s vícero formami diskriminace.

Článek 9

Sociální inovace

1. ESF podporuje sociální inovace ve všech oblastech spadajících do jeho působnosti podle definice v článku 3 tohoto nařízení, zejména s cílem zkoušet a vyhodnocovat na místní či regionální úrovni inovativní řešení, která vyžadují sociální potřeby, a rozšiřovat je, a to ve spolupráci s příslušnými partnery a zejména se sociálními partnery.

2. Členské státy určí ve svých operačních programech oblasti pro sociální inovace, které odpovídají konkrétním potřebám těchto členských států, nebo tak učiní v pozdější fázi provádění.

3. Komise usnadňuje vytváření kapacit pro sociální inovace, zejména podporou vzájemného učení, zřizováním sítí a šířením a prosazováním osvědčených postupů a metodologií.

Článek 10

Nadnárodní spolupráce

1. Členské státy podporují nadnárodní spolupráci s cílem propagovat vzájemné učení, a tím zvyšují účinnost politik podporovaných z ESF. Nadnárodní spolupráce zahrnuje partnery alespoň ze dvou členských států.

2. Odchylně od odstavce 1 se mohou členské státy s jedním operačním programem podporovaným z ESF nebo s jedním operačním programem financovaným z několika fondů v řádně odůvodněných případech a s přihlédnutím k zásadě proporcionality, výjimečně rozhodnout, že nebudou nadnárodní spolupráci podporovat.

3. Členské státy ve spolupráci s příslušnými partnery si mohou samy zvolit téma nadnárodní spolupráce ze seznamu společných témat navrženého Komisí a přijatého výborem uvedeným v článku 25 nebo zvolit jiné téma odpovídající jejich konkrétním potřebám.

4. Komise usnadňuje nadnárodní spolupráci v případě seznamu společných témat uvedeného v odstavci 3 a, je-li to vhodné, i v případě jiných témat zvolených členskými státy prostřednictvím vzájemného učení a koordinovaných nebo společných činností. Komise jedná zejména na úrovni platformy EU, aby zjednodušila zakládání nadnárodních partnerství, výměnu informací, vytváření kapacit a sítí a rovněž využívání příslušných výstupů a jejich šíření. Kromě toho Komise vytvoří koordinovaný rámec provádění, včetně společných kritérií způsobilosti, typů a načasování činností a společných metodologických přístupů k monitorování a hodnocení, aby se nadnárodní spolupráce zjednodušila.

Článek 11

Zvláštní ustanovení fondu týkající se operačních programů

1. Odchylně od čl. 96 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013, mohou operační programy stanovit prioritní osy pro provádění sociálních inovací a nadnárodní spolupráce uvedených v člancích 9 a 10 tohoto nařízení.

2. Odchylně od čl. 120 odst. 3 nařízení (EU) č. 1303/2013 se maximální míra spolufinancování pro určitou prioritní osu zvýší o deset procentních bodů, ale nepřesáhne 100 %, pokud je celá prioritní osa zaměřena na sociální inovace nebo nadnárodní spolupráci nebo jejich kombinaci.

3. Kromě ustanovení čl. 96 odst. 3 nařízení (EU) č. 1303/2013 stanoví operační programy i příspěvek plánovaných činností podporovaných z ESF na:

- a) tematické cíle uvedené v čl. 9 prvním pododstavci bodech. 1 až 7 nařízení (EU) č. 1303/2013, případně podle prioritních os;
- b) sociální inovace a nadnárodní spolupráci uvedené v člancích 9 a 10 tohoto nařízení, pokud se na ně nevztahuje specifická prioritní osa.

Článek 12

Zvláštní ustanovení pro území se zvláštní charakteristikou

1. ESF může podporovat strategie komunitně vedeného místního rozvoje v městských a venkovských oblastech podle článků 32, 33 a 34 nařízení (EU) č. 1303/2013, územní paktů a místní iniciativy na podporu zaměstnanosti, včetně zaměstnanosti mladých lidí, vzdělávání a sociálního začleňování a rovněž integrované územní investice podle článku 36 nařízení (EU) č. 1303/2013.

2. Coby doplněk intervencí EFRR podle článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1301/2013⁽¹⁾ může ESF podporovat udržitelný rozvoj měst prostřednictvím strategií vymezujících integrované činnosti pro řešení ekonomických a sociálních problémů, které postihují městská prostředí, a problémů souvisejících s životním prostředím, které určily členské státy na základě zásad stanovených v příslušných dohodách o partnerství.

KAPITOLA III

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO FINANČNÍ ŘÍZENÍ

Článek 13

Způsobilost výdajů

1. Evropský sociální fond poskytuje podporu pro způsobilé výdaje, které mohou podle čl. 120 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 1303/2013, zahrnovat jakékoli finanční zdroje, jimiž kolektivně přispívají zaměstnavatelé a pracovníci.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1301/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, o zvláštních ustanoveních týkajících se cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006 (Viz strana 289 v tomto čísle Úředního věstníku).

2. ESF může poskytovat podporu pro výdaje vynaložené na operace, které se provádějí mimo programovou oblast, ale v rámci Unie, pokud jsou splněny tyto dvě podmínky:

- a) operace je prospěšná pro programovou oblast;
- b) povinnosti orgánů odpovědných za operační program, pokud jde o řízení, kontrolu a audit operace, jsou plněny orgány odpovědnými za operační program, v rámci nějž je operace podporována, nebo uzavřou smlouvu s orgány v členském státě, ve kterém se operace provádí, pokud jsou v tomto členském státě splněny povinnosti související s řízením, kontrolou a auditem operace.

3. Až do 3 % rozpočtu operačního programu ESF nebo části ESF, z níž je financován operační program využívající několika fondů, jsou výdaje vynaložené mimo Unii, způsobilé pro příspěvek z ESF, pokud se týkají tematických cílů stanovených v čl. 3 odst. 1 písm. a) a c), a pokud příslušný monitorovací výbor tyto operace nebo příslušný typ operací schválil.

4. Kromě výdajů uvedených v čl. 59 odst. 3 nařízení (EU) č. 1303/2013 není způsobilý pro příspěvek z ESF ani nákup infrastruktury, pozemků a nemovitostí.

5. Věcné příspěvky ve formě dávek nebo platů vyplacené třetí stranou ve prospěch účastníků operace mohou být způsobilé pro příspěvek z ESF, pokud tyto věcné příspěvky byly vynaloženy v souladu s vnitrostátními pravidly, včetně účetních pravidel, a jejich výše nepřesahuje náklady vynaložené třetí stranou.

Článek 14

Zjednodušené vykazování nákladů

1. Kromě možností uvedených v článku 67 nařízení (EU) č. 1303/2013, může Komise uhradit náklady zaplacené členskými státy na základě standardních stupnic jednotkových nákladů a paušálních částek podle definice Komise. Částky vypočítané na tomto základě se považují za veřejnou podporu zaplacenou příjemci a za způsobilé výdaje pro účely použití nařízení (EU) č. 1303/2013.

Pro účely prvního pododstavce se Komisi svěruje pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 24, pokud jde o druh zahrnutých operací, definice standardních stupnic jednotkových nákladů a paušálních částek a jejich maximální výše, které mohou být přizpůsobeny podle platných společně dohodnutých metod, s náležitým ohledem na zkušenosti získané v předchozím programovém období.

Cílem finančních auditů je výlučně ověření toho, že byly splněny podmínky pro úhrady ze strany Komise na základě standardních stupnic jednotkových nákladů a paušálních částek.

Pokud se použije financování na základě standardních stupnic jednotkových nákladů a paušálních částek v souladu s prvním pododstavcem, mohou členské státy uplatnit své vlastní účetní postupy na podporu operací. Pro účely tohoto nařízení a nařízení (EU) č. 1303/2013 nepodléhají tyto účetní postupy a výsledné částky auditu ze strany auditního orgánu ani Komise.

2. V souladu s čl. 67 odst. 1 písm. d) a odst. 5 písm. d) nařízení (EU) č. 1303/2013 lze použít paušální sazbu až do výše 40 % způsobilých přímých nákladů na zaměstnance za účelem pokrytí zbývajících nákladů na operaci, aniž by se na členském státu požadovalo, aby provedl výpočty ke stanovení použitelné sazby.

3. Kromě metod stanovených v čl. 67 odst. 5 nařízení (EU) č. 1303/2013, u nichž podpora z veřejných zdrojů na granty a návratnou pomoc nepřesahuje 100 000 EUR, lze částky podle čl. 67 odst. 1 písm. b), c) a d) nařízení (EU) č. 1303/2013 stanovit v jednotlivých případech odkazem na návrh rozpočtu předem schválený řídicím orgánem.

4. Aniž je dotčen čl. 57 odst. 3 nařízení (EU) č. 1303/2013, mají granty a vratná pomoc, u nichž podpora z veřejných zdrojů nepřesahuje 50 000 EUR, formu standardních stupnic jednotkových nákladů nebo paušálních částek v souladu s odstavcem 1 tohoto článku nebo s článkem 67 nařízení (EU) č. 1303/2013 nebo formu paušálních sazeb v souladu s článkem 67 nařízení (EU) č. 1303/2013, s výjimkou operací, které jsou podporovány v rámci režimu státní podpory. Pokud se použije financování paušální sazbou, mohou být kategorie nákladů použitých na výpočet sazby proplaceny v souladu s čl. 67 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1303/2013.

Článek 15

Finanční nástroje

Podle článku 37 nařízení (EU) č. 1303/2013 může ESF podporovat činnosti a politiky spadající do jeho působnosti prostřednictvím finančních nástrojů, včetně mikroúvěrů a záručních fondů.

KAPITOLA IV

INICIATIVA NA PODPORU ZAMĚSTNANOSTI MLADÝCH LIDÍ

Článek 16

Iniciativa na podporu zaměstnanosti mladých lidí

Iniciativou na podporu zaměstnanosti mladých lidí se podpora proti nezaměstnanosti mladých lidí ve způsobilých regionech Unie prostřednictvím podpory opatření podle čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) tohoto nařízení. Cílovou skupinou iniciativy jsou mladí lidé mladší 25 let, kteří nejsou v zaměstnání, ve vzdělávání nebo v profesní přípravě, žijící ve způsobilých regionech, kteří jsou nezaměstnaní nebo neaktivní (včetně

dlouhodobě nezaměstnaných) nezávisle na tom, zda jsou hlášeni na úřadu práce jako žadatelé o práci či nikoli. Členské státy mohou dobrovolně rozhodnout, že tuto cílovou skupinu rozšíří na mladé lidi do 30 let.

Pro účely Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí na období 2014–2015 se „způsobilými regiony“ rozumí ty regiony úrovně NUTS 2, v nichž byla nezaměstnanost mladých lidí ve věku 15 až 24 let v roce 2012 vyšší než 25 %, a v případě členských států, v nichž nezaměstnanost mladých lidí v roce 2012 vzrostla o více než 30 %, se jimi rozumí regiony úrovně NUTS 2, v nichž nezaměstnanost mladých lidí v roce 2012 přesahovala 20 %.

Zdroje určené na iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí mohou být na období let 2016 až 2020 v rámci rozpočtového procesu navýšeny v souladu s článkem 14 nařízení (EU) č. 1311/2013 K určení regionů, které jsou způsobilé pro využití Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí v období let 2016–2020, se odkaz na údaje z roku 2012 uvedené v druhém pododstavci považuje za odkaz na poslední dostupné roční údaje. Při rozčleňování dodatečných zdrojů podle jednotlivých členských států se postupuje stejně jako při původním přidělení zdrojů v souladu s přílohou VIII nařízení (EU) č. 1303/2013.

Členský stát se po dohodě s Komisí může rozhodnout přidělit omezenou částku, jež nepřesahuje 10 % finančních prostředků v rámci Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí, těm mladým lidem, kteří žijí v subregionech s vysokou mírou nezaměstnanosti mladých, jež nespádají do způsobilých regionů NUTS 2.

Článek 17

Tématické zaměření

Zvláštní přiděl pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí se při výpočtu tematického zaměření podle článku 4 nezohlední.

Článek 18

Programování

Iniciativa na podporu zaměstnanosti mladých lidí je zahrnuta do programování ESF podle článku 96 nařízení (EU) č. 1303/2013. Členské státy v případě potřeby stanoví opatření ohledně programování pro tuto iniciativu v jejich dohodě o partnerství a v jejich operačním programu.

Programová opatření mohou mít jednu nebo více z těchto forem:

- a) specifický operační program;
- b) specifická prioritní osa v rámci operačního programu;
- c) část jedné nebo více prioritních os.

Články 9 a 10 tohoto nařízení se použijí také na Iniciativu pro podporu zaměstnanosti mladých lidí.

Článek 19

Monitorování a hodnocení

1. Kromě úkolů monitorovacího výboru stanovených v článku 110 nařízení (EU) č. 1303/2013 alespoň jednou ročně monitorovací výbor přezkoumá provádění Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí, pokud jde o operační program a pokrok při plnění jejích cílů.

2. Výroční zprávy o provádění a závěrečná zpráva podle čl. 50 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 1303/2013 obsahují dodatečné informace o provádění Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí. Komise předloží Evropskému parlamentu souhrn těchto zpráv, jak je uvedeno v čl. 53 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Komise se zúčastní výroční rozpravy Evropského parlamentu o těchto zprávách.

3. Každý rok od dubna roku 2015 předloží řídicí orgán Komisi zároveň s výroční zprávou o provádění podle čl. 50 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 1303/2013, elektronicky strukturované údaje pro každou prioritní osu nebo její část ve prospěch Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí. Předkládané údaje o ukazatelích se vztahují k hodnotám pro ukazatele stanovené v přílohách 1 a 2 tohoto nařízení a případně k ukazatelům specifickým pro jednotlivé programy. Týkají se částečně nebo plně provedených operací.

4. Výroční zpráva o provádění podle čl. 50 odst. 4 nařízení (EU) č. 1303/2013 nebo případně zpráva o pokroku uvedená v čl. 111 odst. 4 nařízení (EU) č. 1303/2013 a výroční zpráva o provádění, jež bude předložena do 31. května 2016, obsahují hlavní zjištění vyplývající z hodnocení podle odstavce 6 tohoto článku: Tyto zprávy rovněž uvádí a hodnotí kvalitu nabídek zaměstnání, které dostávají účastníci této iniciativy, včetně znevýhodněných osob, marginalizovaných komunit nebo těch, kteří opustili vzdělávací systém před dosažením kvalifikace. Tyto zprávy rovněž uvádí a posuzují jejich pokrok v dalším vzdělávání, při hledání udržitelného a důstojného pracovního místa nebo při nástupu do učňovské či odborné přípravy.

5. Zpráva o pokroku uvedená v článku 52 nařízení (EU) č. 1303/2013 obsahuje dodatečné informace o provádění Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí a toto provádění hodnotí. Komise předloží Evropskému parlamentu souhrn těchto zpráv, jak je uvedeno v čl. 53 odst. 2 uvedeného nařízení a zúčastní se rozpravy Evropského parlamentu o těchto zprávách.

6. Nejméně dvakrát během programového období se provádí hodnocení účinnosti, účelnosti a dopadu kombinované podpory z ESF a zvláštních přidělů pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí a provádění Záruky pro mladé lidi.

První hodnocení bude provedeno do 31. prosince 2015 a druhé hodnocení do 31. prosince 2018.

Článek 20

Informační a komunikační opatření

1. Příjemci zajistí, aby subjekty, které se na operaci podílí, byly o podpoře v rámci Iniciativy na podporu zaměstnanosti

mladých lidí prostřednictvím ESF a zvláštních přidělů pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí výslovně informovány.

2. Jakýkoli doklad týkající se provádění operace, vydaný pro veřejnost nebo pro účastníky, včetně potvrzení o účasti, nebo jakékoli jiné potvrzení týkající se takové operace obsahuje prohlášení o tom, že operace byla podporována v rámci Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí.

Článek 21

Technická pomoc

Členské státy mohou zvláštní přiděl pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí zohlednit ve výpočtu limitu celkové částky finančních prostředků přidělených na technickou pomoc každého členského státu.

Článek 22

Finanční podpora

1. V rozhodnutí Komise o přijetí operačního programu se stanoví maximální výše podpory ze zvláštního přidělu pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí a příslušné celkové podpory z ESF jako celkové částky a rovněž podle kategorie regionů na každou prioritní osu. Příslušná částka z ESF je nejméně stejně vysoká jako podpora ze zvláštního přidělu pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí na každou prioritní osu.

2. Na základě částek uvedených v odstavci 1 se v rozhodnutí Komise podle odstavce 1 rovněž stanoví poměr mezi kategoriemi regionů s ohledem na podporu z ESF pro účely každé prioritní osy.

3. Pokud je Iniciativa na podporu zaměstnanosti mladých lidí prováděna podle zvláštní prioritní osy, která se vztahuje na způsobilé regiony více než jedné kategorie, použije se s ohledem na přiděl ESF nejvyšší míra spolufinancování.

Na zvláštní přiděl pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí se nevztahuje požadavek vnitrostátního spolufinancování.

Celková míra spolufinancování prioritní osy stanovená v rozhodnutí Komise uvedeném v odstavci 1 se vypočítá při zohlednění míry spolufinancování přidělu ESF spolu se zvláštním přidělem pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí.

Článek 23

Finanční řízení

Kromě článku 130 nařízení (EU) č. 1303/2013, Komise při proplácení průběžných plateb a placení konečného zůstatku pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí podle prioritní osy rozdělí prostředky z rozpočtu Unie rovným dílem mezi ESF a zvláštní přiděl pro tuto iniciativu. Poté, co budou všechny prostředky ze zvláštních přidělů na Iniciativu pro podporu zaměstnanosti mladých lidí vyplaceny, přidělí Komise zbývající prostředky z rozpočtu Unie do ESF.

Komise rozdělí prostředky z ESF mezi kategorie regionů podle poměru stanoveného v čl. 22 odst. 2.

KAPITOLA V

PŘENESENÍ PRÁVOMOCI A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 14 odst. 1 je svěřena Komisi ode dne 21. prosince 2013 do 31. prosince 2020.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 14 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 14 odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada Komisi před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 25

Výbor podle článku 163 Smlouvy o fungování EU

1. Komisi je nápomocen výbor (dále jen „výbor ESF“) zřízený podle článku 163 Smlouvy o fungování EU.

2. Člen Komise pověřený předsednictvím výboru ESF může pověřit výkonem této funkce vyššího úředníka Komise. Sekretariát výboru ESF zajišťuje Komise.

3. Každý členský stát jmenuje jednoho zástupce vlády, jednoho zástupce odborových organizací, jednoho zástupce organizací zaměstnavatelů a jednoho náhradníka v každé kategorii na období nejvýše sedmi let. V případě nepřítomnosti člena má náhradník automaticky právo účastnit se jednání.

4. Výbor ESF zahrnuje jednoho zástupce z každé organizace zastupující odborové organizace a organizace zaměstnavatelů na úrovni Unie.

5. Výbor ESF může pozvat zástupce Evropské investiční banky a Evropského investičního fondu bez hlasovacího práva, jakož i zástupce příslušných organizací občanské společnosti bez hlasovacího práva na své zasedání, pokud pořad jednání jejich přítomnost vyžaduje.

6. Výbor ESF:

a) je konzultován ohledně návrhů rozhodnutí Komise týkajících se operačních programů a programování v případě poskytnutí podpory z ESF;

b) je konzultován ohledně plánovaného využití technické podpory v případě poskytnutí podpory z ESF a dalších otázek, které mají dopad na provádění strategií týkajících se ESF na úrovni Unie;

c) schvaluje seznam společných témat nadnárodní spolupráce podle čl. 10 odst. 3.

7. Výbor ESF může vydat stanoviska:

a) k otázkám souvisejícím s příspěvkem ESF při provádění strategie Evropa 2020;

b) k otázkám týkajícím se nařízení (EU) č. 1303/2013 pro ESF;

c) k otázkám týkajícím se ESF, které mu předala Komise a které nejsou uvedeny v odstavci 6.

8. Stanoviska výboru ESF se přijímají absolutní většinou platně odevzdaných hlasů a jsou pro informaci sdělována Evropskému parlamentu. Komise uvědomí výbor ESF, jakým způsobem jeho stanovisko zohlednila.

Článek 26

Přechodná ustanovení

1. Tímto nařízením není dotčeno pokračování ani změna, včetně úplného nebo částečného zrušení, pomoci schválené Komisí na základě nařízení (ES) č. 1081/2006 či jiného právního předpisu, který se použije na uvedenou pomoc ke dni 31. prosince 2013. Uvedené nařízení nebo zmíněný jiný právní předpis se tudíž na uvedenou pomoc nebo dotčené operace použijí i po 31. prosinci 2013, a to až do jejich ukončení.

2. Žádosti o pomoc podané nebo schválené podle nařízení (ES) č. 1081/2006 před 1. lednem 2014 zůstávají v platnosti.

Článek 27

Zrušení

Aniž je dotčen článek 26 tohoto nařízení, nařízení (ES) č. 1081/2006 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2014.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 28

Přezkum

Evropský parlament a Rada přezkoumají do 31. prosince 2020 toto nařízení v souladu s článkem 164 Smlouvy o fungování EU.

Článek 29

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
R. ŠADŽIUS

PŘÍLOHA I

Společné ukazatele výstupů a výsledků u investic ESF

1) Společné ukazatele výstupů týkající se účastníků

Za „účastníky“⁽¹⁾ se označují osoby, které mají přímý prospěch z intervence ESF, které mohou být identifikovány a požádány o charakteristiku a pro něž jsou vyčleněny konkrétní výdaje. Jiné osoby za účastníky považovány nejsou. Veškeré údaje se člení podle pohlaví.

Společnými ukazateli výstupů týkající se účastníků jsou:

- nezaměstnaní, včetně dlouhodobě nezaměstnaných*
- dlouhodobě nezaměstnaní*
- neaktivní*
- neaktivní osoby, které nejsou v procesu vzdělávání nebo odborné přípravy*
- zaměstnaní, včetně osob samostatně výdělečně činných*
- ve věku do 25 let*
- ve věku nad 54 let*
- ve věku nad 54 let, kteří jsou nezaměstnaní, a to i dlouhodobě, nebo neaktivní a nejsou v procesu vzdělávání ani odborné přípravy*.
- s ukončeným primárním (ISCED 1) nebo nižším sekundárním (ISCED 2) vzděláním*
- s ukončeným vyšším sekundárním (ISCED 3) nebo postsekundárním (ISCED 4) vzděláním*
- s ukončeným terciárním vzděláním (ISCED 5 až 8)*
- účastníci žijící v domácnostech, jejichž žádný člen není zaměstnán*
- účastníci žijící v domácnostech, jejichž žádný člen není zaměstnán a jejichž členy jsou i vyživované děti*
- účastníci žijící v domácnosti, mezi jejímiž členy jsou pouze jedna dospělá osoba a vyživované děti*
- migranti, účastníci, kteří jsou původem cizinci, menšiny (včetně marginalizovaných komunit, jako jsou Romové)**
- účastníci se zdravotním postižením**
- jiné znevýhodněné osoby**

Celkový počet účastníků se vypočítá automaticky na základě ukazatelů výstupů.

Údaje o účastnících, kteří se účastní operace podporované z ESF, budou poskytnuty ve výročních zprávách o provádění, jak je uvedeno v čl. 50 odst. 1 a 2 a čl. 111 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013.

- bezdomovci nebo osoby vyloučené z přístupu k bydlení*
- lidé z venkovských oblastí* (?);

(1) Řídící orgány zavedou systém, v němž zaznamenávají a uchovávají údaje o jednotlivých účastnících v počítačové podobě podle čl. 125 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 1303/2013. Ustanovení o zpracování údajů zavedená členskými státy musí být v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31), a zejména s články 7 a 8 uvedené směrnice. Údaje uváděné u ukazatelů označené * jsou osobní údaje ve smyslu článku 7 směrnice 95/46/ES. Jejich zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, které podléhá správce (čl. 7 písm. c) směrnice 95/46/ES). Definice správce je uvedena v článku 2 směrnice 95/46/ES.

Údaje uváděné u ukazatelů označené ** jsou zvláštní kategorií údajů ve smyslu článku 8 směrnice 95/46/ES. Jsou-li poskytnuta vhodná ochranná opatření, mohou členské státy stanovit z důvodu významného veřejného zájmu i jiné výjimky, než jaké jsou stanoveny v čl. 8 odst. 2 směrnice 95/46/ES buď prostřednictvím vnitrostátních právních předpisů, nebo rozhodnutím orgánu dozoru (čl. 8 odst. 4 směrnice 95/46/ES).

(2) Údaje jsou shromažďovány na úrovni menších správních jednotek (místních správních jednotek 2) v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1).

Údaje o účastnících podle obou výše uvedených ukazatelů budou poskytnuty ve výročních zprávách o provádění, jak je uvedeno v čl. 50 odst. 4 nařízení (EU) č. 1303/2013. Budou shromažďovány na základě reprezentativního vzorku účastníků v rámci každé investiční priority. Interní platnost vzorku budou zajištěna tak, aby údaje mohly být generalizovány na úrovni investiční priority.

2) Společnými ukazateli výstupů týkající se subjektů jsou:

- počet projektů, které zcela nebo zčásti provádějí sociální partneři nebo nevládní organizace
- počet projektů zaměřených na udržitelnou zaměstnanost žen a udržitelný postup žen v zaměstnání
- počet projektů zaměřených na orgány veřejné správy a veřejné služby na celostátní, regionální a místní úrovni
- počet podporovaných mikropodniků, malých a středních podniků (včetně družstevních podniků a podniků sociální ekonomiky)

Tyto údaje budou poskytnuty ve výročních zprávách o provádění, jak je uvedeno v čl. 50 odst. 1 a 2 a čl. 111 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013

3) Společnými ukazateli pro okamžité výsledky týkající se účastníků jsou:

- neaktivní účastníci, kteří začali hledat zaměstnání po ukončení své účasti*
- účastníci v procesu vzdělávání / odborné přípravy po ukončení své účasti*
- účastníci, kteří získali kvalifikaci po ukončení své účasti*
- zaměstnaní účastníci, včetně účastníků vykonávajících samostatně výdělečnou činnost, po ukončení své účasti*
- znevýhodnění účastníci, kteří po ukončení své účasti hledají zaměstnání, jsou v procesu vzdělávání / odborné přípravy, rozšiřují si kvalifikaci nebo jsou zaměstnaní, a to i jako osoby vykonávající samostatně výdělečnou činnost**.

Tyto údaje jsou poskytnuty ve výročních zprávách o provádění, jak je uvedeno v čl. 50 odst. 1 a 2 a čl. 111 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013. Všechny údaje jsou rozlišeny podle pohlaví.

4) Společnými ukazateli pro dlouhodobé výsledky týkající se účastníků jsou:

- účastníci zaměstnaní do šesti měsíců po ukončení své účasti, včetně účastníků vykonávajících samostatně výdělečnou činnost*
- účastníci, jejichž situace na trhu práce se šest měsíců po ukončení jejich účasti zlepšila*
- účastníci ve věku nad 54 let zaměstnaní do šesti měsíců po ukončení své účasti, včetně účastníků vykonávajících samostatně výdělečnou činnost*
- znevýhodnění účastníci zaměstnaní do šesti měsíců po ukončení své účasti, včetně účastníků vykonávajících samostatně výdělečnou činnost**.

Tyto údaje jsou poskytnuty ve výročních zprávách o provádění, jak je uvedeno v čl. 50 odst. 5 nařízení (EU) č. 1303/2013. Jsou shromažďovány na základě reprezentativního vzorku účastníků v rámci každé investiční priority. Interní platnost vzorku bude zajištěna tak, aby údaje mohly být generalizovány na úrovni investiční priority. Všechny údaje jsou rozlišeny podle pohlaví.

PŘÍLOHA II

Ukazatele výsledků pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí

Tyto údaje jsou poskytovány ve výročních zprávách o provádění podle čl. 50 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 1303/2013 a ve zprávě předložené v dubnu 2015, jak stanoví čl. 19 odst. 3 tohoto nařízení. Všechny údaje jsou rozlišeny podle pohlaví.

1) Společné ukazatele pro okamžité výsledky týkající se účastníků

Za „účastníky“⁽¹⁾ se označují osoby, které mají přímý prospěch z intervence Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí (dále jen "iniciativa") a které mohou být identifikovány a požádány o charakteristiku a pro něž jsou vyčleněny konkrétní výdaje.

Ukazateli pro okamžité výsledky jsou:

- nezaměstnaní účastníci, kteří využili akce podporované iniciativou*;
- nezaměstnaní účastníci, kteří po ukončení své účasti obdrží nabídku zaměstnání, dalšího vzdělávání, učňovské nebo odborné přípravy*;
- nezaměstnaní účastníci, kteří jsou v procesu vzdělávání či odborné přípravy nebo získávají kvalifikaci nebo jsou zaměstnaní, včetně samostatně výdělečně činnosti, po ukončení své účasti*;
- dlouhodobě nezaměstnaní účastníci, kteří využili akce podporované iniciativou*;
- dlouhodobě nezaměstnaní účastníci, kteří po ukončení své účasti obdrží nabídku zaměstnání, dalšího vzdělávání, učňovské nebo odborné přípravy*;
- dlouhodobě nezaměstnaní účastníci, kteří jsou v procesu vzdělávání či odborné přípravy nebo získávají kvalifikaci nebo jsou zaměstnaní, včetně samostatně výdělečně činných osob, po ukončení své účasti*;
- neaktivní účastníci, kteří nejsou v procesu vzdělávání či odborné přípravy podporované iniciativou*.
- neaktivní účastníci, kteří nejsou v procesu vzdělávání či odborné přípravy a kteří obdrží nabídku zaměstnání, dalšího vzdělávání, učňovské nebo odborné přípravy po ukončení akce podporované iniciativou*.
- neaktivní účastníci, kteří nejsou v procesu vzdělávání či odborné přípravy a kteří jsou v jednom z těchto procesů, a kteří získají kvalifikaci nebo jsou zaměstnaní, včetně samostatně výdělečně činných osob, po ukončení své účasti*.

2) Společné ukazatele pro dlouhodobé výsledky týkající se účastníků

Společnými ukazateli pro dlouhodobé výsledky jsou:

- účastníci, kteří šest měsíců po ukončení své účasti absolvují další vzdělávání, program odborné přípravy se získáním kvalifikace, učňovskou nebo odbornou přípravu*;
- zaměstnaní účastníci šest měsíců po ukončení své účasti*;
- účastníci samostatně výdělečně činní šest měsíců po ukončení své účasti*.

Údaje pro ukazatele pro dlouhodobé výsledky budou shromažďovány na základě reprezentativního vzorku účastníků v rámci každé investiční priority. Interní platnost vzorku bude zajištěna tak, aby údaje mohly být generalizovány na úrovni investiční priority.

⁽¹⁾ Řídící orgány zavedou systém, v němž zaznamenávají a uchovávají údaje o jednotlivých účastnících v počítačové podobě podle čl. 125 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 1303/2013. Ustanovení o zpracování údajů zavedených členskými státy musí být v souladu se směrnicí 95/46/ES, a zejména s články 7 a 8 uvedené směrnice.

Údaje uváděné u ukazatelů označené * jsou osobní údaje ve smyslu článku 7 směrnice 95/46/ES. Jejich zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, které podléhá správce (čl. 7 písm. c) směrnice 95/46/ES). Definice správce je uvedena v článku 2 směrnice 95/46/ES.

Údaje uváděné u ukazatelů označené ** jsou zvláštní kategorií údajů ve smyslu článku 8 směrnice 95/46/ES. Jsou-li poskytnuta vhodná ochranná opatření, mohou členské státy stanovit z důvodu významného veřejného zájmu i jiné výjimky, než jaké jsou stanoveny v čl. 8 odst. 2 směrnice 95/46/ES buď prostřednictvím vnitrostátních právních předpisů, nebo rozhodnutím orgánu dozoru (čl. 8 odst. 4 směrnice 95/46/ES).

PŘÍLOHA III

Srovnávací tabulka

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1081/2006	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Článek 4
	Článek 5
Článek 5	Článek 6
Článek 6	Článek 7
	Článek 8
Článek 7	Článek 9
Článek 8	Článek 10
Článek 9	—
Článek 10	—
	Článek 11
	Článek 12
Článek 11	Článek 13
	Článek 14
	Článek 15
	Články 16 až 23
	Článek 24
	Článek 25
Článek 12	Článek 26
Článek 13	Článek 27
Článek 14	Článek 28
Článek 15	Článek 29

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 1305/2013

ze dne 17. prosince 2013

o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 42 a čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Budoucnost SZP do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky“ stanovilo možné úkoly, cíle a orientace společné zemědělské politiky („SZP“) po roce 2013. S ohledem na diskusi o tomto sdělení by SZP měla být s účinkem od 1. ledna 2014 reformována. Reforma by se měla týkat všech hlavních nástrojů SZP, včetně nařízení Rady (ES) č. 1698/2005⁽¹⁾. Vzhledem k oblasti působnosti reformy je vhodné nařízení (ES) č. 1698/2005 zrušit a nahradit je novým zněním.

(2) Měla by být stanovena politika rozvoje venkova, která by měla doprovázet a doplňovat přímé platby a tržní

opatření SZP, a přispívat tak k dosahování cílů této politiky stanovených ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Tato politika rozvoje venkova by měla rovněž začlenit hlavní politické cíle stanovené ve sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvaném „Evropa 2020 Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (strategie Evropa 2020) a měla by být v souladu s obecnými cíli politiky hospodářské a sociální soudržnosti stanovenými ve Smlouvě o fungování EU.

(3) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž rozvoje venkova, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy vzhledem k provázanosti rozvoje venkova s dalšími nástroji SZP, k velikosti rozdílů mezi jednotlivými venkovskými oblastmi a omezeným finančním zdrojům členských států v rozšířené Unii, ale spíše jej z důvodu víceleté záruky financování ze strany Unie a soustředění se na jeho priority může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

(4) K zajištění udržitelného rozvoje venkovských oblastí je nezbytné zaměřit se na omezený počet hlavních priorit týkajících se předávání poznatků a inovací v zemědělství, lesnictví a ve venkovských oblastech, životaschopnosti zemědělských podniků, konkurenceschopnosti všech druhů zemědělské činnosti ve všech regionech a podpora inovativních zemědělských technologií a udržitelného obhospodařování lesů, organizace potravinového řetězce, včetně zpracovávání zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, dobrých životních podmínek zvířat, řízení rizik v zemědělství, obnovy, zachování a posílení ekosystémů souvisejících se zemědělstvím a lesnictvím, účinného využívání zdrojů a přechodu na nízkouhlíkové hospodářství v odvětvích zemědělství, potravinářství a lesnictví a podpory sociálního začleňování, snižování chudoby a hospodářského rozvoje venkovských oblastí. Přitom je třeba zohlednit rozmanitost situací ovlivňujících venkovské oblasti s různými charakteristikami či různými kategoriemi potenciálních příjemců a průřezové cíle v oblasti inovací, životního prostředí a zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně. Zmírňující opatření by se měla týkat jak omezování emisí v zemědělství a lesnictví pocházejících z hlavních činností, jako je živočišná výroba a používání hnojiv, tak i zachování propadů uhlíku a rozšíření pohlcování uhlíku v souvislosti s využíváním půdy, změnou využívání půdy a odvětvím lesnictví. Priorita Unie pro rozvoj

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1).

venkova týkající se předávání poznatků a inovací v zemědělství, lesnictví a ve venkovských oblastech by se měla ve vztahu k ostatním prioritám Unie v oblasti rozvoje venkova uplatňovat horizontálně.

- (5) Priorit Unie v oblasti rozvoje venkova by mělo být dosaženo v rámci udržitelného rozvoje a prostřednictvím podpory, kterou Unie poskytuje cíli spočívajícímu v ochraně a zlepšování životního prostředí, jak je stanoveno v článku 11 Smlouvy o fungování EU, s ohledem na zásadu „znečišťovatel platí“. Členské státy by měly s využitím metodiky přijaté Komisí poskytovat informace o podpoře cílů v oblasti změny klimatu v souladu se záměrem přidělit na tyto účely alespoň 20 % rozpočtu Unie.
- (6) Činnosti Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a operace, na něž přispívá, by měly být soudržné a slučitelné s podporou z jiných nástrojů SZP.
- (7) V zájmu zajištění okamžitého zahájení a účinného provádění programů rozvoje venkova by podpora z EZFRV měla být založena na existenci podmínek správního rámce, které jsou stabilní. Členské státy by proto měly posoudit použitelnost a splnění určitých předběžných podmínek. Každý členský stát by měl vypracovat buď celostátní program rozvoje venkova pro celé své území, nebo soubor regionálních programů, nebo celostátní program i soubor regionálních programů zároveň. V každém programu by měla být určena strategie k dosažení cílů ve vztahu k prioritám Unie v oblasti rozvoje venkova a výběr opatření. Programování by mělo být v souladu s prioritami Unie v oblasti rozvoje venkova a současně být přizpůsobeno situaci jednotlivých členských států a doplňovat ostatní politiky Unie, zejména politiku zemědělských trhů, politiku soudržnosti a společnou rybářskou politiku. Členské státy, které se rozhodnou vypracovat soubor regionálních programů, by rovněž měly být schopny připravit celostátní rámec bez zvláštních rozpočtových přidělů v zájmu usnadnění koordinace mezi regiony při řešení celostátních úkolů.
- (8) Členské státy by měly mít možnost zahrnout do svých programů rozvoje venkova tematické podprogramy k řešení zvláštních potřeb v oblastech, které jsou pro ně obzvláště důležité. Tematické podprogramy by měly být mimo jiné zaměřeny na mladé zemědělce, malé zemědělské podniky, horské oblasti, vytvoření krátkých dodavatelských řetězců, ženy ve venkovských oblastech, zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně a na biologickou rozmanitost. Tematické podprogramy by rovněž měly být využívány k vytvoření

možnosti přispívat k restrukturalizaci zemědělských odvětví, která mají výrazný dopad na rozvoj venkovských oblastí. Jako prostředek ke zvýšení účinnosti intervence určitých tematických podprogramů by členské státy měly mít možnost stanovit u určitých operací zahrnutých v těchto tematických podprogramech vyšší míru podpory.

- (9) Programy rozvoje venkova by měly určovat potřeby oblastí, jíž se týkají, a popisovat jednotnou strategii k jejich uspokojení na základě priorit Unie v oblasti rozvoje venkova. Tato strategie by měla být založena na stanovení cílů. Je nutno zajistit provázanost mezi zjištěnými potřebami, stanovenými cíli a opatřeními, která byla k dosažení těchto cílů vybrána. Programy rozvoje venkova by měly obsahovat rovněž veškeré informace, které jsou nezbytné pro posouzení jejich souladu s požadavky tohoto nařízení.
- (10) V programech rozvoje venkova je třeba cíle stanovit na základě společného souboru cílových ukazatelů pro všechny členské státy a v případě potřeby na základě ukazatelů pro daný program. V zájmu usnadnění tohoto procesu je nutno vymezit oblasti, na něž se tyto ukazatele vztahují, a to v souladu s prioritami Unie v oblasti rozvoje venkova. Vzhledem k horizontálnímu uplatňování priority Unie v oblasti rozvoje venkova týkající se předávání poznatků v zemědělství a lesnictví je nutno intervence v rámci této priority považovat za intervence, které napomáhají dosažení cílových ukazatelů, jež byly stanoveny pro ostatní priority Unie.
- (11) Je třeba stanovit určitá pravidla pro programování a revizi programů rozvoje venkova. Pro revize, které nemají vliv na strategii programů nebo na příslušné finanční příspěvky Unie, by měl být stanoven zjednodušený postup.
- (12) Rozvoj a specializace zemědělství a lesnictví, a zejména obtíže, s nimiž se potýkají mikropodniky a malé a střední podniky (MSP) ve venkovských oblastech, vyžadují náležitou úroveň technického a ekonomického vzdělání a rovněž větší schopnost získat přístup k poznatkům a informacím a možnost si je vyměňovat, a to i prostřednictvím šíření osvědčených zemědělských a lesnických výrobních postupů. Předávání poznatků a informační akce by neměly mít pouze podobu obvyklých vzdělávacích kurzů, nýbrž by měly být přizpůsobeny potřebám venkovských subjektů. Je proto třeba podporovat rovněž workshopy, odborné vedení, demonstrační činnosti, informační akce, jakož i krátkodobé výměny pracovníků zemědělských podniků nebo lesů a programy návštěv. Získané poznatky a informace by měly zemědělcům, držitelům lesů, osobám působícím v potravinářském

odvětví a venkovským MSP umožnit zejména zvýšení jejich konkurenceschopnosti a účinného využívání zdrojů a zlepšení jejich environmentálního profilu a současně přispět k udržitelnosti venkovského hospodářství. Členské státy mají možnost při poskytování podpory MSP upřednostnit ty podniky, jejichž činnost je spojena s odvětvím zemědělství a lesnictví. V zájmu zajištění účinnosti předávání poznatků a informačních akcí při dosahování těchto výsledků by se mělo požadovat, aby poskytovatelé služeb v oblasti předávání poznatků měli veškeré potřebné schopnosti.

- (13) Zemědělské poradenské služby pomáhají zemědělcům, mladým zemědělcům, držitelům lesů, jiným uživatelům půdy a MSP ve venkovských oblastech zlepšit udržitelné řízení a celkovou výkonnost jejich podniku nebo podnikatelské činnosti. Zřizování těchto služeb i využívání poradenství ze strany zemědělců, mladých zemědělců, držitelů lesů, jiných uživatelů půdy a MSP by se proto mělo podporovat. V zájmu zvýšení kvality a účinnosti nabízeného poradenství je třeba přijmout ustanovení o minimálních kvalifikacích a pravidelné odborné přípravě poradců. Jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ⁽¹⁾, zemědělské poradenské služby by měly zemědělcům pomoci posoudit výkonnost jejich zemědělských podniků a určit potřebná zlepšení, pokud jde o povinné požadavky na hospodaření, dobrý zemědělský a environmentální stav, zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí stanovené v nařízení (EU) č. 1307/2013 ⁽²⁾ a opatření na úrovni zemědělských podniků, která jsou stanovena v programech rozvoje venkova, jejichž cílem je modernizace zemědělských podniků,

zvysování konkurenceschopnosti, zapojení dalších odvětví, inovace a orientace na trh spolu s podporou podnikání. Zemědělské poradenské služby by rovněž měly zemědělcům pomoci určit nezbytná zlepšení v souvislosti s požadavky stanovenými za účelem

provádění čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽³⁾ (dále jen „rámcová směrnice o vodě“), jakož i požadavky za účelem provádění článku 55 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ⁽⁴⁾ a článku 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES ⁽⁵⁾, zejména v souvislosti s dodržováním obecných zásad integrované ochrany rostlin. Poradenství by se mělo případně týkat i norem v oblasti bezpečnosti práce ve spojitosti se zemědělským podnikem, jakož i konkrétních rad zemědělcům, kteří poprvé zahajují činnost. Mělo by také být možné, aby se poradenství týkalo zakládání podniků mladých zemědělců, udržitelného rozvoje hospodářských činností zemědělského podniku, záležitostí místního zpracování a uvádění produktů na místní trhy a záležitostí souvisejících s hospodářským, zemědělským a environmentálním profilem podniku. Je rovněž možné poskytovat konkrétní poradenství týkající se zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně, biologické rozmanitosti, ochrany vod, vytváření krátkých dodavatelských řetězců, ekologického zemědělství a zdravotních stránek chovu zvířat. Členské státy mají při poskytování podpory MSP možnost upřednostnit MSP, které jsou spojeny s odvětvím zemědělství a lesnictví. Řídící a pomocné služby pro zemědělství by měly zemědělcům pomoci zlepšit a usnadnit řízení jejich podniků.

- (14) Unijní nebo vnitrostátní režimy jakosti, včetně systémů certifikace zemědělských podniků pro zemědělské produkty a potraviny, poskytují spotřebitelům záruky ohledně jakosti a vlastností produktu nebo výrobního procesu použitého v důsledku účasti zemědělců v těchto režimech, zajišťují dotyčným produktům přidanou hodnotu a zvyšují jejich tržní příležitosti. Zemědělci a jejich skupiny by proto měli být vybízeni k účasti v těchto režimech. V zájmu zajištění účinného využívání prostředků EZFRV by podpora měla být omezena na aktivní zemědělce ve smyslu článku 9 nařízení (EU) č. 1307/2013. Vzhledem ke skutečnosti, že v okamžiku vstupu do těchto režimů a v prvních letech účasti nejsou dodatečné náklady a povinnosti uložené zemědělcům v důsledku jejich účasti kompenzovány trhem v plné míře, měla by být podpora poskytována v případě nové účasti a zahrnovat období nejvýše pěti let. Vzhledem k zvláštním vlastnostem bavlny jako zemědělského produktu by měly být zahrnuty rovněž režimy jakosti bavlny. Podpora by rovněž měla být poskytována ve

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky (Viz strana 549 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a (ES) č. 73/2009 (Viz strana 608 v tomto čísle Úředního věstníku)..

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES ze dne 21. října 2009, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství za účelem dosažení udržitelného používání pesticidů (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 71).

prospěch informačních a propagačních činností v souvislosti s produkty, na něž se vztahují režimy jakosti a systémy certifikace podporované podle tohoto nařízení.

- (15) Ke zlepšení hospodářského a environmentálního profilu zemědělských podniků a venkovských podniků, ke zvýšení účinnosti odvětví zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh, včetně zřizování drobných zařízení pro zpracování zemědělských produktů a jejich uvádění na trh v rámci krátkých dodavatelských řetězců a místních trhů, k zajištění infrastruktury potřebné pro rozvoj zemědělství a lesnictví a na podporu nevýnosných investic, jež jsou nezbytné k dosažení cílů v oblasti ochrany životního prostředí, je třeba poskytnout podporu fyzickým investicím, které k těmto cílům přispívají. V programovém období 2007–2013 se různých oblastí intervence týkala řada opatření. V zájmu zjednodušení a zároveň s cílem umožnit příjemcům navrhnout a provádět integrované projekty s vyšší přidanou hodnotou by se na většinu druhů fyzických investic mělo vztahovat jediné opatření. Členské státy by měly podporu zaměřit na zemědělské podniky, které jsou způsobilé pro podporu investic souvisejících s posílením životaschopnosti podniků, a to na základě výsledků analýzy silných a slabých stránek, příležitostí a hrozeb (analýza SWOT) jako prostředku k lepšímu zacílení podpory. S cílem usnadnit mladým zemědělcům první zahajování činnosti lze povolit dodatečné období způsobilosti pro investice uskutečněné za účelem splnění norem Unie. Investice související s plněním nových norem Unie by měly být způsobilé po dodatečné období poté, co se tyto normy stanou pro zemědělský podnik závaznými, aby se tak podpořilo jejich zavádění.

- (16) Zemědělství je více než jiná odvětví ohroženo poškozením svého produktivního potenciálu v důsledku přírodních katastrof, nepříznivých klimatických jevů a katastrofických událostí. S cílem přispět ke zlepšení životaschopnosti a konkurenceschopnosti podniků čelících těmto katastrofám, jevům nebo událostem by měla být poskytnuta podpora umožňující zemědělcům obnovit zemědělský potenciál, který byl poškozen. Členské státy by měly rovněž zajistit, aby v důsledku kombinace unijních systémů kompenzace (zejména opatření k řízení rizik podle tohoto nařízení), systémů vnitrostátních a soukromých nedocházelo k nadměrné kompenzaci vzniklých škod.

- (17) Pro rozvoj venkovských oblastí je zásadní zakládání a rozvoj nové hospodářské činnosti v podobě nových zemědělských podniků, diverzifikace směřující k nezemědělským činnostem, včetně poskytování služeb pro zemědělství a lesnictví, činností souvisejících se zdravotní péčí, sociální integrací a cestovním ruchem. Je také možné, aby se diverzifikace směřující k nezemědělským činnostem týkala udržitelného řízení lovných zdrojů.

Opatření k rozvoji zemědělských podniků a podnikatelské činnosti by mělo mladým zemědělcům usnadnit zahajování činnosti a strukturální úpravy jejich podniků po zahájení činnosti. Je rovněž třeba podporovat diverzifikaci zemědělců směřující k nezemědělským činnostem a zakládání a rozvoj nezemědělských MSP ve venkovských oblastech. Toto opatření by rovněž mělo podněcovat u žen ve venkovských oblastech podnikatelského ducha. Je rovněž třeba podporovat rozvoj malých zemědělských podniků, které jsou potenciálně hospodářsky životaschopné. Aby byla zajištěna životaschopnost nových hospodářských činností podporovaných v rámci tohoto opatření, měla by být podpora podmíněna předložením podnikatelského plánu. Podpora pro zahájení podnikatelské činnosti by měla být poskytována pouze během počáteční doby existence podniku a neměla by se z ní stát provozní podpora. Pokud se proto členské státy rozhodnou poskytovat podporu ve splátkách, neměly by tyto splátky být poskytovány déle, než pět let. Kromě toho by v zájmu podpory restrukturalizace odvětví zemědělství měla být poskytnuta podpora ve formě ročních nebo jednorázových plateb zemědělcům, kteří jsou způsobilí pro režim pro malé zemědělce stanovený v hlavě V nařízení (EU) č. 1307/2013 (dále jen „režim pro malé zemědělce“) a kteří se zaváží k převodu celého svého podniku a odpovídajících platebních nároků na jiného zemědělce.

V zájmu zohlednění problémů mladých zemědělců souvisejících s přístupem k půdě členské státy mají rovněž možnost nabízet tuto podporu v kombinaci s jinými formami podpory, například prostřednictvím finančních nástrojů.

- (18) MSP jsou páteří venkovského hospodářství Unie. Rozvoj zemědělských a nezemědělských podniků by měl usilovat o podporu zaměstnanosti a vytváření kvalitních pracovních míst ve venkovských oblastech, zachování existujících pracovních míst, snížení sezónních výkyvů v zaměstnanosti, rozvoj nezemědělských odvětví mimo zemědělství a zpracování zemědělských produktů a potravin. Současně by měl podpořit integraci podniků a místní meziodvětvové vazby. Je třeba podporovat projekty, které spojují zemědělství a venkovský cestovní ruch prostřednictvím propagace udržitelného a zodpovědného cestovního ruchu ve venkovských oblastech, jakož i přírodní a kulturní dědictví a investice do energie z obnovitelných zdrojů.

- (19) Základním prvkem každého úsilí o využití růstového potenciálu a o podporu udržitelnosti venkovských oblastí je rozvoj místní infrastruktury a místních základních služeb ve venkovských oblastech, včetně služeb v oblasti volného času a kultury, obnova vesnic a činnosti zaměřené na obnovu a rozvoj kulturního a přírodního dědictví vesnic a venkovské krajiny. Podpora by proto měla být poskytována na operace sledující tento cíl,

včetně přístupu k informačním a komunikačním technologiím a rozvoje rychlého a superrychlého širokopásmového připojení. V souladu s těmito cíli je třeba podporovat rozvoj služeb a infrastruktury vedoucích k sociálnímu začlenění a změně tendencí spočívajících v sociálním a hospodářském poklesu a vytlidňování venkovských oblastí. Aby bylo dosaženo co největší účinnosti této podpory, měly by být operace, na které se vztahuje, prováděny v souladu s plány rozvoje obcí a jejich základních služeb, které byly vypracovány jednou či více venkovskými obcemi, pokud tyto plány existují. Operace by rovněž měly ve vhodných případech podporovat vazby mezi městem a venkovem, aby se tak vytvářely synergie a zlepšila se spolupráce. Členské státy mají možnost upřednostnit investice uskutečňované místními partnerstvími, jejichž cílem je rozvoj a jsou do nich zapojeny místní komunity, a projekty řízené místními komunitními organizacemi.

- (20) Lesnictví je nedílnou součástí rozvoje venkova a podpora udržitelného využívání půdy, které je šetrnější vůči klimatu, by měla zahrnovat rozvoj lesních oblastí a udržitelné obhospodařování lesů. V programovém období 2007–2013 zahrnovala řada opatření různé druhy podpory pro investice do lesnictví a pro obhospodařování lesů. V zájmu zjednodušení s cílem umožnit příjemcům navrhovat a provádět integrované projekty s vyšší přidanou hodnotou by se na všechny druhy podpory pro investice do lesnictví a pro obhospodařování lesů mělo vztahovat jediné opatření. Toto opatření by mělo zahrnovat rozšiřování a zlepšování lesních zdrojů prostřednictvím zalesňování půdy a vytváření zemědělsko-lesnických systémů spojujících extenzivní zemědělství s lesnickými systémy. Mělo by také zahrnovat obnovení lesů poškozených požáry nebo jinými přírodními katastrofami a katastrofickými událostmi a příslušná preventivní opatření, investice do lesnických technologií a zpracování, mobilizace a uvádění na trh lesnických produktů, jejichž cílem je zlepšení hospodářského a environmentálního profilu držitelů lesů, a neproduktivní investice, které zlepšují ekosystém a zvyšují odolnost lesních ekosystémů vůči klimatu a jejich ekologickou hodnotu. Podpora by neměla narušovat hospodářskou soutěž a měla by být neutrální z hlediska trhu. Proto by měla být uložena omezení týkající se velikosti a právního postavení příjemců. Preventivní opatření proti požárům by se měla provádět v oblastech, které jsou členskými státy vyhodnoceny jako oblasti se středním či vysokým rizikem požáru. Všechna preventivní opatření by měla být součástí plánu na ochranu lesů. V případě opatření k obnovení poškozeného lesnického potenciálu by výskyt přírodní katastrofy měl být formálně uznán veřejnou vědeckou organizací.

Opatření týkající se lesnictví by mělo být přijato na základě závazků přijatých Uníí a členskými státy na mezinárodní úrovni a mělo by vycházet z národních nebo regionálních plánů členských států v oblasti

lesnictví nebo rovnocenných nástrojů, které by měly brát v úvahu závazky přijaté na ministerských konferencích týkajících se ochrany lesů v Evropě. Mělo by přispívat k provádění strategie Unie v oblasti lesního hospodářství v souladu se sdělením Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvaným „Nová strategie EU v oblasti lesnictví: pro lesy a odvětví založená na lesnictví.“

- (21) Seskupení a organizace producentů pomáhají zemědělcům společně čelit výzvám v důsledku větší hospodářské soutěže a konsolidace navazujících trhů ve vztahu k uvádění jejich produktů na trh, včetně místních trhů. Je proto třeba podporovat zřizování seskupení a organizací producentů. Aby bylo zajištěno co nejlepší využití omezených finančních zdrojů, měly by podporu využívat pouze seskupení a organizace producentů, které lze považovat za MSP. Členské státy mají možnost upřednostnit seskupení a organizace producentů jakostních produktů, na něž se vztahuje opatření pro režimy jakosti zemědělských produktů a potravin podle tohoto nařízení. Aby se zajistilo, že seskupení nebo organizace producentů bude životaschopným subjektem, měl by být členským státům předložen podnikatelský plán jako podmínka pro poskytnutí podpory seskupení nebo organizaci producentů. Aby se zamezilo poskytování provozní podpory a zachovala se motivační úloha podpory, měla by být maximální doba poskytování podpory omezena na pět let ode dne uznání seskupení nebo organizace producentů na základě předloženého podnikatelského plánu.
- (22) Agroenvironmentálně-klimatické platby by měly i nadále hrát přední úlohu při podpoře udržitelného rozvoje venkovských oblastí a při reakci na zvyšující se poptávku společnosti po environmentálních službách. Měly by také podporovat zemědělce a jiné uživatele půdy v tom, aby sloužili společnosti jako celku tím, že zavedou nebo budou nadále používat zemědělské postupy, které přispívají ke zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně a jsou slučitelné s ochranou a zlepšováním životního prostředí, krajiny a jejich vlastností, přírodních zdrojů a půdy a genetické rozmanitosti. V této souvislosti by zvláštní pozornost měla být věnována ochraně genetických zdrojů v zemědělství a dalším potřebám zemědělských systémů s vysokou přírodní hodnotou. Platby by měly přispívat k uhrazení dodatečných nákladů a ušlých příjmů v důsledku přijatých závazků a měly by zahrnovat pouze závazky, které jdou nad rámec příslušných závazných norem a požadavků v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby v souvislosti s platbami zemědělcům nedocházelo k dvojímu financování jak podle tohoto nařízení, tak i nařízení (EU) č.1307/2013. Synergie vyplývající ze závazků, které přijala společně skupina zemědělců, v mnoha případech znásobují přínosy pro životní prostředí a klima. Společné aktivity však s sebou nesou

dodatečné transakční náklady, které by měly být přiměřeně kompenzovány. Kromě toho s cílem zajistit, aby zemědělci a jiní uživatelé půdy byli schopni náležitě dodržovat závazky, které přijali, by se členské státy měly snažit, aby jim poskytly potřebné dovednosti a znalosti.

Členské státy by měly zachovat úsilí, které vynakládaly během programového období 2007–2013, a mělo by se požadovat, aby vynaložily nejméně 30 % celkového příspěvku z EZFRV na každý program rozvoje venkova zaměřený na zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně a rovněž na otázky životního prostředí. Tyto prostředky by se měly vynaložit prostřednictvím agroenvironmentálně-klimatických opatření, plateb určených pro ekologické zemědělství a plateb určených pro oblasti s přírodními či jinými zvláštními omezeními, plateb na lesnictví, plateb pro oblasti v rámci sítě Natura 2000, jakož i podporou investic souvisejících s klimatem a životním prostředím.

- (23) Platby zemědělcům určené k přechodu na ekologické zemědělství či k jeho zachování by je měly vybízet k účasti v těchto režimech, a reagovat tudíž na rostoucí požadavky společnosti na používání zemědělských postupů, které jsou šetrné k životnímu prostředí, a vysokých norem v oblasti dobrých životních podmínek zvířat. K posílení synergií v oblasti biologické rozmanitosti je třeba podporovat, aby přínosy opatření týkající se ekologického zemědělství, kolektivní smlouvy nebo spolupráce mezi zemědělci pokrývaly větší přilehlé oblasti. Aby se zabránilo rozsáhlému návratu zemědělců k tradičnímu zemědělskému hospodaření, je třeba podporovat opatření týkající se jak přechodu na ekologické zemědělství, tak i zachování ekologického zemědělství. Platby by měly přispívat k uhrazení vzniklých dodatečných nákladů a ušlých příjmů v důsledku přijatého závazku a měly by zahrnovat pouze závazky, které jdou nad rámec příslušných závazných norem a požadavků. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby v souvislosti s platbami zemědělcům nedocházelo k dvojímu financování podle tohoto nařízení a nařízení (EU) č. 1307/2013. V zájmu zajištění účinného využití prostředků EZFRV by podpora měla být omezena na aktivní zemědělce ve smyslu článku 9 nařízení (EU) č. 1307/2013.

- (24) Zemědělcům a držitelům lesů by měla být i nadále poskytována podpora s cílem pomoci jim při řešení zvláštních nevýhod v dotčených oblastech, které vyplývají z provádění směrnice Evropského parlamentu a

Rady 2009/147/ES⁽¹⁾ a směrnice Rady 92/43/EHS⁽²⁾ s cílem přispívat k účinné správě lokalit sítě Natura 2000. Zemědělcům by měla být poskytována podpora s cílem pomoci jim při řešení nevýhod v oblastech povodí, které vyplývají z provádění rámcové směrnice o vodě. Podpora by měla být spojena se zvláštními požadavky popsány v programu rozvoje venkova, které jdou nad rámec příslušných závazných norem a požadavků. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby v souvislosti s platbami zemědělcům nedocházelo k dvojímu financování podle tohoto nařízení a nařízení (EU) č. 1307/2013. Kromě toho by členské státy při obecném navrhování svých programů rozvoje venkova měly zohlednit zvláštní potřeby oblastí sítě Natura 2000.

- (25) Platby pro zemědělce v horských oblastech nebo v jiných oblastech s přírodními či jinými zvláštními omezeními by měly prostřednictvím vybízení k trvalému využívání zemědělské půdy přispívat k zachování venkovské krajiny a k zachování a podpoře udržitelných systémů zemědělského hospodaření. Aby byla zajištěna účinnost této podpory, měly by platby poskytnout zemědělcům kompenzaci za ušlé příjmy a dodatečné náklady spojené se znevýhodněním dotčené oblasti. V zájmu zajištění účinného využití prostředků EZFRV by podpora měla být omezena na aktivní zemědělce ve smyslu článku 9 nařízení (EU) č. 1307/2013.
- (26) K zajištění účinného využívání fondů Unie a rovného zacházení se zemědělci v celé Unii by měly být horské oblasti a oblasti s přírodními či jinými zvláštními omezeními vymezeny podle objektivních kritérií. V případě oblastí s přírodními omezeními by tato kritéria měla být biofyzikální povahy a měla by být podložena spolehlivými vědeckými důkazy. Je třeba přijmout přechodná opatření s cílem usnadnit postupné ukončování plateb v oblastech, které v důsledku uplatňování těchto kritérií již nebudou považovány za oblasti s přírodními omezeními.
- (27) Zemědělci by i nadále měli být vybízeni k tomu, aby přijímali přísné normy v oblasti dobrých životních podmínek zvířat, a to tím, že podpora bude poskytována těm zemědělcům, kteří se zavazí přijmout přísnější chovatelské normy, než jsou odpovídající normy závazné. V zájmu zajištění účinného využití prostředků EZFRV by podpora měla být omezena na aktivní zemědělce ve smyslu článku 9 nařízení (EU) č. 1307/2013.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

(28) I nadále by měly být poskytovány platby držitelům lesů, kteří zajišťují služby v oblasti ochrany lesa, jež jsou šetrné vůči životnímu prostředí či klimatu, tím, že přijímají závazky týkající se zvýšení biologické rozmanitosti, zachování cenných lesních ekosystémů, zlepšení jejich potenciálu pro zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně a posílení ochranného významu lesů s ohledem na erozi půdy, zachování vodních zdrojů a přírodní rizika. V této souvislosti je nutno věnovat zvláštní pozornost ochraně a podpoře lesních genetických zdrojů. Platby by měly být poskytovány na lesnicko-environmentální závazky, které jdou nad rámec příslušných závazných norem stanovených ve vnitrostátním právu.

(29) V programovém období 2007–2013 byl v rámci politiky rozvoje venkova výslovně podporován pouze ten druh spolupráce, kterým byla spolupráce při vývoji nových produktů, postupů a technologií v zemědělství, potravinářství a lesnictví. Podpora tohoto druhu spolupráce je i nadále nutná, měla by však být přizpůsobena, aby lépe vyhovovala požadavkům znalostní ekonomiky. V této souvislosti by měla existovat možnost financovat v rámci uvedeného opatření projekty jednoho hospodářského subjektu pod podmínkou, že dosažené výsledky budou šířeny, čímž se dosáhne účelu, kterým je šíření nových postupů, procesů nebo produktů. Mimoto je nyní zřejmé, že podpora mnohem širší škály druhů spolupráce s širším okruhem příjemců od menších hospodářských subjektů po ty větší může přispět k dosažení cílů politiky rozvoje venkova tím, že hospodářským subjektům ve venkovských oblastech pomůže překonat ekonomická, environmentální a jiná znevýhodnění plynoucí z roztržitosti. Toto opatření by se proto mělo rozšířit. Podpora pro malé hospodářské subjekty určená na organizaci společných pracovních postupů a sdílení zařízení a zdrojů by jim měla pomoci stát se hospodářsky životaschopnými navzdory malé velikosti. Podpora horizontální a vertikální spolupráce mezi účastníky dodavatelského řetězce, jakož i propagační činnosti v místním kontextu by měly urychlit ekonomicky racionální rozvoj krátkých dodavatelských řetězců, místních trhů a místních potravinových řetězců. Podpora společných přístupů k projektům a postupům v oblasti ochrany životního prostředí by měla pomoci zajistit větší a soudržnější přínosy v oblasti životního prostředí a klimatu, než jaké by mohly zajistit jednotlivé hospodářské subjekty, které by jednaly bez ohledu na ostatní (například prostřednictvím postupů používaných na větších souvislých pozemcích).

Tato podpora by měla být poskytována v různých podobách. Klastry a sítě jsou obzvláště důležité pro sdílení odborných znalostí a rovněž pro rozvoj nových a specializovaných odborných znalostí, služeb a produktů.

Důležitými nástroji k ověření obchodní využitelnosti technologií, metod a postupů v různých kontextech a v případech potřeby k jejich přizpůsobení jsou pilotní projekty. Operační skupiny jsou hlavním prvkem evropského inovačního partnerství (EIP) v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti. Další důležitý nástroj spočívá ve strategiích místního rozvoje fungujících mimo rámec místního rozvoje na základě iniciativy LEADER – mezi veřejnými a soukromými subjekty z venkovských a městských oblastí. Na rozdíl od iniciativy LEADER je možné, aby tato partnerství a strategie byly omezeny na jedno odvětví nebo na relativně specifické cíle v oblasti rozvoje, včetně výše zmíněných cílů. Členské státy mají možnost upřednostnit spolupráci mezi subjekty zahrnujícími prvovýrobce. Pro podporu v rámci tohoto opatření by měly být způsobilé rovněž mezioborové organizace. Tato podpora by měla být omezena na dobu sedmi let vyjma společných opatření v oblasti životního prostředí a klimatu v řádně odůvodněných případech.

(30) Zemědělci jsou v současnosti vystaveni rostoucím hospodářským a environmentálním rizikům v důsledku změny klimatu a vyššího kolísání cen. V této souvislosti má pro zemědělce větší význam účinné řízení rizik. Z tohoto důvodu by mělo být stanoveno opatření k řízení rizik s cílem pomoci zemědělcům při řešení nejběžnějších rizik, jimž čelí. Toto opatření by proto mělo pomoci zemědělcům s úhradou pojistného, které platí za pojištění úrody, hospodářských zvířat a plodin a rovněž pomoci se zřizováním vzájemných fondů a poskytováním kompenzace vyplacené z těchto fondů zemědělcům za ztráty, které utrpěli v důsledku nepříznivých klimatických jevů, vypuknutí nákaz zvířat či chorob rostlin, napadení škůdci nebo ekologických havárií. Mělo by zahrnovat rovněž nástroj ke stabilizaci příjmu v podobě vzájemného fondu poskytujícího podporu zemědělcům, kteří se potýkají s výrazným poklesem příjmů. Aby bylo zajištěno, že se v celé Unii zachází se zemědělci stejně, že není narušena hospodářská soutěž a že jsou dodržovány mezinárodní závazky Unie, měly by být stanoveny konkrétní podmínky pro poskytování podpory v rámci těchto opatření. V zájmu zajištění účinného využití prostředků EZFRV by podpora měla být omezena na aktivní zemědělce ve smyslu článku 9 nařízení (EU) č. 1307/2013.

(31) Iniciativa LEADER v oblasti místního rozvoje prokázala během řady let svou účinnost při podpoře rozvoje venkovských oblastí za plného zohlednění víceodvětvových potřeb endogenního rozvoje venkova prostřednictvím přístupu zdola nahoru. Iniciativa LEADER by proto měla pokračovat i v budoucnu a její uplatňování by mělo být u programů rozvoje venkova na vnitrostátní nebo regionální úrovni i nadále povinné.

- (32) Podpora iniciativy LEADER v oblasti místního rozvoje poskytnutá z prostředků EZFRV by se rovněž měla týkat projektů spolupráce mezi skupinami v rámci členského státu, nebo projektů nadnárodní spolupráce mezi skupinami v několika členských státech nebo projektů spolupráce mezi skupinami v členských státech a ve třetích zemích
- (33) Aby mohli partneři ve venkovských oblastech, kteří dosud neuplatňují iniciativu LEADER, tuto iniciativu vyzkoušet a připravit se na navržení a provádění strategie místního rozvoje, měl by být financován rovněž „startovací balíček LEADER“. Tato podpora by neměla být podmíněna předložením strategie místního rozvoje.
- (34) Pro mnoho opatření v oblasti rozvoje venkova podle tohoto nařízení jsou společné investice, které mohou souviset s operacemi velmi odlišné povahy. V zájmu zajištění jasnosti při provádění těchto operací by měla být pro všechny investice stanovena určitá společná pravidla. Tato společná pravidla by měla stanovit druhy výdajů, které lze považovat za investiční výdaje, a měly by zajistit, aby podporu obdržely pouze investice, které v zemědělství vytvářejí novou hodnotu. S cílem usnadnit provádění investičních projektů by členské státy měly mít možnost vyplácet zálohy. V zájmu účinnosti, spravedlivosti a udržitelného dopadu podpory z EZFRV by měla být stanovena pravidla s cílem zajistit, aby investice související s operacemi byly trvalé a aby podpora z EZFRV nebyla využita k narušení hospodářské soutěže.
- (35) Mělo by být možné, aby se z EZFRV podporovaly investice do zavlažování s cílem zajistit přínos pro hospodářství a životní prostředí, pokud je zajištěno, že je dané zavlažování udržitelné. Z tohoto důvodu by podpora v každém případě měla být poskytována, pouze pokud je v dané oblasti zaveden plán povodí, jak vyžaduje rámcová směrnice o vodě, a je-li zavedeno měření vody na úrovni investic nebo je jako součást dané investice zaváděno. Investice do vylepšení existujícího zavlažovacího systému nebo zařízení by měly vést k minimálnímu přínosu, pokud jde o hospodárné využívání vody, vyjádřenému jako možná úspora vody. Je-li vodní útvar, na nějž se investice vztahuje, pod tlakem z důvodu množství vody stanoveného analytickým rámcem zavedeným rámcovou směrnicí o vodě, měla by být polovina tohoto přínosu z hlediska hospodárného využívání vody převedena do skutečného snížení spotřeby vody na úrovni podporované investice, aby se zmírnil tlak na daný vodní útvar. Měly by se vymezit určité případy, kdy požadavky možné nebo skutečné úspory vody nemohou být uplatňovány nebo nejsou nutné, včetně požadavků investice do recyklace nebo opětovného využívání vody. Kromě podpory investic do vylepšení existujícího zařízení by měla být stanovena možnost podpory investic z EZFRV do nového zavlažování na základě výsledků environmentální analýzy. Podpora by s určitými výjimkami však neměla být poskytována na nová zavlažování, kde se daný vodní útvar již pod tlakem nachází a poskytování podpory za takových okolností s sebou přináší značené riziko zhoršení stávajících problémů životního prostředí.
- (36) Určitá opatření podle tohoto nařízení související s plochou vyžadují, aby příjemci přijali závazky na nejméně pět let. Je možné, že během tohoto období dojde ke změnám situace podniku nebo příjemce. Proto je nutno stanovit pravidla s cílem určit postup, jenž se v takových případech použije.
- (37) Některá opatření podle tohoto nařízení stanoví jako podmínku pro poskytnutí podpory, aby příjemci přijali závazky nad rámec příslušného základu stanoveného s ohledem na závazné normy nebo požadavky. Vzhledem k tomu, že během doby trvání závazků může dojít ke změnám právních předpisů, které vedou ke změně základu, je v zájmu zajištění dalšího dodržování této podmínky třeba přijmout ustanovení o revizi dotyčných smluv.
- (38) Členské státy by měly stanovit kritéria pro výběr projektů umožňující zajistit co nejlepší možné využití finančních zdrojů pro rozvoj venkova, zaměřit opatření v rámci programů rozvoje venkova v souladu s prioritami Unie v oblasti rozvoje venkova a dále také zajistit rovné zacházení se žadateli. Výjimka z tohoto pravidla by měla být možná pouze pro platby v rámci agroenvironmentálně-klimatických opatření, ekologického zemědělství, soustavy Natura 2000 a rámcové směrnice o vodě, oblastí s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními, služeb v oblasti dobrých životních podmínek zvířat, lesnicko-environmentálních a klimatických služeb a opatření souvisejících s řízením rizik. Při používání kritérií pro výběr by se třeba v souladu se zásadou proporcionality měl zohlednit rozsah operace.
- (39) EZFRV by měl prostřednictvím technické pomoci podporovat činnosti související s prováděním programů rozvoje venkova, včetně nákladů na ochranu symbolů a zkratk souvisejících s unijními režimy jakosti, kdy lze podporu na účast v těchto programech poskytnout podle tohoto nařízení, a nákladů členských států na vymezení oblastí s přírodními omezeními.

- (40) Bylo prokázáno, že propojování vnitrostátních sítí, organizací a správních orgánů činných v různých fázích provádění programů a organizovaných v rámci Evropské sítě pro rozvoj venkova může hrát velmi důležitou úlohu při zlepšování kvality programů rozvoje venkova díky zvyšování zapojení zúčastněných stran do řízení rozvoje venkova a informování širší veřejnosti o jeho přínosech. Mělo by proto být financováno jako součást technické pomoci na úrovni Unie. S cílem zohlednit zvláštní potřeby hodnocení by měla být vytvořena evropská kapacita pro hodnocení rozvoje venkova jako součást Evropské sítě pro rozvoj venkova, která by spojovala všechny zúčastněné subjekty, a tím usnadnila výměnu odborných poznatků v této oblasti.
- (41) K dosažení cílů strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění by mělo přispět EIP v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti. Je důležité, že toto partnerství sdružuje všechny příslušné aktéry na unijní, vnitrostátní i regionální úrovni a členským státům poskytuje nové podněty k racionalizaci, zjednodušení a lepší koordinaci stávajících nástrojů a iniciativ a k jejich případnému doplnění o nová opatření.
- (42) S cílem přispět k dosažení cílů EIP v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti by měla být vytvořena síť EIP, aby bylo možné propojit operační skupiny, poradenské služby a výzkumné pracovníky podílející se na provádění opatření, jež jsou zaměřena na inovace v zemědělství. Tato síť by měla být financována jako součást technické pomoci na úrovni Unie.
- (43) Členské státy by měly část celkové částky každého programu rozvoje venkova, která je vyčleněna na technickou pomoc, vyhradit na financování zřízení a fungování celostátní sítě pro venkov spojující organizace a správní orgány činné v oblasti rozvoje venkova, včetně EIP, s cílem zvýšit jejich účast na provádění programu a zlepšit kvalitu programů rozvoje venkova. Za tímto účelem by celostátní síť pro venkov měly vypracovat a provádět akční plán.
- (44) Programy rozvoje venkova by měly stanovovat inovativní opatření na podporu takového odvětví zemědělství, které účinně využívá zdroje, je produktivní a s nízkými emisemi, s podporou EIP pro zemědělskou produktivitu a udržitelnost. Cílem EIP by měla být podpora rychlejšího a širšího zavádění inovativních řešení do praxe. EIP by mělo vytvořit přidanou hodnotu tím, že zvýší využívání a účinnost nástrojů souvisejících s inovacemi a posílí synergie mezi těmito nástroji. EIP by mělo odstranit nedostatky lepším propojením výzkumu a zemědělského hospodaření v praxi.
- (45) Provádění inovativních projektů v rámci EIP v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti by měly zajišťovat operační skupiny, které spojují zemědělce, uživatele lesů, venkovské komunity, výzkumné pracovníky, nevládní organizace, poradce, podniky a jiné činitele, jichž se týkají inovace v odvětví zemědělství. Je třeba zajistit šíření výsledků v oblasti inovací a výměny poznatků v rámci Unie a se třetími zeměmi, aby výsledky těchto projektů skutečně přinášely prospěch celému odvětví.
- (46) Je třeba přijmout ustanovení o určení celkové výše podpory Unie pro rozvoj venkova na základě tohoto nařízení pro období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020, v souladu s víceletým finančním rámcem pro období 2014 až 2020. Přidělené prostředky by měly být pro účely programování paušálně indexovány.
- (47) S cílem usnadnit správu finančních prostředků EZFRV by měla být stanovena jednotná sazba příspěvku na podporu programů rozvoje venkova z EZFRV ve vztahu k veřejným výdajům v členských státech. Aby se zohlednil zvláštní význam nebo povaha určitých druhů operací, měly by být ve vztahu k nim stanoveny zvláštní sazby příspěvku. Ke zmírnění zvláštních omezení vyplývajících z úrovně rozvoje, odlehlosti a izolovanosti by pro méně rozvinuté regiony, nejvzdálenější regiony uvedené ve Smlouvě o fungování EU a menší ostrovy v Egejském moři, jakož i pro přechodové regiony měly být stanoveny odpovídající sazby příspěvku z EZFRV.
- (48) Členské státy by měly podniknout všechny potřebné kroky s cílem zajistit, aby jejich opatření v oblasti rozvoje venkova byla ověřitelná a kontrolovatelná, včetně zavedení náležitých ustanovení. Za tímto účelem by měly řídicí orgán a platební agentura zajistit posouzení ex ante a zavázat se k posuzování opatření po celou dobu provádění programu. Opatření, která nesplňují tuto podmínku, je třeba upravit.
- (49) Komise a členské státy by měly přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění řádného řízení programů rozvoje venkova. V této souvislosti by Komise měla provádět přiměřené opatření a kontroly a členské státy by měly přijmout opatření, která zaručí řádné fungování jejich systémů řízení.

- (50) Za řízení a provádění každého programu rozvoje venkova by měl odpovídat jediný řídicí orgán. Jeho povinnosti by měly být stanoveny v tomto nařízení. Řídicí orgán by měl mít možnost přenést část svých povinností a ponechat si odpovědnost za účinnost a správnost řízení. Pokud program rozvoje venkova obsahuje tematické podprogramy, měl by mít řídicí orgán možnost určit jiný subjekt, který zajistí řízení a provádění daného podprogramu ve vztahu k přiděleným finančním prostředkům, jež byly pro tento podprogram určeny v programu, a současně zajistit řádné finanční řízení daných podprogramů. Zajišťuje-li členský stát řízení více než jednoho programu, je možné v zájmu soudržnosti zřídit koordinující subjekt.
- (51) V rámci každého programu rozvoje venkova by mělo být pravidelně sledováno provádění programu a pokrok, jehož bylo dosaženo s ohledem na stanovené cíle programu. Jelikož prokázání a zlepšení dopadu a účinnosti opatření v rámci EZFRV závisí rovněž na vhodném hodnocení ve fázích přípravy, provádění a dokončení programu, měly by Komise a členské státy společně zavést systém monitorování a hodnocení za účelem prokázání pokroku a posouzení dopadů a účinnosti provádění politiky rozvoje venkova.
- (52) Součástí tohoto systému monitorování a hodnocení by měl být soubor společných ukazatelů, aby se umožnilo shromažďování údajů na úrovni Unie. Hlavní informace o provádění programů rozvoje venkova by měly být zaznamenávány a uchovávány elektronicky, aby se usnadnilo shromažďování údajů. Od příjemců by se proto mělo vyžadovat poskytování minimálních nezbytných informací, které jsou zapotřebí pro monitorování a hodnocení.
- (53) Za monitorování programu by měly odpovídat společně řídicí orgán a monitorovací výbor zřízený za tímto účelem. Monitorovací výbor by měl být odpovědný za monitorování účinnosti provádění programu. Za tímto účelem je třeba stanovit jeho povinnosti.
- (54) Monitorování programu by mělo zahrnovat vypracování výroční zprávy o provádění, která bude zasílána Komisi.
- (55) Aby se zvýšily jeho kvality a prokázaly se jeho výsledky, měl by být každý program rozvoje venkova předmětem hodnocení.
- (56) Na podporu pro opatření v oblasti rozvoje venkova podle tohoto nařízení by se měly vztahovat články 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování EU. Vzhledem ke specifickým vlastnostem zemědělského odvětví by se však uvedená ustanovení Smlouvy o fungování EU neměla vztahovat na opatření v oblasti rozvoje venkova, která se týkají operací spadajících do oblasti působnosti článku 42 Smlouvy o fungování EU a která jsou prováděna podle tohoto nařízení a v souladu s ním, nebo na platby prováděné členskými státy a určené na doplňkové vnitrostátní financování operací v oblasti rozvoje venkova, pro které se poskytuje podpora Unie a které spadají do oblasti působnosti článku 42 Smlouvy o fungování EU.
- (57) V zájmu zajištění souladu s opatřeními v oblasti rozvoje venkova, která jsou způsobilá pro podporu Unie, a zjednodušení postupů by platby členských států, jež jsou určeny na doplňkové vnitrostátní financování operací v oblasti rozvoje venkova, pro něž byla poskytnuta podpora Unie, a které spadají do oblasti působnosti článku 42 Smlouvy o fungování EU, měly být navíc zahrnuty do programu rozvoje venkova pro posouzení a schválení v souladu s ustanoveními tohoto nařízení. S cílem zajistit, aby doplňkové vnitrostátní financování nebylo poskytnuto, pokud nebylo schváleno Komisí, mělo by být pro dotyčný členský stát vyloučeno, aby začal provádět navrhované doplňkové financování pro rozvoj venkova dříve, než bude schváleno. Platby prováděné členskými státy a určené na poskytování doplňkového vnitrostátního financování operací v oblasti rozvoje venkova, na které se poskytuje podpora Unie a které spadají mimo oblast působnosti článku 42 Smlouvy o fungování EU, by měly být oznámeny Komisi podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, pokud nespádají do oblasti působnosti nařízení přijatého podle nařízení Rady 994/98 ⁽¹⁾, a pro členské státy by mělo být vyloučeno, aby je poskytly, dokud tento postup pro oznamování neobdrží konečné schválení ze strany Komise.
- (58) Za účelem zajištění účinné a bezpečné výměny údajů společného zájmu i k zaznamenávání, uchovávání a spravování hlavních informací a podávání zpráv o monitorování a hodnocení, je třeba vytvořit elektronický informační systém.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1).

- (59) Mělo by se použít právo Unie týkající se ochrany osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a předpisy o volném pohybu těchto údajů, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾.
- (60) Za účelem doplnění nebo pozměnění některých nepodstatných prvků tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (61) Toto přenesení pravomoci by mělo zahrnovat podmínky, za nichž je právnická osoba považována za mladého zemědělce, a stanovení odkladu pro získání dovedností, dobu trvání a obsah programu výměn pracovníků zemědělských a lesnických podniků a návštěv zemědělských a lesnických podniků. Rovněž by měla zahrnovat: zvláštní režimy Unie podle čl. 17 odst. 1 písm. a) a charakteristiky seskupení producentů a druhů činností, které podle čl. 17 odst. 2 mohou získat podporu, jakož i stanovení podmínek s cílem zabránit narušení hospodářské soutěže, zabránit diskriminaci vůči produktům a vyloučit obchodní značky z podpory.
- (62) Mimoto by toto přenesení pravomoci mělo zahrnovat: minimální obsah podnikatelských plánů a kritéria, jež členské státy použijí ke stanovení prahových hodnot uvedených v čl. 19 odst. 4; vymezení minimálních environmentálních požadavků na zalesňování a zakládání lesů; podmínky vztahující se na agroenvironmentálně-klimatické závazky týkající se extenzifikace chovu hospodářských zvířat, místních plemen, jejichž chov je ohrožen, nebo ochrany genetických zdrojů rostlin ohrožených genetickou erozí, jakož i vymezení operací způsobitelných pro zachování a udržitelné využívání a rozvoj genetických zdrojů. Mělo by rovněž zahrnovat: metodu výpočtu, kterou je třeba používat s cílem zamezit dvojímu financování postupů uvedených v článku 43 nařízení (EU) č. 1307/2013 v případě agroenvironmentálně-klimatických opatření, ekologické zemědělství, opatření podle Naturity 2000 a opatření podle rámcové směrnice o vodě; vymezení oblastí, v nichž závazky týkající se dobrých životních podmínek zvířat zajistí vyšší úroveň produkčních metod; druhy operací způsobitelné pro podporu za účelem ochrany a podpory lesních genetických zdrojů, upřesnění charakteristik pilotních projektů, klastrů, sítí, krátkých dodavatelských řetězců a místních trhů, jež budou způsobitelné pro podporu v rámci opatření spolupráce, jakož i podmínky pro poskytování podpory druhům operací uvedených v daném opatření.
- (63) Kromě toho by mělo přenesení pravomoci zahrnovat: minimální a maximální dobu trvání komerčních půjček pro vzájemné fondy v rámci opatření k řízení rizik podle tohoto nařízení; podmínky, za nichž lze náklady spojené s leasingovými smlouvami nebo použitým zařízením považovat za způsobitelné investiční výdaje, jakož i vymezení typů infrastruktury pro energii z obnovitelných zdrojů způsobitelných pro investice; podmínky vztahující se na změnu nebo úpravu závazků v rámci opatření uvedených v článcích 28, 29, 33 a 34, jakož i vymezení jiných situací, v nichž nebude vyžadováno vrácení podpory. Dále by mělo zahrnovat: přezkum stropů uvedených v příloze I, podmínky, za nichž může být podpora, kterou Komise schválila podle nařízení (ES) č. 1698/2005, začleněna do podpory poskytované podle tohoto nařízení, včetně technické pomoci a hodnocení ex post, aby se usnadnil bezproblémový přechod ze systému stanoveného nařízením (ES) č. 1698/2005 na systém stanovený tímto nařízením. S cílem zohlednit smlouvu o přistoupení Chorvatské republiky by se tyto akty, bude-li to nutné, měly v případě Chorvatska rovněž vztahovat na přechod z podpory pro rozvoj venkova podle nařízení Rady (ES) č. 1085/2006 ⁽³⁾.
- (64) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o obsah programů rozvoje venkova a celostátních rámců, schvalování těchto programů a jejich změn, postupy a harmonogramy pro schvalování programů, postupy a harmonogramy pro schvalování změn programů a celostátních rámců, včetně jejich vstupu v platnost a četnosti předkládání, pravidla pro platební metody v souvislosti s náklady účastníků na předávání poznatků a informační akce, zvláštní podmínky pro provádění opatření v oblasti rozvoje venkova, strukturu a fungování sítí zřízených tímto nařízením, požadavky týkající se informování a propagace, přijetí systému monitorování a hodnocení, pravidla pro

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1085/2006 ze dne 17. července 2006, kterým se zřizuje nástroj předvstupní pomoci (NPP) (Úř. věst. L 170, 29.6.2007, s. 1).

provoz informačního systému a pravidla týkající se předkládání výročních zpráv o provádění. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.

- (65) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován a dne 14. prosince 2011 vydal stanovisko ⁽²⁾.
- (66) Z důvodu naléhavosti přípravy hladkého provádění zamýšlených opatření by toto nařízení mělo vstoupit v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (67) Nový režim podpory stanovený tímto nařízením nahrazuje režim podpory zavedený nařízením (ES) č. 1698/2005. Nařízení (ES) č. 1698/2005 by proto mělo být zrušeno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

CÍLE A STRATEGIE

KAPITOLA I

Předmět a definice

Článek 1

Předmět

1. Toto nařízení stanoví obecná pravidla týkající se podpory poskytované Unií na rozvoj venkova, která je financována z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) zřízeného (EU) č. 1306/2013. Stanoví cíle, k nimž má politika rozvoje venkova přispívat, a příslušné priority Unie v oblasti rozvoje venkova. Vymezuje strategický kontext politiky rozvoje venkova a vymezuje opatření, která mají být přijata k provádění politiky rozvoje venkova. Dále stanoví pravidla pro programování, vytváření sítí, řízení, monitorování a hodnocení na základě pravomocí sdílených členskými státy a Komisí a pravidla pro zajištění koordinace EZFRV s jinými nástroji Unie.

2. Toto nařízení doplňuje ustanovení části II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Úř. věst. C 35, 9.2.2012 s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006. (Viz strana 549 v tomto čísle Úředního věstníku).

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí definice „programu“, „operace“, „příjemce“, „strategie místního rozvoje se zapojením místních komunit“, „veřejných výdajů“, „MSP“, „dokončené operace“ a „finančních nástrojů“ stanovené nebo uvedené v článku 2 a „méně rozvinutých regionů“ a „přechodových regionů“ stanovené v čl. 90 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 1303/2013.

Dále se rozumí:

- a) „programováním“ proces organizace, přijímání rozhodnutí a přidělování finančních zdrojů v několika fázích, se zapojením partnerů, určený k víceletému provádění společné akce Unie a členských států za účelem dosažení priorit Unie v oblasti rozvoje venkova;
- b) „regionem“ územní jednotka odpovídající úrovni 1 nebo 2 klasifikace územních statistických jednotek (úroveň NUTS 1 a 2) ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ⁽⁴⁾;
- c) „opatřením“ soubor operací přispívajících k jedné či více prioritám Unie v oblasti rozvoje venkova;
- d) „mírou podpory“ míra veřejného příspěvku na operaci;
- e) „transakčními náklady“ dodatečné náklady spojené s plněním závazku, které však nelze přímo přičíst jeho provádění nebo které nejsou zahrnuty do nákladů nebo ušlých příjmů, jež se kompenzují přímo a jež lze vypočítat na základě standardních nákladů;
- f) „zemědělskou plochou“ jakákoli plocha orné půdy, trvalých travních porostů a stálých pastvin nebo trvalých kultur, jak jsou definovány v článku 4 nařízení (EU) č. 1307/2013;
- g) „hospodářskými ztrátami“ jakékoli dodatečné náklady vzniklé zemědělci v důsledku mimořádných opatření, která přijal s cílem snížit dodávky na daný trh, nebo jakákoli značná ztráta produkce;
- h) „nepříznivým klimatickým jevem“ povětrnostní podmínky jako mraz, bouře a krupobití, námraza, silný déšť nebo velké sucho, které jsou srovnatelné s přírodní katastrofou;

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS)(Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1).

- i) „nákazami zvířat“ nákazy uvedené na seznamu nálezů zvířat, který vypracovala Světová organizace pro zdraví zvířat, nebo na seznamu v příloze rozhodnutí Rady 2009/470/ES⁽¹⁾;
- j) „ekologickou havárií“ zvláštní výskyt znečištění, kontaminace nebo snížení kvality životního prostředí, který souvisí s konkrétní událostí a omezeného zeměpisného rozsahu, ale nezahrnuje obecná environmentální rizika, jako je změna klimatu nebo znečištění ovzduší, která nejsou spojena s konkrétní událostí;
- k) „přírodní katastrofou“ přirozeně se vyskytující událost biotické či abiotické povahy, která vede k významnému narušení systémů zemědělské produkce nebo lesních struktur a ve svém důsledku případně způsobuje významné hospodářské škody v odvětví zemědělství nebo lesnictví;
- l) „katastrofickou událostí“ nepředvídaná událost biotické či abiotické povahy způsobená člověkem, která vede k významnému narušení systémů zemědělské produkce nebo lesních struktur a ve svém důsledku způsobuje významné hospodářské škody v odvětví zemědělství nebo lesnictví;
- m) „krátkým dodavatelským řetězcem“ dodavatelský řetězec zahrnující omezený počet hospodářských subjektů, které se zavázaly ke spolupráci, místnímu hospodářskému rozvoji a úzkým zeměpisným a společenským vazbám mezi producenty, zpracovateli a spotřebiteli;
- n) „mladým zemědělcem“ osoba, které v době podání žádosti není více než 40 let, má odpovídající profesní dovednosti a způsobilost a poprvé začíná působit v zemědělském podniku ve funkci vedoucího tohoto podniku;
- o) „tematickými cíli“ tematické cíle vymezené v článku 9 nařízení (EU) č. 1303/2013 nařízení o společných ustanoveních;
- p) „společným strategickým rámcem“ společný strategický rámec uvedený v článku 10 nařízení (EU) č. 1303/2013;
- q) „klastrem“ uskupení nezávislých podniků, včetně začínajících, malých, středních a velkých podniků, jakož i poradenských subjektů nebo výzkumných organizací – navržené k podněcování ekonomické/inovační činnosti podporou intenzivních interakcí, sdílením zařízení a výměnou znalostí a odborných vědomostí, jakož i efektivním přispíváním k předávání poznatků, vytváření sítí a šíření informací mezi podniky v rámci klastru;
- r) „lesem“ pozemek o rozloze větší než půl hektaru se stromy vyššími než pět metrů a zápojem koruny tvořícím více než

10 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů *in situ*, přičemž nezahrnuje pozemky, u nichž převažuje zemědělské nebo městské využití, s výhradou odstavce 2.

2. Členský stát nebo region si může na základě stávajícího vnitrostátního práva nebo inventárního systému zvolit uplatňování jiné definice pojmu les, než je definice podle odst. 1 písm. r). Členské státy nebo regiony uvedou toto vymezení v programu rozvoje venkova.

3. Pro zajištění soudržného přístupu při zacházení s příjmy a s ohledem na potřebu určitého období pro přizpůsobení, pokud jde o definici mladého zemědělce stanovenou v odst. 1 písm. n), je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, pokud jde o podmínky, za nichž lze právní osobu považovat za „mladého zemědělce“, a pokud jde o stanovení odkladu pro získání profesních dovedností.

KAPITOLA II

Úkoly, cíle a priority

Článek 3

Úkoly

EZFRV přispívá ke strategii Evropa 2020 podporou udržitelného rozvoje venkova v Unii způsobem, který doplňuje ostatní nástroje v rámci SZP, politiky soudržnosti a společné rybářské politiky. Přispívá k rozvoji odvětví zemědělství v Unii, které je územně a environmentálně vyváženější, šetrnější a odolnější vůči klimatu, konkurenceschopnější a inovativnější. Přispívá také k rozvoji venkovských území.

Článek 4

Cíle

V celkovém rámci SZP přispívá podpora pro rozvoj venkova, včetně podpory pro činnosti v oblasti potravinářského a nepotravinářského odvětví a lesnictví, k dosažení těchto cílů:

- a) podpora konkurenceschopnosti zemědělství;
- b) zajištění udržitelného hospodaření s přírodními zdroji a opatření v oblasti klimatu;
- c) dosažení vyváženého územního rozvoje venkovských hospodářství a komunit, včetně vytváření a udržení pracovních míst.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2009/470/ES ze dne 25. května 2009 o některých výdajích ve veterinární oblasti (Úř. věst. L 155, 18.6.2009, s. 30).

Článek 5

Priority Unie v oblasti rozvoje venkova

K dosažení cílů rozvoje venkova, které přispívají ke strategii Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný rozvoj podporující začlenění, dochází prostřednictvím následujících šesti priorit Unie v oblasti rozvoje venkova, které odrážejí příslušné tematické cíle společného strategického rámce:

- 1) podpora předávání poznatků a inovací v zemědělství, lesnictví a ve venkovských oblastech se zaměřením na tyto oblasti:
 - a) podpora inovací, spolupráce a rozvoje znalostní základny ve venkovských oblastech;
 - b) posílení vazeb mezi zemědělstvím, produkcí potravin a lesnictvím a výzkumem a inovacemi, mimo jiné za účelem zlepšeného řízení v oblasti životního prostředí a environmentálního profilu;
 - c) podpora celoživotního vzdělávání a odborné přípravy v odvětvích zemědělství a lesnictví.
- 2) zvýšení životaschopnosti zemědělských podniků a konkurenceschopnosti všech druhů zemědělské činnosti ve všech regionech a podpora inovativních zemědělských technologií a udržitelného obhospodařování lesů se zaměřením na tyto oblasti:
 - a) zlepšení hospodářské výkonnosti všech zemědělských podniků a usnadnění jejich restrukturalizace a modernizace, zejména za účelem zvýšení míry účasti na trhu a orientace na trh, jakož i diverzifikace zemědělských činností;
 - b) usnadnění vstupu dostatečně kvalifikovaných zemědělců do odvětví zemědělství, a zejména generační obnovy v tomto odvětví.
- 3) podpora organizace potravinového řetězce, včetně zpracovávání zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, dobrých životních podmínek zvířat a řízení rizik v zemědělství se zaměřením na tyto oblasti:
 - a) zlepšení konkurenceschopnosti prvovýrobců jejich lepším začleněním do zemědělsko-potravinářského řetězce prostřednictvím programů jakosti, přidáváním hodnoty zemědělských produktů, a podporou místních trhů a krátkých dodavatelských řetězců, seskupení a organizací producentů a mezioborových organizací;
 - b) podporu předcházení a řízení rizik v zemědělských podnicích.
- 4) obnova, zachování a zlepšení ekosystémů souvisejících se zemědělstvím a lesnictvím se zaměřením na tyto oblasti:
 - a) obnova, zachování a zvýšení biologické rozmanitosti (včetně oblastí sítě Natura 2000, v oblastech s přírodními či jinými zvláštními omezeními), zemědělství vysoké přírodní hodnoty a stavu evropské krajiny;
 - b) lepší hospodaření s vodou, včetně nakládání s hnojivem a pesticidy;
 - c) předcházení erozi půdy a lepší hospodaření s půdou.
- 5) podpora účinného využívání zdrojů a podpora přechodu na nízkouhlíkovou ekonomiku v odvětvích zemědělství, potravinářství a lesnictví, která je odolná vůči klimatu, se zaměřením na tyto oblasti:
 - a) efektivnější využívání vody v zemědělství;
 - b) efektivnější využívání energie v zemědělství a při zpracování potravin;
 - c) usnadnění dodávek a využívání energie z obnovitelných zdrojů, vedlejších produktů, odpadů a reziduí a z jiných nepotravinářských surovin pro účely biologického hospodářství;
 - d) snižování emisí skleníkových plynů a amoniaku ze zemědělství;
 - e) podporu ukládání a pohlcování uhlíku v zemědělství a lesnictví;
- 6) podpora sociálního začleňování, snižování chudoby a hospodářského rozvoje ve venkovských oblastech se zaměřením na tyto oblasti:
 - a) usnadnění diverzifikace, vytváření a rozvoje malých podniků, jakož i pracovních míst;
 - b) posílení místního rozvoje ve venkovských oblastech;
 - c) zlepšení dostupnosti, využívání a kvality informačních a komunikačních technologií (IKT) ve venkovských oblastech.

Všechny tyto priority přispívají k průřezovým cílům spočívajícím v inovacích, životním prostředí a zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně. Programy mohou být zaměřeny na méně než šest priorit, je-li to odůvodněno na základě analýzy situace z hlediska silných a slabých stránek, příležitostí a hrozeb (analýza SWOT) a hodnocení ex ante. Každý program se zaměří alespoň na čtyři priority. Předkládá-li členský stát celostátní program a soubor regionálních programů, může být celostátní program zaměřen na méně než čtyři priority.

V zájmu naplňování některé z priorit lze do programů zahrnout i jiné prioritní oblasti, je-li to odůvodněné a měřitelné.

HLAVA II

PROGRAMOVÁNÍ

KAPITOLA I

Obsah programování

Článek 6

Programy pro rozvoj venkova

1. V členských státech působí EZFRV prostřednictvím programů rozvoje venkova. Tyto programy provádějí strategii ke splnění priorit Unie v oblasti rozvoje venkova prostřednictvím souboru opatření vymezených v hlavě III. Podpora z EZFRV se žádá pro dosažení cílů rozvoje venkova, kterých je dosahováno prostřednictvím priorit Unie.

2. Členský stát může předložit buď jeden program pro celé své území, nebo soubor regionálních programů. V řádně odůvodněných případech může případně předložit celostátní program i soubor regionálních programů. Pokud členský stát předloží celostátní program a soubor regionálních programů, naplánují se opatření a druhy operací buď na vnitrostátní úrovni, nebo na regionální úrovni, přičemž se zajistí soulad mezi strategiemi celostátního programu a regionálních programů.

3. Členské státy, které mají regionální programy, mohou předložit ke schválení podle čl. 10 odst. 2 rovněž celostátní rámec obsahující prvky společné pro tyto programy bez zvláštních rozpočtových přidělů.

Celostátní rámce členských států s regionálními programy mohou rovněž obsahovat tabulku, v níž je podle regionů a jednotlivých let shrnut celkový příspěvek EZFRV danému členskému státu za celé programové období.

Článek 7

Tematické podprogramy

1. S cílem přispět k dosažení priorit Unie v oblasti rozvoje venkova mohou členské státy do svých programů rozvoje

venkova začlenit tematické podprogramy, které se zabývají zvláštními potřebami. Tyto tematické podprogramy se mohou vztahovat mimo jiné na:

- a) mladé zemědělce;
- b) malé zemědělské podniky uvedené v čl. 19 odst. 2 třetím pododstavci;
- c) horské oblasti uvedené v čl. 32 odst. 2;
- d) krátké dodavatelské řetězce;
- e) ženy ve venkovských oblastech;
- f) zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně a na biologickou rozmanitost.

Orientační seznam opatření a druhů operací, jež mají pro jednotlivé tematické podprogramy obzvláštní význam, je uveden v příloze IV.

2. Tematické podprogramy se mohou zabývat rovněž zvláštními potřebami týkajícími se restrukturalizace zemědělských odvětví s významným dopadem na rozvoj konkrétní venkovské oblasti.

3. U operací podporovaných v rámci tematických podprogramů týkajících se malých zemědělských podniků a krátkých dodavatelských řetězců, zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně a biologické rozmanitosti se mohou míry podpory stanovené v příloze II zvýšit o 10 dodatečných procentních bodů. V případě mladých zemědělců a horských oblastí se mohou maximální míry podpory zvýšit v souladu s přílohou II. Maximální společná míra podpory však nesmí překročit 90 %.

Článek 8

Obsah programů rozvoje venkova

1. Kromě prvků uvedených v článku 27 nařízení (EU) č. 1303/2013 každý program rozvoje venkova obsahuje:

- a) hodnocení ex ante podle článku 55 nařízení (EU) č. 1303/2013;
- b) analýzu SWOT situace a určení potřeb, jimiž je nutno se zabývat v zeměpisné oblasti, na niž se daný program vztahuje.

Analýza je strukturována podle priorit Unie v oblasti rozvoje venkova. Konkrétní potřeby týkající se životního prostředí, zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně a inovací se posuzují ve světle všech priorit Unie v oblasti rozvoje venkova s cílem určit příslušné reakce v těchto třech oblastech na úrovni jednotlivých priorit;

c) popis strategie, který prokazuje, že:

- i) pro jednotlivé prioritní oblasti Unie pro rozvoj venkova stanovené v programu, jsou na základě společných ukazatelů uvedených v článku 69 a případně na základě konkrétních ukazatelů pro daný program stanoveny vhodné cíle,
 - ii) pro jednotlivé prioritní oblasti Unie pro rozvoj venkova stanovené v programu, jsou zvoleny vhodné kombinace opatření, na základě průkazné intervenční logiky podložené hodnocením ex ante podle písmene a) a analýzou podle písmene b),
 - iii) přidělení finančních prostředků na opatření programu je odůvodněné a přiměřené vzhledem k dosažení stanovených cílů,
 - iv) jsou zohledněny zvláštní potřeby spojené se specifickými podmínkami na regionální či subregionální úrovni, jimiž se konkrétně zabývají náležitě navržené kombinace opatření či tematických podprogramů,
 - v) do programu je začleněn vhodný přístup k inovacím v zájmu dosažení priorit Unie v oblasti rozvoje venkova, včetně EIP v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti, k životnímu prostředí, včetně specifických potřeb oblastí sítě Natura 2000, a ke zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně,
 - vi) byla přijata opatření k zajištění dostupnosti dostatečných kapacit v oblasti poradenství týkajícího se regulačních požadavků a opatření souvisejících s inovacemi;
- d) pro každou z předběžných podmínek stanovených v souladu s článkem 17 a přílohou XI částí 2 nařízení (EU) č. 1303/2013 v případě obecných předběžných podmínek a v souladu s přílohou V tohoto nařízení posouzení toho, která z předběžných podmínek se vztahuje na daný program a které z těchto podmínek jsou splněny v den předložení dohody o partnerství a programu. Nejsou-li příslušné předběžné podmínky splněny, program obsahuje popis kroků, které je třeba učinit, odpovědné orgány a časový harmonogram těchto kroků v souladu se souhrnem předloženým v dohodě o partnerství;
- e) popis výkonnostního rámce stanoveného pro účely článku 21 nařízení (EU) č. 1303/2013;
- f) popis každého zvoleného opatření;
- g) hodnocení uvedené v článku 56 nařízení (EU) č. 1303/2013; Členské státy poskytnou dostatečné zdroje umožňující řešit potřeby, které byly zjištěny, a zajistit řádné monitorování a hodnocení;
- h) finanční plán obsahující:

- i) tabulku uvádějící v souladu s čl. 58 odst. 4 celkový příspěvek z EZFRV plánovaný na každý rok. V případě potřeby jsou v této tabulce v rámci celkového příspěvku z EZFRV zvlášť uvedeny prostředky poskytované méně rozvinutým regionům a finanční prostředky převedené do EZFRV při použití čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 1307/2013. Plánovaný roční příspěvek z EZFRV musí být v souladu s víceletým finančním rámcem,
 - ii) tabulku uvádějící pro každé opatření, pro každý druh operace se zvláštní výší příspěvku z EZFRV a pro technickou pomoc celkový plánovaný příspěvek Unie a příslušnou výši příspěvku z EZFRV. V případě potřeby je v této tabulce zvlášť uvedena rovněž výše příspěvku z EZFRV pro méně rozvinuté regiony a pro ostatní regiony;
 - i) plán ukazatelů rozdělený na prioritní oblasti, který zahrnuje cíle uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. c) bodu i) a plánované výstupy a plánované výdaje každého opatření pro rozvoj venkova zvoleného v souvislosti s odpovídající prioritní oblastí;
 - j) případně tabulku s doplňkovým financováním poskytnutým členskými státy na každé opatření v souladu s článkem 82;
 - k) případně seznam režimů podpory spadajících do oblasti působnosti čl. 81 odst. 1, které se použijí při provádění programů;
 - l) informace o doplňkovosti programů rozvoje venkova s opatřeními financovanými ostatními nástroji v oblasti společné zemědělské politiky a z evropských strukturálních a investičních fondů;
- m) opatření k provádění programu, včetně:
- i) určení všech orgánů stanovených v čl. 65 odst. 2 členským státem a pro informaci souhrnný popis struktury řízení a kontroly,
 - ii) popisu postupů monitorování a hodnocení, jakož i složení monitorovacího výboru,
 - iii) ustanovení k zajištění propagace programu, včetně propagace prostřednictvím celostátní sítě pro venkov uvedené v článku 54,
 - iv) popisu přístupu, který stanoví zásady, pokud jde o určení kritérií pro výběr operací a strategií místního rozvoje, a který zohledňuje příslušné cíle. V této souvislosti mohou členské státy umožnit, aby byla přednost dána MSP, jejichž činnost je spojena s odvětvím zemědělství a lesnictví,

- v) v souvislosti s místním rozvojem případně včetně popisu mechanismů k zajištění soudržnosti mezi činnostmi plánovanými v rámci strategií místního rozvoje, opatřením pro spolupráci podle článku 35 a opatřením pro základní služby a obnovu vesnic ve venkovských oblastech podle článku 20, včetně vazeb mezi městem a venkovem;
- n) opatření přijatá za účelem zapojení partnerů podle článku 5 nařízení (EU) č. 1303/2013 a shrnutí výsledků konzultace s partnery;
- o) případně strukturu celostátní sítě pro venkov podle čl. 54 odst. 3 a ustanovení týkající se jejího řízení, která představují základ pro roční akční plány této sítě.
2. Obsahuje-li program rozvoje venkova tematické podprogramy, každý podprogram zahrnuje:
- a) zvláštní analýzu situace na základě metody SWOT a určení potřeb, jimiž se má daný podprogram zabývat;
- b) zvláštní cíle na úrovni podprogramu a výběr opatření na základě důkladného stanovení intervenční logiky každého podprogramu, včetně posouzení očekávaného příspěvu zvolených opatření k dosažení cílů;
- c) samostatný zvláštní plán ukazatelů s plánovanými výstupy a plánovanými výdaji každého opatření pro rozvoj venkova zvoleného v souvislosti s odpovídající prioritní oblastí.

3. Komise přijme prováděcí akty stanovující pravidla pro předkládání prvků popsanych v odstavcích 1 a 2 v programech rozvoje venkova a pravidla pro obsah celostátních rámců uvedených v čl. 6 odst. 3. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 84.

KAPITOLA II

Příprava, schvalování a změna programů rozvoje venkova

Článek 9

Předběžné podmínky

Kromě obecných předběžných podmínek uvedených v příloze XI části II nařízení (EU) č. 1303/2013 se na programování EZFRV použijí i předběžné podmínky uvedené v příloze V tohoto nařízení, jsou-li vhodné a použitelné na konkrétní cíle sledované v rámci priorit programu.

Článek 10

Schvalování programů rozvoje venkova

1. Členské státy předloží Komisi u každého programu rozvoje venkova návrh, jenž obsahuje informace uvedené v článku 8.
2. Programy rozvoje venkova schvaluje Komise prostřednictvím prováděcího aktu.

Článek 11

Změna programů rozvoje venkova

Žádosti členských států o změnu programů se schvalují podle těchto postupů:

- a) Komise prostřednictvím prováděcích aktů rozhodne o žádostech o změnu programu, které se týkají:
- i) změny ve strategii programu v důsledku více než 50 % změny jakéhokoli kvantifikovaného cíle souvisejícího s prioritní oblastí,
 - ii) změny míry příspěvku z EZFRV u jednoho či více opatření,
 - iii) změny celého příspěvku Unie nebo jeho ročního rozdělení na úrovni programu,
- b) Ve všech ostatních případech Komise prostřednictvím prováděcích aktů žádosti o změnu programu schválí. Zejména se jedná o:
- i) zavedení nebo zrušení opatření či některých druhů operací,
 - ii) změny v popisu opatření, včetně změn podmínek způsobilosti,
 - iii) převod finančních prostředků mezi jednotlivými opatřeními prováděnými s různou mírou příspěvku z EZFRV;

Pro účely písm. b) bodů i) a ii) a písm. b) bodu iii), pokud se převod prostředků týká méně než 20 % přidělu na určité opatření a méně než 5 % celkového příspěvku z EZFRV pro daný program, se však schválení považuje za udělené, pokud Komise nepřijme rozhodnutí ohledně žádosti po uplynutí 42 pracovních dnů od jejího obdržení. Tato doba nezahrnuje období, které začíná dnem následujícím po dni, kdy Komise zaslala členskému státu své připomínky, a končí dnem, kdy tento členský stát na uvedené připomínky odpověděl.

- c) V případě úprav čistě administrativní nebo redakční povahy, jimiž není dotčeno provádění politiky ani opatření, se schválení Komise nepožaduje. Členské státy o těchto změnách uvědomí Komisi.

Článek 12

Pravidla týkající se postupů a harmonogramů

Komise přijme prováděcí akty stanovující pravidla pro postupy a harmonogramy pro:

- a) schvalování programů rozvoje venkova a celostátních rámců;
- b) předkládání a schvalování návrhů na změny programů rozvoje venkova a na změny celostátních rámců, včetně jejich vstupu v platnost a četnosti jejich předkládání v průběhu programového období.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 84.

HLAVA III

PODPORA ROZVOJE VENKOVA

KAPITOLA I

Opatření

Článek 13

Opatření

Každé opatření pro rozvoj venkova je naplánováno tak, aby konkrétně přispělo ke splnění jedné či více priorit Unie v oblasti rozvoje venkova. Orientační seznam opatření, jež jsou zvláště důležitá pro priority Unie, je stanoven v příloze VI.

Článek 14

Předávání znalostí a informační akce

1. Podpora v rámci tohoto opatření zahrnuje činnosti v oblasti odborného vzdělávání a získávání dovedností, demonstrační činnosti a informační akce. Činnosti v oblasti odborného vzdělávání a získávání dovedností mohou zahrnovat vzdělávací kurzy, workshopy a odborné vedení.

Podpora může zahrnovat rovněž krátkodobé výměny řídicích pracovníků zemědělských a lesnických podniků, jakož i návštěvy zemědělských a lesnických podniků.

2. Podpora v rámci tohoto opatření je určena pro osoby pracující v odvětvích zemědělství, potravinářství a lesnictví,

uživatelé půdy a jiné hospodářské subjekty, jež jsou malými nebo středními podniky působícími ve venkovských oblastech.

Příjemcem podpory je subjekt zajišťující odborné vzdělávání či jiné předávání znalostí a informační akce.

3. Podpora v rámci tohoto opatření se nevztahuje na vzdělávací kurzy a kurzy odborné přípravy, které tvoří součást běžných vzdělávacích programů nebo systémů středního a vyššího vzdělávání.

Subjekty zajišťující předávání znalostí a informační služby mají k plnění tohoto úkolu příslušné kapacity v podobě kvalifikovaných zaměstnanců a pravidelné odborné přípravy.

4. Způsobilými náklady v rámci tohoto opatření jsou náklady na organizaci a zajištění předávání znalostí nebo informačních akcí. V případě demonstračních projektů může podpora zahrnovat rovněž příslušné investiční náklady. Způsobilé jsou rovněž cestovní výlohy, náklady na ubytování a denní diety vyplácené účastníkům a rovněž náklady na zástup zemědělců. Veškeré náklady podle tohoto odstavce se proplácejí příjemci.

5. S cílem zajistit jasné vymezení programů výměn pracovníků zemědělských a lesnických podniků a návštěv těchto podniků ve vztahu k podobným opatřením v rámci jiných programů Unie je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, pokud jde o dobu trvání a obsah programů výměn pracovníků zemědělských a lesnických podniků a návštěvy zemědělských a lesnických podniků.

6. Komise přijme prováděcí akty stanovující pravidla pro způsoby proplácení nákladů účastníků, včetně využívání poukazů či jiných podobných kuponů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 84.

Článek 15

Poradenské, řídicí a pomocné služby pro zemědělství

1. Podpora v rámci tohoto opatření se poskytuje s cílem:

- a) pomoci zemědělcům, mladým zemědělcům vymezeným v tomto nařízení, držitelům lesů, jiným uživatelům půdy a MSP ve venkovských oblastech využívat poradenské služby ke zlepšení hospodářské a environmentální výkonnosti jejich vlastnictví, podniku nebo investice, stejně jako ke zvýšení šetrnosti a odolnosti jejich vlastnictví, podniku nebo investice vůči klimatu;

b) podporovat zřizování řídicích, pomocných a poradenských služeb pro zemědělství a poradenských služeb pro lesnictví, včetně zemědělského poradenského systému uvedeného v člancích 12 až 14 nařízení (EU) č. 1306/2013;

c) podporovat odbornou přípravu poradců.

2. Příjemcem podpory podle odst. 1 písm. a) a c) je poskytovatel poradenství nebo odborné přípravy. Podpora podle odst. 1 písm. b) se poskytuje orgánu nebo subjektu, který byl vybrán za účelem zřízení řídicích, pomocných a poradenských služeb pro zemědělství nebo poradenských služeb pro lesnictví.

3. Orgány nebo subjekty, které byly vybrány pro poskytování poradenství, mají odpovídající zdroje v podobě pravidelně školených a kvalifikovaných zaměstnanců a zkušeností s poradenstvím a hodnověrností, pokud jde o oblasti, v nichž poskytují poradenství. Příjemci v rámci tohoto opatření se vybírají prostřednictvím výzev k předkládání návrhů. Výběrové řízení se řídí právními předpisy o zadávání veřejných zakázek a je otevřené pro veřejné i soukromé subjekty. Je nezaujaté a vylučuje zájemce ve střetu zájmů.

Při poskytování poradenství jsou dodržovány povinnosti týkající se nezveřejňování informací uvedené v čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 1306/2013.

4. Poradenství poskytované jednotlivým zemědělcům, mladým zemědělcům vymezeným v tomto nařízení a jiným uživatelům půdy je spojeno s nejméně jednou prioritou Unie v oblasti rozvoje venkova a zahrnuje alespoň jeden z těchto prvků:

a) povinnosti na úrovni zemědělských podniků vycházející z povinných požadavků na hospodaření nebo norem dobrého zemědělského a environmentálního stavu stanovených v hlavě VI kapitole I nařízení (EU) č. 1306/2013;

b) případně zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí, jak je stanoveno v hlavě III kapitole 3 nařízení (EU) č. 1307/2013, a udržování zemědělských ploch podle čl. 4 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1307/2013;

c) opatření na úrovni zemědělského podniku stanovená v programech rozvoje venkova, jejichž cílem je modernizace zemědělského podniku, zvyšování konkurenceschopnosti, zapojení dalších odvětví, inovace, orientace na trh, jakož i podpora podnikání;

d) požadavky vymezené členskými státy pro provádění čl. 11 odst. 3 rámcové směrnice o vodě;

e) požadavky vymezené členskými státy pro provádění článku 55 nařízení (ES) č. 1107/2009, zejména dodržování obecných zásad integrované ochrany rostlin podle článku 14 směrnice 2009/128/ES; nebo

f) případně normy bezpečnosti práce nebo bezpečnostní normy související se zemědělským podnikem;

g) konkrétní poradenství pro zemědělce, kteří poprvé zahajují činnost.

Poradenství se může týkat rovněž jiných záležitostí, zejména informací týkajících se zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně, biologické rozmanitosti a ochrany vod podle přílohy I nařízení (EU) č. 1307/2013 nebo záležitostí, které souvisejí s hospodářskou a environmentální výkonností zemědělského podniku, včetně aspektů konkurenceschopnosti. Může zahrnovat rovněž poradenství týkající se vytvoření krátkých dodavatelských řetězců, ekologického zemědělství a zdravotní stránky chovu zvířat.

5. Poradenství pro držitele lesů zahrnuje alespoň příslušné povinnosti podle směrnic 92/43/EHS, 2009/147/ES a rámcové směrnice o vodě. Může zahrnovat rovněž záležitosti spojené s hospodářskou a environmentální výkonností lesnických podniků.

6. Poradenství pro MSP může zahrnovat záležitosti spojené s hospodářskou a environmentální výkonností podniku.

7. V řádně odůvodněných a vhodných případech může být poradenství poskytováno částečně ve skupině s přihlédnutím k situaci jednotlivého uživatele poradenských služeb.

8. Podpora podle odst. 1 písm. a) a c) je omezena maximálními částkami stanovenými v příloze II. Podpora podle odst. 1 písm. b) se postupně snižuje a poskytuje se nejvýše po dobu pěti let od zřízení.

Článek 16

Režimy jakosti zemědělských produktů a potravin

1. Podpora v rámci tohoto opatření zahrnuje novou účast zemědělců a skupin zemědělců:

a) v režimech jakosti zřízených podle těchto nařízení a ustanovení;

- i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ⁽¹⁾,
 - ii) nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ⁽²⁾,
 - iii) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 110/2008 ⁽³⁾,
 - iv) nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 ⁽⁴⁾,
 - v) část II hlava II kapitola I oddíl 2 nařízení Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o víno;
- b) v režimech jakosti, včetně systémů certifikace zemědělských podniků, pro zemědělské produkty, bavlnu nebo potraviny, jež byly členskými státy uznány jako režimy, které splňují tato kritéria:
- i) zvláštnost konečného produktu v rámci těchto režimů je odvozena z jednoznačných povinností, jež mají zaručit jedno z následujících:
 - zvláštní vlastnosti produktu
 - zvláštní metody zemědělského hospodaření nebo výrobní postupy nebo
 - jakost konečného produktu, která významně přesahuje rámec norem pro obchodní komodity týkajících se veřejného zdraví, zdraví zvířat nebo rostlin, dobrých životních podmínek zvířat či ochrany životního prostředí,
 - ii) režim je otevřen všem producentům,
 - iii) režim zahrnuje závazné specifikace produktu, jejichž dodržování ověřují orgány veřejné správy nebo nezávislé kontrolní orgány,
 - iv) režim je transparentní a zajišťuje úplnou výsledovatelnost produktů; nebo

c) v dobrovolných systémech certifikace zemědělských produktů, které byly členskými státy uznány jako systémy, které splňují obecné zásady osvědčených postupů Unie pro dobrovolné systémy certifikace týkající se zemědělských produktů a potravin.

2. Podpora v rámci tohoto opatření může rovněž kryt náklady na informační a propagační činnosti prováděné seskupeními producentů na vnitřním trhu v souvislosti s produkty, na něž se vztahují režimy jakosti podporované podle odstavce 1.

3. Podpora podle odstavce 1 se poskytuje po dobu nejvýše pěti let jako roční pobídková platba, jejíž úroveň se určuje podle úrovně fixních nákladů vyplývajících z účasti v podporovaných režimech.

Pro účely tohoto odstavce se „fixními náklady“ rozumějí náklady související se vstupem do podporovaných režimů jakosti a roční příspěvek na účast v takovém režimu, případně včetně výdajů na kontroly, které jsou nezbytné k ověření dodržování specifikací daného režimu.

Pro účely tohoto článku se „zemědělcem“ rozumí aktivní zemědělec ve smyslu článku 9 nařízení (EU) č. 1307/2013.

4. Podpora je omezena maximální mírou podpory a částkou stanovenou v příloze II.

5. Pro zohlednění nového práva Unie, kterým může být dotčena podpora v rámci tohoto opatření, a v zájmu zajištění soudržnosti s jinými nástroji Unie týkajícími se podpory zemědělských opatření a zabránění narušení hospodářské soutěže je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, pokud jde o zvláštní režimy Unie, na něž se vztahuje odst. 1 písm. a), a charakteristiky seskupení producentů a druhů činností, které podle odstavce 2 mohou získat podporu, jakož i o stanovení podmínek s cílem zabránit diskriminaci určitých produktů a stanovení podmínek, na jejichž základě se mají vyloučit obchodní značky z podpory.

Článek 17

Investice do hmotného majetku

1. Podpora v rámci tohoto opatření zahrnuje hmotné nebo nehmotné investice, které:

- a) zvyšují celkovou výkonnost a udržitelnost zemědělského podniku;
- b) se týkají zpracování, uvádění na trh nebo vývoje zemědělských produktů uvedených v příloze I Smlouvy nebo bavlny, s výjimkou produktů rybolovu, přičemž výstupem procesu produkce může být produkt, na něž se uvedená příloha nevztahuje;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 (Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 ze dne 10. června 1991, kterým se stanoví obecná pravidla pro definici, označování a obchodní úpravu aromatizovaných vín, aromatizovaných, vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů (Úř. věst. L 149, 14.6.1991, s. 1).

c) se týkají infrastruktury související s rozvojem, modernizací nebo přizpůsobením se zemědělství a lesnictví, včetně přístupu k zemědělské a lesní půdě, s pozemkovými úpravami a melioracemi a dodávkami a úsporami energie a vody; nebo

d) jsou neproduktivními investicemi, jež souvisejí s plněním agroenvironmentálně- klimatických cílů v souladu s tímto nařízením, i se stavem ochrany biologické rozmanitosti druhů a přírodních stanovišť, jakož i se zvýšením společenské hodnoty oblasti sítě Natura 2000 nebo jiných systémů vysoké přírodní hodnoty, jež budou vymezeny v programu.

2. Podpora podle odst. 1 písm. a) se poskytuje zemědělcům nebo skupinám zemědělců.

V případě investic na podporu restrukturalizace zemědělských podniků zacílí členské státy podporu na zemědělské podniky na základě analýzy SWOT provedené ve vztahu k prioritě Unie v oblasti rozvoje venkova „zvýšení životaschopnosti zemědělských podniků a konkurenceschopnosti všech druhů zemědělské činnosti ve všech regionech a podpora inovativních zemědělských technologií a udržitelného obhospodařování lesů“.

3. Podpora podle odst. 1 písm. a) a b) je omezena maximálními mírami podpory stanovenými v příloze II. Tyto maximální míry se mohou zvýšit v případě mladých zemědělců, společných investic, včetně investic spojených s fúzí organizací producentů, v případě integrovaných projektů zahrnujících podporu v rámci více než jednoho opatření, investic v oblastech s přírodními a jinými zvláštními omezeními, jež jsou uvedeny v článku 32, investic spojených s činnostmi podle článků 28 a 29 a v případě činností podporovaných v rámci EIP v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti v souladu s mírami podpory stanovenými v příloze II. Aniž by bylo dotčeno výše uvedené, maximální společná míra podpory však nesmí překročit 90 %.

4. Podpora podle odst. 1 písm. c) a d) podléhá mírám podpory stanoveným v příloze II.

5. Mladým zemědělcům, kteří poprvé zakládají zemědělský podnik jako vedoucí tohoto podniku, může být poskytnuta podpora na investice uskutečněné za účelem splnění norem Unie týkajících se zemědělské produkce, včetně bezpečnosti práce. Taková podpora může být poskytována nejvýše po dobu 24 měsíců ode dne založení podniku.

6. V případech, kdy právo Unie ukládá zemědělcům nové požadavky, může být poskytována podpora na investice uskutečněné za účelem splnění těchto požadavků nejvýše po dobu 12 měsíců ode dne, kdy se tyto požadavky stanou pro daný zemědělský podnik povinnými.

Článek 18

Obnova potenciálu zemědělské produkce poškozeného přírodními katastrofami a katastrofickými událostmi a zavedení vhodných preventivních opatření

1. Podpora v rámci tohoto opatření zahrnuje:

a) investice do preventivních opatření, jejichž cílem je zmírnění následků pravděpodobných přírodních katastrof, nepříznivých klimatických jevů a katastrofických událostí;

b) investice do obnovy zemědělské půdy a produkčního potenciálu poškozeného přírodními katastrofami, nepříznivými klimatickými jevy a katastrofickými událostmi.

2. Podpora se poskytuje zemědělcům nebo skupinám zemědělců. Podporu lze poskytnout rovněž veřejným subjektům, je-li prokázána vazba mezi investicemi vynaloženými těmito subjekty a potenciálem zemědělské produkce.

3. Podpora podle odst. 1 písm. b) je podmíněna formálním uznáním ze strany příslušných orgánů veřejné moci v členských státech, že došlo k přírodní katastrofě a že tato katastrofa nebo opatření přijatá v souladu se směnicí Rady 2000/29/ES⁽¹⁾ za účelem eradikace nebo zabránění dalšímu šíření choroby rostlin nebo škůdce zapříčinila zničení nejméně 30 % příslušného zemědělského potenciálu.

4. Podpora v rámci tohoto opatření se neposkytuje k uhrazení ušlých příjmů v důsledku přírodní katastrofy nebo katastrofické události.

Členské státy zajistí, aby se zabránilo nadměrné kompenzaci v důsledku kombinace tohoto opatření s jinými nástroji podpory na úrovni členských států nebo Unie nebo se systémy soukromého pojištění.

5. Podpora podle odst. 1 písm. a) je omezena maximálními mírami podpory stanovenými v příloze II.

Článek 19

Rozvoj zemědělských podniků a podnikatelské činnosti

1. Podpora v rámci tohoto opatření zahrnuje:

a) podporu na zahájení podnikatelské činnosti pro:

i) mladé zemědělce,

ii) nezemědělské činnosti ve venkovských oblastech,

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství (Úř. věst. L 169, 10.7.2000, s. 1).

- iii) rozvoj malých zemědělských podniků;
- b) investice na založení a rozvoj nezemědělských činností;
- c) roční nebo jednorázové platby zemědělcům způsobilým pro režim pro malé zemědělce stanovený hlavou V nařízení (EU) č. 1307/2013 (režim pro malé zemědělce), kteří trvale převedou svůj podnik na jiného zemědělce.
2. Podpora podle odst. 1 písm. a) bodu i) se poskytuje mladým zemědělcům.

Podpora podle odst. 1 písm. a) bodu ii) se poskytuje zemědělcům nebo členům domácnosti zemědělce, kteří diverzifikují svou činnost na činnosti nezemědělské povahy, a mikropodnikům a malým podnikům a fyzickým osobám ve venkovských oblastech.

Podpora podle odst. 1 písm. a) bodu iii) se poskytuje malým zemědělským podnikům vymezeným členskými státy.

Podpora podle odst. 1 písm. b) se poskytuje mikropodnikům a malým podnikům a fyzickým osobám ve venkovských oblastech, jakož i zemědělcům nebo členům domácnosti zemědělce.

Podpora podle odst. 1 písm. c) se poskytuje zemědělcům, kteří jsou v době předložení žádosti o podporu způsobilí pro účast v režimu pro malé zemědělce po dobu alespoň jednoho roku a kteří se zavázají k trvalému převodu celého podniku a odpovídajících platebních nároků na jiného zemědělce. Podpora se vyplácí ode dne převodu do 31. prosince 2020, nebo se ve vztahu k tomuto období vypočítá a vyplácí formou jednorázové platby.

3. Za člena domácnosti zemědělce může být považována jakákoli fyzická nebo právnická osoba nebo skupina fyzických či právnických osob bez ohledu na právní postavení přiznané této skupině a jejím členům podle vnitrostátního práva, s výjimkou zemědělských pracovníků. Považuje-li se za člena domácnosti zemědělce právnická osoba nebo skupina právnických osob, musí tento člen vykonávat v zemědělském podniku zemědělskou činnost v době podání žádosti o podporu.

4. Podpora podle odst. 1 písm. a) je podmíněna předložením podnikatelského plánu. Provádění podnikatelského plánu musí být zahájeno do devíti měsíců ode dne vydání rozhodnutí o poskytnutí podpory.

V případě mladých zemědělců, kterým je vyplácena podpora podle odst. 1 písm. a) bodu i), podnikatelský plán stanoví, že mladý zemědělec splní podmínky podle článku 9 nařízení (EU) č. 1307/2013 týkající se aktivních zemědělců do 18 měsíců od zahájení činnosti.

Členské státy stanoví horní a spodní prahovou hodnotu, která zemědělským podnikům umožňuje přístup k podpoře podle odst. 1 písm. a) bodu i) a iii). Spodní prahová hodnota u podpory podle odst. 1 písm. a) bodu i) je vyšší než horní prahová hodnota u podpory podle odst. 1 písm. a) bodu iii). Podpora je omezena na podniky, které spadají do definice mikropodniků a malých podniků.

5. Podpora podle odst. 1 písm. a) se poskytuje ve formě nejméně dvou splátek během období nejvýše pěti let. Splátky se mohou postupně snižovat. Vyplacení poslední splátky podle odst. 1 písm. a) bodu i) a ii) je podmíněno řádným prováděním podnikatelského plánu.

6. Maximální částka podpory podle odst. 1 písm. a) je stanovena v příloze II. Členské státy určí výši podpory podle odst. 1 písm. a) bodu i) a ii) rovněž s prohlédnutím k sociálně-ekonomické situaci oblasti programu.

7. Podpora podle odst. 1 písm. c) se rovná 120 % roční platby, kterou je příjemce oprávněný obdržet v rámci režimu pro malé zemědělce.

8. S cílem zajistit účinné a účelné využívání prostředků EZFRV je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, které stanoví minimální obsah podnikatelských plánů a kritéria, jež členské státy použijí ke stanovení prahových hodnot uvedených v odstavci 4 tohoto článku.

Článek 20

Základní služby a obnova vesnic ve venkovských oblastech

1. Podpora v rámci tohoto opatření zahrnuje zejména:

- a) vypracování a aktualizaci plánů rozvoje obcí a vesnic ve venkovských oblastech a jejich základních služeb a plánů pro ochranu a správu lokalit sítě Natura 2000 a dalších míst vysoké přírodní hodnoty;
- b) investice do vybudování, zlepšování nebo rozšiřování všech typů drobné infrastruktury, včetně investic do energie z obnovitelných zdrojů a do úspory energie;
- c) infrastrukturu širokopásmového připojení, včetně jejího vybudování, zlepšování a rozšiřování, pasivní infrastrukturu širokopásmového připojení a přístup k širokopásmovému připojení a k řešení v oblasti elektronické veřejné správy;
- d) investice do zřizování, zlepšování nebo rozšiřování místních základních služeb pro venkovské obyvatelstvo, včetně oblasti volného času a kultury, a do související infrastruktury;

- e) investice k veřejnému využití do rekreační infrastruktury, turistických informací a drobné turistické infrastruktury;
- f) studie a investice spojené se zachováním, obnovou a rozvojem kulturního a přírodního dědictví vesnic, venkovské krajiny a míst vysoké přírodní hodnoty, včetně souvisejících sociálně-ekonomických aspektů, jakož i opatření posilujících povědomí o životním prostředí;
- g) investice zaměřené na přemístění činností a rekonstrukci budov či jiných zařízení nacházejících se uvnitř venkovských sídel nebo v jejich blízkosti v zájmu zlepšení kvality života nebo zlepšení životního prostředí daného sídla.

2. Podpora v rámci tohoto opatření se týká pouze drobné infrastruktury, kterou každý členský stát vymezí v programu. Programy rozvoje venkova však mohou v případě investic do širokopásmového připojení a energie z obnovitelných zdrojů stanovit zvláštní odchylky od tohoto pravidla. V tomto případě se stanoví jednoznačná kritéria, která zajistí doplňkovost s podporou poskytovanou na základě jiných nástrojů Unie.

3. Investice podle odstavce 1 jsou způsobilé pro podporu, jsou-li příslušné operace prováděny podle plánů rozvoje obcí a vesnic ve venkovských oblastech a jejich základních služeb, pokud tyto plány existují, a jsou-li v souladu s příslušnou strategií místního rozvoje.

Článek 21

Investice do rozvoje lesních oblastí a zlepšování životaschopnosti lesů

1. Podpora v rámci tohoto opatření se týká:
 - a) zalesňování a zakládání lesů;
 - b) zavádění zemědělsko-lesnických systémů;
 - c) předcházení poškozování lesů lesními požáry, přírodními katastrofami a katastrofickými událostmi, včetně napadení škůdci a vypuknutí choroby a hrozeb souvisejících s klimatem, a obnovy takto poškozených lesů;
 - d) investic ke zvýšení odolnosti a ekologické hodnoty, jakož i potenciálu lesních ekosystémů v oblasti zmírňování změny klimatu;
 - e) investic do lesnických technologií a zpracování lesnických produktů, jejich mobilizace a uvádění na trh.

2. Omezení týkající se vlastnictví lesů podle článků 22 až 26 se nevztahují na tropické či subtropické lesy a zalesněné oblasti

na území Azor, Madeiry, Kanárských ostrovů, menších ostrovů v Egejském moři ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 2019/93 ⁽¹⁾ a francouzských zámořských departementů.

Pro podniky přesahující určitou velikost, kterou v programu určí členské státy, se podpora podmní předložením příslušných informací pocházejících z lesního hospodářského plánu nebo rovnocenného nástroje v souladu s udržitelným obhospodařováním lesů vymezeným ministerskou konferencí o ochraně lesů v Evropě z roku 1993

Článek 22

Zalesňování a zakládání lesů

1. Podpora podle čl. 21 odst. 1 písm. a) se poskytuje veřejným a soukromým držitelům půdy a jejich sdružením a kryje náklady na založení a roční prémii na hektar k uhrazení nákladů na ušlé příjmy ze zemědělství a péči, včetně první a poslední probírky, a to nejvýše po dobu dvanácti let. V případě půdy vlastněné státem může být podpora poskytnuta pouze v případě, že subjekt využívající tuto půdu je soukromý subjekt nebo obec.

Podpora na zalesnění půdy, jejímž vlastníkem jsou veřejné orgány, nebo podpora určená na výsadbu rychle rostoucích dřevin kryje pouze náklady na založení.

2. Způsobilá je zemědělská i nezemědělská půda. Vysázené druhy jsou přizpůsobené podmínkám životního prostředí a klimatickým podmínkám dotyčné oblasti a odpovídají minimálním environmentálním požadavkům. Podpora se neposkytuje na výsadbu rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích, vánočních stromků ani rychle rostoucích dřevin pěstovaných pro výrobu energie. V oblastech, v nichž je zalesňování ztíženo nepříznivými půdními a klimatickými podmínkami, může být podpora poskytnuta na výsadbu jiných víceletých druhů dřevin, jako jsou keře nebo křoviny vhodné pro místní podmínky.

3. Pro zajištění souladu zalesňování zemědělské půdy s cíli politiky v oblasti životního prostředí je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, pokud jde o vymezení minimálních environmentálních požadavků podle odstavce 2 tohoto článku.

Článek 23

Zavádění zemědělsko-lesnických systémů

1. Podpora podle čl. 21 odst. 1 písm. b) se poskytuje soukromým držitelům půdy, obcím a jejich sdružením a kryje náklady na založení a roční prémii na hektar k uhrazení nákladů na údržbu po dobu nejvýše pěti let.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2019/93 ze dne 19. července 1993, kterým se zavádějí zvláštní opatření pro menší ostrovy v Egejském moři týkající se některých zemědělských produktů (Úř. věst. L 184, 27.7.1993, s. 1).

2. Pro účely tohoto článku se „zemědělsko-lesnickými systémy“ rozumějí systémy využívání půdy, v jejichž rámci je stejný pozemek zároveň využíván k pěstování stromů a k zemědělské činnosti. Minimální a maximální počet stromů na hektar určí členské státy s přihlédnutím k místním půdním, klimatickým a environmentálním podmínkám, druhům lesních dřevin a potřebě zajistit udržitelné zemědělské využití půdy.

3. Podpora je omezena maximální mírou podpory stanovenou v příloze II.

Článek 24

Předcházení poškozování lesů lesními požáry, přírodními katastrofami a katastrofickými událostmi a obnova poškozených lesů

1. Podpora podle čl. 21 odst. 1 písm. c) se poskytuje soukromým a veřejným držitelům lesů a jiným soukromoprávním a veřejnoprávním subjektům a jejich sdružením a kryje náklady na:

- a) vybudování ochranné infrastruktury. V případě protipožárních pruhů může podpora zahrnovat rovněž podporu přispívající na náklady na údržbu. Podpora se neposkytuje na činnosti související se zemědělstvím vykonávané v oblastech, na něž se vztahují agroenvironmentální závazky;
- b) místní preventivní činnosti v malém měřítku zaměřené proti požárům nebo jiným přírodním nebezpečím, včetně využití pastvy zvířat;
- c) zřizování a zlepšování zařízení k monitorování lesních požárů, výskytu škůdců a chorob, a komunikačních zařízení; a
- d) obnovu lesnického potenciálu poškozeného požáry a jinými přírodními katastrofami, včetně škůdců, chorob a katastrofických událostí a jevů souvisejících se změnou klimatu.

2. V případě preventivních opatření týkajících se škůdců a chorob musí být riziko výskytu příslušné katastrofy doloženo vědeckými důkazy a uznáno veřejnými vědeckými organizacemi. V programu musí být případně uveden seznam druhů organismů, které jsou pro rostliny škodlivé a mohou způsobit katastrofu.

Způsobilé operace musejí být v souladu s plánem na ochranu lesů, který vypracují členské státy. Pro podniky přesahující určitou velikost, kterou v programu určí členské státy, se podpora podmíní předložením příslušných informací pocházejících z lesního hospodářského plánu nebo rovnocenného nástroje v souladu s udržitelným obhospodařováním lesů vymezeným ministerskou konferencí o ochraně lesů v Evropě z roku 1993, který podrobně rozvádí cíle v oblasti prevence.

Pro podporu týkající se prevence lesních požárů jsou způsobilé lesní oblasti považované v souladu s plánem na ochranu lesů vyhotoveným členskými státy za oblasti se středním nebo vysokým rizikem lesních požárů.

3. Podpora podle odst. 1 písm. d) je podmíněna formálním uznáním ze strany příslušných orgánů veřejné moci v členských státech, že došlo k přírodní katastrofě a že tato katastrofa nebo opatření přijatá v souladu se směrnicí 2000/29/ES za účelem eradikace nebo zabránění dalšímu šíření choroby rostlin nebo škůdce zapříčinila zničení nejméně 20 % příslušného lesního potenciálu.

4. Podpora v rámci tohoto opatření se neposkytuje k náhradě ušlých příjmů v důsledku přírodní katastrofy.

Členské státy zajistí, aby se zabránilo nadměrné kompenzaci v důsledku kombinace tohoto opatření s jinými nástroji podpory na úrovni členských států nebo Unie nebo se systémy soukromého pojištění.

Článek 25

Investice ke zvýšení odolnosti a ekologické hodnoty lesních ekosystémů

1. Podpora podle čl. 21 odst. 1 písm. d) se poskytuje fyzickým osobám, soukromým a veřejným držitelům lesů a jiným soukromoprávním a veřejnoprávním subjektům a jejich sdružením.

2. Investice se zaměří na splnění závazků týkajících se cílů v oblasti ochrany životního prostředí, na poskytování služeb ekosystémů a na závazky, které zvyšují společenskou hodnotu lesů a zalesněných ploch v dotyčné oblasti nebo zlepšují potenciál ekosystémů ke zmírňování změny klimatu, aniž by byly z dlouhodobého hlediska vyloučeny hospodářské přínosy.

Článek 26

Investice do lesnických technologií a zpracování lesnických produktů, jejich mobilizace a uvádění na trh

1. Podpora podle čl. 21 odst. 1 písm. e) se poskytuje soukromým držitelům lesů, obcím a jejich sdružením a malým a středním podnikům na investice, které zvyšují lesnický potenciál nebo souvisejí se zpracováním, mobilizací lesnických produktů a jejich uváděním na trh. Na území Azor, Madeiry, Kanárských ostrovů, menších ostrovů v Egejském moři ve smyslu nařízení (EHS) č. 2019/93 a francouzských zámořských departementů může být podpora poskytnuta rovněž podnikům, které nejsou malými a středními podniky.

2. Investice související se zvyšováním ekonomické hodnoty lesů musejí být odůvodněné ve vztahu k očekávanému zlepšení lesů v jednom nebo více podnicích a mohou zahrnovat investice do strojů pro lesní těžební práce a postupů těžby, které jsou šetrné k půdě a zdrojům.

3. Investice související s používáním dřeva jako suroviny nebo zdroje energie jsou omezeny na všechny pracovní operace před průmyslovým zpracováním.

4. Podpora je omezena maximálními mírami podpory stanovenými v příloze II.

Článek 27

Zřizování seskupení a organizací producentů

1. Podpora v rámci tohoto opatření se poskytuje, aby se usnadnilo zřizování seskupení a organizací producentů v zemědělství a lesnictví s cílem:

- a) přizpůsobit produkci a výstup producentů, kteří jsou členy těchto seskupení nebo organizací, požadavkům trhu;
- b) společně uvádět zboží na trh, včetně přípravy k prodeji, centralizace prodeje a dodávek velkoodběratelům;
- c) stanovit společná pravidla pro informace o produkci, zejména s ohledem na sklizeň a dostupnost, a
- d) zajišťovat ostatní činnosti, které mohou provádět seskupení a organizace producentů, například rozvoj podnikatelských a marketingových dovedností a organizace a usnadnění inovačních procesů.

2. Podpora se poskytuje seskupením a organizacím producentů, které jsou příslušným orgánem členského státu oficiálně uznány na základě podnikatelského plánu. Omezuje se na seskupení a organizace producentů, které jsou MSP.

Členské státy do pěti let od uznání seskupení nebo organizace producentů ověří, zda bylo dosaženo cílů podnikatelského plánu.

3. Podpora se poskytuje na základě podnikatelského plánu formou paušální podpory v ročních splátkách maximálně po dobu pěti let ode dne, kdy byly seskupení nebo organizace producentů uznány, a postupně se snižuje. Vypočítává se podle roční produkce seskupení nebo organizace uvedené na trh. Poslední splátku členské státy vyplatí až po ověření řádného provedení podnikatelského plánu.

V prvním roce mohou členské státy vyplatit seskupení nebo organizaci producentů podporu, která je vypočítána na základě průměrné roční hodnoty produkce členů seskupení uvedené na trh během tří let před jejich vstupem do seskupení nebo organizací. V případě seskupení a organizací producentů v odvětví lesnictví je podpora vypočítána na základě průměrné produkce

členů seskupení nebo organizace uvedené na trh v období pěti let předcházejících uznání seskupení nebo organizace, přičemž se vyloučí nejvyšší a nejnižší hodnota.

4. Podpora je omezena maximálními mírami a částkami stanovenými v příloze II.

5. Členské státy mohou i nadále podporovat zřizování seskupení producentů i po jejich uznání za organizace producentů v souladu s podmínkami stanovenými v nařízení (EU) č. 1308/2013⁽¹⁾.

Článek 28

Agroenvironmentálně-klimatické opatření

1. Členské státy poskytují v rámci tohoto opatření podporu na celém svém území podle svých zvláštních potřeb a priorit určených na celostátní, regionální nebo místní úrovni. Toto opatření je zaměřeno na zachování a prosazování nezbytných změn v zemědělských postupech, které pozitivně přispívají k ochraně životního prostředí a klimatu. Jeho zařazení do programů rozvoje venkova na vnitrostátní nebo regionální úrovni je povinné.

2. Agroenvironmentálně-klimatické platby se poskytují zemědělcům, skupinám zemědělců nebo skupinám zemědělců a jiných uživatelů půdy, kteří se dobrovolně zaváží k provádění operací sestávajících z jednoho nebo více agroenvironmentálně-klimatických závazků na zemědělské půdě, kterou určí členské státy, jejíž součástí je nejen zemědělská plocha, jak je definována v článku 2 tohoto nařízení. V řádně odůvodněných případech mohou být za účelem plnění cílů v oblasti ochrany životního prostředí agroenvironmentálně-klimatické platby poskytnuty i jiným uživatelům půdy nebo skupinám jiných uživatelů půdy.

3. Agroenvironmentálně-klimatické platby se vztahují pouze na závazky, které jdou nad rámec příslušných závazných norem stanovených podle hlavy VI kapitoly I nařízení (EU) č. 1306/2013, příslušných kritérií a minimálních činností stanovených podle čl. 4 odst. 1 písm. c) bodů ii) a iii) nařízení (EU) č. 1307/2013 a příslušných minimálních požadavků, jež se týkají používání hnojiv a přípravků na ochranu rostlin, a dalších příslušných závazných požadavků stanovených vnitrostátním právem. Všechny tyto závazné požadavky jsou určeny v programu.

4. Členské státy se vynasnaží zaručit, aby osobám, které se zaváží k provádění operací v rámci tohoto opatření, byly poskytnuty poznatky a informace potřebné k plnění těchto operací. To mohou provádět mimo jiné prostřednictvím odborného poradenství souvisejícího s dotyčným závazkem nebo podmíněním podpory v rámci tohoto opatření příslušným vzděláváním.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007. (Viz strana 671 v tomto čísle Úředního věstníku).

5. Závazky v rámci tohoto opatření se přijímají na období od pěti do sedmi let. Je-li to však nezbytné k dosažení či zachování požadovaných přínosů pro životní prostředí, mohou členské státy ve svých programech rozvoje venkova určit u určitých druhů závazků období delší, včetně vymezení jejich ročního prodloužení po uplynutí počátečního období. U nových závazků, které přímo navazují na závazky vykonané během počátečního období, mohou členské státy ve svých programech rozvoje venkova určit období kratší.

6. Platby se poskytují ročně a v plné výši či částečně kompenzují dodatečné náklady a ušlé příjmy příjemců podpory v důsledku přijatých závazků. V případě potřeby mohou krýt rovněž transakční náklady až do výše 20 % podpory vyplacené na agroenvironmentálně-klimatické závazky. Jsou-li závazky přijaty skupinami zemědělců nebo skupinami zemědělců a jiných uživatelů půdy, činí maximální výše 30 %.

Při výpočtu plateb podle prvního pododstavce odečtou členské státy částku nezbytnou k tomu, aby se vyloučilo dvojí financování postupů podle článku 43 nařízení (EU) č. 1306/2013.

V řádně odůvodněných případech lze pro operace týkající se zachování životního prostředí poskytnout v případě závazků, že plochy nebudou nadále využívány k obchodním účelům, podporu formou paušální sazby nebo jednorázové platby na jednotku, která se vypočte na základě vzniklých dodatečných nákladů a ušlých příjmů.

7. Je-li to nezbytné k zajištění účinného uplatňování tohoto opatření, mohou členské státy použít k výběru příjemců postup podle čl. 49 odst. 3.

8. Podpora je omezena maximálními částkami stanovenými v příloze II.

Podpora v rámci tohoto opatření nesmí být poskytnuta na závazky, na něž se vztahuje opatření týkající se ekologického zemědělství.

9. Podporu lze za účelem zachování a udržitelného využívání a rozvoje genetických zdrojů v zemědělství poskytovat na operace, na něž se nevztahují ustanovení odstavců 1 až 8. Tyto závazky mohou provádět jiní příjemci než ti, kteří jsou uvedeni v odstavci 2.

10. S cílem zajistit, aby agroenvironmentálně-klimatické závazky byly definovány v souladu s prioritami Unie v oblasti rozvoje venkova, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, pokud jde o:

- a) podmínky, jež se vztahují na závazky týkající se extenzifikace chovu hospodářských zvířat;
- b) podmínky, jež se vztahují na závazky týkající se chovu místních plemen, jejichž chov je ohrožen, nebo na ochranu genetických zdrojů rostlin ohrožených genetickou erozí; a
- c) vymezení způsobitelných operací podle odstavce 9.

11. Aby se vyloučilo dvojí financování, jak je uvedeno ve druhém pododstavci odstavce 6, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, pokud jde o stanovení metody výpočtu, která se má použít, i v případě rovnocenných opatření podle článku 43 nařízení (EU) č. 1306/2013.

Článek 29

Ekologické zemědělství

1. Podpora v rámci tohoto opatření se poskytuje na hektar zemědělské plochy zemědělcům nebo skupinám zemědělců, kteří se dobrovolně zaváží k přechodu na postupy a způsoby ekologického zemědělství či k zachování těchto postupů a způsobů vymezených v nařízení (ES) č. 834/2007 a kteří jsou aktivními zemědělci ve smyslu článku 9 nařízení (EU) č. 1307/2013.

2. Podpora se poskytuje pouze na závazky přesahující rámec příslušných závazných norem stanovených podle hlavy VI kapitoly I nařízení (EU) č. 1306/2013, příslušných kritérií a minimálních činností stanovených podle čl. 4 odst. 1 písm. c) bodů ii) a iii) nařízení (EU) č. PD/2013, příslušných minimálních požadavků, jež se týkají používání hnojiv a přípravků na ochranu rostlin, a dalších příslušných závazných požadavků stanovených vnitrostátním právem. Všechny tyto požadavky jsou určeny v programu.

3. Závazky v rámci tohoto opatření se přijímají na období od pěti do sedmi let. Je-li podpora poskytnuta pro přechod na ekologické zemědělství, mohou členské státy určit kratší počáteční období, které odpovídá období přechodu. Je-li podpora poskytnuta na zachování ekologického zemědělství, mohou členské státy ve svých programech rozvoje venkova povolit prodloužení o jeden rok po uplynutí počátečního období. U nových závazků týkajících se zachování, které přímo navazují na závazky vykonané během počátečního období, mohou členské státy ve svých programech rozvoje venkova určit období kratší.

4. Platby se poskytují ročně a v plné výši či částečně kompenzují dodatečné náklady a ušlé příjmy příjemců podpory v důsledku přijatých závazků. V případě potřeby mohou krýt rovněž transakční náklady až do výše 20 % podpory vyplacené na závazky. Jsou-li závazky přijaty skupinami zemědělců, činí maximální výše 30 %.

Při výpočtu plateb podle prvního pododstavce odečtou členské státy částku nezbytnou k tomu, aby se vyloučilo dvojí financování postupů podle článku 43 nařízení (EU) č. 1307/2013.

5. Podpora je omezena maximálními částkami stanovenými v příloze II.

6. S cílem zajistit vyloučení dvojího financování, jak je uvedeno ve druhém pododstavci odstavce 4, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, pokud jde o stanovení metody výpočtu, která se má použít.

Článek 30

Platby v rámci sítě Natura 2000 a podle rámcové směrnice o vodě

1. Podpora v rámci tohoto opatření se poskytuje ročně na hektar zemědělské plochy nebo na hektar lesa s cílem poskytnout příjemcům kompenzaci za dodatečné náklady a ušlé příjmy v důsledku znevýhodnění v dotyčných oblastech v souvislosti s prováděním směrnic 92/43/EHS a 2009/147/ES a rámcové směrnice o vodě.

Při výpočtu podpory podle tohoto opatření odečtou členské státy částku nezbytnou k tomu, aby se vyloučilo dvojí financování postupů podle článku 43 nařízení (EU) č. 1307/2013.

2. Podpora se poskytuje zemědělcům a soukromým držitelům lesů a sdružením soukromých držitelů lesů. V řádně odůvodněných případech může být poskytnuta rovněž jiným uživatelům půdy.

3. Podpora pro zemědělce související se směrnicemi 92/43/EHS a 2009/147/ES se poskytuje pouze ve vztahu ke znevýhodněním vyplývajícím z požadavků přesahujících rámec dobrého zemědělského a environmentálního stavu podle článku 94 a přílohy II nařízení Rady (EU) č. 1306/2013 a příslušných kritérií a minimálních činností stanovených podle čl. 4 odst. 1 písm. c) bodů ii) a iii) nařízení (EU) č. 1307/2013.

4. Podpora pro zemědělce související s rámcovou směrnicí o vodě se poskytuje pouze ve vztahu ke zvláštním požadavkům, které:

- a) byly zavedeny rámcovou směrnicí o vodě, jsou v souladu s programy opatření v rámci plánů povodí za účelem dosažení cílů uvedené směrnice v oblasti ochrany životního prostředí a přesahují rámec opatření nezbytných k provádění dalších právních předpisů Unie na ochranu vod;
- b) jdou nad rámec povinných požadavků na hospodaření a dobrého zemědělského a environmentálního stavu podle hlavy VI kapitoly I nařízení (EU) č. 1306/2013 a příslušných kritérií a minimálních činností stanovených podle čl. 4 odst. 1 písm. c) bodů ii) a iii) nařízení (EU) č. 1307/2013;

c) jdou nad rámec úrovně ochrany stanovené v právu Unie, která existovala v době přijetí rámcové směrnice o vodě, jak je stanoveno v čl. 4 odst. 9 uvedené směrnice, a

d) ukládají významné změny způsobu využití půdy nebo významná omezení postupů zemědělského hospodaření, jež mají za následek značnou ztrátu příjmů.

5. Požadavky uvedené v odstavcích 3 a 4 jsou určeny v programu.

6. Pro platby jsou způsobilé tyto oblasti:

- a) zemědělské a lesní oblasti v rámci sítě Natura 2000 vymezené podle směrnic 92/43/EHS a 2009/147/ES;
- b) jiné vymezené chráněné přírodní oblasti s environmentálními omezeními platnými pro zemědělské činnosti nebo lesy, které přispívají k provádění článku 10 směrnice 92/43/EHS, pokud tyto oblasti na jeden program rozvoje venkova nepřekročí 5 % oblastí určených v rámci sítě Natura 2000, na které se vztahuje jeho územní působnost;
- c) zemědělské oblasti zahrnuté v plánech povodí podle rámcové směrnice o vodě.

7. Podpora je omezena maximálními částkami stanovenými v příloze II.

8. S cílem zajistit vyloučení dvojího financování, jak je uvedeno ve druhém pododstavci odstavce 1, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, pokud jde o stanovení metody výpočtu, která se má použít.

Článek 31

Platby pro oblasti s přírodními či jinými zvláštními omezeními

1. Platby pro zemědělce v horských oblastech a jiných oblastech s přírodními či jinými zvláštními omezeními se poskytují ročně na hektar zemědělské plochy s cílem poskytnout zemědělcům plnou nebo částečnou kompenzaci za dodatečné náklady a ušlé příjmy v souvislosti s omezeními zemědělské produkce v dotyčné oblasti.

Dodatečné náklady a ušlé příjmy se vypočítají v porovnání s oblastmi, jež nejsou postiženy přírodními či jinými zvláštními omezeními, s přihlédnutím k platbám podle hlavy III kapitoly 3 nařízení (EU) č. 1307/2013.

Při výpočtu dodatečných nákladů a ušlých příjmů mohou členské státy v řádně odůvodněných případech diferencovat vyšší platby, aby zohlednily:

— závažnost zjištěného trvalého omezení, jež ovlivňuje zemědělskou činnost;

— zemědělský systém.

2. Platby se poskytují zemědělcům, kteří se zaváží provozovat zemědělskou činnost v oblastech určených podle článku 32 a kteří jsou aktivními zemědělci ve smyslu článku 9 nařízení (EU) č. 1307/2013.

3. Platby se stanovují v rozmezí mezi minimální a maximální částkou stanovenou v příloze II. Tyto platby mohou být v řádně odůvodněných případech zvýšeny s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem, které musejí být v programech rozvoje venkova zdůvodněny.

4. Členské státy zajistí postupné snižování plateb po překročení určité prahové úrovně plochy jednotlivých podniků, která bude vymezena v programu, s výjimkou případů, kdy podpora zahrnuje pouze minimální platbu na hektar ročně v souladu s přílohou II.

Členské státy mohou v případě právnické osoby nebo skupiny fyzických či právnických osob uplatnit snižování plateb na úrovni členů těchto právnických osob nebo skupin, pokud:

a) vnitrostátní právní předpisy umožňují, aby jednotliví členové měli práva a povinnosti srovnatelné s právy a povinnostmi jednotlivých zemědělců, kteří jsou v postavení vedoucího daného zemědělského podniku, zejména pokud jde o jejich hospodářské, sociální a daňové postavení, a

b) tito jednotliví členové přispěli k posílení zemědělských struktur daných právnických osob nebo skupin.

5. Kromě plateb podle odstavce 2 mohou členské státy v období mezi rokem 2014 a 2020 poskytovat platby v rámci tohoto opatření příjemcům v oblastech, které byly podle čl. 36 písm. a) bodu ii) nařízení (ES) č. 1698/2005 způsobilé v programovém období 2007–2013. Příjemcům v oblastech, které již nejsou na základě nového vymezení podle čl. 32 odst. 3 nadále způsobilé, se tyto platby postupně snižují, a to v průběhu období čtyř let. Toto období počíná dnem, kdy bylo vymezení podle čl. 32 odst. 3 dokončeno, a nejpozději v roce 2018. Platby začínají na úrovni nejvýše 80 % průměrné platby stanovené v programu pro programové období 2007–2013 podle čl. 36 písm. a) bodu ii) nařízení (ES) č. 1698/2005 a končí na úrovni nejvýše 20 % nejpozději

v roce 2020. Jakmile výše platby v důsledku uplatňování postupného snižování částky dosáhne 25 EUR, může členský stát pokračovat ve vyplácení plateb na této úrovni až do skončení období postupného ukončování.

Po dokončení vymezení obdrží příjemci v oblastech, které jsou i nadále způsobilé, platby v rámci tohoto opatření v plné výši.

Článek 32

Vymezení oblastí s přírodními a jinými zvláštními omezeními

1. Členské státy vymezí na základě odstavců 2, 3 a 4 oblasti způsobilé pro platby podle článku 31 v rámci těchto kategorií:

a) horské oblasti;

b) jiné než horské oblasti, které čelí značným přírodním omezením; a

c) ostatní oblasti postižené zvláštními omezeními.

2. Aby byly horské oblasti způsobilé pro platby podle článku 31, musí se vyznačovat značným omezením možností využití půdy a znatelným zvýšením produkčních nákladů:

a) z důvodu velmi náročných klimatických podmínek daných nadmořskou výškou, v jejichž důsledku je podstatně zkráceno vegetační období;

b) v nižších nadmořských výškách z důvodu existence převážně velmi svažitého terénu, ve kterých nelze využít mechanizace nebo které vyžadují použití velmi nákladného zvláštního vybavení, nebo z obou důvodů, pokud omezení vyplývající z každého faktoru zvláště je sice méně závažné, ale jejich kombinací vzniká stejné omezení.

Oblasti severně od 62. rovnoběžky a určité přilehlé oblasti se považují za horské oblasti.

3. Aby byly jiné než horské oblasti způsobilé pro platby podle článku 31, považují se tyto oblasti za oblasti s významnými přírodními omezeními, pokud alespoň 60 % zemědělské plochy splňuje alespoň jedno z kritérií uvedených v příloze III na úrovni uvedené prahové hodnoty.

Splnění těchto podmínek se zajistí na úrovni místních správních jednotek (úroveň LAU 2) nebo na úrovni jasně vymezené územní jednotky, která zahrnuje jednu konkrétní a souvislou zeměpisnou oblast, kterou lze hospodářsky a administrativně vymezit.

Při vymezování oblastí, jichž se týká tento odstavec, provedou členské státy doladění na základě objektivních kritérií s cílem vyloučit oblasti, v nichž byla doložena významná přírodní omezení uvedená v prvním pododstavci, která však byla překonána prostřednictvím investic nebo hospodářské činnosti nebo díky doložené běžné úrodnosti půdy, nebo v nichž metody produkce či zemědělské systémy nahradily ztrátu příjmů nebo dodatečné náklady uvedené v čl. 31 odst. 1.

4. Jiné oblasti než oblasti uvedené v odstavcích 2 a 3 jsou způsobilé pro platby podle článku 31, jsou-li postiženy zvláštními omezeními a pokud je nezbytné, aby se v nich pokračovalo v obhospodařování půdy s cílem zachovat nebo zlepšit životní prostředí, zachovat venkovskou krajinu a turistický potenciál oblasti nebo chránit pobřežní pásmo.

Oblasti postižené zvláštními omezeními zahrnují zemědělské oblasti, v nichž existují podobné přirozené podmínky produkce, a jejichž celkový rozsah nepřekračuje 10 % rozlohy dotyčného členského státu.

Pro platby podle tohoto odstavce mohou být navíc způsobilé oblasti, kde:

- minimálně 60 % zemědělské plochy splňuje alespoň dvě z kritérií uvedených v příloze III, každé v rozmezí maximálně 20 % uvedené prahové hodnoty, nebo
- minimálně 60 % zemědělské plochy tvoří oblasti, které splňují alespoň jedno z kritérií uvedených v příloze III na úrovni uvedené prahové hodnoty, a oblasti, které splňují alespoň dvě kritéria uvedená v příloze III, každé v rozmezí maximálně 20 % uvedené prahové hodnoty.

Splnění těchto podmínek se zajistí na úrovni LAU 2 nebo na úrovni jasně vymezené územní jednotky, která zahrnuje jednu konkrétní a souvislou zeměpisnou oblast, již lze hospodářsky a administrativně vymezit. Při vymezování oblastí, na něž se vztahuje tento pododstavec, provedou členské státy doladění, jak je uvedeno v čl. 32 odst. 3. Oblasti považované za způsobilé podle tohoto pododstavce se zohlední při výpočtu 10 % hranice uvedené ve druhém pododstavci.

První pododstavec se nevztahuje na členské státy, jejichž celé území je považováno za oblast se zvláštními nevýhodami podle nařízení (ES) č. 1698/2005 a (ES) č. 1257/1999.

5. Členské státy ke svým programům rozvoje venkova připojí:

- a) stávající nebo pozměněné vymezení podle odstavců 2 a 4;
- b) nové vymezení oblastí uvedených v odstavci 3.

Článek 33

Dobré životní podmínky zvířat

1. Platby na podporu dobrých životních podmínek zvířat v rámci tohoto opatření se poskytují zemědělcům, kteří se dobrovolně zaváží k provádění operací sestávajících z jednoho nebo více závazků týkajících se dobrých životních podmínek zvířat a kteří jsou aktivními zemědělci ve smyslu článku 9 nařízení (EU) č. 1307/2013.

2. Platby na podporu dobrých životních podmínek zvířat se vztahují pouze na závazky přesahující rámec příslušných závazných norem stanovených podle hlavy VI kapitoly I nařízení (EU) č. 1306/2013 a dalších příslušných závazných požadavků. Tyto příslušné požadavky se určí v programu.

Uvedené závazky se přijímají na období jednoho roku až sedmi let s možností obnovení.

3. Platby se poskytují ročně a v plné výši či částečně kompenzují dodatečné náklady a ušlé příjmy zemědělců vyplývající z přijatého závazku. V případě potřeby mohou kryt rovněž transakční náklady až do výše 20 % podpory vyplacené na závazky týkající se dobrých životních podmínek zvířat.

Podpora je omezena maximální částkou stanovenou v příloze II.

4. S cílem zajistit, aby závazky týkající se dobrých životních podmínek zvířat byly v souladu s obecnou politikou Unie v této oblasti, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, pokud jde o vymezení oblastí, v nichž mají závazky týkající se dobrých životních podmínek zvířat zajistit vyšší úroveň produkčních metod.

Článek 34

Lesnicko-environmentální a klimatické služby a ochrana lesů

1. Podpora v rámci tohoto opatření se poskytuje na hektar lesa veřejným a soukromým držitelům lesů a jiným soukromoprávním a veřejnoprávním subjektům a jejich sdružením, kteří se dobrovolně zaváží k provádění operací sestávajících z jednoho nebo více lesnicko-environmentálních a klimatických závazků. V případě lesů vlastněných státem může být podpora udělena pouze v případě, že subjekt využívající tento les je soukromý subjekt nebo obec.

Pro lesnické podniky nad určitou velikost, kterou ve svých programech rozvoje venkova určí členské státy, se podpora podle odstavce 1 podmíní předložením příslušných informací pocházejících z lesního hospodářského plánu nebo rovnocenného nástroje v souladu s udržitelným obhospodařováním lesů vymezeným ministerskou konferencí o ochraně lesů v Evropě z roku 1993.

2. Platby se vztahují pouze na závazky, které jdou nad rámec příslušných závazných požadavků stanovených vnitrostátním lesním zákonem či jinými příslušnými vnitrostátními právními předpisy. Všechny tyto požadavky jsou určeny v programu.

Závazky se přijímají na období od pěti do sedmi let. V nezbytných a řádně odůvodněných případech však mohou členské státy ve svých programech rozvoje venkova stanovit u určitých druhů závazků období delší.

3. Platby kompenzují v plné výši či částečně dodatečné náklady a ušlé příjmy příjemců podpory v důsledku přijatých závazků. V případě potřeby mohou kryt rovněž transakční náklady až do výše 20 % podpory vyplacené na lesnicko-environmentální závazky. Podpora je omezena maximální částkou stanovenou v příloze II.

V řádně odůvodněných případech lze pro operace týkající se zachování životního prostředí poskytnout v případě závazků, že stromy a lesy nebudou nadále využívány k obchodním účelům, podporu formou paušální sazby nebo jednorázové platby na jednotku, která se vypočte na základě vzniklých dodatečných nákladů a ušlých příjmů.

4. Podporu lze poskytnout veřejným a soukromým subjektům za účelem ochrany a podpory lesních genetických zdrojů na operace, na něž se nevztahují odstavce 1, 2 a 3.

5. Pro zajištění účinného využívání rozpočtových zdrojů EZFRV je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, pokud jde o druhy operací způsobíle pro podporu podle odstavce 4 tohoto článku.

Článek 35

Spolupráce

1. Podpora v rámci tohoto opatření se poskytuje s cílem prosazovat formy spolupráce za účasti nejméně dvou subjektů, a to zejména:

a) přístupy spočívající ve spolupráci mezi různými subjekty působícími v odvětví zemědělství, v odvětví lesnictví a v potravinovém řetězci v Unii a dalšími subjekty, které přispívají k dosažení cílů a priorit politiky rozvoje venkova, včetně seskupení producentů, družstev a mezioborových organizací;

b) vytváření klastrů a sítí;

c) zřizování a fungování operačních skupin v rámci EIP v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti, jak je uvedeno v článku 56.

2. Spolupráce podle odstavce 1 se týká zejména:

a) pilotních projektů;

b) vývoje nových produktů, postupů, procesů a technologií v odvětvích zemědělství, potravinářství a lesnictví;

c) spolupráce mezi malými hospodářskými subjekty při organizování společných pracovních procesů a sdílení zařízení a zdrojů a pro rozvoj služeb cestovního ruchu vztahujících se k venkovské turistice nebo jejich uvádění na trh;

d) horizontální a vertikální spolupráce mezi účastníky dodavatelského řetězce k vytvoření a rozvoji krátkých dodavatelských řetězců a místních trhů;

e) propagačních činností v místním kontextu, které souvisí s rozvojem krátkých dodavatelských řetězců a místních trhů;

f) společných akcí prováděných s cílem zmírnit změnu klimatu nebo přizpůsobit se této změně;

g) společných přístupů k projektům v oblasti ochrany životního prostředí a stávajícím environmentálním postupům; včetně účinného hospodaření s vodou, využívání energie z obnovitelných zdrojů a ochrany zemědělské krajiny;

h) horizontální a vertikální spolupráce mezi subjekty v dodavatelském řetězci v rámci udržitelného zajišťování biomasy pro použití v procesech výroby potravin a energie a průmyslových procesech;

i) provádění strategií místního rozvoje, kromě strategií vymezených v čl. 2 odst. 19 nařízení (EU) č. 1303/2013, které se zabývají jednou či více prioritami Unie v oblasti rozvoje venkova, zejména ze strany jiných skupin veřejných a soukromých partnerů, než jsou skupiny vymezené v čl. 32 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 1303/2013;

j) vypracovávání lesních hospodářských plánů nebo rovnocenných nástrojů;

k) diverzifikace zemědělských činností do činností v oblasti zdravotní péče, sociální integrace, zemědělství podporovaného komunitou a vzdělávání v oblasti životního prostředí a potravin.

3. Podpora podle odst. 1 písm. b) se poskytuje pouze nově vytvořeným klastrům a sítím a klastrům a sítím, jež zahajují činnost, která je pro ně nová.

Podpora pro operace podle odst. 2 písm. a) a b) může být poskytnuta rovněž jednotlivým účastníkům, je-li tato možnost stanovena v programu rozvoje venkova.

4. Zajistí se šíření výsledků pilotních projektů podle odst. 2 písm. a) a operací podle odst. 2 písm. b) prováděných jednotlivými účastníky, jak stanoví odstavec 3.

5. Pro podporu v rámci tohoto opatření jsou způsobilé tyto náklady související s formami spolupráce uvedenými v odstavci 1:

a) náklady na studie týkající se dotyčné oblasti, studie proveditelnosti a vypracování podnikatelského plánu nebo lesního hospodářského plánu či rovnocenného nástroje nebo jiné strategie místního rozvoje, než je uvedeno v článku 33 nařízení (EU) č. 1303/2013;

b) náklady na oživení dotyčné oblasti v zájmu zajištění proveditelnosti společného územního projektu nebo projektu, který má provést operační skupina EIP v oblasti produktivity a udržitelnosti zemědělství stanovená v článku 56. V případě klastrů se může oživení týkat rovněž organizace odborné přípravy, vytváření sítí mezi členy a přijímání nových členů;

c) provozní náklady na spolupráci;

d) přímé náklady na konkrétní projekty spojené s prováděním podnikatelského plánu, plánu ochrany životního prostředí, lesního hospodářského plánu nebo jakéhokoli rovnocenného nástroje, jiné strategie místního rozvoje, než je uvedeno v článku 33 nařízení (EU) č. 1303/2013, nebo přímé náklady jiných opatření zaměřených na inovace, včetně testování;

e) náklady na propagační činnosti.

6. Je-li prováděn podnikatelský plán, plán ochrany životního prostředí, lesní hospodářský plán nebo jakýkoli rovnocenný nástroj nebo strategie rozvoje, mohou členské státy poskytnout podporu buď jako celkovou částku pokrývající náklady na spolupráci a náklady na prováděné projekty, nebo uhradit pouze náklady na spolupráci a k provedení projektů využít finanční prostředky z jiných opatření či jiných fondů Unie.

Pokud se podpora vyplácí jako celková částka a na prováděný projekt se vztahuje jiné opatření tohoto nařízení, uplatní se příslušná maximální částka nebo míra podpory.

7. Pro podporu je způsobilá rovněž spolupráce mezi subjekty nacházejícími se v různých regionech či členských státech.

8. Podpora je omezena na dobu nejvýše sedmi let s výjimkou společných environmentálních opatření v řádně odůvodněných případech.

9. Spolupráci v rámci tohoto opatření lze kombinovat s projekty podporovanými na téže území z jiných fondů Unie než EZFRV. Členské státy zajistí, aby se zabránilo nadměrné kompenzaci v důsledku kombinace tohoto opatření s jinými nástroji podpory členských států nebo Unie.

10. Pro zajištění účinného využívání rozpočtových zdrojů EZFRV je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, pokud jde o další upřesnění charakteristik pilotních projektů, klastrů, sítí, krátkých dodavatelských řetězců a místních trhů, jež budou způsobilé pro podporu, jakož i podmínek pro poskytování podpory druhům operací uvedených v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 36

Řízení rizik

1. Podpora v rámci tohoto opatření zahrnuje:

a) finanční příspěvky na pojistné k pojištění úrody, hospodářských zvířat a plodin proti hospodářským ztrátám způsobeným zemědělci v důsledku nepříznivých klimatických jevů, nákaz zvířat nebo chorob rostlin, napadení škůdci nebo ekologické havárie;

b) finanční příspěvky do vzájemných fondů k vyplacení finančních kompenzací zemědělci za hospodářské ztráty způsobené v důsledku nepříznivých klimatických jevů, vypuknutí nákaz zvířat či choroby rostlin, napadení škůdci nebo v důsledku ekologické havárie;

c) nástroj ke stabilizaci příjmu ve formě finančních příspěvků do vzájemných fondů k poskytování kompenzací zemědělci v důsledku výrazného poklesu jejich příjmů.

2. Pro účely tohoto článku se „zemědělcem“ rozumí aktivní zemědělec ve smyslu článku 9 nařízení (EU) č. 1307/2013.

3. Pro účely odst. 1 písm. b) a c) se „vzájemným fondem“ rozumí systém akreditovaný členským státem v souladu s jeho vnitrostátním právem, který umožňuje zemědělci, kteří jsou jeho členy, aby se pojistili, přičemž kompenzace se poskytuje uvedeným zemědělci za hospodářské ztráty způsobené v důsledku nepříznivých klimatických jevů nebo vypuknutí nákaz zvířat či choroby rostlin nebo napadení škůdci nebo v důsledku ekologické havárie nebo v důsledku výrazného poklesu jejich příjmů.

4. Členské státy zajistí, aby se zabránilo nadměrné kompenzaci v důsledku kombinace tohoto opatření s jinými nástroji podpory na úrovni členských států nebo Unie nebo se systémy soukromého pojištění.

5. Pro zajištění účinného využívání rozpočtových zdrojů EZFRV je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, pokud jde o minimální a maximální doby trvání komerčních půjček pro vzájemné fondy podle čl. 38 odst. 3 písm. b) a čl. 39 odst. 4.

Do 31. prosince 2018 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto článku.

Článek 37

Pojištění úrody, hospodářských zvířat a plodin

1. Podpora podle čl. 36 odst. 1 písm. a) se poskytuje pouze na pojistné smlouvy, které zahrnují ztráty způsobené v důsledku nepříznivého klimatického jevu nebo nákazy zvířat či choroby rostlin nebo napadení škůdci či ekologické havárie nebo opatření přijatého v souladu se směrnicí 2000/29/ES za účelem eradikace nebo zabránění dalšímu šíření choroby rostlin nebo škůdce, které zničí více než 30 % průměrné roční produkce zemědělce za období předcházejících tří let nebo tříletého průměru stanoveného na základě období předcházejících pěti let, přičemž se vyloučí nejvyšší a nejnižší hodnota. K výpočtu roční produkce zemědělce lze použít ukazatele. Použitá metoda výpočtu umožní určit skutečnou ztrátu jednotlivých zemědělců v daném roce.

Hodnocení rozsahu vzniklé ztráty může být přizpůsobeno specifickým rysům každého druhu produktu a použijí se k tomu:

- a) biologické ukazatele (množství ztráty biomasy) nebo odpovídající ukazatele ztráty výnosu zjištěné na úrovni zemědělského podniku, na místní, regionální či vnitrostátní úrovni, nebo
- b) ukazatele počasí (včetně množství srážek a teploty) zjištěné na místní, regionální či vnitrostátní úrovni.

2. Výskyt nepříznivého klimatického jevu nebo nákazy zvířat či choroby rostlin nebo napadení škůdci nebo ekologické havárie musí formálně uznat příslušný orgán dotyčného členského státu.

Členské státy mohou případně předem stanovit kritéria, na jejichž základě se bude mít za to, že došlo k formálnímu uznání.

3. Pokud jde o nákazy zvířat, finanční kompenzaci podle čl. 36 odst. 1 písm. a) lze poskytnout pouze v případě nákaz uvedených na seznamu nákaz zvířat vypracovaném Světovou organizací pro zdraví zvířat nebo v příloze rozhodnutí 2009/470/ES.

4. Pojistné plnění představuje maximálně kompenzaci za celkové náklady spojené s nahrazením ztrát podle čl. 36 odst. 1 písm. a) a nevyžaduje ani neurčuje druh nebo množství budoucí produkce.

Členské státy mohou omezit částku pojistného, na které lze poskytnout podporu, použitím příslušných stropů.

5. Podpora je omezena maximální částkou stanovenou v příloze II.

Článek 38

Vzájemné fondy pro nepříznivé klimatické jevy, nákazy zvířat a choroby rostlin, napadení škůdci a ekologické havárie

1. Aby byl vzájemný fond způsobilý pro podporu, musí:

- a) být akreditován příslušným orgánem v souladu s vnitrostátními právními předpisy;
- b) mít transparentní politiku, pokud jde o platby do fondu a výběry z fondu;
- c) mít jednoznačná pravidla pro přidělení odpovědnosti za vzniklé dluhy.

2. Členské státy stanoví pravidla pro zřízení a správu vzájemných fondů, zejména pro poskytování kompenzace zemědělcům a jejich způsobilost v případě krize, jakož i pro správu a dohled nad dodržováním těchto pravidel. Členské státy zajistí, že se v podmínkách fondu stanoví sankce pro případy nedbalosti ze strany zemědělce.

Výskyt havárií podle čl. 36 odst. 1 písm. b) musí formálně uznat příslušný orgán dotyčného členského státu.

3. Finanční příspěvky uvedené v čl. 36 odst. 1 písm. b) se mohou vztahovat pouze na:

- a) správní náklady na zřízení vzájemného fondu, přičemž jsou rozloženy na maximálně tři roky a postupně se snižují;
- b) částky vyplacené vzájemným fondem jako finanční kompenzace zemědělcům. Finanční příspěvky mohou navíc souviset s úroky z komerčních půjček sjednaných vzájemným fondem za účelem vyplacení finanční kompenzace zemědělcům v případě krize.

Podpora podle čl. 36 odst. 1 písm. b) se poskytuje pouze na krytí ztrát vzniklých v důsledku výskytu nepříznivých klimatických jevů, vypuknutí nákazy zvířat či choroby rostlin, napadení škůdci nebo v důsledku opatření přijatého v souladu se směrnicí 2000/29/ES za účelem eradikace nebo zabránění dalšímu šíření choroby rostlin nebo škůdce nebo v důsledku ekologické havárie, které zničí více než 30 % průměrné roční produkce zemědělce za období předcházejících tří let nebo tříletého průměru

stanoveného na základě období předcházejících pěti let, přičemž se vyloučí nejvyšší a nejnižší hodnota. K výpočtu roční produkce zemědělce lze použít ukazatele. Použitá metoda výpočtu umožní určit skutečnou ztrátu jednotlivých zemědělců v daném roce.

Do počátečního základního kapitálu se nesmí přispívat z veřejných prostředků.

4. Pokud jde o nákazy zvířat, finanční kompenzaci podle čl. 36 odst. 1 písm. b) lze poskytnout v případě nákaz uvedených na seznamu nákaz zvířat vypracovaném Světovou organizací pro zdraví zvířat nebo v příloze rozhodnutí 2009/470/ES.

5. Podpora je omezena maximální mírou podpory stanovenou v příloze II.

Členské státy mohou omezit náklady, které jsou způsobilé pro podporu, použitím:

- a) stropů pro každý fond;
- b) přiměřených stropů na jednotku.

Článek 39

Nástroj ke stabilizaci příjmu

1. Podpora podle čl. 36 odst. 1 písm. c) se poskytuje pouze tehdy, překročí-li pokles příjmů 30 % průměrného ročního příjmu zemědělce v předcházejícím období tří let nebo tříletý průměr stanovený na základě předcházejícího období pěti let, přičemž se vyloučí nejvyšší a nejnižší hodnota. Pro účely čl. 36 odst. 1 písm. c) se příjmem rozumí součet výnosů, které zemědělec získá na trhu, včetně jakékoli formy veřejné podpory, po odečtení nákladů na vstupy. Platby vyplacené zemědělcům vzájemným fondem kompenzují méně než 70 % ušlého příjmu v roce, kdy producentovi vznikne na obdržení této pomoci nárok.

2. Aby byl vzájemný fond způsobilý pro podporu, musí:

- a) být akreditován příslušným orgánem v souladu s vnitrostátními právními předpisy;
- b) mít transparentní politiku, pokud jde o platby do fondu a výběry z fondu;
- c) mít jednoznačná pravidla pro přidělení odpovědnosti za vzniklé dluhy.

3. Členské státy stanoví pravidla pro zřízení a správu vzájemných fondů, zejména pro poskytování kompenzace zemědělcům v případě krize, jakož i pro správu a dohled nad dodržováním těchto pravidel. Členské státy zajistí, že se v podmínkách fondu stanoví sankce pro případy nedbalosti ze strany zemědělce.

4. Finanční příspěvky uvedené v čl. 36 odst. 1 písm. c) se mohou vztahovat pouze na:

- a) správní náklady na zřízení vzájemného fondu, přičemž jsou rozloženy na maximálně tři roky a postupně se snižují;
- b) částky vyplacené vzájemným fondem jako finanční kompenzace zemědělcům. Finanční příspěvky mohou navíc souviset s úroky z komerčních půjček sjednaných vzájemným fondem za účelem vyplacení finanční kompenzace zemědělcům v případě krize. Do počátečního základního kapitálu se nesmí přispívat z veřejných prostředků.

5. Podpora je omezena maximální částkou stanovenou v příloze II.

Článek 40

Financování doplňkových vnitrostátních přímých plateb v Chorvatsku

1. Podporu lze poskytnout zemědělcům způsobilým pro doplňkové vnitrostátní přímé platby podle článku 19 nařízení (EU) č. 1307/2013. Podmínky stanovené v uvedeném článku se rovněž použijí na podporu poskytovanou podle tohoto článku.

2. Podpora poskytovaná zemědělci pro roky 2014, 2015 a 2016 nepřesáhne rozdíl mezi:

- a) výši přímých plateb použitelnou v Chorvatsku pro dotčený rok v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1307/2013; a
- b) 45 % odpovídající výše přímých plateb použitelné od roku 2022.

3. Příspěvek Unie k podpoře poskytované podle tohoto článku v Chorvatsku pro roky 2014, 2015 a 2016 nepřesáhne 20 % jejího celkového ročního příspěvku z EZFRV.

4. Míra příspěvku z EZFRV v rámci příplatků k přímým platbám nepřesáhne 80 %.

Článek 41

Pravidla týkající se provádění opatření

Komise přijme prováděcí akty stanovující pravidla pro provádění opatření uvedených v tomto oddíle, pokud jde o:

- a) postupy pro výběr orgánů nebo subjektů poskytujících poradenské služby pro zemědělství a lesnictví a řídicí a pomocné služby pro zemědělství a postupné snižování podpory v rámci opatření týkajícího se poradenských služeb podle článku 15;

- b) posouzení ze strany členského státu, které se týká pokroku dosaženého s ohledem na podnikatelský plán, možnosti plateb a způsoby přístupu k jiným opatřením pro mladé zemědělce v rámci opatření týkajícího se rozvoje zemědělských podniků a podnikatelské činnosti podle článku 19;
- c) převod na jiné jednotky, než jsou jednotky použité v příloze II, a přepočítací koeficienty pro zvířata na dobytčí jednotky v rámci opatření uvedených v člácích 28, 29, 33 a 34;
- d) možnost použít standardní předpoklady dodatečných nákladů a ušlých příjmů v rámci opatření uvedených v člácích 28 až 31, 33 a 34 a kritérií pro jejich výpočet;
- e) výpočet výše podpory, je-li operace způsobila pro podporu v rámci více než jednoho opatření.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem uvedeným v článku 84.

INICIATIVA LEADER

Článek 42

Místní akční skupiny LEADER

1. Kromě úkolů uvedených v článku 34 nařízení (EU) č. 1303/2013 mohou místní akční skupiny vykonávat rovněž další úkoly, které jim svěří řídicí orgán nebo platební agentura.
2. Místní akční skupiny mohou příslušnou platební agenturu požádat o vyplacení zálohy, je-li tato možnost stanovena v programu rozvoje venkova. Výše záloh nesmí překročit 50 % veřejné podpory na provozní náklady a oživení území.

Článek 43

„Startovací balíček LEADER“

Podpora iniciativy LEADER v oblasti místního rozvoje může rovněž zahrnovat „startovací balíček LEADER“ pro místní společenství, která v programovém období 2007–2013 iniciativu LEADER neprováděla. Tento balíček je určen na podporu budování kapacit a malých pilotních projektů. Podpora v rámci startovacího balíčku LEADER není podmíněna předložením strategie místního rozvoje související s iniciativou LEADER.

Článek 44

Činnosti spolupráce v rámci iniciativy LEADER

1. Podpora uvedená v čl. 35 odst.1 písm. c) nařízení (EU) č. 1303/2013 se poskytuje na:
 - a) projekty založené na spolupráci v rámci členského státu (spolupráce mezi územními celky) nebo projekty založené

na spolupráci mezi územními celky v několika členských státech nebo s územními celky ve třetích zemích (nadnárodní spolupráce);

- b) předběžnou technickou podporu pro projekty založené na spolupráci mezi územními celky a nadnárodní spolupráci pod podmínkou, že jsou místní akční skupiny schopny prokázat, že plánují provedení konkrétního projektu.
2. Kromě jiných místních akčních skupin může být partnerem místní akční skupiny v rámci EZFRV:
 - a) skupina místních veřejných a soukromých partnerů na venkovském území, která provádí strategii místního rozvoje v rámci Unie či mimo ni;
 - b) skupina místních veřejných a soukromých partnerů na jiném než venkovském území, která provádí strategii místního rozvoje.

3. Pokud projekty založené na spolupráci nebudou vybrány místními akčními skupinami, zavedou členské státy systém průběžného předkládání projektů.

Nejpozději do dvou let ode dne schválení programů rozvoje venkova zveřejní členské státy celostátní nebo regionální administrativní postupy pro výběr projektů založených na nadnárodní spolupráci a seznam způsobilých výdajů.

Projekty založené na spolupráci schválí příslušný orgán nejpozději do čtyř měsíců ode dne předložení žádosti o projekt.

4. Členské státy sdělí Komisi schválené projekty založené na nadnárodní spolupráci.

KAPITOLA II

Společná ustanovení pro více opatření

Článek 45

Investice

1. Aby byly investiční operace způsobilé pro podporu z EZFRV, musí jim předcházet posouzení očekávaného vlivu na životní prostředí v souladu s právem vztahujícím se na tento druh investic, budou-li mít investice pravděpodobně negativní dopady na životní prostředí.
2. Výdaje způsobilé pro podporu z EZFRV jsou omezeny na:
 - a) výstavbu, pořízení, včetně pořízení na leasing, nebo vylepšení nemovitého majetku;
 - b) nákup, včetně nákupu na leasing, nových strojů a vybavení až do tržní hodnoty aktiva;

c) obecné náklady spojené s výdaji podle písmen a) a b), jako jsou odměny architektům a inženýrům a poplatky za konzultace, odměny týkající se poradenství v otázkách environmentální a hospodářské udržitelnosti, včetně studií proveditelnosti. Náklady na studie proveditelnosti zůstávají způsobilé i v případě, že na základě jejich výsledků nebyly provedeny výdaje podle písmen a) a b);

d) tyto nehmotné investice: získání nebo vývoj počítačového programového vybavení a získání patentových práv, licenci, autorských práv, ochranných známek;

e) náklady na zpracování lesních hospodářských plánů a jejich rovnocenných nástrojů.

3. Nákup zemědělských produkčních práv, platebních nároků, zvířat, jednoletých rostlin a jejich vysazování není v případě zemědělských investic způsobilý pro investiční podporu. V případě obnovy potenciálu zemědělské produkce poškozeného přírodními katastrofami nebo katastrofickými událostmi v souladu s čl. 18 odst. 1 písm. b) však mohou být výdaje na nákup zvířat způsobilým výdajem.

4. Příjemci podpory, která souvisí s investicemi, mohou příslušné platební agentury požádat o vyplacení zálohy až do výše 50 % veřejné podpory související s investicemi, je-li tato možnost obsažena v programu rozvoje venkova.

5. Způsobilým výdajem může být pracovní kapitál, který je doplňkový a souvisí s novou investicí v odvětví zemědělství nebo lesnictví, na niž je vyplácena podpora z EZFRV prostřednictvím finančního nástroje zřízeného v souladu s článkem 37 nařízení (EU) č. 1303/2013. Tyto způsobilé výdaje podle tohoto odstavce nepřesáhnou 30 % celkové částky způsobilých výdajů pro danou investici. Příslušná žádost musí být řádně odůvodněna.

6. S cílem zohlednit zvláštnosti jednotlivých druhů investic je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, který stanoví podmínky, za nichž lze ostatní náklady spojené s leasingovými smlouvami nebo s použitým zařízením považovat za způsobilé, a který vymezuje typy infrastruktury pro energii z obnovitelných zdrojů, které mají být způsobilé pro podporu.

Článek 46

Investice do zavlažování

1. Aniž by byl dotčen článek 45 tohoto nařízení, považují se v případě zavlažování nových a stávajících zavlažovaných ploch za způsobilé výdaje pouze investice, které splňují podmínky podle tohoto článku.

2. Plán povodí požadovaný podle rámcové směrnice o vodě se oznámí Komisi pro celou oblast, v níž mají být investice vynaloženy, jakož i pro jakoukoli jinou oblast, jejíž životní prostředí může být investicí ovlivněno. Opatření, která se v souladu s článkem 11 rámcové směrnice o vodě používají v rámci plánu povodí a která jsou relevantní pro odvětví zemědělství, musí být upřesněna v příslušném programu opatření.

3. Musí být zavedeno nebo v rámci investic je třeba zavést měření vody umožňující měřit spotřebu vody na úrovni investic, které jsou předmětem podpory.

4. Investice do vylepšení existujícího zavlažovacího zařízení nebo prvku zavlažovacího systému jsou způsobilé pouze v případě, že posouzení ex-ante vede k závěru, že podle technických parametrů stávajícího zařízení nebo systému lze dosáhnout úspory vody minimálně mezi 5 % a 25 %.

Pokud dané investice ovlivňují útvary podzemních nebo povrchových vod, jejichž stav byl v příslušném plánu povodí označen za méně než dobrý z důvodů souvisejících s množstvím vody:

a) tyto investice musejí zajistit skutečné snížení spotřeby vody na úrovni těchto investic ve výši alespoň 50 % potenciální úspory vody, která byla díky nim umožněna;

b) v případě investic v rámci jednoho zemědělského podniku, musejí tyto investice rovněž vést ke snížení celkové spotřeby vody tohoto podniku ve výši alespoň 50 % potenciální úspory vody, která byla díky této úrovni investic umožněna. Voda, kterou podnik prodá, je součástí celkové spotřeby vody podniku.

Žádná z podmínek v odstavci 4 se nevztahuje na investice do existujících zařízení, které ovlivňují pouze energetickou účinnost, nebo na investice k výstavbě nádrže, ani na investice za účelem používání recyklované vody, které nemají vliv na útvary podzemní či povrchové vody.

5. Investice, které vedou k čistému zvětšení zavlažované plochy a mají vliv na daný útvar podzemních nebo povrchových vod, jsou způsobilé pouze pokud:

a) stav tohoto vodního úvaru nebyl v příslušném plánu povodí označen za méně než dobrý z důvodů souvisejících s množstvím vody; a

b) z environmentální analýzy vyplývá, že investice nemají žádný významný nepříznivý dopad na životní prostředí; tuto analýzu dopadu na životní prostředí provede, nebo schválí příslušný orgán a může se rovněž týkat skupin podniků.

Pro účely určení čistého zvětšení zavlažované plochy lze za zavlažované plochy považovat plochy, které zavlažované nejsou, ale na nichž bylo v nedávné minulosti používáno zavlažovací zařízení, jak se stanoví a odůvodní v příslušném programu.

6. Odchylně od odst. 5 písm. a) mohou být investice, které vedou k čistému zvětšení zavlažované plochy zemědělského podniku, nadále způsobilé, pokud:

- a) jsou spojené s investicemi do stávajícího zavlažovacího zařízení nebo prvku zavlažovacího systému, v jejichž případě posouzení ex ante vede k závěru, že podle technických parametrů stávajícího zařízení nebo systému lze dosáhnout úspory vody minimálně mezi 5 % a 25 %, a
- b) investice zajistí účinné snížení spotřeby vody, na úrovni investic jako celku, minimálně 50 % případné úspory vody, kterou by umožnily investice do stávajícího zavlažovacího zařízení nebo prvku systému.

Odchylně se mimoto nepoužije podmínka podle odst. 5 písm. a) na investice do instalace nového zavlažovacího zařízení zásobovaného vodou ze stávající nádrže schválené příslušnými orgány před 31. říjnem 2013, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- daná nádrž je zanesena v příslušném plánu povodí a vztahují se na ni omezující požadavky stanovené v čl. 11 odst. 3 písm. e) rámcové směrnice o vodě;
- dne 31. října 2013 platil buď maximální limit pro celkové odběry z nádrže nebo minimální požadovaný průtok ve vodních útvech ovlivněných používáním dané nádrže;
- tento maximální limit nebo minimální požadovaný průtok jsou v souladu s podmínkami stanovenými v článku 4 rámcové směrnice o vodě; a
- dané investice nevedou k odběrům nad rámec maximálního limitu platného dne 31. října 2013 ani k poklesu průtoku v ovlivněných vodních útvech pod minimální požadovanou úroveň platnou dne 31. října 2013.

Článek 47

Pravidla pro platby na plochu

1. Počet hektarů, na něž se vztahuje závazek podle článků 28, 29 a 34, se může v jednotlivých letech lišit, pokud:

- a) je tato možnost stanovena v programu rozvoje venkova;

b) se dotýčný závazek nevztahuje na vytyčené parcely; a

c) není ohroženo dosažení cíle závazku.

2. Je-li celý pozemek nebo část pozemku, na něž se vztahuje závazek, nebo celý podnik převeden na jinou osobu během období uvedeného závazku, může tento závazek nebo jeho část odpovídající převedenému pozemku převzít pro zbytek období tato jiná osoba, nebo může tento závazek skončit, a za období, během něhož byl závazek účinný, se nepožaduje vrácení poskytnuté podpory.

3. Není-li příjemce schopen nadále plnit dané závazky, protože podnik nebo jeho část je předmětem nového rozdělení pozemků nebo veřejných pozemkových úprav nebo pozemkových úprav schválených příslušnými orgány veřejné správy, přijmou členské státy opatření nezbytná k tomu, aby bylo možno závazky přizpůsobit nové situaci podniku. Pokud se taková úprava ukáže jako nemožná, závazek skončí a za období, během něhož byl závazek účinný, se nepožaduje vrácení poskytnuté podpory.

4. Vrácení poskytnuté podpory se nepožaduje v případech vyšší moci a za výjimečných okolností podle článku 2 nařízení (EU) č. 1306/2013.

5. Odstavec 2, s ohledem na případy převodu celého podniku, a odstavec 4 se použijí rovněž na závazky podle článku 33.

6. Pro zajištění účinného provádění opatření souvisejících s plochou a zabezpečení finančních zájmů Unie je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, které stanoví podmínky vztahující se na změnu nebo úpravu závazků v rámci opatření uvedených v člancích 28, 29, 33 a 34 a vymezí ostatní případy, kdy se vrácení poskytnuté podpory nepožaduje.

Článek 48

Ustanovení o přezkumu

Pro operace provedené podle článků 28, 29, 33 a 34 se stanoví ustanovení o přezkumu, aby se zajistilo jejich přizpůsobení v případě změny příslušných závazných norem, požadavků nebo povinností stanovených v uvedených člancích, jejichž rámec mají přijaté závazky přesáhnout. Toto ustanovení o přezkumu se vztahuje rovněž na úpravy nezbytné s cílem zamezit dvojímu financování postupů uvedených v článku 43 nařízení (EU) č. 1307/2013 v případě změn těchto postupů.

Operace provedené podle článků 28, 29, 33 a 34, které přesahují stávající programové období, obsahují ustanovení o přezkumu, které umožňuje jejich přizpůsobení právnímu rámci následujícího programového období.

Pokud se taková úprava ukáže pro příjemce jako nepřijatelná, závazek skončí a za období, během něhož byl závazek účinný, se nepožaduje vrácení poskytnuté podpory.

Článek 49

Výběr operací

1. Aniž je dotčen čl. 30 odst. 3 písm. d) nařízení (EU) č. 1303/2013, řídicí orgán programu rozvoje venkova stanoví po konzultaci s monitorovacím výborem kritéria pro výběr operací. Kritéria pro výběr mají zajistit rovné zacházení se žadateli, lepší využívání finančních zdrojů a zacílení opatření v souladu s prioritami Unie v oblasti rozvoje venkova. Při stanovení a uplatňování kritérií výběru se v souvislosti s rozsahem operace přihlíží k zásadě proporcionality.

2. Orgán členského státu, který odpovídá za výběr operací, zajistí, aby operace, s výjimkou těch, které jsou prováděny podle článků 28 až 31, 33 až 34 a 36 až 39, byly vybírány v souladu s kritérii pro výběr uvedenými v odstavci 1 a transparentním a náležitě zdokumentovaným postupem.

3. Příjemci mohou být případně vybíráni na základě výzev k předkládání návrhů při uplatnění kritérií hospodářské a environmentální účinnosti.

Článek 50

Vymezení venkovských oblastí

Pro účely tohoto nařízení vymezí řídicí orgán „venkovskou oblast“ na úrovni programu. Členské státy mohou v řádně odůvodněných případech stanovit takovou definici pro opatření nebo druh operace.

KAPITOLA III

Technická pomoc a vytváření sítí

Článek 51

Financování technické pomoci

1. V souladu s článkem 6 nařízení (EU) č. 1306/2013 může EZFRV z podnětu Komise nebo jejím jménem využít až 0,25 % svých ročních přidělených prostředků na financování úkolů uvedených v článku 58 nařízení (EU) č. 1303/2013 [nařízení o společných ustanoveních], včetně nákladů na zřízení a fungování Evropské sítě pro rozvoj venkova uvedené v článku 52 a sítě EIP uvedené v článku 53.

EZFRV může financovat rovněž opatření stanovená v čl. 41 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012⁽¹⁾ ve vztahu k údajům a symbolům režimů jakosti v Unii.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

Tyto akce se provádějí v souladu s článkem 58 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012⁽²⁾ a veškerými dalšími ustanoveními uvedeného nařízení a prováděcích předpisů, které se týkají tohoto způsobu plnění rozpočtu.

2. Z podnětu členských států mohou být až 4 % z celkové částky v rámci každého programu rozvoje venkova vyhrazena na úkoly uvedené v článku 59 nařízení (ES) č. 1303/2013 a na náklady související s přípravnými pracemi k vymezení oblastí s přírodními či jinými zvláštními omezeními podle článku 32..

Pro podporu podle tohoto odstavce nejsou způsobilé náklady související s certifikačním subjektem uvedeným v článku 9 nařízení (EU) č. 1306/2013.

V rámci 4 % limitu se vyhradí určitá částka na zřízení a fungování celostátní sítě pro venkov uvedené v článku 54.

3. V případě programů rozvoje venkova zahrnujících méně rozvinuté regiony i ostatní regiony lze míru příspěvku z EZFRV na technickou pomoc podle čl. 59 odst. 3 stanovit při zohlednění převládajícího typu regionů, podle jejich počtu, v rámci daného programu.

Článek 52

Evropská síť pro rozvoj venkova

1. V souladu s čl. 51 odst. 1 se zřizuje Evropská síť pro rozvoj venkova s cílem propojit na úrovni Unie sítě, organizace a správní orgány členských států činné v oblasti rozvoje venkova.

2. Cílem propojování prostřednictvím Evropské sítě pro rozvoj venkova je:

- a) zvýšit zapojení všech zúčastněných subjektů, zejména subjektů v oblasti zemědělství a lesnictví a dalších stran v oblasti rozvoje venkova, do provádění politiky rozvoje venkova;
- b) zvýšit kvalitu programů rozvoje venkova;
- c) zastávat úlohu při informování širší veřejnosti o přínosech politiky rozvoje venkova;
- d) podpořit hodnocení programů rozvoje venkova.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

3. Úkolem sítě je:
- a) shromažďovat, analyzovat a šířit informace o opatřeních v oblasti rozvoje venkova;
 - b) poskytovat podporu v souvislosti s hodnotícími procesy a shromažďováním a správou údajů;
 - c) na úrovni Unie shromažďovat, upevňovat a šířit osvědčené postupy v oblasti rozvoje venkova, včetně postupů týkajících se metod a nástrojů hodnocení;
 - d) zřizovat a provozovat tematické skupiny nebo workshopy s cílem usnadnit výměnu odborných poznatků a podporovat provádění, monitorování a další rozvoj politiky rozvoje venkova;
 - e) poskytovat informace o vývoji ve venkovských oblastech v Unii a ve třetích zemích;
 - f) na úrovni Unie pořádát setkání a semináře pro subjekty, které se aktivně podílejí na rozvoji venkova;
 - g) podporovat vnitrostátní síť a iniciativy pro nadnárodní spolupráci a výměnu informací o opatřeních a výměnu zkušeností v oblasti rozvoje venkova se sítěmi ve třetích zemích;
 - h) v případě místních akčních skupin:
 - i) vytvářet synergie s činnostmi vykonávanými na celostátní nebo regionální úrovni či na obou úrovních příslušnými sítěmi, pokud jde o opatření v oblasti budování kapacit a výměnu zkušeností; a
 - ii) spolupracovat se subjekty zajišťujícími vytváření sítí a poskytujícími technickou pomoc pro místní rozvoj, jež byly zřízeny EFRV, ESF a Evropským námořním a rybářským fondem, pokud jde o jejich činnosti v oblasti místního rozvoje a nadnárodní spolupráce.
4. Komise přijme prováděcí akty stanovující organizační strukturu a způsob fungování Evropské sítě pro rozvoj venkova. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 84.
2. Cílem sítě EIP je:
- a) usnadnit výměnu odborných poznatků a osvědčených postupů;
 - b) navázat dialog mezi zemědělci a výzkumnou obcí a usnadnit začlenění všech zúčastněných stran do procesu výměny poznatků.
3. Úkolem sítě EIP je:
- a) zajišťovat funkce asistenční služby a poskytovat hlavním subjektům informace o EIP;
 - b) podporovat zřizování operačních skupin a poskytovat informace o možnostech, jež skýtají politiky Unie;
 - c) usnadňovat vytváření klastrových iniciativ a pilotních nebo demonstračních projektů, které se mohou mimo jiné týkat těchto záležitostí:
 - i) zvýšení zemědělské produktivity, hospodářské životaschopnosti, udržitelnosti, účinnosti v oblasti výstupů a zdrojů,
 - ii) inovací na podporu biohospodářství,
 - iii) biologické rozmanitosti, ekosystémových služeb, funkčnosti půdy a udržitelného hospodaření s vodou,
 - iv) inovačních produktů a služeb pro integrovaný dodavatelský řetězec,
 - v) otevření nových příležitostí v oblasti produktů a trhů pro prvovýrobce,
 - vi) jakosti a bezpečnosti potravin a zdravého životního stylu,
 - vii) omezení posklizňových ztrát a plýtvání potravinami;
 - d) shromažďovat a šířit informace v oblasti EIP, včetně výsledků výzkumu a nových technologií, které jsou důležité pro inovace a výměnu poznatků a výměnu se třetími zeměmi v oblasti inovací.

Článek 53

Síť evropského inovačního partnerství EIP

1. V souladu s čl. 51 odst. 1 se zřizuje síť EIP s cílem podporovat EIP v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti

4. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví organizační strukturu a způsob fungování sítě EIP. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 84.

Článek 54

Celostátní síť pro venkov

1. Každý členský stát zřídí celostátní síť pro venkov, která seskupuje organizace a správní orgány podílející se na rozvoji venkova. Součástí celostátní sítě pro venkov je rovněž partnerství uvedené v článku 5 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Členské státy s regionálními programy mohou předložit ke schválení konkrétní program pro zřízení a provoz své celostátní sítě pro venkov.

2. Cílem propojování prostřednictvím celostátní sítě pro venkov je:

- a) zvýšit zapojení zúčastněných stran do provádění politiky rozvoje venkova;
- b) zvýšit kvalitu provádění programů rozvoje venkova;
- c) informovat širší veřejnost a potenciální příjemce o politice rozvoje venkova a o možnostech financování;
- d) podpořit inovace v zemědělství, produkci potravin, lesnictví a venkovských oblastech.

3. Podpora z EZFRV podle čl. 51 odst. 3 se použije:

- a) na struktury potřebné pro provoz sítě;
- b) na přípravu a provádění akčního plánu, který zahrnuje alespoň tyto prvky:
 - i) činnosti týkající se shromažďování příkladů projektů, které zahrnují všechny priority programů rozvoje venkova,
 - ii) činnosti týkající se usnadnění tematických a analytických výměn mezi stranami zúčastněnými na rozvoji venkova, sdílení a šíření výsledků,
 - iii) činnosti týkající se poskytování odborné přípravy a vytváření sítě pro místní akční skupiny a zejména technické pomoci pro spolupráci mezi územními celky a nadnárodní spolupráci, usnadnění spolupráce mezi místními akčními skupinami a hledání partnerů pro opatření uvedené v článku 35,
 - iv) činnosti týkající se zajištění činností v oblasti vytváření sítě pro poradce a služeb na podporu inovací;

v) činnosti týkající se sdílení a šíření výsledků monitorování a hodnocení,

vi) komunikační plán zahrnující propagaci a informování o programu rozvoje venkova po dohodě s řídicími orgány a informační a komunikační činnosti zaměřené na širší veřejnost;

vii) činnosti týkající se účasti na činnostech Evropské sítě pro rozvoj venkova a přispění k těmto činnostem.

4. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pravidla pro zřizování a fungování celostátních sítí pro venkov a obsah konkrétních programů uvedených v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 84.

HLAVA IV

EIP V OBLASTI ZEMĚDĚLSKÉ PRODUKTIVITY A UDRŽITELNOSTI

Článek 55

Cíle

1. EIP v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti:

- a) podporuje zemědělské a lesnické odvětví, které účinně využívá zdroje, je hospodářsky životaschopné, produktivní, konkurenceschopné a s nízkými emisemi, šetrné a odolné vůči klimatu, směřuje k systémům ekologické zemědělské produkce a funguje v souladu se základními přírodními zdroji, na nichž zemědělské a lesní hospodaření závisí;
- b) pomáhá zajistit stálé a udržitelné dodávky stávajících i nových potravin, krmiv a biomateriálů;
- c) zlepšuje procesy umožňující zachování životního prostředí, přizpůsobování se změně klimatu a zmírňování této změny;
- d) buduje mosty mezi poznatky špičkového výzkumu a špičkovými technologiemi a zemědělci, uživateli lesů, venkovskými komunitami, podniky, nevládními organizacemi a poradenskými službami.

2. EIP v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti usiluje o dosažení těchto cílů prostřednictvím:

- a) vytváření přidané hodnoty lepším propojováním výzkumu a zemědělské praxe a pobídek k širšímu využívání dostupných inovativních opatření;

b) podpory rychlejšího a širšího zavádění inovativních řešení do praxe; a

c) informování vědecké obce o potřebách zemědělské praxe v oblasti výzkumu.

3. EZFRV přispívá k cílům EIP v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti prostřednictvím podpory poskytované v souladu s článkem 35 operačním skupinám v rámci sítě EIP uvedené v článku 56 a síti EIP uvedené v článku 53.

Článek 56

Operační skupiny

1. Operační skupiny EIP jsou součástí EIP v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti. Zřizují je zúčastněné subjekty, jako jsou zemědělci, výzkumní pracovníci, poradci a podniky působící v zemědělství a potravinářství, jež jsou důležité pro dosažení cílů EIP.

2. Operační skupiny EIP stanoví vnitřní postupy zajišťující transparentnost jejich činnosti a rozhodování a předcházení střetu zájmů.

3. Členské státy v rámci svých programů rozhodnou, v jakém rozsahu budou operační skupiny podporovat.

Článek 57

Úkoly operačních skupin

1. Operační skupiny EIP vypracují plán, který obsahuje:

- a) popis inovativního projektu, jenž má být vypracován, ověřen, upraven nebo proveden;
- b) popis očekávaných výsledků a přispění k cíli EIP spočívajícímu ve zvýšení produktivity a zlepšení udržitelného řízení zdrojů.

2. Při provádění svých inovativních projektů operační skupiny:

- a) rozhodují o vypracování a provádění inovativních akcí; a
- b) provádějí inovativní akce prostřednictvím opatření financovaných z programů rozvoje venkova.

3. Operační skupiny šíří výsledky svého projektu, zejména prostřednictvím sítě EIP.

HLAVA V

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 58

Prostředky a jejich rozdělování

1. Aniž jsou dotčeny odstavce 5, 6 a 7 tohoto článku, celková výše podpory Unie pro rozvoj venkova podle tohoto nařízení na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 činí 84 936 milionů EUR v cenách roku 2011 v souladu s víceletým finančním rámcem na období let 2014 až 2020.

2. Na technickou pomoc Komisi podle čl. 51 odst. 1 se použije 0,25 % prostředků uvedených v odstavci 1.

3. Pro účely programování a následného začlenění do souhrnného rozpočtu Unie jsou částky uvedené v odstavci 1 indexovány sazbou 2 % ročně.

4. Roční rozpis částek uvedených v odstavci 1 podle jednotlivých členských států po odečtení částky uvedené v odstavci 2 je uveden v příloze I.

5. Finanční prostředky převedené členským státem podle čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) č. 1306/2013 se odečtou od částek přidělených tomuto členskému státu v souladu s odstavcem 4.

6. Do ročního rozpisu uvedeného v odstavci 4 se zahrnou rovněž finanční prostředky převedené do EZFRV při použití čl. 7 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) č. 1307/2013 a finanční prostředky převedené do EZFRV při použití článků 10b a 136 nařízení Rady (ES) č. 73/2009⁽¹⁾ pro kalendářní rok 2013 musí být rovněž zahrnuty do ročního rozpisu částek uvedeného v odstavci 4.

7. S cílem zohlednit vývoj související s ročním rozpisem uvedeným v odstavci 4, včetně převodů podle odstavců 5 a 6, provést technické úpravy bez změny celkových přidělených částek nebo zohlednit jakékoli jiné změny stanovené legislativním aktem po přijetí tohoto nařízení je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, pokud jde o přezkum stropů uvedených v příloze I.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, 31. 1. 2009, s. 16).

8. Pro účely přidělení výkonnostní rezervy uvedené v čl. 22 odst. 3 a 4 nařízení (EU) č. 1303/2013 se k částkám uvedeným v článku 20 nařízení (EU) č. 1306/2013 připočtou dostupné účelově vázané příjmy vybrané v souladu s článkem 43 nařízení (EU) č. 1303/2013 pro EZFRV. Tyto dostupné účelové příjmy se přidělí členským státům poměrným dílem k jejich podílu celkové výše podpory z EZFRV.

Článek 59

Příspěvky z fondu

1. V rozhodnutí, kterým se schvaluje program rozvoje venkova, je stanoven maximální příspěvek z EZFRV pro tento program. V rozhodnutí jsou v případě potřeby jednoznačně stanoveny prostředky přidělené méně rozvinutým regionům.

2. Příspěvek z EZFRV se vypočítává na základě částky způsobilých veřejných výdajů.

3. V programech rozvoje venkova je stanovena jediná sazba příspěvku z EZFRV, která se vztahuje na všechna opatření. Pro méně rozvinuté regiony, nejvzdálenější regiony a menší ostrovy v Egejském moři ve smyslu nařízení (EHS) č. 2019/93, jakož i pro přechodové regiony, se případně stanoví zvláštní sazba příspěvku z EZFRV. Maximální sazba příspěvku z EZFRV činí:

- a) 85 % způsobilých veřejných výdajů v méně rozvinutých regionech, nejvzdálenějších regionech a na menších ostrovech v Egejském moři ve smyslu nařízení (EHS) č. 2019/93;
- b) 75 % způsobilých veřejných výdajů pro všechny regiony, jejichž HDP na obyvatele byl v období 2007 až 2013 nižší než 75 % průměru EU-25 pro dané referenční období, avšak jejichž HDP na obyvatele je vyšší než 75 % průměru HDP EU-27;
- c) 63 % způsobilých veřejných výdajů pro přechodové regiony, jiné než uvedené v písmeni b) tohoto odstavce;
- d) 53 % způsobilých veřejných výdajů v ostatních regionech.

Minimální sazba příspěvku z EZFRV činí 20 %.

4. Odchylně od odstavce 3 maximální příspěvek z EZFRV:

- a) činí 80 % u opatření uvedených v člancích 14, 27 a 35, u místního rozvoje v rámci iniciativy LEADER uvedeného v článku 32 nařízení (EU) č. 1303/2013 a u operací podle čl. 19 odst. 1 písm. a) bodu i). Tato sazba se v případě programů pro méně rozvinuté regiony, nejvzdálenější regiony, menší ostrovy v Egejském moři ve smyslu nařízení (EHS) č. 2019/93 a pro přechodové regiony uvedené v odst. 3 písm. b) a c) může zvýšit až do maximální výše 90 %;

- b) činí 75 % pro operace přispívající k cílům v oblasti životního prostředí a zmírňování změny klimatu a přízpůsobení se této změně podle článků 17, čl. 21 odst. 1 písm. a) a b), článků 28, 29, 30, 31 a 34;

- c) činí 100 % pro finanční nástroje na úrovni Unie uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1303/2013;

- d) je shodný se sazbou příspěvku pro dané opatření zvýšenou o 10 dodatečných procentních bodů pro příspěvky na finanční nástroje uvedené v čl. 38 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1303/2013;

- e) činí 100 % pro operace financované z finančních prostředků převedených do EZFRV při použití čl. 7 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013;

- f) činí 100 % v případě částky ve výši 500 milionů EUR v cenách roku 2011 přidělené Portugalsku a v případě částky ve výši 7 milionů EUR v cenách roku 2011 přidělené Kypru, a to pod podmínkou, že těmito členskými státy je poskytována finanční pomoc v souladu s články 136 a 143 Smlouvy o fungování EU ke dni 1. ledna 2014 nebo po tomto datu, až do roku 2016, kdy se použití tohoto ustanovení znovu posoudí;

- g) v případě členských států, kterým je ke dni 1. ledna 2014 nebo po tomto datu poskytována finanční pomoc v souladu s články 136 a 143 Smlouvy o fungování EU, se může u výdajů, jež mají být těmito členskými státy uhrazeny v prvních dvou letech provádění programu rozvoje venkova, zvýšit sazba příspěvku z EZFRV vyplývající z použití čl. 24 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013 nejvýše o dalších 10 procentních bodů do maximální výše 95 %. Sazba příspěvku z EZFRV použitelná bez uplatnění této výjimky však musí být dodržena u celkových veřejných výdajů vynaložených v průběhu programového období.

5. Nejméně 5 % a v případě Chorvatska 2,5 % z celkového příspěvku z EZFRV na program rozvoje venkova je vyhrazeno pro iniciativu LEADER.

6. Nejméně 30 % z celkového příspěvku z EZFRV na program rozvoje venkova se vyhradí na opatření podle článku 17 pro investice související se životním prostředím a klimatem, článků 21, 28, 29 a 30 s výjimkou plateb souvisejících s rámcovou směrnicí o vodě, článků 31, 32 a 34.

První pododstavec se nevztahuje na nejvzdálenější regiony a zámořská území členských států.

7. Předkládá-li členský stát celostátní program i soubor regionálních programů, odstavce 5 a 6 se nevztahují na celostátní program. Příspěvek z EZFRV na celostátní program se zohlední pro účely výpočtu procentního podílu uvedeného v odstavcích 5 a 6 pro každý z regionálních programů v poměru k podílu daného regionálního programu na celostátním příspěvku.

8. Výdaje spolufinancované z EZFRV nesmějí být současně spolufinancovány formou příspěvků ze strukturálních fondů, z Fondu soudržnosti nebo jiného finančního nástroje Unie.

9. Veřejné výdaje na podporu podniků musejí být v souladu s omezeními výše podpory stanovenými pro státní podporu, pokud toto nařízení nestanoví jinak.

Článek 60

Způsobilost výdajů

1. Odchylně od čl. 65 odst. 9 nařízení (EU) č. 1303/2013 mohou programy rozvoje venkova v případě mimořádných opatření v důsledku přírodních katastrof stanovit, že výdaje spojené se změnami programu mohou být způsobilé ode dne, kdy došlo k přírodní katastrofě.

2. Výdaje jsou způsobilé pro příspěvek z EZFRV pouze tehdy, pokud byly vynaloženy na operace, o nichž rozhodl řídicí orgán daného programu nebo o nichž bylo rozhodnuto z jeho pověření, a to v souladu s výběrovými kritérii uvedenými v článku 49.

S výjimkou obecných nákladů vymezených v čl. 45 odst. 2 písm. c) se s ohledem na investiční operace v rámci opatření spadajících do oblasti působnosti článku 42 Smlouvy o fungování EU za způsobilé považují pouze výdaje, jež vznikly po předložení žádosti příslušnému orgánu.

Členské státy mohou ve svých programech stanovit, že způsobilé jsou pouze výdaje, které vznikly po schválení žádosti o podporu příslušným orgánem.

3. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na čl. 51 odst. 1 a 2.

4. Platby prováděné příjemci musí být doloženy fakturami a doklady o platbě. Není-li to možné, musí být platby doloženy dokumenty majícími stejnou důkazní hodnotu, s výjimkou forem podpory podle čl. 67 odst. 1 písm. b), c) a d) nařízení (EU) č. 1303/2013.

Článek 61

Způsobilé výdaje

1. Pokud se podpora podle tohoto nařízení vztahuje na provozní náklady, jsou způsobilé tyto druhy nákladů:

- a) provozní náklady;
- b) personální náklady;
- c) náklady na odbornou přípravu;
- d) náklady související se vztahy s veřejností;
- e) finanční náklady;
- f) náklady na vytváření sítí.

2. Studie jsou způsobilým výdajem pouze tehdy, jsou-li spojeny s konkrétní operací v rámci programu nebo se specifickými cíli programu.

3. Příspěvky v podobě věcného plnění ve formě poskytnutí prací, zboží, služeb, pozemků a nemovitostí, za něž nebyla provedena platba v hotovosti doložená fakturami nebo dokumenty se stejnou důkazní hodnotou, mohou být způsobilé pro podporu, jsou-li splněny podmínky článku 69 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Článek 62

Ověřitelnost a kontrolovatelnost opatření

1. Členské státy zajistí, aby všechna opatření v oblasti rozvoje venkova, která zamýšlejí provést, byla ověřitelná a kontrolovatelná. Za tímto účelem provede řídicí orgán a platební agentura každého programu rozvoje venkova posouzení ex ante týkající se ověřitelnosti a kontrolovatelnosti opatření, jež mají být zahrnuta do programu rozvoje venkova. Řídicí orgán a platební agentura posuzují ověřitelnost a kontrolovatelnost opatření i v průběhu provádění programu rozvoje venkova. Posouzení ex ante a posuzování během období provádění přihlíží k výsledkům kontrol v předchozím a stávajícím programovém období. Je-li při posouzení zjištěno, že nejsou dodrženy požadavky týkající se ověřitelnosti a kontrolovatelnosti, dotyčná opatření se odpovídajícím způsobem upraví.

2. Je-li podpora poskytnuta na základě standardních nákladů nebo dodatečných nákladů a ušlých příjmů, členské státy zajistí, aby byly příslušné výpočty přiměřené a přesné a aby byly tyto částky stanoveny předem na základě spravedlivého, nestranného a ověřitelného výpočtu. Za tímto účelem subjekt, který je funkčně nezávislý na orgánech odpovědných za provádění programu a který má potřebné odborné znalosti, provede výpočet nebo potvrdí přiměřenost a přesnost výpočtů. Součástí programu rozvoje venkova tvoří prohlášení potvrzující přiměřenost a přesnost výpočtů.

Článek 63

Zálohy

1. Vyplacení záloh je podmíněno poskytnutím bankovní záruky nebo rovnocenné jistoty ve výši 100 % částky zálohy. Pokud jde o veřejné příjemce, zálohy se vyplácejí obcím, regionálním orgánům a jejich sdružením, jakož i veřejnoprávním subjektům.

Za rovnocennou jistotu podle prvního pododstavce se považuje facilitu poskytnutá veřejným subjektem jako záruka za předpokladu, že se tento subjekt zaváže vyplatit částku pokrytou touto zárukou, není-li prokázán nárok na vyplacenou zálohu.

2. Záruka se může uvolnit, jakmile příslušná platební agentura stanoví, že výše skutečných výdajů odpovídající veřejnému příspěvku na operaci přesahuje výši zálohy.

HLAVA VI

ŘÍZENÍ, KONTROLA A PROPAGACE

Článek 64

Úkoly Komise

K zajištění řádného finančního řízení v souladu s článkem 317 Smlouvy o fungování EU v rámci sdíleného řízení provádí Komise opatření a kontroly stanovené v nařízení (EU) č. 1306/2013.

Článek 65

Úkoly členských států

1. Členské státy přijmou veškeré právní a správní předpisy v souladu s čl. 58 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013 k zajištění účinné ochrany finančních zájmů Unie.

2. Členské státy pro každý program rozvoje venkova určí:

a) řídicí orgán, jehož úkolem je dotyčný program řídit a jímž může být veřejný nebo soukromý subjekt působící na celostátní nebo regionální úrovni nebo přímo členský stát, pokud tento úkol vykonává sám;

b) akreditovanou platební agenturu ve smyslu článku 7 nařízení (EU) č. 1306/2013;

c) certifikační subjekt ve smyslu článku 9 nařízení (EU) č. 1306/2013.

3. Členské státy zajistí, aby byl pro každý program rozvoje venkova zřízen odpovídající systém řízení a kontroly, který

zaručí, že funkce řídicího orgánu a ostatních subjektů budou jasně vymezeny a odděleny. Členské státy odpovídají za zajištění účinného fungování systémů během celého programového období.

4. Členské státy jednoznačně stanoví úkoly řídicího orgánu, platební agentury a místních akčních skupin v rámci iniciativy LEADER, pokud jde o uplatňování kritérií způsobilosti a výběrových kritérií a postupů pro výběr projektů.

Článek 66

Řídicí orgán

1. Řídicí orgán odpovídá za účinné, účelné a správné řízení a provádění programu, a zejména:

a) zajišťuje existenci vhodného a bezpečného elektronického systému pro záznam, uchovávání, správu a vykazování statistických údajů o programu a jeho provádění, které jsou zapotřebí pro účely monitorování a hodnocení, a zejména informací potřebných ke sledování pokroku na základě stanovených cílů a priorit;

b) k 31. lednu a 31. říjnu v každém roce programu předkládá Komisi příslušné údaje ukazatelů pro operace vybrané k financování, včetně informací souvisejících s výstupy a finančními ukazateli;

c) zajišťuje, aby příjemci a jiné subjekty podílející se na provádění operací:

i) byli seznámeni se svými povinnostmi vyplývajícími z poskytnuté podpory a aby pro všechny transakce související s operací používali buď oddělený účetní systém, nebo vhodný účetní kód,

ii) si byli vědomi požadavků týkajících se poskytování údajů řídicímu orgánu a zaznamenávání výstupů a výsledků;

d) zajišťuje, aby hodnocení ex ante uvedené v článku 55 nařízení (EU) č. 1303/2013 nařízení o společných ustanoveních] bylo v souladu se systémem hodnocení a monitorování, a odpovídá za schvalování a předkládání hodnocení Komisi;

e) zajišťuje, aby byl zaveden plán hodnocení uvedený v článku 56 nařízení (EU) č. 1303/2013, aby hodnocení programu ex post uvedené v článku 57 nařízení (EU) č. 1303/2013 bylo provedeno v časových lhůtách stanovených v uvedeném nařízení, a dále zajišťuje soulad těchto hodnocení se systémem monitorování a hodnocení a předkládá je monitorovacímu výboru a Komisi;

f) poskytuje monitorovacímu výboru informace a dokumenty potřebné k monitorování provádění programu z hlediska jeho konkrétních cílů a priorit;

g) vypracovává výroční zprávy o pokroku včetně souhrnných monitorovacích tabulek a po schválení monitorovacím výborem je předkládá Komisi;

h) zajišťuje, aby platební agentura před schválením plateb obdržela všechny potřebné informace, zejména o postupech a veškerých kontrolách prováděných v souvislosti s operacemi vybranými pro financování;

i) zajišťuje propagaci programu, i prostřednictvím celostátní sítě pro venkov, a to informováním potenciálních příjemců, profesních organizací, hospodářských a sociálních partnerů, subjektů podílejících se na prosazování rovnosti žen a mužů a dotčených nevládních organizací, včetně ekologických organizací, o možnostech, které program nabízí, a o pravidlech pro získání přístupu k financování z programu a rovněž informováním příjemců o příspěvku Unie a široké veřejnosti o úloze, kterou Unie v programu hraje.

2. Členský stát nebo řídicí orgán mohou pro řízení a provádění operací v rámci rozvoje venkova určit jeden nebo více zprostředkujících subjektů, včetně místních orgánů, subjektů působících v oblasti regionálního rozvoje nebo nevládních organizací.

Pokud je plněním části těchto úkolů pověřen jiný subjekt, zůstává řídicí orgán i nadále plně odpovědný za účinnost a správnost řízení a za provádění těchto úkolů. Řídicí orgán zajistí, aby byla přijata náležitá ustanovení, která tomuto jinému subjektu umožní získat veškeré údaje a informace nezbytné k plnění těchto úkolů.

3. Obsahuje-li program rozvoje venkova tematický podprogram podle článku 8, může řídicí orgán určit pro řízení a provádění strategie jeden nebo více zprostředkujících subjektů, včetně místních orgánů, místních akčních skupin nebo nevládních organizací. V tomto případě se použije odstavec 2.

Řídicí orgán zajistí, aby byly pro účely systému monitorování a hodnocení uvedeného v článku 67 zvlášť určeny operace a výstupy tohoto tematického podprogramu.

4. S výhradou úlohy platebních agentur a dalších subjektů stanovených v nařízení (EU) č. 1306/2013, pokud má členský stát více než jeden program, je možné stanovit koordinační orgán za účelem zajištění souladu v hospodaření s prostředky a propojení mezi Komisí a vnitrostátními řídicími orgány.

5. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví jednotné podmínky pro uplatňování požadavků týkajících se informování a propagace podle odst. 1 písm. i).

HLAVA VII

MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

KAPITOLA I

Obecná ustanovení

Oddíl 1

Zavedení systému monitorování a hodnocení a cíle tohoto systému

Článek 67

Systém monitorování a hodnocení

V souladu s touto hlavou se v rámci spolupráce mezi Komisí a členskými státy vypracuje společný systém monitorování a hodnocení, který Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijmou přezkumným postupem podle článku 84.

Článek 68

Cíle

Cílem systému monitorování a hodnocení je:

- a) prokázat pokrok a dosažené výsledky politiky rozvoje venkova a posoudit dopad, účelnost, účinnost a relevantnost intervencí politiky rozvoje venkova;
- b) přispět k cílenější podpoře pro rozvoj venkova;
- c) podpořit společný vzdělávací proces v souvislosti s monitorováním a hodnocením.

Oddíl 2

Technická ustanovení

Článek 69

Společné ukazatele

1. Za účelem shromažďování údajů na úrovni Unie je v systému monitorování a hodnocení podle článku 67 uveden seznam společných ukazatelů týkajících se výchozí situace a rovněž finančního plnění, výstupů, výsledků a dopadů programu, které jsou použitelné pro jednotlivé programy.

2. Společné ukazatele vycházejí z dostupných údajů, jsou spojeny se strukturou a cíli rámce politiky rozvoje venkova a umožňují posouzení pokroku, účelnosti a účinnosti provádění politiky na základě cílů na úrovni Unie, jednotlivých členských států a programů. Společné ukazatele dopadu vycházejí z dostupných údajů.

3. Hodnotitel provede kvantifikaci dopadu programu měřené pomocí ukazatelů dopadu. Na základě důkazů vzešlých z hodnocení SZP, včetně hodnocení programů rozvoje venkova, posoudí Komise s pomocí členských států spojený účinek všech nástrojů SZP.

Článek 70

Elektronický informační systém

1. Klíčové informace o provádění programu, o každé operaci vybrané pro financování a o dokončených operacích, které jsou zapotřebí pro monitorování a hodnocení, včetně klíčových informací o každém příjemci a projektu, se zaznamenávají a uchovávají elektronickými prostředky.

Článek 71

Poskytování informací

Příjemci podpory v rámci opatření v oblasti rozvoje venkova a místní akční skupiny se zaváží, že řídicímu orgánu nebo určeným hodnotitelům či jiným subjektům pověřeným vykonáváním funkcí jejich jménem poskytnou veškeré informace, které jsou potřebné k monitorování a hodnocení programu, zejména ve vztahu k plnění stanovených cílů a priorit.

KAPITOLA II

Monitorování

Článek 72

Postupy monitorování

1. Řídicí orgán a monitorovací výbor podle článku 47 nařízení (EU) č. 1303/2013 monitorují kvalitu provádění programu.

2. Řídicí orgán a monitorovací výbor monitorují každý program rozvoje venkova pomocí finančních ukazatelů a ukazatelů souvisejících s výstupy a výsledky.

Článek 73

Monitorovací výbor

Členské státy s regionálními programy mohou zřídit celostátní monitorovací výbor za účelem koordinace provádění těchto programů ve vztahu k celostátnímu rámci a čerpání finančních prostředků.

Článek 74

Úkoly monitorovacího výboru

Monitorovací výbor se přesvědčí o plnění programu rozvoje venkova a o účinnosti jeho provádění. Za tím účelem monitorovací výbor kromě funkcí uvedených v článku 49 nařízení (EU) č. 1303/2013:

- a) je konzultován a vydává stanovisko ke kritériím pro výběr financovaných operací do čtyř měsíců od vydání rozhodnutí o schválení programu, přičemž tato kritéria výběru se upravují podle potřeb programování;
- b) přezkoumává činnosti a výstupy spojené s pokrokem při provádění plánu hodnocení programu;
- c) přezkoumává zejména opatření v rámci programu týkající se plnění předběžných podmínek, která spadají do působnosti řídicího orgánu, a je informován o opatřeních týkajících se plnění dalších předběžných podmínek;
- d) účastní se práce celostátní sítě pro venkov za účelem výměny informací o provádění programu; a
- e) projednává a schvaluje výroční zprávy o provádění před jejich odesláním Komisi.

Článek 75

Výroční zpráva o provádění

1. Do 30. června 2016 a do 30. června každého následujícího roku až do roku 2024 včetně předloží členské státy Komisi výroční zprávu o provádění programu rozvoje venkova v předchozím kalendářním roce. Zpráva předložená v roce 2016 zahrnuje kalendářní roky 2014 a 2015.

2. Kromě splnění požadavků uvedených v článku 50 nařízení (EU) č. 1303/2013 obsahují výroční zprávy o provádění mimo jiné informace o finančních závazcích a výdajích pro jednotlivá opatření a shrnutí činností provedených ve vztahu k plánu hodnocení.

3. Kromě splnění požadavků uvedených v článku 50 nařízení (EU) č. 1303/2013 obsahuje výroční zpráva o provádění předložená v roce 2017 rovněž popis provádění všech podprogramů v rámci programu.

4. Kromě splnění požadavků uvedených v článku 50 nařízení (EU) č. 1303/2013 obsahuje výroční zpráva o provádění předložená v roce 2019 rovněž popis provádění všech podprogramů v rámci programu a posouzení pokroku dosaženého při zajišťování integrovaného přístupu k používání EZFRV a jiných finančních nástrojů EU na podporu územního rozvoje venkovských oblastí, včetně využití strategií místního rozvoje.

5. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pravidla týkající se předkládání výročních zpráv o provádění. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 84.

KAPITOLA III

Hodnocení

Článek 76

Obecná ustanovení

1. Komise může přijmout prováděcí akty upřesňující prvky, které mají být obsaženy v hodnocení ex ante a hodnocení ex post uvedeném v článcích 55 a 57 nařízení (EU) č. 1303/2013, a stanovující minimální požadavky na plán hodnocení uvedený v článku 56 nařízení (EU) č. 1303/2013. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 84.

2. Členské státy zajistí, aby hodnocení byla v souladu se společným přístupem k hodnocení dohodnutým podle článku 67, organizují získávání a shromažďování potřebných údajů a předkládají hodnotitelům různé informace poskytnuté systémem monitorování.

3. Členské státy zpřístupní hodnotící zprávy na internetu a Komise na svých internetových stránkách.

Článek 77

Hodnocení ex ante

Členské státy zajistí, aby hodnotitel provádějící hodnocení ex ante byl od časně fáze zapojen do procesu vypracování programu rozvoje venkova, včetně vypracování analýzy uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. b), návrhu intervenční logiky programu a stanovení cílů programu.

Článek 78

Hodnocení ex post

V roce 2024 vyhotoví členské státy pro každý ze svých programů rozvoje venkova zprávu o hodnocení ex post. Tuto zprávu předloží Komisi do 31. prosince 2024.

Článek 79

Shrnutí hodnocení

Za vypracování shrnutí zpráv o hodnocení ex ante a hodnocení ex post na úrovni Unie odpovídá Komise.

Shrnutí hodnotících zpráv se provede nejpozději do 31. prosince roku následujícího po předložení příslušných hodnocení.

HLAVA VIII

USTANOVENÍ O HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽI

Článek 80

Pravidla vztahující se na podniky

Poskytuje-li se podpora podle tohoto nařízení formám spolupráce mezi podniky, lze ji poskytnout pouze těm formám

spolupráce, které jsou v souladu s pravidly hospodářské soutěže uplatňovanými podle článků 206 až 210 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013.

Článek 81

Státní podpora

1. Není-li v této hlavě stanoveno jinak, použijí se na podporu pro rozvoj venkova poskytovanou členskými státy články 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování EU.

2. Články 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování EU se nepoužijí na platby členských států uskutečněné podle tohoto nařízení a v souladu s ním nebo na doplňkové vnitrostátní financování podle článku 82 v rámci oblasti působnosti článku 42 Smlouvy o fungování EU.

Článek 82

Doplňkové vnitrostátní financování

Platby uskutečněné členskými státy v souvislosti s operacemi spadajícími do oblasti působnosti článku 42 Smlouvy o fungování EU, které mají zajistit doplňkové financování na rozvoj venkova, na něž je poskytována podpora z finančních prostředků Unie kdykoli v průběhu programovacího období, zahrnou členské státy do programu rozvoje venkova v souladu s čl. 8 odst. 1 písm. j) a v případě, že splňují kritéria podle tohoto nařízení, je schvaluje Komise.

HLAVA IX

**PRÁVOMOCI KOMISE, SPOLEČNÁ USTANOVENÍ
A PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

KAPITOLA I

Pravomoci Komise

Článek 83

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 2 odst. 3, čl. 14 odst. 5, čl. 16 odst. 5, čl. 19 odst. 8, čl. 22 odst. 3, čl. 28 odst. 10 a 11, čl. 29 odst. 6, čl. 30 odst. 8, čl. 33 odst. 4, čl. 34 odst. 5, čl. 35 odst. 10, čl. 36 odst. 5, čl. 45 odst. 6, čl. 47 odst. 6 a článku 89 je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 2 odst. 3, čl. 14 odst. 5, čl. 16 odst. 5, čl. 19 odst. 8, čl. 22 odst. 3, čl. 28 odst. 10 a 11, čl. 29 odst. 6, čl. 30 odst. 8, čl. 33 odst. 4, čl. 34 odst. 5, čl. 35 odst. 10, čl. 36 odst. 5, čl. 45 odst. 6, čl. 47 odst. 6 a článku 89 je svěřena Komisi na dobu sedmi let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto sedmiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 3, čl. 14 odst. 5, čl. 16 odst. 5, čl. 19 odst. 8, čl. 22 odst. 3, čl. 28 odst. 10 a 11, čl. 29 odst. 6, čl. 30 odst. 8, čl. 33 odst. 4, čl. 34 odst. 5, čl. 35 odst. 10, čl. 36 odst. 5, čl. 45 odst. 6, čl. 47 odst. 6 a článku 89 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle v čl. 2 odst. 3, čl. 14 odst. 5, čl. 16 odst. 5, čl. 19 odst. 8, čl. 22 odst. 3, čl. 28 odst. 10 a 11, čl. 29 odst. 6, čl. 30 odst. 8, čl. 33 odst. 4, čl. 34 odst. 5, čl. 35 odst. 10, čl. 36 odst. 5, čl. 45 odst. 6, čl. 47 odst. 6 a článku 89 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 84

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor nazvaný „Výbor pro rozvoj venkova“. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA II

Společná ustanovení

Článek 85

Výměna informací a dokumentů

1. Komise ve spolupráci s členskými státy zavede informační systém s cílem umožnit bezpečnou výměnu údajů společného zájmu mezi Komisí a jednotlivými členskými státy. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pravidla pro fungování tohoto systému. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 84.

2. Komise zajistí, aby existoval vhodný a bezpečný elektronický systém pro záznam, uchovávání a správu hlavních informací a podávání zpráv o monitorování a hodnocení.

Článek 86

Zpracování a ochrana osobních údajů

1. Členské státy a Komise shromažďují osobní údaje za účelem plnění svých závazků týkajících se řízení, kontroly, monitorování a hodnocení podle tohoto nařízení, a zejména závazků uvedených v hlavě VI a VII, a zpracovávají tyto údaje pouze způsobem slučitelným s tímto účelem.

2. Pokud se osobní údaje zpracovávají za účelem monitorování a hodnocení podle hlavy VII za použití bezpečného elektronického systému uvedeného v článku 85, musejí být anonymizovány a zpracovávány pouze v souhrnné podobě.

3. Osobní údaje se zpracovávají v souladu s pravidly stanovenými ve směrnici 95/46/ES a v nařízení (ES) č. 45/2001. Tyto údaje se především neuchovávají ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu delší, než je nezbytné pro účely, ke kterým byly údaje shromážděny nebo ke kterým jsou dále zpracovávány, se zohledněním minimální doby pro uchovávání údajů stanovené v příslušných právních předpisech členských států a Unie.

4. Členské státy informují dotčené subjekty o tom, že jejich osobní údaje mohou být v souladu s odstavcem 1 zpracovávány vnitrostátními orgány a orgány Unie a že v tomto ohledu požívají práv, která jsou stanovena v pravidlech na ochranu údajů obsažených ve směrnici 95/46/ES a nařízení (ES) č. 45/2001.

5. Články 111 až 114 nařízení (EU) č. 1306/2013 se použijí na tento článek.

Článek 87

Obecná ustanovení SZP

Nařízení (EU) č. 1306/2013 a předpisy přijaté podle uvedeného nařízení se použijí ve vztahu k opatřením stanoveným v tomto nařízení.

KAPITOLA III

Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 88

Nařízení (ES) č. 1698/2005

Nařízení (ES) č. 1698/2005 se zrušuje.

Nařízení (ES) č. 1698/2005 se nadále použije na operace prováděné na základě programů schválených Komisí podle uvedeného nařízení před 1. lednem 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Článek 89

Přechodná ustanovení

K usnadnění přechodu ze systému stanoveného nařízením (ES) č. 1698/2005 na systém stanovený tímto nařízením je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 83, které stanoví podmínky, za nichž může být podpora, kterou Komise schválila podle nařízení (ES) č. 1698/2005, začleněna do podpory poskytované podle tohoto nařízení, včetně technické pomoci a hodnocení ex post. Tyto akty v přenesené pravomoci mohou rovněž stanovit podmínky pro přechod z podpory pro rozvoj venkova pro Chorvatsko podle nařízení (ES) č. 1085/2006 na podporu stanovenou tímto nařízením.

Článek 90

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Za Radu
předseda
V. JUKNA

ROZPIS TÝKAJÍCÍ SE PODPORY UNIE PRO ROZVOJ VENKOVA (2014 AŽ 2020)

(běžné ceny v EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	CELKEM 2014–2020
Belgie	78 342 401	78 499 837	78 660 375	78 824 076	78 991 202	79 158 713	79 314 155	551 790 759
Bulharsko	335 499 038	335 057 822	334 607 538	334 147 994	333 680 052	333 187 306	332 604 216	2 338 783 966
Česká republika	314 349 445	312 969 048	311 560 782	310 124 078	308 659 490	307 149 050	305 522 103	2 170 333 996
Dánsko	90 287 658	90 168 920	90 047 742	89 924 072	89 798 142	89 665 537	89 508 619	629 400 690
Německo	1 178 778 847	1 177 251 936	1 175 693 642	1 174 103 302	1 172 483 899	1 170 778 658	1 168 760 766	8 217 851 050
Estonsko	103 626 144	103 651 030	103 676 345	103 702 093	103 728 583	103 751 180	103 751 183	725 886 558
Irsko	313 148 955	313 059 463	312 967 965	312 874 411	312 779 690	312 669 355	312 485 314	2 189 985 153
Řecko	601 051 830	600 533 693	600 004 906	599 465 245	598 915 722	598 337 071	597 652 326	4 195 960 793
Španělsko	1 187 488 617	1 186 425 595	1 185 344 141	1 184 244 005	1 183 112 678	1 182 137 718	1 182 076 067	8 290 828 821
Francie	1 404 875 907	1 408 287 165	1 411 769 545	1 415 324 592	1 418 941 328	1 422 813 729	1 427 718 983	9 909 731 249
Chorvatsko	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	2 325 172 500
Itálie	1 480 213 402	1 483 373 476	1 486 595 990	1 489 882 162	1 493 236 530	1 496 609 799	1 499 799 408	10 429 710 767
Kypr	18 895 839	18 893 552	18 891 207	18 888 801	18 886 389	18 883 108	18 875 481	132 214 377
Lotyšsko	138 327 376	138 361 424	138 396 059	138 431 289	138 467 528	138 498 589	138 499 517	968 981 782
Litva	230 392 975	230 412 316	230 431 887	230 451 686	230 472 391	230 483 599	230 443 386	1 613 088 240
Lucembursko	14 226 474	14 272 231	14 318 896	14 366 484	14 415 051	14 464 074	14 511 390	100 574 600
Maďarsko	495 668 727	495 016 871	494 351 618	493 672 684	492 981 342	492 253 356	491 391 895	3 455 336 493
Malta	13 880 143	13 965 035	14 051 619	14 139 927	14 230 023	14 321 504	14 412 647	99 000 898
Nizozemsko	87 118 078	87 003 509	86 886 585	86 767 256	86 645 747	86 517 797	86 366 388	607 305 360
Rakousko	557 806 503	559 329 914	560 883 465	562 467 745	564 084 777	565 713 368	567 266 225	3 937 551 997
Polsko	1 569 517 638	1 567 453 560	1 565 347 059	1 563 197 238	1 561 008 130	1 558 702 987	1 555 975 202	10 941 201 814

(běžné ceny v EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	CELKEM 2014–2020
Portugalsko	577 031 070	577 895 019	578 775 888	579 674 001	580 591 241	581 504 133	582 317 022	4 057 788 374
Rumunsko	1 149 848 554	1 148 336 385	1 146 793 135	1 145 218 149	1 143 614 381	1 141 925 604	1 139 927 194	8 015 663 402
Slovinsko	118 678 072	119 006 876	119 342 187	119 684 133	120 033 142	120 384 760	120 720 633	837 849 803
Slovensko	271 154 575	270 797 979	270 434 053	270 062 644	269 684 447	269 286 203	268 814 943	1 890 234 844
Finsko	335 440 884	336 933 734	338 456 263	340 009 057	341 593 485	343 198 337	344 776 578	2 380 408 338
Švédsko	248 858 535	249 014 757	249 173 940	249 336 135	249 502 108	249 660 989	249 768 786	1 745 315 250
Spojené království	371 473 873	370 520 030	369 548 156	368 557 938	367 544 511	366 577 113	365 935 870	2 580 157 491
Celkem EU- 28	13 618 149 060	13 618 658 677	13 619 178 488	13 619 708 697	13 620 249 509	13 620 801 137	13 621 363 797	95 338 109 365
Technická pomoc (0,25 %)	34 130 699	34 131 977	34 133 279	34 134 608	34 135 964	34 137 346	34 138 756	238 942 629
Celkem	13 652 279 759	13 652 790 654	13 653 311 767	13 653 843 305	13 654 385 473	13 654 938 483	13 655 502 553	95 577 051 994

PŘÍLOHA II

ČÁSTKY A MÍRY PODPORY

Článek	Předmět	Maximální částka v EUR nebo míra	
Čl. 15 odst. 8	Poradenské, řídicí a pomocné služby pro zemědělství	1 500	na poradenskou službu
		200 000	za tři roky v případě odborné přípravy poradců
Čl. 16 odst. 2	Informační a propagační činnosti	70 %	způsobilých nákladů na akci
Čl. 16 odst. 4	Režimy jakosti zemědělských produktů a potravin	3 000	na podnik ročně
Čl. 17 odst. 3	Investice do hmotného majetku		Zemědělství
		50 %	částky způsobilých investic vynaložených v méně rozvinutých regionech a ve všech regionech, jejichž HDP na obyvatele byl v období 2007–2013 nižší než 75 % průměru EU-25 pro dané referenční období, avšak jejichž HDP na obyvatele je vyšší než 75 % průměru HDP EU-27;
		75 %	částky způsobilých investic vynaložených v nejvzdálenějších regionech
		75 %	částky způsobilých investic vynaložených v Chorvatsku na provádění směrnice Rady 91/676/EHS ⁽¹⁾ v období nejdéle čtyř let ode dne přistoupení podle čl. 3 odst. 2 a čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice
		75 %	částky způsobilých investic vynaložených na menších ostrovech v Egejském moři
		40 %	částky způsobilých investic vynaložených v jiných regionech Pokud maximální kombinovaná podpora nepřekročí 90 %, mohou se výše uvedené míry podpory zvýšit o 20 procentních bodů pro: — mladé zemědělce, jak jsou definováni v tomto nařízení, nebo kteří již zahájili činnost v průběhu pěti let předcházejících žádosti o podporu; — společné investice a integrované projekty, včetně investic spojených s fúzí organizací producentů; — oblasti čelící přírodním a jiným zvláštním omezením podle článku 32; — operace podporované v rámci EIP; — investice spojené s operacemi podle článků 28 a 29

Článek	Předmět	Maximální částka v EUR nebo míra	
			Zpracování produktů uvedených v příloze I Smlouvy o fungování EU a jejich uvádění na trh
		50 %	částky způsobilých investic vynaložených v méně rozvinutých regionech a ve všech regionech, jejichž HDP na obyvatele byl v období 2007–2013 nižší než 75 % průměru EU-25 pro dané referenční období, avšak jejichž HDP na obyvatele je vyšší než 75 % průměru HDP EU-27
		75 %	částky způsobilých investic vynaložených v nejvzdálenějších regionech
		75 %	částky způsobilých investic vynaložených na menších ostrovech v Egejském moři
		40 %	částky způsobilých investic v jiných regionech Pokud maximální kombinovaná podpora nepřekročí 90 %, mohou se výše uvedené míry podpory zvýšit o 20 procentních bodů pro operace podporované v rámci EIP spojené s fúzí organizací producentů
Čl. 17 odst. 4	Investice do hmotného majetku	100 %	neproduktivní investice a zemědělská a lesnická infrastruktura
Čl. 18 odst. 5	Obnova potenciálu zemědělské produkce poškozeného přírodními katastrofami a zavedení vhodných preventivních opatření	80 %	částky způsobilých investičních nákladů na preventivní opatření prováděná jednotlivými zemědělci
		100 %	částky způsobilých investičních nákladů na preventivní opatření prováděná společně více než jedním příjemcem
		100 %	částky způsobilých nákladů na investice pro obnovu zemědělské půdy a produkčního potenciálu poškozeného přírodními katastrofami a katastrofickými událostmi.
Čl. 19 odst. 6	Rozvoj zemědělských podniků a podnikatelské činnosti	70 000	na mladého zemědělce podle čl. 19 odst. 1 písm. a) bodu i)
		70 000	na příjemce podle čl. 19 odst. 1 písm. a) bodu ii)
		15 000	na malý zemědělský podnik podle čl. 19 odst. 1 písm. a) bodu iii)
Čl. 23 odst. 3	Zavádění zemědělsko-lesnických systémů	80 %	částky způsobilých investic na zavedení zemědělsko-lesnických systémů

Článek	Předmět	Maximální částka v EUR nebo míra	
Čl. 26 odst. 4	Investice do lesnických technologií a zpracování lesnických produktů a jejich uvádění na trh	65 %	částky způsobilých investic vynaložených v méně rozvinutých regionech
		75 %	částky způsobilých investic vynaložených v nejvzdálenějších regionech
		75 %	částky způsobilých investic vynaložených na menších ostrovech v Egejském moři
		40 %	částky způsobilých investic vynaložených v jiných regionech
Čl. 27 odst. 4	Zřizování seskupení a organizací producentů	10 %	Jako procento produkce uvedené na trh během prvních pěti let po uznání. Podpora se postupně snižuje.
		100 000	ve všech případech maximální částka podpory za rok
Čl. 28 odst. 8	Agroenvironmentálně-klimatická opatření	600 (*)	na hektar ročně u jednoletých plodin
		900 (*)	na hektar ročně u speciálních trvalých plodin
		450 (*)	na hektar ročně u jiných způsobů využívání půdy
		200 (*)	na dobytčí jednotku ročně v případě místních plemen, jejichž chov je ohrožen
Čl. 29 odst. 5	Ekologické zemědělství	600 (*)	na hektar ročně u jednoletých plodin
		900 (*)	na hektar ročně u speciálních trvalých plodin
		450 (*)	na hektar ročně u jiných způsobů využívání půdy
Čl. 30 odst. 7	Platby v rámci sítě Natura 2000 a podle rámcové směrnice o vodě	500 (*)	maximální částka na hektar ročně v prvním období nepřesahujícím pět let
		200 (*)	maximální částka na hektar ročně
		50 (**)	minimální částka na hektar ročně u plateb podle rámcové směrnice o vodě
Čl. 31 odst. 3	Platby pro oblasti s přírodními či jinými zvláštními omezeními	25	minimální částka na hektar ročně v průměru na plochu, na niž je příjemci poskytována podpora
		250 (*)	maximální částka na hektar ročně
		450 (*)	maximální částka na hektar ročně v horských oblastech podle čl. 32 odst. 2
Čl. 33 odst. 3	Dobré životní podmínky zvířat	500	na dobytčí jednotku

Článek	Předmět	Maximální částka v EUR nebo míra	
Čl. 34 odst. 3	Lesnicko-environmentální a klimatické služby a ochrana lesů	200 (*)	na hektar ročně
Čl. 37 odst. 5	Pojištění úrody, hospodářských zvířat a plodin	65 %	částky splatného pojistného
Čl. 38 odst. 5	Vzájemné fondy pro nepříznivé klimatické jevy, nákazy zvířat a choroby rostlin, napadení škůdci a ekologické havárie	65 %	částky způsobilých nákladů
Čl. 39 odst. 5	Nástroj ke stabilizaci příjmu	65 %	částky způsobilých nákladů

(¹) Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1).

(*) Tyto částky mohou být v řádně odůvodněných případech zvýšeny s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem, které musejí být v programech rozvoje venkova zdůvodněny.

(**) Tato částka může být v řádně odůvodněných případech snížena s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem, které musejí být v programech rozvoje venkova zdůvodněny.

Pozn.: Intenzitou podpory nejsou dotčena pravidla Unie týkající se státní podpory.

PŘÍLOHA III

BIOFYZIKÁLNÍ KRITÉRIA PRO VYMEZENÍ OBLASTÍ S PŘÍRODNÍMI OMEZENÍMI

KRITÉRIUM	DEFINICE	PRAHOVÁ HODNOTA
KLIMA		
Nízká teplota (*)	Délka vegetačního období (počet dnů) vyjádřená počtem dnů s průměrnou denní teplotou > 5 °C (LGPT5) nebo	≤ 180 dnů
	Součet termálního času (v denostupních) pro vegetační období vyjádřený kumulovanou průměrnou denní teplotou > 5 °C	≤ 1 500 denostupňů
Suchost	Poměr ročního úhrnu srážek (P) k roční potenciální evapotranspiraci (PET)	P/PET ≤ 0,5
KLIMA A PŮDA		
Nadměrná vlhkost půdy	Počet dnů, kdy je vlhkost půdy na nebo nad hranici polní kapacity	≥ 230 dnů
PŮDA		
Omezené odvodňování půdy (*)	Oblasti, které jsou po významnou část roku podmaččené	mokrá do 80 cm pod povrchem déle než 6 měsíců nebo mokrá do 40 cm déle než 11 měsíců nebo špatně nebo velmi špatně odvodněná půda nebo reduktomorfní znaky do 40 cm od povrchu
Nepříznivá textura a kamenitost (*)	Relativní hojnost jílu, bahna, písku, organické hmoty (v % hmotnosti) a podílu hrubé půdy (v % objemu)	≥ 15 % objemu svrchní vrstvy půdy tvoří hrubá půda, včetně skalního výchozu, balvany nebo
		zrnitost poloviny nebo větší části (v souhrnu) 100 cm půdního povrchu klasifikována jako písek, hlinitopísčítá půda vymezená jako: % bahna + (2 × % jílu) ≤ 30 % nebo
		zrnitost svrchní vrstvy půdy klasifikována jako těžký jíl (≥ 60 % jílu) nebo
		organická půda (organická hmota ≥ 30 %) alespoň 40 cm nebo svrchní vrstva půdy obsahuje 30 % a více jílu a má vertikální vlastnosti do 100 cm půdního povrchu
Mělká hloubka zakořenění	Hloubka (v cm) od povrchu půdy k souvislé skále nebo k pevnému podloží	≤ 30 cm

KRITÉRIUM	DEFINICE	PRAHOVÁ HODNOTA
Špatné chemické vlastnosti (*)	Přítomnost solí a výměnného sodíku, nadměrná kyselost	Salinita: 4 decisiemens na metr (dS/m) ve svrchní vrstvě půdy nebo
		Sodicita: ≥ 6 procent výměnného sodíku (ESP) v polovině nebo větší části (souhrnně) 100 cm půdního povrchu nebo
		Kyselost půdy: $\text{pH} \leq 5$ (ve vodě) ve svrchní vrstvě půdy

TERÉN

Příkrý svah	Změna v nadmořské výšce na planimetrické vzdálenosti (v %)	≥ 15 %
-------------	--	-------------

(*) Členské státy musejí pouze zkontrolovat splnění tohoto kritéria ve vztahu k prahovým hodnotám, které jsou relevantní pro konkrétní situaci oblasti.

PŘÍLOHA IV

**ORIENTAČNÍ SEZNAM OPATŘENÍ A OPERACÍ S OBZVLÁŠTNÍM VÝZNAMEM PRO TEMATICKÉ
PODPROGRAMY UVEDENÉ V ČLÁNKU 7**

Mladí zemědělci:

Podpora na zahájení podnikatelské činnosti pro mladé zemědělce, kteří poprvé začínají působit v zemědělském podniku ve funkci vedoucího podniku

Investice do hmotného majetku

Předávání znalostí a informační akce

Poradenské, řídicí a pomocné služby pro zemědělství

Spolupráce

Investice do nezemědělských činností

Malé zemědělské podniky:

Podpora na zahájení podnikatelské činnosti na rozvoj malých zemědělských podniků

Investice do hmotného majetku

Režimy jakosti zemědělských produktů a potravin

Předávání znalostí a informační akce

Poradenské, řídicí a pomocné služby pro zemědělství

Spolupráce

Investice do nezemědělských činností

Zřizování seskupení producentů

Iniciativa LEADER

Horské oblasti:

Platby pro oblasti s přírodními či jinými zvláštními omezeními

Agroenvironmentálně-klimatické opatření

Spolupráce

Investice do hmotného majetku

Rozvoj zemědělských podniků a podnikatelské činnosti ve venkovských oblastech

Režimy jakosti zemědělských produktů a potravin

Zavádění zemědělsko-lesnických systémů

Základní služby a obnova vesnic ve venkovských oblastech

Předávání znalostí a informační akce

Poradenské, řídicí a pomocné služby pro zemědělství

Zřizování seskupení producentů

Iniciativa LEADER

Krátké dodavatelské řetězce:

Spolupráce

Zřizování seskupení producentů

Iniciativa LEADER

Režimy jakosti zemědělských produktů a potravin

Základní služby a obnova vesnic ve venkovských oblastech

Investice do hmotného majetku

Předávání znalostí a informační akce

Poradenské, řídicí a pomocné služby pro zemědělství

Ženy ve venkovských oblastech:

Předávání znalostí a informační akce

Poradenské, řídicí a pomocné služby pro zemědělství

Investice do hmotného majetku

Rozvoj zemědělských podniků a podnikatelské činnosti

Základní služby a obnova vesnic ve venkovských oblastech

Spolupráce

Iniciativa LEADER

Zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně a biologická rozmanitost:

Předávání znalostí a informační akce

Poradenské, řídicí a pomocné služby pro zemědělství

Investice do hmotného majetku

Obnova potenciálu zemědělské produkce poškozeného přírodními katastrofami a katastrofickými událostmi a zavedení vhodných preventivních opatření

Základní služby a obnova vesnic ve venkovských oblastech

Investice do rozvoje lesních oblastí a zlepšování životaschopnosti lesů

Agroenvironmentálně-klimatické opatření

Ekologické zemědělství

Platby v rámci sítě Natura 2000 a podle rámcové směrnice o vodě

Platby pro oblasti s přírodními či jinými zvláštními omezeními (biologická rozmanitost)

Lesnicko-environmentální a klimatické služby a ochrana lesů

Spolupráce

Řízení rizik

PŘÍLOHA V

PŘEDBĚŽNÉ PODMÍNKY PRO ROZVOJ VENKOVA

1. PODMÍNKY SPOJENÉ S PRIORITAMI

Priorita EU pro rozvoj venkova / tematický cíl společného strategického rámce	Předběžná podmínka	Kritéria pro splnění
Priorita pro rozvoj venkova č. 3: podpora organizace potravinového řetězce, včetně zpracovávání zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, dobrých životních podmínek zvířat a řízení rizik v zemědělství Tematický cíl č. 5: podpora přizpůsobení se změně klimatu, předcházení rizikům a řízení rizik	3.1. Předcházení riziku a jeho řízení: existence vnitrostátních nebo regionálních posouzení rizik pro zvládání katastrof s ohledem na přizpůsobení se změně klimatu.	— Je zavedeno vnitrostátní nebo regionální posouzení rizik obsahující tyto prvky: — popis postupu, metodiky, metod a jiných než citlivých údajů používaných pro účely posuzování rizik, jakož i kritéria pro stanovování investičních priorit v závislosti na riziku; — popis scénářů s jedním rizikem a s více riziky; — případné zohlednění vnitrostátních strategií pro přizpůsobení se změně klimatu.
Priorita pro rozvoj venkova č. 4: obnova, zachování a zlepšení ekosystémů souvisejících se zemědělstvím a lesnictvím	4.1 Dobrý zemědělský a environmentální stav (DZES): na vnitrostátní úrovni jsou zavedeny normy dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy podle hlavy VI kapitoly I horizontálního nařízení (EU) č. 1306/2013.	— Normy dobrého zemědělského a environmentálního stavu jsou vymezeny ve vnitrostátním právu a upřesněny v programech.
Tematický cíl č. 5: podpora přizpůsobení se změně klimatu, předcházení rizikům a řízení rizik	4.2 Minimální požadavky na hnojiva a přípravky na ochranu rostlin: na vnitrostátní úrovni jsou vymezeny minimální požadavky na hnojiva a přípravky na ochranu rostlin podle hlavy III kapitoly I článku 28 tohoto nařízení.	— V programech jsou upřesněny minimální požadavky na hnojiva a přípravky na ochranu rostlin podle hlavy III kapitoly I tohoto nařízení.
Tematický cíl č. 6: Uchovávání a ochrana životního prostředí a podpora účinného využívání zdrojů	4.3 Jiné příslušné vnitrostátní normy: pro účely hlavy III kapitoly I článku 28 tohoto nařízení jsou vymezeny příslušné závazné vnitrostátní normy.	— V programech jsou upřesněny příslušné závazné vnitrostátní normy.
Priorita pro rozvoj venkova č. 5: podpora účinného využívání zdrojů a podpora přechodu na nízkouhlíkovou ekonomiku v odvětvích zemědělství, potravinářství a lesnictví, která je odolná vůči klimatu Tematický cíl č. 4: podpora přechodu na nízkouhlíkovou ekonomiku ve všech odvětvích Tematický cíl č. 6: zachování a ochrana životního prostředí a podpora účinného využívání zdrojů	5.1 Energetická účinnost: Provádění činností na podporu nákladově efektivního zvyšování energetické účinnosti u konečného uživatele a nákladově efektivní investice do energetické účinnosti při výstavbě nebo renovaci budov.	— Těmito činnostmi jsou: — opatření k zajištění minimálních požadavků týkajících se energetické náročnosti budov v souladu s články 3, 4 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ⁽¹⁾, — opatření nezbytná pro zavedení systému certifikace energetické náročnosti budov v souladu s článkem 11 směrnice 2010/31/EU, — opatření k zajištění strategického plánování v oblasti energetické účinnosti v souladu s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ⁽²⁾,

Priorita EU pro rozvoj venkova / tematický cíl společného strategického rámce	Předběžná podmínka	Kritéria pro splnění
		— opatření v souladu s článkem 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES⁽³⁾ o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách zajišťující, pokud je to technicky možné, finančně únosné a úměrné potenciálním úsporám energie, aby koneční zákazníci byli vybaveni individuálními měřiči.
	5.2 Vodní hospodářství: existence a) politiky pro stanovení poplatků za vodu, která vhodným způsobem podněcuje uživatele k účinnému využívání vodních zdrojů, a b) odpovídajícího podílu různých způsobů využívání vody k návratnosti nákladů na vodohospodářské služby v sazbě stanovené ve schváleném plánu povodí pro investice podporované příslušnými programy.	— v odvětvích podporovaných z EZFRV členský stát zajistil příspěvek různých způsobů využívání vody ze strany daného odvětví k úhradě nákladů na vodohospodářské služby v souladu s čl. 9 odst. 1 první odrážce rámcové směrnice o vodě, případně s ohledem na sociální, environmentální a ekonomické důsledky této úhrady, jakož i se zohledněním geografických a klimatických podmínek dotčené oblasti nebo oblastí.
	5.3 Energie z obnovitelných zdrojů: Provádění činností na podporu výroby a distribuce energie z obnovitelných zdrojů ⁽⁴⁾ .	— v souladu s čl. 14 odst. 1, čl. 16 odst. 2 a 3 směrnice 2009/28/ES existují transparentní režimy podpory, přednostní přístup k distribuční soustavě či zaručený přístup a přednost při spouštění zařízení, jakož i jednotná pravidla pro hrazení a sdílení nákladů na technické úpravy, jež byla zveřejněna; — členský stát přijal národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů v souladu s článkem 4 směrnice 2009/28/ES.
Priorita pro rozvoj venkova č. 6: podpora sociálního začleňování, snižování chudoby a hospodářského rozvoje ve venkovských oblastech Tematický cíl č. 2 zlepšení dostupnosti, využívání a kvality informačních a komunikačních technologií (cíle týkající se širokopásmových sítí)	6. Infrastruktura sítě nové generace: existence vnitrostátních nebo regionálních plánů přístupových sítí nové generace, které zohledňují regionální opatření k dosažení cílů Unie v oblasti vysokorychlostního přístupu k internetu se zaměřením na oblasti, kde trh není schopen poskytovat otevřenou infrastrukturu za dostupnou cenu a v kvalitě v souladu s pravidly Unie pro hospodářskou soutěž a státní podporu, a poskytují dostupné služby zranitelným skupinám.	— Je vypracován vnitrostátní nebo regionální plán sítě nové generace, který obsahuje: — plán investic do infrastruktury založený na hospodářské analýze zohledňující stávající soukromé a veřejné infrastruktury a plánované investice; — modely udržitelných investic, které posilují hospodářskou soutěž a zajišťují přístup k otevřeným, cenově dostupným, kvalitním a progresivním infrastrukturám a službám; — opatření k podnícení soukromých investic.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnice 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách a o zrušení směrnice Rady 93/76/EHS (Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 64).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

PŘÍLOHA VI

ORIENTAČNÍ SEZNAM OPATŘENÍ S VÝZNAMEM PRO JEDNU NEBO VÍCE PRIORIT UNIE V OBLASTI ROZVOJE VENKOVA

Opatření s obzvláštním významem pro několik priorit Unie

- Článek 15 Poradenské, řídicí a pomocné služby pro zemědělství
- Článek 17 Investice do hmotného majetku
- Článek 19 Rozvoj zemědělských podniků a podnikatelské činnosti
- Článek 35 Spolupráce
- Články 42 – 44 Iniciativa LEADER

Opatření s obzvláštním významem pro podporu předávání poznatků a inovací v zemědělství, lesnictví a ve venkovských oblastech

- Článek 14 Předávání znalostí a informační akce
- Článek 26 Investice do lesnických technologií a zpracování lesnických produktů, jejich mobilizace a uvádění na trh

Opatření s obzvláštním významem pro zvýšení konkurenceschopnosti všech druhů zemědělské činnosti a zlepšení životaschopnosti zemědělských podniků

- Článek 16 Režimy jakosti zemědělských produktů a potravin

Opatření s obzvláštním významem pro podporu organizace potravinového řetězce a řízení rizik v zemědělství

- Článek 18 Obnova potenciálu zemědělské produkce poškozeného přírodními katastrofami a katastrofickými událostmi a zavedení vhodných preventivních opatření
- Článek 24 Předcházení poškozování lesů lesními požáry a přírodními katastrofami a katastrofickými událostmi a obnova poškozených lesů
- Článek 27 Zřizování seskupení a organizací producentů
- Článek 33 Dobré životní podmínky zvířat
- Článek 36 Řízení rizik
- Článek 37 Pojištění úrody, hospodářských zvířat a plodin
- Článek 40 Vzájemné fondy pro nepříznivé klimatické jevy, nákazy zvířat a choroby rostlin, napadení škůdci a ekologické havárie
- Článek 39 Nástroj ke stabilizaci příjmu

Opatření s obzvláštním významem pro obnovu, zachování a zlepšení ekosystémů souvisejících se zemědělstvím a lesnictvím

a

podpora účinného využívání zdrojů a podpora přechodu na nízkouhlíkovou ekonomiku v odvětvích zemědělství, potravinářství a lesnictví, která je odolná vůči klimatu

- Čl. 21
odst. 1
písm. a) Zalesňování a zakládání lesů
- Čl. 21
odst. 1
písm. b) Zavádění zemědělsko-lesnických systémů

Čl. 21 Investice k zvýšení odolnosti a ekologické hodnoty lesních ekosystémů
odst. 1
písm. d)

Článek 28 Agroenvironmentálně-klimatické opatření

Článek 39 Ekologické zemědělství

Článek 30 Platby v rámci sítě Natura 2000 a podle rámcové směrnice o vodě

Články 31–32 Platby pro oblasti s přírodními či jinými zvláštními omezeními

Článek 34 Lesnicko-environmentální a klimatické služby a ochrana lesů

Opatření s obzvláštním významem pro podporu sociálního začleňování, snižování chudoby a hospodářského rozvoje ve venkovských oblastech

Článek 20 Základní služby a obnova vesnic ve venkovských oblastech

Články 42 – 44 Iniciativa LEADER

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1306/2013

ze dne 17. prosince 2013

o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Budoucnost SZP do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky“ se zabývá potenciálními úkoly, cíli a směry společné zemědělské politiky (SZP) po roce 2013. S ohledem na diskusi o tomto sdělení by SZP měla být s účinkem od 1. ledna 2014 reformována. Reforma by se měla týkat všech hlavních nástrojů SZP, včetně nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ⁽²⁾. Ze zkušeností s prováděním uvedeného nařízení je zřejmé, že některé prvky mechanismu financování a sledování je třeba přizpůsobit. S ohledem na oblast působnosti reformy je vhodné nařízení (ES) č. 1290/2005 zrušit a nahradit je novým zněním. Reforma by také měla co nejvíce harmonizovat, zefektivnit a zjednodušit jeho ustanovení.
- (2) S cílem doplnit nebo pozměnit některé nepodstatné prvky tohoto nařízení by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o akreditaci platebních agentur a koordinačních subjektů, povinnosti platebních agentur v souvislosti s veřejnou intervencí,

jakož i o pravidla týkající se obsahu řídicích a kontrolních povinností těchto agentur, o opatření, jež mají být financována ze souhrnného rozpočtu Evropské unie (dále jen „rozpočet Unie“) v rámci veřejné intervence a ocenění operací v souvislosti s veřejnou intervencí. Toto přenesení pravomoci by se mělo rovněž vztahovat na výjimky týkající se neoprávněnosti plateb, které platební agentury vyplatily příjemcům před prvním možným termínem nebo po posledním možném termínu platby a vyrovnání mezi výdaji a příjmy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV). Dále by se toto přenesení pravomoci mělo vztahovat na metodu pro závazky a výplatu částek v případě, že k přijetí rozpočtu Unie nedojde do začátku rozpočtového roku nebo v případě, že částka předběžných závazků překračuje hranici stanovenou v čl. 170 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽³⁾.

Následně by se toto přenesení pravomoci mělo vztahovat na odklad měsíčních plateb vyplácených Komisí členským státům, pokud jde o výdaje v rámci EZZF a provádění podmínek vztahujících se na případy, kdy Komise přikročí ke snížení nebo pozastavení průběžných plateb vyplácených členským státům v rámci EZFRV. Dále by se toto přenesení pravomoci mělo vztahovat na pozastavení měsíčních nebo průběžných plateb, pro které nebyly příslušné statistické informace zaslány včas, zvláštní povinnosti, které musejí členské státy dodržovat, pokud jde o kontroly, kritéria a metodiku provádění oprav v kontextu schvalování souladu a vymáhání dluhů. Dále by se toto přenesení pravomoci mělo vztahovat na požadavky v souvislosti s celními režimy, odnětí podpory a sankce v případě nedodržení podmínek způsobilosti a závazků nebo jiných povinností vyplývajících z uplatňování právních předpisů v odvětví zemědělství. Podobně by se toto přenesení pravomoci mělo vztahovat na tržní opatření, u kterých může Komise pozastavit měsíční platby, na pravidla týkající se jistot, fungování integrovaného administrativního a kontrolního systému a také na opatření vyňatá z kontroly operací. Obdobně by se toto přenesení pravomoci mělo vztahovat na změnu hranice celkových příjmů či plateb, pod jejíž úroveň by obchodní dokumentace podniků neměla být podle tohoto nařízení běžně kontrolována, sankce uplatňované v rámci podmíněnosti, požadavky na kontrolu v odvětví vína a pravidla pro zachování stálých pastvin. Závěrem by se toto přenesení pravomoci mělo vztahovat na pravidla týkající se rozhodné skutečnosti a směnného kurzu uplatňovaných členskými státy, jež nepoužívají euro, opatření k ochraně uplatňování práva Unie v případech, kdy by mimořádné měnové postupy týkající se národní měny

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 116.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

mohly jejich používání ohrozit, pokud jde o obsah společného rámce pro sledování a hodnocení opatření přijatých v rámci SZP a pokud jde o přechodná opatření.

Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit souběžné, včasné a náležité předávání příslušných dokumentů Evropskému parlamentu a Radě.

- (3) SZP obsahuje různá opatření, včetně opatření pro rozvoj venkova. Je důležité zajistit jejich financování s cílem přispět k dosažení cílů SZP. Vzhledem k tomu, že tato opatření mají sice některé prvky společné, avšak v několika ohledech se přesto liší, měl by se na jejich financování vztahovat stejný soubor ustanovení. Tam, kde je to nutné, by měla uvedená ustanovení umožnit různé postupy. Nařízením (ES) č. 1290/2005 byly zřízeny dva evropské zemědělské fondy, a to EZZF a EZFRD (dále jen „fondy“). Fondy by měly být zachovány.
- (4) Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a ustanovení přijatá na jeho základě by se měly vztahovat na opatření stanovená tímto nařízením. Toto nařízení zejména obsahuje ustanovení týkající se sdíleného řízení s členskými státy podle zásad řádného finančního řízení, transparentnosti a nediskriminace, jakož i ustanovení o funkci akreditovaných subjektů, rozpočtové zásady, ustanovení, jež by měla být v rámci tohoto nařízení dodržována.
- (5) V zájmu zajištění soudržnosti postupů členských států a jednotného uplatňování ustanovení o vyšší moci by toto nařízení mělo ve vhodných případech umožňovat výjimky z případů vyšší moci a mimořádných okolností a stejně tak by mělo stanovit orientační seznam možných případů vyšší moci a mimořádných okolností, které mají být uznány příslušnými vnitrostátními orgány. Tyto orgány by měly rozhodnout o případech vyšší moci nebo mimořádných okolností individuálně na základě náležitých důkazů uplatňovat pojem vyšší moci v rámci právních předpisů Unie v oblasti zemědělství včetně judikatury Soudního dvora.
- (6) Výdaje SZP, včetně výdajů na rozvoj venkova, by měly být financovány z rozpočtu Unie prostřednictvím fondů buď přímo, nebo v rámci sdíleného řízení s členskými státy. Měl by být upřesněn druh opatření, která je možno z fondů financovat.

- (7) Je zapotřebí ustanovení týkajících se akreditace platebních agentur členskými státy, zavedení postupů umožňujících získat požadovaná prohlášení řídicího subjektu, ověřování systémů řízení a sledování, jakož i ověřování ročních účetních závěrek nezávislými subjekty. V zájmu zajištění transparentnosti vnitrostátních kontrol, zejména pokud jde o postupy schvalování a potvrzování a postupy provádění plateb, snížení administrativní a auditní zátěže útvarů Komise a členských států v případech, kdy je vyžadována akreditace každé jednotlivé platební agentury, je dále třeba omezit počet orgánů a subjektů, které jsou výkonem těchto funkcí pověřeny, s přihlédnutím k ústavním předpisům každého členského státu. Aby se však zabránilo vzniku zbytečných nákladů na reorganizaci, měly by členské státy mít možnost zachovat platební agentury, které akreditaci získaly před vstupem tohoto nařízení v platnost.
- (8) Pokud některý z členských států akredituje více než jednu platební agenturu, je nezbytné, aby určil jediný veřejný koordinační subjekt, který zajistí soudržnost řízení fondů, styk mezi Komisí a jednotlivými akreditovanými platebními agenturami a neprodlené poskytování informací o činnosti jednotlivých platebních agentur požadovaných Komisí. Veřejný koordinační subjekt by také měl přijímat a koordinovat opatření s cílem řešit veškeré nedostatky obecné povahy a informovat Komisi o následných krocích. Navíc by tento subjekt měl prosazovat a pokud možno zajistit jednotné používání společných pravidel a norem.
- (9) Pouze platební agentury, které byly akreditovány členskými státy, poskytují dostatečnou záruku, že před poskytnutím podpory Unie příjemcům byly provedeny nezbytné kontroly. Je proto nutné v tomto nařízení výslovně stanovit, že z rozpočtu Unie mohou být hrazeny pouze výdaje uskutečněné akreditovanými platebními agenturami.
- (10) S cílem pomoci příjemcům získat větší povědomí o vztahu mezi zemědělskými postupy a řízením zemědělských podniků na jedné straně a normami v oblasti životního prostředí, změny klimatu, dobrého zemědělského stavu půdy, bezpečnosti potravin, veřejného zdraví, zdraví zvířat a rostlin a dobrých životních podmínek zvířat na straně druhé je nezbytné, aby členské státy zřídily komplexní zemědělský poradenský systém poskytující poradenství příjemcům. Tímto zemědělským poradenským systémem by neměla být nijak dotčena povinnost a odpovědnost příjemců dodržovat uvedené normy. Členské státy by rovněž měly zajistit jasné oddělení poradenství od kontrol.

- (11) Zemědělský poradenský systém by se měl vztahovat alespoň na povinnosti na úrovni zemědělských podniků vyplývající z požadavků a norem, které tvoří oblast působnosti podmíněnosti. Tento systém by také měl zahrnovat požadavky, které je třeba dodržovat, pokud jde o zemědělské postupy, jež jsou příznivé pro klima a životní prostředí, a zachovávání zemědělských ploch podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ⁽¹⁾, jakož i opatření na úrovni zemědělských podniků, která jsou stanovena v programech rozvoje venkova a jejichž cílem je modernizace zemědělských podniků, zvyšování konkurenceschopnosti, zapojení dalších odvětví, inovace a orientace na trh spolu s podporou podnikání.

Systém by se měl rovněž vztahovat i na požadavky uložené příjemcům členskými státy pro provádění konkrétních ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽²⁾ a pro provádění článku 55 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ⁽³⁾, zejména s ohledem na požadavky dodržování obecných zásad integrované ochrany rostlin, jak je uvedena v článku 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES ⁽⁴⁾.

- (12) Účast v zemědělském poradenském systému by měla být pro příjemce dobrovolná. Možnost účastnit se tohoto systému by měli mít všichni příjemci, i zemědělci, kteří nedostávají podporu v rámci SZP. Členské státy by však měly mít možnost stanovit prioritní kritéria. Vzhledem k povaze systému je vhodné, aby s informacemi získanými v rámci výkonu poradenské činnosti bylo zacházeno jako s důvěrnými informacemi, s výjimkou případu vážného porušení právních předpisů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů. Aby byla zajištěna účinnost systému, měli by být poradci řádně kvalifikováni a pravidelně školeni.
- (13) Pokud jde o EZZF, finanční prostředky na úhradu výdajů uskutečněných akreditovanými platebními agenturami, by měla Komise členskými státem poskytovat formou následné úhrady na základě vyúčtování výdajů uskutečněných těmito agenturami. Než bude následná úhrada formou měsíčních plateb provedena, měly by členské státy mobilizovat nezbytné prostředky na základě potřeb svých akreditovaných platebních agentur. Správně

náklady a náklady na zaměstnance, které vzniknou členským státům a příjemcům zapojeným do provádění SZP, by měli tyto státy a příjemci nést sami

- (14) Díky využívání agrometeorologického systému a získávání a zkvalitňování družicových snímků by Komise měla mít k dispozici zejména prostředky sloužící k řízení zemědělských trhů, ke snazšímu sledování zemědělských výdajů a ke sledování zemědělských zdrojů ve střednědobém a dlouhodobém horizontu. S ohledem na zkušenosti s uplatňováním nařízení Rady (ES) č. 165/94 ⁽⁵⁾ by též některá jeho ustanovení měla být začleněna do tohoto nařízení, a nařízení (ES) č. 165/94 by tedy mělo být zrušeno.
- (15) V souvislosti s dodržováním rozpočtové kázně je nezbytné vymezit roční strop výdajů financovaných z EZZF, přičemž je třeba vzít v úvahu maximální částky stanovené pro tento fond podle víceletého finančního rámce stanoveného nařízením Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ⁽⁶⁾.
- (16) Rozpočtová kázeň rovněž vyžaduje, aby byl roční strop výdajů financovaných z EZZF dodržován za všech okolností a ve všech etapách rozpočtového procesu a plnění rozpočtu. Proto je nezbytné, aby byl vnitrostátní strop přímých plateb pro jednotlivé členské státy stanovený v nařízení (EU) č. 1307/2013 pokládán za finanční strop těchto přímých plateb pro dotyčný členský stát a aby následná úhrada těchto plateb tento strop nepřekročila. Rozpočtová kázeň rovněž vyžaduje, aby veškeré akty v rámci SZP navrhované Komisí nebo přijaté Uníí nebo Komisí a financované z EZZF dodržely roční strop výdajů financovaných z tohoto fondu.
- (17) S cílem zajistit, aby částky určené k financování SZP byly v souladu s ročními stropy, je třeba zachovat finanční mechanismus podle nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ⁽⁷⁾, kterým je upravena výše přímé podpory. Pokud Evropský parlament a Rada nestanoví tyto úpravy před 30. červnem kalendářního roku, pro který platí, měly by být tyto úpravy stanovené Komisí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Viz strana 608 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES ze dne 21. října 2009, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství za účelem dosažení udržitelného používání pesticidů (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 71).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 165/94 ze dne 24. ledna 1994 o spolufinancování teledetekčních kontrol Společenstvím (Úř. věst. L 24, 29.1.1994, s. 6).

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Viz strana 884 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16).

- (18) Aby bylo možné poskytnout zemědělskému odvětví podporu v případě závažných krizí s dopadem na zemědělskou produkci či distribuci, měla by být vytvořena rezerva pro případ krizí tak, že by se na začátku každého roku uplatnilo snížení na přímé platby prostřednictvím mechanismu finanční kázně.
- (19) Podle čl. 169 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 mohou být prostředky nepřidělené na závazky týkající se opatření uvedených v čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení přeneseny pouze do následujícího rozpočtového roku a takto přenesené prostředky lze použít pouze k dodatečným platbám konečným příjemcům, jimž byly v předchozím rozpočtovém roce upraveny přímé platby podle článku 25 tohoto nařízení. Takový přenos prostředků do následujícího rozpočtového roku by pro vnitrostátní správní orgány znamenal dvojí vyplácení podpory příjemcům přímých plateb v jednom rozpočtovém roce: na jedné straně by to byly platby z nevyužitých, přenesených částek získaných v důsledku uplatnění mechanismu finanční kázně zemědělcům, na něž se v předchozím rozpočtovém roce tento mechanismus vztahoval, a na druhé straně by se vyplácely přímé platby v rozpočtovém roce N zemědělcům, kteří o ně zažádali. Aby se zabránilo vzniku přílišné administrativní zátěže pro vnitrostátní správní orgány, měla by být stanovena výjimka z čl. 169 odst. 3 čtvrtého pododstavce nařízení (EU, Euratom) č. 966/2015 umožňující těmto orgánům využít částku přenesenou do finančního roku N ve prospěch zemědělců, na něž se vztahuje mechanismus finanční kázně v roce N, namísto zemědělců, na něž se tento mechanismus vztahoval v roce N-1.
- (20) Opatřeními přijatými za účelem stanovení finančního příspěvku z fondů za účelem výpočtu finančních stropů, nejsou dotčeny pravomoci rozpočtového orgánu určeného Smlouvou o fungování EU. Tato opatření by proto měla být založena na referenčních částkách stanovených v souladu s interinstitucionální dohodou mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí ze dne 19. listopadu 2013 o rozpočtové kázni, o spolupráci v rozpočtových záležitostech a o řádném finančním řízení a nařízením (EU, Euratom) č. 1311/2013.
- (21) Rozpočtová kázeň vyžaduje rovněž průběžné posuzování rozpočtové situace ve střednědobém výhledu. Proto by Komise při předkládání návrhu rozpočtu na daný rok měla předložit své prognózy a analýzy Evropskému parlamentu a Radě a případně navrhnout vhodná opatření. Dále by Komise měla v plném rozsahu a neustále využívat svých řídicích pravomocí s cílem zajistit dodržování ročního stropu a měla by případně Evropskému parlamentu a Radě nebo Radě navrhnout vhodná opatření pro nápravu rozpočtové situace. Neumožní-li na konci některého z rozpočtových roků žádosti o následnou úhradu předložené členskými státy dodržet roční strop, měla by mít Komise možnost přijmout opatření, která umožní prozatímní rozdělení dostupných rozpočtových prostředků mezi členské státy úměrně k jejich dosud nevyřízeným žádostem o následnou úhradu a rovněž dodržení stropu stanoveného pro daný rok. Platby pro daný rok by měly být začítovány v následujícím rozpočtovém roce a s konečnou platností by měla být stanovena celková výše financování Unii pro jednotlivé členské státy, jakož i vyrovnání mezi členskými státy, aby se zajistilo dodržení stanovené částky.
- (22) Komise by měla v průběhu plnění rozpočtu používat systém včasného varování a sledování zemědělských výdajů na měsíčním základě, aby mohla v případě rizika překročení ročního stropu co nejdříve přijmout vhodná opatření v rámci řídicích pravomocí, které jí jsou svěřeny, a aby mohla, pokud by se tato opatření ukázala nedostatečnými, navrhnout jiná opatření. Pravidelná zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě by měla srovnávat vývoj dosavadních uskutečněných výdajů s profily a posoudit předpokládané plnění ve zbytku rozpočtového roku.
- (23) Směnný kurz, který Komise používá při vypracovávání rozpočtových dokumentů, by měl vycházet z nejnovějších dostupných informací s ohledem na dobu, která uplyne od vypracování dokumentů do jejich předložení Komisi.
- (24) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013⁽¹⁾ stanoví pravidla pro finanční podporu z fondů, na něž se uvedené nařízení vztahuje, včetně EZFRV. Tato pravidla by se měla vztahovat rovněž na způsobilost výdajů, finančního řízení a řídicích a kontrolních systémů. Pokud jde o finanční řízení EZFRV, měl by být z důvodu právní jistoty a soudržnosti mezi fondy, na které se vztahuje toto nařízení, učiněn odkaz na příslušná ustanovení nařízení (EU) č. 1303/2013, která se týkají rozpočtových závazků, platebních lhůt a zrušení závazků.
- (25) Programy rozvoje venkova jsou financovány z rozpočtu Unie na základě závazků vyplácených v ročních splátkách. Členské státy by měly mít vyčleněné prostředky Unie k dispozici již od počátku provádění programů. Je tedy nezbytné zavést vhodně omezený systém předběžného financování s cílem zajistit pravidelný tok prostředků, který umožní, že platby budou příjemcům v rámci programů uskutečňovány v patřičnou dobu.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, jichž se týká společný strategický rámec, o obecných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1083/2006 (Viz strana 320 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (26) Bez ohledu na předběžné financování by měly být jasné odlišeny platby akreditovaným platebním agenturám prováděné Komisí. Měly by být stanoveny průběžné platby a platby zůstatku i podrobná pravidla pro jejich provádění. Pravidlo automatického zrušení závazků by mělo přispívat ke zrychlení provádění programů a k řádnému finančnímu řízení. Pravidla týkající se vnitrostátních rámců členských států s regionálními programy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ⁽¹⁾ rovněž poskytují členským státům nástroj pro zajištění provádění programů a řádného finančního řízení.
- (27) Podpora Unie by měla být příjemcům vyplácena včas, aby ji mohli účinně využít. Nedodržování lhůt pro provedení platby stanovených v právu Unie členskými státy by mohlo příjemcům způsobit vážné problémy a ohrozit roční rozpočtový proces Unie. Proto by měly být z financování Unie vyloučeny výdaje, při jejichž uskutečnění nebyly lhůty pro platby dodrženy. Tato zásada proporcionality stanovená v nařízení (ES) č. 1290/2005 by měla být zachována a měla by se vztahovat na fondy. Aby byla zásada proporcionality splněna, měla by mít Komise možnost stanovit výjimky z tohoto obecného pravidla.
- (28) Nařízení (ES) č. 1290/2005 stanoví snížení a pozastavení měsíčních nebo průběžných plateb pro fondy. I přes poměrně širokou formulaci těchto ustanovení se v praxi tato ustanovení používají v podstatě ke snižování plateb za nedodržení lhůt pro platby, stropů a podobných „účetních problémů“, které lze jednoduše zjistit z výkazů výdajů. Uvedená ustanovení umožňují snížení a pozastavení plateb rovněž v případě závažných a přetrvávajících nedostatků ve vnitrostátních kontrolních systémech. Provedení snížení či pozastavení však podléhá spíše omezujícím věcným podmínkám a je pro ně stanoven zvláštní dvoufázový postup. Evropský parlament a Rada opakovaně žádaly Komisi, aby pozastavila platby členským státům, které nedodržují pravidla. Z tohoto důvodu je nezbytné vyjasnit systém snížení a pozastavení stanovený v nařízení (ES) č. 1290/2005 a sloučit pravidla týkající se snížení a pozastavení plateb pro fondy do jediného článku. Systém snížení plateb z důvodu „účetních problémů“ by měl být v souladu se stávající správní praxí zachován. Možnost snížení nebo pozastavení plateb v případě závažných a přetrvávajících nedostatků ve vnitrostátních kontrolních systémech by měla být posílena, aby Komise mohla urychleně pozastavit platby v případě, že jsou zjištěny závažné nedostatky. Taková možnost by rovněž měla být rozšířena o případy nedbalosti v systému pro zpětné získání neoprávněných plateb.
- (29) Podle právních předpisů v odvětví zemědělství mají členské státy v konkrétních lhůtách zasílat informace o počtu prováděných kontrol a jejich výsledcích. Tyto kontrolní statistiky se používají k určování míry chybovosti na úrovni členských států a obecněji pro účely kontroly řízení fondů. Kontrolní statistiky jsou pro Komisi důležitým zdrojem informací, který ji umožňuje zjistit, zda jsou fondy řízeny správně, a jsou zásadním prvkem ročních prohlášení o věrohodnosti. Vzhledem k zásadní povaze těchto kontrolních statistik a s cílem zajistit, aby členské státy dodržely povinnost zasílat je včas, je nezbytné stanovit odrazující prostředek proti pozdnímu poskytování požadovaných údajů, a to způsobem přiměřeným rozsahu neposkytnutí údajů. Proto by mělo být stanoveno, že Komise může pozastavit část měsíčních nebo průběžných plateb, pro které nebyly včas zaslány příslušné statistické informace.
- (30) Aby bylo možné opětovně použít prostředky z fondů, je zapotřebí stanovit pravidla pro přidělování konkrétních částek. Seznam uvedený v nařízení (ES) č. 1290/2005 by měl být doplněn o částky týkající se pozdních plateb a účetních závěrek, pokud jde o výdaje v rámci EZZF. Nařízení Rady (EHS) č. 352/78 ⁽²⁾ rovněž stanovilo pravidla o určení částek plynoucích z propadlých jistot. Tato ustanovení je třeba harmonizovat a sloučit se stávajícími ustanoveními o účelově vázaných příjmech. Nařízení (EHS) č. 352/78 by proto mělo být zrušeno.
- (31) Nařízení Rady (ES) č. 814/2000 ⁽³⁾ a jeho prováděcí pravidla vymezují informační opatření týkající se SZP, která lze financovat podle čl. 5 písm. c) nařízení (ES) č. 1290/2005. Nařízení (ES) č. 814/2000 obsahuje seznam těchto opatření a jejich cíle a stanoví pravidla jejich financování a provádění odpovídajících projektů. Od přijetí uvedeného nařízení byla nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012 přijata pravidla, pokud jde o granty a veřejné zakázky. Tato pravidla by se měla rovněž vztahovat na informační opatření v rámci SZP. Z důvodu zjednodušení a zajištění soudržnosti by nařízení (ES) č. 814/2000 mělo být zrušeno, přičemž současně by měla být zachována zvláštní ustanovení týkající se cílů a druhů financovaných opatření. Tato opatření by měla také zohlednit potřebu zajistit účinnější komunikaci s veřejností a větší soulad mezi komunikačními

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1305/2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 (EZFRV) (Viz strana 487 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 352/78 ze dne 20. února 1978 o připsování jistot, kaucí nebo záruk, které byly poskytnuty v rámci společné zemědělské politiky a následně propadly (Úř. věst. L 50, 22.2.1978, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 814/2000 ze dne 17. dubna 2000 o informačních opatřeních v oblasti společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 100, 20.4.2000, s. 7).

činnostmi prováděnými z podnětu Komise, jakož i potřebu efektivního informování o politických prioritách Unie. Proto by se měla vztahovat rovněž na informační opatření týkající se SZP v rámci komunikační činnosti uvedené ve sdělení Komise: Rozpočet – Evropa 2020 (dále jen „sdělení Komise o rozpočtu pro Evropu 2020“) – část II: Politické informační listy.

- (32) Financování opatření a akcí v rámci SZP bude částečně probíhat v rámci sdíleného řízení. Aby bylo zajištěno řádné řízení finančních prostředků Unie, měla by Komise provádět kontrolu řízení fondů orgány členských států, které jsou pověřeny prováděním plateb. Je třeba vymezit povahu kontrol, které má Komise provádět, upřesnit podmínky, za jakých může převzít odpovědnost za plnění rozpočtu, a objasnit povinnost spolupracovat, kterou mají členské státy.
- (33) Aby mohla Komise plnit svou povinnost ověřovat zavedení a řádné fungování systémů pro řízení a kontrolu výdajů Unie v členských státech a aniž jsou dotčeny kontroly prováděné členskými státy, je třeba stanovit zavedení kontrol osobami pověřenými Komisí, které by měly mít možnost požádat členské státy o pomoc při výkonu své práce.
- (34) Pro získávání informací, které mají být předány Komisi, je třeba v co nejširším rozsahu používat informační technologie. Komise by při provádění kontrol měla mít neomezený a bezprostřední přístup k informacím týkajícím se výdajů, a to jak v papírové, tak v elektronické podobě.
- (35) Pro vytvoření finanční vazby mezi akreditovanými platebními agenturami a rozpočtem Unie by Komise měla každoročně schvalovat účetní závěrky těchto platebních agentur (finanční schvalování účetních závěrek). Rozhodnutí o schválení účetní závěrky by se mělo týkat úplnosti, přesnosti a věcné správnosti předkládaných účtů, nikoliv však souladu výdajů s právem Unie.
- (36) Za plnění rozpočtu Evropské unie v souladu s článkem 317 Smlouvy o fungování EU odpovídá Komise ve spolupráci s členskými státy. Komise je zmocněna prostřednictvím prováděcích aktů rozhodovat o tom,

zda členské státy vynaložily výdaje v souladu s právem Unie. Členské státy by měly mít právo odůvodnit svá rozhodnutí o provedení plateb a v případě neshody mezi nimi a Komisí využít dohodovací řízení. Aby byly členským státům poskytnuty právní a finanční záruky, pokud jde o výdaje uskutečněné v minulosti, je třeba stanovit maximální lhůtu, ve které může Komise rozhodnout o konkrétních finančních důsledcích nesplnění povinností. Postup pro schvalování souladu by s ohledem na EZFRV měl být v souladu s ustanoveními o finančních opravách prováděných Komisí, jak je stanoveno v části 2 nařízení (EU) č. 1303/2013.

- (37) Pokud jde o EZZF, částky získané zpět by měly být vráceny do fondu, jedná-li se o výdaje, jež nejsou v souladu s právem Unie a na něž neexistovalo žádné právo. S cílem poskytnout dostatek času pro všechny nezbytné správní postupy, včetně vnitřních kontrol, by členské státy měly vrácení prostředků vyžádat u příjemce do 18 měsíců poté, co byla schválena kontrolní zpráva nebo podobný doklad konstatující, že došlo k nesrovnalosti, a případně ji obdržela platební agentura či subjekt odpovědný za zpětné získání. Je třeba stanovit systém finanční odpovědnosti v případě, že dojde k nesrovnalosti a zpět není získána celá částka. K tomuto účelu je vhodné stanovit postup umožňující Komisi chránit zájmy rozpočtu Unie přijetím rozhodnutí o tom, že dotyčnému členskému státu budou částečně připsány k tíži částky, k jejichž ztrátě došlo z důvodu nesrovnalostí a jež nebyly získány zpět v přiměřené lhůtě. V některých případech nedbalosti ze strany členského státu lze rovněž připsat dotyčnému členskému státu k tíži částku v plné výši. Aniž jsou dotčeny povinnosti, které mají členské státy splňovat podle svých vnitrostátních postupů, je nicméně vhodné, aby finanční zátěž byla spravedlivě rozdělena mezi Unii a členské státy. Stejná pravidla by měla platit pro EZFRV, avšak s požadavkem, že částky zpětné získané nebo zrušené v důsledku nesrovnalostí by měly zůstat k dispozici pro schválené programy rozvoje venkova v daném členském státě vzhledem k tomu, že byly tomuto státu přiděleny. Je rovněž třeba stanovit oznamovací povinnost členských států.
- (38) Postupy zpětného získávání prostředků použité členskými státy mohou mít za následek zpoždění zpětného získání prostředků o několik let, a to bez jakékoli záruky jejich úspěšného dokončení. Náklady na tyto postupy mohou být také neúměrné vzhledem k částkám, které již byly nebo ještě mohou být získány. Členské státy by proto měly mít v určitých případech možnost postup zpětného získání prostředků zastavit.

- (39) Aby byly chráněny finanční zájmy rozpočtu Unie, měly by členské státy přijmout opatření s cílem ověřit, že operace financované z fondů opravdu probíhají a že jsou řádně prováděny. Členské státy by rovněž měly předcházet veškerým nesrovnalostem nebo nesplnění povinností ze strany příjemců a tyto nesrovnalosti a nesplnění povinností odhalovat a účinně je řešit. Za tímto účelem by se mělo použít nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95⁽¹⁾. V případě porušení právních předpisů v odvětví zemědělství, kdy právními akty Unie nebyla stanovena prováděcí pravidla týkající se správních sankcí, by členské státy měly uložit vnitrostátní sankce, jež by měly být účinné, odrazující a přiměřené.
- (40) Mělo by se zabránit situaci, aby v rámci SZP byly financovány činnosti, v jejichž důsledku vznikají dodatečné náklady v jiných oblastech politiky souhrnného rozpočtu Evropské unie, jako je především životní prostředí a veřejné zdraví. Kromě toho by zavedení nových systémů plateb a souvisejících systémů sledování a sankcí nemělo vést k dalším zbytečným a komplikovaným správním postupům a byrokracií.
- (41) Pravidla týkající se obecných zásad pro kontroly, odnětí neoprávněných plateb a uložení sankcí jsou obsažena v různých nařízeních pro odvětví zemědělství. Tato pravidla by měla být spojena do stejného právního rámce na horizontální úrovni. Měla by se týkat povinností členských států, pokud jde o správní kontroly a kontroly na místě, jež mají ověřit, zda jsou plněna ustanovení v souvislosti s opatřeními SZP a mají se vztahovat na pravidla pro zpětné získání a snížení podpory a vyloučení z této podpory. Rovněž je třeba stanovit pravidla pro kontrolu povinností, které nemusejí nutně souviset s výplatou podpory.
- (42) Různá ustanovení právních předpisů v odvětví zemědělství vyžadují složení jistoty, která zaručí vyplacení splatné částky v případě nesplnění povinností. S cílem posílit rámec jistot by se na všechna tato ustanovení mělo vztahovat jedno horizontální pravidlo.
- (43) Členské státy by měly zřídit a používat integrovaný administrativní a kontrolní systém (dále jen „integrovaný systém“) pro některé platby stanovené v nařízení (EU) č. 1307/2013 a v nařízení (EU) č. 1305/2013. S cílem zlepšit účinnost a sledování podpory Unie by členské státy měly být oprávněny využívat tento integrovaný systém rovněž pro ostatní režimy podpory Unie.
- (44) Je třeba zachovat hlavní prvky tohoto integrovaného systému, zejména ustanovení týkající se počítačové databáze, systému identifikace zemědělských pozemků, žádostí o podporu nebo požadovaných plateb a systému identifikace a evidence platebních nároků, a zároveň by se měl zohlednit vývoj politiky, zejména zavedením plateb pro zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí a ekologický přínos krajinných prvků. S cílem snížit administrativní zátěž a zajistit účinné a účelné kontroly by členské státy při vytváření těchto systémů měly vhodně využít technologických prostředků.
- (45) Při stanovování určité referenční úrovně v systémech identifikace zemědělských pozemků, aby mohly být zachyceny plochy využívané v ekologickém zájmu, by členské státy měly mít možnost zohlednit konkrétní informace, které mohou být od zemědělců vyžadovány při podávání žádostí o podporu pro roky 2015 až 2017, jako je určení takových krajinných prvků či jiných oblastí, které mohou být považovány za plochy využívané v ekologickém zájmu, a případně informace o velikosti těchto prvků a jiných oblastí.
- (46) Příslušné vnitrostátní orgány by příjemcům měly poskytovat platby stanovené v režimech podpor Unie, na které se vztahuje integrovaný systém, v plné výši, s výhradou snížení stanovených v tomto nařízení, a ve stanovených lhůtách. V zájmu zvýšení pružnosti řízení přímých plateb by členské státy měly mít možnost poskytovat přímé platby, na které se vztahuje integrovaný systém, až ve dvou splátkách za rok.
- (47) Kontrola obchodní dokumentace podniků, které přijímají nebo provádějí platby, může být velmi účinným prostředkem kontroly operací tvořících součást systému financování z EZZF. Ustanovení o kontrole obchodní dokumentace jsou uvedena v nařízení Rady (ES) č. 485/2008⁽²⁾. Tato kontrola doplňuje ostatní kontroly již prováděné členskými státy. Uvedeným nařízením navíc nejsou dotčeny vnitrostátní předpisy týkající se kontroly, které jsou širší než ustanovení tohoto nařízení.
- (48) Podle nařízení (ES) č. 485/2008 by členské státy měly přijímat opatření nezbytná k zajištění účinné ochrany finančních zájmů rozpočtu Unie, a zejména ke kontrole skutečného a řádného provádění operací financovaných z EZZF. V zájmu srozumitelnosti a přehlednosti je třeba příslušná ustanovení začlenit do stejného aktu. Nařízení (ES) č. 485/2008 by tedy mělo být zrušeno.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 485/2008 ze dne 26. května 2008 o kontrole opatření tvořících součást systému financování Evropského zemědělského záručního fondu, prováděné členskými státy (Úř. věst. L 143, 3.6.2008, s. 1).

- (49) Dokumenty, na jejichž základě se dotýčná kontrola uskutečňuje, by měly být určeny tak, aby bylo možné provést úplnou kontrolu. Podniky, které mají být kontrolovány, by měly být vybrány s ohledem na povahu operací prováděných v rámci jejich odpovědnosti a na rozdělení podniků přijímajících nebo provádějících platby podle odvětví a podle jejich finančního významu v systému financování z EZZF.
- (50) Je třeba vymezit pravomoci úředníků pověřených prováděním kontrol, jakož i povinnost podniků zpřístupnit jim po určitou dobu obchodní dokumentaci a podávat jim informace, které si vyžádají. Mělo by být možné, aby byla obchodní dokumentace v některých případech zabavena.
- (51) S ohledem na mezinárodní strukturu obchodu se zemědělskými produkty a v zájmu fungování vnitřního trhu je nezbytné organizovat spolupráci mezi členskými státy. Je rovněž nutné vytvořit na úrovni Unie centralizovaný dokumentační systém týkající se podniků, které přijímají nebo provádějí platby a které jsou usazeny ve třetích zemích.
- (52) Za přijetí programů kontroly odpovídají členské státy; tyto programy musejí být oznámeny Komisi, aby mohla provádět dohled a vykonávat koordinační úlohu s cílem zajistit, že tyto programy jsou přijímány na základě vhodných kritérií, a zaručit, že kontrola se zaměří na odvětví nebo podniky, u nichž je vysoké riziko podvodu. Je nezbytné, aby v každém členském státě byl sledováním kontroly obchodní dokumentace stanovené v tomto nařízení nebo koordinací této kontroly pověřen zvláštní orgán. Tyto zvláštní orgány by měly být provozovány nezávisle na orgánech provádějících kontroly před úhradou plateb. Na informace získané v průběhu těchto kontrol by se mělo vztahovat služební tajemství.
- (53) Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003⁽¹⁾, které bylo nahrazeno nařízením (ES) č. 73/2009, zavedlo zásadu, že platba příjemcům některých podpor v rámci SZP v plné výši by měla být spojena s dodržováním pravidel týkajících se hospodaření s půdou, zemědělské produkce a zemědělské činnosti. Tato zásada byla následně zohledněna v nařízení Rady (ES) č. 1698/2005⁽²⁾ a nařízení Rady (ES) č. 1234/2007⁽³⁾.
- V rámci tohoto systému „podmíněnosti“ mají členské státy uložit sankce ve formě částečného nebo úplného snížení nebo vyloučení z podpory obdržené v rámci SZP.
- (54) Systém podmíněnosti začleňuje do SZP základní normy pro životní prostředí, změnu klimatu, dobrý zemědělský a environmentální stav půdy, veřejné zdraví, zdraví zvířat a rostlin a dobré životní podmínky zvířat. Cílem podmíněnosti je přispět k rozvoji udržitelného zemědělství zvyšováním povědomí příjemců o tom, že uvedené základní normy je třeba dodržovat. Cílem je rovněž přispět k tomu, aby SZP více naplňovala očekávání společnosti tím, že se zlepší soudržnost s politikami životního prostředí, veřejného zdraví, zdraví zvířat a rostlin a dobrých životních podmínek zvířat. Systém podmíněnosti tvoří nedílnou součást SZP, a měl by proto být zachován. Jeho oblast působnosti, kterou prozatím tvoří samostatné seznamy povinných požadavků na hospodaření a norem dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy, by však měla být zefektivněna, aby byla zajištěna soudržnost a větší viditelnost systému podmíněnosti. Za tímto účelem by uvedené požadavky a normy měly být uvedeny v jediném seznamu a rozříděny podle oblastí a problematiky. Zkušenosti také ukazují, že řada požadavků z oblasti působnosti podmíněnosti není dostatečně relevantní pro zemědělskou činnost nebo plochu zemědělského podniku nebo se týká spíše vnitrostátních orgánů než příjemců. Proto je v tomto ohledu třeba oblast působnosti systému podmíněnosti upravit. Dále je třeba upravit zachování stálých pastvin v letech 2015 a 2016.
- (55) Je třeba, aby členské státy plně provedly povinné požadavky na hospodaření, aby mohly být uplatňovány na úrovni zemědělských podniků a aby zajistily nezbytné rovné zacházení se zemědělci.
- (56) Podle článku 22 směrnice 2000/60/ES se dne 23. prosince 2013 zrušuje směrnice Rady 80/68/EHS⁽⁴⁾. S cílem zachovat stejná pravidla v rámci podmíněnosti

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (nařízení o jednotné společné organizaci trhů) (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami (Úř. věst. L 20, 26.1.1980, s. 43).

týkající se ochrany podzemních vod, jako ta obsažená ve směrnici 80/68/EHS v poslední den její platnosti, je vhodné upravit oblast působnosti podmíněnosti a vymezit normu dobrého zemědělského a environmentálního stavu zahrnující požadavky článků 4 a 5 uvedené směrnice.

(57) Systém podmíněnosti znamená pro příjemce i vnitrostátní správy určitá administrativní omezení, neboť je třeba zajistit vedení záznamů, provádět kontroly a případně ukládat sankce. Tyto sankce by měly být přiměřené, účinné a odrazující. Neměly by jimi být dotčeny jiné sankce stanovené jinými ustanoveními právních předpisů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů. Z důvodu soudržnosti je vhodné sloučit příslušná ustanovení Unie do jednoho právního nástroje. V případě zemědělců, kteří se účastní režimu pro malé zemědělce uvedeného v hlavě V nařízení (EU) č. 1307/2013, lze mít za to, že úsilí, které je třeba v rámci systému podmíněnosti vynaložit, převyšuje výhody, které účast těchto zemědělců v uvedeném systému přináší. Z důvodu zjednodušení by se proto na tyto zemědělce neměla podmíněnost vztahovat, zejména pak její kontrolní systém a riziko sankcí v rámci podmíněnosti. Touto výjimkou by však neměla být dotčena povinnost dodržovat platná ustanovení odvětvových právních předpisů nebo možnost kontroly a uložení sankcí podle těchto právních předpisů.

(58) Nařízení (ES) č. 1782/2003 zavedlo rámec norem dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy, podle něhož mají členské státy přijmout vnitrostátní normy s ohledem na zvláštní charakteristiky dotčených oblastí, včetně půdních a klimatických podmínek, stávajících způsobů hospodaření (využití půdy, střídání plodin, zemědělské postupy) a struktury zemědělských podniků. Cílem těchto norem dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy je přispět k zamezení erozi půdy, zachování úrovně organických složek půdy a struktury půdy, zajištění minimální úrovně udržování, zamezení poškozování stanovišť a ochraně vody a hospodaření s ní. Širší oblast působnosti systému podmíněnosti podle tohoto nařízení by proto měla zahrnovat rámec, v jehož mezích členské státy mají přijmout vnitrostátní normy dobrého zemědělského a environmentálního stavu. Rámec Unie by také měl zahrnovat pravidla v zájmu lepšího řešení otázek týkajících se vod, půdy, zásoby uhlíku, biologické rozmanitosti a krajiny, a rovněž minimální úrovně udržování půdy.

(59) Příjemci by měli jasně rozumět svým povinnostem, které mají dodržovat, pokud jde o pravidla týkající se podmíněnosti. Za tímto účelem by členské státy měly veškeré požadavky a normy, které tvoří součást těchto pravidel, sdělovat vyčerpávajícím, srozumitelným a jasným způsobem, pokud možno i elektronickou cestou.

(60) Účinné provádění podmíněnosti vyžaduje ověření, zda příjemci plní povinnosti. Pokud se členský stát rozhodne pro možnost neuplatnit snížení plateb či vyloučení z plateb v případě, že příslušná částka činí méně než 100 EUR, měl by příslušný kontrolní orgán v následujícím roce u vzorku příjemců ověřit, zda byly nedostatky v dodržování požadavků odstraněny.

(61) Aby byla zajištěna harmonická spolupráce mezi Komisí a členskými státy v oblasti financování výdajů SZP, a zejména aby bylo Komisi umožněno sledovat finanční řízení členských států a schvalovat účetní závěrky akreditovaných platebních agentur, je nezbytné, aby členské státy Komisi sdělovaly některé informace nebo aby je pro její potřebu uchovávaly.

(62) Pro účely sestavování údajů, které mají být zaslány Komisi, a s cílem umožnit Komisi úplný a okamžitý přístup k údajům o výdajích v papírové i elektronické podobě je třeba stanovit vhodná pravidla pro sdělování a předávání údajů, jakož i pravidla týkající se lhůt.

(63) Vzhledem k tomu, že v rámci uplatňování vnitrostátních kontrolních systémů a systémů schvalování souladu může dojít ke sdělení osobních údajů nebo obchodních tajemství, měly by členské státy a Komise zajistit důvěrnost informací obdržených v této souvislosti.

(64) Aby bylo zajištěno řádné finanční řízení rozpočtu Unie a spravedlivé zacházení s členskými státy a příjemci, je nezbytné stanovit pravidla týkající se používání eura.

(65) V průběhu období, v němž se provádí určitá operace, se může měnit směnný kurz eura vůči národní měně. Proto by se směnný kurz použitelný pro dotčené částky měl určit s ohledem na skutečnost, jejímž prostřednictvím je dosahováno hospodářského účelu operace. Je třeba použít směnný kurz platný v den, kdy tato skutečnost nastala. Tuto rozhodnou skutečnost je nezbytné upřesnit nebo upustit od jejího uplatnění, a to na základě určitých kritérií a zejména s ohledem na rychlost dopadů měnových pohybů. Tato pravidla jsou stanovena v nařízení Rady (ES) č. 2799/98 ⁽¹⁾ a doplňují podobná ustanovení nařízení (ES) č. 1290/2005. V zájmu srozumitelnosti a přehlednosti by příslušná ustanovení měla být začleněna do stejného aktu a nařízení (ES) č. 2799/98 by tedy mělo být zrušeno.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2799/98 ze dne 15. prosince 1998 o agromonetární úpravě pro euro (Úř. věst. L 349, 24.12.1998, s. 1).

- (66) Je třeba stanovit zvláštní pravidla pro řešení mimořádných měnových situací, které v Unii nebo na světovém trhu nastanou a vyžadují okamžitou reakci, aby se zajistilo, že opatření přijatá v rámci SZP bude účinně fungovat.
- (67) Členské státy, které nepřijaly euro, by měly mít možnost provádět platby na výdaje vzniklé na základě právních předpisů v oblasti SZP v eurech, spíše než v národní měně. Jsou zapotřebí zvláštní pravidla, aby se zajistilo, že tato možnost nepřinese stranám, které provádějí nebo přijímají platby, žádnou neoprávněnou výhodu.
- (68) Každé opatření v rámci SZP by mělo podléhat sledování a hodnocení s cílem zlepšit jeho kvalitu a prokázat jeho výsledky. V této souvislosti by Komise měla určit seznam ukazatelů a posuzovat výsledky SZP z hlediska cílů politiky, kterými jsou životaschopná produkce potravin, udržitelné hospodaření s přírodními zdroji a opatření v oblasti klimatu a vyvážený územní rozvoj. Zejména při posuzování výsledků SZP v oblasti plnění cíle životaschopné produkce potravin by měly být zohledněny všechny příslušné faktory, včetně vývoje cen vstupů. Komise by měla zavést rámec pro společný systém sledování a hodnocení, který mimo jiné zajistí, že příslušné údaje, včetně informací z členských států, budou k dispozici včas. Přitom by Komise měla zohlednit potřeby týkající se údajů a synergie mezi možnými zdroji údajů. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Rozpočet – Evropa 2020 – část II mimo jiné uvádí, že výdaje související s oblastí klimatu by v celkovém rozpočtu Unie měly být zvýšeny alespoň na 20 %, i díky příspěvkům z různých politik. Komise by proto měla být schopna posoudit dopad podpory Unie v rámci SZP na cíle v oblasti klimatu.
- (69) Použije se právo Unie týkající se ochrany osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a volného pohybu těchto údajů, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾.
- (70) Rozsudek Soudního dvora ze dne 9. listopadu 2010 ve spojených věcech C-92/09 a 93/09⁽³⁾ *Volker und Markus*
- Schecke GbR a Hartmut Eifert v Land Hessen* prohlásil čl. 42 odst. 8b a článek 44a nařízení (ES) č. 1290/2005 a nařízení Komise (ES) č. 259/2008⁽⁴⁾ za neplatné v rozsahu, v němž v případě fyzických osob, které jsou příjemci podpory z fondů, ukládají tato ustanovení povinnost zveřejňovat osobní údaje o všech příjemcích, aniž činí rozdíl podle takových relevantních kritérií, jako je doba, po kterou takové podpory dostávali, frekvence podpor nebo jejich typ a výše.
- (71) V návaznosti na tento rozsudek bylo do doby, než budou přijata nová pravidla zohledňující námitky Soudního dvora, nařízení (ES) č. 259/2008 pozměněno prováděcím nařízením Komise (EU) č. 410/2011⁽⁵⁾ s cílem výslovně stanovit, že povinnost zveřejňovat informace o příjemcích podpory se nevztahuje na fyzické osoby.
- (72) V září roku 2011 uspořádala Komise konzultaci se zúčastněnými stranami, jíž se zúčastnili zástupci profesních zemědělských a obchodních organizací, zástupci potravinářského průmyslu a pracovníků, jakož i zástupci občanské společnosti a orgánů Unie. V rámci konzultace byly navrženy různé možnosti týkající se zveřejňování údajů o fyzických osobách, které jsou příjemci podpor ze zemědělských fondů EU, a dodržování zásady přiměřenosti při zveřejňování dotyčných informací. Na konferenci zúčastněných stran se projednávala případná nutnost zveřejnění jmen fyzických osob, aby bylo možné lépe chránit finanční zájmy Unie, posílit transparentnost a poukázat na úspěchy příjemců při poskytování veřejných statků a současně zajistit, aby toto zveřejnění nepřekračovalo rámec toho, co je nutné k dosažení těchto oprávněných cílů.
- (73) Soudní dvůr v rozsudku ve spojených věcech *Volker und Markus Schecke GbR a Hartmut Eifert v Land Hessen* nezpochybnil oprávněnost cíle posílit veřejnou kontrolu v oblasti využívání peněžních prostředků z fondů. Nicméně zdůraznil potřebu zvážit způsoby zveřejňování informací o dotčených příjemcích, které by odpovídaly cíli takového zveřejňování a přitom by představovaly menší zásah do práva těchto příjemců na respektování jejich soukromého života obecně a konkrétně na ochranu jejich osobních údajů.
- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).
- ⁽³⁾ Sb. rozh. 2010, s. I-11063.
- ⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 259/2008 ze dne 18. března 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 76, 19.3.2008, s. 28).
- ⁽⁵⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 410/2011 ze dne 27. dubna 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 259/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 108, 28.4.2011, s. 24).

- (74) Cíl posílení veřejné kontroly v souvislosti s jednotlivými příjemci by měl být analyzován s ohledem na nový rámec finančního řízení a kontroly, který se použije ode dne 1. ledna 2014, a s ohledem na zkušenosti členských států. V rámci tohoto nového rámce nemohou být kontroly ze strany vnitrostátních správních orgánů vyčerpávající, zejména jelikož u téměř všech režimů může být kontrola na místě provedena pouze u omezeného počtu osob. Kromě toho nový rámec stanoví, že za určitých podmínek mohou členské státy snížit počet kontrol na místě.

Dostatečné zvýšení minimální míry kontroly by v této situaci pro vnitrostátní správní orgány znamenalo takovou další finanční a administrativní zátěž, že by provádění této kontroly jednoduše znemožnila.

- (75) Za těchto okolností představuje zveřejnění jména příjemců prostředků z fondů způsob, jak veřejnou kontrolu využívání těchto fondů posílit, a proto představuje i užitečné doplnění stávajícího rámce řízení a kontroly, které je nezbytné k zajištění odpovídající úrovně ochrany finančních zájmů Unie. K tomu částečně vede preventivní a odrazující účinek takového zveřejnění, jež jednotlivé příjemce podpory odradí od nedovoleného chování a zároveň posílí osobní odpovědnost zemědělců za využívání veřejných prostředků, které obdrží.
- (76) V této souvislosti je třeba náležitě uznat úlohu občanské společnosti, včetně úlohy médií a nevládních organizací, a jejich příspěvek k posílení kontrolního rámce správních orgánů pro boj proti podvodům a jakémukoli zneužívání veřejných prostředků.
- (77) Zveřejňování příslušných informací je rovněž v souladu s přístupem uvedeným v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
- (78) Cíl posílení veřejné kontroly v souvislosti s jednotlivými příjemci podpory by případně mohl být splněn stanovením povinnosti členských států zajistit přístup veřejnosti k příslušným informacím na vyžádání, bez zveřejňování. Nicméně tato možnost by mohla být méně účinná a nesla by s sebou riziko vzniku nezamýšlených rozdílů v provádění. Vnitrostátním orgánům by proto mělo být umožněno spoléhat se na veřejnou kontrolu v souvislosti s jednotlivými příjemci díky zveřejnění jejich jmen a dalších příslušných údajů.
- (79) Cíle veřejné kontroly využívání finančních prostředků z fondů sledovaného zveřejněním údajů o příjemcích lze dosáhnout pouze tak, že se zajistí určitá míra informací poskytovaných veřejnosti. Tyto informace by měly zahrnovat údaje o totožnosti příjemce, poskytnuté částce a zemědělském fondu, ze kterého je poskytována, jakož i účel a povahu příslušného opatření. Zveřejnění těchto informací by mělo probíhat takovým způsobem, aby způsobilo co nejmenší zásah do práva příjemců na

respektování jejich soukromého života obecně a zejména práva na ochranu jejich osobních údajů, což jsou práva uznaná v člancích 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie.

- (80) Aby se zajistilo, že toto nařízení splňuje zásadu proporcionality, prověřil normotvůrce všechny alternativní způsoby splnění cíle veřejné kontroly využívání prostředků z fondů, analyzované v memorandu stanoveném v příloze dokumentu Rady 6370/13, a zvolil takový způsob, který by co nejméně zasahoval do práv dotčených jednotlivců.
- (81) Zveřejňování podrobností o opatření, které zemědělce opravňuje k získání podpory, jakož i o povaze a účelu podpory by veřejnosti poskytlo konkrétní informace o podporované činnosti a o účelu, pro který byla podpora poskytnuta. To by rovněž přispělo k preventivnímu a odrazujícímu účinku veřejné kontroly při ochraně finančních zájmů.
- (82) Aby byla zajištěna rovnováha mezi sledovaným cílem veřejné kontroly využívání prostředků z fondů na jedné straně a právem příjemců na respektování jejich soukromého života obecně a na ochranu jejich osobních údajů na straně druhé, měl by být zohledněn význam podpory. Po rozsáhlé analýze a konzultaci se zúčastněnými stranami bylo patrné, že v zájmu posílení účinnosti zveřejnění a omezení zásahu do práv příjemců je nutné stanovit prahovou hodnotu vyjádřenou v podobě obdržené podpory, pod jejíž hranicí by jméno příjemce nemělo být zveřejněno.
- (83) Uvedená prahová hodnota by měla být omezena na co nejmenší míru a měla by odrážet úroveň režimů podpory stanovených v rámci SZP a měla by na ní být založena. Jelikož se však struktury zemědělských ekonomik členských států značně liší a mohou se výrazně odchylovat od průměrné struktury zemědělského podniku v Unii, měly by mít členské státy možnost uplatňovat minimální prahové hodnoty odpovídající jejich konkrétní situaci. Nařízení (EU) č. 1307/2013 stanoví jednoduchý a zvláštní režim pro malé zemědělské podniky. Článek 63 uvedeného nařízení stanoví kritéria pro výpočet výše podpory. V zájmu důslednosti by v případě členských států uplatňujících tento režim měla být prahová hodnota, která se má zohlednit, (EU) č. 1307/2013 stanovena ve stejné výši jako částky určené členským státem podle čl. 63 odst. 1 druhého pododstavce nebo čl. 63 odst. 2 druhého pododstavce uvedeného nařízení. Pokud se členský stát rozhodne uvedený režim neuplatňovat, měla by se prahová hodnota, která se má zohlednit, stanovit ve stejné výši jako maximální možná částka podpory v daném režimu podle článku 63 nařízení (EU) č. 1307/2013. S výjimkou jména by zveřejnění pod touto konkrétní prahovou hodnotou mělo obsahovat všechny relevantní informace, které daňovým poplatníkům umožní vytvořit si věrný obraz o SZP.

- (84) Zpřístupnění těchto informací veřejnosti spolu s obecnými informacemi poskytovanými veřejnosti podle tohoto nařízení zvyšuje transparentnost, pokud jde o využívání finančních prostředků Unie v rámci SZP, čímž se přispívá ke zviditelnění a lepšímu chápání této politiky. Umožňuje občanům důkladnější zapojení do rozhodovacího procesu a zaručuje, že správní orgány budou mít větší legitimitu a budou se chovat efektivněji a odpovědněji vůči občanům. Občanům by rovněž umožnilo seznámit se s konkrétními příklady „veřejných statků“, které poskytuje zemědělství, a podpořilo by legitimitu státní podpory pro odvětví zemědělství.
- (85) Je tedy třeba vzít na vědomí, že stanovení obecného zveřejňování příslušných informací nepřekračuje rámec toho, co je v demokratické společnosti nutné, ani toho, co je nutné pro ochranu finančních zájmů Unie, přičemž je třeba mít na paměti prvořadý význam sledovaného cíle veřejné kontroly využívání prostředků z fondů.
- (86) Aby se vyhovělo požadavkům na ochranu údajů, je třeba příjemce finančních prostředků z fondů ještě před zveřejněním informovat o zveřejnění jejich údajů. Je třeba je informovat o tom, že tyto údaje mohou být zpracovávány subjekty Unie a členských států příslušnými v oblasti auditu a kontroly za účelem ochrany finančních zájmů Unie. Příjemci by dále měli být informováni o svých právech podle směrnice 95/46/ES a o postupech výkonu těchto práv.
- (87) V důsledku toho by poté, co byla provedena hloubková analýza a zhodnocení nejvhodnějšího způsobu, jak dodržovat právo na ochranu osobních údajů příjemců, rovněž na základě informací poskytnutých Komisí v průběhu jednání o tomto nařízení, měla být pro zveřejňování informací o všech příjemcích prostředků ze zemědělských fondů stanovena v tomto nařízení nová pravidla.
- (88) Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci, aby se zajistily jednotné podmínky provádění tohoto nařízení.
- (89) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci týkající se: postupů pro udělování, odnímání a přezkum akreditace platebních agentur a koordinačních subjektů a pro dohled nad akreditací platebních agentur; pravidel ohledně práce a kontrol, z nichž vychází prohlášení řídicího subjektu vydávané platební agenturou, funkcí koordinačního subjektu a oznamování informací tímto koordinačním subjektem Komisi; pravidel ohledně úkolů certifikačních subjektů, včetně kontrol, a osvědčení a zpráv a průvodních dokumentů, které tyto subjekty mají vypracovávat. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.
- (90) Prováděcí pravomoci Komise by se měly vztahovat také na: zásady auditu, na nichž jsou založeny výroky certifikačních subjektů, včetně posouzení rizik, vnitřních kontrol a požadované úrovně důkazních informací, metody auditu, jež mají certifikační subjekty s ohledem na mezinárodní auditorské standardy používat k vydávání svých výroků, popřípadě včetně používání jednotného integrovaného vzorku pro každý soubor a popřípadě včetně možnosti účastnit se kontrol na místě prováděcích platebními agenturami.
- (91) Měly by se také vztahovat na: pravidla pro jednotné provádění zemědělského poradenského systému; určení měsíčních plateb vyplácených členským státům z EZZF; stanovení částek pro financování veřejných intervenčních opatření; pravidla pro financování získávání družicových snímků Komisí nezbytných pro kontroly a opatření přijímaná Komisí prostřednictvím aplikací dálkového průzkumu Země používaných ke sledování zemědělských zdrojů; postup pro získávání uvedených družicových snímků Komisí a sledování zemědělských zdrojů, rámec upravující toto získávání, zlepšování a využívání družicových snímků a meteorologických údajů, jakož i platných lhůt.
- (92) Měly by se také vztahovat na: míry úpravy přímých plateb v souvislosti s postupem finanční kázně, jakož i její přizpůsobení a podmínek pro prostředky převedené v souladu s čl. 169 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 za účelem financování přímých plateb; předběžné stanovení částky plateb a prozatímní rozdělení dostupných rozpočtových prostředků mezi členské státy v souvislosti s postupem pro rozpočtovou kázeň.
- (93) Dále by se prováděcí pravomoci Komise měly vztahovat také na: stanovení období, v němž musejí akreditované platební agentury vyhotovit a předat Komisi výkazy průběžných výdajů na programy rozvoje venkova; snížení nebo pozastavení měsíčních nebo průběžných plateb vyplácených členským státům, podrobnosti ohledně vedení oddělených účtů platebními agenturami; zvláštní podmínky vztahující se na informace, které se zanášejí do účtů vedených platebními agenturami; pravidla pro financování intervenčních opatření ve formě veřejného skladování a účtování o nich a dalších výdajů financovaných z fondů, podmínky upravující provádění automatického rušení závazků, postupy
- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

a jiná praktická ujednání pro řádné fungování pozastavení plateb vyplácených Komisí členskými státy v případě, že členské státy dodají informace opožděně.

o podporu a ustanovení, která členskými státy umožní použít zjednodušené postupy nebo napravit zjevné chyby.

(94) Dále by se prováděcí pravomoci Komise měly vztahovat také na: postupy ohledně zvláštních povinností, které musejí členské státy splňovat v souvislosti s kontrolami; postupy ohledně povinnosti spolupráce, kterou musejí členské státy dodržet při kontrolách prováděných Komisí na místě, a přístup k informacím; podrobnosti ohledně povinnosti oznamovat nesrovnalosti a podvody, postupy a jiná praktická ujednání pro povinnost uchovávat podklady k provedeným platbám a doklady týkající se provádění správních a fyzických kontrol stanovených právem Unie; schvalování účetní závěrky a schvalování souladu, vyloučení částek připisovaných k tíži rozpočtu Unie z financování Unii, postupy pro zpětné získávání neoprávněných plateb a úroků a na formy, jimiž mají členské státy Komisi oznamovat a sdělovat informace týkající se nesrovnalostí

(95) Dále by se prováděcí pravomoci Komise měly vztahovat také na: pravidla, jejichž cílem je dosáhnout jednotného používání povinností členských států v souvislosti s ochranou finančních zájmů Unie, nezbytná pravidla, jejichž cílem je dosáhnout jednotného uplatňování kontrol v Unii, uplatňování a výpočet částečného nebo celkového odnětí plateb či platebních nároků; zpětné získávání neoprávněných plateb a sankce, jakož i neoprávněně přiznaných platebních nároků a uplatňování úroku. Prováděcí pravomoci by se měly také vztahovat na: uplatnění a výpočet správních sankcí, podrobná pravidla k vymezení nesplnění jako méně závažného, pravidla pro určení případů, v nichž si členské státy mohou v důsledku povahy sankcí tyto získané sankce ponechat, a pozastavení měsíčních plateb ve zvláštních případech podle nařízení (EU) č. 1308/2013.

(96) Obdobně by se prováděcí pravomoci Komise měly vztahovat na: formy jistoty, která má být složena, a postupu pro složení jistoty, pro její přijetí a pro nahrazení původní jistoty; postupy pro uvolnění jistoty a pro oznámení, které mají členské státy nebo Komise v souladu s jistotami učinit. Měly by se vztahovat také na: pravidla, která jsou v mimořádných situacích nezbytná a odůvodněná v zájmu řešení konkrétních problémů v souvislosti s platebními lhůtami a výplatou záloh; pravidla týkající se žádostí o podporu a žádostí o platby, žádostí o platební nároky, včetně konečného data pro podávání žádostí, požadavky na minimální údaje, které mají být v žádosti uvedeny, ustanovení o změnách nebo stažení žádostí o podporu, výjimky z požadavku předkládat žádost

(97) Dále by se prováděcí pravomoci Komise měly vztahovat také na: pravidla pro provádění kontrol za účelem ověření, zda jsou dodržovány povinnosti a zda jsou údaje uvedené v žádosti o podporu nebo v žádosti o platbu správné a úplné, včetně pravidel pro toleranční rozpětí v případě měření prováděných jako součást kontrol na místě, technické specifikace pro účely jednotného provádění integrovaného administrativního a kontrolního systému; pravidel pro situace, kdy je současně s převodem zemědělských podniků prováděn převod povinností týkajících se způsobilosti pro dotyčnou podporu, které je třeba v každém případě splnit; a pravidla pro výplatu záloh. Měly by se vztahovat také na: pravidla, jejichž cílem je dosáhnout jednotného uplatňování pravidel pro kontrolu obchodní dokumentace; postupy týkajících se vlastních databází členských států a databáze analytických údajů o izotopech, které napomohou k odhalování podvodů; postupy ohledně spolupráce a pomoci mezi kontrolními orgány a subjekty, pravidla pro provádění kontrol souladu s obchodními normami, pravidla týkajících se orgánů příslušných k provádění kontrol, jakož i obsah, četnost a fáze uvádění produktu na trh, na něž se tyto kontroly vztahují.

(98) Prováděcí pravomoci Komise by se měly vztahovat také na: sdělení, která mají členské státy předkládat Komisi v souvislosti s kontrolami týkajícími se označení původu, zeměpisných označení a chráněných tradičních výrazů; pravidla pro orgán odpovědný za ověřování souladu se specifikací produktu, včetně případů, kdy se zeměpisná oblast nachází ve třetí zemi, opatření, jež mají členské státy provést s cílem zabránit neoprávněnému používání chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení a chráněných tradičních výrazů, kontroly a ověření, jež mají provádět členské státy, včetně testování;

Měly by se vztahovat také na: pravidla pro provádění kontrol za účelem ověření, zda jsou dodržovány povinnosti v souvislosti s podmíněností; podrobná procedurální a technická pravidla týkající se výpočtu a uplatňování správních sankcí v důsledku nesplnění požadavků podmíněnosti; pravidla týkající se poskytování informací Komisi členskými státy podle článku 104 a opatření k ochraně používání právních předpisů Unie v případech, kdy by mimořádné měnové postupy týkající se národní měny mohly jejich používání ohrozit.

- (99) Dále by se prováděcí pravomoci Komise měly vztahovat na: soubor zvláštních ukazatelů pro sledování a hodnocení SZP; pravidla pro informace, které mají členské státy zasílat Komisi pro účely sledování a hodnocení SZP; pravidla týkající se formy a harmonogramu zveřejňování informací o příjemcích prostředků z fondů, jednotné provádění povinnosti informování příjemců, že jejich údaje budou zveřejněny a na spolupráci mezi Komisí a členskými státy v souvislosti se zveřejňováním příjemců prostředků z fondů.
- (100) Pro přijetí některých prováděcích aktů je třeba použít poradní postup. Pokud jde o prováděcí akty, které se týkají výpočtu částek Komisí, umožňuje poradní postup Komisi plně převzít odpovědnost za hospodaření s rozpočtem a s ohledem na lhůty a rozpočtové postupy se zaměřuje na zvýšení účinnosti, předvídatelnosti a rychlosti. Pokud jde o prováděcí akty v rámci plateb vyplacených členskými státy a fungování postupu pro schvalování účetních závěrek, umožňuje poradní postup Komisi plně převzít odpovědnost za hospodaření s rozpočtem a ověřování ročních závěrek vnitrostátních platebních agentur s cílem tyto závěrky přijmout, nebo v případě výdajů neuskutečněných v souladu s pravidly Unie tyto výdaje vyloučit z financování Unii. V ostatních případech je třeba pro přijetí prováděcích aktů použít přezkumný postup.
- (101) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, a to bez použití nařízení (EU) č. 182/2011, pokud jde o stanovení čistého zůstatku, který je k dispozici pro výdaje z EZZF, a provádění doplňkových plateb nebo srážek v souvislosti se způsobem provádění měsíčních plateb.
- (102) Vzhledem k tomu, že by přechod od ustanovení nařízení zrušených tímto nařízením k ustanovením tohoto nařízení mohl způsobit praktické a konkrétní obtíže může Komise v zájmu vyřešení těchto případných obtíží přijímat nezbytná a řádně odůvodněná opatření.
- (103) Vzhledem k tomu, že je naléhavě nutné připravit hladké provedení předpokládaných opatření, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost dnem jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (104) Vzhledem k tomu, že programové období pro programy rozvoje venkova financované na základě tohoto nařízení začíná dne 1. ledna 2014, mělo by toto nařízení být použitelné od uvedeného data. Jelikož se však zemědělský rozpočtový rok vztahuje na výdaje vyplacené a příjmy obdržené a zaúčtované do účetnictví rozpočtu fondů platebními agenturami, pokud jde o rozpočtový rok „N“ počínající 16. října roku „N-1“ a končící 15. října roku „N“, měla by se ustanovení týkající se akreditace platebních agentur a koordinačních subjektů a odnímání akreditace a příslušných pravomocí Komise, finančního řízení fondů jako rozpočtový strop, rezerva pro případ krizí v zemědělství, finanční kázeň a přidělování účelově vázaných příjmů použít od dřívějšího data odpovídajícího začátku rozpočtového roku 2014, tj. od 16. října 2013. Ze stejného důvodu by se ustanovení týkající se postupu pro měsíční platby poskytované Komisí členskými státy a dodržování platebních lhůt platebními agenturami měla použít na výdaje, které nastanou od začátku rozpočtového roku, to je od 16. října 2013.
- (105) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován a vydal stanovisko ⁽¹⁾.
- (106) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy vzhledem k jeho provázanosti s dalšími nástroji SZP a k omezeným finančním zdrojům členských států v rozšířené Unii, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie prostřednictvím víceleté záruky financování Unii a soustředění se na jeho priority, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proportionality stanovenou v uvedeném článku toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

Toto nařízení stanoví pravidla pro:

- financování výdajů v rámci společné zemědělské politiky (SZP), včetně výdajů na rozvoj venkova;
- zemědělský poradenský systém;
- řídící a kontrolní systémy, které mají zavést členské státy;
- systém podmíněnosti;
- schvalování účetní závěrky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 9.2.2012, s. 1.

Článek 2

Definice používané v tomto nařízení

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:
 - a) „zemědělcem“ zemědělec ve smyslu článku 4 nařízení (EU) č. 1307/2013;
 - b) „zemědělskou činností“ zemědělská činnost ve smyslu článku 4 nařízení (EU) č. 1307/2013;
 - c) „zemědělskou plochou“ zemědělská plocha ve smyslu článku 4 nařízení (EU) č. 1307/2013;
 - d) „zemědělským podnikem“ zemědělský podnik ve smyslu článku 4 nařízení (EU) č. 1307/2013, s výjimkou toho, co je stanoveno v čl. 91 odst. 3;
 - e) „přímými platbami“ přímé platby ve smyslu článku 1 nařízení (EU) č. 1307/2013;
 - f) „právními předpisy v odvětví zemědělství“ veškeré příslušné akty přijaté na základě článku 43 Smlouvy o fungování EU v rámci SZP, jakož i případně veškeré akty v přenesené pravomoci či prováděcí akty přijaté na základě takových aktů a v rozsahu, v jakém se vztahují k EZFRV, na základě ustanovení části 2 nařízení (EU) č. 1303/2013;
 - g) „nesrovnalostí“ jakákoli nesrovnalost ve smyslu čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95.
2. Pro účely financování, řízení a sledování SZP se „vyšší mocí“ a „mimořádnými okolnostmi“ rozumějí zejména tyto případy:
 - a) úmrtí příjemce;
 - b) děletrvající pracovní neschopnost příjemce;
 - c) vážná přírodní katastrofa, která významně zasáhne zemědělský podnik;
 - d) náhodné zničení budov zemědělského podniku určených k chovu zvířat;
 - e) epizootie nebo choroba rostlin postihující všechna hospodářská zvířata nebo plodiny příjemce nebo jejich část;
 - f) vyvlastnění celého zemědělského podniku nebo jeho velké části, nemohlo-li být tomuto vyvlastnění předjímáno v den podání žádosti.

HLAVA II

OBECNÁ USTANOVENÍ O ZEMĚDĚLSKÝCH FONDĚCH

KAPITOLA I

Zemědělské fondy

Článek 3

Fondy pro financování zemědělských výdajů

1. Pro dosažení cílů SZP stanovených ve Smlouvě o fungování EU provádějí financování různých opatření v rámci této politiky, včetně opatření pro rozvoj venkova:

- a) Evropský zemědělský záruční fond (EZZF);
- b) Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV).

2. EZZF a EZFRV (dále jen „fondy“) jsou součástí souhrnného rozpočtu Evropské unie (dále jen „rozpočet Unie“).

Článek 4

Výdaje z EZZF

1. EZZF se provádí v rámci sdíleného řízení mezi členskými státy a Uníí. Financuje, v souladu s právem Unie, tyto výdaje:

- a) opatření pro regulaci nebo podporu zemědělských trhů;
- b) přímé platby zemědělcům v rámci SZP;
- c) finanční příspěvek Unie na informační a propagační opatření ve prospěch zemědělských produktů na vnitřním trhu Unie a ve třetích zemích, prováděná členskými státy na základě programů vybraných Komisí jiných než těch, které jsou uvedeny v článku 5;
- d) finanční příspěvek Unie na projekt Unie „Ovoce a zelenina do škol“ uvedený v článku 23 nařízení (EU) č. 1308/2013 a na opatření týkající se nákaz zvířat a ztráty důvěry spotřebitelů uvedená v článku 155 uvedeného nařízení.

2. Z EZZF se financují přímo a v souladu s právem Unie tyto výdaje určené na:

- a) propagaci zemědělských produktů prováděnou přímo Komisí nebo prostřednictvím mezinárodních organizací;
- b) opatření prováděná v souladu s právem Unie, jejichž cílem je zajistit zachování, popis, sběr a využití genetických zdrojů v zemědělství;

- c) zavedení a provozování účetních informačních systémů v zemědělství;
- d) systémy zemědělských studií, včetně studií o struktuře zemědělských podniků.

Článek 5

Výdaje z EZFRV

EZFRV se provádí v rámci sdíleného řízení mezi členskými státy a Unií. Poskytuje prostředky pro finanční příspěvek Unie pro programy rozvoje venkova prováděné v souladu s právem Unie týkajícími se podpory pro rozvoj venkova.

Článek 6

Jiné výdaje, včetně technické pomoci

Z fondů mohou být z podnětu Komise nebo jejím jménem přímo financovány činnosti zaměřené na přípravu, sledování, správní a technickou pomoc, jakož i hodnocení, audit a kontrolu, která jsou nezbytná pro provádění SZP. Tato opatření zahrnují zejména:

- a) opatření nezbytná pro analýzu, řízení, sledování a provádění SZP a výměnu informací o této politice a opatření zaměřená na zavádění kontrolních systémů a technickou a správní pomoc;
- b) získání družicových snímků Komisí, které jsou nezbytné pro kontroly podle článku 21;
- c) opatření přijatá Komisí prostřednictvím aplikací dálkového průzkumu používaných ke sledování zemědělských zdrojů v souladu s článkem 22;
- d) opatření nezbytná pro zachování a rozvoj metod a technických prostředků pro informace, vzájemné propojení, sledování a kontrolu finančního řízení prostředků použitých na financování SZP;
- e) poskytování informací o SZP v souladu s článkem 45;
- f) studie o SZP a hodnocení opatření financovaných z fondů, včetně zdokonalování metod hodnocení a výměny informací o postupech v rámci SZP;
- g) případné zřízení výkonných agentur v souladu s nařízením Rady (ES) č. 58/2003⁽¹⁾, které působí v rámci SZP;
- h) opatření pro šíření informací, zvyšování informovanosti, podporu spolupráce a výměnu zkušeností na úrovni Unie prováděná v rámci rozvoje venkova, včetně vytváření sítí zúčastněných stran;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 58/2003 ze dne 19. prosince 2002, kterým se stanoví statut výkonných agentur pověřených některými úkoly správy programů Společenství (Úř. věst. L 11, 16.1.2003, s. 1).

- i) opatření nezbytná pro vytváření, registraci a ochranu log v rámci politiky jakosti Unie a pro ochranu práv duševního vlastnictví s ní spojených, jakož i nezbytný vývoj informačních technologií.

KAPITOLA II

Platební agentury a další subjekty

Článek 7

Akreditace platebních agentur a koordinačních subjektů a odnímání této akreditace

1. Platební agentury jsou útvary nebo subjekty členských států pověřené řízením a kontrolou výdajů uvedených v čl. 4 odst. 1 a v článku 5.

S výjimkou plateb mohou platební agentury k výkonu těchto úkolů oprávnit jiné subjekty.

2. Členské státy akreditují jako platební agentury orgány nebo subjekty, jež mají administrativní uspořádání a systém vnitřní kontroly, které poskytují dostatečné záruky, že platby jsou legální a správné a řádně vyúčtované. Za tímto účelem splňují platební agentury minimální podmínky pro akreditaci týkající se vnitřního prostředí, kontrolních činností, informací a komunikace a sledování stanovené Komisí podle čl. 8 odst. 1 písm. a).

Každý členský stát omezí s ohledem na své ústavní předpisy počet svých akreditovaných platebních agentur na nejvýše jednu na národní úrovni, případně na jednu v regionu. Jsou-li však platební agentury zřízeny na regionální úrovni, členské státy navíc akreditují platební agenturu na vnitrostátní úrovni pro režimy podpory, které vzhledem ke své povaze musejí být řízeny na vnitrostátní úrovni, nebo svěří řízení těchto režimů svým regionálním platebním agenturám.

Odchylně od druhého pododstavce mohou členské státy zachovat platební agentury, které akreditaci získaly před 20 prosince 2013.

Komise do konce roku 2016 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování systému platebních agentur doprovozenou případně návrhy právních předpisů.

3. Do 15. února roku následujícího po daném rozpočtovém roce vypracuje odpovědný pracovník akreditované platební agentury:

- a) roční účetní závěrku výdajů uskutečněných při výkonu úkolů svěřených jeho akreditované platební agentuře doprovázenou požadovanými informacemi pro její schválení v souladu s článkem 51;

b) prohlášení řídicího subjektu o úplnosti, přesnosti a věcné správnosti účetní závěrky a řádném fungování systémů vnitřní kontroly, a to na základě objektivních kritérií, jakož i o legalitě a správnosti uskutečněných operací;

c) každoroční souhrn závěrečných zpráv o auditu a informací o provedených kontrolách, včetně rozboru povahy a rozsahu chyb a nedostatků zjištěných v systémech a nápravných opatření, jež mají být přijata nebo jsou plánována.

Komise může po obdržení oznámení dotyčného členského státu lhůtu stanovenou na 15. února výjimečně prodloužit nejdéle do 1. března.

4. Je-li akreditována více než jedna platební agentura, určí členský stát veřejnoprávní subjekt (dále jen „koordinační subjekt“), který pověří těmito úkoly:

a) shromažďovat informace, které je třeba poskytnout Komisi, a předávat jí je;

b) přijímat nebo případně koordinovat opatření s cílem řešit veškeré nedostatky obecné povahy a informovat Komisi o následných krocích;

c) podporovat a pokud možno zajišťovat harmonizované uplatňování pravidel Unie.

Pokud jde o zpracování finančních informací uvedených v prvním pododstavci písm. a), koordinační subjekt podléhá zvláštní akreditaci udělené členskými státy.

5. Pokud akreditovaná platební agentura neplní nebo přestala plnit jedno nebo více akreditačních kritérií stanovených v odstavci 2, členský stát jí z vlastního podnětu nebo na žádost Komise akreditaci odejme, neprovede-li platební agentura nezbytné změny ve lhůtě stanovené s ohledem na závažnost nedostatku.

6. Platební agentury řídí a zajišťují kontrolu operací spojených s veřejnou intervencí, za kterou jsou odpovědné, a v této oblasti jim náleží celková odpovědnost.

Článek 8

Pravomoci Komise

1. S cílem zajistit řádné fungování systému stanoveného v článku 7 je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 111, pokud jde o:

a) minimální podmínky pro akreditaci platebních agentur podle čl. 7 odst. 2 a koordinačních subjektů podle čl. 7 odst. 4;

b) povinnosti platebních agentur, pokud jde o veřejnou intervenci, a pravidla týkající se obsahu jejich řídicích a kontrolních povinností.

2. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pravidla týkající se:

a) postupu pro udělování, odnímání a přezkum akreditace platebních agentur a koordinačních subjektů, jakož i postupů pro dohled nad akreditací platebních agentur;

b) činnosti a kontrol, na nichž je prohlášení řídicího subjektu vydávané platební agenturou založeno;

c) funkcí koordinačního subjektu a oznamování informací Komisi podle čl. 7 odst. 4.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Článek 9

Certifikační subjekt

1. Certifikační subjekt je veřejnoprávní nebo soukromoprávní auditní subjekt určený členským státem. Jedná-li se o soukromoprávní auditní subjekt a vyžadují-li tak platné právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy, je vybrán členským státem ve veřejném nabídkovém řízení. Tento subjekt poskytuje stanovisko vypracované v souladu s mezinárodně uznávanými auditorskými standardy ohledně úplnosti, přesnosti a věcné správnosti roční účetní závěrky platební agentury, řádného fungování jejího vnitřního kontrolního systému a legality a správnosti výdajů, o jejichž proplacení byla Komise požádána. Ve stanovisku musí být rovněž uvedeno, zda přezkoumání zpochybňuje tvrzení obsažená v prohlášení řídicího subjektu.

Certifikační subjekt má nezbytnou odbornou způsobilost. Je funkčně nezávislý na dotčené platební agentuře a dotčeném koordinačním subjektu, jakož i na orgánu, jenž tuto agenturu akreditoval.

2. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pravidla, pokud jde o úkoly certifikačních subjektů, včetně kontrol, a osvědčení, zprávy a průvodní dokumenty, které tyto subjekty mají vypracovávat. S ohledem na potřebu maximální účinnosti testování operací a profesionálního úsudku auditora, pokud jde o integrovaný přístup, prováděcí akty rovněž stanoví:

a) zásady auditu, na nichž jsou založena stanoviska certifikačních subjektů, včetně posouzení rizik, vnitřních kontrol a požadované úrovně důkazních informací;

b) metody auditu, jež mají s ohledem na mezinárodní auditorské standardy používat certifikační subjekty k vydávání svých stanovisek, popřípadě včetně používání jednotného integrovaného vzorku pro každý soubor a popřípadě včetně možnosti účastnit se kontrol na místě prováděných platebními agenturami.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Článek 10

Přípustnost plateb prováděných platebními agenturami

Výdaje uvedené v čl. 4 odst. 1 a v článku 5 mohou být financovány Uníí, pouze pokud je uskutečnily akreditované platební agentury.

Článek 11

Platba příjemcům v plné výši

Nestanoví-li právo Unie výslovně jinak, vyplácí se platby týkající se financování podle tohoto nařízení příjemcům v plné výši.

HLAVA III

ZEMĚDĚLSKÝ PORADENSKÝ SYSTÉM

Článek 12

Zásady a oblast působnosti

1. Členské státy zavedou systém pro poskytování poradenství příjemcům v oblasti obhospodařování půdy a řízení zemědělských podniků („zemědělský poradenský systém“). Zemědělský poradenský systém je provozován určenými veřejnoprávními subjekty nebo vybranými soukromoprávními subjekty.

2. Zemědělský poradenský systém se týká alespoň:

- a) povinností na úrovni zemědělských podniků vyplývajících z povinných požadavků na hospodaření a norem dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy, jak je stanoveno v hlavě VI kapitole I;
- b) zemědělských postupů příznivých pro klima a životní prostředí, jak je stanoveno v hlavě III kapitole 3 nařízení (EU) č. 1307/2013 a udržování zemědělských ploch podle čl. 4 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1307/2013;
- c) opatření na úrovni zemědělských podniků, která jsou stanovena v programech rozvoje venkova a jejichž cílem je modernizace zemědělských podniků, zvyšování konkurenceschopnosti, zapojení dalších odvětví, inovace a orientace na trh společně s podporou podnikání;

d) požadavků na úrovni příjemců, jak jsou vymezeny pro provádění čl. 11 odst. 3 směrnice 2000/60/ES;

e) požadavků na úrovni příjemců, jak jsou vymezeny členskými státy pro provádění článku 55 nařízení (ES) č. 1107/2009, zejména dodržování obecných zásad integrované ochrany rostlin podle článku 14 směrnice 2009/128/ES.

3. Zemědělský poradenský systém se také může týkat zejména:

- a) podpory přeměny zemědělských podniků a diverzifikace jejich hospodářských činností;
- b) řízení rizik a zavádění vhodných preventivních opatření zaměřených na přírodní katastrofy, katastrofické události a choroby zvířat a rostlin;
- c) minimálních požadavků stanovených vnitrostátním právem podle čl. 28 odst. 3 a čl. 29 odst. 2 nařízení (EU) č. 1305/2013;
- d) informací týkajících se zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně, biologické rozmanitosti a ochrany vod, jak je stanoveno v příloze I tohoto nařízení.

Článek 13

Zvláštní požadavky týkající se zemědělského poradenského systému

1. Členské státy zajistí, aby poradci působící v rámci zemědělského poradenského systému byli řádně kvalifikováni a pravidelně školeni.

2. Členské státy zajistí oddělení poradenství od kontrol. V tomto ohledu a aniž je dotčeno vnitrostátní právo týkající se přístupu veřejnosti k dokumentům, členské státy zajistí, aby vybrané a určené subjekty uvedené v čl. 12 odst. 1 nesdělovaly žádné osobní nebo jednotlivé informace či údaje, které získají v rámci své poradenské činnosti, jiným osobám, než je příjemce, který spravuje daný zemědělský podnik, s výjimkou případů nesrovnalosti či porušení zjištěných v rámci této poradenské činnosti, pro které právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy stanoví povinnost informovat veřejný orgán, zvláště v případě trestného činu.

3. Dotčený vnitrostátní orgán poskytne, zejména elektronickou cestou, potenciálnímu příjemci odpovídající seznam vybraných a určených subjektů podle čl. 12 odst. 1.

Článek 14

Přístup k zemědělskému poradenskému systému

Příjemci a zemědělci, kteří nedostávají podporu v rámci SZP, mohou dobrovolně využívat zemědělského poradenského systému.

Aniž je dotčen čl. 99 odst. 2 čtvrtý pododstavec mohou však členské státy podle objektivních kritérií určit kategorie příjemců, kteří mají k zemědělskému poradenskému systému prioritní přístup, včetně sítí pracujících s omezenými zdroji ve smyslu článků 53, 55 a 56 nařízení (EU) č. 1305/2013.

V takových případech členské státy zajistí, aby byli upřednostněni zemědělci s nejvíce omezeným přístupem k jinému poradenskému systému, než je zemědělský poradenský systém.

Zemědělský poradenský systém zajistí, aby příjemci měli přístup k poradenství odpovídajícímu konkrétní situaci jejich zemědělského podniku.

Článek 15

Pravomoci Komise

Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví pravidla pro jednotné provádění zemědělského poradenského systému s cílem učinit tento systém plně funkčním.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

HLAVA IV

FINANČNÍ ŘÍZENÍ FONDŮ

KAPITOLA I

EZZF

Oddíl 1

Financování výdajů

Článek 16

Rozpočtový strop

1. Roční strop výdajů EZZF tvoří maximální částky stanovené pro tento fond v nařízení (EU, Euratom) č. 1311/2013.

2. V případě, že právo Unie stanoví snížení nebo zvýšení částek uvedených v odstavci 1, přijme Komise prováděcí akty bez použití postupu podle článku 116, které stanoví čistý zůstatek pro výdaje EZZF na základě údajů uvedených v právu Unie.

Článek 17

Měsíční platby

1. Komise poskytuje členským státům rozpočtové prostředky nezbytné k financování výdajů podle čl. 4 odst. 1 v podobě měsíčních plateb na základě výdajů uskutečněných akreditovanými platebními agenturami v referenčním období.

2. Do provedení měsíčních plateb Komise poskytuje prostředky nezbytné pro úhradu výdajů podle potřeb svých akreditovaných platebních agentur členské státy.

Článek 18

Způsob provádění měsíčních plateb

1. Aniž je dotčeno použití článků 51 a 52, provádí Komise měsíční platby za výdaje uskutečněné akreditovanými platebními agenturami v referenčním měsíci.

2. Měsíční platby ve prospěch členských států se provedou nejpozději třetí pracovní den druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byly výdaje uskutečněny. Výdaje členských států uskutečněné mezi 1. a 15. říjnem se přičítají k měsíci říjnu. Výdaje uskutečněné mezi 16. a 31. říjnem se přičítají k měsíci listopadu.

3. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví měsíční platby, které provádí, na základě výkazu výdajů členských států a informací poskytnutých v souladu s čl. 102 odst. 1, přičemž zohlední snížení nebo pozastavení měsíčních plateb uplatněná v souladu s článkem 41 nebo veškeré jiné opravy. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 116 odst. 2.

4. Komise může přijmout prováděcí akty bez použití postupu podle článku 116, kterými stanoví doplňkové platby nebo srážky. V takových případech je na svém příštím zasedání informován výbor uvedený v čl. 116 odst. 1.

Článek 19

Správní a personální náklady

Z EZZF se nehradí výdaje související se správními a personálními náklady členských států a příjemců podpory z EZZF.

Článek 20

Výdaje na veřejnou intervenci

1. Není-li v rámci společné organizace trhů s ohledem na veřejnou intervenci stanovena částka za jednotku, financuje se dané opatření z EZZF na základě paušálních částek jednotných pro Unii, zejména pokud jde o finanční prostředky, které pocházejí z členských států a jsou používány na nákup produktů, hmotné operace v souvislosti se skladováním a případně na zpracování intervenčních produktů.

2. S cílem zajistit financování výdajů na veřejnou intervenci z EZZF je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o:

a) druh opatření způsobilých pro financování Unii a podmínky úhrady;

b) podmínky způsobilosti a metody výpočtu na základě údajů skutečně zjištěných platebními agenturami, nebo na základě paušálních částek stanovených Komisí, nebo na základě paušálních nebo nepaušálních částek stanovených právními předpisy v odvětví zemědělství.

3. Za účelem zajištění řádné správy prostředků zapsaných do rozpočtu Unie pro EZZF je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, které stanoví pravidla týkající se oceňování operací v souvislosti s veřejnou intervencí, opatření přijímaná v případě ztráty nebo zkažení produktů v rámci veřejné intervence a určení částek, které budou financovány.

4. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví částky uvedené v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 116 odst. 2.

Článek 21

Získávání družicových snímků

Seznam družicových snímků nezbytných pro kontroly schválí Komise a členské státy v souladu se specifikacemi vypracovanými každým členským státem.

Komise tyto družicové snímky poskytne zdarma kontrolním subjektům nebo dodavatelům služeb, které tyto subjekty zmocnily k zastupování.

Komise zůstává majitelem těchto družicových snímků a po dokončení práce si je vyžádá zpět. Může rovněž požadovat provedení prací, jež zlepší postupy a pracovní metody, v souvislosti s kontrolou zemědělských ploch pomocí dálkového průzkumu Země.

Článek 22

Sledování zemědělských zdrojů

Cílem opatření financovaných podle čl. 6 písm. c) je poskytnout Komisi nástroje umožňující:

- a) sledovat zemědělské trhy Unie v globálním kontextu,
- b) zajistit agroekonomické a agroenvironmentální sledování zemědělské půdy, včetně zemědělsko-lesnických ploch, a stavu plodin, které umožní vytváření odhadů, zejména pokud jde o výnosy a zemědělskou produkci,
- c) sdílet přístup k těmto odhadům v mezinárodním měřítku, jako jsou iniciativy koordinované OSN nebo jinými mezinárodními agenturami,
- d) přispívat k transparentnosti světových trhů; a

e) zajistit technologické monitorování agrometeorologického systému.

Opatření financovaná podle čl. 6 písm. c) se týkají shromažďování nebo nákupu údajů nezbytných pro provádění a sledování SZP, včetně družicových a meteorologických údajů, vytváření infrastruktury prostorových údajů a tvorby internetových stránek, provádění specifických studií o klimatických podmínkách, dálkového průzkumu využívaného s cílem přispět ke sledování stavu půdy a aktualizace agrometeorologických a ekonometrických modelů. V případě potřeby se tato opatření provádějí ve spolupráci s laboratoři a subjekty členských států.

Článek 23

Prováděcí pravomoci

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví:

- a) pravidla týkající se financování podle čl. 6 písm. b) a c),
- b) postupu, podle kterého se provedou opatření uvedená v článcích 21 a 22 s cílem splnit zadané cíle,
- c) rámce upravujícího získávání, zlepšování a využívání družicových snímků a meteorologických údajů, jakož i platných lhůt.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Oddíl 2

Rozpočtová kázeň

Článek 24

Dodržování stropu

1. Rozpočtové prostředky na výdaje EZZF nesmějí během celého rozpočtového procesu a plnění rozpočtu překročit částku uvedenou v článku 16.

Ve všech právních nástrojích, které navrhne Komise a přijme Evropský parlament a Rada, Rada nebo Komise a které mají vliv na rozpočet EZZF, je dodržována částka uvedená v článku 16.

2. Stanoví-li právo Unie pro některý členský stát finanční strop zemědělských výdajů v eurech, jsou mu tyto výdaje následně uhrazeny do výše tohoto stropu stanoveného v eurech, a pokud se použije článek 41, s nezbytnými úpravami.

3. Vnitrostátní stropy pro přímé platby uvedené v článku 7 nařízení (EU) č. 1307/2013, opravené s ohledem na úpravy podle článku 26 tohoto nařízení, se pokládají za finanční stropy v eurech.

Článek 25

Rezerva pro případ krizí v odvětví zemědělství

Rezerva určená k poskytování dodatečné podpory pro odvětví zemědělství v případě závažných krizí s dopadem na zemědělskou produkci či distribuci (dále jen „rezerva pro případ krizí v odvětví zemědělství“) se vytvoří tak, že se na začátku každého roku uplatní snížení na přímé platby prostřednictvím mechanismu finanční kázně uvedeného v článku 26.

Celková výše rezervy je 2 800 milionů EUR se stejnými ročními splátkami ve výši 400 milionů EUR (v cenách pro rok 2011) na období let 2014–2020 a zahrne se do okruhu 2 víceletého finančního rámce, jak je stanoven v příloze k nařízení (EU, Euratom) č. 1311/2013.

Článek 26

Finanční kázeň

1. S cílem zajistit dodržování ročních stropů stanovených v nařízení (EU, Euratom) č. 1311/2013 a určených k financování výdajů souvisejících s trhem a přímých plateb, se stanoví míra úpravy přímých plateb (dále jen „míra úpravy“), pokud odhady financování opatření financovaných v rámci uvedeného dílčího stropu pro daný rozpočtový rok ukazují, že budou platné roční stropy překročeny.

2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě návrh týkající se míry úpravy nejpozději do 31. března kalendářního roku, pro který se použije.

3. Nestanoví-li Evropský parlament a Rada míru úpravy do 30. června daného roku, přijme Komise prováděcí akty stanovující míru úpravy a bezodkladně o tom informuje Evropský parlament a Radu. Takový prováděcí akt se přijímá poradním postupem podle čl. 116 odst. 2.

4. Do 1. prosince může Komise na základě nových informací, které má k dispozici, přijmout prováděcí akty, kterými přizpůsobí míru úpravy stanovenou podle odstavců 2 nebo 3. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 116 odst. 2.

5. Odchylně od čl. 169 odst. 3 čtvrtého pododstavce nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 vyplátí členské státy prostředky přenesené v souladu s čl. 169 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 konečným příjemcům, na něž se v rozpočtovém roce, do něž jsou prostředky přenášeny, vztahuje míra úpravy.

Úhrada podle prvního pododstavce se vztahuje pouze na konečné příjemce v členských státech, v nichž se v předchozím rozpočtovém roce uplatnil mechanismus finanční kázně.

6. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podmínky pro prostředky převedené v souladu s čl. 169 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 za účelem financování

výdajů uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 116 odst. 2.

7. Při použití tohoto článku se částka pro rezervu pro případ krizí v odvětví zemědělství uvedená v článku 25 zahrne do stanovení míry úpravy. Jakákoli částka, která nebude uvolněna na krizová opatření do konce rozpočtového roku, se vyplátí v souladu s odstavcem 5 tohoto článku.

Článek 27

Postup pro rozpočtovou kázeň

1. Spolu s návrhem rozpočtu na rozpočtový rok N předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě svou předpověď na rozpočtové roky N–1, N a N+1.

2. Ukáže-li se při sestavování návrhu rozpočtu na rozpočtový rok N, že existuje riziko překročení částky uvedené v článku 16 pro rozpočtový rok N, navrhne Komise Evropskému parlamentu a Radě nebo Radě opatření nezbytná k zajištění dodržení uvedené částky.

3. Kdykoli se Komise domnívá, že existuje riziko překročení částky uvedené v článku 16 a že nemůže v rámci svých pravomocí přijmout náležitá opatření k nápravě situace, navrhne jiná opatření, aby se zajistilo, že tato částka bude dodržena. Tato opatření přijme Rada v případě, že právním základem příslušného opatření je čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, nebo Evropský parlament a Rada v případě, že právním základem příslušného opatření je čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování EU.

4. Jestliže žádosti o následnou úhradu ze strany členských států na konci rozpočtového roku N překračují nebo by mohly překročit částku uvedenou v článku 16, Komise:

a) přihlíží k těmto žádostem v poměru k žádostem podaným členskými státy a v rámci dostupných rozpočtových prostředků a přijme prováděcí akty, kterými prozatímně stanoví vyšší plateb na daný měsíc;

b) nejpozději do 28. února rozpočtového roku N + 1 určí situaci všech členských států, pokud jde o financování Unii za rozpočtový rok N;

c) přijme prováděcí akty, kterými stanoví celkovou částku financování Unii rozdělenou podle členských států na základě jednotné sazby financování Unii a v rámci rozpočtových prostředků dostupných pro měsíční platby;

d) nejpozději při měsíčních platbách na měsíc březen roku N+1 provede případná vyrovnání mezi členskými státy.

Prováděcí akty stanovené v prvním pododstavci písm. a) a c) se přijímají poradním postupem podle čl. 116 odst. 2.

Článek 28

Systém včasného varování a sledování

Aby se zajistilo, že rozpočtový strop uvedený v článku 16 není překročen, zavede Komise systém včasného varování a sledování výdajů EZZF na měsíčním základě.

K tomuto účelu na začátku každého rozpočtového roku vymezí Komise profily měsíčních výdajů případně založené na průměrných měsíčních výdajích za předchozí tři roky.

Komise pravidelně předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o vývoji uskutečněných výdajů ve srovnání s profily, která obsahuje také hodnocení očekávaného plnění v běžném rozpočtovém roce.

Článek 29

Referenční směnné kurzy

1. Při přijímání návrhu rozpočtu nebo změny návrhu rozpočtu, která se týká zemědělských výdajů, použije Komise k vytvoření odhadů rozpočtových prostředků EZZF průměrný tržní kurz eura vůči americkému dolaru za poslední čtvrtletí končící nejméně 20 dnů před přijetím rozpočtového dokumentu Komisí.

2. Při přijímání návrhu dodatkového a opravného rozpočtu nebo návrhu na změnu tohoto návrhu Komise v případě, že se tyto dokumenty týkají rozpočtových prostředků na opatření uvedená v čl. 4 odst. 1 písm. a), použije:

- a) průměrný tržní kurz eura vůči americkému dolaru skutečně zaznamenaný na trhu od 1. srpna předchozího rozpočtového roku do konce posledního čtvrtletí končícího nejméně 20 dnů před přijetím rozpočtového dokumentu Komisí, nejpozději však 31. července běžného rozpočtového roku, a
- b) průměrný směnný kurz skutečně zaznamenaný za poslední čtvrtletí končící nejméně 20 dnů před přijetím rozpočtového dokumentu Komisí, jako předpověď pro zbytek rozpočtového roku.

KAPITOLA II

EZFRV

Oddíl 1

Obecná ustanovení pro ezfrv

Článek 30

Zamezení dvojímu financování

Výdaje financované z EZFRV nesmějí být předmětem žádného jiného financování z rozpočtu Unie.

Článek 31

Ustanovení pro všechny platby

1. V souladu s čl. 77 odst. 1 nařízení (EU) č. 1303/2013 nepřekročí platby příspěvku EZFRV prováděné Komisí podle článku 5 tohoto nařízení rozpočtové závazky.

Tyto platby se přiřazují se k nejstaršímu otevřenému rozpočtovému závazku.

2. Použije se článek 84 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Oddíl 2

Financování programů rozvoje venkova

Článek 32

Finanční příspěvek z EZFRV

Finanční příspěvek z EZFRV na výdaje programů rozvoje venkova se určí pro každý program v mezích stropů stanovených právem Unie týkajícím se podpory rozvoje venkova z EZFRV.

Článek 33

Rozpočtové závazky

Pokud jde o rozpočtové závazky Unie týkající se programů rozvoje venkova, použije se článek 76 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Oddíl 3

Finanční příspěvek na programy rozvoje venkova

Článek 34

Ustanovení týkající se plateb pro programy rozvoje venkova

1. Prostředky nezbytné k financování výdajů uvedených v článku 5 se poskytují členským státům formou předběžného financování, průběžných plateb a platby zůstatku, jak je popsáno v tomto oddíle.

2. Souhrnná částka platby předběžného financování a průběžných plateb nepřekročí 95 % příspěvku z EZFRV na každý program rozvoje venkova.

Při dosažení stropu 95 % členské státy i nadále předávají žádosti o platby Komisí.

Článek 35

Předběžné financování

1. Poté, co Komise přijme rozhodnutí o schválení programu rozvoje venkova, vyplátí danému členskému státu počáteční částku předběžného financování na celé programové období. Tato počáteční částka předběžného financování se vyplácí v těchto splátkách:

a) v roce 2014: 1 % částky podpory z EZFRV na celé programové období pro daný program a 1,5 % částky podpory z EZFRV na celé programové období pro daný program, pokud členský stát přijímá od roku 2010 finanční pomoc buď v souladu s články 122 a 143 Smlouvy o fungování EU, nebo z Evropského nástroje finanční stability, nebo pokud přijímá ke dni 31. prosince 2013 finanční pomoc v souladu s články 136 a 143 Smlouvy o fungování EU;

b) v roce 2015: 1 % částky podpory z EZFRV na celé programové období pro daný program a 1,5 % částky podpory z EZFRV na celé programové období pro daný program, pokud členský stát přijímá od roku 2010 finanční pomoc v souladu s články 122 a 143 Smlouvy o fungování EU nebo z Evropského nástroje finanční stability nebo pokud přijímá ke dni 31. prosince 2014 finanční pomoc v souladu s články 136 a 143 Smlouvy o fungování EU;

c) v roce 2016: 1 % částky podpory z EZFRV na celé programové období pro daný program.

Pokud je program rozvoje venkova přijat v roce 2015 nebo později, dřívější splátky se vyplátí v roce přijetí.

2. Nevzniknou-li žádné výdaje a není-li Komisi do dvaceti čtyř měsíců od vyplacení první splátky předběžného financování zaslán výkaz výdajů pro program rozvoje venkova, vrátí se celková částka vyplacená v rámci předběžného financování Komisi.

3. Úroky z předběžného financování se přidělují na daný program rozvoje venkova a odečítají se z částky veřejných výdajů uváděných v závěrečném výkazu výdajů.

4. Částka vyplacená v rámci předběžného financování se vyúčtuje postupem podle článku 51 tohoto nařízení před uzavřením programu rozvoje venkova.

Článek 36

Průběžné platby

1. Průběžné platby se provádějí pro jednotlivé programy rozvoje venkova. Vypočítávají se tak, že se na skutečné veřejné výdaje na jednotlivá opatření použije sazba spolufinancování těchto opatření, jak je uvedeno v článku 59 nařízení (EU) č. 1305/2013.

2. Podle dostupnosti rozpočtových prostředků Komise provádí průběžné platby za účelem následného uhrazení výdajů

vzniklých akreditovaným platebním agenturám při provádění programů, přičemž zohledňuje snížení nebo pozastavení podle článku 41.

3. Jednotlivé průběžné platby provádí Komise s výhradou splnění těchto požadavků:

a) předání výkazu výdajů podepsaného akreditovanou platební agenturou v souladu s čl. 102 odst. 1 písm. c) Komisi;

b) nepřekročení celkové částky příspěvku z EZFRV poskytnuté na jednotlivá opatření na celou dobu trvání dotyčného programu;

c) předání poslední výroční zprávy o pokroku týkající se provádění programu rozvoje venkova Komisi.

4. Jestliže některý z požadavků stanovených v odstavci 3 nebyl splněn, informuje Komise co nejrychleji akreditovanou platební agenturu nebo koordinační subjekt, byl-li určen. Jestliže některý z požadavků stanovených v odst. 3 písm. a) nebo c) nebyl dodržen, je výkaz výdajů nepřipustný.

5. Aniž je dotčeno použití článků 51 a 52, provede Komise průběžné platby do 45 dnů od registrace výkazu výdajů, který splňuje požadavky uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

6. Akreditované platební agentury vyhotovují a předávají Komisi přímo nebo prostřednictvím koordinačního subjektu, pokud byl určen, výkazy průběžných výdajů na programy rozvoje venkova ve lhůtách stanovených Komisí.

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví období pro předávání výkazů průběžných výdajů akreditovanými platebními agenturami. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Tyto výkazy výdajů zahrnují výdaje vzniklé platebním agenturám během každého dotyčného období. Avšak v případech, kdy výdaje uvedené v čl. 65 odst. 9 nařízení (EU) č. 1303/2013 nemohou být v příslušném období Komisi vykázány, neboť Komise dosud neschválila změnu programu, je lze vykázat v následných obdobích.

Výkazy průběžných výdajů týkající se výdajů uskutečněných od 16. října jsou financovány z rozpočtu na následující rok.

7. Použije se článek 83 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Článek 37

Platba konečného zůstatku a uzavření programu

1. Platbu konečného zůstatku provádí Komise podle dostupnosti rozpočtových prostředků po obdržení poslední výroční zprávy o pokroku týkající se provádění programu rozvoje venkova na základě platného finančního plánu, roční účetní závěrky za poslední rozpočtový rok provádění daného programu rozvoje venkova a odpovídajícího rozhodnutí o schválení účetní závěrky. Tato účetní závěrka se předkládá Komisi nejpozději šest měsíců po konečném datu způsobilosti výdajů uvedeném v čl. 65 odst. 2 nařízení (EU) č. 1303/2013 a týká se výdajů uskutečněných platební agentuře do posledního data způsobilosti výdajů.

2. Konečný zůstatek se převede nejpozději šest měsíců poté, co Komise uzná informace a doklady uvedené v odstavci 1 tohoto článku za přijatelné, a poté, co byla schválena poslední roční účetní závěrka. Aniž je dotčen čl. 38 odst. 5, částky, které zůstanou přiděleny po platbě konečného zůstatku, Komise zruší nejpozději ve lhůtě šesti měsíců.

3. Není-li ve lhůtě stanovené v odstavci 1 Komisi předána poslední výroční zpráva o pokroku a doklady nezbytné ke schválení účetní závěrky za poslední rok provádění programu, dojde k automatickému zrušení zůstatku v souladu s článkem 38.

Článek 38

Automatické zrušení závazků u programů rozvoje venkova

1. Komise automaticky zruší každou část rozpočtového závazku na program rozvoje venkova, která nebyla použita pro účely předběžného financování nebo průběžných plateb nebo u níž nebyl Komisi předložen výkaz výdajů splňující požadavky stanovené v čl. 36 odst. 3, pokud jde o výdaje uskutečněné do 31. prosince třetího roku následujícího po roce, kdy byl daný rozpočtový závazek učiněn.

2. Automaticky se zruší ta část rozpočtových závazků, která bude dosud otevřena k poslednímu datu způsobilosti výdajů podle čl. 65 odst. 2 nařízení (EU) č. 1303/2013 a v souvislosti s níž nebyl nejpozději šest měsíců po tomto datu vypracován výkaz výdajů.

3. V případě soudního řízení nebo řízení o správním opravném prostředku s odkladným účinkem se po dobu tohoto řízení přerušuje v souvislosti s částkou odpovídající dotčeným operacím lhůta pro automatické zrušení závazku uvedená v odstavci 1 nebo 2 za předpokladu, že Komise obdrží od členského státu nejpozději dne 31. prosince roku $N + 3$ řádně odůvodněné informace.

4. Do výpočtu automaticky rušených závazků se nezahrnuje:

a) ta část rozpočtových závazků, v souvislosti s níž byl vypracován výkaz výdajů, ale jejíž úhrada byla ke dni 31. prosince roku $N + 3$ Komisí snížena nebo pozastavena;

b) ta část rozpočtových závazků, která nemohla být vyplacena platební agenturou z důvodu vyšší moci, což vážně ovlivnilo provádění programu rozvoje venkova. Vnitrostátní orgány, které se odvolávají na vyšší moc, musí prokázat její přímé následky na provádění celého programu nebo jeho části.

Členské státy zašlou do 31. ledna Komisi informace o výjimkách uvedených v prvním pododstavci, týkajících se částek vykázaných do konce předcházejícího roku.

5. Komise včas uvědomí členské státy, jestliže hrozí automatické zrušení závazku. Sdělí jim částku automaticky zrušeného závazku vyplývající z informací, jež má k dispozici. Členské státy mají ode dne obdržení těchto informací dva měsíce na vyjádření souhlasu s dotyčnou částkou nebo na předložení připomínek. Komise provede automatické zrušení závazku nejpozději devět měsíců po uplynutí poslední lhůty vyplývající z použití odstavců 1 až 3.

6. V případě automatického zrušení závazku se příspěvek EZFRV na dotyčný program rozvoje venkova pro daný rok snižuje o částku automaticky zrušeného závazku. Členský stát vypracuje revidovaný finanční plán, v němž částku snížení podpory rozloží mezi opatření, a předloží jej Komisi ke schválení. Pokud tak neučiní, sníží Komise poměrným způsobem částky přidělené na každé opatření.

KAPITOLA III

Společná ustanovení

Článek 39

Zemědělský rozpočtový rok

Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení týkající se výkazů výdajů a příjmů v souvislosti s veřejnou intervencí stanovená Komisí podle čl. 46 odst. 6 písm. a), vztahuje se zemědělský rozpočtový rok na výdaje vyplacené a příjmy obdržené a zaúčtované do účetnictví rozpočtu fondů platebními agenturami, pokud jde o rozpočtový rok „N“ počínající 16. října roku „N-1“ a končící 15. října roku „N“.

Článek 40

Dodržování platebních lhůt

Pokud právo Unie stanoví platební lhůty, má platba provedená platebními agenturami příjemcům před prvním možným termínem pro platby a po posledním možném termínu pro platby za následek neoprávněnost plateb pro financování Unii, s výjimkou případů, podmínek a omezení stanovených s ohledem na zásadu proporcionality.

Aby byly výdaje uskutečněny před prvním možným termínem pro platby nebo po posledním možném termínu pro platby způsobilé pro financování Unii a aby se omezil finanční dopad, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o výjimky z pravidla uvedeného v prvním pododstavci.

Článek 41

Snížení a pozastavení měsíčních a průběžných plateb

1. Pokud výkazy výdajů nebo informace uvedené v článku 102 umožní Komisi zjistit, že výdaje byly uskutečněny subjekty, jež nejsou akreditovanými platebními agenturami, že platební lhůty nebo finanční stropy stanovené právem Unie nebyly dodrženy nebo že výdaje nebyly jiným způsobem uskutečněny v souladu s pravidly Unie, může Komise poté, co dotyčnému členskému státu umožnila předložit připomínky, snížit nebo pozastavit tomuto členskému státu měsíční nebo průběžné platby v rámci prováděcích aktů, které se týkají rozhodnutí o měsíčních platbách uvedeného v čl. 18 odst. 3 nebo v rámci průběžných plateb uvedených v článku 36

Pokud výkazy výdajů nebo informace uvedené v článku 102 neumožní Komisi zjistit, že výdaje byly uskutečněny v souladu s pravidly Unie, požádá Komise dotyčný členský stát o poskytnutí doplňujících informací a předložení připomínek ve lhůtě, která nesmí být kratší než 30 dnů. Neodpoví-li členský stát na žádost Komise ve stanovené lhůtě nebo není-li odpověď považována za dostačující nebo prokazuje-li, že výdaje nebyly uskutečněny v souladu s pravidly Unie, může Komise dotyčnému členskému státu snížit nebo pozastavit měsíční nebo průběžné platby v rámci prováděcích aktů, které se týkají měsíčních plateb uvedených v čl. 18 odst. 3 nebo v rámci průběžných plateb uvedených v článku 36

2. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými členskému státu sníží nebo pozastaví měsíční nebo průběžné platby, jestliže z důvodu závažnosti nebo přetrvávání zjištěných nedostatků neexistuje nebo není účinná jedna nebo více základních součástí daného vnitrostátního kontrolního systému nebo existují podobné závažné nedostatky v systému zpětného získávání neoprávněných plateb a je-li splněna jedna z těchto podmínek:

- a) nedostatky uvedené v prvním pododstavci jsou trvalé povahy a byly důvodem pro přijetí nejméně dvou prováděcích aktů podle článku 52 o vyloučení výdajů daného členského státu z financování Unii, nebo
- b) Komise dospěla k závěru, že daný členský stát není schopen bezodkladně provést nezbytná nápravná opatření v souladu s akčním plánem obsahujícím jasné ukazatele pokroku, který má být vypracován po konzultaci s Komisí.

Prováděcí akty stanovené v tomto odstavci se přijímají poradním postupem podle čl. 116 odst. 2.

Snížení nebo pozastavení se v případě výskytu nedostatku uplatní na příslušné výdaje uskutečněné platební agenturou po dobu určenou prováděcími akty uvedenými v tomto odstavci, která nepřekročí dvanáct měsíců. Pokud zůstávají splněny podmínky pro snížení nebo pozastavení, může Komise přijmout prováděcí akty, kterými prodlouží uvedenou dobu o další dobu nejvýše dvanácti měsíců. Přestanou-li tyto podmínky být plněny, uvedená doba skončí.

Prováděcí akty uvedené v tomto odstavci se přijímají v souladu s poradním postupem uvedeným v čl. 116 odst. 2.

Před přijetím prováděcích aktů uvedených v tomto odstavci informuje Komise o tomto záměru dotyčný členský stát a požádá jej, aby reagoval ve lhůtě, která nesmí být kratší než 30 dnů.

Prováděcí akty stanovující měsíční platby uvedené v čl. 18 odst. 3 nebo průběžné platby uvedené v článku 36 zohlední prováděcí akty přijaté podle tohoto odstavce.

3. Snížení a pozastavení podle tohoto článku se použijí v souladu se zásadou proporcionality a nemají vliv na použití článků 51 a 52.

4. Snížením a pozastavením plateb podle tohoto článku nejsou dotčeny články 19, 22 a 23 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Pozastavení plateb uvedená v člancích 19 a 22 nařízení (EU) č. 1303/2013 se provádějí postupem podle odstavce 2 tohoto článku.

Článek 42

Pozastavení plateb v případě pozdního předložení informací

Pokud právní předpisy v odvětví zemědělství vyžadují, aby členské státy v konkrétním období předložily informace o počtu kontrol provedených podle článku 59 a o jejich výsledku, a pokud členské státy toto období překročí, může Komise pozastavit měsíční platby uvedené v článku 18 nebo průběžné platby uvedené v článku 36 za předpokladu, že členským státům poskytla všechny informace, formuláře a vysvětlení, které jsou třeba pro zjištění příslušných statistických údajů, v dostatečném předstihu před začátkem období, kterého se tyto údaje týkají. Částka, jejíž vyplacení má být pozastaveno, nesmí překročit 1,5 % výdajů, jichž se příslušné statistické informace, které nebyly zaslány včas, týkají. Komise přitom jedná v souladu se zásadou proporcionality a současně přihlíží k délce prodlení. Zejména se zohlední, ohrožuje-li opožděné předložení informací udělení absolutoria za plnění ročního rozpočtu. Před pozastavením měsíčních plateb Komise písemně

informuje dotčený členský stát. Komise uhradí pozastavené částky, jakmile obdrží statistické informace od dotčených členských států, za předpokladu, že tyto informace obdrží nejpozději do 31. ledna následujícího roku.

Článek 43

Přidělování účelově vázaných příjmů

1. Ve smyslu článku [21] nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 se za „účelově vázané příjmy“ považují:

- a) částky, které musejí být podle článku 40 a článku 51, pokud jde o výdaje v rámci EZZF, a článků 52 a 54 včetně souvisejících úroků převedeny do rozpočtu Unie;
- b) částky vybrané nebo získané zpět podle části II hlavy I kapitoly III oddílu III nařízení Rady (ES) č. 1234/2007;
- c) částky vybrané v důsledku sankcí v souladu se zvláštními pravidly stanovenými v právních předpisech Unie v odvětví zemědělství, pokud tyto právní předpisy výslovně nestanoví, že tyto částky si mohou ponechat členské státy;
- d) částky odpovídající sankcím uplatněným v souladu s pravidly o podmíněnosti stanovenými v hlavě VI kapitole II, pokud jde o výdaje v rámci EZZF;
- e) jakékoli jistoty, kauce nebo záruky poskytnuté na základě právních předpisů Unie přijatých v rámci SZP s výjimkou rozvoje venkova, které následně propadly. Propadlé jistoty složené při vydávání vývozních nebo dovozních licencí nebo v rámci nabídkového řízení, jehož jediným účelem je zajistit, aby uchazeči předkládali vážné nabídky, si však ponechají členské státy.

2. Částky uvedené v odstavci 1 se převádějí do rozpočtu Unie a v případě opětovného použití se použijí výhradně na financování výdajů z EZZF nebo EZFRV.

3. Toto nařízení se použije obdobně na účelově vázané příjmy uvedené v odstavci 1.

4. Pokud jde o EZZF, použijí se články [170 a 171] nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 obdobně na zaúčtování účelově vázaných příjmů uvedených v tomto nařízení.

Článek 44

Vedení oddělených účtů

Každá platební agentura vede oddělené účty pro prostředky zanesené do rozpočtu Unie pro fondy.

Článek 45

Informační opatření

1. Cílem poskytování informací financovaného podle čl. 6 písm. e) je zejména pomoci vysvětlovat, provádět a rozvíjet SZP a zvyšovat informovanost veřejnosti o jejím obsahu a cílech, prostřednictvím informačních kampaní obnovovat důvěru spotřebitelů po krizích, informovat zemědělce a ostatní subjekty činné ve venkovských oblastech, prosazovat evropský model zemědělství a také pomáhat občanům jej pochopit.

Účelem je podávat soudržné, objektivní a úplné informace v rámci Unie i mimo ni, aby byl poskytnut přesný celkový přehled o SZP.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 mohou sestávat z:

- a) ročních pracovních programů nebo jiných konkrétních opatření předložených třetími stranami;
- b) činností prováděných z podnětu Komise.

Jsou vyloučena opatření, která jsou stanovena právními předpisy, a opatření, která jsou již financována v rámci jiné akce Unie.

Při provádění činností uvedených v písmeni b) mohou být Komisi nápomocni externí odborníci.

Vztahují-li se opatření uvedená v prvním pododstavci na obecné cíle tohoto nařízení, přispívají rovněž ke komunikační činnosti informující o politických prioritách Unie.

3. Komise každý rok do 31. října zveřejní výzvu k předkládání návrhů, které splňují podmínky stanovené v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

4. Výboru uvedenému v čl. 116 odst. 1 se oznamují opatření stanovená a přijatá podle tohoto článku.

5. Komise předloží každé dva roky Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto článku.

Článek 46

Pravomoci Komise

1. S cílem zohlednit příjmy, které platební agentury vybírají pro rozpočet Unie při platbách prováděných na základě výkazů výdajů předkládaných členskými státy, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o podmínky, za nichž mají být vyrovnány některé druhy výdajů a příjmů v rámci fondů.

2. Aby bylo možné spravedlivě rozdělovat dostupné rozpočtové prostředky mezi členské státy, nebyl-li do začátku rozpočtového roku přijat rozpočet Unie nebo překročil-li celková částka předběžných závazků hranici stanovenou v čl. 170 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115 tohoto nařízení, pokud jde o ustanovení týkající se metody pro závazky a výplatu částek.

3. S cílem ověřit soudržnost údajů oznámených členskými státy ohledně výdajů nebo jiných informací stanovených tímto nařízením je Komisi v případě nesplnění povinnosti informovat Komisi v souladu s článkem 102 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115 týkající se odkladu měsíčních plateb vyplácených členským státům uvedených v článku 42, pokud jde o výdaje v rámci EZZF, a stanovující podmínky vztahující se na případy, kdy Komise sníží nebo pozastaví průběžné platby vyplácené členským státům v rámci EZFRV podle uvedeného článku.

4. Aby se zajistilo dodržování zásady proporcionality při použití článku 42, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115 týkající se pravidel pro:

a) seznam opatření ve smyslu článku 42;

b) míru pozastavení plateb podle uvedeného článku;

5. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví další pravidla týkající se povinnosti stanovené v článku 44 a rovněž zvláštní podmínky vztahující se na informace, které se zanášejí do účtů vedených platebními agenturami. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

6. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví pravidla týkající se:

a) pravidel pro financování intervenčních opatření ve formě veřejného skladování a účtování o nich a dalších výdajů financovaných z fondů;

b) podmínek upravujících provádění automatického rušení závazků;

c) postupu a dalších podrobných ujednání týkajících se řádného fungování mechanismu podle článku 42.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

KAPITOLA IV

Schvalování účetní závěrky

Oddíl I

Obecná ustanovení

Článek 47

Kontroly na místě prováděné Komisí

1. Aniž jsou dotčeny kontroly prováděné členskými státy na základě vnitrostátních právních a správních předpisů, článku 287 Smlouvy o fungování EU anebo jakákoli kontrola zorganizovaná na základě článku 322 Smlouvy o fungování EU nebo založená na nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽¹⁾, může Komise v členských státech organizovat kontroly na místě s cílem ověřovat zejména:

a) zda je správní praxe v souladu s pravidly Unie;

b) zda jsou k dispozici požadované podklady a zda jsou v souladu s operacemi financovanými z EZZF nebo EZFRV;

c) podmínky, za kterých jsou operace financované z EZZF nebo EZFRV prováděny a kontrolovány;

d) zda platební agentura splňuje akreditační kritéria stanovená v čl. 7 odst. 2 a zda členské státy řádně uplatňují čl. 7 odst. 5.

Osoby pověřené Komisí prováděním kontrol na místě nebo zástupci Komise působící v rámci pravomocí, které jim jsou svěřeny, mají přístup k účetnictví a všem dalším dokladům, jež souvisejí s výdaji financovanými z EZZF nebo EZFRV, včetně dokladů a jejich popisných informací vytvořených nebo obdržených a uchovávaných v elektronické podobě.

Pravomocemi provádět kontroly na místě není dotčeno uplatňování práva členského státu, které vyhrazuje některé úkony činitelům vnitrostátním právem zvlášť určeným. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽²⁾ a nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96, neúčastní se osoby pověřené Komisí jednat jejím jménem mimo jiné domovních prohlídek ani úředních výsledků osob podle práva dotčeného členského státu. K takto získaným informacím však mají přístup.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. prosince 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

2. Komise s dostatečným předstihem ohlásí kontrolu na místě dotyčnému členskému státu nebo členskému státu, na jehož území má být kontrola provedena, přičemž při organizaci kontrol zohlední administrativní dopad na platební agentury. Zástupci dotyčného členského státu se mohou této kontroly zúčastnit.

Na žádost Komise a se souhlasem členského státu provádějí příslušné orgány tohoto členského státu dodatečné kontroly nebo šetření týkající se operací uvedených v tomto nařízení. Zástupci Komise nebo osoby pověřené Komisí jednat jejím jménem se mohou těchto kontrol zúčastnit.

K účinnějšímu provádění kontrol může Komise se souhlasem dotčených členských států požádat o účast orgánů těchto členských států na určitých kontrolách nebo šetřeních.

Článek 48

Přístup k informacím

1. Členské státy poskytují Komisi veškeré informace nezbytné k řádnému fungování fondů a přijímají veškerá vhodná opatření usnadňující kontroly, které Komise považuje za vhodné v souvislosti s řízením financování Unii, včetně kontrol na místě.

2. Členské státy sdělí Komisi na její žádost právní a správní předpisy, které přijaly k provedení právních aktů Unie týkajících se SZP, pokud tyto akty mají finanční důsledky pro EZFRV nebo EZFRV.

3. Členské státy poskytují Komisi informace o zjištěných nesrovnalostech a případech podezření na podvod a také o krocích podniknutých za účelem zpětného získání neoprávněných plateb v souvislosti s těmito nesrovnalostmi a podvody podle oddílu III této kapitoly.

Článek 49

Přístup k dokumentům

Akreditované platební agentury uchovávají podklady k provedeným platbám a doklady týkající se provádění správních a fyzických kontrol stanovených právem Unie a poskytují tyto doklady a údaje Komisi. Tyto podklady mohou být uchovávány v elektronické podobě za podmínek stanovených Komisí na základě čl. 50 odst. 2.

Uchovává-li tyto doklady orgán, který jedná v přenesené pravomoci akreditované platební agentury a který je pověřen schvalováním výdajů, předává tento orgán akreditované platební agentuře zprávy o počtu provedených kontrol, jejich obsahu a opatřeních přijatých na základě jejich výsledků.

Článek 50

Pravomoci Komise

1. S cílem zajistit správné a účinné používání ustanovení o kontrolách na místě a přístupu k dokumentům a informacím uvedených v této kapitole je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, jimiž se doplňují zvláštní povinnosti, které musejí členské státy dodržovat podle této kapitoly.

2. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví pravidla pro:

- a) postupy týkající se zvláštních povinností, které musí členské státy splňovat v souvislosti s kontrolami stanovenými v této kapitole;
- b) postupy týkající se povinnosti spolupracovat, kterou musí členské státy dodržet při provádění článků 47 a 48;
- c) postupy týkající se oznamovací povinnosti uvedené v čl. 48 odst. 3;
- d) podmínky, za nichž se uchovávají podklady uvedené v článku 49, včetně jejich podoby a doby uchování.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Oddíl II

Schvalování

Článek 51

Schvalování účetní závěrky

Před 31. květnem roku následujícího po daném rozpočtovém roce a na základě informací předaných v souladu s čl. 102 odst. 1 písm. c) přijme Komise prováděcí akty obsahující rozhodnutí o schválení účetních závěrek akreditovaných platebních agentur. Tyto prováděcí akty se týkají úplnosti, přesnosti a věcné správnosti předložených ročních účetních závěrek a nedotýkají se obsahu dalších rozhodnutí podle článku 52.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 116 odst. 2.

Článek 52

Schvalování souladu

1. Pokud výdaje uvedené v čl. 4 odst. 1 a v článku 5 nebyly uskutečněny v souladu s právem Unie a v případě EZFRV nebyly uskutečněny v souladu s platným právem Unie a vnitrostátním právem podle článku 85 nařízení (EU) č. 1303/2013 přijme Komise prováděcí akty, kterými stanoví částky, které mají být vyloučeny z financování Unii. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 116 odst. 2.

2. Komise posuzuje částky, které mají být vyloučeny z financování, s ohledem na závažnost zjištěného nesouladu. Komise náležitě zohlední povahu porušení pravidel a finanční újmu způsobenou Unii. Vyloučení částek z financování provede na základě určení neoprávněně vynaložených částek, a pokud tyto částky nelze přiměřeným úsilím určit, může použít opravy na základě extrapolace či paušální částky. Opravy na základě paušální částky se použijí pouze v těch případech, kde vzhledem k povaze případu nebo z důvodu neposkytnutí potřebných informací Komisi ze strany členských států není možné přiměřeným úsilím přesněji určit finanční újmu způsobenou Unii.

3. Před přijetím rozhodnutí o zamítnutí financování jsou výsledky kontroly Komise i odpovědi dotčeného členského státu písemně oznámeny, a poté se obě strany pokusí dosáhnout dohody o opatřeních, která je třeba přijmout. V této fázi řízení musí být členským státům poskytnuta možnost prokázat, že skutečný rozsah nedodržení požadavků je menší, než uvádí Komise.

Není-li dohoda dosažena, může členský stát požádat o zahájení řízení, jehož účelem je ve lhůtě čtyř měsíců smířit stanoviska obou stran. Zpráva o výsledcích řízení se předloží Komisi. Komise před vydáním rozhodnutí o případném zamítnutí financování zohlední doporučení uvedená ve zprávě a rozhodne-li, že se od těchto doporučení odchýlí, uvede důvody, které ji k tomu vedly.

4. Financování nelze zamítnout, pokud jde o:

a) výdaje uvedené v čl. 4 odst. 1 skutečně více než 24 měsíců předtím, než Komise dotčenému členskému státu písemně oznámí výsledky kontrol;

b) výdaje na víceletá opatření, jež spadají do oblasti působnosti čl. 4 odst. 1 nebo programů uvedených v článku 5, u kterých poslední povinnost pro příjemce vznikla více než 24 měsíců předtím, než Komise dotčenému členskému státu písemně oznámí výsledky kontrol;

c) výdaje na opatření obsažená v programech uvedených v článku 5 jiných než uvedených v písmeni b) tohoto odstavce, pro které platební agentura provedla platbu nebo případně poslední platbu více než 24 měsíců předtím, než Komise dotčenému členskému státu písemně oznámí výsledky kontrol.

5. Ustanovení odstavce 4 se nepoužije v případě:

a) nesrovnalostí uvedených v oddíle III této kapitoly;

b) vnitrostátních podpor, v jejichž důsledku zahájila Komise řízení stanovené v čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, nebo nesplnění povinností, na jehož základě Komise zaslala dotčenému členskému státu v souladu s článkem 258 Smlouvy o fungování EU formální písemné upozornění;

c) nesplnění povinností členských států podle hlavy V kapitoly III tohoto nařízení, pokud Komise písemně oznámí členskému státu výsledky kontrol do 12 měsíců po obdržení zprávy tohoto členského státu o výsledcích kontrol dotčených výdajů.

Článek 53

Pravomoci Komise

1. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví prováděcí pravidla týkající se:

a) schvalování účetní závěrky podle článku 51, pokud jde o opatření, jež je třeba přijmout v souvislosti s přijetím rozhodnutí a jeho prováděním, včetně výměny informací mezi Komisí a členskými státy a příslušných lhůt;

b) schvalování souladu podle článku 52, pokud jde o opatření, jež je třeba přijmout v souvislosti s přijetím rozhodnutí a jeho prováděním, včetně výměny informací mezi Komisí a členskými státy a příslušných lhůt, jakož i smírčí řízení stanovené v uvedeném článku, včetně zřízení smírčího orgánu, jeho úkolů, složení a pracovního režimu.

2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

3. Za účelem umožnění Komisi, aby chránila finanční zájmy Unie a zajistila účinné uplatňování ustanovení týkajících se schvalování souladu podle článku 52, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o kritéria a metodiku provádění oprav.

Oddíl III

Nesrovnalosti

Článek 54

Společná ustanovení

1. V případě neoprávněných plateb v důsledku nesrovnalosti nebo nedbalosti požádají členské státy u příjemce o vrácení těchto plateb do 18 měsíců poté, co byla schválena kontrolní zpráva nebo podobný doklad konstatující, že došlo k nesrovnalosti, popřípadě poté, co tuto zprávu nebo podobný dokument obdržela platební agentura či subjekt odpovědný za zpětné získávání daných plateb. Odpovídající částky se v okamžiku podání žádosti o vrácení plateb zaznamenají do knihy dlužníků platební agentury.

2. Nedojde-li ke zpětnému získání plateb do čtyř let od data žádosti o vrácení plateb, nebo do osmi let v případě, že zpětné získání je vymáháno u vnitrostátních soudů, pak finanční důsledky toho, že platby nebyly získány zpět, nese z 50 % dotčený členský stát a z 50 % jsou kryty z rozpočtu Unie, aniž je dotčen požadavek, že dotčený členský stát musí v souladu s článkem 58 pokračovat ve vymáhání neoprávněně vyplacených částek.

Pokud v souvislosti s vymáháním neoprávněně vyplacených částek stanoví pravomocný správní nebo soudní akt, že k žádné nesrovnalosti nedošlo, dotčený členský stát vykáže finanční zátěž, kterou nesl podle prvního pododstavce, jako výdaj vůči fondům.

Pokud však z důvodů, jež nebyly způsobeny dotčeným členským státem, není možné částku získat zpět ve lhůtě uvedené v prvním pododstavci a tato částka, která má být získána zpět, přesahuje 1 milion EUR, může Komise na žádost členského státu tuto lhůtu prodloužit až o polovinu původně stanovené doby.

3. V řádně odůvodněných případech se členské státy mohou rozhodnout ve vymáhání plateb nepokračovat. Toto rozhodnutí může být přijato pouze v těchto případech:

- a) pokud je souhrn vynaložených a odhadovaných nákladů na zpětné získání vyšší než částka, která má být získána zpět, tato podmínka je považována za splněnou, pokud:
 - i) částka, která má být od příjemce získána zpět v souvislosti s jednotlivou platbou režimu plateb nebo opatřením podpory, nepřesahuje 100 EUR bez zahrnutí úroků; nebo
 - ii) částka, která má být od příjemce získána zpět v souvislosti s jednotlivou platbou režimu plateb nebo opatřením podpory, se pohybuje v rozmezí 100 EUR až 150 EUR bez zahrnutí úroků a daný členský stát uplatňuje v rámci vnitrostátních právních předpisů prahovou hodnotu pro nevymáhání dluhů na vnitrostátní úrovni, která se rovná částce, jež má být získána zpět, nebo je vyšší;
- b) pokud se ukáže, že zpětné získání není možné z důvodu platební neschopnosti dlužníka nebo osob za nesrovnalost právně odpovědných zjištěné a uznané v souladu s vnitrostátním právem dotčeného členského státu.

Je-li rozhodnutí podle prvního pododstavce tohoto odstavce přijato předtím, než se na dlužnou částku začala vztahovat pravidla uvedená v odstavci 2, jsou finanční důsledky toho, že částky nebyly získány zpět, kryty z rozpočtu Unie.

4. Částky, jež členské státy ponesou podle odstavce 2 tohoto článku, zanesou do roční účetní závěrky, která má být předána Komisi v souladu s čl. 102 odst. 1 písm. c) bodem iv). Komise splnění této povinnosti ověří a v prováděcím aktu podle čl. 51 případně provede nezbytné úpravy v prováděcím aktu.

5. Za předpokladu, že byl použit postup podle čl. 52 odst. 3 může Komise přijmout prováděcí akty, kterými z financování Unii vyloučí částky připsané k tíži rozpočtu Unie v těchto případech:

- a) pokud členský stát nedodržel lhůty uvedené v odstavci 1;
- b) pokud má za to, že rozhodnutí nepokračovat ve zpětném získání částek přijaté členským státem podle odstavce 3 není odůvodněné;
- c) pokud má za to, že nesrovnalost nebo neexistence zpětně získaných částek jsou důsledkem nesrovnalosti nebo nedbalosti, které lze přičíst správním orgánům nebo jinému úřednímu subjektu členského státu.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 116 odst. 2.

Článek 55

Zvláštní ustanovení pro EZZF

Částky získané zpět v důsledku nesrovnalosti nebo nedbalosti a související úroky se převádějí na platební agenturu, jež je zaúčtuje jako účelově vázaný příjem EZZF v měsíci, kdy byly skutečně inkasovány.

Při převádění prostředků do rozpočtu Unie podle prvního pododstavce si může členský stát ponechat 20 % odpovídajících částek jako paušální úhradu nákladů na zpětné získávání, s výjimkou případů nesrovnalosti nebo nedbalosti, které lze přičíst správním orgánům nebo jiným úředním subjektům dotčeného členského státu.

Článek 56

Zvláštní ustanovení pro EZFRV

V případě, že jsou v operacích nebo programech rozvoje venkova zjištěny nesrovnalosti a nedbalost, provádějí členské státy finanční úpravy tak, že úplně nebo částečně zruší dotčené vynakládání finančních prostředků Unie. Členské státy vezmou v úvahu povahu a závažnost zjištěných nesrovnalostí, jakož i úroveň finanční ztráty pro EZFRV.

Zrušené částky finančních prostředků Unie vynakládaných v rámci EZFRV a částky získané zpět, jakož i související úroky se opětovně přidělí na dotčený program. Zrušené nebo zpětně získané finanční prostředky Unie však může členský stát opětovně použít pouze na operaci stanovenou v témže programu rozvoje venkova a za předpokladu, že tyto prostředky nejsou opětovně přiděleny na operace, jež byly předmětem finanční úpravy. Po uzavření programu rozvoje venkova vrátí členský stát částky získané zpět do rozpočtu Unie.

Článek 57

Pravomoci Komise

1. S cílem zajistit správné a účinné používání ustanovení týkajících se podmínek pro zpětné získávání neoprávněných plateb a souvisejících úroků je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o zvláštní povinnosti, které musejí členské státy dodržovat.

2. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pravidla týkající se:

- a) postupů pro zpětné získávání neoprávněných plateb a úroků, jak je uvedeno v tomto oddíle, a pro průběžné informování Komise o částkách, které dosud nebyly získány zpět;
- b) forem, jimiž mají členské státy Komisi oznamovat a sdělovat informace týkající se povinností uvedených v tomto oddíle.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

HLAVA V

KONTROLNÍ SYSTÉMY A SANKCE

KAPITOLA I

Obecná pravidla

Článek 58

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Členské státy přijmou v rámci SZP veškeré právní a správní předpisy a veškerá další opatření nezbytná k zajištění účinné ochrany finančních zájmů Unie, zejména k:

- a) kontrole legality a správnosti operací financovaných z fondů;
- b) zajištění účinné ochrany před podvodem, především pokud jde o odvětví s vyšší úrovní rizika, přičemž tato ochrana musí mít odrazující účinek, a to s ohledem na náklady a přínos i přiměřenost opatření;
- c) předcházení nesrovnalostem a podvodům, jejich zjišťování a nápravě;
- d) ukládání sankcí, jež jsou účinné, odrazující a přiměřené v souladu s právem Unie nebo případně vnitrostátními právními předpisy, a dle potřeby k zahájení soudního řízení za tímto účelem;
- e) zpětnému získání neoprávněných plateb a úroku a dle potřeby k zahájení soudního řízení za tímto účelem.

2. Členské státy zavedou účinné řídicí a kontrolní systémy, aby zajistily soulad s právními předpisy, jež upravují režimy podpory Unie a mají za cíl minimalizovat riziko finanční újmy způsobené Unii.

3. Členské státy informují Komisi o ustanoveních a opatřeních přijatých podle odstavců 1 a 2.

Veškeré podmínky, které členské státy stanoví navíc k podmínkám stanoveným pravidly Unie pro získávání podpory financované z EZZF nebo EZFRV, musejí být ověřitelné.

4. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví nezbytná pravidla zaměřená na dosažení jednotného používání tohoto článku. Tato pravidla se mohou týkat:

- a) postupů, lhůt a výměny informací, pokud jde o povinnosti stanovené v odstavcích 1 a 2;
- b) oznamování a sdělování informací Komisi členskými státy, pokud jde o povinnost uvedenou v odstavci 3.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Článek 59

Obecné zásady kontrol

1. Pokud není stanoveno jinak, zahrnuje systém zavedený členskými státy v souladu s čl. 58 odst. 2 systematické správní kontroly všech žádostí o podporu a žádostí o platbu. Uvedený systém je doplněn o kontroly na místě.

2. Pokud jde o kontroly na místě, vybere odpovědný orgán z celkového souboru žadatelů kontrolní vzorek, který se případně skládá z namátkové části, s cílem zjistit reprezentativní míru chybovosti, a z rizikové části, která se zaměřuje na oblasti, u nichž je riziko chyb největší.

3. Odpovědný orgán vypracuje z každé kontroly na místě zprávu.

4. Ve vhodných případech se všechny kontroly na místě stanovené v pravidlech Unie pro zemědělské podpory a podporu pro rozvoj venkova provádějí zároveň.

5. Členské státy zajistí minimální úroveň kontrol na místě nezbytných pro účinné řízení rizik a uvedenou minimální úroveň případně zvýší. Členské státy mohou uvedenou minimální úroveň snížit, pokud řídicí a kontrolní systémy fungují správně a míra chybovosti zůstává na přijatelné úrovni.

6. V případech, jež stanoví Komise na základě čl. 62 odst. 2 písm. h), mohou být žádosti o podporu a žádosti o platbu nebo jakákoli jiná sdělení, požadavky či žádosti po svém předložení v případě zjevných chyb, jež příslušný orgán uzná, opraveny a upraveny.

7. Žádost o podporu nebo žádost o platbu se zamítne, pokud příjemce nebo jeho zástupce zabráni provedení kontroly na místě, s výjimkou případů vyšší moci nebo mimořádných okolností.

Článek 60

Doložka o obcházení

Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení, neposkytne se žádná z výhod stanovených v právních předpisech v odvětví zemědělství fyzické nebo právnické osobě, o níž se zjistí, že podmínky nezbytné pro získání těchto výhod byly vytvořeny uměle v rozporu s cíli uvedených právních předpisů.

Článek 61

Slučitelnost režimů podpory pro účely kontrol v odvětví vína

Pro účely uplatňování režimů podpory v odvětví vína podle nařízení (EU) č. 1308/2013 členské státy zajistí, aby správní a kontrolní postupy uplatňované na tyto režimy byly slučitelné s integrovaným systémem uvedeným v kapitole II této hlavy, pokud jde o tyto prvky:

- a) počítačová databáze;
- b) systémy identifikace zemědělských pozemků;
- c) správní kontroly.

Tyto postupy umožňují společné fungování nebo výměnu údajů s integrovaným systémem.

Článek 62

Pravomoci Komise týkající se kontrol

1. Aby se zajistilo, že jsou kontroly prováděny správně a účinně a že ověřování podmínek způsobilosti probíhá účinným, soudržným a nediskriminačním způsobem, který chrání finanční zájmy Unie, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, kterými stanoví další požadavky v souvislosti s celními režimy, zejména jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 952/2013⁽¹⁾, vyžaduje-li to řádná správa systému.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

2. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví nezbytná pravidla s cílem dosáhnout jednotného používání této kapitoly v Unii a zejména:

- a) pravidla pro správní kontroly a kontroly na místě, které provádějí členské státy, pokud jde o dodržování povinností, závazků a kritérií způsobilosti vyplývajících z uplatňování práva Unie;
- b) pravidla pro minimální četnost kontrol a povinnosti četnost zvýšit nebo možnosti ji snížit, jak stanoví čl. 59 odst. 5;
- c) pravidla a způsoby podávání zpráv o provedených kontrolách a ověřování a jejich výsledcích;
- d) orgány odpovědné za provádění kontrol souladu, jakož i obsahu, četnosti a fází uvádění na trh, na něž se tyto kontroly použijí;
- e) pravidla pro zvláštní kontrolní opatření a metody umožňující stanovit obsah tetrahydrokannabinolu, pokud jde o konopí podle článku 52 nařízení (EU) č. 1307/2013;
- f) systémy kontrol schválených mezioborových organizací, pokud jde o bavlnu podle článku 56 nařízení (EU) č. 1307/2013;
- g) pravidla pro měření ploch a pravidel týkajících se kontrol a pravidel upravujících zvláštní finanční postupy pro zlepšení kontrol, pokud jde o víno podle nařízení (EU) č. 1308/2013;
- h) případy, kdy mohou být žádosti o podporu a žádosti o platbu nebo jakákoli jiná sdělení, požadavky či žádosti po svém předložení opraveny a upraveny v souladu s čl. 59 odst. 6;
- i) testy a metody používané pro stanovení způsobilosti produktů určených pro veřejnou intervenci a soukromé skladování, jakož i používání nabídkových řízení pro veřejnou intervenci a soukromé skladování.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Článek 63

Neoprávněné platby a správní sankce

1. Zjistí-li se, že příjemce nesplňuje kritéria způsobilosti, závazky nebo jiné povinnosti týkající se podmínek pro poskytování podpory stanovených v právních předpisech v odvětví zemědělství, podpora se nevyplatí nebo se zcela nebo zčásti odejme a případně se nepřiznají nebo odejmou odpovídající platební nároky podle článku 21 nařízení (EU) č. 1307/2013.

2. Členské státy navíc, stanoví-li tak právní předpisy v oblasti zemědělství, uloží rovněž správní sankce v souladu s pravidly stanovenými v článku 64 a v článku 77. Tímto ustanovením nejsou dotčena ustanovení podle článků 91 až 101 hlavy VI.

3. Aniž je dotčen čl. 54 odst. 3, částky, včetně úroků z těchto částek, a platební nároky, na které se vztahuje odnětí podle odstavce 1 a sankce uvedené v odstavci 2, se získají zpět.

4. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, kterými stanoví podmínky pro částečné nebo úplné odnětí částek podle odstavce 1.

5. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví podrobná procedurální a technická pravidla týkající se:

- a) uplatnění a výpočtu částečného nebo celkového odnětí podle odstavce 1;
- b) zpětného získávání neoprávněných plateb a sankcí, dále neoprávněně přiznaných platebních nároků a uplatňování úroku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Článek 64

Ukládání správních sankcí

1. Pokud jde o správní sankce podle čl. 63 odst. 2, použije se tento článek v případě nesplnění kritérií způsobilosti, závazků nebo jiných povinností vyplývajících z uplatňování právních předpisů v odvětví zemědělství, s výjimkou těch, které jsou stanoveny v článcích 67 až 78 kapitoly II této hlavy a v článcích 91 až 101 hlavy IV a těch, na které se vztahují sankce podle čl. 89 odst. 3 a čl. 89 odst. 4.

2. Správní sankce se neuloží:

- a) je-li nesplnění způsobeno vyšší mocí;
- b) je-li nesplnění způsobeno zjevnými chybami, jak je uvedeno v čl. 59 odst. 6;
- c) je-li nesplnění způsobeno chybou příslušného orgánu či jiného orgánu nebo v případě, že osoba dotčená správními sankcemi nemohla chybu rozumným způsobem zjistit;
- d) může-li dotčená osoba příslušnému orgánu uspokojivě prokázat, že k nesplnění povinností podle odstavce 1 nedošlo její vinou, nebo pokud se příslušný orgán jinak přesvědčí, že dotčená osoba nenese zavinění;

e) je-li nesplnění méně závažné povahy, a to i v případě, že nedosahuje prahové hodnoty, kterou určí Komise v souladu s odst. 7 písm. b);

f) v jiných případech, kdy není uložení sankce vhodné, jak určí Komise v souladu s odst. 6 písm. b).

3. Správní sankce lze uplatnit vůči příjemci podpory a jiným fyzickým nebo právnickým osobám, včetně seskupení nebo sdružení takových příjemců nebo jiných osob, na něž se vztahují povinnosti stanovené v pravidlech podle odstavce 1.

4. Správní sankce mohou mít jednu z těchto forem:

- a) snížení částky podpory, která má být vyplacena v souvislosti s žádostí o podporu nebo s žádostí o platbu, jichž se týká nesplnění, nebo v souvislosti s dalšími žádostmi; pokud však jde o podporu rozvoje venkova, tímto ustanovením není dotčena možnost pozastavení podpory v případech, když lze očekávat, že příjemce může nesplnění v přiměřené době odstranit;
 - b) vyplacení částky vypočtené na základě množství nebo období dotčených nesplněním;
 - c) pozastavení nebo odnětí schválení, uznání nebo povolení;
 - d) vyloučení z práva na účast v dotčeném režimu podpory nebo na jeho využívání nebo z práva na účast na dotčeném opatření podpory či jiných opatřeních nebo na jejich využívání.
5. Správní sankce musejí být přiměřené a odstupňované podle závažnosti, rozsahu, trvání a opakování zjištěného nesplnění a nesmějí překročit tyto limity:

- a) výše správní sankce podle odst. 4 písm. a) nepřekročí 200 % částky uvedené v žádosti o podporu nebo v žádosti o platbu;
- b) bez ohledu na písmeno a), pokud jde o podporu venkova, výše správní sankce podle odst. 4 písm. a) nepřekročí 100 % způsobilé částky;
- c) výše správní sankce podle odst. 4 písm. b) nepřekročí částku srovnatelnou s procentním podílem uvedeným v písm. a) tohoto odstavce;
- d) pozastavení, odnětí nebo vyloučení podle odst. 4 písm. c) a d) lze uložit v maximální délce tří po sobě jdoucích let, přičemž tuto dobu lze v případě nového nesplnění prodloužit.

6. S cílem zohlednit odrazující účinek ukládaných poplatků a sankcí na jedné straně a zvláštních vlastností každého režimu podpory nebo opatření podpory v rámci právních předpisů v odvětví zemědělství na straně druhé je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, které:

- a) určí formu správní sankce ze seznamu uvedeného v odstavci 4 v rámci limitů stanovených v odstavci 5 a určení zvláštní sazby, včetně případů nekvantifikovatelného nesplnění, kterou členské státy uplatní na všechny režimy podpory nebo opatření podpory a dotčené osoby podle odstavce 3;
- b) určí případy, kdy se správní sankce neuloží, jak je uvedeno v odst. 2 písm. f).

7. S cílem sjednotit provádění tohoto článku Komise přijme prováděcí akty, které stanoví podrobná procedurální a technická pravidla pro:

- a) uplatnění a výpočet správních sankcí;
- b) podrobná pravidla k vymezení nesplnění jako méně závažného, včetně stanovení prahové hodnoty vyjádřené jako nominální hodnota nebo procentní podíl způsobilé částky podpory, která pokud jde o podporu rozvoje venkova, nesmí být menší než 3 % a která pro jinou podporu nesmí být menší než 1 %;
- c) pravidla pro určení případů, v nichž si členské státy mohou v důsledku povahy sankcí tyto získané sankce ponechat.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Článek 65

Pozastavení plateb členskými státy ve zvláštních případech podle nařízení (EU) č. 1308/2013

1. Vyžaduje-li nařízení (EU) č. 1308/2013, aby členské státy v konkrétním časovém horizontu předložily určité informace, a členské státy tuto povinnost nesplní, nebo ji nesplní včas, nebo předloží chybné informace, může Komise pozastavit měsíční platby podle článku 18 za předpokladu, že členskými státy včas poskytla nezbytné informace, formuláře a vysvětlení. Částka, která má být pozastavena, souvisí s výdaji na tržní opatření pro něž nebyly požadované informace zaslány, nebyly zaslány včas nebo byly chybné.

2. S cílem zajistit dodržování zásady proporcionality při použití odstavce 1 je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o tržní opatření, jichž se pozastavení plateb týká, a o sazbu a období pro pozastavení plateb podle odstavce 1.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla pro postupy a jiné podmínky pro řádné fungování pozastavení měsíčních plateb podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Článek 66

Jistoty

1. Pokud to stanoví právní předpisy v odvětví zemědělství, požádají členské státy o složení jistoty, která zaručí, že v případě nesplnění konkrétní povinnosti vyplývající z právních předpisů v odvětví zemědělství bude příslušnému orgánu uhrazena určitá finanční částka nebo propadne v jeho prospěch.

2. S výjimkou případů vyšší moci jistota zcela nebo částečně propadá, pokud se konkrétní povinnost nesplní nebo pokud se splní pouze částečně.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o pravidla, která zajistí nediskriminační zacházení, rovnost a dodržování zásady proporcionality při skládání jistoty a:

- a) určí odpovědnou stranu v případě nesplnění povinnosti;
- b) stanoví zvláštní situace, kdy příslušný orgán může upustit od požadavku týkajícího se jistoty;
- c) stanoví podmínky týkající se skládání jistoty a ručitele a podmínky pro složení a uvolnění jistoty;
- d) stanoví zvláštní podmínky týkající se jistoty složené v rámci záloh;

e) rozhodne o důsledcích porušení povinností, na jejichž základě byla složena jistota, jak je stanoveno v odstavci 1, včetně propadnutí jistot, sazby snížení použité na uvolnění jistot pro náhrady, licence, nabídky, nabídky v rámci nabídkového řízení nebo konkrétní žádosti a v případě, že povinnost, na kterou se tato jistota vztahuje, nebyla částečně či zcela splněna, a to s ohledem na povahu dané povinnosti, na množství, u něž byla povinnost porušena, na dobu překračující lhůtu, v níž měla být povinnost splněna, a na lhůtu, v níž byl předložen doklad potvrzující splnění povinnosti.

4. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla týkající se:

- a) formy jistoty, která má být složena, a postupu pro složení jistoty, pro její přijetí a pro nahrazení původní jistoty;

- b) postupů pro uvolnění jistoty;
- c) oznámení, která mají provést členské státy a Komise.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

KAPITOLA II

Integrovaný administrativní a kontrolní systém

Článek 67

Oblast působnosti a definice

1. Každý členský stát zavede a provozuje integrovaný administrativní a kontrolní systém („integrovaný systém“).

2. Integrovaný systém se použije pro režimy podpory uvedené v příloze I nařízení (EU) č. 1307/2013 a na podporu poskytovanou v souladu s čl. 21 odst. 1 písm. a) a b), články 28 až 31, 33, 34 a 40 nařízení (EU) č. 1305/2013 a případně s čl. 35 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) č. 1303/2013.

Tato kapitola se však nepoužije na opatření uvedená v čl. 28 odst. 9 nařízení (EU) č. 1305/2013. Nepoužije se ani na opatření podle čl. 21 odst. 1 písm. a) a b) uvedeného nařízení, pokud jde o náklady na zavedení.

3. Integrovaný systém se také v nezbytném rozsahu použije na kontrolu podmíněnosti, jak je stanoveno v hlavě VI.

4. Pro účely této hlavy se rozumí:

- a) „zemědělským pozemkem“ souvislý díl půdy ohlášený jedním zemědělcem, na kterém se pěstuje jen jedna skupina plodin; je-li však v kontextu nařízení (EU) č. 1307/2013 požadováno samostatné ohlášení využití plochy v rámci jedné skupiny plodin, toto zvláštní využití případně zemědělský pozemek dále vymezuje; členské státy mohou stanovit doplňková kritéria pro další vymezení zemědělského pozemku;
- b) „přímou podporou na plochu“ režim základní platby, režim jednotné platby na plochu a redistributivní platba podle hlavy III kapitoly 1 nařízení (EU) č. 1307/2013; platby za zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí podle hlavy III kapitoly 3 nařízení (EU) č. 1307/2013; platby za oblasti s přírodními omezeními podle hlavy III kapitoly 4 nařízení (EU) č. 1307/2013; platby pro mladé zemědělce podle hlavy III kapitoly 5 nařízení (EU) č. 1307/2013; dobrovolná podpora vázaná na produkci podle hlavy IV kapitoly 1 v případech, kdy je podpora vyplácena na hektar; platby v rámci zvláštní podpory pro bavlnu podle hlavy IV kapitoly 2; režim pro malé zemědělce podle hlavy V nařízení (EU) č. 1307/2013; zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie podle kapitoly IV

nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ⁽¹⁾ v případech, kdy je podpora vyplácena na hektar; a zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch menších ostrovů v Egejském moři podle kapitoly IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 229/2013 ⁽²⁾ v případech, kdy je podpora vyplácena na hektar.

Článek 68

Prvky integrovaného systému

1. Integrovaný systém zahrnuje tyto prvky:

- a) počítačovou databázi;
- b) systém identifikace zemědělských pozemků;
- c) systém identifikace a evidence platebních nároků;
- d) žádosti o podporu a žádosti o platbu;
- e) integrovaný kontrolní systém;
- f) jednotný systém identifikace každého příjemce podpory uvedené v čl. 67 odst. 2, který předloží žádost o podporu nebo žádost o platbu.

2. Integrovaný systém zahrnuje případně systém pro identifikaci a evidenci zvířat zavedený v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ⁽³⁾ a nařízením Rady (ES) č. 21/2004 ⁽⁴⁾.

3. Aniž je dotčena odpovědnost členských států za zavedení a používání integrovaného systému, může Komise využít služeb specializovaných subjektů nebo osob, aby usnadnila zavedení, sledování a využívání integrovaného systému, zejména s cílem poskytnout na požádání technické poradenství příslušným orgánům členských států.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 247/2006 (Úř. věst. L 78, 20.3.2013, s. 23).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 229/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch menších ostrovů v Egejském moři a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 1405/2006 (Úř. věst. L 78, 20.3.2013, s. 41).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 (Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS (Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8).

4. Členské státy přijmou veškerá další opatření nezbytná k řádnému používání integrovaného systému a poskytují si vzájemnou pomoc potřebnou pro účely kontrol požadovaných podle tohoto nařízení.

Článek 69

Počítačová databáze

1. Do počítačové databáze (dále jen „databáze“) se u každého příjemce podpory uvedené v čl. 67 odst. 2 zaznamenávají údaje získané ze žádostí o podporu a ze žádostí o platbu.

Díky této databázi je prostřednictvím příslušného orgánu členského státu zejména umožněn přístup k údajům za běžné kalendářní nebo hospodářské roky a za posledních deset takových let. V případě, kdy je úroveň podpory poskytované zemědělcům ovlivněna údaji za kalendářní a/nebo hospodářské roky počínaje rokem 2000, umožní databáze přístup také k údajům týkajícím se uvedených let. Databáze rovněž umožní přímý a bezprostřední přístup k údajům přinejmenším za poslední čtyři po sobě následující kalendářní roky a v případě údajů týkajících se „stálých pastvin“, jak jsou definovány v čl. 2 písm. c) nařízení Komise (ES) č. 1120/2009⁽¹⁾, a pro období ode dne jejich uplatňování údaje týkající se „trvalých travních porostů a stálých pastvin“ podle definice v čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení (EU) č. 1307/2013, databáze umožní přímý a bezprostřední přístup k údajům vztahujícím se přinejmenším k posledním pěti po sobě následujícím kalendářním rokům.

Odchylně od druhého pododstavce mají členské státy, které přistoupily k Unii v roce 2004 nebo později, povinnost zajistit přístup k údajům od roku svého přistoupení.

2. Členské státy mohou vytvářet decentralizované databáze pod podmínkou, že tyto databáze, jakož i administrativní postupy pro evidenci a zpřístupňování údajů budou upraveny stejně pro celé území členského státu a budou vzájemně slučitelné, aby bylo možné provádět křížové kontroly.

Článek 70

Systém identifikace zemědělských pozemků

1. Systém identifikace zemědělských pozemků je vytvořen na základě map, dokumentů evidence pozemků nebo jiných kartografických údajů. Využívané postupy se zakládají na postupech počítačového zeměpisného informačního systému, včetně leteckých nebo družicových snímků se stejnými standardy, které zaručují přesnost rovnající se alespoň přesnosti kartografie v měřítku 1:10 000 a od roku 2016 v měřítku 1:5 000, přičemž se zohlední tvar a stav pozemku. To se stanoví podle stávajících standardů Unie.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1120/2009 ze dne 29. října 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu jednotné platby podle hlavy III nařízení Rady (ES) č. 73/2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 316, 2.12.2009, s. 1).

Aniž je dotčen první pododstavec členské státy mohou i nadále využívat těchto postupů, včetně leteckých nebo družicových snímků se stejnými standardy, které zaručují přesnost rovnající se alespoň přesnosti kartografie v měřítku 1:10 000 od roku 2016, získaných na základě dlouhodobých smluv dohodnutých před listopadem roku 2012.

2. Členské státy zajistí, aby systém identifikace zemědělských pozemků obsahoval referenční úroveň pro zachycení ploch využívaných v ekologickém zájmu. Referenční úroveň zejména obsahuje příslušné konkrétní závazky nebo systémy ekologické certifikace podle čl. 43 odst. 3 nařízení (EU) č. 1307/2013, které jsou rovnocenné s postupy podle článku 46 uvedeného nařízení, dříve, než budou nejpozději pro rok 2018, který je rokem pro podání žádosti, poskytnuty formuláře uvedené v článku 72 tohoto nařízení pro žádosti o platby pro zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí uvedené v člancích 43 až 46 nařízení (EU) č. 1307/2013.

Článek 71

Systém identifikace a evidence platebních nároků

1. Systém identifikace a evidence platebních nároků umožňuje ověřování nároků a křížové kontroly s žádostmi o podporu a systémem identifikace zemědělských pozemků.

2. Systém uvedený v odstavci 1 musí prostřednictvím příslušného orgánu členského státu umožnit přímý a bezprostřední přístup k údajům přinejmenším za poslední čtyři po sobě následující kalendářní roky.

Článek 72

Žádosti o podporu a žádosti o platbu

1. Příjemce podpory uvedené v čl. 67 odst. 2 předkládá každý rok žádost o přímé platby pro příslušnou plochu nebo žádost o platbu pro příslušná opatření pro rozvoj venkova týkající se zvířat, ve které případně uvede:

- a) všechny zemědělské pozemky zemědělského podniku a nezemědělské plochy, pro které je požadována podpora podle čl. 67 odst. 2;
- b) platební nároky ohlášené k aktivaci;
- c) veškeré další informace stanovené v tomto nařízení nebo vyžadované pro účely provádění příslušných právních předpisů v odvětví zemědělství nebo vyžadované dotyčným členským státem.

Pokud jde o přímé platby na plochu, určí každý členský stát minimální rozlohu zemědělských pozemků, které mohou být předmětem žádosti. Minimální rozloha však nesmí překročit 0,3 ha.

2. Odchylně od odst. 1 písm. a) mohou členské státy rozhodnout, že zemědělské pozemky o rozloze do 0,1 ha, u nichž není předložena žádost o platbu, nemusejí být ohlášeny v případě, že celková plocha těchto pozemků nepřekročí 1 ha, nebo mohou rozhodnout, že zemědělec, který nežádá o přímou podporu na základě plochy, nemusí ohlašovat své zemědělské pozemky v případě, že celková zemědělská plocha nepřekročí 1 ha. Ve všech případech zemědělec ve své žádosti uvede, že disponuje zemědělskými pozemky, a na žádost příslušných orgánů uvede jejich polohu.

3. Členské státy poskytnou, mimo jiné elektronickou cestou, předtištěné tiskopisy na základě ploch určených v předcházejícím roce, jakož i grafické dokumenty znázorňující polohu těchto ploch.

Členské státy mohou rozhodnout, že žádost o podporu a žádost o platbu:

- a) jsou platné, pokud příjemce potvrdí, že v souvislosti s žádostí o podporu a žádostí o platbu předloženými v předcházejícím roce nenastaly změny;
- b) musejí obsahovat pouze změny ve vztahu k žádosti o podporu a žádosti o platbu podané pro předcházející rok.

Pokud však jde o režim pro malé zemědělce uvedený v hlavě V nařízení (EU) č. 1307/2013, je tato možnost otevřena všem dotčným zemědělcům.

4. Členský stát může rozhodnout, že jednotná žádost o podporu zahrnuje několik režimů podpor nebo všechny režimy podpor a opatření uvedená v článku 67, nebo jiné režimy podpor a opatření.

5. Odchylně od nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71⁽¹⁾ se výpočet dne pro podání nebo změnu žádosti o podporu, žádosti o platbu či podklady, smlouvy či prohlášení podle této kapitoly upraví podle konkrétních požadavků integrovaného systému. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o pravidla pro lhůty, data a termíny, je-li konečným dnem pro podání žádostí či změn svátek, sobota či neděle.

Článek 73

Systém identifikace příjemců

Jednotný systém pro zaznamenání totožnosti každého příjemce podpory podle čl. 67 odst. 2 zaručí, aby všechny žádosti o podporu a žádosti o platbu podané jedním příjemcem mohly být jako takové identifikovány.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny (Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1).

Článek 74

Ověřování podmínek způsobilosti a snížení

1. V souladu s článkem 59 provádějí členské státy prostřednictvím platebních agentur nebo jimi pověřených subjektů správní kontroly žádostí o podporu s cílem ověřit podmínky způsobilosti pro podporu. Tyto kontroly jsou doplněny kontrolami na místě.

2. Pro účely kontrol na místě vypracují členské státy plán výběru zemědělských podniků nebo příjemců.

3. Členské státy mohou pro provádění kontroly zemědělských pozemků na místě využívat techniky dálkového průzkumu Země a globální družicový navigační systém (GNSS).

4. V případě nedodržení podmínek způsobilosti se použije článek 63.

Článek 75

Platby příjemcům

1. Platby příjemcům v rámci režimů podpory a opatření uvedených v čl. 67 odst. 2 se provádějí v období od 1. prosince do 30. června následujícího kalendářního roku.

Platby se v tomto období provádějí nejvýše ve dvou splátkách.

Aniž je dotčen první a druhý pododstavec, členské státy mohou do 1. prosince, avšak ne před 16. říjnem, vyplácet zálohy až do výše 50 %, pokud jde o přímé platby, a až do výše 75 % na podporu poskytnutou v rámci rozvoje venkova podle čl. 67 odst. 2.

S ohledem na podporu poskytovanou v rámci rozvoje venkova podle čl. 67 odst. 2 se tento odstavec uplatní v případě žádostí o podporu nebo žádostí o platbu předložených od roku podání žádosti 2018, který je rokem pro podání žádosti, s výjimkou výplaty záloh až do výše 75 %, jak je stanoveno ve třetím pododstavci tohoto odstavce.

2. Platby uvedené v odstavci 1 se neprovedou, dokud nebude dokončeno ověření podmínek způsobilosti, které podle článku 74 provádějí členské státy.

Odchylně od prvního pododstavce lze zálohy na podporu poskytovanou v rámci rozvoje venkova podle čl. 67 odst. 2 vyplatit po dokončení správních kontrol podle čl. 59 odst. 1.

3. V mimořádných situacích Komise přijme prováděcí akty k řešení konkrétních problémů souvisejících s uplatňováním tohoto článku, za předpokladu, že tyto akty jsou nezbytné a odůvodněné. Tyto prováděcí akty se mohou odchýlit od ustanovení odstavců 1 a 2, avšak pouze v míře a po dobu, jež jsou nezbytně nutné.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Článek 76

Přenesené pravomoci

1. Aby se zajistilo provádění integrovaného systému stanoveného v této kapitole účinným, soudržným a nediskriminačním způsobem, který chrání finanční zájmy Unie, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o:

a) konkrétní definice potřebné pro harmonizované provádění integrovaného systému kromě definic stanovených v nařízení (EU) č. 1307/2013 a nařízení (ES) č. 1305/2013;

b) v souvislosti s články 67 až 75 pravidla pro další opatření nezbytná k zajištění souladu s požadavky na kontrolu stanovenými v tomto nařízení nebo v právních předpisech v odvětví zemědělství, která mají přijmout členské státy ve vztahu ku producentům, službám, subjektům, organizacím nebo jiným provozovatelům, jako jsou jatka nebo sdružení zapojená do procesu poskytování podpory, v případech, kdy toto nařízení nestanoví příslušné správní sankce; taková opatření v co největší míře obdobně sledují ustanovení týkající se sankcí uvedená v čl. 77 odst. 1 až 5.

2. Aby se zajistilo správné rozdělování finančních prostředků vyplývajících ze žádostí o podporu stanovených v článku 72 oprávněným příjemcům a umožnilo se ověření toho, jak příjemci plní související povinnosti, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o:

a) základní rysy, technická pravidla, včetně odpovídajícího tolerančního rozpětí, pro aktualizace referenčních pozemků, se zohledněním tvaru a stavu pozemku a včetně pravidel týkajících se zahrnutí krajinných prvků sousedících s pozemkem, a požadavků na kvalitu systému identifikace zemědělských pozemků stanoveného v článku 70 a systému identifikace příjemců stanoveného v článku 73;

b) základní rysy, technická pravidla a požadavky na kvalitu systému identifikace a evidence platebních nároků podle článku 71;

c) pravidla pro určení definice základu pro výpočet podpory, včetně pravidel týkajících se řešení některých případů, kdy plochy, na které lze poskytnout podporu, zahrnují krajinné prvky nebo stromy; taková pravidla členskými státy umožní, aby pro plochy s trvalým travním porostem automaticky považovaly rozptýlené krajinné prvky a stromy, jejichž celková plocha nepřesahuje určitý procentní podíl referenčního pozemku, za součást způsobilé oblasti, aniž by je musely k tomuto účelu zmapovat.

Článek 77

Uplatnění správních sankcí

1. Pokud jde o správní sankce podle čl. 63 odst. 2, použije se tento článek v případě nesplnění kritérií způsobilosti, závazků nebo jiných povinností vyplývajících z uplatňování pravidel pro podporu podle čl. 67 odst. 2.

2. Správní sankce se neuloží:

a) je-li nesplnění způsobeno vyšší mocí;

b) je-li nesplnění způsobeno zjevnými chybami, jak je uvedeno v čl. 59 odst. 6;

c) je-li nesplnění způsobeno chybou příslušného orgánu či jiného orgánu nebo v případě, že osoba dotčená správní sankcí nemohla chybu logicky zjistit;

d) může-li dotčená osoba příslušnému orgánu uspokojivě prokázat, že k nesplnění povinností podle odstavce 1 nedošlo její vinou, nebo pokud se příslušný orgán jinak přesvědčí, že dotčená osoba nenese zavinění;

e) je-li nesplnění méně závažné povahy, a to i v případě, že nedosahuje prahové hodnoty, kterou určí Komise v souladu s odst. 7 písm. b);

f) v jiných případech, není-li uložení sankce vhodné, jak určí Komise v souladu s odst. 7 písm. b).

3. Správní sankce lze uložit příjemci podpory, včetně jejich sdružení nebo seskupení, na něž se vztahují povinnosti stanovené v pravidlech podle odstavce 1.

4. Správní sankce mohou mít jednu z těchto forem:

a) snížení částky podpory, která je nebo má být vyplácena v souvislosti s žádostmi o podporu nebo s žádostmi o platbu, jichž se týká nesplnění, a/nebo v souvislosti s žádostmi o podporu nebo žádostmi o platbu podanými na předchozí nebo následující roky;

b) vyplacení částky vypočtené na základě množství nebo období dotčených nesplněním;

c) vyloučení z práva na účast na dotčeném režimu podpory nebo na dotčeném opatření podpory.

5. Správní sankce musejí být přiměřené a odstupňované podle závažnosti, rozsahu, trvání a opakování zjištěného nesouladu a nesmějí překročit tyto limity:

- a) částka správní sankce pro daný rok podle odst. 4 písm. a) nepřekročí 100 % částky uvedené v žádostech o podporu nebo v žádostech o platbu;
- b) částka správní sankce pro daný rok podle odst. 4 písm. b) nepřekročí 100 % částky uvedené v žádosti o podporu nebo v žádosti o platbu, na niž se sankce vztahuje;
- c) výjimku podle odst. 4 písm. c) lze uložit v maximální délce tří po sobě jdoucích let, přičemž tuto dobu lze v případě nového nesplnění obnovit.

6. Aniž jsou dotčeny odstavce 4 a 5, správní sankce v souvislosti s platbou podle hlavy III kapitoly 3 nařízení (EU) č. 1307/2013 mají podobu snížení částky plateb, které podle uvedeného nařízení jsou nebo mají být vypláceny.

Správní sankce podle tohoto odstavce musejí být přiměřené a odstupňované podle závažnosti, rozsahu, trvání a opakování zjištěného nesplnění.

Částka takových správních sankcí nesmí pro daný rok překročit 0 % za první dva roky uplatňování hlavy III kapitoly 3 nařízení (EU) č. 1307/2013 (rok pro podání žádosti 2015 a 2016), 20 % za třetí rok uplatňování (rok pro podání žádosti 2017) a 25 % počínaje čtvrtým rokem uplatňování (rok pro podání žádosti 2018) částky uvedené v hlavě III kapitole 3 nařízení (EU) č. 1307/2013, na niž by měl daný zemědělec nárok, pokud by splnil podmínky pro tuto platbu.

7. S cílem zohlednit odrazující účinek ukládaných sankcí na jedné straně a zvláštních vlastností každého režimu podpory nebo opatření podpory podle čl. 67 odst. 2 na straně druhé je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, které:

- a) určí formu správní sankce ze seznamu uvedeného v odstavci 4 v rámci limitů stanovených v odstavci 5 a odstavci 6 a zvláštní sazby, včetně případů nekvantifikovatelného nesplnění, kterou uplatní členské státy, na všechny režimy podpory nebo opatření podpory a dotčené osoby podle odstavce 3;
- b) určí případy, kdy se správní sankce neuloží, jak je uvedeno v odst. 2 písm. f).

8. S cílem sjednotit provádění tohoto článku Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví podrobná procedurální a technická pravidla pro:

- a) uplatnění a výpočet takových správních sankcí;
- b) pro vymezení nesplnění jako méně závažného, včetně stanovení kvantitativní prahové hodnoty vyjádřené jako nominální hodnota nebo procentní podíl zjištěné plochy nebo způsobilé částky podpory, který by neměl být menší než 0,5 %;

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Článek 78

Prováděcí pravomoci

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví:

- a) základní rysy, technická pravidla a požadavky na kvalitu počítačové databáze podle článku 69;
- b) pravidla týkající se žádostí o podporu a žádostí o platbu podle článku 72 a žádostí o platební nároky, včetně konečného data pro podávání žádostí, požadavků na minimální údaje, které mají být v žádostech uvedeny, ustanovení o změnách nebo stažení žádostí o podporu, výjimky z požadavku předkládat žádosti o podporu a ustanovení, která členskými státy umožní použít zjednodušené postupy nebo napravit zjevné chyby;
- c) pravidla pro provádění kontrol za účelem ověření, zda jsou dodržovány povinnosti a zda jsou údaje uvedené v žádosti o podporu nebo v žádosti o platbu správné a úplné, včetně pravidel pro toleranční rozpětí v případě měření prováděných jako součást kontrol na místě;
- d) technické specifikace pro účely jednotného provádění této kapitoly;
- e) pravidla pro situace, kdy je současně s převodem zemědělských podniků prováděn převod povinností týkajících se způsobilosti pro dotyčnou podporu, které je třeba v každém případě splnit;
- f) pravidla pro výplatu záloh podle článku 75.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

KAPITOLA III

Kontrola operací

Článek 79

Oblast působnosti a definice

1. Tato kapitola stanoví zvláštní pravidla pro kontrolu obchodní dokumentace subjektů nebo jejich zástupců (dále jen „podniky“), které přijímají nebo provádějí platby, jež se přímo nebo nepřímo vztahují k systému financování z EZZF, za účelem zjištění, zda byly operace tvořící součást systému financování z EZZF skutečně a řádně provedeny.

2. Tato kapitola se nepoužije na opatření, na něž se vztahuje integrovaný systém uvedený v kapitole II této hlavy. S cílem reagovat na změny právních předpisů v odvětví zemědělství a zajistit účinnost systému následných kontrol stanovených v této kapitole je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o vytvoření seznamu opatření, která s ohledem na svou formu a požadavky na kontrolu nejsou vhodná k dodatečným následným kontrolám prováděným prostřednictvím kontroly obchodní dokumentace, a kontrole podle této kapitoly proto nemají podléhat.

3. Pro účely této kapitoly se použijí tyto definice:

- a) „obchodní dokumentací“ se rozumí všechny účetní knihy, evidence, záznamy a související podpůrné dokumenty, účetnictví, záznamy o produkci a jakosti a korespondence související s obchodní činností podniku, jakož i obchodní údaje v jakékoli podobě včetně elektronické, pokud tyto dokumenty a údaje souvisejí přímo anebo nepřímo s operacemi uvedenými v odstavci 1;
- b) „třetí osobou“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která má přímý nebo nepřímý vztah k operacím prováděným v rámci systému financování z EZZF.

Článek 80

Kontrola ze strany členských států

1. Členské státy provádějí systematické kontroly obchodní dokumentace podniků s přihlédnutím k povaze operací, jichž se kontrola týká. Členské státy zajistí, aby výběr podniků ke kontrole poskytoval nejlepší záruku účinnosti opatření pro předcházení nesrovnalostem a jejich zjišťování. Při výběru se zohlední mimo jiné finanční význam podniků v daném systému a ostatní rizikové faktory.

2. Ve vhodných případech se kontrola uvedená v odstavci 1 rozšíří i na fyzické a právnické osoby, s nimiž jsou podniky spojeny, a na všechny další fyzické a právnické osoby, které mohou mít zájem na sledování cílů stanovených v článku 81.

3. Kontrolou prováděnou podle této kapitoly nejsou dotčeny kontroly uskutečňované podle článků 47 a 48.

Článek 81

Cíle kontroly

1. Přesnost základních údajů podrobených kontrole je ověřována křížovými kontrolami, včetně případného porovnání s obchodní dokumentací třetích osob, jejichž počet je dostatečný s ohledem na úroveň rizika, a jež zahrnují:

- a) porovnávání s obchodní dokumentací dodavatelů, zákazníků, dopravců a jiných třetích osob;
- b) případně fyzické kontroly množství a povahy zásob;
- c) porovnání s účetnictvím finančních toků předcházejících příslušným operacím prováděným v rámci systému financování z EZZF nebo po nich následujících a
- d) prověrky vedení účetnictví nebo záznamů o finančních pohybech, ze kterých v době provádění kontroly vyplývá, že dokumentace uchovávaná platební agenturou jako doklad o výplatě podpor ve prospěch příjemce je správná.

2. Zejména v případech, kdy jsou podniky povinny vést zvláštní účetnictví týkající se zásob v souladu s ustanoveními Unie nebo daného členského státu, zahrne kontrola tohoto účetnictví ve vhodných případech porovnání s obchodní dokumentací a případně se skutečným stavem zásob.

3. Při výběru operací ke kontrole se plně přihlíží k existující úrovni rizika.

Článek 82

Přístup k obchodní dokumentaci

1. Osoby odpovědné za daný podnik nebo třetí osoba zajistí, aby úředníkům pověřeným prováděním kontroly nebo osobám k tomuto účelu zmocněným byla předána veškerá obchodní dokumentace a doplňující informace. Elektronicky uchovávané údaje se poskytují na vhodném nosiči.

2. Úředníci pověřeni prováděním kontroly nebo osoby k tomuto účelu zmocněné si mohou vyžádat, aby jim byly předány výpisy z dokumentace uvedené v odstavci 1 nebo kopie této dokumentace.

3. Pokud je v průběhu kontroly prováděné podle této kapitoly obchodní dokumentace uchovávaná podnikem shledána nepřiměřenou pro účely kontroly, je podnik požádán, aby v budoucnu vedl dokumentaci podle pokynů členského státu příslušného ke kontrole, aniž jsou dotčeny povinnosti vymezené v ostatních nařízeních týkajících se této oblasti.

Členské státy určí den, od něž musí být dokumentace vedena.

Pokud se veškerá obchodní dokumentace, která má být předmětem kontroly prováděné na základě této kapitoly, nebo její část nachází v podniku téže obchodní skupiny, téhož partnerství nebo téhož sdružení podniků řízených na jednotném základě s kontrolovaným podnikem bez ohledu na to, zda se nachází na území Unie nebo mimo ně, je kontrolovaný podnik povinen danou dokumentaci úředníkům pověřeným provedením kontroly poskytnout, a to na místě a v den, které určí členský stát příslušný k provedení kontroly.

4. Členské státy zajistí, aby úředníci pověřeni prováděním kontroly byli oprávněni obchodní dokumentaci zajistit nebo ji nechat zajistit. Toto právo je vykonáváno s náležitým zohledněním příslušných vnitrostátních ustanovení a není jím dotčeno použití předpisů, které upravují řízení v trestních věcech v souvislosti se zajištěním dokumentů.

Článek 83

Vzájemná pomoc

1. Členské státy si jsou vzájemně nápomocny při provádění kontroly uvedené v této kapitole v těchto případech:

- a) jsou-li podnik nebo třetí osoba usazeny v jiném členském státě, než ve kterém byla anebo měla být vyplacena nebo obdržena dotyčná částka;
- b) jsou-li podnik nebo třetí osoba usazeny v jiném členském státě, než ve kterém se nachází daná dokumentace a informace nezbytné k provedení kontroly.

Komise může koordinovat společné činnosti zahrnující vzájemnou pomoc mezi dvěma nebo více členskými státy.

2. V průběhu prvních tří měsíců následujících po rozpočtovém roce EZZF, v němž byla provedena platba, zašlou členské státy Komisi seznam podniků usazených ve třetí zemi, pro něž byla nebo měla být vyplacena nebo obdržena částka v tomto členském státě.

3. Požadují-li se v jiném členském státě doplňující informace jako součást kontroly podniku v souladu s článkem 80, a zejména křížových kontrol prováděných v souladu s článkem 81, je možné podat zvláštní žádosti o kontrolu s uvedením důvodů. Přehled těchto zvláštních žádostí se čtvrtletně zasílá Komisi, a to do jednoho měsíce po uplynutí každého čtvrtletí. Komise může požadovat předložení kopií jednotlivých žádostí.

Žádosti o kontrolu se vyhoví do šesti měsíců od jejího obdržení; výsledky kontroly jsou neprodleně sděleny dožadujícímu členskému státu a Komisi. Sdělení se zasílá Komisi čtvrtletně, a to do jednoho měsíce po uplynutí každého čtvrtletí.

Článek 84

Tvorba programů

1. Členské státy vypracují programy kontrol, které budou prováděny v souladu s článkem 80 v průběhu následujícího kontrolního období.

2. Do 15. dubna každého roku předloží členské státy Komisi svůj program uvedený v odstavci 1 a blíže určí:

a) počet podniků, v nichž bude provedena kontrola, a jejich rozčlenění podle odvětví s ohledem na související částky;

b) kritéria použitá k vypracování programu.

3. Členské státy provádějí jimi vypracované programy, které předložily Komisi, pokud k nim Komise ve lhůtě osmi týdnů nevznesla připomínky.

4. Odstavec 3 se použije obdobně na změny programu provedené členskými státy.

5. Komise si může v kterékoli fázi vyžádat zařazení určité kategorie podniků do programu kontrol členského státu.

6. Podniky, u nichž je celková výše příjmů nebo plateb nižší než 40 000 EUR, jsou kontrolovány podle této kapitoly pouze na základě konkrétních důvodů, které uvedou členské státy ve svém ročním programu podle odstavce 1 nebo které uvede Komise v jakémkoli návrhu na změnu tohoto programu. S cílem zohlednit vývoj hospodářské situace je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o změnu prahové částky ve výši 40 000 EUR.

Článek 85

Zvláštní orgány

1. V každém členském státě je sledováním uplatňování této kapitoly pověřen zvláštní orgán. Tyto úřady odpovídají zejména za:

- a) provádění kontrol stanovených v této kapitole úředníky, které tento zvláštní orgán přímo zaměstnává, nebo
- b) koordinaci a obecný dohled nad kontrolami prováděnými úředníky, kteří jsou zaměstnanci jiných úřadů.

Členské státy mohou rovněž stanovit, aby kontroly, které se mají provádět podle této kapitoly, byly rozděleny mezi zvláštní orgány a jiné vnitrostátní orgány, pokud zvláštní orgán zajišťuje jejich koordinaci.

2. Úřad nebo úřady pověřené uplatňováním této kapitoly musejí být organizovány tak, aby byly nezávislé na úřadech nebo odděleních úřadů pověřených platbami a předběžnou kontrolou.

3. Pro zajištění řádného uplatňování této kapitoly přijme zvláštní orgán uvedený v odstavci 1 veškerá nezbytná opatření a dotyčný členský stát mu svěří veškeré pravomoci nezbytné k výkonu úkolů uvedených v této kapitole.

4. Členské státy přijmou vhodná opatření k uložení sankcí fyzickým nebo právnickým osobám, které neplní své povinnosti vyplývající z této kapitoly.

Článek 86

Podávání zpráv

1. Před 1. lednem roku následujícího po kontrolním období zašlou členské státy Komisi podrobnou zprávu o uplatňování této kapitoly.

2. Členské státy a Komise si pravidelně vyměňují názory na uplatňování této kapitoly.

Článek 87

Přístup Komise k informacím a kontrolám

1. V souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy mají úředníci Komise přístup ke všem dokumentům vypracovaným v souvislosti s kontrolami prováděnými podle této kapitoly nebo v návaznosti na tyto kontroly, jakož i ke shromážděným údajům, včetně údajů uložených v informačních systémech. Tyto údaje jsou na požádání poskytnuty na vhodném nosiči.

2. Kontroly uvedené v článku 80 provádějí úředníci členských států. Úředníci Komise se mohou těchto kontrol účastnit. Nemohou však sami vykonávat kontrolní pravomoci náležející vnitrostátním úředníkům. Nicméně mají přístup do týchž prostor a k téže dokumentaci jako úředníci členských států.

3. Probíhají-li kontroly podle článku 83, mohou být úředníci dožadujícího členského státu přítomni při kontrolách prováděných v dožádaném členském státě se souhlasem dožadovaného členského státu a mohou mít přístup do týchž prostor a k téže dokumentaci jako úředníci tohoto členského státu.

Úředníci dožadujícího členského státu přítomní při provádění kontrol v dožádaném členském státě musejí být vždy schopni prokázat svou úřední způsobilost. Kontrolu však vždy provádějí úředníci dožadovaného členského státu.

4. Aniž jsou dotčena ustanovení nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a (Euratom, ES) č. 2185/96, pokud vnitrostátní ustanovení týkající se trestního řízení vyhrazují některé úkony úředníkům zvlášť určeným vnitrostátními právními předpisy, úředníci Komise ani úředníci členského státu uvedení v odstavci 3 se těchto úkonů neúčastní. V žádném případě se neúčastní zejména domovních prohlídek a formálních výsledků osob, které jsou prováděny na základě trestního práva dotčeného členského státu. K takto získaným informacím však mají přístup.

Článek 88

Pravomoci Komise

Komise v nezbytných případech přijme prováděcí akty, kterými stanoví pravidla pro jednotné používání této kapitoly, zejména pokud jde o:

- a) provádění kontrol uvedených v článku 80, pokud jde o výběr podniků, počet a termíny kontrol;
- b) uchovávání obchodní dokumentace a druhy uchovávaných dokumentů nebo zaznamenávaných údajů;
- c) vykonávání a koordinaci společných činností uvedených v čl. 83 odst. 1;
- d) podrobnosti a specifikace týkající se obsahu, formy a způsobu podávání žádostí, obsahu, formy a způsobu oznamování, podávání a výměny informací požadovaných v rámci této kapitoly;
- e) podmínky a způsoby zveřejnění nebo zvláštní pravidla a podmínky šíření nebo zpřístupnění informací potřebných v rámci tohoto nařízení Komisí příslušným orgánům členských států;
- f) odpovědnost zvláštních úřadů uvedených v článku 85;
- g) obsah zpráv uvedených v článku 86.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

KAPITOLA IV

Další ustanovení o kontrolách a sankcích

Článek 89

Další kontroly a sankce týkající se pravidel pro uvádění na trh

1. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby produkty uvedené v čl. 119 odst. 1 nařízení (EU) č. 1308/2013, které nejsou označeny v souladu s ustanoveními uvedeného nařízení, nebyly uvedeny na trh nebo aby z něj byly staženy.

2. Aniž jsou dotčena jakákoli zvláštní ustanovení, která může Komise přijmout, podléhá dovoz produktů uvedených v čl. 189 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 1308/2013 do Unie kontrolám, které určí, zda jsou plněny podmínky podle odstavce 1 uvedeného článku.

3. Členské státy provádějí na základě analýzy rizik kontroly s cílem ověřit, zda jsou produkty uvedené v příloze I nařízení (EU) č. 1308/2013 v souladu s pravidly stanovenými v části II hlavě II kapitole I oddíle I nařízení (EU) č. .../2013 a v případě porušení těchto pravidel případně uloží sankce.

4. Aniž jsou dotčeny akty týkající se odvětví vína přijaté na základě článku 64, uloží členské státy v případě porušení pravidel Unie v odvětví vína přiměřené, účinné a odrazující správní sankce. Tyto sankce se neuloží v případech uvedených v čl. 64 odst. 2 písm. a) až d) a v případě, že nesplnění pravidel je méně závažné povahy.

5. S cílem chránit finanční prostředky Unie a identitu, původ a jakost vína Unie je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o:

a) zřízení databanky analytických údajů o izotopech, která napomůže k odhalování podvodů a která bude vytvořena na základě vzorků shromážděných členskými státy;

b) pravidla týkající se kontrolních subjektů a vzájemné pomoci mezi nimi;

c) pravidla týkající se společného využití skutečností zjištěných členskými státy.

6. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví opatření nezbytná pro:

a) postupy týkající se vlastních databází členských států a databáze analytických údajů o izotopech, které napomohou k odhalování podvodů;

b) postupy týkající se spolupráce a pomoci mezi kontrolními orgány a subjekty;

c) povinnost uvedenou v odstavci 3, pravidla pro provádění kontrol souladu s obchodními normami, pravidla týkající se orgánů příslušných k provádění kontrol, jakož i obsahu, četnosti a fáze uvádění produktu na trh, na něž se tyto kontroly mají vztahovat.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Článek 90

Kontroly týkající se označení původu, zeměpisných označení a chráněných tradičních výrazů

1. Členské státy učiní nezbytné kroky, aby zabránily neoprávněnému používání chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení a chráněných tradičních výrazů podle nařízení (EU) č. 1308/2013.

2. Členské státy určí příslušný orgán odpovědný za kontroly povinností stanovených v části 2 hlavy II kapitole I oddíle II nařízení (EU) č. 1308/2013 v souladu s kritérii stanovenými v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)

č. 882/2004 ⁽¹⁾ a zajistí, aby hospodářské subjekty, jež tyto povinnosti splňují, měly nárok na zahrnutí do systému kontrol.

3. Roční ověření souladu se specifikací produktu během výroby a během úpravy vína nebo po něm zajistí v rámci Unie příslušný orgán uvedený v odstavci 2 nebo jeden či více kontrolních subjektů ve smyslu čl. 2 druhého pododstavce bodu 5 nařízení (ES) č. 882/2004, které fungují jako subjekt pro certifikaci produktu v souladu s kritérii stanovenými v článku 5 uvedeného nařízení.

4. Komise přijme prováděcí akty týkající se:

a) sdělení, která mají Komisi předkládat členské státy;

b) pravidel pro orgán odpovědný za ověřování souladu se specifikací produktu, včetně případů, kdy se zeměpisná oblast nachází ve třetí zemi;

c) opatření, jež mají členské státy provést s cílem zabránit neoprávněnému používání chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení a chráněných tradičních výrazů;

d) kontrol a ověření, jež mají provést členské státy, včetně testování.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

HLAVA VI

PODMÍNĚNOST

KAPITOLA I

Oblast působnosti

Článek 91

Obecné pravidlo

1. Pokud příjemce uvedený v článku 92 nedodržuje pravidla podmíněnosti stanovené v článku 93, uloží se mu správní sankce.

2. Správní sankce uvedená v odstavci 1 se použije pouze tehdy, pokud nedodržení podmínek vyplývá z jednání nebo opominutí, které lze přímo připsat dotyčnému příjemci; a pokud je splněna jedna nebo obě tyto dodatečné podmínky:

a) nedodržení podmínek souvisí se zemědělskou činností příjemce;

b) jedná se o plochu zemědělského podniku příjemce.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.).

Tato sankce se však neuplatní na lesní oblasti, pokud není požadována podpora pro dotyčnou oblast v souladu s čl. 21 odst. 1 písm. a) a články 30 a 34 nařízení (EU) č. 1305/2013.

3. Pro účely této hlavy se rozumí:

- a) „zemědělským podnikem“ všechny produkční jednotky a plochy spravované příjemcem uvedeným v článku 92, které se nacházejí na území stejného členského státu;
- b) „požadavkem“ každý jednotlivý povinný požadavek na hospodaření stanovený právem Unie uvedeným v příloze II v rámci daného aktu, který se co do obsahu liší od jakýchkoli jiných požadavků stejného aktu.

Článek 92

Dotčení příjemci

Článek 91 se vztahuje na příjemce, kteří získávají přímé platby podle nařízení (EU) č. 1307/2013, platby podle článků 46 a 47 nařízení (EU) č. 1308/2013 a roční premie podle čl. 21 odst. 1 písm. a) a b), článků 28 až 31, 33 a 34 nařízení (EU) č. 1305/2013.

Článek 91 se však nevztahuje na příjemce, kteří se účastní režimu pro malé zemědělce podle hlavy V nařízení (EU) č. 1307/2013. Sankce stanovená v uvedeném článku se nevztahuje ani na podporu podle čl. 28 odst. 9 nařízení (EU) č. 1305/2013.

Článek 93

Pravidla podmíněnosti

1. Pravidla podmíněnosti tvoří povinné požadavky na hospodaření podle práva Unie a standardy dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy stanovené na vnitrostátní úrovni a uvedené v příloze II, jež se týkají:

- a) životního prostředí, změny klimatu a dobrého zemědělského stavu půdy;
- b) veřejného zdraví, zdraví zvířat a rostlin;
- c) dobrých životních podmínek zvířat.

2. Právní předpisy uvedené v příloze II týkající se povinných požadavků na hospodaření se použijí v platném znění a v případě směrnic ve znění provedeném členskými státy.

3. Pokud jde o roky 2015 a 2016, musejí pravidla podmíněnosti kromě toho rovněž zahrnovat zachování stálých pastvin. Členské státy, které byly členy Unie ke dni 1. ledna 2004, zajistí, aby půda, která byla ke dni stanovenému pro žádosti o podporu na plochu pro rok 2003 pokryta stálými pastvinami,

zůstala pokryta stálými pastvinami v rámci vymezených limitů. Členské státy, které se staly členy Unie v roce 2004, zajistí, aby půda, která byla dne 1. května 2004 pokryta stálými pastvinami, zůstala pokryta stálými pastvinami v rámci vymezených limitů. Bulharsko a Rumunsko zajistí, aby půda, která byla dne 1. ledna 2007 pokryta stálými pastvinami, zůstala pokryta stálými pastvinami v rámci vymezených limitů. Chorvatsko zajistí, aby půda, která byla dne 1. července 2013 pokryta stálými pastvinami, zůstala pokryta stálými pastvinami v rámci vymezených limitů.

První pododstavec se nepoužije na půdu pokrytou stálými pastvinami určenou k zalesnění, pokud je takové zalesnění slučitelné s životním prostředím, s výjimkou pěstování vánočních stromků a rychle rostoucích dřevin pěstovaných krátkodobě.

4. Aby se zohlednil odstavce 3, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o pravidla pro zachování stálých pastvin, zejména s cílem zajistit, aby ze strany zemědělců byla přijata opatření k zachování půdy se stálými pastvinami, včetně jednotlivých povinností, jež musejí být dodrženy, jako je povinnost opětovné přeměny ploch na stálé pastviny, pokud se zjistí, že podíl půdy pokryté stálými pastvinami se snižuje.

Pokud jde o zachování stálých pastvin, aby se zajistilo správné uplatňování povinností členských států na jedné straně a jednotlivých zemědělců na straně druhé, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115 ohledně podmínek a metod určení podílu stálých pastvin a zemědělské půdy, jež je třeba zachovat.

5. Pro účely odstavce 3 a 4 se „stálou pastvinou“ rozumí stálá pastvina, jak je definována v čl. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 1120/2009 v původním znění.

Článek 94

Povinnosti členských států související s dobrým zemědělským a environmentálním stavem

Členské státy zajistí, aby veškerá zemědělská plocha, včetně půdy, která se již nevyužívá pro účely produkce, byla udržována v dobrém zemědělském a environmentálním stavu. Na základě přílohy II stanoví členské státy na vnitrostátní nebo regionální úrovni pro příjemce minimální standardy týkající se dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy, které zohledňují zvláštní charakteristiky dotyčných oblastí, včetně půdních a klimatických podmínek, stávajících způsobů hospodaření, využití půdy, střídání plodin, zemědělských postupů a struktury zemědělských podniků.

Členské státy nesmějí stanovit minimální požadavky, které nejsou stanoveny v příloze II.

Článek 95

Informace pro příjemce

Členské státy poskytnou dotčeným příjemcům, ve vhodných případech elektronickou cestou, seznam požadavků a standardů, jež je na úrovni zemědělských podniků třeba dodržovat, a jasné a přesné informace o nich.

KAPITOLA II

Systém kontrol a správní sankce ve vztahu k podmíněnosti

Článek 96

Kontroly podmíněnosti

1. Členské státy v případě potřeby využijí integrovaného systému stanoveného v hlavě V kapitole II, a zejména čl. 68 odst. 1 písm. a), b), d), e) a f).

Členské státy mohou využít svých stávajících administrativních a kontrolních systémů, aby zajistily dodržování pravidel podmíněnosti.

Tyto systémy, a zejména systém identifikace a evidence zvířat zavedený v souladu se směrnicí Rady 2008/71/ES⁽¹⁾ a nařízeními (ES) č. 1760/2000 a (ES) č. 21/2004, musejí být slučitelné s integrovaným systémem uvedeným v hlavě V kapitole II tohoto nařízení.

2. V závislosti na daných požadavcích, standardech, aktech nebo oblastech podmíněnosti mohou členské státy rozhodnout o provádění správních kontrol, zejména těch, které jsou již stanoveny v rámci kontrolních režimů použitelných na příslušný požadavek, standard, akt nebo oblast podmíněnosti.

3. Členské státy provádějí kontroly na místě, aby ověřily, zda příjemce dodržuje povinnosti stanovené v této hlavě.

4. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví pravidla pro provádění kontrol za účelem ověření dodržování povinností uvedených v rámci této hlavy, včetně pravidel umožňujících, aby analýza rizik zohlednila tyto skutečnosti:

- a) zapojení zemědělce do zemědělského poradenského systému stanoveného v hlavě III tohoto nařízení;
- b) zapojení zemědělce do certifikačního systému, pokud tento systém pokrývá dotčené požadavky a standardy.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2008/71/ES ze dne 15. července 2008 o identifikaci a evidování prasat (Úř. věst. L 213, 8.8.2008, s. 31).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Článek 97

Uplatnění správní sankce

1. Správní sankce stanovená v článku 91 je uložena, pokud kdykoli v daném kalendářním roce nejsou dodržována pravidla podmíněnosti a pokud dané nedodržení pravidel lze přímo přičíst příjemci, který v daném kalendářním roce podal žádost o podporu nebo žádost o platbu.

První pododstavec se použije obdobně na příjemce, u kterých se zjistí, že nedodrželi pravidla podmíněnosti kdykoli během tří let od 1. ledna roku následujícího po kalendářním roce, v němž byla poskytnuta první platba v rámci programů na podporu restrukturalizace a přeměny, nebo kdykoli během jednoho roku od 1. ledna roku následujícího po kalendářním roce, v němž byla poskytnuta platba v rámci programů na podporu zelené sklizně podle nařízení (EU) č. 1308/2013 („dané roky / daná léta“).

2. V případech, kdy je půda během daného kalendářního roku nebo daných let převedena, se odstavec 1 použije také tehdy, kdy je dotyčné nedodržení pravidel důsledkem jednání nebo opomenutí, jež lze přímo přičíst osobě, na kterou byla zemědělská půda převedena nebo která zemědělskou půdu převedla. Odchylně se v případě, že osoba, které lze toto jednání nebo opomenutí přímo přičíst, podala žádost o podporu nebo žádost o platbu v daném kalendářním roce nebo v daných letech, správní sankce se uloží na základě celkových částek plateb uvedených v článku 92, jež byly nebo mají být této osobě poskytnuty.

Pro účely tohoto odstavce se „převodem“ rozumí jakýkoli druh transakce, při níž převodce přestává disponovat zemědělskou půdou.

3. Bez ohledu na odstavec 1 a podle pravidel přijímaných podle článku 101 se mohou členské státy rozhodnout neuplatnit správní sankci na příjemce a kalendářní rok, pokud je sankce ve výši 100 EUR nebo méně.

Pokud se členský stát rozhodne využít možnosti podle prvního pododstavce, příslušný orgán v následujícím roce přijme u vzorku příjemců opatření nezbytná pro ověření, že příjemce zjištěné nedostatky v dodržování pravidel odstranil. Zjištěné nedostatky a povinnost přijmout nápravná opatření se oznámí příjemci.

4. Uložením správní sankce není dotčena legalita a správnost plateb, na něž se vztahuje snížení nebo vyloučení.

Článek 98

Uplatnění správní sankce v Bulharsku, Chorvatsku a Rumunsku

Pokud jde o povinné požadavky na hospodaření v oblasti dobrých životních podmínek zvířat uvedené v příloze II, uplatní se správní sankce uvedené v článku 91 v případě Bulharska a Rumunska nejpozději od 1. ledna 2016.

Pokud jde o povinné požadavky na hospodaření (PPH) uvedené v příloze II, uplatní se sankce uvedené v článku 91 v případě Chorvatska podle tohoto časového harmonogramu:

- a) od 1. ledna 2014 u PPH 1 až PPH 3 a u PPH 6 až PPH 8;
- b) od 1. ledna 2016 u PPH 4, PPH 5, PPH 9 a PPH 10;
- c) od 1. ledna 2018 u PPH 11 až PPH 13.

Článek 99

Výpočet správní sankce

1. Správní sankce stanovená v článku 91 se uplatní snížením nebo vyloučením celkové částky plateb uvedených v článku 92, které byly nebo mají být poskytnuty dotčenému příjemci v souvislosti se žádostmi o podporu, které příjemce podal nebo podá během kalendářního roku, kdy došlo ke zjištění.

Při výpočtu těchto snížení a vyloučení je třeba vzít v úvahu závažnost, rozsah, trvání a opakování zjištěného nedodržení požadavků, jakož i kritéria stanovená v odstavcích 2, 3 a 4.

2. V případě nedodržení požadavků z důvodu nedbalosti nepřesáhne procento snížení 5 % a v případě opakovaného nedodržení požadavků 15 %.

Členské státy mohou zavést systém včasného varování, který se vztahuje na případy nedodržení požadavků, jež vzhledem ke své malé závažnosti, rozsahu a trvání nepovedou v řádně odůvodněných případech ke snížení nebo vyloučení. Pokud se členský stát rozhodne této možnosti využít, příslušný orgán příjemci zašle včas dopis s upozorněním, který jej informuje o zjištěných nedostatecích a o povinnosti přijmout nápravná opatření. Zjistí-li se při následné kontrole, že k napravení nedošlo, uplatní se snížení podle prvního odstavce zpětně.

V případě nedodržení požadavků, jež představuje přímé nebezpečí pro lidské zdraví nebo zdraví zvířat, se však snížení nebo vyloučení uplatní vždy.

Členské státy mohou přednostně zpřístupnit zemědělský poradenský systém příjemcům, kterým se včasného varování dostalo poprvé.

3. V případě úmyslného nedodržení požadavků nesmí být míra snížení v zásadě nižší než 20 % a může vést až k úplnému vyloučení z jednoho či více režimů podpory; lze ji uplatnit na jeden kalendářní rok či na více kalendářních let.

4. V každém případě nesmí být celková výše snížení a vyloučení za jeden kalendářní rok vyšší než celková částka podle odst. 1 prvního pododstavce.

Článek 100

Částky vyplývající z podmíněnosti

Členské státy si mohou ponechat 25 % částek vyplývajících z uplatnění snížení a vyloučení podle článku 99.

Článek 101

Pravomoci Komise v souvislosti s uplatňováním a výpočtem správních sankcí

1. S cílem zajistit správné rozdělení finančních prostředků oprávněným příjemcům a provádění podmíněnosti účinným, soudržným a nediskriminačním způsobem je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, kterými:

- a) stanoví harmonizovaný základ pro výpočet správních sankcí v důsledku podmíněnosti podle článku 99 s ohledem na snížení z důvodu finanční kázně;
- b) stanoví podmínky pro uplatnění a výpočet správních sankcí v důsledku podmíněnosti, a to i v případě nesouladu, který lze přímo přičíst danému příjemci.

2. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví procedurální a technická pravidla týkající se výpočtu a uplatňování správních sankcí podle článků 97 až 99, a to i pokud jde o příjemce sestávající se ze skupin osob podle článků 28 a 29 nařízení (EU) č. 1305/2013.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

HLAVA VII

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Komunikace

Článek 102

Sdělování informací

1. Nad rámec ustanovení v odvětvových nařízeních předávají členské státy Komisi tyto informace, výkazy a doklady:

- a) u akreditovaných platebních agentur a akreditovaných koordinačních subjektů:

- i) jejich akreditační listinu,
 - ii) jejich funkci (akreditovaná platební agentura nebo akreditovaný koordinační subjekt),
 - iii) případně odnětí jejich akreditace;
- b) u certifikačních subjektů:
- i) jejich název,
 - ii) jejich adresu;
- c) u opatření souvisejících s operacemi financovanými z fondů:
- i) výkazy výdajů, které slouží zároveň jako žádost o platby, podepsané akreditovanou platební agenturou nebo akreditovaným koordinačním subjektem, k nimž jsou přiloženy požadované informace,
 - ii) pokud jde o EZZF, odhad jejich finančních potřeb, a pokud jde o EZFRV, aktualizovaný odhad výkazů výdajů, které budou předloženy v průběhu roku, a odhad výkazů výdajů na příští rozpočtový rok,
 - iii) prohlášení řídicího subjektu a roční účetní závěrky akreditovaných platebních agentur,
 - iv) každoroční souhrn výsledků všech dostupných auditů a kontrol prováděných v souladu s harmonogramem a prováděcími ustanoveními uvedenými ve zvláštních odvětvových pravidlech.

Roční účetní závěrka akreditovaných platebních agentur týkající se výdajů EZFRV se předkládá za každý jednotlivý program.

2. Členské státy podrobně informují Komisi o opatřeních přijatých k provádění dobrého zemědělského a environmentálního stavu podle článku 94 a o prvcích zemědělského poradenského systému podle hlavy III.

3. Členské státy pravidelně informují Komisi o uplatňování integrovaného systému podle hlavy V kapitoly II. Komise k této otázce organizuje výměny názorů s členskými státy.

Článek 103

Zachování důvěrnosti

1. Členské státy a Komise přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily důvěrnost informací sdělených nebo získaných v rámci kontrol a schvalování účetní závěrky prováděných podle tohoto nařízení.

Na tyto informace se vztahují pravidla stanovená v článku 8 nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96.

2. Aniž jsou dotčena vnitrostátní ustanovení o soudním řízení, vztahuje se na informace získané v průběhu kontrol podle hlavy V kapitoly III služební tajemství. Nesmějí být sděleny jiným osobám kromě těch, které je musejí znát pro výkon povinností vyplývajících z jejich postavení v členských státech anebo v orgánech Unie.

Článek 104

Pravomoci Komise

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla týkající se:

- a) formy, obsahu, intervalů, lhůt a postupů, jak jsou Komisi předávány nebo poskytovány:
 - i) výkazy výdajů a odhady výdajů, jakož i jejich aktualizace, včetně účelově vázaných příjmů,
 - ii) prohlášení řídicího subjektu a roční účetní závěrky platebních agentur, jakož i výsledky všech dostupných provedených auditů a kontrol,
 - iii) zprávy o potvrzení účetní závěrky,
 - iv) název a další identifikační údaje akreditovaných platebních agentur, akreditovaných koordinačních subjektů a certifikačních subjektů,
 - v) pravidla zaúčtování a plateb výdajů financovaných z fondů,
 - vi) oznámení o finančních úpravách provedených členskými státy v souvislosti s operacemi nebo programy rozvoje venkova a souhrnné zprávy o postupech vymáhání částek zahájených členskými státy v důsledku nesrovnalostí,
 - vii) informace o opatřeních přijatých podle článku 58;
- b) postupů pro výměnu informací a dokumentů mezi Komisí a členskými státy a zavedení informačních systémů, včetně typu, formy a obsahu údajů zpracovávaných těmito systémy a pravidel jejich uchovávání;
- c) oznamování informací, dokumentů, statistik a zpráv členských států Komisi, jakož i lhůty a způsoby jejich oznamování.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

KAPITOLA II

Použití eura

Článek 105

Obecné zásady

1. Částky uváděné v rozhodnutích Komise, jimiž se přijímají programy rozvoje venkova, částky závazků a plateb Komise, ověřené nebo potvrzené částky výdajů a částky výkazů výdajů členských států se vyjadřují a vyplácejí v eurech.

2. Ceny a částky stanovené v právních předpisech v oblasti zemědělství se vyjadřují v eurech.

V členských státech, které přijaly euro, se tyto ceny a částky poskytují nebo vybírají v eurech, a v členských státech, které euro nepřijaly, v jejich národní měně.

Článek 106

Směnný kurz a rozhodná skutečnost

1. Ceny a částky podle čl. 105 odst. 2 se v členských státech, které nepřijaly euro, přepočtou na národní měnu za použití směnného kurzu.

2. Rozhodnou skutečností pro směnný kurz je:

a) splnění celních formalit při dovozu nebo vývozu v případě částek vybraných nebo poskytnutých v rámci obchodu s třetími zeměmi;

b) skutečnost, jejímž prostřednictvím je dosaženo hospodářského účelu operace ve všech ostatních případech.

3. Je-li přímá platba stanovená nařízením (EU) č. 1307/2013 provedena příjemci v jiné měně než v euru, pak částku podpory vyjádřenou v eurech přepočtou členské státy na národní měnu na základě posledního směnného kursu stanoveného Evropskou centrální bankou před 1. říjnem roku, pro který je podpora udělena.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy v řádně odůvodněných případech rozhodnout, že přepočet provedou na základě průměru směnných kurzů stanovených Evropskou centrální bankou v průběhu měsíce předcházejícího 1. říjnu roku, pro který je podpora udělena. Členské státy, které této možnosti využijí, stanoví a zveřejní tento průměrný směnný kurz před 1. prosincem daného roku.

4. Pokud jde o EZZF, členské státy, jež nepřijaly euro, použijí při vypracovávání svých výkazů výdajů v souladu s ustanoveními této kapitoly stejný směnný kurz, který použily pro účely provedení plateb příjemcům nebo obdržení příjmů.

5. S cílem blíže určit rozhodnou skutečnost uvedenou v odstavci 2 nebo ji stanovit ze zvláštních důvodů souvisejících

s organizací trhů nebo danou částkou je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, které stanoví pravidla pro tyto rozhodné skutečnosti a směnný kurz, který je třeba použít. Zvláštní rozhodná skutečnost se určí s ohledem na tato kritéria:

- a) skutečná a co nejrychlejší použitelnost změn směnného kurzu;
- b) podobnost rozhodných skutečností pro obdobné operace prováděné v rámci organizace trhů;
- c) souvztažnost mezi rozhodnými skutečnostmi pro různé ceny a částky, které se vztahují k organizaci trhů;
- d) použitelnost a účinnost kontrol používání vhodných směnných kurzů.

6. S cílem zabránit tomu, aby členské státy, které nepřijaly euro, nepoužívaly jiný směnný kurz při zaúčtování zinkasovaných příjmů nebo podpor vyplacených příjemcům v jiné měně než v eurech na straně jedné a při sestavování výkazu výdajů platební agenturou na straně druhé, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, které stanoví pravidla pro směnný kurz platný při vypracování výkazů výdajů a záznamu operací veřejného skladování v účetnictví platební agentury.

Článek 107

Ochranná opatření a odchylky

1. Pokud by mimořádné měnové postupy související s národní měnou mohly ohrozit uplatňování práva Unie, může Komise přijmout prováděcí akty, kterými stanoví ochranná opatření. Tyto prováděcí akty se mohou od stávajících pravidel odchýlit pouze na dobu nezbytně nutnou.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Opatření podle prvního pododstavce se neprodleně sdělí Evropskému parlamentu, Radě a členským státům.

2. V případech, kdy by mimořádné měnové postupy týkající se národní měny mohly ohrozit uplatňování práva Unie, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, které stanoví výjimku z tohoto oddílu, zejména pak v těchto případech:

- a) pokud země používá abnormální kurzové techniky, například diferencované směnné kurzy, nebo dohody o směnném obchodu;
- b) pokud země má měnu, která není kotována na oficiálních devizových trzích, nebo pokud tendence takových měn hrozí vyvolat narušení obchodu.

Článek 108

Používání eura členskými státy, které nejsou členy eurozóny

1. Rozhodne-li se členský stát, který nepřijal euro, vyplácet výdaje vyplývající z právních předpisů v oblasti zemědělství v eurech namísto své národní měny, přijme opatření, která zajistí, že používání eura neposkytne žádnou soustavnou výhodu oproti použití národní měny.

2. Členský stát oznámí Komisi zamýšlená opatření dříve, než nabydou účinku. Opatření nesmějí nabýt účinku dříve, než s nimi Komise vyjádří souhlas.

KAPITOLA III

Zpráva a hodnocení

Článek 109

Výroční finanční zpráva

Do konce září každého roku následujícího po rozpočtovém roce vypracuje Komise finanční zprávu o řízení fondů za předchozí rozpočtový rok a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 110

Sledování a hodnocení SZP

1. Zřizuje se společný rámec pro sledování a hodnocení, aby bylo možné měřit úspěšnost SZP, a zejména:

- a) přímých plateb podle nařízení (EU) č. 1307/2013;
- b) tržních opatření podle nařízení (EU) č. 1308/2013;
- c) opatření pro rozvoj venkova podle nařízení (EU) č. 1305/2013, a
- d) ustanovení tohoto nařízení.

Komise sleduje tato opatření politiky na základě zpráv členských států v souladu s pravidly stanovenými v nařízeních uvedených v prvním pododstavci. Komise vypracuje víceletý plán hodnocení s pravidelným hodnocením konkrétních nástrojů, který také následně provede.

S cílem zajistit účinné měření úspěšnosti je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o obsah a tvorbu uvedeného rámce.

2. Úspěšnost opatření SZP podle odstavce 1 se měří ve vztahu k těmto cílům:

- a) životaschopná produkce potravin se zaměřením na příjmy v zemědělství, zemědělskou produktivitu a cenovou stabilitu;
- b) udržitelné hospodaření s přírodními zdroji a opatření v oblasti klimatu se zaměřením na emise skleníkových plynů, biologickou rozmanitost, půdu a vodu;
- c) vyvážený územní rozvoj se zaměřením na zaměstnanost, růst a chudobu ve venkovských oblastech.

Komise přijme prováděcí akty, kterými vymezí soubor zvláštních ukazatelů pro cíle uvedené v prvním pododstavci. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

Ukazatele souvisejí se strukturou a cíli dané politiky a umožňují hodnocení pokroku, účinnosti a účelnosti politiky s ohledem na tyto cíle.

3. Rámec pro sledování a hodnocení odráží strukturu SZP takto:

- a) v případě přímých plateb podle nařízení (EU) č. 1307/2013, tržních opatření podle nařízení (EU) č. 1308/2013 a ustanovení tohoto nařízení sleduje Komise tyto nástroje na základě zpráv členských států v souladu s pravidly stanovenými v těchto nařízeních. Komise vypracuje víceletý plán hodnocení s pravidelným hodnocením konkrétních nástrojů, které se provádí z pověření Komise; hodnocení je prováděno včas a nezávislými hodnotiteli;
- b) sledování a hodnocení intervenčních opatření v rámci politiky rozvoje venkova se provádí podle článků 67 až 79 nařízení (EU) č. 1305/2013.

Komise zajistí, aby kombinovaný dopad všech nástrojů SZP podle odstavce 1 byl měřen a hodnocen na základě společných cílů uvedených v odstavci 2. Úspěšnost SZP při dosahování společných cílů se měří a hodnotí na základě společných ukazatelů dopadu a souvisejících zvláštních cílů na základě ukazatelů výsledků. Zprávy o měření a hodnocení celkové úspěšnosti všech nástrojů SZP vypracovává Komise na základě údajů uvedených v hodnoceních SZP, včetně hodnocení programů rozvoje venkova, jakož i dalších příslušných zdrojů informací.

4. Členské státy poskytnou Komisi veškeré nezbytné informace, které umožní sledování a hodnocení dotyčných opatření. Tyto informace by pokud možno měly pocházet ze zavedených zdrojů údajů, jakými jsou například zemědělská účetní datová síť a Eurostat.

Komise zohlední potřeby týkající se údajů a synergie mezi možnými zdroji údajů, a zejména jejich případné použití pro statistické účely.

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví pravidla týkající se informací, které mají poskytovat členské státy, přičemž zohlední potřebu zamezit jakékoli zbytečné administrativní zátěži, jakož i pravidla týkající se potřeby údajů a synergie mezi možnými zdroji údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

5. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě první zprávu o provádění tohoto článku, včetně prvních výsledků týkajících se výkonnosti SZP, do 31. prosince 2018. Druhou zprávu, včetně hodnocení úspěšnosti SZP, předloží nejpozději do 31. prosince 2021.

KAPITOLA IV

Transparentnost

Článek 111

Zveřejňování údajů o příjemcích

1. Členské státy zajistí každoroční následné zveřejnění údajů o příjemcích finančních prostředků z fondů. Toto zveřejnění obsahuje:

- a) aniž je dotčen čl. 112 první pododstavec tohoto nařízení, tyto údaje o příjemci
 - i) jméno a příjmení, pokud je příjemcem fyzická osoba,
 - ii) plný evidovaný oficiální název, pokud jsou příjemcem právnická osoba s vlastní právní subjektivitou podle právních předpisů daného členského státu;
 - iii) plný název sdružení, tak jak je evidováno nebo jinak úředně uznáno, pokud je příjemcem sdružení právnických osob bez vlastní právní subjektivity;
- b) název obce, kde příjemce sídlí nebo je registrován, a případně poštovní směrovací číslo nebo jeho část identifikující danou obec;
- c) výši vyplacených částek odpovídajících každému opatření financovanému z fondů, které každý příjemce obdržel v daném finančním roce;
- d) povahu a popis opatření financovaných z jednoho z fondů a v jejichž rámci se platba uvedená v písmenu c) uděluje.

Údaje uvedené v prvním pododstavci se zveřejňují na zvláštních internetových stránkách pro každý členský stát. Musejí být dostupné po dva roky od data, kdy byly poprvé zveřejněny.

2. Pokud jde o platby odpovídající opatřením financovaným z EZFRV uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. c), odpovídají částky, které mají být zveřejněny, celkovému veřejnému financování, které zahrnuje jak prostředky Unie, tak i vnitrostátní příspěvek.

Článek 112

Prahová hodnota

Členské státy nesmějí zveřejnit jméno příjemce, jak je stanoveno v čl. 111 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) tohoto nařízení, za těchto okolností:

- a) pokud je v případě členských států, které zavádějí režim pro malé zemědělce podle hlavy V nařízení (EU) č. 1307/2013, částka podpory obdržené příjemcem v jednom roce stejná jako částka stanovená členským státem podle čl. 63 odst. 1 druhého pododstavce nebo čl. 63 odst. 2 druhého pododstavce daného nařízení, nebo je nižší;
- b) pokud je v případě členských států, které nezavádějí režim pro malé zemědělce podle hlavy V nařízení (EU) č. 1307/2013, částka podpory obdržené příjemcem v jednom roce rovna částce 1 250 EUR, nebo je nižší.

Pokud se použije písm. a) první pododstavec, zveřejní Komise v souladu s pravidly přijatými podle článku 114 částky stanovené členským státem podle článku 63 nařízení (EU) č. 1307/2013 a oznámené Komisi podle uvedeného nařízení.

V případě, kdy se použije první pododstavec tohoto článku, zveřejní členské státy informace uvedené v čl. 111 odst. 1 prvním pododstavci písm. b), c) a d) a příjemce je identifikován pomocí kódu. O formě tohoto kódu rozhodnou členské státy.

Článek 113

Informování příjemců

Členské státy informují příjemce, že jejich údaje budou zveřejněny v souladu s článkem 111 a že tyto údaje mohou být zpracovávány subjekty Unie a členských států příslušnými v oblasti auditu a kontroly za účelem ochrany finančních zájmů Unie.

V případě osobních údajů informují členské státy v souladu s požadavky směrnice 95/46/ES příjemce o jejich právech vyplývajících z pravidel pro ochranu údajů a o postupech výkonu těchto práv.

Článek 114

Pravomoci Komise

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví pravidla týkající se:

- a) formy, včetně způsobu prezentace podle opatření, a harmonogramu zveřejnění podle článků 111 a 112;
- b) jednotného uplatňování článku 113;

c) spolupráce mezi Komisí a členskými státy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 116 odst. 3.

HLAVA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 115

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článcích 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 a 120 je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článcích 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 a 120 je svěřena Komisi na dobu sedmi let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto sedmiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejné dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 a 120, kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 a 120 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 116

Postup projednávání ve výborech

1. Komisi je nápomocen Výbor zemědělských fondů. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

Pro účely článků 15, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 75, 77, 78, 89, 90, 96, 101 a 104, pokud jde o záležitosti týkající se přímých plateb, rozvoje venkova a/nebo společné organizace trhů, je Komisi nápomocen Výbor zemědělských fondů zřízený tímto nařízením, Výbor pro přímé platby zřízený nařízením (EU) č. 1307/2013, Výbor pro rozvoj venkova zřízený nařízením (EU) č. 1305/2013 nebo Výbor pro společnou organizaci zemědělských trhů zřízený nařízením (EU) č. 1308/2013. Tyto výbory jsou výbory ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud v případě aktů uvedených v článku 8 výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 117

Zpracování a ochrana osobních údajů

1. Členské státy a Komise shromažďují osobní údaje za účelem plnění svých příslušných povinností v oblasti řízení, kontroly, auditu, jakož i sledování a hodnocení, které vyplývají z tohoto nařízení, a zejména povinností stanovených v hlavě II kapitole II, v hlavě III, v hlavě IV kapitole III a IV, v hlavách V a VI a v hlavě VII kapitole III, jakož i pro statistické účely, a zpracovávají tyto údaje pouze způsobem slučitelným s těmito účely.

2. Pokud jsou osobní údaje zpracovávány pro účely sledování a hodnocení podle hlavy VII kapitoly III, jakož i pro statistické účely, musejí být anonymizovány a zpracovány pouze v souhrnné podobě.

3. Osobní údaje se zpracovávají v souladu s pravidly stanovenými ve směrnici 95/46/ES a v nařízení (ES) č. 45/2001. Tyto údaje se především neuchovávají ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu delší, než je nezbytné pro účely, ke kterým byly údaje shromážděny nebo ke kterým jsou dále zpracovávány, se zohledněním minimální doby pro uchovávání údajů stanovené v příslušných právních předpisech členských států a Unie.

4. Členské státy informují subjekty údajů o tom, že jejich osobní údaje mohou být v souladu s odstavcem 1 zpracovány vnitrostátními orgány a orgány Unie a že v tomto ohledu požívají práv, která jsou stanovena v příslušných pravidlech na ochranu údajů obsažených ve směrnici 95/46/ES a nařízení (ES) č. 45/2001.

5. Na tento článek se vztahují články 111 až 114.

Článek 118

Úroveň provádění

Členské státy odpovídají za provádění programů a plnění svých úkolů podle tohoto nařízení na úrovni, kterou považují za vhodnou v souladu se svým institucionálním, právním a finančním rámcem a v souladu s tímto nařízením a dalšími příslušnými pravidly Unie.

Článek 119

Zrušení

1. Nařízení (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 se zrušují.

Článek 31 nařízení (ES) č. 1290/2005 a příslušná prováděcí pravidla však zůstávají v platnosti do 31. prosince 2014.

2. Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 120

Přechodná ustanovení

Pro zajištění hladkého přechodu od ustanovení zrušených nařízení uvedených v článku 118 k ustanovením tohoto nařízení je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, pokud jde o případy, kdy lze uplatnit odchylky od pravidel stanovených v tomto nařízení, jakož i jejich doplnění.

Článek 121

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

2. Následující ustanovení se však použijí:

a) články 7, 8, 16, 25, 26 a 43 ode dne 16. října 2013;

b) články 18 a 40, pokud jde o výdaje uskutečněné ode dne 16. října 2013;

c) článek 52 ode dne 1. ledna 2015.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. JUKNA

PŘÍLOHA I

INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE ZMÍRŇOVÁNÍ ZMĚNY KLIMATU A PŘIZPŮBOVÁNÍ SE TÉTO ZMĚNĚ, BIOLOGICKÉ ROZMANITOSTI A OCHRANY VOD, JAK JE STANOVENO V ČL. 12 ODS. 3 PÍSM. D)

Zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně:

- informace o možném dopadu změny klimatu v příslušných regionech, emisí skleníkových plynů způsobených určitými zemědělskými postupy a o příspěvku odvětví zemědělství ke zmírňování změny klimatu prostřednictvím zdokonalených zemědělských a zemědělsko-lesnických postupů a rozvojem projektů zaměřených na obnovitelné zdroje energie v zemědělských podnicích a snížení energetické náročnosti zemědělských podniků;
- informace napomáhající zemědělcům naplánovat, jak nejlépe investovat do přizpůsobování svých zemědělských systémů klimatu a určit, které fondy Unie k tomu mohou využít; zejména informace o přizpůsobování zemědělské půdy klimatickým výkyvům a dlouhodobějším změnám a informace o tom, jak přizpůsobit praktická agronomická opatření s cílem zvýšit odolnost zemědělských systémů vůči záplavám a suchu, jakož i informace o tom, jak zlepšit a optimalizovat obsah uhlíku v půdě.

Biologická rozmanitost:

- informace o kladné vzájemné souvislosti mezi biologickou rozmanitostí, odolností agroekosystémů a šířením rizika a rovněž spojení mezi monokulturami a náchylností k neúrodě či poškození úrody působením škůdců a extrémních klimatických jevů;
- informace o tom, jak nejlépe předcházet šíření invazních nepůvodních druhů a proč je to důležité pro efektivní fungování ekosystému a jeho odolnost vůči změně klimatu, včetně informací o přístupu k financování eradikačních programů v případech, kdy vznikají dodatečné náklady.

Ochrana vod:

- informace o udržitelných, nízkoobjemových systémech zavlažování a o tom, jak optimalizovat systémy využívající dešťovou vodu s cílem podporovat účinné využívání vody;
- informace o snižování využívání vody v zemědělství, včetně informací o volbě plodin, zlepšení obsahu humusu v půdě pro zvýšení její schopnosti zadržovat vodu a o snížení potřeby zavlažovat.

Obecně

- Výměna osvědčených postupů, odborná příprava a budování kapacit (použitelné na zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně a biodiverzitu a ochranu vody, jak jsou uvedeny v této příloze).

PŘÍLOHA II

PRAVIDLA PODMÍNĚNOSTI PODLE ČLÁNKU 93

PPH: povinné požadavky na hospodaření

DZES: standardy pro dobrý zemědělský a environmentální stav půdy

Oblast	Hlavní téma	Požadavky a standardy		
Životní prostředí, změna klimatu, dobrý zemědělský a environmentální stav půdy	Voda	PPH 1	Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1)	Články 4 a 5
		DZES 1	Zřízení ochranných pásů podél vodních toků ⁽¹⁾	
		DZES 2	V případech, kdy využití vody k zavlažování podléhá schválení, dodržování schvalovacích postupů	
		DZES 3	Ochrana podzemních vod proti znečištění: zákaz přímého vypouštění do podzemních vod a opatření k předcházení nepřímému znečištění podzemních vod vypouštěním nebezpečných látek uvedených v příloze směrnice 80/68/EHS, ve znění platném poslední den její platnosti, pokud se to týká zemědělské činnosti	
	Půda a zásoby uhlíku	DZES 4	Minimální pokryv půdy	
		DZES 5	Minimální úroveň obhospodařování půdy odrážející specifické místní podmínky k omezování eroze	
		DZES 6	Zachování úrovně organických složek půdy vhodnými postupy, včetně zákazu vypalování strnišť na orné půdě vyjma z důvodu ochrany zdraví rostlin ⁽²⁾ .	
	Biologická rozmanitost	PPH 2	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7):	Čl. 3 odst. 1 a odst. 2 písm. b), čl. 4 odst. 1, 2 a 4
		PPH 3	Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7)	Čl. 6 odst. 1 a 2
	Krajina, minimální úroveň péče	DZES 7	Zachování krajinných prvků, včetně případných živých plotů, rybníků, příkopů, stromořadí, skupin stromů nebo solitérů, mezí a teras a včetně zákazu ořezu živých plotů a stromů v období hnízdění a odchovu mláďat, a jako možnost opatření proti invazním druhům rostlin.	
Veřejné zdraví, zdraví zvířat a rostlin	Bezpečnost potravin	PPH 4	Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1)	Články 14 a 15, čl. 17 odst. 1 ⁽³⁾ a články 18, 19 a 20

Oblast	Hlavní téma	Požadavky a standardy		
		PPH 5	Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 3)	Čl. 3 písm. a), b), d) a e) a články 4, 5 a 7
	Identifikace a evidence zvířat	PPH 6	Směrnice Rady 2008/71/ES ze dne 15. července 2008 o identifikaci a evidování prasat (Úř. věst. L 213, 8.8.2008, s. 31)	Články 3, 4 a 5
		PPH 7	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 (Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1)	Články 4 a 7
		PPH 8	Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS (Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8)	Články 3, 4 a 5
	Nákazy zvířat	PPH 9	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1)	Články 7, 11, 12, 13 a 15
	Přípravky na ochranu rostlin	PPH 10	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1)	Čl. 55 první a druhá věta
Dobré životní podmínky zvířat	Dobré životní podmínky zvířat	PPH 11	Směrnice Rady 2008/119/ES ze dne 18. prosince 2008, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu telat (Úř. věst. L 10, 15.1.2009, s. 7)	Články 3 a 4
		PPH 12	Směrnice Rady 2008/120/ES ze dne 18. prosince 2008, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu prasat (Úř. věst. L 47, 18.2.2009, s. 5)	Články 3 a 4
		PPH 13	Směrnice Rady 98/58/ES ze dne 20. července 1998 o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely (Úř. věst. L 221, 8.8.1998, s. 23)	Článek 4

(¹) Ochranná pásma dobrého zemědělského a environmentálního stavu musejí jak uvnitř, tak vně ohrožených oblastí vymezených v souladu s čl. 3 odst. 2 směrnice 91/676/EHS splňovat alespoň požadavky týkající se podmínek pro používání hnojiv v blízkosti vodních toků podle bodu A 4 přílohy II směrnice 91/676/EHS, které se použijí v souladu s akčními programy členských států stanovenými podle čl. 5 odst. 4 směrnice 91/676/EHS.

(²) Tento požadavek lze omezit na obecný zákaz vypalování strniště na orné půdě, jednotlivé členské státy však mohou rozhodnout o stanovení dalších požadavků.

(³) Provedené zejména prostřednictvím:

- článku 14 nařízení (ES) č. 470/2009 a přílohy nařízení (ES) č. 37/2010,
- nařízení (ES) č. 852/2004: čl. 4 odst. 1 a příloha I část A oddíl II bod 4 písm. g), h), j), bod 5 písm. f), h), bod 6; oddíl III bod 8 písm. a), b), d), e), bod 9 písm. a), c);
- nařízení (ES) č. 853/2004: čl. 3 odst. 1 a příloha III oddíl IX kapitola I (část I bod 1 písm. b), c), d), e); část I bod 2 písm. a) odrážka i), ii), iii), písm. b) odrážka i), ii), písm. c); I-3; I-4; I-5; část II A body 1, 2, 3, 4; část II B bod 1 písm. a), d), bod 2, bod 4 písm. a), b), příloha III oddíl X kapitola I bod 1;
- nařízení (ES) č. 183/2005: čl. 5 odst. 1 a příloha I, část A I bod 4 písm. e), g); část A II bod 2 písm. a), b), e), čl. 5 odst. 5 a příloha III body 1, 2, čl. 5 odst. 6; a
- nařízení (ES) č. 396/2005: článek 18.

PŘÍLOHA III

SROVNÁVACÍ TABULKA

1. Nařízení (EHS) č. 352/78

Nařízení (EHS) č. 352/78	Toto nařízení
Článek 1	Čl. 43 odst. 1 písm. e)
Článek 2	Čl. 43 odst. 2
Článek 3	Čl. 46 odst. 1
Článek 4	—
Článek 5	—
Článek 6	—

2. Nařízení (ES) č. 2799/98

Nařízení (ES) č. 2799/98	Toto nařízení
Článek 1	—
Článek 2	Čl. 105 odst. 2 a čl. 106
Článek 3	Článek 106
Článek 4	—
Článek 5	—
Článek 6	—
Článek 7	Článek 107
Článek 8	Článek 108
Článek 9	—
Článek 10	—
Článek 11	—

3. Nařízení (EC) č. 814/2000

Nařízení (EC) č. 814/2000	Toto nařízení
Článek 1	Čl. 45 odst. 1
Článek 2	Čl. 45 odst. 2
Článek 3	—
Článek 4	—
Článek 5	—
Článek 6	—
Článek 7	—
Článek 8	Čl. 45 odst. 5
Článek 9	—
Článek 10	Čl. 45 odst. 4 a čl. 116
Článek 11	—

4. Nařízení (EC) č. 1290/2005

Nařízení (EC) č. 1290/2005	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 3
Článek 3	Článek 4
Článek 4	Článek 5
Článek 5	Článek 6
Článek 6	Článek 7
Článek 7	Článek 9
Článek 8	Článek 102
Článek 9	Článek 58
Článek 10	Článek 10
Článek 11	Článek 11
Článek 12	Článek 16
Článek 13	Článek 19
Článek 14	Článek 17
Článek 15	Článek 18
Článek 16	Článek 40
Článek 17	Čl. 41 odst. 1
Článek 17a	Čl. 41 odst. 2
Článek 18	Článek 24
Článek 19	Článek 27
Článek 20	Článek 28
Článek 21	Článek 29
Článek 22	Článek 32
Článek 23	Článek 33
Článek 24	Článek 34
Článek 25	Článek 35
Článek 26	Článek 36
Článek 27	Čl. 41 odst. 1
Článek 27a	Čl. 41 odst. 2
Článek 28	Článek 37
Článek 29	Článek 38
Článek 30	Článek 51
Článek 31	Článek 52
Článek 32	Články 54 a 55
Článek 33	Články 54 a 56
Článek 34	Článek 43

Nařízení (EC) č. 1290/2005	Toto nařízení
Článek 35	—
Článek 36	Článek 48
Článek 37	Článek 47
Článek 38	—
Článek 39	—
Článek 40	—
Článek 41	Článek 116
Článek 42	—
Článek 43	Článek 109
Článek 44	Článek 103
Článek 44a	Čl. 113 odst. 1
Článek 45	Čl. 105 odst. 1 a 106 odst. 3 a 4
Článek 46	—
Článek 47	Článek 119
Článek 48	Článek 120
Článek 49	Článek 121
5. Nařízení (ES) č. 485/2008	
Nařízení (ES) č. 485/2008	Toto nařízení
Článek 1	Článek 79
Článek 2	Článek 80
Článek 3	Článek 81
Článek 4	—
Článek 5	Čl. 82 odst. 1, 2 a 3
Článek 6	Čl. 82 odst. 4
Článek 7	Článek 83
Článek 8	Čl. 103 odst. 2
Článek 9	Článek 86
Článek 10	Článek 84
Článek 11	Článek 85
Článek 12	Čl. 106 odst. 3
Článek 13	—
Článek 14	—
Článek 15	Článek 87
Článek 16	—
Článek 17	—

Společné prohlášení Evropského parlamentu a Rady o podmíněnosti

Rada a Evropský parlament vyzývají Komisi, aby sledovala, jak členské státy provádějí a uplatňují směrnici 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, jakož i směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES ze dne 21. října 2009, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství za účelem dosažení udržitelného používání pesticidů, a aby poté, co budou tyto směrnice provedeny ve všech členských státech a budou stanoveny povinnosti přímo se vztahující na zemědělce, případně předložila legislativní návrh na změnu tohoto nařízení s cílem začlenit příslušné části uvedených směrnic do systému podmíněnosti.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1307/2013**ze dne 17. prosince 2013,****kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 42 a čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na akt o přistoupení z roku 1979, a zejména na odstavec 6 protokolu č. 4 o bavlňe připojeného k tomuto aktu,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽³⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽⁴⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Budoucnost SZP do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky“ se zabývá potenciálními úkoly, cíli a směry společné zemědělské politiky (SZP) po roce 2013. S ohledem na diskusi o tomto sdělení by SZP měla být s účinkem od 1. ledna 2014 reformována. Reforma by se měla týkat všech hlavních nástrojů SZP, včetně nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ⁽⁵⁾. S ohledem na rozsah reformy je

vhodné nařízení (ES) č. 73/2009 zrušit a nahradit je novým zněním. Reforma by rovněž měla zefektivnit a zjednodušit příslušné předpisy.

- (2) Jedním z hlavních cílů a jedním z klíčových požadavků reformy SZP je snížení administrativní zátěže. To je třeba mít stále na zřeteli při vytváření příslušných ustanovení pro režim přímé podpory.

- (3) Všechny základní prvky týkající se vyplácení podpory Unie zemědělcům by měly být zahrnuty do tohoto nařízení, které by mělo rovněž stanovit podmínky přístupu k platbám, které jsou nerozlučně spojeny s uvedenými základními prvky.

- (4) Je třeba jasně uvést, že nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ⁽⁶⁾ a ustanovení přijatá na jeho základě se mají použít na opatření stanovená v tomto nařízení. V zájmu souladu s jinými právními nástroji týkajícími se SZP jsou některá pravidla, která byla dosud stanovena v nařízení (ES) č. 73/2009, nyní stanovena v nařízení (EU) č. 1306/2013; a to zejména pravidla zaručující dodržování povinností stanovených v ustanoveních o přímých platbách, včetně kontrol a používání správních opatření a správních sankcí v případě jejich nedodržování, pravidla týkající se podmíněnosti, jako jsou např. povinné požadavky na řízení, dobrý zemědělský a environmentální stav, sledování a hodnocení příslušných opatření a pravidla týkající se vyplácení záloh a zpětného získávání neoprávněně vyplacených částek.

- (5) Za účelem doplnění nebo změny některých prvků tohoto nařízení, které nejsou podstatné, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 8. března 2012 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku)

⁽²⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 116 a Úř. věst. C 44, 15.2.2013, s. 159.

⁽³⁾ Úř. věst. L 225, 27.7.2012, s. 174.

⁽⁴⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 20. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku)

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006 a (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Viz strana 549 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (6) Toto nařízení by mělo obsahovat seznam režimů podpory ve formě přímých plateb, na které se vztahuje. Za účelem zohlednění nových právních předpisů týkajících se režimů podpory, které mohou být přijaty po vstupu tohoto nařízení v platnost, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o změnu uvedeného seznamu.
- (7) Za účelem zajištění právní jistoty by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení rámce, v němž mají členské státy definovat kritéria, která mají zemědělci splňovat, aby mohla být jejich povinnost udržovat zemědělskou plochu ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin považována za splněnou, a minimální činnosti prováděné na plochách přirozeně ponechávaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin a rovněž kritéria k určení převahy trav a jiných bylinných píceňin a k určení zavedených místních postupů, pokud jde o trvalé travní porosty a stálé pastviny (dále jen „trvalé travní porosty“).
- (8) S cílem zajistit, aby částky určené k financování SZP byly v souladu s ročními stropy stanovenými v čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013, je podle článku 25 uvedeného nařízení třeba provést úpravu výše přímé podpory v kterémkoli kalendářním roce. Aby se zajistilo, že se tím přispěje k dosažení cíle, kterým je vyváženější rozdělení plateb mezi malé a velké příjemce, měla by se úprava přímých plateb vztahovat pouze na ty platby poskytované zemědělcům, které v příslušném kalendářním roce překročí částku 2 000 EUR. Vzhledem k výši přímých plateb poskytovaných zemědělcům v Bulharsku, Chorvatsku a Rumunsku v rámci uplatňování mechanismu postupného zavádění na všechny přímé platby poskytované v těchto členských státech by se měl uvedený nástroj finanční kázně používat v Bulharsku a Rumunsku až od 1. ledna 2016 a v Chorvatsku až od 1. ledna 2022. S ohledem na tento nástroj finanční kázně a některá další ustanovení v případě právnické osoby či skupiny fyzických nebo právnických osob by v zájmu posílení zemědělských struktur a podpory zřizování dotyčných právnických osob nebo skupin měla být stanovena zvláštní pravidla, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví pro jednotlivé členy práva a povinnosti srovnatelné s právy a povinnostmi jednotlivých zemědělců, kteří mají postavení vedoucího podniku.
- (9) Za účelem zajištění správného uplatňování úprav přímých plateb s ohledem na finanční kázeň by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla týkající se základu pro výpočet snížení, která mají členské státy v souladu s uplatňováním finanční kázně použít u zemědělců.
- (10) Zkušenosti získané při uplatňování různých režimů podpory určených zemědělcům ukazují, že podpora byla v řadě případů poskytnuta fyzickým nebo právnickým osobám, jejichž podnikatelská činnost se nezaměřovala na zemědělskou činnost nebo se na ni zaměřovala pouze okrajově. V zájmu lepšího zacílení podpory by členské státy neměly poskytovat přímé platby určitým fyzickým a právnickým osobám, ledaže by tyto osoby mohly prokázat, že jejich zemědělská činnost není okrajová. Členské státy by rovněž měly mít možnost neposkytovat přímé platby jiným fyzickým nebo právnickým osobám, jejichž zemědělská činnost je okrajová. Členským státům by však mělo být umožněno poskytovat přímé platby menším zemědělcům na částečný úvazek, neboť tito zemědělci přímo přispívají k životaschopnosti venkovských oblastí. Členské státy by rovněž neměly poskytovat přímé platby fyzickým nebo právnickým osobám, jejichž zemědělské plochy jsou převážně plochy přirozeně ponechávané ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin a které nevykonávají určitou minimální činnost.
- (11) Za účelem zajištění ochrany práv zemědělců by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o určení kritérií pro stanovení případů, v nichž má být zemědělská plocha zemědělce považována za plochu převážně přirozeně ponechávanou ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin, kritérií pro rozlišení příjmů ze zemědělských a z nezemědělských činností a výše přímých plateb umožňující ověřit, zda se jedná o okrajovou činnost, a kritérií, která musí zemědělci splňovat, aby prokázali, že jejich zemědělská činnost není okrajová.
- (12) V zájmu snížení přílišné administrativní zátěže způsobené správou plateb malých částek by členské státy měly obecně přestat poskytovat přímé platby v případech, kdy by částka byla nižší než 100 EUR nebo kdy by plocha zemědělského podniku žádajícího o podporu, na kterou lze podporu poskytnout, byla menší než jeden hektar. Jelikož se však struktury zemědělství členských států značně liší a mohou se výrazně odchylovat od průměrné struktury zemědělství v Unii, měly by mít členské státy možnost uplatňovat minimální prahové hodnoty odpovídající jejich konkrétní situaci. Vzhledem k velmi specifické struktuře zemědělství v nejvzdálenějších regionech a na menších ostrovech v Egejském moři by měly mít členské státy možnost rozhodnout, zda by minimální prahové hodnoty měly být uplatňovány na tyto regiony. Kromě toho by členské státy měly mít možnost se rozhodnout pro uplatňování jednoho ze dvou druhů minimálních prahových hodnot s přihlédnutím ke zvláštnostem struktury svých zemědělských odvětví. Vzhledem k tomu, že by platby mohly být poskytovány zemědělcům s tzv. zemědělskými podniky „bez půdy“, nebylo by použití prahové hodnoty založené na hektarech účinné. Na tyto zemědělce by se proto měla vztahovat minimální částka související s podporou. V zájmu zajištění rovného zacházení se zemědělci v Bulharsku, Chorvatsku a Rumunsku, kde dochází

k postupnému zavádění přímých plateb, by minimální prahové hodnoty v uvedených členských státech měly vycházet z konečných částek, které mají být poskytovány na konci tohoto procesu.

- (13) Pro rozdělování přímé podpory příjmů mezi zemědělce je charakteristické přidělování nepoměrných částek spíše malému počtu velkých příjemců této podpory. Větší příjemci nepotřebují vzhledem k jejich možnosti úspor z rozsahu stejnou míru jednotné podpory, aby bylo možné účinně dosáhnout cíle, kterým je podpora příjmů. Navíc, díky svému potenciálu přizpůsobit se, mohou větší příjemci fungovat s nižší mírou jednotné podpory. Členské státy by tedy měly snížit alespoň o 5 % část základní platby poskytované zemědělcům, která přesahuje 150 000 EUR. Aby nedocházelo k nepřiměřeným dopadům na velké zemědělské podniky s vysokým počtem zaměstnanců, mohou členské státy rozhodnout, že při uplatnění tohoto mechanismu zohlední intenzitu práce vykonávanou placenou pracovní silou. Aby bylo toto snižování výše podpory účinné, neměla by být poskytována žádná výhoda zemědělcům, kteří uměle vytvářejí podmínky, aby se vyhnuli jeho účinkům. Výnosy ze snižování plateb velkým příjemcům by měly zůstat v členských státech, ve kterých byly realizovány a měly by být uvolněny jako podpora Unie na opatření financovaná z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV).

- (14) Pro každý členský stát je třeba stanovit čisté stropy, aby se omezily platby, které se mají vyplatit zemědělcům po uplatnění snížení plateb. Aby se zohlednily zvláštní rysy podpory poskytované v rámci SZP podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ⁽¹⁾, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 229/2013 ⁽²⁾, a skutečnost, že se snížení plateb na tyto přímé platby nevztahuje, neměl by čistý strop pro dotčené členské státy tyto přímé platby zahrnovat.

- (15) Za účelem zohlednění vývoje v souvislosti s celkovými maximálními částkami přímých plateb, které mohou být poskytnuty, včetně těch, které vyplývají z rozhodnutí členských států ohledně přesunů mezi prvním a druhým pilířem, a uplatňování snižování a případně zastropování plateb, jakož i vývoje vyplývajícího z oznámení Chorvatska, pokud jde o půdu, která byla odminována a navrátna k opětovnému využití pro zemědělskou činnost, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité

akty, pokud jde o přizpůsobení vnitrostátních stropů a čistých stropů stanovených v tomto nařízení.

- (16) Je třeba stanovit, že se na uvedená ustanovení tohoto nařízení, která by mohla vést k případnému poskytnutí státní podpory členským státem, nevztahují pravidla o státní podpoře vzhledem k tomu, že dotčená ustanovení obsahují příslušné podmínky pro poskytnutí podpory nebo počítají se stanovením těchto podmínek Komisí, aby se zabránilo nežádoucímu narušení hospodářské soutěže.

- (17) Členským státům by v zájmu posílení jejich politik rozvoje venkova měl být umožněn převod finančních prostředků z jejich stropů přímých plateb do jejich podpor určených na rozvoj venkova. Členským státům by mělo být rovněž umožněno převádět prostředky z jejich podpory určené na rozvoj venkova do stropů jejich přímých plateb. Pro zajištění účinnosti tohoto nástroje by členským státům mělo být umožněno přezkoumat své původní rozhodnutí s účinkem od roku podání žádosti 2018 za předpokladu, že jakékoli rozhodnutí založené na tomto přezkumu nepovede ke snížení částek určených na rozvoj venkova.

- (18) V zájmu dosažení cílů SZP bude zřejmě třeba přizpůsobovat režimy podpory měnícím se okolnostem, v případě potřeby i v krátkých lhůtách. Je proto nezbytné stanovit, že režimy podpory mohou být přezkoumány, zejména s ohledem na hospodářský vývoj nebo rozpočtovou situaci, což znamená, že příjemci nemohou počítat s neměnností podmínek pro poskytování podpor.

- (19) Zemědělci v členských státech, které přistoupily k Unii dne 1. května 2004 nebo po tomto dni, dostávali přímé platby na základě mechanismu postupného zavádění stanoveného v příslušných aktech o přistoupení. V Bulharsku a Rumunsku bude tento mechanismus v platnosti ještě v roce 2015 a v Chorvatsku bude v platnosti až do roku 2021. Uvedeným členským státům bylo navíc umožněno poskytovat doplňkové vnitrostátní přímé platby. Je třeba, aby tyto platby byly nadále poskytovány v Chorvatsku a v případě Bulharska a Rumunska jako doplněk plateb poskytovaných v rámci režimu základní platby až do doby, kdy bude proces postupného zavádění přímých plateb završen. Pokud se jedná o povolení Chorvatsku poskytovat doplňkové vnitrostátní přímé platby, měla by být Komisi svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, aniž se použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 247/2006 (Úř. věst. L 78, 20.3.2013, s. 23).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 229/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch menších ostrovů v Egejském moři a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 1405/2006 (Úř. věst. L 78, 20.3.2013, s. 41).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(20) Nařízení (ES) č. 73/2009 ve znění aktu o přistoupení z roku 2011 stanoví zvláštní vnitrostátní rezervu na odminování půdy v Chorvatsku umožňující po dobu deseti let po jeho přistoupení k Unii financovat přiznání platebních nároků na půdu, která je každoročně odminována a navracena k zemědělskému využití. Je třeba stanovit pravidla pro určení částek na financování podpory pro tuto půdu v rámci režimů podpory stanovených v tomto nařízení a pravidla pro správu uvedené rezervy. Aby bylo možné zohlednit částky vyplývající z oznámení Chorvatska, pokud jde o půdu, která byla odminována a navracena k opětovnému využití pro zemědělskou činnost, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o přezkum některých finančních ustanovení týkajících se Chorvatska.

(21) Aby bylo zajištěno lepší rozdělování podpory mezi zemědělské pozemky v Unii, včetně těch členských států, které používaly režim jednotné platby na plochu podle nařízení (ES) č. 73/2009, měl by být režim jednotné platby, jenž byl zaveden nařízením Rady (ES) č. 1782/2003⁽¹⁾, a jenž pokračoval podle nařízení (ES) č. 73/2009, které spojilo dříve existující mechanismy podpory do jednotného režimu přímých plateb oddělených od produkce, nahrazen novým režimem základní platby. Takový krok by měl v zásadě znamenat ukončení platnosti platebních nároků získaných podle uvedených nařízení a přiznání nároků nových. Přiznání nových platebních nároků by obecně mělo být založené na počtu způsobilých hektarů, které mají zemědělci k dispozici v prvním roce provádění režimu. Členské státy, které v současné době uplatňují režim jednotné platby na regionálním nebo regionálním kombinovaném základě, by však měly mít možnost si stávající platební nároky ponechat. S cílem zabránit situaci v daném členském státě, kdy by zvýšení zemědělské plochy, na niž lze poskytnout podporu, nepřiměřeně omezilo částku přímých plateb na hektar, a nepříznivě tak ovlivnilo proces sbližování na vnitrostátní úrovni, by se mělo členským státům umožnit, aby za účelem stanovení počtu platebních nároků uplatnily při prvním přiznání platebních nároků určitá omezení.

(22) Vzhledem k postupnému zapojování různých odvětví do režimu jednotné platby a k následnému období poskytnutému zemědělcům na přizpůsobení je stále obtížnější odůvodnit existenci výrazných individuálních rozdílů ve výši podpory na hektar vyplývajících z používání historických referenčních údajů. Přímá podpora příjmu by

proto měla být rozdělena mezi členské státy spravedlivěji, a to omezením vazby na historické referenční údaje a zohledněním celkového kontextu rozpočtu Unie. Aby se zajistilo rovnoměrnější rozdělování přímé podpory a současně se zohlednily dosud existující rozdíly ve výši mezd a ve vstupních nákladech, měly by se částky přímé podpory na hektar upravovat postupně. Členské státy, v nichž jsou přímé platby pod hranicí 90 % průměru Unie, by měly tento rozdíl mezi jejich současnou úrovní a tímto průměrem snížit o třetinu, přičemž všechny členské státy by měly dosáhnout minimální úrovně do rozpočtového roku 2020. Toto sbližování výše plateb by měly financovat poměrným dílem všechny členské státy, v nichž je úroveň přímých plateb vyšší, než je průměrná úroveň Unie.

(23) Kromě toho by všechny platební nároky aktivované v roce 2019 v členském státě nebo v regionu měly obecně mít jednotnou jednotkovou hodnotu. Aby se však zabránilo ničivým finančním důsledkům pro zemědělce, měly by mít členské státy možnost zohlednit historické faktory při výpočtu hodnoty platebních nároků zemědělců v roce 2019 za předpokladu, že žádné platební nároky v roce 2019 nebudou mít hodnotu nižší než 60 % průměru. Členské státy by měly toto sbližování financovat snížením, na základě objektivních a nediskriminačních kritérií, která si stanoví, hodnoty platebních nároků, které přesahují průměr v roce 2019. V této souvislosti a s cílem zabránit nepříjemným ztrátám pro některé zemědělce mohou členské státy omezit toto snížení na 30 % původní hodnoty dotčených nároků, a to i v případě, že toto omezení neumožní, aby všechny platební nároky dosáhly 60 % průměrné hodnoty na rok 2019. S výjimkou členských států, které zvolily jednotnou jednotkovou hodnotu od prvního roku provádění režimu, by sbližování mělo probíhat rovnoměrně. Sbližování platebních nároků, jejichž hodnota přesahuje průměr, by rovněž mělo zohlednit odhadované zdroje, které jsou pro tyto platební nároky k dispozici. Nicméně v případě členských států, které si ponechaly stávající platební nároky a již zvolily postup sbližování v souladu s čl. 63 odst. 3 nařízení (ES) č. 1782/2003, by sbližování mělo být případně prováděno a hodnota platebních nároků by měla být upravena, aby se zohlednily odhadované zdroje, které jsou pro tyto nároky k dispozici.

(24) Zkušenosti s používáním režimu jednotné platby ukazují, že některé z jeho hlavních prvků by měly být zachovány, včetně stanovení vnitrostátních stropů, aby bylo zaručeno, že celková úroveň podpory nepřesáhne současná rozpočtová omezení. Členské státy by rovněž měly dále spravovat vnitrostátní rezervu nebo by měly mít možnost zřizovat regionální rezervy. Tyto vnitrostátní nebo regionální rezervy by měly být prioritně využívány k usnadnění účasti mladých zemědělců a zemědělců zahajujících zemědělskou činnost v režimu a jejich užívání by mělo být povoleno za účelem zohlednění

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1).

určitých jiných specifických situací. Pravidla týkající se převodu a využívání platebních nároků by měla být zachována.

- (25) Zkušenosti získané v souvislosti s používáním nařízení (ES) č. 73/2009 ukazují, že členské státy nevyužily celou částku prostředků dostupných v rámci vnitrostátních stropů stanovených v uvedeném nařízení. Ačkoli ve srovnání se systémem podle uvedeného nařízení toto nařízení snižuje dané riziko nevyčerpaných prostředků, měly by mít členské státy přesto možnost rozdělovat platební nároky za vyšší hodnotu, než je částka dostupná pro jejich režim základní platby, s cílem usnadnit účinnější využití prostředků. Členským státům by se proto mělo umožnit, aby v rámci určitých společných limitů a s ohledem na čisté stropy pro přímé platby vypočetly nezbytnou částku, o kterou lze jejich strop základní platby zvýšit.

- (26) Obecně platí, že základní platbu je možno uplatnit na jakoukoli zemědělskou plochu zemědělského podniku, která je využívána k zemědělské činnosti, včetně ploch, které nebyly ke dni 30. června 2003 v dobrém zemědělském stavu, a to v členských státech, které k Unii přistoupily dne 1. května 2004 a které se rozhodly používat režim jednotné platby na plochu. Vzhledem k potenciálu nezemědělských činností přispívat k diverzifikaci příjmů zemědělských podniků a k životaschopnosti venkovských oblastí, je zemědělská plocha podniku využívána i pro nezemědělské činnosti považována za plochu, na niž lze poskytnout podporu, za podmínky, že je využívána převážně k zemědělské činnosti. Pro účely stanovení tohoto převážujícího charakteru je třeba stanovit společná kritéria pro všechny členské státy. V této souvislosti a pro zajištění lepšího zacílení přímých plateb by měly mít členské státy v zájmu právní jistoty a jasnosti možnost vypracovat seznam ploch, které jsou převážně využívány k nezemědělské činnosti, a nelze na ně tedy poskytnout podporu. Navíc, v zájmu zachování možnosti poskytnout podporu v případě půdy, na niž bylo před zrušením povinnosti vynětí půdy z produkce možné poskytnout podporu za účelem aktivace nároků při vynětí půdy z produkce, je třeba stanovit, že na určité zalesněné plochy, včetně ploch zalesněných v rámci vnitrostátních režimů v souladu s příslušnými pravidly nařízení Rady (ES) č. 1698/2005⁽¹⁾ nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013⁽²⁾, nebo na plochy, které podléhají určitým závazkům přijatým v oblasti životního prostředí, lze poskytnout podporu v rámci jednotné platby.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení (ES) č. 1689/2005 (Viz strana 487 v tomto čísle Úředního věstníku)

- (27) S cílem zabránit situaci, kdy by v daném členském státě zvýšení zemědělské plochy, na niž lze poskytnout podporu, nepřiměřeně omezilo částku přímých plateb na hektar, a nepříznivě tak ovlivnilo proces sblížování na vnitrostátní úrovni, by se členským státům mělo umožnit použít redukční koeficient za účelem stanovení plochy trvalých travních porostů, na niž lze poskytnout podporu, v případech, kdy na plochách využívaných jako pastviny obvykle nepřevažují trávy a jiné bylinné pícniny, ale jako takové tvoří součást zavedených místních postupů.

- (28) Pokud jde o konopí, měla by být zachována zvláštní opatření s cílem zajistit, aby mezi plodiny, na které lze poskytnout základní platbu, nebyly zařazeny nedovolené plodiny, a nedošlo tak k poškození trhu s konopím. Platby by proto měly být i nadále poskytovány pouze na plochy oseté odrůdami konopí, které poskytují určité záruky ohledně jeho obsahu psychotropních látek.

- (29) Za účelem zajištění právní jistoty a vyjasnění specifických situací, které by mohly při uplatňování režimu základní platby nastat, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla týkající se způsobilosti a přístupu zemědělců k režimu základní platby v případě dědictví a předpokládaného dědictví, dědictví v případě pronájmu, změny právního postavení nebo názvu, převodu platebních nároků, v případě fúze nebo rozdělení zemědělského podniku a v případě smluvního ustanovení týkajícího se práva na obdržení platebních nároků v prvním roce jejich přiznání. Dále by se mělo přenesení pravomoci rovněž týkat pravidel pro výpočet hodnoty a počtu či změny hodnoty platebních nároků v souvislosti s přiznáním platebních nároků, včetně pravidel týkajících se možnosti prozatímní hodnoty a počtu či prozatímního zvýšení platebních nároků přiznaných na základě žádosti zemědělce, podmínek pro stanovení prozatímní a konečné hodnoty a počtu platebních nároků a případů, kdy by mohla přiznání platebních nároků ovlivnit smlouva o prodeji či pronájmu. Dále by se mělo přenesení pravomoci také týkat pravidel pro stanovení a výpočet hodnoty a počtu platebních nároků získaných z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy; pravidel týkajících se úpravy jednotkové hodnoty platebních nároků v případě částí platebních nároků a převodu platebních nároků bez půdy. Navíc by se přenesení pravomoci mělo rovněž týkat kritérií pro přiznání platebních nároků zemědělcům, kteří v roce 2013 neobdrželi přímé platby, nebo v souladu s používáním vnitrostátní nebo regionální rezervy; kritérií pro uplatnění omezení na množství platebních nároků, které mají být přiznány; a kritérií pro stanovení redukčního koeficientu pro přeměnu některých trvalých travních porostů na hektary, na které lze poskytnout podporu.

- (30) Pro zajištění řádné správy platebních nároků by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla týkající se obsahu ohlášení a požadavků na aktivaci platebních nároků.
- (31) Za účelem ochrany veřejného zdraví by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení pravidel podmiňujících poskytnutí plateb používáním certifikovaných osiv určitých odrůd konopí a pravidel pro stanovení postupu při určování odrůd konopí a ověřování obsahu tetrahydrokanabinolu v těchto odrůdách.
- (32) S ohledem na značné správní, technické a logistické obtíže související s přechodem na režim základní platby pro členské státy, které používají režim jednotné platby na plochu podle nařízení (ES) č. 73/2009, by tyto státy měly mít možnost režim jednotné platby na plochu používat za účelem poskytnutí základní platby během dalšího přechodného období, a nejpozději do konce roku 2020. Pokud členský stát rozhodne zavést režim základní platby do konce roku 2018, může rozlišit platby v rámci režimu jednotné platby na plochu podle výše určitých plateb poskytovaných v roce 2014 v rámci režimů zvláštní podpory a oddělených plateb stanovených v nařízení (ES) č. 73/2009 nebo, v případě Kypru, v rámci finančních krytí pro jednotlivá odvětví pro přechodnou vnitrostátní podporu.
- (33) Pro zajištění ochrany práv příjemců a vyjasnění specifických situací, které mohou při používání režimu jednotné platby na plochu nastat, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení pravidel týkajících se způsobilosti pro poskytnutí podpory a přístupu zemědělců k režimu jednotné platby na plochu.
- (34) V členských státech, které používají režim jednotné platby na plochu a jimž bylo umožněno poskytovat přechodnou vnitrostátní podporu, hraje tato podpora významnou úlohu jakožto podpora příjmu zemědělců v určitých odvětvích. Z tohoto důvodu a s cílem zamezit náhlému a podstatnému snížení podpory od roku 2015 v odvětvích, která až do roku 2014 využívala přechodnou vnitrostátní podporu, je v těchto členských státech vhodné stanovit možnost poskytovat uvedenou podporu jako doplněk režimu jednotné platby na plochu. V zájmu zajištění kontinuity podpory s doposud poskytovanou přechodnou vnitrostátní podporou je vhodné omezit podmínky na ty, které se v roce 2013 vztahovaly na uvedenou podporu, nebo v případě Bulharska a Rumunska na doplňkové vnitrostátní přímé platby, které byly na žádost členských států povoleny Komisí. Pro zajištění postupného snižování částek podpory a zajištění jejich slučitelnosti s mechanismem sbližování je rovněž vhodné omezit maximální částky podpory pro jednotlivá odvětví ve srovnání s jejich úrovní v roce 2013.
- (35) Jakmile členské státy, které používaly režim jednotné platby na plochu podle tohoto nařízení, zavedou režim základní platby, měla by být stanovena zvláštní pravidla pro první přiznání a výpočet hodnoty platebních nároků. Pro zajištění plynulého přechodu mezi těmito režimy by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o další pravidla týkající se zavedení režimu základní platby v členských státech, které používaly režim jednotné platby na plochu.
- (36) S přihlédnutím k potřebě, aby jednotná podpora zemědělcům s menšími zemědělskými podniky byla dostatečná k účinnému dosažení cíle, kterým je podpora příjmů, měly by mít členské státy možnost přerozdělit přímou podporu mezi zemědělce tak, že jim poskytnou zvláštní platbu na první hektary.
- (37) Jedním z cílů nové SZP je posílení environmentálního profilu zavedením povinné „ekologické“ složky přímých plateb, která podpoří zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí použitelné v celé Unii. Za tímto účelem by členské státy měly použít část svých vnitrostátních stropů pro přímé platby k tomu, aby kromě základní platby poskytl ještě každoroční platbu na povinné postupy, které musejí zemědělci dodržovat, s prioritním zaměřením na cíle v oblasti klimatu a v oblasti životního prostředí, přičemž tato každoroční platba by mohla zohlednit sbližování na úrovni členského státu nebo regionu. Tyto postupy by měly mít podobu jednoduchých, všeobecných, mimosmluvních a každoročních opatření, která by šla nad rámec podmíněnosti a souvisela by se zemědělstvím, jako je například diverzifikace plodin, zachování trvalých travních porostů, včetně tradičních sadů vyznačujících se nízkou hustotou výsadby ovocných stromů rostoucích na trvalých travních porostech, a zřizování ploch využívaných v ekologickém zájmu. V zájmu lepšího dosažení cílů opatření a účinné správy a kontroly ozelenění by se tyto postupy měly uplatňovat v rámci celé způsobilé plochy zemědělského podniku. Povinné používání těchto postupů by se mělo vztahovat i na zemědělce, jejichž zemědělské podniky se zcela nebo zčásti nacházejí v lokalitách sítě „Natura 2000“, na něž se vztahuje směrnice Rady 92/43/EHS ⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ⁽²⁾, nebo na plochách, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽³⁾, pokud jsou tyto postupy slučitelné s cíli uvedených směrnic.
- ⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).
- ⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (38) Vzhledem k uznávané prospěšnosti systémů ekologického zemědělství pro životní prostředí by měli zemědělci mít možnost pro ty jednotky jejich zemědělského podniku, které splňují podmínky stanovené v nařízení Rady (ES) č. 834/2007⁽¹⁾, získat platbu na „ozelenění“, aniž by museli splňovat nějakou další povinnost.
- (39) Nedodržování složky „ozelenění“ by mělo vést k uložení sankcí na základě nařízení (EU) č. 1306/2013.
- (40) S cílem přizpůsobit se rozmanitosti zemědělských systémů a různým environmentálním situacím v rámci Unie je odůvodněné uznat kromě tří ekologických opatření stanovených v tomto nařízení i postupy, na které se vztahují agroenvironmentálně-klimatická opatření nebo systémy certifikace, které jsou obdobné ozelenění a které představují stejnou nebo vyšší míru přínosu pro klima a životní prostředí. Z důvodu právní jasnosti by tyto postupy měly být stanoveny v příloze tohoto nařízení. Členské státy by měly rozhodnout, zda v zájmu požadavku, aby zemědělci používali co nejvhodnější postupy pro zajištění cílů opatření, poskytnou zemědělcům možnost používat rovnocenné postupy a ekologické postupy stanovené v tomto nařízení, a své rozhodnutí by měly oznámit Komisi. Z důvodu právní jistoty by Komise měla posoudit, zda postupy, na něž se vztahují oznámená rovnocenná opatření, jsou předmětem přílohy. Pokud se Komise domnívá, že tomu tak není, uvědomí o tom členské státy prostřednictvím prováděcího aktu přijatého bez použití nařízení (EU) č. 182/2011. Aby se umožnilo jednodušší uplatňování rovnocennosti a z důvodu kontrolovatelnosti, je třeba stanovit pravidla, pokud jde o oblast pokrytí rovnocennými opatřeními, při zohlednění zvláštních rysů agroenvironmentálně-klimatických opatření a systémů certifikace. S cílem zajistit řádné uplatňování rovnocenných postupů a zabránit dvojmu financování by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty za účelem doplnění postupů na seznam rovnocenných postupů, stanovení požadavků pro vnitrostátní nebo regionální systémy certifikace a v případě potřeby stanovení podrobných pravidel pro výpočet souvisejících částek.
- (41) Povinnosti týkající se diverzifikace plodin by se měly uplatňovat způsobem, který by zohlednil obtíže menších zemědělských podniků související s diverzifikací a zároveň by nadále vedl ke zlepšení životního prostředí a zejména ke zlepšení kvality půdy. Je třeba stanovit výjimky pro zemědělské podniky, které již dosahují cílů diverzifikace plodin tím, že jejich plochy jsou ve značném rozsahu pokryty trvalými travními porosty nebo jsou ponechány ladem, pro specializované zemědělské podniky, které na svých pozemcích každoročně střídají plodiny, nebo pro zemědělské podniky, které by z důvodu svého zeměpisného umístění měly přílišné obtíže se zavedením třetí plodiny. S cílem zajistit, aby se povinnosti uvedené v rámci opatření diverzifikace plodin uplatňovaly přiměřeným a nediskriminačním způsobem a vedly k větší ochraně životního prostředí, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o uznávání dalších rodů a druhů a stanovení pravidel týkajících se uplatnění přesného výpočtu podílu různých plodin.
- (42) V zájmu pozitivního vlivu trvalých travních porostů na životní prostředí, a to zejména uvolňováním uhlíku, je třeba učinit opatření pro zachování trvalých travních porostů. Tato ochrana by měla spočívat v zákazu orání a přeměny environmentálně nejcitlivějších oblastí nacházejících se v lokalitách sítě „Natura 2000“, na něž se vztahují směrnice 92/43/EHS a 2009/147/ES, a v obecnější ochraně proti přechodu na jiné druhy využití, která bude založena na podílu trvalých travních porostů. Členským státům by měla být svěřena pravomoc vymezit další environmentálně citlivé oblasti, na které se uvedené směrnice nevztahují. Dále by měly zvolit územní úroveň, na níž by se tento podíl měl uplatňovat. Pro zajištění účinné ochrany trvalých travních porostů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty za účelem vymezení rámce pro určení trvalých travních porostů, na které se nevztahují směrnice 92/43/EHS ani 2009/147/ES, členskými státy.
- (43) S cílem zajistit, aby poměr trvalých travních porostů k celkové zemědělské ploše byl řádně stanoven a zachován, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení podrobných metod určování tohoto poměru, podrobných pravidel týkajících se zachování trvalých travních porostů a příslušného časového rámce pro povinnost jednotlivých zemědělců přeměnit půdu.
- (44) Zejména pro zachování a zlepšení biologické rozmanitosti zemědělských podniků je třeba stanovit plochy využívané v ekologickém zájmu. Plochy využívané v ekologickém zájmu by proto měly zahrnovat plochy, které přímo ovlivňují biologickou rozmanitost, jako je půda ponechaná ladem, krajinné prvky, terasy, ochranné pásy, zalesněné plochy a zemědělsko-lesnické plochy nebo plochy, které biologickou rozmanitost ovlivňují nepřímým prostřednictvím omezeného využívání vstupů v rámci zemědělského podniku, jako jsou plochy s meziplodinami a půdní pokrýv v zimním období. Povinnosti stanovené v souvislosti s plochou využívanou v ekologickém zájmu by měly být prováděny způsobem, který zabraňuje tomu, aby malé zemědělské podniky byly

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 (Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1).

vystaveny nepřiměřené zátěži ve srovnání s přínosem pro životní prostředí. Je třeba stanovit výjimky pro zemědělské podniky, které již dosahují cílů stanovených pro plochy využívané v ekologickém zájmu tím, že jejich plochy jsou ve značném rozsahu pokryty trvalými travními porosty, nebo leží ladem. Výjimky by měly rovněž být stanoveny v převážně zalesněných členských státech pro zemědělce, kteří provozují zemědělskou činnost v oblastech se zvláštním přírodním omezením v některých převážně zalesněných oblastech, existuje-li značné riziko opuštění půdy. Pro členské státy a zemědělské podniky je dále třeba stanovit možnost provést povinnost na regionální úrovni nebo kolektivně s cílem získat vzájemně sousedící plochy využívané v ekologickém zájmu, které jsou příznivější pro životní prostředí. V zájmu zjednodušení by členské státy měly mít možnost normalizovat měření ploch využívaných v ekologickém zájmu.

(45) Za účelem zajištění toho, že jsou plochy využívané v ekologickém zájmu stanoveny účinným a soudržným způsobem a s přihlédnutím ke zvláštním rysům členských států, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení dalších kritérií pro určení ploch jako ploch využívaných v ekologickém zájmu; uznávání dalších druhů ploch využívaných v ekologickém zájmu; stanovení přepočítacích a váhových koeficientů pro určité typy ploch využívaných v ekologickém zájmu; stanovení pravidel umožňujících členským státům uplatňovat část plochy využívané v ekologickém zájmu na regionální úrovni; stanovení pravidel pro zřízení kolektivního splnění povinnosti udržovat plochy využívané v ekologickém zájmu v těsné blízkosti zemědělskými podniky, stanovení rámce pro kritéria, která vymezí členské státy, pro určování této těsné blízkosti; a stanovení metod pro určování poměru lesní a zemědělské půdy. Při doplňování dalších druhů ploch využívaných v ekologickém zájmu by Komise měla zajistit, aby jejich cílem bylo zlepšení celkového environmentálního profilu zemědělského podniku, zejména pokud jde o biologickou rozmanitost, zlepšení kvality půdy a vody, ochranu krajiny a splnění cílů v oblasti zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně.

(46) S cílem podporovat udržitelný rozvoj zemědělství v oblastech se zvláštními přírodními omezeními by měly mít členské státy možnost využít část svých stropů pro přímé platby k tomu, aby všem zemědělcům hospodářským v těchto oblastech nebo v některé z těchto oblastí poskytl kromě základní platby i každoroční platbu na plochu, pokud tak členský stát rozhodne. Tato platba by neměla nahrazovat podpory poskytované v rámci programů rozvoje venkova a neměla by být poskytována zemědělcům v oblastech, které byly určeny v souladu s nařízením (ES) č. 1698/2005, ale nebyly určeny v souladu s nařízením (EU) č. 1305/2013.

(47) Zavádění a rozvoj nových hospodářských činností v odvětví zemědělství jsou pro mladé zemědělce finančně

náročné a představují prvek, který je třeba vzít v úvahu při přidělování přímých plateb a jejich zacílení. Tento rozvoj je pro konkurenceschopnost odvětví zemědělství v Unii zásadní, a z toho důvodu je třeba zavést podporu příjmů mladých zemědělců zahajujících zemědělskou činnost, aby se jim usnadnilo založení zemědělského podniku a poté jeho strukturální úprava. Pro tyto účely by členské státy měly používat část svých vnitrostátních stropů pro přímé platby k tomu, aby mladým zemědělcům kromě základní platby poskytl i každoroční platbu. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout o metodě výpočtu uvedené platby a pokud metoda zahrnuje povinnost stanovit mezní hodnotu platby na jednoho zemědělce, má se tato mezní hodnota stanovit v souladu s obecnými zásadami práva Unie. Jelikož by se měla vztahovat jen na počáteční dobu existence podniku a neměla by se z ní stát provozní podpora, tato platba by měla být poskytována pouze během období nejvýše pěti let. Měla by být k dispozici mladým zemědělcům zahajujícím zemědělskou činnost, kterým v roce, kdy je poprvé předložena žádost v režimu základní platby nebo v režimu jednotné platby na plochu, není více než 40 let.

(48) S cílem zaručit ochranu práv příjemců a zamezit diskriminaci mezi nimi by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení podmínek, za nichž mohou být právnické osoby považovány za způsobilé pro obdržení platby pro mladé zemědělce.

(49) Členským státům by mělo být umožněno, aby v jasné vymezených případech v určitých odvětvích nebo regionech použily část svých vnitrostátních stropů pro přímé platby na podporu vázanou na produkci. Je třeba přiměřeně omezit výši prostředků, které mohou být použity na podporu vázanou na produkci, a současně umožnit, aby byla tato podpora poskytována v členských státech v jejich konkrétních odvětvích nebo regionech nacházejících se v situaci, kdy z hospodářských, environmentálních nebo sociálních důvodů jsou mimořádně důležité zvláštní druhy zemědělské činnosti nebo zvláštní zemědělská odvětví. Členské státy by měly mít možnost použít na tuto podporu až 8 % svých vnitrostátních stropů, nebo případně až 13 %, pokud výše podpory vázané na produkci překročí alespoň v jednom roce v období 2010–2014 hodnotu 5 %, nebo pokud uplatňují režim jednotné platby do 31. prosince 2014. Navíc, v zájmu zachování nezávislosti odvětví chovu hospodářských zvířat založené na bílkovinách by členským státům, které rozhodnou využít alespoň 2 % svých vnitrostátních stropů na podporu produkce bílkovinných plodin, mělo být umožněno, aby uvedené procentní podíly zvýšily až o dva procentní body. V řádně odůvodněných případech, kdy byly v některém odvětví nebo regionu prokázány určité citlivé potřeby, a po schválení Komisí by členské státy měly mít možnost použít více než 13 % svého vnitrostátního stropu. Jako alternativní postup k uvedeným procentním podílům mohou členské

státy rozhodnout, že použijí až 3 miliony EUR ročně na financování podpory vázané na produkci. Podpora vázaná na produkci by měla být poskytnuta pouze v míře nezbytné pro vytvoření motivace pro zachování současných úrovní produkce v uvedených dotčených odvětvích nebo regionech. Tato podpora by rovněž měla být k dispozici zemědělcům, jimž ke dni 31. prosince 2013 náleží zvláštní platební nároky přiznané podle nařízení (ES) č. 1782/2003 a nařízení (ES) č. 73/2009 a kteří nemají hektary, na něž lze poskytnout podporu, nezbytné pro aktivaci platebních nároků. Pokud jde o schvalování dobrovolné podpory vázané na produkci, která je vyšší než 13 % ročního vnitrostátního stropu stanoveného pro jednotlivé členské státy, měla by být Komisi dále svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty bez použití nařízení (EU) č. 182/2011.

- (50) Za účelem zajištění efektivního a cíleného využívání finančních prostředků Unie a k zamezení dvojího financování podle jiných podobných nástrojů podpory by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení podmínek pro udělení dobrovolné podpory vázané na produkci, jakož i pravidel týkajících se souladu této podpory s jinými opatřeními Unie a kumulace podpor.
- (51) Za účelem zabránění jakémukoli riziku narušení produkce v regionech produkujících bavlnu, je i nadále část podpory pro odvětví bavlny podle nařízení (ES) č. 73/2009 spojena s pěstováním bavlny prostřednictvím zvláštní podpory na způsobilý hektar při zohlednění všech příslušných faktorů. Tento přístup by měl být zachován v souladu s cíli stanovenými v protokolu č. 4 o bavlně připojeném k aktu o přistoupení z roku 1979.
- (52) S cílem zajistit účinné uplatňování a správu zvláštní podpory pro bavlnu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení pravidel a podmínek pro schválení půdy a povolení odrůd pro účely zvláštní podpory pro bavlnu; pravidel týkajících se podmínek pro poskytnutí této podpory; požadavků způsobilosti a agronomických postupů; kritérií pro schválení mezioborových organizací; povinností pro producenty; a pravidel upravujících situaci, kdy schválená mezioborová organizace uvedené kritéria nesplňuje.
- (53) Kapitola 2 nařízení Rady (ES) č. 637/2008 ⁽¹⁾ vyžaduje, že každý členský stát produkující bavlnu Komisi předkládá buď jednou za čtyři roky, a to poprvé do 1. ledna

2009, návrh čtyřletého restrukturalizačního programu, nebo do 31. prosince 2009 jediný návrh pozmeněného osmiletého restrukturalizačního programu. Zkušenosti ukázaly, že pro restrukturalizaci odvětví bavlny by byla vhodnější jiná opatření, jako např. opatření v rámci programů rozvoje venkova financovaná podle nařízení (EU) č. 1305/2013. Tato opatření by rovněž umožnila lepší koordinaci s opatřeními v jiných odvětvích. Je však třeba respektovat nabytá práva a oprávněná očekávání podniků, které jsou již do restrukturalizačních programů zapojeny. Probíhající čtyřleté nebo osmileté programy by proto měly pokračovat bez možnosti prodloužení. Prostředky, které jsou k dispozici z čtyřletých programů, by pak mohly být od roku 2014 začleněny do prostředků Unie, které jsou k dispozici na opatření v rámci rozvoje venkova. Vzhledem k programovému období by prostředky, které budou k dispozici po ukončení osmiletých programů, nebyly v roce 2018 potřebné pro programy rozvoje venkova, a proto by bylo vhodnější je převést do režimů podpory podle tohoto nařízení, jak je již stanoveno v nařízení (ES) č. 637/2008. Nařízení (ES) č. 637/2008 se tedy stane zastaralým v členských státech se čtyřletým programem ke dni 1. ledna 2014 a v členských státech s osmiletým programem ke dni 1. ledna 2018, a mělo by být proto zrušeno.

- (54) Členským státům by mělo být umožněno stanovit jednoduchý režim zaměřený konkrétně na malé zemědělce, aby se snížily administrativní náklady na řízení a kontrolu přímé podpory. Pro tento účel by mělo být členským státům umožněno stanovit buď paušální platbu, která nahradí všechny přímé platby, nebo platbu založenou na částce, která má být zemědělcům vyplacena každý rok. Měla by být zavedena pravidla vedoucí ke zjednodušení formalit, mimo jiné snížením požadavků na malé zemědělce, například pokud jde o požadavky související se žádostmi o podporu, se zemědělskými postupy příznivými pro klima a životní prostředí, s podmíněností a kontrolami stanovenými v nařízení (EU) č. 1306/2013, aniž by byla ohrožena realizace celkových cílů reformy, s tím, že se na malé zemědělce vztahují právní předpisy Unie uvedené v příloze II nařízení (EU) č. 1306/2013. Cílem uvedeného režimu by měla být podpora stávající zemědělské struktury malých zemědělských podniků v Unii, která by nebránila rozvoji směrem ke konkurenceschopnějším strukturám. Z toho důvodu je třeba přístup k režimu v zásadě omezit na stávající zemědělské podniky. Účast zemědělců v režimu by měla být dobrovolná. V zájmu dalšího zvýšení dopadu režimu z hlediska zjednodušení by však mělo být členským státům umožněno zařadit některé zemědělce do režimu automaticky s tím, že se jim poskytne možnost se režimu nezúčastnit, pokud si to nepřejí.
- (55) V zájmu právní jistoty by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení podmínek účasti v režimu pro malé zemědělce v případě, že se situace zemědělce, který se režimu účastní, změní.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 637/2008 ze dne 23. června 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1782/2003 a zavádí národní programy restrukturalizace odvětví bavlny (Úř. věst. L 178, 5.7.2008, s. 1).

- (56) V zájmu zjednodušení a zohlednění zvláštní situace nejvzdálenějších regionů by měly být přímé platby v těchto regionech spravovány v rámci programů podpory podle nařízení (EU) č. 228/2013. V důsledku toho by se na uvedené regiony neměla vztahovat ustanovení tohoto nařízení týkající se základní platby a souvisejících plateb, podpory vázané na produkci a režimu pro malé zemědělce.
- (57) Pro účely použití tohoto nařízení a pro účely monitorování, analýzy a správy přímých plateb se od členských států vyžadují oznámení. Pro zajištění řádného uplatňování pravidel stanovených v tomto nařízení a pro zajištění toho, aby tato oznámení byla rychlá, účinná, přesná, nákladově efektivní a slučitelná s ochrannou osobních údajů, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení nezbytných opatření týkajících se oznámení, která mají podávat členské státy Komisi, nebo pro účely přezkumu, kontrol, sledování, hodnocení a auditů přímých plateb a pro splnění požadavků stanovených v mezinárodních dohodách, včetně oznamovacích povinností v rámci těchto dohod, a pokud jde o další pravidla týkající se povahy a druhu oznamovaných informací, kategorií zpracovávaných údajů a lhůt pro jejich uchovávání, přístupových práv k informacím nebo informačním systémům a o podmínky zveřejnění informací.
- (58) Osobní údaje shromážděné pro účely použití přímých plateb by měly být zpracovávány způsobem slučitelným s těmito účely. Při zpracování pro účely sledování nebo hodnocení by měly být rovněž anonymizovány a agregovány a měly by být chráněny v souladu s právními předpisy Unie týkajícími se ochrany osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a volného pohybu těchto údajů, zejména se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾ a s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾. Subjekty údajů by měly být informovány o tomto zpracování, jakož i o svých právech na ochranu údajů.
- (59) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován a dne 14. prosince 2011 vydal stanovisko⁽³⁾.
- (60) S cílem zajistit hladký přechod od režimů stanovených v nařízení (ES) č. 73/2009 k režimům, které jsou stanoveny v tomto nařízení, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení nezbytných opatření na ochranu veškerých nabytých práv a oprávněných očekávání zemědělců.
- (61) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení a zabránění nekalé soutěži nebo diskriminaci mezi zemědělci by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení částky, která má být zahrnuta do zvláštní vnitrostátní rezervy na odminování půdy v Chorvatsku, stanovování ročního vnitrostátního stropu pro režim základní platby, přijetí pravidel pro žádosti o přiznání platebních nároků, přijetí opatření týkajících se navrácení neaktivovaných platebních nároků do vnitrostátní rezervy, přijetí způsobů oznamování převodu platebních nároků na vnitrostátní orgány a lhůty, během nichž musejí být tato oznámení učiněna, stanovování ročního vnitrostátního stropu pro režim jednotné platby na plochu, přijetí pravidel týkajících se žádostí o přiznání platebních nároků předložených v roce přiznání platebních nároků, pokud členské státy přejdou na režim základní platby, stanovování ročních stropů pro redistributivní platbu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.
- (62) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení a zabránění nekalé soutěži nebo diskriminaci mezi zemědělci by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o přijetí pravidel, včetně lhůt pro podávání žádostí, týkajících se oznamování rovnocenných postupů členskými státy a jejich posuzování Komisí, přijetí určitých mezních hodnot, v jejichž rámci se povinnost zachovat trvalé travní porosty považuje za splněnou, stanovování ročního stropu plateb vyplácených u zemědělských postupů příznivých pro klima a životní prostředí, stanovování ročního stropu platby pro oblasti s přírodními omezeními, stanovování ročního stropu platby pro mladé zemědělce. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.
- (63) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení a zabránění nekalé soutěži nebo diskriminaci mezi zemědělci by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovování ročních stropů u dobrovolné podpory vázané na produkci, přijetí pravidel pro postup při posuzování a schvalování rozhodnutí v rámci dobrovolné podpory vázané na produkci, přijetí pravidel pro postup schvalování a oznamování producentům souvisejících se schválením půdy a odrůd pro účely zvláštní podpory pro bavlnu, přijetí pravidel pro výpočet snížení částky zvláštní podpory pro bavlnu, přijetí pravidel týkajících se obecných požadavků a postupů pro oznamování a přijetí nezbytných
- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).
- (3) Úř. věst. L 35, 9.2.2012, s. 1.

a odůvodněných opatření na vyřešení konkrétních problémů v případě mimořádné situace. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

- (64) S cílem vyřešit naléhavé problémy v jednom nebo několika členských státech by Komise měla při současném zajištění kontinuity systému přímých plateb přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty v řádně odůvodněných případech, v nichž mají mimořádné okolnosti dopad na poskytování podpory a ohrožují účinné provádění plateb v rámci režimů podpory uvedených v tomto nařízení.
- (65) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu provázanosti tohoto nařízení s ostatními nástroji SZP, rozdílů mezi jednotlivými venkovskými oblastmi a omezených finančních zdrojů členských států v rozšířené Unii, může být lépe dosaženo na úrovni Unie prostřednictvím víceleté záruky financování Unie a soustředěním se na jasně stanovené priority, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (66) Vzhledem k tomu, že nařízení (ES) č. 73/2009 se použije i nadále v roce 2014, toto nařízení by se mělo použít obecně od 1. ledna 2015. Ustanovení tohoto nařízení týkající se flexibility mezi pilíři však stanoví pro členské státy možnost přijmout opatření a oznámit je Komisi do 31. prosince 2013. Navíc některá další ustanovení tohoto nařízení vyžadují, aby byla přijata opatření v roce 2014. Uvedené ustanovení by se proto měla použít ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.
- (67) Vzhledem k tomu, že je naléhavě nutné připravit hladké provedení předpokládaných opatření, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost dnem jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

Toto nařízení stanoví:

- a) společná pravidla pro platby poskytované zemědělcům přímo v rámci režimů podpory uvedených v příloze I (dále jen „přímé platby“);

b) zvláštní pravidla týkající se:

- i) základní platby pro zemědělce (dále jen „režim základní platby“) a přechodného zjednodušeného režimu (dále jen „režim jednotné platby na plochu“),
- ii) dobrovolné přechodné vnitrostátní podpory pro zemědělce,
- iii) dobrovolné redistributivní platby,
- iv) platby pro zemědělce dodržující zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí,
- v) dobrovolné platby pro zemědělce v oblastech s přírodními omezeními,
- vi) platby pro mladé zemědělce zahajující zemědělskou činnost,
- vii) dobrovolného režimu podpory vázané na produkci,
- viii) zvláštní podpory pro bavlnu,
- ix) dobrovolného zjednodušeného režimu pro malé zemědělce,
- x) rámce, v němž Bulharsko, Chorvatsko a Rumunsko mohou doplňovat přímé platby.

Článek 2

Změna přílohy I

V zájmu zajištění právní jistoty je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se mění seznam režimů podpor uvedený v příloze I v rozsahu nezbytném k zohlednění případných nových legislativních aktů týkajících se režimů podpor, jež mohou být přijaty po přijetí tohoto nařízení.

Článek 3

Použití na nejvzdálenější regiony a menší ostrovy v Egejském moři

Článek 11 se nepoužije na regiony Unie uvedené v článku 349 Smlouvy o fungování EU (dále jen „nejvzdálenější regiony“) a na přímé platby poskytované na menších ostrovech v Egejském moři v souladu s nařízením (EU) č. 229/2013.

Hlavy III, IV a V tohoto nařízení se nepoužijí na nejvzdálenější regiony.

Článek 4

Definice a související ustanovení

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „zemědělcem“ fyzická nebo právnická osoba či skupina fyzických nebo právnických osob, bez ohledu na právní formu této skupiny a jejích členů podle vnitrostátních právních předpisů, jejíž zemědělský podnik se nachází na území spadajícím do územní působnosti Smluv podle článku 52 Smlouvy o EU ve spojení s články 349 a 355 Smlouvy o fungování EU a která vykonává zemědělskou činnost;
- b) „zemědělským podnikem“ soubor všech produkčních jednotek využívaných k zemědělské činnosti a spravovaných zemědělcem, které se nacházejí na území stejného členského státu;
- c) „zemědělskou činností“:
- i) produkce, chov zvířat nebo pěstování zemědělských plodin včetně sklizně, dojení, plemenářské činnosti a chovu zvířat pro zemědělské účely, nebo
 - ii) udržování zemědělských ploch ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin bez přípravy, která jde nad rámec běžných způsobů zemědělské praxe a použití strojů, na základě kritérií stanovených členskými státy na základě rámce stanoveného Komisí, nebo
 - iii) provádění minimální činnosti vymezené členskými státy, která je prováděna na zemědělských plochách přirozeně ponechávaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin;
- d) „zemědělskými produkty“ produkty, s výjimkou produktů rybolovu, uvedené v příloze I Smluv a rovněž bavlna;
- e) „zemědělskou plochou“ jakákoli plocha orné půdy, trvalých travních porostů a stálých pastvin nebo trvalých kultur;
- f) „ornou půdou“ půda obdělávaná za účelem produkce plodin nebo plochy, které jsou k dispozici pro rostlinnou výrobu, ale jsou ponechány ladem, včetně ploch, které byly vyčleněny v souladu s články 22, 23 a 24 nařízení (ES) č. 1257/1999, s článkem 39 nařízení (ES) č. 1698/2005 a článkem 28 nařízení (EU) č. 1305/2013, bez ohledu na to, zda se tato půda nachází ve sklenících nebo pod pevným či mobilním krytem, či nikoli;
- g) „trvalými kulturami“ kultury jiné než trvalé travní porosty a stálé pastviny, které nejsou pěstované systémem střídání plodin, jsou na dané půdě pěstovány nejméně pět let a poskytují opakovaně sklizně, včetně školek a rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích;
- h) „trvalými travními porosty a stálými pastvinami“ (společně uvedené jako „trvalé travní porosty“) půda využívaná k pěstování trav nebo jiných bylinných píceňin na přírodních (přirozený osev) nebo uměle vytvořených (umělý osev) plochách, která nebyla zahrnuta do střídání plodin v zemědělském podniku po dobu pěti a více let. Lze sem zařadit i jiné druhy jako křoviny a stromy, které mohou být spásány, pokud trávy a jiné bylinné píceňiny i nadále převažují, jakož i, pokud tak členské státy rozhodnou, půdu, kterou lze spásat a která tvoří součást zavedených místních postupů v případech, kdy na plochách využívaných jako pastviny obvykle nepřevažují trávy a jiné bylinné píceňiny;
- i) „trávami nebo jinými bylinnými píceňinami“ všechny zelené rostliny obvykle se vyskytující na přírodních pastvinách nebo běžně obsažené v osevních směsích pro pastviny nebo louky v členském státě, bez ohledu na to, zda jsou využity pro pastvu zvířat či nikoli;
- j) „školkami“ tyto plochy s mladými dřevinami pěstovanými ve volné krajině za účelem pozdějšího přesazení:
- révové a podnožové školky,
 - ovocnářské školky a školky bobulovin,
 - školky okrasných rostlin,
 - komerční lesní školky, s výjimkou lesních školek v lesích pro vlastní potřeby zemědělského podniku,
 - školky stromů a keřů pro přesazení do zahrad, parků, podél silnic a na nábřežích (např. rostliny pro živé ploty, keře růží a jiné okrasné keře, okrasné jehličnany), ve všech případech včetně jejich semen a semenáčků;
- k) „rychle rostoucími dřevinami pěstovanými ve výmladkových plantážích“ plochy osázené dřevinami kódu KN 0602 90 41, které stanoví členské státy a které zahrnují dřevité trvalé porosty, jejichž podnože a výmladkové pařezy zůstávají po sklizni v zemi a v nové sezóně z nich vyrůstají nové výhonky; jejich maximální cyklus sklizně mají určit členské státy;
- l) „prodejem“ prodej nebo jakýkoliv jiný konečný převod vlastnictví půdy nebo platebních nároků; definice nezahrnuje prodej půdy, pokud je půda převáděna na veřejné orgány nebo pro použití ve veřejném zájmu a pokud se převod realizuje za jinými než zemědělskými účely;
- m) „pronájmem“ nájemní smlouva nebo podobná dočasná transakce;

n) „převodem“ pronájem nebo prodej nebo dědictví nebo předpokládané dědictví nebo jakýkoliv jiný konečný převod půdy nebo platebních nároků. Nevztahuje se na navrácení nároků po skončení pronájmu.

2. Členské státy:

- a) stanoví kritéria, která musejí zemědělci splňovat, aby mohla být jejich povinnost udržovat zemědělské plochy ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin podle odst. 1 písm. c) bodu ii) považována za splněnou;
- b) případně v členském státě stanoví minimální činnosti prováděné na plochách přirozeně ponechávaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin podle odst. 1 písm. c) bodu iii);
- c) určí dřeviny, které lze použít jako rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích, a stanoví pro ně maximální cyklus sklizně podle odst. 1 písm. k).

Členské státy mohou rozhodnout, že půda, kterou lze spásat a která tvoří součást zavedených místních postupů v případech, kdy na plochách využívaných jako pastviny obvykle nepřevažují trávy a jiné bylinné pícniny, se má považovat za trvalé travní porosty podle odst. 1 písm. h).

3. V zájmu zajištění právní jistoty je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se stanoví:

- a) rámec, v němž členské státy mají stanovit kritéria, která musejí zemědělci splňovat, aby jejich povinnost udržovat zemědělské plochy ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin podle odst. 1 písm. c) bodu ii) mohla být považována za splněnou;
- b) rámec, v němž členské státy definují minimální činnost, která má být prováděna na plochách přirozeně ponechaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin podle odst. 1 písm. c) bodu iii);
- c) kritéria k určení převahy trav a jiných bylinných pícnin a kritéria k určení zavedených místních postupů podle odst. 1 písm. h).

HLAVA II

OBECNÁ USTANOVENÍ O PŘÍMÝCH PLATBÁCH

KAPITOLA 1

Společná pravidla pro přímé platby

Článek 5

Obecná ustanovení o společné zemědělské politice

Na režimy stanovené v tomto nařízení se použije nařízení (EU) č. 1306/2013 a předpisy přijaté podle uvedeného nařízení.

Článek 6

Vnitrostátní stropy

1. V příloze II jsou pro každý členský stát a pro každý rok stanoveny vnitrostátní stropy sestávající z celkové hodnoty všech přiznaných platebních nároků, z vnitrostátní rezervy nebo regionálních rezerv a ze stropů stanovených v souladu s články 42, 47, 49, 51 a 53.

Pokud členský stát využije možnost stanovenou v čl. 22 odst. 2, může být vnitrostátní strop stanovený v příloze II pro tento členský stát pro příslušný rok zvýšen o částku vypočtenou podle uvedeného odstavce.

2. Odchylně od odstavce 1 je v příloze II pro každý členský stát, který používá režim jednotné platby na plochu, a pro každý rok stanoven vnitrostátní strop sestávající ze stropů stanovených v souladu s články 36, 42, 47, 49, 51 a 53.

3. V zájmu zohlednění vývoje v souvislosti s celkovými maximálními částkami přímých plateb, které mohou být poskytnuty, včetně těch, které vyplývají z rozhodnutí přijatých členskými státy v souladu s článkem 14, a těch, které vyplývají z použití čl. 20 odst. 2, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se upraví vnitrostátní stropy stanovené v příloze II.

Článek 7

Čisté stropy

1. Aniž je dotčen článek 8, celková částka přímých plateb, která může být poskytnuta v členském státě podle hlavy III, IV a V na kalendářní rok po použití článku 11, nesmí být vyšší než odpovídající stropy stanovené v příloze III.

V případech, kdy by celková částka přímých plateb, jež mají být poskytnuty v členském státě, byla vyšší než stropy stanovené v příloze III, provede uvedený členský stát lineární snížení částek všech přímých plateb, s výjimkou přímých plateb poskytovaných podle nařízení (EU) č. 228/2013 a nařízení (EU) č. 229/2013.

2. Pro každý členský stát a pro každý kalendářní rok jsou odhadované prostředky získané ze snížení plateb podle článku 11 (které představují rozdíl mezi vnitrostátními stropy stanovenými v příloze II, k nimž se připočte částka dostupná v souladu s článkem 58, a čistými stropy stanovenými v příloze III) k dispozici jako podpora Unie na opatření v rámci programů rozvoje venkova, která jsou financována z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) podle nařízení (EU) č. 1305/2013.

3. V zájmu zohlednění vývoje v souvislosti s celkovými maximálními částkami přímých plateb, které mohou být poskytnuty, včetně těch, které vyplývají z rozhodnutí přijatých členskými státy podle článku 14, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se upraví vnitrostátní stropy stanovené v příloze III.

Článek 8

Finanční kázeň

1. Míra úpravy stanovená v souladu s článkem 26 nařízení (EU) č. 1306/2013 se vztahuje pouze na přímé platby nad 2 000 EUR poskytované zemědělcům v příslušném kalendářním roce.

2. V důsledku postupného zavádění přímých plateb stanovených v článku 16, se odstavec 1 tohoto článku použije v případě Bulharska a Rumunska ode dne 1. ledna 2016.

V důsledku postupného zavádění přímých plateb stanovených v článku 17 se odstavec 1 tohoto článku použije v případě Chorvatska ode dne 1. ledna 2022.

3. V zájmu zajištění správného uplatňování úprav přímých plateb s ohledem na finanční kázeň je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se stanoví pravidla týkající se základu pro výpočet snížení, která mají být uplatněna členskými státy na zemědělce podle odstavce 1 tohoto článku.

4. V případě právnické osoby či skupiny fyzických nebo právnických osob mohou členské státy uplatnit míru úpravy uvedenou v odstavci 1 na úrovni členů těchto právnických osob nebo skupin, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví pro jednotlivé členy práva a povinnosti srovnatelné s právy a povinnostmi jednotlivých zemědělců, kteří mají postavení vedoucího podniku, zejména pokud jde o jejich hospodářský, sociální a daňový status, za předpokladu, že se podílely na posílení zemědělských struktur dotčených právnických osob nebo skupin.

Článek 9

Aktivní zemědělec

1. Přímé platby se neposkytují fyzickým či právnickým osobám, nebo skupinám fyzických či právnických osob, jejichž zemědělské plochy jsou převážně plochy přirozeně ponechávané ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin, a které na uvedených plochách nevykonávají minimální činnost stanovenou členskými státy podle čl. 4 odst. 2 písm. b).

2. Přímé platby se neposkytnou fyzickým či právnickým osobám ani skupinám fyzických či právnických osob, které provozují letiště, železniční služby, vodárny, služby v oblasti nemovitostí, stálé sportovní a rekreační areály.

Členské státy mohou případně na základě objektivních a nediskriminačních kritérií rozhodnout, že na seznam uvedený

v prvním pododstavci zařadí jakékoli další obdobné nezemědělské podniky nebo činnosti, a mohou se následně rozhodnout tyto podniky nebo činnosti ze seznamu vyjmout.

Osoba či skupina, na kterou se vztahuje první nebo druhý pododstavec, je však považována za aktivního zemědělce, pokud předloží ověřitelné důkazy ve formě požadované členskými státy, které prokazují některou z následujících skutečností:

a) roční částka přímých plateb tvoří alespoň 5 % celkových příjmů, které získala z nezemědělské činnosti v posledním účetním období, pro které jsou tyto důkazy k dispozici;

b) její zemědělská činnost není zanedbatelná;

c) jejím hlavním obchodním nebo podnikatelským cílem je výkon zemědělské činnosti.

3. Kromě případů v odstavcích 1 a 2 mohou členské státy na základě objektivních a nediskriminačních kritérií rozhodnout, že se přímé platby neposkytují fyzickým či právnickým osobám, nebo skupinám fyzických či právnických osob:

a) jejichž zemědělská činnost tvoří pouze zanedbatelnou část jejich celkových hospodářských činností, nebo

b) jejichž hlavním obchodním nebo podnikatelským cílem není výkon zemědělské činnosti.

4. Odstavce 2 a 3 se nevztahují na zemědělce, kteří za předchozí rok obdrželi pouze přímé platby nepřesahující určitou částku. Tato částka je stanovena členskými státy na základě objektivních kritérií, jako jsou jejich vnitrostátní nebo regionální charakteristiky, a nesmí být vyšší než 5 000 EUR.

5. V zájmu zajištění ochrany práv zemědělců je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o stanovení:

a) kritérií pro stanovení případů, v nichž má být zemědělská plocha zemědělce považována za plochu převážně přirozeně ponechávanou ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin;

b) kritérií pro rozlišení příjmů ze zemědělských a nezemědělských činností;

c) kritérií pro stanovení výše přímých plateb uvedených v odstavcích 2 a 4, zejména týkající se přímých plateb v prvním roce přiznání platebních nároků, pokud není hodnota platebních nároků dosud definitivně stanovena, a rovněž týkající se přímých plateb pro nové zemědělce;

d) kritérií, která musí zemědělci splňovat, aby pro účely odstavců 2 a 3 prokázali, že jejich zemědělská činnost není zanedbatelná a že představuje jejich hlavní obchodní nebo podnikatelský cíl.

6. Členské státy oznámí Komisi rozhodnutí uvedené v odstavcích 2, 3 nebo 4 do 1. srpna 2014 a v případě jeho změn do dvou týdnů ode dne přijetí rozhodnutí o změně.

Článek 10

Minimální požadavky na získání přímých plateb

1. Členské státy rozhodnou, že v jednom z těchto případů neposkytnou zemědělci přímé platby:

a) pokud je celková částka přímých plateb, o kterou bylo zažádáno nebo která má být poskytnuta před uplatněním článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013 v daném kalendářním roce, nižší než 100 EUR;

b) pokud je plocha zemědělského podniku, na kterou lze poskytnout podporu, u níž bylo zažádáno o přímé platby nebo u níž mají být přímé platby poskytnuty před uplatněním článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013, menší než jeden hektar.

2. Členské státy mohou v rámci limitů stanovených v příloze IV upravit prahové hodnoty uvedené v odst. 1 písm. a) a b), aby zohlednily strukturu své zemědělské ekonomiky.

3. Pokud se členský stát rozhodl uplatnit prahovou hodnotu týkající se plochy podle odst. 1 písm. b), použije nicméně písmeno a) uvedeného odstavce na ty zemědělce, kterým je vyplácena podpora vázaná na produkci v živočišné výrobě uvedená v hlavě IV a kteří mají méně hektarů, než je prahová hodnota týkající se plochy.

4. Příslušné členské státy mohou rozhodnout, že odstavec 1 nepoužijí v nejvzdálenějších regionech a na menších ostrovech v Egejském moři.

5. V Bulharsku a Rumunsku se částka, o kterou bylo zažádáno nebo která má být poskytnuta podle odst. 1 písm. a) pro rok 2015, vypočte na základě příslušné částky stanovené v bodě A přílohy V.

V Chorvatsku se částka, o kterou bylo zažádáno nebo která má být poskytnuta podle odst. 1 písm. a) pro roky 2015–2021, vypočte na základě částky stanovené v bodě A přílohy VI.

Článek 11

Snížení plateb

1. Členské státy sníží částku přímých plateb, která má být poskytnuta zemědělci podle hlavy III kapitoly 1 v daném kalendářním roce, alespoň o 5 % pro část podpory přesahující 150 000 EUR.

2. Dříve, než použijí odstavec 1, mohou členské státy odečíst mzdy související se zemědělskou činností, které byly skutečně vyplaceny a ohlášeny zemědělcem v předcházejícím kalendářním roce, včetně daní a sociálních příspěvků na zaměstnanost, od částky přímých plateb, která má být poskytnuta zemědělci podle hlavy III kapitoly 1 v daném kalendářním roce. Nejsou-li k dispozici údaje o mzdách, které byly skutečně vyplaceny a ohlášeny zemědělcem v předchozím kalendářním roce, použijí se poslední dostupné údaje.

3. Pokud se členský stát rozhodne poskytnout zemědělcům redistributivní platbu podle hlavy III kapitoly 2 a použít pro tyto účely více než 5 % ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II, může se rozhodnout, že tento článek nepoužije.

Pokud se členský stát rozhodne poskytnout zemědělcům redistributivní platbu podle hlavy III kapitoly 2 a uplatnění maximálních limitů stanovených v čl. 41 odst. 4 mu brání v použití více než 5 % nebo více ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II pro tento účel, může se daný členský stát rozhodnout, že tento článek nepoužije.

4. Zemědělci, u nichž se prokáže, že po 18. říjnu 2011 uměle vytvořili podmínky, aby se vyhnuli účinkům tohoto článku, se neposkytne žádná výhoda v podobě vyjmutí ze snižování platby.

5. V případě právnické osoby či skupiny fyzických nebo právnických osob mohou členské státy uplatnit snížení uvedené v odstavci 1 na úrovni členů těchto právnických osob nebo skupin, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví pro jednotlivé členy práva a povinnosti srovnatelné s právy a povinnostmi jednotlivých zemědělců, kteří mají postavení vedoucího podniku, zejména pokud jde o jejich hospodářský, sociální a daňový status, za předpokladu, že se podílely na posílení zemědělských struktur dotčených právnických osob nebo skupin.

6. Členské státy oznámí Komisi do 1. srpna 2014 rozhodnutí přijatá v souladu s tímto článkem a očekávaný výsledek snížení pro roky 2015 až 2019.

Článek 12

Kumulace žádostí

Plocha, která odpovídá počtu způsobilých hektarů a na kterou zemědělec předložil žádost o základní platbu podle hlavy III kapitoly 1, může být předmětem žádosti o jinou přímou platbu i o jinou podporu, na kterou se toto nařízení nevztahuje, nestanoví-li toto nařízení výslovně jinak.

Článek 13

Státní podpora

Odchylně od čl. 211 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1308/2013⁽¹⁾ se články 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování EU nevztahují na platby uskutečněné členskými státy v souladu s tímto nařízením.

Článek 14

Flexibilita mezi pilíři

1. Do 31. prosince 2013 mohou členské státy rozhodnout, že uvolní až 15 % svého ročního vnitrostátního stropu na kalendářní rok 2014 stanoveného v příloze VIII nařízení (ES) č. 73/2009 a svých ročních vnitrostátních stropů na kalendářní roky 2015 až 2019 stanovených v příloze II tohoto nařízení jako dodatečnou podporu na opatření v rámci programů rozvoje venkova, která jsou financována v rámci EZFRV podle nařízení (EU) č. 1305/2013. V důsledku toho již odpovídající částka nebude k dispozici pro poskytování přímých plateb.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci se oznámí Komisi do 31. prosince 2013. Toto rozhodnutí stanoví procentní podíl uvedený v uvedeném pododstavci, který se může v každém kalendářním roce lišit.

Členské státy, které nepřijmou rozhodnutí podle prvního pododstavce, pokud jde o kalendářní rok 2014, mohou do 1. srpna 2014 přijmout uvedené rozhodnutí, pokud jde o kalendářní roky 2015 až 2019. Do uvedeného dne toto rozhodnutí oznámí Komisi.

Členské státy mohou rozhodnout, že přezkoumají rozhodnutí uvedená v tomto odstavci s účinností od kalendářního roku 2018. Jakékoli rozhodnutí založené na tomto přezkumu nesmí vést ke snížení procentního podílu oznámeného Komisi v souladu s prvním, druhým a třetím pododstavcem. Členské státy tato rozhodnutí založená na přezkumu oznámí Komisi do 1. srpna 2017.

2. Členské státy, které nepřijmou rozhodnutí podle odstavce 1, mohou do 31. prosince 2013 rozhodnout, že jako prostředky na přímé platby uvolní až 15 % nebo, v případě Bulharska, Estonska, Španělska, Litvy, Lotyšska, Polska, Portugalska, Rumunska, Slovenska, Finska, Spojeného království, a Švédska, až 25 % částky přidělené v období 2015–2020 na podporu opatření v rámci programů rozvoje venkova financovaných z EZFRV podle nařízení (EU) č. 1305/2013. V důsledku toho již odpovídající částka nebude k dispozici na podporu opatření v rámci programů rozvoje venkova.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013 kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty („nařízení o jednotné společné organizaci trhů“) a zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1601/96, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Viz strana 671 v tomto čísle Úředního věstníku).

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci se oznámí Komisi do 31. prosince 2013. Toto rozhodnutí stanoví procentní podíl uvedený v daném pododstavci, který se může v každém kalendářním roce lišit.

Členské státy, které nepřijmou rozhodnutí podle prvního pododstavce, pokud jde o rozpočtový rok 2015, mohou do 1. srpna 2014 přijmout uvedené rozhodnutí, pokud jde o rozpočtové roky 2016 až 2020. Do uvedeného dne toto rozhodnutí oznámí Komisi.

Členské státy mohou rozhodnout, že přezkoumají rozhodnutí uvedená v tomto odstavci s účinností pro rozpočtové roky 2019 a 2020. Jakákoli rozhodnutí založená na tomto přezkumu nesmí vést ke zvýšení procentního podílu oznámeného Komisi v souladu s prvním, druhým a třetím pododstavcem. Členské státy tato rozhodnutí založená na přezkumu oznámí Komisi do 1. srpna 2017.

Článek 15

Přezkum

Režimy podpor uvedené v příloze I se použijí, aniž je dotčen případný přezkum, který se provádí s ohledem na hospodářský vývoj a rozpočtovou situaci kdykoli. Tento přezkum může vést k přijetí legislativních aktů, aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU nebo prováděcích aktů přijatých v souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování EU.

KAPITOLA 2

Ustanovení týkající se Bulharska, Chorvatska a Rumunska

Článek 16

Postupné zavádění přímých plateb v Bulharsku a Rumunsku

Pro Bulharsko a Rumunsko se stropy uvedené v člancích 42, 47, 49, 51, 53 a 65 v roce 2015 stanovují na základě částky uvedené v bodě A přílohy V.

Článek 17

Postupné zavádění přímých plateb v Chorvatsku

V Chorvatsku se přímé platby zavedou v souladu s tímto plánem zvýšení vyjádřených jako procentní podíl odpovídající úrovni přímých plateb, jak se bude uplatňovat od roku 2022:

25 % v roce 2013,

30 % v roce 2014,

35 % v roce 2015,

40 % v roce 2016,

50 % v roce 2017,

60 % v roce 2018,

70 % v roce 2019,

80 % v roce 2020,

90 % v roce 2021,

100 % od roku 2022.

Článek 18

Doplňkové vnitrostátní přímé platby a přímé platby v Bulharsku a Rumunsku

1. V roce 2015 mohou Bulharsko a Rumunsko použít vnitrostátní přímé platby na doplnění plateb poskytovaných v režimu základní platby podle hlavy III kapitoly 1 oddílů 1,2 a 3. Celková částka těchto plateb nesmí překročit příslušnou částku stanovenou v bodě B přílohy V.

2. V roce 2015 může Bulharsko doplňovat platby poskytované v rámci zvláštní podpory pro bavlnu podle hlavy IV kapitoly 2. Celková částka těchto plateb nesmí překročit částku stanovenou v bodě C přílohy V.

3. Doplnkové vnitrostátní přímé platby se poskytují v souladu s objektivními kritérii a takovým způsobem, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a aby se zabránilo narušení trhu a hospodářské soutěže.

Článek 19

Doplňkové vnitrostátní přímé platby v Chorvatsku

1. S výhradou schválení Komisí může Chorvatsko případně doplnit jakýkoli z režimů podpory uvedených v příloze I.

2. Částka doplňkových vnitrostátních přímých plateb, která může být poskytnuta v daném roce a pro daný režim podpory, je omezena zvláštním finančním krytím. Toto finanční krytí se stanoví jako rozdíl mezi:

a) výši přímé podpory, která je k dispozici pro daný režim podpory po úplném zavedení přímých plateb v souladu s článkem 17 na kalendářní rok 2022, a

b) výši přímé podpory, která je k dispozici pro daný režim podpory po uplatnění plánu zvýšení v souladu s článkem 17 v dotyčném kalendářním roce.

3. Celková částka poskytnutých doplňkových vnitrostátních přímých plateb nesmí být vyšší, než je strop stanovený v bodě B přílohy VI pro příslušný kalendářní rok.

4. Chorvatsko může na základě objektivních kritérií a po schválení Komisí rozhodnout o částkách doplňkových vnitrostátních přímých plateb, které mají být poskytnuty.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými schválí platby podle tohoto článku, upřesní příslušné režimy podpory a stanoví úroveň, do níž mohou být doplňkové vnitrostátní přímé platby vyplaceny.

Pokud jde o doplňkové vnitrostátní přímé platby, jimiž má být doplněna dobrovolná podpora vázaná na produkci uvedená v hlavě IV kapitole 1, musí být v prováděcích aktech rovněž konkrétně určeny zvláštní druhy zemědělské činnosti nebo zvláštní zemědělská odvětví uvedená v čl. 52 odst. 3, s nimiž mohou doplňkové vnitrostátní přímé platby souviset.

Tyto prováděcí akty se přijímají bez použití postupu podle č. 71 odst. 2 nebo 3.

6. Podmínky způsobilosti pro doplňkové vnitrostátní přímé platby v Chorvatsku jsou totožné jako podmínky pro podporu v rámci příslušných režimů podpory stanovené v tomto nařízení.

7. Na doplňkové vnitrostátní přímé platby v Chorvatsku se vztahují veškeré úpravy, které mohou být nezbytné v závislosti na vývoji SZP. Doplnkové vnitrostátní přímé platby se poskytují v souladu s objektivními kritérii a takovým způsobem, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a aby se zabránilo narušení trhu a hospodářské soutěže.

8. Chorvatsko předloží zprávu obsahující informace o opatřeních k provádění doplňkových vnitrostátních přímých plateb do 30. června roku, jenž následuje po jejich provedení. Zpráva obsahuje alespoň tyto údaje:

a) veškeré změny situace ovlivňující doplňkové vnitrostátní přímé platby;

b) u jednotlivých doplňkových vnitrostátních přímých plateb počet příjemců podpory a celkovou výši poskytnuté doplňkové vnitrostátní přímé platby, jakož i počet hektarů, počet zvířat nebo jiných jednotek, na něž byla uvedené doplňková vnitrostátní přímá platba poskytnuta;

c) zprávu o kontrolních opatřeních použitých ve vztahu k poskytnutým doplňkovým vnitrostátním přímým platbám.

Článek 20

Zvláštní vnitrostátní rezerva na odminování půdy v Chorvatsku

1. Od roku 2015 oznámí Chorvatsko Komisi nejpozději do 31. ledna každého roku plochy, které byly určeny v souladu s čl. 57a odst. 10 nařízení (ES) č. 73/2009 a které byly navráceny k opětovnému použití pro zemědělskou činnost v předchozím kalendářním roce.

Chorvatsko rovněž oznámí Komisi počet platebních nároků, které měli zemědělci k dispozici k 31. prosinci předchozího kalendářního roku, jakož i částku, která ve zvláštní vnitrostátní rezervě na odminování půdy zůstala ke stejnému dni nevyužita.

Oznámení stanovená v prvním a druhém pododstavci se případně provedou podle jednotlivých regionů určených v souladu s čl. 23 odst. 1 tohoto nařízení.

2. Při úpravě přílohy II podle čl. 6 odst. 3 Komise každoročně vypočte částku, která má být doplněna k částkám stanoveným pro Chorvatsko v uvedené příloze, s cílem financovat podporu, která má být poskytnuta v rámci režimů uvedených v příloze I pro plochy uvedené v odstavci 1 tohoto článku. Tato částka se vypočítá na základě údajů oznámených Chorvatskem podle odstavce 1 tohoto článku a odhadovaných průměrných přímých plateb na hektar v Chorvatsku pro daný rok.

Maximální částka, která se má doplnit podle prvního pododstavce na základě všech ploch oznámených Chorvatskem v souladu s odstavcem 1 tohoto článku až do roku 2022, činí 9 600 000 EUR a vztahuje se na ni plán zavádění přímých plateb podle článku 17. Výsledné maximální roční částky jsou stanoveny v příloze VII.

3. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví podíl částky, která má být doplněna podle odstavce 2 a kterou Chorvatsko zahrne do zvláštní vnitrostátní rezervy na odminování půdy, s cílem přiznat platební nároky na plochy uvedené v odst. 1. Uvedený podíl se vypočítá na základě poměru mezi stropem pro režim základní platby a vnitrostátním stropem stanoveným v příloze II před zvýšením vnitrostátního stropu podle odstavce 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

4. Pro roky 2015 až 2022 Chorvatsko použije zvláštní vnitrostátní rezervu na odminování půdy pro přiznání platebních nároků zemědělcům na základě odminované půdy vykázané zemědělci v daném roce, pokud:

- a) tato půda sestává ze způsobilých hektarů ve smyslu čl. 32 odst. 2 až 5;
- b) daná půda byla navracena k opětovnému použití pro zemědělskou činnost v průběhu předchozího kalendářního roku; a
- c) půda byla oznámena Komisi v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

5. Hodnota platebních nároků stanovených podle tohoto článku je vnitrostátní nebo regionální průměrná hodnota platebních nároků v roce přiznání v rámci částky, která je k dispozici ve zvláštní vnitrostátní rezervě na odminování půdy.

6. S cílem zohlednit důsledky opětovného využití odminované půdy pro zemědělskou činnost oznámené Chorvatskem v souladu s tímto článkem je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se upravují částky stanovené v příloze VI.

HLAVA III

REŽIM ZÁKLADNÍ PLATBY, REŽIM JEDNOTNÉ PLATBY NA PLOCHU A SOUVISEJÍCÍ PLATBY

KAPITOLA 1

Režim základní platby a režim jednotné platby na plochu

Oddíl 1

Vytvoření režimu základní platby

Článek 21

Platební nároky

1. Podpora v rámci režimu základní platby se poskytne zemědělcům:

- a) kteří získají platební nároky podle tohoto nařízení na základě přiznání podle čl. 20 odst. 4, prostřednictvím prvního přiznání podle článku 24 nebo článku 39, prostřednictvím přiznání z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy podle článku 30 nebo prostřednictvím převodu podle článku 34; nebo
- b) kteří splňují ustanovení článku 9 a jsou držiteli vlastních nebo pronajatých platebních nároků v členském státě, jenž se v souladu s odstavcem 3 rozhodl ponechat si stávající platební nároky.

2. Platnost platebních nároků získaných v rámci režimu jednotné platby v souladu s nařízením (ES) č. 1782/2003 a s nařízením (ES) č. 73/2009 skončí dne 31. prosince 2014.

3. Odchylně od odstavce 2 členské státy, které zavedly režim jednotné platby v souladu s hlavou III kapitolou 5 oddílem I nebo hlavou III kapitolou 6 nařízení (ES) č. 1782/2003 nebo hlavou III kapitolou 3 nařízení (ES) č. 73/2009, mohou do 1. srpna 2014 rozhodnout, že zachovají stávající platební nároky. Do uvedeného dne toto rozhodnutí oznámí Komisi.

4. Pokud v případě členských států, které přijaly rozhodnutí uvedené v odstavci 3, počet vlastněných nebo pronajatých platebních nároků přiznaných v souladu s nařízením (ES) č. 1782/2003 a s nařízením (ES) č. 73/2009, které má zemědělec ke konečnému dni pro podání žádosti stanovenému podle čl. 78 písm. b) prvního pododstavce nařízení (EU) č. 1306/2013, překračuje počet způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásí ve své žádosti o podporu v souladu s čl. 72 odst. 1 písm. a) prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1306/2013 na rok 2015 a které má k dispozici ke dni stanovenému členským státem, jež nesmí být pozdější než den, který daný členský stát stanovil pro změnu této žádosti o podporu, počet platebních nároků překračující počet způsobilých hektarů pozbývá k uvedenému dni platnosti.

Článek 22

Strop v režimu základní platby

1. Komise přijme prováděcí akty, které pro každý členský stát každoročně stanoví vnitrostátní strop pro režim základní platby tak, že od ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II odečte stropy, uvedené v článcích 42, 47, 49, 51 a 53. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

2. Částku vypočtenou pro každý členský stát v souladu s odstavcem 1 tohoto článku lze zvýšit maximálně o 3 % příslušného ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II po odečtení částky, která je výsledkem použití ustanovení čl. 47 odst. 1 pro příslušný rok. Pokud členský stát provede takové zvýšení, zohlední Komise toto zvýšení při stanovování ročního vnitrostátního stropu pro režim základní platby podle odstavce 1 tohoto článku. Za tímto účelem členské státy oznámí Komisi do 1. srpna 2014 roční procentní podíly, o které se má částka vypočtená podle odstavce 1 tohoto článku zvýšit.

3. Členské státy mají možnost každý rok přezkoumat své rozhodnutí podle odstavce 2 a oznámí Komisi každé takové rozhodnutí založené na přezkumu do 1. srpna roku předcházejícího jeho uplatnění.

4. Pro každý členský stát a každý rok se celková hodnota všech platebních nároků a vnitrostátní rezervy nebo regionálních rezerv rovná příslušnému ročnímu vnitrostátnímu stropu, který Komise stanovila podle odstavce 1.

5. Pokud se v důsledku rozhodnutí přijatého členským státem v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, čl. 14 odst. 1 třetím a čtvrtým pododstavcem, čl. 14 odst. 2 třetím a čtvrtým pododstavcem, čl. 42 odst. 1, čl. 49 odst. 1 druhým pododstavcem, čl. 51 odst. 1 druhým pododstavcem nebo článkem 53 strop, který Komise pro členský stát přijala podle odstavce 1, liší od stropu v předchozím roce, musí tento členský stát lineárně snížit nebo zvýšit hodnotu všech platebních nároků, aby zajistil soulad s odstavcem 4 tohoto článku.

Článek 23

Regionální rozdělení vnitrostátních stropů

1. Členské státy mohou do 1. srpna 2014 rozhodnout, že budou uplatňovat režim základní platby na regionální úrovni. V takovém případě členské státy určí regiony podle objektivních a nediskriminačních kritérií, jako jsou jejich agronomické a socioekonomické rysy, jejich regionální zemědělský potenciál, nebo jejich institucionální nebo administrativní struktura.

Členské státy, které uplatňují článek 36, mohou přijmout rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci do 1. srpna roku předcházejícího prvnímu roku uplatňování režimu základní platby.

2. Členské státy rozdělí roční vnitrostátní strop v režimu základní platby uvedený v čl. 22 odst. 1 mezi regiony podle objektivních a nediskriminačních kritérií.

Členské státy, které neuplatňují čl. 30 odst. 2, provedou toto rozdělení po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1.

3. Členské státy mohou rozhodnout, že na tyto regionální stropy se budou vztahovat postupné roční úpravy v souladu s předem stanovenými ročními kroky a objektivními a nediskriminačními kritérii, jako jsou zemědělský potenciál a environmentální kritéria.

4. V míře nezbytné pro dodržení platných regionálních stropů stanovených v souladu s odstavci 2 a 3 provedou členské státy v každém z příslušných regionů lineární snížení nebo zvýšení hodnoty platebních nároků.

5. Členské státy uplatňující odstavec 1 se mohou rozhodnout, že ode dne, který si samy stanoví, přestanou uplatňovat režim základní platby na regionální úrovni.

6. Členské státy uplatňující odstavec 1 první pododstavce oznámí Komisi do 1. srpna 2014 rozhodnutí podle uvedeného pododstavce a opatření přijatá pro účely použití odstavců 2 a 3.

Členské státy uplatňující odstavec 1 druhý pododstavec oznámí Komisi do 1. srpna příslušného roku rozhodnutí podle uvedeného pododstavce a opatření přijatá pro účely použití odstavců 2 a 3.

Členské státy uplatňující odstavec 1 oznámí Komisi rozhodnutí uvedené v odstavci 5 do 1. srpna roku předcházejícího prvnímu roku provádění tohoto rozhodnutí.

Článek 24

První přiznání platebních nároků

1. Platební nároky se přiznají zemědělcům, kteří mají nárok na poskytnutí přímých plateb v souladu s článkem 9 tohoto nařízení, pokud:

a) podají žádost o přiznání těchto platebních nároků v rámci režimu základní platby v roce 2015 do posledního dne pro podání žádosti stanoveného v souladu s čl. 78 písm. b) prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1306/2013, s výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností, a

- b) měli nárok na obdržení plateb, před jakýmkoli snížením nebo vyloučením podle hlavy II kapitoly 4 nařízení (ES) č. 73/2009, na základě žádosti o přímé platby, přechodnou vnitrostátní podporu nebo o doplňkové vnitrostátní přímé platby v souladu s nařízením (ES) č. 73/2009 na rok 2013.

První pododstavec se nepoužije v členských státech, které uplatňují čl. 21 odst. 3 tohoto nařízení.

Členské státy mohou navíc přiznat platební nároky zemědělců, kteří jsou oprávněni k přímým platbám v souladu s článkem 9 tohoto nařízení, kteří splňují podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. a) a:

- a) kteří na základě žádosti uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce neobdrželi platby na rok 2013 a kteří ke dni stanovenému dotčeným členským státem podle čl. 11 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ⁽¹⁾ pro rok podání žádosti 2013:

- i) v členských státech používajících režim jednotné platby:

— produkovali ovoce, zeleninu, konzumní brambory, sadbové brambory nebo okrasné rostliny, a to na minimální ploše vyjádřené v hektarech, pokud se dotčený členský stát rozhodne přijmout tento požadavek, nebo

— obhospodařovali vinice; nebo

- ii) v členských státech používajících režim jednotné platby na plochu měli pouze zemědělskou půdu, která nebyla ke dni 30. června 2003 v dobrém zemědělském stavu podle čl. 124 odst. 1 nařízení (ES) č. 73/2009;

- b) kterým byly v roce 2014 přiznány platební nároky z vnitrostátní rezervy v rámci režimu jednotné platby podle článku 41 nebo 57 nařízení (ES) č. 73/2009; nebo

- c) kteří nikdy nebyli držiteli vlastních či pronajatých platebních nároků podle nařízení (ES) č. 73/2009 ani nařízení (ES) č. 1782/2003 a kteří předložili skutečné důkazy, že ke dni

stanovenému členským státem v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1122/2009 pro rok podání žádosti 2013 produkovali nebo pěstovali zemědělské produkty nebo chovali zvířata, včetně sklizně, dojení, plemenářské činnosti a chovu zvířat pro zemědělské účely. Členské státy mohou pro tuto kategorii zemědělců stanovit vlastní doplňková objektivní a nediskriminační kritéria způsobilosti týkající se náležitých dovedností, zkušeností nebo vzdělání.

2. S výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností se počet platebních nároků přiznaných jednomu zemědělci v roce 2015 musí rovnat počtu způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásí ve své žádosti o podporu v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013 na rok 2015 a které má k dispozici ke dni stanovenému členským státem. Uvedený den nesmí být pozdější než den stanovený v daném členském státě pro změnu této žádosti o podporu.

3. Členské státy mohou na počet platebních nároků, které mají být přiznány podle odstavce 2, uplatnit jedno nebo více z omezení, jak je stanoveno v odstavcích 4 až 7:

4. Členské státy mohou rozhodnout, že počet platebních nároků, které se mají přiznat, se rovná buď počtu způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásil v souladu s čl. 34 odst. 2 nařízení (ES) č. 73/2009 v roce 2013, nebo počtu způsobilých hektarů uvedených v odstavci 2 tohoto článku, podle toho, který počet je nižší. V případě Chorvatska není použitím této možnosti dotčeno přiznání platebních nároků na odminované hektary podle čl. 20 odst. 4 tohoto nařízení;

5. Pokud by celkový počet způsobilých hektarů podle odstavce 2 tohoto článku ohlášených v členském státě vedl k většímu než 35 % zvýšení celkového počtu způsobilých hektarů ohlášených podle článku 35 nařízení (ES) č. 73/2009 v roce 2009, nebo v případě Chorvatska v roce 2013, mohou členské státy omezit počet platebních nároků, které mají být přiznány v roce 2015, na nejméně 135 % nebo 145 % celkového počtu způsobilých hektarů ohlášených v roce 2009, nebo v případě Chorvatska celkového počtu způsobilých hektarů ohlášených v roce 2013, v souladu s článkem 35 nařízení (ES) č. 73/2009.

Využijí-li členské státy této možnosti, přiznají zemědělcům nižší počet platebních nároků. Tento počet se vypočte uplatněním poměrného snížení na dodatečný počet způsobilých hektarů ohlášených jednotlivými zemědělci v roce 2015, ve srovnání s počtem způsobilých hektarů ve smyslu čl. 34 odst. 2 nařízení (ES) č. 73/2009, který zemědělec ohlásil ve své žádosti o podporu v roce 2011, nebo v případě Chorvatska v roce 2013, aniž jsou dotčeny odminované hektary, na které mají být přiznány platební nároky podle čl. 20 odst. 4 tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína (Úř. věst. L 316, 2.12.2009, s. 65).

6. Členské státy mohou rozhodnout, že pro účely stanovení počtu platebních nároků, které má zemědělec obdržet, použijí redukční koeficient na způsobilé hektary uvedené v odstavci 2, které představují trvalé travní porosty nacházející se v oblastech s nepříznivými klimatickými podmínkami způsobenými zejména jejich nadmořskou výškou nebo jinými přírodními omezeními, jako je nízká kvalita půdy, příkrost svahů a zásobování vodou.

7. Členské státy mohou rozhodnout, že počet platebních nároků přidělených jednomu zemědělci se rovná počtu způsobilých hektarů, uvedených v odstavci 2 tohoto článku, které nebyly ke dni stanovenému členským státem v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1122/2009 pro rok podání žádosti 2013 využívány jako vinice ani jako orná půda pod pevně ukotvenými skleníky.

8. V případě prodeje nebo pronájmu svého zemědělského podniku nebo jeho části mohou fyzické nebo právnické osoby, které splňují odstavec 1 tohoto článku, v roce 2015 do konečného dne pro podání žádosti stanoveného v souladu s čl. 78 písm. b) prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1306/2013 převést právo na platební nároky podle odstavce 1 tohoto článku na jednoho nebo více zemědělců, pokud tito zemědělci splňují podmínky uvedené v článku 9 tohoto nařízení.

9. Členský stát může rozhodnout, že stanoví minimální rozlohu zemědělského podniku vyjádřenou ve způsobilých hektarech na niž zemědělec může podat žádost o přiznání platebních nároků. Tato minimální rozloha nesmí překročit prahovou hodnotu stanovenou v čl. 10 odst. 1 písm. b) ve spojení s odstavcem 2 uvedeného článku.

10. Členské státy mohou v příslušných případech Komisi oznámit rozhodnutí uvedená v tomto článku do 1. srpna 2014.

11. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pravidla týkající se žádostí o přiznání platebních nároků předložených v roce přiznání platebních nároků, pokud nemohly být tyto nároky dosud definitivně stanoveny a pokud je přiznání ovlivněno zvláštními okolnostmi. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 25

Hodnota platebních nároků

1. V roce 2015 členské státy vypočtou jednotkovou hodnotu platebních nároků tak, že pevný procentní podíl vnitrostátního stropu stanovený pro každý příslušný rok v příloze II vydělí počtem platebních nároků na vnitrostátní nebo regionální úrovni v roce 2015, s výjimkou nároků přiznaných v roce 2015 z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

Pevný procentní podíl uvedený v prvním pododstavci se vypočte tak, že vnitrostátní strop pro režim jednotné platby stanovený pro rok 2015 v souladu s čl. 22 odst. 1 tohoto

nařízení nebo regionální strop pro režim jednotné platby stanovený pro rok 2015 stanovený v souladu s článkem čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení se po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1 nebo případně odst. 2 vydělí vnitrostátním stropem pro rok 2015 uvedeným v příloze II. Platební nároky se vyjádří číslem, které odpovídá počtu hektarů.

2. Odchylně od metody výpočtu uvedené v odstavci 1 se mohou členské státy rozhodnout odlišit hodnotu platebních nároků v roce 2015 s vyloučením nároků přiznaných v roce 2015 z vnitrostátní nebo regionální rezervy, a to pro každý příslušný rok na základě jejich původní jednotkové hodnoty vypočítané v souladu s článkem 26.

3. Nejpozději od roku podání žádosti 2019 musí mít veškeré platební nároky v členském státě nebo, pokud se použil článek 23, v regionu jednotnou jednotkovou hodnotu.

4. Odchylně od odstavce 3 může členský stát rozhodnout, že u platebních nároků s původní jednotkovou hodnotou vypočtenou podle článku 26 nižší než 90 % vnitrostátní nebo regionální jednotkové hodnoty v roce 2019, se nejpozději pro rok podání žádosti 2019 jejich jednotková hodnota zvýší nejméně o jednu třetinu rozdílu mezi jejich původní jednotkovou hodnotou a 90 % vnitrostátní nebo regionální hodnoty v roce 2019.

Členské státy mohou rozhodnout, že procentní podíl uvedený v prvním pododstavci stanoví na úrovni vyšší než 90 %, avšak nepřesahující 100 %.

Členské státy navíc stanoví, že nejpozději pro rok podání žádosti 2019 nesmí mít žádný platební nárok jednotkovou hodnotu nižší než 60 % vnitrostátní nebo regionální jednotkové hodnoty v roce 2019, ledaže by to v členských státech, které uplatňují prahovou hodnotu uvedenou v odstavci 7, vedlo k maximálnímu snížení přesahujícímu uvedenou prahovou hodnotu. V takovém případě se minimální jednotková hodnota stanoví na úrovni nezbytné pro dodržení uvedené prahové hodnoty.

5. Vnitrostátní nebo regionální jednotková hodnota v roce 2019 podle odstavce 4 se vypočte tak, že hodnota odpovídající pevnému procentnímu podílu vnitrostátního stropu uvedeného v příloze II nebo regionálního stropu na kalendářní rok 2019 se vydělí počtem platebních nároků v roce 2015 v dotčeném členském státě s výjimkou nároků přiznaných v roce 2015 v rámci vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy. Uvedený pevný procentní podíl se vypočte tak, že vnitrostátní nebo regionální strop režimu základní platby, který se pro rok 2015 stanoví v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo případně čl. 23 odst. 2, se po uplatnění lineárního snížení podle čl. 23 odst. 1 nebo případně čl. 30 odst. 2 vydělí vnitrostátním stropem stanoveným v příloze II nebo regionálním stropem pro rok 2015.

6. Regionální stropy uvedené v odstavci 5 se vypočtou uplatněním pevného procentního podílu na vnitrostátní strop stanovený v příloze II pro rok 2019. Uvedený pevný procentní podíl se vypočte tak, že se příslušné regionální stropy stanovené v souladu s čl. 23 odst. 2 pro rok 2015 vydělí vnitrostátním stropem stanoveným v souladu s čl. 22 odst. 1 pro rok 2015 po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1, použije-li se čl. 23 odst. 2 druhý pododstavec.

7. S cílem financovat zvýšení hodnoty platebních nároků podle odstavce 4 se v případě platebních nároků, jejichž původní jednotková hodnota je vyšší než vnitrostátní nebo regionální jednotková hodnota v roce 2019, sníží rozdíl mezi jejich původní jednotkovou hodnotou a vnitrostátní nebo regionální jednotkovou hodnotou v roce 2019, a to na základě objektivních a nediskriminačních kritérií stanovených členskými státy. Součástí těchto kritérií může být stanovení maximálního snížení původní jednotkové hodnoty na 30 %.

8. Při použití odstavce 2 tohoto článku se přechod z původní jednotkové hodnoty platebních nároků vypočtených podle článku 26 a stanovení jejich konečné jednotkové hodnoty v roce 2019 podle odstavců 3 nebo 4 až 7 tohoto článku nebo 2 tohoto článku uskuteční rovnoměrně počínaje rokem 2015.

Pro zajištění dodržení pevného procentního podílu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku pro jednotlivé roky se upraví hodnota platebních nároků, jejichž původní jednotková hodnota je vyšší než vnitrostátní nebo regionální jednotková hodnota v roce 2019.

9. Odchylně od odstavce 8 tohoto článku, pokud členské státy, které se v souladu s čl. 21 odst. 3 tohoto nařízení rozhodnou zachovat své stávající platební nároky, uplatňují odstavec 2 tohoto článku, uskuteční se přechod z původní jednotkové hodnoty platebních nároků stanovených podle čl. 26 odst. 3 na jejich konečnou jednotkovou hodnotu v roce 2019 podle odstavců 3 nebo 4 až 7 tohoto článku případně použitím kroků, o nichž bylo rozhodnuto na vnitrostátní úrovni v souladu s čl. 63 odst. 3 nařízení (ES) č. 1782/2003.

Pro zajištění dodržení pevného procentního podílu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku pro jednotlivé roky se lineárně upraví hodnota všech platebních nároků.

10. V roce 2015 členské státy informují zemědělce o hodnotě jejich platebních nároků vypočtených podle tohoto článku a článků 26 a 27 pro každý rok období, na které se vztahuje toto nařízení.

Článek 26

Výpočet původní jednotkové hodnoty

1. Původní jednotková hodnota platebních nároků uvedená v čl. 25 odst. 2 v členských státech, které uplatňují režim jednotné platby v kalendářním roce 2014 a které se nerozhodly

zachovat své stávající platební nároky v souladu s čl. 21 odst. 3, se stanoví za použití metod stanovených v odstavcích 2 nebo 3:

2. Pevný procentní podíl plateb, které zemědělec obdržel na rok 2014 v rámci režimu jednotné platby v souladu s nařízením (ES) č. 73/2009, před uplatněním snížení a vyloučení stanovených v hlavě II kapitole 4 uvedeného nařízení, se vydělí počtem platebních nároků, které mu byly přiznány v roce 2015, s výjimkou nároků přiznaných v roce 2015 z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

Uvedený pevný procentní podíl se vypočte tak, že vnitrostátní nebo regionální strop režimu základní platby, který se pro rok 2015 stanoví v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo případně čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení, se po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1 nebo případně čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení vydělí počtem plateb pro rok 2014 v rámci režimu jednotné platby v dotčeném členském státě nebo regionu, před uplatněním snížení a vyloučení stanovených v kapitole 4 hlavě II nařízení (ES) č. 73/2009;

3. Pevný procentní podíl hodnoty platebních nároků, včetně zvláštních nároků, které měl zemědělec ke dni předložení své žádosti na rok 2014 v rámci režimu jednotné platby v souladu s nařízením (ES) č. 73/2009, se vydělí počtem platebních nároků, které mu byly přiznány v roce 2015, s výjimkou nároků přiznaných v roce 2015 z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

Uvedený pevný procentní podíl se vypočte tak, že vnitrostátní nebo regionální strop režimu základní platby, který se pro rok 2015 stanoví v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo případně čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení, se po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1 nebo případně čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení vydělí celkovou hodnotou všech nároků v rámci režimu jednotné platby pro rok 2014 v dotčeném členském státě nebo regionu, včetně zvláštních nároků.

Pro účely tohoto odstavce se má za to, že zemědělec je držitelem platebních nároků ke dni předložení své žádosti na rok 2014, pokud mu byly platební nároky přiznány nebo na něj byly trvale převedeny do uvedeného dne.

4. Členské státy, které uplatňují jednotnou platbu na plochu v kalendářním roce 2014, vypočítají původní jednotkovou hodnotu platebních nároků uvedenou v čl. 25 odst. 2 tohoto nařízení tak, že se pevný procentní podíl celkové hodnoty podpory, kterou zemědělec obdržel v roce 2014 v rámci režimu jednotné platby na plochu v souladu s nařízením (ES) č. 73/2009 a podle článků 132, 133 a 133a uvedeného nařízení, před uplatněním snížení a vyloučení stanovených v hlavě II kapitole 4 uvedeného nařízení, vydělí počtem platebních nároků, které mu byly přiznány v roce 2015, s výjimkou nároků přiznaných v roce 2015 z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

Uvedený pevný procentní podíl se vypočte tak, že vnitrostátní nebo regionální strop režimu základní platby, který se pro rok 2015 stanoví v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo případně čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení, se po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1 nebo případně čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení vydělí celkovou hodnotou podpory poskytnuté v rámci režimu jednotné platby na plochu v souladu s nařízením (ES) č. 73/2009 a podle článků 132, a 133a uvedeného nařízení pro rok 2014 v dotčeném členském státě nebo regionu, před uplatněním snížení a vyloučení stanovených v kapitole 4 hlavě II uvedeného nařízení.

5. Členské státy, které uplatňují režim jednotné platby a které se v souladu s čl. 21 odst. 3 tohoto nařízení rozhodnou, že si zachovají stávající platební nároky, vypočtou původní jednotkovou hodnotu platebních nároků uvedených v čl. 25 odst. 2 tohoto nařízení tak, že jednotkovou hodnotu nároků vynásobí pevným procentním podílem. Uvedený pevný procentní podíl se vypočte tak, že vnitrostátní strop režimu základní platby, který se pro rok 2015 stanoví v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo regionální strop, který se pro rok 2015 stanoví v souladu s čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení, se po uplatnění lineárního snížení podle čl. 23 odst. 1 nebo případně čl. 30 odst. 2 tohoto nařízení vydělí počtem plateb pro rok 2014 v rámci režimu jednotné platby v dotčeném členském státě nebo regionu, před uplatněním snížení a vyloučení stanovených v kapitole 4 hlavě II nařízení (ES) č. 73/2009.

6. Pro účely metod výpočtů stanovených v tomto článku mohou členské státy, pokud příslušné odvětví neobdrží dobrovolnou podporu vázanou na produkci podle hlavy IV tohoto nařízení, rovněž zohlednit podporu poskytnutou na kalendářní rok 2014 v rámci jednoho nebo více režimů podle článku 52, čl. 53 odst. 1 a čl. 68 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 73/2009 a pouze pro členské státy, které používaly režim jednotné platby na plochu podle nařízení (ES) č. 73/2009, podle čl. 68 odst. 1 písm. c) a článků 126, 127 a 129 uvedeného nařízení.

Členské státy, které se rozhodnou dobrovolnou podporu vázanou na produkci podle hlavy IV tohoto nařízení použít, mohou při použití metod výpočtu stanovených v tomto článku rovněž zohlednit rozdíly mezi úrovní podpory poskytované v kalendářním roce 2014 a úrovní podpory, která má být poskytnuta podle hlavy IV tohoto nařízení, za předpokladu, že:

- a) dobrovolná podpora vázaná na produkci podle hlavy IV tohoto nařízení se poskytne v odvětví, v němž byla v kalendářním roce 2014 poskytnuta podpora podle článku 52, čl. 53 odst. 1 a čl. 68 odst. 1 písm. a) a b), a pro členské státy, které používaly režim jednotné platby na plochu, podle čl. 68 odst. 1 písm. c) a článků 126, 127 a 129 nařízení (ES) č. 73/2009; a
- b) částka dobrovolné podpory vázané na produkci na jednotku je nižší než částka podpory na jednotku v roce 2014.

Článek 27

Zahrnutí zvláštní vnitrostátní rezervy na odminování půdy

V případě Chorvatska se odkazem na vnitrostátní rezervu v článcích 25 a 26 rozumí zahrnutí zvláštní vnitrostátní rezervy na odminování půdy uvedené v článku 20.

Kromě toho se částka, která je k dispozici ze zvláštní vnitrostátní rezervy na odminování půdy, odečte od stropů režimu základní platby podle čl. 25 odst. 1 druhého pododstavce, v odst. 5 až 6 uvedeného článku a článku 26.

Článek 28

Neočekávané zisky

Pro účely čl. 25 odst. 4 až 7 a článku 26 může členský stát na základě objektivních kritérií stanovit, že v případě prodeje, postoupení či skončení pronájmu zemědělských ploch v celém či v částečném rozsahu po dni stanoveném podle článku 35 nebo čl. 124 odst. 2 nařízení (ES) č. 73/2009 a přede dnem stanoveným podle čl. 33 odst. 1 tohoto nařízení se zvýšení nebo část zvýšení hodnoty platebních nároků, které by byly dotyčnému zemědělci přiznány, má převést do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy, pokud by toto zvýšení vedlo k neočekávaným ziskům pro dotyčného zemědělce.

Uvedená objektivní kritéria se stanoví tak, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a aby se zabránilo narušení trhu a hospodářské soutěže, a zahrnují alespoň:

- a) minimální dobu trvání pronájmu; a
- b) poměrnou část obdržené platby, která se převede do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

Článek 29

Oznámení týkající se hodnot platebních nároků a jejich sblížení

Členské státy oznámí Komisi rozhodnutí uvedená v člácích 25, 26 a 28 do 1. srpna 2014.

Oddíl 2

Vnitrostátní rezerva a regionální rezervy

Článek 30

Zřízení a využívání vnitrostátní rezervy nebo regionálních rezerv

1. Každý členský stát zřídí vnitrostátní rezervu. Za tímto účelem přistoupí členské státy v prvním roce uplatňování režimu základní platby k lineárnímu procentnímu snížení stropu režimu základní platby na vnitrostátní úrovni.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy, které využívají možnost podle čl. 23 odst. 1 zřizovat regionální rezervy. Za tímto účelem přistoupí členské státy v prvním roce uplatňování režimu základní platby k lineárnímu procentnímu snížení příslušného stropu režimu základní platby na regionální úrovni podle čl. 23 odst. 2 prvního pododstavce.

3. Snížení podle odstavců 1 a 2 nesmí přesáhnout 3 %, pokud není vyšší procento vyžadováno k pokrytí potřeb souvisejících s přiznáváním platebních nároků na rok 2015 podle odstavce 6 nebo odst. 7 písm. a) a b), nebo, pokud jde o členské státy uplatňující článek 36, pro první rok uplatňování režimu základní platby.

4. Členské státy přiznají platební nároky ze svých vnitrostátních nebo regionálních rezerv v souladu s objektivními kritérii a takovým způsobem, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a aby se zabránilo narušení trhu a hospodářské soutěže.

5. Platební nároky podle odstavce 4 se přiznají zemědělcům, kteří mají nárok na poskytnutí přímých plateb v souladu s článkem 9.

6. Členské státy použijí své vnitrostátní nebo regionální rezervy k přiznání platebních nároků prioritně mladým zemědělcům a zemědělcům zahajujícím zemědělskou činnost.

7. Členské státy mohou použít své vnitrostátní nebo regionální rezervy k tomu, aby:

- a) přiznaly platební nároky zemědělcům, aby nedocházelo k opouštění půdy, a to i v oblastech, na něž se vztahují restrukturalizační programy nebo programy rozvoje v souvislosti s určitou formou veřejné intervence,
- b) přiznaly platební nároky zemědělcům, aby jim kompenzovaly zvláštní nevýhody;
- c) přiznaly platební nároky zemědělcům, kterým nebylo umožněno přiznání platebních nároků podle této kapitoly v důsledku vyšší moci nebo mimořádných okolností;
- d) přiznaly v případech, kdy uplatňují čl. 21 odst. 3 tohoto nařízení, platební nároky zemědělcům, jejichž počet způsobilých hektarů, které byly ohlášeny v roce 2015 v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013 a které mají k dispozici ke dni stanovenému členským státem, jež nesmí být pozdější než den stanovený v uvedeném členském státě pro změnu žádosti o podporu, je vyšší než počet vlastněných nebo pronajatých platebních

nároků stanovených v souladu s nařízením (ES) č. 1782/2003 a s nařízením (ES) č. 73/2009, které mají k dispozici ke konečnému dni pro podání žádosti, jež má být stanoven podle čl. 78 písm. b) prvního pododstavce nařízení (EU) č. 1306/2013;

- e) trvale lineárně zvýšily hodnotu všech platebních nároků v režimu základní platby na vnitrostátní nebo regionální úrovni, jestliže příslušné vnitrostátní nebo regionální rezervy překročí 0,5 % ročního vnitrostátního nebo regionálního stropu pro režim základní platby a pokud zůstane k dispozici dostatečná částka pro přiznání nároků podle odstavce 4, podle písmene a) a b) tohoto odstavce a podle odstavce 9 tohoto článku;
- f) pokryly roční potřeby plateb, které mají být přiznány podle čl. 51 odst. 2 a čl. 65 odst. 1, 2 a 3 tohoto nařízení.

Pro účely tohoto odstavce členské státy určí priority, pokud jde o jednotlivé způsoby využití, které jsou zde uvedeny.

8. Při uplatňování odstavce 6 a odst. 7 písm. a), b) a d) stanoví členské státy hodnotu platebních nároků přiznaných zemědělcům na vnitrostátní nebo regionální průměrné hodnotě platebních nároků v roce jejich přiznání.

Hodnota vnitrostátního nebo regionálního průměru se vypočte tak, že se vnitrostátní strop pro režim základní platby stanovený v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo regionální strop pro tento režim stanovený v souladu s čl. 23 odst. 2 pro rok přiznání, s výjimkou částky z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy, a v případě Chorvatska zvláštní rezervy na odminování půdy, vydělí počtem přiznaných platebních nároků.

Členské státy stanoví kroky pro roční postupné úpravy hodnoty platebních nároků přiznaných z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy s ohledem na změny vnitrostátního stropu pro režim základní platby stanovený podle čl. 22 odst. 1 nebo regionálního stropu pro tento režim stanovený podle čl. 23 odst. 2, které jsou výsledkem změn úrovně vnitrostátních stropů stanovených v příloze II.

9. Pokud má zemědělec nárok na získání platebních nároků nebo na zvýšení hodnoty stávajících nároků na základě konečného soudního rozhodnutí nebo na základě konečného správního aktu příslušného orgánu členského státu, obdrží počet a hodnotu platebních nároků stanovených ve zmíněném rozhodnutí nebo aktu ke dni, který určí členský stát. Tento den však nesmí být pozdější než poslední den pro podání žádosti v režimu základní platby následující po dni soudního rozhodnutí nebo správního aktu, s přihlédnutím k uplatňování článků 32 a 33.

10. Při použití odstavce 6, odst. 7 písm. a) a b) a odstavce 9 mohou členské státy přiznat nové nároky nebo zvýšit jednotkovou hodnotu všech stávajících nároků zemědělce až do hodnoty vnitrostátního nebo regionálního průměru.

11. Pro účely tohoto článku se rozumí:

- a) „mladými zemědělci“ zemědělci, kteří splňují podmínky stanovené v čl. 50 odst. 2 a případně podmínky uvedené v čl. 50 odst. 3 a 11;
- b) „zemědělci zahajujícími zemědělskou činnost“ fyzické nebo právnické osoby, které během pěti let před zahájením zemědělské činnosti neprovozovaly jakoukoliv zemědělskou činnost svým jménem a na vlastní účet ani nevykonávaly kontrolu nad právnickou osobou provozující zemědělskou činnost. V případě právnické osoby nesmějí fyzické osoby nebo osoby, které vykonávají kontrolu nad právnickou osobou, provozovat po dobu pěti let před zahájením zemědělské činnosti právnickou osobou jakoukoliv zemědělskou činnost svým jménem a na vlastní účet ani vykonávat kontrolu nad právnickou osobou provozující zemědělskou činnost. Členské státy mohou pro zemědělce této kategorie doplnit vlastní doplňková objektivní a nediskriminační kritéria způsobilosti týkající se náležitých dovedností, zkušeností nebo vzdělání.

Článek 31

Doplnění vnitrostátní rezervy nebo regionálních rezerv

1. Vnitrostátní rezerva nebo regionální rezervy se doplňují částkami vyplývajícími z:

- a) platebních nároků neopravňujících k platbám během dvou po sobě následujících let v důsledku uplatnění:
 - i) článku 9,
 - ii) čl. 10 odst. 1, nebo
 - iii) čl. 11 odst. 4 tohoto nařízení;
- b) počtu platebních nároků odpovídajícího celkovému počtu platebních nároků, které nebyly zemědělcem aktivovány v souladu s článkem 32 tohoto nařízení po dobu dvou po sobě následujících let, s výjimkou případu, kdy jejich aktivaci zabránila vyšší moc nebo mimořádné okolnosti, při stanovení vlastněných nebo pronajatých nároků zemědělce, které se vrátí do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy, se upřednostní ty nároky, které mají nejnižší hodnotu;

c) platebních nároků, které zemědělci dobrovolně navrátili;

d) uplatňování článku 28 tohoto nařízení;

e) neoprávněně přiznaných platebních nároků podle článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013;

f) lineárního snížení hodnoty platebních nároků v režimu základní platby na vnitrostátní nebo regionální úrovni, pokud vnitrostátní rezerva nebo regionální rezerva není dostatečná k pokrytí případů uvedených v čl. 23 odst. 7 tohoto nařízení;

g) pokud to členské státy považují za nezbytné, lineárního snížení hodnoty platebních nároků v režimu základní platby na vnitrostátní nebo regionální úrovni u případů uvedených v čl. 30 odst. 6 tohoto nařízení;

h) uplatňování čl. 34 odst. 4 tohoto nařízení.

2. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví nezbytná opatření týkající se navrácení neaktivovaných platebních nároků do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Oddíl 3

Provádění režimu základní platby

Článek 32

Aktivace platebních nároků

1. Podpora v režimu základní platby se poskytuje zemědělcům po aktivaci platebních nároků na způsobilé hektary prostřednictvím ohlášení v souladu s čl. 33 odst. 1 v členském státě, kde byla přiznána. Aktivované platební nároky opravňují k roční výplatě částek stanovených v rámci těchto nároků, aniž je dotčeno uplatňování finanční kázně, snižování plateb v souladu s článkem 11 a lineárních snížení v souladu s článkem 7, čl. 51 odst. 2 a čl. 65 odst. 2 písm. c) tohoto nařízení a uplatňování článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013.

2. Pro účely této hlavy se „způsobilým hektarem“ rozumí:

- a) jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, včetně ploch, které ke dni 30. června 2003 nebyly v dobrém zemědělském stavu v členských státech, které přistoupily k Unii dne 1. května 2004 a které se při přistoupení rozhodly používat režim jednotné platby na plochu, která je využívána k zemědělské činnosti, nebo pokud je plocha rovněž využívána k nezemědělské činnosti, která je převážně využívána k zemědělské činnosti; nebo

b) jakákoli plocha, pro kterou měl zemědělec v roce 2008 právo na platby v režimu jednotné platby nebo v režimu jednotné platby na plochu stanoveným v hlavách III a IVA nařízení (ES) č. 1782/2003, a která:

i) již neodpovídá definici „způsobilého hektaru“ podle písmene a) v důsledku provádění směrnice 92/43/EHS, směrnice 2000/60/ES a směrnice 2009/147/ES;

ii) je po dobu trvání příslušného závazku jednotlivého zemědělce zalesněnou plochou podle článku 31 nařízení (ES) č. 1257/1999 nebo článku 43 nařízení (ES) č. 1698/2005 nebo článku 22 nařízení (EU) č. 1305/2013 nebo spadá do vnitrostátního režimu, jehož podmínky jsou v souladu s čl. 43 odst. 1, 2 a 3 nařízení (ES) č. 1698/2005 nebo článkem 22 nařízení (EU) č. 1305/2013; nebo

iii) je po dobu trvání příslušného závazku jednotlivého zemědělce plochou vyňatou z produkce podle článků 22, 23 a 24 nařízení (ES) č. 1257/1999, článku 39 nařízení (ES) č. 1698/2005 nebo článku 28 nařízení (EU) č. 1305/2013.

3. Pro účely odst. 2 písm. a):

a) pokud je zemědělská plocha zemědělského podniku využívána také k nezemědělské činnosti, považuje se tato plocha za plochu využívanou převážně k zemědělské činnosti, pakliže lze uvedenou zemědělskou činnost vykonávat bez podstatného omezení intenzitou, povahou, trváním a harmonogramem nezemědělské činnosti;

b) mohou členské státy vypracovat seznam ploch, které jsou převážně využívány k nezemědělské činnosti.

Členské státy stanoví kritéria pro provádění tohoto odstavce na svém území.

4. Plochy lze považovat za způsobilé pro podporu, pouze pokud splňují podmínky definice způsobilého hektaru po celý kalendářní rok, s výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností.

5. Pro účely vymezení „způsobilého hektaru“ mohou členské státy, které přijaly rozhodnutí podle čl. 4 odst. 02 druhého pododstavce, použít k přeměně dotčených hektarů ve „způsobilé hektary“ redukční koeficient.

6. Plochy využívané k produkci konopí je možné považovat za způsobilé hektary pouze tehdy, pokud obsah tetrahydrokannabinolu v použitých odrůdách nepřesahuje 0,2 %.

Článek 33

Ohlášení způsobilých hektarů

1. Pro účely aktivace platebních nároků podle čl. 32 odst. 1 ohlásí zemědělec pozemky odpovídající ploše způsobilých hektarů a k nimž se váže platební nárok. S výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností, těmito ohlášenými pozemky musí zemědělec disponovat ke dni stanovenému členským státem, který nesmí být pozdější než den stanovený v uvedeném členském státě pro změnu žádosti o podporu podle čl. 72 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013.

2. Členské státy mohou v řádně odůvodněných případech dovolit, aby zemědělec své ohlášení změnil, pod podmínkou, že dodrží alespoň počet hektarů odpovídající jeho platebním nárokům a splní podmínky stanovené pro poskytnutí platby v rámci režimu základní platby na dotyčnou plochu.

Článek 34

Převod platebních nároků

1. Platební nároky mohou být převáděny pouze na zemědělce, kteří mají nárok na poskytnutí přímých plateb v souladu s článkem 9 a jsou ze stejného členského státu, kromě případu převodu dědictví nebo předpokládaného dědictví.

Platební nároky, včetně případu dědictví nebo předpokládaného dědictví, se mohou aktivovat pouze v členském státě, kde byly přiznány.

2. Pokud členské státy využívají možnost podle čl. 23 odst. 1, lze platební nároky převést nebo aktivovat pouze ve stejném regionu s výjimkou případu dědictví nebo předpokládaného dědictví.

Platební nároky, včetně případu dědictví nebo předpokládaného dědictví, se mohou aktivovat pouze v regionu, kde byly přiznány.

3. Členské státy, které nevyužívají možnost podle čl. 23 odst. 1, mohou rozhodnout, že platební nároky lze převést nebo aktivovat pouze v rámci téhož regionu, s výjimkou případu dědictví a předpokládaného dědictví.

Tyto regiony se vymezí na vhodné územní úrovni podle objektivních kritérií a způsobem, který zajistí rovné zacházení se zemědělci tak, aby se zabránilo narušení trhu a hospodářské soutěže.

4. Pokud jsou platební nároky převedeny bez příslušných pozemků, mohou členské státy v souladu s obecnými zásadami práva Unie rozhodnout, že část převedených platebních nároků se převede zpět do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy nebo že jejich jednotková hodnota se sníží ve prospěch vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy. Toto snížení lze uplatnit na jeden nebo více druhů převodu.

5. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví podrobná pravidla týkající se oznamování převodu platebních nároků zemědělci vnitrostátním orgánům, a lhůty, během nichž musejí být tato oznámení učiněna. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 35

Přenesené pravomoci

1. Za účelem zajištění právní jistoty a vyjasnění zvláštních situací, jež mohou při uplatňování režimu základní platby nastat, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o:

a) pravidla týkající se způsobilosti pro poskytnutí podpory a přístupu zemědělců k režimu základní platby v případě dědictví a předpokládaného dědictví, dědictví v případě pronájmu, změny právního postavení nebo názvu, převodu platebních nároků, fúze nebo rozdělení zemědělského podniku a použití smluvního ustanovení podle čl. 24 odst. 8;

b) pravidla pro výpočet hodnoty a počtu nebo zvýšení či snížení hodnoty platebních nároků v souvislosti s přiznáním platebních nároků podle některého ustanovení této hlavy, včetně pravidel týkajících se:

i) možnosti stanovit prozatímní hodnotu a počet či prozatímní zvýšení platebních nároků přiznaných na základě žádosti zemědělce,

ii) podmínek pro stanovení prozatímní a konečné hodnoty a počtu platebních nároků,

iii) případů, kdy přiznání platebních nároků může být ovlivněno smlouvou o prodeji či pronájmu;

c) pravidla pro stanovení a výpočet hodnoty a počtu platebních nároků získaných z vnitrostátní rezervy nebo regionálních rezerv;

d) pravidla týkající se úpravy jednotkové hodnoty platebních nároků v případě částí platebních nároků a v případě převodu platebních nároků podle čl. 34 odst. 4;

e) kritéria pro použití možností uvedených v čl. 24 odst. 1 třetím pododstavci písm. a), b) a c);

f) kritéria pro uplatnění omezení na množství platebních nároků, které mají být přiznány, v souladu s čl. 24 odst. 4 až 7;

g) kritéria pro přiznání platebních nároků na základě čl. 30 odst. 6 a 7;

h) kritéria pro stanovení redukčního koeficientu podle čl. 32 odst. 5.

2. Za účelem zajištění řádné správy platebních nároků by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, které stanoví pravidla týkající se obsahu ohlášení a požadavků na aktivaci platebních nároků.

3. V zájmu ochrany veřejného zdraví by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, který stanoví pravidla podmiňující poskytnutí plateb používáním certifikovaných osiv některých odrůd konopí a postup pro určování odrůd konopí a ověřování obsahu tetrahydrokanabinolu v těchto odrůdách podle čl. 32 odst. 3.

Oddíl 4

Režim jednotné platby na plochu

Článek 36

Režim jednotné platby na plochu

1. Členské státy, které v roce 2014 používají režim jednotné platby na plochu uvedený v hlavě V kapitole 2 nařízení (ES) č. 73/2009, se mohou za podmínek stanovených v tomto nařízení rozhodnout používat tento režim i nadále a nejpozději do 31. prosince 2020. Své rozhodnutí a konečný den používání tohoto režimu oznámí Komisi do 1. srpna 2014.

Během období používání režimu jednotné platby na plochu se na tyto členské státy nevztahují oddíly 1, 2 a 3 této kapitoly, s výjimkou čl. 23 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 23 odst. 6, čl. 32 odst. 2 až 6.

2. Jednotná platba na plochu se poskytuje jednou za rok na každý způsobilý hektar ohlášený zemědělcem v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013. Vypočítává se každoročně tak, že se roční finanční rámec stanovený podle odstavce 4 tohoto článku vydělí celkovým počtem způsobilých hektarů ohlášených v dotčeném členském státě v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013.

3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku členské státy, které se rozhodnou uplatňovat článek 38 tohoto nařízení nejpozději ode dne 1. ledna 2018, mohou během období uplatňování tohoto článku použít až 20 % ročního finančního rámce uvedeného v odstavci 2 tohoto článku k rozlišení částek poskytnutých na hektar v rámci režimu jednotné platby na plochu.

K tomuto účelu členské státy zohlední podporu poskytnutou na kalendářní rok 2014 v rámci jednoho nebo více režimů podle čl. 68 odst. 1 písm. a), b) a c) a článků 126, 127 a 129 nařízení (ES) č. 73/2009.

Kypr může rozlišit podporu s přihlédnutím k finančním rámcům pro jednotlivá odvětví podle přílohy XVIIa nařízení (ES) č. 73/2009 sníženým o podporu poskytovanou v totéž odvětví podle článku 37 tohoto nařízení.

4. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pro každý členský stát každoročně vnitrostátní strop pro režim jednotné platby na plochu tak, že od ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II odečte pevné stropy, které se stanoví v souladu s články 42, 47, 49, 51 a 53. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

5. S výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností musí hektary uvedenými v odstavci 2 zemědělec disponovat ke dni stanovenému členským státem a tento den nesmí být pozdější než den stanovený v uvedeném členském státě pro změnu žádosti o podporu podle čl. 72 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o pravidla týkající se způsobilosti pro poskytnutí podpory a přístup zemědělců k režimu jednotné platby na plochu.

Článek 37

Přechodná vnitrostátní podpora

1. Členské státy, které používají režim jednotné platby na plochu v souladu s článkem 36, mohou rozhodnout, že v období 2015 až 2020 poskytnou přechodnou vnitrostátní podporu.

2. Přechodná vnitrostátní podpora může být poskytována zemědělcům v odvětvích, v nichž byla v roce 2013 poskytována tato podpora, nebo, v případě Bulharska a Rumunska, doplňkové vnitrostátní přímé platby.

3. Podmínky poskytování přechodné vnitrostátní podpory jsou totožné s podmínkami schválenými pro poskytování plateb podle čl. 132 odst. 7 nebo článku 133a nařízení (ES) č. 73/2009, pokud jde o rok 2013, s výjimkou snížení plateb vyplývajících z použití čl. 132 odst. 2 ve spojení s články 7 a 10 uvedeného nařízení.

4. Celková částka přechodné vnitrostátní podpory, kterou lze poskytnout zemědělcům v některém z odvětví podle odstavce 2, je omezena procentním podílem finančních rámců pro jednotlivá odvětví povolených Komisí v roce 2013 v souladu s čl. 132 odst. 7 nebo čl. 133a odst. 5 nařízení (ES) č. 73/2009, který představuje:

— 75 % v roce 2015,

— 70 % v roce 2016,

— 65 % v roce 2017,

— 60 % v roce 2018,

— 55 % v roce 2019,

— 50 % v roce 2020.

Pro Kypr se tento procentní podíl vypočítá na základě finančních rámců pro jednotlivá odvětví stanovených v příloze XVIIa nařízení (ES) č. 73/2009.

5. Odstavce 2 a 3 se na Kypr nepoužijí.

6. Členské státy oznámí rozhodnutí uvedená v odstavci 1 Komisi do 31. března každého roku. Toto oznámení musí obsahovat tyto informace:

a) finanční rámec pro jednotlivá odvětví;

b) případně maximální sazbu přechodné vnitrostátní podpory.

7. Na základě objektivních kritérií a v mezích stanovených podle odstavce 4 mohou členské státy rozhodnout o částkách přechodné vnitrostátní podpory, jež má být poskytnuta.

Oddíl 5

Provádění režimu základní platby v členských státech, které používaly režim jednotné platby na plochu

Článek 38

Provádění režimu základní platby v členských státech, které používaly režim jednotné platby na plochu

Není-li v tomto oddílu stanoveno jinak, použije se tato hlava na členské státy, které používaly režim jednotné platby na plochu podle oddílu 4 této kapitoly.

Články 24 až 29 se na tyto členské státy nepoužijí.

Článek 39

První přiznání platebních nároků

1. Platební nároky se přiznají zemědělcům, kteří mají nárok na získání přímých plateb v souladu s článkem 9 tohoto nařízení, pokud

a) žádost o jejich přiznání v rámci režimu základní platby podají v prvním roce provádění režimu základní platby do konečného dne pro podání žádosti stanoveného v souladu s čl. 78 písm. b) prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1306/2013, s výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností; a

b) měli nárok na obdržení plateb před jakýmkoli snížením nebo vyloučením podle hlavy II kapitoly 4 nařízení (ES) č. 73/2009 na základě žádosti o přímé platby nebo o přechodnou vnitrostátní podporu nebo o doplňkové vnitrostátní přímé platby v souladu s nařízením (ES) č. 73/2009 na rok 2013.

Členské státy mohou rovněž přiznat platební nároky zemědělcům, kteří jsou oprávněni k přímým platbám v souladu s článkem 9 tohoto nařízení a kteří splňují podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. a), kteří na základě žádosti o podporu uvedené v písm. b) prvním pododstavci tohoto odstavce neobdrželi platby na rok 2013 a kteří ke dni stanovenému dotčeným členským státem v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1122/2009 pro rok podání žádosti 2013 měli pouze zemědělskou půdu, která nebyla ke dni 30. června 2003 v dobrém zemědělském stavu podle čl. 124 odst. 1 nařízení (ES) č. 73/2009.

2. S výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností se počet platebních nároků přiznaných jednomu zemědělci v prvním roce provádění režimu základní platby musí rovnat počtu způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásí ve své žádosti o podporu v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1306/2013 pro první rok provádění režimu základní platby a které má k dispozici ke dni stanovenému členským státem. Uvedený den nesmí být pozdější než den, který daný členský stát stanovil pro změnu této žádosti o podporu.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, které stanoví další pravidla pro zavedení režimu základní platby v členských státech, které používaly režim jednotné platby na plochu.

4. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů pravidla týkající se žádostí o přiznání platebních nároků předložených v roce přiznání platebních nároků, pokud nemohly být tyto nároky dosud definitivně stanoveny a pokud je přiznání ovlivněno zvláštními okolnostmi.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 40

Hodnota platebních nároků

1. V prvním roce provádění režimu základní platby členské státy vypočtou jednotkovou hodnotu platebních nároků tak, že pevný procentní podíl vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II pro každý příslušný rok vydělí počtem platebních nároků v prvním roce provádění režimu základní platby, s výjimkou platebních nároků přiznaných z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

Pevný procentní podíl uvedený v prvním pododstavci se vypočte tak, že se vnitrostátní strop pro režim základní platby stanovený pro první rok provádění režimu základní platby v souladu s čl. 22 odst. 1 tohoto nařízení nebo regionální strop pro režim základní platby stanovený v souladu s čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení po uplatnění lineárního snížení podle čl. 23 odst. 1 nebo případně č. 30 odst. 2 vydělí vnitrostátním stropem pro první rok provádění režimu základní platby stanoveným v příloze II. Počet platebních nároků se vyjádří číslem, které odpovídá počtu hektarů.

2. Odchylně od metody výpočtu uvedené v odstavci 1 se členské státy mohou rozhodnout rozlišit hodnotu platebních nároků v prvním roce provádění režimu základní platby vyloučením nároků přiznaných pro každý příslušný rok z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy na základě jejich původní jednotkové hodnoty.

3. Původní jednotková hodnota platebních nároků podle odstavce 2 se stanoví tak, že se pevný procentní podíl celkové hodnoty podpory před uplatněním článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013, s výjimkou podpor podle článků 41, 43, 48 a 50 a hlavy IV tohoto nařízení, kterou zemědělec obdržel podle tohoto nařízení pro kalendářní rok, který předchází provádění režimu základní platby, vydělí počtem platebních nároků přiznaných uvedenému zemědělci v prvním roce provádění režimu základní platby, s výjimkou platebních nároků přiznaných z vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

Uvedený pevný procentní podíl se vypočte tak, že vnitrostátní strop režimu základní platby, který se pro první rok provádění režimu základní platby stanoví v souladu s čl. 22 odst. 1 nebo regionální strop tohoto režimu v souladu s čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení, se po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1 nebo případně 23 odst. 2 vydělí celkovou hodnotou podpory, s výjimkou podpor podle článků 41, 43, 48 a 50 a hlavy IV tohoto nařízení, pro kalendářní rok, který předchází provádění režimu základní platby v daném členském státě nebo regionu, před uplatněním článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013.

4. Při použití odstavce 2 učiní členské státy v souladu s obecnými zásadami práva Unie kroky ke sblížení hodnot platebních nároků na vnitrostátní nebo regionální úrovni. Za tímto účelem stanoví členské státy kroky, které mají být učiněny, a způsob výpočtu, který se má použít, a oznámí je Komisi do 1. srpna roku, který předchází provádění režimu základní platby. Tyto kroky zahrnují každoroční postupné úpravy původní hodnoty platebních nároků podle odstavce 3 v souladu s objektivními a nediskriminačními kritérii, počínaje prvním rokem provádění režimu základní platby.

V prvním roce provádění režimu základní platby informují členské státy zemědělce o hodnotě jejich nároků vypočtené podle tohoto článku pro každý rok v rámci období, na které se vztahuje toto nařízení.

5. Pro účely odstavce 3 může členský stát na základě objektivních kritérií stanovit, že v případě prodeje, postoupení či skončení pronájmu zemědělských ploch v celém či v částečném rozsahu po dni stanoveném podle čl. 36 odst. 5 a přede dnem stanoveným podle čl. 33 odst. 1, se má zvýšení hodnoty platebních nároků, které by byly dotyčnému zemědělci přiznány nebo jeho část, převést do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy, pokud by toto zvýšení vedlo k neočekávaným ziskům pro dotyčného zemědělce.

Uvedená objektivní kritéria se stanoví tak, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a aby se zabránilo narušení trhu a hospodářské soutěže, a zahrnují alespoň:

- a) minimální dobu trvání pronájmu;
- b) poměrnou část obdržené platby, která se má převést do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy.

KAPITOLA 2

Redistributivní platba

Článek 41

Obecná pravidla

1. Členské státy mohou do 1. srpna příslušného roku rozhodnout, že poskytnou od následujícího roku roční platbu zemědělcům, kteří mají nárok na platbu v rámci režimu základní platby uvedeného v kapitole 1 oddílech 1,2,3 a 5 nebo v rámci režimu jednotné platby na plochu uvedeného v kapitole I oddílu 4 (dále jen „redistributivní platba“).

Členské státy oznámí Komisi toto rozhodnutí ve lhůtě uvedené v prvním pododstavci.

2. Členské státy, které se rozhodly používat režim základní platby na regionální úrovni v souladu s článkem 23, mohou provádět redistributivní platbu na regionální úrovni.

3. Aniž je dotčeno uplatňování finanční kázně, snižování plateb v souladu s článkem 11 a lineárních snížení uvedených v článku 7 tohoto nařízení a uplatňování článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013, poskytuje se každoročně redistributivní platba po aktivaci platebních nároků zemědělcem nebo v členských státech, které uplatňují článek 36 tohoto nařízení, poté, co příslušný zemědělec ohlásí v rámci režimu jednotné platby na plochu způsobilé hektary.

4. Redistributivní platbu vypočítají každoročně členské státy tak, že hodnotu, kterou stanoví příslušný členský stát a která nepřesáhne 65 % průměrné vnitrostátní nebo regionální platby na hektar, vynásobí počtem platebních nároků uplatněných zemědělcem v souladu s čl. 33 odst. 1 nebo počtem způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásil v souladu s čl. 36 odst. 2. Počet těchto platebních nároků nebo hektarů nesmí přesáhnout maximum stanovené členskými státy, které nesmí být vyšší než 30 hektarů, nebo průměrnou velikost zemědělských podniků podle přílohy VIII, pokud v dotyčném členském státě tato průměrná velikost přesahuje 30 hektarů.

5. Pokud jsou dodrženy maximální limity stanovené v odstavci 1, členské státy mohou na vnitrostátní úrovni zavést odstupňovanou škálu hodnot v rámci počtu hektarů stanovených v souladu s uvedeným odstavcem, která se uplatní stejně u všech zemědělců.

6. Vnitrostátní průměrnou platbu na hektar uvedenou v odstavci 4 tohoto článku určují členské státy na základě vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II pro kalendářní rok 2019 a počtu způsobilých hektarů ohlášených v souladu s článkem čl. 33 odst. 1 nebo 36 odst. 2 v roce 2015.

Regionální průměrnou platbu na hektar uvedenou v odstavci 4 tohoto článku určují členské státy tak, že použijí podíl vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II pro kalendářní rok 2019 a počtu způsobilých hektarů ohlášených v dotčeném regionu v souladu s čl. 33 odst. 1 v roce 2015. Pro každý region se tento podíl vypočte tak, že se příslušný regionální strop stanovený v souladu s čl. 23 odst. 2 vydělí vnitrostátním stropem stanoveným podle čl. 22 odst. 1 po uplatnění lineárního snížení podle čl. 30 odst. 1 v případě, že se nepoužije odstavec 2 uvedeného článku.

7. Členské státy zajistí, aby zemědělcům, u nichž je zjištěno, že po 18. říjnu 2011 rozdělili svůj zemědělský podnik za jediným účelem, a to využít redistributivní platby, nebyly poskytnuty žádné výhody podle této kapitoly. Výše uvedené se vztahuje i na zemědělce, jejichž podniky vznikly tímto rozdělením.

8. V případě právnické osoby či skupiny fyzických nebo právnických osob mohou členské státy uplatnit maximální počet platebních nároků nebo hektarů uvedených v odstavci 4 na úrovni členů těchto právnických osob nebo skupin, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví pro jednotlivé členy práva a povinnosti srovnatelné s právy a povinnostmi jednotlivých zemědělců, kteří mají postavení vedoucího podniku, zejména pokud jde o jejich hospodářský, sociální a daňový status, za předpokladu, že se podílely na posílení zemědělských struktur dotčených právnických osob nebo skupin.

Článek 42

Finanční ustanovení

1. Členské státy mohou ke dni uvedenému v čl. 41 odst. 1 rozhodnout, že na financování redistributivní platby použijí až 30 % ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II. Do uvedeného dne oznámí toto rozhodnutí Komisi.

2. Na základě procentního podílu vnitrostátního stropu, který mají členské státy použít v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, přijme Komise prováděcí akty, které stanoví každoročně odpovídající stropy pro redistributivní platbu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

KAPITOLA 3

Platba na zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí

Článek 43

Obecná pravidla

1. Zemědělci, kteří mají nárok na platbu v režimu základní platby nebo v režimu jednotné platby na plochu, musejí dodržovat na všech svých způsobilých hektarech ve smyslu čl. 32 odst. 2 až 5 zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí uvedené v odstavci 2 tohoto článku a nebo rovnocenné postupy uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

2. Zemědělskými postupy příznivými pro klima a životní prostředí se rozumějí tyto postupy:

a) diverzifikace plodin;

b) zachování stávajících trvalých travních porostů; a

c) vyhrazení plochy využívané v ekologickém zájmu v rámci zemědělských ploch.

3. Rovnocennými postupy jsou postupy, které zahrnují podobné postupy, jež ve srovnání s jedním nebo několika postupy uvedenými v odstavci 2 představují stejnou nebo vyšší míru přínosu pro klima a životní prostředí. Tyto rovnocenné postupy a postupy podle odstavce 2, s nimiž jsou rovnocenné, jsou uvedeny v příloze IX a vztahují se na ně:

a) závazky učiněné v souladu s čl. 39 odst. 2 nařízení (ES) č. 1698/2005 nebo čl. 28 odst. 2 nařízení (EU) č. 1305/2013;

b) celostátní nebo regionální systémy ekologické certifikace, včetně systémů pro osvědčení o dodržování vnitrostátních právních předpisů v oblasti životního prostředí jdoucích nad rámec příslušných povinných norem stanovených podle hlavy VI kapitoly I nařízení (EU) č. 1306/2013, jejichž

záměrem je splnit cíle týkající se kvality půdy a vody, biologické rozmanitosti, ochrany krajiny a zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně. Tyto systémy certifikace mohou zahrnovat postupy uvedené v příloze IX tohoto nařízení, postupy uvedené v odstavci 2 tohoto článku nebo kombinaci uvedených postupů.

4. Rovnocenné postupy podle odstavce 3 nemohou být předmětem dvojího financování.

5. Členské státy mohou rozhodnout, případně též na regionální úrovni, že omezí volbu zemědělců využívat možnosti uvedené v odst. 3 písm. a) a b).

6. Členské státy mohou rozhodnout, případně též na regionální úrovni, že zemědělci splní všechny své příslušné povinnosti podle odstavce 1 v souladu s celostátními nebo regionálními systémy ekologické certifikace uvedenými v odst. 3 písm. b).

7. S výhradou rozhodnutí členských států podle odstavců 5 a 6 může zemědělec použít jeden nebo více z postupů uvedených v odst. 3 písm. a), pouze pokud tyto postupy zcela nahradí související postupy podle odstavce 2. Zemědělec může použít systémy certifikace podle odst. 3 písm. b), pouze pokud tyto systémy zahrnují celou povinnost podle odstavce 1.

8. Členské státy oznámí Komisi svá rozhodnutí podle odstavců 5 a 6 a konkrétní závazky nebo systémy certifikace, které mají v úmyslu použít jako rovnocenné postupy ve smyslu odstavce 3.

Komise posoudí, zda postupy obsažené v konkrétních závazcích nebo systémech certifikace jsou zahrnuty na seznamu uvedeném v příloze IX, a pokud se domnívá, že tomu tak není, uvědomí o tom členský stát prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez použití postupu podle čl. 71 odst. 2 nebo 3. Pokud Komise členský stát uvědomí, že dané postupy nejsou na seznamu uvedeném v příloze IX zahrnuty, členský stát neuzná jako rovnocenné postupy ve smyslu odstavce 3 tohoto článku konkrétní závazky nebo systémy certifikace, které jsou předmětem oznámení Komisi.

9. Aniž jsou dotčeny odstavce 10 a 11 tohoto článku a uplatňování finanční kázně, lineárních snížení v souladu s článkem 7 tohoto nařízení a použití článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013, poskytují členské státy platbu uvedenou v této kapitole zemědělcům, kteří dodržují postupy uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které jsou pro ně relevantní, a v rozsahu, ve kterém tito zemědělci dodržují postupy podle článků 44, 45 a 46 tohoto nařízení.

Tato platba se poskytuje formou roční platby na způsobilý hektar ohlášený v souladu s čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 2, formou roční platby na způsobilý hektar hlášený v rámci režimu jednotné platby na plochu; výše této podpory se vypočítá každoročně vydělením částky vyplývající z použití článku 47 celkovým počtem způsobilých hektarů ohlášených v souladu s čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 2 v daném členském státě či regionu.

Odchylně od druhého pododstavce mohou členské státy, které se rozhodly uplatnit čl. 25 odst. 2, rozhodnout, že poskytnou platbu uvedenou v tomto odstavci ve formě procentního podílu z celkové hodnoty platebních nároků, které příslušný zemědělec aktivoval v souladu s čl. 33 odst. 1 pro každý příslušný rok.

Pro jednotlivé roky a jednotlivé členské státy nebo regiony se uvedený procentní podíl vypočte tak, že částka vyplývající z použití článku 47 se vydělí celkovou hodnotou všech platebních nároků aktivovaných v souladu s čl. 33 odst. 1 v daném členském státě nebo regionu.

10 Zemědělci, jejichž zemědělské podniky se zcela nebo zčásti nacházejí v oblastech, na které se vztahují směrnice 92/43/EHS, 2000/60/ES nebo 2009/147/ES, mají nárok na platbu podle této kapitoly, pokud dodržují postupy uvedené v této kapitole tak, aby byly v dotčeném podniku slučitelné s cíli uvedených směrnic.

11. Zemědělci, kteří splňují požadavky stanovené v čl. 29 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007, pokud jde o ekologické zemědělství, jsou tím oprávněni k platbě uvedené v této kapitole.

První pododstavec se použije pouze na jednotky zemědělského podniku, které se používají pro ekologickou produkci v souladu s článkem 11 nařízení (ES) č. 834/2007.

12. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, které:

- a) doplňují rovnocenné postupy na seznam uvedený v příloze IX;
- b) stanoví příslušné požadavky pro celostátní nebo regionální systémy certifikace uvedené v odst. 3 písm. b) tohoto článku, včetně úrovně jistoty, která má být těmito systémy zajištěna;
- c) stanoví podrobná pravidla pro výpočet částky uvedené v čl. 28 odst. 6 nařízení (EU) č. 1305/2013 pro postupy uvedené v oddílu I bodech 3 a 4 a oddílu III bodě 7 přílohy IX tohoto nařízení a jakékoli další rovnocenné postupy doplněné do uvedené přílohy podle písmene a) tohoto odstavce, pro něž je třeba zvláštního výpočtu, aby se zabránilo dvojímu financování.

13. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pravidla pro postup oznamování, včetně lhůt pro podávání žádostí, a posuzování Komisi podle odstavce 8.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 44

Diverzifikace plodin

1. Pokud orná půda zemědělce zahrnuje plochu mezi 10 a 30 hektary a po významnou část roku nebo po významnou část vegetačního cyklu není zcela oseta plodinami pěstovanými ve vodě, musí na ní být pěstovány alespoň dvě různé plodiny. Hlavní plodina se nesmí pěstovat na více než 75 % plochy této orné půdy.

Pokud orná půda zemědělce zahrnuje více než 30 hektarů a po významnou část roku nebo po významnou část vegetačního cyklu není zcela oseta plodinami pěstovanými ve vodě, musí na ní být pěstovány alespoň tři různé plodiny. Hlavní plodina se nesmí pěstovat na více než 75 % plochy této orné půdy a dvě hlavní plodiny nesmí společně pokrývat více než 95 % plochy této orné půdy.

2. Aniž je dotčen počet plodin požadovaný podle odstavce 1, maximální prahové hodnoty v nich uvedené se nepoužijí na zemědělské podniky, kde trávy nebo jiné bylinné pícniny nebo půda ponechaná ladem pokrývají více než 75 % plochy orné půdy. V tomto případě nesmí hlavní plodina na zbývající ploše orné půdy pokrývat více než 75 % této zbývající plochy orné půdy kromě případu, kdy je tato zbývající plocha pokryta travami nebo bylinnými pícninami nebo kdy se jedná o půdu ponechanou ladem.

3. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na zemědělské podniky,

- a) v nichž se více než 75 % plochy orné půdy využívá k pěstování trav či jiných bylinných pícnin nebo představuje půdu ponechanou ladem nebo se jedná o plochu, na níž jsou tyto způsoby využití kombinovány, pokud plocha orné půdy, na kterou se tyto způsoby využití nevztahují, nepřesahuje 30 hektarů;
- b) v nichž více než 75 % zemědělské plochy, na niž lze poskytnout podporu, představují trvalé travní porosty, nebo se po významnou část roku nebo po významnou část vegetačního cyklu využívá k pěstování trav či jiných bylinných pícnin nebo k pěstování plodin pěstovaných ve vodě, nebo se jedná o plochu, na níž jsou tyto způsoby využití kombinovány, pokud plocha orné půdy, na kterou se tyto způsoby využití nevztahují, nepřesahuje 30 hektarů;
- c) v nichž více než 50 % ploch ohlášených jako orná půda zemědělec neohlásil ve své žádosti o podporu z předchozího roku a u nichž na základě srovnání geoprostorové analýzy žádostí o podporu byla v porovnání s předchozím rokem veškerá orná půda využita k pěstování jiné plodiny;

d) které se nacházejí v oblastech severně od 62. rovnoběžky nebo v určitých přilehlých oblastech. Pokud orná půda těchto zemědělských podniků zahrnuje více než 10 hektarů, musejí na ní být pěstovány alespoň dvě plodiny a žádná z těchto plodin se nesmí pěstovat na více než 75 % plochy orné půdy, pokud nejsou hlavní plodinou trávy či jiné bylinné pícniny nebo se jedná o půdu ponechanou ladem.

4. Pro účely tohoto článku se „plodinou“ rozumí:

- a) jakákoli kultura z různých rodů rostlin podle definice botanického systému klasifikace plodin;
- b) kultura kteréhokoli druhu brukvovitých, lilkovitých a tykvovitých,
- c) půda ponechaná ladem,
- d) trávy či jiné bylinné pícniny.

Kultury ozimu a jarní plodiny se však považují za odlišné plodiny, přestože náležejí do stejného rodu.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o:

- a) uznávání jiných rodů a druhů, než které jsou uvedeny v odstavci 4 tohoto článku; a
- b) stanovení pravidel týkajících se uplatnění přesného výpočtu podílu různých plodin.

Článek 45

Trvalé travní porosty

1. Členské státy určí trvalé travní porosty, které jsou environmentálně citlivé v oblastech, na které se vztahují směrnice 92/43/EHS nebo 2009/147/ES, včetně rašelinišť a mokřadů v těchto oblastech, které vyžadují přísnou ochranu pro splnění cílů uvedených směrnic.

Pro zajištění ochrany trvalých travních porostů, které jsou cenné z environmentálního hlediska, mohou členské státy rozhodnout, že určí další citlivé oblasti nacházející se mimo oblasti, na které se vztahují směrnice 92/43/EHS nebo 2009/147/ES, včetně trvalých travních porostů na půdách bohatých na uhlík.

Zemědělci nepřemění a nezorají trvalé travní porosty, které se nacházejí v oblastech určených členskými státy podle prvního a případně druhého pododstavce.

2. Členské státy zajistí, aby poměr ploch s trvalými travními porosty k celkové zemědělské ploše ohlášené zemědělci v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013 neklesl o více než 5 % v porovnání s referenčním poměrem, který určí členské státy v roce 2015

tak, že plochy s trvalými travními porosty uvedené v druhém pododstavci písm. a) tohoto odstavce vydělí celkovou zemědělskou plochou uvedenou v písm. b) uvedeného pododstavce:

Pro účely stanovení referenčního poměru uvedeného v prvním pododstavci se rozumí:

- a) „plochami s trvalými travními porosty“ půdy využívané jako stálé pastviny, které zemědělci, na které se vztahují povinnosti podle této kapitoly, ohlásili v souladu s nařízením (ES) č. 73/2009 v roce 2012 nebo v případě Chorvatska v roce 2013, a dále stálé pastviny ohlášené v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013 zemědělci, na které se vztahují povinnosti podle této kapitoly, v roce 2015, které nebyly ohlášeny jako stálé pastviny v roce 2012 nebo v případě Chorvatska v roce 2013;
- b) „celkovou zemědělskou plochou“ zemědělská plocha, kterou zemědělci, na které se vztahují povinnosti podle této kapitoly, ohlásili v roce 2015 v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013.

Referenční poměr trvalých travních porostů se přepočítá v případech, kdy zemědělci, na které se vztahují povinnosti podle této kapitoly, jsou povinni obnovit na půdě trvalé travní porosty v roce 2015 nebo 2016 v souladu s článkem 93 nařízení (EU) č. 1306/2013. V takových případech se tyto plochy připočtou k plochám s trvalými travními porosty podle druhého pododstavce písm. a) tohoto odstavce.

Poměr trvalých travních porostů se stanoví každoročně na základě ploch, které zemědělci, na něž se vztahují povinnosti podle této kapitoly, ohlásili v uvedeném roce v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013.

Povinnost podle tohoto odstavce se uplatní na celostátní, regionální nebo příslušné subregionální úrovni. Členské státy mohou rozhodnout, že povinnost zachovat trvalé travní porosty uplatní na úrovni zemědělského podniku, aby zajistily, že poměr trvalých travních porostů neklesne o více než 5 %. Členské státy každé takové rozhodnutí oznámí Komisi do 1. srpna 2014.

Členské státy referenční poměr a poměr uvedený v tomto odstavci oznámí Komisi.

3. Pokud se zjistí, že poměr uvedený v odstavci 2 se na regionální nebo subregionální či případně celostátní úrovni snížil o více než 5 %, stanoví dotčený členský stát na úrovni zemědělského podniku povinnost obnovit na půdě trvalé travní porosty pro ty zemědělce, kteří disponují půdou, jež byla původně využívána jako stálé pastviny nebo půda s trvalými travními porosty a poté přeměněna na půdu využívanou k jiným účelům během určité doby v minulosti.

Pokud však rozloha ploch s trvalými travními porosty vyjádřená v absolutních hodnotách stanovených v souladu s odst. 2 druhým pododstavcem písm. a) je zachována v rámci určitých mezí, považuje se povinnost uvedená v odst. 2 prvním pododstavci za splněnou.

4. Odstavec 3 se nepoužije, je-li pokles pod dané prahové hodnoty důsledkem zalesnění, které je slučitelné se životním prostředím a nezahrnuje výsadbu rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích, vánočních stromků nebo rychle rostoucích stromů pěstovaných pro výrobu energie.

5. S cílem zajistit, aby se zachoval poměr trvalých travních porostů, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se stanoví podrobná pravidla pro zachování trvalých travních porostů, včetně pravidel pro obnovu původního stavu v případě nedodržení povinnosti podle odstavce 1 tohoto článku, pravidel pro členské státy týkajících se stanovení povinnosti pro zemědělské podniky zachovat trvalé travní porosty podle odstavců 2 a 3 a úpravy referenčního poměru uvedeného v odstavci 2, která by se mohla stát nezbytnou.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o:

- a) stanovení rámce, v němž se provede určení dalších citlivých oblastí podle odst. 1 druhého pododstavce tohoto článku;
- b) stanovení podrobných metod pro určení poměru trvalých travních porostů a celkové zemědělské plochy, který má být zachován podle odstavce 2 tohoto článku;
- c) stanovení příslušné doby v minulosti uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

7. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví meze uvedené v odstavci 3 druhém pododstavci tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 46

Plocha využívaná v ekologickém zájmu

1. Pokud orná půda zemědělského podniku pokrývá více než 15 hektarů, zemědělci zajistí, aby od 1. ledna 2015 plocha odpovídající alespoň 5 % orné půdy zemědělského podniku, kterou zemědělec ohlásil v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013, a pokud je členský stát považuje za plochy využívané v ekologickém zájmu v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, včetně ploch uvedených v uvedeném odstavci písm. c), d), g) a h), byla plochou využívanou v ekologickém zájmu.

Procentní podíl uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce se může zvýšit z 5 % na 7 % prostřednictvím legislativního aktu Evropského parlamentu a Rady podle čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování EU.

Do 31. března 2017 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnotící zprávu o provádění prvního pododstavce tohoto odstavce, k níž případně připojí návrh legislativního aktu uvedeného v druhém pododstavci.

2. Do 1. srpna 2014 členské státy rozhodnou, že za plochy využívané v ekologickém zájmu se má považovat jedna nebo více z těchto ploch:

- a) půda ponechaná ladem;
- b) terasy;
- c) krajinné prvky, včetně takových prvků přilehlých k orné půdě zemědělského podniku, které mohou odchylně od čl. 43 odst. 1 tohoto nařízení zahrnovat krajinné prvky, které nejsou zahrnuty v ploše, na kterou lze poskytnout podporu podle čl. 76 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1306/2013;
- d) ochranné pásy, včetně ochranných pásů pokrytých trvalými travními porosty, pokud se liší od přilehlé zemědělské plochy, na niž lze poskytnout podporu;
- e) hektary zemědělsko-lesnické plochy, na které se poskytuje nebo poskytla podpora podle článku 44 nařízení (ES) č. 1698/2005 nebo článku 23 nařízení (EU) č. 1305/2013;
- f) pásy půdy, na jejichž hektary lze poskytnout podporu, ležící na okraji lesa;
- g) plochy s rychle rostoucími dřevinami pěstovanými ve výmladkových plantážích bez použití minerálních hnojiv nebo přípravků na ochranu rostlin;
- h) zalesněné plochy uvedené v čl. 32 odst. 2 písm. b) bodu ii) tohoto nařízení;
- i) plochy s meziplošinami nebo zeleným porostem vzniklým v důsledku zasetí a vyklíčení osiv, které podléhají použití váhových koeficientů podle odstavce 3 tohoto článku;
- j) plochy s plodinami, které vážou dusík.

S výjimkou ploch zemědělského podniku uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce písm. g) a h), je plocha využívaná v ekologickém zájmu umístěna na orné půdě zemědělského podniku. V případě ploch uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce písm. c) a d), může plocha využívaná v ekologickém zájmu rovněž přiléhat k orné půdě zemědělského podniku, kterou zemědělec ohlásil v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 1306/2013.

3. S cílem zjednodušit správu a zohlednit vlastnosti jednotlivých druhů ploch využívaných v ekologickém zájmu uvedených v prvním pododstavci odstavce 2 a usnadnit jejich měření mohou členské státy při výpočtu celkového počtu hektarů, které v zemědělském podniku představují plochu využívanou v ekologickém zájmu, použít přepočítací nebo váhové koeficienty uvedené v příloze X. Pokud členský stát rozhodne, že za plochu využívanou v ekologickém zájmu považuje plochu uvedenou v odst. 2 prvním pododstavci písm. i) nebo jakoukoli jinou plochu, na niž se použije váhový koeficient nižší než 1, je použití váhových koeficientů stanovených v příloze X povinné.

4. Odstavec 1 se nevztahuje na zemědělské podniky:

a) v nichž se více než 75 % plochy orné půdy využívá k pěstování trav či jiných bylinných píceň, nebo představuje půdu ponechanou ladem, nebo se využívá k pěstování luskovin, nebo se jedná o plochu, na niž jsou tyto způsoby využití kombinovány, pokud plocha orné půdy, na kterou se tyto způsoby využití nevztahují, nepřesahuje 30 hektarů;

b) v nichž více než 75 % zemědělské plochy, na niž lze poskytnout podporu, jsou trvalé travní porosty, nebo se po významnou část roku nebo po významnou část vegetačního cyklu využívá k pěstování trav či jiných bylinných píceň nebo plodin pěstovaných ve vodě, nebo se jedná o plochu, na niž jsou tyto způsoby využití kombinovány, pokud plocha orné půdy, na kterou se tyto způsoby využití nevztahují, nepřesahuje 30 hektarů;

5. Členské státy mohou rozhodnout, že se až polovina procentního podílu plochy využívané v ekologickém zájmu uvedené v odstavci 1 uplatní na regionální úrovni, aby tak získaly plochy využívané v ekologickém zájmu, které spolu sousedí. Členské státy vymezí plochy a povinnosti zúčastněných zemědělců nebo skupin zemědělců. Cílem vymezení ploch a povinností je podpořit provádění politik Unie, které souvisejí s životním prostředím, klimatem a biologickou rozmanitostí.

6. Členské státy mohou zemědělcům, jejichž zemědělské podniky se nacházejí v těsné blízkosti, povolit splnit povinnost uvedenou v odstavci 1 kolektivně (dále jen "kolektivní provádění") za předpokladu, že dotčené plochy využívané v ekologickém zájmu jsou přilehlé. S cílem podpořit provádění politik Unie, které souvisí s životním prostředím, klimatem a biologickou rozmanitostí, mohou členské státy určit oblasti, v nichž je kolektivní provádění možné, a zemědělcům nebo skupinám zemědělců účastnícím se tohoto kolektivního provádění mohou uložit další povinnosti.

Každý zemědělec účastnící se kolektivního provádění zajistí, aby se alespoň 50 % plochy, na niž se vztahuje povinnost uvedená v odstavci 1, nacházelo na půdě jeho zemědělského podniku a bylo v souladu s odst. 2 druhým pododstavcem. Tohoto kolektivního provádění se účastní nejvýše deset zemědělců.

7. Členské státy, v nichž více než 50 % celkové plochy půdy pokrývají lesy, mohou rozhodnout, že odstavec 1 tohoto článku

se nevztahuje na zemědělské podniky, které se nacházejí v oblastech určených uvedenými členskými státy jako oblasti s přírodními omezeními v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. a) nebo b) nařízení (EU) č. 1305/2013, pokud více než 50 % plochy územní jednotky uvedené ve druhém pododstavci tohoto odstavce pokrývají lesy a poměr lesní a zemědělské půdy je vyšší než 3:1.

Plocha pokrytá lesy a poměr plochy pokryté lesy a zemědělské plochy se posoudí na úrovni plochy rovnocenné úrovni LAU2 nebo na úrovni jiné jasně vymezené územní jednotky, která zahrnuje jednu konkrétní a souvislou zeměpisnou oblast s obdobnými zemědělskými podmínkami.

8. Členské státy oznámí Komisi rozhodnutí uvedená v odstavci 2 do 1. srpna 2014 a jakákoli rozhodnutí uvedená v odstavcích 3, 5, 6 nebo 7 do 1. srpna roku předcházejícího jejich uplatňování.

9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o:

a) stanovení dalších kritérií umožňujících, aby druhy ploch podle odstavce 2 tohoto článku byly považovány za plochy využívané v ekologickém zájmu;

b) doplnění jiných druhů ploch, než jsou plochy uvedené v odstavci 2, které lze vzít v úvahu za účelem dodržení procentního podílu uvedeného v odstavci 1;

c) úpravu přílohy X s cílem stanovit přepočítací a váhové koeficienty uvedené v odstavci 3 a zohlednit kritéria nebo druhy ploch, které určí Komise podle písmen a) a b) tohoto odstavce;

d) stanovení pravidel pro provádění podle odstavců 5 a 6, včetně minimálních požadavků na daná provádění;

e) stanovení rámce, v jehož mezích členské státy mají určit kritéria, která mají zemědělské podniky splňovat, aby je bylo možné pro účely odstavce 6 považovat za podniky nacházející se v těsné blízkosti;

f) stanovení metod určování procentního podílu celkové plochy půdy pokryté lesem a poměru lesní a zemědělské půdy uvedených v odstavci 7.

Článek 47

Finanční ustanovení

1. Na financování platby uvedené v této kapitole použijí členské státy 30 % svého ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II.

2. Členské státy uplatní platbu uvedenou v této kapitole na celostátní úrovni.

Členské státy mohou při použití článku 23 rozhodnout, že platbu uplatní na regionální úrovni. V takovém případě použijí v každém regionu podíl stropu stanoveného podle odstavce 3 tohoto článku. Pro každý region se tento podíl vypočítá vydělením příslušného regionálního stropu stanoveného v souladu s čl. 23 odst. 2 vnitrostátním stropem stanoveným podle čl. 22 odst. 1 po uplatnění lineárního snížení stanoveného v čl. 30 odst. 1, pokud se nepoužije odstavec 2 uvedeného článku.

3. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví každoročně odpovídající stropy pro platbu podle této kapitoly. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

KAPITOLA 4

Platba na oblasti s přírodními omezeními

Článek 48

Obecná pravidla

1. Členské státy mohou poskytnout platbu zemědělcům, kteří mají nárok na platbu v režimu základní platby nebo v režimu jednotné platby na plochu podle kapitoly 1 a jejichž zemědělské podniky se plně nebo částečně nacházejí v oblastech s přírodními omezeními určených členskými státy v souladu s čl. 32 odst. 1 nařízení (EU) č. 1305/2013 (dále jen „platba na oblasti s přírodními omezeními“).

2. Členské státy mohou rozhodnout o poskytnutí platby na oblasti s přírodními omezeními na všechny oblasti, které spadají do oblasti působnosti odstavce 1, nebo o omezení platby na některé z oblastí na základě objektivních a nediskriminačních kritérií.

3. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, uplatňování finanční kázně, snižování plateb v souladu s článkem 11 a lineárního snížení v souladu s článkem 7 tohoto nařízení a uplatňování článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013, platba na oblasti s přírodními omezeními se poskytne každoročně na způsobilý hektar, který se nachází v oblastech, u nichž členský stát rozhodl o poskytnutí platby v souladu s odstavcem 2 tohoto článku. Vyplatí se po aktivaci platebních nároků na tyto hektary, jejichž držitelem je dotýčný zemědělec, nebo, v členských státech uplatňujících článek 36 tohoto nařízení, poté, co dotčený zemědělec ohlásí způsobilé hektary.

4. Platba na oblasti s přírodními omezeními na hektar se vypočte vydělením částky vyplývající z použití článku 49 počtem způsobilých hektarů ohlášených v souladu s čl. 33

odst. 1, nebo čl. 36 odst. 2, které se nacházejí v oblastech, u nichž členský stát rozhodl o poskytnutí platby v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

Členské státy mohou na základě objektivních a nediskriminačních kritérií rovněž stanovit maximální počet hektarů na zemědělský podnik, na které lze poskytnout podporu podle této kapitoly.

5. Členské státy mohou uplatnit platbu na oblasti s přírodními omezeními na regionální úrovni za podmínek stanovených v tomto odstavci, pokud určily dotčené regiony podle objektivních a nediskriminačních kritérií, a zejména podle povahy jejich přírodního omezení, včetně jeho závažnosti, a jejich agronomických podmínek.

Členské státy rozdělí vnitrostátní strop uvedený v čl. 49 odst. 1 mezi regiony podle objektivních a nediskriminačních kritérií.

Platba na oblasti s přírodními omezeními na regionální úrovni se vypočte vydělením regionálního stropu vypočteného v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce počtem způsobilých hektarů ohlášených v příslušném regionu v souladu s čl. 33 odst. 1, nebo čl. 36 odst. 2, které se nacházejí v oblastech, u nichž členský stát rozhodl o poskytnutí platby v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

Článek 49

Finanční ustanovení

1. Členské státy mohou do 1. srpna 2014 rozhodnout, že na financování platby na oblasti s přírodními omezeními použijí až 5 % svého ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II. Do uvedeného dne oznámí každé takové rozhodnutí Komisi.

Členské státy mohou do 1. srpna 2016 přezkoumat a změnit své rozhodnutí s účinkem ode dne 1. ledna 2017. Toto rozhodnutí oznámí do 1. srpna 2016 Komisi.

2. Na základě procentního podílu vnitrostátního stropu, který mají členské státy použít v souladu s odstavcem 1, Komise přijme prováděcí akty, které každoročně stanoví odpovídající stropy pro platbu na oblasti s přírodními omezeními. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

KAPITOLA 5

Platba pro mladé zemědělce

Článek 50

Obecná pravidla

1. Členské státy poskytnou roční platbu mladým zemědělcům, kteří mají nárok na platbu v režimu základní platby nebo v režimu jednotné platby na plochu podle kapitoly 1 (dále jen „platba pro mladé zemědělce“).

2. Pro účely této kapitoly se „mladými zemědělci“ rozumějí fyzické osoby,

a) které poprvé zřizují zemědělský podnik jako jeho vedoucí, nebo které již takový podnik zřídily v průběhu pěti let před prvním předložením žádosti v režimu základní platby nebo v režimu jednotné platby na plochu podle čl. 72 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013, a

b) kterým v roce, kdy je předložena žádost uvedená v písmenu a), není více než 40 let.

3. Členské státy mohou stanovit další objektivní a nediskriminační kritéria způsobilosti pro mladé zemědělce uplatňovaná na platbu pro mladé zemědělce týkající se náležitých dovedností nebo požadavků ohledně odborné přípravy.

4. Aniž je dotčeno uplatňování finanční kázně, snižování plateb v souladu s článkem 11 a lineárních snížení v souladu s článkem 7 tohoto nařízení a uplatňování článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013, poskytuje se každoročně platba pro mladé zemědělce poté, co zemědělec aktivuje platební nároky, nebo, v členských státech uplatňujících článek 36 tohoto nařízení, poté, co ohlásí způsobilé hektary.

5. Platba pro mladé zemědělce se poskytuje jednomu zemědělci po dobu nejvýše pěti let. Tato doba se zkracuje o počet let, které uplynuly od zřízení podniku uvedeného v odst. 2 písm. a) do prvního podání žádosti o platbu pro mladé zemědělce.

6. Členské státy, které neuplatňují článek 36, každý rok vypočtou částku platby pro mladé zemědělce vynásobením počtu nároků, které zemědělec aktivoval v souladu s čl. 32 odst. 1, hodnotou odpovídající:

a) 25 % průměrné hodnoty vlastněných nebo pronajatých platebních nároků zemědělce; nebo

b) 25 % částky vypočtené vydělením hodnoty odpovídající pevnému procentnímu podílu vnitrostátního stropu na kalendářní rok 2019, který je uveden v příloze II, počtem všech způsobilých hektarů ohlášených v roce 2015 v souladu s čl. 33 odst. 1. Tento pevný procentní podíl se rovná podílu zbývajících vnitrostátního stropu pro režim základní platby v souladu s čl. 22 odst. 1 na rok 2015.

7. Členské státy uplatňující článek 36 vypočítají každý rok částku platby pro mladé zemědělce vynásobením hodnoty, která odpovídá 25 % platby v rámci režimu jednotné platby na

plochu vypočtené v souladu s článkem 36, počtem způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásil v souladu s čl. 36 odst. 2.

8. Odchylně od odstavců 6 a 7 mohou členské státy každý rok vypočítat částku platby pro mladé zemědělce tak, že hodnotu odpovídající 25 % vnitrostátní průměrné platby na hektar vynásobí počtem platebních nároků, jež příslušný zemědělec aktivoval v souladu s čl. 32 odst. 1, nebo počtem způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásil v souladu s čl. 36 odst. 2.

Vnitrostátní průměrná platba na hektar se vypočte vydělením vnitrostátního stropu na kalendářní rok 2019 uvedeného v příloze II počtem způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásil v roce 2015 v souladu s čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 2.

9. Členské státy stanoví jednotný maximální limit stanovený pro počet platebních nároků aktivovaných zemědělcem nebo počet způsobilých hektarů, které zemědělec ohlásil. Uvedený limit nesmí být nižší než 25 a vyšší než 90. Při použití odstavců 6, 7 a 8 členské státy dodrží uvedený limit.

10. Namísto uplatnění odstavců 6 až 9 mohou členské státy přidělit jednotlivým zemědělcům roční paušální částku, která se vypočte tak, že se stanovený počet hektarů vynásobí hodnotou odpovídající 25 % vnitrostátní průměrné platby na hektar stanovené v souladu s odstavcem 8.

Stanovený počet hektarů podle prvního pododstavce tohoto odstavce se vypočte tak, že se celkový počet způsobilých hektarů, ohlášených v roce 2015 v souladu s čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 2 mladými zemědělci, kteří žádají o platbu pro mladé zemědělce, vydělí celkovým počtem mladých zemědělců žádajících o uvedenou platbu v roce 2015.

V případě, že dojde ke značné změně počtu mladých zemědělců žádajících o platbu nebo velikosti jejich zemědělských podniků nebo obojímu, může členský stát v kterémkoli roce následujícím po roce 2015 stanovený počet hektarů vypočíst znovu.

Roční paušální částka, kterou lze poskytnout zemědělci, nesmí překročit celkovou výši jeho základní platby před uplatněním článku 63 nařízení (EU) č. 1306/2013 v daném roce.

11. S cílem zajistit ochranu práv příjemců podpory a zabránit diskriminaci mezi nimi je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o podmínky, za jakých může být právní osoba považována za způsobilou k získání platby pro mladé zemědělce.

Článek 51

Finanční ustanovení

1. Na financování platby pro mladé zemědělce použijí členské státy procentní podíl ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II, který nesmí být vyšší než 2 %. Členské státy oznámí odhadovaný procentní podíl potřebný k financování uvedené platby Komisi do 1. srpna 2014.

Členské státy mohou každoročně do 1. srpna zrevidovat svůj odhadovaný procentní podíl s účinkem od roku následujícího po tomto přezkumu. Tento zrevidovaný procentní podíl oznámí Komisi do 1. srpna roku, který předchází roku, v němž se začne přezkoumaný procentní podíl uplatňovat.

2. Aniž je dotčen 2 % limit stanovený v odstavci 1 tohoto článku, členské státy v příslušném roce financují daný rozdíl na základě použití čl. 30 odst. 7 prvního pododstavce písm. f) nebo na základě použití lineárního snížení na všechny platby, které mají být poskytnuty všem zemědělcům v souladu s článkem 32 nebo s čl. 36 odst. 2, nebo na základě kombinace obou těchto metod, pokud celková částka platby pro mladé zemědělce, o niž je zažádáno v členském státě v daném roce, překročí strop stanovený podle odstavce 4 tohoto článku a pokud je tento strop nižší než uvedený limit.

3. Pokud celková částka platby pro mladé zemědělce, o niž je zažádáno v členském státě v daném roce, překročí strop stanovený podle odstavce 4 tohoto článku a pokud tento strop činí 2 % ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II, použijí členské státy lineární snížení u částek, které mají být vyplaceny podle článku 50, aby byl tento strop dodržen.

4. Na základě procentního podílu oznámeného členskými státy podle odstavce 1 tohoto článku přijme Komise prováděcí akty, které každoročně stanoví příslušné stropy pro platbu pro mladé zemědělce.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

HLAVA IV

PODPORA VÁZANÁ NA PRODUKCI

KAPITOLA 1

Dobrovolná podpora vázaná na produkci

Článek 52

Obecná pravidla

1. Členské státy mohou poskytnout podporu vázanou na produkci zemědělcům za podmínek stanovených v této kapitole (v této kapitole dále jen „podpora vázaná na produkci“).

2. Podpora vázaná na produkci může být poskytnuta na tato odvětví a tyto produkty: obiloviny, olejnatá semena, bílkovinné plodiny, luskoviny pěstované na zrno, len, konopí, rýži, skořápkové ovoce, brambory určené pro výrobu škrobu, mléko a mléčné výrobky, osiva, skopové a kozí maso, hovězí a telecí maso, olivový olej, bource morušového, sušená krmiva, chmel, cukrovou řepu, cukrovou třtinu a čekanku, ovoce a zeleninu a rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích.

3. Podpora vázaná na produkci může být poskytnuta pouze těm odvětvím nebo těm regionům členského státu, kde zvláštní druhy zemědělské činnosti nebo zvláštní zemědělská odvětví, které jsou obzvláště důležité z hospodářských, sociálních nebo environmentálních důvodů, čelí určitým obtížím.

4. Odchylně od odstavce 3 se podpora vázaná na produkci může poskytnout také zemědělcům, kteří:

a) jsou ke dni 31. prosince 2014 držiteli platebních nároků udělených v souladu s hlavou III kapitolou 3 oddílem 2 a článkem 71m nařízení (ES) č. 1782/2003 a v souladu s článkem 60 a čl. 65 čtvrtým pododstavcem nařízení (ES) č. 73/2009 a

b) nemají k dispozici způsobilé hektary nezbytné pro aktivaci platebních nároků v režimu základní platby podle hlavy III kapitoly 1 tohoto nařízení.

5. Podpora vázaná na produkci může být poskytnuta pouze v míře nezbytné pro vytvoření motivace pro zachování současných úrovní produkce v příslušných odvětvích nebo regionech.

6. Podpora vázaná na produkci se poskytuje formou roční platby, a to na základě stanovených množstevních omezení, stanovených ploch a výnosů nebo stanoveného počtu zvířat.

7. V případě právnické osoby či skupiny fyzických nebo právnických osob mohou členské státy uplatnit omezení uvedená v odstavci 6 na úrovni členů těchto právnických osob nebo skupin, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví pro jednotlivé členy práva a povinnosti srovnatelné s právy a povinnostmi jednotlivých zemědělců, kteří mají postavení vedoucího podniku, zejména pokud jde o jejich hospodářský, sociální a daňový status, za předpokladu, že se podílely na posílení zemědělských struktur dotčených právnických osob nebo skupin.

8. Podpora vázaná na produkci poskytnutá podle tohoto článku musí být v souladu s dalšími opatřeními a politikami Unie.

9. S cílem zajistit účinné a cílené využívání prostředků Unie a zabránit dvojímu financování v rámci jiných podobných nástrojů podpory je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, které stanoví:

a) podmínky pro poskytnutí podpory vázané na produkci;

- b) pravidla týkající se souladu s dalšími opatřeními Unie a kumulace podpor.

Článek 53

Finanční ustanovení

1. Členské státy mohou do 1. srpna roku předcházejícího prvnímu roku provádění této podpory rozhodnout, že na financování dobrovolné podpory vázané na produkci použijí až 8 % svého ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy rozhodnout, že použijí až 13 % ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II za předpokladu, že:

a) do 31. prosince 2014:

- i) používají režim jednotné platby na plochu podle hlavy V nařízení (ES) č. 73/2009,
- ii) financují opatření podle článku 111 uvedeného nařízení, nebo
- iii) vztahuje se na ně odchylka stanovená v čl. 69 odst. 5, nebo, v případě Malty, v čl. 69 odst. 1 uvedeného nařízení; nebo

b) v průběhu alespoň jednoho roku v období 2010-2014 přidělí celkově více než 5 % částky, kterou měly k dispozici na poskytnutí přímých plateb podle hlav III, IV s výjimkou její kapitoly 1 oddílu 6 a hlavy V nařízení (ES) č. 73/2009 na financování:

- i) opatření uvedených v hlavě III kapitole 2 oddíle 2 nařízení (ES) č. 73/2009,
- ii) podpory uvedené v čl. 68 odst. 1 písm. a) bodech i) až iv) a v čl. 68 odst. 1 písm. b) a e) uvedeného nařízení nebo

iii) opatření podle kapitoly 1, s výjimkou hlavy IV oddílu 6 uvedeného nařízení.

3. Procentní podíl ročního vnitrostátního stropu uvedeného v odstavcích 1 a 2 může být navýšen o dva procentní body pro ty členské státy, které se rozhodnou použít alespoň 2 % svého ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II za účelem podpory produkce bílkovinných plodin podle této kapitoly.

4. Odchylně od odstavců 1 a 2 členské státy, které v průběhu alespoň jednoho roku v období 2010-2014 přidělily více než 10 % částky, kterou měly k dispozici na poskytnutí přímých plateb podle hlav III, IV s výjimkou její kapitoly 1 oddílu 6 a hlavy V nařízení (ES) č. 73/2009 na financování:

a) opatření uvedených v hlavě III kapitole 2 oddíle 2 nařízení (ES) č. 73/2009,

b) podpory uvedené v čl. 68 odst. 1 písm. a) bodech i) až iv) a v čl. 68 odst. 1 písm. b) a e) uvedeného nařízení nebo

c) opatření kapitoly 1, s výjimkou hlavy IV oddílu 6 uvedeného nařízení,

mohou rozhodnout, že použijí více než 13 % svého ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II tohoto nařízení po schválení Komisí v souladu s článkem 55 tohoto nařízení.

5. Odchylně od procentních podílů stanovených v odstavcích 1 až 4 mohou členské státy rozhodnout, že použijí až 3 miliony EUR ročně na financování podpory vázané na produkci.

6. Členské státy mohou do 1. srpna 2016 přezkoumat své rozhodnutí podle odstavců 1 až 4 a rozhodnout s účinkem od roku 2017,

a) že ponechají beze změny, zvýší nebo sníží procentní podíl stanovený v souladu s odstavci 1, 2 a 3, případně v rámci omezení stanovených tamtéž, nebo že ponechají beze změny nebo sníží procentní podíl stanovený v souladu s odstavcem 4;

b) že změní podmínky poskytování podpory;

c) že ukončí poskytování podpory podle této kapitoly.

7. Na základě rozhodnutí přijatého jednotlivými členskými státy podle odstavců 1 až 4 tohoto článku, přijme Komise prováděcí akty, které každoročně stanoví odpovídající stropy pro podpory vázané na produkci. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 54

Oznámení

1. Členské státy oznámí rozhodnutí uvedená v článku 53 Komisi ve lhůtách stanovených v uvedeném článku. S výjimkou rozhodnutí podle čl. 53 odst. 6 písm. c) musí oznámení obsahovat informace o dotčených regionech, vybraných druzích zemědělské činnosti nebo odvětvích a výši podpory, která má být poskytnuta.

2. Rozhodnutí uvedená v čl. 53 odst. 2 a 4, nebo případně v čl. 53 odst. 6 písm. a) musejí obsahovat podrobný popis konkrétní situace v daném regionu a zvláštních vlastností druhů zemědělské činnosti nebo zvláštních zemědělských odvětví, kvůli kterým je procentní podíl uvedený v čl. 53 odst. 1 nedostatečný pro řešení těžkostí uvedených v čl. 52 odst. 3 a které odůvodňují vyšší úroveň podpory.

Článek 55

Schválení Komisí

1. Komise přijme prováděcí akty bez použití postupu uvedeného v čl. 71 odst. 2 nebo 3, kterými schválí rozhodnutí uvedené v čl. 53 odst. 4, nebo případně v čl. 53 odst. 6 písm. a), pokud se v dotčeném odvětví nebo regionu prokáže jedna z těchto potřeb:

- a) potřeba zachovat určitou úroveň konkrétní produkce vzhledem k neexistenci alternativ a snížit riziko ukončení produkce a následných sociálních nebo environmentálních problémů;
- b) potřeba poskytovat stabilní dodávky místnímu zpracovatelskému průmyslu, čímž se zabrání negativním sociálním a ekonomickým důsledkům jakékoli následné restrukturalizace;
- c) potřeba kompenzovat nevýhody, které ovlivňují zemědělce v určitém odvětví a jsou důsledkem pokračujících narušení příslušného trhu;
- d) potřeba zasáhnout v případě, že existence jakékoli jiné podpory dostupné podle tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1305/2013 nebo jakéhokoli jiného schváleného režimu státní podpory je považována za nedostatečnou ke splnění potřeb uvedených v písmenech a), b) a c) tohoto odstavce.

2. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pravidla pro postup posuzování a schvalování rozhodnutí uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

KAPITOLA 2

Zvláštní podpora pro bavlnu

Článek 56

Oblast působnosti

Podpora se poskytuje zemědělcům, kteří produkují bavlnu kódu KN 5201 00, za podmínek stanovených v této kapitole („zvláštní podpora pro bavlnu“).

Článek 57

Způsobnost

1. Zvláštní podpora pro bavlnu se poskytuje na způsobilý hektar plochy oseté bavlnou. Na plochu lze poskytnout podporu, pouze pokud se tato plocha nachází na zemědělské půdě schválené členským státem pro pěstování bavlny, je oseta odrůdami povolenými členským státem a skutečně sklizena za běžných vegetačních podmínek.

Zvláštní podpora pro bavlnu se vyplácí na bavlnu řádně a uspokojivě obchodní jakosti.

2. Členské státy schvalují půdu a povolují odrůdy uvedené v odstavci 1 v souladu s pravidly a podmínkami, které mají být přijaty podle odstavce 3.

3. S cílem zajistit účinnou správu zvláštní podpory pro bavlnu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o pravidla a podmínky pro schválení půdy a povolení odrůd pro účely zvláštní podpory pro bavlnu.

4. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví pravidla pro postup schvalování půdy a povolování odrůd pro účely zvláštní podpory pro bavlnu a pro oznamování informací producentům v souvislosti s tímto schválením a povolením. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 58

Základní plochy, stanovené výnosy a referenční částky

1. Stanoví se tyto vnitrostátní základní plochy:

— Bulharsko: 3 342 ha,

— Řecko: 250 000 ha,

— Španělsko: 48 000 ha,

— Portugalsko: 360 ha.

2. Stanoví se tyto výnosy v referenčním období:

— Bulharsko: 1,2 tuny/ha,

— Řecko: 3,2 tuny/ha,

— Španělsko: 3,5 tuny/ha,

— Portugalsko: 2,2 tuny/ha.

3. Částka zvláštní podpory na způsobilý hektar plochy se vypočte tak, že se výnosy uvedené v odstavci 2 vynásobí těmito referenčními částkami:

— Bulharsko: 584,88 EUR v roce 2015; a 649,45 EUR pro rok 2016 a další roky

— Řecko: 234,18 EUR

— Španělsko: 362,15 EUR

— Portugalsko: 228,00 EUR.

4. Pokud plocha, na kterou lze poskytnout podporu, osetá bavlnou přesáhne v daném členském státě a v daném roce základní plochu uvedenou v odstavci 1, sníží se částka uvedená v odstavci 3 pro daný členský stát poměrně k překročení základní plochy.

5. S cílem umožnit uplatňování zvláštní podpory pro bavlnu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o pravidla týkající se podmínek pro poskytnutí této podpory, požadavků způsobilosti a agronomických postupů.

6. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví pravidla pro výpočet snížení podle odstavce 4. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 59

Schválené mezioborové organizace

1. Pro účely této kapitoly se „schválenou mezioborovou organizací“ rozumí právní subjekt složený ze zemědělců produkujících bavlnu a nejméně jedné vyzrňovací stanice, provádějící činnosti jako:

- a) pomoc v zájmu lepší koordinace způsobu uvádění bavlny na trh, zejména prostřednictvím výzkumných studií a průzkumů trhu,
- b) vypracovávání vzorů smluv slučitelných s pravidly Unie;
- c) orientaci produkce na produkty, které jsou lépe přizpůsobeny potřebám trhu a poptávce spotřebitelů, zejména z hlediska jakosti a ochrany spotřebitele;
- d) aktualizaci metod a prostředků zlepšování jakosti produktu;
- e) rozvíjení marketingových strategií na podporu odvětví bavlny prostřednictvím systémů certifikace jakosti.

2. Členský stát, v němž jsou vyzrňovací stanice usazeny, schválí mezioborové organizace, které splňují kritéria, jež budou stanovena podle odstavce 3.

3. S cílem zajistit účinné uplatňování zvláštní podpory pro bavlnu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, které stanoví:

- a) kritéria pro schválení mezioborových organizací;
- b) povinnosti pro producenty;
- c) pravidla upravující situaci, kdy schválená mezioborová organizace kritéria uvedená v písmenu a) nesplňuje.

Článek 60

Poskytování podpory

1. Zemědělcům se poskytuje zvláštní podpora pro bavlnu na způsobilý hektar, jak je stanoveno v článku 58.

2. V případě zemědělců, kteří jsou členy schválené mezioborové organizace, se zvláštní podpora pro bavlnu na způsobilý hektar v rámci základní plochy stanovené v čl. 58 odst. 1, zvyší o částku 2 EUR.

HLAVA V

REŽIM PRO MALÉ ZEMĚDĚLCE

Článek 61

Obecná pravidla

1. Členské státy mohou zavést režim pro malé zemědělce v souladu s podmínkami stanovenými v této hlavě (dále jen „režim pro malé zemědělce“).

Pro účast v režimu pro malé zemědělce se mohou rozhodnout zemědělci, kteří jsou v roce 2015 držiteli vlastních nebo pronajatých platebních nároků, nebo, v členských státech uplatňujících článek 36, kteří podají žádost v rámci režimu jednotné platby na plochu a splňují minimální požadavky stanovené v čl. 10 odst. 1.

2. Platby v režimu pro malé zemědělce nahradí platby, které mají být poskytnuty podle hlav III a IV.

První pododstavec se nepoužije, pokud členský stát zvolí způsob platby uvedený v čl. 63 odst. 2 prvním pododstavci písm. a). V takovém případě se na platbu vztahují příslušné podmínky stanovené v hlavách III a IV, aniž je dotčen odstavec 3 tohoto článku.

3. Zemědělci účastníci se režimu pro malé zemědělce jsou osvobozeni od dodržování zemědělských postupů uvedených v hlavě III kapitole 3.

4. Zemědělcům, u nichž se prokáže, že po 18. říjnu 2011 uměle vytvořili podmínky, aby mohli využívat režimu pro malé zemědělce, se neposkytne žádná z výhod stanovených v této hlavě.

Článek 62

Účast

1. Zemědělci, kteří se chtějí režimu pro malé zemědělce účastnit, podají žádost do dne, který stanoví členské státy, který nesmí být pozdější než 15. října 2015. Den stanovený členskými státy však nesmí být dřívější než poslední den pro podání žádosti v rámci režimu základní platby nebo režimu jednotné platby na plochu.

Zemědělci, kteří nepožádali o účast v režimu pro malé zemědělce do dne stanoveného členským státem nebo se rozhodli z tohoto režimu vystoupit po tomto dni, nebo kteří byli vybráni k podpoře podle čl. 19 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1305/2013, nejsou nadále oprávněni se uvedeného režimu účastnit.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy stanovit, že zemědělci, v jejichž případě je částka přímých plateb podle hlav III a IV nižší než maximální částka stanovená členským státem podle článku 63, budou do režimu pro malé zemědělce zařazeni automaticky, pokud se do dne stanoveného členským státem v souladu s odstavcem 1 nebo v jakémkoli následujícím roce výslovně nerozhodnou z tohoto režimu vystoupit. Členské státy, které této možnosti využijí, informují včas příslušné zemědělce o jejich právu vystoupit z daného režimu.

3. Každý členský stát zajistí, aby odhad výše platby uvedené v článku 63 byl zemědělcům sdělen včas přede dnem stanoveným členským státem pro podání žádosti nebo vystoupení.

Článek 63

Výše platby

1. Členské státy stanoví výši roční platby pro každého zemědělce účastnického se režimu pro malé zemědělce na úrovni jedné z těchto částek:

- a) částka nepřesahující 25 % vnitrostátní průměrné platby na jednoho příjemce, kterou určí členské státy na základě vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II pro kalendářní rok 2019 a počtu zemědělců, kteří v roce 2015 ohlásili způsobilé hektary v souladu s čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 2 v roce 2015;
- b) částka odpovídající vnitrostátní průměrné platbě na jeden hektar vynásobená částkou odpovídající počtu hektarů, ale nepřevyšující pět, kterou stanoví členské státy. Vnitrostátní průměrnou platbu na hektar určí členské státy na základě vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II pro kalendářní rok 2019 a počtu způsobilých hektarů ohlášených v souladu s čl. 33 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 2 v roce 2015.

Částky uvedené v prvním pododstavci písm. a) nebo b) nesmí být nižší než 500 EUR a nesmí být vyšší než 1 250 EUR.

Pokud v důsledku uplatňování prvního pododstavce písm. a) a b) je částka nižší než 500 EUR nebo vyšší než 1 250 EUR, zaokrouhlí se tato částka nahoru, nebo dolů tak, aby bylo dosaženo minimální nebo maximální částky.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy rozhodnout, že zúčastněným zemědělcům poskytnou:

- a) částku ve výši celkové hodnoty plateb, jež mají být zemědělci přiznány podle hlav III a IV každoročně, nebo
- b) částku ve výši celkové hodnoty plateb, jež mají být zemědělci přiznány podle hlav III a IV v roce 2015, kterou může členský stát v následujících letech upravit v zájmu přiměřeného zohlednění změn vnitrostátního stropu podle přílohy II.

Částka uvedená v prvním pododstavci písm. a) a b) nesmí přesáhnout částku stanovenou uvedeným členským státem v rozmezí 500 a 1 250 EUR.

Pokud v důsledku uplatňování prvního pododstavce písm. a) a b) je částka nižší než 500 EUR, může dotčený členský stát rozhodnout o zaokrouhlení této částky na 500 EUR.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2 mohou být na Kypru, v Chorvatsku, na Maltě a ve Slovinsku částky uvedené ve zmíněných odstavcích stanoveny v nižší hodnotě než 500 EUR, ale nejméně ve výši 200 EUR, nebo, v případě Malty, nejméně ve výši 50 EUR.

Článek 64

Zvláštní podmínky

1. Během účasti v režimu pro malé zemědělce:

- a) si zemědělci ponechávají alespoň takový počet způsobilých hektarů, jež odpovídá počtu vlastněných nebo pronajatých platebních nároků, jichž jsou držiteli, nebo počtu způsobilých hektarů ohlášených v roce 2015 v souladu s čl. 36 odst. 2;
- b) musejí zemědělci splňovat minimální požadavek stanovený v čl. 10 odst. 1 písm. b).

2. Platební nároky aktivované v roce 2015 podle článků 32 a 33 zemědělcem, který se účastní režimu pro malé zemědělce, se považují za nároky aktivované po dobu trvání účasti zemědělce v tomto režimu.

Vlastněné nebo pronajaté platební nároky, jichž je zemědělec držitelem během své účasti v tomto režimu, se nepovažují za nevyužité platební nároky, které se mají vrátit do vnitrostátní rezervy nebo regionální rezervy v souladu s čl. 31 odst. 1 písm. b).

V členských státech, které uplatňují článek 36, se způsobilé hektary ohlášené v roce 2015 v souladu s čl. 36c odst. 2 zemědělcem, který se účastní režimu pro malé zemědělce, považují za hektary ohlášené po dobu trvání účasti zemědělce v tomto režimu.

3. Odchylně od článku 34 nejsou platební nároky zemědělců účastnických se režimu pro malé zemědělce převoditelné, kromě případu dědictví nebo předpokládaného dědictví.

Zemědělci, kteří formou dědictví nebo předpokládaného dědictví získají platební nároky od zemědělce, který se účastní režimu pro malé zemědělce, jsou způsobilí k účasti v uvedeném režimu, pokud splňují požadavky, aby mohli využívat režim základní platby, a pokud zdědili všechny platební nároky zemědělce, od nějž platební nároky získali.

4. Pokud členský stát zvolí způsob platby uvedený v čl. 63 odst. 2 prvním pododstavci písm. a), aniž by použil čl. 63 odst. 2 třetí pododstavec, odstavec 1 a 2, jakož i odst. 3 první pododstavec tohoto článku se nepoužijí.

5. S cílem zajistit právní jistotu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se stanoví podmínky účasti v režimu v případě změny situace zemědělce, který se režimu účastní.

Článek 65

Finanční ustanovení

1. Pro financování platby uvedené v této hlavě si členské státy z celkových částek, které jsou k dispozici pro příslušné platby, odečtou částky, na které by měl malý zemědělec nárok:

- a) v rámci režimu základní platby nebo režimu jednotné platby na plochu podle hlavy III kapitoly 1,
- b) jako na redistributivní platbu podle hlavy III kapitoly 2,
- c) jako na platbu na zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí podle hlavy III kapitoly 3,
- d) jako na platbu na oblasti s přírodními omezeními podle hlavy III kapitoly 4,
- e) jako na platbu pro mladé zemědělce podle hlavy III kapitoly 5 a
- f) jako na podporu vázanou na produkci podle hlavy IV.

V členských státech, které zvolily výpočet výše platby podle čl. 63 odst. 2 prvního pododstavce písm. a), se každá částka poměrně sníží, pokud součet těchto částek pro jednotlivého zemědělce přesahuje maximální jimi stanovenou částku.

2. Rozdíl mezi součtem všech plateb splatných v rámci režimu pro malé zemědělce a celkovou částkou financovanou v souladu s odstavcem 1 se financuje jedním nebo více z těchto způsobů:

- a) použitím čl. 30 odst. 5 v příslušném roce;
- b) použitím finančních prostředků, které v příslušném roce zůstaly nevyužity, k financování platby určené mladým zemědělcům podle hlavy III kapitoly 5;
- c) uplatněním lineárního snížení na všechny platby, které mají být poskytnuty v souladu s články 32 nebo 36.

3. Prvky, na jejichž základě se stanovují částky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, zůstávají stejné pro celou dobu trvání účasti zemědělce v režimu pro malé zemědělce,

s výjimkou případů, kdy členský stát zvolil stanovení výše roční platby podle čl. 63 odst. 2 prvního pododstavce písm. a).

4. Pokud celková částka plateb v režimu pro malé zemědělce překročí 10 % ročního vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II, použijí členské státy lineární snížení na částky, které mají být vyplaceny v souladu s touto hlavou, aby byl dodržen uvedený procentní podíl, s výjimkou případů, kdy stanovily výši platby podle čl. 63 odst. 2 prvního pododstavce písm. a) bez použití čl. 63 odst. 2 třetího pododstavce.

Stejná výjimka se uplatní pro členské státy, které stanovily výši platby podle čl. 63 odst. 2 prvního pododstavce písm. b) bez použití čl. 63 odst. 2 třetího pododstavce, jejichž vnitrostátní strop stanovený v příloze II pro rok 2019 je vyšší než pro rok 2015 a které použily metodu výpočtu uvedenou v čl. 25 odst. 1 nebo čl. 36 odst. 2.

HLAVA VI

NÁRODNÍ RESTRUKTURALIZAČNÍ PROGRAMY PRO ODVĚTVÍ BAVLNY

Článek 66

Použití ročního rozpočtu na restrukturalizační programy

1. V členských státech, které uplatnily čl. 4 odst. 1 první pododstavec nařízení (ES) č. 637/2008, se příslušný roční rozpočet dostupný podle čl. 5 odst. 1 uvedeného nařízení převede s účinkem ode dne 1. ledna 2014 a bude tvořit dodatečné finanční prostředky Unie na opatření v rámci programů rozvoje venkova, která jsou financována podle nařízení (EU) č. 1305/2013.

2. V členských státech, které uplatnily čl. 4 odst. 1 druhý pododstavec nařízení (ES) č. 637/2008, se příslušný roční rozpočet dostupný podle čl. 5 odst. 1 uvedeného nařízení zahrne s účinkem ode dne 1. ledna 2017 do jejich vnitrostátního stropu stanoveného v příloze II tohoto nařízení.

HLAVA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Oznámení a mimořádné situace

Článek 67

Oznamovací povinnost

1. Pro zajištění řádného uplatňování pravidel stanovených v tomto nařízení je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o nezbytná opatření ohledně oznámení, která mají podávat členské státy Komisi pro účely tohoto nařízení nebo pro účely přezkumu, kontrol, sledování, hodnocení a auditů přímých plateb nebo pro účely splnění požadavků stanovených v mezinárodních dohodách, které byly uzavřeny rozhodnutím Rady, včetně oznamovacích povinností v rámci těchto dohod. Komise přitom zohlední potřeby týkající se údajů a synergie mezi možnými zdroji údajů.

Získané informace mohou být ve vhodných případech předávány nebo zpřístupňovány mezinárodním organizacím a příslušným orgánům třetích zemí a mohou být zveřejněny, s výhradou ochrany osobních údajů a oprávněného zájmu podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

2. Pro zajištění toho, aby oznámení uvedená v odstavci 1 byla rychlá, účinná, přesná a nákladově efektivní, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, kterými se stanoví další pravidla týkající se:

- a) povahy a druhu oznamovaných informací;
- b) kategorií údajů, jež mají být zpracovány, a maximálních lhůt pro jejich uchování;
- c) přístupových práv k informacím nebo dostupným informačním systémům,
- d) podmínek zveřejňování informací.

3. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví:

- a) způsoby oznamování;
- b) pravidla pro poskytování nezbytných informací pro účely použití tohoto článku;
- c) opatření pro správu oznamovaných informací, jakož i pravidla týkající se obsahu, formy, harmonogramu, četnosti a lhůt oznámení;
- d) opatření pro předávání nebo zpřístupňování informací a dokumentů členským státům, mezinárodním organizacím, příslušným orgánům třetích zemí nebo veřejnosti, s výhradou ochrany osobních údajů a oprávněných zájmů zemědělců a podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

Článek 68

Zpracování a ochrana osobních údajů

1. Členské státy a Komise shromažďují osobní údaje pro účely uvedené v čl. 67 odst. 1. Tyto údaje nesmí zpracovávat způsobem, který je s uvedenými účely neslučitelný.

2. Pokud jsou osobní údaje zpracovávány pro účely sledování a hodnocení podle čl. 67 odst. 1, musejí být anonymizovány a zpracovány pouze v souhrnné podobě.

3. Osobní údaje se zpracovávají v souladu se směrnicí 95/46/ES a nařízením (ES) č. 45/2001. Tyto údaje se především neuchovávají ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu delší, než je nezbytné pro účely, ke kterým byly údaje shromážděny nebo ke kterým jsou dále zpracovávány, se zohledněním minimální doby pro uchování údajů stanovené v příslušných právních předpisech členských států a Unie.

4. Členské státy informují subjekty údajů o tom, že jejich osobní údaje mohou být v souladu s odstavcem 1 zpracovávány vnitrostátními orgány a orgány Unie a že v tomto ohledu požívají práv, která jsou stanovena ve směrnici 95/46/ES nebo v nařízení (ES) č. 45/2001.

5. Tento článek podléhá článkům 111 až 114 nařízení (EU) č. 1306/2013.

Článek 69

Opatření k řešení konkrétních problémů

1. K řešení konkrétních problémů přijímá Komise prováděcí akty, které jsou v mimořádných situacích nezbytné a odůvodněné. Tyto prováděcí akty se mohou odchýlit od ustanovení tohoto nařízení v míře a po dobu, jež jsou nezbytně nutné. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 71 odst. 2.

2. Pokud to vyžadují řádně odůvodněné závažné a naléhavé případy, Komise v zájmu řešení takových konkrétních problémů a při současném zajištění kontinuity režimu přímých plateb v případě mimořádných okolností přijme postupem podle čl. 71 odst. 3 okamžitě použitelné prováděcí akty.

3. Opatření přijatá podle odstavce 1 nebo 2 zůstanou v platnosti po dobu nejdéle dvanácti měsíců. Pokud po uplynutí této doby konkrétní problémy uvedené v daných odstavcích přetrvávají, může Komise v zájmu trvalého řešení předložit vhodné legislativní návrhy.

4. Komise informuje Evropský parlament a Radu o jakémkoli opatření přijatém podle odstavce 1 nebo 2 do dvou pracovních dnů po jeho přijetí.

KAPITOLA 2

Přenesení pravomocí a prováděcí ustanovení

Článek 70

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 2, čl. 4 odst. 3, čl. 6 odst. 3, čl. 7 odst. 3, čl. 8 odst. 3, čl. 9 odst. 5, čl. 20 odst. 6, článku 35, čl. 36 odst. 6, čl. 39 odst. 3, čl. 43 odst. 12, čl. 44 odst. 5, čl. 45 odst. 5 a 6, čl. 46 odst. 9, čl. 50 odst. 11, čl. 52 odst. 9, čl. 57 odst. 3, čl. 58 odst. 5, čl. 59 odst. 3, čl. 64 odst. 5, čl. 67 odst. 1 a 2 a článku 73 je svěřena Komisi na dobu sedmi let ode dne 1. ledna 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto sedmiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 2, čl. 4 odst. 3, čl. 6 odst. 3, čl. 7 odst. 3, čl. 8 odst. 3, čl. 9 odst. 5, čl. 20 odst. 6, článku 35, čl. 36 odst. 6, čl. 39 odst. 3, čl. 43 odst. 12, čl. 44 odst. 5, čl. 45 odst. 5 a 6, čl. 46 odst. 9, čl. 50 odst. 11, čl. 52 odst. 9, čl. 57 odst. 3, čl. 58 odst. 5, čl. 59 odst. 3, čl. 64 odst. 5, čl. 67 odst. 1 a 2 a článku 73 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů přijatých v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 2, čl. 4 odst. 3, čl. 6 odst. 3, čl. 7 odst. 3, čl. 8 odst. 3, čl. 9 odst. 5, čl. 20 odst. 6, článku 35, čl. 36 odst. 6, čl. 39 odst. 3, čl. 43 odst. 12, čl. 44 odst. 5, čl. 45 odst. 5 a 6, čl. 46 odst. 9, čl. 50 odst. 11, čl. 52 odst. 9, čl. 57 odst. 3, čl. 58 odst. 5, čl. 59 odst. 3, čl. 64 odst. 5, čl. 67 odst. 1 a 2 a článku 73 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 71

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor nazvaný Výbor pro přímé platby. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud v případě aktů uvedených v čl. 24 odst. 11, čl. 31 odst. 2 a čl. 67 odst. 3 výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navržený prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

KAPITOLA 3

Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 72

Zrušení

1. Nařízení (ES) č. 637/2008 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2014.

V členských státech, které využily možnosti stanovené v čl. 4 odst. 1 druhém pododstavci uvedeného nařízení, však zůstane v platnosti do dne 31. prosince 2017.

2. Nařízení (ES) č. 73/2009 se zrušuje.

Aniž je dotčen odstavec 3, odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení nebo nařízení (EU) č. 1306/2013 v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XI tohoto nařízení.

3. Odkazy na nařízení (ES) č. 73/2009 a (ES) č. 1782/2003 uvedené v tomto nařízení se považují za odkazy na uvedená nařízení ve zněních platných před jejich zrušením.

Článek 73

Přechodná pravidla

S cílem zajistit hladký přechod od režimů stanovených v nařízení (ES) č. 73/2009 k režimům, které jsou stanoveny v tomto nařízení, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o nezbytná opatření na ochranu veškerých nabytých práv a oprávněných očekávání zemědělců.

Článek 74

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2015.

Článek 8, čl. 9 odst. 6, čl. 11 odst. 6, článek 14, článek 16, čl. 21 odst. 2 a 3, čl. 22 odst. 2 druhý pododstavec, čl. 23 odst. 1 první pododstavec, čl. 23 odst. 6, čl. 24 odst. 10, čl. 29, čl. 36 odst. 1 první pododstavec, čl. 41 odst. 1, čl. 42 odst. 1, čl. 43 odst. 2 a 13, čl. 45 odst. 2 čtvrtý pododstavec, čl. 46 odst. 2 a 8, čl. 32 odst. 1e, čl. 49 odst. 1, čl. 51 odst. 1, článek 53, článek 54, čl. 66 odst. 1, články 67 a 70 a čl. 72 odst. 1 se však použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. JUKNA

PŘÍLOHA I

Seznam režimů podpory

Odvětví	Právní základ	Poznámky
Režim základní platby	Hlava III kapitola 1 oddíly 1, 2 a 3 a 5 tohoto nařízení	Platba oddělená od produkce
Režim jednotné platby na plochu	Článek 36 tohoto nařízení	Platba oddělená od produkce
Redistributivní platba	Hlava III kapitola 2 tohoto nařízení	Platba oddělená od produkce
Platba na zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí	Hlava III kapitola 3 tohoto nařízení	Platba oddělená od produkce
Platba na oblasti s přírodními omezeními	Hlava III kapitola 4 tohoto nařízení	Platba oddělená od produkce
Platba pro mladé zemědělce	Hlava III kapitola 5 tohoto nařízení	Platba oddělená od produkce
Dobrovolná podpora vázaná na produkci	Hlava IV kapitola 1 tohoto nařízení	
Zvláštní podpora pro bavlnu	Hlava IV kapitola 2 tohoto nařízení	Podpora na plochu
Platba pro malé zemědělce	Hlava V tohoto nařízení	Platba oddělená od produkce
Posei	Kapitola IV nařízení (EU) č. 228/2013	Přímé platby na základě opatření stanovených v programech
Ostrovy v Egejském moři	Kapitola IV nařízení (EU) č. 229/2013	Přímé platby na základě opatření stanovených v programech

PŘÍLOHA II

Vnitrostátní stropy uvedené v článku 6

(v tisících EUR)

Kalendářní rok		2015	2016	2017	2018	2019 a další rok
Belgie		536 076	528 124	520 170	512 718	505 266
Bulharsko		721 251	792 449	793 226	794 759	796 292
Česká republika		874 484	873 671	872 830	872 819	872 809
Dánsko		916 580	907 108	897 625	889 004	880 384
Německo		5 144 264	5 110 446	5 076 522	5 047 458	5 018 395
Estonsko		121 870	133 701	145 504	157 435	169 366
Irsko		1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066
Řecko		2 039 122	2 015 116	1 991 083	1 969 129	1 947 177
Španělsko		4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433
Francie		7 553 677	7 521 123	7 488 380	7 462 790	7 437 200
Chorvatsko (*)		130 550	149 200	186 500	223 800	261 100
Itálie		3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337
Kypr		50 784	50 225	49 666	49 155	48 643
Lotyšsko		195 649	222 363	249 020	275 887	302 754
Litva		417 890	442 510	467 070	492 049	517 028
Lucembursko		33 603	33 545	33 486	33 459	33 431
Maďarsko		1 271 593	1 270 410	1 269 187	1 269 172	1 269 158
Malta		5 127	5 015	4 904	4 797	4 689
Nizozemsko		780 815	768 340	755 862	744 116	732 370
Rakousko		693 065	692 421	691 754	691 746	691 738
Polsko		2 987 267	3 004 501	3 021 602	3 041 560	3 061 518
Portugalsko		565 816	573 954	582 057	590 706	599 355
Rumunsko		1 629 889	1 813 795	1 842 446	1 872 821	1 903 195
Slovinsko		137 987	136 997	136 003	135 141	134 278
Slovensko		380 680	383 938	387 177	390 781	394 385
Finsko		523 333	523 422	523 493	524 062	524 631
Švédsko		696 890	697 295	697 678	698 723	699 768
Spojené království		3 555 915	3 563 262	3 570 477	3 581 080	3 591 683

(*) V případě Chorvatska je čistý strop pro kalendářní rok 2020 stanoven na 298 400 000 EUR, pro rok 2021 na 335 700 000 EUR a pro rok 2022 na 373 000 000 EUR.

PŘÍLOHA III

Čisté stropy uvedené v článku 7

(v milionech EUR)

Kalendářní rok		2015	2016	2017	2018	2019 a další rok
Belgie		536,1	528,1	520,2	512,7	505,3
Bulharsko		723,6	795,1	795,8	797,4	798,9
Česká republika		874,5	873,7	872,8	872,8	872,8
Dánsko		916,6	907,1	897,6	889,0	880,4
Německo		5 144,3	5 110,4	5 076,5	5 047,5	5 018,4
Estonsko		121,9	133,7	145,5	157,4	169,4
Irsko		1 215,0	1 213,5	1 211,9	1 211,5	1 211,1
Řecko		2 227,0	2 203,0	2 178,9	2 157,0	2 135,0
Španělsko		4 903,6	4 912,6	4 927,6	4 941,0	4 954,4
Francie		7 553,7	7 521,1	7 488,4	7 462,8	7 437,2
Chorvatsko (*)		130,6	149,2	186,5	223,8	261,1
Itálie		3 902,0	3 850,8	3 799,5	3 751,9	3 704,3
Kypr		50,8	50,2	49,7	49,2	48,6
Lotyšsko		195,6	222,4	249,0	275,9	302,8
Litva		417,9	442,5	467,1	492,0	517,0
Lucembursko		33,6	33,5	33,5	33,5	33,4
Maďarsko		1 271,6	1 270,4	1 269,2	1 269,2	1 269,2
Malta		5,1	5,0	4,9	4,8	4,7
Nizozemsko		780,8	768,3	755,9	744,1	732,4
Rakousko		693,1	692,4	691,8	691,7	691,7
Polsko		2 987,3	3 004,5	3 021,6	3 041,6	3 061,5
Portugalsko		566,0	574,1	582,2	590,9	599,5
Rumunsko		1 629,9	1 813,8	1 842,4	1 872,8	1 903,2
Slovinsko		138,0	137,0	136,0	135,1	134,3
Slovensko		380,7	383,9	387,2	390,8	394,4
Finsko		523,3	523,4	523,5	524,1	524,6
Švédsko		696,9	697,3	697,7	698,7	699,8
Spojené království		3 555,9	3 563,3	3 570,5	3 581,1	3 591,7

(*) V případě Chorvatska je vnitrostátní strop pro kalendářní rok 2020 stanoven na 298 400 000 EUR pro rok 2021 na 335 700 000 EUR a pro rok 2022 na 373 000 000 EUR.

PŘÍLOHA IV

Limity pro úpravu prahové hodnoty podle čl. 10 odst. 2

Členské státy	Limity pro prahovou hodnotu v EUR (čl. 10 odst. 1 písm. a))	Limity pro prahovou hodnotu v hektarech (čl. 10 odst. 1 písm. b))
Belgie	400	2
Bulharsko	200	0,5
Česká republika	200	5
Dánsko	300	5
Německo	300	4
Estonsko	100	3
Irsko	200	3
Řecko	400	0,4
Španělsko	300	2
Francie	300	4
Chorvatsko	100	1
Itálie	400	0,5
Kypr	300	0,3
Lotyšsko	100	1
Litva	100	1
Lucembursko	300	4
Maďarsko	200	0,3
Malta	500	0,1
Nizozemsko	500	2
Rakousko	200	2
Polsko	200	0,5
Portugalsko	200	0,3
Rumunsko	200	0,3
Slovinsko	300	0,3
Slovensko	200	2
Finsko	200	3
Švédsko	200	4
Spojené království	200	5

PŘÍLOHA V

Finanční ustanovení pro Bulharsko a Rumunsko uvedené v článcích 10, 16 a 18

- A. Částky pro uplatnění čl. 10 odst. 1 písm. a) a výpočet vnitrostátních stropů pro platby uvedené v článku 16 v roce 2015:

Bulharsko: 790 909 000 EUR

Rumunsko: 1 783 426 000 EUR

- B. Celková částka doplňkových vnitrostátních přímých plateb k režimu základní platby uvedená v čl. 18 odst. 1 v roce 2015:

Bulharsko: 69 657 000 EUR

Rumunsko: 153 536 000 EUR

- C. Celková částka doplňkových vnitrostátních přímých plateb ke zvláštní podpoře pro bavlnu uvedená v čl. 18 odst. 2: v roce 2015:

Bulharsko: 258 952 EUR

PŘÍLOHA VI

Finanční ustanovení pro Chorvatsko uvedená v článcích 10 a 19

A. Částky pro použití čl. 10 odst. 1 písm. a):

373 000 000 EUR

B. Celková částka doplňkových vnitrostátních přímých plateb podle čl. 19 odst. 3:

(v tisících EUR)						
2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
242 450	223 800	186 500	149 200	111 900	74 600	37 300

PŘÍLOHA VII

Maximální částky, které mají být doplněny k částkám stanoveným v příloze II podle čl. 20 odst. 2

(v tisících EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600

PŘÍLOHA VIII

Průměrná velikost zemědělského podniku podle čl. 41 odst. 4

Členské státy	Průměrná velikost zemědělského podniku (v hektarech)
Belgie	29
Bulharsko	6
Česká republika	89
Dánsko	60
Německo	46
Estonsko	39
Irsko	32
Řecko	5
Španělsko	24
Francie	52
Chorvatsko	5,9
Itálie	8
Kypr	4
Lotyšsko	16
Litva	12
Lucembursko	57
Maďarsko	7
Malta	1
Nizozemsko	25
Rakousko	19
Polsko	6
Portugalsko	13
Rumunsko	3
Slovinsko	6
Slovensko	28
Finsko	34
Švédsko	43
Spojené království	54

PŘÍLOHA IX

Seznam rovnocenných postupů podle čl. 43 odst. 3**I. Postupy rovnocenné diverzifikaci plodin:****1) Diverzifikace plodin**

Požadavek: alespoň tři plodiny, s hlavní plodinou maximálně na 75 % výměry, a jeden nebo více z následujících požadavků:

- alespoň čtyři plodiny
- nižší maximálními prahové hodnoty,
- výběr vhodnějších plodin, jako např. luskoviny, bílkovinné plodiny, plodiny nevyžadující zavlažování nebo rostlinolékařská ošetření
- zahrnutí regionálních odrůd původních/tradičních/ohrožených druhů plodin (minimálně na 5 % plochy, na níž dochází ke střídání plodin)

2) Střídání plodin

Požadavek: alespoň tři plodiny, s hlavní plodinou maximálně na 75 % výměry, a jeden nebo oba z následujících požadavků:

- víceleté střídání plodin nebo půdy ponechané ladem, které je příznivější z hlediska životního prostředí,
- alespoň čtyři plodiny

3) Půdní pokryv v zimním období (*)**4) Meziplodiny (*)****II. Postupy rovnocenné požadavku na zachování trvalých travních porostů:****1) Obhospodařování luk nebo pastvin**

Požadavek: zachování trvalých travních porostů a současně jeden nebo více z následujících požadavků:

- sklizňový režim nebo vhodné sečení (termíny, metody, omezení),
- zachování krajinných prvků na trvalých travních porostech a údržba křovin,
- specifické druhy trav nebo režim osevu pro obnovu v závislosti na druhu travního porostu (nesmí dojít ke zničení vysoké přírodní hodnoty),
- odvoz píce nebo sena,
- vhodné obhospodařování příkrých svahů,
- režim hnojení,
- omezení pesticidů

2) Systémy extenzivní pastvy

Požadavek: zachování trvalých travních porostů a současně jeden nebo více z následujících požadavků:

- extenzivní pastva (časový rozvrh, maximální možné zatížení zvířaty),

(*) Postupy, na které se vztahuje výpočet uvedený v čl. 43 odst. 12 písm. c).

- přepásání nebo pastevectví v horských oblastech,
- využití místních/ nebo tradičních plemen pro spásání trvalých travních porostů.

III. Postupy rovnocenné vymezení ploch využívaných v ekologickém zájmu:

Požadavek: následující postupy použité minimálně na procentech orné půdy stanovených v čl. 46 odst. 1

- 1) Vynětí půdy z produkce v rámci ekologického hospodářství
 - 2) Vytvoření ochranných pásem pro oblasti vysoké přírodní hodnoty, lokality sítě Natura 2000 nebo jiné lokality chránící biologickou rozmanitost, včetně oblastí podél mezí a vodních toků
 - 3) Obhospodařování neobdělávaných ochranných pásů a souvratí (vysekávání, místní/určené odrůdy trav nebo osevní plán, dosev regionálními odrůdami, bez používání pesticidů, bez používání statkových a minerálních hnojiv), bez zavlažování a činností vedoucích k utužení půdy
 - 4) Meze a remízky uvnitř půdních bloků obhospodařované pro volně žijící nebo určité živočichy (ohraničení bylinným porostem, ochrana hnízd, pásy planě rostoucích květin, směs osiva místních druhů, nesklizené plodiny)
 - 5) Údržba (ošetřování a prořez, termíny, metody, obnova) krajinných prvků (solitérních dřevin, stromořadí, skupin dřevin, teras, kamenných zídek, travnatých údolnic a mezí, příkopů a rybníků)
 - 6) Ponechání travního porostu na orných rašelinných nebo vlhkých půdách (bez použití hnojiv a přípravků na ochranu rostlin)
 - 7) Produkce na orné půdě bez použití hnojiv (minerálních a statkových) nebo přípravků na ochranu rostlin a bez zavlažování, přičemž ve dvou po sobě jdoucích letech nebude na této ploše vyseta stejná plodina (*)
 - 8) Přeměna orné půdy na extenzivně obhospodařované trvalé travní porosty
-

PŘÍLOHA X

Přepočítací a váhové koeficienty podle čl. 46 odst. 3

Znaky	Přepočítací koeficient	Váhový koeficient	plocha využívaná v ekologickém zájmu
Půda ponechaná ladem			
Terasy			
Krajinné prvky			
Ochranné pásy			
Hektary zemědělsko-lesnické plochy			
Pásy půdy, na jejíž hektary lze poskytnout podporu, ležící na okraji lesa			
Plochy s rychle rostoucími dřevinami pěstovanými ve výmladkových plantážích			
Zalesněné plochy uvedené v čl. 32 odst. 2 písm. b) bodu ii)			
Plochy s meziplodinami nebo zeleným porostem			
Plochy s plodinami, které vážou dusík			

PŘÍLOHA XI

Srovnávací tabulka

zařazení do seznamu podle čl. 72 odst. 2

Nařízení (ES) č. 73/2009	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 1	Článek 1	—
Článek 2	Článek 4	—
Článek 3	Článek 5	—
Čl. 4 odst. 1	—	Článek 91
Čl. 4 odst. 2	—	Článek 95
Článek 5	—	Článek 93
Čl. 6 odst. 1	—	Článek 94
Čl. 6 odst. 2	—	—
Článek 7	—	—
Článek 8	Článek 7	—
Článek 9	—	—
Článek 10	—	—
Článek 10a	—	—
Článek 10b	—	—
Článek 10c	—	—
Článek 10d	—	—
Článek 11	Článek 8	Čl. 26 odst. 1 a 2
Čl. 11 odst. 3	Čl. 8 odst. 2	—
Článek 11a	Čl. 8 odst. 3	—
Čl. 12 odst. 1 a 2	—	Článek 12
Čl. 12 odst. 3	—	Článek 14
Čl. 12 odst. 4	—	—
Článek 13	—	Čl. 13 odst. 2
Článek 14	—	Článek 67
Článek 15	—	Čl. 68 odst. 1 a 2
Článek 16	—	Článek 69
Článek 17	—	Článek 70
Článek 18	—	Článek 71
Článek 19	—	Článek 72

Nařízení (ES) č. 73/2009	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 20	—	Čl. 74 odst. 1, 2 a 3
Článek 21	—	Čl. 74 odst. 4
Článek 22	—	Článek 96
Článek 23	—	Článek 97
Článek 24	—	Článek 99
Článek 25	—	Článek 100
Článek 26	—	Článek 61
Čl. 27 odst. 1	—	Čl. 102 odst. 3
Čl. 27 odst. 2	—	Článek 47
Čl. 27 odst. 3	—	Čl. 68 odst. 3
Čl. 28 odst. 1	Článek 10	—
Čl. 28 odst. 2	Čl. 9 odst. 3	—
Čl. 28 odst. 3	Čl. 31 odst. 1 písm. a) body i) a ii)	—
Článek 29	—	Článek 75
Článek 30	—	Článek 60
Článek 31	—	Čl. 2 odst. 2
Článek 32	Článek 15	—
Článek 33	—	—
Čl. 34 odst. 2	Čl. 32 odst. 2 a 4	—
Článek 35	Článek 33	—
Článek 36	—	—
Článek 37	Článek 12	—
Článek 38	—	—
Čl. 39 odst. 1	Čl. 32 odst. 6	—
Čl. 39 odst. 2	Čl. 35 odst. 3	—
Čl. 40 odst. 1	Čl. 6 odst. 1	—
Čl. 41 odst. 1	Čl. 30 odst. 1	—
Čl. 41 odst. 2	Čl. 30 odst. 3 a 6	—
Čl. 41 odst. 3	Čl. 30 odst. 3 a 7 písm. a)	—
Čl. 41 odst. 4	—	—
Čl. 41 odst. 5	Čl. 30 odst. 10	—
Čl. 41 odst. 6	—	—
Článek 42	Čl. 31 odst. 1 písm. b)	—
Čl. 43 odst. 1	Čl. 34 odst. 1, 2 a 3	—

Nařízení (ES) č. 73/2009	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Čl. 43odst. 2	—	—
Čl. 43odst. 3	Čl. 34odst. 4	—
Článek 44	—	—
Článek 45	—	—
Článek 46	—	—
Článek 47	—	—
Článek 48	—	—
Článek 49	—	—
Článek 50	—	—
Článek 51	—	—
Článek 52	—	—
Článek 53	—	—
Článek 54	—	—
Článek 55	—	—
Článek 56	—	—
Článek 57	—	—
Článek 57a	Článek 20 a Příloha VII	—
Článek 58	—	—
Článek 59	—	—
Článek 60	—	—
Článek 61	—	—
Článek 62	—	—
Článek 63	—	—
Článek 64	—	—
Článek 65	—	—
Článek 66	—	—
Článek 67	—	—
Článek 68	—	—
Článek 69	—	—
Článek 70	—	—
Článek 71	—	—
Článek 72	—	—
Článek 73	—	—
Článek 74	—	—

Nařízení (ES) č. 73/2009	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 75	—	—
Článek 76	—	—
Článek 77	—	—
Článek 78	—	—
Článek 79	—	—
Článek 80	—	—
Článek 81	—	—
Článek 82	—	—
Článek 83	—	—
Článek 84	—	—
Článek 85	—	—
Článek 86	—	—
Článek 87	—	—
Článek 88	Článek 56	—
Článek 89	Článek 57	—
Článek 90	Článek 58	—
Článek 91	Článek 59	—
Článek 92	Článek 60	—
Článek 93	—	—
Článek 94	—	—
Článek 95	—	—
Článek 96	—	—
Článek 97	—	—
Článek 98	—	—
Článek 99	—	—
Článek 100	—	—
Článek 101	—	—
Článek 102	—	—
Článek 103	—	—
Článek 104	—	—
Článek 105	—	—
Článek 106	—	—
Článek 107	—	—
Článek 108	—	—

Nařízení (ES) č. 73/2009	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 109	—	—
Článek 110	—	—
Článek 111	—	—
Článek 112	—	—
Článek 113	—	—
Článek 114	—	—
Článek 115	—	—
Článek 116	—	—
Článek 117	—	—
Článek 118	—	—
Článek 119	—	—
Článek 120	—	—
Článek 121	Články 16 a 17	—
Článek 121a	—	Článek 98 druhý pododstavec
Článek 122	—	—
Článek 123	—	—
Čl. 124 odst. 1 až 5, 7 a 8	—	—
Čl. 124 odst. 6	—	Článek 98 první pododstavec
Článek 125	—	—
Článek 126	—	—
Článek 127	—	—
Článek 128	—	—
Článek 129	—	—
Článek 130	—	—
Článek 131	—	—
Článek 132	Články 18 a 19	—
Článek 133	—	—
Článek 133a	Článek 37	—
Článek 134 (zrušeno)	—	—
Článek 135 (zrušeno)	—	—
Článek 136	—	—
Článek 137	—	—
Článek 138	Článek 3	—
Článek 139	Článek 13	—
Článek 140	Článek 67	—

Nařízení (ES) č. 73/2009	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 141	Článek 71	—
Čl. 142 písm. a) až q) a s)	Článek 70	—
Čl. 142 písm. r)	Článek 69	—
Článek 143	—	—
Článek 144	—	—
Článek 145	—	—
Článek 146	Článek 72	—
Článek 146a	—	—
Článek 147	Článek 73	—
Článek 148	—	—
Článek 149	Článek 74	—
Příloha I	Příloha I	—
Příloha II	—	Příloha II
Příloha III	—	Příloha II
Příloha IV	Příloha III	—
Příloha V	—	—
Příloha VI	—	—
Příloha VII	Příloha IV	—
Příloha VIII	Příloha II	—
Příloha IX	—	—
Příloha X	—	—
Příloha XI	—	—
Příloha XII	—	—
Příloha XIII	—	—
Příloha XIV	—	—
Příloha XV	—	—
Příloha XVI	—	—
Příloha XVII	—	—
Příloha XVIIa	—	—

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1308/2013

ze dne 17. prosince 2013,

kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 42 první pododstavec a čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora ⁽¹⁾,s ohledem na stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽³⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽⁴⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

ustanovení, zejména ustanovení týkající se více než jednoho zemědělského odvětví, a to i tak, že zajistí, aby jiné než podstatné prvky opatření mohla Komise přijímat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.

(2) Toto nařízení by mělo obsahovat všechny základní prvky společné organizace trhů se zemědělskými produkty.

(3) Nařízení by se mělo vztahovat na všechny zemědělské produkty uvedené v příloze I Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) (společně dále jen „Smlouvy“), aby se zajistila existence společné organizace trhů se všemi těmito produkty, jak vyžaduje čl. 40 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

(4) Mělo by být jasně stanoveno, že nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ⁽⁶⁾ a ustanovení podle něj přijatá by se měly v zásadě vztahovat na opatření stanovená tímto nařízením. Zejména nařízení (EU) č. 1306/2013 obsahuje ustanovení k zajištění dodržování povinností vyžadovaných ustanoveními SZP, včetně kontrol a uplatňování správních opatření a správních sankcí v případě nedodržování povinností, a pravidla týkající se skládání a uvolňování jistot a vrácení neoprávněně vyplacených částek.(1) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Budoucnost SZP do roku 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky“ se zabývá potenciálními úkoly, cíli a směry společné zemědělské politiky (SZP) po roce 2013. S ohledem na diskusi o tomto sdělení by SZP měla být s účinkem od 1. ledna 2014 reformována. Tato reforma by měla zahrnovat všechny hlavní nástroje SZP, včetně nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ⁽⁵⁾. Vzhledem k oblasti působnosti reformy je vhodné uvedené nařízení zrušit a nahradit je novým nařízením o jednotné společné organizaci trhů se zemědělskými produkty. Reforma by také měla co nejvíce harmonizovat, zefektivnit a zjednodušit

(5) Podle čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU přijme Rada opatření týkající se stanovení cen, dávek, podpor a množstevních omezení. V případech, kdy se použije čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, by toto nařízení mělo z důvodu jasnosti výslovně odkazovat na skutečnost, že Rada přijme opatření na tomto právním základě.

(6) Za účelem doplnění nebo změny jiných než podstatných prvků tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 8. března 2012 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).⁽²⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 116 a Úř. věst. C 44, 15.2.2013, s. 158.⁽³⁾ Úř. věst. C 225, 27.7.2012, s. 174.⁽⁴⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 20. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku)⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1).⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a monitorování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Viz strana 549 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (7) V tomto nařízení by měly být stanoveny některé definice týkající se některých odvětví. Aby byly zohledněny zvláštní vlastnosti odvětví rýže, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o změnu definic týkajících se odvětví rýže v rozsahu nezbytném k aktualizaci těchto definic s ohledem na vývoj na trhu.
- (8) Toto nařízení odkazuje na popis produktů a na čísla nebo položky kombinované nomenklatury. Změny nomenklatury společného celního sazebníku mohou v budoucnosti vyžadovat technické úpravy tohoto nařízení. Za účelem zohlednění těchto změn by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o provádění nezbytných technických úprav. V zájmu jasnosti a jednoduchosti by nařízení Rady (EHS) č. 234/79 ⁽¹⁾, které v současné době stanoví tuto pravomoc, mělo být zrušeno a pravomoc zahrnuta do tohoto nařízení.
- (9) V případě obilovin, rýže, cukru, sušených krmiv, osiv, vína, olivového oleje a stolních oliv, lnu a konopí, ovoce a zeleniny, výrobků z ovoce a zeleniny, banánů, mléka a mléčných výrobků a bource morušového by měly být stanoveny hospodářské roky, které by měly být co nejvíce přizpůsobeny biologickým produkčním cyklům každého z těchto produktů.
- (10) Ke stabilizaci trhů a zajištění přiměřené životní úrovně zemědělců byl vytvořen rozlišený režim podpory trhu v různých odvětvích a zavedeny režimy přímých podpor s ohledem na různé potřeby v každém z těchto odvětví a na jejich vzájemnou závislost. Tato opatření mají podobu veřejné intervence nebo vyplácení podpory soukromého skladování. Je třeba nadále zachovat opatření podpory trhu, která by však měla být zefektivněna a zjednodušena.
- (11) Je třeba stanovit stupnice Unie pro klasifikaci, označování a obchodní úpravu jatečně upravených těl v odvětví hovězího, telecího, vepřového a skopového a kozího masa pro účely zaznamenávání cen a uplatňování intervenčních opatření v uvedených odvětvích. Tyto stupnice Unie navíc přispívají k větší transparentnosti trhu.
- (12) Z důvodů jasnosti a transparentnosti by ustanovení týkající se veřejné intervence měla mít společnou osnovu, měla by však dále sledovat politiku, již se řídí jednotlivá odvětví. Proto je třeba rozlišovat mezi referenčními prahovými hodnotami a cenami intervenčními, které je třeba definovat. Při tom je třeba vyjasnit, že pouze ceny v rámci veřejné intervence odpovídají uplatněným regulovaným cenám uvedeným příloze 3 bodu 8 první věty Dohody WTO o zemědělství (tj. podpora tržní ceny). V této souvislosti by mělo být jasné, že tržní intervence může mít podobu veřejné intervence i jiných forem intervence, při kterých se nevyužívají předem stanovené cenové indikace.
- (13) S ohledem na praxi a zkušenosti z předchozích společných organizací trhů by systém veřejných intervencí pro každé dotčené odvětví měl být odpovídajícím způsobem k dispozici během určitých období roku a během těchto období by měl být otevřen buď trvale, nebo v závislosti na tržních cenách.
- (14) Cena v rámci veřejné intervence by měla sestávat z pevně stanovené ceny pro určitá množství některých produktů a v jiných případech by měla záviset na nabídkovém řízení a vycházet z praxe a zkušeností z předchozích společných organizací trhů.
- (15) Toto nařízení by mělo stanovit možnost nakládání s produkty nakoupenými v rámci veřejné intervence. Tato opatření by měla být přijata takovým způsobem, aby nedocházelo k narušení trhu a aby byl zajištěn rovný přístup ke zboží a rovné zacházení s kupujícími.
- (16) Stávající režim rozdělování potravin nejchudším osobám v Unii přijatý v rámci SZP by měl být předmětem samostatného nařízení, jehož přijetím se zohledňují cíle sociální soudržnosti režimu. V tomto nařízení by nicméně mělo být uvedeno ustanovení, které umožní nakládání s produkty v držení v rámci veřejné intervence tím, že budou dány k dispozici tomuto režimu.
- (17) Může nastat situace, kdy s cílem zajistit rovnováhu na trhu a stabilizovat tržní ceny bude třeba poskytnout podporu soukromého skladování určitých zemědělských produktů. V zájmu zajištění transparentnosti trhu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení podmínek, za kterých může Komise s ohledem na situaci na trhu o poskytnutí podpory soukromého skladování rozhodnout.
- (18) S cílem zajistit, aby produkty nakoupené v rámci veřejné intervence nebo produkty, na něž se vztahuje podpora soukromého skladování, byly vhodné pro dlouhodobé skladování a byly řádné a uspokojivé obchodní jakosti, a s cílem zohlednit zvláštní vlastnosti různých odvětví v zájmu zajištění nákladově účinného fungování veřejné intervence a soukromého skladování by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 234/79 ze dne 5. února 1979 o postupu při přizpůsobování nomenklatury společného celního sazebníku používané pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 34, 9.2.1979, s. 2).

- jde o stanovení požadavků a podmínek, jež musí tyto produkty splňovat z hlediska jakosti a způsobilosti, kromě požadavků stanovených tímto nařízením.
- (19) S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti odvětví obilovin a neloupané rýže by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení kritérií jakosti týkajících se nákupu a prodeje těchto produktů.
- (20) S cílem zajistit odpovídající skladovací kapacitu a účinnost systému veřejné intervence z hlediska nákladové efektivity, distribuce a přístupu hospodářských subjektů a s cílem zachovat jakost produktů nakoupených v rámci veřejné intervence pro jejich uvolnění na konci doby uskladnění by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o požadavky, které mají splňovat sklady v případě všech produktů, na něž se vztahuje veřejná intervence, pravidla pro skladování produktů v členském státě či mimo členský stát, který je odpovědný za tyto produkty a nakládání s nimi s ohledem na cla a další částky, které se poskytují, nebo poplatky, které se vybírají v rámci SZP.
- (21) Aby bylo možné zajistit žádoucí účinek soukromého skladování na trhy, měla by na Komisi být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla a podmínky použitelné v případech, kdy je skladované množství nižší než smluvně stanovené množství; pokud jde o podmínky pro poskytování zálohy a podmínky pro opětovné uvedení na trh nebo uvolnění produktů, které jsou předmětem smluv o soukromém skladování.
- (22) Aby se zajistilo řádné fungování systémů veřejné intervence a soukromého skladování, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení používání nabídkového řízení a stanovení dodatečných podmínek, které musí hospodářské subjekty splnit; a požadavek, aby hospodářské subjekty složily jistotu.
- (23) S cílem zohlednit technický vývoj a potřeby odvětví hovězího a telecího masa, vepřového masa, skopového a kozího masa, jakož i potřebu standardizovat obchodní úpravu různých produktů pro účely zlepšení transparentnosti trhu, zaznamenávání cen a uplatňování tržních intervenčních opatření by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o úpravu a aktualizaci stupnic Unie pro klasifikaci jatečně upravených těl v těchto odvětvích, jakož i pokud jde o stanovení některých dalších souvisejících ustanovení a odchylek.
- (24) Měla by být podporována spotřeba ovoce a zeleniny, jakož i mléka a mléčných výrobků u dětí ve školním věku s cílem trvale zvyšovat podíl těchto produktů v jídelníčku dětí v době, kdy se utvářejí jejich stravovací návyky, a přispět tak k dosažení cílů SZP, zejména ke stabilizaci trhů a zajištění dostupnosti současných i budoucích dodávek. Proto by měla být prosazována podpora Unie zaměřená na financování či spolufinancování dodávek těchto produktů dětem ve vzdělávacích zařízeních.
- (25) V zájmu zajištění řádného rozpočtového řízení režimů by měla být zavedena vhodná ustanovení pro projekty Unie zaměřené na dodávání ovoce a zeleniny a mléka do škol. Podpora Unie by neměla být použita jako náhrada financování stávajících vnitrostátních projektů, v jejichž rámci je do škol dodáváno ovoce a zelenina a mléko. S ohledem na rozpočtová omezení by členské státy přesto měly mít možnost nahradit své finanční příspěvky na tyto projekty příspěvky ze soukromého sektoru. K zajištění účinnosti projektů zaměřených na dodávání ovoce a zeleniny do škol mohou být nezbytná doprovodná opatření, na která by členské státy měly mít možnost poskytovat vnitrostátní podporu. Členské státy účastníci se těchto projektů by měly veřejně informovat o subvenční úloze podpory Unie.
- (26) S cílem podporovat zdravé stravovací návyky dětí a zajistit, aby podpora byla zaměřena na děti, které pravidelně navštěvují vzdělávací zařízení spravovaná nebo uznaná členskými státy, by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat v souvislosti s projektem Ovoce a zelenina do škol určité akty, pokud jde o dodatečná kritéria související se zaměřením podpory, schvalování a výběr žadatelů o podporu a pokud jde o vypracování celostátních nebo regionálních strategií a o doprovodná opatření.
- (27) S cílem zajistit účinné a cílené využívání finančních prostředků Unie by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat v souvislosti s projektem Ovoce a zelenina do škol určité akty, pokud jde o metodu pro přerozdělování podpory mezi členské státy na základě obdržení žádostí o podporu, náklady způsobitelné pro podporu Unie, včetně možnosti stanovení celkového stropu těchto nákladů, a povinnost členských států sledovat a hodnotit účinnost svých projektů zaměřených na dodávání ovoce a zeleniny do škol.
- (28) S cílem podpořit informovanost o projektu zaměřeném na dodávání ovoce a zeleniny do škol by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, které by členskými státy zapojenými do projektu dodávek ovoce a zeleniny do škol ukládaly povinnost veřejně informovat o subvenční úloze podpory Unie.

- (29) S cílem zohlednit vývoj vzorců spotřeby mléka a mléčných výrobků, inovace a vývoj na trhu s mléčnými výrobky, dostupnost výrobků na jednotlivých trzích Unie a výživové aspekty by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat v souvislosti s projektem Mléko do škol určité akty, pokud jde o: produkty, které jsou způsobilé pro tento projekt; vnitrostátní nebo regionální strategie členských států, včetně případných doprovodných opatření; a sledování a hodnocení uvedeného projektu.
- (30) S cílem zajistit způsobilost vhodných příjemců a žadatelů pro obdržení podpory Unie a účinné a účelné využívání této podpory by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla týkající se příjemců a žadatelů způsobilých pro danou podporu, požadavek, aby žadatelé byli schvalováni členskými státy, a používání mléka a mléčných výrobků při přípravě jídel ve vzdělávacích zařízeních.
- (31) S cílem zajistit, aby žadatelé o podporu dodržovali své povinnosti, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o požadavek složení jistoty v případě vyplacení zálohy na podporu.
- (32) S cílem podpořit informovanost o projektu Mléko do škol by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o podmínky, za nichž mají členské státy informovat veřejnost o své účasti v uvedeném projektu a o skutečnosti, že se jedná o projekt dotovaný Uníí.
- (33) S cílem zajistit, aby se podpora odrazila v ceně výrobků, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o zavedení sledování cen v rámci projektu Mléko do škol.
- (34) Finanční prostředky Unie jsou nezbytné jako motivace pro uznané organizace producentů, sdružení organizací producentů nebo mezioborové organizace k vypracování pracovních programů určených ke zkvalitnění produkce olivového oleje a stolních oliv a jejich uvádění na trh. V tomto ohledu by toto nařízení mělo stanovit, že podpora Unie má být přidělována podle důležitosti opatření prováděných v rámci dotyčných pracovních programů. Spoluřizování by však mělo být omezeno v zájmu zlepšení účinnosti těchto programů.
- (35) S cílem zajistit účinné a účelné využívání podpory Unie poskytované organizacím producentů, sdružením organizací producentů nebo mezioborovým organizacím v odvětví olivového oleje a stolních oliv za účelem zkvalitnění produkce olivového oleje a stolních oliv by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o konkrétní opatření, která mohou být financována prostřednictvím podpory Unie, a činnosti a náklady, které takto financovány být nemohou; minimální přidělení finančních prostředků Unie konkrétním oblastem; požadavek na složení jistoty; a kritéria, která mají členské státy zohlednit při výběru a schvalování pracovních programů.
- (36) Toto nařízení by mělo rozlišovat mezi ovocem a zeleninou na jedné straně, mezi které patří ovoce a zelenina určené pro přímou spotřebu a ovoce a zelenina určené pro zpracování, a na druhé straně výrobky z ovoce a zeleniny. Pravidla pro provozní fondy, operační programy a finanční pomoc Unie by se měla vztahovat pouze na ovoce a zeleninu první kategorie, přičemž by se s oběma typy ovoce a zeleniny této kategorie mělo nakládat obdobným způsobem.
- (37) Produkce ovoce a zeleniny je nepředvídatelná a produkty se rychle kazí. I omezené přebytky mohou výrazným způsobem narušit trh. Proto by měla být stanovena opatření pro řešení krizí, která by měla být i nadále začleňována do operačních programů.
- (38) Produkce ovoce a zeleniny a jejich uvádění na trh by měly plně zohledňovat otázky životního prostředí, včetně pěstitelských postupů, nakládání s odpadovým materiálem a likvidace produktů stažených z trhu, zejména pokud jde o ochranu jakosti vod, zachování biologické rozmanitosti a udržování krajiny.
- (39) Podpora pro zřizování seskupení producentů by měla být poskytována všem odvětvím ve všech členských státech v rámci politiky rozvoje venkova. Zvláštní podpora v odvětví ovoce a zeleniny by proto měla být ukončena.
- (40) Za účelem přenesení větší odpovědnosti na organizace producentů v odvětví ovoce a zeleniny a jejich sdružení při přijímání rozhodnutí ve finanční oblasti a v zájmu lepšího přizpůsobení veřejných prostředků, jež jsou jim přidělovány, budoucím požadavkům, by měly být stanoveny podmínky, za jakých mohou být tyto prostředky využívány. Jedním z vhodných řešení je spoluřizování provozních fondů vytvořených organizacemi producentů a jejich sdruženími. Ve zvláštních případech by měly být povoleny další možnosti financování. Provozní fondy by se měly použít pouze k financování operačních programů v odvětví ovoce a zeleniny. Za účelem kontroly výdajů Unie by měl být stanoven strop podpory poskytované organizacím producentů a jejich sdružením, které provozní fondy zřizují.

- (41) V regionech se slabou organizací produkce v odvětví ovoce a zeleniny by mělo být umožněno poskytování dodatečných vnitrostátních finančních příspěvků. V případě členských států, které jsou z hlediska struktur obzvláště znevýhodněny, by tyto příspěvky měly být uhrazeny Unií.
- (42) S cílem zajistit účinnou, cílenou a udržitelnou podporu organizací producentů a jejich sdružení v odvětví ovoce a zeleniny by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o provozní fondy a operační programy, vnitrostátní rámec a vnitrostátní strategii pro operační programy týkající se povinnosti sledovat a hodnotit účinnost vnitrostátního rámce a vnitrostátních strategií; finanční podporu Unie; opatření pro předcházení krizím a jejich řešení a vnitrostátní finanční podporu.
- (43) Je důležité stanovit podpůrná opatření v odvětví vína na posílení konkurenčních struktur. Uvedená opatření by měla být vymezena a financována Unií, ale členské státy by si měly samy zvolit vhodný soubor opatření uspokojující potřeby jejich regionálních subjektů, případně s ohledem na jejich zvláštnosti, a začlenit je do vnitrostátních programů podpory. Za provádění těchto programů by měly být odpovědné členské státy.
- (44) Jedním z klíčových opatření způsobilých pro vnitrostátní programy podpory by měla být propagace vín Unie a jejich uvádění na trh. Prodejnost a konkurenceschopnost výrobků z révy vinné zhotovených v Unii může zvýšit podpora inovací. Nadále by se měla financovat restrukturalizace a přeměna vinic, a to z důvodu jejich pozitivních strukturálních účinků na odvětví vína. Podpora by měla být dostupná rovněž pro investice v odvětví vína, které směřují ke zlepšení hospodářské výkonnosti podniků. Podpora pro destilaci vedlejších výrobků by měla být opatřením, které je k dispozici členským státům, které chtějí tento nástroj použít k zajištění jakosti vína a zároveň chránit životní prostředí.
- (45) Preventivní opatření, jako je pojištění sklizně, vzájemné fondy a zelená sklizeň, by měla být způsobilá pro podporu v rámci programů na podporu odvětví vína, aby se podpořil odpovědný přístup ke krizovým situacím.
- (46) Ustanovení o podpoře pěstitelům révy přidělením platebních nároků podle rozhodnutí členských států byla s konečnou platností zavedena od rozpočtového roku 2015 v souladu s článkem 103n nařízení (ES) č. 1234/2007 a za podmínek stanovených v uvedeném ustanovení.
- (47) S cílem zajistit, aby programy členských států na podporu odvětví vína splnily svůj účel a aby finanční prostředky Unie byly účinně a efektivně využívány, by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla týkající se odpovědnosti za výdaje mezi datem, kdy Komise obdrží programy podpory a jejich změny, a datem jejich použitelnosti, pravidla týkající se obsahu programů podpory a výdajů, administrativních nákladů a nákladů na zaměstnance a operací, které lze zahrnout do programů podpory členských států, a podmínek a možností, pokud jde o provádění plateb prostřednictvím zprostředkovatelů v případě podpory pojištění sklizně; pravidla týkající se požadavku na složení jistoty v případě vyplacení zálohy; pravidla týkající se používání určitých pojmů; pravidla týkající se stanovení stropu výdajů na opětovnou výsadbu vinic ze zdravotních nebo fytosanitárních důvodů; pravidla týkající se zamezení dvojímu financování projektů; pravidla týkající se podmínek, za kterých producenti stáhnou vedlejší výrobky pocházející z vinifikace, výjimek z této povinnosti, aby se zabránilo dodatečné administrativní zátěži, a pravidla týkající se dobrovolné certifikace lihovarů; jakož i pravidla, která členským státům umožňují stanovit podmínky pro řádné fungování podpůrných opatření.
- (48) Včelařství se vyznačuje různorodostí podmínek produkce a výnosů a rozptýlením a rozmanitostí hospodářských subjektů, a to jak v oblasti produkce, tak i v jednotlivých fázích uvádění na trh. Kromě toho je vzhledem k rostoucímu dopadu některých nákaz včel a zejména k současnému rozšíření varroázy v řadě členských států v posledních letech a vzhledem k problémům, které tato nákaza způsobuje při produkci medu, nadále nezbytný zásah Unie, protože varroázu nelze úplně vymýtit a je třeba ji tlumit schválenými prostředky. Vzhledem k těmto okolnostem a s cílem zlepšit produkci a uvádění včelařských produktů na trh v Unii by měly být vnitrostátní programy pro toto odvětví vypracovávány každé tři roky ve snaze zlepšit obecné podmínky produkce včelařských produktů a jejich uvádění na trh. Na financování těchto vnitrostátních programů by se měla podílet Unie.
- (49) Opatření, která mohou být zahrnuta do včelařských programů, je třeba upřesnit. S cílem zajistit přizpůsobení režimu podpory Unie nejnovějšímu vývoji a s cílem zajistit účinnost opatření obsažených ve včelařských programech při zlepšování obecných podmínek produkce včelařských produktů a jejich uvádění na trh by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o aktualizaci seznamu přizpůsobením stávajících opatření nebo doplněním nových opatření.

- (50) Pro zajištění účinného a účelného využívání finančních prostředků Unie určených pro včelařství by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o zamezení dvojímu financování mezi programy členských států v oblasti včelařství a rozvoje venkova a o základ pro přidělování finančního příspěvku Unie každému zúčastněnému členskému státu.
- (51) V souladu s nařízením Rady (ES) č. 73/2009⁽¹⁾ byly platby pro chmel od 1. ledna 2010 odděleny. Aby mohly organizace producentů chmele pokračovat ve své činnosti jako doposud, mělo by být přijato zvláštní ustanovení pro rovnocenné částky, jež budou využity v dotčených členských státech pro stejné činnosti. S cílem zajistit, aby tato podpora sloužila k financování cílů organizací producentů uvedených v tomto nařízení, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o žádosti o podporu, pravidla týkající se způsobilých chmelových ploch a výpočet částek podpory.
- (52) Podpora Unie pro chov bource morušového by měla být oddělena a začleněna do systému přímých plateb v návaznosti na přístup k podporám v jiných odvětvích.
- (53) Podpora pro odstředěné mléko a sušené odstředěné mléko vyrobené v Unii a určené ke krmným účelům a ke zpracování na kasein a kaseináty se neukázala být pro podporu trhu účinná, a měla by proto být ukončena, a to spolu s pravidly týkajícími se použití kaseinu a kaseinátů při výrobě sýrů.
- (54) Rozhodnutí ukončit přechodný zákaz výsadby révy na úrovni Unie je odůvodněno dosažením hlavních cílů reformy organizace trhu s vínem v rámci Unie z roku 2008, a to zejména ukončení dlouhodobého strukturálního přebytku produkce vína a postupné zlepšování konkurenceschopnosti a tržní orientace odvětví vína v Unii. Tento pozitivní vývoj byl umožněn výrazným zmenšením plochy vinic v Unii, dále skutečností, že méně konkurenceschopní producenti opustili trh a postupným ukončováním určitých opatření na podporu trhu, která odstranila investiční pobídky, jež nebyly z ekonomického hlediska přijatelné. Díky omezení kapacity dodávek a podpoře strukturálních opatření a vývozu vín bylo možné lépe přizpůsobit klesající poptávku na úrovni Unie, která je zapříčiněna postupným poklesem spotřeby vína v tradičních producentních členských státech.
- (55) Nicméně postupné zvyšování poptávky, jež se na světovém trhu podle předpokladů projeví, je motivací ke zvýšení kapacity nabídky, a tedy k výsadbě nových vinic v příštích deseti letech. Ačkoliv by se mělo usilovat o naplnění klíčového cíle, kterým je zvyšování konkurenceschopnosti Unie v odvětví vína, aby nedošlo ke ztrátě podílu na světovém trhu, příliš rychlý nárůst výsadby nové révy v reakci na předpokládaný vývoj mezinárodní poptávky může ve střednědobém horizontu opět vést k přílišnému zvýšení kapacity nabídky a mít v určitých oblastech produkce vína případné sociální a environmentální dopady. Aby se zajistil přiměřený nárůst výsadby révy v období let 2016 až 2030, měl by být na úrovni Unie zaveden nový systém, kterým se tato výsadba bude řídit, formou systému povolení pro výsadbu révy.
- (56) Tento nový systém umožní udělovat producentům povolení pro výsadbu révy, která pro ně nebudou spojena s žádnými náklady a jejichž platnost by v případě nevyužití měla po třech letech skončit. Tím by se podpořilo přímé a rychlé využívání povolení těmi producenty vína, kterým byla udělena, a zabránilo by se tak spekulacím.
- (57) Nárůst výsadby nové révy by se měl odehrávat v rámci určitého ochranného mechanismu na unijní úrovni, který bude založen na povinnosti členských států uvolnit každoročně takový počet povolení pro novou výsadbu, který bude odpovídat 1 % plochy osazené révou, a zároveň zajistí určitou flexibilitu, aby bylo možné reagovat na specifické podmínky každého členského státu. Členské státy by měly mít možnost na základě objektivních a nediskriminujících důvodů rozhodnout o vyčlenění menších ploch na vnitrostátní nebo regionální úrovni, včetně na úrovni ploch způsobilých pro zvláštní chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení, a zároveň zaručit, že stanovená omezení jsou vyšší než 0 % a nejsou příliš omezující, vzhledem ke sledovaným cílům.
- (58) S cílem zajistit, aby povolení byla udělována nediskriminujícím způsobem, je třeba stanovit určitá kritéria, a to zejména v případě, kdy celkový počet hektarů, na které producenti podali žádost, převyšuje celkový počet hektarů, které byly poskytnuty k dispozici tím, že pro ně členské státy poskytly povolení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16).

- (59) Pokud producenti vyklučí stávající vinice, mělo by jim být povolení uděleno automaticky, a to po předložení žádosti a nezávisle na ochranném mechanismu pro novou výsadbu, neboť tak nedochází k celkovému zvětšení rozlohy ploch, na nichž se réva pěstuje. V určitých oblastech způsobilých k výrobě vína s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením by členské státy měly mít možnost omezit udělování těchto povolení pro opětovnou výsadbu na základě doporučení uznávaných a reprezentativních profesních organizací.
- (60) Tento nový systém povolení pro výsadbu révy by se neměl vztahovat na členské státy, které přechodný režim práv Unie na výsadbu neuplatňují, a v případě členských států, v nichž se práva na výsadbu uplatňují, avšak plocha pro výsadbu révy se nachází pod určitou hranicí, by měl být tento systém dobrovolný.
- (61) V zájmu zajištění plynulého přechodu z předcházejícího režimu práv na výsadbu na nový systém by měla být stanovena přechodná ustanovení, zvláště aby se předešlo nadměrné výsadbě před zahájením nového systému. Členským státům by měla být ponechána určitá flexibilita pro rozhodnutí o lhůtě pro předložení žádostí o přeměnu práv na výsadbu na povolení v období od 31. prosince 2015 do 31. prosince 2020.
- (62) V zájmu zajištění harmonizovaného a účinného provádění nového systému povolení pro výsadbu révy by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o podmínky, za nichž lze určité vinice ze systému vyjmout, pravidla týkající se způsobilostních a prioritních kritérií, doplnění způsobilostních a prioritních kritérií, souběžnou existenci vinic určených k vyklučení s nově vysazenými vinicemi a podmínky, za nichž členské státy mohou udělování povolení k opětovné výsadbě omezit.
- (63) Kontrola nepovolené výsadby by se měla provádět účinným způsobem, aby se zajistilo dodržování pravidel nového systému.
- (64) Použití norem pro uvádění zemědělských produktů na trh může přispět ke zlepšení hospodářských podmínek produkce a uvádění na trh a k jakosti těchto produktů. Použití těchto norem je proto v zájmu producentů, obchodníků i spotřebitelů.
- (65) S ohledem na sdělení Komise o politice jakosti zemědělských produktů a následné debaty je vhodné zachovat obchodní normy podle odvětví nebo produktů, aby se zohlednila očekávání spotřebitelů a přispělo ke zlepšení hospodářských podmínek pro produkci zemědělských produktů a jejich uvádění na trh a k jejich jakosti.
- (66) Pro obchodní normy by měly být stanoveny horizontální právní předpisy.
- (67) Obchodní normy by měly být rozděleny na závazná pravidla pro konkrétní odvětví nebo produkty a na nepovinné vyhrazené údaje, které se stanoví podle odvětví či produktu.
- (68) Obchodní normy by se měly v zásadě vztahovat na všechny dotčené zemědělské produkty uváděné v Unii na trh.
- (69) V tomto nařízení by měl být uveden seznam odvětví a produktů, na něž se obchodní normy mohou vztahovat. S cílem zohlednit očekávání spotřebitelů a potřebu zlepšit jakost zemědělských produktů a hospodářské podmínky jejich produkce a jejich uvádění na trh by však měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o změnu tohoto seznamu, a to za přísných podmínek.
- (70) S cílem zohlednit očekávání spotřebitelů a zlepšit hospodářské podmínky produkce některých zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, jakož i jejich jakost, a s cílem přizpůsobit se neustále se měnícím tržním podmínkám, vyvíjející se poptávce spotřebitelů a vývoji příslušných mezinárodních norem a s cílem zabránit vytváření překážek pro inovaci produktů by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o přijímání obchodních norem podle jednotlivých odvětví či produktů ve všech stádiích uvádění na trh, a rovněž pokud jde o odchylky od těchto norem a výjimky z nich. Obchodní normy by měly zohledňovat mimo jiné přirozené a podstatné vlastnosti podstatných změn v běžném složení dotčeného produktu. Obchodní normy by rovněž měly brát v úvahu případné riziko, že spotřebitelé mohou být na základě svého očekávání a dojmu, který v nich daný produkt vyvolá, uvedeni v omyl. Žádná odchylka od norem ani výjimka z nich by neměly představovat dodatečné náklady, které mají nést pouze zemědělci.
- (71) Obchodní normy by měly zajistit, aby se na trh snadno dodávaly produkty standardizované a uspokojivé jakosti, a měly by se týkat především technických definic, klasifikace, obchodní úpravy, značení a označování, balení, metody produkce, ošetření, skladování, dopravy, souvisejících správních dokladů, certifikace a lhůt, omezení v oblasti využití produktů a nakládání s nimi.

- (72) S ohledem na zájem producentů sdělovat informace o vlastnostech produktů a povaze hospodaření a na zájem spotřebitelů obdržet přiměřené a transparentní informace o produktech by mělo být možné určit místo hospodaření nebo místo původu podle jednotlivých případů na odpovídajícím zeměpisném základě, a to při zohlednění zvláštních vlastností určitých odvětví, především pokud jde o zpracované zemědělské produkty.
- (73) Je třeba stanovit zvláštní pravidla pro produkty dovezené ze třetích zemí, pokud vnitrostátní předpisy platné ve třetích zemích odůvodňují odchylky od obchodních norem a je zaručena jejich rovnocennost s právními předpisy Unie. Je rovněž vhodné stanovit pravidla vztahující se na uplatnění obchodních norem na produkty vyvážené z Unie.
- (74) Produkty odvětví ovoce a zeleniny, které se mají prodávat spotřebiteli v čerstvém stavu, by měly být uváděny na trh pouze tehdy, jsou-li řádné a uspokojivé obchodní jakosti a je-li uvedena země původu. S cílem zajistit řádné uplatňování tohoto požadavku a zohlednit určité zvláštní situace by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o konkrétní odchylky od tohoto požadavku.
- (75) V celé Unii by se měla uplatňovat politika jakosti tím, že bude používán ověřovací postup pro produkty v odvětví chmele a bude zakázáno uvádět na trh ty produkty, pro které nebyla vydána ověřovací listina. S cílem zajistit řádné uplatňování tohoto požadavku a zohlednit určité zvláštní situace by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o opatření odchylující se od tohoto požadavku za účelem splnění obchodních požadavků některých třetích zemí nebo pokud jde o produkty určené ke zvláštnímu použití.
- (76) U některých odvětví a produktů jsou definice, označení a obchodní názvy významnými prvky pro určení podmínek hospodářské soutěže. Je proto vhodné stanovit definice, označení a obchodní názvy pro tato odvětví nebo tyto produkty, které by měly být použity pouze v Unii pro uvádění produktů, které splňují odpovídající požadavky, na trh.
- (77) S cílem přizpůsobit definice a obchodní názvy některých produktů potřebám vyplývajícím z vyvíjející se poptávky spotřebitelů, technickému pokroku nebo potřebám souvisejícím s inovací produktů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o změnu definic a obchodních názvů, odchylky od nich nebo výjimky z nich.
- (78) S cílem zajistit, aby hospodářské subjekty a členské státy definicím a obchodním názvům stanoveným pro některá odvětví jasně a náležitě rozuměly, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla pro jejich stanovování a uplatňování.
- (79) S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti každého produktu nebo odvětví, jednotlivé fáze uvádění na trh, technické podmínky, veškeré případné významné praktické obtíže a rovněž přesnost a opakovatelnost analytických metod by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o přípustnou odchylku od jedné nebo více konkrétních norem, při jejichž překročení se má za to, že normu nesplnila celá šarže produktů.
- (80) Je třeba určit některé enologické postupy a omezení týkající se výroby vína, zejména pokud jde o scelování a používání některých druhů hroznového moštu, hroznové šťávy a čerstvých vinných hroznů pocházejících ze třetích zemí. Aby byly splněny mezinárodní normy, měla by Komise u dalších enologických postupů zohlednit enologické postupy doporučené Mezinárodní organizací pro révu vinnou a víno (OIV).
- (81) Je třeba stanovit pravidla pro zařazení moštových odrůd, podle nichž by členské státy, které vyrobí více než 50 000 hektolitrů za rok, měly být i nadále odpovědné za zařazení moštových odrůd, z nichž se na jejich území může vyrábět víno. Některé moštové odrůdy by se měly vyloučit.
- (82) Členským státům by mělo být umožněno zachovat nebo přijmout určitá vnitrostátní pravidla o jakostních třídách týkajících se roztíratelných tuků.
- (83) V odvětví vína by členské státy měly mít možnost omezit nebo vyloučit používání některých enologických postupů, měly mít možnost stanovit přísnější omezení pro vína vyráběná na jejich území a rovněž měly umožnit pokusné použití nepovolených enologických postupů.
- (84) V zájmu zajištění správného a transparentního uplatňování vnitrostátních pravidel pro některé produkty a odvětví s ohledem na obchodní normy by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení podmínek pro použití těchto obchodních norem a podmínek držení, oběhu a použití produktů získaných pokusnými postupy.

- (85) S cílem zajistit, aby údaje popisující vlastnosti produktu nebo povahu hospodaření či zpracování nebyly na trhu zneužívány a aby se na ně mohl spotřebitel při identifikaci různých vlastností produktu spolehnout, je třeba kromě obchodních norem stanovit rovněž nepovinné kvalitativní údaje. S ohledem na cíle tohoto nařízení a v zájmu jasnosti by stávající nepovinné údaje o jakosti měly být uvedeny v tomto nařízení.
- (86) Členské státy by měly mít možnost stanovit pravidla týkající se nakládání s vinařskými výrobky, které nesplňují požadavky tohoto nařízení. V zájmu zajištění správného a transparentního uplatňování vnitrostátních pravidel pro vinařské výrobky by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení podmínek pro použití vinařských výrobků, které nesplňují požadavky tohoto nařízení.
- (87) S cílem zohlednit situaci na trhu a vývoj obchodních i mezinárodních norem by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o vyhrazení dalších nepovinných vyhrazených údajů a stanovení podmínek jejich používání, pokud jde o změnu podmínek používání nepovinných vyhrazených údajů a o zrušení nepovinných vyhrazených údajů.
- (88) S cílem zohlednit vlastnosti určitých odvětví a očekávání spotřebitelů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení dalšího podrobného vymezení požadavků na zavedení dalšího vyhrazeného údaje.
- (89) S cílem zajistit, aby produkty popisované prostřednictvím nepovinných vyhrazených údajů splňovaly příslušné podmínky použití, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení dodatečných pravidel pro použití nepovinných vyhrazených údajů.
- (90) S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti obchodu mezi Unii a některými třetími zeměmi a zvláštní vlastnosti některých zemědělských produktů by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o podmínky, za nichž se dovezené produkty považují za produkty, jež mají rovnocennou míru souladu s požadavky Unie týkajícími se obchodních norem, a které umožňují opatření odchylující se od pravidel stanovících, že na trh v Unii mají být uváděny pouze produkty, které jsou v souladu s těmito normami, a pravidla vztahující se na uplatňování obchodních norem na produkty vyvážené z Unie.
- (91) Ustanovení týkající se vína by se měla použít s ohledem na mezinárodní dohody uzavřené v souladu se Smlouvou o fungování EU.
- (92) Koncepce jakostních vín v Unii se mimo jiné zakládá na zvláštních vlastnostech souvisejících se zeměpisným původem vína. Tato vína spotřebitel rozeznává pomocí chráněných označení původu a zeměpisných označení. Aby se požadavek na jakost příslušných výrobků mohl opírat o transparentnější a propracovanější rámec, je třeba vytvořit režim, podle něhož se žádosti o označení původu nebo zeměpisné označení přezkoumávají v souladu s přístupem, který se uplatňuje v rámci horizontální politiky jakosti Unie pro potraviny jiné než vína a lihoviny uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ⁽¹⁾.
- (93) S cílem zachovat charakteristické znaky jakosti vín s chráněným označením původu nebo s chráněným zeměpisným označením by mělo být členským státům umožněno uplatňování přísnějších pravidel v této oblasti.
- (94) Aby se na zeměpisná označení a označení původu vína vztahovala ochrana v Unii, měla by být uznávána a zapsána do evidence na úrovni Unie v souladu s procedurálními pravidly stanovenými Komisí.
- (96) Ochrana by měla být dostupná pro označení původu a zeměpisná označení třetích zemí, pokud jsou chráněna v zemi původu.
- (96) Postup zápisu do evidence by měl umožnit všem fyzickým nebo právnickým osobám s legitimním zájmem v členském státě nebo ve třetí zemi, aby uplatnily svá práva formou vznesení námitek.
- (97) Zapsaná označení původu a zeměpisná označení by měla být chráněna proti jakémukoli použití, při kterém by se využilo pověsti, kterou mají produkty vyhovující požadavkům. Aby byla zajištěna spravedlivá hospodářská soutěž a spotřebitel nebyl uváděn v omyl, měla by se tato ochrana vztahovat rovněž na produkty a služby, na něž se toto nařízení nevztahuje, včetně produktů, které nejsou uvedeny v příloze I Smluv.
- (98) S cílem zohlednit stávající postupy označování by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o povolení používat název moštové odrůdy, který obsahuje chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení nebo je-li toto označení jeho součástí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

- (99) S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti produkce ve vymezené zeměpisné oblasti by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení dalších kritérií pro vymezení zeměpisné oblasti a omezení a odchylky týkající se produkce ve vymezené zeměpisné oblasti.
- (100) S cílem zajistit jakost a výsledovatelnost produktů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o podmínky, za nichž může specifikace produktu obsahovat dodatečné požadavky.
- (101) S cílem zajistit ochranu legitimních práv nebo zájmů producentů a hospodářských subjektů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o typ žadatelů, kteří mohou požádat o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení, podmínky, které je třeba dodržet v případě žádosti o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení, přezkum prováděný Komisí, řízení o námitce a postupy pro změnu, zrušení a přeměnu chráněných označení původu nebo chráněných zeměpisných označení. Toto přenesení pravomoci by se mělo vztahovat rovněž na podmínky platné pro přeshraniční žádosti, podmínky pro žádosti týkající se zeměpisných oblastí ve třetí zemi, datum, od kterého platí ochrana nebo změna této ochrany, a podmínky týkající se změn specifikace výrobku.
- (102) Aby se zajistila přiměřená ochrana, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o omezení týkající se chráněného označení.
- (103) S cílem zajistit, aby hospodářské subjekty a příslušné orgány nebyly nepřiměřeně dotčeny použitím tohoto nařízení, pokud jde o názvy vín, jimž byla poskytnuta ochrana před 1. srpnem 2009, nebo pro něž bylo zažádáno o ochranu před tímto datem, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o přechodná pravidla týkající se těchto názvů vín, vín uvedených na trh nebo označených před konkrétním datem, a změn specifikace výrobku.
- (104) V Unii se tradičně používají některé výrazy, které spotřebitelům přinášejí informace o zvlátnostech a jakosti vín, a doplňují tak informace vyjádřené chráněným označením původu a chráněným zeměpisným označením. V zájmu zajištění fungování vnitřního trhu a rovných podmínek hospodářské soutěže a s cílem zabránit uvádění spotřebitelů v omyl by se na tyto tradiční výrazy měla v Unii vztahovat ochrana.
- (105) Aby se zajistila přiměřená úroveň ochrany, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o jazyk a způsob psaní tradičního výrazu, který má být chráněn.
- (106) S cílem zajistit ochranu legitimních práv producentů a hospodářských subjektů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o typ žadatelů, kteří mohou požádat o ochranu tradičního výrazu, podmínky platnosti žádosti o uznání tradičního výrazu, důvody pro námitky vůči navrhované ochraně tradičního výrazu, rozsah ochrany, včetně vztahu k ochranným známkám, chráněným tradičním výrazům, chráněným označením původu nebo zeměpisným označením, homonymům nebo některým názvům moštových odrůd, důvody pro zrušení tradičního výrazu, datum předložení žádosti a postupy, kterými je třeba se řídit v případě žádosti o ochranu tradičního výrazu, včetně přezkumu prováděného Komisí, řízení o námitce a postupů pro zrušení ochrany a změnu.
- (107) S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti obchodu mezi Uníí a určitými třetími zeměmi by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o podmínky, za kterých mohou být tradiční výrazy používány na výrobcích ze třetích zemí, a stanovení souvisejících odchylek.
- (108) Popis, označování a obchodní úprava produktů odvětví vína, na něž se vztahuje toto nařízení, mohou mít velký vliv na jejich úspěch na trhu. Rozdíly v právních předpisech členských států při označování produktů odvětví vína mohou bránit řádnému fungování vnitřního trhu. Je tedy třeba stanovit pravidla, která zohlední legitimní zájmy spotřebitelů a producentů. Z tohoto důvodu je vhodné stanovit pravidla Unie pro označování produktů a jejich obchodní úpravu.
- (109) Aby se zajistil soulad se stávajícími postupy pro označování, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení mimořádných okolností opravňujících vynechání výrazů „chráněné označení původu“ nebo „chráněné zeměpisné označení“.
- (110) S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti odvětví vína by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o údaje o obchodní úpravě a používání označování jiné než ty, které jsou stanoveny v tomto nařízení, některé povinné a nepovinné údaje a obchodní úpravu.

- (111) S cílem zajistit ochranu legitimních zájmů hospodářských subjektů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o dočasné označování a obchodní úpravu vín, která nesou označení původu nebo zeměpisné označení, pokud toto označení původu nebo zeměpisné označení splňuje nezbytné požadavky.
- (112) S cílem zajistit, aby nebyly dotčeny hospodářské subjekty, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o přechodná ustanovení týkající se vína uvedeného na trh a označeného v souladu s příslušnými pravidly platnými před 1. srpnem 2009.
- (113) S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti obchodu s vinařskými výrobky mezi Unií a určitými třetími zeměmi by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o odchylky od pravidel týkajících se označování a obchodní úpravy výrobků určených na vývoz v případě, že je vyžaduje právo dotčené třetí země.
- (114) K zajištění spravedlivé vyváženosti práv a povinností cukrovarnických podniků a pěstitelů cukrové řepy budou i po ukončení systému kvót zapotřebí specifické nástroje. Proto by měla být zavedena standardní ustanovení upravující písemné mezioborové dohody uzavřené mezi nimi.
- (115) Reformou režimu cukru z roku 2006 byly v odvětví cukru v Unii zavedeny rozsáhlé změny. Aby mohli pěstitelé cukrové řepy dokončit proces adaptace na novou situaci na trhu a posílení tržní orientace odvětví, měl by být stávající systém kvót na cukr prodloužen do té doby, než bude na konci hospodářského roku 2016/2017 zrušen.
- (116) S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti odvětví cukru by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o aktualizaci technických definic týkajících se odvětví cukru, aktualizaci podmínek nákupu cukrové řepy stanovených v tomto nařízení a další pravidla týkající se určení hrubé hmotnosti, tary a cukernatosti cukrové řepy dodávané podniku a vyslazených řízků.
- (117) Nedávné zkušenosti ukazují, že jsou zapotřebí zvláštní opatření, která by v průběhu zbývajících období platnosti kvót na cukr zajistila dostatečné dodávky cukru na trh Unie.
- (118) S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti odvětví cukru a zajistit náležité zohlednění zájmů všech stran a s ohledem na nezbytnost zabránit narušení trhu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, pokud jde o podmínky nákupu a smlouvy o dodání, aktualizaci podmínek nákupu cukrové řepy stanovených v tomto nařízení a kritéria, jež musí uplatňovat cukrovarnické podniky, když prodejci cukrové řepy přidělují množství cukrové řepy, na která mají být před zasetím podepsány smlouvy o dodání.
- (119) S cílem zohlednit technický vývoj by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení seznamu výrobků, pro jejichž výrobu se může použít průmyslový cukr, průmyslová izoglukóza nebo průmyslový inulinový sirup.
- (120) S cílem zajistit, aby schválené podniky vyrábějící nebo zpracovávající cukr, izoglukózu nebo inulinový sirup plnily své povinnosti, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o udělování a odebrání schválení těmto podnikům, jakož i kritéria pro správní sankce.
- (121) S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti odvětví cukru a zajistit náležité zohlednění zájmů všech stran by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o smysl pojmů týkajících se fungování systému kvót a podmínky pro prodej do nejbližších regionů.
- (122) Aby se zajistilo, že pěstitelé budou úzce zapojeni do rozhodnutí o převodu určitého množství produkce, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o převod cukru.
- (123) V zájmu lepšího hospodaření s produkčním potenciálem vinic by členské státy měly Komisi předložit přehled svého produkčního potenciálu založeného na registru vinic. S cílem motivovat členské státy k předložení tohoto přehledu by podpora na restrukturalizaci a přeměnu měla být omezena pouze na členské státy, které přehled předložily.
- (124) V zájmu zjednodušení sledování a ověřování produkčního potenciálu členskými státy by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o obsah registru vinic a výjimky.
- (125) V zájmu zajištění uspokojivé úrovně výsledovatelosti daných produktů, zejména v zájmu ochrany spotřebitelů, by se mělo vyžadovat, aby všechny produkty odvětví vína, na něž se vztahuje toto nařízení, byly při oběhu v Unii opatřeny průvodním dokladem.

- (126) Aby se usnadnila přeprava vinařských výrobků a ověřování členskými státy, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla týkající se průvodního dokladu a jeho používání a podmínek, za kterých se průvodní doklad považuje za doklad potvrzující chráněná označení původu nebo zeměpisná označení, povinnosti vést evidenci a jejího používání, upřesnění, kdo bude evidenci vést, a výjimek z povinnosti vést evidenci, a činností, které mají být v evidenci uvedeny.
- (127) Při absenci právních předpisů Unie v oblasti formalizovaných, písemných smluv se mohou členské státy v rámci vnitrostátního smluvního práva rozhodnout, že stanoví povinnost uzavírat tyto smlouvy, pokud při tom bude dodržováno právo Unie a zejména pokud bude respektováno řádné fungování vnitřního trhu a společné organizace trhů. S ohledem na rozdílnost situací v rámci Unie a na zásadu subsidiarity by toto rozhodnutí mělo být ponecháno na členských státech. V zájmu stanovení vhodných minimálních požadavků pro tyto smlouvy a zajištění řádného fungování vnitřního trhu a společné organizace trhu v odvětví mléka a mléčných výrobků by se však měly na úrovni Unie stanovit určité základní podmínky pro používání těchto smluv. Všechny tyto základní podmínky by měly být volně sjednány. Jelikož některá mlékárenská družstva mohou mít případně ve svých stanovách pravidla s podobným účinkem, neměl by se na ně v zájmu jednoduchosti požadavek uzavření smlouvy vztahovat. Aby se posílila účinnost takového systému smluv, měly by členské státy rozhodnout, zda se použije i v případech, kdy zprostředkovatelé shromažďují mléko od zemědělců a dodávají je zpracovatelům.
- (128) S cílem zajistit realistický rozvoj výroby a tím přiměřenou životní úroveň producentů mléka a mléčných výrobků by se měla posílit jejich pozice ve vyjednávání se zpracovateli; výsledkem by mělo být spravedlivější rozdělování přidané hodnoty v dodavatelském řetězci. Proto by za účelem dosažení těchto cílů SZP mělo být přijato ustanovení podle článku 42 a čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, které organizacím producentů sestávajícím z producentů mléka a mléčných výrobků nebo jejich sdružením umožní vyjednávat kolektivně s mlékárnou smluvní podmínky, včetně ceny, pro část produkce nebo celkovou produkci svých členů, pokud jde o syrové mléko. Aby se zachovala účinná hospodářská soutěž na trhu s mlékem a mléčnými výrobky, měla by se na tuto možnost vztahovat příslušná množství omezení. Aby nebylo ohroženo účinné fungování družstev, a v zájmu jasnosti, by mělo být upřesněno, že pokud členství v družstvu zemědělce zavazuje k tomu, aby veškerou svou produkci mléka nebo její část dodával jako syrové mléko za podmínek stanovených ve stanovách družstva nebo v pravidlech a rozhodnutích stanovených podle těchto stanov, nemělo by se o těchto podmínkách jednat prostřednictvím organizace producentů.
- (129) S ohledem na význam chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, především pro zranitelné venkovské oblasti, a s cílem zajistit přidanou hodnotu a zachovat jakost zejména sýrů, na něž se vztahuje chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení, a v rámci ukončování režimu kvót na mléko by členské státy měly mít možnost uplatňovat pravidla pro regulaci celkové nabídky těchto sýrů vyráběných ve vymezené zeměpisné oblasti na žádost mezioborové organizace, organizace producentů nebo seskupení definovaného v nařízení (EU) č. 1151/2012. Tuto žádost by měla podporovat velká většina producentů mléka představující velkou většinu objemu mléka používaného pro výrobu příslušného sýra a v případě mezioborových organizací a seskupení by ji měla podporovat velká většina producentů sýrů představujících velkou většinu produkce uvedeného sýra.
- (130) Za účelem sledování vývoje trhu Komise potřebuje včasné informace o objemu dodávek syrového mléka. Proto je třeba zajistit, aby první kupující pravidelně poskytoval tyto informace členským státům a aby je členské státy předávaly Komisi.
- (131) Organizace producentů a jejich sdružení mohou hrát užitečnou úlohu při soustředění nabídky a při zlepšování uvádění na trh, plánování produkce a jejím přizpůsobení poptávce, optimalizaci produkčních nákladů a zajišťování stálosti cen producentů, provádění výzkumu, podpoře osvědčených postupů a poskytování technické pomoci, nakládání s vedlejšími produkty a spravování nástrojů řízení rizik poskytnutých jejich členům, a mohou tak přispívat k posílení postavení producentů v potravinovém řetězci.
- (132) Mezioborové organizace mohou hrát významnou úlohu při zajišťování dialogu mezi subjekty dodavatelského řetězce a při podpoře osvědčených postupů a transparentnosti trhu.
- (133) Stávající pravidla týkající se vymezení a uznávání organizací producentů a jejich sdružení a mezioborových organizací by proto měla být harmonizována, zefektivněna a rozšířena, aby se stanovilo možné uznávání na žádost podle předpisů stanovených v souladu s tímto nařízením

pro některá odvětví. Kritéria uznávání a stanovy organizací producentů by měly zejména zajistit, aby tyto subjekty byly vytvářeny z podnětu producentů a řízeny v souladu s pravidly umožňujícími členům organizace producentů demokratickou kontrolu jejich organizace a jejich rozhodnutí.

- (134) Stávající ustanovení v různých odvětvích, která posilují činnost organizací producentů, jejich sdružení a mezioborových organizací tak, že dovolují členským státům za určitých podmínek rozšířit některá pravidla těchto organizací na nečlenské hospodářské subjekty, se ukázala jako účinná a měla by být harmonizována, zefektivněna a rozšířena na všechna odvětví.
- (135) Měla by být stanovena možnost přijímat některá opatření usnadňující přizpůsobení nabídky požadavkům trhu, což může přispět ke stabilizaci trhů a k zajištění přiměřené životní úrovně dotčeného zemědělského obyvatelstva.
- (136) S cílem podpořit činnost organizací producentů, sdružení organizací producentů a mezioborových organizací, která by usnadnila přizpůsobení nabídky požadavkům trhu, s výjimkou činností týkajících se stažení produktů z trhu, by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o opatření na zlepšení jakosti, na podporu lepší organizace produkce, zpracování a uvádění na trh, zjednodušení zjišťování vývoje tržních cen a opatření umožňující vypracovávat krátkodobé a dlouhodobé prognózy na základě používaných výrobních prostředků.
- (137) V zájmu lepšího fungování trhu s vínem by mělo být členským státům umožněno provádět rozhodnutí přijatá mezioborovými organizacemi. Do oblasti působnosti těchto rozhodnutí by však neměly spadat postupy, které by mohly narušit hospodářskou soutěž.
- (138) Přestože se na použití formalizovaných písemných smluv v odvětví mléka vztahují samostatná ustanovení, použití těchto smluv by mohlo rovněž pomoci posílit odpovědnost hospodářských subjektů v jiných odvětvích a zvýšit jejich povědomí o nutnosti lépe reagovat na tržní signály, zlepšit přenos cen a přizpůsobit nabídku poptávce, a zároveň přispět k zamezení určitým nekalým obchodním praktikám. Při absenci právních předpisů Unie pro takovéto smlouvy se mohou členské státy v rámci vnitrostátního smluvního práva rozhodnout, že stanoví povinnost uzavírat tyto smlouvy, pokud při tom

bude dodržováno právo Unie, a zejména, pokud bude respektováno řádné fungování vnitřního trhu a společné organizace trhů.

- (139) S cílem zajistit realistický rozvoj výroby, a tím přiměřenou životní úroveň producentů v odvětví hovězího a telecího masa a odvětví olivového oleje, jakož i producentů některých plodin na orné půdě, by se měla posílit jejich pozice při vyjednávání s hospodářskými subjekty v navazujících odvětvích, přičemž výsledkem by mělo být spravedlivější rozdělování přidané hodnoty v dodavatelském řetězci. S cílem dosáhnout těchto cílů SZP by uznané organizace producentů měly mít možnost vyjednat, s výhradou množstevních omezení, podmínky smluv o dodání, včetně cen, pro produkci některých či všech svých členů, pokud tyto organizace sledují jeden nebo více cílů, jako je soustředění nabídky, uvádění produktů svých členů na trh a optimalizace produkčních nákladů, a pokud úsilí o dosažení těchto cílů vede k integraci činností a pokud je pravděpodobné, že tato integrace povede k významnému zefektivnění, tak aby činnosti organizace producentů celkově přispívaly k naplňování cílů uvedených v článku 39 Smlouvy o fungování EU. Tohoto cíle lze dosáhnout, pokud daná organizace producentů provádí určité konkrétní činnosti a pokud jsou tyto činnosti důležité z hlediska objemu dotčené produkce a z hlediska produkčních nákladů a uvádění produktu na trh.
- (140) S cílem zajistit přidanou hodnotu a zachovat jakost zejména v případě sušené šunky, na níž se vztahuje chráněné označení původu či chráněné zeměpisné označení, by členské státy měly mít možnost, aby za přísných podmínek uplatňovaly pravidla pro regulaci nabídky této sušené šunky, za předpokladu, že tato pravidla podporuje velká většina jejích producentů a případně chovatelů prasat v zeměpisné oblasti spojované s touto šunkou.
- (141) Povinnost evidence všech smluv o dodávkách chmele vypěstovaného v Unii je zatěžujícím opatřením a měla by být zrušena.
- (142) Aby se zajistilo, že cíle a úkoly organizací producentů, sdružení organizací producentů a mezioborových organizací budou jasně vymezeny, a přispějí tak k efektivitě jejich činností bez nepřiměřené administrativní zátěže a bez porušení zásady svobody sdružování, zejména vůči těm, kdo nejsou členy těchto organizací, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla týkající se:
- konkrétních cílů, které tyto organizace a sdružení mohou, musí nebo nesmějí sledovat a které by případně měly být doplněny k cílům stanoveným v tomto nařízení; pravidel těchto organizací a sdružení, stanov organizací jiných než organizací producentů, konkrétních

podmínek týkajících se stanov organizací producentů v některých odvětvích, včetně výjimek, struktury, doby členství, velikosti, demokratické odpovědnosti a činnosti těchto organizací a sdružení, jakož i účinků vyplývajících ze sloučení; podmínek pro uznání, odebrání a pozastavení uznání, účinků vyplývajících z uznání, odebrání a pozastavení uznání i požadavky na přijetí nápravných opatření v případě nedodržení kritérií uznání;

nadnárodních organizací a sdružení a pravidel souvisejících s poskytováním správní pomoci v případě nadnárodní spolupráce; odvětví podléhajících povolení členských států, na něž se vztahuje externí zajišťování činností, a podmínek externího zajišťování činností a povahy činností, které lze zadávat externím subjektům, a poskytování technických prostředků organizacemi nebo sdruženími; základu pro výpočet minimálního objemu nebo hodnoty tržní produkce organizací a sdružení; pravidel pro výpočet objemu syrového mléka, na který se vztahují jednání organizace producentů, přijetí členů, kteří v případě organizací producentů nejsou producenty nebo v případě sdružení organizací producentů nejsou organizacemi producentů;

rozšíření působnosti některých pravidel organizací na nečleny a povinné placení příspěvků ze strany nečlenů, včetně používání a přidělení těchto plateb příslušnými organizacemi a seznamu přísnějších pravidel produkce, jejichž působnost může být rozšířena, dalších požadavků, pokud jde o reprezentativnost, dotčené hospodářské oblasti, včetně přezkumu jejich definice Komisí, minimální období, během kterého by pravidla měla platit před rozšířením jejich působnosti, osob nebo organizací, na něž se pravidla nebo příspěvky mohou vztahovat, a okolností, za nichž Komise může požadovat, aby rozšíření působnosti pravidel nebo povinné příspěvky byly zamítnuty nebo odebrány.

- (143) Sledování obchodních toků je především záležitostí řízení, a proto je třeba postupovat pružně. Mělo by být přijato rozhodnutí o zavedení licenční povinnosti s přihlédnutím k potřebě licencí, potřebě řízení dotčených trhů, a zejména k potřebě sledování dovozu nebo vývozu daných produktů.

- (144) S cílem zohlednit mezinárodní závazky Unie a platné normy Unie v sociální oblasti, v oblasti životního prostředí a v oblasti životních podmínek zvířat, potřebu sledovat rozvoj obchodu, vývoj na trhu a vývoj dovozu a vývozu, potřebu řádného řízení trhu a potřebu snížit administrativní zátěž by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o seznam

produktů, které podléhají povinnosti předložit dovozní nebo vývozní licenci, a případy a situace, kdy se předložení dovozní nebo vývozní licence nevyžaduje.

- (145) S cílem stanovit další prvky režimu licencí by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla týkající se: práv a povinností vyplývajících z licence, jejích právních účinků a případů, kdy lze použít přípustnou odchylku, pokud jde o dodržování povinnosti dovážet nebo vyvážet množství uvedené v licenci, nebo kdy má být uveden původ, v případě požadavku, aby vydání dovozní licence nebo propuštění do volného oběhu podléhalo povinnosti předložit doklad vydaný třetí zemí nebo subjektem, který potvrdí mimo jiné původ, pravost a znaky jakosti produktů; převodu licence nebo omezení této převoditelnosti; dalších podmínek pro dovozní licence v případě konopí a zásady správní pomoci mezi členskými státy, aby se zamezilo podvodům a nesrovnalostem nebo aby se tyto případy vyřešily; a případů a situací, kdy se vyžaduje nebo nevyžaduje složení jistoty jako záruky, že produkty budou dovezeny nebo vyvezeny během doby platnosti licence.
- (146) Podstatné prvky cel použitelných na zemědělské produkty, které odrážejí dohody WTO a dvoustranné dohody, jsou stanoveny ve společném celním sazebníku. Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat opatření pro podrobný výpočet dovozních cel na základě těchto podstatných prvků.
- (147) U některých produktů by měl být zachován režim vstupní ceny. Aby se zajistila účinnost uvedeného režimu, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o kontrolu věrohodnosti ceny zásilky uvedené v prohlášení pomocí paušální dovozní hodnoty a stanovení podmínek, za nichž je vyžadováno složení jistoty.
- (148) Za účelem vyloučení nebo napravení negativních účinků, které by mohl mít dovoz určitých zemědělských produktů na trh Unie, by měl dovoz takových produktů za určitých podmínek podléhat dodatečnému clu.
- (149) Za určitých podmínek je vhodné otevírat a spravovat dovozní celní kvóty vyplývající z mezinárodních dohod uzavřených v souladu se Smlouvou o fungování EU nebo z jiných aktů Unie. Pro dovozní celní kvóty by přijatá metoda správy měla přikládat náležitý význam požadavkům na zásobování stávajícího a nově vznikajícího produkčního, zpracovatelského a spotřebitelského trhu Unie z hlediska konkurenceschopnosti, jistoty a plynulosti dodávek a nutnosti zachovat rovnováhu na tomto trhu.

- (150) Za účelem plnění závazků obsažených v dohodách uzavřených během Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání týkajících se celních kvót na dovoz 2 000 000 tun kukuřice a 300 000 tun čiroku do Španělska a celních kvót na dovoz 500 000 tun kukuřice do Portugalska by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o definování ustanovení nezbytných pro dovoz v rámci celních kvót, jakož i případně veřejné skladování množství dovážených platebními agenturami dotyčných členských států.
- (151) S cílem zajistit rovný přístup k dostupným množstvím a rovné zacházení s hospodářskými subjekty v rámci celní kvóty by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o: stanovení podmínek a požadavků na způsobilost, které musí hospodářský subjekt splnit, aby mohl podat žádost v rámci celní kvóty; stanovení pravidel týkajících se převodu práv mezi hospodářskými subjekty a v případě potřeby omezení převodu v rámci správy celní kvóty; podmínění účasti na celní kvótě složením jistoty; a případné umožnění veškerých zvláštních vlastností, požadavků nebo omezení vztahujících se na celní kvótu stanovenou v mezinárodní dohodě nebo jiném příslušném aktu.
- (152) Zemědělské produkty mohou být v některých případech předmětem zvláštního zacházení při dovozu do třetích zemí, pokud odpovídají určitým specifikacím nebo cenovým podmínkám. K zajištění správného uplatňování tohoto režimu je nezbytná správní spolupráce mezi orgány ve třetí zemi dovozu a orgány v Unii. Za tímto účelem by měly být produkty vybaveny potvrzením vystaveným v Unii.
- (153) S cílem zajistit, aby vyvážené produkty mohly být při dovozu do třetí země předmětem zvláštního zacházení při dodržení určitých podmínek v souladu s mezinárodními dohodami uzavřenými Unii v souladu se Smlouvou o fungování EU, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení požadavku, aby příslušné orgány členských států na požádání a po náležité kontrole vystavily doklad potvrzující, že dané podmínky jsou splněny.
- (154) Aby nedovolené pěstování konopí nenarušilo trh s konopím pěstovaným na vlákno, mělo by toto nařízení stanovit kontrolu dovozu konopí a semen konopí, která zaručí, že tyto příslušné produkty poskytují určité záruky, pokud jde o obsah tetrahydrokanabinolu. Mimo to by dovoz semen konopí, která nejsou určena k výsevu, měl i nadále podléhat systému kontrol, který stanoví schvalování dotčených dovozců.
- (155) Pokud jde o produkty v odvětví chmele, uplatňuje se v celé Unii politika jakosti. V případě dovážených produktů by měla být do tohoto nařízení začleněna ustanovení zajišťující, aby byly dováženy pouze produkty splňující rovnocenné minimální znaky jakosti. S cílem minimalizovat administrativní zátěž by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o případy, ve kterých by se neměly uplatňovat povinnosti týkající se osvědčení o rovnocennosti a označování obalů.
- (156) Unie uzavřela několik ujednání se třetími zeměmi o preferenčním přístupu na trh, která těmto zemím umožňují vyvážet do Unie za příznivých podmínek třtinový cukr. Je třeba po určitou dobu zachovat související ustanovení týkající se vyhodnocení potřeby cukrovarů v souvislosti s cukrem určeným k rafinaci a za určitých podmínek vyhrazení dovozních licencí pro specializovaná zařízení, která využívají značná množství dováženého surového třtinového cukru a která jsou považována za cukrovary Unie zabývající se výhradně rafinací. S cílem zajistit, aby dovezený cukr určený k rafinaci byl rafinován v souladu s těmito požadavky, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o používání pojmů týkajících se fungování dovozních ujednání, podmínky a kritéria způsobilosti, které musí hospodářský subjekt splnit, aby mohl podat žádost o dovozní licenci, včetně složení jistoty, a pravidla pro ukládání správních sankcí.
- (157) Celní režim umožňuje obejít se bez jakýchkoliv dalších ochranných opatření na vnějších hranicích Unie. Vnitřní trh a celní režim by se však za mimořádných okolností mohly ukázat jako nedostatečné. V takových případech by Unie měla být schopna neprodleně přijmout veškerá nezbytná opatření, aby trh Unie nebyl ponechán bez ochrany proti narušením, která by mohla vzniknout. Tato opatření by měla být v souladu s mezinárodními závazky Unie.
- (158) Je tedy vhodné umožnit, aby v případě, že v důsledku dané úpravy dojde k narušení trhu Unie nebo existuje možnost, že k němu dojde, bylo používání režimů aktivního a pasivního zušlechťovacího styku pozastaveno.
- (159) Náhrady na vývoz do třetích zemí, které jsou založeny na rozdílu mezi cenami uvnitř Unie a cenami na světovém trhu a které nepřekročí míru stanovenou závazky v rámci WTO, by měly být zachovány jako opatření, které se může týkat určitých produktů, na něž se vztahuje toto nařízení, pokud na vnitřním trhu nastanou takové podmínky, jako jsou podmínky stanovené pro výjimečná opatření. Subvencovaný vývoz by

měl podléhat omezením, pokud jde o hodnotu a množství, a aniž je dotčeno použití výjimečných opatření, dostupná náhrada by měla být nulová.

u kterých může být odůvodněna výjimka z povinnosti předložit vývozní licenci, a povoluje v odůvodněných situacích dodatečné udělení vývozní licence.

- (160) Při stanovování vývozních náhrad na základě sledování plateb podle předpisů vztahujících se k Evropskému zemědělskému záručnímu fondu by mělo být zajištěno dodržování omezení týkajících se hodnoty. Sledování by mělo být usnadněno povinným předběžným stanovením vývozních náhrad a v případě rozlišených náhrad možností změnit stanovené místo určení v rámci jedné zeměpisné oblasti, na kterou se vztahuje jednotná sazba vývozní náhrady. V případě změny místa určení by měla být vyplacena vývozní náhrada použitelná pro skutečné místo určení, a to až do maximální výše částky použitelné pro předem stanovené místo určení.
- (161) Dodržování množstevních omezení by mělo být zajištěno spolehlivým a účinným systémem sledování. Za tímto účelem je třeba podmínit poskytnutí vývozních náhrad předložením vývozní licence. Vývozní náhrady v rámci omezení, která jsou k dispozici, by měly být poskytovány podle konkrétní situace jednotlivých produktů. Výjimky z tohoto pravidla by měly být povoleny pouze u zpracovaných výrobků, které nejsou uvedeny v příloze I Smluv a na které se nevztahují omezení z hlediska objemu. Je třeba stanovit odchylku od požadavku přísného dodržování pravidel pro správu, pokud při vývozu, v jehož případě jsou uplatňovány vývozní náhrady, pravděpodobně nedojde k překročení stanoveného množství.
- (162) V případě vývozu živého skotu by vývozní náhrady měly být poskytovány a propláceny pouze tehdy, pokud jsou dodržována ustanovení právních předpisů Unie upravující dobré životní podmínky zvířat, zejména ta, která se týkají ochrany zvířat během přepravy.
- (163) Aby se zajistilo řádné fungování režimu vývozních náhrad, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o požadavek složení jistoty jako záruku splnění povinností hospodářských subjektů.
- (114) Aby se minimalizovala administrativní zátěž hospodářských subjektů a příslušných orgánů, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o akty, kterými se stanoví prahové hodnoty, pod nimiž se nemusí vyžadovat vydání nebo předložení vývozní licence, stanoví místa určení nebo činnosti,
- (165) S cílem řešit praktické situace, které odůvodňují plnou či částečnou způsobilost pro vývozní náhrady, a pomoci hospodářským subjektům překlenout období mezi podáním žádosti o vývozní náhradu a konečnou platbou vývozní náhrady by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla týkající se: jiného termínu náhrady; záloh na vývozní náhrady, včetně podmínek pro složení a uvolnění jistoty; dalších důkazů v případě existujících pochybností o skutečném místě určení produktů a možnosti zpětného dovozu na celní území Unie; míst určení považovaných za vývoz z Unie a zahrnutí míst určení v rámci celního území Unie způsobilých pro vývozní náhrady.
- (166) Aby se zajistila rovnost přístupu vývozců produktů uvedených v příloze I Smluv a výrobků z nich zpracovaných k vývozním náhradám, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o uplatnění některých pravidel pro zemědělské produkty na produkty vyvážené ve formě zpracovaného zboží.
- (167) Aby se zajistilo, že produkty, na něž jsou poskytovány vývozní náhrady, se vyváží z celního území Unie a aby se zabránilo jejich návratu na toto území a minimalizovala se administrativní zátěž hospodářských subjektů při zajišťování a předkládání důkazu, že produkty s náhradou dosáhly země určení způsobilé pro rozlišené náhrady, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o pravidla týkající se: lhůty, do které musí být výstup z celního území Unie ukončen, včetně lhůty pro dočasný opětovný vstup; zpracování, kterému mohou být produkty s vývozní náhradou během tohoto období podrobeny; důkazu o dosažení místa určení za účelem způsobilosti pro rozlišené náhrady; prahových hodnot pro náhrady a podmínek, za kterých mohou být vývozci od tohoto důkazu osvobozeni; a podmínek pro schválení důkazu, poskytnutého nezávislými třetími stranami, o dosažení místa určení, pokud se uplatňují rozlišené náhrady.
- (168) S cílem motivovat vývozce k zajišťování dobrých životních podmínek zvířat a s cílem umožnit příslušným orgánům ověření správného vydávání vývozních náhrad v případech, kdy je to podmíněno dodržováním požadavků týkajících se dobrých životních podmínek zvířat, by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o požadavky týkající se dobrých životních podmínek zvířat mimo celní území Unie, včetně využití nezávislých třetích stran.

- (169) Aby se zohlednily zvláštní vlastnosti různých odvětví, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o zvláštní požadavky a podmínky pro hospodářské subjekty a pro produkty způsobilé pro vývozní náhradu, a stanovení koeficientů pro účely výpočtu vývozních náhrad, přičemž se zohlední proces zrání některých lihovin získaných z obilovin.
- (170) Minimální vývozní ceny květinových cibulí již nejsou užitečné a měly by být zrušeny.
- (171) Podle článku 42 Smlouvy o fungování EU se její ustanovení týkající se hospodářské soutěže vztahují na zemědělskou produkci a obchod se zemědělskými produkty pouze v rozsahu vymezeném právními předpisy Unie podle čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a postupem v něm stanoveným.
- (172) S ohledem na zvláštní vlastnosti odvětví zemědělství a jeho závislost na řádném fungování celého potravinového řetězce, včetně účinného uplatňování pravidel hospodářské soutěže ve všech souvisejících odvětvích v rámci celého potravinového řetězce, který může být vysoce koncentrovaný, je třeba věnovat zvláštní pozornost uplatňování pravidel hospodářské soutěže uvedených v článku 42 Smlouvy o fungování EU. Z tohoto důvodu je zapotřebí úzká spolupráce mezi Komisí a orgány členských států pro ochranu hospodářské soutěže. Jedním z vhodných nástrojů poskytujících poradenství dotčeným podnikům a dalším zúčastněným stranám jsou případně i pokyny přijaté Komisí.
- (173) Mělo by proto být stanoveno, že pravidla hospodářské soutěže týkající se dohod, rozhodnutí a jednání uvedených v článku 101 Smlouvy o fungování EU a zneužívání dominantního postavení se vztahují na zemědělskou produkci a obchod se zemědělskými produkty, pokud jejich použití neohrožuje plnění cílů SZP.
- (174) V případě organizací zemědělců nebo producentů nebo jejich sdružení, jejichž cílem je společná produkce zemědělských produktů nebo jejich uvádění na trh nebo využívání společných zařízení, by měl být povolen zvláštní přístup, pokud tato společná činnost nebrání hospodářské soutěži ani neohrožuje dosahování cílů uvedených v článku 39 Smlouvy o fungování EU.
- (175) Aniž je dotčena regulace nabídky některých produktů, jako je sýr a šunka, které užívají chráněné označení původu či chráněné zeměpisné označení, nebo víno, na které se vztahuje specifický soubor pravidel, je třeba zaujmout zvláštní přístup, pokud jde o některé činnosti mezioborových organizací pod podmínkou, že tyto činnosti nevedou k rozdělení trhů, neovlivňují řádné fungování společné organizace trhů, nenarušují ani nevylučují hospodářskou soutěž, nezahrnují stanovování cen či kvót ani nevedou k diskriminaci.
- (176) Poskytováním vnitrostátní podpory by bylo ohroženo řádné fungování vnitřního trhu. Ustanovení Smlouvy o fungování EU o státní podpoře by se proto obecně měla vztahovat na zemědělské produkty. I přesto by za určitých podmínek by měly být povoleny výjimky. Pokud však takové výjimky existují, je třeba, aby Komise mohla vypracovat seznam stávajících, nových nebo navrhovaných vnitrostátních podpor, podávat členským státům náležité připomínky a navrhopvat jim vhodná řešení.
- (177) Předpisy o premiích za klučení a některá opatření programů na podporu odvětví vína by samy o sobě neměly vylučovat vnitrostátní platby pro tytéž účely.
- (178) Finsko a Švédsko by vzhledem ke zvláštním hospodářským podmínkám chovu sobů, výroby výrobků z nich a uvádění sobů a výrobků z nich na trh měly i nadále v tomto směru poskytovat vnitrostátní platby.
- (179) Vedle všeobecných účinků reformy v odvětví cukru působí ve Finsku nepříznivě na odvětví cukrové řepy i zvláštní geografické a klimatické podmínky. Tento členský stát by proto měl být oprávněn k trvalému poskytování vnitrostátních plateb svým pěstitelům cukrové řepy.
- (180) Členské státy by měly mít možnost poskytovat vnitrostátní platby na spolufinancování opatření v odvětví včelařství stanovených podle tohoto nařízení, jakož i na ochranu včelínů znevýhodněných strukturálními nebo přírodními podmínkami nebo v rámci programů hospodářského rozvoje, s výjimkou vnitrostátních plateb, které jsou přidělovány na produkci nebo obchod.
- (181) Členské státy účastníci se režimů zaměřených na zlepšení přístupu dětí k potravinám by měly mít kromě podpory Unie možnost poskytovat vnitrostátní podporu na dodávky produktů a některé související náklady.

- (182) Za účelem řešení odůvodněných případů nouze i po ukončení přechodného období by členské státy měly mít možnost poskytovat vnitrostátní platby pro nouzovou destilaci v rámci celkového rozpočtového omezení představujícího 15 % dané částky příslušného ročního rozpočtu členského státu pro vnitrostátní program podpory. Tyto vnitrostátní platby by měly být před poskytnutím oznámeny Komisi a schváleny.
- (183) Členské státy by měly mít možnost pokračovat v poskytování vnitrostátních plateb pro skořápkové ovoce, jak je v současné době stanoveno v článku 120 nařízení (ES) č. 73/2009, aby zmírnily účinky oddělení podpory bývalého režimu podpory Unie pro skořápkové ovoce. V zájmu jasnosti a vzhledem k tomu, že uvedené nařízení má být zrušeno, by tyto vnitrostátní platby měly být stanoveny v tomto nařízení.
- (184) Měla by být stanovena zvláštní intervenční opatření, aby bylo možné účinně a účelně reagovat na hrozby narušení trhu. Měla by být vymezena oblast působnosti těchto opatření.
- (185) S cílem účinně a účelně reagovat na hrozby narušení trhu v důsledku výrazného zvýšení nebo snížení cen na vnitřních nebo vnějších trzích nebo jiných událostí a okolností, které závažně narušují nebo by mohly narušit trh, pokud je pravděpodobné, že tato situace nebo její dopady na trh budou přetrvávat nebo se zhoršovat, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o opatření nezbytná pro řešení této situace na trhu, při současném dodržení veškerých závazků vyplývajících z mezinárodních dohod a za předpokladu, že jakákoli jiná opatření dostupná podle tohoto nařízení se ukáží jako nedostatečná, včetně opatření na rozšíření nebo změnu oblasti působnosti, doby trvání nebo jiných aspektů dalších opatření stanovených v tomto nařízení nebo na stanovení vývozních náhrad nebo celkové či částečné pozastavení dovozních cel vztahující se i na určitá množství nebo období, a to podle potřeby.
- (186) Omezení volného oběhu vyplývající z uplatňování opatření, jejichž cílem je zabránit šíření nákaz zvířat, by mohlo působit těžkosti na trhu v jednom nebo více členských státech. Zkušenosti ukazují, že vážná narušení trhu, jako je významný pokles spotřeby nebo cen, lze přičíst ztrátě důvěry spotřebitelů v důsledku ohrožení zdraví veřejnosti nebo zdraví zvířat nebo rostlin. Na základě zkušeností by opatření, která lze přičítat ztrátě důvěry spotřebitelů, měla být rozšířena na rostlinné produkty.
- (187) Výjimečná opatření na podporu trhu u hovězího a telecího masa, mléka a mléčných výrobků, vepřového masa, skopového a kozího masa, vajec a drůbežího masa by měla přímo souviset se zdravotními a veterinárními opatřeními přijatými v rámci boje proti šíření nákaz. Tato opatření by měla být přijímána na žádost členských států, aby nedocházelo k vážnému narušení trhu.
- (188) S cílem účinně reagovat na mimořádné okolnosti by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o rozšíření seznamu produktů uvedeného v tomto nařízení, v jejichž případě lze přijmout výjimečná podporná opatření.
- (189) Komise by měla být oprávněna přijímat v naléhavých případech opatření nezbytná k řešení konkrétních obtíží.
- (190) Účinná a účelná reakce na hrozby narušení trhu může být obzvláště důležitá pro odvětví mléka. Specifické problémy mohou pro toto odvětví nastat rovněž v případě naléhavé situace. Je proto nezbytné zdůraznit, že pokud Komise přijme v případě narušení trhu, včetně nerovnováhy na trhu, výše uvedená opatření nebo v případě naléhavé situace opatření nezbytná pro řešení specifických problémů, mohou být tyto kroky určeny zejména pro odvětví mléka.
- (191) S cílem reagovat na období, která se vyznačují závažnou nerovnováhou na trhu, by soukromé hospodářské subjekty mohly v zájmu stabilizace dotčených odvětví přijmout jako výjimečná opatření zvláštní kategorie společných opatření s výhradou přesně stanovených záruk, omezení a podmínek. Pokud by tato opatření mohla spadat do oblasti působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, měla by mít Komise možnost stanovit časově omezenou odchylku. Tato opatření by však měla doplňovat činnost Unie v rámci veřejné intervence a soukromého skladování nebo výjimečných opatření stanovených v tomto nařízení a neměla by narušovat fungování vnitřního trhu.
- (192) Mělo by být možné od podniků, členských států nebo třetích zemí vyžadovat, aby předložily oznámení pro účely uplatňování tohoto nařízení, sledování, analýzy a řízení trhu se zemědělskými produkty, zajištění transparentnosti trhu a řádného fungování opatření SZP, kontroly, inspekce, sledování, hodnocení a provádění auditu opatření SZP a plnění požadavků stanovených v mezinárodních dohodách, včetně oznamovacích povinností v rámci těchto dohod. S cílem zajistit harmonizovaný, efektivnější a jednodušší přístup by Komisi měla být svěřena pravomoc přijímat veškerá nezbytná opatření týkající se oznámení. Měla by přitom zohlednit potřeby týkající se údajů a synergie mezi možnými zdroji údajů.

- (193) S cílem zajistit integritu informačních systémů a zaručit pravost a čitelnost dokumentů a souvisejících předávaných údajů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o povahu a druh označovaných informací, kategorie zpracovávaných údajů a maximální dobu uchovávání těchto údajů, účel zpracování těchto údajů, zejména v případě jejich zveřejnění nebo předání třetím zemím, přístupová práva ke zpřístupněným informacím nebo informačním systémům a podmínky zveřejnění informací.
- (194) Použije se právo Unie o ochraně osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾.
- (195) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován a dne 14. prosince 2011 vydal stanovisko⁽³⁾.
- (196) Přesun finančních prostředků z rezervy pro krize v odvětví zemědělství by se měl uskutečnit za podmínek a postupem podle článku 24 nařízení (EU) č. 1306/2013 a podle bodu 22 interinstitucionální 17. prosince 2013 dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení⁽⁴⁾ a mělo by být jasné uvedeno, že toto nařízení je příslušný základní akt.
- (197) V zájmu zajištění plynulého přechodu od ujednání stanovených v nařízení (ES) č. 1234/2007 k ujednáním stanoveným v tomto nařízení by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat určité akty, pokud jde o stanovení nezbytných opatření, zejména opatření nezbytných pro ochranu nabytých práv a legitimních očekávání podniků.
- (198) Použití postupu pro naléhavé případy při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle tohoto nařízení by mělo být vyhrazeno pro výjimečné případy, v nichž to vyžadují naléhavé závažné důvody, aby bylo možné účinně a účelně reagovat na hrozby narušení trhu, nebo v případech, kdy k narušení trhu dojde. Použití postupu pro naléhavé případy by mělo být odůvodněné a případy, ve kterých by se postup pro naléhavé případy měl použít, by měly být upřesněny.
- (199) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽⁵⁾.
- (200) Při přijímání aktů, kterými se provádí toto nařízení, by se měl použít přezkumný postup, vzhledem k tomu, že se tyto akty vztahují na SZP, jak je uvedeno v čl. 2 odst. 2 písm. b) bodě ii) nařízení (EU) č. 182/2011. Při přijímání aktů, kterými se provádí toto nařízení a které se vztahují na hospodářskou soutěž, by se však měl použít poradní postup, vzhledem k tomu, že se poradní postup používá obecně při přijímání prováděcích aktů v oblasti hospodářské soutěže.
- (201) Komise by měla přijmout prováděcí akty s okamžitou použitelností, které se týkají přijímání, změny nebo zrušení ochranných opatření Unie, pozastavení režimu zušlechťovacího styku nebo aktivního či pasivního zušlechťovacího styku, je-li to nutné z důvodu okamžité reakce na situaci na trhu, a řešení konkrétních problémů v naléhavé situaci, kterou je nutné okamžitě řešit, pokud to v řádně odůvodněných případech vyžadují naléhavé závažné důvody.
- (202) Pokud jde o některá opatření podle tohoto nařízení, která vyžadují rychlý zásah nebo která sestávají pouze z použití obecných ustanovení na konkrétní situace bez volného uvážení, měla by být Komisi svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty bez uplatnění nařízení (EU) č. 182/2011.
- (203) Komisi by dále měla být svěřena pravomoc provádět některé správní nebo řídicí úkoly, které nezahrnují přijímání aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů.
- (204) Toto nařízení by mělo stanovit některá zvláštní pravidla týkající se Chorvatska v souladu s aktem o přistoupení Chorvatska⁽⁶⁾.
- (205) V přiměřené době po vstupu tohoto nařízení v platnost skončí podle nařízení (ES) č. 1234/2007 platnost několika opatření pro jednotlivá odvětví. Po zrušení nařízení (ES) č. 1234/2007 by měla příslušná ustanovení nadále platit až do skončení dotčených režimů.
- (206) Nařízení Rady (EHS) č. 922/72⁽⁷⁾ o podpoře pro chov bource morušového pro chovatelský rok 1972/1973 je
-
- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).
- ⁽³⁾ Úř. věst. C 35, 9.2.2012, s. 1.
- ⁽⁴⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.
- ⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).
- ⁽⁶⁾ Úř. věst. L 112, 24.4.2012, s. 21.
- ⁽⁷⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 922/72, kterým se pro chovatelský rok 1972/73 stanoví obecná pravidla pro poskytování podpory pro chov bource morušového (Úř. věst. L 152, 5.5.1972, s. 1).

již zastaralé; nařízení (EHS) č. 239/79 o postupech při přizpůsobování nomenklatury společného celního sazebníku se nahrazuje tímto nařízením; nařízení Rady (ES) č. 1601/96 ⁽¹⁾ o podpoře pro producenty chmele pro sklizeň v roce 1995 je přechodným opatřením, které je nyní svou povahou již zastaralé. Nařízení Rady (ES) č. 1037/2001 ⁽²⁾, kterým se povoluje nabízení nebo dodávání některých dovážených vín, bylo nahrazeno ustanoveními Dohody mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými o obchodu s vínem přijaté rozhodnutím Rady 2006/232/ES ⁽³⁾, a je tedy zastaralé. V zájmu jasnosti a právní jistoty by uvedená nařízení měla být zrušena.

(207) Určitá pravidla v odvětví mléka a mléčných výrobků, zejména pravidla týkající se smluvních vztahů a jednání, regulaci nabídky sýrů s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, výkazy prvních kupujících, organizace producentů, sdružení organizací producentů a mezioborové organizace, vstoupila v platnost v nedávné době a zůstávají za současných hospodářských podmínek na trhu s mlékem a mléčnými výrobky a dané struktury dodavatelského řetězce odůvodněná. Měla by se proto v tomto odvětví uplatňovat po dostatečně dlouhou dobu (a to před zrušením kvót na mléko a po něm), aby mohla dosáhnout plného účinku. Tato pravidla by však měla být dočasná a měla by podléhat přezkumu. Komise by měla přijmout zprávy o vývoji trhu s mlékem, které by měly obsahovat zejména možné pobídky, jež by zemědělce vedly k uzavírání dohod o společné výrobě, přičemž první mají být předloženy do 30. června 2014 a druhé do 31. prosince 2018,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tímto nařízením se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty, kterými se rozumí všechny produkty uvedené v příloze I Smluv s výjimkou produktů rybolovu a akvakultury, jak jsou vymezeny v právních aktech Unie o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury.

2. Zemědělské produkty vymezené v odstavci 1 jsou rozděleny do těchto odvětví podle příslušných částí přílohy I:

a) obiloviny, část I;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1601/96 ze dne 30. července 1996, kterým se stanoví výše podpory výrobcům v odvětví chmele pro sklizeň v roce 1995 (Úř. věst. L 206, 16.8.1996, s. 46).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1037/2001 ze dne 22. května 2001, kterým se povoluje nabízení nebo dodávání některých dovážených vín, u nichž mohlo být použito enologických postupů nestanovených v nařízení (ES) č. 1493/1999, k přímé lidské spotřebě (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 12).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2006/232/ES ze dne 20. prosince 2005 o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými o obchodu s vínem (Úř. věst. L 87, 24.3.2006, s. 1).

b) rýže, část II;

c) cukr, část III;

d) sušené krmivo, část IV;

e) osiva, část V;

f) chmel, část VI;

g) olivový olej a stolní olivy, část VII;

h) len a konopí, část VIII

i) ovoce a zelenina, část IX;

j) výrobky z ovoce a zeleniny, část X;

k) banány, část XI;

l) víno, část XII;

m) živé dřeviny a jiné rostliny, cibule, kořeny a podobné, řezané květiny a okrasná zeleň, část XIII;

n) tabák, část XIV;

o) hovězí a telecí maso, část XV;

p) mléko a mléčné výrobky, část XVI;

q) vepřové maso, část XVII;

r) skopové a kozí maso, část XVIII;

s) vejce, část XIX;

t) drůbeží maso, část XX;

u) ethylalkohol zemědělského původu, část XXI;

v) produkty včelařství, část XXII;

w) bourec morušový, část XXIII;

x) ostatní produkty, část XXIV.

Článek 2

Obecná ustanovení o společné zemědělské politice (SZP)

Nařízení (EU) č. 1306/2013 a předpisy přijaté podle uvedeného nařízení platí ve vztahu k opatřením stanoveným v tomto nařízení.

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí definice týkající se některých odvětví uvedené v příloze II.

2. Definice uvedené v příloze II části II oddílu B se pro cukr použijí pouze do konce hospodářského roku 2016/2017.

3. Pro účely tohoto nařízení se použijí definice stanovené v nařízení (EU) č. 1306/2013, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ⁽²⁾, pokud v tomto nařízení není uvedeno jinak.

4. S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti odvětví rýže je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými se mění definice týkající se odvětví rýže uvedené v příloze II části I v rozsahu nezbytném k aktualizaci definic s ohledem na vývoj trhu.

5. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „méně rozvinutými regiony“ regiony podle definice v čl. 90 odst. 2 prvním pododstavci písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽³⁾.
- b) „nepříznivým klimatickým jevem, který může být přirovnán k přírodní katastrofě“ povětrnostní podmínky jako mráz, krupobití, led, déšť nebo sucho, které zničí více než 30 % průměrné roční produkce daného zemědělce v předcházejícím tříletém období nebo tříletého průměru stanoveného na základě předcházejícího pětiletého období s vyloučením nejvyšší a nejnižší hodnoty.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 Viz strana 608 v tomto čísle Úředního věstníku

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova Viz strana 487 v tomto čísle Úředního věstníku

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj 17. prosince 2013, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Viz strana 85 v tomto čísle Úředního věstníku).

Článek 4

Přizpůsobení nomenklatury společného celního sazebníku používané pro zemědělské produkty

Je-li to nutné za účelem zohlednění změn kombinované nomenklatury, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, jimiž se popis produktů a odkazy v tomto nařízení přizpůsobují číslům nebo položkám kombinované nomenklatury.

Článek 5

Přepočítací koeficienty pro rýži

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými:

- a) stanoví přepočítací koeficienty pro rýži v různých fázích zpracování, náklady na zpracování a hodnotu vedlejších výrobků;
- b) přijme veškerá nezbytná opatření týkající se používání přepočítacích koeficientů pro rýži.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 6

Hospodářské roky

Stanoví se tyto hospodářské roky:

- a) od 1. ledna do 31. prosince daného roku pro odvětví ovoce a zeleniny a výrobků z ovoce a zeleniny a pro odvětví banánů;
- b) od 1. dubna do 31. března následujícího roku pro odvětví sušeného krmiva a odvětví bource morušového;
- c) od 1. července do 30. června následujícího roku pro:
 - i) odvětví obilovin,
 - ii) odvětví osiv,
 - iii) odvětví olivového oleje a stolních oliv,
 - iv) odvětví lnu a konopí,
 - v) odvětví mléka a mléčných výrobků;
- d) od 1. srpna do 31. července následujícího roku pro odvětví vína;
- e) od 1. září do 31. srpna následujícího roku pro odvětví rýže;
- f) od 1. října do 30. září následujícího roku pro odvětví cukru.

Článek 7

Referenční prahové hodnoty

1. Stanoví se tyto referenční prahové hodnoty:
- a) pokud jde o odvětví obilovin, 101,31 EUR za tunu, vztaženo na stádium velkoobchodního prodeje u zboží dodaného do skladu před vyložením;
 - b) pokud jde o neloupanou rýži, 150 EUR za tunu za standardní jakost vymezenou v příloze III části A, vztaženo na stádium velkoobchodního prodeje u zboží dodaného do skladu před vyložením;
 - c) pokud jde o cukr standardní jakosti vymezené v příloze III části B, vztaženo na nebalený cukr při převzetí v závodě:
 - i) pro bílý cukr: 404,4 EUR za tunu,
 - ii) pro surový cukr: 335,2 EUR za tunu;
 - d) pokud jde o odvětví hovězího a telecího masa, 2 224 EUR za tunu pro jatečně upravená těla skotu samčího pohlaví třídy zmasilosti /protučnělosti R3 podle klasifikační stupnice Unie pro jatečně upravená těla skotu ve věku osm měsíců nebo více podle přílohy IV části A;
 - e) pokud jde o odvětví mléka a mléčných výrobků:
 - i) 246,39 EUR za 100 kg pro máslo,
 - ii) 169,80 EUR za 100 kg pro sušené odstředěné mléko;
 - f) pokud jde o vepřové maso, 1 509,39 EUR za tunu pro jatečně upravená těla prasat standardní jakosti stanovené na základě hmotnosti a podílu libového masa podle klasifikační stupnice Unie pro jatečně upravená těla prasat podle přílohy IV části B takto:
 - i) jatečně upravená těla o hmotnosti nejméně 60 kg, avšak menší než 120 kg: třída E,
 - ii) jatečně upravená těla o hmotnosti od 120 do 180 kg: třída R;
 - g) pokud jde o odvětví olivového oleje:
 - i) 1 779 EUR za tunu pro extra panenský olivový olej,
 - ii) 1 710 EUR za tunu pro panenský olivový olej;

iii) 1 524 EUR za tunu pro lampantový olivový olej s obsahem mastných kyselin 2. stupně, při odečtení 36,70 EUR na tunu z této částky za každý další stupeň kyselosti.

2. Komise referenční prahové hodnoty uvedené v odstavci 1 pravidelně přezkoumává s přihlédnutím k objektivním kritériím, zejména k vývoji produkce, nákladům na produkci (především na vstupy) a tržním trendům. Referenční prahové hodnoty se v případě potřeby aktualizují řádným legislativním postupem s ohledem na vývoj produkce a trhů.

ČÁST II

VNITŘNÍ TRH

HLAVA I

TRŽNÍ INTERVENCE

KAPITOLA I

Veřejná intervence a podpora soukromého skladování

Oddíl 1

Obecná ustanovení o veřejné intervenci a podpoře soukromého skladování

Článek 8

Oblast působnosti

Tato kapitola stanoví pravidla pro tržní intervenci týkající se:

- a) veřejné intervence, kdy jsou produkty nakupovány a skladovány příslušnými orgány členských států až do jejich uvolnění, a
- b) poskytování podpory skladování produktů soukromými hospodářskými subjekty.

Článek 9

Původ způsobilých produktů

Produkty způsobilé pro nákup v rámci veřejné intervence nebo pro poskytování podpory soukromého skladování musí pocházet z Unie. Pokud produkty pocházejí z plodin, musí být navíc tyto plodiny sklizeny v Unii, a pokud jsou z mléka, mléko musí být vyprodukováno v Unii.

Článek 10

Klasifikační stupnice Unie pro jatečně upravená těla

Klasifikační stupnice Unie pro jatečně upravená těla se v souladu s přílohou IV částmi A a B jednotlivě použije v odvětví hovězího a telecího masa pro jatečně upravená těla skotu ve věku osmi měsíců nebo více a v odvětví vepřového masa v případě těl prasat, která nebyla použita k chovu.

V odvětví skopového a kozího masa mohou členské státy použít klasifikační stupnici Unie pro jatečně upravená těla ovčí v souladu s pravidly stanovenými v příloze IV části C.

Oddíl 2

Veřejná intervence

Článek 11

Produkty způsobilé pro veřejnou intervenci

Veřejná intervence se použije podle podmínek stanovených v tomto oddíle a podle veškerých dalších požadavků a podmínek, které může stanovit Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 19 a prováděcích aktů podle článku 20, na tyto produkty:

- a) pšenici obecnou, pšenici tvrdou, ječmen a kukuřici;
- b) neloupanou rýži;
- c) čerstvé nebo chlazené maso z odvětví hovězího a telecího masa kódů KN 0201 10 00 a 0201 20 20 až 0201 20 50;
- d) máslo vyrobené přímo a výhradně z pasterizované smetany získané přímo a výhradně z kravského mléka ve schváleném podniku Unie, s minimálním obsahem tuku 82 % hmotnostních a maximálním obsahem vody 16 % hmotnostních;
- e) sušené odstředěné mléko nejvyšší jakosti vyrobené z kravského mléka rozprašováním sušením ve schváleném podniku Unie, s minimálním obsahem bílkovin 34,0 % hmotnostních v tukuprosté sušině.

Článek 12

Období veřejné intervence

Veřejná intervence se použije u:

- a) pšenice obecné, pšenice tvrdé, ječmene a kukuřice od 1. listopadu do 31. května;
- b) neloupané rýže od 1. dubna do 31. července;
- c) hovězího a telecího masa během celého roku;
- d) másla a sušeného odstředěného mléka od 1. března do 30. září.

Článek 13

Zahájení a ukončení veřejné intervence

1. Veřejná intervence během období uvedených v článku 11

- a) se zahajuje pro pšenici obecnou, máslo a sušené odstředěné mléko;
- b) může být zahájena Komisí prostřednictvím prováděcích aktů pro pšenici tvrdou, ječmen, kukuřici a neloupanou rýži (včetně konkrétních odrůd nebo druhů neloupané rýže), pokud to vyžaduje situace na trhu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2;

- c) může být zahájena pro odvětví hovězího a telecího masa Komisí prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3, pokud je během reprezentativního období stanoveného podle čl. 20 prvního pododstavce písm. a) průměrná tržní cena v některém členském státě nebo některém regionu členského státu, zjištěná na základě klasifikační stupnice Unie pro jatečně upravená těla skotu podle přílohy IV části A, nižší než 85 % referenční prahové hodnoty stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. d).

2. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými ukončí veřejnou intervenci pro odvětví hovězího a telecího masa, pokud po určité reprezentativní období stanovené podle čl. 20 prvního pododstavce písm. c) již nejsou splněny podmínky stanovené v odst. 1 písm. c) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3.

Článek 14

Nákup za pevně stanovenou cenu nebo prostřednictvím nabídkového řízení

Je-li veřejná intervence zahájena podle čl. 13 odst. 1, opatření týkající se stanovení nákupních cen u produktů uvedených v článku 11, jakož i případná opatření týkající se množstevních omezení v případě nákupu za pevně stanovenou cenu přijme Rada v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.

Článek 15

Cena v rámci veřejné intervence

1. Cenou v rámci veřejné intervence se rozumí:

- a) cena, za kterou jsou produkty nakupovány v rámci veřejné intervence, je-li nákup prováděn za pevně stanovenou cenu, nebo
- b) maximální cena, za kterou mohou být produkty způsobilé pro veřejnou intervenci nakoupeny, je-li nákup prováděn prostřednictvím nabídkového řízení.

2. Opatření týkající se stanovení úrovně ceny v rámci veřejné intervence, včetně částek, o které se cena zvýší a sníží, přijme Rada v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.

Článek 16

Obecné zásady týkající se nakládání s produkty z veřejné intervence

1. Nakládání s produkty nakoupenými v rámci veřejné intervence probíhá tak, aby:

- a) nedocházelo k narušení trhu;

b) byl zajištěn rovný přístup ke zboží a rovné zacházení s kupujícími a

c) aby bylo v souladu se závazky vyplývajícími z mezinárodních dohod uzavřených v souladu se Smlouvou o fungování EU.

2. S produkty nakoupenými v rámci veřejné intervence může být naloženo tak, že se dají k dispozici režimu rozdělování potravin nejchudším osobám v Unii podle příslušných právních aktů Unie. V takových případech je účetní hodnota těchto produktů na úrovni příslušné pevně stanovené ceny v rámci veřejné intervence uvedené v čl. 14 odst. 2 tohoto nařízení.

3. Komise každoročně zveřejňuje podrobné informace o podmínkách, za nichž byly v předchozím roce prodány produkty nakoupené v rámci veřejné intervence.

Oddíl 3

Podpora soukromého skladování

Článek 17

Produkty způsobilé pro podporu

Podpora soukromého skladování se může podle podmínek stanovených v tomto oddíle a podle veškerých dalších požadavků a podmínek, které přijme Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 18 odst. 1 nebo článku 19 a prováděcích aktů podle čl. 18 odst. 2 nebo článku 20, poskytovat na tyto produkty:

- a) bílý cukr;
- b) olivový olej;
- c) lněná vlákna;
- d) čerstvé nebo chlazené maso skotu ve věku osmi měsíců nebo více;
- e) máslo vyrobené ze smetany získané přímo a výhradně z kravského mléka;
- f) sýr;
- g) sušené odstředěné mléko vyrobené z kravského mléka;
- h) vepřové maso;
- i) skopové a kozí maso.

Písmeno f) prvního pododstavce se omezuje na sýry s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením podle nařízení (EU) č. 1151/2012, které jsou uskládněny nad rámec doby zrání stanovené pro tyto sýry ve specifikaci produktu uvedené v článku 7 daného nařízení nebo nad rámec doby zrání, jež přispívá ke zvýšení hodnoty dotyčného sýru.

Článek 18

Podmínky pro poskytování podpory

1. S cílem zajistit transparentnost trhu je v případě potřeby Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví podmínky, za kterých může rozhodnout o poskytnutí podpory soukromého skladování produktů uvedených v článku 17, a to s ohledem na:

- a) zjištěné průměrné tržní ceny v Unii, referenční prahové hodnoty a výrobní náklady dotčených produktů nebo
- b) potřebu včas reagovat na zvláště obtížnou situaci na trhu nebo hospodářský vývoj, které mají významný negativní dopad na marže v daném odvětví.

2. Komise může přijmout prováděcí akty, které:

- a) poskytují podporu soukromého skladování produktů uvedených v článku 17, a to s ohledem na podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku;
- b) omezují poskytování podpory soukromého skladování.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

3. Opatření týkající se stanovení výše podpory soukromého skladování podle článku 17 přijme Rada v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.

Oddíl 4

Společná ustanovení o veřejné intervenci a podpoře soukromého skladování

Článek 19

Přenesené pravomoci

1. S cílem zajistit, aby produkty nakoupené v rámci veřejné intervence nebo produkty, na něž se vztahuje podpora soukromého skladování, byly vhodné pro dlouhodobé skladování a byly řádné a uspokojivé obchodní jakosti, a s cílem zohlednit zvláštní vlastnosti jednotlivých odvětví pro účely zajištění nákladově účinného fungování veřejné intervence a soukromého skladování je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví požadavky a podmínky, jež kromě požadavků stanovených tímto nařízením musí tyto produkty splňovat. Tyto požadavky a podmínky se zaměří na to, aby u nakoupených a skladovaných produktů zaručily:

- a) jejich jakost, pokud jde o jakostní parametry, jakostní třídy, jakostní stupně, kategorie, vlastnosti a stáří produktu;

b) jejich způsobilost, pokud jde o množství a balení, včetně označování, uchovávání, předchozí smlouvy o skladování, schvalování podniků a stádium produktů, na něž se vztahuje cena v rámci veřejné intervence a podpora soukromého skladování.

2. S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti odvětví obilovin a neloupané rýže je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví kritéria jakosti v souvislosti s nákupem i prodejem pšenice obecné, pšenice tvrdé, ječmene, kukuřice a neloupané rýže.

3. S cílem zajistit vhodnou skladovací kapacitu a účinnost systému veřejné intervence z hlediska nákladové efektivity, distribuce a přístupu pro hospodářské subjekty a s cílem zachovat jakost produktů nakoupených v rámci veřejné intervence pro jejich uvolnění na konci skladovacího období je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví:

- a) požadavky, které musí splňovat sklady všech produktů, na něž se vztahuje veřejná intervence;
- b) pravidla pro skladování produktů v členském státě či mimo členský stát, který je odpovědný za tyto produkty a jejich úpravu s ohledem na cla a další částky, které se poskytují, nebo poplatky, které se vybírají v rámci SZP.

4. S cílem zajistit, aby podpora soukromého skladování měla požadovaný účinek na trh, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví:

- a) pravidla a podmínky použitelné v případech, kdy je skladované množství nižší než smluvně stanovené množství;
- b) podmínky pro poskytování zálohy na tuto podporu;
- c) podmínky, za nichž lze rozhodnout, že produkty, na které se vztahují smlouvy o soukromém skladování, mohou být znovu uvedeny na trh nebo uvolněny.

5. S cílem zajistit řádné fungování systémů veřejné intervence a soukromého skladování je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví:

- a) používání nabídkového řízení, které zaručuje rovný přístup ke zboží a rovné zacházení s hospodářskými subjekty;
- b) dodatečné podmínky, které musí hospodářské subjekty splnit s cílem usnadnit účinné řízení a kontrolu systému pro členské státy a hospodářské subjekty;
- c) požadavek, aby hospodářské subjekty složily jistotu, jež zaručí dodržení jejich povinností.

6. S cílem zohlednit technický vývoj a potřeby odvětví uvedených v článku 10, jakož i potřebu standardizovat obchodní úpravu různých produktů pro účely zlepšení transparentnosti trhu, zaznamenávání cen a uplatňování tržních intervenčních opatření je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, které

- a) upraví a aktualizují ustanovení týkající se stupnice Unie pro klasifikaci, označování a obchodní úpravu jatečně upravených těl uvedená v příloze IV;
- b) stanoví dodatečná opatření týkající se klasifikace, prováděné rovněž kvalifikovanými klasifikátory, třídění (prováděné rovněž za pomoci technik automatizovaného třídění), identifikace, vážení a označování jatečně upravených těl a výpočtu průměrných cen Unie a koeficientů vážení používaných při výpočtu těchto cen;
- c) stanoví odchylky v odvětví hovězího a telecího masa a zvláštní odchylky, které mohou členské státy udělit jatčím, v nichž se poráží malý počet kusů skotu, a další ustanovení pro dotčené produkty, včetně ustanovení v odvětví skopového masa týkajících se třídění zmasilosti a protučnosti, a další ustanovení, pokud jde o hmotnost, barvu masa a protučnost a kritéria pro klasifikaci lehkých jehňat;
- d) členským státům povolí nepoužívat klasifikační stupnici pro jatečně upravená těla prasat a vedle hmotnosti a odhadovaného podílu libového masa jim povolí používat i jiná hodnotící kritéria nebo stanovovat odchylky od této stupnice.

Článek 20

Prováděcí pravomoci v souladu s prezkumným postupem

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví opatření nezbytná pro jednotné uplatňování této kapitoly. Tato opatření se mohou zejména týkat:

- a) nákladů, které hradí hospodářský subjekt, pokud produkty dodané pro veřejnou intervenci nesplňují minimální požadavky na jakost;
- b) stanovení minimální skladovací kapacity pro intervenční sklady;
- c) reprezentativních období, trhů a tržních cen nezbytných pro uplatňování této kapitoly;
- d) dodávek produktů nakupovaných v rámci veřejné intervence, nákladů na přepravu, které ponese nabízející, převzetí produktů platebními agenturami a platby;

- e) různých operací spojených s vykostováním v odvětví hovězího a telecího masa;
- f) praktických způsobů balení produktů, jejich uvádění na trh a označování;
- g) postupů pro schvalování podniků vyrábějících maslo a sušené odstředěné mléko pro účely této kapitoly;
- h) oprávnění ke skladování mimo území členského státu, kde byly produkty nakoupeny a uskladněny;
- i) prodeje produktů nakoupených v rámci veřejné intervence nebo nakládání s nimi, zejména pokud jde o prodejní ceny, podmínky vyskladnění, následné použití nebo určení uvolněných produktů, včetně postupů týkajících se produktů určených pro režim uvedený v čl. 16 odst. 2, včetně převodů mezi členskými státy;
- j) v případě produktů nakoupených v rámci veřejné intervence ustanovení souvisejících s možností členských států prodávat na jejich vlastní odpovědnost malá množství, která zůstávají uskladněna, nebo množství, která již nelze znovu zabalit nebo která mají zhoršenou jakost.
- k) v případě soukromého skladování uzavírání a obsahu smluv mezi příslušným orgánem členského státu a žadateli;
- l) soukromého uskladnění a skladování produktů a jejich vyskladnění;
- m) doby uskladnění v soukromých skladech a ustanovení, podle nichž tato doba, stanovená ve smlouvách, může být zkrácena nebo prodloužena;
- n) postupů pro nákup za pevně stanovenou cenu, včetně postupů pro skládanou jistotu a její výši, nebo pro poskytnutí předem pevně stanovené podpory na soukromé skladování;
- o) používání nabídkového řízení pro veřejnou intervenci i pro soukromé skladování, zejména pokud jde o:
- i) předkládání nabídek nebo nabídek do nabídkového řízení a minimální množství pro žádost nebo předložení nabídky;
 - ii) postupy pro skládanou jistotu a její výši; a
 - iii) výběr nabídek, který zajistí, že přednost bude dána nabídkám nejpriznivějším pro Unii, a umožní, že smlouva nemusí být nezbytně uzavřena;
- p) provádění klasifikačních stupnic Unie pro jatečně upravená těla skotu, prasat a ovcí;
- q) jiné obchodní úpravy jatečně upravených těl a půlek jatečně upravených těl, než je obchodní úprava stanovená v příloze IV části A bodu IV pro účely stanovení tržních cen;
- r) opravných faktorů uplatňovaných členskými státy a používaných pro různé obchodní úpravy jatečně upravených těl skotu a ovcí, pokud se nepoužije referenční obchodní úprava;
- s) praktických způsobů označování klasifikovaných jatečně upravených těl a způsobů, jakými Komise vypočítává váženou průměrnou cenu Unie pro jatečně upravená těla skotu, prasat a ovcí;
- t) oprávnění členských států umožňujícího jinou obchodní úpravu jatečně upravených těl prasat poražených na jejich území, než je obchodní úprava stanovená v příloze IV části B bodu III, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:
- i) běžná obchodní praxe se na jejich území liší od standardní obchodní úpravy vymezené v příloze IV části B bodu III prvním pododstavci;
 - ii) tato úprava je odůvodněna technickými požadavky;
 - iii) jatečně upravená těla jsou stažena jednotným způsobem;
- u) ustanovení o přezkumu uplatňování klasifikace jatečně upravených těl v členských státech provedeném na místě výborem Unie složeným z odborníků z Komise a odborníků jmenovaných členskými státy s cílem zajistit přesnost a spolehlivost klasifikace jatečně upravených těl. Tyto předpisy stanoví, že náklady na provádění přezkumné činnosti ponese Unie.
- Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 21

Další prováděcí pravomoci

Komise přijme prováděcí akty s cílem oprávnit členské státy k tomu, aby odchýlně od přílohy IV části C bodu III. byla v případě jehňat o hmotnosti jatečně upraveného těla nižší než 13 kilogramů použita pro účely klasifikace tato kritéria:

- a) hmotnost jatečně upraveného těla;
- b) barva masa;
- c) protučnost.

Tyto prováděcí akty se přijímají bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3.

KAPITOLA II

Režimy podpory

Oddíl 1

Režimy pro zlepšení přístupu k potravinám

Článek 22

Cílová skupina

Režimy podpory určené ke zlepšení distribuce zemědělských produktů a stravovacích návyků dětí jsou zaměřeny na děti, které pravidelně navštěvují jesle nebo jiná předškolní zařízení nebo vzdělávací zařízení na úrovni základní nebo střední školy spravovaná nebo uznaná příslušnými orgány členských států.

Pododdíl 1

Projekt „ovoce a zelenina do škol“

Článek 23

Podpora určená na dodávání ovoce a zeleniny, výrobků z ovoce a zeleniny a banánů dětem

1. Unie poskytuje podporu na:

a) dodávání produktů z odvětví ovoce a zeleniny, odvětví výrobků z ovoce a zeleniny a odvětví banánů dětem ve vzdělávacích zařízeních uvedených v článku 22; a

b) některé související náklady na logistiku a distribuci, zařízení, propagaci, sledování, hodnocení a doprovodná opatření.

2. Členské státy, které se chtějí na projektu podílet, vypracují nejdříve na celostátní nebo regionální úrovni strategii pro jeho provádění. Stanoví rovněž doprovodná opatření, která jsou nutná pro zajištění účinnosti projektu, jež mohou zahrnovat informace o opatřeních pro vzdělávání týkající se zdravých stravovacích návyků, místních potravinových řetězců a boje proti plýtvání potravinami.

3. Při vypracovávání strategií sestaví členské státy seznam produktů z odvětví ovoce a zeleniny, odvětví výrobků z ovoce a zeleniny a odvětví banánů, které budou způsobilé v rámci jejich projektů. Tento seznam nezahrnuje produkty uvedené v příloze V.

Nicméně v řádně odůvodněných případech, například když chce členský stát v rámci svého projektu zajistit široký sortiment produktů nebo chce zvýšit přitažlivost svého projektu, může strategie stanovit, že se mohou takové produkty stát způsobilými, pokud jsou do nich přidána jen omezená množství látek vyjmenovaných v uvedené příloze.

Členské státy zajistí, aby seznam produktů, které jsou v rámci jejich projektu způsobilé, schválily jejich příslušné zdravotnické orgány.

Při volbě produktů vycházejí členské státy z objektivních kritérií, která mohou zahrnovat otázky zdraví a životního prostředí, sezónnost, rozmanitost nebo dostupnost produktů, přičemž se v rámci možností upřednostní produkty pocházející z Unie, a zejména místní nákup, místní trhy, krátké dodavatelské řetězce nebo přínosy pro životní prostředí.

4. Opatření týkající se stanovení podpory Unie uvedené v odstavci 1 přijme Rada v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.

5. Podpora Unie uvedená v odstavci 1 se jednotlivým členským státům přiděluje na základě objektivních kritérií založených na jejich podílu dětí ve věku od šesti do deseti let.

Členské státy účastníci se projektu žádají každý rok o podporu Unie na základě své strategie uvedené v odstavci 2.

Opatření týkající se stanovení minimální výše podpory Unie pro každý členský stát účastníci se projektu a předběžného a konečného přidělení podpory členským státům přijme Rada v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.

6. Podpora Unie uvedená v odstavci 1 nesmí nahrazovat financování stávajících vnitrostátních projektů zaměřených na dodávání ovoce do škol, v jejichž rámci se dodává ovoce a zelenina, výrobky z ovoce a zeleniny a banány, nebo jiných projektů, v jejichž rámci se do škol dodávají i tyto produkty.

Pokud má však některý členský stát již nyní fungující projekt, který by byl způsobilý pro podporu Unie podle tohoto článku, a zamýšlí jej rozšířit nebo zvýšit jeho účinnost, a to i pokud jde o cílovou skupinu daného projektu, dobu jeho trvání nebo způsobilé produkty, lze poskytnout podporu Unie za předpokladu, že jsou dodrženy limity stanovené v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o poměr podpory Unie k celkovému vnitrostátnímu příspěvku. V takovém případě členský stát ve své prováděcí strategii uvede, jak zamýšlí svůj projekt rozšířit nebo zvýšit jeho účinnost.

7. Kromě podpory Unie mohou členské státy poskytovat vnitrostátní podporu v souladu s článkem 217.

8. Projektem Unie „Ovoce a zelenina do škol“ nejsou dotčeny žádné samostatné vnitrostátní projekty, které se týkají dodávání ovoce a zeleniny do škol a jsou v souladu s právem Unie.

9. Unie může také podle článku 6 nařízení (EU) č. 1306/2013 financovat opatření týkající se informací, sledování a hodnocení, která souvisejí s projektem zaměřeným na dodávání ovoce a zeleniny do škol, včetně opatření zvyšujících informovanost veřejnosti o tomto projektu, a souvisejících opatření pro vytváření sítí.

10. Členské státy účastníci se projektu informují v místě distribuce potravin o své účasti v daném režimu podpory a o skutečnosti, že se jedná o projekt dotovaný Unií.

Článek 24

Přenesené pravomoci

1. S cílem podpořit zdravé stravovací návyky dětí a zajistit, aby podpora byla zaměřena na děti v cílové skupině uvedené v článku 22, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o pravidla pro:

- a) dodatečná kritéria související se zaměřením podpory členskými státy;
- b) schvalování a výběr žadatelů o podporu členskými státy;
- c) vypracování celostátních nebo regionálních strategií a doprovodná opatření.

2. S cílem zajistit účinné a cílené využívání finančních prostředků Unie je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o:

- a) metodu pro přerozdělení předběžně rozdělené podpory podle čl. 23 odst. 5 mezi členské státy na základě obdržených žádostí o podporu;
- b) náklady uvedené ve strategiích členských států, které jsou způsobilé pro podporu Unie, a možnost stanovit pro konkrétní náklady celkový strop;
- c) povinnost členských států sledovat a hodnotit účinnost svých projektů zaměřených na dodávání ovoce a zeleniny do škol.

3. S cílem podpořit informovanost o projektu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, jimiž se členským státům zapojeným do projektu zaměřeného na dodávání ovoce a zeleniny do škol ukládá povinnost veřejně informovat o dotační úloze podpory Unie.

Článek 25

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví opatření nezbytná pro uplatňování tohoto pododdílu, včetně:

- a) informací, které mají obsahovat strategie členských států;
- b) žádostí o podporu a platby;
- c) způsobů propagace a opatření pro vytváření sítí v rámci projektu;
- d) předkládání, formátu a obsahu zpráv o sledování a hodnocení vypracovávaných členskými státy, které se účastní projektu Unie zaměřeného na dodávání ovoce a zeleniny do škol.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Pododdíl 2

Projekt „mléko do škol“

Článek 26

Podpora na dodávky mléka a mléčných výrobků dětem

1. Podpora Unie se poskytuje na dodávky některých produktů odvětví mléka a zpracovaných mléčných výrobků kódů KN 0401, 0403, 0404 90 a 0406 nebo kódu KN 2202 90 dětem do vzdělávacích zařízení uvedených v článku 22.

2. Od 1. srpna 2015 musí členské státy, které se chtějí na projektu podílet, mít nejdříve na celostátní nebo regionální úrovni strategii pro jeho provádění. Mohou rovněž stanovit doprovodná opatření nutná pro zajištění účinnosti programu, která mohou zahrnovat informace o opatřeních pro vzdělávání týkající se zdravých stravovacích návyků, místních potravinových řetězců a boje proti plýtvání potravinami.

3. Při vypracovávání strategií sestaví členské státy v souladu s pravidly přijatými Komisí podle článku 27 seznam produktů odvětví mléka a mléčných výrobků, které jsou způsobilé v rámci příslušných projektů.

4. S výjimkou bezplatné distribuce jídel dětem ve vzdělávacích zařízeních nesmí podpora Unie uvedená v odstavci 1 nahrazovat financování veškerých stávajících vnitrostátních projektů týkajících se mléka a mléčných výrobků nebo jiných projektů, v jejichž rámci se do škol dodává i mléko nebo mléčné výrobky. Pokud má však některý členský stát již zavedený projekt, který by byl způsobilý pro podporu Unie podle tohoto článku, a zamýšlí jej rozšířit nebo zvýšit jeho účinnost, a to i pokud jde o cílovou skupinu daného projektu, dobu jeho trvání nebo způsobilé produkty, lze podporu Unie poskytnout. V takovém případě členský stát ve své prováděcí strategii uvede, jak zamýšlí svůj projekt rozšířit nebo zvýšit jeho účinnost.

5. Kromě podpory Unie mohou členské státy poskytovat vnitrostátní podporu v souladu s článkem 217.

6. Projektem Unie „Mléko a mléčné výrobky do škol“ nejsou dotčeny případné samostatné vnitrostátní projekty určené školám, jejichž cílem je podpora spotřeby mléka a mléčných výrobků a jsou v souladu s právem Unie.

7. Opatření týkající se stanovení podpory Unie pro veškeré mléko a mléčné výrobky a maximálního množství způsobilého pro podporu Unie podle odstavce 1 přijme Rada v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.

8. Členské státy účastníci se projektu informují v místech distribuce potravin o své účasti v daném režimu podpory a o skutečnosti, že se jedná o projekt dotovaný Unií.

Článek 27

Přenesené pravomoci

1. S cílem zohlednit vývoj vzorců spotřeby mléka a mléčných výrobků a inovace a vývoj na trhu s mlékem a mléčnými výrobky, dostupnost výrobků na jednotlivých trzích Unie a výživové aspekty je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, jejichž prostřednictvím určí:

- a) produkty, které jsou způsobilé pro projekt, v souladu s ustanoveními čl. 26 odst. 1 a s ohledem na výživové aspekty;
- b) vypracování celostátních nebo regionálních strategií členskými státy, včetně případných doprovodných opatření a
- c) nezbytná opatření pro sledování a hodnocení.

2. S cílem zajistit účinné a účelné využívání podpory Unie je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o:

- a) pravidla způsobilosti příjemců a žadatelů pro podporu;
- b) požadavek, aby žadatelé byli schvalováni členskými státy;
- c) používání mléka a mléčných výrobků, na které je poskytována podpora, při přípravě jídel ve vzdělávacích zařízeních.

3. S cílem zajistit, aby žadatelé o podporu plnili své povinnosti, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené

pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o požadavek složení jistoty v případě, že je vyplacena záloha na podporu.

4. S cílem podpořit informovanost o daném režimu podpory je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví podmínky, za nichž členské státy informují o své účasti v daném režimu podpory a o skutečnosti, že se jedná o projekt dotovaný Unií.

5. S cílem zajistit, aby se podpora odrazila v ceně, za kterou jsou výrobky v rámci projektu nabízeny, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví pravidla pro zavedení sledování cen v rámci tohoto projektu.

Článek 28

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví opatření nezbytná pro uplatňování tohoto pododdílu, mimo jiné:

- a) postupy, které zajistí dodržování maximálního množství způsobilého pro podporu;
- b) postupy pro jistotu a výši jistoty, která má být složena v případě vyplacení zálohy;
- c) informace, které mají být poskytovány členským státům pro schvalování žadatelů o podporu, žádosti o podporu a platby;
- d) způsoby veřejného informování o projektu;
- e) správu sledování cen podle čl. 27 odst. 5.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Oddíl 2

Podpora v odvětví olivového oleje a stolních oliv

Článek 29

Programy na podporu odvětví olivového oleje a stolních oliv

1. Unie financuje tříleté pracovní programy vypracované organizacemi producentů uznanými podle článku 152, sdruženími organizací producentů uznanými podle čl. 156 nebo mezioborovými organizacemi uznanými podle článku 157 v jedné nebo více z těchto oblastí:

- a) sledování a řízení trhu v odvětví olivového oleje a stolních oliv;

- b) zmírnění dopadu pěstování oliv na životní prostředí;
- c) zvýšení konkurenceschopnosti pěstování oliv prostřednictvím modernizace;
- d) zkvalitnění produkce olivového oleje a stolních oliv;
- e) systém sledování, ověřování a ochrany jakosti olivového oleje a stolních oliv, zejména sledování jakosti olivového oleje prodávaného konečným spotřebitelům, pod dohledem správních orgánů členských států;
- f) šíření informací o opatřeních vykonávaných organizacemi producentů, sdruženími organizací producentů nebo mezioborovými organizacemi s cílem zlepšit jakost olivového oleje a stolních oliv.

2. Finanční příspěvek Unie na pracovní programy uvedené v odstavci 1 činí:

- a) 11 098 000 EUR ročně pro Řecko;
- b) 576 000 EUR ročně pro Francii; a
- c) 35 991 000 EUR ročně pro Itálii.

3. Maximální financování pracovních programů uvedených v odstavci 1 Uníí se rovná částkám zadržaným členskými státy. Maximální financování způsobilých nákladů činí:

- a) 75 % na činnosti v oblastech uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c);
- b) 75 % na investice do dlouhodobých aktiv a 50 % na ostatní činnosti v oblasti uvedené v odst. 1 písm. d);
- c) 75 % na pracovní programy, které provádějí uznané organizace uvedené v odstavci 1 alespoň ze dvou producentů členských států nejméně ve třech třetích zemích nebo neproducentů členských státech v oblastech uvedených v odst. 1 písm. e) a f), a 50 % na ostatní činnosti v těchto oblastech.

Doplňkové financování zajistí příslušný členský stát do výše 50 % nákladů nehraných z finančních prostředků Unie.

Článek 30

Přenesené pravomoci

S cílem zajistit účinné a účelné využívání podpory Unie uvedené v článku 29 a za účelem zkvalitnění produkce olivového oleje a stolních oliv je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o:

- a) oblasti uvedené v čl. 29 odst. 1, zvláštní opatření, která lze financovat prostřednictvím podpory Unie, a činnosti a náklady, které takto financovat nelze;

- b) minimální přidělení finančních prostředků Unie konkrétním oblastem členskými státy;
- c) požadavek složit jistotu při předložení žádosti o schválení pracovního programu a v případě vyplacení zálohy na podporu;
- d) kritéria, která mají členské státy zohlednit při výběru a schvalování pracovních programů.

Článek 31

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví opatření nezbytná pro uplatňování tohoto oddílu týkající se:

- a) provádění pracovních programů a změn těchto programů;
- b) vyplacení podpory, včetně záloh na podporu;
- c) postupů pro jistotu a výše jistoty, která má být složena při předložení žádosti o schválení pracovního programu a v případě vyplacení zálohy na podporu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Oddíl 3

Podpora v odvětví ovoce a zeleniny

Článek 32

Provozní fondy

1. Organizace producentů v odvětví ovoce a zeleniny nebo jejich sdružení mohou zřídit provozní fond. Tento fond je financován:

- a) z finančních příspěvků pocházejících od:
 - i) členů organizace producentů nebo dané organizace producentů; nebo
 - ii) sdružení organizací producentů prostřednictvím členů těchto sdružení;
- b) z finanční podpory Unie, kterou lze organizacím producentů nebo jejich sdružením, pokud tato sdružení předkládají, spravují a provádějí některý operační program nebo částečný operační program, poskytnout v souladu s podmínkami stanovenými v aktech v přenesené pravomoci přijatých Komisí podle článku 37 a v prováděcích aktech přijatých Komisí podle článku 38.

2. Provozní fondy se používají pouze k financování operačních programů, které byly předloženy členským státům a jimi schváleny.

Článek 33

Operační programy

1. Operační programy v odvětví ovoce a zeleniny jsou nejméně tříleté a nejvýše pětileté. Sledují alespoň dva z cílů stanovených v čl. 152 odst. 1 písm. c) nebo dva z těchto cílů:

- a) plánování produkce, včetně prognózy a následného sledování produkce a spotřeby;
- b) zlepšování jakosti produktů v čerstvém i zpracovaném stavu;
- c) zvyšování obchodní hodnoty produktů;
- d) propagace produktů v čerstvém i zpracovaném stavu;
- e) environmentální opatření zejména v oblasti vodního hospodářství a metody produkce šetrné k životnímu prostředí, včetně ekologického zemědělství;
- f) předcházení krizím a jejich řešení.

Operační programy se předkládají členským státům ke schválení.

2. Sdružení organizací producentů mohou rovněž předkládat celkové nebo částečné operační programy složené z opatření, která členské organizace určily, ale v rámci svých operačních programů neuskutečnily. Operační programy sdružení organizací producentů podléhají stejným pravidlům jako operační programy organizací producentů a jsou posuzovány s operačními programy členských organizací.

Za tímto účelem členské státy zajistí, aby:

- a) opatření v rámci operačních programů sdružení organizací producentů byla plně financována z příspěvků členských organizací příslušného sdružení a aby se tyto finanční prostředky čerpaly z provozních fondů těchto členských organizací;
- b) opatření a odpovídající finanční příspěvky byly uvedeny v operačním programu každé členské organizace;
- c) nedocházelo k dvojímu financování projektů.

3. Předcházení krizím a jejich řešení uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. f) se týká předcházení krizím a jejich zvládání na trzích s ovocem a zeleninou a zahrnuje v této souvislosti:

- a) investice zajišťující účinnější řízení množství uvedených na trh;
- b) opatření odborné přípravy a výměnu osvědčených postupů;
- c) propagaci a komunikaci, a to jak v rámci předcházení krizím, tak v jejich průběhu;
- d) podporu správních nákladů na zřizování vzájemných fondů;
- e) opětovnou výsadbu sadů, je-li nezbytná s ohledem na povinné vykloučení ze zdravotních nebo fytosanitárních důvodů na pokyn příslušného orgánu členského státu;
- f) stažení z trhu;
- g) zelenou sklizeň nebo nesklizení ovoce a zeleniny;
- h) pojištění sklizně.

Podpora na pojištění sklizně přispívá k zabezpečení příjmů producentů v případě ztrát v důsledku přírodních katastrof, nepříznivých klimatických jevů, chorob rostlin nebo napadení škůdci.

Pojistné smlouvy ukládají oprávněným osobám povinnost přijmout nezbytná opatření pro předcházení rizikům.

Opatření pro předcházení krizím a jejich řešení, včetně splácení jistiny a úroků podle pátého pododstavce, nesmí představovat více než jednu třetinu výdajů operačního programu.

Organizace producentů mohou uzavírat půjčky za obchodních podmínek pro financování opatření spojených s předcházením krizím a jejich řešením. V tom případě lze splácení jistiny a úroků z těchto půjček zahrnout do operačního programu, a může na ně proto být poskytnuta finanční podpora Unie podle článku 34. Všechna zvláštní opatření pro předcházení krizím a jejich řešení mohou být financována prostřednictvím těchto půjček nebo přímo, nebo oběma způsoby.

4. Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

- a) „zelenou sklizní“ úplné sklizení nezralých neobchodovatelných produktů na určité ploše, které nebyly před zelenou sklizní poškozeny, ať již v důsledku klimatických podmínek, chorob rostlin nebo z jiných důvodů;
- b) „nesklizením“ ukončení stávajícího produkčního cyklu na dotčené ploše, přičemž daný produkt je řádně vyvinut a je řádné a uspokojivé obchodní jakosti. Zničení produktů v důsledku klimatického jevu nebo napadení chorobou se nepokládá za nesklizení.

5. Členské státy zajistí, aby:

- a) operační programy zahrnovaly dvě nebo více environmentálních opatření; nebo
- b) se nejméně 10 % výdajů v rámci operačních programů týkalo environmentálních opatření.

Environmentální opatření musí dodržovat požadavky na agroenvironmentálně-klimatické platby stanovené v čl. 28 odst. 3 nařízení (EU) č. 1305/2013.

Pokud se na alespoň 80 % členů organizace producentů vztahuje jeden nebo více stejných agroenvironmentálně-klimatických závazků stanovených v čl. 28 odst. 3 nařízení (EU) č. 1305/2013, považuje se každý z těchto závazků za environmentální opatření podle tohoto odstavce prvního pododstavce písm. a).

Podpora na environmentální opatření podle tohoto odstavce prvního pododstavce kryje dodatečné náklady a ušlé příjmy vyplývající z opatření.

6. Členské státy zajistí, aby se investice zvyšující zatížení životního prostředí povolovaly pouze v situacích, kdy jsou zavedeny účinné prostředky na ochranu životního prostředí před touto zátěží.

Článek 34

Finanční podpora Unie

1. Finanční podpora Unie se rovná částce finančních příspěvků podle čl. 32 odst. 1 písm. a), které byly skutečně zaplacený, a je omezena na 50 % skutečně vynaložených výdajů.

2. Finanční podpora Unie je omezena na 4,1 % hodnoty produktů uvedených na trh každou organizací producentů nebo jejich sdružením.

V případě organizace producentů však uvedený procentní podíl může být zvýšen na 4,6 % hodnoty produkce uvedené na trh, pokud se částka přesahující 4,1 % hodnoty produkce uvedené na trh použije pouze na opatření pro předcházení krizím a jejich řešení.

V případě sdružení organizací producentů může být uvedený podíl zvýšen na 4,7 % hodnoty produkce uvedené na trh, pokud se částka přesahující 4,1 % hodnoty produkce uvedené na trh použije pouze na opatření pro předcházení krizím a jejich řešení prováděná sdružením organizací producentů jménem jeho členů.

3. Na žádost organizace producentů se 50 % limit stanovený v odstavci 1 pro operační program nebo část operačního programu zvýší na 60 %, pokud splňuje alespoň jednu z těchto podmínek:

- a) je předložen několika organizacemi producentů z Unie podílejícími se v různých členských státech na přeshraničních činnostech;
- b) je předložen jednou nebo více organizacemi producentů zapojenými do činností vedených na meziborovém základě;
- c) zahrnuje pouze zvláštní podporu pro produkci ekologických produktů, na něž se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ⁽¹⁾;
- d) jde o první operační program předložený uznanou organizací producentů, která je výsledkem sloučení dvou uznaných organizací producentů;
- e) jde o první operační program předložený uznaným sdružením organizací producentů;
- f) je předložen organizacemi producentů v členských státech, kde organizace producentů uvádějí na trh méně než 20 % produkce ovoce a zeleniny;
- g) je předložen organizací producentů v jednom z nejvzdálenějších regionů vymezených v článku 349 Smlouvy o fungování EU.

4. V případě stažení ovoce a zeleniny z trhu v množství, které nepřevyšuje 5 % objemu produkce uvedené na trh každou organizací producentů se 50 % limit stanovený v odstavci 1 zvýší na 100 %, přičemž se staženými produkty se naloží takto:

- a) bezplatně se rozdělí mezi dobročinné organizace a nadace schválené k tomuto účelu členskými státy pro použití při jejich činnostech spojených s pomocí osobám, kterým vnitrostátní právní předpisy přiznávají nárok na podporu z veřejných prostředků zejména proto, že se jim nedostává nezbytných prostředků k obživě; nebo
- b) bezplatně se rozdělí mezi: nápravná zařízení, školy, zařízení uvedená v článku 22, dětské prázdninové tábory, nemocnice a domovy důchodců určené členskými státy, které přijmou všechna nezbytná opatření, aby takto přidělená množství doplňovala množství běžně nakupovaná těmito zařízeními.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 (Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1).

Článek 35

Vnitrostátní finanční podpora

1. V regionech členských států, kde je stupeň organizovanosti producentů v odvětví ovoce a zeleniny obzvláště nízký, může Komise přijmout prováděcí akty, kterými členským státům na základě řádně odůvodněné žádosti povolí, aby vyplátily organizacím producentů vnitrostátní finanční podporu rovnající se nejvýše 80 % finančních příspěvků uvedených v čl. 32 odst. 1 písm. a). Tato podpora doplní provozní fond.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

2. V regionech členských států, v nichž organizace producentů, sdružení organizací producentů a seskupení producentů uvedené v článku 27 nařízení (EU) č. 1305/2013 uvádějí na trh méně než 15 % hodnoty produkce ovoce a zeleniny těchto regionů, v nichž produkce ovoce a zeleniny představuje nejméně 15 % celkové zemědělské produkce těchto regionů, může být vnitrostátní finanční podpora uvedená v odstavci 1 tohoto článku na žádost dotyčného členského státu uhrazena Unií.

Komise přijme prováděcí akty týkající se této úhrady. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 36

Vnitrostátní rámec a vnitrostátní strategie pro operační programy

1. Členské státy stanoví vnitrostátní rámec obsahující obecné podmínky vztahující se na environmentální opatření uvedená v čl. 33 odst. 5. Tento rámec zejména stanoví, že tato opatření mají splňovat příslušné požadavky nařízení (EU) č. 1305/2013, zejména požadavky stanovené v článku 3 uvedeného nařízení.

Členské státy předloží svůj navrhovaný rámec Komisi, která si prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3 může ve lhůtě tří měsíců od předložení vyžádat změny, pokud zjistí, že by návrh nepřispěl k dosažení cílů stanovených v článku 191 Smlouvy o fungování EU a v sedmém akčním programu Unie pro životní prostředí.

Investice do jednotlivých podniků podpořené operačními programy musí tyto cíle také splňovat.

2. Každý členský stát stanoví vnitrostátní strategii pro udržitelné operační programy na trhu s ovocem a zeleninou. Tato strategie zahrnuje:

- a) analýzu situace z hlediska silných a slabých stránek a možnosti rozvoje;
- b) odůvodnění zvolených priorit;

c) cíle operačních programů a nástrojů a výkonnostní ukazatele;

d) hodnocení operačních programů;

e) oznamovací povinnosti organizací producentů.

Do vnitrostátní strategie se rovněž začlení vnitrostátní rámec podle odstavce 1.

3. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na členské státy, v nichž neexistují uznané organizace producentů.

Článek 37

Přenesené pravomoci

S cílem zajistit účinnou, cílenou a udržitelnou podporu organizací producentů a jejich sdružení v odvětví ovoce a zeleniny je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví pravidla pro:

a) provozní fondy a operační programy, pokud jde o:

i) odhadovanou výši, rozhodnutí organizací producentů a jejich sdružení o finančních příspěvcích a využívání operačních fondů;

ii) opatření, činnosti, výdaje, administrativní náklady a náklady na zaměstnance, které mají být zahrnuty do operačních programů nebo z nich být vyjmuty, jejich změny a další požadavky, které určí členské státy;

iii) zamezení dvojímu financování mezi operačními programy a programy rozvoje venkova;

iv) operační programy sdružení organizací producentů;

v) zvláštní pravidla pro případy, kdy sdružení organizací producentů zcela či částečně spravují, vypracovávají, provádějí a předkládají operační programy;

vi) povinnost používat společné ukazatele pro účely sledování a hodnocení operačních programů;

b) vnitrostátní rámec a vnitrostátní strategii pro operační programy, pokud jde o povinnost sledovat a hodnotit účinnost vnitrostátních rámců a vnitrostátních strategií;

c) finanční podporu Unie, pokud jde o:

- i) základ pro výpočet finanční podpory Unie a hodnoty produkce uvedené na trh podle čl. 34 odst. 2;
- ii) platná referenční období pro výpočet podpory;
- iii) ustanovení o zálohách a požadavek složit jistotu v případě vyplacení zálohy na podporu;
- iv) zvláštní pravidla pro financování operačních programů sdružení organizací producentů, zejména pravidla související s použitím omezení podpory uvedených v čl. 34 odst. 2;

d) opatření pro předcházení krizím a jejich řešení, pokud jde o:

- i) možnost členských států neuplatňovat jedno či více opatření pro předcházení krizím a jejich řešení;
- ii) podmínky související s čl. 33 odst. 3 prvním pododstavcem písm. a), b) a c);
- iii) povolená místa určení pro stažené produkty, o nichž rozhodnou členské státy;
- iv) maximální úroveň podpory pro stažení z trhu;
- v) požadavek na předchozí oznámení v případě stažení z trhu;
- vi) základ výpočtu objemu produkce uvedené na trh určené pro bezplatné rozdělování podle čl. 34 odst. 4 a určení maximálního objemu produkce uvedené na trh v případě stažení z trhu;
- vii) požadavek na uvádění evropského znaku na baleních produktů určených pro bezplatné rozdělování;
- viii) podmínky pro příjemce stažených produktů;
- ix) použití pojmů pro účely tohoto oddílu;
- x) podmínky, které přijmou členské státy v souvislosti se zelenou sklizní a nesklízením ovoce a zeleniny;
- xi) pojištění sklizně;
- xii) vzájemné fondy a
- xiii) podmínky týkající se opětovné výsadby sadů ze zdravotních nebo fytosanitárních důvodů podle čl. 33 odst. 3 prvního pododstavce písm. e) a stanovení stropu výdajů na tuto výsadbu;

e) vnitrostátní finanční podporu, pokud jde o:

i) stupeň organizovanosti producentů,

ii) požadavek složit jistotu v případě vyplacení zálohy;

iii) maximální podíl uhrazení vnitrostátní finanční podpory Unií.

Článek 38

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví opatření týkající se:

- a) správy provozních fondů;
- b) informací, které mají obsahovat operační programy, vnitrostátní rámce a vnitrostátní strategie podle článku 36, předkládání operačních programů členským státům, časových lhůt, průvodních dokladů a schvalování členskými státy;
- c) provádění operačních programů organizacemi producentů a sdruženími organizací producentů;
- d) předkládání, formátu a obsahu zpráv o sledování a hodnocení vnitrostátních strategií a operačních programů;
- e) žádostí o podporu a vyplacení podpory, včetně záloh a částečných vyplacení podpory;
- f) praktických způsobů uvádění evropského znaku na baleních produktů určených pro bezplatné rozdělování;
- g) dodržování obchodních norem v případě stažení z trhu;
- h) nákladů na dopravu, třídění a balení v případě bezplatného rozdělování;
- i) opatření na propagaci, komunikaci a odbornou přípravu v případě předcházení krizím a jejich řešení;
- j) provádění činností souvisejících se stahováním produktů, zelenou sklizní a nesklízením ovoce a zeleniny a opatření k pojištění sklizně;
- k) podání žádosti, povolení, vyplacení a úhrady vnitrostátní finanční podpory;
- l) postupů pro jistotu a výši jistoty, která má být složena v případě vyplacení zálohy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Oddíl 4

Programy podpory v odvětví vína

Pododdíl 1

Obecná ustanovení a způsobilá opatření

Článek 39

Oblast působnosti

Tento oddíl stanoví pravidla pro přidělování finančních prostředků Unie členskými státy a pro využívání těchto prostředků členskými státy prostřednictvím pětiletých vnitrostátních programů podpory (dále jen „programy podpory“) k financování zvláštních podpůrných opatření v odvětví vína.

Článek 40

Slučitelnost a soudržnost

1. Programy podpory musí být slučitelné s právem Unie a musí být soudržné s činnostmi, politikami a prioritami Unie.
2. Členské státy odpovídají za programy podpory a zajišťují, aby byly vnitřně soudržné a aby byly vypracovány a prováděny objektivně, s ohledem na hospodářskou situaci příslušných producentů a na potřebu zabránit neopodstatněnému nerovnému zacházení s jednotlivými producenty.
3. Podpora se neposkytuje na:
 - a) výzkumné projekty a opatření na podporu výzkumných projektů jiných než uvedených v čl. 45 odst. 2 písm. d) a e);
 - b) opatření, která jsou obsažena v programech členských států pro rozvoj venkova podle nařízení (EU) č. 1305/2013.

Článek 41

Předkládání programů podpory

1. Každý producentův členský stát uvedený v příloze VI předloží Komisi návrh pětiletého programu podpory, který obsahuje alespoň jedno ze způsobilých opatření stanovených v článku 38.
2. Podpůrná opatření obsažená v návrzích programů podpory se vypracovávají na územní úrovni, kterou členský stát pokládá za nejvhodnější. Členský stát návrh programu podpory před jeho předložením Komisi konzultuje s příslušnými orgány a organizacemi na příslušné územní úrovni.
3. Každý členský stát předloží jeden návrh programu podpory, který může zohledňovat regionální zvláštnosti.
4. Programy podpory se použijí po uplynutí tří měsíců po předložení návrhu programu podpory Komisi.

Komise však může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví, že návrh programu podpory není v souladu s pravidly uvedenými v tomto oddíle, a vyzumět o tom členský stát. V takovém případě členský stát předloží Komisi upravený návrh programu podpory. Je-li nesoulad napraven, použije se upravený program po uplynutí dvou měsíců po předložení upraveného návrhu programu podpory; v opačném případě se použije tento pododstavec.

Tyto prováděcí akty se přijímají bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3.

5. Odstavec 4 se použije obdobně na změny příslušných programů podpory předložené členskými státy.

Článek 42

Obsah programů podpory

Programy podpory obsahují alespoň tyto prvky:

- a) podrobný popis navrhovaných opatření a jejich kvantifikované cíle;
- b) výsledky konzultací;
- c) posouzení očekávaného technického, hospodářského a sociálního dopadu a dopadu na životní prostředí;
- d) harmonogram provádění jednotlivých opatření;
- e) obecnou tabulku financování, v níž jsou uvedeny prostředky, které mají být použity, a předběžné přidělení prostředků na jednotlivá opatření v souladu s rozpočtovými stropy stanovenými v příloze VI;
- f) kritéria a množstevní ukazatele, které se mají používat při sledování a hodnocení, a opatření přijatá k zajištění toho, aby se programy podpory prováděly náležitým a účinným způsobem; a
- g) určení příslušných orgánů a subjektů odpovědných za provádění programu podpory.

Článek 43

Způsobilá opatření

Programy podpory mohou zahrnovat pouze jedno nebo více z těchto opatření:

- a) propagaci podle článku 45;
- b) restrukturalizaci a přeměnu vinic podle článku 46;
- c) zelenou sklizeň podle článku 47;

- d) vzájemné fondy podle článku 48;
- e) pojištění sklizně podle článku 49;
- f) investice podle článku 50;
- g) inovace v odvětví vína podle článku 51;
- h) destilaci vedlejších výrobků podle článku 52.

Článek 44

Obecná pravidla pro programy podpory

1. Dostupné finanční prostředky Unie se přidělí v rámci rozpočtových stropů stanovených v příloze VI.
2. Podpora Unie se poskytuje pouze na způsobilé výdaje vzniklé po předložení příslušného návrhu programu podpory.
3. Členské státy nepřispívají na náklady spojené s opatřeními financovanými Unií v rámci programů podpory.

Pododdíl 2

Zvláštní podpůrná opatření

Článek 45

Propagace

1. Podpora podle tohoto článku zahrnuje informační nebo propagační opatření týkající se vín Unie:
 - a) v členských státech za účelem informování spotřebitelů o odpovědné konzumaci vína a o režimech Unie týkajících se označení původu a zeměpisných označení; nebo
 - b) ve třetích zemích za účelem zlepšení jejich konkurenceschopnosti.
2. Opatření uvedená v odst. 1 písm. b) se vztahují na vína s chráněným označením původu nebo s chráněným zeměpisným označením nebo na vína s označením moštové odrůdy a týkají se pouze jedné nebo více z následujících záležitostí:
 - a) vztahů s veřejností, propagačních či reklamních opatření, která především zdůrazňují vysokou kvalitu produktů Unie, zejména pokud jde o jakost, bezpečnost potravin či životní prostředí;
 - b) účasti na akcích, veletrzích nebo výstavách mezinárodního významu;
 - c) informačních kampaní, zaměřených zejména na režimy Unie týkající se označení původu, zeměpisných označení a ekologické produkce;

- d) studií o nových trzích potřebných pro rozšiřování odbytu;
- e) studií vyhodnocujících výsledky informačních a propagačních opatření.

3. Příspěvek Unie na informace nebo propagační opatření uvedená v odstavci 1 nepřesahuje 50 % způsobilých výdajů.

Článek 46

Restrukturalizace a přeměna vinic

1. Cílem opatření na restrukturalizaci a přeměnu vinic je zvýšení konkurenceschopnosti producentů vína.
2. Restrukturalizace a přeměna vinic se podporuje, pokud členské státy předloží soupis svého produkčního potenciálu v souladu s čl. 145 odst. 3.
3. Podpora na restrukturalizaci a přeměnu vinic, která by mohla rovněž přispět ke zlepšení udržitelných produkčních systémů a environmentální stopy odvětví vína, se může vztahovat pouze na jednu nebo více z těchto činností:
 - a) změnu odrůdové skladby, rovněž prostřednictvím přestěpování;
 - b) přemístění vinic;
 - c) opětovnou výsadbu vinic, je-li nezbytná v důsledku povinného vykloučení ze zdravotních nebo fytosanitárních důvodů na pokyn příslušného orgánu členského státu;
 - d) zdokonalení technik obhospodařování vinic, zejména zavedení vyspělých systémů udržitelné produkce.

Podpora se nevztahuje na běžnou obnovu vinic, kterou je míněno opětovné osazení téhož pozemku stejnou odrůdou révy vinné v rámci stejného systému pěstování révy vinné po skončení přirozené životnosti révy.

Členské státy mohou stanovit další upřesnění, zejména pokud jde o stáří nahrazovaných vinic.

4. Podpora na restrukturalizaci a přeměnu vinic, včetně zdokonalování technik obhospodařování vinic, se může poskytovat pouze formou:

- a) náhrady producentům za ztrátu příjmů v důsledku provádění tohoto opatření;
- b) příspěvku na náklady restrukturalizace a přeměny vinic.

5. Náhrada producentům za ztrátu příjmů podle odst. 4 písm. a) může pokrýt až 100 % příslušné ztráty a může se poskytovat formou:

a) povolení souběžné existence staré a nové vinice do ukončení přechodného režimu po dobu nejvýše tří let, bez ohledu na část II hlavu I kapitoly III oddíl IVa pododdíl II nařízení (ES) č. 1234/2007 o přechodném režimu práv na výsadbu;

b) finanční náhrady.

6. Příspěvek Unie na skutečné náklady restrukturalizace a přeměny vinic nepřesáhne 50 %. Příspěvek Unie na náklady spojené s restrukturalizací a přeměnou vinic v méně rozvinutých regionech nepřesáhne 75 %.

Článek 47

Zelená sklizeň

1. Pro účely tohoto článku se „zelenou sklizní“ rozumí úplné zničení nebo odstranění nezralých vinných hroznů, čímž se sníží výnos dané plochy na nulu.

Ponechání vinných hroznů obchodní jakosti na révových keřích na konci běžného produkčního cyklu (nesklizení) se nepovažuje za zelenou sklizeň.

2. Podpora zelené sklizně má přispět k obnovení rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou na trhu vína v Unii, a předcházet tak krizím na trhu.

3. Podporu na zelenou sklizeň lze poskytovat jako náhradu formou paušální platby na hektar, jejíž výši určí dotčený členský stát. Platba nepřesáhne 50 % celkových přímých nákladů na zničení nebo odstranění vinných hroznů a ztráty příjmů spojené se zničením nebo odstraněním vinných hroznů.

4. Dotčený členský stát vytvoří systém založený na objektivních kritériích, který zajistí, aby opatření týkající se zelené sklizně nevedlo k náhradě pro jednotlivé producenty vína překračující stropy stanovené v odstavci 3.

Článek 48

Vzájemné fondy

1. Podpora na zřizování vzájemných fondů má pomáhat producentům, kteří se snaží zajistit se proti výkyvům trhu.

2. Podpora na zřizování vzájemných fondů může být poskytnuta formou dočasné nebo klesající podpory na pokrytí správních nákladů fondů.

Článek 49

Pojištění sklizně

1. Podpora na pojištění sklizně přispívá k zabezpečení příjmů producentů v případě ztrát v důsledku přírodních katastrof, nepříznivých klimatických jevů, chorob rostlin nebo napadení škůdci.

Pojistné smlouvy ukládají oprávněným osobám povinnost přijmout nezbytná opatření pro předcházení rizikům.

2. Podporu na pojištění sklizně lze poskytnout formou finančního příspěvku Unie, který nepřesáhne:

a) 80 % nákladů na pojistné hrazené producenty jako pojištění proti ztrátám způsobeným nepříznivými klimatickými jevy srovnatelnými s přírodními katastrofami;

b) 50 % nákladů na pojistné hrazené producenty jako pojištění:

i) proti ztrátám uvedeným v písmeni a) a proti jiným ztrátám způsobeným nepříznivými klimatickými jevy,

ii) proti ztrátám způsobeným zvířaty, chorobami rostlin nebo napadením škůdci.

3. Podporu na pojištění sklizně lze poskytnout v případě, že dotčené platby pojistného plnění neposkytují producentům náhradu vyšší než 100 % utrpěné ztráty příjmů, s přihlédnutím k náhradám, které producenti případně obdrželi z jiných režimů podpory spojených s pojištěným rizikem.

4. Podpora na pojištění sklizně nesmí narušit hospodářskou soutěž na pojistném trhu.

Článek 50

Investice

1. Podporu lze poskytnout pro hmotné nebo nehmotné investice do zařízení na zpracování a infrastruktury vinařského závodu, jakož i struktur a nástrojů pro uvádění na trh. Účelem těchto investic je zvýšit celkovou výkonnost podniku a zlepšit jeho přizpůsobení se požadavkům trhu, jakož i zvýšit jeho konkurenceschopnost; tyto investice se týkají výroby výrobků z révy vinné uvedených v příloze VII části II nebo jejich uvádění na trh, mimo jiné s cílem zvýšit úspory energie, celkovou energetickou účinnost a udržitelné procesy.

2. Podpora podle odstavce 1 v maximální míře

a) se vztahuje pouze na mikropodniky a malé a střední podniky ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

- b) se navíc může vztahovat na všechny podniky, pokud jde o nejvzdálenější regiony uvedené v článku 349 Smlouvy o fungování EU a menší ostrovy v Egejském moři vymezené v čl. 1 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 229/2013 ⁽¹⁾.

V případě podniků, na něž se nevztahuje hlava I čl. 2 odst. 1 přílohy doporučení 2003/361/ES a které mají méně než 750 zaměstnanců nebo jejichž obrát je nižší než 200 milionů EUR, se maximální míra podpory snižuje na polovinu.

Podpora se neposkytuje podnikům nacházejícím se v obtížích ve smyslu Pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích ⁽²⁾.

3. Způsobitelné výdaje nezahrnují nezpůsobitelné náklady uvedené v čl. 69 odst. 3 nařízení (EU) č. 1303/2013.

4. U příspěvku Unie se použijí tyto maximální míry podpory týkající se způsobilých investičních nákladů:

- a) 50 % v méně rozvinutých regionech;
- b) 40 % v jiných než méně rozvinutých regionech;
- c) 75 % v nejvzdálenějších regionech uvedených v článku 349 Smlouvy o fungování EU;
- d) 65 % na menších ostrovech v Egejském moři vymezených v čl. 1 odst. 2 nařízení (EU) č. 229/2013.

5. Obdobně se na podporu uvedenou v odstavci 1 tohoto článku použije článek 71 nařízení (EU) č. 1303/2013.

Článek 51

Inovace v odvětví vína

Podporu lze poskytnout pro hmotné nebo nehmotné investice určené k vývoji nových výrobků, procesů a technologií v souvislosti s výrobky uvedenými v příloze VII části II. Účelem podpory je zvýšit prodejnost a konkurenceschopnost výrobků z révy vinné pocházejících z Unie a její součástí může být i předávání poznatků. Maximální míry podpory týkající se příspěvků Unie na podporu poskytovanou podle tohoto článku jsou stejné jako maximální míry podpory uvedené v čl. 50 odst. 4.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 229/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch menších ostrovů v Egejském moři a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 1405/2006 (Úř. věst. L 78, 20.3.2013, s. 41).

⁽²⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

Článek 52

Destilace vedlejších výrobků

1. Na dobrovolnou či povinnou destilaci vedlejších výrobků pocházejících z vinifikace, která byla provedena v souladu s podmínkami uvedenými v příloze VIII části II oddíle D, lze poskytnout podporu.

Výše podpory se stanoví na procenta objemová a na hektolitr vyrobeného alkoholu. Na objem alkoholu obsažený ve vedlejších výrobcích určených k destilaci, který přesáhne 10 % objemových alkoholu ve vyrobeném víně, se podpora neposkytne.

2. Podpora se vyplácí lihovarům, které zpracovávají vedlejší výrobky pocházející z vinifikace dodané k destilaci na surový alkohol s obsahem alkoholu nejméně 92 % objemu.

Členské státy mohou poskytnutí podpory podmínit složením jistoty příjemcem.

3. Maximální uplatnitelné výše podpory odrážejí náklady na sběr a zpracování a stanoví je Komise prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 54.

4. Příslušná podpora zahrnuje jednorázovou částku určenou k náhradě nákladů na sběr těchto vedlejších výrobků pocházejících z vinifikace. Tato částka se z lihovaru převede na výrobce, pokud příslušné náklady nese výrobce.

5. Alkohol získaný destilací podle odstavce 1, na niž byla udělena podpora, se použije výhradně pro průmyslové nebo energetické účely, aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže.

Pododdíl 3

Procedurální ustanovení

Článek 53

Přenesené pravomoci

S cílem zajistit, aby programy členských států na podporu vína splnily své cíle a aby finanční prostředky Unie byly využívány účinně a účelně, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví:

- a) pravidla týkající se odpovědnosti za výdaje mezi datem, kdy Komise obdrží programy podpory a jejich změny, a datem jejich použitelnosti,
- b) pravidla týkající se obsahu programů podpory a výdajů, administrativních nákladů a nákladů na zaměstnance a operací, které lze zahrnout do programů podpory členských států, a podmínek a možností, pokud jde o provádění plateb prostřednictvím zprostředkovatelů v případě podpory na pojištění sklizně stanovené v článku 49;

c) pravidla týkající se požadavku složit jistotu v případě vyplacení zálohy;

d) pravidla použití pojmů pro účely tohoto oddílu;

e) pravidla stanovení stropu výdajů na opětovnou výsadbu vinic ze zdravotních nebo fytosanitárních důvodů podle čl. 46 odst. 3 prvního pododstavce písm. c);

f) pravidla týkající se zamezení dvojímu financování mezi:

i) jednotlivými činnostmi programu členského státu na podporu vína a

ii) programem členského státu na podporu vína a jeho programy rozvoje venkova nebo propagačními programy;

g) pravidla podle kterých mají producenti stáhnout vedlejší výrobky pocházející z vinifikace a pro výjimky z této povinnosti, aby se zabránilo dodatečné administrativní zátěži, a pravidla pro dobrovolnou certifikaci lihovarů;

h) pravidla umožňující členským státům stanovit v jejich programech podmínky pro řádné fungování podpůrných opatření.

Článek 54

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví opatření týkající se:

a) předkládání programů podpory, odpovídajícího finančního plánování a revize programů podpory;

b) postupů pro podání žádosti, výběr a platby;

c) předkládání, formátu a obsahu zpráv o programech podpory členských států a jejich hodnocení;

d) stanovení míry podpory pro zelenou sklizeň a destilaci vedlejších výrobků, ze strany členských států;

e) finančního řízení a ustanovení o použití podpůrných opatření členskými státy;

f) postupů pro jistotu a výši jistoty, která má být složena v případě vyplacení zálohy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Oddíl 5

Podpora v odvětví včelařství

Článek 55

Vnitrostátní programy a financování

1. S cílem zlepšit obecné podmínky produkce včelařských produktů a jejich uvádění na trh mohou členské státy vypracovat vnitrostátní programy pro odvětví včelařství na období tří let („včelařské programy“). Tyto programy se vypracovávají ve spolupráci se zastupujícími organizacemi v oblasti včelařství.

2. Příspěvek Unie včelařským programům odpovídá 50 % výdajů hrazených členskými státy na tyto programy, jak byly schváleny v souladu s článkem 57 prvním pododstavcem písm. c).

3. Za účelem získání příspěvku Unie podle odstavce 2 provedou členské státy studii struktury produkce a uvádění na trh ve včelařském odvětví na svém území.

4. Do včelařských programů mohou být zahrnuta tato opatření:

a) technická pomoc včelařům a organizacím včelařů;

b) boj proti škůdcům a nákazám napadajícím úly, zejména varroáze;

c) racionalizace sezónního přesunu včelstev;

d) opatření na podporu laboratoří, které provádějí analýzu včelařských produktů, s cílem pomoci včelařům s uváděním jejich produktů na trh a se zvýšením hodnoty těchto produktů;

e) opatření na podporu obnovy včelstev v Unii;

f) spolupráce se subjekty specializovanými na provádění programů aplikovaného výzkumu v oblasti včelařství a včelařských produktů.

g) sledování trhu;

h) zlepšení jakosti produktů s cílem využití potenciálu produktů na trhu;

Článek 56

Přenesené pravomoci

1. S cílem zajistit účinné a účelné využívání finančních prostředků Unie určených pro včelařství je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, které se týkají:

a) zamezení dvojímu financování mezi včelařskými programy členských států a programy rozvoje venkova;

b) základu pro přidělování finančního příspěvku Unie každému zúčastněnému členskému státu, mimo jiné na základě celkového počtu úlů se včelstvy v Unii.

2. S cílem zajistit přizpůsobení režimu podpory Unie nejnovějšímu vývoji a s cílem zajistit účinnost opatření obsažených ve včelařských programech při zlepšování obecných podmínek produkce včelařských produktů a jejich uvádění na trh je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227 za účelem aktualizace seznamu opatření uvedených v čl. 55 odst. 4, která mohou být obsažena ve včelařských programech členských států, a to doplněním dalších opatření nebo jejich přizpůsobením, aniž by kterákoli z nich rušila. Touto aktualizací seznamu opatření nejsou dotčeny vnitrostátní programy přijaté před vstupem aktu v přenesené pravomoci v platnost.

Článek 57

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví opatření nezbytná pro použití tohoto oddílu týkající se:

- a) obsahu vnitrostátních programů a studií prováděných členskými státy věnovaných struktuře produkce a obchodu v jejich odvětví včelařství;
- b) postupu pro přerozdělení nevyužitých prostředků;
- c) schválení včelařských programů předložených členskými státy, včetně přidělení finančního příspěvku Unie každému zúčastněnému členskému státu a maximální výše financování členskými státy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Oddíl 6

Podpora v odvětví chmele

Článek 58

Podpora organizací producentů

1. Unie poskytne organizacím producentů v odvětví chmele uznaným podle článku 152 podporu určenou k financování úsilí o dosažení cílů uvedených v čl. 152 odst. 1 písm. c) bodech i), ii) nebo iii).

2. Finanční částka poskytovaná Uní na podporu organizací producentů uvedenou v odstavci 1 činí pro Německo 2 277 000 EUR ročně.

Článek 59

Přenesené pravomoci

S cílem zajistit, aby podpora uvedená v článku 58 sloužila k financování úsilí o dosažení cílů uvedených v článku 152, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o:

a) žádosti o podporu, včetně pravidel týkajících se lhůt a průvodních dokladů;

b) pravidel týkajících se způsobilých ploch pro chmel a výpočtu částek vyplácených každé organizaci producentů.

Článek 60

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví opatření nezbytná pro uplatňování tohoto oddílu, pokud jde o vyplácení podpory.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

KAPITOLA III

Systém povolení pro výsadbu révy

Článek 61

Doba platnosti

Systém povolení pro výsadbu révy stanovený v této kapitole se použije v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2030, přičemž Komise provede přezkum v polovině období za účelem zhodnocení fungování tohoto systému a případného předložení návrhů.

Oddíl 1

Řízení systému povolení pro výsadbu révy

Článek 62

Povolení

1. Výsadba a opětovná výsadba révy moštových odrůd zatříděných podle čl. 81 odst. 2 je možná, pouze pokud je uděleno povolení v souladu s články 64, 66 a 68 podle podmínek stanovených v této kapitole.

2. Členské státy udělí povolení uvedené v odstavci 1 pro konkrétní plochu vyjádřenou v hektarech, a to na základě žádosti producenta, který splňuje objektivní a nediskriminující kritéria způsobilosti. Udělení takového povolení není pro producenty zpoplatněno.

3. Povolení uvedené v odstavci 1 je platné tři roky ode dne, kdy bylo uděleno. Na producenta, který nevyužije udělené povolení v průběhu jeho platnosti, se vztahují správní sankce podle čl. 89 odst. 4 nařízení (EU) č. 1306/2013.

4. Tato kapitola se nevztahuje na výsadbu nebo opětovnou výsadbu vinic k pokusným účelům nebo za účelem produkce roubů, na vinice, jejichž víno nebo výrobky z révy vinné jsou určeny výhradně ke spotřebě v domácnosti daného vinaře, ani na plochy, které mají být nově osázeny jako výsledek vyvlastnění ve veřejném zájmu podle vnitrostátního práva.

Článek 63

Ochranný mechanismus pro novou výsadbu

1. Členské státy pro každý rok vyčlení takové množství povolení pro novou výsadbu, které odpovídá 1 % celkové plochy osazené révou na jejich území, a to ve stavu ke dni 31. července předcházejícího roku.

2. Členské státy mohou

a) uplatnit na vnitrostátní úrovni nižší procentuální podíl než procentuální podíl stanovený v odstavci 1;

b) omezit vydávání povolení na regionální úrovni na konkrétní plochy způsobilé pro výrobu vín s chráněným označením původu, na plochy způsobilé pro výrobu vín s chráněným zeměpisným označením, nebo na plochy bez zeměpisného označení.

3. Jakékoli z omezení stanovených v odst. 2 musí přispívat k přiměřenému nárůstu výsadby révy, musí být stanoveno na úrovni vyšší než 0 % nárůstu a odůvodněno jedním nebo více z těchto konkrétních důvodů:

a) potřeba zabránit tomu, aby jasně prokázané riziko nadměrné nabídky vinařských výrobků s ohledem na jejich tržní uplatnitelnost nepřesáhlo to, co je nezbytné k uspokojení uvedené potřeby;

b) potřeba zabránit jasně prokázanému riziku značného znehodnocení konkrétního chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení.

4. Členské státy zveřejní veškerá a řádně odůvodněná rozhodnutí přijatá podle odstavce 2. Členské státy o uvedených rozhodnutích a důvodech neprodleně uvědomí Komisi.

Článek 64

Udělování povolení pro novou výsadbu

1. Pokud celková rozloha plochy, k níž se v daném roce vztahují způsobilé žádosti, nepřesahuje rozlohu plochy vyčleněné členským státem, všechny uvedené žádosti se přijmou.

Pro účely tohoto článku mohou členské státy použít jedno nebo více z těchto objektivních a nediskriminujících kritérií způsobilosti:

a) žadatel disponuje zemědělskou plochou, která není menší než plocha, pro kterou žádá o povolení;

b) žadatel má odpovídající odborné znalosti a způsobilost;

c) má se za to, že žadatel nepředstavuje významné riziko z hlediska zneužití pověsti daných chráněných označení původu, pokud veřejné orgány existenci takového rizika neprokáží;

d) v řádně odůvodněných případech jedno nebo více z kritérií uvedených v odstavci 2, pokud jsou uplatněna objektivním a nediskriminujícím způsobem.

2. Pokud celková rozloha plochy, na níž se v daném roce vztahují způsobilé žádosti, přesahuje rozlohu plochy vyčleněné členským státem, povolení se udělí podle poměrného rozdělení hektarů všem žadatelům na základě plochy, ve vztahu k níž o povolení žádali. Povolení může být rovněž částečně nebo plně uděleno podle jednoho nebo více z těchto objektivních a nediskriminujících prioritních kritérií:

a) pěstitelé, kteří provádějí výsadbu révy poprvé a zastávají funkci vedoucího podniku (nové podniky);

b) oblasti, ve kterých vinice přispívají k ochraně životního prostředí;

c) plochy, které mají být nově osázeny v rámci projektů v oblasti scelování pozemků;

d) oblasti s přírodními či jinými zvláštními omezeními;

e) udržitelnost projektů rozvoje nebo opětovné výsadby na základě ekonomického hodnocení;

f) plochy, které mají být nově osázeny, což přispívá ke zvýšení konkurenceschopnosti na úrovni zemědělských podniků i na regionální úrovni;

g) projekty, které mohou zlepšit jakost výrobků se zeměpisným označením;

h) plochy, které mají být nově osázeny v rámci zvětšení rozlohy malých a středních zemědělských podniků.

3. Členské státy zveřejní kritéria uvedená v odstavcích 1 a 2, která používají, a neprodleně o nich informují Komisi.

Článek 65

Úloha profesních organizací

Při uplatňování čl. 63 odst. 2 může členský stát zohlednit doporučení předložená uznávanými profesními organizacemi působícími v odvětví vína a uvedenými v člancích 156 a 157 zainteresovaných skupin producentů uvedených v článku 95 nebo jiným druhem profesní organizace uznané na základě

právních předpisů daného členského státu, pokud těmto doporučením předchází dohoda uzavřená příslušnými zástupci stran v dané zeměpisné oblasti.

Platnost uvedených doporučení je nejvýše tři roky.

Článek 66

Opětovná výsadba

1. Členské státy udělí povolení automaticky těm producentům, kteří po 1. lednu 2016 vyklučí plochy osázené révou a zažádají o povolení. Toto povolení musí odpovídat ploše, která se z hlediska čisté kultury rovná vyklučené ploše. Plochy, na něž se tato povolení vztahují, se nezapočítávají pro účely článku 63.

2. Členské státy mohou povolení uvedené v odstavci 1 udělit producentům, kteří se zaváží k vyklučení plochy osázené révou, jestliže je toto přislíbené vyklučení provedeno nejpozději do uplynutí čtyř let od data vysazení nové révy.

3. Povolení uvedené v odstavci 1 se vztahuje na stejný podnik, v němž bylo provedeno vyklučení. V oblastech způsobilých pro produkci révy vinné s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením mohou členské státy na základě doporučení profesní organizace podle článku 65 omezit opětovnou výsadbu na révu vinnou splňující stejnou specifikaci týkající se chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení jako v případě vyklučené plochy.

4. Tento článek se nepoužije v případě vyklučení nepovolené výsadby.

Článek 67

Pravidlo de minimis

1. Systém povolení pro výsadbu révy stanovený v této kapitole se neuplatní v členských státech, ve kterých se ke dni 31. prosince 2007 nepoužíval přechodný režim práv na výsadbu stanovený v části II hlavě I kapitole III oddíle IVa pododdíle II nařízení (ES) č. 1234/2007.

2. Členské státy, na které se režim uvedený v odstavci 1 ke dni 31. prosince 2007 vztahoval a jejichž plochy v současné době osázené révou nepřekračují 10 000 hektarů, se mohou rozhodnout, že systém povolení pro výsadbu révy stanovený v této kapitole nezavedou.

Článek 68

Přechodná ustanovení

1. Práva na výsadbu, která byla producentům udělena v souladu s články 85h, 85i nebo 85k nařízení (ES) č. 1234/2007 před 31. prosincem 2015 a která tito producenti nevyužili a k danému datu jsou stále platná, lze od 1. ledna 2016 převést na povolení podle této kapitoly.

K takovému převodu se přistoupí, pokud uvedení producenti předloží příslušnou žádost před 31. prosincem 2015. Členské

státy mohou rozhodnout, že producentům umožní předložit žádost o převedení práv na povolení do 31. prosince 2020.

2. Doba platnosti povolení udělených podle odstavce 1 je stejná, jako doba platnosti práv na výsadbu uvedených v odstavci 1. Pokud nejsou tato povolení využita, jejich platnost skončí nejpozději 31. prosince 2018, nebo, jestliže členské státy přijmou rozhodnutí uvedené v odst. 1 druhém pododstavci, nejpozději 31. prosince 2023.

3. Plochy, na které se vztahují povolení udělená podle odstavce 1, se nezapočítávají pro účely článku 63.

Článek 69

Přenesené pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o:

- a) podmínky pro žádosti o výjimku podle čl. 62 odst. 4;
- b) pravidla týkající se kritérií uvedených v čl. 64 odst. 1 a 2;
- c) doplnění kritérií ke kritériím uvedeným v čl. 64 odst. 1 a 2;
- d) souběžnou existenci vinic, které se producent zavázal vyklučit a nahradit nově vysazenou révou podle čl. 66 odst. 2;
- e) důvody rozhodnutí členských států podle čl. 66 odst. 3.

Článek 70

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví nezbytná opatření související:

- a) s postupy pro udělování povolení;
- b) se záznamy, které mají členské státy vést, a oznámení, která mají zasílat Komisi.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Oddíl 2

Kontrola systému povolení pro výsadbu révy

Článek 71

Nepovolená výsadba

1. Producenti na vlastní náklady vyklučí plochy osazené révou bez povolení.

2. Pokud producenti neprovedou vyklučení do čtyř měsíců ode dne, kdy byli informováni o nesrovnalosti, zajistí vyklučení takové nepovolené výsadby členské státy, a to do dvou let od uplynutí uvedené čtyřměsíční lhůty. Příslušné náklady ponесou dotčení producenti.

3. Členské státy informují Komisi do 1. března každého roku o celkové rozloze ploch, na kterých byla zjištěna nepovolená výsadba révy po 1. lednu 2016, jakož i o rozloze ploch, které byly v souladu s odstavci 1 a 2 vyklučeny.

4. Na producenta, který nesplní povinnost uvedenou v odstavci 1 tohoto článku, se vztahují sankce, které se stanoví v souladu s článkem 64 nařízení (EU) č. 1306/2013.

5. Na plochy osazené révou bez povolení se nesmějí uplatňovat žádná opatření vnitrostátní ani unijní podpory.

Článek 72

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví nezbytná opatření, v jejichž rámci podrobně stanoví ohlašovací povinnosti, které mají být členskými státy splněny včetně možného snížení rozpočtových stropů stanovených v příloze VI v případě nesplnění povinnosti.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

HLAVA II

PRAVIDLA TÝKAJÍCÍ SE UVÁDĚNÍ NA TRH A ORGANIZACÍ PRODUCENTŮ

KAPITOLA I

Pravidla týkající se uvádění na trh

Oddíl 1

Obchodní normy

Pododdíl 1

Úvodní ustanovení

Článek 73

Oblast působnosti

Aniž jsou dotčena jakákoli jiná ustanovení vztahující se na zemědělské produkty, jakož i předpisy přijaté ve veterinárním,

fytoosanitárním a v potravinářském odvětví s cílem zajistit u produktů dodržování hygienických a zdravotních norem a chránit zdraví zvířat, rostlin a lidí, stanoví tento oddíl pravidla týkající se obchodních norem. Tato pravidla se rozdělí na závazná pravidla a na nepovinné vyhrazené údaje pro zemědělské produkty.

Pododdíl 2

Obchodní normy podle odvětví nebo produktů

Článek 74

Obecná zásada

Produkty, pro něž byly v souladu s tímto oddílem stanoveny obchodní normy podle odvětví nebo produktů, lze uvést na trh v Unii, pouze pokud tyto normy splňují.

Článek 75

Stanovení a obsah

1. Obchodní normy lze použít na jedno nebo více těchto odvětví nebo jeden a více těchto produktů:

- a) olivový olej a stolní olivy,
- b) ovoce a zelenina,
- c) výrobky z ovoce a zeleniny,
- d) banány,
- e) živé rostliny,
- f) vejce,
- g) drůbeží maso,
- h) roztíratelné tuky určené pro lidskou spotřebu,
- i) chmel

2. S cílem zohlednit očekávání spotřebitelů a zlepšit hospodářské podmínky produkce zemědělských produktů uvedených v odstavcích 1 a 4 tohoto článku a jejich uvádění na trh, jakož i jejich jakost, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o obchodní normy podle jednotlivých odvětví či produktů, ve všech stádiích uvádění na trh, a rovněž pokud jde o odchylky od použití těchto norem a výjimky z nich, s cílem přizpůsobit se neustále se měnícím tržním podmínkám, vyvíjející se poptávce spotřebitelů, vývoji příslušných mezinárodních norem a zabránit vytváření překážek při inovaci produktů.

3. Aniž je dotčen článek 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011⁽¹⁾, obchodní normy uvedené v odstavci 1 mohou zahrnovat jeden nebo více z následujících požadavků, jež mají být určeny podle odvětví či produktů a na základě povahy každého odvětví, potřeby regulovat uvádění na trh a podmínek definovaných v odstavci 5 tohoto článku:

- a) technické definice, označení a obchodní názvy pro odvětví jiná než ta, jež jsou uvedena v článku 78;
- b) klasifikační kritéria, jako je rozdělení do tříd, hmotnost, velikost, věk a kategorie;
- c) druhy, odrůda nebo plemeno či obchodní typ;
- d) úprava, označování související se závaznými obchodními normami, balení, pravidla platná pro balírny/třídírny, označení, rok sklizně a použití zvláštních údajů, aniž jsou dotčeny články 92 až 123;
- e) kritéria, jako jsou vzhled, konzistenci, zmasilost, vlastnosti produktu a procentní podíl obsahu vody;
- f) zvláštní látky použité při produkci, nebo součásti či složky, včetně jejich množství obsahu, čistoty a identifikace;
- g) způsob hospodaření a metoda produkce, včetně enologických postupů a vyspělých systémů udržitelné produkce;
- h) scelování moštů a vín, včetně jeho definic, míchání a jeho omezení;
- i) četnost sběru, dodávky, konzervace a manipulace, metoda ošetření a teplota, skladování a přeprava;
- j) místo hospodaření nebo původ, s výjimkou drůbežního masa a roztíratelných tuků;
- k) omezení, pokud jde o použití některých látek nebo postupů;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

l) zvláštní použití;

m) podmínky uvolnění, držení, oběhu a použití produktů, které nejsou v souladu s obchodními normami přijatými podle odstavce 1 nebo s definicemi, označeními a obchodními názvy uvedenými v článku 78, jakož i nakládání s vedlejšími výrobky.

4. Kromě ustanovení odstavce 1 se obchodní normy mohou vztahovat na odvětví vína. Na uvedené odvětví se použijí požadavky uvedené v odst. 3 písm. f), g), h), k) a m).

5. Obchodní normy podle odvětví nebo produktů přijaté podle odstavce 1 tohoto článku se stanoví, aniž jsou dotčeny články 84 až 88 a příloha IX, a zohlední:

- a) zvláštní vlastnosti dotčeného produktu;
- b) potřebu zajistit podmínky v zájmu snazšího uvádění produktů na trh;
- c) zájem producentů na sdělování informací o vlastnostech produktů a povaze hospodaření a zájem spotřebitelů získávat odpovídající a transparentní informace o produktech, včetně místa hospodaření, které má být určeno podle jednotlivých případů na odpovídající zeměpisné úrovni, a to po provedení posouzení zejména nákladů a administrativní zátěže pro hospodářské subjekty a přínosů pro producenty a konečné spotřebitele;
- d) dostupné metody k určení fyzikálních, chemických a organoleptických vlastností produktů;
- e) doporučené normy přijaté mezinárodními subjekty;
- f) nutnost zachovat přirozené a podstatné vlastnosti produktů a nezpůsobit zásadní změnu ve složení dotčeného produktu.

6. S cílem zohlednit očekávání spotřebitelů a potřebu zlepšit jakost a hospodářské podmínky produkce zemědělských produktů a jejich uvádění na trh je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o změnu seznamu odvětví uvedených v odstavci 1. Tyto akty v přenesené pravomoci jsou přísně omezeny na prokázané potřeby vyplývající z vyvíjející se poptávky spotřebitelů, technického pokroku nebo nezbytných inovací produktů a uvedené ve zprávě Komise Evropskému parlamentu a Radě, v níž jsou zejména hodnoceny potřeby spotřebitelů, náklady a administrativní zátěž pro hospodářské subjekty včetně dopadu na vnitřní trh a na mezinárodní obchod a i přínosy pro producenty a konečné spotřebitele.

Článek 76

Další požadavky na uvádění produktů odvětví ovoce a zeleniny na trh

1. Kromě případných použitelných obchodních norem uvedených v článku 75 platí, že produkty odvětví ovoce a zeleniny, které se mají prodávat spotřebiteli v čerstvém stavu, lze uvádět na trh, pouze pokud jsou řádné a uspokojivé obchodní jakosti a pokud je uvedena země původu.

2. Obchodní normy uvedené v odstavci 1, stejně jako jakákoli obchodní norma platná pro odvětví ovoce a zeleniny stanovená v souladu s tímto pododdílem se použijí ve všech fázích uvádění na trh včetně dovozu a vývozu, a mohou se vztahovat na jakost, klasifikaci, hmotnost, velikost, obal, balení, skladování, přepravu, obchodní úpravu a uvádění na trh.

3. Držitel produktů odvětví ovoce a zeleniny, na které se vztahují obchodní normy, může tyto produkty vystavovat za účelem prodeje, nabízet k prodeji, prodávat, dodávat či jakýmkoli jiným způsobem uvádět na trh v rámci Unie pouze v souladu s těmito normami a odpovídá za zajištění tohoto souladu.

4. Za účelem zajištění řádného uplatňování požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku a zohlednění určitých specifických situací je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o konkrétní odchylky od tohoto článku, které jsou nezbytné k jeho náležitému uplatňování.

Článek 77

Ověřování v případě chmele

1. Kromě případných použitelných obchodních norem platí, že produkty odvětví chmele sklizené nebo získané v Unii podléhají ověřovacímu postupu podle tohoto článku.

2. Ověřovací listiny mohou být vydány pouze pro produkty, které vykazují minimální znaky jakosti platné pro určitou fázi uvádění na trh. V případě chmelového prášku, chmelového prášku s vyšším obsahem lupulinu, chmelového výtažku a směsných chmelových produktů může být ověřovací listina vydána pouze v případě, že obsah alfa kyseliny v těchto produktech není nižší než u chmele, ze kterého byly získány.

3. Ověřovací listina uvádí alespoň:

- a) místo nebo místa produkce chmele;
- b) rok nebo roky sklizně; a
- c) odrůdu nebo odrůdy.

4. Produkty odvětví chmele mohou být uvedeny na trh nebo vyvezeny pouze tehdy, pokud se na ně vztahuje ověřovací listina vystavená v souladu s tímto článkem.

U dovezených produktů odvětví chmele je osvědčení uvedené v čl. 190 odst. 2 považováno za rovnocenné ověřovací listině.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, které stanoví opatření odchylovající se od odstavce 4 tohoto článku:

- a) za účelem splnění obchodních požadavků některých třetích zemí, nebo
- b) pro produkty určené pro zvláštní účely.

Opatření podle prvního pododstavce

- i) nesmějí nepříznivě ovlivňovat obvyklý způsob, jakým jsou na trh uváděny produkty, pro které byla vydána ověřovací listina; a
- ii) musí být doprovázena zárukami, jejichž účelem je předejít záměně s uvedenými produkty.

Článek 78

Definice, označení a obchodní názvy u některých odvětví a produktů

1. Kromě případných použitelných obchodních norem platí, že se použijí definice, označení a obchodní názvy stanovené v příloze VII na tato odvětví nebo produkty:

- a) hovězí a telecí maso,
- b) víno,
- c) mléko a mléčné výrobky určené pro lidskou spotřebu,
- d) drůbeží maso,
- e) vejce,
- f) roztíratelné tuky určené pro lidskou spotřebu a
- g) olivový olej a stolní olivy,

2. Definice, označení nebo obchodní názvy stanovené v příloze VII lze v Unii použít pro uvádění na trh pouze v případě produktu, který splňuje odpovídající požadavky stanovené v uvedené příloze.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o změny definic a obchodních názvů stanovených v příloze VII, odchylky od nich a výjimky z nich. Tyto akty v přenesené pravomoci jsou přísně omezeny na prokázané potřeby vyplývající z vyvíjející se poptávky spotřebitelů, technického pokroku nebo nutnosti inovace produktů.

4. S cílem zajistit, aby hospodářské subjekty a členské státy jasné a náležitě rozuměly definicím a obchodním názvům stanoveným v příloze VII, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o pravidla pro jejich stanovování a uplatňování.

5. S cílem zohlednit očekávání spotřebitelů a vývoj na trhu s mléčnými výrobky je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými vymezí mléčné výrobky, u nichž se v případě, že jsou vyrobeny z jiného než kravského mléka, má uvést druh zvířete, od něhož mléko pochází, a kterými stanoví příslušná nezbytná pravidla.

Článek 79

Přípustná odchylka

1. S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti každého produktu nebo odvětví, jednotlivé fáze uvádění na trh, technické podmínky, veškeré případné významné praktické obtíže a rovněž přesnost a opakovatelnost analytických metod je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o přípustnou odchylku od jedné nebo více konkrétních norem, při jejichž překročení se má za to, že normu nesplnila celá šarže produktů.

2. Komise při přijímání aktů podle odstavce 1 zohlední nutnost neměnit základní vlastnosti daného produktu a zabránit snížení jeho jakosti.

Článek 80

Enologické postupy a analytické metody

1. V Unii se při výrobě a ošetření výrobků uvedených v příloze VII části II použijí pouze enologické postupy povolené v souladu s přílohou VIII a stanovené v čl. 75 odst. 3 písm. g) a v čl. 83 odst. 2 a 3.

První pododstavec se nevztahuje na

- a) hroznovou šťávu a zahuštěnou hroznovou šťávu; a
- b) hroznový mošt a zahuštěný hroznový mošt určený k výrobě hroznové šťávy.

Povolené enologické postupy se použijí pouze k zajištění řádné vinifikace, řádného uchovávání nebo řádného vývoje výrobku.

Výrobky uvedené v příloze VII části II se vyrábějí v Unii v souladu s pravidly stanovenými v příloze VIII.

2. Výrobky uvedené v příloze VII části II se neuvádějí na trh v Unii, pokud:

- a) byly podrobeny enologickým postupům, které nejsou v Unii povoleny;

- b) byly podrobeny enologickým postupům, které nejsou povoleny na vnitrostátní úrovni; nebo

- c) nejsou v souladu s pravidly stanovenými v příloze VIII.

Výrobky z révy vinné, které nelze v souladu s prvním pododstavcem uvést na trh, se zlikvidují. Odchylně od tohoto pravidla mohou členské státy povolit, aby některé takové výrobky, jejichž vlastnosti stanoví, byly použity v lihovaru, octárně nebo k průmyslovým účelům za předpokladu, že se toto povolení nestane pobídkou k výrobě výrobků z révy vinné za použití nepovolených enologických postupů.

3. Při povolování enologických postupů pro víno uvedených v čl. 75 odst. 3 písm. g) Komise:

- a) zohledňuje enologické postupy a metody analýzy doporučené a zveřejněné OIV a výsledky pokusného použití dosud nepovolených enologických postupů;

- b) zohledňuje ochranu lidského zdraví;

- c) bere v úvahu případné riziko, že spotřebitelé mohou být na základě ustáleného vnímání daného výrobku a souvisejících očekávání uvedeni v omyl, a zohlední, do jaké míry může dostupnost a vhodnost informačních prostředků toto riziko vyloučit;

- d) dbá na to, aby přirozené a podstatné vlastnosti vína byly zachovány a aby nedošlo k zásadní změně ve složení daného výrobku;

- e) zajišťuje přijatelnou minimální úroveň péče o životní prostředí;

- f) dodržuje obecná pravidla týkající se enologických postupů a pravidla stanovená v příloze VIII.

4. Za účelem zajištění řádného nakládání s vinařskými výrobky, které nelze uvést na trh, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o pravidla pro vnitrostátní postupy uvedené v odstavci 2 druhém pododstavci tohoto článku a výjimky z nich týkající se stažení či likvidace vinařských výrobků, které nesplňují požadavky.

5. Komise případně přijme prováděcí akty, kterými pro výrobky uvedené v příloze VII části II stanoví metody uvedené v čl. 75 odst. 5 písm. d). Tyto metody musí být založeny na příslušných metodách doporučených a zveřejněných OIV, pokud nejsou s ohledem na sledovaný cíl Unie neúčinné nebo nevhodné. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Až do přijetí těchto prováděcích aktů se používají metody a pravidla povolené dotyčným členským státem.

Článek 81

Moštové odrůdy

1. Výrobky uvedené v příloze VII části II a vyrobené v Unii se vyrábějí z moštových odrůd zatříděných v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

2. S výhradou odstavce 3 zařadí členské státy moštové odrůdy mezi ty, které mohou být vysazovány, opětovně vysazovány nebo štěpovány na jejich území pro účely výroby vína.

Členské státy mohou zařadit pouze moštové odrůdy, které splňují tyto podmínky:

- a) daná odrůda náleží k druhu réva vinná (*Vitis vinifera* L.) nebo pochází z křížení révy vinné s jinými druhy rodu *Vitis*;
- b) daná odrůda není jednou z těchto odrůd: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton a Herbemont.

Je-li moštová odrůda vyňata ze zatřídění uvedeného v prvním pododstavci, musí se do 15 let po vynětí vykloučit.

3. Členské státy, které nevyrobí za hospodářský rok více než 50 000 hektolitrů vína, vypočteno podle průměrné výroby za posledních pět hospodářských let, jsou osvobozeny od povinnosti zatřídění stanovené v odst. 2 prvním pododstavci.

Avšak i v těchto členských státech lze pro účely výroby vína vysazovat, opětovně vysazovat nebo štěpovat pouze moštové odrůdy, které jsou v souladu s odst. 2 druhým pododstavcem.

4. Odchylně od odst. 2 prvního a třetího pododstavce a odst. 3 druhého pododstavce povolí členské státy pro vědecký výzkum a pokusné účely vysazování, opětovně vysazování nebo štěpování těchto moštových odrůd:

- a) moštových odrůd, které nejsou zatříděny, v případě jiných členských států než uvedených v odstavci 3;
- b) moštových odrůd, které nejsou v souladu s odst. 2 druhým pododstavcem, v případě členských států uvedených v odstavci 3.

5. Plochy osázené moštovými odrůdami pro účely výroby vína, které byly vysázeny v rozporu s odstavci 2, 3 a 4, se vyklučí.

Tyto plochy se však vykloučit nemusí, je-li jejich produkce určena výhradně ke spotřebě domácnosti vinaře.

Článek 82

Zvláštní použití vína neodpovídajícího žádnému z druhů uvedených v příloze VII části II

S výjimkou lahového vína, u kterého lze prokázat, že se plnění uskutečnilo před 1. zářím 1971, se víno vyrobené z moštových odrůd uvedených v zatřídění podle čl. 81 odst. 2 prvního pododstavce, avšak neodpovídající žádnému z druhů podle přílohy VII části II, použije jen pro vlastní spotřebu domácnosti vinaře, k výrobě vinného octa nebo k destilaci.

Článek 83

Vnitrostátní pravidla pro některé produkty a některá odvětví

1. Bez ohledu na čl. 75 odst. 2 mohou členské státy přijmout nebo zachovat vnitrostátní pravidla stanovující různé jakostní třídy pro roztíratelné tuhy. Tato pravidla musí umožňovat zařazování do zmíněných jakostních tříd na základě kritérií týkajících se zejména použitých surovin, organoleptických vlastností produktů a jejich fyzikální a mikrobiologické stability.

Členské státy, které využijí možnost stanovenou v prvním pododstavci, zajistí, aby na produktech ostatních členských států, které splňují kritéria stanovená uvedenými vnitrostátními pravidly, mohly být nediskriminujícím způsobem používány údaje uvádějící, že tato kritéria jsou splněna.

2. Členské státy mohou omezit nebo zakázat používání některých enologických postupů a stanovit přísnější pravidla pro vína povolená právem Unie, která jsou vyráběna na jejich území, s cílem podpořit uchování podstatných vlastností vín s chráněným označením původu nebo s chráněným zeměpisným označením a šumivých a likérových vín.

3. Členské státy mohou povolit pokusné použití nepovolených enologických postupů.

4. S cílem zajistit správné a transparentní uplatňování tohoto článku je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví podmínky pro použití odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku, jakož i podmínky držení, oběhu a použití výrobků získaných pokusnými postupy podle odstavce 3 tohoto článku.

5. Členské státy mohou přijmout či zachovat další vnitrostátní předpisy týkající se produktů, na něž se vztahuje určitá obchodní norma Unie, pouze pokud jsou tyto předpisy v souladu s právními předpisy Unie, zejména se zásadou o volném pohybu zboží, a s výhradou směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES⁽¹⁾.

Pododdíl 3

Nepovinné vyhrazené údaje

Článek 84

Obecné ustanovení

Zřizuje se systém nepovinných vyhrazených údajů podle odvětví nebo produktu s cílem usnadnit producentům zemědělských produktů, jejichž vlastnosti nebo charakteristiky představují přidanou hodnotu, poskytování informací o těchto vlastnostech nebo charakteristikách v rámci vnitřního trhu a především s cílem podpořit a doplnit konkrétní obchodní normy.

Tento pododdíl se nepoužije na vinařské výrobky uvedené v čl. 92 odst. 1.

Článek 85

Stávající nepovinné vyhrazené údaje

1. Nepovinné vyhrazené údaje, na něž se 20. prosince 2013 vztahuje daný systém, jsou uvedeny v příloze IX tohoto nařízení, a podmínky jejich používání se stanoví podle čl. 86 písm. a).

2. Nepovinné vyhrazené údaje uvedené v odstavci 1 tohoto článku zůstávají s výhradou jakýchkoli změn v platnosti, pokud nejsou zrušeny podle článku 86.

Článek 86

Vyhrazení, změna a zrušení nepovinných vyhrazených údajů

Aby se zohlednilo očekávání spotřebitelů, vývoj vědeckých a technických poznatků, situace na trhu a vývoj v oblasti obchodních a mezinárodních norem, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými:

- stanoví další nepovinný vyhrazený údaj a podmínky jeho použití,
- mění podmínky použití nepovinného vyhrazeného údaje; nebo
- ruší nepovinný vyhrazený údaj.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37).

Článek 87

Další nepovinné vyhrazené údaje

1. Určitý údaj je způsobilým být dalším nepovinným vyhrazeným údajem, pouze pokud jsou splněny všechny tyto požadavky:

- údaj se týká vlastnosti produktu nebo charakteristiky produkce či zpracování a vztahuje se k odvětví nebo produktu;
- použití údaje umožňuje jasnější informování o přidané hodnotě produktu díky jeho zvláštním vlastnostem nebo charakteristice produkce či zpracování;
- při uvádění produktu na trh jsou jeho vlastnost nebo charakteristika, uvedené v písmeni a), rozpoznatelné pro spotřebitele v několika členských státech;
- podmínky a použití údaje jsou v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES⁽²⁾ nebo nařízením (EU) č. 1169/2011.

Komise při zavádění dalšího nepovinného vyhrazeného údaje zohlední všechny příslušné mezinárodní normy a stávající vyhrazené údaje pro příslušné produkty nebo odvětví.

2. Aby se zohlednily zvláštní znaky určitých odvětví i očekávání spotřebitelů, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, které stanoví další podrobnosti týkající se požadavků na zavedení dalších vyhrazených údajů uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 88

Omezení použití nepovinných vyhrazených údajů

- Nepovinný vyhrazený údaj lze použít pouze k popisu produktů, které splňují příslušné podmínky použití.
- Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby označování produktů nevedlo k záměně s nepovinnými vyhrazenými údaji.
- S cílem zajistit, aby produkty popisované prostřednictvím nepovinných vyhrazených údajů splňovaly příslušné podmínky použití, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, které stanoví dodatečná pravidla pro použití nepovinných vyhrazených údajů.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy (Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29).

Pododdíl 4

Obchodní normy vztahující se na dovoz a vývoz

Článek 89

Obecná ustanovení

S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti obchodu mezi Uníí a některými třetími zeměmi a zvláštní vlastnosti určitých zemědělských produktů je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o:

- a) podmínky, za nichž se dovezené produkty považují za produkty, jež mají rovnocennou úroveň souladu s obchodními normami Unie, a podmínky, které umožňují odchylku od článku 74; a
- b) pravidla vztahující se na uplatňování obchodních norem na produkty vyvážené z Unie.

Článek 90

Zvláštní ustanovení pro dovoz vína

1. Pokud mezinárodní dohody uzavřené v souladu se Smlouvou o fungování EU nestanoví jinak, použijí se ustanovení o označení původu, zeměpisných označeních a o označování vína uvedená v oddílu 2 této kapitoly a v definicích, označeních a obchodních názvech podle článku 78 tohoto nařízení na výrobky kódů KN 2009 61, 2009 69 a 2204, které se dovážejí do Unie.

2. Pokud mezinárodní dohody uzavřené v souladu se Smlouvou o fungování EU nestanoví jinak, vyrábějí se výrobky uvedené v odstavci 1 tohoto článku podle enologických postupů povolených Uníí podle tohoto nařízení, nebo před povolením podle čl. 80 odst. 3 podle enologických postupů doporučených a zveřejněných OIV.

3. Při dovozu výrobků uvedených v odstavci 1 je třeba předložit:

- a) osvědčení dokládající soulad s ustanoveními uvedenými v odstavcích 1 a 2 vystavené v zemi, ze které výrobek pochází, příslušným subjektem, který je uveden na seznamu zveřejněném Komisí;
- b) zprávu o výsledku analýzy vypracovanou subjektem nebo útvarem pověřeným zemí, ze které výrobek pochází, je-li určen k přímé lidské spotřebě.

Pododdíl 5

Společná ustanovení

Článek 91

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými:

- a) sestaví seznam mléka a mléčných výrobků uvedených v příloze VII části III bodu 5 druhém pododstavci a roztíratelných tuků uvedených v příloze VII části VII oddílu I šestém pododstavci písm. a) na základě orientačních seznamů produktů, o nichž se členské státy domnívají, že na jejich území vyhovují uvedeným ustanovením, a jež členské státy zašlou Komisi;
- b) stanoví pravidla pro provádění obchodních norem podle odvětví nebo produktů;
- c) stanoví pravidla pro určení, zda výrobky byly podrobeny nepovoleným enologickým postupům;
- d) stanoví pravidla pro analytické metody určující vlastnosti produktů;
- e) stanoví pravidla pro určení přípustné odchylky;
- f) stanoví pravidla pro provádění opatření uvedených v článku 89;
- g) stanoví pravidla pro určení nebo evidenci producenta nebo průmyslových zařízení, v nichž se produkt připravoval nebo zpracovával, ověřovací postupy a obchodní dokumenty, průvodní doklady a záznamy, které mají být vedeny.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Oddíl 2

Označení původu, zeměpisná označení a tradiční výrazy v odvětví vína

Pododdíl 1

Úvodní ustanovení

Článek 92

Oblast působnosti

- 1. Na výrobky uvedené v příloze VIII části II bodech 1, 3 až 6, 8, 9, 11, 15 a 16 se vztahují pravidla týkající se označení původu, zeměpisných označení a tradičních výrazů stanovená v tomto oddíle.
- 2. Pravidla podle odstavce 1 jsou založena na:
 - a) ochraně legitimních zájmů spotřebitelů a producentů;
 - b) zajištění řádného fungování vnitřního trhu s danými výrobky a

- c) podpoře výroby jakostních výrobků uvedených v tomto oddílu při současném umožnění vnitrostátních opatření v oblasti politiky jakosti.

Pododdíl 2

Označení původu a zeměpisná označení

Článek 93

Definice

1. Pro účely tohoto oddílu se rozumí:
- a) „označením původu“ název regionu, konkrétního místa nebo ve výjimečných a řádně odůvodněných případech země, který se používá k popisu výrobku uvedeného v čl. 92 odst. 1, jenž splňuje tyto požadavky:
- i) jakost a vlastnosti výrobku jsou převážně nebo výlučně dány zvláštním zeměpisným prostředím zahrnujícím přírodní a lidské činitele,
- ii) hrozny, ze kterých se daný výrobek vyrábí, pocházejí výlučně z této zeměpisné oblasti,
- iii) výroba probíhá v této zeměpisné oblasti a
- iv) výrobek se získává z odrůd druhu réva vinná (*Vitis vinifera* L.);
- b) „zeměpisným označením“ označení odkazující na region, konkrétní místo nebo ve výjimečných a řádně odůvodněných případech na zemi, které se používá k popisu výrobku uvedeného v čl. 92 odst. 1, jenž splňuje tyto požadavky:
- i) má určitou jakost, pověst nebo jiné vlastnosti, jež lze přičíst tomuto zeměpisnému původu,
- ii) nejméně 85 % hroznů použitých na jeho výrobu pochází výlučně z této zeměpisné oblasti,
- iii) jeho výroba probíhá v této zeměpisné oblasti a
- iv) získává se z odrůd druhu réva vinná (*Vitis vinifera* L.) nebo z křížení révy vinné s jinými druhy rodu *Vitis*.

2. Některé tradičně užívané názvy představují označení původu, pokud

- a) označují víno;
- b) odkazují na zeměpisný název;
- c) splňují požadavky uvedené v odst. 1 písm. a) bodech i) až iv) a

- d) byly podrobeny postupu udělování ochrany pro označení původu nebo zeměpisná označení podle tohoto pododdílu.

3. Označení původu a zeměpisná označení včetně označení, která se vztahují k zeměpisným oblastem ve třetích zemích, jsou způsobilá k ochraně v Unii v souladu s pravidly tohoto pododdílu.

4. Výroba uvedená v odst. 1 písm. a) bodu iii) zahrnuje veškeré dotyčné činnosti od sklizně hroznů po dokončení procesů vinifikace s výjimkou případných následných procesů.

5. Pro účely použití odst. 1 písm. b) bodu ii) hrozny, které mohou pocházet z jiné než vymezené oblasti a jejichž podíl může činit nejvýše 15 %, musí pocházet z členského státu nebo třetí země, v níž se dotyčná vymezená oblast nachází.

Článek 94

Žádosti o ochranu

1. Žádosti o ochranu názvů jako označení původu nebo zeměpisná označení zahrnují formální část, ve které se uvádí:

- a) název, který se má chránit;
- b) jméno a adresa žadatele;
- c) specifikace výrobku uvedená v odstavci 2 a
- d) jediný doklad shrnující specifikaci výrobku uvedenou v odstavci 2.

2. Specifikace výrobku umožňuje zúčastněným stranám zkontrolovat příslušné podmínky výroby týkající se daného označení původu nebo zeměpisného označení.

Specifikace výrobku obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) název, který se má chránit;
- b) popis vína nebo vín:
- i) u vín s označením původu základní analytické a organoleptické vlastnosti daného vína,
- ii) u vín se zeměpisným označením základní analytické vlastnosti, jakož i hodnocení nebo uvedení organoleptických vlastností daného vína;
- c) případně zvláštní enologické postupy používané při výrobě daného vína nebo daných vín a příslušná omezení pro jejich výrobu,

- d) vymezení příslušné zeměpisné oblasti;
- e) maximální hektarový výnos;
- f) označení moštové odrůdy nebo odrůd, ze kterých se dané víno nebo daná vína vyrábí;
- g) podrobnosti potvrzující souvislost uvedenou v čl. 70 odst. 1 písm. a) bodě i) nebo případně v čl. 93 odst. 1 písm. b) bodě i);
- h) příslušné požadavky stanovené v předpisech Unie nebo ve vnitrostátních předpisech, nebo pokud tak stanoví členské státy, stanovené organizací, která spravuje chráněná označení původu nebo chráněná zeměpisná označení, s přihlédnutím ke skutečnosti, že tyto požadavky musí být objektivní, nediskriminující a slučitelné s právem Unie;
- i) název a adresu orgánů nebo subjektů, které ověřují soulad s ustanoveními specifikace výrobku, a jejich konkrétní úkoly.

3. Pokud se žádost o ochranu týká zeměpisné oblasti ve třetí zemi, musí kromě údajů stanovených v odstavcích 1 a 2 obsahovat údaje, které potvrzují, že daný název je chráněn v zemi původu.

Článek 95

Žadatelé

1. Žádost o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení může podat jakékoli dotčené seskupení výrobců nebo ve výjimečných a řádně odůvodněných případech jednotlivý výrobce. Na žádosti se mohou podílet i další zúčastněné strany.
2. Výrobci mohou požádat o ochranu pouze pro vína, která vyrábějí.
3. Pokud se jedná o název označující přeshraniční zeměpisnou oblast nebo o tradiční název, který se váže k přeshraniční zeměpisné oblasti, může být podána společná žádost.

Článek 96

Předběžné vnitrostátní řízení

1. Žádosti o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení vín pocházejících z Unie podléhají předběžnému vnitrostátnímu řízení.
2. Žádost o ochranu se podává členskému státu, na jehož území má označení původu nebo zeměpisné označení původ.

3. Členský stát, jemuž je žádost o ochranu podána, danou žádost posoudí s cílem ověřit, zda splňuje podmínky stanovené v tomto pododdílu.

Tento členský stát provede vnitrostátní řízení, které zajistí vhodné zveřejnění žádosti a stanoví alespoň dvouměsíční lhůtu ode dne zveřejnění, během níž může každá fyzická nebo právnická osoba s legitimním zájmem, která má bydliště nebo je usazena na území tohoto členského státu, vznést proti navrhované ochraně námitku podáním řádně odůvodněného prohlášení danému členskému státu.

4. Pokud členský stát posuzující žádost shledá, že označení původu nebo zeměpisné označení nesplňuje podmínky stanovené v tomto pododdíle nebo není slučitelné s právem Unie, žádost zamítne.

5. Pokud členský stát posuzující žádost shledá, že požadavky jsou splněny, provede vnitrostátní řízení, které zajistí vhodné zveřejnění specifikace výrobku alespoň na internetu a předá žádost Komisi.

Článek 97

Přezkum prováděný Komisí

1. Komise zveřejní datum pro podávání žádostí o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení.
2. Komise posoudí, zda žádosti o ochranu podle článku 94 splňují podmínky stanovené v tomto pododdíle.
3. Shledá-li Komise, že podmínky stanovené v tomto pododdíle jsou splněny, přijme prováděcí akty týkající se zveřejnění jediného dokladu podle čl. 94 odst. 1 písm. d), jakož i odkazu na zveřejnění specifikace výrobku provedeného během předběžného vnitrostátního řízení, v *Úředním věstníku Evropské unie*. Tyto prováděcí akty se přijímají bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3.
4. Shledá-li Komise, že podmínky stanovené v tomto pododdíle nejsou splněny, přijme prováděcí akty, kterými žádost zamítne.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 98

Řízení o námitce

Během dvou měsíců ode dne zveřejnění jediného dokladu uvedeného v čl. 94 odst. 1 písm. d) může každý členský stát nebo třetí země nebo každá fyzická nebo právnická osoba s legitimním zájmem, která má bydliště nebo je usazena na území jiného členského státu než státu, který požádal o ochranu, nebo na území třetí země, vznést námitku proti navrhované ochraně podáním řádně odůvodněného prohlášení týkajícího se podmínek způsobilosti podle tohoto pododdílu Komisi.

Fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny ve třetích zemích, podávají prohlášení buď přímo nebo prostřednictvím orgánů příslušné třetí země ve lhůtě dvou měsíců stanovené v prvním pododstavci.

Článek 99

Rozhodnutí o ochraně

Komise po ukončení řízení o námitce uvedeného v článku 98 přijme na základě informací, které má k dispozici, prováděcí akty, kterými buď udělí ochranu označení původu nebo zeměpisnému označení, které splňuje podmínky tohoto pododdílu a je slučitelné s právem Unie, nebo žádost zamítne, nejsou-li uvedené podmínky splněny.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 100

Homonyma

1. Název, pro který byla podána žádost a který je zcela nebo částečně homonymní s názvem již zapsaným podle ustanovení tohoto nařízení, se zapíše s náležitým přihlédnutím k místnímu a tradičnímu používání a k jakémukoli riziku záměny.

Nesmí být zapsán homonymní název, který uvádí spotřebitele v omyl a vzbuzuje domněnku, že se jedná o výrobky pocházející z jiného území, a to ani v případě, že název svým zněním danému území, regionu nebo místu původu těchto výrobků odpovídá.

Zapsaný homonymní název lze použít pouze tehdy, existuje-li v praxi dostatečné rozlišení mezi následně zapsaným homonymem a názvem v evidenci již uvedeným, s ohledem na potřebu rovného zacházení s producenty a neuvádění spotřebitele v omyl.

2. Odstavec 1 se použije obdobně v případě, že název, pro který byla podána žádost, je zcela nebo částečně homonymní se zeměpisným označením chráněným podle vnitrostátního práva členských států.

3. Pokud název moštové odrůdy obsahuje chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení nebo je-li toto označení jeho součástí, nesmí se tento název používat pro označování zemědělských produktů.

S cílem zohlednit stávající postupy označování je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví výjimky z tohoto pravidla.

4. Ochranou označení původu a zeměpisných označení produktů podle článku 93 tohoto nařízení nejsou dotčena chráněná zeměpisná označení použitá na lihoviny vymezené

v článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ⁽¹⁾.

Článek 101

Dodatečné důvody zamítnutí ochrany

1. Jako označení původu nebo zeměpisné označení se nechrání název, který zdruhověl.

Pro účely tohoto oddílu se „názevem, který zdruhověl“, rozumí název vína, který se v Unii stal běžným názvem určitého vína, přestože se váže k místu nebo regionu, kde byl tento výrobek původně vyráběn nebo uváděn na trh.

Při určování, zda název zdruhověl či nikoliv, se přihlíží k významným skutečnostem, zejména:

a) ke stávající situaci v Unii, především v oblastech spotřeby;

b) k příslušnému právu Unie nebo vnitrostátnímu právu.

2. Název se nechrání jako označení původu nebo zeměpisné označení, pokud by vzhledem k pověsti ochranné známky a její proslulosti mohla ochrana uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity daného vína.

Článek 102

Vztah k ochranným známkám

1. Zápis ochranné známky, která obsahuje chráněné označení původu nebo zeměpisné označení, jež není v souladu s dotčenou specifikací výrobku, nebo se z takového označení skládá nebo na jejíž užití se vztahuje čl. 103 odst. 2 a která se týká výrobku spadajícího do jedné z kategorií uvedených v příloze VII části II,

a) se zamítne, pokud byla žádost o zápis ochranné známky podána Komisi po dni podání žádosti o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení a označení původu nebo zeměpisné označení je následně chráněno, nebo

b) se prohlásí za neplatný.

2. Aniž je dotčen čl. 101 odst. 2, může být ochranná známka podle odstavce 1 tohoto článku, o níž bylo zažádáno nebo jež je zapsána nebo zavedena používáním v dobré víře, umožňují-li to příslušné vnitrostátní právo, na území Unie buď před datem ochrany označení původu nebo zeměpisného označení v zemi původu, nebo před 1. lednem 1996 i nadále používána a její platnost obnovována bez ohledu na ochranu označení původu nebo zeměpisného označení, pokud neexistují

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16).

důvody k prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo k jejímu zrušení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ⁽¹⁾ nebo nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ⁽²⁾.

V takových případech je povoleno používat dané označení původu nebo zeměpisné označení souběžně s příslušnými ochrannými známkami.

Článek 103

Ochrana

1. Chráněné označení původu a chráněné zeměpisné označení může použít každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh víno, jež bylo vyrobeno v souladu s příslušnou specifikací výrobku.

2. Chráněné označení původu a chráněné zeměpisné označení, jakož i víno s tímto chráněným názvem v souladu se specifikací výrobku jsou chráněna před:

a) jakýmkoli přímým či nepřímým obchodním použitím tohoto chráněného názvu

i) u srovnatelných výrobků, které nevyhovují specifikaci výrobku s chráněným názvem, nebo

ii) pokud takové použití zneužívá pověst označení původu nebo zeměpisného označení;

b) jakýmkoli zneužitím, napodobením nebo použitím názvů, které jej evokují, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ výrobku nebo služby nebo je-li chráněný název přeložen, přepsán nebo transliterován nebo doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“, „chut“, „jako“ nebo podobnými výrazy;

c) jakýmkoli jiným nepravdivým nebo zavádějícím údajem o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech výrobku použitým na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamních materiálech nebo v dokumentech týkajících se daného vinařského výrobku, a před použitím takové nádoby, která by mohla vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ výrobku;

d) všemi ostatními praktikami, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ výrobku.

3. Chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení nesmějí v Unii zdruhovět ve smyslu čl. 101 odst. 1.

Článek 104

Evidence

Komise vytvoří a aktualizuje veřejně přístupnou elektronickou evidenci chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení vín. V evidenci mohou být zapsána označení původu a zeměpisná označení týkající se výrobků ze třetích zemí, která jsou chráněna v Unii na základě mezinárodní dohody, jíž je Unie smluvní stranou. Nejsou-li výslovně v uvedené dohodě označeny jako chráněná označení původu ve smyslu tohoto nařízení, zapisují se tyto názvy do evidence jako chráněná zeměpisná označení.

Článek 105

Změny specifikace výrobku

Žadatel, který splňuje podmínky stanovené v článku 95, může požádat o schválení změny specifikace výrobku s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, zejména za účelem zohlednění vývoje vědeckých a technických poznatků nebo nového vymezení zeměpisné oblasti podle čl. 94 odst. 2 druhého pododstavce písm. d). V žádosti se uvedou požadované změny a jejich odůvodnění.

Článek 106

Zrušení ochrany

Komise může z vlastního podnětu nebo na základě řádně odůvodněné žádosti členského státu, třetí země nebo fyzické nebo právnické osoby s legitimním zájmem přijmout prováděcí akty, kterými zruší ochranu označení původu nebo zeměpisného označení, pokud již není zajištěn soulad s příslušnou specifikací výrobku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 107

Stávající chráněné názvy vín

1. Názvy vín uvedené v člancích 51 a 54 nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ⁽³⁾ a v článku 28 nařízení Komise (ES) č. 753/2002 ⁽⁴⁾ jsou automaticky chráněny podle tohoto nařízení. Komise je zapíše do evidence stanovené v článku 104 tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem (Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 753/2002 ze dne 29. dubna 2002, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 pro popis, označování, obchodní úpravu a ochranu některých vinařských produktů (Úř. věst. L 118, 4.5.2002, s. 1).

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3 tohoto nařízení provede odpovídající formální kroky k odstranění názvů vín, na které se vztahuje čl. 118s odst. 3 nařízení (ES) č. 1234/2007, z evidence stanovené v článku 104 tohoto nařízení.

3. Článek 106 se nepoužije na stávající chráněné názvy vín uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Do 31. prosince 2014 může Komise z vlastního podnětu přijmout prováděcí akty, kterými zruší ochranu stávajících chráněných názvů vín uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud nesplňují podmínky stanovené v článku 93.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

4. V případě Chorvatska jsou názvy vín zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽¹⁾ chráněny podle tohoto nařízení, a to pod podmínkou pozitivního výsledku řízení o námitce. Komise je zapíše do evidence stanovené v článku 104.

Článek 108

Poplatky

Členské státy mohou vybírat poplatky za účelem uhrazení svých nákladů, včetně nákladů vzniklých při posuzování žádostí o ochranu, prohlášení o námitkách, žádostí o změny a žádostí o zrušení ochrany podle tohoto pododdílu.

Článek 109

Přenesené pravomoci

1. S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti produkce ve vymezené zeměpisné oblasti je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, které stanoví:

- a) další kritéria pro vymezení zeměpisné oblasti; a
- b) omezení a odchylky týkající se produkce ve vymezené zeměpisné oblasti.

2. S cílem zajistit jakost a výsledovatelnost výrobků je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví podmínky, za nichž může specifikace výrobku obsahovat dodatečné požadavky.

3. S cílem zajistit ochranu legitimních práv a zájmů producentů a hospodářských subjektů je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, které se týkají:

- a) typu žadatele, který může požádat o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení;
- b) podmínek týkajících se žádosti o ochranu označení původu nebo zeměpisného označení, přezkumu prováděného Komisí, řízení o námitce a postupů pro změnu, zrušení a přeměnu chráněných označení původu nebo chráněných zeměpisných označení;
- c) podmínek platných pro přeshraniční žádosti;
- d) podmínek pro žádosti týkající se zeměpisných oblastí ve třetí zemi;
- e) data, od něhož se použije ochrana nebo změna ochrany;
- f) podmínek týkajících se změny specifikace výrobku.

4. S cílem zajistit přiměřenou úroveň ochrany je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227 ohledně omezení týkajících se chráněného názvu.

5. S cílem zajistit, aby hospodářské subjekty a příslušné orgány nebyly nepřiměřeně dotčeny použitím tohoto pododdílu, pokud jde o názvy vín, jimž byla poskytnuta ochrana před 1. srpnem 2009 nebo pro něž bylo zažádáno o ochranu před tímto datem, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227 ohledně stanovení přechodných pravidel, které se týkají:

- a) názvů vín uznaných členskými státy do 1. srpna 2009 jako označení původu nebo zeměpisná označení a názvů vín, pro něž bylo zažádáno o ochranu před tímto datem;
- b) vín uvedených na trh nebo označených před konkrétním datem; a
- c) změn specifikace výrobku.

Článek 110

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

1. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví nezbytná opatření týkající se:

- a) informací uváděných ve specifikaci výrobku, pokud jde o souvislost mezi zeměpisnou oblastí a konečným výrobkem;
- b) zveřejňování rozhodnutí o ochraně nebo zamítnutí žádosti o ochranu;
- c) vytvoření a vedení evidence uvedené v článku 104;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 116, 14.4.2011, s. 12.

d) přeměny z chráněného označení původu na chráněné zeměpisné označení;

e) podávání přeshraničních žádostí.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

2. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví nezbytná opatření související s postupem pro posuzování žádostí o ochranu nebo o schválení změny označení původu nebo zeměpisného označení a rovněž s postupem pro žádosti o námitku, zrušení ochrany nebo přeměnu a předkládání informací týkajících se stávajících chráněných názvů vín, zejména pokud jde o:

- a) vzory dokumentů a formát pro předávání;
- b) lhůty;
- c) podrobnosti o skutečnostech, důkazech a podpůrných dokladech předkládaných spolu s žádostí.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 111

Další prováděcí pravomoci

V případě, že je námitka považována za nepřipustnou, přijme Komise prováděcí akt, kterým zamítne námitku jako nepřipustnou. Tento prováděcí akt se přijímá bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3.

Pododdíl 3

Tradiční výrazy

Článek 112

Definice

„Tradičním výrazem“ se rozumí výraz tradičně používaný v členských státech u výrobků uvedených v čl. 92 odst. 1 pro označení:

- a) skutečnosti, že výrobek nese chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení podle právních předpisů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů, nebo
- b) výroby nebo způsobu zrání nebo jakosti, barvy, místa nebo zvláštní události spojených s historií výrobku s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením.

Článek 113

Ochrana

1. Chráněný tradiční výraz lze použít pouze pro výrobek, který byl vyroben v souladu s definicí stanovenou v čl. 112.

Tradiční výrazy jsou chráněny proti neoprávněnému používání.

2. Tradiční výrazy jsou chráněny pouze v jazyce a pro druhy výrobků z révy vinné, které byly uvedeny v žádosti, proti:

- a) jakémukoli zneužití chráněného výrazu, a to i tehdy, je-li doprovázen výraz jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“, „chut“, „jako“ nebo podobnými výrazy;
- b) jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o povaze, charakteristice nebo základních vlastnostech produktu uvedenému na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamním materiálu nebo v dokumentech týkajících se daného výrobku;
- c) všem ostatním praktikám, které mohou uvést spotřebitele v omyl zejména tím, že vyvolávají zdání, že se na víno vztahuje chráněný tradiční výraz.

3. Tradiční výrazy nesmějí v Unii zdruhovět.

Článek 114

Přenesené pravomoci

1. S cílem zajistit přiměřenou úroveň ochrany je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s čl. 227 týkající se jazyka a způsobu psaní chráněného tradičního výrazu.

2. S cílem zajistit ochranu legitimních práv a zájmů producentů a hospodářských subjektů je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví:

- a) typ žadatelů, kteří mohou o ochranu tradičního výrazu požádat;
- b) podmínky platnosti žádosti o ochranu tradičního výrazu;
- c) důvody pro námitky vůči navrhovanému uznání tradičního výrazu;
- d) rozsah ochrany, vztah k ochranným známkám, chráněným tradičním výrazům, chráněným označením původu nebo zeměpisným označením, homonymům nebo některým názvům moštových odrůd;
- e) důvody pro zrušení tradičního výrazu;
- f) datum předložení žádosti o ochranu tradičního výrazu nebo žádosti o námitku nebo zrušení;

- g) postupy týkající se žádosti o ochranu tradičního výrazu, včetně přezkumu prováděného Komisí, řízení o námitce a postupů pro zrušení ochrany a změnu.

3. S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti obchodu mezi Uníí a některými třetími zeměmi je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví podmínky, za nichž mohou být tradiční výrazy používány pro výrobky z třetích zemí, a odchylky od článku 112 a čl. 113 odst. 2.

Článek 115

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

1. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví nezbytná opatření týkající se postupu pro posuzování žádostí o ochranu nebo o schválení změny tradičního výrazu a rovněž postupu pro žádosti o námitku nebo zrušení, zejména pokud jde o:

- a) vzory dokumentů a formát pro předávání;
- b) lhůty;
- c) podrobnosti o skutečnostech, důkazech a podpůrných dokladech předkládaných spolu se žádostí;
- d) prováděcí pravidla pro zveřejňování chráněných tradičních výrazů.

2. Komise přijme prováděcí akty, kterými přijme nebo zamítne žádost o ochranu tradičního výrazu nebo žádosti o změnu chráněného výrazu nebo o zrušení ochrany tradičního výrazu.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví ochranu tradičních výrazů, pro které byla žádost o ochranu přijata, zejména tím, že je zatřídí v souladu s článkem 112 a zveřejní definici nebo podmínky použití.

4. Prováděcí akty uvedené v odstavci 1, 2 a 3 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 116

Další prováděcí pravomoci

V případě, že je námitka považována za nepřípustnou, přijme Komise prováděcí akt, kterým zamítne námitku jako nepřípustnou. Tento prováděcí akt se přijímá bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3.

Oddíl 3

Označování a obchodní úprava v odvětví vína

Článek 117

Definice

Pro účely této části se rozumí:

- a) „označováním“ všechna slova, údaje, ochranné známky, obchodní značky, vyobrazení nebo symboly na obalu, dokladu, štítku, etiketě nebo krčkové či rukávové etiketě, které daný výrobek provázejí nebo se k němu vztahují;
- b) „obchodní úpravou“ všechny informace sdělované spotřebitelům prostřednictvím obalu dotyčného výrobku, včetně tvaru a typu lahví.

Článek 118

Použitelnost horizontálních předpisů

Pokud toto nařízení nestanoví jinak, použijí se pro označování a obchodní úpravu výrobků směrnice Rady 89/396/EHS⁽¹⁾, směrnice 2000/13/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/45/ES⁽²⁾, směrnice 2008/95/ES a nařízení (EU) č. 1169/2011.

Označování produktů uvedených v příloze VII části II bodech 1 až 11, 13, 15 a 16 nemůže být doplněno jinými údaji, než jsou údaje uvedené v tomto nařízení, ledaže by tyto jiné údaje splňovaly požadavky směrnice 2000/13/ES nebo nařízení (EU) č. 1169/2011.

Článek 119

Povinné údaje

1. Označení a obchodní úprava výrobků uvedených v příloze VII části II bodech 1 až 11, 13, 15 a 16, které jsou uváděny na trh v Unii nebo vyváženy, obsahují tyto povinné údaje:

- a) označení druhu výrobku z révy vinné v souladu s částí II přílohy VII;
- b) u vín s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením:
 - i) výraz „chráněné označení původu“ nebo „chráněné zeměpisné označení“ a
 - ii) název chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení;

⁽¹⁾ Směrnice Rady 89/396/EHS ze dne 14. června 1989 o údajích nebo značkách určujících šarži, ke které potravina patří (Úř. věst. L 186, 30.6.1989, s. 21).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/45/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví pravidla pro jmenovitá množství výrobků v hotovém balení, zrušují směrnice Rady 75/152/EHS a 80/232/EHS a mění směrnice Rady 76/211/EHS (Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 17).

- c) skutečný obsah alkoholu v procentech objemových;
- d) uvedení provenience;
- e) název stáčírny nebo v případě šumivého vína, šumivého vína dosyceného oxidem uhličitým, jakostního šumivého vína nebo jakostního aromatického šumivého vína název producenta nebo prodejce;
- f) u dovážených vín název dovozce; a
- g) v případě šumivého vína, šumivého vína dosyceného oxidem uhličitým, jakostního šumivého vína nebo jakostního aromatického šumivého vína údaj o obsahu cukru.

2. Odchylně od odst. 1 písm. a) lze odkaz na druh výrobku z révy vinné vynechat u vín, jejichž etikety obsahují název chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení.

3. Odchylně od odst. 1 písm. b) lze vynechat výrazy „chráněné označení původu“ nebo „chráněné zeměpisné označení“ v těchto případech:

- a) pokud je na etiketě v souladu se specifikací výrobku podle čl. 94 odst. 2 uveden tradiční výraz v souladu s čl. 112 odst. 1 písm. a);
- b) za výjimečných a řádně odůvodněných okolností, které stanoví Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 227 s cílem zajistit dodržování stávajících postupů označování.

Článek 120

Nepovinné údaje

1. Označení a obchodní úprava výrobků uvedených v příloze VII části II bodech 1 až 11, 13, 15 a 16 mohou zejména obsahovat tyto nepovinné údaje:

- a) ročník sklizně;
- b) název moštové odrůdy nebo odrůd;
- c) v případě jiných vín, než jsou vína uvedená v čl. 119 odst. 1 písm. g), údaje o obsahu cukru;
- d) u vín s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením tradiční výrazy v souladu s čl. 112 písm. b);
- e) symbol Unie označující chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení;

f) údaje o určitých výrobních metodách;

g) u vín s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením název jiné zeměpisné jednotky, která je menší nebo větší než základní oblast pro označení původu nebo zeměpisné označení.

2. Aniž je dotčen čl. 100 odst. 3, pokud jde o použití údajů uvedených v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku u vín bez chráněného označení původu či chráněného zeměpisného označení,

a) členské státy zavedou právní a správní předpisy s cílem zajistit certifikační, schvalovací a ověřovací postupy, které zaručí věrohodnost příslušných informací;

b) členské státy mohou na základě nediskriminujících a objektivních kritérií a s náležitým ohledem na spravedlivou hospodářskou soutěž vypracovat pro vína vyrobená z moštových odrůd na jejich území seznam vyloučených moštových odrůd, zejména pokud:

i) hrozí uvedení spotřebitele v omyl, pokud jde o skutečný původ vína, vzhledem ke skutečnosti, že název moštové odrůdy je nedílnou součástí zavedeného chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení,

ii) by kontroly nebyly efektivní z hlediska nákladů vzhledem ke skutečnosti, že daná moštová odrůda je pěstována na velmi malé části vinic daného členského státu;

c) směsi vín z různých členských států nenesou označení moštové odrůdy, ledaže se dotyčné členské státy dohodnou jinak a zajistí proveditelnost příslušných certifikačních, schvalovacích a ověřovacích postupů.

Článek 121

Jazyky

1. Povinné a nepovinné údaje podle článků 119 a 120 vyjádřené slovy se uvádějí v jednom nebo více úředních jazycích Unie.

2. Bez ohledu na odstavce 1 se název chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení nebo tradiční výraz podle čl. 112 písm. b) uvádí na etiketě v jazyce nebo jazycích, na které se ochrana vztahuje. U chráněného označení původu či chráněného zeměpisného označení nebo zvláštního vnitrostátního označení, která nepoužívají latinskou abecedu, se může název rovněž uvést v jednom nebo více úředních jazycích Unie.

Článek 122

Přenesené pravomoci

1. S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti odvětví vína je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o pravidla a omezení pro:

- a) jiné údaje o obchodní úpravě a použití označování než ty, které jsou stanoveny v tomto oddíle;
- b) povinné údaje týkající se:
 - i) výrazů použitých pro vyjádření povinných údajů a podmínek jejich použití,
 - ii) výrazů odkazujících na zemědělský podnik a podmínek jejich použití,
 - iii) ustanovení, která povolují producentským členským státům zavést další pravidla týkající se povinných údajů,
 - iv) ustanovení, která umožňují další odchylky kromě odchylek uvedených v čl. 119 odst. 2, pokud jde o vynechání odkazu na druh výrobku z révy vinné, a
 - v) ustanovení o použití jazyků;
- c) nepovinné údaje týkající se:
 - i) výrazů použitých pro vyjádření nepovinných údajů a podmínek jejich použití,
 - ii) ustanovení, která umožňují producentským členským státům zavést další pravidla týkající se nepovinných údajů;
- d) obchodní úpravu, pokud jde o:
 - i) podmínky pro použití některých tvarů lahví a seznam některých zvláštních tvarů lahví,
 - ii) podmínky pro použití typu lahví a uzávěrů používaných pro „šumivá vína“,
 - iii) ustanovení, která umožňují producentským členským státům zavést další pravidla týkající se obchodní úpravy,
 - iv) ustanovení o použití jazyků.

2. S cílem zajistit ochranu legitimních zájmů hospodářských subjektů je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227 týkající se pravidel, pokud

jde o dočasné označování a obchodní úpravu vín, která nesou označení původu nebo zeměpisné označení, pokud toto označení původu nebo zeměpisné označení splňuje nezbytné požadavky.

3. S cílem zajistit, aby nebyly dotčeny hospodářské subjekty, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227 týkající se přechodných ustanovení, pokud jde o víno uvedené na trh a označené v souladu s příslušnými pravidly platnými před 1. srpnem 2009.

4. S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti obchodu mezi Unií a některými třetími zeměmi je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227 týkající se odchylek od tohoto oddílu, pokud jde o výrobky určené na vývoz, v případě, že je vyžaduje právo dotčené třetí země.

Článek 123

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví nezbytná opatření týkající se postupů a technických kritérií použitelných na tento oddíl, včetně nezbytných opatření pro certifikační, schvalovací a ověřovací postupy vztahující se na vína bez chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

KAPITOLA II

Zvláštní ustanovení pro jednotlivá odvětví

Oddíl 1

Cukr

Článek 124

Doba platnosti

S výjimkou článků 125 a 126 se tento oddíl použije do konce hospodářského roku 2016/2017.

Pododdíl 1

Zvláštní opatření

Článek 125

Dohody v odvětví cukru

1. Podmínky nákupu cukrové řepy a cukrové třtiny, včetně smluv o dodání podepsaných před zasetím, se řídí písemnými mezioborovými dohodami uzavřenými na jedné straně mezi pěstiteli cukrové řepy a cukrové třtiny v Unii nebo organizacemi, jichž jsou tyto pěstitelé členy a které smlouvy uzavírají jejich jménem, a na druhé straně cukrovarnickými podniky v Unii nebo organizacemi, jichž jsou tyto podniky členy a které smlouvy uzavírají jejich jménem.

2. O mezioborových dohodách, jak jsou popsány v příloze II části II oddíle A bodě 6, informují cukrovarnické podniky příslušné orgány členského státu, v němž cukr vyrábějí.

3. Od 1. října 2017 musí mezioborové dohody splňovat podmínky nákupu stanovené v příloze X.

4. S cílem zohlednit zvláštní charakter odvětví cukru a rozvoj odvětví v období po skončení režimu kvót na výrobu cukru je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227 za účelem:

- a) aktualizace podmínek uvedených v příloze II části II oddíle A;
- b) aktualizace podmínek nákupu cukrové řepy uvedených v příloze X;
- c) stanovení dalších pravidel týkajících se určení hrubé hmotnosti, táry a cukernatosti cukrové řepy dodávané do podniku a řepných rízků.

5. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví opatření nezbytná k uplatňování tohoto článku, mimo jiné i pokud jde o postupy, oznámení a správní pomoc v případě mezioborových dohod týkajících se více než jednoho členského státu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 126

Oznamování cen na trhu s cukrem

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými zřídí informační systém pro ceny na trhu s cukrem, včetně systému pro zveřejňování cen pro tento trh. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Systém uvedený v prvním pododstavci je založen na informacích, které poskytují podniky vyrábějící bílý cukr nebo jiné hospodářské subjekty zapojené do obchodu s cukrem. Tyto informace se považují za důvěrné.

Komise zajistí, že se konkrétní ceny nebo jména jednotlivých hospodářských subjektů nezveřejní.

Pododdíl 2

Požadavky vztahující se na odvětví cukru během období uvedeného v článku 124

Článek 127

Smlouvy o dodání

1. Kromě požadavků stanovených v čl. 125 odst. 1 musí mezioborové dohody splňovat podmínky nákupu stanovené v příloze XI.

2. Ve smlouvách o dodání je třeba rozlišovat, zda množství cukru, která se mají z cukrové řepy vyrobit, představují:

a) cukr podléhající kvótám nebo

b) cukr nepodléhající kvótám.

3. Každý cukrovarnický podnik poskytuje členskému státu, v němž cukr vyrábí, údaje o:

a) množstvích cukrové řepy podle odst. 2 písm. a), na která před zasetím uzavřel smlouvy o dodání, a o cukernatosti, z níž tyto smlouvy vycházejí;

b) odpovídajícím předpokládaném výnosu.

Členské státy mohou požadovat další údaje.

4. Cukrovarnické podniky, které před zasetím nepodepsaly smlouvy o dodání množství cukrové řepy, které odpovídá cukru, na který mají kvótu, upravenou případně koeficientem pro preventivní stažení stanoveným podle čl. 130 odst. 2 prvního pododstavce, za minimální cenu cukrové řepy podléhající kvótám, jak je uvedeno v článku 135, jsou povinny zaplatit za veškerou cukrovou řepu, kterou zpracovávají na cukr, alespoň minimální cenu cukrové řepy podléhající kvótám.

5. S výhradou schválení příslušným členským státem se mohou mezioborové dohody od odstavců 2, 3 a 4 odchýlit.

6. Neexistují-li žádné mezioborové dohody, přijme příslušný členský stát v souladu s tímto nařízením opatření nezbytná pro ochranu zájmů dotčených stran.

Článek 128

Výrobní dávka

1. Z kvóty na cukr, kvóty na izoglukózu a kvóty na inulinový sirup, které byly přiděleny podnikům vyrábějícím cukr, izoglukózu nebo inulinový sirup podle čl. 136 odst. 2, se vybírá výrobní dávka.

2. Opatření týkající se stanovení výrobní dávky z kvóty na cukr, kvóty na izoglukózu a kvóty na inulinový sirup podle odstavce 1 přijme Rada v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.

Článek 129

Výrobní náhrada

1. Pro výrobky v odvětví cukru uvedené v příloze I části III písm. b) až e) může být poskytována výrobní náhrada, pokud přebytekový cukr nebo dovezený cukr, přebyteková izoglukóza nebo přebytekový inulinový sirup nejsou pro výrobu výrobků uvedených v čl. 140 odst. 2 druhém pododstavci písm. b) a c) dostupné za cenu odpovídající cenám na světovém trhu.

2. Opatření týkající se stanovení výrobní náhrady uvedené v odstavci 1 přijme Rada v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.

Článek 130

Stažení cukru

1. S cílem předcházet prudkému snížení cen na vnitřním trhu a řešit nadprodukcí předpokládanou na základě předběžného odhadu dodávek a s ohledem na závazky Unie plynoucí z mezinárodních dohod uzavřených v souladu se Smlouvou o fungování EU může Komise přijmout prováděcí akty, kterými v daném hospodářském roce z trhu stáhne ta množství cukru nebo izoglukózy vyrobená v rámci kvót, která přesahují prahovou hodnotu vypočtenou podle odstavce 2.

2. Prahová hodnota pro stažení uvedená v odstavci 1 se vypočte pro každý podnik, který obdržel kvótu, vynásobením jeho kvóty koeficientem. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví tento koeficient pro hospodářský rok, nejpozději 28. února předchozího hospodářského roku na základě předpokládaného vývoje na trhu.

Na základě aktualizovaného vývoje na trhu může Komise do 31. října daného hospodářského roku přijmout prováděcí akty, kterými upraví daný koeficient, nebo v případě, že žádný koeficient nebyl podle prvního pododstavce stanoven, koeficient stanoví.

3. Každý podnik, který obdržel kvótu skladuje na vlastní náklady až do začátku následujícího hospodářského roku cukr vyrobený v rámci kvóty překračující prahovou hodnotu vypočtenou podle odstavce 2. Množství cukru, izoglukózy nebo inulinového sirupu stažená během určitého hospodářského roku z trhu se považují za první množství vyrobená v rámci kvóty pro následující hospodářský rok.

Odchylně od prvního pododstavce může Komise s ohledem na předpokládaný vývoj na trhu s cukrem přijmout prováděcí akty, kterými stanoví, že pro běžný nebo následující hospodářský rok nebo pro oba tyto roky se veškerý stažený cukr, izoglukóza či inulinový sirup nebo jejich část považuje za:

- a) přebytkový cukr, izoglukózu nebo inulinový sirup, které se mohou stát průmyslovým cukrem, průmyslovou izoglukózou nebo průmyslovým inulinovým sirupem, nebo
- b) dočasnou výrobu v rámci kvóty, z níž část může být vyhrazena na vývoz v souladu se závazky Unie plynoucími z mezinárodních dohod uzavřených v souladu se Smlouvou o fungování EU.

4. Není-li zásobování Unie cukrem dostatečné, může Komise přijmout prováděcí akty, kterými povolí prodej určitého množství staženého cukru, stažené izoglukózy nebo staženého inulinového sirupu na trhu Unie před koncem období stažení.

5. Pokud se stažený cukr považuje za první množství cukru vyrobeného v následujícím hospodářském roce, vyplátí se pěstitelům cukrové řepy minimální cena stanovená pro daný hospodářský rok, jak je uvedeno v článku 135.

Pokud se stažený cukr stane průmyslovým cukrem nebo je vyvezen v souladu s odst. 3 druhým pododstavcem písm. a) nebo b) tohoto článku, požadavky článku 135 týkající se minimální ceny se neuplatní.

Pokud je stažený cukr prodán podle odstavce 4 tohoto článku na trhu Unie před koncem období stažení, vyplátí se pěstitelům cukrové řepy minimální cena stávajícího hospodářského roku.

6. Prováděcí akty podle tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 131

Dočasný mechanismus řízení trhu

1. Během doby uvedené v článku 124 může Komise přijmout prováděcí akty, které stanoví opatření nezbytná k zajištění dostatečných dodávek cukru na trh Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Tato opatření mohou upravit výši cla z dováženého surového cukru, a to pro nezbytné množství a na nezbytnou dobu.

V rámci dočasného mechanismu řízení trhu přijme Rada opatření týkající se stanovení dávky z přebytku v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.

2. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví příslušná množství cukru nepodléhajícího kvótě a dováženého surového cukru, která mohou být propuštěna na trh Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 132

Přenesené pravomoci

S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti odvětví cukru a zajistit náležité zohlednění zájmů všech stran a s ohledem na nezbytnost zabránit narušení trhu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, které se týkají:

- a) podmínek nákupu a smluv o dodání uvedených v čl. 127;

b) aktualizace podmínek nákupu cukrové řepy uvedených v příloze XI;

c) kritérií, jež musí cukrovarnické podniky uplatňovat, když prodejci cukrové řepy přidělují množství cukrové řepy, na která mají být před zasetím podepsány smlouvy o dodání podle čl. 127 odst. 3.

Článek 133

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví opatření nezbytná pro uplatňování tohoto pododdílu týkající se postupů, obsahu a technických kritérií.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Pododdíl 3

Režim regulace produkce

Článek 134

Kvóty v odvětví cukru

1. Na cukr, izoglukózu a inulinový sirup se vztahuje režim kvót.

2. Pokud jde o režim kvót uvedený v odstavci 1 tohoto článku, překročí-li producent příslušnou kvótu a nevyužije přebytečnou množství způsoby stanovenými v článku 139, platí se z takového množství dávka z přebytku s výhradou podmínek uvedených v článcích 139 až 142.

Článek 135

Minimální cena cukrové řepy

Minimální cenu za cukrovou řepu podléhající kvótě stanoví Rada v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.

Článek 136

Přidělování kvót

1. Kvóty pro výrobu cukru, izoglukózy a inulinového sirupu na celostátní či regionální úrovni jsou stanoveny v příloze XII.

2. Členské státy přidělí kvótu každému podniku vyrábějícímu cukr, izoglukózu nebo inulinový sirup usazenému na jejich území a schválenému podle článku 137.

Pro každý podnik se přidělená kvóta rovná kvótě, která byla podniku přidělena pro hospodářský rok 2010/2011 podle nařízení (ES) č. 1234/2007.

3. Pokud se kvóta přiděluje cukrovarnickému podniku, který má více než jednu výrobní jednotku, přijmou členské státy opatření, která považují za nezbytná pro náležité zohlednění zájmů pěstitelů cukrové řepy a cukrové třtiny.

Článek 137

Schválené podniky

1. Na žádost udělí členské státy schválení podniku vyrábějícímu cukr, izoglukózu nebo inulinový sirup nebo podniku zpracovávajícímu tyto výrobky na některý z výrobků uvedených na seznamu v čl. 140 odst. 2 za předpokladu, že podnik:

a) prokáže odbornou způsobilost k výrobě;

b) je ochoten poskytovat údaje a podrobit se kontrolám v souvislosti s tímto nařízením;

c) není předmětem pozastavení nebo odnětí schválení.

2. Schválené podniky poskytují členskému státu, na jehož území se koná sklizeň cukrové řepy či cukrové třtiny nebo na jehož území probíhá rafinace, údaje týkající se:

a) množství cukrové řepy nebo cukrové třtiny, na která byla uzavřena smlouva o dodání, a odpovídajících předpokládaných výnosů cukrové řepy či cukrové třtiny a cukru na hektar;

b) předpokládaných a skutečných dodávek cukrové řepy, cukrové třtiny a surového cukru, výroby cukru a zásob cukru;

c) množství prodaného bílého cukru a odpovídajících cen a podmínek.

Článek 138

Přerozdělování vnitrostátních kvót a snížení kvót

1. Členský stát může snížit kvótu na cukr nebo izoglukózu, která byla přidělena podniku usazenému na jeho území, až o 10 %. Členské státy přitom uplatňují objektivní a nediskriminující kritéria.

2. Členské státy mohou převádět kvóty mezi podniky v souladu s pravidly stanovenými v příloze XIII a s ohledem na zájmy všech zúčastněných stran, zejména pěstitelů cukrové řepy a cukrové třtiny.

3. Množství snížená na základě odstavců 1 a 2 přidělí dotyčný členský stát jednomu nebo více podnikům na svém území, a to bez ohledu na to, zda jsou držitelé kvóty či nikoli.

Článek 139

Výroba nepodléhající kvótám

1. Cukr, izoglukóza nebo inulinový sirup vyrobené během hospodářského roku nad rámec kvóty podle článku 136 se mohou:

- a) používat ke zpracování některých výrobků podle článku 140;
- b) převádět v souladu s článkem 141 na výrobu v rámci kvót pro další hospodářský rok;
- c) používat pro zvláštní režim zásobování nejvzdálenějších regionů v souladu s kapitolou III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ⁽¹⁾;
- d) vyvážet v rámci množstevního omezení, které Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů, při dodržení závazků plynoucích z mezinárodních dohod uzavřených v souladu se Smlouvou o fungování EU; nebo
- e) propouštět na vnitřní trh v souladu s mechanismem popsaným v článku 131 pro účely přizpůsobení nabídky poptávce na základě předběžného odhadu dodávek.

Opatření uvedená v tomto článku prvním pododstavci písmeni e) se provádějí před zahájením preventivních opatření proti narušení trhů uvedených v čl. 219 odst. 1.

Na ostatní množství se vztahuje dávka z přebytku podle článku 142.

2. Prováděcí akty podle tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 140

Průmyslový cukr

1. Průmyslový cukr, průmyslová izoglukóza nebo průmyslový inulinový sirup jsou vyhrazeny pro výrobu jednoho z výrobků podle odstavce 2, pokud

- a) byly předmětem smlouvy o dodání uzavřené před koncem hospodářského roku mezi výrobcem a uživatelem, kterým bylo uděleno schválení podle článku 137; a
- b) byly dodány uživateli nejpozději dne 30. listopadu následujícího hospodářského roku.

2. S cílem zohlednit technický vývoj je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 247/2006 (Úř. věst. L 78, 20.3.2013, s. 23).

s článkem 227, kterými stanoví seznam výrobků, pro jejichž výrobu se může použít průmyslový cukr, průmyslová izoglukóza nebo průmyslový inulinový sirup.

Tento seznam obsahuje zejména:

- a) bioethanol, líh, rum, živé kvasinky a množství sirupů na polevy a sirupů určených ke zpracování na „Rinse appelstroop“;
- b) některé průmyslové výrobky bez obsahu cukru, při jejichž zpracování se však používá cukr, izoglukóza nebo inulinový sirup;
- c) některé výrobky chemického a farmaceutického průmyslu, které obsahují cukr, izoglukózu nebo inulinový sirup.

Článek 141

Převod přebytkového cukru

1. Každý podnik se může rozhodnout, že celou produkci nad stanovenou kvótu na cukr, kvótu na izoglukózu nebo kvótu na inulinový sirup nebo její část převede do následujícího hospodářského roku, v němž bude považována za součást výroby tohoto roku. Aniž je dotčen odstavec 3, je toto rozhodnutí neodvolatelné.

2. Podniky, které přijmou rozhodnutí podle odstavce 1,

- a) o tom uvědomí příslušný členský stát přede dnem, který tento členský stát stanoví:
 - i) mezi 1. únorem a 31. srpnem běžného hospodářského roku pro množství převáděné cukrové třtiny;
 - ii) mezi 1. únorem a 31. srpnem běžného hospodářského roku pro další množství řepného cukru, izoglukózy nebo inulinového sirupu;
- b) se zavází skladovat tato množství na vlastní náklady do konce běžného hospodářského roku.

3. Je-li konečná produkce určitého podniku v daném hospodářském roce nižší než odhad učiněný v okamžiku, kdy bylo přijato rozhodnutí v souladu s odstavcem 1, může být převedené množství zpětně upraveno nejpozději do 31. října následujícího hospodářského roku.

4. Převedená množství se považují za první množství vyrobená v rámci kvóty pro následující hospodářský rok.

5. Cukr skladovaný podle tohoto článku v průběhu hospodářského roku nesmí být skladován za použití jiných opatření stanovených v článcích 16 nebo 130.

Článek 142

Dávka z přebytku

1. Vybírá se dávka z přebytku z množství:

- a) přebytkového cukru, přebytkové izoglukózy a přebytkového inulinového sirupu, jež jsou vyrobeny v kterémkoli hospodářském roce, kromě množství převedených do výroby v rámci kvót pro následující hospodářský rok a skladovaných v souladu s článkem 141 nebo množství uvedených v čl. 139 odst. 1 prvním pododstavci písm. c), d) a e);
- b) průmyslového cukru, průmyslové izoglukózy a průmyslového inulinového sirupu, u nichž nebylo ve lhůtě, kterou stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů, doloženo, že byly zpracovány na jeden z výrobků uvedených v čl. 140 odst. 2;
- c) cukru, izoglukózy a inulinového sirupu, které byly v souladu s článkem 130 staženy z trhu a u nichž nejsou splněny povinnosti stanovené v čl. 130 odst. 3.

Prováděcí akty podle prvního pododstavce písm. b) se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

2. Opatření týkající se stanovení dávky z přebytku uvedené v odstavci 1 přijme Rada v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.

Článek 143

Přenesené pravomoci

1. S cílem zajistit, aby podniky uvedené v článku 137 dodržovaly své závazky, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví pravidla pro udělování a odnětí schválení těmto podnikům, jakož i kritéria pro správní sankce.

2. S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti odvětví cukru a zajistit náležité zohlednění zájmů všech stran je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o smysl podmínek pro fungování režimu kvót, jakož i stanovení podmínek pro prodej do nejvzdálenějších regionů.

3. S cílem zajistit, aby byli pěstitelé úzce zapojeni do rozhodnutí o převodu určitého množství produkce, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví pravidla týkající se převodu cukru.

Článek 144

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Pokud jde o podniky uvedené v článku 137, může Komise přijímat prováděcí akty, kterými stanoví pravidla týkající se:

- a) žádostí podniků o schválení, evidence, kterou mají schválené podniky vést, a informací, které tyto podniky musí poskytovat;
- b) systému kontrol prováděných členskými státy ve schválených podnicích;
- c) komunikace členských států s Komisí a se schválenými podniky;
- d) dodávky surovin podnikům, včetně smluv o dodání a dodacích listů;
- e) hodnoty ekvivalentu, pokud jde o cukr uvedený v čl. 139 odst. 1 prvním pododstavci;
- f) zvláštního režimu zásobování nejvzdálenějších regionů;
- g) vývozu uvedeného v čl. 139 odst. 1 prvním pododstavci;
- h) spolupráce členských států za účelem zajištění účinných kontrol;
- i) změny dat stanovených v článku 141 pro zvláštní hospodářské roky;
- j) stanovení přebytkového množství, oznámení a platby dávky z přebytku uvedené v článku 142;
- k) přijetí seznamu cukrovarů, které se zabývají výhradně rafinací, ve smyslu přílohy II části II oddílu B bodu 6.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Oddíl 2

V í n o

Článek 145

Registr vinic a soupis produkčního potenciálu

1. Členské státy vedou registr vinic s aktuálními informacemi o produkčním potenciálu. Od 1. ledna 2016 tato povinnost platí pouze tehdy, pokud členské státy provádějí systém povolení pro výsadbu révy uvedený v hlavě I kapitoly III nebo vnitrostátní program podpory.

2. Do 31. prosince 2015 se na členské státy, jejichž celková plocha vinic osázených moštovými odrůdami zatříděnými podle čl. 81 odst. 2 nepřesahuje 500 hektarů, povinnost uvedená v odstavci 1 tohoto článku nevztahuje.

3. Členské státy, které ve svých programech podpory stanoví opatření na restrukturalizaci a přeměnu vinic podle článku 46, předloží Komisi každoročně do 1. března aktualizovaný soupis produkčního potenciálu na základě registru vinic. Od 1. ledna 2016 podrobnosti oznámení Komisi týkající se vinařských oblastí stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

4. S cílem usnadnit sledování a ověřování produkčního potenciálu členských států je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o pravidla týkající se obsahu registru vinic a výjimek z nich.

Článek 146

Příslušné vnitrostátní orgány v odvětví vína

1. Aniž jsou dotčena jakákoli jiná ustanovení tohoto nařízení týkající se určení příslušných vnitrostátních orgánů, určí členské státy jeden nebo více orgánů odpovědných za zajišťování souladu s pravidly Unie v odvětví vína. Členské státy zejména určí laboratoře pověřené prováděním oficiálních rozborů v odvětví vína. Určené laboratoře musí splňovat obecná kritéria pro provoz zkušebních laboratoří stanovená v ISO/IEC 17025.

2. Členské státy sdělí Komisi názvy a adresy orgánů a laboratoří uvedených v odstavci 1. Komise tyto informace zveřejní a pravidelně aktualizuje.

Článek 147

Průvodní doklady a evidence

1. Produkty v odvětví vína se do oběhu v Unii uvádějí s úředně schváleným průvodním dokladem.

2. Fyzické či právnické osoby a jejich seskupení, které za účelem výkonu svého podnikání mají v držení produkty v odvětví vína, především producenti, stáčírny, zpracovatelé a obchodníci, vedou o uvedených produktech evidenci zaznamenávající vstupy a výstupy těchto produktů.

3. S cílem usnadnit přepravu vinařských výrobků a ověřování členskými státy je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o:

a) pravidla pro průvodní doklad a jeho použití;

b) podmínky, za kterých se průvodní doklad považuje za doklad potvrzující chráněná označení původu nebo zeměpisná označení;

c) povinnost vést evidenci a její používání;

d) upřesnění, kdo má povinnost vést evidenci, a výjimky z této povinnosti;

e) činnosti, které se zanášejí do evidence.

4. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví:

a) pravidla pro složení evidence, produkty v ní obsažené, lhůty pro zanášení informací do evidence a uzavírání evidence;

b) opatření vyžadující, aby členské státy stanovily maximální přípustné procentní podíly ztrát;

c) obecná a přechodná ustanovení pro vedení evidence;

d) pravidla, která stanoví, jak dlouho se uchovávají průvodní doklady a evidence.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Oddíl 3

Mléko a mléčné výrobky

Článek 148

Smluvní vztahy v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Pokud se členský stát rozhodne, že každá dodávka syrového mléka na jeho území od zemědělce ke zpracovateli syrového mléka musí být podložena písemnou smlouvou mezi stranami nebo se rozhodne, že první kupující musí předložit písemný návrh na uzavření smlouvy o dodávkách syrového mléka od zemědělců, řídí se tato smlouva nebo návrh na uzavření smlouvy podmínkami stanovenými v odstavci 2.

Pokud se členský stát rozhodne, že dodávky syrového mléka od zemědělce ke zpracovateli syrového mléka musí být podloženy písemnou smlouvou mezi stranami, rozhodne také, která fáze dodávky musí být touto smlouvou podložena, pokud je dodávka syrového mléka prováděna prostřednictvím jednoho nebo více odběratelů.

Pro účely tohoto článku se „odběratelem“ rozumí podnik, který převází syrové mléko od zemědělce nebo jiného odběratele ke zpracovateli syrového mléka nebo k jinému odběrateli, přičemž vlastnictví syrového mléka je v každém případě převáděno.

2. Smlouva nebo návrh na uzavření smlouvy uvedené v odstavci 1:

- a) se uzavře nebo předloží před dodávkou,
- b) je v písemné formě a
- c) obsahuje zejména tyto náležitosti:
 - i) cenu splatnou za dodávku, která je:
 - stálá a stanovená ve smlouvě nebo
 - vypočtena kombinací různých faktorů stanovených ve smlouvě, jež mohou zahrnovat tržní ukazatele odrážející změny v tržních podmínkách, dodaný objem a jakost nebo složení dodaného syrového mléka;
 - ii) objem syrového mléka, který může nebo musí být dodán, a časový rozvrh těchto dodávek,
 - iii) dobu trvání smlouvy, která může být uzavřena buď na dobu určitou, nebo na dobu neurčitou s ustanovením pro skončení smlouvy,
 - iv) podrobné údaje o dobách splatnosti a postupech,
 - v) opatření týkající se odběru či dodávání syrového mléka, a
 - vi) pravidla použitelná v případě vyšší moci.

3. Odchylně od odstavce 1 se smlouva nebo návrh na uzavření smlouvy nevyžaduje, pokud syrové mléko dodává zemědělec družstvu, jehož je členem, jestliže stanovy tohoto družstva nebo pravidla a rozhodnutí stanovená v rámci nebo podle těchto stanov obsahují ustanovení, která mají podobné účinky jako ustanovení uvedená v odst. 2 písm. a), b) a c).

4. Všechny náležitosti smluv o dodávkách syrového mléka uzavřených zemědělci, odběrateli nebo zpracovateli syrového mléka, včetně náležitostí uvedených v odst. 2 písm. c), jsou volně sjednány mezi stranami.

Odchylně od prvního pododstavce se použije jedna nebo obě z těchto možností:

- a) pokud se členský stát rozhodne, že je uzavření písemné smlouvy na dodávky syrového mléka povinné v souladu s odstavcem 1, může stanovit minimální dobu trvání, která se uplatní pouze na písemné smlouvy mezi zemědělci a prvním kupujícím syrového mléka; minimální doba trvání musí být alespoň šest měsíců a nesmí narušovat řádné fungování vnitřního trhu;
- b) pokud se členský stát rozhodne, že první kupující syrového mléka musí zemědělci předložit písemný návrh na uzavření smlouvy v souladu s odstavcem 1, může stanovit, že návrh

musí obsahovat minimální dobu trvání smlouvy, jak za tímto účelem stanoví vnitrostátní právní předpisy minimální doba trvání musí být alespoň šest měsíců a nesmí narušovat řádné fungování vnitřního trhu.

Druhým pododstavcem není dotčeno právo zemědělce tuto minimální dobu trvání odmítnout, pokud tak učiní písemně. V takovém případě mohou strany volně sjednat všechny náležitosti smlouvy, včetně náležitostí uvedených v odst. 2 písm. c).

5. Členské státy, které využívají možností uvedených v tomto článku, informují Komisi o způsobu jejich uplatňování.

6. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví opatření nezbytná pro jednotné uplatňování odst. 2 písm. a) a b) a odstavce 3 tohoto článku a opatření týkající se oznámení, která mají členské státy učinit v souladu s tímto článkem. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 149

Smluvní jednání v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Organizace producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků, která je uznána podle čl. 152 odst. 3, může jménem zemědělců, kteří jsou jejími členy, jednat o smlouvách na dodávky syrového mléka od zemědělce zpracovateli syrového mléka, nebo odběrateli ve smyslu čl. 148 odst. 1 třetího pododstavce, a to pokud jde o jejich celou společnou produkci nebo její část.

2. Jednání organizace producentů mohou probíhat:

- a) ať došlo k převodu vlastnictví syrového mléka od zemědělců na organizaci producentů, či nikoli;
- b) ať je dohodnutá cena stejná, pokud jde o společnou produkci některých nebo všech zemědělských členů, či nikoli;
- c) pokud jsou pro danou organizaci producentů splněny všechny následující podmínky:
 - i) objem syrového mléka, kterého se uvedená jednání týkají, nepřesahuje 3,5 % celkové produkce v Unii;
 - ii) objem syrového mléka, kterého se uvedená jednání týkají a který je vyprodukovan v kterémkoli členském státě, nepřesahuje 33 % celkové vnitrostátní produkce tohoto členského státu a
 - iii) objem syrového mléka, kterého se uvedená jednání týkají a který je dodáván v kterémkoli členském státě, nepřesahuje 33 % celkové vnitrostátní produkce tohoto členského státu;

- d) pokud dotyční zemědělci nejsou členy žádné jiné organizace producentů, která by rovněž vedla smluvní jednání jejich jménem, členské státy se však mohou od této podmínky odchýlit v řádně odůvodněných případech, kdy zemědělci mají dvě různé produkční jednotky nacházející se v různých zeměpisných oblastech;
- e) pokud se na syrové mléko nevztahuje povinnost vyplývající z členství zemědělce v družstvu, které jej zavazuje k tomu, aby syrové mléko dodával za podmínek uvedených ve stanovách družstva nebo v pravidlech a rozhodnutích stanovených v rámci nebo podle těchto stanov, a
- f) pokud organizace producentů informuje příslušné orgány členského státu nebo členských států, ve kterých působí, o objemu syrového mléka, kterého se uvedená jednání týkají.

3. Odchylně od podmínek stanovených v odst. 2 písm. c) bodech ii) a iii) se jednání organizace producentů mohou uskutečnit podle odstavce 1, pokud se v případě uvedené organizace producentů jednání týká objemu syrového mléka, který je produkován nebo dodáván v členském státě, jehož celková roční produkce syrového mléka nedosahuje 500 000 tun, a tento objem nepřesahuje 45 % celkové vnitrostátní produkce dotyčného členského státu.

4. Pro účely tohoto článku se odkazem na organizaci producentů rozumí rovněž odkaz na sdružení takových organizací producentů.

5. Pro účely odst. 2 písm. c) a odst. 3 Komise způsobem, který uzná za vhodný, zveřejní množství produkce syrového mléka v Unii a členských státech, přičemž využije nejaktuálnější informace, které má k dispozici.

6. Odchylně od odst. 2 písm. c) a odstavce 3 může orgán pro hospodářskou soutěž uvedený ve druhém pododstavci tohoto odstavce v jednotlivých případech rozhodnout, a to i v případě, že nebyly překročeny prahové hodnoty stanovené ve zmíněných ustanoveních, že některá jednání vedená organizací producentů by buď měla znovu proběhnout, nebo by se vůbec neměla uskutečnit, pokud to považuje za nezbytné k tomu, aby se zabránilo vyloučení hospodářské soutěže nebo aby se předešlo vážné újmě pro malé a střední podniky zpracovávající syrové mléko na jeho území.

V případě jednání zahrnujících více členských států přijme rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci Komise, a to bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3. V ostatních případech přijímá uvedené rozhodnutí vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž toho členského státu, jehož se jednání týkají.

Rozhodnutí uvedená v tomto odstavci se nepoužijí přede dnem jejich oznámení dotčeným podnikům.

7. Pro účely tohoto článku se:

- a) „vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž“ rozumí orgán uvedený v článku 5 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾;
- b) „malým a středním podnikem“ rozumí mikropodnik, malý nebo střední podnik ve smyslu doporučení 2003/361/ES.

8. Členské státy, v nichž se konají jednání v souladu s tímto článkem, informují Komisi o použití odst. 2 písm. f) a odstavce 6.

Článek 150

Regulace nabídky sýrů s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením

1. Na žádost organizace producentů uznané podle čl. 152 odst. 3, mezioborové organizace uznané podle čl. 157 odst. 3 nebo seskupení hospodářských subjektů uvedené v čl. 3 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, mohou členské státy na omezené období stanovit závazná pravidla pro regulaci nabídky sýrů s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením podle čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 1151/2012.

2. Pravidla uvedená v odstavci 1 tohoto článku podléhají předchozí dohodě mezi stranami v dané zeměpisné oblasti podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012. Taková dohoda je uzavřena nejméně mezi dvěma třetinami producentů mléka nebo jejich zástupců, kteří zastupují producenty nejméně dvou třetin syrového mléka používaného pro výrobu sýra uvedeného v odstavci 1 tohoto článku a případně nejméně dvěma třetinami výrobců tohoto sýra, kteří vyrábějí nejméně dvě třetiny z celkové výroby tohoto sýra v zeměpisné oblasti podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012.

3. Pro účely odstavce 1 je v případě sýra s chráněným zeměpisným označením zeměpisná oblast původu syrového mléka uvedená ve specifikaci výrobku pro daný sýr totožná se zeměpisnou oblastí podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012 týkající se tohoto sýra.

4. Pravidla uvedená v odstavci 1:

- a) se vztahují pouze na regulaci nabídky daného výrobku a jejich cílem je přizpůsobit nabídku tohoto sýra poptávce;
- b) platí pouze pro daný výrobek;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

- c) mohou být závazná na období maximálně tří let a poté mohou být obnovena na základě nové žádosti v souladu s odstavcem 1;
- d) nesmějí poškodit obchod s jinými výrobky, než jsou ty, na něž se vztahují uvedená pravidla;
- e) nesmějí se týkat transakcí provedených po prvním uvedení daného syra na trh;
- f) nesmějí umožňovat pevné stanovení cen, a to ani pokud by ceny byly stanoveny orientačně či jako ceny doporučené;
- g) nesmějí vést k tomu, že nadměrný podíl dotyčného výrobku nebude k dispozici, ačkoli by jinak k dispozici byl;
- h) nesmějí vést k diskriminaci, vytvářet překážky pro nové subjekty na trhu ani negativně ovlivňovat drobné výrobce;
- i) přispívají k zachování jakosti nebo k rozvoji daného výrobku;
- j) nedotýkají se článku 149.

5. Pravidla uvedená v odstavci 1 se zveřejní v úředním tisku daného členského státu.

6. Členské státy provádí kontroly k zajištění toho, že podmínky stanovené v odstavci 4 jsou splněny, a v případě, že příslušné vnitrostátní orgány zjistí, že tyto podmínky dodržovány nejsou, zruší pravidla uvedená v odstavci 1.

7. Členské státy neprodleně oznámí Komisi pravidla, která přijaly podle odstavce 1. Komise o oznámeních týkajících se těchto pravidel informuje ostatní členské státy.

8. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů kdykoli rozhodnout, že členský stát musí zrušit pravidla, jež stanovil podle odstavce 1, pokud Komise zjistí, že tato pravidla nejsou v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 4 nebo na významné části vnitřního trhu vylučují či narušují hospodářskou soutěž nebo že ohrožují volný obchod či dosažení cílů článku 39 Smlouvy o fungování EU. Tyto prováděcí akty se přijímají bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3 tohoto nařízení.

Článek 151

Povinné výkazy v odvětví mléka a mléčných výrobků

Od 1. dubna 2015 vykazují první kupující syrového mléka příslušnému vnitrostátnímu orgánu množství syrového mléka, které jim bylo každý měsíc dodáno.

Pro účely tohoto článku a článku 148 se „prvním kupujícím“ rozumí podnik nebo seskupení, které kupují mléko od producentů, za účelem:

- a) jeho odběru, balení, skladování, chlazení nebo zpracování, včetně smluvního provádění této činnosti,
- b) jeho prodeje jednomu nebo více podnikům, které ošetřují nebo zpracovávají mléko či jiné mléčné výrobky.

Členské státy oznámí Komisi množství syrového mléka podle prvního pododstavce.

Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví pravidla pro obsah, formát a časový rozvrh těchto výkazů a opatření týkajících se oznámení, jež mají členské státy podávat v souladu s tímto článkem. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

KAPITOLA III

Organizace producentů a sdružení a mezioborové organizace

Oddíl 1

Definice a uznání

Článek 152

Organizace producentů

1. Členské státy mohou na požádání uznat organizace producentů, které:

- a) založili, a ovládají v souladu s čl. 153 odst. 2 písm. c), producenti v konkrétním odvětví uvedeném v čl. 1 odst. 2;
- b) byly vytvořeny z podnětu producentů;
- c) mají konkrétní zaměření, které může zahrnovat alespoň jeden z těchto cílů:
 - i) zajištění plánování produkce a její přizpůsobení poptávce, zejména pokud jde o jakost a množství,
 - ii) soustředění nabídky a uvádění produktů vyprodukovaných jejími členy na trh, mimo jiné i prostřednictvím přímého prodeje,
 - iii) optimalizace produkčních nákladů a návratnosti investic v reakci na normy v oblasti životního prostředí a dobrých životních podmínek zvířat a zajišťování stálosti cen producentů,
 - iv) provádění výzkumu a rozvíjení iniciativ se zaměřením na udržitelné metody produkce, inovativní postupy, hospodářskou konkurenceschopnost a rozvoj trhu,

- v) podpora a poskytování technické pomoci pro používání pěstitelských postupů a technologií produkce šetrných k životnímu prostředí a vhodných postupů a technologií, pokud jde o dobré životní podmínky zvířat,
- vi) podpora a poskytování technické pomoci pro používání norem produkce, zvyšování jakosti produktů a vývoj produktů s chráněným označením původu, chráněným zeměpisným označením nebo vnitrostátní značkou jakosti,
- vii) nakládání s vedlejšími produkty a odpady, zejména za účelem ochrany jakosti vod, půdy a krajiny, jakož i k zachování nebo podpoře biologické rozmanitosti,
- viii) přispívání k udržitelnému využívání přírodních zdrojů a ke zmírňování změny klimatu,
- ix) rozvoj iniciativ v oblasti propagace a uvádění na trh,
- x) správa vzájemných fondů uvedených v rámci operačních programů v odvětví ovoce a zeleniny stanovených v čl. 31 odst. 2 tohoto nařízení a v článku 36 nařízení (EU) č. 1305/2013,
- xi) poskytování technické pomoci nezbytné pro využívání termínových trhů a systémů pojištění.

2. Organizace producentů uznaná podle odstavce 1 může být uznána i nadále, jestliže uvádí na trh výrobky kódu KN ex 2208 jiné než výrobky uvedené v příloze I Smluv, a to za předpokladu, že podíl těchto výrobků nepřesahuje 49 % celkové hodnoty produkce uváděné organizací producentů na trh a že na tyto výrobky není poskytována podpora Unie. Tyto výrobky se v případě organizací producentů v odvětví ovoce a zeleniny nezohledňují při výpočtu hodnoty produktů uváděných na trh pro účely čl. 34 odst. 2.

3. Odchylně od odstavce 1 uznají členské státy organizace producentů tvořené producenty v odvětví mléka a mléčných výrobků, které:

- a) byly vytvořeny z podnětu producentů;
- b) mají konkrétní zaměření, které může zahrnovat jeden nebo více z těchto cílů:
 - i) zajištění plánování produkce a její přizpůsobení poptávce, zejména pokud jde o jakost a množství,
 - ii) soustředění nabídky a uvádění produktů vyprodukovaných jejími členy na trh,
 - iii) optimalizace produkčních nákladů a zajišťování stálosti cen producentů.

Článek 153

Stanovy organizací producentů

1. Stanovy organizace producentů zavazují její členy zejména k tomu, aby:

- a) uplatňovali pravidla přijatá organizací producentů ohledně podávání zpráv o produkci, produkce samotné, uvádění produktů na trh a ochrany životního prostředí;
- b) byli členy pouze jedné organizace producentů, pokud jde o určitý produkt jejich podniku; dotčený členský stát však v řádně odůvodněných případech může udělit výjimku z této podmínky, kdy členové organizace producentů mají dvě různé produkční jednotky nacházející se v různých zeměpisných oblastech;
- c) poskytovali informace požadované organizací producentů ke statistickým účelům.

2. Stanovy organizace producentů rovněž stanoví:

- a) postupy pro určení, přijetí a změnu pravidel uvedených v odst. 1 písm. a);
- b) předepisování členských příspěvků nezbytných k financování organizace producentů;
- c) pravidla umožňující členům organizace producentů demokracií kontrolu jejich organizace a jejich rozhodnutí;
- d) sankce za porušení povinností vyplývajících ze stanov, zejména za neplacení příspěvků, nebo za porušení pravidel stanovených organizací producentů;
- e) pravidla pro přijímání nových členů, zejména minimální dobu členství, která nesmí být kratší než jeden rok;
- f) účetní a rozpočtová pravidla nezbytná pro fungování organizace.

3. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na organizace producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků.

Článek 154

Uznávání organizací producentů

1. Aby byla uznána členským státem, musí být organizace producentů žádající o uznání právním subjektem nebo jednoznačně vymezenou částí právního subjektu, který:

- a) splňuje požadavky uvedené v čl. 152 odst. 1 písm. a), b) a c);

- b) má minimální počet členů nebo disponuje minimálním objemem nebo hodnotou tržní produkce, který stanoví daný členský stát, v oblasti, v níž vyvíjí svoji činnost;
- c) poskytne dostatečné důkazy, že je schopen řádně vykonávat svoji činnost z časového hlediska i z hlediska efektivity, poskytování lidské, materiální a technické podpory svým členům a případně soustředění nabídky;
- d) má stanovy, jež jsou v souladu s ustanoveními písmen a), b) a c) tohoto odstavce.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že organizace producentů, které byly uznány před 1. lednem 2014 na základě vnitrostátních právních předpisů a které splňují podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, se považují za uznané organizace producentů podle článku 152.

3. Organizace producentů, které byly uznány před 1. lednem 2014 na základě vnitrostátních právních předpisů, ale nesplňují podmínky uvedené v odstavci 1, mohou i nadále vykonávat svou činnost podle vnitrostátních právních předpisů do 1. ledna 2015.

4. Členské státy:

- a) rozhodnou o uznání organizace producentů do čtyř měsíců od podání žádosti doplněné všemi příslušnými podklady; tato žádost se podává v členském státě, v němž má organizace své ústředí;
- b) v intervalech, jež samy určí, provádějí kontroly s cílem ověřit, zda uznané organizace producentů dodržují ustanovení této kapitoly;
- c) v případě, že zjistí nedodržování opatření stanovených v této kapitole či nesrovnalosti při jejich provádění, uloží těmto organizacím a sdružením odpovídající sankce, které stanovily, a, pokud je to nezbytné, rozhodnou o odebrání uznání;
- d) každý rok nejpozději do 31. března, informují Komisi o všech rozhodnutích o udělení, zamítnutí nebo odebrání uznání, která přijaly v předchozím kalendářním roce.

Článek 155

Externí zajišťování činností

Členské státy mohou uznané organizaci producentů nebo uznanému sdružení organizací producentů v odvětvích určených Komisí v souladu s čl. 173 odst. 1 písm. f) povolit, aby kteroukoli ze svých činností s výjimkou produkce svěřily vnějším subjektům včetně dceřiných, pokud daná organizace producentů nebo sdružení organizací producentů i nadále odpovídají za

provádění činnosti zajišťované externě a za celkovou kontrolu řízení a dohled nad obchodním ujednáním o výkonu dané činnosti.

Článek 156

Sdružení organizací producentů

1. Členské státy mohou na požádání uznat sdružení organizací producentů v konkrétním odvětví uvedeném v čl. 1 odst. 2, která byla vytvořena z podnětu uznaných organizací producentů.

Sdružení organizací producentů mohou provádět jakoukoli z činností nebo funkcí organizací producentů, a sice podle pravidel přijatých v souladu s článkem 173.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy na požádání při posuzování žádosti uznat sdružení uznaných organizací producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků, pokud má dotčený členský stát za to, že sdružení je schopné efektivně vykonávat kteroukoli z činností uznané organizace producentů a splňuje podmínky stanovené v čl. 161 odst. 1.

Článek 157

Mezioborové organizace

1. Členské státy mohou na požádání uznat mezioborové organizace v konkrétním odvětví uvedeném v čl. 1 odst. 2, které:

- a) se skládají ze zástupců hospodářských činností souvisejících s produkcí a alespoň s jednou z těchto fází dodavatelského řetězce: zpracování produktů nebo obchod s nimi včetně distribuce v jednom nebo více odvětvích;
- b) vznikly z podnětu všech nebo některých organizací nebo sdružení, které je tvoří;
- c) mají konkrétní zaměření zohledňující zájmy svých členů a zájmy spotřebitelů, které může zahrnovat zejména jeden z těchto cílů:

i) zlepšení znalostí a transparentnosti produkce a trhu, mimo jiné prostřednictvím zveřejňování souhrnných statistických údajů o produkčních nákladech, cenách a případně i cenových indexech, objemech a dobách trvání dříve uzavřených smluv a poskytování analýz možného budoucího rozvoje trhu na regionální, celostátní nebo mezinárodní úrovni,

ii) prognózy produkčního potenciálu a zaznamenávání cen na veřejných trzích;

- iii) přispívání k lepší koordinaci způsobu uvádění produktů na trh, zejména prostřednictvím průzkumu a studií trhu,
 - iv) průzkum potenciálních vývozních trhů,
 - v) aniž jsou dotčeny články 148 a 168, vypracovávání vzorů smluv slučitelných s pravidly Unie pro prodej zemědělských produktů kupujícím nebo dodávky zpracovaných výrobků distributorům a maloobchodníkům s ohledem na potřebu zajištění spravedlivých podmínek hospodářské soutěže a zabránění narušení trhu,
 - vi) plnější využívání potenciálu produktů i na úrovni odbytišť a rozvoj iniciativ k posílení hospodářské konkurenceschopnosti a inovací,
 - vii) poskytování informací a provádění výzkumu nezbytného k inovacím, racionalizaci, zlepšení a změně zaměření produkce a případně i zpracování a prodeje na produkty, které lépe vyhovují požadavkům trhu a chuti a očekávání spotřebitelů, zejména pokud jde o jakost produktů, včetně zvláštních vlastností produktů s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, a ochranu životního prostředí,
 - viii) hledání způsobů, jak omezit používání veterinárních léčivých přípravků nebo přípravků na ochranu rostlin, umožnit lepší řízení jiných vstupů, zajistit jakost produktů a ochranu půdy a vod, zvýšit bezpečnost potravin, zejména prostřednictvím výsledovatelosti produktů, a zlepšit zdraví a životní podmínky zvířat,
 - ix) vyvíjení metod a nástrojů ke zlepšení jakosti produktů ve všech fázích produkce a případně zpracování a uvádění na trh,
 - x) přijetí veškerých možných opatření s cílem obhajovat, chránit a podporovat ekologické zemědělství a označení původu, značky jakosti a zeměpisná označení,
 - xi) podpora a provádění výzkumu zaměřeného na integrovanou a udržitelnou produkci nebo jiné metody produkce šetrné k životnímu prostředí,
 - xii) podpora zdravé a odpovědné spotřeby produktů na vnitřním trhu; nebo informování o škodlivých účincích spotřeby v nebezpečné míře;
 - xiii) podpora spotřeby nebo poskytování informací o produktech na vnitřním trhu a na vnějších trzích;
 - xiv) přispění k nakládání s vedlejšími produkty a snížení množství odpadů a nakládání s nimi.
2. V řádně odůvodněných případech mohou členské státy na základě objektivních a nediskriminujících kritérií rozhodnout, že podmínka stanovená v čl. 158 odst. 1 písm. c) je splněna prostřednictvím omezení počtu mezioborových organizací na regionální nebo celostátní úrovni, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy přijaté před 1. lednem 2014 a pokud to narušuje řádné fungování vnitřního trhu.
3. Pokud jde o odvětví mléka a mléčných výrobků, mohou členské státy odchýlně od odstavce 1 uznat mezioborové organizace, které:
- a) formálně požádaly o uznání a sdružují zástupce hospodářských činností souvisejících s produkcí syrového mléka alespoň v jedné z těchto fází dodavatelského řetězce: zpracování produktů v odvětví mléka a mléčných výrobků nebo obchod s nimi, včetně jejich distribuce;
 - b) vznikly z podnětu všech nebo některých zástupců uvedených v písmeni a);
 - c) vykonávají v jednom nebo více regionech Unie jednu nebo více z následujících činností a zohledňují při tom zájem členů uvedených mezioborových organizací a spotřebitelů:
 - i) zlepšení znalosti a transparentnosti produkce a trhu, včetně zveřejňování statistických údajů o cenách, objemech a dobách trvání dříve uzavřených smluv na dodávku syrového mléka a poskytování analýz možného budoucího rozvoje trhu na regionální, vnitrostátní a mezinárodní úrovni;
 - ii) přispívání k lepší koordinaci uvádění produktů odvětví mléka a mléčných výrobků na trh, zejména prostřednictvím výzkumu nebo studií trhu;
 - iii) podpora spotřeby a poskytování informací o mléku a mléčných výrobcích na vnitřních i vnějších trzích;
 - iv) průzkum potenciálních vývozních trhů;
 - v) vypracovávání vzorů smluv slučitelných s pravidly Unie pro prodej syrového mléka kupujícím nebo nabídku zpracovaných výrobků distributorům a maloobchodům, při zohlednění potřeby dosáhnout spravedlivých a konkurenceschopných podmínek a zabránit narušení trhu;

- vi) poskytování informací a provádění výzkumu nezbytného ke změně zaměření produkce na produkty lépe vyhovující požadavkům trhu a chuti a očekáváním spotřebitelů, zejména pokud jde o jakost produktů a ochranu životního prostředí;
- vii) udržování a rozvoj produkčního potenciálu odvětví mléka a mléčných výrobků mimo jiné prostřednictvím podpory inovace a programů aplikovaného výzkumu a vývoje s cílem plně využít potenciálu mléka a mléčných výrobků, zejména proto, aby byly vytvářeny produkty s přidanou hodnotou, které budou atraktivnější pro spotřebitele;
- viii) hledání postupů omezujících používání veterinárních léčiv, zlepšení řízení jiných vstupů a zvýšení bezpečnosti potravin a zdraví zvířat;
- ix) vyvíjení metod a nástrojů ke zlepšení jakosti produktů ve všech fázích produkce a uvádění na trh,
- x) využívání možností ekologického zemědělství a ochrana a podpora tohoto zemědělství, jakož i výroba výrobků s označením původu, značkami jakosti a zeměpisnými označeními; a
- xi) propagace integrované produkce nebo jiných metod produkce šetrných k životnímu prostředí.

Článek 158

Uznání mezioborových organizací

1. Členské státy mohou uznat mezioborové organizace žádající o uznání, pokud tyto organizace:

- a) splňují požadavky uvedené v článku 157;
- b) vykonávají svou činnost v jednom nebo více regionech daného území;
- c) představují významnou část hospodářských činností uvedených v čl. 157 odst. 1 písm. a);
- d) nejsou samy zapojeny do produkce, zpracovávání nebo obchodování, s výjimkou případů uvedených v článku 162.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že mezioborové organizace, které byly uznány před 1. lednem 2014 na základě vnitrostátních právních předpisů a které splňují podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, se považují za uznané mezioborové organizace podle článku 157.

3. Mezioborové organizace, které byly uznány před 1. lednem 2014 na základě vnitrostátních právních předpisů, ale nesplňují podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, mohou i nadále vykonávat svou činnost podle vnitrostátních právních předpisů do 1. ledna 2015.

4. Členské státy mohou uznat mezioborové organizace ve všech odvětvích existující před 1. lednem 2014, ať již byly uznány na základě žádosti nebo zřízeny podle právních předpisů, i když nesplňují podmínku stanovenou v čl. 157 odst. 1 písm. b) nebo v čl. 157 odst. 3 písm. b).

5. V případě uznání mezioborové organizace v souladu s odstavcem 1 nebo 2 členské státy:

- a) rozhodnou o udělení uznání ve lhůtě čtyř měsíců od podání žádosti doplněné všemi příslušnými podpůrnými doklady; tato žádost se podává v členském státě, v němž má organizace své ústředí;
- b) v intervalech, jež samy určí, provádějí kontroly s cílem ověřit, zda uznané mezioborové organizace dodržují podmínky, jimiž se řídí jejich uznání;
- c) v případě, že zjistí nedodržování opatření stanovených v tomto nařízení či nesrovnalosti při jejich provádění, uloží těmto organizacím odpovídající sankce, které stanovily, a, pokud je to nezbytné, rozhodnou o odebrání uznání;
- d) odeberou uznání, pokud již nejsou splněny požadavky a podmínky pro uznání stanovené v tomto článku;
- e) každý rok do 31. března informují Komisi o všech rozhodnutích o udělení, zamítnutí nebo odebrání uznání, která přijaly v předchozím kalendářním roce.

Oddíl 2

Další pravidla pro konkrétní odvětví

Článek 159

Povinné uznávání

Odchylně od článků 152 až 158 uznají členské státy na požádání:

- a) organizace producentů
 - i) v odvětví ovoce a zeleniny, pokud jde o jeden nebo více produktů uvedeného odvětví nebo takové produkty určené výhradně ke zpracování,
 - ii) v odvětví olivového oleje a stolních oliv,

- iii) v odvětví bource morušového,
- iv) v odvětví chmele;
- b) mezioborové organizace v odvětví olivového oleje a stolních oliv a v odvětví tabáku.

Článek 160

Organizace producentů v odvětví ovoce a zeleniny

V odvětví ovoce a zeleniny sledují organizace producentů alespoň jeden z cílů uvedených v čl. 152 odst. 1 písm. c) bodech i, ii) a iii).

Stanovy organizací producentů v odvětví ovoce a zeleniny ukládají členům povinnost, aby celou svoji produkci uváděli na trh prostřednictvím své příslušné organizace producentů.

Organizace producentů a sdružení organizací producentů v odvětví ovoce a zeleniny se považují za organizace, které v rámci své působnosti jednají v hospodářských záležitostech za své členy a jejich jménem.

Článek 161

Uznávání organizací producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Členské státy uznají za organizace producentů v odvětví mléka a mléčných výrobků veškeré právnické osoby či jednoznačně vymezené části právnických osob, jež o uznání žádají, pokud:

- a) splňují požadavky uvedené v čl. 152 odst. 3;
- b) mají minimální počet členů nebo disponují minimálním objemem tržní produkce, který stanoví daný členský stát, v oblasti, v níž vyvíjejí činnost;
- c) existují dostatečné důkazy o řádném výkonu jejich činnosti jak z časového hlediska, tak z hlediska efektivity a soustředění nabídky;
- d) mají stanovy, jež jsou v souladu s ustanoveními písmen a), b) a c) tohoto odstavce.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že organizace producentů, které byly uznány před 2. dubnem 2012 na základě vnitrostátních právních předpisů a které splňují podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, se považují za uznané organizace producentů podle čl. 152 odst. 3

3. Členské státy:

- a) rozhodnou o uznání organizace producentů do čtyř měsíců od podání žádosti doplněné všemi příslušnými podklady;

tato žádost se podává v členském státě, v němž má organizace své ústředí;

- b) v intervalech, jež samy určí, provádějí kontroly s cílem ověřit, zda uznané organizace producentů a sdružení organizací producentů dodržují ustanovení této kapitoly;
- c) v případě, že zjistí nedodržování opatření stanovených v této kapitole či nesrovnalosti při jejich provádění, uloží těmto organizacím a sdružením odpovídající sankce, které stanovily, a, pokud je to nezbytné, rozhodnou o odebrání uznání;
- d) každý rok do 31. března, informují Komisi o všech rozhodnutích o udělení, zamítnutí nebo odebrání uznání, která přijaly v předchozím kalendářním roce.

Článek 162

Mezioborové organizace v odvětví olivového oleje a stolních oliv a v odvětví tabáku

U mezioborových organizací v odvětví olivového oleje a stolních oliv a v odvětví tabáku může konkrétní zaměření uvedené v čl. 57 odst. 1 písm. c) zahrnovat také jeden z těchto cílů:

- a) soustředění a koordinace nabídky a uvádění produkce svých členů na trh;
- b) společné přizpůsobení produkce a zpracování požadavkům trhu a zdokonalení produktu;
- c) podpora racionalizace a zlepšení produkce a zpracování.

Článek 163

Uznávání mezioborových organizací v odvětví mléka a mléčných výrobků

1. Členské státy mohou uznat mezioborové organizace v odvětví mléka a mléčných výrobků, za předpokladu, že uvedené organizace:

- a) splňují požadavky uvedené v čl. 157 odst. 3;
- b) vykonávají svou činnost v jednom nebo více regionech daného území;
- c) představují významnou část hospodářských činností uvedených v čl. 157 odst. 3 písm. a);
- d) nejsou samy zapojeny do produkce, zpracovávání nebo obchodování v odvětví mléka a mléčných výrobků.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že mezioborové organizace, které byly uznány před 2. dubnem 2012 na základě vnitrostátních právních předpisů a které splňují podmínky uvedené v odstavci 1, se považují za uznané mezioborové organizace podle čl. 157 odst. 3.

3. Pokud členské státy využijí možnosti uznat mezioborovou organizaci v souladu s odstavcem 1 nebo 2:

- a) rozhodnou o uznání mezioborové organizace do čtyř měsíců od podání žádosti doplněné všemi příslušnými podklady; tato žádost se podává v členském státě, v němž má organizace své ústředí;
- b) v intervalech, jež samy určí, provádějí kontroly s cílem ověřit, zda uznané mezioborové organizace dodržují podmínky, jimiž se řídí jejich uznání;
- c) v případě, že zjistí nedodržování opatření stanovených v tomto nařízení či nesrovnalosti při jejich provádění, uloží těmto organizacím odpovídající sankce, které stanovily, a, pokud je to nezbytné, rozhodnou o odebrání uznání;
- d) odeberou uznání, pokud:
 - i) již nejsou splněny požadavky a podmínky pro uznání stanovené v tomto článku;
 - ii) se mezioborová organizace účastní dohod, rozhodnutí či jednání ve vzájemné shodě uvedených v čl. 210 odst. 4, tímto odebráním uznání nejsou dotčeny jakékoli další sankce ukládané v souladu s vnitrostátními právními předpisy;
 - iii) mezioborová organizace neplní oznamovací povinnost uvedenou v čl. 210 odst. 2 prvním pododstavci písm. a);
- e) každý rok do 31. března, informují Komisi o všech rozhodnutích o udělení, zamítnutí nebo odebrání uznání, která přijaly v předchozím kalendářním roce.

Oddíl 3

Rozšíření působnosti pravidel a povinné příspěvky

Článek 164

Rozšíření působnosti pravidel

1. Je-li uznaná organizace producentů, uznané sdružení organizací producentů nebo uznaná mezioborová organizace působící v konkrétním hospodářském prostoru nebo prostorech členského státu považována za reprezentativní, pokud jde

o produkci nebo zpracování daného produktu nebo obchod s ním, může dotýčný členský stát na její žádost učinit určité dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, sjednané v rámci této organizace, závaznými na omezenou dobu i pro jiné jednotlivé hospodářské subjekty a jejich seskupení, které působí v dotýcném hospodářském prostoru nebo prostorech a nejsou členy této organizace nebo tohoto sdružení.

2. Pro účely tohoto oddílu se „hospodářským prostorem“ rozumí zeměpisné území tvořené přilehlými nebo sousedními pěstitelskými regiony, v nichž jsou pěstitelské i obchodní podmínky stejnorodé.

3. Organizace nebo sdružení se považuje za reprezentativní, pokud v dotčeném hospodářském prostoru nebo v prostorech členského státu zastupuje:

- a) následující podíl objemu produkce nebo zpracování dotčeného produktu nebo produktů nebo obchodu s nimi:
 - i) u organizací producentů v odvětví ovoce a zeleniny alespoň 60 % nebo
 - ii) v ostatních případech alespoň dvě třetiny a

b) v případě organizací producentů více než 50 % dotčených producentů.

V případě mezioborových organizací, u nichž stanovení podílu objemu produkce nebo zpracování dotčeného produktu nebo produktů nebo obchodu s nimi vyvolává v praxi potíže, však členské státy mohou stanovit vnitrostátní pravidla pro určení konkrétní úrovně reprezentativnosti uvedené v prvním pododstavci písm. a) bodě ii).

Zahrnuje-li žádost o rozšíření působnosti pravidel na další hospodářské subjekty více hospodářských prostorů, musí organizace nebo sdružení prokázat minimální úroveň reprezentativnosti vymezené v prvním pododstavci pro každý z oborů, které v každém z dotýcných hospodářských prostorů sdružuje.

4. Pravidla, u nichž lze požadovat rozšíření působnosti na jiné hospodářské subjekty, jak je stanoveno v odstavci 1, musí sledovat jeden z těchto cílů:

- a) informování o produkci a trhu;
- b) pravidla produkce, která jsou přísnější než pravidla Unie nebo vnitrostátní pravidla;
- c) vypracovávání vzorových smluv slučitelných s právními předpisy Unie;

- d) uvádění produktů na trh;
- e) ochrana životního prostředí;
- f) opatření na podporu a využívání potenciálu produktů;
- g) opatření na podporu ekologického zemědělství a používání označení původu, značek jakosti a zeměpisných označení;
- h) výzkum zaměřený na další zhodnocení produktů, zejména prostřednictvím nových způsobů využití, které neohrožují veřejné zdraví;
- i) studie v zájmu zlepšení jakosti produktů;
- j) výzkum, zaměřený především na způsoby pěstování, které umožňují použití menšího množství přípravků na ochranu rostlin nebo veterinárních léčivých přípravků a zaručují ochranu půdy a ochranu nebo zlepšení životního prostředí;
- k) stanovení minimální jakosti a stanovení minimálních norem pro obalovou a obchodní úpravu;
- l) použití certifikovaného osiva a kontroly jakosti produktů;
- m) zdraví zvířat a rostlin nebo bezpečnost potravin;
- n) nakládání s vedlejšími produkty.

Tato pravidla nesmějí způsobit újmu jiným hospodářským subjektům dotčeného členského státu nebo Unii a nesmějí mít žádné účinky uvedené v čl. 210 odst. 4 nebo být jinak neslučitelné s platnými právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy.

5. Rozšíření působnosti pravidel uvedených v odstavci 1 je hospodářským subjektům dáno na vědomí prostřednictvím zveřejnění jejich plného znění v úředním tisku dotčeného členského státu.

6. Členské státy informují Komisi o všech rozhodnutích přijatých podle tohoto článku.

Článek 165

Finanční příspěvky producentů, kteří nejsou členy organizace

Jestliže je působnost pravidel uznané organizace producentů, uznaného sdružení organizací producentů nebo uznané mezioborové organizace rozšířena podle článku 164 a jestliže jsou činnosti, na něž se tato pravidla vztahují, v obecném hospodářském zájmu hospodářských subjektů, jejichž činnosti jsou spojeny s dotýcnými produkty, může členský stát, který udělil uznání, po konzultaci s příslušnými zúčastněnými stranami rozhodnout, že jednotlivé hospodářské subjekty nebo seskupení, které nejsou členy organizace, které však mají z těchto činností prospěch, uhradí organizaci v plné nebo částečné výši finanční

příspěvky placené jejími členy v rozsahu, v jakém jsou tyto příspěvky určeny ke krytí nákladů bezprostředně vzniklých v důsledku provozování dotýcných činností.

Oddíl 4

Přízpůsobení nabídky

Článek 166

Opatření usnadňující přízpůsobení nabídky požadavkům trhu

S cílem podpořit činnost organizací uvedených v člancích 152 až 163, která by usnadnila přízpůsobení nabídky požadavkům trhu, s výjimkou činnosti týkající se stažení produktů z trhu, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o opatření v odvětvích uvedených v čl. 1 odst. 2, jejichž cílem je:

- a) zlepšit jakost;
- b) podpořit lepší organizaci produkce, zpracování a uvádění na trh;
- c) usnadnit zjišťování vývoje tržních cen;
- d) umožnit vypracování krátkodobých a dlouhodobých prognóz na základě používaných výrobních prostředků.

Článek 167

Pravidla pro uvádění na trh za účelem zlepšení a stabilizace fungování společného trhu s vínem

1. Za účelem zlepšení a stabilizace fungování společného trhu s vínem, včetně vinných hroznů, moštů a vín, z nichž jsou získány, mohou producentské členské státy stanovit pravidla pro uvádění na trh s cílem regulovat nabídku, zejména prostřednictvím rozhodnutí mezioborových organizací uznaných podle článků 157 a 158.

Tato pravidla musí být úměrná sledovanému cíli a nesmějí:

- a) se týkat transakcí provedených po prvním uvedení daného produktu na trh;
- b) umožnit určování cen, a to ani orientačních nebo doporučených;
- c) vést k tomu, že nebude k dispozici příliš vysoký podíl roční sklizně, který by jinak k dispozici byl;
- d) umožnit odepření vydání státních osvědčení a osvědčení Unie pro uvádění vín do oběhu a na trh, pokud je toto uvádění na trh slučitelné s uvedenými pravidly.

2. Pravidla uvedená v odstavci 1 jsou hospodářským subjektům dána na vědomí prostřednictvím zveřejnění jejich plného znění v úředním tisku dotčeného členského státu.

3. Členské státy informují Komisi o všech rozhodnutích přijatých podle tohoto článku.

Oddíl 5

Systémy uzavírání smluv

Článek 168

Smluvní vztahy

1. Aniž je dotčen článek 148 týkající se odvětví mléka a mléčných výrobků a článek 125 týkající se odvětví cukru, pokud členský stát rozhodne, pokud jde o zemědělské produkty pocházející z odvětví jiných než odvětví mléka a mléčných výrobků a odvětví cukru uvedených v čl. 1 odst. 2:

- a) že na jeho území musí být veškeré dodávky uvedených produktů od producenta ke zpracovateli nebo distributorovi podloženy písemnou smlouvou mezi stranami; nebo
- b) že první kupující musí předložit písemný návrh na uzavření smlouvy o dodávce zemědělských produktů na jeho území od producenta,

řídí se tato smlouva nebo návrh na uzavření smlouvy podmínkami stanovenými v odstavcích 4 a 6 tohoto článku.

2. Pokud členský stát rozhodne, že dodávky produktů, na které se vztahuje tento článek, od producenta ke zpracovateli musí být podloženy písemnou smlouvou mezi stranami, rozhodne také, která fáze dodávky musí být touto smlouvou mezi stranami podložena, pokud je dodávka dotčených produktů prováděna prostřednictvím jednoho nebo více zprostředkovatelů.

Členské státy zajistí, aby ustanovení přijatá podle tohoto článku nenarušila řádné fungování vnitřního trhu.

3. V případě popsaném ve odstavci 2 mohou členské státy zavést mechanismus zprostředkování pro účely případů, kdy taková smlouva nemůže být uzavřena vzájemnou dohodou, čímž zajistí spravedlivé smluvní vztahy.

4. Smlouva nebo návrh na uzavření smlouvy podle odstavce 1:

- a) se uzavře nebo předloží před dodávkou;
- b) je v písemné formě; a
- c) obsahuje zejména tyto náležitosti:
 - i) cenu splatnou za dodávku, která je:

— stálá a stanovená ve smlouvě, nebo

— je vypočtena kombinací různých faktorů stanovených ve smlouvě, jež mohou zahrnovat tržní ukazatele

odrážející změny v tržních podmínkách, dodaná množství a jakost nebo složení dodaných zemědělských produktů,

ii) množství a jakost dotčených produktů, které mohou nebo musí být dodány, a časový rozvrh těchto dodávek,

iii) dobu trvání smlouvy, která může být buď na dobu určitou, nebo na dobu neurčitou s ustanoveními pro ukončení smlouvy,

iv) podrobné údaje o dobách splatnosti a postupech,

v) opatření týkající se odběru či dodávání zemědělských produktů a

vi) pravidla použitelná v případě vyšší moci.

5. Odchylně od odstavce 1 se smlouva nebo návrh na uzavření smlouvy nevyžaduje, pokud dotčené produkty dodává producent kupujícímu, kterým je družstvo, jehož je producent členem, jestliže stanovy tohoto družstva nebo pravidla a rozhodnutí stanovená v rámci nebo podle těchto stanov obsahují ustanovení mající podobné účinky jako ustanovení uvedená v odst. 4 písm. a), b) a c).

6. Všechny náležitosti smluv o dodávkách zemědělských produktů uzavřených producenty, odběrateli, zpracovateli nebo distributory, včetně náležitostí uvedených v odst. 4 písm. c), jsou mezi stranami volně sjednány.

Odchylně od prvního pododstavce se použije jedna nebo obě z těchto možností:

- a) pokud se členský stát rozhodne, že uzavírání písemných smluv na dodávky zemědělských produktů bude povinné v souladu s odstavcem 1, může stanovit minimální dobu trvání, která se uplatní pouze na písemné smlouvy mezi producentem a prvním kupujícím zemědělských produktů. Minimální doba trvání musí být alespoň šest měsíců a nesmí narušovat řádné fungování vnitřního trhu;
- b) pokud se členský stát rozhodne, že první kupující zemědělských produktů musí producentovi předložit písemný návrh na uzavření smlouvy v souladu s odstavcem 1, může stanovit, že návrh musí obsahovat minimální dobu trvání smlouvy, jak za tímto účelem stanoví vnitrostátní právní předpisy. Minimální doba trvání musí být alespoň šest měsíců a nesmí narušovat řádné fungování vnitřního trhu.

Druhým pododstavcem není dotčeno právo producenta tuto minimální dobu trvání odmítnout, pokud tak učiní písemně. V takovém případě mohou strany volně sjednat všechny náležitosti smlouvy, včetně náležitostí uvedených v odst. 4 písm. c).

7. Členské státy, které využívají možností uvedených v tomto článku, zajistí, aby přijatá ustanovení nenarušila řádné fungování vnitřního trhu.

Členské státy oznámí Komisi způsob uplatňování veškerých opatření zavedených podle tohoto článku.

8. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví opatření nezbytná pro jednotné uplatňování odst. 4 písm. a) a b) a odstavce 5 tohoto článku a opatření týkající se oznámení, která členské státy musí činit v souladu s tímto článkem.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 169

Smluvní jednání v odvětví olivového oleje

1. Organizace producentů v odvětví olivového oleje, která je uznána podle čl. 152 odst. 1 a která sleduje jeden nebo více cílů, jako je soustředění nabídky, uvádění produktů vyprodukovaných jejími členy na trh a optimalizace produkčních nákladů, může jménem svých členů jednat o smlouvách na dodávky olivového oleje, pokud jde o veškerou souhrnnou produkci jejich členů nebo její část.

Organizace producentů plní cíle uvedené v tomto odstavci, pokud úsilí o dosažení těchto cílů vede k integraci činností a pokud je pravděpodobné, že tato integrace povede k významnému zefektivnění, tak aby činnosti organizace producentů celkově přispívaly k naplňování cílů uvedených v článku 39 Smlouvy o fungování EU.

Toho lze dosáhnout tehdy, pokud

- a) organizace producentů vykonává alespoň jednu z těchto činností:
 - i) společnou distribuci, včetně společné prodejní platformy nebo společné přepravy,
 - ii) společné balení, označování nebo propagaci,
 - iii) společnou organizaci kontroly jakosti,
 - iv) společné využívání zařízení nebo skladovacích kapacit,
 - v) společné zpracování,
 - vi) společné nakládání s odpady přímo souvisejícími s výrobou olivového oleje,
 - vii) společné pořizování vstupů;

b) tyto činnosti jsou významné z hlediska objemu dotčeného olivového oleje a z hlediska nákladů na produkci a na uvádění produktu na trh.

2. Jednání uznané organizace producentů mohou probíhat:

- a) ať došlo k převodu vlastnictví dotčeného olivového oleje od producentů na organizaci producentů, či nikoli;
- b) ať je dohodnutá cena stejná, pokud jde o souhrnnou produkci některých nebo všech členů, či nikoli;
- c) pokud pro danou organizaci producentů nepřesahuje objem produkce olivového oleje, kterého se uvedená jednání týkají a který je vyprodukován v kterémkoli členském státě, 20 % příslušného trhu; pro účely výpočtu uvedeného objemu se rozlišuje mezi olivovým olejem pro lidskou spotřebu a olivovým olejem pro jiná využití.
- d) pokud v případě objemu olivového oleje, kterého se uvedená jednání týkají, soustředí organizace producentů nabídku a uvádí produkty svých členů na trh;
- e) pokud dotyční producenti nejsou členy žádné jiné organizace producentů, která by rovněž vedla smluvní jednání jejich jménem;
- f) pokud se na dotčený olivový olej nevztahuje povinnost vyplývající z členství producenta v družstvu, které není členem dotčené organizace producentů, aby olivový olej dodával za podmínek uvedených ve stanovách družstva nebo v pravidlech a rozhodnutích stanovených v rámci nebo podle těchto stanov; a
- g) pokud organizace producentů informuje příslušné orgány členského státu, ve kterém působí, o objemu produkce olivového oleje, kterého se uvedená jednání týkají.

3. Pro účely tohoto článku se odkazem na organizaci producentů rozumí rovněž odkaz na sdružení takových organizací producentů uznaná podle čl. 156 odst. 1.

4. Pro účely odst. 2 písm. c) Komise způsobem, který uzná za vhodný, zveřejní objem produkce olivového oleje v členských státech.

5. Odchylně od odst. 2 písm. c) může orgán pro hospodářskou soutěž uvedený ve druhém pododstavci tohoto odstavce v jednotlivých případech rozhodnout, a to i v případě, že nebyla překročena prahová hodnota stanovená ve zmíněných ustanoveních, že některá jednání vedená organizací producentů by buď měla znovu proběhnout, nebo by se vůbec neměla uskutečnit, pokud to považuje za nezbytné k tomu, aby se zabránilo vyloučení hospodářské soutěže, nebo pokud shledá, že jsou ohroženy cíle uvedené v článku 39 Smlouvy o fungování EU.

V případě jednání zahrnujících více členských států přijme rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci Komise, a to bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3. V ostatních případech přijímá uvedené rozhodnutí vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž toho členského státu, jehož se jednání týká.

Rozhodnutí uvedená v tomto odstavci se nepoužijí přede dnem jejich oznámení dotčeným podnikům.

Pro účely tohoto článku se použije definice „vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž“ uvedená v čl. 149 odst. 7 písm. a).

6. Členské státy, v nichž se konají jednání v souladu s tímto článkem, informují Komisi o použití odst. 2 písm. g) a odstavce 5.

Článek 170

Smluvní jednání v odvětví hovězího a telecího masa

1. Organizace producentů v odvětví hovězího a telecího masa, která je uznána podle čl. 152 odst. 1 a která sleduje jeden nebo více cílů, jako je soustředění nabídky, uvádění produktů vyprodukovaných jejími členy na trh a optimalizace produkčních nákladů, může, pokud jde o veškerou souhrnnou produkci svých členů nebo její část, jednat jménem svých členů o smlouvách na dodávky živého jatečného skotu druhu *Bos taurus* kódů KN ex 0102 29 21, ex 0102 29 41, ex 0102 29 51, ex 0102 29 61 nebo ex 0102 29 91:

a) ve věku méně než 12 měsíců a

b) ve věku od 12 měsíců výše.

Organizace producentů plní cíle uvedené v tomto odstavci, pokud úsilí o dosažení těchto cílů vede k integraci činností a pokud je pravděpodobné, že tato integrace povede k významnému zefektivnění, tak aby činnosti organizace producentů celkově přispívaly k naplňování cílů uvedených v článku 39 Smlouvy o fungování EU.

Toho lze dosáhnout tehdy, pokud

a) organizace producentů vykonává alespoň jednu z těchto činností:

i) společnou distribuci, včetně společné prodejní platformy nebo společné přepravy,

ii) společnou propagaci,

iii) společnou organizaci kontroly jakosti,

iv) společné využívání zařízení nebo skladovacích kapacit,

v) společné nakládání s odpady přímo souvisejícími s vlastním chovem skotu,

vi) společné pořizování vstupů;

b) tyto činnosti jsou významné z hlediska množství dotčeného hovězího a telecího masa a z hlediska nákladů na produkci a na uvádění produktu na trh.

2. Jednání uznané organizace producentů mohou probíhat:

a) ať došlo k převodu vlastnictví od zemědělců na organizaci producentů, či nikoli;

b) ať je dohodnutá cena stejná, pokud jde o souhrnnou produkci některých nebo všech členů, či nikoli;

c) pokud pro danou organizaci producentů nepřesahuje množství hovězího a telecího masa, kterého se uvedená jednání týká a které je vyprodukováno v kterémkoli členském státě, 15 % celkové vnitrostátní produkce tohoto členského státu v případě každého produktu uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a b) vyjádřené ekvivalentem hmotnosti jatečně upravených těl;

d) pokud v případě množství hovězího a telecího masa, kterého se uvedená jednání týká, soustředí organizace producentů nabídku a uvádí produkty svých členů na trh;

e) pokud dotyční producenti nejsou členy žádné jiné organizace producentů, která by rovněž vedla smluvní jednání jejich jménem;

f) pokud se na dotyčný produkt nevztahuje povinnost vyplývající z členství producenta v družstvu, které není členem dotčené organizace producentů, aby tento produkt dodával za podmínek uvedených ve stanovách družstva nebo v pravidlech a rozhodnutích stanovených v rámci nebo podle těchto stanov; a

g) pokud organizace producentů informuje příslušné orgány členského státu, ve kterém působí, o množství vyprodukovaného hovězího a telecího masa, kterého se uvedená jednání týká.

3. Pro účely tohoto článku se odkazem na organizaci producentů rozumí rovněž odkaz na sdružení takových organizací producentů uznaná podle čl. 156 odst. 1.

4. Pro účely odst. 2 písm. c) Komise způsobem, který uzná za vhodný, zveřejní množství hovězího a telecího masa vyprodukované v členských státech vyjádřené ekvivalentem hmotnosti jatečně upravených těl.

5. Odchylně od odst. 2 písm. c) může orgán pro hospodářskou soutěž uvedený ve druhém pododstavci tohoto odstavce v jednotlivých případech rozhodnout, a to i v případě, že nebyly překročeny prahové hodnoty stanovené ve zmíněných ustanoveních, že některá jednání vedená organizací producentů by buď měla znovu proběhnout, nebo by se vůbec neměla uskutečnit, pokud to považuje za nezbytné k tomu, aby se zabránilo vyloučení hospodářské soutěže, nebo pokud shledá, že produkt, kterého se uvedená jednání týkají, je s ohledem na své charakteristické vlastnosti nebo zamýšlené použití součástí odlišného trhu a že tato společná jednání by se týkala více než 15 % celostátní produkce na tomto trhu, nebo pokud shledá, že jsou ohroženy cíle uvedené v článku 39 Smlouvy o fungování EU.

V případě jednání zahrnujících více členských států přijme rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci Komise, a to bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3. V ostatních případech přijímá uvedené rozhodnutí vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž toho členského státu, jehož se jednání týkají.

Rozhodnutí uvedená v tomto odstavci se nepoužijí přede dnem jejich oznámení dotčeným podnikům.

Pro účely tohoto článku se použije definice „vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž“ uvedená v čl. 149 odst. 7 písm. a).

6. Členské státy, v nichž se konají jednání v souladu s tímto článkem, informují Komisi o použití odst. 2 písm. g) a odstavce 5.

Článek 171

Smluvní jednání týkající se některých plodin na orné půdě

1. Organizace producentů, která je uznána podle čl. 152 odst. 1 a která sleduje jeden nebo více cílů, jako je soustředění nabídky, uvádění produktů vyprodukovaných jejími členy na trh a optimalizace produkčních nákladů, může, pokud jde o veškerou souhrnnou produkci svých členů nebo její část, jednat jménem svých členů o smlouvách na dodávky jednoho nebo více z následujících produktů, které nejsou určeny k výsevu, jakož i ječmene, který není určen k výrobě sladu⁽¹⁾:

- a) pšenice obecné kódu KN ex 1001 99 00;
- b) ječmene kódu KN ex 1003 90 00;
- c) kukuřice kódu KN 1005 90 00;
- d) žita kódu KN 1002 90 00;
- e) pšenice tvrdé kódu KN 1001 19 00;
- f) ovsá kódu KN 1004 90 00;
- g) tritikale kódu KN ex 1008 60 00;

⁽¹⁾ Před finalizací právního textu je třeba u nezpracovaných produktů doplnit příslušné kódy KN.

- h) semen řepky kódu KN ex 1205;
- i) slunečnicových semen kódu KN ex 1206 00;
- j) sójových bobů kódu KN 1201 90 00;
- k) bobů a koňských bobů kódu KN ex 0708 a ex 0713;
- l) hrachu setého kódu KN ex 0708 a ex 0713.

Organizace producentů plní cíle uvedené v tomto odstavci, pokud úsilí o dosažení těchto cílů vede k integraci činností a pokud je pravděpodobné, že tato integrace povede k významnému zefektivnění, tak aby činnosti organizace producentů celkově přispívaly k naplňování cílů uvedených v článku 39 Smlouvy o fungování EU.

Toho lze dosáhnout tehdy, pokud

- a) organizace producentů vykonává alespoň jednu z těchto činností:
 - i) společnou distribuci, včetně společné prodejní platformy nebo společné přepravy,
 - ii) společnou propagaci,
 - iii) společnou organizaci kontroly jakosti,
 - iv) společné využívání zařízení nebo skladovacích kapacit,
 - v) společné pořizování vstupů;
 - b) tyto činnosti jsou významné z hlediska množství dotčeného produktu a z hlediska nákladů na produkci a na uvádění produktu na trh.
2. Jednání uznané organizace producentů mohou probíhat:
- a) ať došlo k převodu vlastnictví od producentů na organizaci producentů, či nikoli;
 - b) ať je dohodnutá cena stejná, pokud jde o souhrnnou produkci některých nebo všech členů, či nikoli;
 - c) pokud pro každý produkt uvedený v odstavci 1 a pro danou organizaci producentů nepřesahuje množství produkce, kterého se uvedená jednání týkají a které je vyprodukováno v kterémkoli členském státě, 15 % celkové vnitrostátní produkce tohoto produktu v dotyčném členském státě;
 - d) pokud pro množství produktů, kterého se uvedená jednání týkají, soustředí organizace producentů nabídku a uvádí produkty svých členů na trh;
 - e) pokud dotyční zemědělci nejsou členy žádné jiné organizace producentů, která by rovněž vedla smluvní jednání jejich jménem;

f) pokud se na dotýčný produkt nevztahuje povinnost vyplývající z členství producenta v družstvu, které není členem dotčené organizace producentů, aby tento produkt dodával za podmínek uvedených ve stanovách družstva nebo v pravidlech a rozhodnutích stanovených v rámci nebo podle těchto stanov; a

g) pokud organizace producentů informuje příslušné orgány členského státu, ve kterém působí, o množství produkce každého produktu, kterého se uvedená jednání týkají.

3. Pro účely tohoto článku se odkazem na organizaci producentů rozumí rovněž odkaz na sdružení takových organizací producentů uznaná podle čl. 156 odst. 1.

4. Pro účely odst. 2 písm. c) Komise způsobem, který uzná za vhodný, zveřejní pro produkty uvedené v odstavci 1 množství produkce v členských státech.

5. Odchylně od odst. 2 písm. c) může orgán pro hospodářskou soutěž uvedený ve druhém pododstavci tohoto odstavce v jednotlivých případech rozhodnout, a to i v případě, že nebyly překročeny prahové hodnoty stanovené ve zmíněných ustanoveních, že některá jednání vedená organizací producentů by buď měla znovu proběhnout, nebo by se vůbec neměla uskutečnit, pokud to považuje za nezbytné k tomu, aby se zabránilo vyloučení hospodářské soutěže, nebo pokud shledá, že produkt, kterého se uvedená jednání týkají, je s ohledem na své charakteristické vlastnosti nebo zamýšlené použití součástí odlišného trhu a že tato společná jednání by se týkala více než 15 % celostátní produkce na tomto trhu, nebo pokud shledá, že jsou ohroženy cíle uvedené v článku 39 Smlouvy o fungování EU.

V případě jednání zahrnujících více členských států přijme rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci Komise, a to bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3. V ostatních případech přijímá uvedené rozhodnutí vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž toho členského státu, jehož se jednání týkají.

Rozhodnutí uvedená v tomto odstavci se nepoužijí přede dnem jejich oznámení dotčeným podnikům.

Pro účely tohoto článku se použije definice „vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž“ uvedená v čl. 149 odst. 7 písm. a).

6. Členské státy, v nichž se konají jednání v souladu s tímto článkem, informují Komisi o použití odst. 2 písm. g) a odstavce 5.

Článek 172

Regulace nabídky šunky s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením

1. Na žádost organizace producentů uznané podle čl. 152 odst. 1 tohoto nařízení, mezioborové organizace uznané podle čl. 157 odst. 1 tohoto nařízení nebo seskupení hospodářských

subjektů uvedeného v čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1151/2012, mohou členské státy na omezené období stanovit závazná pravidla pro regulaci nabídky šunky s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením podle čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 1151/2012.

2. Pravidla uvedená v odstavci 1 tohoto článku podléhají předchozí dohodě mezi stranami v dané zeměpisné oblasti podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012. Taková dohoda je po konzultaci s chovateli prasat v dané zeměpisné oblasti uzavřena nejméně mezi dvěma třetinami výrobců šunky, kteří zastupují výrobce nejméně dvou třetin celkové výroby této šunky v dané zeměpisné oblasti podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012 a, pokud to příslušný členský stát považuje za vhodné, nejméně dvěma třetinami chovatelů prasat v dané zeměpisné oblasti podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012.

3. Pravidla uvedená v odstavci 1:

a) se vztahují pouze na regulaci nabídky daného výrobku a jejich cílem je přizpůsobit nabídku této šunky poptávce;

b) platí pouze pro daný výrobek;

c) mohou být závazná na období maximálně tří let a poté mohou být obnovena na základě nové žádosti v souladu s odstavcem 1;

d) nesmějí poškodit obchod s jinými výrobky, než jsou ty, na něž se vztahují uvedená pravidla;

e) nesmějí se týkat transakcí provedených po prvním uvedení dané šunky na trh;

f) nesmějí umožnit pevné stanovení cen, ani pokud by ceny byly stanoveny orientačně či jako ceny doporučené;

g) nesmějí vést k tomu, že nadměrný podíl dotyčného výrobku nebude k dispozici, ačkoli by jinak k dispozici byl;

h) nesmějí vést k diskriminaci, vytvářet překážky pro nové subjekty na trhu ani negativně ovlivňovat drobné výrobce;

i) přispívají k zachování jakosti nebo k rozvoji daného výrobku.

4. Pravidla uvedená v odstavci 1 se zveřejní v úředním tisku daného členského státu.

5. Členské státy provádí kontroly k zajištění toho, že podmínky stanovené v odstavci 3 jsou dodržovány, a v případě, že příslušné vnitrostátní orgány zjistí, že tyto podmínky dodržovány nejsou, pravidla uvedená v odstavci 1 zruší.

6. Členské státy neprodleně oznámí Komisi pravidla, která přijaly podle odstavce 1. Komise o oznámeních týkajících se těchto pravidel informuje ostatní členské státy.

7. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů kdykoli rozhodnout, že členský stát musí zrušit pravidla, jež stanovil podle odstavce 1, pokud Komise zjistí, že tato pravidla nejsou v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 4 nebo na významné části vnitřního trhu vylučují či narušují hospodářskou soutěž nebo že ohrožují volný obchod či dosažení cílů článku 39 Smlouvy o fungování EU. Tyto prováděcí akty se přijímají bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3 tohoto nařízení.

Oddíl 6

Procedurální pravidla

Článek 173

Přenesené pravomoci

1. S cílem zajistit, aby cíle a povinnosti organizací producentů, sdružení organizací producentů a mezioborových organizací byly jasně vymezeny, tak aby přispívaly k efektivitě činnosti těchto organizací a sdružení bez nepřiměřené administrativní zátěže a bez porušení zásady svobody sdružování, zejména vůči těm, kdo nejsou členy těchto organizací, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o následující záležitosti, které se týkají organizací producentů, sdružení organizací producentů a mezioborových organizací a jednoho nebo více odvětví uvedených v čl. 1 odst. 2 nebo konkrétních produktů těchto odvětví:

- a) konkrétní cíle, které tyto organizace a sdružení mohou, musí nebo nesmějí sledovat, popřípadě doplněné k těm, které jsou stanoveny v člincích 152 až 163,
- b) pravidla těchto organizací a sdružení, stanovy organizací jiných než organizací producentů, konkrétní podmínky týkající se stanov organizací producentů v některých odvětvích, včetně výjimek z povinnosti uvádět celou produkci na trh prostřednictvím organizace producentů uvedené v čl. 160 druhém pododstavci, struktura, doba členství, velikost, odpovědnost a činnosti těchto organizací a sdružení, účinky vyplývající z uznání, odebrání uznání a sloučení,
- c) podmínky pro uznání, odebrání a pozastavení uznání, účinky vyplývající z uznání, odebrání a pozastavení uznání i požadavky, aby tyto organizace a sdružení přijaly nápravná opatření v případě nedodržení kritérií uznání;

d) nadnárodní organizace a sdružení, včetně pravidel uvedených v písmenech a), b) a c) tohoto odstavce;

e) pravidla pro poskytování správní pomoci a podmínky, za nichž mohou příslušné orgány tuto pomoc poskytovat v případě nadnárodní spolupráce;

f) odvětví, na která se vztahuje článek 161, podmínky externího zajišťování činností, povaha činností, které lze zadávat externím subjektům a poskytování technických prostředků organizacemi nebo sdruženími;

g) základ pro výpočet minimálního objemu nebo hodnoty tržní produkce organizací a sdružení;

h) přijetí členů, kteří v případě organizací producentů nejsou producenty a v případě sdružení organizací producentů nejsou organizacemi producentů;

i) rozšíření působnosti některých pravidel organizací stanovených v článku 164 na nečleny a povinné placení příspěvků nečleny uvedené v článku 165, včetně používání a přidělení těchto plateb příslušnými organizacemi a seznamu přísnějších pravidel týkajících se produkce, jejichž působnost může být rozšířena podle čl. 164 odst. 4 prvního pododstavce písm. b), přičemž současně je třeba zajistit, aby takové organizace byly vůči nečlenům transparentní a odpovědné a aby členové těchto organizací nepožívali příznivějšího zacházení než nečlenové, zejména pokud jde o uplatňování povinného placení příspěvků;

j) další požadavky, pokud jde o reprezentativnost organizací podle článku 164, dotčené hospodářské prostory, včetně přezkumu jejich definice Komisí, minimální období, během kterého platí pravidla před rozšířením jejich působnosti, osoby nebo organizace, na něž se mohou vztahovat pravidla nebo příspěvky, a okolnosti, za nichž Komise může požadovat, aby rozšíření působnosti pravidel nebo povinné příspěvky byly zamítnuty nebo zrušeny.

2. Odchylně od odstavce 1, aby se zajistilo jasné vymezení cílů a povinností organizací producentů, sdružení organizací producentů a mezioborových organizací v odvětví mléka a mléčných výrobků, a přispělo se tak k efektivitě činnosti těchto organizací bez uložení nepřiměřené zátěže, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví:

- a) podmínky pro uznávání nadnárodních organizací producentů a nadnárodních sdružení organizací producentů;

- b) pravidla pro poskytování správní pomoci a podmínky, za nichž mohou příslušné orgány tuto pomoc poskytovat organizacím producentů, včetně sdružení organizací producentů, v případě nadnárodní spolupráce;
- c) dodatečná pravidla pro výpočet objemu syrového mléka, na který se vztahují jednání uvedená v čl. 149 odst. 2 písm. c) a v čl. 149 odst. 3;
- d) pravidla týkající se rozšíření působnosti některých pravidel organizací stanovených v článku 164 na nečleny a povinné placení příspěvků nečleny uvedené v článku 165.

Článek 174

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

1. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví opatření nezbytná pro uplatňování této kapitoly, zejména:

- a) opatření sloužící k provádění podmínek pro uznávání organizací producentů a mezioborových organizací stanovených v článcích 154 a 158;
- b) postupy pro případ fúze organizací producentů;
- c) postupy, jež stanoví členské státy v souvislosti s minimální velikostí a minimální dobou členství;
- d) postupy týkající se rozšíření působnosti pravidel a finančních příspěvků podle článků 164 a 165, zejména uplatňování koncepce „hospodářského prostoru“ podle čl. 164 odst. 2;
- e) postupy týkající se správní pomoci;
- f) postupy týkající se externího zajišťování činností;
- g) postupy a technické podmínky týkající se provádění opatření uvedených v článku 166.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

2. Odchylně od odstavce 1 může Komise s ohledem na odvětví mléka a mléčných výrobků přijmout prováděcí akty stanovující podrobná pravidla nezbytná pro:

- a) uplatňování podmínek pro uznávání organizací producentů a jejich sdružení a mezioborových organizací stanovených v článcích 161 a 163;
- b) oznámení podle čl. 149 odst. 2 písm. f);

- c) oznámení členských států Komisi v souladu s čl. 161 odst. 3 písm. d), čl. 163 odst. 3 písm. e), čl. 149 odst. 8 a čl. 150 odst. 7;

- d) postupy týkající se správní pomoci v případě nadnárodní spolupráce.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 175

Další prováděcí pravomoci

Komise může prostřednictvím prováděcích aktů přijmout jednotlivá rozhodnutí týkající se:

- a) uznávání organizací, které provádějí činnost ve více členských státech, v souladu s pravidly přijatými podle čl. 174 odst. 1 písm. d);
- b) námitky proti uznání mezioborové organizace nebo odebrání tohoto uznání členským státem;
- c) seznamu hospodářských prostorů oznámených členskými státy v souladu s pravidly přijatými podle čl. 174 odst. 1 písm. h) a čl. 174 odst. 2 písm. d);
- d) požadavku, aby členský stát zamítl nebo zrušil rozšíření působnosti pravidel nebo finanční příspěvky nečlenů, o nichž tento členský stát rozhodl.

Tyto prováděcí akty se přijímají bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3.

ČÁST III

OBCHOD SE TŘETÍMI ZEMĚMI

KAPITOLA I

Dovozní a vývozní licence

Článek 176

Obecná pravidla

1. Aniž jsou dotčeny případy, v nichž jsou dovozní nebo vývozní licence povinné podle tohoto nařízení, může dovoz jednoho nebo více produktů následujících odvětví do Unie za účelem propuštění do volného oběhu nebo jejich vývoz z Unie podléhat předložení licence:

- a) obiloviny;
- b) rýže;
- c) cukr;
- d) osiva;

- e) olivový olej a stolní olivy, pokud jde o produkty kódů KN 1509, 1510 00, 0709 92 90, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 a 1522 00 39;
- f) len a konopí, pokud jde o konopí;
- g) ovoce a zelenina;
- h) výrobky z ovoce a zeleniny;
- i) banány;
- j) víno;
- k) živé rostliny;
- l) hovězí a telecí maso;
- m) mléko a mléčné výrobky;
- n) vepřové maso;
- o) skopové a kozí maso;
- p) vejce;
- q) drůbeží maso;
- r) ethylalkohol zemědělského původu.

2. Členské státy vydají licence každému žadateli bez ohledu na místo jeho usazení v Unii, nestanoví-li akt přijatý podle čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování EU jinak a aniž je tím dotčeno použití článků 177, 178 a 179 tohoto nařízení.

3. Licence platí v celé Unii.

Článek 177

Přenesené pravomoci

1. S cílem zohlednit mezinárodní závazky Unie a platné normy Unie týkající se sociální oblasti, životního prostředí a dobrých životních podmínek zvířat, potřebu sledovat rozvoj obchodu, vývoj na trhu a vývoj dovozu či vývozu produktů, potřebu řádného řízení trhu a potřebu snížit administrativní zátěž je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví:

- a) seznam produktů odvětví uvedených v čl. 176 odst. 1, které podléhají předložení dovozní nebo vývozní licence;
- b) případy a situace, kdy se předložení dovozní nebo vývozní licence nevyžaduje s ohledem na celní status daných produktů, obchodní ujednání, která je třeba dodržovat, účel operací, právní status žadatele a příslušná množství.

2. S cílem stanovit další prvky režimu licencí je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví pravidla týkající se:

- a) práv a povinností vyplývajících z licence, jejích právních účinků a případů, kdy se použije přípustná odchylka, pokud jde o dodržování povinnosti dovážet nebo vyvážet množství uvedené v licenci, nebo kdy má být v licenci uveden původ;
- b) požadavku, aby vydání dovozní licence nebo propuštění do volného oběhu podléhalo předložení dokladu vydaného třetí zemí nebo subjektem, který potvrdí mimo jiné původ, pravost a znaky jakosti produktů;
- c) převodu licence nebo omezení této převoditelnosti;
- d) dalších podmínek pro dovozní licence v případě konopí v souladu s článkem 189 a zásady správní pomoci mezi členskými státy s cílem předcházet podvodům a nesrovnalostem nebo je řešit;
- e) případů a situací, kdy musí být složena jistota jako záruka, že produkty budou dovezeny nebo vyvezeny během doby platnosti licence, a kdy tato jistota složena být nemusí.

Článek 178

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví opatření nezbytná pro uplatňování této kapitoly, včetně pravidel týkajících se:

- a) formátu a obsahu dovozních licencí;
- b) předkládání žádostí a vydávání licencí a jejich použití;
- c) doby platnosti licence,
- d) postupů pro skládanou jistotu a její výši;
- e) důkazu, že byly splněny požadavky související s používáním licencí;
- f) míry přípustné odchylky, pokud jde o dodržování povinnosti dovážet nebo vyvážet množství uvedené v licenci;
- g) vydávání náhradních licencí a duplikátů licencí;

h) zacházení s licencemi ze strany členských států a výměny informací nezbytných pro řízení daného režimu, včetně postupů týkajících se konkrétní správní pomoci mezi členskými státy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 179

Další prováděcí pravomoci

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými:

- a) omezí množství, pro která mohou být licence vydávány;
- b) zamítne požadovaná množství;
- c) pozastaví podávání žádostí s cílem řídit trh, na kterém jsou požadována velká množství.

Tyto prováděcí akty se přijímají bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3.

KAPITOLA II

Dovozní cla

Článek 180

Provádění mezinárodních dohod a některých dalších aktů

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví opatření ke splnění požadavků stanovených v mezinárodních dohodách, které byly uzavřeny v souladu se Smlouvou o fungování EU, nebo v jakémkoli jiném příslušném aktu přijatém v souladu s čl. 43 odst. 2 nebo článkem 207 Smlouvy o fungování EU nebo ve společném celním sazebníku, pokud jde o výpočet dovozních cel na zemědělské produkty. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 181

Režim vstupní ceny pro některé produkty odvětví ovoce a zeleniny, výrobků z ovoce a zeleniny a odvětví vína

1. Pro použití celní sazby společného celního sazebníku na produkty odvětví ovoce a zeleniny a výrobků z ovoce a zeleniny a na hroznovou šťávu a mošt se vstupní cena zásilky rovná její celní hodnotě vypočtené v souladu s nařízením Rady (ES) č. 2913/92 ⁽¹⁾ („celní kodex“) a nařízením Komise (ES) č. 2454/93 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1).

2. Za účelem zajištění účinnosti režimu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví, že věrohodnost vstupní ceny zásilky uvedené v prohlášení se má ověřit za použití paušální dovozní hodnoty, a kterými stanoví podmínky, za nichž je třeba složit jistotu.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví pravidla pro výpočet paušální dovozní hodnoty uvedené v odstavci 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 182

Dodatečná dovozní cla

1. Komise může přijmout prováděcí akty, které určí produkty v odvětvích obilovin, rýže, cukru, ovoce a zeleniny, výrobků z ovoce a zeleniny, hovězího a telecího masa, mléka a mléčných výrobků, vepřového masa, skopového a koziho masa, vajec, drůbežního masa a banánů a dále hroznové šťávy a hroznového moštu, na které se při dovozu podléhajícímu celní sazbě stanovené ve společném celním sazebníku použije dodatečné dovozní clo, aby se vyloučily nebo napravily nepříznivé dopady, které by tento dovoz mohl mít na trh Unie, jestliže:

- a) se dovoz uskutečňuje za cenu nižší, než je cena oznámená Unií Světové obchodní organizaci („spouštěcí cena“), nebo
- b) objem dovozu v kterémkoli roce překročí určitou úroveň („spouštěcí objem“).

Spouštěcí objem se stanoví na základě možností přístupu na trh vymezených jako dovoz vyjádřený v procentním podílu odpovídající domácí spotřeby během tří předcházejících let.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

2. Dodatečná dovozní cla se neuloží, pokud není pravděpodobné, že by dovoz narušil trh Unie, nebo pokud by účinky nebyly přiměřené sledovanému cíli.

3. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. a) se dovozní ceny stanoví na základě dovozních cen CIF dané zásilky. Dovozní ceny CIF se prověřují v porovnání s reprezentativními cenami daného produktu na světovém trhu nebo na dovozním trhu Unie s tímto produktem.

4. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví opatření nezbytná pro použití tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 183

Další prováděcí pravomoci

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými:

- a) stanoví výši použitého dovozního cla v souladu s pravidly stanovenými v mezinárodní dohodě uzavřené v souladu se Smlouvou o fungování EU, ve společném celním sazebníku a v prováděcích aktech uvedených v článku 180;
- b) stanoví reprezentativní ceny a spouštěcí objemy pro účely použití dodatečných dovozních cel v rámci pravidel přijatých podle čl. 182 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3.

KAPITOLA III

Správa celních kvót a zvláštní zacházení při dovozu třetími zeměmi

Článek 184

Celní kvóty

1. Celní kvóty na dovoz zemědělských produktů do Unie nebo její části za účelem propuštění do volného oběhu nebo celní kvóty na dovoz zemědělských produktů Unie do třetích zemí, které mají být částečně nebo zcela spravovány Uníí a vyplývají z mezinárodních dohod uzavřených v souladu se Smlouvou o fungování EU nebo jiným aktem přijatým v souladu s čl. 43 odst. 2 nebo článkem 207 Smlouvy o fungování EU, otevírá nebo spravuje Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 186 tohoto nařízení a prováděcích aktů podle článků 187 a 188 tohoto nařízení.

2. Celní kvóty jsou spravovány tak, aby nedošlo k žádné diskriminaci mezi dotčenými hospodářskými subjekty, přičemž se použije jedna z těchto metod, kombinace těchto metod nebo jiná vhodná metoda:

- a) metoda založená na časovém pořadí podání žádostí (podle zásady „kdo dříve přijde, je dříve na řadě“);
- b) metoda rozdělování kvót úměrně k požadovaným množstvím v době podání žádosti (tzv. „metoda souběžného zkoumání“);
- c) metoda přihlížející k tradičním obchodním tokům (tzv. „metoda tradičních dovozců / nových žadatelů“).

3. Přijátá metoda správy

- a) dovozních celních kvót přikládá náležitý význam požadavkům na zásobování stávajícího a nově vznikajícího produkčního, zpracovatelského a spotřebitelského trhu

Unie z hlediska konkurenceschopnosti, jistoty a plynulosti dodávek a nutnosti zachovat rovnováhu na tomto trhu a

- b) vývozních celních kvót umožňuje plné využití možností, které dotyčná kvóta nabízí.

Článek 185

Zvláštní celní kvóty

Za účelem uplatnění celních kvót na dovoz 2 000 000 tun kukuřice a 300 000 tun čiroku do Španělska a celních kvót na dovoz 500 000 tun kukuřice do Portugalska je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví ustanovení nezbytná pro dovoz v rámci celních kvót, jakož i případně veřejné skladování množství dovážených platebními agenturami dotyčných členských států a jejich odbyt na trzích těchto členských států.

Článek 186

Přenesené pravomoci

1. S cílem zajistit rovný přístup k dostupným množstvím a rovné zacházení s hospodářskými subjekty v rámci celní kvóty je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými:

- a) stanoví podmínky a požadavky na způsobilost, které musí hospodářský subjekt splnit, aby mohl podat žádost v rámci celní kvóty. Dotčená ustanovení mohou vyžadovat minimální zkušenosti s obchodem se třetími zeměmi a jim na rovně postavenými územími nebo se zpracovatelskou činností, vyjádřené jako minimální množství a období v daném odvětví trhu. Tato ustanovení mohou obsahovat zvláštní pravidla vyhovující potřebám a postupům platným v určitém odvětví a využití a potřebám zpracovatelského odvětví;
- b) stanoví pravidla týkající se převodu práv mezi hospodářskými subjekty a v případě potřeby omezení uvedeného převodu v rámci správy celní kvóty;
- c) podmíní účast na celní kvótě složením jistoty;
- d) v nezbytných případech stanoví veškeré zvláštní vlastnosti, požadavky nebo omezení vztahující se na celní kvótu stanovenou v mezinárodní dohodě nebo jiném aktu uvedeném v čl. 184 odst. 1.

2. S cílem zajistit, aby vyvážené produkty mohly při dovozu do třetí země za určitých podmínek využívat výhod zvláštního zacházení podle mezinárodních dohod uzavřených Uníí v souladu se Smlouvou o fungování EU, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227 tohoto nařízení, pokud jde o pravidla, podle nichž musí příslušné orgány členských států na požádání a po

náležitě kontrole vystavit potvrzení, že dané podmínky jsou splněny u produktů, které v případě vývozu mohou využívat výhod zvláštního zacházení při dovozu do třetí země, jsou-li splněny určité podmínky.

Článek 187

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví:

- a) roční celní kvóty, v případě potřeby jejich vhodné časové rozvržení v průběhu roku, a metodu správy, která má být použita;
- b) postupy pro použití zvláštních ustanovení obsažených v dohodě nebo aktu o přijetí dovozního nebo vývozního režimu, zejména pro:
 - i) záruky vztahující se na povahu a původ produktu a místo, odkud je dovezen;
 - ii) uznávání dokladu, který slouží k ověření záruk uvedených v bodě i);
 - iii) předkládání dokladu vydaného vyvážející zemí;
 - iv) určení a použití produktů;
- c) dobu platnosti licencí nebo povolení;
- d) postupy pro skládanou jistotu a její výši;
- e) používání licencí a v případě potřeby konkrétní opatření týkající se zejména podmínek, za nichž se předkládají žádosti o dovoz a udělují povolení v rámci celní kvóty;
- f) postupy a technická kritéria pro použití článku 185;
- g) nezbytná opatření týkající se obsahu, formy, vydání a použití dokladu uvedeného v čl. 186 odst. 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 188

Další prováděcí pravomoci

1. Komise přijme prováděcí akty, pokud jde o řízení postupu, který zaručí, aby množství dostupná v rámci celní

kvóty nebyla překročena, zejména stanovením koeficientu přidělení u každé žádosti při dosažení dostupných množství, zamítnutím dosud projednávaných žádostí, a v případě potřeby pozastavením předkládání žádostí.

2. Komise může přijmout prováděcí akty, pokud jde o přerozdělení nevyužitých množství.

3. Tyto prováděcí akty se přijímají bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3.

KAPITOLA IV

Zvláštní ustanovení pro dovoz některých produktů

Článek 189

Dovoz konopí

1. Do Unie se mohou dovážet níže uvedené produkty pouze za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:

- a) surové pravé konopí kódu KN 5302 10 00 splňující podmínky stanovené v čl. 32 odst. 6 a čl. 35 odst. 3 nařízení (EU) č. 1307/2013;
- b) semena odrůd konopí kódu KN ex 1207 99 20 určená k výsevu, u kterých je prokázáno, že obsah tetrahydrokannabinolu v dané odrůdě nepřesahuje hodnotu stanovenou podle čl. 32 odst. 6 a čl. 35 odst. 3) nařízení (EU) č. 1307/2013;
- c) semena konopí kódu KN 1207 99 91, která nejsou určena k výsevu a jsou dovážena výhradně dovozci schválenými členským státem, aby se zajistilo, že tato semena nebudou určena k výsevu.

2. Tento článek se použije, aniž jsou dotčena přísnější pravidla přijatá členskými státy v souladu se Smlouvou o fungování EU a v souladu se závazky vyplývajícími z Dohody WTO o zemědělství.

Článek 190

Dovoz chmele

1. Produkty v odvětví chmele mohou být dovezeny ze třetích zemí pouze tehdy, pokud jsou jejich znaky jakosti přinejmenším rovnocenné znakům jakosti stanoveným pro stejné produkty sklizené v Unii nebo z takových produktů získané.

2. Produkty, ke kterým je přiloženo osvědčení vydané orgány země původu a uznané za rovnocenné ověřovací listině podle článku 77, se považují za odpovídající znakům jakosti uvedeným v odstavci 1.

V případě chmelového prášku, chmelového prášku s vyšším obsahem lupulinu, chmelového výtažku a smíšených chmelových výrobků může být osvědčení uznáno za rovnocenné ověřovací listině pouze v případě, že obsah alfa kyseliny v těchto produktech není nižší než u chmele, ze kterého byly získány.

3. S cílem minimalizovat administrativní zátěž je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví podmínky, za nichž se neuplatní povinnosti týkající se osvědčení o rovnocennosti a označování obalů.

4. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví opatření nezbytná pro uplatňování tohoto článku, včetně pravidel pro uznání osvědčení rovnocennosti a kontroly dovozu chmele. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 191

Odchyłky pro dovezené produkty a zvláštní jistota v odvětví vína

V souladu s mezinárodními závazky Unie mohou být podle čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování EU pro dovezené produkty přijaty odchyłky od přílohy VIII části II oddílu B bodu 5 nebo oddílu C.

V případě odchyłek od přílohy VIII části II oddílu B bodu 5 složí dovozci u určených celních úřadů za tyto produkty jistotu v okamžiku jejich propuštění do volného oběhu. Jistota se uvolní, jakmile dovozce celnímu úřadu členského státu, v němž jsou výrobky propuštěny do volného oběhu, uspokojivě prokáže, že:

- a) produkty odchyłek nevyužily; nebo
- b) v případě, že odchyłek využily, nebyly produkty vinifikovány, nebo v případě vinifikace byly výsledné výrobky řádně označeny.

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla k zajištění jednotného uplatňování tohoto článku, včetně pravidel týkajících se částek jistoty a řádného označování. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 192

Dovozy surového cukru určeného k rafinaci

1. Do konce hospodářského roku 2016–2017 se cukrovarům zabývajícím se výhradně rafinací poskytuje výlučná dovozní kapacita ve výši 2 500 000 tun na hospodářský rok, vyjádřeno jako bílý cukr.

2. Jediné zpracovatelské zařízení pro cukrovou řepu, které bylo v roce 2005 v provozu v Portugalsku, je považováno za zařízení zabývajícím se výhradně rafinací.

3. Dovozní licence pro cukr určený k rafinaci se vydávají pouze cukrovarům zabývajícím se výhradně rafinací a pokud příslušná množství nepřesahují množství uvedená v odstavci 1. Licence mohou být převáděny pouze mezi cukrovary zabývajícím se výhradně rafinací a pozbývají platnosti na konci hospodářského roku, na který byly vydány.

Tento odstavec se použije na první tři měsíce každého hospodářského roku.

4. S ohledem na nezbytnost zajistit, aby byl cukr dovážený za účelem rafinace v souladu s tímto článkem rafinován, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví:

- a) používání pojmů týkajících se fungování dovozních ujednání podle odstavce 1;
- b) podmínky a kritéria způsobilosti, které musí hospodářský subjekt splnit, aby mohl podat žádost o dovozní licenci, včetně složení jistoty;
- c) pravidla pro ukládání správních sankcí.

5. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví nezbytná pravidla ohledně podpůrných dokumentů, které je třeba předložit v souvislosti s požadavky a povinnostmi týkajícími se hospodářských subjektů v oblasti dovozu, zejména pak cukrovarů zabývajícím se výhradně rafinací. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 193

Pozastavení dovozních cel v odvětví cukru

S cílem zajistit zásobování nezbytné pro výrobu výrobků uvedených v čl. 140 odst. 2 může Komise do konce hospodářského roku 2016–2017 přijmout prováděcí akty, kterými částečně nebo zcela pozastaví ukládání dovozních cel na určitá množství těchto výrobků:

- a) cukru kódu KN 1701;
- b) izoglukózy kódů KN 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 a 1702 90 30.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

KAPITOLA V

Ochrana a aktivní zušlechťovací styk

Článek 194

Ochranná opatření

1. Ochranná opatření proti dovozu do Unie přijímá Komise podle odstavce 3 tohoto článku v souladu s nařízeními Rady (ES) č. 260/2009 ⁽¹⁾ a (ES) č. 625/2009 ⁽²⁾.

2. Pokud není stanoveno jinak v jiném aktu Evropského parlamentu a Rady ani v jiném aktu Rady, přijímá ochranná opatření proti dovozu do Unie podle mezinárodních dohod uzavřených v souladu se Smlouvou o fungování EU Komise podle odstavce 3 tohoto článku.

3. Komise může na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu přijmout prováděcí akty, kterými stanoví opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Pokud Komise obdrží od některého členského státu žádost, přijme prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí do pěti pracovních dnů od jejího obdržení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

V řádně odůvodněných, závažných naléhavých případech přijme Komise postupem podle čl. 229 odst. 3 okamžitě použitelné prováděcí akty.

Přijatá opatření se oznámí členským státům a nabývají okamžitého účinku.

4. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými zruší nebo změni ochranná opatření Unie přijatá podle odstavce 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

V řádně odůvodněných, závažných naléhavých případech přijme Komise postupem podle čl. 229 odst. 3 okamžitě použitelné prováděcí akty.

Článek 195

Pozastavení režimu zušlechťovacího styku a aktivního zušlechťovacího styku

Pokud je trh Unie narušen režimem zušlechťovacího styku nebo aktivního zušlechťovacího styku nebo pokud hrozí, že by jimi mohl být narušen, může Komise na žádost členského státu

nebo z vlastního podnětu přijmout prováděcí akty, které zcela nebo částečně pozastaví používání režimu zušlechťovacího styku nebo aktivního zušlechťovacího styku pro produkty odvětví obilovin, rýže, cukru, olivového oleje a stolních oliv, ovoce a zeleniny, výrobků z ovoce a zeleniny, vína, hovězího a telecího masa, mléka a mléčných výrobků, vepřového masa, skopového a koziho masa, vajec, drůbežího masa a zemědělského ethylalkoholu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Pokud Komise obdrží od některého členského státu žádost, přijme prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí do pěti pracovních dnů od jejího obdržení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

V řádně odůvodněných, závažných naléhavých případech přijme Komise postupem podle čl. 229 odst. 3 okamžitě použitelné prováděcí akty.

Přijatá opatření se oznámí členským státům a nabývají okamžitého účinku.

KAPITOLA VI

Vývozní náhrady

Článek 196

Oblast působnosti

1. V míře nezbytné pro umožnění vývozu na základě kurzů nebo cen na světovém trhu za situace, kdy na vnitřním trhu nastanou takové podmínky, jako jsou podmínky popsané v čl. 219 odst. 1 nebo článku 221, a v mezích vyplývajících z mezinárodních dohod uzavřených v souladu se Smlouvou o fungování EU může být rozdíl mezi těmito kurzy nebo cenami a cenami v Unii pokryt vývozní náhradou v případě:

a) produktů vyvážených bez dalšího zpracování v odvětvích:

i) obilovin,

ii) rýže,

iii) cukru, pokud jde o výrobky uvedené v příloze I části III písm. b) až d) a g),

iv) hovězího a telecího masa,

v) mléka a mléčných výrobků,

vi) vepřového masa,

vii) vajec,

viii) drůbežího masa;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 260/2009 ze dne 26. února 2009 o společných pravidlech dovozu (Úř. věst. L 84, 31.3.2009, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 625/2009 ze dne 7. července 2009 o společných pravidlech dovozu z některých třetích zemí (Úř. věst. L 185, 17.7.2009, s. 1).

b) produktů uvedených v písm. a) bodech i) až iii), v) a vii) tohoto odstavce, které mají být vyvázeny ve formě zpracovaného zboží v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1216/2009⁽¹⁾ a ve formě výrobků obsahujících cukr a uvedených v příloze I části X písm. b) tohoto nařízení.

2. Vývozní náhrady pro produkty vyvážené ve formě zpracovaného zboží nesmějí být vyšší než náhrady pro stejné produkty vyvážené bez dalšího zpracování.

3. Aniž je dotčeno použití čl. 219 odst. 1 a článku 221, náhrada, která je k dispozici pro produkty uvedené v odstavci 1 tohoto článku, činí 0 EUR.

Článek 197

Přidělování vývozních náhrad

Metoda přidělování množství, která lze vyvézt s vývozní náhradou, musí být taková, aby:

- a) byla nejvhodnější z hlediska povahy produktu a situace na příslušném trhu, umožňovala nejúčinnější využití dostupných zdrojů a zohledňuje účinnost a strukturu vývozu z Unie a jeho dopad na rovnováhu na trhu, aniž by vedla k diskriminaci mezi dotčenými hospodářskými subjekty, a zvláště mezi velkými a malými hospodářskými subjekty;
- b) s přihlédnutím k administrativním požadavkům byla pro hospodářské subjekty administrativně co nejméně náročná.

Článek 198

Stanovení vývozní náhrady

1. Na stejné produkty v celé Unii se použijí stejné vývozní náhrady. Mohou se lišit podle místa určení, zejména pokud je to nezbytné vzhledem k situaci na světovém trhu, konkrétním požadavkům některých trhů nebo závazkům vyplývajícím z mezinárodních dohod uzavřených v souladu se Smlouvou o fungování EU.

2. Opatření týkající se stanovení výše náhrad přijme Rada v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.

Článek 199

Poskytování vývozní náhrady

1. Náhrady pro produkty uvedené v čl. 196 odst. 1 písm. a), které jsou vyvázeny bez dalšího zpracování, se poskytují pouze na základě žádosti a po předložení vývozní licence.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1216/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o právní úpravě obchodování s některým zbožím vzniklým zpracováním zemědělských produktů (Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 10).

2. Pro produkty uvedené v čl. 196 odst. 1 písm. a) se použije částka náhrady platná ke dni podání žádosti o licenci nebo částka vyplývající z příslušného nabídkového řízení a v případě rozlišené náhrady částka, která je platná ke stejnému dni:

- a) pro místo určení uvedené v licenci nebo
- b) pro skutečné místo určení, pokud se liší od místa určení uvedeného v licenci, přičemž použitelná částka nesmí v tomto případě překročit částku použitelnou pro místo určení uvedené v licenci.

3. Náhrada je vyplacena, jestliže se prokáže, že:

- a) produkty opustily celní území Unie v souladu s režimem vývozu uvedeným v článku 161 celního kodexu;
- b) v případě rozlišené náhrady byly produkty dovezeny do místa určení uvedeného v licenci nebo jiného místa určení, pro které byla náhrada stanovena, aniž je dotčen odst. 2 písm. b).

Článek 200

Vývozní náhrady pro živá zvířata v odvětví hovězího a telecího masa

Pokud jde o produkty v odvětví hovězího a telecího masa, je poskytování a vyplácení vývozní náhrady pro živá zvířata podmíněno dodržením práva Unie pro dobré životní podmínky zvířat, a zejména předpisů na ochranu zvířat během přepravy.

Článek 201

Vývozní limity

Na základě vývozních licencí vydaných pro referenční období, která se vztahují na dotyčné produkty, musí být dodrženy závazky týkající se objemů, které vyplývají z mezinárodních dohod uzavřených v souladu se Smlouvou o fungování EU.

S ohledem na dodržení závazků vyplývajících z Dohody WTO o zemědělství nemá konec referenčního období vliv na platnost vývozních licencí.

Článek 202

Přenesené pravomoci

1. K zajištění řádného fungování režimu vývozních náhrad je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, které stanoví požadavek složit jistotu jako záruku splnění povinností hospodářských subjektů.

2. S cílem minimalizovat administrativní zátěž hospodářských subjektů a příslušných orgánů je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví prahové hodnoty, pod jejichž úrovní není nutné vyžadovat splnění povinnosti vydat nebo předložit vývozní licenci, stanoví místa určení nebo činnosti, u kterých může být odůvodněna výjimka z povinnosti předložit vývozní licenci, a povolí dodatečné udělení vývozních licencí v odůvodněných situacích.

3. S cílem řešit praktické situace, které odůvodňují plnou či částečnou způsobilost pro vývozní náhrady, a pomoci hospodářským subjektům překlenout období mezi podáním žádosti o vývozní náhradu a konečnou platbou vývozní náhrady je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o pravidla týkající se:

- a) jiného termínu náhrady;
- b) záloh na vývozní náhrady, včetně podmínek pro složení a uvolnění jistoty;
- c) dalšího důkazu existují-li pochybnosti o skutečném místě určení produktů a možnosti zpětného dovozu na celní území Unie;
- d) míst určení považovaných za vývoz z Unie a zahrnutí míst určení v rámci celního území Unie způsobilých pro vývozní náhrady.

4. S cílem zajistit, aby vývozci produktů uvedených v příloze I Smluv a výrobků z nich zpracovaných měli rovný přístup k vývozním náhradám, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o používání čl. 199 odst. 1 a 2 na produkty uvedené v čl. 196 odst. 1 písm. b).

5. S cílem zajistit, aby produkty, na které jsou poskytovány vývozní náhrady, byly vyvezeny z celního území Unie a aby se zabránilo jejich návratu na toto území a minimalizovala se administrativní zátěž hospodářských subjektů při vytváření a předkládání důkazu, že produkty s vývozní náhradou dosáhly země určení způsobilé pro rozlišené náhrady, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o pravidla týkající se:

- a) lhůty, do které musí být výstup z celního území Unie ukončen, včetně lhůty pro dočasný opětovný vstup;

b) zpracování, kterému mohou být produkty s vývozní náhradou během tohoto období podrobeny;

c) důkazu o dosažení místa určení způsobilého pro rozlišené náhrady;

d) prahových hodnot pro náhrady a podmínek, za kterých mohou být vývozci od tohoto důkazu osvobozeni;

e) podmínek pro schválení důkazu, poskytnutého nezávislými třetími stranami, o dosažení místa určení, pokud se uplatňují rozlišené náhrady.

6. S cílem motivovat vývozce k zajišťování dobrých životních podmínek zvířat a umožnit příslušným orgánům ověření správného vydávání vývozních náhrad v případech, kdy je to podmíněno dodržováním požadavků týkajících se dobrých životních podmínek zvířat, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o dodržování požadavků týkajících se dobrých životních podmínek zvířat mimo celní území Unie, včetně využití nezávislých třetích stran.

7. S cílem zohlednit zvláštní vlastnosti různých odvětví je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o stanovení zvláštních požadavků a podmínek pro hospodářské subjekty a produkty způsobilé pro vývozní náhradu a stanovení koeficientů pro účely výpočtu vývozních náhrad, přičemž se zohlední postup zrání některých lihovin získaných z obilovin.

Článek 203

Prováděcí pravomoci v souladu s přezkumným postupem

Komise přijme prováděcí akty, které stanoví opatření nezbytná pro použití této kapitoly, týkající se zejména:

a) přerozdělování dosud nepřidělených nebo nevyužitých množství, která lze vyvézt;

b) metody nového výpočtu platby vývozní náhrady v případě, že kód produktu nebo místo určení uvedené v licenci nejsou v souladu se skutečným produktem nebo místem určení;

c) produktů uvedených v čl. 196 odst. 1 písm. b);

d) postupů pro skládanou jistotu a její výši;

e) použití opatření přijatých podle čl. 202 odst. 4.

Přijatá opatření se oznámí členským státům a nabývají okamžitého účinku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 204

Další prováděcí pravomoci

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými:

- a) stanoví vhodná opatření s cílem zamezit zneužívání flexibility stanovené v čl. 199 odst. 2, zejména pokud jde o postup pro podávání žádostí;
- b) stanoví opatření nezbytná k dodržení závazků týkajících se objemů uvedených v článku 201, včetně zastavení nebo omezení vydávání vývozních licencí v případě, kdy tyto závazky jsou nebo mohou být překročeny;
- c) stanoví koeficienty vztahující se na vývozní náhrady v souladu s pravidly přijatými podle čl. 202 odst. 7.

Tyto prováděcí akty se přijímají bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3.

KAPITOLA VII

Pasivní zušlechťovací styk

Článek 205

Pozastavení režimu pasivního zušlechťovacího styku

Pokud je trh Unie narušen režimem pasivního zušlechťovacího styku nebo pokud by jím mohl být narušen, může Komise na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu přijmout prováděcí akty, které zcela nebo částečně pozastaví používání režimu pasivního zušlechťovacího styku pro produkty odvětví obilovin, rýže, ovoce a zeleniny, výrobků z ovoce a zeleniny, vína, hovězího a telecího masa, vepřového masa, skopového a kozího masa a drůbežího masa. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Pokud Komise obdrží od některého členského státu žádost, přijme prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí do pěti pracovních dnů od jejího obdržení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

V řádně odůvodněných, závažných naléhavých případech přijme Komise postupem podle čl. 229 odst. 3 okamžitě použitelné prováděcí akty.

ČÁST IV

PRAVIDLA HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

KAPITOLA I

Pravidla vztahující se na podniky

Článek 206

Pokyny Komise k uplatňování pravidel hospodářské soutěže v zemědělství

Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak a v souladu s článkem 42 Smlouvy o fungování EU, použijí se články 101 až 106 Smlouvy o fungování EU a prováděcí předpisy k těmto článkům s výhradou článků 207 až 210 tohoto nařízení na všechny dohody, rozhodnutí a jednání uvedené v čl. 101 odst. 1 a článku 102 Smlouvy o fungování EU, které se týkají produkce zemědělských produktů a obchodu s nimi.

S cílem zajistit fungování vnitřního trhu a jednotné uplatňování pravidel Unie v oblasti hospodářské soutěže uplatňují Komise a orgány členských států pro hospodářskou soutěž tato pravidla v úzké spolupráci.

Ve vhodných případech Komise navíc zveřejní pokyny jako vodítko pro vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž a pro podniky.

Článek 207

Relevantní trh

Definice relevantního trhu umožňuje určit a vymezit prostor, v němž probíhá hospodářská soutěž mezi podniky, přičemž tato definice má současně dva rozměry:

- a) relevantní produktový trh: pro účely této kapitoly se „produktovým trhem“ rozumí trh zahrnující veškeré produkty, které spotřebitelé považují s ohledem na jejich vlastnosti, ceny a účel, k němuž jsou určeny, za vzájemně zaměnitelné nebo nahraditelné;
- b) relevantní zeměpisný trh: pro účely této kapitoly se „zeměpisným trhem“ rozumí trh zahrnující oblast, ve které dotyčné podniky nabízejí relevantní produkty, ve které jsou podmínky hospodářské soutěže dostatečně stejnorodé a kterou lze odlišit od sousedních zeměpisných oblastí, a to zejména proto, že podmínky hospodářské soutěže jsou v těchto oblastech zjevně odlišné.

Článek 208

Dominantní postavení

Pro účely této kapitoly se „dominantním postavením“ rozumí situace, v níž má určitý podnik hospodářskou sílu, která mu umožňuje bránit zachování účinné hospodářské soutěže na relevantním trhu tím, že mu poskytuje možnost jednat do značné míry nezávisle na jeho soutěžitelích, zákaznících a nakonec i spotřebitelích.

Článek 209

Výjimky pro cíle SZP a zemědělce a jejich sdružení

1. Ustanovení čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování EU se nepoužije na dohody, rozhodnutí a jednání uvedené v článku 206 tohoto nařízení, které jsou nezbytné pro dosažení cílů stanovených v článku 39 Smlouvy o fungování EU.

Ustanovení čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování EU se nepoužije na dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě zemědělců, sdružení zemědělců či svazů těchto sdružení nebo organizací producentů uznaných podle článku 152 tohoto nařízení nebo sdružení organizací producentů uznaných podle čl. 156 tohoto nařízení, které se týkají produkce nebo prodeje zemědělských produktů nebo využívání společných zařízení ke skladování, úpravě nebo zpracování zemědělských produktů, pokud neohrožují cíle uvedené v článku 39 Smlouvy o fungování EU.

Tento odstavec se nepoužije na dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, jejichž součástí je povinnost účtovat stejné ceny nebo kterými je vyloučena hospodářská soutěž.

2. Dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, které splňují podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku, se nezakazují ani se za tímto účelem nevyžaduje předchozí rozhodnutí.

Ve všech vnitrostátních postupech nebo postupech Unie pro použití článku 101 Smlouvy o fungování EU spočívá důkazní břemeno, pokud jde o porušení čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, na té straně nebo orgánu, který vznesl obvinění. Splnění podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku musí prokázat ta strana, která chce využít výjimek v něm stanovených.

Článek 210

Dohody a jednání ve vzájemné shodě mezi uznanými mezioborovými organizacemi

1. Ustanovení čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování EU se nepoužije na dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě mezi mezioborovými organizacemi uznanými podle článku 157 tohoto nařízení, jejichž cílem je provádění činností uvedených

v čl. 157 odst. 1 písm. c) a pro mléko a odvětví mléčných výrobků čl. 157 odst. 3 písm. c) tohoto nařízení a v případě odvětví olivového oleje a stolních oliv a tabáku v článku 162 tohoto nařízení.

2. Odstavec 1 se použije, pokud:

a) dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě v nich uvedené byly oznámeny Komisi;

b) Komise ve lhůtě dvou měsíců po obdržení všech požadovaných údajů neshledala, že tyto dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě nejsou slučitelné s pravidly Unie.

Pokud Komise shledá, že dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě uvedené v odstavci 1 nejsou slučitelné s pravidly Unie, informuje o svém zjištění bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3.

3. Dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě podle odstavce 1 nesmějí nabýt účinnosti před uplynutím dvouměsíční lhůty uvedené v odst. 2 prvním pododstavci písm. b).

4. Za neslučitelné s pravidly Unie jsou prohlášeny dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, které:

a) mohou vést k jakékoli formě rozdělení trhů uvnitř Unie;

b) mohou ovlivnit řádné fungování organizace trhů;

c) mohou způsobit narušení hospodářské soutěže a nemají zásadní význam pro dosažení cílů SZP, jež svou činností sledují mezioborové organizace;

d) zahrnují stanovování cen nebo stanovení kvót;

e) mohou vést k diskriminaci nebo vyloučit hospodářskou soutěž u podstatné části dotčených produktů.

5. Zjistí-li Komise po uplynutí dvouměsíční lhůty uvedené v odst. 2 prvním pododstavci písm. b), že podmínky pro použití odstavce 1 nejsou splněny, přijme bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3 rozhodnutí, v němž uvede, že se na danou dohodu, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě použije čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

Uvedené rozhodnutí Komise se nepoužije dříve než v den jeho oznámení dotčené mezioborové organizaci, ledaže tato mezioborová organizace poskytla nesprávné údaje nebo zneužila výjimky stanovené v odstavci 1.

6. V případě víceletých dohod platí oznámení za první rok i pro následující roky dohody. V takovém případě však může Komise z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu kdykoliv vydat rozhodnutí o neslučitelnosti.

7. Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví opatření nezbytná pro jednotné uplatňování tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

KAPITOLA II

Pravidla státní podpory

Článek 211

Použití článků 107 až 109 Smlouvy o fungování EU

1. Na zemědělskou produkci a obchod zemědělskými produkty se použijí články 107 až 109 Smlouvy o fungování EU.

2. Odchylně od odstavce 1 se články 107 až 109 Smlouvy o fungování EU nepoužijí na platby provedené členskými státy v souladu a ve shodě s jakoukoli z těchto možností:

a) opatřeními stanovenými tímto nařízením, která jsou částečně nebo zcela financována Unií;

b) články 213 až 218 tohoto nařízení.

Článek 212

Vnitrostátní platby týkající se programů podpory pro víno

Odchylně od čl. 44 odst. 3 mohou členské státy poskytnout na opatření uvedená v článcích 45, 49 a 50 vnitrostátní platby v souladu s pravidly Unie v oblasti státní podpory.

Maximální míra podpory, jak je stanovena v příslušných pravidlech Unie v oblasti státní podpory, se vztahuje na celkové veřejné financování, které zahrnuje prostředky Unie i vnitrostátní prostředky.

Článek 213

Vnitrostátní platby pro odvětví sobů ve Finsku a Švédsku

Po schválení Komisí přijatém bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3 mohou Finsko a Švédsko poskytovat vnitrostátní platby pro chov sobů a jejich uvádění na trh, výrobu výrobků z nich (kódů KN ex 0208 a ex 0210) a jejich uvádění na trh, pokud tak nedojde ke zvýšení tradiční úrovně produkce.

Článek 214

Vnitrostátní platby pro odvětví cukru ve Finsku

Finsko může pěstitelům cukrové řepy poskytnout v hospodářském roce vnitrostátní platby ve výši až 350 EUR na hektar.

Článek 215

Vnitrostátní platby pro odvětví včelařství

Členské státy mohou poskytovat vnitrostátní platby na ochranu včelínů znevýhodněných strukturálními nebo přírodními podmínkami nebo v rámci programů hospodářského rozvoje s výjimkou těch, které jsou přidělovány na produkci nebo obchod.

Článek 216

Vnitrostátní platby pro nouzovou destilaci vína

1. Členské státy mohou poskytovat vnitrostátní platby výrobcům vína pro dobrovolnou nebo povinnou destilaci vína v odůvodněných případech nouze.

Tyto platby musí být přiměřené a musí umožnit řešení této nouze.

Celková částka plateb, která je v členském státě pro tyto platby k dispozici pro jakýkoli daný rok, nesmí přesáhnout 15 % celkově dostupných finančních prostředků na členský stát pro uvedený rok, jak je stanoveno v příloze VI.

2. Členské státy, které chtějí využít vnitrostátních plateb uvedených v odstavci 1, předloží Komisi řádně odůvodněné oznámení. Komise bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3 rozhodne o tom, zda bude opatření schváleno a zda je možné platby poskytnout.

3. Alkohol získaný destilací podle odstavce 1 se použije výhradně pro průmyslové nebo energetické účely, aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže.

4. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví opatření nezbytná pro uplatňování tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 217

Vnitrostátní platby pro rozdělování produktů dětem

Členské státy mohou kromě podpory Unie stanovené v článcích 23 a 26 poskytovat vnitrostátní platby na dodávky produktů dětem do vzdělávacích zařízení nebo na související náklady uvedené v čl. 23 odst. 1.

Členské státy mohou tyto platby financovat prostřednictvím dávek vybírané v dotčeném odvětví nebo jakéhokoli jiného příspěvku ze soukromého sektoru.

Členské státy mohou kromě podpory Unie stanovené v článku 23 poskytovat vnitrostátní platby na financování doprovodných opatření nezbytných k zajištění účinnosti režimu Unie pro dodávání ovoce a zeleniny, výrobků z ovoce a zeleniny a banánů, jak je uvedeno v čl. 23 odst. 2.

Článek 218

Vnitrostátní platby pro skořápkové ovoce

1. Členské státy mohou poskytnout vnitrostátní platby až do výše 120,75 EUR na hektar a rok zemědělcům, kteří produkují tyto produkty:

- a) mandle kódů KN 0802 11 a 0802 12;
- b) lískové ořechy kódů KN 0802 21 a 0802 22;
- c) vlašské ořechy kódů KN 0802 31 00 a 0802 32 00;
- d) pistácie kódů KN 0802 51 00 a 0802 52 00;
- e) svatojánský chléb kódu KN 1212 92 00.

2. Vnitrostátní platby uvedené v odstavci 1 mohou být vyplaceny pouze pro tuto maximální plochu:

Členský stát	Maximální plocha (v hektarech)
Belgie	100
Bulharsko	11 984
Německo	1 500
Řecko	41 100
Španělsko	568 200
Francie	17 300
Itálie	130 100
Kypr	5 100
Lucembursko	100
Maďarsko	2 900
Nizozemsko	100
Polsko	4 200
Portugalsko	41 300

Členský stát	Maximální plocha (v hektarech)
Rumunsko	1 645
Slovinsko	300
Slovensko	3 100
Spojené království	100

3. Členské státy mohou poskytnutí vnitrostátních plateb uvedených v odstavci 1 podmínit členstvím zemědělců v organizaci producentů uznané podle článku 152.

ČÁST V

OBECNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Výjimečná opatření

Oddíl 1

Narušení trhů

Článek 219

Opatření proti narušení trhů

1. S cílem účinně a účelně reagovat na hrozby narušení trhů v důsledku výrazného zvýšení nebo snížení cen na vnitřních nebo vnějších trzích nebo jiných událostí a okolností, které závažně narušují nebo by mohly narušit trh, pokud je pravděpodobné, že tato situace nebo její dopady na trh budou přetrvávat nebo se zhoršovat, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o přijetí opatření nezbytných k řešení dané situace na trhu, při současném dodržení všech závazků vyplývajících z mezinárodních dohod uzavřených v souladu se Smlouvou o fungování EU a za předpokladu, že jakákoli jiná opatření dostupná podle tohoto nařízení se ukáží jako nedostatečná.

Pokud to v případech hrozeb narušení trhů uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce vyžadují naléhavé závažné důvody, použije se na akty v přenesené pravomoci přijaté podle prvního pododstavce tohoto odstavce postup stanovený v článku 228.

Tyto naléhavé závažné důvody mohou zahrnovat i nutnost učinit okamžitý zásah s cílem řešit narušení trhu nebo takovému narušení zabránit v případech, v nichž se hrozby narušení trhu objevily tak náhle nebo neočekávaně, že v zájmu účinného a účelného řešení situace je nezbytný okamžitý zásah, nebo v případech, v nichž by zásah zabránil tomu, aby se tyto hrozby narušení trhu staly skutečností, aby přetrvávaly nebo se přeměnily v závažnější či déle trvající narušení trhu, nebo v případech, v nichž by odklad okamžitého zásahu mohl způsobit nebo zhoršit narušení nebo by se v důsledku tohoto odkladu zvýšil rozsah opatření, která by byla později nezbytná k řešení dané hrozby nebo narušení trhu, nebo by tento odklad měl negativní dopad na produkci či tržní podmínky.

Tato opatření mohou v rozsahu nezbytném a na dobu nezbytnou k vyřešení případu narušení trhu či hrozby narušení trhu rozšířit nebo pozměnit oblast působnosti, dobu trvání nebo jiné aspekty dalších opatření stanovených tímto nařízením nebo stanovit vývozní náhrady nebo zcela či částečně pozastavit dovozní cla, a to dle potřeby i na určitá množství nebo období.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 se nepoužijí na produkty uvedené v příloze I části XXIV oddíle 2.

Komise však může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých postupem pro naléhavé případy podle článku 228 rozhodnout, že opatření uvedená v odstavci 1 se použijí na jeden nebo více produktů uvedených v příloze I části XXIV oddíle 2.

3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví nezbytná procedurální pravidla a technická kritéria pro použití opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Oddíl 2

Opatření na podporu trhu související s nálezami zvířat a ztrátou důvěry spotřebitelů v důsledku ohrožení zdraví veřejnosti, zvířat nebo rostlin

Článek 220

Opatření týkající se nálezů zvířat a ztráty důvěry spotřebitelů v důsledku ohrožení zdraví veřejnosti, zvířat nebo rostlin

1. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví výjimečná podpůrná opatření v zájmu postiženého trhu, aby se zohlednily:

- a) omezení obchodu uvnitř Unie a obchodu se třetími zeměmi, která mohou vyplynout z použití opatření, jejichž cílem je zabránit šíření nálezů zvířat; a
- b) závažná narušení trhu přímo související se ztrátou důvěry spotřebitelů z důvodu ohrožení zdraví veřejnosti, zvířat nebo rostlin a nálezů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

2. Opatření stanovená v odstavci 1 se použijí na kterékoli z těchto odvětví:

- a) hovězího a telecího masa,
- b) mléka a mléčných výrobků,

- c) vepřového masa,
- d) skopového a kozího masa,
- e) vajec,
- f) drůbežího masa.

Opatření stanovená v odst. 1 prvním pododstavci písm. b), která souvisejí se ztrátou důvěry spotřebitelů v důsledku ohrožení zdraví veřejnosti nebo rostlin, se použijí rovněž na všechny ostatní zemědělské produkty kromě těch, které jsou uvedeny v příloze I části XXIV oddíle 2.

Komisi je svěřena pravomoc přijmout akty v přenesené pravomoci postupem pro naléhavé případy podle článku 228, které rozšíří seznam produktů uvedených v prvních dvou pododstavcích tohoto odstavce.

3. Opatření stanovená v odstavci 1 se přijímají na žádost dotčeného členského státu.

4. Opatření stanovená v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) mohou být přijata pouze tehdy, pokud dotčený členský stát urychleně přijal zdravotní a veterinární opatření k potlačení nákazy, a pouze v rozsahu a v trvání naprosto nezbytném pro podporu dotčeného trhu.

5. Na opatření uvedená v odstavci 1 poskytne Unie spolufinancování ve výši 50 % výdajů hrazených členskými státy.

V odvětví hovězího a telecího masa, mléka a mléčných výrobků, vepřového masa a skopového a kozího masa však Unie poskytne spolufinancování ve výši 60 % těchto výdajů, jestliže se jedná o tlumení slintavky a kulhavky.

6. Pokud producenti přispívají na výdaje hrazené členskými státy, pak členské státy zajistí, aby v důsledku těchto opatření nedocházelo k narušení hospodářské soutěže mezi producenty v různých členských státech.

Oddíl 3

Konkrétní problémy

Článek 221

Opatření k řešení konkrétních problémů

1. Komise přijme prováděcí akty, kterými přijme nezbytná a odůvodněná mimořádná opatření k řešení konkrétních problémů. Tato opatření se mohou odchýlit od ustanovení tohoto nařízení pouze v nezbytně nutném rozsahu a na nezbytně nutnou dobu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

2. K řešení konkrétních problémů, a v řádně odůvodněných, závažných naléhavých případech, týkajících se situací, které mohou způsobit rychlé zhoršení podmínek produkce a tržních podmínek a jež by mohlo být obtížné řešit, pokud nebudou okamžitě přijata náležitá opatření, přijme Komise postupem podle čl. 229 odst. 3 okamžitě použitelné prováděcí akty.

3. Komise přijme opatření podle odstavce 1 nebo 2 pouze tehdy, pokud není možné přijmout nezbytná mimořádná opatření v souladu s článkem 219 nebo 220.

4. Opatření přijatá podle odstavce 1 nebo 2 zůstanou v platnosti po dobu nejdéle dvanácti měsíců. Pokud po uplynutí této doby konkrétní problémy, které vedly k přijetí uvedených opatření, přetrvávají, může Komise v zájmu trvalého řešení těchto problémů přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227 nebo předložit vhodné legislativní návrhy.

5. O veškerých opatřeních přijatých podle odstavce 1 nebo 2 informuje Komise Evropský parlament a Radu do dvou pracovních dnů od jejich přijetí.

Oddíl 4

Dohody a rozhodnutí v období závažných výkyvů na trzích

Článek 222

Použití čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování EU

1. V období závažných výkyvů na trzích může Komise přijímat prováděcí akty, kterými stanoví, že čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování EU se nemá vztahovat na dohody a rozhodnutí uznaných organizací producentů a jejich sdružení a uznaných mezioborových organizací v kterémkoli z odvětví uvedených v čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení, pokud tyto dohody a rozhodnutí nenarušují řádné fungování vnitřního trhu, jejich výhradním cílem je stabilizace dotčeného odvětví a spadají do jedné nebo více z těchto kategorií:

- a) stažení jejich produktů z trhu nebo bezplatná distribuce těchto produktů;
- b) úprava a zpracování;
- c) skladování soukromými hospodářskými subjekty;
- d) společná opatření v oblasti propagace;
- e) dohody o požadavcích na jakost;

f) společné pořizování vstupů nezbytných k boji proti šíření škůdců a nákaz zvířat a chorob rostlin v Unii nebo vstupů nezbytných k řešení dopadů přírodních katastrof v Unii;

g) dočasné plánování produkce zohledňující zvláštní povahu daného produkčního cyklu.

Komise v prováděcích aktech stanoví věcnou a zeměpisnou působnost této výjimky a s výhradou odstavce 3 i dobu, po kterou se výjimka použije.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

2. Odstavec 1 se použije pouze tehdy, pokud Komise již přijala jedno z opatření uvedených v této kapitole, pokud produkty byly nakoupeny v rámci veřejné intervence nebo pokud byla poskytnuta podpora soukromého skladování uvedená částí II hlavě I kapitole I.

3. Platnost dohod a rozhodnutí uvedených v odstavci 1 nepřekročí dobu šesti měsíců.

Komise však může přijmout prováděcí akty, kterými umožní prodloužení platnosti těchto dohod a rozhodnutí o maximálně šest měsíců. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

KAPITOLA II

Oznámení a podávání zpráv

Článek 223

Oznamovací povinnosti

1. Pro účely uplatňování tohoto nařízení, sledování, analýzy a řízení trhu se zemědělskými produkty, zajištění transparentnosti trhu, řádného fungování opatření SZP, kontroly, inspekce, sledování, hodnocení a provádění auditu opatření SZP a plnění požadavků stanovených v mezinárodních dohodách, které byly uzavřeny v souladu se Smlouvou o fungování EU, včetně oznamovacích povinností v rámci těchto dohod, může Komise postupem podle odstavce 2 přijmout nezbytná opatření, pokud jde o oznámení, která mají předkládat podniky, členské státy a třetí země. Zohlední při tom potřeby týkající se údajů a synergie mezi možnými zdroji údajů.

Získané informace mohou být předány nebo zpřístupněny mezinárodním organizacím a příslušným orgánům třetích zemí a mohou být zveřejněny pod podmínkou ochrany osobních údajů a legitimních zájmů podniků při ochraně jejich obchodních tajemství, včetně cen.

2. S cílem zajistit integritu informačních systémů a pravost a čitelnost dokumentů a souvisejících předávaných údajů je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, kterými stanoví:

- a) povahu a druh oznamovaných informací;
- b) kategorie zpracovávaných údajů, maximální dobu uchovávání a účel zpracování těchto údajů, zejména v případě jejich zveřejnění a předání třetím zemím;
- c) práva přístupu k dostupným informacím nebo informačním systémům;
- d) podmínky zveřejnění informací.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví nezbytná opatření pro uplatňování tohoto článku, včetně:

- a) způsobů oznamování;
- b) pravidel týkajících se oznamovaných informací;
- c) režimů pro správu oznamovaných informací a opatření týkajících se obsahu, formy, časového rozvrhu, četnosti a lhůt oznámení;
- d) režimů pro předávání nebo zpřístupnění informací a dokladů členským státům, mezinárodním organizacím, příslušným orgánům třetích zemí nebo veřejnosti pod podmínkou ochrany osobních údajů a legitimních zájmů podniků při ochraně jejich obchodních tajemství.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 229 odst. 2.

Článek 224

Zpracování a ochrana osobních údajů

1. Členské státy a Komise shromažďují osobní údaje pro účely uvedené v čl. 223 odst. 1 a zpracovávají tyto údaje pouze způsobem slučitelným s těmito účely.

2. Pokud jsou osobní údaje zpracovávány pro účely sledování a hodnocení podle čl. 223 odst. 1, musí být anonymizovány a zpracovány pouze v souhrnné podobě.

3. Osobní údaje se zpracovávají v souladu se směrnicí 95/46/ES a nařízením (ES) č. 45/2001. Tyto údaje se především neuchovávají ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu delší, než je nezbytné pro účely, ke kterým byly údaje shromažďovány nebo ke kterým jsou dále zpracovávány,

se zohledněním minimální doby pro uchovávání údajů stanovené v použitelných vnitrostátních právních předpisech a právních předpisech Unie.

4. Členské státy informují subjekty údajů o tom, že jejich osobní údaje mohou být v souladu s odstavcem 1 zpracovávány vnitrostátními orgány a orgány Unie a že v tomto ohledu požívají práv, která jsou stanovena ve směrnici 95/46/ES a nařízení (ES) č. 45/2001.

Článek 225

Povinnost Komise podávat zprávy

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě tyto zprávy:

- a) každé tři roky a poprvé do 21. prosince 2016 zprávu o provádění opatření v odvětví včelařství, jak je stanoveno v člancích 55, 56 a 57, mimo jiné i o posledním vývoji v oblasti systémů identifikace včelstev;
- b) do 30. června 2014 a také do 31. prosince 2018 zprávu o vývoji situace na trhu v odvětví mléka a mléčných výrobků, se zaměřením zejména na provádění článků 148 až 151, čl. 152 odst. 3 a čl. 157 odst. 3, hodnotící především dopady na producenty mléka a produkci mléka ve znevýhodněných regionech v souvislosti s obecným cílem zachovat v těchto regionech produkci a zahrnující možné pobídky, jež by zemědělce vedly k uzavírání dohod o společné produkci, spolu s případnými vhodnými návrhy;
- c) do 31. prosince 2014 zprávu o možnosti rozšíření působnosti režimů dodávek do škol, tak aby zahrnovaly i olivový olej a stolní olivy;
- d) do 31. prosince 2017 zprávu o uplatňování pravidel hospodářské soutěže v odvětví zemědělství ve všech členských státech, zejména o provádění článků 209 a 210 a článků 169, 170 a 171 v dotčených odvětvích.

KAPITOLA III

Rezerva pro případ krizí v odvětví zemědělství

Článek 226

Využití rezervy

Finanční prostředky převáděné z rezervy pro případ krizí v odvětví zemědělství za podmínek a postupem podle článku 25 nařízení (EU) č. 1306/2013 a bodu 22 interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení se poskytnou na opatření, na něž se vztahuje toto nařízení, na rok nebo roky, pro které je tato dodatečná podpora vyžadována, a jež se provádějí za okolností, které přesahují obvyklý vývoj trhu.

Finanční prostředky se zejména převedou na veškeré výdaje související s:

- a) články 8 až 21;
- b) články 196 až 204 a
- c) články 219, 220 a 221 tohoto nařízení.

ČÁST VI

PŘENESENÍ PRÁVOMOCÍ, PROVÁDĚCÍ USTANOVENÍ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Přenesení pravomoci a prováděcí ustanovení

Článek 227

Výkon přenesené pravomoci

- Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
- Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v tomto nařízení je svěřena Komisi na dobu 20. prosince 2013. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto sedmiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodloužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
- Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v tomto nařízení kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku dnem následujícím po vyhlášení rozhodnutí v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
- Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
- Akt v přenesené pravomoci přijatý podle tohoto nařízení vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 228

Postup pro naléhavé případy

- Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti

nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci přijatého podle tohoto článku Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.

- Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci přijatému podle tohoto článku vyslovit námitky v souladu s postupem uvedeným v čl. 227 odst. 5. V takovém případě zruší Komise tento akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.

Článek 229

Postup projednávání ve výborech

- Komisi je nápomocen Výbor pro společnou organizaci zemědělských trhů. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
- Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
- Nevydá-li výbor v případě aktů uvedených v čl. 80 odst. 5, v čl. 91 písm. c) a d), v čl. 97 odst. 4, v člincích 99 a 106 a v čl. 107 odst. 3 žádné stanovisko, Komise navržený prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.
- Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

KAPITOLA II

Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 230

Zrušení předpisů

- Nařízení (ES) č. 1234/2007 se zrušuje.

Nadále se však použijí tato ustanovení nařízení (ES) č. 1234/2007:

- a) pokud jde o režim omezení produkce mléka: část II hlava I kapitola III oddíl III, článek 55, článek 85 a přílohy IX a X do dne 31. března 2015;
- b) pokud jde o odvětví vína:
 - i) články 85a až 85e, pokud jde o oblasti uvedené v čl. 85a odst. 2, které dosud nebyly vyklučeny, a pokud jde o oblasti uvedené v čl. 85b odst. 1, které nebyly legalizovány, do doby vyklučení nebo legalizace těchto oblastí a článek 188a odst. 1 a 2;
 - ii) přechodný režim práv na výsadbu stanovený v části II hlavě I kapitole III oddíle IVa pododdíle II do 31. prosince 2015;

iii) čl. 118m odst. 5 do vyčerpání zásob vína s označením „Mlado vino portugizac“ existujících ke dni 1. července 2013;

iv) čl. 118s odst. 5 do dne 30. června 2017;

c) čl. 113a odst. 4, články 114, 115 a 116, čl. 117 odst. 1 až 4 a čl. 121 písm. e) bod iv), jakož i příloha XIV část B bod I odst. 2 a 3 a bod III odst. 1 a část C a příloha XV část II body. 1, 3, 5 a 6. a část VI bod 2 pro účely použití těchto článků, do data použití odpovídajících pravidel pro uvádění na trh, která se stanoví prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2, čl. 76 odst. 4, čl. 78 odst. 3 a 4, čl. 79 odst. 1, čl. 80 odst. 4, čl. 83 odst. 4, článku 86, čl. 87 odst. 2, čl. 88 odst. 3 a článku 89 tohoto nařízení;

d) čl. 133a odst. 1 a článek 140a do 30. září 2014;

e) čl. 182 odst. 3 první a druhý pododstavec do konce hospodářského roku pro cukr 2013/2014, který končí dne 30. září 2014;

f) čl. 182 odst. 4 do 31. prosince 2017;

g) čl. 182 odst. 7 do 31. března 2014;

h) příloha XV část III bod 3 písm. b) do 31. prosince 2015;

i) příloha XX do data vstupu v platnost legislativního aktu, kterým se nahradí nařízení (ES) č. 1216/2009 a nařízení Rady (ES) č. 614/2009 ⁽¹⁾.

2. Odkazy na nařízení (ES) č. 1234/2007 se považují za odkazy na toto nařízení a nařízení (EU) č. 1306/2013 v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze XIV tohoto nařízení.

3. Nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1601/96 a (ES) č. 1037/2001 se zrušují.

Článek 231

Přechodná pravidla

1. S cílem zajistit plynulý přechod od režimů stanovených v nařízení (ES) č. 1234/2007 k režimům stanoveným v tomto nařízení je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 227, pokud jde o opatření nezbytná pro ochranu nabytých práv a legitimních očekávání podniků.

2. Na všechny víceleté programy přijaté před 1. lednem 2014 se po vstupu tohoto nařízení v platnost i nadále vztahují příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 1234/2007 až do ukončení těchto programů.

Článek 232

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Avšak

a) článek 181 se použije ode dne 1. října 2014;

b) příloha VII část VII bod II odst. 3 se použije ode dne 1. ledna 2016.

2. Články 148 až 151, čl. 152 odst. 3, čl. 156 odst. 2, čl. 157 odst. 3, články 161 a 163, čl. 173 odst. 2 a čl. 174 odst. 2 se použijí do 30. června 2020.

3. Články 127 až 144 a články 192 a 193 se použijí do konce hospodářského roku pro cukr 2016/2017, který končí dne 30. září 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

V. JUKNA

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 614/2009 ze dne 7. července 2009 o společném obchodním režimu pro vaječný albumin a mléčný albumin (Úř. věst. L 181, 14.7.2009, s. 8).

PŘÍLOHA I

SEZNAM PRODUKTŮ UVEDENÝCH V ČL. 1 ODS. 2

ČÁST I

Obiloviny

Odvětví obilovin se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
a) 0709 99 60	Kukuřice cukrová, čerstvá nebo chlazená
0712 90 19	Kukuřice cukrová sušená, v celku, rozřezaná na kousky nebo plátky, rozdrcená nebo v prášku, avšak jinak neupravovaná, jiná než hybridy k setí
1001 91 20	Osivo obvyčejné pšenice a sourži
ex 1001 99 00	Špalda, obvyčejná pšenice a sourež, jiné než k setí
1002	Žito
1003	Ječmen
1004	Oves
1005 10 90	Kukuřice, jiná než hybridní osivo
1005 90 00	Kukuřice, jiná než osivo
1007 10 90,	Zrna čiroku, jiná než hybridy k setí
1007 90 00	
1008	Pohanka, proso a lesknice kanárská; ostatní obiloviny
b) 1001 11 00,	Pšenice tvrdá
1001 19 00	
c) 1101 00	Pšeničná mouka nebo mouka ze sourži
1102 90 70	Žitná mouka
1103 11	Krupice a krupička z pšenice
1107	Slad, též pražený
d) 0714	Maniokové kořeny, marantové kořeny, salepové kořeny, jeruzalémské artyčoky, batáty (sladké brambory) a podobné kořeny a hlízy s vysokým obsahem škrobu nebo inulinu, čerstvé, chlazené, zmrazené nebo sušené, též ve formě plátků nebo pelet; dřev ságovníku
ex 1102	Obilné mouky, jiné než pšeničná mouka nebo mouka ze sourži:
1102 20	– Kukuřičná mouka
1102 90	– Ostatní:
1102 90 10	-- Ječná mouka
1102 90 30	-- Ovesná mouka
1102 90 90	-- Ostatní:
ex 1103	Krupice, krupička a pelety z obilovin, s výjimkou krupice a krupičky z pšenice (položky 1103 11), krupice a krupičky z rýže (podpoložky 1103 19 50) a pelet z rýže (podpoložky 1103 20 50)
ex 1104	Obilná zrna, jinak zpracovaná (např. loupaná, válcovaná, ve vločkách, perlovitá, řezaná nebo šrotovaná), vyjma rýže čísla 1006 a rýžových vloček podpoložky 1104 19 91; obilné klíčky, celé, rozválcované, ve vločkách nebo drcené
1106 20	Mouka, krupice a prášek ze ságy nebo z kořenů nebo hlíz čísla 0714

Kód KN	Popis
ex 1108	Škroby; inulin:
	– Škroby:
1108 11 00	-- Pšeničný škrob
1108 12 00	-- Kukuřičný škrob
1108 13 00	-- Bramborový škrob
1108 14 00	-- Maniokový škrob
ex 1108 19	-- Ostatní škroby:
1108 19 90	--- Ostatní:
1109 00 00	Pšeničný lepek, též sušený
1702	Ostatní cukry, včetně chemicky čisté laktózy, maltózy, glukózy a fruktózy, v pevném stavu; cukerné sirupy bez přísad aromatických přípravků nebo barviv; umělý med, též smíšený s přírodním medem; karamel:
ex 1702 30	– Glukóza a glukózový sirup neobsahující fruktózu nebo obsahující méně než 20 % hmotnostních fruktózy v sušině:
	-- Ostatní:
ex 1702 30 50	--- Ve formě bílého krystalického prášku, též aglomerovaná, obsahující méně než 99 % hmotnostních glukózy v sušině
ex 1702 30 90	--- Ostatní, obsahující méně než 99 % hmotnostních glukózy v sušině
ex 1702 40	– Glukóza a glukózový sirup obsahující nejméně 20 %, avšak méně než 50 % hmotnostních fruktózy v sušině, s výjimkou invertního cukru:
1702 40 90	-- Ostatní:
ex 1702 90	– Ostatní, včetně invertního cukru a ostatního cukru a směsí cukerného sirupu obsahujících 50 % hmotnostních fruktózy v sušině:
1702 90 50	-- Maltodextrin a maltodextrinový sirup
	-- Karamel:
	--- Ostatní:
1702 90 75	---- V prášku, též aglomerovaný
1702 90 79	---- Ostatní:
2106	Potravinové přípravky, jinde neuvedené ani nezahrnuté:
ex 2106 90	– Ostatní:
	-- Sirupy, s přísadou aromatických látek nebo barviv:
	--- Ostatní:
2106 90 55	---- Z glukózy nebo maltodextrinu
ex 2302	Otruby, vedlejší mlýnské produkty a jiné zbytky, též ve tvaru pelet, získané po prosévání, mletí nebo jiném zpracování obilí
ex 2303	Škrobářenské zbytky a podobné zbytky, řepné řízky, bagasa a jiné cukrovarnické odpady, pivovarnické a lihovarnické mláto a odpady, též ve tvaru pelet:
2303 10	– Škrobářenské a podobné zbytky
2303 30 00	– Pivovarnické nebo lihovarnické mláto a odpady
ex 2306	Pokrutiny a jiné pevné zbytky, též rozdrcené nebo ve tvaru pelet, po extrakci rostlinných tuků nebo olejů, jiné než čísel 2304 a 2305:
	– Ostatní:
2306 90 05	-- Z kukuřičných klíčků

Kód KN	Popis
ex 2308 00	Rostlinné látky a rostlinné odpady, rostlinné zbytky a vedlejší produkty, též ve tvaru pelet, používané pro výživu zvířat, jinde neuvedené ani nezahrnuté:
2308 00 40	– Žaludy a koňské kaštiny; ovocné výlisky nebo matoliny, jiné než z hroznů
2309	Přípravky používané k výživě zvířat:
ex 2309 10	– Výživa pro psy nebo kočky, v balení pro drobný prodej:
2309 10 11	– – Obsahující škrob, glukózu, glukózový sirup, maltodextrin nebo maltodextrinový sirup
2309 10 13	podpoložek 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 a 2152 90 55 nebo
2309 10 31	mléčné výrobky
2309 10 33	
2309 10 51	
2309 10 53	
ex 2309 90	– Ostatní:
2309 90 20	– – Výrobky uvedené v doplňkové poznámce 5 ke kapitole 23 kombinované nomenklatury
	– – Ostatní, včetně premixů:
2309 90 31	– – – Obsahující škrob, glukózu, glukózový sirup, maltodextrin nebo maltodextrinový sirup
2309 90 33	podpoložek 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 a 2152 90 55 nebo
2309 90 41	mléčné výrobky
2309 90 43	
2309 90 51	
2309 90 53	

(¹) Pro účely této podpoložky se „mléčnými výrobky“ rozumějí výrobky čísel 0401 až 0406, jakož i podpoložek 1702 11 00, 1702 19 00 a 2152 90 51.

ČÁST II

Rýže

Odvětví rýže se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
a) 1006 10 21 až 1006 10 98	Rýže v plevách (neloupaná nebo surová), jiná než k setí
1006 20	Loupaná rýže (rýže cargo nebo hnědá rýže)
1006 30	Poloomletá nebo celoomletá rýže, též leštěná nebo hlazená
b) 1006 40 00	Zlomková rýže
c) 1102 90 50	Rýžová mouka
1103 19 50	Krupice a krupička z rýže
1103 20 50	Pelety z rýže
1104 19 91	Zrna ve vločkách z rýže
ex 1104 19 99	Zrna rozválcovaná z rýže
1108 19 10	Rýžový škrob

ČÁST III

Cukr

Odvětví cukru se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
a) 1212 91	Cukrová řepa
1212 93 00	Cukrová třtina
b) 1701	Třtinový nebo řepný cukr a chemicky čistá sacharóza, v pevném stavu
c) 1702 20	Javorový cukr a javorový sirup
1702 60 95 a	Ostatní cukry v pevném stavu a cukerné sirupy bez přísady aromatických přípravků nebo barviv, avšak kromě laktózy a glukózy, maltodextrinu a izoglukózy
1702 90 95	
1702 90 71	
2106 90 59	Sirupy, s přísadou aromatických látek nebo barviv, jiné než sirupy z izoglukózy, laktózy, glukózy a maltodextrinu
d) 1702 30 10	Izoglukóza
1702 40 10	
1702 60 10	
1702 90 30	
e) 1702 60 80	Inulinový sirup
1702 90 80	
f) 1703	Melasy získané extrakcí nebo rafinací cukru
g) 2106 90 30	Sirupy z izoglukózy, s přísadou aromatických látek nebo barviv
h) 2303 20	Řepné řízky, bagasa a jiné cukrovarnické odpady

ČÁST IV

Sušené krmivo

Odvětví sušeného krmiva se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
a) ex 1214 10 00	– Moučka a pelety z vojtěšky uměle vysušené teplem
	– Moučka a pelety z vojtěšky sušené jinak než uměle teplem a mleté
ex 1214 90 90	– Vojtěška, vičenec ligrus, jetel, vlcí bob, vikev a jiná obdobná krmiva, uměle vysušené teplem, jiné než seno a krmná kapusta a produkty obsahující seno
	– Vojtěška, vičenec ligrus, jetel, vlcí bob, vikev, komonice lékařská, hrachor setý a stírovník růžkatý, sušené jinak než uměle teplem a mleté
b) ex 2309 90 96	– Bílkovinné koncentráty získané ze šťávy z vojtěšky a ze šťávy z trávy
	– Dehydratované produkty získané výhradně z pevných zbytků a šťáv vzniklé přípravou výše zmíněných koncentrátů

ČÁST V

Osiva

Odvětví osiv se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
0712 90 11	Hybridy cukrové kukuřice: – K setí
0713 10 10	Hrách (<i>Pisum sativum</i>): – K setí
ex 0713 20 00	Cizrna (<i>garbanzos</i>): – K setí
ex 0713 31 00	Fazole druhů <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper nebo <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek: – K setí
ex 0713 32 00	Malé červené fazole (fazole Adzuki) (<i>Phaseolus</i> nebo <i>Vigna angularis</i>): – K setí
0713 33 10	Fazole obecné (<i>Phaseolus vulgaris</i>): – K setí
ex 0713 34 00	<i>Vigna podzemní</i> (<i>Vigna subterranea</i> nebo <i>Voandzeia subterranea</i>)
ex 0713 35 00	– K setí
ex 0713 39 00	<i>Vigna čínská</i> (<i>Vigna unguiculata</i>) – K setí Ostatní: – K setí
ex 0713 40 00	Čočka: – K setí
ex 0713 50 00	Boby (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) a koňské boby (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> , <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>):
ex 0713 60 00	– K setí <i>Kajan indický</i> (<i>Cajanus cajan</i>) – K setí
ex 0713 90 00	Ostatní luštěniny sušené: – K setí
1001 91 10	Špalda: – Osivo
1001 91 90	Jiné – osivo
ex 1005 10	Hybridy kukuřice – osivo
1006 10 10	Rýže v plevách (neloupaná nebo surová): – K setí
1007 10 10	Zrna čiroku – hybridy: – Osivo

Kód KN	Popis
1201 10 00	Sójové boby, též drcené: – Semena
1202 30 00	Podzemnice olejná, nepražená ani jinak tepelně neupravená, též loupaná nebo drcená: – Semena
1204 00 10	Lněná semena, též drcená: – K setí
1205 10 10 a ex 1205 90 00	Semena řepky nebo řepky olejky, též drcená: – K setí
1206 00 10	Slunečnicová semena, též drcená: – K setí
ex 1207	Ostatní olejnatá semena a olejnaté plody, též drcené: – K setí
1209	Semena, plody a výtrusy k setí

ČÁST VI

Chmel

Odvětví chmele se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
1210	Chmelové šišťice, čerstvé nebo sušené, též drcené, v prášku nebo ve formě pelet; lupulin
1302 13 00	Rostlinné šťávy a výtažky z chmele

ČÁST VII

Olivový olej a stolní olivy

Odvětví olivového oleje a stolních oliv se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
a) 1509	Olivový olej a jeho frakce, též rafinovaný, ale chemicky neupravený
1510 00	Ostatní oleje a jejich frakce, získané výhradně z oliv, též rafinované, avšak chemicky neupravené, a směsi těchto olejů nebo frakcí s oleji nebo frakcemi čísla 1509
b) 0709 92 10	Olivy, čerstvé nebo chlazené, k jiným účelům než pro výrobu oleje
0709 92 90	Ostatní olivy, čerstvé nebo chlazené
0710 80 10	Olivy (též vařené ve vodě nebo v páře), zmrazené
0711 20	Olivy prozatímně konzervované (např. oxidem siřičitým, ve slané vodě, v sířené vodě nebo v jiných konzervačních roztocích), avšak v tomto stavu nezpůsobil k přímému požívání
ex 0712 90 90	Olivy sušené, v celku, rozřezané na kousky nebo plátky, rozdrcené nebo v prášku, avšak jinak neupravované
2001 90 65	Olivy, připravené nebo konzervované v octě nebo kyselině octové
ex 2004 90 30	Olivy připravené nebo konzervované jinak než v octě nebo v kyselině octové, zmrazené
2005 70 00	Olivy připravené nebo konzervované jinak než v octě nebo kyselině octové, nezmrazené

Kód KN	Popis
c) 1522 00 31 1522 00 39 2306 90 11 2306 90 19	Zbytky ze zpracování tukových látek nebo živočišných nebo rostlinných vosků obsahujících olej s vlastnostmi olivového oleje Pokrutiny z oliv a jiné pevné zbytky po extrakci olivového oleje

ČÁST VIII

Len a konopí

Odvětví lnu a konopí se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
5301	Len surový nebo zpracovaný, avšak nespředený; lněná koudel a lněný odpad (včetně nitového odpadu a rozvlákněného materiálu)
5302	Pravé konopí (<i>Cannabis sativa</i> L.), surové nebo zpracované, avšak nespředené; koudel a odpad z pravého konopí (včetně nitového odpadu a rozvlákněného materiálu)

ČÁST IX

Ovoce a zelenina

Odvětví ovoce a zeleniny se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
0702 00 00	Rajčata, čerstvá nebo chlazená
0703	Cibule, šalotka, česnek, pór a jiná cibulová zelenina, čerstvá nebo chlazená
0704	Zelí, květák, kapusta kadeřavá, kedluben a podobné jedlé rostliny rodu <i>Brassica</i> , čerstvé nebo chlazené
0705	Hlávkový salát (<i>Lactuca sativa</i>) a čekanka (<i>Cichorium</i> spp.), čerstvé nebo chlazené
0706	Mrkev, vodnice, tuřín, řepa salátová, kozí brada, celer bulvový, ředkvička a podobné jedlé kořeny, čerstvé nebo chlazené
0707 00	Okurky salátové a nakládačky, čerstvé nebo chlazené
0708	Luštěniny, též vyluštěné, čerstvé nebo chlazené
ex 0709	Ostatní zelenina, čerstvá nebo chlazená, s výjimkou zeleniny podpoložek 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 92 10, 0709 92 90 a 0709 99 60
ex 0802	Ostatní skořápkové ovoce, čerstvé nebo sušené, též bez skořápky nebo vyloupané, s výjimkou arekových (betelových) ořechů a kola ořechů podpoložky 0802 70 00, 0802 80 00
0803 10 10	Banány plantejny čerstvé
0803 10 90	Banány plantejny sušené
0804 20 10	Fíky, čerstvé
0804 30 00	Ananas
0804 40 00	Avokáda
0804 50 00	Kvajávy, manga a mangostany
0805	Citrusové plody, čerstvé nebo sušené
0806 10 10	Stolní vinné hrozny, čerstvé
0807	Melouny (včetně melounů vodních) a papáje, čerstvé
0808	Jablka, hrušky a kdoule, čerstvé

Kód KN	Popis
0809	Meruňky, třešně, višně, broskve (včetně nektarinek), švestky a trnky, čerstvé
0810	Ostatní ovoce, čerstvé
0813 50 31	Směsi výhradně ze sušených ořechů čísel 0801 a 0802
0813 50 39	
0910 20	Šafrán
ex 0910 99	Tymián, čerstvý nebo chlazený
ex 1211 90 86	Bazalka, meduňka, máta, dobromysl obecná (oregano), rozmarýn, šalvěj, čerstvé nebo chlazené
1212 92 00	Svatojánský chléb (rohovník)

ČÁST X

Výrobky z ovoce a zeleniny

Odvětví výrobků z ovoce a zeleniny se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
a) ex 0710	Zelenina (též vařená ve vodě nebo v páře), zmrazená, s výjimkou kukuřice cukrové podpoložky 0710 40 00, oliv podpoložky 0710 80 10 a plodů rodu <i>Capsicum</i> nebo <i>Pimenta</i> podpoložky 0710 80 59
ex 0711	Zelenina prozatímně konzervovaná (např. oxidem siřičitým, ve slané vodě, v sířené vodě nebo v jiných konzervačních roztocích), avšak v tomto stavu nezpůsobila k přímému požívání, s výjimkou oliv položky 0711 20, plodů rodu <i>Capsicum</i> nebo <i>Pimenta</i> podpoložky 0711 90 10 a kukuřice cukrové podpoložky 0711 90 30
ex 0712	Zelenina sušená, v celku, rozřezaná na kousky nebo plátky, rozdrcená nebo v prášku, avšak jinak neupravovaná, s výjimkou dehydratovaných brambor uměle vysušených teplem a nezpůsobilých k lidskému požívání podpoložky ex 0712 90 05, kukuřice cukrové podpoložek 0712 90 11 a 0712 90 19 a oliv podpoložky ex 0712 90 90
0804 20 90	Sušené fíky
0806 20	Sušené vinné hrozny
ex 0811	Ovoce a ořechy, též vařené ve vodě nebo v páře, zmrazené, bez přídavku cukru nebo jiných sladidel, s výjimkou zmrazených banánů podpoložky ex 0811 90 95
ex 0812	Ovoce a ořechy prozatímně konzervované (např. oxidem siřičitým, ve slané vodě, v sířené vodě nebo v jiných konzervačních roztocích), avšak v tomto stavu nevhodné k přímému požívání, s výjimkou prozatímně konzervovaných banánů podpoložky ex 0812 90 98
ex 0813	Ovoce, sušené, jiné než čísel 0801 až 0806; směsi sušeného ovoce nebo ořechů této kapitoly s výjimkou směsí výhradně z ořechů čísel 0801 a 0802 podpoložek 0813 50 31 a 0813 50 39
0814 00 00	Kůra citrusových plodů nebo melounů (včetně melounů vodních), čerstvá, zmrazená, sušená nebo prozatímně konzervovaná ve slané vodě, sířené vodě nebo jiných konzervačních roztocích
0904 21 10	Sušená sladká paprika (<i>Capsicum annuum</i>), nedrcená ani nemletá
b) ex 0811	Ovoce a ořechy, též vařené ve vodě nebo v páře, zmrazené, s přídavkem cukru nebo jiných sladidel
ex 1302 20	Pektinové látky a pektináty

Kód KN	Popis
ex 2001	Zelenina, ovoce, ořechy a jiné jedlé části rostlin, připravené nebo konzervované v octě nebo kyselině octové, s výjimkou: — plodů rodu <i>Capsicum</i>, jiných než sladkých paprikových lusků podpoložky 2001 90 20 — kukuřice cukrové (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) podpoložky 2001 90 30 — jamů, batátů (sladkých brambor) a podobných jedlých částí rostlin o obsahu škrobu 5 % hmotnostních nebo více podpoložky 2001 90 40 — palmových jader podpoložky ex 2001 90 92 — oliv podpoložky 2001 90 65 — listů révy vinné, chmelových výhonků a jiných jedlých částí rostlin podpoložky ex 2001 90 97
2002	Rajčata připravená nebo konzervovaná jinak než v octě nebo kyselině octové
2003	Houby a lanýže, připravené nebo konzervované jinak než v octě nebo kyselině octové
ex 2004	Ostatní zelenina připravená nebo konzervovaná jinak než v octě nebo kyselině octové, zmrazená, jiná než výrobky čísla 2006, s výjimkou kukuřice cukrové (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) podpoložky 2004 90 10, oliv podpoložky ex 2004 90 30 a brambor upravených nebo konzervovaných ve formě mouky, krupice nebo vloček podpoložky 2004 10 91
ex 2005	Ostatní zelenina připravená nebo konzervovaná jinak než v octě nebo v kyselině octové, nezmrazená, jiná než výrobky čísla 2006, s výjimkou oliv položky 2005 70 00, kukuřice cukrové (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) podpoložky 2005 80 00 a plodů rodu <i>Capsicum</i> jiných než sladké paprikové lusky podpoložky 2005 99 10 a brambor upravených nebo konzervovaných ve formě mouky, krupice nebo vloček podpoložky 2005 20 10
ex 2006 00	Zelenina, ovoce, ořechy, ovocné kůry a slupky a jiné části rostlin, konzervované cukrem (máčením, glazováním nebo kandováním), s výjimkou banánů konzervovaných cukrem podpoložek ex 2006 00 38 a ex 2006 00 99
ex 2007	Džemy, ovocná želé, marmelády, ovocné pomazánky, ovocné nebo ořechové protlaky (pyré) a ovocné nebo ořechové pasty, získané vařením, též s přídavkem cukru nebo jiných sladidel, s výjimkou: — homogenizovaných přípravků z banánů položky ex 2007 10 — džemů, želé, marmelád, protlaků (pyré) nebo past z banánů podpoložek ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 a ex 2007 99 97
ex 2008	Ovoce, ořechy a jiné jedlé části rostlin, jinak upravené nebo konzervované, též s přídavkem cukru nebo jiných sladidel nebo alkoholu, jinde neuvedené nebo nezahrnuté, s výjimkou: — arašídového másla podpoložky 2008 11 10 — palmových jader podpoložky 2008 91 00 — kukuřice podpoložky 2008 99 85 — jamů, batátů (sladkých brambor) a podobných jedlých částí rostlin o obsahu škrobu 5 % hmotnostních nebo více podpoložky 2008 99 91 — listů révy vinné, chmelových výhonků a jiných jedlých částí rostlin podpoložky ex 2008 99 99 — směsí banánů jinak upravených nebo konzervovaných podpoložek ex 2008 97 59, ex 2008 97 78, ex 2008 97 93 a ex 2008 97 98 — banánů jinak upravených nebo konzervovaných podpoložek ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 a ex 2008 99 99
ex 2009	Ovocné šťávy (s výjimkou hroznové šťávy a vinného moštu položek 2009 61 a 2009 69 a banánové šťávy položky ex 2009 89 35, 2009 89 38, 2009 89 79, 2009 89 86, 2009 89 89 a 2009 89 99) a zeleninové šťávy, nezkrvašené a bez přídavku alkoholu, též s přídavkem cukru nebo jiných sladidel

ČÁST XI

Banány

Odvětví banánů se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kódy KN	Popis
0803 90 10	Banány čerstvé, s výjimkou banánů plentejnů
0803 90 90	Banány sušené, s výjimkou banánů plentejnů
ex 0812 90 98	Banány prozatímně konzervované
ex 0813 50 99	Směsi obsahující sušené banány
1106 30 10	Mouka, krupice a prášek z banánů
ex 2006 00 99	Banány konzervované cukrem
ex 2007 10 99	Homogenizované přípravky z banánů
ex 2007 99 39	Džemy, želé, marmelády, pyré a pasty z banánů
ex 2007 99 50	
ex 2007 99 97	
ex 2008 97 59	Směsi obsahující banány jinak upravené nebo konzervované, bez přídavku alkoholu
ex 2008 97 78	
ex 2008 97 93	
ex 2008 97 96	
ex 2008 97 98	
ex 2008 99 49	Banány jinak upravené nebo konzervované
ex 2008 99 67	
ex 2008 99 99	
ex 2009 89 35	Banánová šťáva
ex 2009 89 38	
ex 2009 89 79	
ex 2009 89 86	
ex 2009 89 89	
ex 2009 89 99	

ČÁST XII

Víno

Odvětví vína se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
a) 2009 61	Hroznová šťáva (včetně vinného moštu)
2009 69	
2204 30 92	Ostatní vinné mošty, jiné než částečně kvašené nebo se zastaveným kvašením, jinak než přidáním alkoholu
2204 30 94	
2204 30 96	
2204 30 98	
b) ex 2204	Víno z čerstvých hroznů, včetně vína obohaceného alkoholem; vinný mošt jiný než čísla 2009, s výjimkou ostatního vinného moštu podpoložek 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 a 2204 30 98
c) 0806 10 90	Vinné hrozny, čerstvé, jiné než stolní hrozny
2209 00 11	Vinný ocet
2209 00 19	

Kód KN	Popis
d) 2206 00 10	Matolinové víno
2307 00 11	Vinný kal
2307 00 19	
2308 00 11	Výlisky z hroznů (matoliny)
2308 00 19	

ČÁST XIII

Živé dřeviny a jiné rostliny, cibule, kořeny a podobné, řezané květiny a okrasná zeleň

Odvětví živých rostlin se vztahuje na všechny produkty kapitoly 6 kombinované nomenklatury.

ČÁST XIV

Tabák

Odvětví tabáku se vztahuje na surový nebo nezpracovaný tabák a tabákový odpad kódu KN 2401.

ČÁST XV

Hovězí a telecí maso

Odvětví hovězího a telecího masa se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
a) 0102 29 05 až 0102 29 99, 0102 39 10 a 0102 90 91	Živý domácí skot, jiný než plemenná čistokrevná zvířata
0201	Hovězí maso, čerstvé nebo chlazené
0202	Hovězí maso, zmrazené
0206 10 95	Okruží a bránice, čerstvé nebo chlazené
0206 29 91	Okruží a bránice, zmrazené
0210 20	Hovězí maso, solené, ve slaném nálevu, sušené nebo uzené
0210 99 51	Okruží a bránice, solené, ve slaném nálevu, sušené nebo uzené
0210 99 90	Jedlé moučky a prášky z masa nebo drobů
1602 50 10	Jiné přípravky a konzervy z hovězího masa nebo drobů, tepelně neupravené; směsi masa nebo drobů tepelně upravených a masa nebo drobů tepelně neupravených
1602 90 61	Jiné přípravky a konzervy z masa obsahující hovězí maso nebo droby, tepelně neupravené; směsi masa nebo drobů tepelně upravených a masa nebo drobů tepelně neupravených
b) 0102 21, 0102 31 00 a 0102 90 20	Živý skot – plemenná čistokrevná zvířata
0206 10 98	Jedlé droby hovězí, s výjimkou okruží a bránice, čerstvé nebo chlazené, jiné než určené k výrobě farmaceutických výrobků
0206 21 00 0206 22 00 0206 29 99	Jedlé droby hovězí, s výjimkou okruží a bránice, zmrazené, jiné než určené k výrobě farmaceutických výrobků
0210 99 59	Jedlé droby hovězí, solené, ve slaném nálevu, sušené nebo uzené, jiné než okruží a bránice

Kód KN	Popis
ex 1502 10 90	Lůj hovězí, jiný než čísla 1503
1602 50 31 a 1602 50 95	Jiné přípravky a konzervy z hovězího masa nebo drobů, jiné než maso nebo droby tepelně neupravené a směsi masa nebo drobů tepelně upravených a masa nebo drobů tepelně neupravených
1602 90 69	Jiné přípravky a konzervy z masa obsahující hovězí maso nebo droby, jiné než tepelně neupravené, a směsi masa nebo drobů tepelně upravených a masa nebo drobů tepelně neupravených

ČÁST XVI

Mléko a mléčné výrobky

Odvětví mléka a mléčných výrobků se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
a) 0401	Mléko a smetana, nezahuštěné, neobsahující přidaný cukr ani jiná sladidla
b) 0402	Mléko a smetana, zahuštěné nebo obsahující přidaný cukr nebo jiná sladidla
c) 0403 10 11 až 0403 10 39 0403 9011 11 až 0403 90 69	Podmáslí, kyselé mléko a smetana, jogurt, kefir a jiné fermentované (kysané) nebo acidofilní mléko a smetana, též zahuštěné nebo obsahující přidaný cukr nebo jiná sladidla neochucené ani neobsahující přidané ovoce, ořechy nebo kakao
d) 0404	Syrovátka, též zahuštěná nebo obsahující přidaný cukr nebo jiná sladidla; výrobky sestávající z přírodních složek mléka, též obsahující přidaný cukr nebo jiná sladidla, jinde neuvedené ani nezahrnuté
e) ex 0405	Máslo a jiné tuky a oleje získané z mléka; mléčné pomazánky o obsahu tuku více než 75 % hmotnostních, avšak méně než 80 % hmotnostních
f) 0406	Sýry a tvaroh
g) 1702 19 00	Laktóza a laktózový sirup bez přísad aromatických přípravků nebo barviv, obsahující méně než 99 % hmotnostních laktózy, vyjádřené jako bezvodá laktóza v sušině
h) 2106 90 51	Sirupy z laktózy, s přísadou aromatických látek nebo barviv
i) ex 2309	Přípravky používané k výživě zvířat:
ex 2309 10	– Výživa pro psy nebo kočky, v balení pro drobný prodej:
2309 10 15	– – obsahující škrob, glukózu, glukózový sirup, maltodextrin nebo maltodextrinový sirup
2309 10 19	podpoložek 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 a 2152 90 55 nebo
2309 10 39	mléčné výrobky
2309 10 59	
2309 10 70	
ex 2309 90	– Ostatní:
2309 90 35	– – Ostatní, včetně premixů:
2309 90 39	– – – obsahující škrob, glukózu, glukózový sirup, maltodextrin nebo maltodextrinový sirup
2309 90 49	podpoložek 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 a 2152 90 55 nebo
2309 90 59	mléčné výrobky
2309 90 70	

ČÁST XVII

Vepřové maso

Odvětví vepřového masa se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
a) ex 0103	Živá domácí prasata, jiná než plemenná čistokrevná zvířata
b) ex 0203	Vepřové maso z domácích prasat čerstvé, chlazené nebo zmrazené
ex 0206	Jedlé droby z domácích prasat, jiné než určené k výrobě farmaceutických výrobků, čerstvé, chlazené nebo zmrazené
0209 10	Vepřový tuk neprorostlý libovým masem, neškvařený nebo jinak neextrahovaný, čerstvý, chlazený, zmrazený, solený nebo ve slaném nálevu, sušený nebo uzený
ex 0210	Maso a jedlé droby z domácích prasat, solené, ve slaném nálevu, sušené nebo uzené
1501 10	Vepřový tuk (včetně sádla)
1501 20	
c) 1601 00	Uzenky, salámy a podobné výrobky z masa, drobů nebo krve; potravinové přípravky na bázi těchto výrobků
1602 10 00	Homogenizované přípravky z masa, drobů nebo krve
1602 20 90	Přípravky a konzervy z jater jakýchkoliv zvířat, kromě jater z hus nebo kachen
1602 41 10	Jiné přípravky a konzervy obsahující maso nebo droby z domácích vepřů
1602 42 10	
1602 49 11 až	
1602 49 50	
1602 90 10	Přípravky z krve jakýchkoliv zvířat
1602 90 51	Jiné přípravky nebo konzervy obsahující maso nebo droby z domácích vepřů
1902 20 30	Nadívané těstoviny, též vařené nebo jinak připravené, obsahující více než 20 % hmotnostních uzenek, salámů a podobných uzenářských výrobků, z masa a drobů jakéhokoliv druhu, včetně tuků všeho druhu nebo původu

ČÁST XVIII

Skopové a kozí maso

Odvětví skopového a kozího masa se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
a) 0104 10 30	Jehňata (do stáří jednoho roku)
0104 10 80	Živé ovce, jiné než plemenná čistokrevná zvířata a jehňata
0104 20 90	Živé kozy, jiné než plemenná čistokrevná zvířata
0204	Skopové nebo kozí maso, čerstvé, chlazené nebo zmrazené
0210 99 21	Skopové a kozí maso, nevykostěné, solené, ve slaném nálevu, sušené nebo uzené
0210 99 29	Skopové a kozí maso, vykostěné, solené, ve slaném nálevu, sušené nebo uzené
b) 0104 10 10	Živé ovce – plemenná čistokrevná zvířata
0104 20 10	Živé kozy – plemenná čistokrevná zvířata
0206 80 99	Jedlé droby skopové a kozí, čerstvé nebo chlazené, jiné než určené k výrobě farmaceutických výrobků

Kód KN	Popis
0206 90 99	Jedlé droby skopové a kozí, zmrazené, jiné než určené k výrobě farmaceutických výrobků
0210 99 85	Jedlé droby skopové a kozí, solené, ve slaném nálevu, sušené nebo uzené
ex 1502 90 90	Lůj ovčí nebo kozí, jiný než položky 1503
c) 1602 90 91	Jiné přípravky nebo konzervy ze skopového nebo kozího masa nebo drobů;
1602 90 95	

ČÁST XIX

Vejce

Odvětví vajec se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
a) 0407 11 00	Drůbeží vejce, ve skořápce, čerstvá, konzervovaná nebo vařená
0407 19 11	
0407 19 19	
0407 21 00	
0407 29 10	
0407 90 10	
b) 0408 11 80	Ptačí vejce, bez skořápky, a žloutky, čerstvé, sušené, vařené ve vodě nebo v páře, lisované, zmrazené nebo jinak konzervované, též obsahující přidaný cukr nebo jiná sladidla, jiné než nezpůsobilé k lidskému požívání
0408 19 81	
0408 19 89	
0408 91 80	
0408 99 80	

ČÁST XX

Drůbeží maso

Odvětví drůbežího masa se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
a) 0105	Živí kohouti a slepice (drůbež druhu <i>Gallus domesticus</i>), kachny, husy, krocani, krůty a perličky
b) ex 0207	Maso a jedlé droby z drůbeže čísla 0105, čerstvé, chlazené nebo zmrazené, mimo jater písmene c)
c) 0207 13 91	Drůbeží játra, čerstvá, chlazená nebo zmrazená
0207 14 91	
0207 26 91	
0207 27 91	
0207 43 00	
0207 44 91	
0207 45 93	
0207 45 95	
0210 99 71	Drůbeží játra, solená, ve slaném nálevu, sušená nebo uzená
0210 99 79	
d) 0209 90 00	Drůbeží tuk, neškvařený nebo jinak neextrahovaný, čerstvý, chlazený, zmrazený, solený, ve slaném nálevu, sušený nebo uzený
e) 1501 90 00	Drůbeží tuk

Kód KN	Popis
f) 1602 20 10	Játra z hus nebo kachen, jinak upravená nebo konzervovaná
1602 31	Maso nebo droby z drůbeže čísla 0105, jinak upravené nebo konzervované
1602 32	
1602 39	

ČÁST XXI

Ethylalkohol zemědělského původu

1. Odvětví ethylalkoholu se vztahuje na produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
ex 2207 10 00	Ethylalkohol nedenaturovaný s objemovým obsahem ethanolu 80 % obj. nebo více, získaný ze zemědělských produktů uvedených v příloze I Smluv
ex 2207 20 00	Ethylalkohol a ostatní destiláty, denaturované, s jakýmkoliv obsahem alkoholu, získané ze zemědělských produktů uvedených v příloze I Smluv
ex 2208 90 91 a ex 2208 90 99	Ethylalkohol nedenaturovaný s objemovým obsahem alkoholu nižším než 80 % obj., získaný ze zemědělských produktů uvedených v příloze I Smluv

2. Odvětví ethylalkoholu se vztahuje rovněž na produkty na bázi ethylalkoholu zemědělského původu kódů KN 2208, v nádobách o objemu větším než 2 litry a mající všechny vlastnosti ethylalkoholu uvedené v odstavci 1.

ČÁST XXII

Včelařské produkty

Odvětví včelařství zahrnuje produkty uvedené v této tabulce:

Kód KN	Popis
0409 00 00	Přírodní med
ex 0410 00 00	Včelí mateří kašička a propolis, jedlé
ex 0511 99 85	Včelí mateří kašička a propolis, nejedlé
ex 1212 99 95	Pyl
ex 1521 90	Včelí vosk

ČÁST XXIII

Bourec morušový

Odvětví bource morušového se vztahuje na bource morušového podpoložky KN ex 0152 90 00 a na vejčka bource morušového podpoložky KN ex 0511 99 85.

ČÁST XXIV

Ostatní produkty

„Ostatními produkty“ se rozumí všechny zemědělské produkty, které nejsou uvedeny v části I až XXIII, včetně produktů uvedených níže v oddílu 1 a 2 této části.

Oddíl 1

Kód KN	Popis
ex 0101	Živí koně, osli, muly a mezci:
	– Koně
0101 21 00	-- Plemenná čistokrevná zvířata ^(a) :
0101 29	-- Ostatní:
0101 29 90	--- Jiní než k porážce
0101 30 00	-- Osli
0101 90 00	Ostatní:
ex 0102	Živý skot:
	-- Jiný než plemenná čistokrevná zvířata: ex
	--- Jiná než domácí druhy
0102 39 90, 0102 90 99 a	
ex 0103	Živá prasata:
0103 10 00	– Plemenná čistokrevná zvířata ^(b)
	– Ostatní:
ex 0103 91	-- O hmotnosti menší než 50 kg:
0103 91 90	--- Jiná než domácí druhy
ex 0103 92	-- O hmotnosti 50 kg nebo více
0103 92 90	-- Jiná než domácí druhy
0152	Ostatní živá zvířata
ex 0203	Vepřové maso, čerstvé, chlazené nebo zmrazené:
	– Čerstvé nebo chlazené:
ex 0203 11	-- V celku a půlené:
0203 11 90	--- Jiné než z domácích prasat
ex 0203 12	-- Kýty, plece a kusy z nich, nevykostěné:
0203 12 90	--- Jiné než z domácích prasat
ex 0203 19	-- Ostatní:
0203 19 90	--- Jiné než z domácích prasat
	– Zmrazené:
ex 0203 21	-- V celku a půlené:
0203 21 90	--- Jiné než z domácích prasat
ex 0203 22	-- Kýty, plece a kusy z nich, nevykostěné:
0203 22 90	--- Jiné než z domácích prasat
ex 0203 29	-- Ostatní:
0203 29 90	--- Jiné než z domácích prasat
ex 0205 00	Oslí maso, maso z mul nebo mezků, čerstvé, chlazené nebo zmrazené

Kód KN	Popis
ex 0206	Jedlé droby hovězí, vepřové, skopové, kozí, koňské, oslí, z mul nebo mezků, čerstvé, chlazené nebo zmrazené:
ex 0206 10	– Hovězí, čerstvé nebo chlazené
0206 10 10	-- K výrobě farmaceutických výrobků ⁽⁶⁾
	– Hovězí, zmrazené:
ex 0206 22 00	-- Játra:
	--- K výrobě farmaceutických výrobků ⁽⁶⁾
ex 0206 29	-- Ostatní:
0206 29 10	--- K výrobě farmaceutických výrobků ⁽⁶⁾
ex 0206 30 00	– Vepřové, čerstvé nebo chlazené:
	-- K výrobě farmaceutických výrobků ⁽⁶⁾
	-- Ostatní:
	--- Jiné než z domácích prasat
	– Vepřové, zmrazené:
ex 0206 41 00	-- Játra:
	--- K výrobě farmaceutických výrobků ⁽⁶⁾
	--- Ostatní:
	---- Jiné než z domácích prasat
ex 0206 49 00	-- Ostatní:
	--- Z domácích prasat:
	---- K výrobě farmaceutických výrobků ⁽⁶⁾
	--- Ostatní:
ex 0206 80	– Ostatní, čerstvé nebo chlazené:
0206 80 10	-- K výrobě farmaceutických výrobků ⁽⁶⁾
	-- Ostatní:
0206 80 91	--- Koňské, oslí, z mul a mezků
ex 0206 90	– Ostatní, zmrazené:
0206 90 10	-- K výrobě farmaceutických výrobků ⁽⁶⁾
	-- Ostatní:
0206 90 91	--- Koňské, oslí, z mul a mezků
0208	Ostatní maso a jedlé droby, čerstvé, chlazené nebo zmrazené
ex 0210	Maso a jedlé droby, solené, ve slaném nálevu, sušené nebo uzené; jedlé moučky a prášky z masa nebo drobů:
	– Vepřové maso:
ex 0210 11	-- Kýty, plece a kusy z nich, nevykostěné:
0210 11 90	--- Jiné než z domácích prasat
ex 0210 12	-- Bůčky (prorostlé) a kusy z nich:
0210 12 90	--- Jiné než z domácích prasat

Kód KN	Popis
ex 0210 19	-- Ostatní:
0210 19 90	--- Jiné než z domácích prasat
	- Ostatní, včetně jedlých mouček a prášků z masa nebo drobů:
0210 91 00	-- Z primátů
0210 92	-- Z velryb, delfínů a sviňuch (savců řádu <i>Cetacea</i>); kapustňáků a dugongů (savců řádu <i>Sirenia</i>) tuleňů, lvounů a mrožů (savci podřádu <i>Pinnipedia</i>)
0210 93 00	-- Z plazů (včetně hadů a želv)
ex 0210 99	-- Ostatní:
	--- Maso:
0210 99 31	---- Ze sobů
0210 99 39	---- Ostatní:
	--- Droby:
	---- Jiné než z domácích prasat, hovězího, skopového a kozího masa
0210 99 85	----- Jiné než drůbeží játra
ex 0407	Ptačí vejce, ve skořápce, čerstvá, konzervovaná nebo vařená:
0407 19 90	- Jiná než z domácí drůbeže
0407 29 90 a	
0407 90 90	
ex 0408	Ptačí vejce, bez skořápky, a žloutky, čerstvé, sušené, vařené ve vodě nebo v páře, lisované, zmrazené nebo jinak konzervované, též obsahující přidaný cukr nebo jiná sladidla:
	- Žloutky:
ex 0408 11	-- Sušené:
0408 11 20	--- Nezpůsobilé k lidskému požívání ^(d)
ex 0408 19	-- Ostatní:
0408 19 20	--- Nezpůsobilé k lidskému požívání ^(d)
	- Ostatní:
ex 0408 91	-- Sušené:
0408 91 20	--- Nezpůsobilé k lidskému požívání ^(d)
ex 0408 99	-- Ostatní:
0408 99 20	--- Nezpůsobilé k lidskému požívání ^(d)
0410 00 00	Jedlé produkty živočišného původu, jinde neuvedené ani nezahrnuté
0504 00 00	Střeva, měchýře a žaludky zvířat (jiných než ryb), celé a jejich části, čerstvé, chlazené, zmrazené, solené, ve slaném nálevu, sušené nebo uzené
ex 0511	Výrobky živočišného původu jinde neuvedené ani nezahrnuté; mrtvá zvířata kapitol 1 nebo 3, nezpůsobilá k lidskému požívání:
0511 10 00	- Býčí sperma
	- Ostatní:
ex 0511 99	-- Ostatní:
0511 99 85	--- Ostatní:

Kód KN	Popis
ex 0709	Ostatní zelenina, čerstvá nebo chlazená:
ex 0709 60	– Plody rodu <i>Capsicum</i> nebo rodu <i>Pimenta</i> :
	– – Ostatní:
0709 60 91	– – – Rodu <i>Capsicum</i> , pro výrobu kapsicinu nebo barviv z pryskyřic paprik rodu <i>Capsicum</i> (°)
0709 60 95	– – – Pro průmyslovou výrobu silic nebo pryskyřic (°)
0709 60 99	– – – Ostatní:
ex 0710	Zelenina (též vařená ve vodě nebo v páře), zmrazená:
ex 0710 80	– Ostatní zelenina:
	– – Plody rodu <i>Capsicum</i> nebo rodu <i>Pimenta</i> :
0710 80 59	– – – Jiné než plody sladké papriky (paprikové lusky)
ex 0711	Zelenina prozatímne konzervovaná (např. oxidem siřičitým, ve slané vodě, v sířené vodě nebo v jiných konzervačních roztocích), avšak v tomto stavu nezpůsobila k přímému požívání:
ex 0711 90	– Ostatní zelenina; zeleninové směsi:
	– – Zelenina:
0711 90 10	– – – Plody rodu <i>Capsicum</i> nebo rodu <i>Pimenta</i> , s výjimkou plodů sladké papriky
ex 0713	Luštěniny sušené, vyluštěné, též loupané nebo půlené:
ex 0713 10	– Hrách (<i>Pisum sativum</i>):
0713 10 90	– – Jiné než k setí
ex 0713 20 00	– Cizrna (<i>garbanzos</i>):
	– – Jiné než k setí
	– Fazole (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.):
ex 0713 31 00	– – Fazole druhů <i>Vigna mungo</i> (L) Hepper nebo <i>Vigna radiata</i> (L) Wilczek:
	– – – Jiné než k setí
ex 0713 32 00	– – Malé červené fazole (fazole Adzuki) (<i>Phaseolus</i> nebo <i>Vigna angularis</i>):
	– – – Jiné než k setí
ex 0713 33	– – Fazole obecné (<i>Phaseolus vulgaris</i>):
0713 33 90	– – – Jiné než k setí
ex 0713 34 00	– – Vigna podzemní (<i>Vigna subterranea</i> nebo <i>Voandzeia subterranea</i>):
ex 0713 35 00	– – – Jiné než k setí
ex 0713 39 00	– – Vigna čínská (<i>Vigna unguiculata</i>):
	– – – Jiné než k setí
	– – Ostatní:
	– – – Jiné než k setí
ex 0713 40 00	– Čočka:
	– – Jiné než k setí
ex 0713 50 00	– Boby (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) a koňské boby (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> , a <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>):
	– – Jiné než k setí
ex 0713 60 00	– Kajan indický (<i>Cajanus cajan</i>)

Kód KN	Popis
	-- Jiné než k setí
ex 0713 90 00	– Ostatní:
	-- Jiné než k setí
0801	Kokosové ořechy, para ořechy a kešú ořechy, čerstvé nebo sušené, též bez skořápky nebo vyloupané
ex 0802	Ostatní skořápkové ovoce, čerstvé nebo sušené, též bez skořápky nebo vyloupané:
0802 70 00	– Kola ořechy (<i>Cola</i> spp.)
0802 80 00	– Arekové ořechy
ex 0804	Datle, fíky, ananas, avokádo, kvajávy, manga a mangostany, čerstvé nebo sušené:
0804 10 00	– Datle
0902	Čaj, též aromatizovaný
ex 0904	Pepř rodu <i>Piper</i> , sušené nebo drcené nebo mleté plody rodu <i>Capsicum</i> nebo rodu <i>Pimenta</i> , s výjimkou plodů sladké papriky podpoložky 0904 21 10
0905	Vanilka
0906	Skořice a květy skořicovníku
0907	Hřebíček (celé plody, květy a stopky)
0908	Muškatový oříšek, muškátový květ, amomy a kardamomy
0909	Semena anýzu, badyánu, fenyklu, koriandru, kmínu nebo kořeného kmínu; jalovcové bobulky
ex 0910	Zázvor, kurkuma, bobkový list, kari a jiná koření, s výjimkou tymiánu a šafránu
ex 1106	Mouka, krupice a prášek ze sušených luštěnin čísla 0713, ze sága nebo z kořenů nebo hlíz čísla 0714 nebo z produktů kapitoly 8:
1106 10 00	– Ze sušených luštěnin čísla 0713
ex 1106 30	– Z produktů kapitoly 8:
1106 30 90	-- Jiné než banány
ex 1108	Škroby; inulin:
1108 20 00	– Inulin
1201 90 00	Sójové boby, též drcené, jiné než semena
1202 41 00	Podzemnice olejná, nepražená ani jinak tepelně neupravená, neloupaná, jiná než semena
1202 42 00	Podzemnice olejná, nepražená ani jinak tepelně neupravená, loupaná, též drcená, jiná než semena
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Lněná semena, též drcená, jiná než k setí
1205 10 90 a ex 1205 90 00	Semena řepky nebo řepky olejky, též drcená, jiná než k setí
1206 00 91	Slunečnicová semena, též drcená, jiná než k setí
1206 00 99	
1207 29 00	Bavlníková semena, též drcená, jiná než k setí
1207 40 90	Sezamová semena, též drcená, jiná než k setí
1207 50 90	Hořčičná semena, též drcená, jiná než k setí
1207 91 90	Maková semena, též drcená, jiná než k setí
1207 99 91	Konopná semena, též drcená, jiná než k setí

Kód KN	Popis
ex 1207 99 96	Ostatní olejnatá semena a olejnaté plody, též drcené, jiné než k setí
1208	Mouka a krupice z olejnatých semen nebo olejnatých plodů, kromě hořčičné mouky a krupice
ex 1211	Rostliny a části rostlin (včetně semen a plodů) používané zejména ve voňavkářství, ve farmacii nebo jako insekticidy, fungicidy nebo k podobným účelům, čerstvé nebo sušené, též řezané, drcené nebo v prášku, s výjimkou produktů kódu KN ex 1211 90 86 v části IX
ex 1212	Svatojánský chléb, chaluhy a jiné řasy, cukrová řepa a cukrová třtina, čerstvé, chlazené, zmrazené nebo sušené, též v prášku; ovocné pecky a jádra a jiné rostlinné produkty (včetně nepražených kořenů čekanky <i>Cichorium intybus</i> druhu <i>sativum</i>) používané zejména k lidskému požívání, jinde neuvedené ani nezahrnuté:
ex 1212 99	-- Jiné než cukrová třtina:
1212 99 41 a 1212 99 49	--- Semena svatojánského chleba
ex 1212 99 95	--- Ostatní, s výjimkou kořenů čekanky
1213 00 00	Sláma a plevy, nezpracované, též pořezané, pomleté, lisované nebo ve formě pelet
ex 1214	Tuřín, krmná řepa, jiné krmné kořeny, seno, vojtěška (alfalfa), jetel, vičenec ligrus, kapusta kadeřavá krmná, vlčí bob, vikev a podobné píce, též ve formě pelet:
ex 1214 10 00	- Moučka a pelety z vojtěšky (alfalfa) s výjimkou moučky a pelet z vojtěšky uměle sušené teplem nebo z vojtěšky sušené jinak než uměle teplem a mleté
ex 1214 90	- Ostatní:
1214 90 10	-- Krmná řepa, tuřín a jiné krmné kořeny
ex 1214 90 90	-- Ostatní, s výjimkou:
	- Vojtěšky, vičence ligrus, jetele, vlčího bobu, vikve a jiných obdobných krmiv, sušených uměle teplem, jiných než seno a krmná kapusta a produkty obsahující seno
	- Vojtěšky, vičence ligrus, jetele, vlčího bobu, vikve, komonice lékařské, hrachoru setého a štirovníku růžkatého, sušených jinak než uměle teplem a mletých
ex 1502	Lůj hovězí, ovčí nebo kozí, jiný než čísla 1503:
ex 1502 10 10 ex 1502 90 10	- Pro průmyslové účely, jiné než pro výrobu potravin určených pro lidskou výživu, s výjimkou tuků získaných z kostí a odpadu (*)
1503 00	Stearin z vepřového sádla, olein z vepřového sádla, oleostearin, oleomargarín a olein z loje, neemulgované, nesmíchané ani jinak neupravené
ex 1504	Tuky a oleje a jejich frakce z ryb nebo mořských savců, též rafinované, avšak chemicky neupravené, s výjimkou olejů z rybích jater a frakcí položky 1504 10 a tuky a oleje a jejich frakce z ryb jiné než oleje z jater položky 1504 20
1507	Sójový olej a jeho frakce, též rafinovaný, ale chemicky neupravený
1508	Podzemnicový olej a jeho frakce, též rafinovaný, ale chemicky neupravený

Kód KN	Popis
1511	Palmový olej a jeho frakce, též rafinovaný, ale chemicky neupravený
1512	Slunečnicový olej, světlý olej nebo bavlníkový olej a jejich frakce, též rafinované, ale chemicky neupravené
1513	Kokosový olej (kopra), olej z palmových jader, babassuový olej a jejich frakce, též rafinované, ale chemicky neupravené
1514	Řepkový, nebo hořčičný olej a jejich frakce, též rafinované, ale chemicky neupravené
ex 1515	Ostatní stálé rostlinné tuky a oleje (s výjimkou jojobového oleje podpoložky ex 1515 90 11) a jejich frakce, též rafinované, ale chemicky neupravené
ex 1516	Živočišné nebo rostlinné tuky a oleje a jejich frakce, částečně nebo zcela hydrogenované, interesterifikované, reesterifikované nebo elaidinizované, též rafinované, ale jinak neupravené (s výjimkou hydrogenovaného ricinového oleje, tzv. „opálového vosku“ podpoložky 1516 20 10)
ex 1517	Margarín; jedlé směsi nebo přípravky živočišných nebo rostlinných tuků nebo olejů nebo frakcí různých tuků nebo olejů této kapitoly, jiné než jedlé tuky nebo oleje nebo jejich frakce čísla 1516, s výjimkou podpoložek 1517 10 10, 1517 90 10 a 1517 90 93
1518 00 31 a 1518 00 39	Rostlinné oleje stálé, tekuté, smíšené, pro technické nebo průmyslové účely, jiné než pro výrobu potravin určených pro lidskou výživu (*)
1522 00 91	Destilační zbytky a usazeniny olejů; mýdlové kaly po zpracování tukových látek nebo živočišných nebo rostlinných vosků, s výjimkou těch, které obsahují olej s vlastnostmi olivového oleje
1522 00 99	Jiné zbytky po zpracování tukových látek nebo živočišných nebo rostlinných vosků, s výjimkou těch, které obsahují olej s vlastnostmi olivového oleje
ex 1602	Jiné přípravky a konzervy z masa, drobů nebo krve: – Z vepřů:
ex 1602 41	-- Kýty a kusy z nich:
1602 41 90	--- Jiné než z domácích prasat
ex 1602 42	-- Plece a kusy z nich:
1602 42 90	--- Jiné než z domácích prasat
ex 1602 49	-- Ostatní, včetně směsí:
1602 49 90	--- Jiné než z domácích prasat
ex 1602 90	– Ostatní, včetně přípravků z krve jakýchkoliv zvířat: -- Jiné než přípravky z krve jakýchkoliv zvířat:
1602 90 31	--- Ze zvěřiny nebo králíků --- Ostatní: ---- Jiné než obsahující maso nebo droby z domácích vepřů: ----- Jiné než obsahující hovězí maso nebo droby:
1602 90 99	----- Jiné než z ovcí nebo koz
ex 1603 00	Výtažky a šťávy z masa
1801 00 00	Kakaové boby, též ve zlomcích, surové nebo pražené
1802 00 00	Kakaové skořápky, slupky a ostatní kakaové odpady

Kód KN	Popis
ex 2001	Zelenina, ovoce, ořechy a jiné jedlé části rostlin, připravené nebo konzervované v octě nebo kyselině octové:
ex 2001 90	– Ostatní:
2001 90 20	-- Plody rodu <i>Capsicum</i> , jiné než sladké paprikové lusky
ex 2005	Ostatní zelenina připravená nebo konzervovaná jinak než v octě nebo kyselině octové, nezmrazená, jiná než výrobky čísla 2006:
ex 2005 99	– Ostatní zelenina a zeleninové směsi:
2005 99 10	-- Plody rodu <i>Capsicum</i> , jiné než sladké paprikové lusky
ex 2206	Ostatní kvašené (fermentované) nápoje (např. jablečné víno, hruškové víno, medovina); směsi kvašených (fermentovaných) nápojů a směsi kvašených (fermentovaných) nápojů s nealkoholickými nápoji, jinde neuvedené ani nezahrnuté:
2206 31 91 až 2206 00 89	– Jiné než matolinové víno
ex 2301	Moučky, šroty a pelety, z masa, drobů, ryb nebo korýšů, měkkýšů nebo jiných vodních bezobratlých, nezpůsobilé k lidskému požívání; škvarky:
2301 10 00	– Moučky, šroty a pelety, z masa nebo drobů; škvarky
ex 2302	Otruby, vedlejší mlýnské produkty a jiné zbytky, též ve tvaru pelet, po prosévání, mletí nebo jiném zpracování obilí nebo luštěnin:
2302 50 00	– Luštěninové
2304 00 00	Pokrutiny a jiné pevné zbytky, též rozdrcené nebo ve tvaru pelet, po extrakci sójového oleje
2305 00 00	Pokrutiny a jiné pevné zbytky, též rozdrcené nebo ve tvaru pelet, po extrakci podzemního oleje
ex 2306	Pokrutiny a jiné pevné zbytky, též rozdrcené nebo ve tvaru pelet, po extrakci rostlinných tuků nebo olejů, jiné než čísel 2304 nebo 2305, s výjimkou podpoložek 2306 90 05 (pokrutiny a jiné pevné zbytky, po extrakci oleje z kukuřičných klíčků) a 2306 90 11 a 2306 90 19 (pokrutiny a jiné pevné zbytky, po extrakci olivového oleje)
ex 2307 00	Vinný kal; surový vinný kámen:
2307 00 90	– Surový vinný kámen
ex 2308 00	Rostlinné látky a rostlinné odpady, rostlinné zbytky a vedlejší produkty, též ve tvaru pelet, používané pro výživu zvířat, jinde neuvedené ani nezahrnuté:
2308 00 90	– Jiné než výlisky z hroznů (matoliny), žaludy a koňské kaštiny, ovocné výlisky nebo matoliny, jiné než z hroznů
ex 2309	Přípravky používané k výživě zvířat:
ex 2309 10	– Výživa pro psy nebo kočky, v balení pro drobný prodej:
2309 10 90	-- Jiné než obsahující škrob, glukózu, glukózový sirup, maltodextrin nebo maltodextrinový sirup podpoložek 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 a 2152 90 55 nebo mléčné výrobky
ex 2309 90	– Ostatní:
ex 2309 90 10	-- Ostatní, včetně premixů: -- Rozpustné výrobky z mořských savců

Kód KN	Popis
ex 2309 90 91 až 2309 90 96	--- Jiné než obsahující škrob, glukózu, glukózový sirup, maltodextrin nebo maltodextrinový sirup podpoložek 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 a 2152 90 55 nebo mléčné výrobky, s výjimkou – Bílkovinných koncentrátů získaných ze šťávy z vojtěšky a ze šťávy z trávy – Dehydratovaných produktů získaných výhradně z pevných zbytků a šťáv vzniklých přípravou koncentrátů zmíněných v první odrážce

(^a) Na zařazení do této podpoložky se vztahují podmínky stanovené v příslušných právních předpisech Unie (viz směrnice Rady 94/28/ES (¹); nařízení Komise (ES) č. 504/2008 (²)).

(¹) Směrnice Rady 94/28/ES ze dne 23. června 1994, kterou se stanoví zásady zootechnických a genealogických podmínek pro dovoz zvířat, spermatu, vajíček a embryí ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 77/504/EHS o čistokrevném plemenném skotu (Úř. věst. L 178, 12.7.1994, s. 66).

(²) Nařízení Komise (ES) č. 504/2008 ze dne 6. června 2008, kterým se provádějí směrnice Rady 90/426/EHS a 90/427/EHS, pokud jde o metody identifikace koňovitých (Úř. věst. L 149, 7.6.2008, s. 3).

(^b) Na zařazení do této podpoložky se vztahují podmínky stanovené v příslušných právních předpisech Unie (viz směrnice Rady 88/661/EHS (³); směrnice 94/28/ES a rozhodnutí Komise 96/510/ES (⁴)).

(³) Směrnice Rady 88/661/EHS ze dne 19. prosince 1988 o zootechnických normách pro plemenná prasata (Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 36).

(⁴) Rozhodnutí Komise 96/510/ES ze dne 18. července 1996, kterým se stanoví potvrzení o původu zvířete a osvědčení o plemenné příslušnosti pro dovoz plemenných zvířat, jejich spermatu, vajíček a embryí (Úř. věst. L 210, 20.8.1996, s. 53).

(^c) Zařazení do této podpoložky podléhá podmínkám stanoveným v příslušných ustanoveních Unie (viz články 291 až 300 nařízení (EHS) č. 2454/93).

(^d) Na zařazení do této podpoložky se vztahují podmínky stanovené v hlavě II oddílu F úvodních ustanovení kombinované nomenklatury.

Oddíl 2

Kód KN	Popis
0101 29 10	Živí koně, k porážce (^a)
ex 0205 00	Koňské maso, čerstvé, chlazené nebo zmrazené
0210 99 10	Koňské maso, solené, ve slaném nálevu, nebo sušené
0511 99 10	Šlachy; odřezky a jiný podobný odpad ze surových kůží nebo kožek
0701	Brambory, čerstvé nebo chlazené
0901	Káva, též pražená nebo bez kofeinu; kávové slupky a pulpy; kávové náhražky s jakýmkoliv obsahem kávy
1105	Mouka, krupice, prášek, vločky, granule a pelety z brambor
ex 1212 99 95	Kořeny čekanky
2209 00 91 a 2209 00 99	Stolní ocet a jeho náhražky získané z kyseliny octové, jiné než vinný ocet
4501	Přírodní korek, surový nebo jednoduše upravený; korkový odpad; rozdrcený, granulovaný nebo na prach umletý korek

(^a) Zařazení do této podpoložky podléhá podmínkám stanoveným v příslušných ustanoveních Unie (viz články 291 až 300 nařízení (EHS) č. 2454/93).

PŘÍLOHA II

DEFINICE UVEDENÉ V ČL. 3 ODST. 1

ČÁST I

Definice týkající se odvětví rýže

I. Pojmy „neloupaná rýže“, „loupaná rýže“, „poloomletá rýže“, „celoomletá rýže“, „kulatozrná rýže“, „střednězrná rýže“, „dlouhozrná rýže A nebo B“ a „zlomková rýže“ se definují takto:

1. a) „Neloupanou rýží“ se rozumí rýže, jež si i po vymláčení uchovála plevy.
 - b) „Loupanou rýží“ se rozumí neloupaná rýže zbavená pouze plev. Patří sem zejména rýže označované obchodními názvy „hnědá rýže“, „rýže cargo“, „rýže loonzain“ a „rýže sbramoto“.
 - c) „Poloomletou rýží“ se rozumí neloupaná rýže zbavená plev, části klíčku a zcela nebo částečně vnějších, nikoli však vnitřních vrstev oplodí.
 - d) „Celoomletou rýží“ se rozumí neloupaná rýže, z níž byly odstraněny plevy, všechny vnější i vnitřní vrstvy oplodí, celý klíček v případě dlouhozrné a střednězrné rýže a alespoň jeho část v případě kulatozrné rýže, ale u níž mohou ještě zůstat podélné bílé proužky, avšak nejvýše na 10 % zrn.
 2. a) „Kulatozrnou rýží“ se rozumí rýže, jejíž délka zrna nepřesahuje 5,2 mm a poměr délka/šířka je menší než 2.
 - b) „Střednězrnou rýží“ se rozumí rýže, jejíž délka zrna je větší než 5,2 mm, avšak nejvýše 6 mm a poměr délka/šířka je menší než 3.
 - c) „Dlouhozrnou rýží“:
 - i) „dlouhozrnou rýží A“ se rozumí rýže, jejíž délka zrna je větší než 6 mm a poměr délka/šířka větší než 2, avšak menší než 3,
 - ii) „dlouhozrnou rýží B“ se rozumí rýže, jejíž délka zrna je větší než 6 mm a poměr délka/šířka je nejméně 3.
 - d) „Měřením zrn“ se rozumí měření na celoomleté rýži prováděné touto metodou:
 - i) z šarže se odebere reprezentativní vzorek,
 - ii) vzorek se proseje tak, aby zůstala pouze celá zrna včetně zrn nezralých,
 - iii) provedou se dvě měření, každé na 100 zrnech, a vypočte se průměr,
 - iv) výsledek se vyjádří v milimetrech a zaokrouhlí se na jedno desetinné místo.
 3. „Zlomkovou rýží“ se rozumějí zlomky zrn, jejichž délka nepřesahuje tři čtvrtiny průměrné délky celého zrna.
- II. Pokud jde o zrna rýže a zlomkové rýže snížené jakosti, použijí se tyto definice:
1. „Celými zrny“ se rozumějí zrna, z nichž byla odstraněna pouze část konce, bez ohledu na charakteristické znaky jednotlivých stadií opracování.
 2. „Useknutými zrny“ se rozumějí zrna, z nichž byl odstraněn celý konec.
 3. „Zlomkovými zrny nebo úlomky“ se rozumějí zrna, z nichž byla odstraněna větší část než konec; zlomková zrna zahrnují:
 - i) zlomková zrna velká (části zrn, které nejsou kratší než polovina zrna, avšak netvoří celé zrno),

- ii) zlomková zrna střední (části zrn, které nejsou kratší než čtvrtina délky zrna, ale jsou kratší než minimální velikost „velkých zlomkových zrn“),
 - iii) zlomková zrna drobná (části zrn, které jsou menší než čtvrtina zrna, avšak neprojdou sítem s oky o velikosti 1,4 mm),
 - iv) úlomky (malé části nebo částčky zrn, které projdou sítem s oky o velikosti 1,4 mm); za úlomky se považují i přepůlená zrna (části zrna vzniklé podélným přepůlením zrna).
4. „Zelenými zrny“ se rozumějí zrna, která plně nedozrála.
5. „Přirozeně deformovanými zrny“ se rozumějí zrna vykazující přirozené deformace dědičného či jiného původu v porovnání s morfologickými znaky typickými pro odrůdu.
6. „Křídově bílými zrny“ se rozumějí zrna, u nichž jsou nejméně tři čtvrtiny povrchu matné a křídově bílé.
7. „Červeně pruhovanými zrny“ se rozumějí zrna s podélným červeným pruhováním různé intenzity a odstínů, majícím svůj původ ve zbytcích oplodí.
8. „Zrna se skvrnami“ se rozumějí zrna se zřetelně ohraničeným malým kroužkem tmavé barvy a víceméně pravidelného tvaru; za zrna se skvrnami se rovněž považují zrna s nepatrným černým pruhováním pouze na povrchu; pruhování a skvrny nesmějí mít žlutou nebo tmavou aureolu.
9. „Zbarvenými zrny“ se rozumějí zrna, u nichž došlo na malé části jejich povrchu ke zjevné změně jejich přirozené barvy; skvrny mohou být různých barev (načernalé, načervenalé, hnědé); za skvrny je rovněž považováno hluboké černé pruhování. Pokud je barva skvrn (černá, růžová, načervenalá až hnědá) dostatečně zřetelná, aby se dala ihned vizuálně rozpoznat, a tyto skvrny pokrývají polovinu zrna a více, musí být tato zrna považována za žlutá zrna.
10. „Žlutými zrny“ se rozumějí zrna, u nichž došlo jiným způsobem než sušením zcela nebo zčásti ke změně jejich přirozené barvy a objevily se na nich různé odstíny, od citrónově žlutého až po oranžově žlutý.
11. „Jantarově žlutými zrny“ se rozumějí zrna, u nichž došlo jiným způsobem než sušením k nepatrné jednotné změně barvy po celém povrchu; dochází ke změně barvy zrna na světle jantarově žlutou.

ČÁST II

Technické definice týkající se odvětví cukru

Oddíl A

Obecné definice

1. „Bílým cukrem“ se rozumí cukr nearomatizovaný, nebarvený, neobsahující žádné jiné přidané látky, obsahující v sušině 99,5 % hmotnostních nebo více sacharózy určené polarimetrickou metodou.
2. „Surovým cukrem“ se rozumí cukr nearomatizovaný, nebarvený, neobsahující jiné přidané látky, obsahující v sušině méně než 99,5 % hmotnostních sacharózy určené polarimetrickou metodou.
3. „Izoglukózou“ se rozumí produkt získaný z glukózy nebo jejích polymerů obsahující nejméně 10 % hmotnostních fruktózy v sušině.
4. „Inulinovým sirupem“ se rozumí přímý produkt získaný hydrolyzou inulinu nebo oligofruktózy, obsahující v sušině nejméně 10 % hmotnostních fruktózy ve volném stavu nebo jako sacharózu a vyjádřený jako ekvivalent cukru/izoglukózy. Tuto definici může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 125 odst. 4 písm. a) změnit s cílem zabránit omezením na trhu pro produkty s nízkým sladícím účinkem vyrobenými zpracovateli inulinové vlákniny bez kvót na inulinový sirup.
5. „Smlouvou o dodání“ se rozumí smlouva uzavřená mezi prodejcem a podnikem o dodání cukrové řepy pro výrobu cukru.
6. „Mezioborovou dohodou“ se rozumí:
 - a) dohoda uzavřená před uzavřením smlouvy o dodání mezi podniky nebo organizací podniků uznanou dotčeným členským státem nebo seskupením takových organizací podniků na jedné straně a sdružením prodejců uznaným dotčeným členským státem nebo seskupením takových organizací prodejců na straně druhé;

- b) neexistuje-li dohoda podle písmene a), právní předpisy o obchodních společnostech a družstvech, pokud upravují podmínky, za kterých cukrovou řepu dodávají akcionáři nebo společníci společnosti vyrábějící cukr či členové družstva vyrábějícího cukr.

Oddíl B

Definice, které se použijí v průběhu období podle článku 124

1. „Cukrem podléhajícím kvótám“, „izoglukózou podléhající kvótám“ a „inulinovým sirupem podléhajícím kvótám“ se rozumí množství cukru, izoglukózy nebo inulinového sirupu vyrobené za určitý hospodářský rok v rámci kvóty daného podniku.
2. „Průmyslovým cukrem“ se rozumí množství cukru vyrobené za určitý hospodářský rok nad rámec množství cukru, jež je uvedeno v bodě 5, a určené v tomto odvětví k výrobě jednoho z výrobků uvedených v čl. 140 odst. 2.
3. „Průmyslovou izoglukózou“ a „průmyslovým inulinovým sirupem“ se rozumí množství izoglukózy nebo inulinového sirupu vyrobené za určitý hospodářský rok a určené v tomto odvětví k výrobě jednoho z výrobků uvedených v čl. 140 odst. 2.
4. „Přebytkovým cukrem“, „přebytkovou izoglukózou“ a „přebytkovým inulinovým sirupem“ se rozumí množství cukru, izoglukózy nebo inulinového sirupu vyrobené za určitý hospodářský rok nad rámec množství uvedených v bodech 1, 2 a 3.
5. „Cukrovou řepou podléhající kvótám“ se rozumí veškerá cukrová řepa zpracovaná na cukr podléhající kvótám.
6. „Cukrovarem zabývajícím se výhradně rafinací“ se rozumí výrobní jednotka,
 - jejíž výhradní činností je rafinace dovezeného surového třtinového cukru, nebo
 - jež v hospodářském roce 2004/2005 nebo v případě Chorvatska v hospodářském roce 2007/2008 provedla rafinaci nejméně 15 000 tun dovezeného surového třtinového cukru.

ČÁST III

Definice týkající se odvětví chmele

1. „Chmelem“ se rozumí sušená květenství, rovněž nazývaná chmelové hlávky (samičí) rostliny chmele otáčivého (*Humulus lupulus*); tato zelenožlutá květenství vejčitého tvaru mají stopku a jejich největší délka se pohybuje zpravidla od 2 do 5 cm.
2. „Chmelovým práškem“ se rozumí výrobek získaný mletím chmele, který obsahuje všechny přirozené části.
3. „Chmelovým práškem s vyšším obsahem lupulinu“ se rozumí výrobek získaný mletím chmele, ze kterého byla mechanicky odstraněna část listů, stopek, listenů a větének.
4. „Chmelovým výtažkem“ se rozumějí koncentrované výrobky získané působením rozpouštědla na chmel nebo na chmelový prášek.
5. „Smíšenými chmelovými výrobky“ se rozumí směs dvou nebo více výrobků uvedených v bodech 1 až 4.

ČÁST IV

Definice týkající se odvětví vína

V souvislosti s révou

1. „Vyklučením“ se rozumí úplné odstranění všech révových keřů, které se nacházejí na ploše vinice.
2. „Výsadbou“ se rozumí definitivní vysazení štěpované nebo neštěpované révy či jejích částí za účelem produkce hroznů nebo založení porostu za účelem produkce roubů.
3. „Přeštěpováním“ se rozumí štěpování révového keře, na kterém bylo již dříve provedeno štěpování.

V souvislosti s výrobou

4. „Čerstvými vinnými hrozny“ se rozumí zralé nebo mírně zaslé plody révy používané k výrobě vína, které mohou být běžným zpracovatelským postupem rozdrceny nebo lisovány a které mohou spontánně alkoholově kvasit.
5. „Hroznovým moštem z čerstvých vinných hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu,“ se rozumí výrobek, který:

- a) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 12 % objemových a nejvýše 15 % objemových;
- b) se získává přidáním do nezkvašeného hroznového moštu o přirozeném obsahu alkoholu nejméně 8,5 % objemových pocházejícího výhradně z moštových odrůd, které lze zatřídit podle čl. 81 odst. 2:
- i) buď neutrálního alkoholu vinného původu, včetně alkoholu získaného destilací sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 96 % objemových,
- ii) nebo nerekifikovaného výrobku získaného destilací vína, který vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 52 % objemových a nejvýše 80 % objemových.

6. „Hroznovou šťávou“ se rozumí tekutý, nezkvašený, ale zkvasitelný výrobek, který:

- a) se získává přiměřeným zpracováním, které jej činí vhodným ke spotřebě v nezměněném stavu;
- b) se získává z čerstvých vinných hroznů nebo z hroznového moštu nebo zředěním. Pokud je získán zředěním, musí se jednat o zředění zahuštěného hroznového moštu nebo moštového koncentráту.

Skutečný obsah alkoholu v hroznové šťávě nesmí překročit 1 % objemové.

7. „Moštovým koncentrátem“ se rozumí nekaramelizovaná hroznová šťáva získaná částečným odstraněním vody z hroznové šťávy libovolnou povolenou metodou s výjimkou přímého ohně tak, že při teplotě 20 °C není při užití stanovené metody údaj odečtený na refraktometru nižší než 50,9 %.

Skutečný obsah alkoholu v moštovém koncentrátu nesmí překročit 1 % objemové.

8. „Vinným kalem“ se rozumí zbytky,

- a) které se usazují v nádobách obsahujících víno po kvašení, během skladování či po povoleném ošetření;
- b) vzniklé filtrací nebo odstředěním výrobku uvedeného v písmenu a);
- c) které se usazují v nádobách obsahujících hroznový mošt během skladování či po povoleném ošetření; nebo
- d) vzniklé filtrací nebo odstředěním výrobku uvedeného v písmenu c).

9. „Výlisky z hroznů“ nebo „matolinami“ se rozumí zkvašený nebo nezkvašený zbytek po lisování čerstvých vinných hroznů.

10. „Matolinovým vínem“ se rozumí výrobek, který se získává:

- a) kvašením neošetřených matolin nasáklých vodou; nebo
- b) vyluhováním prokvašených matolin ve vodě.

11. „Alkoholizovaným vínem pro destilaci“ se rozumí výrobek, který:

- a) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 18 % objemových a nejvýše 24 % objemových;

b) se získává výhradně tím, že se do vína bez zbytkového cukru přidá nerektifikovaný výrobek pocházející z destilace vína se skutečným obsahem alkoholu nejvýše 86 % objemových; nebo

c) vykazuje obsah těkavých kyselin vyjádřený jako kyselina octová nejvýše 1,5 gramů na litr.

12. „Kupáží“ se rozumí

a) hroznový mošt;

b) víno; nebo

c) směs hroznových moštů nebo vín s různými vlastnostmi,

kteře jsou určeny k výrobě určitého druhu šumivých vín.

Obsah alkoholu

13. „Skutečným obsahem alkoholu v procentech objemových“ se rozumí počet objemových jednotek čistého alkoholu ve 100 objemových jednotkách daného výrobku při teplotě 20 °C.

14. „Možným obsahem alkoholu v procentech objemových“ se rozumí počet objemových jednotek čistého alkoholu při teplotě 20 °C, které mohou vzniknout úplným zkvašením cukrů obsažených ve 100 objemových jednotkách daného výrobku při této teplotě.

15. „Celkovým obsahem alkoholu v procentech objemových“ se rozumí součet skutečného a možného obsahu alkoholu v procentech objemových.

16. „Přirozeným obsahem alkoholu v procentech objemových“ se rozumí celkový objemový obsah alkoholu daného výrobku před jakýmkoli obohacením.

17. „Skutečným obsahem alkoholu v procentech hmotnostních“ se rozumí počet kilogramů čistého alkoholu obsažených ve 100 kilogramech výrobku.

18. „Možným obsahem alkoholu v procentech hmotnostních“ se rozumí počet kilogramů čistého alkoholu, který může vzniknout úplným zkvašením cukrů obsažených ve 100 kilogramech výrobku.

19. „Celkovým obsahem alkoholu v procentech hmotnostních“ se rozumí součet skutečného a možného obsahu alkoholu v procentech hmotnostních.

ČÁST V

Definice týkající se odvětví hovězího a telecího masa

„Skotem“ se rozumí živý domácí skot kódů KN 0102 21, 0102 31 00, 0102 90 20, ex 0102 29 10 až ex 0102 29 99, 0102 39 10, 0102 90 91.

ČÁST VI

Definice týkající se odvětví mléka a mléčných výrobků

Pro účely uplatňování celní kvóty pro máslo pocházející z Nového Zélandu výraz „vyrobené přímo z mléka nebo smetany“ nevylučuje máslo vyrobené z mléka nebo smetany bez použití skladovaných surovin, během jediného, samostatného a nepřerušovaného výrobního procesu, v němž může smetana projít fází, kdy dochází k zahuštění a/nebo frakcionaci máselného tuku.

ČÁST VII

Definice týkající se odvětví vajec

1. „Veji ve skořápce“ se rozumějí drůbeží vejce ve skořápce, čerstvá, konzervovaná, nebo vařená, jiná než násadová vejce uvedená v bodě 2.

2. „Násadovými vejci“ se rozumějí drůbeží vejce na násadu.

3. „Celými produkty“ se rozumějí ptačí vejce bez skořápky, též obsahující přidaný cukr nebo jiná sladidla, vhodná k lidské spotřebě.

4. „Oddělenými produkty“ se rozumějí žloutky ptačích vajec, též obsahující přidaný cukr nebo jiná sladidla, vhodné k lidské spotřebě.

ČÁST VIII

Definice týkající se odvětví drůbežního masa

1. „Živou drůbeží“ se rozumí živá domácí drůbež o kusové hmotnosti vyšší než 185 gramů, kur domácí, kohouti, kachny, husy, krůty a perličky.
2. „Drůbežími mláďaty“ se rozumí živá domácí drůbež o kusové hmotnosti nejvýše 185 gramů, kur domácí, kohouti, kachny, husy, krůty a perličky.
3. „Poraženou drůbeží“ se rozumí mrtvá domácí drůbež druhu kur domácí, kachny, husy, krůty a perličky, vcelku, též bez drobů.
4. „Odvozenými produkty“ se rozumějí:
 - a) produkty uvedené v příloze I části XX písm. a);
 - b) produkty uvedené v příloze I části XX písm. b), kromě poražené drůbeže a jedlých drobů zvaných „dělené drůbeží maso“;
 - c) jedlé droby uvedené v příloze I části XX písm. b);
 - d) produkty uvedené v příloze I části XX písm. c);
 - e) produkty uvedené v příloze I části XX písm. d) a e);
 - f) výrobky uvedené v příloze I části XX písm. f), jiné než výrobky kódů KN 1602 20 10.

ČÁST IX

Definice týkající se odvětví včelařství

1. Medem se rozumí med ve smyslu směrnice Rady 2001/110/ES ⁽¹⁾, a to i pokud jde o hlavní druhy medu.
2. „Včelařskými produkty“ se rozumějí med, včelí vosk, mateří kašička, propolis a pyl.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2001/110/ES ze dne 20. prosince 2001 o medu (Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47).

PŘÍLOHA III

STANDARDNÍ JAKOST RÝŽE A CUKRU PODLE ČLÁNKŮ 7 A 135

A. Standardní jakost neloupané rýže

Neloupaná rýže standardní jakosti

- a) je řádné a uspokojivé obchodní jakosti, bez zápachu;
- b) obsahuje nejvýše 13 % vlhkosti;
- c) má výnos při zpracování celoomleté rýže 63 % hmotnostních v celých zrnech (s povolenou odchylkou 3 % useknutých zrn), z čehož hmotnostní procentní podíl zrn celoomleté rýže, která jsou snižené jakosti, činí

křídově bílá zrna neloupané rýže kódů KN 1006 10 27 a 1006 10 98	1,5 %
křídově bílá zrna neloupané rýže kódů KN jiných než 1006 10 27 a 1006 10 98:	2,0 %
červeně pruhovaná zrna	1,0 %
zrna se skvrnami	0,50 %
zbarvená zrna	0,25 %
žlutá zrna	0,02 %
jantarově žlutá zrna	0,05 %

B. Standardní jakost cukru

I. Standardní jakost cukrové řepy

Cukrová řepa standardní jakosti

- a) je řádné a uspokojivé obchodní jakosti;
- b) při převzetí má cukernatost 16 %.

II. Standardní jakost bílého cukru

1. Bílý cukr standardní jakosti má tyto vlastnosti:

- a) řádná a uspokojivá obchodní jakost; suchý, ve formě krystalů stejnoměrného zrnění, sypký;
- b) minimální polarizace: 99,7;
- c) maximální vlhkost: 0,06 %;
- d) maximální obsah invertního cukru: 0,04 %;
- e) celkový počet bodů určený podle bodu 2 je nejvýše 22, z toho:
 - obsah popela nejvýše 15 bodů,
 - typová barevná řada nejvýše 9 bodů podle metody Brunswického ústavu pro zemědělskou technologii („metoda Brunswick“),
 - barva roztoku nejvýše 6 bodů podle metody Mezinárodní komise pro jednotné metody rozboru cukru („metoda ICUMSA“).

2. Jeden bod odpovídá:

- a) 0,0018 % obsahu popela podle metody ICUMSA při 28° Brix;
- b) 0,5 jednotek barevného typu podle metody Brunswick;
- c) 7,5 jednotek barvy roztoku podle metody ICUMSA.

3. Pro určení faktorů uvedených v bodu 1 se použijí metody, které se používají pro určení těchto faktorů v rámci intervenčních opatření.

III. *Standardní jakost surového cukru*

1. Surový cukr standardní jakosti je cukr s výtěžností 92 %, vyjádřenou jako bílý cukr.

2. Výtěžnost surového řepného cukru se vypočítá tak, že se od polarizačního stupně tohoto cukru odečte:

- a) procentní obsah popela vynásobený čtyřmi;
- b) procentní obsah invertního cukru vynásobený dvěma;
- c) číslo 1.

3. Výtěžnost surového třtinového cukru se vypočítá tak, že od dvojnásobku polarizačního stupně tohoto cukru se odečte číslo 100.

PŘÍLOHA IV

KLASIFIKAČNÍ STUPNICE UNIE PRO JATEČNĚ UPRAVENÁ TĚLA PODLE ČLÁNKU 10

A. Klasifikační stupnice Unie pro jatečně upravená těla kusů skotu ve věku osmi měsíců a více

I. Definice

Použijí se tyto definice:

1. „jatečně upraveným tělem“ se rozumí celé tělo poraženého zvířete po jeho vykrvení, vykolení a stažení z kůže;
2. „půlkou jatečně upraveného těla“ se rozumí produkt získaný symetrickým rozdělením jatečně upraveného těla podle bodu 1 středem obratlů krčních, hrudních, bederních (lumbálních) a křížových (sokrálních) a středem hrudní kosti a srůstu ischio-stydkých kostí.

II. Kategorie

Jatečně upravená těla skotu se dělí do těchto kategorií:

- Z: jatečně upravená těla zvířat ve věku od 8 do 12 měsíců;
- A: jatečně upravená těla býků ve věku od 12 do 24 měsíců;
- B: jatečně upravená těla býků ve věku od 24 měsíců;
- C: jatečně upravená těla volů ve věku od 12 měsíců;
- D: jatečně upravená těla krav;
- E: jatečně upravená těla jalovic ve věku od 12 měsíců.

III. Klasifikace

Jatečně upravená těla jsou klasifikována na základě posouzení:

1. zmasilosti, vymezené takto:

vyvinutost profilů jatečně upravených těl, zejména jejich hlavních částí (kýta, hřbet, plec)

Třída zmasilosti	Popis
S nejvyšší	všechny profily extrémně konvexní; výjimečně vyvinutá svalovina s dvojím osvalením
E vynikající	všechny profily konvexní až super konvexní; výjimečně vyvinutá svalovina
U velmi dobrá	profily celkově konvexní, velmi dobře vyvinutá svalovina
R dobrá	profily celkově rovné; dobře vyvinutá svalovina
O průměrná	profily rovné až konkávní; průměrně vyvinutá svalovina
P špatná	všechny profily konkávní až velmi konkávní; slabě vyvinutá svalovina

2. protučnělosti, vymezené takto:

— množství tuku na povrchu jatečně upraveného těla a v hrudní dutině

Třída protučnosti	Popis
1 velmi slabá	slabá nebo žádná vrstva tuku
2 slabá	mírná vrstva tuku, svalovina téměř všude zřetelná
3 průměrná	svalovina je téměř všude pokrytá tukem s výjimkou kýty a plece, slabé vrstvy tuku v hrudní dutině
4 silná	svalovina pokrytá tukem, kýta a plec jsou přesto částečně zřetelné, silné vrstvy tuku v hrudní dutině
5 velmi silná	celý povrch jatečně upraveného těla je pokryt tukem; velmi silné vrstvy v hrudní dutině

Členské státy jsou oprávněny dále dělit každou ze tříd stanovenou v bodech 1 a 2 do nejvýše tří podtříd.

IV. Obchodní úprava

Jatečně upravená těla a půlky jatečně upravených těl musí mít tuto obchodní úpravu:

- a) bez hlavy a bez nohou; hlava je od jatečně upraveného těla oddělena v místě hlavového kloubu (atlanto-okcipitálního kloubu) a nohy jsou odděleny na úrovni karpometakarpálního nebo tarzometatarzálního kloubu,
- b) bez orgánů v dutině hrudní a břišní, s ledvinami nebo bez nich, s ledvinovým a pánevním lojem nebo bez něj,
- c) bez pohlavních orgánů a připojených svalů, bez vemene a vemenního loje.

V. Klasifikace a označování

Jatka schválená podle článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ⁽¹⁾ přijmou opatření k zajištění toho, aby všechna jatečně upravená těla nebo půlky jatečně upravených těl kusů skotu ve věku osmi měsíců nebo více, který v nich byl poražen a nese označení zdravotní nezávadnosti podle čl. 5 odst. 2 ve spojení s přílohou I oddílem I kapitolou III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ⁽²⁾, byly klasifikovány a označeny v souladu s klasifikační stupnicí Unie.

Před označením mohou členské státy udělit povolení, aby byl z jatečně upravených těl nebo půlek jatečně upravených těl odstraněn podkožní tuk, pokud je to odůvodněno protučností.

B. Klasifikační stupnice Unie pro jatečně upravená těla prasat

I. Definice

„Jatečně upraveným tělem“ se rozumí tělo poraženého, vykrveného a vykoleného prasete, celé nebo rozdělené středem.

II. Klasifikace

Jatečně upravená těla jsou klasifikována podle odhadovaného podílu libového masa takto:

Třída	Libové maso v procentech hmotnosti jatečně upraveného těla
S	60 nebo více
E	55 nebo více, ale méně než 60
U	50 nebo více, ale méně než 55

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206).

Třída	Libové maso v procentech hmotnosti jatečně upraveného těla
R	45 nebo více, ale méně než 50
O	40 nebo více, ale méně než 45
P	méně než 40

III. Obchodní úprava

Jatečně upravená těla musí mít obchodní úpravu bez jazyka, štetin, spárků, pohlavních orgánů, plstního sádla, ledvin a bránice.

IV. Podíl libového masa

1. Podíl libového masa se hodnotí pomocí metod povolených Komisí. Povoleny mohou být pouze statisticky ověřené metody vyhodnocování založené na fyzickém měření jedné nebo více anatomických částí jatečně upraveného těla prasete. Předpokladem pro schválení metody klasifikace je to, že chyba statistického odhadu nepřekročí stanovenou maximální toleranci.
2. Obchodní hodnota jatečně upravených těl se ovšem neurčuje pouze na základě odhadovaného podílu libového masa.

V. Označování jatečně upravených těl

Nestanoví-li Komise jinak, klasifikovaná jatečně upravená těla se za účelem identifikace označují podle stupnice Unie.

C. Klasifikační stupnice Unie pro jatečně upravená těla ovčí

I. Definice

Použijí se definice „jatečně upravená těla“ a „půlky jatečně upravených těl“ stanovené v části A bodě I.

II. Kategorie

Jatečně upravená těla se dělí do těchto kategorií:

A: jatečně upravená těla jehňat mladších dvanácti měsíců,

B: jatečně upravená těla ostatních ovčí.

III. Klasifikace

Jatečně upravená těla jsou klasifikována obdobně na základě použití příslušných ustanovení části A bodu III. Výraz „kýta“ v části A bodu III odst. 1 a v řádcích 3 a 4 tabulky uvedené v části A bodu III odst. 2 se nahrazuje výrazem „zadní čtvrt“.

IV. Obchodní úprava

Jatečně upravená těla a půlky jatečně upravených těl mají obchodní úpravu bez hlavy (oddělené v místě hlavového atlanto-okcipitálního kloubu), nohou (oddělených na úrovni karpometakarpálního nebo tarzometatarzálního kloubu), ocasu (odděleného mezi šestým a sedmým ocasním obratlem), vemene, pohlavních orgánů, jater a vnitřností. Ledviny a ledvinový lůj tvoří součást jatečně upraveného těla.

Členské státy jsou oprávněny povolit odlišné obchodní úpravy, pokud se nepoužije úprava referenční.

V. Označování jatečně upravených těl

Klasifikovaná jatečně upravená těla a půlky jatečně upravených těl se za účelem identifikace označují podle stupnice Unie.

PŘÍLOHA V

**SEZNAM VÝROBKŮ, NA KTERÉ SE NEVZTAHUJE PROJEKT „OVOCE A ZELENINA DO ŠKOL“, KTERÝ JE
SPOLUFINANCOVÁN Z PODPORY UNIE PODLE ČL. 23 Odst. 3**

Výrobky obsahující jednu z následujících složek:

- přidaný cukr,
 - přidaný tuk,
 - přidanou sůl,
 - přidaná sladidla.
-

PŘÍLOHA VI

ROZPOČTOVÉ STROPY NA PROGRAMY PODPORY PODLE ČL. 44 ODS. 1

	v tis. EUR za rozpočtový rok			
	2014	2015	2016	po roce 2017
Bulharsko	26 762	26 762	26 762	26 762
Česká republika	5 155	5 155	5 155	5 155
Německo	38 895	38 895	38 895	38 895
Řecko	23 963	23 963	23 963	23 963
Španělsko	353 081	210 332	210 332	210 332
Francie	280 545	280 545	280 545	280 545
Chorvatsko	11 885	11 885	11 885	10 832
Itálie	336 997	336 997	336 997	336 997
Kypr	4 646	4 646	4 646	4 646
Litva	45	45	45	45
Lucembursko	588	—	—	—
Maďarsko	29 103	29 103	29 103	29 103
Malta	402	—	—	—
Rakousko	13 688	13 688	13 688	13 688
Portugalsko	65 208	65 208	65 208	65 208
Rumunsko	47 700	47 700	47 700	47 700
Slovinsko	5 045	5 045	5 045	5 045
Slovensko	5 085	5 085	5 085	5 085
Spojené království	120	—	—	—

PŘÍLOHA VII

DEFINICE, OZNAČENÍ A OBCHODNÍ NÁZVY PRODUKTŮ PODLE ČLÁNKU 78

Pro účely této přílohy se „obchodním názvem“ rozumí název, pod kterým se potravina prodává, ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice 2000/13/ES nebo název potraviny ve smyslu článku 7 nařízení (EU) č. 1169/2011.

ČÁST I.

Maso skotu mladšího dvanácti měsíců

I. Definice

Pro účely této části se „masem“ rozumějí všechna jatečně upravená těla, maso nevykostěné nebo vykostěné a droby, ať již dělené, nebo nedělené, určené k lidské spotřebě, pocházející ze skotu mladšího dvanácti měsíců, čerstvé, zmrazené či hluboce zmrazené, v obalech či baleních, nebo bez nich.

II. Kategorizace skotu mladšího dvanácti měsíců na jatkách

Pod dohledem příslušného orgánu rozdělí hospodářské subjekty v okamžiku porážky všechny kusy skotu mladší dvanácti měsíců do jedné z těchto dvou kategorií:

A) kategorie V: skot mladší než osm měsíců

identifikační písmeno této kategorie: V;

B) kategorie Z: skot ve věku od osmi do dvanácti měsíců

identifikační písmeno této kategorie: Z.

Toto rozdělení musí být prováděno na základě informací obsažených ve zvířecím pasu doprovázejícím skot nebo, pokud to není možné, na základě údajů obsažených v počítačové databázi podle článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ⁽¹⁾.

III. Obchodní názvy

1. Maso skotu mladšího dvanácti měsíců se v členských státech uvádí na trh pouze pod tímto obchodním názvem nebo těmito obchodními názvy stanovenými pro každý členský stát:

A) pro maso skotu mladšího osmi měsíců (identifikační písmeno této kategorie: V):

Země uvedená na trh	Obchodní názvy, jež se mají použít
Belgie	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulharsko	месо от малки телета
Česká republika	telecí
Dánsko	lyst kalvekød
Německo	Kalbfleisch
Estonsko	vasikaliha
Irsko	veal
Řecko	μοσχάρι γάλακτος
Španělsko	ternera blanca, carne de ternera blanca
Francie	veau, viande de veau
Chorvatsko	teletina
Itálie	vitello, carne di vitello

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa (Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1).

Kypr	μοσχάρι γάλακτος
Lotyšsko	teļa gaļa
Litva	veršiena
Lucembursko	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Maďarsko	borjúhús
Malta	vitella
Nizozemsko	kalfsvlees
Rakousko	Kalbfleisch
Polsko	cielęcina
Portugalsko	vitela
Rumunsko	carne de vițel
Slovinsko	teletina
Slovensko	teľacie mäso
Finsko	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Švédsko	ljust kalvkött
Spojené království	veal

B) pro maso skotu ve věku od osmi do dvanácti měsíců (identifikační písmeno této kategorie: Z):

Země uvedení na trh	Obchodní názvy, jež se mají použít
Belgie	jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundvlees/Jungrindfleisch
Bulharsko	теленко месо
Česká republika	hovězí maso z mladého skotu
Dánsko	kalvekød
Německo	Jungrindfleisch
Estonsko	noorloomaliha
Irsko	rosé veal
Řecko	vealό μοσχάρι
Španělsko	ternera, carne de ternera
Francie	jeune bovin, viande de jeune bovin
Chorvatsko	mlada junetina
Itálie	vitellone, carne di vitellone
Kypr	vealό μοσχάρι
Lotyšsko	jaunlopa gaļa
Litva	jautiena
Lucembursko	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Maďarsko	növendék marha húsa
Malta	vitellun
Nizozemsko	rosé kalfsvlees
Rakousko	Jungrindfleisch
Polsko	młoda wołowina
Portugalsko	vitelão

Rumunsko	carne de tineret bovin
Slovinsko	meso težjih telet
Slovensko	mäso z mladého dobytku
Finsko	vasikanliha/kalvkött
Švédsko	kalvkött
Spojené království	beef

2. Obchodní názvy podle odstavce 1 lze doplnit názvem nebo označením dotýčných kusů masa nebo drobů.
3. Obchodní názvy uvedené pro kategorii V v bodu A tabulky v odstavci 1 a jakýkoli nový název odvozený z těchto obchodních názvů se použijí pouze v případě, že jsou splněny požadavky této přílohy.
- Zejména výrazy jako „veau“, „telecí“, „Kalb“, „μροσχάρι“, „ternera“, „kalv“, „veal“, „vitello“, „vitella“, „kalf“, „vitela“ a „teletina“ nelze používat v obchodním názvu nebo uvádět na označení u masa skotu staršího dvanácti měsíců.
4. Podmínky uvedené v odstavci 1 se nepoužijí na maso skotu, které nese označení původu nebo zeměpisné označení chráněné podle nařízení (ES) č. 1151/2012, zapsané do 29. června 2007.

IV. Povinné údaje na štítku

1. Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, nařízení (EU) č. 1169/2011 a články 13, 14 a 15 nařízení (ES) č. 1760/2000, označí hospodářské subjekty maso skotu mladšího dvanácti měsíců v každé fázi produkce a uvádění na trh těmito údaji:

- a) obchodním názvem v souladu s bodem III této části;
- b) údajem o věku zvířete při porážce, který se případně uvede slovy:
- „věk při porážce: mladší 8 měsíců“;
 - „věk při porážce: od 8 do 12 měsíců“.

Odchylně od prvního pododstavce písm. b) mohou hospodářské subjekty ve fázích předcházejících uvolnění do prodeje konečnému spotřebiteli nahradit údaje o věku při porážce údaji o kategorii, a to: „kategorie V“ nebo „kategorie Z“.

2. Pokud jde o maso skotu mladšího dvanácti měsíců, které je nabízeno konečnému spotřebiteli k prodeji bez hotového balení v místech maloobchodního prodeje, členské státy stanoví pravidla týkající se způsobu, jak mají být údaje podle odstavce 1 uváděny.

V. Evidence

Hospodářské subjekty evidují v každé fázi produkce a uvádění na trh tyto údaje:

- a) identifikační číslo a datum narození zvířat, a to pouze v rámci jatek;
- b) referenční číslo, umožňující stanovit souvislost mezi identifikací zvířat, ze kterých maso pochází, na jedné straně, a obchodním názvem, věkem při porážce a identifikačním písmenem kategorie na štítku masa, na straně druhé;
- c) datum vstupu a výstupu zvířat a masa do/ze zařízení.

VI. Úřední kontroly

1. Členské státy určí příslušný orgán nebo příslušné orgány odpovědné za úřední kontroly prováděné za účelem ověření uplatňování této části a uvědomí o tom Komisi.

2. Úřední kontroly jsou prováděny příslušným orgánem nebo příslušnými orgány v souladu s obecnými zásadami stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ⁽¹⁾.
3. Odborníci Komise, podle potřeby společně s dotčenými příslušnými orgány a případně s odborníky členských států, provádějí kontroly na místě, aby zajistili provádění ustanovení této přílohy.
4. Každý členský stát, na jehož území se kontrola provádí, poskytne Komisi veškerou nezbytnou pomoc, již může potřebovat ke splnění svých úkolů.
5. V případě masa dováženého ze třetích zemí příslušný orgán určený třetí zemí nebo případně nezávislý třetí subjekt zajistí dodržování požadavků stanovených v této části. Tento nezávislý subjekt musí plně zajistit dodržování podmínek stanovených evropskou normou EN 45011 nebo pokynem ISO/IEC 65.

ČÁST II

Druhy výrobků z révy vinné

1) Víno

„Vínem“ se rozumí výrobek, který byl získán výhradně úplným nebo částečným alkoholovým kvašením čerstvých, rozdrcených nebo nerozdrcených vinných hroznů nebo hroznového moštu.

Víno:

- a) po případném použití postupů uvedených v příloze VIII části I oddílu B vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 8,5 % objemových, jestliže bylo získáno výhradně z hroznů sklizených ve vinařských zónách A a B podle dodatku I této přílohy, a nejméně 9 % objemových v ostatních vinařských zónách;
- b) odchylně od jinak použitelného minimálního skutečného obsahu alkoholu, má-li chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení, vykazuje po případném použití postupů uvedených v příloze VIII části I oddílu B skutečný obsah alkoholu nejméně 4,5 % objemových;
- c) vykazuje celkový obsah alkoholu nejvýše 15 % objemových. Odchylně však:
 - horní mez pro celkový obsah alkoholu může dosáhnout 20 % objemových u vín z některých vinařských oblastí v Unii vyrobených bez jakéhokoli obohacení, jež určí Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2,
 - horní mez pro celkový obsah alkoholu může překročit 15 % objemových u vín s chráněným označením původu vyrobených bez jakéhokoli obohacení;
- d) vykazuje celkový obsah kyselin, vyjádřený jako kyselina vinná, nejméně 3,5 gramu na litr nebo 46,6 miliekvivalentů na litr, s výhradou odchylek, jež mohou být přijaty Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2.

„Retsinou“ se rozumí víno, které bylo vyrobeno výhradně na zeměpisném území Řecka z hroznového moštu ošetřeného pryskyřicí z borovice halepské (*Pinus halepensis* Mill.). Tuto pryskyřici lze užít pouze k výrobě vína „Retsina“ za podmínek stanovených v platných řeckých předpisech.

Odchylně od druhého pododstavce písm. b) se „Tokaji eszencia“ a „Tokajská esencia“ považují za víno.

Členské státy však mohou povolit používání výrazu „víno“, pokud:

- a) je doprovázen názvem ovoce ve formě složeného názvu, pro uvádění na trh výrobků, které byly získány kvašením jiného druhu ovoce než vinných hroznů; nebo
- b) je součástí složeného názvu.

Jakákoli záměna s výrobky odpovídajícími druhům vína v této příloze musí být vyloučena.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).

2) Mladé víno v procesu kvašení

„Mladým vínem v procesu kvašení“ se rozumí výrobek, jehož alkoholové kvašení ještě není ukončeno a který ještě není oddělen od kalů.

3) Likérové víno

„Likérovým vínem“ se rozumí výrobek,

a) který vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 15 % objemových a nejvýše 22 % objemových;

b) který vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 17,5 % objemových, kromě některých likérových vín s označením původu nebo se zeměpisným označením, jež jsou uvedena na seznamu sestaveném Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2;

c) který se získává:

— z částečně zkvašeného hroznového moštu,

— z vína,

— ze směsi výše uvedených výrobků nebo

— z hroznového moštu nebo ze směsi tohoto výrobku s vínem u některých likérových vín s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, která určí Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2;

d) který vykazuje původní přirozený obsah alkoholu nejméně 12 % objemových, kromě některých likérových vín s chráněným označením původu nebo s chráněným zeměpisným označením, jež jsou uvedena na seznamu sestaveném Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2;

e) do kterého byl přidán:

i) samostatně nebo ve směsi:

— neutrální alkohol vinného původu, včetně alkoholu získaného destilací sušených hroznů, se skutečným obsahem alkoholu nejméně 96 % objemových,

— destilát z vína nebo sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 52 % objemových a nejvýše 86 % objemových,

ii) případně spolu s jedním nebo více z těchto výrobků:

— zahuštěný hroznový mošt,

— směs některého z výrobků uvedených v písm. e) bodě i) s hroznovým mostem uvedeným v písm. c) první a čtvrté odrážce;

f) do kterého byly pro některá likérová vína s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, jež jsou uvedena na seznamu sestaveném Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2, odchylně od písmene e) přidány:

i) buď výrobky uvedené v písm. e) bodě i), samostatně nebo ve směsi, nebo

ii) jeden či více z těchto výrobků:

— alkohol z vína nebo sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 95 % objemových a nejvýše 96 % objemových,

— vínovice nebo matolinová pálenka se skutečným obsahem alkoholu nejméně 52 % a nejvýše 86 % objemových,

— destilát ze sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 52 % objemových a nižším než 94,5 % objemových; a

iii) případně jeden nebo více z těchto výrobků:

- částečně zkvašený hroznový mošt ze zaschlých vinných hroznů,
- zahuštěný hroznový mošt získaný působením přímého ohně, který, s výjimkou použití tohoto postupu, odpovídá definici zahuštěného hroznového moštu,
- zahuštěný hroznový mošt,
- směs některého z výrobků uvedených v písm. f) bodě ii) s hroznovým moštem uvedeným v písm. c) první a čtvrté odrážce.

4) Šumivé víno

„Šumivým vínem“ se rozumí výrobek,

a) který se získává prvotním nebo druhotným alkoholovým kvašením

- z čerstvých vinných hroznů,
- z hroznového moštu nebo
- z vína;

b) který se při otevření nádoby vyznačuje unikáním oxidu uhličitého pocházejícího výhradně z kvašení;

c) v uzavřené nádobě při teplotě 20 °C vykazuje přetlak nejméně 3 bary způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým;
a

d) u něhož kupáže určené k jeho výrobě vykazují celkový obsah alkoholu nejméně 8,5 % objemových.

5) Jakostní šumivé víno

„Jakostním šumivým vínem“ se rozumí výrobek,

a) který se získává prvotním nebo druhotným alkoholovým kvašením

- z čerstvých vinných hroznů,
- z hroznového moštu nebo
- z vína;

b) který se při otevření nádoby vyznačuje unikáním oxidu uhličitého pocházejícího výhradně z kvašení;

c) v uzavřené nádobě při teplotě 20 °C vykazuje přetlak nejméně 3,5 baru způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým; a

d) u něhož kupáže určené k jeho výrobě vykazují celkový obsah alkoholu nejméně 9 % objemových.

6) Jakostní aromatické šumivé víno

„Jakostním aromatickým šumivým vínem“ se rozumí jakostní šumivé víno, které:

a) se získává tak, že se pro kupáž použije pouze hroznový mošt nebo částečně zkvašený hroznový mošt, který je získán ze zvláštních moštových odrůd uvedených na seznamu sestaveném Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2.

Jakostní aromatická šumivá vína, při jejichž tradiční výrobě se pro kupáž použije víno, určí Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2;

- b) v uzavřené nádobě při teplotě 20 °C vykazuje přetlak nejméně 3 bary způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým;
 - c) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 6 % objemových; a
 - d) vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 10 % objemových.
- 7) Šumivé víno dosycené oxidem uhličitým
- „Šumivým vínem“ se rozumí dosycené oxidem uhličitým je výrobek, který:
- a) se získává z vína bez chráněného označení původu i chráněného zeměpisného označení;
 - b) se při otevření nádoby vyznačuje unikáním oxidu uhličitého, který do něj byl zcela či částečně dodán; a
 - c) v uzavřené nádobě při teplotě 20 °C vykazuje přetlak nejméně 3 bary způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým.
- 8) Perlivé víno
- „Perlivým vínem“ se rozumí výrobek, který:
- a) se získává z vína, z mladého vína v procesu kvašení, hroznového moštu nebo z částečně zkvašeného hroznového moštu, pokud tyto výrobky vykazují celkový obsah alkoholu nejméně 9 % objemových;
 - b) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových;
 - c) v uzavřené nádobě při 20 °C vykazuje přetlak nejméně 1 bar a nejvýše 2,5 baru způsobený rozpuštěným endogenním oxidem uhličitým; a
 - d) je plněn do nádob o objemu nejvýše 60 litrů.
- 9) Perlivé víno dosycené oxidem uhličitým
- „Perlivým vínem dosyceným oxidem uhličitým“ se rozumí výrobek, který:
- a) se získává z vína, z mladého vína v procesu kvašení, hroznového moštu nebo z částečně zkvašeného hroznového moštu;
 - b) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových a celkový obsah alkoholu nejméně 9 % objemových;
 - c) v uzavřené nádobě při 20 °C vykazuje přetlak nejméně 1 bar a nejvýše 2,5 baru způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým, který byl zcela či částečně dodán; a
 - d) je plněn do nádob o objemu nejvýše 60 litrů.
- 10) Hroznový mošt
- „Hroznovým moštem“ se rozumí tekutý výrobek získaný přirozenou cestou nebo fyzikálním postupem z čerstvých vinných hroznů. Skutečný obsah alkoholu v hroznovém moštu nesmí překročit 1 % objemové.
- 11) Částečně zkvašený hroznový mošt
- „Částečně zkvašeným hroznovým moštem“ se rozumí výrobek získaný kvašením hroznového moštu se skutečným obsahem alkoholu vyšším než 1 % objemové a nižším než tři pětiny celkového obsahu alkoholu v procentech objemových.
- 12) Částečně zkvašený hroznový mošt ze zaslých vinných hroznů
- „Částečně zkvašeným hroznovým moštem ze zaslých vinných hroznů“ se rozumí výrobek získaný částečným kvašením hroznového moštu ze zaslých vinných hroznů s celkovým obsahem cukru před kvašením nejméně 272 gramů na litr, jehož přirozený a skutečný obsah alkoholu není nižší než 8 % objemových. Některá vína určená Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2, která splňují tyto požadavky, se však nepovažují za částečně zkvašený hroznový mošt ze zaslých vinných hroznů.

13) Zahuštěný hroznový mošt

„Zahuštěným hroznovým moštem“ se rozumí nekaramelizovaný hroznový mošt, který se získává částečným odstraněním vody z hroznového moštu libovolnou povolenou metodou, s výjimkou přímého ohně, tak, že při teplotě 20 °C není při použití metody, jež bude stanovena v souladu s čl. 80 odst. 5 a čl. 91 prvním pododstavcem písm. d) údaj odečtený na refraktometru nižší než 50,9 %.

Skutečný obsah alkoholu v zahuštěném hroznovém moštu nesmí překročit 1 % objemové.

14) Rektifikovaný moštový koncentrát

„Rektifikovaným moštovým koncentrátem“ se rozumí:

a) tekutý nekaramelizovaný produkt, který

i) se získává částečným odstraněním vody z hroznového moštu libovolnou povolenou metodou s výjimkou přímého ohně tak, že údaj na refraktometru použitým podle metody stanovené v souladu s čl. 80 odst. 5 a čl. 91 prvním pododstavcem písm. d) není při teplotě 20 °C nižší než 61,7 %;

ii) byl podroben povolenému ošetření, jehož účelem bylo odkyselení a odstranění jiných složek než cukru;

iii) vykazuje tyto vlastnosti:

- hodnotu pH nejvýše 5 při 25 °Brix,
- optickou hustotu nejvýše 0,100 při 425 nm a tloušťce 1 cm při koncentraci hroznového moštu 25 °Brix,
- obsah sacharózy, který nelze stanovenou metodou rozboru zjistit,
- Folin-Ciocalteuův index nejvýše 6,00 při 25 °Brix,
- obsah titrovatelných kyselin nejvýše 15 miliekvivalentů na kilogram celkového cukru,
- obsah oxidu siřičitého nejvýše 25 miligramů na kilogram celkového cukru,
- celkový obsah kationtů nejvýše 8 miliekvivalentů na kilogram celkového cukru,
- vodivost při 25 °Brix a při 20 °C nejvýše 120 µS/cm,
- obsah hydroxymethylfurfuralu nejvýše 25 miligramů na kilogram celkového cukru,
- přítomnost mesoinositolu.

b) pevný nekaramelizovaný výrobek, který:

i) se získává krystalizací tekutého rektifikovaného moštového koncentráту bez použití rozpouštědla,

ii) byl podroben povolenému ošetření, jehož účelem bylo odkyselení a odstranění jiných složek než cukru;

iii) vykazuje tyto vlastnosti po rozpuštění při koncentraci 25 °Brix:

- hodnota pH nejvýše 7,5,
- optická hustota nejvýše 0,100 při 425 nm a tloušťce 1 cm,
- obsah sacharózy, který nelze stanovenou metodou rozboru zjistit,
- Folin-Ciocalteuův index nejvýše 6,00,
- obsah titrovatelných kyselin nejvýše 15 miliekvivalentů na kilogram celkového cukru,
- obsah oxidu siřičitého nejvýše 10 miligramů na kilogram celkového cukru,

- celkový obsah kationtů nejvýše 8 miliekvivalentů na kilogram celkového cukru,
- vodivost při 20 °C nejvýše 120 µS/cm,
- obsah hydroxymethylfurfuralu nejvýše 25 miligramů na kilogram celkového cukru,
- přítomnost mesoinositolu.

Skutečný obsah alkoholu v rektifikovaném moštovém koncentrátu nesmí překročit 1 % objemové.

15) Víno ze zaschlých hroznů

„Vínem ze zaschlých hroznů“ se rozumí výrobek, který:

- a) se vyrábí bez obohacování z vinných hroznů ponechaných na slunci nebo ve stínu za účelem částečného odstranění vody;
- b) vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 16 % objemových a skutečný obsah alkoholu nejméně 9 % objemových; a
- c) vykazuje přirozený obsah alkoholu nejméně 16 % objemových (nebo 272 gramů cukru na litr).

16) Víno z přezrálých hroznů

„Vínem z přezrálých hroznů“ se rozumí výrobek, který:

- a) se vyrábí bez obohacování;
- b) vykazuje přirozený obsah alkoholu vyšší než 15 % objemových; a
- c) vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 15 % objemových a skutečný obsah alkoholu nejméně 12 % objemových.

Členské státy mohou stanovit dobu zrání tohoto výrobku.

17) Vinný ocet

„Vinným octem“ se rozumí ocet, který:

- a) se získává výhradně octovým kvašením vína; a
- b) vykazuje celkový obsah kyselin vyjádřený jako kyselina octová nejméně 60 gramů na litr.

ČÁST III

Mléko a mléčné výrobky

1. „Mlékem“ se rozumí výhradně běžná tekutina vylučovaná mléčnou žlázou získaná z jednoho nebo více dojení bez toho, aby se do ní cokoli přidávalo nebo z ní odebíralo.

Výraz „mléko“ se však může použít:

- a) pro mléko, které bylo zpracováno, aniž bylo pozměněno jeho složení, nebo pro mléko, jehož obsah tuku byl standardizován podle části IV;
 - b) v souvislosti se slovem nebo slovy pro označení druhu, jakostní třídy, původu nebo zamýšleného způsobu použití takového mléka nebo pro popis fyzikálního zpracování nebo úpravy složení, kterým se podrobilo, za předpokladu, že se tato úprava omezuje na přidání nebo odebrání přirozených složek mléka.
2. Pro účely této části se „mléčnými výrobky“ rozumějí výrobky získané výlučně z mléka, přičemž se však mohou přidávat další látky nezbytné pro jejich výrobu, pokud tyto látky nejsou použity za účelem úplného nebo částečného nahrazení jakékoli mléčné složky.

Výhradně pro mléčné výrobky se vyhrazují:

a) tyto názvy používané ve všech stádiích uvádění na trh:

- i) syrovátka,
- ii) smetana,
- iii) máslo,
- iv) podmáslí,
- v) máselný olej,
- vi) kaseiny,
- vii) bezvodý mléčný tuk,
- viii) sýr,
- ix) jogurt,
- x) kefír,
- xi) kumys,
- xii) viili/fil,
- xiii) smetana,
- xiv) fil;
- xv) rjaženka,
- xvi) rūgušpiens;

b) názvy skutečně používané pro mléčné výrobky ve smyslu článku 5 směrnice 2000/13/ES nebo článku 17 nařízení (EU) č. 1169/2011.

3. Pojem „mléko“ a označení používaná pro mléčné výrobky se mohou používat i v souvislosti se slovem nebo slovy pro označení složených produktů, u nichž žádná část nenahrazuje a ani nemá nahrazovat žádnou složku mléka a jejichž základní součástí ve smyslu množství nebo charakteristiky produktu je mléko nebo mléčný výrobek.

4. Pokud nejde o kravské mléko, uvede se druh zvířete, z něž mléko pochází.

5. Označení podle bodů 1, 2 a 3 se mohou používat pouze pro produkty uvedené v uvedeném bodu.

Toto ustanovení se však nepoužije na označování produktů, jejichž přesná povaha vyplývá jasně z tradičního používání, nebo pokud se označení jasně používají pro popis charakteristické vlastnosti produktu.

6. Pro jiné produkty, než jsou produkty uvedené v bodech 1, 2 a 3 této části, se nesmí použít žádná etiketa, obchodní dokument, propagační materiál ani žádná forma reklamy podle definice článku 2 směrnice Rady 2006/114/ES⁽¹⁾, ani jakýkoli způsob obchodní úpravy uvádějící, naznačující nebo vyvolávající dojem, že daný produkt je produktem odvětví mléka a mléčných výrobků.

V případě produktu obsahujícího mléko nebo mléčné výrobky se však může použít označení „mléko“ nebo označení uvedená v bodu 2 druhém pododstavci této části pouze pro popis základních surovin a uvedení složek v souladu se směrnicí 2000/13/ES nebo nařízením (EU) č. 1169/2011.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21).

ČÁST IV.

Mléko pro lidskou spotřebu kódu KN 0401

I. Definice

Pro účely této části se rozumí:

- a) „mlékem“ produkt získaný dojením jedné nebo více krav;
- b) „konzumním mlékem“ některý z produktů uvedených v bodu III určený pro dodávku spotřebiteli v nezměněném stavu;
- c) „obsahem tuku“ hmotnostní poměr mezi částmi mléčného tuku a 100 částmi dotyčného mléka;
- d) „obsahem bílkovin“ hmotnostní poměr mezi částmi bílkovin a 100 částmi dotyčného mléka (získá se vynásobením celkového obsahu dusíku v mléce vyjádřeného ve hmotnostních procentech koeficientem 6,38).

II. Dodávka nebo prodej konečnému spotřebiteli

- 1. Konečnému spotřebiteli může být bez zpracování dodáváno nebo prodáváno, ať již přímo, nebo prostřednictvím restaurací, nemocnic, jídelen nebo dalších podobných zařízení, pouze mléko, které splňuje požadavky stanovené pro konzumní mléko.
- 2. Obchodní názvy používané pro tyto produkty jsou uvedeny v bodu III. Tyto názvy jsou vyhrazeny pouze pro produkty definované v uvedeném bodu, aniž je dotčeno jejich použití ve složených názvech.
- 3. Členské státy přijmou opatření zajišťující informovanost spotřebitelů o povaze a složení dotyčných produktů, u kterých by neposkytnutí těchto informací mohlo spotřebitele uvést v omyl.

III. Konzumní mléko

1. Za konzumní mléko se považují tyto produkty:

- a) syrové mléko: mléko, které nebylo zahřáto na více než 40 °C ani ošetřeno jiným způsobem s rovnocenným účinkem;
- b) plnotučné mléko: tepelně ošetřené mléko, které z hlediska obsahu tuku splňuje jeden z těchto požadavků:
 - i) plnotučné mléko se standardizací: mléko s obsahem tuku nejméně 3,50 % (m/m). Členské státy však mohou stanovit další kategorii plnotučného mléka s obsahem tuku nejméně 4,00 % (m/m),
 - ii) plnotučné mléko bez standardizace: mléko s obsahem tuku, který se od doby dojení nezměnil ani přidáním nebo odebráním mléčných tuků, ani smíšením s mlékem, jehož přirozený obsah tuku byl změněn. Obsah tuku však nesmí být nižší než 3,50 % (m/m);
- c) polotučné mléko: tepelně ošetřené mléko, jehož obsah tuku byl snížen na úroveň nejméně 1,50 % (m/m) a nejvýše 1,80 % (m/m);
- d) odstředěné mléko: tepelně ošetřené mléko, jehož obsah tuku byl snížen na úroveň nejvýše 0,50 % (m/m).

Tepelně ošetřené mléko, které neodpovídá požadavkům obsahu tuku stanoveným v prvním pododstavci písm. b), c) a d), se považuje za konzumní mléko za předpokladu, že obsah tuku je s jedním desetinným místem jasně a čitelně uveden na obalu, a to se slovy „obsah tuku ... %“. Toto mléko nesmí být označeno jako plnotučné mléko, polotučné mléko či odstředěné mléko.

2. Aniž je dotčen bod 1 písm. b) bod ii), povoluje se pouze:

- a) změna přirozeného obsahu tuku odebráním nebo přidáním smetany nebo přidáním plnotučného mléka, polotučného mléka nebo odstředěného mléka s cílem splnit požadavky na obsah tuku stanovené pro konzumní mléko;

- b) obohacení mléka přísadkou mléčných bílkovin, minerálních solí nebo vitamínů v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ⁽¹⁾;
- c) snížení obsahu laktózy přeměnou na glukózu a galaktózu.

Změny ve složení mléka uvedené v písmenech b) a c) se povolují, pouze jsou-li uvedeny na obalu produktu nesmazatelným, viditelným a snadno čitelným písmem. Toto označení však nezbavuje povinnosti uvádět výživovou hodnotu podle nařízení (EU) č. 1169/2011. Přidávají-li se bílkoviny, musí být jejich obsah v obohaceném mléku nejméně 3,8 % (m/m).

Členské státy však mohou omezit nebo zakázat změny složení mléka uvedené v písmenech b) a c).

3. Konzumní mléko musí:

- a) mít bod mrznutí blízký se průměrnému bodu mrznutí syrového mléka, který byl zjištěn ve sběrné oblasti původu;
- b) mít hmotnost nejméně 1 028 gramů na litr u mléka s obsahem tuku 3,5 % (m/m) při teplotě 20 °C nebo ekvivalentní hmotnost na litr v případě mléka s jiným obsahem tuku;
- c) obsahovat nejméně 2,9 % (m/m) bílkovin u mléka s obsahem tuku 3,5 % (m/m) nebo mít ekvivalentní koncentraci v případě mléka s jiným obsahem tuku.

ČÁST V

Produkty v odvětví drůbežího masa

- I. Tato část se použije na uvádění některých druhů drůbežího masa a některých typů obchodní úpravy drůbežího masa, jakož i polotovarů a výrobků z drůbežího masa nebo z drůbežích drobů, na trh Unie za účelem výkonu podnikání nebo pro obchodní účely, a to z těchto živočišných druhů:

- kura domácího,
- kachen,
- hus,
- krocanů a krůt,
- perliček.

Tato ustanovení se rovněž vztahují na drůbeží maso ve slaném nálevu kódu KN 0210 99 39.

II. Definice

- 1) „drůbežím masem“ se rozumí drůbeží maso vhodné k lidské spotřebě, které nebylo podrobeno jiné úpravě než ošetření chladem;
- 2) „čerstvým drůbežím masem“ se rozumí drůbeží maso, které v žádném okamžiku neztuhlo v důsledku chlazení před zahájením skladování za stálé teploty od – 2 °C do + 4 °C. Členské státy však mohou stanovit poněkud odlišné požadavky na teplotu, při které lze po nezbytně nutnou minimální dobu čerstvé drůbeží maso dělit a manipulovat s ním v maloobchodních prodejnách nebo v prostorách umístěných v těsné blízkosti prodejních míst, ve kterých toto dělení masa a manipulace s ním probíhají výlučně za účelem prodeje spotřebiteli přímo na místě;
- 3) „zmrazeným drůbežím masem“ se rozumí drůbeží maso, které musí být zmrazeno v co nejkratší době v rámci možností běžné porážky a skladováno při stálé teplotě nepřevyšující – 12 °C;
- 4) „hluboce zmrazeným drůbežím masem“ se rozumí drůbeží maso, které musí být skladováno při stálé teplotě nepřevyšující – 18 °C v rámci přípustných odchylek, které jsou stanoveny ve směrnici Rady 89/108/EHS ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitamínů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin (Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 26).

⁽²⁾ Směrnice Rady 89/108/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se hluboce zmrazených potravin určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 40, 11.2.1999, s. 34).

- 5) „polotovarem z drůbežího masa“ se rozumí drůbeží maso, včetně rozmělněného drůbežího masa, ke kterému byly přidány potraviny, koření nebo přídatné látky anebo které bylo podrobeno zpracování, jež nepostačuje ke změně vnitřní struktury svalových vláken masa;
- 6) „polotovarem z čerstvého drůbežího masa“ se rozumí polotovar z drůbežího masa, k jehož výrobě bylo použito čerstvé drůbeží maso.

Členské státy však mohou stanovit poněkud odlišné požadavky na teplotu, které se uplatní na nezbytně nutnou minimální dobu a jen v rozsahu nutném pro umožnění manipulace a dělení prováděných ve zpracovatelském podniku během výroby polotovarů z čerstvého drůbežího masa;

- 7) „výrobkem z drůbežího masa“ se rozumí masný výrobek, jak je definován v bodě 7.1 přílohy I nařízení (ES) č. 853/2004, k jehož výrobě bylo použito drůbeží maso.

III. Drůbeží maso a polotovary z drůbežího masa se uvádějí na trh ve stavu:

- čerstvém,
- zmrazeném,
- hluboce zmrazeném.

ČÁST VI

Vejce slepic kura domácího

I. Oblast působnosti

1. Aniž je dotčen článek 75 týkající se obchodních norem pro násadová vejce a kuřata chovné drůbeže, použije se tato část na uvádění na trh v Unii, pokud jde o vejce vyprodukovaná v Unii, dovezená ze třetích zemí nebo určená na vývoz mimo Unii.
2. Členské státy mohou stanovit výjimku z požadavků stanovených v této části, s výjimkou oddílu III bodu 3, pro vejce, která producent přímo prodává konečnému spotřebiteli:
 - a) v místě produkce nebo
 - b) na místním veřejném trhu nebo při podomním prodeji v regionu produkce dotyčného členského státu.

Je-li taková výjimka udělena, může každý producent rozhodnout o tom, zda ji využije či nevyužije. Pokud se výjimka využije, nesmí se použít třídění podle jakosti ani hmotnosti.

Členské státy mohou v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy vymezit pojmy „místní veřejný trh“, „podomní prodej“ a „region produkce“.

II. Třídění podle jakosti a hmotnosti

1. Vejce jsou tříděna podle jakosti takto:
 - a) třída A neboli „čerstvá“,
 - b) třída B.
2. Vejce třídy A jsou rovněž tříděna podle hmotnosti. Třídění podle hmotnosti se však nevyžaduje u vajec dodávaných do potravinářského a jiného průmyslu.
3. Vejce třídy B se smějí dodávat pouze do potravinářského a jiného průmyslu.

III. Označování vajec

1. Vejce třídy A se označují kódem producenta.

Vejce třídy B se označují kódem producenta nebo jiným způsobem.

Členské státy mohou stanovit výjimkou z tohoto požadavku pro vejce třídy B, pokud jsou uváděna na trh výhradně na jejich území.

2. Označování vajec podle bodu 1 se uskutečňuje v místě produkce nebo v první balírně/třídárně, do níž jsou vejce dodána.
3. Vejce, která konečnému spotřebiteli prodává producent na místním veřejném trhu v regionu produkce dotyčného členského státu, se označují v souladu s bodem 1.

Členské státy však mohou stanovit výjimku z tohoto požadavku pro producenty, kteří vlastní nejvýše 50 nosnic, jsou-li jméno/název a adresa producenta uvedeny v místě prodeje.

ČÁST VII

Roztíratelné tuky

I. Obchodní název

Výrobky uvedené v čl. 78 odst. 1 písm. f) se nesmějí dodávat nebo přepravovat bez zpracování ke konečnému spotřebiteli přímo nebo prostřednictvím restaurací, nemocnic, jídelen nebo podobných zařízení, pokud nesplňují podmínky uvedené v dodatku II

Obchodní názvy těchto výrobků jsou uvedeny v dodatku II, aniž je dotčen bod II odst. 2, 3 a 4.

Obchodní názvy uvedené v dodatku II se vyhrazují pro výrobky v něm definované s obsahem tuku minimálně 10 % hmotnostních, avšak méně než 90 % hmotnostních, těchto kódů KN:

- a) mléčné tuky kódů KN 0405 a ex 2152;
- b) tuky kódu KN ex 1517;
- c) tuky složené z rostlinných nebo živočišných výrobků kódů KN ex 1517 a ex 2106.

Obsah tuku bez soli tvoří nejméně dvě třetiny sušiny.

Tyto obchodní názvy se však použijí pouze na výrobky, které zůstávají tuhé při teplotě 20 °C a které jsou roztíratelné.

Tyto definice se nevztahují na:

- a) označování výrobků, jejichž přesná povaha vyplývá jasně z tradičního používání, nebo pokud se označení jasně používají pro popis charakteristické vlastnosti výrobku;
- b) koncentrované výrobky (máslo, margarín, směsné tuky) s obsahem tuku nejméně 90 %.

II. Terminologie

1. Výraz „tradiční“ se může používat spolu s obchodním označením „máslo“ uvedeným v části A bodě 1 dodatku II, pokud je daný výrobek získán přímo z mléka nebo ze smetany.

Pro účely tohoto bodu se „smetanou“ rozumí výrobek získaný z mléka ve formě emulze oleje ve vodě o obsahu mléčných tuků nejméně 10 %.

2. Označení pro výrobky uvedené v dodatku II uvádějící, naznačující nebo vyvolávající dojem, že obsah tuku je jiný, než uvádí dodatek, se nepovolují.
3. Odchylně od odstavce 2 se pro výrobky uvedené v dodatku II s obsahem tuku nejvýše 62 % může také použít označení „se sníženým obsahem tuku“ nebo „light“.

Výrazy „třičtvrtětučný“ nebo „polotučný“, uvedené v dodatku II, je však možné nahradit výrazy „se sníženým obsahem tuku“ a „light“.

4. Pro výrobky uvedené v části B bodu 3 dodatku II je možné používat obchodní názvy „minarine“ nebo „halvarine“.

5. Označení „rostlinný“ lze použít spolu s obchodním názvem podle části B dodatku II u výrobků, které byly vyrobeny výhradně z rostlinných olejů a tuků, s přípustnou odchylkou nejvýše 2 % hmotnostních pro obsah živočišných tuků z celkového obsahu tuku. Tato přípustná odchylka se použije i tam, kde je uveden odkaz na rostlinné druhy.

ČÁST VIII

Označení a definice olivového oleje a olivového oleje z pokrutin

Použití označení a definic olivových olejů a olivových olejů z pokrutin uvedených v této části je povinné při uvádění dotyčných výrobků na trh v Unii, a pokud je slučitelné s mezinárodními závaznými pravidly, i v obchodu s třetími zeměmi.

Na maloobchodní úrovni je možno prodávat pouze oleje uvedené v bodu 1 písm. a) a b) a v bodech 3 a 6.

1) PANENSKÝ OLIVOVÝ OLEJ

„Panenským olivovým olejem“ se rozumí olej získaný z plodů olivovníku výhradně mechanickými nebo jinými fyzikálními postupy za podmínek, při nichž nedochází ke změně oleje, a který nebyl podroben žádnému jinému zpracování než praní, dekantaci, odstřeďování nebo filtraci, s výjimkou oleje získaného pomocí rozpouštědel nebo použitím přísad s chemickým nebo biochemickým účinkem nebo reesterifikací a jakékoli směsí s oleji jiných druhů.

Panenský olivový olej se třídí a označuje výhradně takto:

a) Extra panenský olivový olej

„Extra panenským olivovým olejem“ se rozumí panenský olivový olej o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 0,8 g na 100 g a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným Komisí v souladu s čl. 75 odst. 2 pro tuto kategorii.

b) Panenský olivový olej

„Panenským olivovým olejem“ se rozumí panenský olivový olej o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 2 g na 100 g a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným Komisí v souladu s čl. 75 odst. 2 pro tuto kategorii.

c) Lampantový olivový olej

„Lampantovým olivovým olejem“ se rozumí panenský olivový olej o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, vyšším než 2 g na 100 g nebo s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným Komisí v souladu s čl. 75 odst. 2 pro tuto kategorii.

2) RAFINOVANÝ OLIVOVÝ OLEJ

„Rafinovaným olivovým olejem“ se rozumí olivový olej získaný rafinací panenského olivového oleje, o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 0,3 g na 100 g a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným Komisí v souladu s čl. 75 odst. 2 pro tuto kategorii.

3) OLIVOVÝ OLEJ – SMĚS RAFINOVANÉHO OLIVOVÉHO OLEJE A PANENSKÉHO OLIVOVÉHO OLEJE

„Směsí rafinovaného olivového oleje a panenského olivového oleje“ se rozumí olivový olej získaný smícháním rafinovaného olivového oleje a panenského olivového oleje, kromě lampantového olivového oleje, o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 1 g na 100 g a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným Komisí v souladu s čl. 75 odst. 2 pro tuto kategorii.

4) SUROVÝ OLIVOVÝ OLEJ Z POKRUTIN

„Surovým olivovým olejem z pokrutin“ se rozumí olej získaný z olivových pokrutin pomocí rozpouštědel nebo fyzikálním postupem nebo olej odpovídající kromě některých specifikovaných charakteristik lampantovému olivovému oleji, s výjimkou oleje získaného reesterifikací a směsí s oleji jiných druhů, a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným Komisí v souladu s čl. 75 odst. 2 pro tuto kategorii.

5) RAFINOVANÝ OLIVOVÝ OLEJ Z POKRUTIN

„Refinovaným olivovým olejem z pokrutin“ se rozumí olej získaný rafinací surového olivového oleje z pokrutin, o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 0,3 g na 100 g a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným Komisí v souladu s čl. 75 odst. 2 pro tuto kategorii.

6) OLIVOVÝ OLEJ Z POKRUTIN

„Olivovým olejem z pokrutin“ se rozumí olej získaný smícháním rafinovaného olivového oleje z pokrutin a panenského olivového oleje, kromě lampantového olivového oleje, o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 1 g na 100 g a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným Komisí v souladu s čl. 75 odst. 2 pro tuto kategorii.

Dodatek I

Vinařské zóny

Vinařské zóny jsou tyto:

1) Vinařská zóna A zahrnuje:

- a) v Německu: plochy vinic nezahrnuté v bodu 2 písm. a);
- b) v Lucembursku: vinařskou oblast Lucembursko;
- c) v Belgii, Dánsku, Irsku, Nizozemsku, Polsku, Švédsku a Spojeném království: vinařské oblasti těchto členských států;
- d) v České republice: vinařskou oblast Čechy.

2) Vinařská zóna B zahrnuje:

- a) v Německu plochy vinic ve stanovené pěstitelské oblasti Bádensko;
- b) ve Francii plochy vinic v departementech neuvedených v této příloze a v těchto departementech:
 - Alsasko: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - Lotrinsko: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - Savojsko: Savoie, Haute-Savoie, Isère (obec Chapareillan),
 - Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, jakož i plochy vinic v okrese Cosne-sur-Loire departementu Nièvre;
- c) v Rakousku vinařskou oblast Rakousko;
- d) v České republice vinařskou oblast Morava a plochy vinic nezahrnuté v bodu 1 písm. d);
- e) na Slovensku plochy vinic v těchto oblastech: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť a Východoslovenská vinohradnícka oblasť a plochy vinic nezahrnuté v bodu 3 písm. f);
- f) ve Slovinsku plochy vinic v těchto oblastech:
 - v oblasti Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - v oblasti Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska, Bela krajina a plochy vinic v oblastech nezahrnutých v bodu 4 písm. d);
- g) v Rumunsku oblast Podişul Transilvaniei;
- h) v Chorvatsku plochy vinic v těchto subregionech: Moslavina, Prigorje-Bilogora, Plešivica, Pokuplje a Zagorje-Međimurje.

3) Vinařská zóna C I zahrnuje:

- a) ve Francii plochy vinic
 - v těchto departementech: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (s výjimkou obce Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (s výjimkou okresu Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,

- v okresech Valence a Die departementu Drôme (s výjimkou kantonů Dieulefit, Loriol, Marsanne a Montélimar),
 - v okrese Tournon a v kantonech Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge a La Voulte-sur-Rhône departementu Ardèche;
- b) v Itálii plochy vinic v oblasti Valle d'Aosta a v provinciích Sondrio, Bolzano, Trento a Belluno;
- c) ve Španělsku plochy vinic v provinciích A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa a Vizcaya;
- d) v Portugalsku plochy vinic v části regionu Norte, který odpovídá stanovené pěstitelské oblasti „Vinho Verde“, jakož i v oblastech „Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Verdas“ (s výjimkou „Freguesias da Carvoeira e Dois Portos“), které náleží k „Região vitícola da Extremadura“;
- e) v Maďarsku všechny plochy vinic;
- f) na Slovensku plochy vinic v oblasti Tokajská vinohradnická oblast;
- g) v Rumunsku plochy vinic nezahrnuté v bodě 2 písm. g) nebo bodě 4 písm. f);
- h) v Chorvatsku plochy vinic v těchto subregionech: Hrvatsko Podunavlje a Slavonija.
- 4) Vinařská zóna C II zahrnuje:
- a) ve Francii plochy vinic
- v těchto departementech: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (s výjimkou kantonů Olette a Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - v části departementu Var na jihu vymezené severní hranicí obcí Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour a Sainte-Maxime,
 - v okrese Nyons a kantonu Loriol-sur-Drôme v departementu Drôme,
 - ve správních jednotkách departementu Ardèche, které nejsou zahrnuty v bodu 3 písm. a);
- b) v Itálii plochy vinic v těchto oblastech: Abruzzo, Campagna, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (s výjimkou provincie Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Venezia (s výjimkou provincie Belluno), včetně ostrovů náležejících k těmto regionům, například ostrov Elba a ostatní ostrovy toskánského souostroví, ostrovy Ponzi, Capri a Ischia;
- c) ve Španělsku plochy vinic v těchto provinciích:
- Lugo, Orense, Pontevedra,
 - Ávila (s výjimkou obcí, které odpovídají stanovené pěstitelské oblasti („comarca“) Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,
 - Barcelona, Girona, Lleida,
 - v části provincie Zaragoza ležící na sever od řeky Ebro,
 - v obcích provincie Tarragona zahrnutých do označení původu Penedés,

— v části provincie Tarragona, která odpovídá stanovené pěstitelské oblasti („comarca“) Conca de Barberá.

- d) ve Slovinsku plochy vinic v těchto oblastech: Brda nebo Goriška Brda, Vipavska dolina nebo Vipava, Kras a Slovenska Istra;
- e) v Bulharsku plochy vinic v těchto oblastech: Dunavská rovina (Дунавска равнина), Černomorskí rajon (Черноморски район), Rozova dolina (Розова долина);
- f) v Rumunsku plochy vinic v těchto oblastech:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului a Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, jižní vinařská oblast včetně písků a jiné příznivé oblasti;
- g) v Chorvatsku plochy vinic v těchto subregionech: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje, Dalmatinska zagora, Sjeverna Dalmacija a Srednja i Južna Dalmacija.

5) Vinařská zóna C III a) zahrnuje:

- a) v Řecku plochy vinic v těchto nomoi (okresech): Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Achaia, Messinia, Arcadia, Korinthia, Iraklio, Chania, Rethymno, Samos, Lassithi, jakož i ostrov Thira (Santorini);
- b) na Kypru plochy vinic v nadmořské výšce nad 600 metrů;
- c) v Bulharsku plochy vinic nezahrnuté v bodu 4 písm. e).

6) Vinařská zóna C III b) zahrnuje:

- a) ve Francii plochy vinic
 - v departementech na Korsice,
 - v části departementu Var, která leží mezi mořem a hranicí tvořenou těmito obcemi (včetně nich): Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour a Sainte-Maxime,
 - v kantonech Olette a Arles-sur-Tech departementu Pyrénées-Orientales;
- b) v Itálii plochy vinic v těchto oblastech: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia a Sicília, včetně ostrovů náležejících k těmto oblastem, například ostrovy Pantelleria a Liparské, Egadské a Pelagijské ostrovy;
- c) v Řecku plochy vinic nezahrnuté v bodu 5 písm. a);
- d) ve Španělsku: plochy vinic nezahrnuté v bodu 3 písm. c) ani bodu 4 písm. c);
- e) v Portugalsku plochy vinic nezahrnuté v bodu 3 písm. d);
- f) na Kypru plochy vinic v nadmořské výšce nejvýše 600 metrů;
- g) na Maltě všechny plochy vinic.

7) Vymezení oblastí, které se vztahují ke správním jednotkám uvedeným v této příloze, vyplývá z vnitrostátních předpisů platných k 15. prosinci 1981, v případě Španělska z vnitrostátních předpisů platných k 1. březnu 1986 a v případě Portugalska z vnitrostátních předpisů platných k 1. březnu 1998.

Dodatek II

Roztíratelné tuky

Druh tuku	Obchodní název	Kategorie výrobků
Definice		Doplňující popis kategorie s uvedením obsahu tuku v % hmotnostních
A. Mléčné tuky Výrobky ve formě tuhé, tvárné emulze, převážně typu voda v oleji, získané výlučně z mléka a/nebo určitých mléčných výrobků, v nichž tuk představuje hlavní hodnotovou složku. Mohou se však přidávat další látky nezbytné pro jejich výrobu, pokud tyto látky nejsou použity za účelem úplného nebo částečného nahrazení jakékoli mléčné složky.	1. Máslo	Výrobek s obsahem mléčného tuku nejméně 80 %, avšak méně než 90 %, s obsahem vody nejvýše 16 % a s nejvyšším obsahem tukuprosté mléčné sušiny do 2 %.
	2. Třičtvrtětučné máslo (*)	Výrobek s obsahem mléčného tuku nejméně 60 %, avšak nejvýše 62 %.
	3. Polotučné máslo (**)	Výrobek s obsahem mléčného tuku nejméně 39 %, avšak nejvýše 41 %.
	4. Mléčná pomazánka X %	Výrobek s tímto obsahem mléčného tuku: — méně než 39 %, — více než 41 %, avšak méně než 60 %, — více než 62 %, avšak méně než 80 %.
B. Tuky Výrobky ve formě tuhé, tvárné emulze, převážně typu voda v oleji, získané z tuhých a/nebo tekutých rostlinných a/nebo živočišných tuků vhodných pro lidskou spotřebu, s obsahem mléčného tuku nejvýše 3 % z celkového obsahu tuku.	1. Margarín	Výrobek získaný z rostlinných a/nebo živočišných tuků s obsahem tuku nejméně 80 %, avšak méně než 90 %.
	2. Třičtvrtětučný margarín (***)	Výrobek získaný z rostlinných a/nebo živočišných tuků s obsahem tuku nejméně 60 %, avšak nejvýše 62 %.
	3. Polotučný margarín (****)	Výrobek získaný z rostlinných a/nebo živočišných tuků s obsahem tuku nejméně 39 %, avšak nejvýše 41 %.
	4. Roztíratelný tuk X %	Výrobek získaný z rostlinných a/nebo živočišných tuků s tímto obsahem tuku: — méně než 39 %, — více než 41 %, avšak méně než 60 %, — více než 62 %, avšak méně než 80 %.
C. Tuky složené z rostlinných nebo živočišných tuků Výrobky ve formě tuhé, tvárné emulze, převážně typu voda v oleji, získané z tuhých a/nebo tekutých rostlinných a/nebo živočišných tuků vhodných pro lidskou spotřebu, s obsahem mléčného tuku mezi 10 % a 80 % z celkového obsahu tuku.	1. Směsné tuky	Výrobek získaný ze směsi rostlinných nebo živočišných tuků s obsahem tuku nejméně 80 %, avšak méně než 90 %.
	2. Třičtvrtětučné směsné tuky (*****)	Výrobek získaný ze směsi rostlinných nebo živočišných tuků s obsahem tuku nejméně 60 %, avšak nejvýše 62 %.
	3. Polotučné směsné tuky (*****)	Výrobek získaný ze směsi rostlinných nebo živočišných tuků s obsahem tuku nejméně 39 %, avšak nejvýše 41 %.

Druh tuku	Obchodní název	Kategorie výrobků
Definice		Doplňující popis kategorie s uvedením obsahu tuku v % hmotnostních
	4. Roztíratelné směsné tuky X %	Výrobek získaný ze směsi rostlinných nebo živočišných tuků s tímto obsahem tuku: — méně než 39 %, — více než 41 %, avšak méně než 60 %, — více než 62 %, avšak méně než 80 %.

(*) Odpovídá dánskému výrazu „smør 60“.

(**) Odpovídá dánskému výrazu „smør 40“.

(***) Odpovídá dánskému výrazu „margarine 60“.

(****) Odpovídá dánskému výrazu „margarine 40“.

(*****) Odpovídá dánskému výrazu „blandingsprodukt 60“.

(*****) Odpovídá dánskému výrazu „blandingsprodukt 40“.

PŘÍLOHA VIII

ENOLOGICKÉ POSTUPY UVEDENÉ V ČLÁNKU 80

ČÁST I

Obohacování, přikyselování a odkyselování v některých vinařských zónách

A. Mezní hodnoty obohacování

1. Jestliže je to z důvodů povětrnostních podmínek v určitých vinařských zónách Unie nutné, mohou dotčené členské státy povolit zvýšení přirozeného obsahu alkoholu v procentech objemových u čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu a mladého vína v procesu kvašení a vína získaného z moštových odrůd, které lze zatřídit podle článku 81.
2. Zvyšování přirozeného obsahu alkoholu v procentech objemových se provádí enologickými postupy podle oddílu B a nesmí překročit tyto mezní hodnoty:
 - a) 3 % objemová ve vinařské zóně A;
 - b) 2 % objemová ve vinařské zóně B;
 - c) 1,5 % objemových ve vinařských zónách C.
3. V letech s mimořádně nepříznivými povětrnostními podmínkami mohou členské státy požádat, aby byly mezní hodnota nebo mezní hodnoty stanovené v bodě 2 zvýšeny o 0,5 %. V reakci na tuto žádost přijme Komise v rámci pravomocí uvedených v článku 91 co nejdříve prováděcí akt. Komise se vynasnaží přijmout rozhodnutí do čtyř týdnů od podání žádosti.

B. Postupy obohacování

1. Zvýšení přirozeného obsahu alkoholu v procentech objemových podle oddílu A se provádí pouze těmito postupy:
 - a) v případě čerstvých vinných hroznů, částečně zkvašeného hroznového moštu nebo mladého vína v procesu kvašení přidavkem sacharózy, zahuštěného hroznového moštu či rektifikovaného moštového koncentráту;
 - b) v případě hroznového moštu přidavkem sacharózy, zahuštěného hroznového moštu či rektifikovaného moštového koncentráту nebo částečným zahuštěním včetně reverzní osmózy;
 - c) v případě vína částečným zahuštěním chladem.
2. Postupy uvedené v bodu 1 se navzájem vylučují, pokud jsou víno nebo hroznový mošt obohaceny zahuštěným hroznovým mostem nebo rektifikovaným moštovým koncentrátem a je vyplacena podpora podle článku 103y nařízení (ES) č. 1234/2007.
3. Přídavek sacharózy podle bodu 1 písm. a) a b) může být proveden pouze suchým cukřením a výhradně v těchto oblastech:
 - a) vinařské zóně A;
 - b) vinařské zóně B;
 - c) vinařské zóně C,

s výjimkou vinic ležících v Řecku, Španělsku, Itálii, na Kypru, v Portugalsku a ve francouzských departementech, pro něž jsou příslušné tyto odvolací soudy:

- Aix-en-Provence,
- Nîmes,
- Montpellier,
- Toulouse,
- Agen,

- Pau,
- Bordeaux,
- Bastia.

Ve výše uvedených francouzských departementech však vnitrostátní orgány mohou výjimečně povolit obohacování suchým cukřením. Francie každé takové povolení neprodleně oznámí Komisi a ostatním členským státům.

4. Přídavek zahuštěného hroznového moštu nebo rektifikovaného moštového koncentrátu nemůže mít za následek zvýšení původního objemu rozdrčených čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného moštu nebo mladého vína v procesu kvašení o více než 11 % ve vinařské zóně A, o 8 % ve vinařské zóně B a o 6,5 % ve vinařské zóně C.
5. Zahuštění hroznového moštu nebo vína, které byly podrobeny postupům uvedeným v bodu 1,
 - a) nesmí vést ke snížení původního objemu těchto výrobků o více než 20 %;
 - b) bez ohledu na oddíl A bod 2 písm. c) nesmí zvýšit přirozený obsah alkoholu těchto výrobků o více než 2 % objemová.
6. Postupy uvedené v bodech 1 a 5 nesmí zvýšit celkový obsah alkoholu u čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu, mladého vína v procesu kvašení nebo vína:
 - a) ve vinařské zóně A na více než 11,5 % objemových;
 - b) ve vinařské zóně B na více než 12 % objemových;
 - c) ve vinařské zóně C I na více než 12,5 % objemových;
 - d) ve vinařské zóně C II na více než 13 % objemových; a
 - e) ve vinařské zóně C III na více než 13,5 % objemových.
7. Odchylně od bodu 6 mohou členské státy:
 - a) u červeného vína zvýšit horní mez celkového obsahu alkoholu u výrobků uvedených v bodu 6 až na 12 % objemových ve vinařské zóně A a na 12,5 % objemových ve vinařské zóně B;
 - b) zvýšit celkový obsah alkoholu v procentech objemových u výrobků uvedených v bodu 6 určených k výrobě vín s označením původu na mez stanovenou členskými státy.

C. Přikyselování a odkyselování

1. U čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu, mladého vína v procesu kvašení a vína lze použít:
 - a) odkyselování ve vinařských zónách A, B a C I;
 - b) přikyselování a odkyselování ve vinařských zónách C I, C II a C III a), aniž je dotčen bod 7, nebo
 - c) přikyselování ve vinařské zóně C III b).
2. Přikyselení výrobků uvedených v bodu 1, jiných než je víno, lze provést až do výše 1,50 gramu na litr, vyjádřeno jako kyselina vinná, nebo 20 miliekvivalentů na litr.
3. Přikyselení vína lze provést až do výše 2,50 gramů na litr, vyjádřeno jako kyselina vinná, nebo 33,3 miliekvivalentu na litr.
4. Odkyselení vína lze provést až do výše 1 gramu na litr, vyjádřeno jako kyselina vinná, nebo 13,3 miliekvivalentu na litr.
5. Hroznový mošt určený k zahuštění může být částečně odkyselen.

6. Bez ohledu na bod 1 mohou členské státy v letech s mimořádnými povětrnostními podmínkami povolit přikyselování výrobků podle bodu 1 ve vinařských zónách A a B za podmínek uvedených v bodech 2 a 3.
7. Přikyselování a obohacování, kromě odchylek, jež přijme Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2, jakož i přikyselování a odkyselování jednoho a téhož výrobku, se vzájemně vylučují.

D. Postupy

1. Každý z postupů uvedených v oddílech B a C, s výjimkou přikyselování a odkyselování vína, je povolen pouze v případě, že se provádí za podmínek stanovených Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2 v okamžiku zpracování čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu nebo mladého vína v procesu kvašení na víno nebo na jiný nápoj odvětví vína určený k přímé lidské spotřebě, kromě šumivého vína nebo šumivého vína dosyceného oxidem uhličitým, ve vinařské zóně, ve které byly sklizeny použité čerstvé vinné hrozny.
2. Zahušťování vín musí proběhnout ve vinařské zóně, ve které byly sklizeny použité čerstvé vinné hrozny.
3. Přikyselování a odkyselování vína může proběhnout pouze v podniku vyrábějícím víno a ve vinařské zóně, ve kterých byly sklizeny hrozny použité k výrobě daného vína.
4. Každý z postupů uvedených v bodech 1, 2 a 3 se musí nahlásit příslušným orgánům. Totéž se vztahuje na množství zahuštěného hroznového moštu, rektifikovaného moštového koncentrátu nebo sacharózy, které mají za účelem výkonu svého povolání v držení fyzické nebo právnické osoby či jejich seskupení, zejména pak producenti, stáčírny, zpracovatelé a obchodníci, která má určit Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2, ve stejné době a na stejném místě jako čerstvé vinné hrozny, hroznový mošt, částečně zkvašený hroznový mošt nebo sudové víno. Označení těchto množství však může být nahrazeno záznamem do evidence vstupů a využití zásob.
5. Každý z postupů uvedených v oddílech B a C musí být uveden v průvodním dokladu podle článku 147, na jehož základě byly takto ošetřené výrobky uvedeny do oběhu.
6. S výjimkou odchylek odůvodněných výjimečnými povětrnostními podmínkami se postupy uvedené v oddílech B a C nesmějí používat:
 - a) po 1. lednu ve vinařské zóně C;
 - b) po 16. březnu ve vinařských zónách A a B a provádějí se pouze u takových výrobků, které pocházejí ze sklizně bezprostředně předcházející těmto termínům.
7. Bez ohledu na bod 6 se však zahušťování chladem a přikyselování a odkyselování vína mohou provádět v průběhu celého roku.

ČÁST II

Omezení

A. Obecně

1. Všechny povolené enologické postupy vylučují přidání vody, kromě případů, kdy existuje zvláštní technická potřeba.
2. Všechny povolené enologické postupy vylučují přidání alkoholu, kromě postupů spojených se získáváním hroznového moštu z čerstvých vinných hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu, likérového vína, šumivého vína, alkoholizovaného vína a perlivého vína.
3. Alkoholizované víno pro destilaci se použije pouze k destilaci.

B. Čerstvé vinné hrozny, hroznový mošt a hroznová šťáva

1. Hroznový mošt z čerstvých vinných hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu, lze použít pouze k přípravě výrobků, které nespádají pod kódy KN 2204 10, 2204 21 a 2204 29. Tím nejsou dotčeny případné přísnější předpisy, které mohou členské státy uplatňovat na svém území při výrobě výrobků, které nespádají pod kódy KN 2204 10, 2204 21 a 2204 29.
2. Hroznová šťáva ani zahuštěná hroznová šťáva nesmí být vinifikována ani přidávána do vína. Podrobení těchto výrobků alkoholovému kvašení na území Unie je zakázáno.

3. Body 1 a 2 se nevztahují na výrobky určené v Irsku, Polsku a ve Spojeném království k výrobě výrobků kódu KN 2206 00, pro které mohou členské státy povolit použití složeného výrazu obsahujícího obchodní označení „víno“.
4. Částečně zkvašený hroznový mošt ze zaslých vinných hroznů se uvede na trh jen za účelem výroby likérového vína, a to pouze ve vinařských oblastech, ve kterých byl tento způsob tradičně používán před 1. lednem 1985, a pro výrobu vína z přezrálých hroznů.
5. Čerstvé vinné hrozny, hroznový mošt, částečně zkvašený hroznový mošt, zahuštěný hroznový mošt, rektifikovaný moštový koncentrát, hroznový mošt, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu, hroznová šťáva, zahuštěná hroznová šťáva a víno nebo směs uvedených výrobků, které pocházejí ze třetích zemí, nesmějí být na území Unie zpracovávány na výrobky uvedené v části II přílohy VII ani do takových výrobků přidávány.

C. Míchání vín

Scelování vína pocházejícího ze třetí země s vínem z Unie, jakož i scelování vín pocházejících ze třetích zemí je na území Unie zakázáno.

D. Vedlejší výrobky

1. Úplné vylisování vinných hroznů se zakazuje. Členské státy s ohledem na místní a technické podmínky rozhodnou o minimálním obsahu alkoholu, jež musí obsahovat matoliny a vinné kaly po vylisování hroznů.

Množství alkoholu v těchto vedlejších výrobcích stanoví členské státy alespoň na 5 % objemu alkoholu obsaženého v získaném víně.

2. Z vinných kalů a matolin nesmí být vyráběno víno ani jakýkoli jiný nápoj určený k přímé lidské spotřebě, s výjimkou alkoholu, vínovice nebo matolinového vína. Lití vína na vinné kaly, matoliny nebo vymačkanou aszú dužninu se povoluje tam, kde se tato metoda tradičně používá pro výrobu „Tokaji fordítás“ a „Tokaji máslás“ v Maďarsku a „Tokajský fordítás“ a „Tokajský máslás“ na Slovensku, za podmínek, které stanoví Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2.
3. Lisování vinných kalů a opětovné kvašení matolin pro jiné účely než destilaci nebo výrobu matolinového vína se zakazuje. Filtrace a odstředění vinných kalů se nepovažují za lisování, pokud získané výrobky mají řádnou a uspokojivou obchodní jakost.
4. Matolinové víno může být, je-li jeho výroba povolena daným členským státem, použito jen k destilaci nebo ke spotřebě v domácnosti vinaře.
5. Aniž je dotčena možnost členských států rozhodnout se požadovat odstranění vedlejších výrobků destilací, musí s nimi každá fyzická nebo právnická osoba či jejich seskupení disponující vedlejšími výrobky nakládat za podmínek, jež stanoví Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 75 odst. 2.

PŘÍLOHA IX

NEPOVINNÉ VYHRAZENÉ ÚDAJE

Kategorie produktu (odkaz na zařazení podle kombinované nomenklatury)	Nepovinný vyhrazený údaj
drůbeží maso (kódy KN 0207 a 0210)	krmena ... % (čím) husa krmená ovsem extenzivní v hale volný výběh tradiční volný výběh volný výběh – úplná volnost věk při porážce délka výkrmu
vejce (kód KN 0407)	čerstvá extra nebo extra čerstvá označení způsobu krmení nosnic
olivový olej (kód KN 1509)	první lisování za studena lisování za studena obsah kyselin štiplavý ovocná chuť: zralé nebo nezralé ovoce hořký intenzivní střední lehký vyvážený jemný olej

PŘÍLOHA X

PODMÍNKY NÁKUPU CUKROVÉ ŘEPYBĚHEM OBDOBÍ UVEDENÉHO V ČL. 125 Odst. 3

BOD I

1. Smlouvy o dodání se uzavírají písemně na konkrétní množství cukrové řepy.
2. Smlouvy o dodání mohou být uzavírány na více let.
3. Ve smlouvách o dodání může být uvedeno, zda a za jakých podmínek lze cukrovou řepu dodávat nad stanovené množství.

BOD II

1. Ve smlouvách o dodání jsou uvedeny nákupní ceny za množství cukrové řepy podle bodu I.
2. Cena uvedená v odstavci 1 se vztahuje na cukrovou řepu standardní jakosti vymezené v části B přílohy III.

Cena se podle zjištěných odchylek od standardní jakosti upraví zvýšením nebo snížením, na kterém se strany dohodnou.

3. Ve smlouvách o dodání se určí, jak se vývoj tržních cen rozdělí mezi strany.
4. Ve smlouvách o dodání je stanovena cukernatost cukrové řepy. Součástí smluv je převodní tabulka uvádějící různé stupně cukernatosti a faktory pro převádění množství dodané cukrové řepy na množství odpovídající cukernatosti stanovené ve smlouvě o dodání.

Tabulka je sestavena na základě výtěžnosti odpovídající různé cukernatosti.

BOD III

Smlouvy o dodání obsahují ustanovení o časovém rozvržení a obvyklé dodací lhůtě dodávek cukrové řepy.

BOD IV

1. Ve smlouvách o dodání jsou stanovena sběrná místa pro cukrovou řepu a podmínky související s dodáním a dopravou.
2. Smlouvy o dodání jasně stanoví určení odpovědnosti za náklady spojené s nakládkou a dopravou ze sběrných míst. Pokud smlouvy o dodání ukládají cukrovarnickým podnikům povinnost podílet se na úhradě nákladů spojených s nakládkou a dopravou, jasně se stanoví příslušné procentuální sazby nebo částky.
3. Smlouvy o dodání stanoví jasné rozdělení nákladů jednotlivých stran.

BOD V

1. Smlouvy o dodání stanoví místa převzetí pro cukrovou řepu.
2. Pokud prodejci cukrové řepy a cukrovarnické podniky již podepsali smlouvu o dodání na předchozí hospodářský rok, zůstávají místa převzetí, na kterých se dohodli pro dodávky během uvedeného hospodářského roku, v platnosti. Mezioborové dohody se mohou od tohoto ustanovení odchýlit.

BOD VI

1. Smlouvy o dodání stanoví, že cukernatost se určuje pomocí polarimetrické metody nebo, s cílem zohlednit technologický vývoj, jiné metody, na které se obě strany dohodnou. Vzorek řepy se odebírá při převzetí.
2. Mezioborové dohody mohou stanovit odběr vzorků v jiné fázi. V takovém případě stanoví smlouva o dodání korekci na vyrovnání případného poklesu cukernatosti v době mezi převzetím cukrové řepy a odebráním vzorku.

BOD VII

Smlouvy o dodání stanoví, že pro určení hrubé hmotnosti, táry a cukernatosti se použijí dohodnuté postupy:

- a) určení provedou společně cukrovarnický podnik a profesní organizace pěstitelů cukrové řepy, stanoví-li tak mezi-oborová dohoda;
- b) určení provede cukrovarnický podnik pod dohledem profesní organizace pěstitelů cukrové řepy;
- c) určení provede cukrovarnický podnik pod dohledem odborníka uznaného dotčeným členským státem, uhradí-li prodejce cukrové řepy náklady s tím spojené.

BOD VIII

1. Pokud jde o celkové množství dodané cukrové řepy, ukládají smlouvy o dodání cukrovarnickému podniku jednu nebo více z těchto povinností:
 - a) bezplatně vrátit prodejci cukrové řepy čerstvé řízky z celkové dodávky cukrové řepy, a to k převzetí v závodě;
 - b) bezplatně vrátit prodejci cukrové řepy část těchto řízků, lisovaných, sušených nebo sušených a melasovaných, a to k převzetí v závodě;
 - c) vrátit prodejci cukrové řepy řízky, lisované nebo sušené, a to k převzetí v závodě; v tomto případě může cukrovarnický podnik požadovat, aby prodejce cukrové řepy uhradil náklady na lisování či sušení;
 - d) zaplatit prodejci cukrové řepy náhradu s ohledem na odbytové možnosti dotčených řízků.
2. Jsou-li části celkového množství dodané cukrové řepy určeny k jiným účelům, uloží smlouva o dodání více než jednu z povinností uvedených v odstavci 1.
3. Mezioborové dohody mohou stanovit, že řízky mají být dodávány v jiné fázi, než jak je uvedeno v odst. 1 písm. a), b) a c).

BOD IX

Smlouvy o dodání stanoví lhůty pro případnou úhradu záloh a pro úhradu kupní ceny za cukrovou řepu.

BOD X

Stanoví-li smlouvy o dodání pravidla týkající se oblastí, které upravuje tato příloha, nebo obsahují-li ustanovení upravující jiné oblasti, nesmějí být ustanovení a účinky těchto smluv v rozporu s touto přílohou.

BOD XI

1. Mezioborové dohody podle přílohy II části II oddílu A bodu 6 tohoto nařízení obsahují rozhodčí doložky.
2. Mezioborové dohody mohou stanovit vzor smluv o dodání v souladu s tímto nařízením a pravidly Unie.
3. Stanoví-li mezioborové dohody na úrovni Unie, na regionální nebo místní úrovni pravidla týkající se oblastí, které upravuje toto nařízení, nebo obsahují-li ustanovení upravující jiné oblasti, nesmějí být jejich ustanovení a účinky v rozporu s touto přílohou.
4. Dohody uvedené v odstavci 3 stanoví zejména:
 - a) převodní tabulku podle bodu II odst. 4;
 - b) pravidla pro výběr a dodávku osiva jednotlivých odrůd cukrové řepy, která má být vypěstována;
 - c) minimální cukernatost cukrové řepy, která má být dodána;

- d) požadavek, aby před stanovením data zahájení dodávek cukrové řepy proběhly konzultace mezi cukrovarnickým podnikem a zástupci prodejců cukrové řepy;
 - e) vyplácení prémie prodejcům cukrové řepy za předčasné nebo pozdní dodávky;
 - f) podrobné údaje o podmínkách a nákladech souvisejících s řízky podle bodu VIII;
 - g) odvoz řízků prodejcem cukrové řepy;
 - h) pravidla pro úpravu cen v případě, že jsou dohodnuty víceleté smlouvy;
 - i) pravidla pro odběr vzorků a metody pro určení hrubé hmotnosti, táry a cukernatosti.
-

PŘÍLOHA XI

PODMÍNKY NÁKUPU CUKROVÉ ŘEPY BĚHEM OBDOBÍ UVEDENÉHO V ČLÁNKU 124

BOD I

1. Smlouvy o dodání se uzavírají písemně na konkrétní množství cukrové řepy podléhající kvótám.
2. Ve smlouvách o dodání se určí, zda a za jakých podmínek lze cukrovou řepu dodávat nad stanovené množství.

BOD II

1. Ve smlouvách o dodání jsou uvedeny nákupní ceny za množství cukrové řepy podle čl. 127 odst. 2 písm. a) a případně písm. b). V případě množství podle čl. 127 odst. 2 písm. a) nesmějí být tyto ceny nižší než minimální cena cukrové řepy podléhající kvótám podle článku 135.
2. Ve smlouvách o dodání je stanovena cukernatost cukrové řepy. Součástí smluv je převodní tabulka uvádějící různé stupně cukernatosti a faktory pro převádění množství dodané cukrové řepy na množství odpovídající cukernatosti stanovené ve smlouvě o dodání.

Tabulka je sestavena na základě výtěžnosti odpovídající různé cukernatosti.

3. Pokud prodejce cukrové řepy podepsal s cukrovarnickým podnikem smlouvu o dodání na dodávky cukrové řepy podle čl. 127 odst. 2 písm. a), považují se veškeré dodávky tohoto prodejce, převedené podle odstavce 2 tohoto bodu, za dodávky ve smyslu čl. 127 odst. 2 písm. a), a to až do okamžiku, kdy je dosaženo množství cukrové řepy stanovené ve smlouvě o dodání.
4. Vyrábějí-li cukrovarnické podniky v množství menším, než je množství cukrové řepy podléhající kvótám, na které před zasetím podepsali smlouvy o dodání podle čl. 127 odst. 2 písm. a), rozdělí množství cukrové řepy odpovídající dodatečné produkci až do výše svých kvót mezi prodejce cukrové řepy, s nimiž před zasetím podepsali smlouvy o dodání ve smyslu čl. 127 odst. 2 písm. a).

Mezioborové dohody se mohou od tohoto ustanovení odchýlit.

BOD III

1. Smlouvy o dodání obsahují ustanovení o časovém rozvržení a obvyklé dodací lhůtě dodávek cukrové řepy.
2. Ustanovení odstavce 1 jsou ustanovení platná pro předchozí hospodářský rok s ohledem na skutečnou výši produkce; mezioborové dohody se od nich mohou odchýlit.

BOD IV

1. Ve smlouvách o dodání jsou stanovena sběrná místa pro cukrovou řepu.
2. Pokud prodejci cukrové řepy a cukrovarnické podniky již podepsali smlouvu o dodání na předchozí hospodářský rok, zůstávají sběrná místa, která určili jako místa pro dodávky během uvedeného hospodářského roku, v platnosti. Mezioborové dohody se mohou od tohoto ustanovení odchýlit.
3. Smlouvy o dodání stanoví, že náklady spojené s nakládkou a dopravou ze sběrných míst hradí cukrovarnický podnik, není-li ve zvláštních dohodách uzavřených před předchozím hospodářským rokem na základě místních pravidel nebo zvyklostí stanoveno jinak.
4. V Dánsku, Irsku, Řecku, Španělsku, Portugalsku, Finsku a Spojeném království, kde se u cukrové řepy používá cena s dodáním do závodu, však smlouvy o dodání ukládají cukrovarnickým podnikům povinnost podílet se na úhradě nákladů spojených s nakládkou a dopravou a stanoví příslušné procentní sazby nebo částky.

BOD V

1. Smlouvy o dodání stanoví místa převzetí pro cukrovou řepu.
2. Pokud prodejci cukrové řepy a cukrovarnické podniky již podepsali smlouvu o dodání na předchozí hospodářský rok, zůstávají místa převzetí, na kterých se dohodli pro dodávky během uvedeného hospodářského roku, v platnosti. Mezioborové dohody se mohou od tohoto ustanovení odchýlit.

BOD VI

1. Smlouvy o dodání stanoví, že cukernatost se určuje pomocí polarimetrické metody. Vzorek řepy se odebírá při převzetí.
2. Mezioborové dohody mohou stanovit odběr vzorků v jiné fázi. V takovém případě stanoví smlouva o dodání korekci na vyrovnání případného poklesu cukernatosti v době mezi převzetím cukrové řepy a odebráním vzorku.

BOD VII

Smlouvy o dodání stanoví, že pro určení hrubé hmotnosti, táry a cukernatosti se použije některý z těchto postupů:

- a) určení provedou společně cukrovarnický podnik a profesní organizace pěstitelů cukrové řepy, stanoví-li tak mezioborová dohoda;
- b) určení provede cukrovarnický podnik pod dohledem profesní organizace pěstitelů cukrové řepy;
- c) určení provede cukrovarnický podnik pod dohledem odborníka uznaného dotčeným členským státem, uhradí-li prodejce cukrové řepy náklady s tím spojené.

BOD VIII

1. Pokud jde o celkové množství dodané cukrové řepy, ukládají smlouvy o dodání cukrovarnickému podniku jednu nebo více z těchto povinností:
 - a) bezplatně vrátit prodejci cukrové řepy čerstvé řízky z celkové dodávky cukrové řepy, a to k převzetí v závodě;
 - b) bezplatně vrátit prodejci cukrové řepy část těchto řízků, lisovaných, sušených nebo sušených a melasovaných, a to k převzetí v závodě;
 - c) vrátit prodejci cukrové řepy řízky, lisované nebo sušené, a to k převzetí v závodě; v tomto případě může cukrovarnický podnik požadovat, aby prodejce cukrové řepy uhradil náklady na lisování či sušení;
 - d) zaplatit prodejci cukrové řepy náhradu s ohledem na odbytové možnosti dotčených řízků.
2. Jsou-li části celkového množství dodané cukrové řepy určeny k jiným účelům, uloží smlouva o dodání více než jednu z povinností uvedených v odstavci 1.
3. Mezioborové dohody mohou stanovit, že řízky mají být dodávány v jiné fázi, než jak je uvedeno v odst. 1 písm. a), b) a c).

BOD IX

1. Smlouvy o dodání stanoví lhůty pro případnou úhradu záloh a pro úhradu kupní ceny za cukrovou řepu.
2. Lhůty uvedené v odstavci 1 jsou lhůty platné v předchozím hospodářském roce. Mezioborové dohody se mohou od tohoto ustanovení odchýlit.

BOD X

Stanoví-li smlouvy o dodání pravidla týkající se oblastí, které upravuje tato příloha, nebo obsahují-li ustanovení upravující jiné oblasti, nesmějí být ustanovení a účinky těchto smluv v rozporu s touto přílohou.

BOD XI

1. Mezioborové dohody podle přílohy II části II oddílu A bodu 6 obsahují rozhodčí doložky.
2. Stanoví-li mezioborové dohody na úrovni Unie, na regionální nebo místní úrovni pravidla týkající se oblastí, které upravuje toto nařízení, nebo obsahují-li ustanovení upravující jiné oblasti, nesmějí být jejich ustanovení a účinky v rozporu s touto přílohou.

3. Dohody uvedené v odstavci 2 stanoví zejména:

- a) pravidla, podle nichž se mezi jednotlivé prodejce cukrové řepy rozdělí množství cukrové řepy, která se cukrovarnický podnik rozhodne koupit před zasetím, na výrobu cukru v rámci kvóty;
- b) pravidla pro rozdělení podle bodu II odst. 4;
- c) převodní tabulku podle bodu II odst. 2;
- d) pravidla pro výběr a dodávku osiva jednotlivých odrůd cukrové řepy, která má být vypěstována;
- e) minimální cukernatost cukrové řepy, která má být dodána;
- f) požadavek, aby před stanovením data zahájení dodávek cukrové řepy proběhly konzultace mezi cukrovarnickým podnikem a zástupci prodejců cukrové řepy;
- g) vyplácení premií prodejcům cukrové řepy za předčasné nebo pozdní dodávky;
- h) podrobné údaje o:
 - i) části řízků podle bodu VIII odst. 1 písm. b),
 - ii) nákladech podle bodu VIII odst. 1 písm. c),
 - iii) náhradě podle bodu VIII odst. 1 písm. d);
- i) odvoz řízků prodejcem cukrové řepy;
- j) aniž je dotčen článek 135, pravidla, podle kterých mají být případné rozdíly mezi referenční prahovou hodnotou a skutečnou prodejní cenou cukru rozděleny mezi cukrovarnický podnik a prodejce cukrové řepy.

BOD XII

Pokud není v mezioborové dohodě stanoveno, jak mají být mezi jednotlivé prodejce cukrové řepy rozdělena množství cukrové řepy určené na výrobu cukru v rámci kvót, která chce cukrovarnický podnik koupit před zasetím, může dotčený členský stát sám stanovit pravidla pro takové rozdělení.

Prodejcům, kteří cukrovou řepu tradičně prodávají družstvům, mohou tato pravidla rovněž poskytnout dodavatelská práva, jiná než ta, která by měli, kdyby byli členy těchto družstev.

PŘÍLOHA XII

CELOSTÁTNÍ A REGIONÁLNÍ KVÓTY PRO VÝROBU CUKRU, IZOGLUKÓZY A INULINOVÉHO SIRUPU
PODLE ČLÁNKU 136

Členské státy nebo regiony (1)	Cukr (2)	Izoglukóza (3)	(v tunách)
			Inulinový sirup (4)
Belgie	676 235,0	114 580,2	0
Bulharsko	0	89 198,0	
Česká republika	372 459,3		
Dánsko	372 383,0		
Německo	2 898 255,7	56 638,2	
Irsko	0		
Řecko	158 702,0	0	
Španělsko	498 480,2	53 810,2	
Francie (metropolitní území)	3 004 811,15		0
Francouzské zámořské departementy	432 220,05		
Chorvatsko	192 877,0		
Itálie	508 379,0	32 492,5	
Lotyšsko	0		
Litva	90 252,0		
Maďarsko	105 420,0	250 265,8	
Nizozemsko	804 888,0	0	0
Rakousko	351 027,4		
Polsko	1 405 608,1	42 861,4	
Portugalsko (pevninské území)	0	12 500,0	
Autonomní oblast Azory	9 953,0		
Rumunsko	104 688,8	0	
Slovinsko	0		
Slovensko	112 319,5	68 094,5	
Finsko	80 999,0	0	
Švédsko	293 186,0		
Spojené království	1 056 474,0	0	
CELKEM	13 529 618,2	720 440,8	0

PŘÍLOHA XIII

PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA PRO PŘEVODY KVÓT NA CUKR NEBO IZOGLUKÓZU V SOULADU S ČLÁNKEM 138

BOD I

Pro účely této přílohy se rozumí:

- a) „fúzí podniků“ spojení dvou nebo více podniků v jeden podnik;
- b) „zcizením podniku“ převod majetku podniku s přidělenou kvótou na jiný podnik nebo jiné podniky nebo převzetí tohoto majetku jiným podnikem nebo jinými podniky;
- c) „zcizením závodu“ převod vlastnických práv k technické jednotce vybavené veškerým zařízením nezbytným pro výrobu daného výrobku na jeden nebo více podniků, jehož výsledkem je částečné nebo úplné převzetí výroby podniku, který převod uskutečňuje;
- d) „pronájmem závodu“ nájemní smlouva k technické jednotce vybavené veškerým zařízením nezbytným pro výrobu cukru za účelem jejího provozu, uzavřená na dobu nejméně tří po sobě následujících hospodářských let, přičemž se strany zavazují, že neukončí platnost této smlouvy před koncem třetího hospodářského roku, s podnikem, jenž je usazen ve stejném členském státě jako dotčený závod, může-li být od okamžiku nabytí účinnosti nájemní smlouvy podnik, který si závod pronajal, považován v rámci celé své výroby za jediný podnik vyrábějící cukr.

BOD II

1. Aniž je dotčen odstavec 2, upraví se kvóta v případě fúze nebo zcizení podniků vyrábějících cukr nebo zcizení závodů vyrábějících cukr takto:
 - a) v případě fúze podniků vyrábějících cukr přidělí členské státy podniku vytvořenému touto fúzí kvótu, která se rovná součtu kvót přidělených před fúzí dotčeným podnikům vyrábějícím cukr;
 - b) v případě zcizení podniku vyrábějícího cukr přidělí členský stát pro výrobu cukru kvótu zcizeného podniku nabyvateli nebo, je-li nabyvatelů více, poměrný díl podle výroby cukru převzaté jednotlivými nabyvateli;
 - c) v případě zcizení závodu vyrábějícího cukr sníží členský stát kvótu podniku převádějícího vlastnictví k tomuto závodu a o sníženou část zvýší kvótu podniku nebo podniků nabývajících příslušný závod, a to v poměru odpovídajícím převzaté výrobě.
2. Vyjádří-li výslovně určitý počet pěstitelů cukrové řepy nebo cukrové třtiny, na které má některá z operací uvedených v odstavci 1 přímý dopad, ochotu dodávat cukrovou řepu nebo cukrovou třtinu podniku vyrábějícímu cukr, který se těchto operací neúčastní, může členský stát přidělit kvótu na základě výroby převzaté podnikem, kterému pěstitelé chtějí cukrovou řepu nebo cukrovou třtinu dodávat.
3. V případě, že za okolností jiných, než jsou okolnosti uvedené v odstavci 1, dojde k uzavření:
 - a) podniku vyrábějícího cukr
 - b) jednoho nebo více závodů podniku vyrábějícího cukr,může členský stát část kvót, kterých se uzavření týká, přidělit jednomu nebo více podnikům vyrábějícím cukr.

Rovněž v případě uvedeném v prvním pododstavci písm. b), vyjádří-li někteří z dotčených pěstitelů výslovně ochotu dodávat cukrovou řepu nebo cukrovou třtinu určitému podniku vyrábějícímu cukr, může členský stát přidělit poměrný díl kvót ve vztahu k dotčené cukrové řepě nebo cukrové třtině podniku, kterému pěstitelé chtějí tyto produkty dodávat.
4. Použije-li se odchylka uvedená v čl. 127 odst. 5, může dotčený členský stát požadovat, aby pěstitelé cukrové řepy a cukrovarnické podniky, na něž se tato odchylka vztahuje, zahrnuli do mezioborových dohod zvláštní doložky umožňující členskému státu použít odstavce 2 a 3 tohoto bodu.

5. V případě pronájmu závodu, který patří podniku vyrábějícímu cukr, může členský stát snížit kvótu podniku, jenž nabízí závod k pronájmu, a přidělit podíl, o který byla kvóta snížena, podniku, který si závod pronajímá za účelem výroby cukru.

Skončí-li pronájem během doby tří hospodářských let uvedené v bodě I písm. d), zruší členský stát úpravu kvóty podle prvního pododstavce tohoto bodu se zpětnou působností ke dni, kdy pronájem nabyl účinnosti. Skončí-li však pronájem z důvodu vyšší moci, není členský stát povinen úpravu zrušit.

6. Nemůže-li již podnik vyrábějící cukr zajistit dodržování svých závazků vyplývajících z právních předpisů Unie vůči dotčeným pěstitelům cukrové řepy nebo cukrové třtiny a je-li tato situace zjištěna příslušnými orgány dotčeného členského státu, může tento členský stát přidělit na jeden nebo více hospodářských let část příslušných kvót jednomu nebo více podnikům vyrábějícím cukr v poměru k převzaté výrobě.
7. Poskytne-li členský stát podniku vyrábějícímu cukr cenové a odbytové záruky na zpracování cukrové řepy na líh, může po dohodě s tímto podnikem a s dotčenými pěstiteli cukrové řepy přidělit všechny kvóty na výrobu cukru nebo jejich část jednomu nebo více podnikům na jeden hospodářský rok nebo více hospodářských let.

BOD III

V případě fúze nebo zcizení podniků vyrábějících izoglukózu nebo zcizení závodu vyrábějícího izoglukózu může členský stát přidělit příslušné kvóty pro výrobu izoglukózy jinému podniku nebo jiným podnikům bez ohledu na to, zda jim byla přidělena výrobní kvóta.

BOD IV

Opatření podle bodů II a III mohou nabýt účinnosti pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) zohlední se zájmy všech dotčených stran;
- b) dotčený členský stát usoudí, že tato opatření pravděpodobně povedou ke zlepšení struktury odvětví pěstování cukrové řepy a cukrové třtiny a odvětví výroby cukru;
- c) tato opatření se vztahují na podniky usazené na stejném území, pro které je stanovena kvóta v příloze XII.

BOD V

Dojde-li k fúzi nebo zcizení mezi 1. říjnem a 30. dubnem následujícího roku, nabývají opatření uvedená v bodech II a III účinnosti pro běžný hospodářský rok.

Dojde-li k fúzi nebo zcizení mezi 1. květnem a 30. zářím stejného roku, nabývají opatření uvedená v bodech II a III účinnosti pro následující hospodářský rok.

BOD VI

Použijí-li se body II a III, sdělí členské státy Komisi upravené kvóty do patnácti dnů po uplynutí období uvedených v bodě V.

PŘÍLOHA XIV

SROVNÁVACÍ TABULKY PODLE ČLÁNKU 230

Nařízení (ES) č. 1234/2007	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 1	Článek 1	—
Čl. 2 odst. 1	Čl. 3 odst. 1 a 2	—
Čl. 2 odst. 2 písm. a) a b)	—	—
Čl. 2 odst. 2 písm. c)	Čl. 15 odst. 1 písm. a)	—
Článek 3	Článek 6	—
Článek 4	—	—
Čl. 5 první pododstavec	—	—
Čl. 5 druhý pododstavec první část	Čl. 3 odst. 4	—
Čl. 5 druhý pododstavec druhá část	—	—
Čl. 5 třetí pododstavec	Čl. 5 písm. a)	—
Článek 6	—	—
Článek 7	Článek 9	—
Článek 8	Článek 7	—
Článek 9	Článek 126	—
Článek 10	Článek 11	—
Článek 11	Článek 12	—
Článek 12	Článek 13	—
Článek 13	Článek 14 ⁽¹⁾	—
Článek 14 (zrušeno)	—	—
Článek 15 (zrušeno)	—	—
Článek 16 (zrušeno)	—	—
Článek 17 (zrušeno)	—	—
Čl. 18 odst. 1 až 4	Čl. 15 odst. 2 ⁽¹⁾	—
Čl. 18 odst. 5	—	—
Článek 19 (zrušeno)	—	—
Článek 20 (zrušeno)	—	—
Článek 21 (zrušeno)	—	—
Článek 22 (zrušeno)	—	—
Článek 23 (zrušeno)	—	—
Článek 24 (zrušeno)	—	—
Článek 25	Čl. 16 odst. 1	—

Nařízení (ES) č. 1234/2007	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 26	—	—
Článek 27	—	—
Článek 28	—	—
Článek 29	—	—
Článek 30 (zrušeno)	—	—
Článek 31	Článek 17	—
Článek 32	—	—
Článek 33	[Článek 18]	—
Článek 34	[Článek 18]	—
Článek 35 (zrušeno)	—	—
Článek 36 (zrušeno)	—	—
Článek 37	[Článek 18]	—
Článek 38	[Článek 18]	—
Článek 39	[Čl. 19 odst. 3]	—
Článek 40	[Čl. 19 odst. 5 písm. a) a čl. 20 písm. o) bod iii)]	—
Článek 41	—	—
Čl. 42 odst. 1	Článek 10	—
Čl. 42 odst. 2	Čl. 20 písm. u)	—
Čl. 43 písm. a) až f), i), j) a l)	Články 19 a 20	—
Čl. 43 písm. g), h) a k)	—	—
Článek 44	Čl. 220 odst. 1 písm. a), odst. 2 a 3	—
Článek 45	Čl. 220 odst. 1 písm. b), odst. 2 a 3	—
Čl. 46 odst. 1	Čl. 220 odst. 5	—
Čl. 46 odst. 2	Čl. 220 odst. 6	—
Článek 47	Článek 219	—
Článek 48	Článek 219	—
Článek 49	Článek 135 ⁽¹⁾	—
Článek 50	Články 125 a 127	—
Článek 51	Článek 128 ⁽¹⁾	—
Článek 52	Článek 130	—
Článek 52a	—	—
Čl. 53 písm. a)	Čl. 132 písm. c)	—
Čl. 53 písm. b)	Čl. 130 odst. 2	—
Čl. 53 písm. c)	Čl. 130 odst. 6	—

Nařízení (ES) č. 1234/2007	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 54	Článek 166	—
Článek 55	— ⁽²⁾	—
Článek 56	Článek 136	—
Článek 57	Článek 137	—
Článek 58	—	—
Článek 59	—	—
Článek 60	Článek 138	—
Článek 61	Článek 139	—
Článek 62	Článek 140	—
Článek 63	Článek 141	—
Čl. 64 odst. 1	Čl. 142 odst. 1	—
Čl. 64 odst. 2 a 3	Čl. 142 odst. 2 ⁽¹⁾	—
Článek 65	— ⁽²⁾	—
Článek 66	—	—
Článek 67	—	—
Článek 68	—	—
Článek 69	—	—
Článek 70	—	—
Článek 71	—	—
Článek 72	—	—
Článek 73	—	—
Článek 74	—	—
Článek 75	—	—
Článek 76	—	—
Článek 77	—	—
Článek 78	—	—
Článek 79	—	—
Článek 80	—	—
Článek 81	—	—
Článek 82	—	—
Článek 83	—	—
Článek 84	—	—
Článek 84a	—	—
Čl. 85 písm. a)	Čl. 143 odst. 1 a čl. 144 písm. a)	—
Čl. 85 písm. b)	Čl. 144 písm. j)	—

Nařízení (ES) č. 1234/2007	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Čl. 85 písm. c)	Čl. 144 písm. i)	—
Čl. 85 písm. d)	—	—
Článek 85a	— ⁽¹⁾	—
Článek 85b	— ⁽¹⁾	—
Článek 85c	— ⁽¹⁾	—
Článek 85d	— ⁽¹⁾	—
Článek 85e	— ⁽¹⁾	—
Článek 85f	— ⁽¹⁾	—
Článek 85g	— ⁽¹⁾	—
Článek 85h	— ⁽¹⁾	—
Článek 85i	— ⁽¹⁾	—
Článek 85j	— ⁽¹⁾	—
Článek 85k	— ⁽¹⁾	—
Článek 85l	— ⁽¹⁾	—
Článek 85m	— ⁽¹⁾	—
Článek 85n	— ⁽¹⁾	—
Článek 85o	—	—
Článek 85p	—	—
Článek 85q	—	—
Článek 85r	—	—
Článek 85s	—	—
Článek 85t	—	—
Článek 85u	—	—
Článek 85v	—	—
Článek 85w	—	—
Článek 85x	—	—
Článek 86 (zrušeno)	—	—
Článek 87 (zrušeno)	—	—
Článek 88 (zrušeno)	—	—
Článek 89 (zrušeno)	—	—
Článek 90 (zrušeno)	—	—
Článek 91	—	—
Článek 92	—	—
Článek 93	—	—
Článek 94	—	—
Článek 94a	—	—

Nařízení (ES) č. 1234/2007	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 95	—	—
Článek 95a	—	—
Článek 96 (zrušeno)	—	—
Článek 97	Článek 129 ⁽¹⁾	—
Článek 98	— ⁽¹⁾	—
Článek 99	—	—
Článek 100	—	—
Článek 101 (zrušeno)	—	—
Článek 102	Článek 26 ⁽¹⁾	—
Čl. 102 odst. 2	Článek 217	—
Článek 102a	Článek 58	—
Článek 103	Články 29, 30 a 31	—
Článek 103a	—	—
Článek 103b	Článek 32	—
Článek 103c	Článek 33	—
Článek 103d	Článek 34	—
Článek 103e	Článek 35	—
Článek 103f	Článek 36	—
Článek 103g	Čl. 37 písm. a) a čl. 38 písm. b)	—
Článek 103ga	Článek 23	—
Čl. 103ga odst. 7	Článek 217	—
Čl. 103h písm. a) až e)	Články 37 a 38	—
Čl. 103h písm. f)	Články 24 a 25	—
Článek 103i	Článek 39	—
Článek 103j	Článek 40	—
Článek 103k	Článek 41	—
Článek 103l	Článek 42	—
Článek 103m	Článek 43	—
Článek 103n	Článek 44	—
Čl. 103n odst. 4)	Článek 212	—
Článek 103o	—	—
Článek 103p	Článek 45	—
Článek 103q	Článek 46	—
Článek 103r	Článek 47	—
Článek 103s	Článek 48	—

Nařízení (ES) č. 1234/2007	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 103t	Článek 49	—
Čl. 103u odst. 1 písm. a)	Článek 50	—
Čl. 103u odst. 1 písm. b)	Článek 51	—
Čl. 103u odst. 2 až 5	Článek 52	—
Článek 103v	Článek 50	—
Článek 103w	—	—
Článek 103x	—	—
Článek 103y	—	—
Článek 103z	—	—
Článek 103za	Články 53 a 54	—
Článek 104	—	—
Čl. 105 odst. 1	Čl. 55 odst. 1	—
Čl. 105 odst. 2	Článek 215	—
Článek 106	Čl. 55 odst. 4	—
Článek 107	Čl. 55 odst. 3	—
Čl. 108 odst. 1	Čl. 55 odst. 2	—
Čl. 108 odst. 2	—	—
Článek 109 první věta	Čl. 55 odst. 1 poslední věta	—
Článek 110	Články 56 a 57	—
Článek 111	—	—
Článek 112	—	—
Čl. 113 odst. 1	Čl. 75 odst. 1 písm. a) až e) a odst. 2	—
Čl. 113 odst. 2	Čl. 75 odst. 5	—
Čl. 113 odst. 3 první pododstavec	Článek 74	—
Čl. 113 odst. 3 druhý pododstavec	—	Článek 89
Čl. 113a odst.1 až 3	Článek 76	—
Čl. 113a odst. 4	— ⁽¹⁾	Článek 89
Článek 113b	Čl. 75 odst. 3	—
Článek 113c	Článek 167	—
Čl. 113d odst. 1 první pododstavec	Čl. 78 odst. 1 a 2	—
Čl. 113d odst. 1 druhý pododstavec	Příloha VII, část II odst. 1	—
Čl. 113d odst. 2	Čl. 78 odst. 3	—

Nařízení (ES) č. 1234/2007	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Čl. 113d odst. 3	Článek 82	—
Článek 114	Čl. 78 odst. 1 (¹)	—
Článek 115	Čl. 78 odst. 1, čl. 75 odst. 1 písm. h)	—
Článek 116	Čl. 78 odst. 1, čl. 75 odst. 1 písm. f) a g)	—
Článek 117	Článek 77	—
Článek 118	Čl. 78 odst. 1	—
Článek 118a	Článek 92	—
Článek 118b	Článek 93	—
Článek 118c	Článek 94	—
Čl. 118d odst. 1	Čl. 94 odst. 3	—
Čl. 118d odst. 2 a 3	[Čl. 109 odst. 3]	—
Článek 118e	Článek 95	—
Článek 118f	Článek 96	—
Článek 118g	Článek 97	—
Článek 118h	Článek 98	—
Článek 118i	Článek 99	—
Článek 118j	Článek 100	—
Článek 118k	Článek 101	—
Článek 118l	Článek 102	—
Článek 118m	Článek 103	—
Článek 118n	Článek 104	—
Článek 118o	—	—
Článek 118p	—	—
Článek 118q	Článek 105	—
Článek 118r	Článek 106	—
Článek 118s	Článek 107	—
Článek 118t	Článek 108	—
Článek 118u	Článek 112	—
Článek 118v	Článek 113	—
Článek 118w	Článek 117	—
Článek 118x	Článek 118	—
Článek 118y	Článek 119	—
Článek 118z	Článek 120	—
Článek 118za	Článek 121	—

Nařízení (ES) č. 1234/2007	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 118zb	—	—
Článek 119	—	—
Článek 120	—	—
Článek 120a	Článek 81	—
Článek 120b	—	—
Článek 120c	Článek 80	—
Čl. 120d první pododstavec	Čl. 83 odst. 2	—
Čl. 120d druhý pododstavec	[Čl. 223]	—
Čl. 120e odst. 1	Čl. 75 odst. 3 a 4	—
Čl. 120e odst. 2	Čl. 83 odst. 3 a 4	—
Článek 120f	Čl. 80 odst. 3	—
Článek 120g	Čl. 80 odst. 5) a čl. 91 písm. c)	—
Čl. 121 písm. a) bod i)	Čl. 75 odst. 2	—
Čl. 121 písm. a) bod ii)	Čl. 75 odst. 3	—
Čl. 121 písm. a) bod iii)	Čl. 89	—
Čl. 121 písm. a) bod iv)	Čl. 75 odst. 2 a čl. 91 písm. b)	—
Čl. 121 písm. b)	Čl. 91 písm. a), čl. 78 odst. 3	—
Čl. 121 písm. c) bod i)	Čl. 91 písm. a)	—
Čl. 121 písm. c) body ii) a iii)	Čl. 91 písm. d)	—
Čl. 121 písm. c bod iv)	[Čl. 223]	—
Čl. 121 písm. d) bod i)	Čl. 78 odst. 1	—
Čl. 121 písm. d) bod ii) až v) a vii)	Čl. 75 odst. 2 a 3	—
Čl. 121 písm. d) bod vi)	Článek 89	—
Čl. 121 písm. e) bod i)	Čl. 78 odst. 1	—
Čl. 121 písm. e) body ii) až (v), vii)	Čl. 75 odst. 2 a 3	—
Čl. 121 písm. e) bod vi)	Čl. 75 odst. 2	—
Čl. 121 písm. f) bod i)	Čl. 78 odst. 1	—
Čl. 121 písm. f) body ii), iii) a v)	Čl. 75 odst. 3	—

Nařízení (ES) č. 1234/2007	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Čl. 121 písm. f) bod iv) a vii)	Čl. 91 písm. g)	—
Čl. 121 písm. f) bod vi)	[Čl. 223]	—
Čl. 121 písm. g)	Čl. 75 odst. 3	—
Čl. 121 písm. h)	Čl. 91 písm. d)	—
Čl. 121 písm. i)	—	—
Čl. 121 písm. j) bod i)	Čl. 75 odst. 3	—
Čl. 121 písm. j) bod ii)	Čl. 91 písm. d)	—
Čl. 121 písm. k)	Článek 122	—
Čl. 121 písm. l)	Články 114, 115 a 116	—
Čl. 121 písm. m)	Článek 122	—
Čl. 121 druhý pododstavec	Čl. 78 odst. 3	—
Čl. 121 třetí pododstavec	Čl. 75 odst. 3 a 4	—
Čl. 121 čtvrtý pododstavec písm. a) až f)	Čl. 75 odst. 3	—
Čl. 121 čtvrtý pododstavec písm. g)	Čl. 75 odst. 3 písm. m)	—
Čl. 121 čtvrtý pododstavec písm. h)	Čl. 80 odst. 4	—
Článek 122	Článek 152	—
Článek 123	Článek 157	—
Článek 124	—	—
Článek 125	—	—
Článek 125a	Článek 153	—
Článek 125b	Článek 154	—
Článek 125c	Článek 156	—
Článek 125d	Článek 155	—
Článek 125e	—	—
Článek 125f	Článek 164	—
Článek 125g	Čl. 164 odst. 6	—
Článek 125h	Čl. 175 písm. d)	—
Článek 125i	Článek 165	—
Článek 125j	Článek 164	—
Článek 125k	Článek 158	—
Článek 125l	Článek 164	—
Článek 125m	Čl. 164 odst. 6 [a čl. 175 písm. d)]	—
Článek 125n	Článek 165	—
Článek 125o	Články 154 a 158	—

Nařízení (ES) č. 1234/2007	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 126	Článek 165	—
Čl. 126a odst. 1, 3 a 4	Článek 161	—
Čl. 126a odst. 2	Čl. 156 odst. 2	—
Článek 126b	Článek 163	—
Článek 126c	Článek 149	—
Článek 126d	Článek 150	—
Článek 126e	Čl. 173 odst. 2 a čl. 174 odst. 2	—
Článek 127	Článek 173	—
Článek 128	—	—
Článek 129	—	—
Článek 130	Čl. 176 odst. 1	—
Článek 131	Čl. 176 odst. 2	—
Článek 132	Čl. 176 odst. 3	—
Článek 133	[Čl. 177 odst. 2 písm. e)]	—
Čl. 133a odst. 1	Článek 181	—
Čl. 133a odst. 2	Článek 191	—
Článek 134	Články 177 a 178	—
Článek 135	—	—
Článek 136	[Článek 180]	—
Článek 137	[Článek 180]	—
Článek 138	[Článek 180]	—
Článek 139	[Článek 180]	—
Článek 140	[Článek 180]	—
Článek 140a	Článek 181	—
Článek 141	Článek 182	—
Článek 142	Článek 193	—
Článek 143	Článek 180	—
Článek 144	Článek 184	—
Článek 145	Čl. 187 písm. a)	—
Čl. 146 odst. 1	—	—
Čl. 146 odst. 2	Článek 185	—
Článek 147	—	—
Článek 148	Článek 187	—
Článek 149	[Článek 180]	—
Článek 150	[Článek 180]	—
Článek 151	[Článek 180]	—

Nařízení (ES) č. 1234/2007	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 152	[Článek 180]	—
Článek 153	Článek 192	—
Článek 154	—	—
Článek 155	—	—
Článek 156	Čl. 192 odst. 5	—
Článek 157	Článek 189	—
Článek 158	Článek 190	—
Článek 158a	Článek 90	—
Článek 159	Článek 194	—
Článek 160	Článek 195	—
Článek 161	Články 176, 177, 178 a 179	—
Článek 162	Článek 196	—
Článek 163	Článek 197	—
Čl. 164 odst. 1	Čl. 198 odst. 1	—
Čl. 164 odst. 2 až 4	Čl. 198 odst. 2 ⁽¹⁾	—
Článek 165	— ⁽¹⁾	—
Článek 166	— ⁽¹⁾	—
Článek 167	Článek 199	—
Článek 168	Článek 200	—
Článek 169	Článek 201	—
Článek 170	Články 202 a 203	—
Článek 171	Článek 184	—
Článek 172	[Čl. 186 odst. 2]	—
Článek 173	—	—
Článek 174	Článek 205	—
Článek 175	Článek 206	—
Článek 176	Článek 209	—
Článek 176a	Článek 210	—
Článek 177	Článek 210	—
Článek 177a	Článek 210	—
Článek 178	Článek 164	—
Článek 179	Čl. 210 odst. 7	—
Článek 180	Článek 211	—
Článek 181	Článek 211	—
Čl. 182 odst. 1	Článek 213	—
Čl. 182 odst. 2	—	—
Čl. 182 odst. 3 třetí pododstavec	Článek 214	—

Nařízení (ES) č. 1234/2007	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Čl. 182 odst. 3 první, druhý a čtvrtý pododstavec	—	—
Čl. 182 odst. 4 až 7	—	—
Článek 182a	Článek 216	—
Článek 183	—	—
Čl. 184 odst. 1	—	—
Čl. 184 odst. 2	Čl. 225 písm. a)	—
Čl. 184 odst. 3 až 8	—	—
Čl. 184 odst. 9	Čl. 225 písm. b)	—
Článek 185	—	—
Článek 185a	Článek 145	—
Článek 185b	Článek 223	—
Článek 185c	Článek 147	—
Článek 185d	Článek 146	—
Článek 185e	Článek 151	—
Článek 185f	Článek 148	—
Článek 186	Článek 219	—
Článek 187	Článek 219	—
Článek 188	Článek 219	—
Čl. 188a odst. 1 a 2	— ⁽¹⁾	—
Čl. 188a odst. 3 a 4	—	—
Čl. 188a odst. 5 až 7	[Článek 223]	—
Článek 189	[Článek 223]	—
Článek 190	—	—
Článek 190a	—	—
Článek 191	Článek 221	—
Článek 192	Článek 223	—
Článek 193	—	—
Článek 194	—	Články 62 a 64
Článek 194a	—	Článek 61
Článek 195	Článek 229	—
Článek 196	—	—
Článek 196a	Článek 227	—
Článek 196b	Článek 229	—
Článek 197	—	—
Článek 198	—	—
Článek 199	—	—
Článek 200	—	—

Nařízení (ES) č. 1234/2007	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Článek 201	230 odst. 1 a 3	—
Článek 202	230 odst. 2	—
Článek 203	—	—
Článek 203a	Článek 231	—
Článek 203b	Článek 231	—
Článek 204	Článek 232	—
Příloha I	Příloha I (části I až XX, XXIV/1)	—
Příloha II	Příloha I (části XXI až XXIII)	—
Příloha III	Příloha II	—
Příloha IV	Příloha III	—
Příloha V	Příloha IV	—
Příloha VI	Příloha XII	—
Příloha VII	—	—
Příloha VIIa	—	—
Příloha VIIb	—	—
Příloha VIIc	—	—
Příloha VIII	Příloha XIII	—
Příloha IX	— ⁽¹⁾	—
Příloha X	— ⁽¹⁾	—
Příloha Xa	—	—
Příloha Xb	Příloha VI	—
Příloha Xc	—	—
Příloha Xd	—	—
Příloha Xe	—	—
Příloha XI	—	—
Příloha XIa	Příloha VII, část I	—
Příloha XIb	Příloha VII, část II	—
Příloha XII	Příloha VII, část III	—
Příloha XIII	Příloha VII, část IV	—
Příloha XIV.A	Příloha VII, část VI	—
Příloha XIV.B	Příloha VII, část V	—
Příloha XIV.C	Čl. 75 odst. 2 a 3 ⁽¹⁾	—
Příloha XV	Příloha VII, část VII	—

Nařízení (ES) č. 1234/2007	Toto nařízení	Nařízení (ES) č. 1306/2013
Příloha XVa	Příloha VIII, část I	—
Příloha XVb	Příloha VIII, část II	—
Příloha XVI	Příloha VII, část VIII	—
Příloha XVIa	[Čl. 173 odst. 1 písm. i)]	—
Příloha XVII	[Článek 180]	—
Příloha XVIII	[Článek 180]	—
Příloha XIX	—	—
Příloha XX	—	—
Příloha XXI	—	—
Příloha XXII	Příloha XIV	—

(¹) Viz také nařízení Rady, které má být přijato v souladu s čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.

(²) Nicméně, viz článek 230.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1309/2013

ze dne 17. prosince 2013

o Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci (2014–2020) a o zrušení nařízení (ES) č. 1927/2006

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 175 třetí odstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 26. března 2010 Evropská rada souhlasila s návrhem Komise zahájit novou strategii pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, (dále jen „Strategie Evropa 2020“). Jednou ze tří priorit strategie Evropa 2020 je růst podporující začlenění, kterého lze dosáhnout posílením úlohy občanů pomocí vysoké úrovně zaměstnanosti, prostřednictvím investic do získávání dovedností, boje proti chudobě a modernizace trhů práce, odborné přípravy a systémů sociální ochrany, díky nimž budou moci lidé předvídat a zvládat změny a vybudovat soudržnější společnost podporující začlenění. Překonání nepříznivých dopadů globalizace si rovněž žádá vytváření pracovních míst v celé Unii a důslednou politiku podpory růstu.

(2) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (dále jen „EFG“) byl zřízen nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ⁽³⁾ na dobu trvání víceletého finančního rámce od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2013. EFG umožňuje Unii prokazovat solidaritu s pracovníky, kteří byli propuštěni v důsledku významných změn ve struktuře světového obchodu způsobených globalizací a v důsledku celosvětové finanční a hospodářské krize, a může rovněž podpořit příjemce pomoci v případě

malých trhů práce nebo za mimořádných okolností, zejména pokud jde o kolektivní žádosti týkající se malých a středních podniků, a to i tehdy, pokud počet propuštěných pracovníků nedosahuje obvyklé prahové hodnoty pro uvolnění prostředků z EFG.

(3) Ve svém sdělení ze dne 29. června 2011 nazvaném „Rozpočet – Evropa 2020“ Komise uznává úlohu EFG jako pružného fondu, který poskytuje pomoc propuštěným pracovníkům a pomáhá jim co nejrychleji najít nové zaměstnání. Unie by měla nadále poskytovat po dobu trvání víceletého finančního rámce od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 zvláštní jednorázovou podporu k usnadnění opětovného profesního začlenění pracovníků propuštěných v oblastech, odvětvích, na územích nebo na trzích práce, které utrpěly otřes v důsledku vážného narušení hospodářství. Vzhledem ke svému účelu, jímž je poskytnout podporu v naléhavých a neočekávaných situacích, by měl EFG zůstat mimo víceletý finanční rámec.

(4) Oblast působnosti nařízení (ES) č. 1927/2006 byla rozšířena v roce 2009 nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 546/2009 ⁽⁴⁾ v rámci Plánu evropské hospodářské obnovy tak, aby se vztahovala i na pracovníky, kteří byli propuštěni v přímém důsledku celosvětové finanční a hospodářské krize. Aby mohl být EFG použit v rámci stávajících či budoucích krizových situací, mělo by do oblasti jeho působnosti být zahrnuto propouštění v důsledku zásadních hospodářských problémů, které je způsobeno pokračující celosvětovou finanční a hospodářskou krizí, na kterou bylo zaměřeno nařízení (ES) č. 546/2009, nebo novou celosvětovou finanční a hospodářskou krizí.

(5) Evropské středisko pro monitorování změn působící v rámci Evropské nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek (Eurofound) v Dublinu napomáhá Komisi a členským státům s kvalitativními a kvantitativními analýzami s cílem pomoci při vyhodnocování trendů globalizace a využívání EFG.

(6) Aby byl zachován evropský rozměr EFG, měla by být žádost o pomoc uplatněna, pokud počet propuštěných pracovníků dosáhne minimální prahové hodnoty. Na malých pracovních trzích, jako jsou trhy malých členských států nebo odlehklých regionů, nebo za výjimečných okolností, však mohou být žádosti podávány i při nižším počtu propuštěných pracovníků.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 143, 22.5.2012, s. 42.

⁽²⁾ Úř. věst. C 225, 27.7.2012, s. 159.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 546/2009 ze dne 18. června 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 1927/2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (Úř. věst. L 167, 29.6.2009, s. 26).

- (7) Propuštění pracovníci a osoby samostatně výdělečně činné, které přestaly vykonávat svou činnost, by měli mít rovný přístup k EFG nezávisle na typu jejich pracovní smlouvy nebo pracovního poměru. Pracovníci, kteří byli propuštěni, jakož i osoby samostatně výdělečně činné, které přestaly vykonávat svou činnost, by proto měli být považováni za příjemce pomoci z EFG pro účely tohoto nařízení.
- (8) EFG by měl dočasně poskytovat pomoc mladým lidem, kteří nejsou zaměstnáni, ani se neúčastní vzdělávání nebo profesní přípravy (tzv. „NEET“) a kteří pobývají v regionech spadajících pod Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí, neboť uvedené regiony jsou neúměrně zasaženy rozsáhlým propouštěním.
- (9) Finanční příspěvky z EFG by měly být zejména zaměřeny na aktivní opatření na trhu práce, jejichž cílem je rychlé opětovné začleňování příjemců pomoci do udržitelného zaměstnání, a to jak v rámci původního odvětví jejich činnosti, tak mimo ně. Zahrnutí finančních příspěvků do koordinovaného balíčku individualizovaných služeb by proto mělo být omezeno. Společnosti by mohly být vybízeny k tomu, aby spolufinancovaly opatření podporovaná z EFG.
- (10) Při vypracování koordinovaného balíčku aktivních opatření politiky trhu práce by měly členské státy podporovat opatření, která významně přispějí k zaměstnatelnosti příjemců pomoci. Členské státy by měly usilovat o opětovné zapojení co největšího počtu příjemců pomoci účastnících se těchto opatření do udržitelného zaměstnání, a to co nejdříve v rámci šestiměsíčního období předcházejícího dni, ke kterému má být předložena závěrečná zpráva.
- (11) Členské státy by měly při navrhování koordinovaného balíčku aktivních opatření politiky trhu práce věnovat zvláštní pozornost znevýhodněným příjemcům pomoci, včetně mladých a starších nezaměstnaných osob a osob ohrožených chudobou, a to vzhledem k tomu, že se tyto skupiny při návratu na trh práce potýkají v důsledku celosvětové finanční a hospodářské krize a globalizace se specifickými problémy.
- (12) Při provádění EFG by měly být dodržovány a prosazovány zásady rovnosti žen a mužů a nediskriminace, které patří k hlavním hodnotám Unie a jsou zakotveny ve strategii Evropa 2020.
- (13) Pro účinnou a rychlou podporu příjemců pomoci by měly členské státy učinit vše pro to, aby podaly úplné žádosti o finanční příspěvek z EFG. Poskytování dalších informací by mělo být časově omezené.
- (14) V zájmu příjemců pomoci a orgánů odpovědných za provádění opatření by měl žadající členský stát všechny subjekty zapojené do procesu podávání žádosti průběžně informovat o postupu žádosti.
- (15) V souladu se zásadou řádného finančního řízení by finanční příspěvky z EFG neměly nahrazovat podpůrná opatření, která mají k dispozici příjemci pomoci v rámci fondů Unie nebo jiných politik či programů Unie, ale měly by je pokud možno doplňovat.
- (16) Měla by být zahrnuta zvláštní ustanovení pro informační a komunikační činnosti týkající se případů podpory z EFG a jejich výsledků.
- (17) Jako výraz solidarity Unie s propuštěnými pracovníky a osobami samostatně výdělečně činnými, které přestaly vykonávat svou činnost, by se míra spolufinancování měla stanovit ve výši 60 % nákladů balíčku a jeho provádění.
- (18) Pro snazší provádění tohoto nařízení by měly být výdaje způsobilé buď ode dne, kdy členský stát začne poskytovat individualizované služby, nebo ode dne, kdy členský stát nese administrativní výdaje pro provádění EFG.
- (19) K pokrytí potřeb vznikajících zejména v prvních měsících každého roku, kdy jsou možnosti převodů z jiných rozpočtových položek obzvláště obtížné, by měla být při ročním rozpočtovém procesu dána v rozpočtové položce pro EFG k dispozici odpovídající částka prostředků na platby.
- (20) Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí ze dne 2. prosince 2013 o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení⁽¹⁾ (dále jen „interinstitucionální dohoda“) určuje rozpočtový rámec EFG.
- (21) V zájmu příjemců pomoci by měla být pomoc poskytnuta co nejrychleji a neúčinněji. Členské státy a orgány Unie, které se účastní rozhodování o EFG, by měly vyvinout co největší úsilí ke snížení doby zpracování a zjednodušení postupů s cílem zajistit hladké a rychlé přijetí rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG.
- (22) V případě, že podnik ukončil činnost, je možné pracovníkům, kteří byli z tohoto podniku propuštěni, pomoci v tom, aby mohli převzít část jeho činnosti nebo činnost veškerou, a členský stát, v němž se podnik nachází, může k uskutečnění tohoto kroku poskytnout finanční zálohu, která je za tímto účelem nezbytně nutná.

(¹) Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1

(23) Aby mohl Evropský parlament provádět politickou kontrolu a Komise mohla nepřetržitě sledovat výsledky dosažené prostřednictvím pomoci z EFG, měly by členské státy předložit závěrečnou zprávu o provádění EFG.

(24) Členské státy by měly zůstat odpovědné za provádění finančního příspěvku a za řízení a kontrolu akcí, na něž jsou poskytnuty finanční prostředky Unie, v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012⁽¹⁾ (dále jen „finanční nařízení“). Členské státy by měly odůvodnit způsob použití finančního příspěvku získaného z EFG. Vzhledem ke krátkému období pro provádění činností EFG by se do povinností předkládat zprávy měla promítnout konkrétní povaha použití prostředků EFG. Je proto nezbytné odchýlit se v případě povinností předkládat zprávy od finančního nařízení.

(25) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Cíle

Tímto nařízením se zřizuje Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (dále jen „EFG“) na období víceletého finančního rámce od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

Cílem EFG je přispět k inteligentnímu a udržitelnému hospodářskému růstu podporujícím začlenění a podporovat udržitelnou zaměstnanost v Unii tím, že jí umožní projevit solidaritu s pracovníky, kteří byli propuštěni, a s osobami samostatně výdělečně činnými, které přestaly vykonávat svou činnost, v důsledku významných změn ve struktuře světového obchodu způsobených globalizací nebo v důsledku pokračující celosvětové finanční a hospodářské krize, na kterou bylo zaměřeno nařízení (ES) č. 546/2009, nebo v důsledku nové celosvětové finanční a hospodářské krize a zajistit podporu těmto pracovníkům a osobám.

Cílem akcí, jež využívají finanční příspěvky z EFG, je zajistit, aby co největší počet příjemců pomoci, kteří se účastní těchto akcí, našel udržitelné zaměstnání co nejdříve v rámci šestiměsíčního období předcházejícího dni, ke kterému má být předložena závěrečná zpráva uvedená v čl. 18 odst. 1.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

Článek 2

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na žádosti členských států o finanční příspěvky poskytované z EFG na akce pro:

- a) pracovníky, kteří byli propuštěni, a osoby samostatně výdělečně činné, které přestaly vykonávat svou činnost, v důsledku významných změn ve struktuře světového obchodu způsobených globalizací, jež se projeví zejména značným nárůstem dovozu do Unie, závažnou proměnou obchodu Unie se zbožím nebo službami, rychlým poklesem podílu Unie na trhu v daném odvětví nebo přemístěním činností do třetích zemí za podmínky, že má toto propouštění pracovníků značný negativní dopad na místní, regionální nebo národní hospodářství;
- b) pracovníky, kteří byli propuštěni, a osoby samostatně výdělečně činné, které přestaly vykonávat svou činnost, v důsledku pokračující celosvětové finanční a hospodářské krize, na kterou bylo zaměřeno nařízení (ES) č. 546/2009, nebo v důsledku nové celosvětové finanční a hospodářské krize.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se „příjemcem pomoci“ rozumí:

- a) pracovník, jehož pracovní poměr je předčasně ukončen pro nadbytečnost nebo skončí v referenčním období uvedeném v článku 4 a není obnoven;
- b) osoba samostatně výdělečně činná, která zaměstnávala nejvíce 10 pracovníků, kteří byli propuštěni ve smyslu tohoto nařízení, a která přestala vykonávat svou činnost za podmínky, že tato činnost byla prokazatelně závislá na podniku ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a), nebo že tato osoba samostatně výdělečně činná vykonávala svou činnost v dotčeném hospodářském odvětví ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b).

Článek 4

Kritéria pro pomoc

1. Finanční příspěvek z EFG se poskytne v případě, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 2, jež zapříčiní, že:

- a) během referenčního období v délce čtyř měsíců dosáhne počet propuštěných pracovníků nebo osob samostatně výdělečně činných, které přestaly vykonávat svou činnost, nejméně 500 v jednom podniku v členském státě, včetně pracovníků propuštěných u dodavatelů uvedeného podniku nebo u výrobců, kteří jsou jeho odběrateli, a osob samostatně výdělečně činných, které přestaly vykonávat svou činnost, u těchto dodavatelů nebo výrobců;

b) během referenčního období v délce devíti měsíců dosáhne počet propuštěných pracovníků nebo osob samostatně výdělečně činných, které přestaly vykonávat svou činnost, nejméně 500, zejména v malých a středních podnicích, působících ve stejném hospodářském odvětví definovaném na úrovni NACE Revize 2 a nacházejících se v jednom regionu nebo ve dvou sousedících regionech vymezených na úrovni NUTS 2, nebo ve více než dvou sousedících regionech vymezených na úrovni NUTS 2 za podmínky, že ve dvou z těchto regionů dosáhl dohromady počet propuštěných pracovníků nebo osob samostatně výdělečně činných, které přestaly vykonávat svou činnost, více než 500.

2. V případě malých pracovních trhů nebo za mimořádných okolností, zejména pokud jde o kolektivní žádosti týkající se malých a středních podniků, řádně odůvodněných žádajícím členským státem, je možné žádost o finanční příspěvek podle tohoto článku přijmout i přesto, že kritéria uvedená v odst. 1 písm. a) nebo b) nejsou zcela splněna, pokud má propouštění značný dopad na zaměstnanost a na místní, regionální nebo národní hospodářství. Žadající členský stát uvede, která z kritérií pro pomoc stanovených v odst. 1 písm. a) a b) nejsou zcela splněna. Celkový objem příspěvků přidělených za mimořádných okolností nesmí přesáhnout 15 % roční maximální částky rozpočtu EFG.

Článek 5

Stanovení počtu propuštěných pracovníků a případů ukončení činnosti

1. Žadající členský stát uvede způsob používaný pro výpočet počtu pracovníků a samostatně výdělečných osob pro účely článku 4.

2. Žadající členský stát vypočítá počet uvedený v odstavci 1 na základě jednoho z těchto dnů:

- dne, kdy zaměstnavatel v souladu s čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 98/59/ES⁽¹⁾ písemně oznámí příslušnému orgánu veřejné moci plánované hromadné propouštění; v tomto případě žadající členský stát poskytne Komisi dodatečné informace o skutečném počtu propuštěných pracovníků v souladu s čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení, a to předtím, než Komise dokončí posouzení;
- dne jednotlivé výpovědi z pracovního poměru, kterou zaměstnavatel propouští pracovníka nebo ukončuje jeho pracovní poměr;
- dne skutečného skončení pracovního poměru nebo uplynutí sjednané doby jeho trvání;
- dne ukončení přidělení podniku, který jeho práci využíval, nebo
- v případě osoby samostatně výdělečně činné na základě dne, kdy tato osoba přestala podle vnitrostátních právních nebo správních předpisů vykonávat svou činnost.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění (Úř. věst. L 225, 12.8.1998, s. 16).

Článek 6

Způsobilí příjemci pomoci

1. Žadající členský stát může poskytnout individualizované služby spolufinancované z EFG způsobilým příjemcům pomoci, mezi něž mohou patřit:

- propuštění pracovníci a samostatně výdělečné osoby, které přestaly vykonávat svou činnost, vypočítání v souladu s článkem 5 a za referenční období stanovené v článku 4,
- pracovníci, kteří byli propuštěni, a samostatně výdělečné osoby, které přestaly vykonávat svou činnost, vypočítání v souladu s článkem 5 a to před začátkem nebo po uplynutí referenčního období stanoveného v čl. 4 odst. 1 písm. a),
- pracovníci, kteří byli propuštěni, a samostatně výdělečné osoby, které přestaly vykonávat svou činnost v případech, kdy se žádost podle čl. 4 odst. 2 odchyluje od kritérií stanovených v čl. 4 odst. 1 písm. a).

Pracovníci a osoby samostatně výdělečně činné uvedení v prvním pododstavci písm. b) a c) se považují za způsobilé, pokud byli propuštěni nebo přestaly vykonávat svou činnost po všeobecném oznámení plánovaného propouštění a za podmínky, že lze prokázat jednoznačnou příčinnou souvislost s událostí, jež vedla k propouštění během referenčního období.

2. Odchylně od článku 2 může žadající členský stát do 31. prosince 2017 poskytovat individualizované služby spolufinancované z EFG takovému počtu mladých lidí, kteří nejsou zaměstnání, ani se neúčastní vzdělávání nebo odborné přípravy (tzv. „NEET“) a kteří v den podání žádosti nedosáhli věku 25 let - nebo rozhodnou-li tak členské státy, věku 30 let -, který nepřekročí počet cílových příjemců pomoci, a to prioritně pro ty osoby, které byly propuštěny nebo přestaly vykonávat svou činnost, za podmínky, že k propouštění ve smyslu článku 3 došlo alespoň zčásti v regionech na úrovni NUTS 2, které jsou způsobilé na základě Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí. Podporu lze poskytovat těmto mladým lidem, kteří nedosáhli věku 25 let - nebo rozhodnou-li tak členské státy, věku 30 let - v těch regionech na úrovni NUTS 2, jež jsou způsobilé na základě Iniciativy na podporu zaměstnanosti mladých lidí.

Článek 7

Způsobilé akce

1. Finanční příspěvek z EFG může být poskytnut na aktivní opatření na trhu práce, která jsou součástí koordinovaného balíčku individualizovaných služeb, jež mají usnadnit opětovné profesní začlenění cílových příjemců pomoci, zejména pak znevýhodněných, starších a mladých nezaměstnaných osob, do zaměstnání nebo zahájení samostatně výdělečné činnosti. Součástí koordinovaného balíčku individualizovaných služeb může být zejména:

- a) individuálním potřebám přizpůsobená odborná příprava a rekvalifikace, včetně dovedností v oblasti informačních a komunikačních technologií a osvědčování získaných zkušeností, pomoc při hledání zaměstnání, poradenství pro volbu povolání, poradenské služby, mentorství, pomoc při outplacementu, podpora podnikání, podpora samostatné výdělečné činnosti, zakládání podniků a převzetí podniků zaměstnanci a spolupráce;
- b) zvláštní časově omezená opatření, jako jsou příspěvky při hledání zaměstnání, pobídky zaměstnavatelů k přijímání pracovníků, příspěvky na mobilitu, denní příspěvky nebo příspěvky na odbornou přípravu (včetně náhrad pro pečovatele);
- c) opatření zaměřená na povzbuzení zejména znevýhodněných, starších a mladých nezaměstnaných osob, aby zůstaly na trhu práce, nebo se na něj vrátily.

Náklady na opatření podle písmene b) nesmí překročit 35 % celkových nákladů na koordinovaný balíček individualizovaných služeb uvedených v tomto odstavci.

Náklady na investice na samostatnou výdělečnou činnost, zakládání podniků a převzetí podniků zaměstnanci nesmí překročit 15 000 EUR.

Koordinovaný balíček individualizovaných služeb by měl předjímat budoucí perspektivy trhu práce a požadované dovednosti. Koordinovaný balíček by měl být v souladu s přechodem k udržitelnému hospodářství účinně využívajícímu zdroje.

2. Pro finanční příspěvek z EFG nejsou způsobila tato opatření:

- a) zvláštní časově omezená opatření uvedená v odst. 1 písm. b), která nejsou podmíněna aktivní účastí cílových příjemců pomoci na hledání zaměstnání nebo odborné přípravě;
- b) akce, které mají být na základě vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivních smluv prováděny podniky.

Akce podporované z EFG nenahrazují pasivní opatření sociální ochrany.

3. Koordinovaný balíček opatření individualizovaných služeb je vypracován na základě konzultace s cílovými příjemci pomoci či jejich zástupci nebo se sociálními partnery.

4. Z podnětu žadajícího členského státu lze poskytnout finanční příspěvek z EFG na přípravné, řídicí, informační, propagační, kontrolní a vykazovací činnosti.

Článek 8

Žádosti

1. Žadající členský stát podá Komisi žádost do 12 týdnů ode dne, kdy byla splněna kritéria stanovená v čl. 4 odst. 1 nebo 2.

2. Komise do dvou týdnů ode dne podání žádosti, případně ode dne, kdy Komise obdrží překlad žádosti, podle toho, co nastane později, potvrdí příjem žádosti a informuje členský stát o jakýchkoliv dalších informacích, které potřebuje, aby danou žádost mohla posoudit.

3. Pokud Komise takové další informace požaduje, členský stát odpoví do šesti týdnů ode dne, kdy je o ně požádán. Na řádně odůvodněnou žádost dotčeného členského státu Komise tuto lhůtu prodlouží o dva týdny.

4. Na základě informací poskytnutých členským státem Komise dokončí posouzení toho, zda žádost vyhovuje podmínkám pro poskytnutí finančního příspěvku, a to do 12 týdnů od obdržení úplné žádosti, nebo případně překladu této žádosti. Pokud by Komise výjimečně nemohla tuto lhůtu dodržet, poskytne písemné vysvětlení s uvedením důvodů pro zpoždění.

5. Úplná žádost musí obsahovat tyto informace:

- a) odůvodněnou analýzu vztahu mezi propouštěním nebo ukončením činnosti a velkými změnami ve struktuře světového obchodu nebo zásadními problémy místního, regionálního a národního hospodářství způsobenými globalizací nebo pokračováním celosvětové finanční a hospodářské krize nebo novou celosvětovou finanční a hospodářskou krizí. Tato analýza musí vycházet ze statistických a dalších informací na úrovni nejvhodnější k prokázání splnění kritérií pro pomoc stanovených v článku 4;
- b) v případě, že propouštějící podnik pokračoval i po propuštění pracovníků ve své činnosti, potvrzení o tom, že dodržel své právní povinnosti upravující propouštění a že své pracovníky příslušným způsobem zabezpečil;
- c) posouzení počtu propuštěných pracovníků v souladu s článkem 5 a vysvětlení událostí, jež k těmto případům propouštění vedly;
- d) identifikaci případných propouštějících podniků, dodavatelů nebo výrobců, kteří jsou odběrateli daných podniků, odvětví a kategorií cílových příjemců pomoci rozlišených podle pohlaví a věkových skupin;
- e) očekávaný dopad propouštění na místní, regionální a národní hospodářství a zaměstnanost;

- f) popis koordinovaného balíčku individualizovaných služeb a s nimi spojených výdajů, včetně zejména jakýchkoli opatření na podporu iniciativ v oblasti zaměstnanosti osob se zdravotním postižením, starších nebo mladých příjemců pomoci;
- g) vysvětlení toho, jak balíček opatření doplňuje akce financované jinými vnitrostátními fondy nebo fondy Unie, jakož i informace o akcích, které jsou povinné pro dotyčné podniky na základě vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivních smluv;
- h) odhadovaný rozpočet pro každou ze součástí koordinovaného balíčku individualizovaných služeb na podporu cílových příjemců pomoci a pro jakékoli přípravné, řídicí, informační, propagační, kontrolní a vykazovací činnosti;
- i) dny, ke kterým bylo nebo má být zahájeno poskytování individualizovaných služeb cílovým příjemcům pomoci a činnosti vztahující se k provádění EFG, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 1 a 4;
- j) postupy pro případnou konzultaci s cílovými příjemci pomoci nebo jejich zástupci, se sociálními partnery, s místními a regionálními orgány nebo jinými relevantními organizacemi;
- k) prohlášení o souladu požadované podpory z EFG s procesními a hmotněprávními pravidly Unie pro státní podporu, jakož i prohlášení o tom, proč individualizované služby nenahrazují opatření, která mají být na základě vnitrostátního práva nebo kolektivních smluv přijímána společnostmi;
- l) zdroje předběžného financování nebo spolufinancování na vnitrostátní úrovni a případně další zdroje spolufinancování;

Článek 9

Doplňkovost, soulad a koordinace

1. Finanční příspěvek z EFG nenahrazuje akce, které mají být na základě vnitrostátního práva nebo kolektivních smluv provedeny společnostmi.
2. Podpora cílovým příjemcům pomoci doplňuje akce členských států na celostátní, regionální a místní úrovni, včetně akcí spolufinancovaných z fondů Unie.
3. Finanční příspěvek z EFG je omezen na výši nezbytnou k zajištění solidarity a dočasné, jednorázové podpory cílovým příjemcům pomoci. Akce podporované z EFG musí být v souladu s unijním a vnitrostátním právem, včetně pravidel pro poskytování státní podpory.

4. V rámci svých pravomocí zajistí Komise a žádající členský stát koordinaci pomoci z fondů Unie.

5. Žádající členský stát zajistí, aby specifické akce, které obdržely finanční příspěvek z EFG, neobdržely zároveň pomoc z jiných finančních nástrojů Unie.

Článek 10

Rovnost mužů a žen a nediskriminace

Komise a členské státy zajistí, aby se rovnost mužů a žen a začlenění gendrového hlediska staly nedílnou a podporovanou součástí různých etap provádění finančního příspěvku z EFG. Komise a členské státy přijmou veškerá vhodná opatření k předcházení jakékoli diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo světového názoru, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace v přístupu k finančnímu příspěvku z EFG a v průběhu provádění jeho různých etap.

Článek 11

Technická pomoc z podnětu Komise

1. EFG může z podnětu Komise v mezích nejvýše 0,5 % z roční maximální částky EFG financovat činnosti zahrnující přípravu, sledování, sběr dat a vytváření vědomostní základny pro provádění EFG. Může rovněž financovat administrativní a technickou podporu, činnosti v oblasti šíření informací a komunikace, jakož i audit, kontrolu a hodnocení nezbytné k provádění tohoto nařízení.
2. Evropský parlament a Rada na návrh Komise poskytnou na počátku každého roku částku na technickou pomoc v mezích stropu stanoveného v odstavci 1.
3. Úkoly stanovené v odstavci 1 musí být prováděny v souladu s finančním nařízením a jeho prováděcími pravidly použitelnými na tento způsob plnění rozpočtu.
4. Technická pomoc Komise zahrnuje poskytování informací a poradenství členským státům při využívání, sledování a hodnocení EFG. Informace o využívání EFG a jasné pokyny k využívání EFG by Komise měla poskytovat rovněž sociálním partnerům na evropské a vnitrostátní úrovni.

Článek 12

Informace, komunikace a propagace

1. Žádající členský stát poskytuje a zveřejňuje informace týkající se financovaných akcí. Tyto informace jsou určeny cílovým příjemcům pomoci, místním a regionálním orgánům, sociálním partnerům, médiím a široké veřejnosti. Mají zdůraznit úlohu Unie a zajistit zviditelnění příspěvku z EFG.

2. Komise udržuje a pravidelně aktualizuje internetové webové stránky, přístupné ve všech úředních jazycích orgánů Unie, s cílem poskytovat aktuální informace o EFG a pokyny k podávání žádostí, jakož i informace o přijatých a zamítnutých žádostech a o úloze Evropského parlamentu a Rady v rozpočtovém procesu.

3. Komise provede informační a komunikační činnosti týkající se případů pomoci z EFG a výsledků vycházející z jejich zkušeností za účelem zvýšení účinnosti EFG a zajištění informovanosti občanů a pracovníků Unie o EFG. Komise každé dva roky připraví zprávu o využívání EFG podle zemí a odvětví.

4. Zdroje přidělené na komunikační akce podle tohoto nařízení rovněž přispějí k zahrnutí komunikace orgánů Unie týkající se politických priorit Unie za podmínky, že souvisejí s obecnými cíli tohoto nařízení.

Článek 13

Stanovení finančního příspěvku

1. Na základě posouzení provedeného podle článku 8 a s ohledem zejména na počet cílových příjemců pomoci Komise co nejdříve vyhodnotí navržené akce a odhadované náklady a navrhne vyšší případného finančního příspěvku z EFG, který může být poskytnut v mezích dostupných zdrojů. Tato částka nesmí přesáhnout 60 % celkových odhadovaných nákladů uvedených v čl. 8 odst. 5 písm. h).

2. Pokud na základě posouzení provedeného podle článku 8 dospěje Komise k závěru, že jsou splněny podmínky pro poskytnutí finančního příspěvku podle tohoto nařízení, zahájí okamžitě řízení stanovené v článku 15.

3. Pokud na základě posouzení provedeného podle článku 8 dospěje Komise k závěru, že podmínky pro poskytnutí finančního příspěvku podle tohoto nařízení splněny nejsou, oznámí tuto skutečnost ihned žádajícímu členskému státu.

Článek 14

Způsobnost výdajů

1. Výdaje jsou způsobilé pro poskytnutí finančního příspěvku z EFG od dnů stanovených v žádosti podle čl. 8 odst. 5 písm. i), ke kterým dotčený členský stát začne poskytovat nebo má začít poskytovat individualizované služby cílovým příjemcům pomoci v souladu s čl. 7 odst. 1 nebo ke kterým nese administrativní výdaje na provádění EFG v souladu s čl. 7 odst. 4.

2. V případě grantů se odpovídajícím způsobem použijí články 67 a 68 nařízení Evropského parlamentu a Rady

(EU, Euratom) č. 1303/2013 ⁽¹⁾ a článek 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1304/2013 ⁽²⁾, a jakékoli akty v přenesené pravomoci přijaté Komisí podle uvedených nařízení.

Článek 15

Rozpočtový proces

1. Podmínky fungování EFG musí být v souladu s bodem 13 interinstitucionální dohody.

2. Prostředky pro EFG jsou zapsány do souhrnného rozpočtu Unie na prozatímním základě.

3. Komise na jedné straně a Evropský parlament a Rada na straně druhé vyvinou veškeré úsilí, aby se doba pro uvolnění prostředků z EFG zkrátila na minimum.

4. Pokud Komise dospěje k závěru, že jsou splněny podmínky pro poskytnutí finančního příspěvku z EFG, navrhne, aby byly prostředky uvolněny. Rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG přijímají společně Evropský parlament a Rada ve lhůtě jednoho měsíce od předložení návrhu Evropskému parlamentu a Radě. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou a Evropský parlament většinou hlasů svých členů a třípětinovou většinou odevzdaných hlasů.

Současné s návrhem rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě návrh na převod prostředků do příslušných rozpočtových položek. Není-li dosaženo dohody, zahájí se třístranný rozhovor.

Převody prostředků v souvislosti s EFG se provedou v souladu s článkem 27 finančního nařízení.

5. Současné s přijetím návrhu rozhodnutí o uvolnění prostředků z EFG přijme Komise rozhodnutí o poskytnutí finančního příspěvku, a to prostřednictvím prováděcího aktu, který vstoupí v platnost dnem, kdy Evropský parlament a Rada přijmou rozhodnutí o prostředcích z EFG.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu a o obecných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti a Evropského námořního a rybářského fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Viz strana 320 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení (ES) č. 1081/2006 (Viz strana 470 v tomto čísle Úředního věstníku).

6. Návrh rozhodnutí o prostředků z EFG podle odstavce 4 musí obsahovat:

- a) posouzení provedené podle čl. 8 odst. 4 společně se shrnutím informací, z nichž uvedené posouzení vychází;
- b) doklad o tom, že podmínky stanovené v člancích 4 a 9 byly splněny; a
- c) důvody odůvodňující navrhované částky.

Článek 16

Vyplacení a použití finančního příspěvku

1. Po vstupu rozhodnutí o poskytnutí finančního příspěvku podle čl. 15 odst. 5 v platnost vyplatí Komise dotčenému členskému státu jednorázově částku předběžného financování ve výši 100 % a to v zásadě do 15 dnů. Předběžné financování se vyúčtuje při ukončení poskytování finančního příspěvku podle čl. 18 odst. 2.

2. Finanční příspěvek uvedený v odstavci 1 se provádí v rámci sdíleného řízení v souladu s článkem 59 finančního nařízení.

3. Podrobné technické podmínky financování stanoví Komise v rozhodnutí o poskytnutí finančního příspěvku uvedeném v čl. 15 odst. 5.

4. Členský stát provede způsobilé akce stanovené v článku 7 co nejdříve, avšak nejpozději 24 měsíců ode dne podání žádosti podle čl. 8 odst. 1.

Členský stát může rozhodnout o odložení dne zahájení způsobilých akcí až o tři měsíce ode dne podání žádosti. V případě takového odložení musí být způsobilé akce uskutečněny do 24 měsíců ode dne jejich zahájení, které členský stát oznámil v příslušné žádosti.

Pokud se příjemce pomoci účastní vzdělávacího kurzu či kurzu odborné přípravy, který trvá dva roky či více, mohou být poplatky za tento kurz zahrnuty do spolufinancování z EFG až do dne, kdy má být předložena závěrečná zpráva uvedená v čl. 18 odst. 1 za předpokladu, že příslušné poplatky byly uhrazeny k uvedenému dni.

5. Při provádění akcí zahrnutých do balíčku individualizovaných služeb může dotčený členský stát předložit Komisi návrh na změnu zahrnutých opatření přidáním dalších způsobilých akcí uvedených v čl. 7 odst. 1 písm. a) a c), za předpokladu,

že tyto změny jsou řádně odůvodněné a celkově není překročena výše finančního příspěvku podle čl. 15 odst. 5. Komise zhodnotí navrhované změny a, pokud s nimi souhlasí, oznámí to členskému státu.

6. Výdaje podle čl. 7 odst. 4 jsou způsobilé do uplynutí lhůty pro předložení závěrečné zprávy.

Článek 17

Používání eura

Veškeré částky v žádostech, rozhodnutích o poskytnutí finančních příspěvků a zprávách v rámci tohoto nařízení, jakož i v jakýchkoli jiných souvisejících dokumentech se vyjadřují v eurech.

Článek 18

Závěrečná zpráva a ukončení poskytování příspěvku

1. Nejpozději šest měsíců po uplynutí lhůty uvedené v čl. 16 odst. 4 předloží dotčený členský stát Komisi závěrečnou zprávu o provádění finančního příspěvku, jejíž součástí jsou informace o:

- a) druhu akcí a hlavních výsledcích,
- b) názvech orgánů, které v členském státě provádějí balíček opatření,
- c) charakteristikách cílových příjemců pomoci a jejich postavení v zaměstnání,
- d) tom, zda byl podnik v uplynulých pěti letech, s výjimkou mikropodniků a malých a středních podniků, příjemcem státní pomoci nebo finančních prostředků z fondů soudržnosti nebo strukturálních fondů Unie;
- e) výkazu obsahujícím odůvodnění výdajů a, je-li to možné, údaje o vzájemné doplňkovosti daných akcí s akcemi financovanými prostřednictvím Evropského sociálního fondu (ESF).

Tam, kde to je možné, se údaje týkající se příjemců rozliší podle pohlaví.

2. Komise nejpozději šest měsíců od obdržení veškerých informací požadovaných podle odstavce 1 ukončí poskytování finančního příspěvku z EFG určením konečné částky finančního příspěvku z EFG a případných vyrovnání dotčeným členským státem podle článku 22.

Článek 19

Dvouletá zpráva

1. Do 1. srpna 2015 a poté každé dva roky Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě souhrnnou, kvantitativní a kvalitativní zprávu o činnostech prováděných podle tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 1927/2006 za předchozí dva roky. Tato zpráva se zaměří zejména na výsledky dosažené prostřednictvím EFG a bude obsahovat zejména informace týkající se podaných žádostí, přijatých rozhodnutí, financovaných akcí včetně statistik týkajících se míry opětovného začlenění příjemců pomoci podle členských států a jejich doplňkovosti s akcemi financovanými ostatními fondy Unie, zejména ESF, a informace týkající se ukončení poskytování finančního příspěvku. Měla by rovněž zahrnovat ty žádosti, které byly zamítnuty nebo omezeny z důvodu nedostatečných prostředků nebo nezpůsobilosti.

2. Zpráva je zasílána pro informaci Účetnímu dvoru, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a sociálním partnerům.

Článek 20

Hodnocení

1. Komise z vlastního podnětu a v úzké spolupráci s členskými státy provede:

- a) do 30. června 2017 hodnocení v polovině období týkající se účinnosti a udržitelnosti dosažených výsledků;
- b) do 31. prosince 2021 hodnocení ex post s pomocí externích odborníků s cílem zjistit dopad EFG a jeho přidanou hodnotu.

2. Výsledky hodnocení uvedených v odstavci 1 jsou pro informaci zasílány Evropskému parlamentu, Radě, Účetnímu dvoru, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a sociálním partnerům. Doporučení obsažená v hodnoceních by měla být zohledněna při vypracovávání nových programů v oblasti zaměstnanosti a sociálních věcí.

3. Hodnocení uvedená v odstavci 1 musí obsahovat údaje o počtu žádostí a o fungování EFG podle zemí a odvětví, aby bylo možno vyhodnotit, zda se prostředky EFG dostávají k cílovým příjemcům pomoci.

Článek 21

Řízení a finanční kontrola

1. Aniž je dotčena odpovědnost Komise za plnění souhrnného rozpočtu Unie, odpovídají za řízení akcí podporovaných z EFG a za finanční kontrolu těchto akcí v první řadě členské státy. Za tím účelem přijmout opatření, která zahrnují:

- a) ověření, že byly zřízeny řídicí a kontrolní systémy a že jsou v praxi prováděny způsobem, který zajišťuje účinné a správné využívání prostředků Unie v souladu se zásadami řádného finančního řízení;
- b) ověření, že financované akce byly řádně provedeny;
- c) zajištění, aby se financované výdaje zakládaly na ověřitelných podkladech a aby byly zákonné a řádné;
- d) předcházení nesrovnalostem, jejich odhalování a nápravu, jak jsou vymezeny v článku 122 nařízení (EU, Euratom) č. 1303/2013, a vymáhání neoprávněně vyplacených částek případně spolu s úroky z prodlení. Veškeré nesrovnalosti členské státy oznámí Komisi a informují ji o vývoji jakýchkoliv vyplývajících správních a právních řízení.

2. Členské státy určí subjekty, které mají odpovídat za správu a kontrolu akcí podporovaných z EFG v souladu s čl. 59 odst. 3 finančního nařízení a s kritérii a postupy stanovenými v nařízení (EU, Euratom) č. 1303/2013. Při předkládání závěrečné zprávy podle článku 18 tohoto nařízení tyto určené subjekty poskytnou Komisi informace, uvedené v čl. 59 odst. 5 finančního nařízení, o provádění finančního příspěvku

3. Při zjištění nesrovnalosti provedou členské státy požadované finanční opravy. Tyto opravy provedené členskými státy spočívají ve zrušení celého finančního příspěvku nebo jeho části. Členské státy získají zpět jakoukoli částku neoprávněně vyplacenou v důsledku odhalené nesrovnalosti a vrátí ji Komisi, přičemž není-li částka vrácena příslušným členským státem ve stanovené lhůtě, účtuje se navíc úrok z prodlení.

4. Komise v rámci své odpovědnosti za provádění souhrnného rozpočtu Unie přijme veškerá opatření nezbytné k tomu, aby ověřila, zda jsou financované akce prováděny v souladu se zásadami řádného a účinného finančního řízení. Je odpovědností žádajícího členského státu, aby zajistil, že má řádné fungující řídicí a kontrolní systémy. Komise se ujistí, že tyto systémy existují.

Za tímto účelem, aniž jsou dotčeny pravomoci Účetního dvora nebo kontroly prováděné členskými státy podle vnitrostátních právních a správních předpisů, mohou úředníci nebo zaměstnanci Komise u akcí financovaných z EFG provádět kontroly na místě, včetně namátkových kontrol, přičemž je oznámí alespoň jeden pracovní den předem. Komise uvědomí žádající členský stát s cílem získat veškerou nezbytnou pomoc. Těchto kontrol se mohou účastnit úředníci nebo zaměstnanci dotyčného členského státu.

5. Členské státy zajistí, aby všechny podklady týkající se vynaložených výdajů byly k dispozici Komisi a Účetnímu dvoru po dobu tří let následujících po ukončení finančního příspěvku obdržného z EFG.

Článek 22

Vrácení finančního příspěvku

1. V případě, že skutečné náklady na akce jsou nižší než odhadnutá částka podle článku 15, přijme Komise rozhodnutí, a to prostřednictvím prováděcího aktu, požadující po dotčeném členském státu vrácení odpovídající části obdrženého finančního příspěvku.
2. Pokud dotčený členský stát neplní povinnosti uvedené v rozhodnutí o poskytnutí finančního příspěvku, přijme Komise prostřednictvím prováděcího aktu rozhodnutí požadující po tomto členském státě vrácení celého obdrženého finančního příspěvku nebo jeho části.
3. Před přijetím rozhodnutí podle odstavců 1 nebo 2 provede Komise vhodné posouzení dané věci, a zejména stanoví dotčenému členskému státu lhůtu pro předložení jeho připomínek.
4. Pokud po provedení nezbytných ověření Komise dospěje k závěru, že členský stát neplní své povinnosti podle čl. 21 odst. 1, rozhodne, pokud není dosaženo dohody a pokud členský stát neprovedl opravy ve lhůtě stanovené Komisí, s přihlédnutím k případným připomínkám členského státu, do tří měsíců od uplynutí lhůty uvedené v odstavci 3 o provedení nezbytných finančních oprav a zruší přitom celý finanční

příspěvek na dotčenou akci z EFG nebo jeho část. Každá částka neoprávněně vyplacená v důsledku odhalené nesrovnalosti musí být získána zpět, a není-li částka vrácena žádajícím členským státem ve stanovené lhůtě, účtuje se navíc úrok z prodlení.

Článek 23

Zrušení

Nařízení (ES) č. 1927/2006 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2014.

Aniž je dotčen první odstavec, použije se uvedené nařízení i nadále pro žádosti podané do 31. prosince 2013.

Článek 24

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se na všechny žádosti podané v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
L. LINKEVIČIUS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1310/2013

ze dne 17. prosince 2013,

kterým se stanoví některá přechodná ustanovení o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013, pokud jde o zdroje a jejich rozdělení v roce 2014, a kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 73/2009 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013, č. 1306/2013 a č. 1308/2013, pokud jde o jejich použití v roce 2014

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

závazky v rámci svých stávajících programů rozvoje venkova, a výsledné výdaje by měly být způsobilé pro podporu v novém programovém období.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 42 a čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

- (2) S ohledem na podstatnou změnu metody pro vymezení oblastí s významnými přírodními omezeními v novém programovém období by se v případě nových právních závazků učiněných v roce 2014 neměla uplatňovat povinnost zemědělce pokračovat v zemědělské činnosti v dané oblasti po dobu pěti let.

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

- (3) K zajištění právní jistoty v přechodném období by určité výdaje uskutečněné podle nařízení (ES) č. 1698/2005 měly být způsobilé pro příspěvek z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) v novém programovém období, mají-li se ještě uskutečnit platby. To by se mělo vztahovat i na některé dlouhodobé závazky v rámci podobných opatření stanovených v nařízení Rady (EHS) č. 2078/92 ⁽⁴⁾, v nařízení Rady (EHS) č. 2080/92 ⁽⁵⁾ a v nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ⁽⁶⁾, pokud na tato opatření byla poskytována podpora podle nařízení (ES) č. 1698/2005 a v roce 2014 mají být ještě provedeny platby. V zájmu řádného finančního řízení a účinného provádění programů by tyto výdaje měly být jasně uvedeny v programech rozvoje venkova a v řídicích a kontrolních systémech členských států. Aby se zamezilo zbytečné složitosti finančního řízení programů rozvoje venkova v novém programovém období, měly by se na přechodné výdaje vztahovat sazby spolufinancování z nového programového období.

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (4) S ohledem na vážné problémy s finanční stabilitou, jimž stále čelí řada členských států, a ve snaze omezit během přechodu od stávajícího k novému programovému období související negativní dopady těchto problémů tím, že se umožní maximální využívání dostupných finančních prostředků EZFRV, je nezbytné prodloužit trvání odchylky navyšující maximální sazby příspěvku z EZFRV stanovené v čl. 70 odst. 4c nařízení (ES)

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ⁽²⁾, které se má použít ode dne 1. ledna 2014, stanoví pravidla týkající se podpory poskytované Uníí na rozvoj venkova a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ⁽³⁾, aniž je dotčeno další uplatňování prováděcích nařízení k uvedenému nařízení, a to až do doby, než budou zrušena. Pro usnadnění přechodu od stávajících režimů podpor podle nařízení (ES) č. 1698/2005 k novému legislativnímu rámci, který se vztahuje na programové období začínající dnem 1. ledna 2014 (dále jen „nové programové období“), by měla být přijata přechodná pravidla, aby se zabránilo obtížím nebo prodávám při provádění podpory rozvoje venkova, které mohou vznikat v důsledku načasování přijetí nových programů rozvoje venkova. Z tohoto důvodu by mělo být členským státům umožněno, aby v roce 2014 v případě některých opatření nadále přijímaly právní

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 21.11.2013, s. 71.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 (Viz strana 487 v tomto čísle Úředního věstníku)

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2078/92 ze dne 30. června 1992 o způsobech zemědělské produkce slučitelných s požadavky na ochranu životního prostředí a zachování venkova (Úř. věst. L 215, 30.7.1992, s. 85).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2080/92 ze dne 30. června 1992, kterým se zavádí režim podpor Společenství na lesnická opatření v zemědělství (Úř. věst. L 215, 30.7.1992, s. 96).

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení (Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 80).

č. 1698/2005 až do konečného dne způsobilosti výdajů pro programové období 2007–2013, tedy do 31. prosince 2015.

- (5) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ⁽¹⁾, které stanoví nové režimy podpor, se má použít od 1. ledna 2015. Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ⁽²⁾ bude proto v kalendářním roce 2014 i nadále základem pro poskytování podpory příjmů zemědělcům, ale mělo by se náležitě zohlednit nařízení Rady (EU) č. 1311/2013 ⁽³⁾. V zájmu zajištění soudržnosti při provádění ustanovení o podmíněnosti a dodržení norem požadovaných některými opatřeními by mělo být stanoveno, že příslušná ustanovení, která platí v programovém období 2007–2013, se nadále použijí až do okamžiku, kdy se stane použitelným nový právní rámec. Ze stejných důvodů by mělo být stanoveno, že ustanovení týkající se doplňkových vnitrostátních přímých plateb pro Chorvatsko, která se používají v roce 2013, by se měla uplatňovat i nadále.
- (6) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ⁽⁴⁾ umožňuje členským státům vyplácet zálohy pro přímé platby. Podle nařízení (ES) č. 73/2009 musí být uplatnění takovéto možnosti povoleno Komisí. Ze zkušeností získaných při provádění režimů přímých podpor vyplývá, že je vhodné umožnit, aby byly zemědělcům zálohy vypláceny. U žádostí podaných v roce 2014 by tyto zálohy měly být omezeny až na 50 % plateb v rámci režimů podpor uvedených v příloze I nařízení (ES) č. 73/2009 a až na 80 % platby na hovězí a telecí maso.
- (7) S cílem dodržet nařízení (EU) č. 1311/2013, a zejména vyrovnání částky, která je k dispozici pro poskytování přímých podpor pro zemědělce, jakož i mechanismus vnější konvergence, je nutné pro rok 2014 upravit vnitrostátní stropy stanovené v příloze VIII nařízení (ES) č. 73/2009. Úprava vnitrostátních stropů bude mít nevyhnutelně dopad na částky, které mohou v roce

2014 jednotliví zemědělci obdržet jako přímé platby. Proto by mělo být stanoveno, jakým způsobem uvedená úprava ovlivní hodnotu platebních nároků a úroveň dalších přímých plateb. S cílem zohlednit situaci menších zemědělců, zejména proto, že se v roce 2014 neuplatní mechanismus modulace ani úpravy, a to ani v osvobození přímých plateb do výše 5 000 EUR z tohoto mechanismu, by členské státy, které neposkytují redistributivní platbu a které nevyužívají možnosti převést finanční prostředky do podpory rozvoje venkova využitím mechanismu flexibility, měly mít možnost nesnižovat hodnotu všech platebních nároků.

- (8) Na základě zkušeností získaných při finančním provádění nařízení (ES) č. 73/2009 by měla být vyjasněna některá ustanovení uvedeného nařízení, zejména pokud jde o prvky, k nimž se vztahují číselné údaje stanovené v příloze VIII uvedeného nařízení, a souvislost s možností poskytnutou členským státům, díky níž mohou prostředky nevyužité v režimu jednotné platby použít k financování zvláštní podpory.
- (9) Podle nařízení (ES) č. 73/2009 mohly členské státy rozhodnout, že určitý procentní podíl vnitrostátního stropu použijí pro zvláštní podporu svých zemědělců, jakož i přezkoumat předchozí rozhodnutí a rozhodnout o změně či ukončení takové podpory. Je vhodné stanovit dodatečný přezkum těchto rozhodnutí s účinkem od kalendářního roku 2014. Zároveň je třeba prodloužit o jeden rok použitelnost zvláštních podmínek uvedených v čl. 69 odst. 5 nařízení (ES) č. 73/2009, za kterých je v některých členských státech vyplácena zvláštní podpora a jejichž platnost má skončit v roce 2013, aby se předešlo narušením ve vztahu k míře podpory. Vzhledem k zavedení dobrovolné vázané podpory, která bude v určitých odvětvích nebo regionech v jasně vymezených případech k dispozici od 1. ledna 2015, je vhodné stanovit pro členské státy možnost zvýšit úroveň určitých druhů zvláštní podpory podle článku 68 nařízení (ES) č. 73/2009 na 6,5 % v roce 2014.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Viz strana 608 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor pro zemědělce v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Viz strana 884 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Viz strana 549 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (10) Jednotná podpora určená zemědělcům s menšími zemědělskými podniky by měla být dostatečná k účinnému dosažení cíle, kterým je podpora příjmů. Jelikož se v roce 2014 neuplatní žádný mechanismus modulace ani úpravy, a to ani osvobození přímých plateb do výše 5 000 EUR z tohoto mechanismu, členské státy by měly mít možnost již v roce 2014 přerozdělit přímou podporu mezi zemědělce tak, že jim poskytnou zvláštní platbu pro první hektary.

- (11) Režim jednotné platby na plochu stanovený v nařízení (ES) č. 73/2009 byl přechodný a měl skončit dne 31. prosince 2013. V souvislosti s reformou společné zemědělské politiky (dále jen „SZP“) bylo rozhodnuto, že členské státy používající tento režim by měly mít možnost používat jej za účelem poskytování základních plateb i během dalšího přechodného období, nejdéle však do konce roku 2020. Používání režimu jednotné platby na plochu stanovené v nařízení (ES) č. 73/2009 by proto mělo být prodlouženo o jeden rok. Kromě toho by za účelem zohlednění probíhající restrukturalizace půdy a z důvodů zjednodušení měla zemědělská plocha v těchto členských státech, na niž lze poskytnout podporu, zahrnovat i plochy, na něž lze poskytnout podporu, které ke dni 30. června 2003 nebyly v dobrém zemědělském stavu, jak tomu bude od 1. ledna 2015 podle nařízení (EU) č. 1307/2013.
- (12) V souladu s článkem 133a nařízení (ES) č. 73/2009 mohou s výjimkou Bulharska a Rumunska nové členské státy, které uplatňují režim jednotné platby na plochu, poskytovat zemědělcům v roce 2013 přechodnou vnitrostátní podporu. S ohledem na prodloužení režimu jednotné platby na plochu na rok 2014 by uvedené členské státy měly mít nadále tuto možnost i v roce 2014. S ohledem na úroveň doplňkových vnitrostátních přímých plateb podle článku 132 nařízení (ES) č. 73/2009 v Bulharsku a Rumunsku v roce 2014 by tyto členské státy měly mít možnost rozhodnout, že v roce 2014 budou poskytovat přechodnou vnitrostátní podporu namísto doplňkových vnitrostátních přímých plateb.
- (13) Přechodná vnitrostátní podpora musí být poskytována za stejných podmínek, jaké pro tuto podporu platily v roce 2013, nebo v případě Bulharska a Rumunska za stejných podmínek, jaké v roce 2013 platily pro doplňkové vnitrostátní přímé platby. V zájmu zjednodušení správy přechodné vnitrostátní podpory v roce 2014 by však neměla být uplatňována snížení uvedená v čl. 132 odst. 2 ve spojení s články 7 a 10 nařízení (ES) č. 73/2009. S cílem zajistit, aby byla přechodná vnitrostátní podpora slučitelná s mechanismem sbližování hodnot plateb, by měla být navíc maximální úroveň podpory pro jednotlivá odvětví omezena na určitou procentní hodnotu. S ohledem na obtížnou finanční situaci Kypru by pro tento členský stát měla být stanovena možnost určitých úprav.
- (14) Aby mohly členské státy řešit potřeby svých zemědělských odvětví nebo posílit své politiky rozvoje venkova s větší flexibilitou, měly by mít možnost převodu finančních prostředků ze svých stropů přímých plateb do svých podpor určených na rozvoj venkova a z podpor určených na rozvoj venkova do svých stropů přímých plateb. Zároveň by mělo být těm členským státům, ve kterých úroveň přímé podpory zůstává nižší než 90 % průměrné výše podpory v Unii, umožněno převádět dodatečné prostředky z jejich podpor určených na rozvoj venkova do jejich stropů přímých plateb. Těchto rozhodnutí by mělo být s určitými omezeními využíváno po celou dobu rozpočtových let 2015–2020, s tím, že v roce 2017 by mohl být proveden přezkum, za předpokladu, že jakékoli rozhodnutí založené na tomto přezkumu nepovede ke snížení částek určených na rozvoj venkova.
- (15) Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽¹⁾ byla zrušena směrnice Rady 80/68/EHS ⁽²⁾, a to s účinností ode dne 22. prosince 2013. S cílem zachovat v rámci podmíněnosti stejná pravidla týkající se ochrany podzemních vod, jaká byla stanovena ve směrnici 80/68/EHS v poslední den její platnosti, je vhodné upravit oblast působnosti podmíněnosti a vymezit normu dobrého zemědělského a environmentálního stavu zahrnující požadavky jak článku 4 tak článku 5 uvedené směrnice.
- (16) Článek 83 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ⁽³⁾ stanoví, že odkaz na článek 3 směrnice Rady 91/414/EHS uvedený v příloze II nařízení (ES) č. 73/2009 ⁽⁴⁾ má být považován za odkaz na článek 55 nařízení (ES) č. 1107/2009. Nařízení (EU) č. 1306/2013 však tento odkaz omezuje tak, že se nyní vztahuje pouze na první a druhou větu článku 55 nařízení (ES) č. 1107/2009. V zájmu zajištění soudržnosti mezi požadavkem na používání přípravků na ochranu rostlin v roce 2014 a v letech následujících je třeba přílohu II nařízení (ES) č. 73/2009 odpovídajícím způsobem pozměnit.
- (17) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ⁽⁵⁾ stanoví začlenění podpory pro chov bource morušového do režimu přímých podpor, a tím i její vynětí z nařízení (EU) č. 1308/2013. Z důvodu opožděného uplatňování nového režimu přímých podpor by podpora v odvětví bource morušového měla pokračovat ještě po dobu jednoho roku.
- (18) Finsku bylo v souladu s článkem 141 aktu o přistoupení z roku 1994 povoleno vyplácet některým zemědělským odvětvím v jižním Finsku vnitrostátní podporu. S ohledem na načasování reformy SZP a vzhledem ke skutečnosti, že hospodářská situace v zemědělství v jižním Finsku je složitá, a producenti tedy stále potřebují zvláštní podporu, je vhodné stanovit integrační opatření, na jejichž základě může Komise Finsku v souladu s článkem 42 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) povolit za určitých podmínek poskytování vnitrostátní podpory v jižním

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami (Úř. věst. L 20, 26.1.1980, s. 43).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Viz strana 671 v tomto čísle Úředního věstníku).

Finsku. Podpora příjmů by měla být v průběhu celého období postupně snižována a v roce 2020 by neměla přesáhnout 30 % částek poskytnutých v roce 2013.

- (19) Ode dne 1. ledna 2015 by se měla používat ustanovení týkající se zemědělského poradenského systému, integrovaného administrativního a kontrolního systému a podmíněnosti, stanovená v uvedeném pořadí v hlavě III, hlavě V kapitole II a hlavě VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013.
- (20) Po vložení článku 136a do nařízení (ES) č. 73/2009 je třeba v nařízení (EU) č. 1307/2013 změnit odkazy na článek 14 nařízení (EU) č. 1305/2013.
- (21) Nařízení (ES) č. 73/2009, nařízení (EU) č. 1307/2013, (EU) č. 1306/2013, (EU) č. 1308/2013 a (EU) č. 1305/2013 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (22) S cílem umožnit rychlé použití plánovaných přechodných ustanovení by toto nařízení mělo vstoupit v platnost v den svého vyhlášení a mělo by se použít ode dne 1. ledna 2014. Aby se zabránilo překrývání pravidel pro flexibilitu mezi pilíři stanovenou v nařízení (ES) č. 73/2009 a nařízení (EU) č. 1307/2013 ve znění tohoto nařízení, uvedená konkrétní změna nařízení (ES) č. 73/2009 by se měla použít ode dne 31. prosince 2013 a změny nařízení (EU) č. 1307/2013 by se měly použít ode dne vstupu uvedeného nařízení v platnost. Změny příloh II a III nařízení (ES) č. 73/2009, jejichž cílem je zajistit pokračování stávajících pravidel podmíněnosti, by se navíc měly použít ode dne zrušení směrnice 80/68/ES, tedy ode dne 22. prosince 2013.
- (23) S ohledem na skutečnost, že rok 2014 bude rokem přechodným, v jehož průběhu budou členské státy muset připravit plné provedení reformy SZP, je důležité zajistit, aby administrativní zátěž vyplývající z přechodných ujednání stanovených v tomto nařízení byla co nejmenší,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ O PODPOŘE PRO ROZVOJ VENKOVA

Článek 1

Právní závazky podle nařízení (ES) č. 1698/2005 v roce 2014

1. Aniž je dotčen článek 88 nařízení (EU) č. 1305/2013 mohou členské státy v roce 2014 nadále přijímat nové právní závazky vůči příjemcům v souvislosti s opatřeními uvedenými

v článku 20, vyjma ustanovení písm. a) bodu iii), písm. c) bodu i) a písmene d) uvedeného článku, a v článku 36 nařízení (ES) č. 1698/2005 v rámci programů rozvoje venkova přijatých na základě uvedeného nařízení, a to i po vyčerpání finančních zdrojů na programové období 2007–2013, za podmínky, že žádost o podporu bude předložena před přijetím příslušného programu rozvoje venkova na programové období 2014–2020.

Aniž je dotčena příloha VI bod E aktu o přistoupení z roku 2012 a ustanovení přijatá na základě této přílohy, Chorvatsko může i v roce 2014 nadále přijímat nové právní závazky vůči příjemcům v souvislosti s opatřeními uvedenými v čl. 171 odst. 2 písm. a) a c) nařízení Komise (ES) č. 718/2007⁽¹⁾ v souladu s nástrojem předvstupní pomoci na rozvoj venkova (IPARD) přijatým na základě uvedeného nařízení, a to i po vyčerpání příslušných finančních zdrojů tohoto programu, za podmínky, že žádost o podporu bude předložena před přijetím jeho programu rozvoje venkova na programové období 2014–2020.

Výdaje vzniklé na základě uvedených závazků jsou způsobilé v souladu s článkem 3 tohoto nařízení.

2. Podmínka stanovená v čl. 14 odst. 2 druhé odrážce nařízení (ES) č. 1257/1999 se nepoužije na nové právní závazky přijaté členskými státy v roce 2014 podle čl. 36 písm. a) bodů i) a ii) nařízení (ES) č. 1698/2005.

Článek 2

Pokračující používání článků 50a a 51 nařízení (ES) č. 1698/2005

Aniž je dotčen článek 88 nařízení (EU) č. 1305/2013 se články 50a a 51 nařízení (ES) č. 1698/2005 nadále použijí do dne 31. prosince 2014 na operace vybrané v rámci programů rozvoje venkova z programového období 2014–2020 podle čl. 21 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 1305/2013, pokud jde o roční prémii, a podle článků 28 až 31, 33 a 34 uvedeného nařízení.

Článek 3

Způsobilost některých druhů výdajů

1. Aniž je dotčen čl. 6 odst. 1 a článek 88 nařízení (EU) č. 1305/2013 jsou výdaje na právní závazky vůči příjemcům přijaté na základě opatření uvedených v článcích 20 a 36 nařízení (ES) č. 1698/2005 a opatření uvedených v čl. 171 odst. 2 písm. a) a c) nařízení (ES) č. 718/2007, aniž je dotčena příloha VI bod E aktu o přistoupení z roku 2012 a ustanovení přijatá

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 718/2007 ze dne 12. června 2007, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 1085/2006, kterým se zřizuje nástroj předvstupní pomoci (NPP) (Úř. věst. L 170, 29.6.2007, s. 1)

na
základě této přílohy v případě Chorvatska, způsobilé pro
příspěvek z EZFRV v programovém období 2014–2020 v těchto
případech:

a) u plateb, které se uskuteční mezi 1. lednem 2014
a 31. prosincem 2015 a v případě Chorvatska mezi
1. lednem 2014 a 31. prosincem 2016, pokud finanční
prostředky přidělené na dotyčné opatření příslušného
programu přijatého podle nařízení (ES) č. 1698/2005 nebo
nařízení (ES) č. 718/2007 již byly vyčerpány, a

b) u plateb, které se uskuteční po 31. prosinci 2015 a v
případě Chorvatska po 31. prosinci 2016.

Tento odstavec se použije rovněž na právní závazky vůči
příjemcům přijaté na základě odpovídajících opatření stanove-
ných v nařízení (ES) č. 1257/1999, nařízení (EHS) č. 2078/92
a nařízení (EHS) č. 2080/92, kteří přijímají podporu podle naří-
zení (ES) č. 1698/2005.

2. Výdaje uvedené v odstavci 1 jsou způsobilé pro příspěvek
z EZFRV v programovém období 2014–2020 za těchto
podmínek:

a) tyto výdaje jsou stanoveny v příslušném programu rozvoje
venkova na programové období 2014–2020;

b) použije se sazba příspěvku z EZFRV pro odpovídající
opatření podle nařízení (EU) č. 1305/2013, jak je stanoveno
v příloze I tohoto nařízení; a

c) členské státy zajistí, aby příslušné přechodné operace byly
jasně určeny prostřednictvím jejich řídicích a kontrolních
systémů.

Článek 4

Použití některých ustanovení nařízení (ES) č. 73/2009 v roce 2014

Odchylně od nařízení (EU) č. 1305/2013 se pro rok 2014:

a) odkaz na hlavu VI kapitoly I nařízení (EU) č. 1306/2013
v člincích 28, 29, 30 a 33 nařízení (EU) č. 1305/2013
považuje za odkaz na články 5 a 6 nařízení (ES) č. 73/2009
a přílohy II a III uvedeného nařízení.

b) odkaz v čl. 40 odst. 1 nařízení (EU) č. 1305/2013 na článek
19 nařízení (EU) č. 1307/2013 považuje za odkaz na článek
132 nařízení (ES) č. 73/2009;

c) odkaz v čl. 40 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1305/2013
na článek 17 nařízení (EU) č. 1307/2013 považuje za odkaz
na článek 121 nařízení (ES) č. 73/2009.

KAPITOLA II

ZMĚNY

Článek 5

Změny nařízení (ES) č. 1698/2005

Čl. 70 odst. 4c nařízení (ES) č. 1698/2005 se mění takto:

a) v prvním pododstavci se úvodní věta nahrazuje tímto:

„4c) Odchylně od limitů uvedených v odstavcích 3, 4 a 5
může být příspěvek z EZFRV zvýšen na nejvýše 95 % způso-
bilých veřejných výdajů v regionech způsobilých podle
konvergenčního cíle, v nejvzdálenějších regionech a na
menších ostrovech v Egejském moři a na 85 % způsobilých
veřejných výdajů v ostatních regionech. Tyto sazby se použijí
na způsobilé výdaje nově uvedené v každém certifikovaném
prohlášení o výdajích až do konečného data způsobilosti
výdajů pro programové období 2007–2013, jímž je
31. prosinec 2015, pokud ke dni 20. prosince 2013 nebo
po tomto datu splňuje členský stát jednu z těchto
podmínek:“;

b) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Členský stát, který hodlá využít odchylky uvedené v prvním
pododstavci, předloží Komisi žádost, aby odpovídajícím
způsobem změnila jeho program rozvoje venkova. Odchylna
se použije, jakmile Komise změnu programu schválí.“

Článek 6

Změny nařízení (ES) č. 73/2009

Nařízení (ES) č. 73/2009 se mění takto:

1) V článku 29 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„5. Odchylně od odstavce 2 mohou členské státy
vyplácet od 16. října 2014 zemědělcům zálohy ve výši
až 50 % přímých plateb v rámci režimů podpor uvedených
v příloze I, pokud jde o žádosti podané v roce 2014.
U plateb na hovězí a telecí maso stanovených v hlavě IV
kapitole 1 oddílu 11 mohou členské státy uvedený
procentní podíl zvýšit až na 80 %.“

2) Článek 40 se nahrazuje tímto:

„Článek 40

Vnitrostátní stropy

1. Pro každý členský stát a pro každý rok se celková
hodnota všech přiznaných platebních nároků, vnitrostátní
rezervy podle článku 41 a stropů stanovených podle čl. 51
odst. 2, čl. 69 odst. 3 a článku 72b rovná jeho vnitrostát-
nímu stropu stanovenému v příloze VIII.

2. Členský stát v případě potřeby použije lineární snížení nebo zvýšení hodnoty všech platebních nároků, nebo částky vnitrostátní rezervy podle článku 41, nebo obou, aby zajistil dodržování svého vnitrostátního stropu stanoveného v příloze VIII.

Členské státy, které se rozhodnou neuplatňovat hlavu III kapitoly 5a tohoto nařízení a nevyužít možnosti stanovené v čl. 136a odst. 1, mohou rozhodnout, že s cílem dosáhnout nezbytného snížení hodnoty platebních nároků uvedených v prvním pododstavci nebudou snižovat platební nároky aktivované v roce 2013 zemědělcům, kteří v roce 2013 požádali o částku nižší než přímé platby stanovené dotčeným členským státem; uvedená částka nesmí být vyšší než 5 000 EUR.

3. Aniž je dotčen článek 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 (*), částky přímých plateb, které mohou být poskytnuty v členském státě pro kalendářní rok 2014 podle článků 34, 52, 53, 68 a 72a tohoto nařízení a na podporu pro chovatele bource morušového podle článku 111 nařízení (ES) č. 1234/2007, nesmí být vyšší než stropy stanovené pro uvedený rok v příloze VIII tohoto nařízení, snížené o částky, které vyplývají z použití článku 136b tohoto nařízení na kalendářní rok 2014 podle přílohy VIIIa tohoto nařízení.

Je-li to nezbytné a v zájmu dodržení stropů stanovených v příloze VIII tohoto nařízení, snížených o částky, které vyplývají z použití článku 136b tohoto nařízení na kalendářní rok 2014 podle přílohy VIIIa tohoto nařízení, použijí členské státy lineární snížení částek přímých plateb pro kalendářní rok 2014.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549)“.

3) V čl. 41 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) celkovou hodnotou všech přiznaných platebních nároků a stropů stanovených podle čl. 51 odst. 2, čl. 69 odst. 3 a článku 72b tohoto nařízení.“

4) V čl. 51 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro rok 2014 jsou stropy pro přímé platby uvedené v člincích 52 a 53 totožné se stropy stanovenými pro rok 2013,

vynásobené koeficientem, který se pro každý dotčený členský stát vypočte vydělením vnitrostátního stropu pro rok 2014 stanoveného v příloze VIII vnitrostátním stropem pro rok 2013. Toto vynásobení se vztahuje pouze na ty členské státy, pro něž je vnitrostátní strop stanovený v příloze VIII pro rok 2014 nižší než vnitrostátní strop pro rok 2013.“

5) V čl. 68 odst. 8 se návětí nahrazuje tímto:

„8. Do 1. února 2014 mohou členské státy, které učinily rozhodnutí podle čl. 69 odst. 1, toto rozhodnutí přezkoumat a rozhodnout, že od roku 2014.“

6) Článek 69 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy mohou do 1. srpna 2009, do 1. srpna 2010, do 1. srpna 2011, do 1. září 2012, do dne přistoupení v případě Chorvatska nebo do 1. února 2014 rozhodnout, že od roku následujícího po tomto rozhodnutí, v případě Chorvatska od prvního roku, kdy bude režim jednotné platby proveden, nebo, v případě rozhodnutí přijatého do 1. února 2014, od roku 2014 použijí až 10 % svých vnitrostátních stropů uvedených v článku 40, nebo v případě Malty částku 2 000 000 EUR na zvláštní podporu podle čl. 68 odst. 1.“

b) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Výlučně pro účely zajištění souladu s vnitrostátními stropy podle čl. 40 odst. 2 a pro účely výpočtu podle čl. 41 odst. 1 se částky použité na poskytnutí podpory uvedené v čl. 68 odst. 1 písm. c) odečtou od vnitrostátního stropu uvedeného v čl. 40 odst. 1. Počítají se jako přidělené platební nároky.“

c) v odstavci 4 se procentní podíl „3,5 %“ nahrazuje procentním podílem „6,5 %“

d) v odst. 5 první větě se rok „2013“ nahrazuje rokem „2014“.

e) v odstavci 6 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Výlučně pro účely zajištění souladu s vnitrostátními stropy podle čl. 40 odst. 2 a pro účely výpočtu podle čl. 41 odst. 1, v případě, že členský stát využije možnosti stanovené v písm. a) prvního pododstavce tohoto odstavce, se uvedená částka nepočítá jako součást stropů určených podle odstavce 3 tohoto článku.“

7) V hlavě III se doplňuje nová kapitola, která zní:

„Kapitola 5a

„REDISTRIBUTIVNÍ PLATBA V ROCE 2014

Článek 72a

Obecná pravidla

1. Členské státy mohou do 1. března 2014 rozhodnout, že na rok 2014 poskytnou platbu zemědělcům, kteří mají nárok na platbu v rámci režimu jednotné platby podle kapitol 1,2 a 3 (dále jen „redistributivní platba“).

Členské státy své rozhodnutí oznámí Komisi do 1. března 2014.

2. Členské státy, které se rozhodly používat režim jednotné platby na regionální úrovni v souladu s článkem 46, mohou provádět redistributivní platbu na regionální úrovni.

3. Aniž je dotčeno uplatňování finanční kázně a lineárních snížení uvedených v čl. 40 odst. 3 a uplatňování článků 21 a 23, redistributivní platba se poskytne po aktivaci platebních nároků zemědělcem.

4. Redistributivní platbu vypočítají členské státy tak, že hodnotu, kterou daný členský stát stanoví a která nesmí přesáhnout 65 % průměrné vnitrostátní nebo regionální platby na hektar, vynásobí počtem platebních nároků, jež příslušný zemědělec aktivoval v souladu s článkem 34. Počet těchto platebních nároků nesmí přesáhnout maximum, které stanoví členský stát a které nesmí být vyšší než 30 hektarů nebo průměrnou velikost zemědělských podniků podle přílohy VIIb, pokud v dotyčném členském státě tato průměrná velikost přesahuje 30 hektarů.

5. Pokud jsou dodrženy maximální limity stanovené v odstavci 4, členské státy mohou na vnitrostátní úrovni zavést odstupňování v rámci počtu hektarů stanovených v souladu s uvedeným odstavcem, které se uplatní stejně u všech zemědělců.

6. Průměrnou vnitrostátní platbu na hektar uvedenou v odstavci 4 určují členské státy na základě vnitrostátního stropu stanoveného v příloze VIIIc a počtu hektarů, na něž lze poskytnout podporu, nahlášených v souladu s čl. 34 odst. 2 v roce 2014.

Průměrnou regionální platbu na hektar uvedenou v odstavci 4 určují členské státy tak, že použijí podíl vnitrostátního stropu stanoveného v příloze VIIIc a počet hektarů, na něž lze poskytnout podporu, nahlášených v dotyčném regionu v souladu s čl. 34 odst. 2 v roce 2014. Pro každý region se tento podíl vypočítá vydělením příslušného regionálního

stropu stanoveného v souladu s čl. 46 odst. 3 vnitrostátním stropem stanoveným v souladu s článkem 40 pro rok 2014.

7. Členské státy zajistí, aby zemědělcům, u nichž je zjištěno, že po 18. říjnu 2011 rozdělili svůj zemědělský podnik výhradně za účelem využití redistributivní platby, nebyly poskytnuty žádné výhody podle této kapitoly. Výše uvedené se vztahuje i na zemědělce, jejichž podniky vznikly tímto rozdělením.

Článek 72b

Finanční ustanovení

1. Členské státy mohou do 1. března 2014 rozhodnout, že na financování redistributivní platby použijí pro účely roku pro podání žádosti 2014 až 30 % ročního vnitrostátního stropu stanoveného v souladu s článkem 40. Do tohoto data oznámí každé takové rozhodnutí Komisi.

2. Na základě procentního podílu vnitrostátního stropu, který mají členské státy použít v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, přijme Komise prováděcí akty, kterými stanoví odpovídající strop pro redistributivní platbu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 141b odst. 2.“

8) V článku 90 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Částka podpory na hektar, na který lze poskytnout podporu, se stanoví tak, že se výnosy uvedené v odstavci 2 vynásobí těmito referenčními částkami:

Bulharsko: 520,20 EUR

Řecko: 234,18 EUR

Španělsko: 362,15 EUR

Portugalsko: 228,00 EUR.“

9) V článku 122 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Režim jednotné platby na plochu lze využívat do 31. prosince 2014.“

10) V článku 124 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Zemědělskou plochou nového členského státu v režimu jednotné platby na plochu se rozumí ta část jeho využitých zemědělských ploch, která je udržována v dobrém zemědělském stavu, bez ohledu na to, zda je využívána k zemědělské produkci, a případně upravena v souladu s objektivními a nediskriminačními kritérii, která tento nový členský stát stanoví po schválení Komisí.

Pro účely této hlavy se „využitou zemědělskou plochou“ rozumí celková plocha orné půdy, trvalých travních porostů, trvalých kultur a zelinářských zahrad, jak stanoví Komise pro své statistické účely.

2. Pro účely poskytování plateb v rámci režimu jednotné platby na plochu lze platby poskytnout na všechny zemědělské pozemky splňující kritéria stanovená v odstavci 1, jakož i na zemědělské pozemky osázené rychle rostoucími dřevinami pěstovanými ve výmladkových plantážích (kód KN ex 0602 90 41).

S výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností musí zemědělec disponovat pozemky uvedenými v prvním pododstavci ke dni stanovenému členským státem, přičemž to nesmí být později než v den stanovený v tomto členském státě pro změnu žádosti o podporu.

Minimální rozloha plochy zemědělského podniku, pro niž je možno žádat o platbu, činí 0,3 ha. Každý nový členský stát však může na základě objektivních kritérií a po schválení Komisí rozhodnout, že stanoví vyšší minimální rozlohu, za předpokladu, že tato rozloha nepřesáhne 1 ha.“

11) V hlavě V se vkládá nová kapitola, která zní:

„Kapitola 2a

REDISTRIBUTIVNÍ PLATBA V ROCE 2014

Článek 125a

Obecná pravidla

1. Nové členské státy uplatňující režim jednotné platby na plochu mohou do 1. března 2014 rozhodnout, že na rok 2014 poskytnou platbu zemědělcům, kteří mají nárok na platbu v rámci režimu jednotné platby na plochu podle kapitoly 2 (dále jen „redistributivní platba pro nové členské státy“).

Dotčené nové členské státy oznámí Komisi své rozhodnutí do 1. března 2014.

2. Aniž je dotčeno uplatňování finanční kázně a článků 21 a 23, redistributivní platba pro nové členské státy má formu zvýšení částek poskytnutých na hektar v režimu jednotné platby na plochu.

3. Redistributivní platbu pro nové členské státy vypočítají členské státy tak, že hodnotu, kterou daný členský stát stanoví a která nesmí přesáhnout 65 % průměrné vnitrostátní platby na hektar, vynásobí počtem hektarů, na něž lze poskytnout podporu a na které jsou zemědělci poskytnuty částky v rámci režimu jednotné platby na plochu. Počet těchto hektarů nesmí přesáhnout maximum, které stanoví členské státy a které nesmí být vyšší než 30 nebo průměrnou velikost zemědělských podniků podle přílohy VIIIb, pokud v dotčeném novém členském státě tato průměrná velikost přesahuje 30 hektarů.

4. Pokud jsou dodrženy maximální limity stanovené v odstavci 3, členské státy mohou na vnitrostátní úrovni zavést odstupňování v rámci počtu hektarů stanovených v souladu s prvním pododstavcem, které se uplatní stejně u všech zemědělců.

5. Vnitrostátní průměrnou platbu na hektar uvedenou v odstavci 3 určují členské státy na základě vnitrostátního stropu stanoveného v příloze VIIIc a počtu hektarů, na které lze poskytnout podporu, nahlášených v rámci režimu jednotné platby na plochu v roce 2014.

6. Nové členské státy zajistí, aby zemědělcům, u nichž je zjištěno, že po 18. říjnu 2011 rozdělili svůj zemědělský podnik výhradně za účelem využití redistributivní platby pro nové členské státy, nebyly poskytnuty žádné výhody podle této kapitoly. Výše uvedené se vztahuje i na zemědělce, jejichž podniky vznikly tímto rozdělením.

Článek 125b

Finanční ustanovení

1. Nové členské státy mohou do 1. března 2014 rozhodnout, že na financování redistributivní platby pro nové členské státy použijí pro rok pro podání žádosti 2014 až 30 % ročního vnitrostátního stropu uvedeného v článku 40 nebo v případě Bulharska a Rumunska 30 % částek uvedených v příloze VIII d. Do tohoto data oznámí každé takové rozhodnutí Komisi.

Roční finanční rámec uvedený v článku 123 se sníží o částku uvedenou v prvním pododstavci.

2. Na základě procentního podílu vnitrostátního stropu, který mají dotčené nové členské státy použít v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, přijme Komise prováděcí akty, kterými stanoví odpovídající strop pro redistributivní platbu pro nové členské státy a odpovídající snížení ročního finančního rámce uvedeného v článku 123. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 141b odst. 2.“

12) V článku 131 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Nové členské státy uplatňující režim jednotné platby na plochu mohou do 1. srpna 2009, 1. srpna 2010, 1. srpna 2011, 1. září 2012 nebo do 1. února 2014 rozhodnout, že od roku následujícího po tomto rozhodnutí, nebo v případě rozhodnutí přijatého do 1. února 2014 od roku 2014 využijí až 10 % svých vnitrostátních stropů uvedených v článku 40 na poskytnutí podpory zemědělcům podle čl. 68 odst. 1 a v souladu s příslušnými ustanoveními hlavy III kapitoly 5.“

13) Nadpis článku 133a se nahrazuje tímto:

„Přechodná vnitrostátní podpora v roce 2013“.

14) V hlavě V kapitole 4 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 133b

Přechodná vnitrostátní podpora v roce 2014

1. Nové členské státy uplatňující režim jednotné platby na plochu podle článku 122 mohou rozhodnout, že v roce 2014 poskytnou přechodnou vnitrostátní podporu.

2. Bulharsko a Rumunsko mohou poskytnout podporu podle tohoto článku jedině tehdy, pokud se ke dni 1. února 2014 rozhodnou, že v roce 2014 neposkytnou žádné doplňkové vnitrostátní přímé platby podle článku 132.

3. Podpora podle tohoto článku může být poskytnuta zemědělcům v odvětvích, jimž byla v roce 2013 poskytnuta přechodná vnitrostátní podpora podle článku 133a, nebo, v případě Bulharska a Rumunska, doplňkové vnitrostátní přímé platby podle článku 132.

4. Podmínky poskytování podpory podle tohoto článku jsou totožné s podmínkami schválenými pro poskytování plateb podle článků 132 nebo 133a v roce 2013, s výjimkou snížení provedených v důsledku použití čl. 132 odst. 2 ve spojení s články 7 a 10.

5. Celková výše podpory, která může být poskytnuta zemědělcům v kterémkoli z odvětví uvedených v odstavci 3, je omezena na 80 % finančních rámců pro jednotlivá odvětví pro rok 2013 schválených Komisí v souladu s čl. 133a odst. 5, nebo, v případě Bulharska a Rumunska, v souladu s čl. 132 odst. 7.

Finanční rámce pro jednotlivá odvětví na Kypru jsou uvedeny v příloze XVIIa.

6. Odstavce 3 a 4 se na Kypr nepoužijí.

7. Nové členské státy oznámí Komisi rozhodnutí uvedená v odstavcích 1 a 2 do 31. března 2014. Oznámení rozhodnutí podle odstavce 1 mimo jiné uvádějí tyto informace:

a) finanční rámec pro každé odvětví;

b) případně maximální sazbu přechodné vnitrostátní podpory.

8. Nové členské státy mohou na základě objektivních kritérií a v mezích schválených Komisí podle odstavce 5 rozhodnout o částkách přechodné vnitrostátní podpory, již poskytnou.“

15) V hlavě VI se doplňuje nový článek, který zní:

„Článek 136a

Flexibilita mezi pilíři

1. Do 31. prosince 2013 mohou členské státy rozhodnout, že uvolní až 15 % svých ročních vnitrostátních stropů na kalendářní rok 2014, jak jsou stanoveny v příloze VIII tohoto nařízení, a svých ročních vnitrostátních stropů na kalendářní roky 2015–2019, jak jsou stanoveny v příloze II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 (*), jako dodatečnou podporu na opatření v rámci programů rozvoje venkova, která jsou financována na základě EZFRV podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 (**). V důsledku toho již odpovídající částka nebude k dispozici pro poskytování přímých plateb.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci se oznámí Komisi do 31. prosince 2013. Toto rozhodnutí stanoví procentní podíl uvedený v daném pododstavci, který se může v jednotlivých kalendářních letech lišit.

Členské státy, které nepřijmou rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci pro kalendářní rok 2014, mohou do 1. srpna 2014 přijmout uvedené rozhodnutí pro kalendářní roky 2015 až 2019. Takové rozhodnutí oznámí Komisi do uvedeného dne.

Členské státy mohou rozhodnout, že rozhodnutí uvedené v tomto odstavci přezkoumají, a to s účinností od kalendářního roku 2018. Rozhodnutí založené na tomto přezkumu nesmí vést ke snížení procentního podílu oznámeného Komisí v souladu s prvním, druhým a třetím pododstavcem. Členské státy každé takové rozhodnutí založené na tomto přezkumu oznámí Komisi do 1. srpna 2017.

2. Členské státy, které nepřijmou rozhodnutí uvedené v odstavci 1, mohou do 31. prosince 2013 rozhodnout, že jako prostředky na přímé platby uvolní až 15 % nebo, v případě Bulharska, Estonska, Španělska, Litvy, Lotyšska, Polska, Portugalska, Rumunska, Slovenska, Spojeného království, Finska a Švédska, až 25 % částky přidělené na podporu opatření v rámci programů rozvoje venkova financovaných v období 2015–2020 z EZFRV podle nařízení (EU) č. 1305/2013. V důsledku toho již odpovídající částka nebude k dispozici na podporu opatření v rámci programů rozvoje venkova.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci se Komisi oznámí do 31. prosince 2013. Toto rozhodnutí stanoví procentní podíl uvedený v daném pododstavci, který se může v jednotlivých kalendářních letech lišit.

Členské státy, které nepřijmou rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci pro rozpočtový rok 2015, mohou do 1. srpna 2014 přijmout ohledně období 2016 až 2020 uvedené rozhodnutí pro rozpočtové roky 2016 až 2020. Takové rozhodnutí oznámí Komisi do uvedeného dne.

Členské státy mohou rozhodnout, že rozhodnutí uvedené v tomto odstavci přezkoumají, a to s účinností pro rozpočtové roky 2019 a 2020. Rozhodnutí založené na tomto přezkumu nesmí vést ke zvýšení procentního podílu oznámeného Komisi v souladu s prvním, druhým a třetím pododstavcem. Členské státy každé rozhodnutí založené na tomto přezkumu oznámí Komisi do 1. srpna 2017.

3. S cílem zohlednit rozhodnutí oznámená členskými státy v souladu s odstavci 1 a 2 je Komisi v souladu s článkem 141a svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, pokud jde o přezkum stropů stanovených v příloze VIII.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 487).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608).“

16) V hlavě VI se doplňuje nový článek, který zní:

„Článek 136b

Převod do EZFRV

Členské státy, které v souladu s článkem 136 rozhodly, že od rozpočtového roku 2011 uvolní určitou částku pro účely podpory Unie v rámci programů rozvoje venkova a financování z prostředků EZFRV, tyto částky podle přílohy VIIIa pro účely programů rozvoje venkova a financování z prostředků EZFRV uvolní i pro rozpočtový rok 2015.“

17) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 140a

Přenesení pravomoci

S cílem zohlednit rozhodnutí oznámená členskými státy v souladu s čl. 136a odst. 1 a 2, jakož i veškeré další

změny vnitrostátních stropů uvedených v příloze VIII, je Komisi v souladu s článkem 141a svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, pokud jde o změny stropů stanovených v příloze VIIIc.

S cílem zajistit, aby bylo v roce 2014 správně uplatňováno lineární snížení stanovené v čl. 40 odst. 3, je Komisi v souladu s článkem 141a svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se stanoví pravidla pro výpočet snížení, která mají členské státy uplatnit na zemědělce podle čl. 40 odst. 3.“

18) Článek 141a se nahrazuje tímto:

„Článek 141a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 11a, v čl. 136a odst. 3 a článku 140a je svěřena Komisi do 31. prosince 2014.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 11a, čl. 136a odst. 3 a článku 140a kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 11a, čl. 136a odst. 3 a článku 140a vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

19) V souladu s body 1), 4), 5) a 6) přílohy II tohoto nařízení se mění přílohy I, VIII a XVIIa a vkládají se nové přílohy VIIIa, VIIIb, VIIIc a VIId.

20) Přílohy II a III se mění podle bodů 2) a 3) přílohy II tohoto nařízení.

Článek 7

Změny nařízení (EU) č. 1307/2013

Nařízení (EU) č. 1307/2013 se mění takto:

1) V článku 6 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. V zájmu zohlednění vývoje v souvislosti s celkovými maximálními částkami přímých plateb, které mohou být poskytnuty, včetně těch, které vyplývají z rozhodnutí přijatých členskými státy v souladu s článkem 136a nařízení (ES) č. 73/2009 a článkem 14 tohoto nařízení, a těch, které vyplývají z uplatňování čl. 20 odst. 2 tohoto nařízení, je Komisi za účelem změn vnitrostátních stropů stanovených v příloze II tohoto nařízení svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70 tohoto nařízení.“

2) V čl. 26 odst. 6 se doplňuje tento pododstavec:

„Pokud se nepoužije redistributivní platba podle článku 41, členské státy pro účely metod výpočtů uvedených v tomto článku plně zohlední podporu poskytnutou na kalendářní rok 2014 podle článků 72a a 125a nařízení (ES) č. 73/2009.“

3) V čl. 36 odst. 3 se doplňuje tento pododstavec:

„Pokud se nepoužije redistributivní platba podle článku 41, členské státy za účelem rozlišení částek režimu jednotné platby na plochu plně zohlední podporu poskytnutou na kalendářní rok 2014 podle článku 125a nařízení (ES) č. 73/2009.“

4) V čl. 72 odst. 2 se za první pododstavec vkládá tento pododstavec:

„Nadále se však používá pro žádosti o podporu týkající se roků pro podání žádosti, které začínají před 1. lednem 2015.“

Článek 8

Změny nařízení (ES) č. 1306/2013

Nařízení (ES) č. 1306/2013 se mění takto:

1) V čl. 119 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Článek 31 nařízení (ES) č. 1290/2005 a příslušná prováděcí pravidla však zůstávají v platnosti do 31. prosince 2014 a články 30 a 44a nařízení (ES) č. 1290/2005 a příslušná prováděcí pravidla zůstávají v platnosti pro vzniklé výdaje a platby uskutečněné pro zemědělský rozpočtový rok 2013.“

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 119a

Odchylka od nařízení (EU) č. 966/2012

Odchylně od čl. 59 odst. 5 nařízení (EU) č. 966/2012 a od čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení, ke stanovení skutečnosti, zda jsou výdaje, o jejichž proplacení byla Komise požádána, legální a správné, není na zemědělský rozpočtový rok 2014 zapotřebí stanovisko certifikačního subjektu.“

3) V článku 121 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Následující ustanovení se však použijí takto:

a) články 7, 8, 16, 25, 26 a 43 ode dne 16. října 2013;

b) článek 52, hlava III, hlava V kapitola II a hlava VI ode dne 1. ledna 2015.

3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2:

a) články 9, 18, 40 a 51 se použijí, pokud jde o výdaje uskutečněné od 16. října 2013;

b) hlava VII kapitola IV se použije pro platby uskutečněné od zemědělského rozpočtového roku 2014.“

Článek 9

Změny nařízení (ES) č. 1308/2013

Nařízení (EU) č. 1308/2013 se mění takto:

1) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 214a

Vnitrostátní platby pro určitá odvětví ve Finsku

S výhradou povolení Komise může Finsko v období let 2014–2020 nadále poskytovat vnitrostátní podpory, které poskytlo producentům v roce 2013 na základě článku 141 aktu o přistoupení z roku 1994, pokud:

a) je částka podpory příjmů v průběhu celého období postupně snižována a v roce 2020 nepřesahuje 30 % částky poskytnuté v roce 2013 a

b) před případným využitím této možnosti byly plně využity režimy podpor v rámci SZP určené pro dotčená odvětví.

Komise povolení vydá bez použití postupu podle čl. 229 odst. 2 nebo 3 tohoto nařízení.“

2) V čl. 230 odst. 1 se vkládají tato písmena:

„baa) článek 111 do 31. března 2015;

ca) čl. 125a odst. 1 písm. e) a odst. 2 a s ohledem na odvětví ovoce a zeleniny příloha XVIa do data použití souvisejících pravidel, která se stanoví prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 173 odst. 1 písm. b) a i),

da) články 136, 138 a 140, jakož i příloha XVIII pro účely použití uvedených článků do data použití pravidel, která se stanoví prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 180 a čl. 183 písm. a), nebo do 30. června 2014, podle toho, které z dat nastane dříve.“

Článek 10

Změny nařízení (EU) č. 1305/2013

Nařízení (EU) č. 1305/2013 se mění takto:

1) V článku 31 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. Chorvatsko může poskytovat platby v rámci tohoto opatření příjemcům v oblastech, které byly určeny podle čl. 32 odst. 3, a to i tehdy, jestliže doladění uvedené ve třetím pododstavci daného odstavce nebylo dokončeno. Toto doladění se dokončí nejpozději do 31. prosince 2014. Příjemci v oblastech, které po dokončení doladění přestanou být způsobilé, již v rámci tohoto opatření žádné další platby neobdrží.“

2) V článku 58 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Do ročního rozpisu uvedeného v odstavci 4 tohoto článku se zahrnou rovněž finanční prostředky převedené do EZFRV na základě použití čl. 136a odst. 1 nařízení (ES)

č. 73/2009 a čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 1307/2013 a finanční prostředky převedené do EZFRV na základě použití článků 10b, 136 a 136b nařízení (ES) č. 73/2009 pro kalendářní roky 2013 a 2014.“

3) V čl. 59 odst. 4 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) činí 100 % v případě částky ve výši 100 milionů EUR v cenách roku 2011 přidělené Irsku, v případě částky ve výši 500 milionů EUR v cenách roku 2011 přidělené Portugalsku a v případě částky ve výši 7 milionů EUR v cenách roku 2011 přidělené Kypru, a to pod podmínkou, že těmto členským státům je poskytována finanční pomoc v souladu s články 136 a 143 Smlouvy o fungování EU ke dni 1. ledna 2014 nebo po tomto datu, až do roku 2016, kdy se použití tohoto ustanovení znovu posoudí.“

KAPITOLA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 11

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Avšak:

— čl. 6 body 15, 17 a 18 se použijí od dne vstupu tohoto nařízení v platnost;

— čl. 6 bod 20 se použije ode dne 22. prosince 2013; a

— čl. 8 bod 3 se použije ode dnů použitelnosti v něm uvedených.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
V. JUKNA

PŘÍLOHA I

Vztah mezi články týkajícími se opatření v rámci programových období 2007–2013 a 2014–2020

Nařízení (ES) č. 1698/2005	Nařízení (EU) č. 1305/2013
Čl. 20 písm. a) bod i): Odborné vzdělávání a informační akce	Článek 14
Čl. 20 písm. a) bod ii): zahájení činnosti mladých zemědělců	Čl. 19 odst. 1 písm. a) bod i)
Čl. 20 písm. a) bod iii): předčasný odchod do důchodu	/
Čl. 20 písm. a) bod iv): využívání poradenských služeb	Čl. 15 odst. 1 písm. a)
Čl. 20 písm. a) bod v): zřizování řídicích, pomocných a poradenských služeb	Čl. 15 odst. 1 písm. b)
Čl. 20 písm. b) bod i): modernizace zemědělských hospodářství	Čl. 17 odst. 1 písm. a)
Čl. 20 písm. b) bod ii): zvyšování hospodářské hodnoty lesů	Čl. 21 odst. 1 písm. d)
Čl. 20 písm. b) bod iii): přidávání hodnoty zemědělským a lesnickým produktům	Čl. 17 odst. 1 písm. b) Čl. 21 odst. 1 písm. e)
Čl. 20 písm. b) bod iv): spolupráce při vývoji nových produktů, postupů a technologií	Článek 35
Čl. 20 písm. b) bod v): infrastruktura zemědělství a lesnictví	Čl. 17 odst. 1 písm. c)
Čl. 20 písm. b) bod vi): obnova a preventivní akce	Článek 18
Čl. 20 písm. c) bod i): dodržování norem	/
Čl. 20 písm. c) bod ii): programy jakosti potravin	Článek 16
Čl. 20 písm. c) bod iii): informační a propagační činnosti	Článek 16
Čl. 20 písm. d) bod i): částečně soběstačné hospodaření	Čl. 19 odst. 1 písm. a) bod iii)
Čl. 20 písm. d) bod ii): seskupení producentů	Článek 27
Čl. 36 písm. a) bod i): platby poskytované zemědělcům v případě přírodních znevýhodnění v horských oblastech	Článek 31
Čl. 36 písm. a) bod ii): platby za přírodní znevýhodnění poskytované v jiných než horských oblastech	Článek 31
Čl. 36 písm. a) bod iii): Natura 2000 a platby související se směrnicí 2000/60/ES	Článek 30
Čl. 36 písm. a) bod iv): agroenvironmentální platby	Článek 28 Článek 29
Čl. 36 bod v): platby na podporu dobrých životních podmínek zvířat	Článek 33
Čl. 36 písm. b) bod i): první zalesnění zemědělské půdy	Čl. 21 odst. 1 písm. a)
Čl. 36 písm. b) bod ii): první zavádění zemědělsko-lesnických systémů	Čl. 21 odst. 1 písm. b)

Nařízení (ES) č. 1698/2005	Nařízení (EU) č. 1305/2013
Čl. 36 písm. b) bod iii): první zalesnění nezemědělské půdy	Čl. 21 odst. 1 písm. a)
Čl. 36 písm. b) bod iv): platby v rámci Natury 2000	Článek 30
Čl. 36 písm. b) bod v): lesnicko-environmentální platby	Článek 34
Čl. 36 písm. b) bod vi): obnova lesnického potenciálu a zavádění preventivních opatření	Čl. 21 odst. 1 písm. c)
Čl. 36 písm. b) bod vii): neproduktivní investice	Čl. 21 odst. 1 písm. d)
Opatření podle nařízení (ES) č. 718/2007	Opatření podle nařízení (EU) č. 1305/2013
Čl. 171 odst. 2 písm. a): Investice do zemědělských podniků na restrukturalizaci a přechod na normy Společenství	Čl. 17 odst. 1 písm. a)
Čl. 171 odst. 2 písm. c): Investice do zpracování a uvádění produktů zemědělství a rybolovu na trh za účelem restrukturalizace těchto činností a jejich přechodu na normy Společenství	Čl. 17 odst. 1 písm. b)

PŘÍLOHA II

Přílohy nařízení (ES) č. 73/2009 se mění takto:

1) V příloze I se za položku „Zvláštní podpora“ vkládá tato položka:

„Redistributivní platba	Hlava III kapitola 5a a hlava V kapitola 2a	Platba oddělená od produkce“
-------------------------	---	------------------------------

2) Příloha II se mění takto:

a) bod A nazvaný „Životní prostředí“ se nahrazuje tímto:

„1	Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 103, 25.4.1979, s. 1)	Čl. 3 odst. 1, čl. 3 odst. 2 písm. b), čl. 4 odst. 1, 2 a 4 a čl. 5 písm. a), b) a d)
2	—	—
3	Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství (Úř. věst. L 181, 4.7.1986, s. 6)	Článek 3
4	Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1)	Články 4 a 5
5	Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7)	Článek 6 a čl. 13 odst. 1 písm. a)“

b) V bodu B nazvaném „Veřejné zdraví, zdraví zvířat a rostlin“ se bod 9 nahrazuje tímto:

„9	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1)	Čl. 55 první a druhá věta“
----	--	----------------------------

3) V příloze III se položka týkající se tématu „Ochrana vody a hospodaření s ní“ nahrazuje tímto:

„Ochrana vody a hospodaření s ní:	— Zřízení ochranných pásem podél vodních toků ⁽¹⁾
Chránit vodu před znečištěním a zabránit jejímu povrchovému stékání a hospodárně ji využívat	— V případech, kdy využití vody k zavlažování podléhá schválení, dodržování schvalovacích postupů
Ochrana podzemních vod proti znečištění: zákaz přímého vypouštění do podzemních vod a opatření na předcházení nepřímému znečištění podzemních vod vypouštěním nebezpečných látek na povrchu a jejich průsakem půdou, uvedených v příloze směrnice 80/68/EHS, ve znění platném poslední den její platnosti, pokud se to týká zemědělské činnosti	

⁽¹⁾ Pozn.: Ochranná pásma dobrého zemědělského a environmentálního stavu musí jak uvnitř, tak vně ohrožených oblastí vymezit v souladu s čl. 3 odst. 2 směrnice 91/676/EHS, splňovat alespoň požadavky týkající se podmínek pro používání hnojiv v blízkosti vodních toků podle bodu A4 přílohy II směrnice 91/676/EHS, které se použijí v souladu s akčními programy členských států vypracovanými podle čl. 5 odst. 4 směrnice 91/676/EHS.“

4) V příloze VIII se sloupec pro rok 2014 nahrazuje tímto:

„Tabulka 1

(v tisících EUR)

Členský stát	2014
Belgie	544 047
Dánsko	926 075
Německo	5 178 178
Řecko	2 047 187
Španělsko	4 833 647
Francie	7 586 341
Irsko	1 216 547
Itálie	3 953 394
Lucembursko	33 662
Nizozemsko	793 319
Rakousko	693 716
Portugalsko	557 667
Finsko	523 247
Švédsko	696 487
Spojené království	3 548 576

Tabulka 2 (*)

(v tisících EUR)

Bulharsko	642 103
Česká republika	875 305
Estonsko	110 018
Kypr	51 344
Lotyšsko	168 886
Litva	393 226
Maďarsko	1 272 786
Malta	5 240
Polsko	2 970 020
Rumunsko	1 428 531
Slovinsko	138 980
Slovensko	377 419
Chorvatsko	113 908

(*) Stropy vypočtené s ohledem na plán zvýšení stanovený v článku 121.“

5) Za přílohu VIII se vkládají tyto přílohy:

„Příloha VIIIa

Částky vyplývající z použití článku 136b v roce 2014

Německo: 42 600 000 EUR

Švédsko: 9 000 000 EUR

Příloha VIIIb

Průměrná velikost zemědělského podniku, která se má použít podle čl. 72a odst. 4 a čl. 125a odst. 3

Členský stát	Průměrná velikost zemědělského podniku (v hektarech)
Belgie	29
Bulharsko	6
Česká republika	89
Dánsko	60
Německo	46
Estonsko	39
Irsko	32
Řecko	5
Španělsko	24
Francie	52
Chorvatsko	5,9
Itálie	8
Kypr	4
Lotyšsko	16
Litva	12
Lucembursko	57
Maďarsko	7
Malta	1
Nizozemsko	25
Rakousko	19
Polsko	6
Portugalsko	13
Rumunsko	3
Slovinsko	6
Slovensko	28
Finsko	34
Švédsko	43
Spojené království	54

Příloha VIIIc

Vnitrostátní stropy podle čl. 72a odst. 3 a čl. 125a odst. 3

(v tisících EUR)

Belgie	505 266
Bulharsko	796 292
Česká republika	872 809
Dánsko	880 384
Německo	5 018 395
Estonsko	169 366
Irsko	1 211 066
Řecko	1 931 177
Španělsko	4 893 433
Francie	7 437 200
Chorvatsko	265 785
Itálie	3 704 337
Kypr	48 643
Lotyšsko	302 754
Litva	517 028
Lucembursko	33 432
Maďarsko	1 269 158
Malta	4 690
Nizozemsko	732 370
Rakousko	691 738
Polsko	3 061 518
Portugalsko	599 355
Rumunsko	1 903 195
Slovinsko	134 278
Slovensko	394 385
Finsko	524 631
Švédsko	699 768
Spojené království	3 591 683

Příloha VIIIa

Částky pro Bulharsko a Rumunsko podle čl. 125b odst. 1

Bulharsko	789 365 000 EUR
Rumunsko	1 753 000 000 EUR“

6) Příloha XVIIa se nahrazuje tímto:

„Příloha XVIIa

Přechodná vnitrostátní podpora na Kypru

(v EUR)

Odvětví	2013	2014
Obiloviny (vyjma pšenice tvrdé)	141 439	113 151
Pšenice tvrdá	905 191	724 153
Mléko a mléčné výrobky	3 419 585	2 735 668
Hovězí maso	4 608 945	3 687 156
Ovce a kozy	10 572 527	8 458 022
Vepřové maso	170 788	136 630
Drůbeží maso a vejce	71 399	57 119
Víno	269 250	215 400
Olivový olej	3 949 554	3 159 643
Stolní hrozny	66 181	52 945
Sušené hrozny	129 404	103 523
Zpracovaná rajčata	7 341	5 873
Banány	4 285 696	3 428 556
Tabák	1 027 775	822 220
Ovoce listnatých stromů včetně peckovic	173 390	138 712
Celkem	29 798 462	23 838 770“

NAŘÍZENÍ RADY (EU, EURATOM) č. 1311/2013

ze dne 2. prosince 2013,

kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 312 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména s článkem 106a této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Roční stropy prostředků na závazky v jednotlivých kategoriích výdajů a roční stropy prostředků na platby stanovené tímto nařízením musí dodržovat stropy stanovené pro závazky a vlastní zdroje v rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ⁽¹⁾.
- (2) Vzhledem k potřebě dostatečné míry předvídatelnosti při přípravě a provádění střednědobých investic by měla být platnost víceletého finančního rámce stanovena na sedm let počínaje 1. lednem 2014. Nejpozději v roce 2016 proběhne přezkum, v návaznosti na volby do Evropského parlamentu. Orgány včetně Evropského parlamentu zvoleného v roce 2014 tak budou moci znovu posoudit priority. Výsledky tohoto přezkumu by se měly zohlednit při jakékoli revizi tohoto nařízení (dále jen „přezkum/revize“) pro zbývající roky víceletého finančního rámce.
- (3) V souvislosti s přezkumem/revizí víceletého finančního rámce v polovině období se Evropský parlament, Rada a Komise dohodly, že předtím, než Komise předloží své návrhy, společně posoudí nejvhodnější délku období,

které by měl pokrývat následující víceletý finanční rámec, s cílem dosáhnout náležité rovnováhy mezi délkou funkčních období členů Evropského parlamentu a Evropské komise a potřebou zajistit stabilitu programových cyklů a předvídatelnost ve vztahu k investicím.

- (4) Aby se Unii umožnilo plnit její závazky v souladu s článkem 323 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), měla by se uplatňovat zvláštní a maximální možná flexibilita.
- (5) Tyto zvláštní nástroje jsou nezbytné k tomu, aby Unie byla schopna reagovat na zvláštní nepředvídané okolnosti, nebo k financování jasně vymezených výdajů, které by nebylo možno financovat v rámci dostupných stropů pro jeden nebo více okruhů stanovených ve víceletém finančním rámci, což usnadní rozpočtový proces: rezerva na pomoc při mimořádných událostech, Fond solidarity Evropské unie, nástroj pružnosti, Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, rozpětí pro nepředvídané události, zvláštní flexibilita pro řešení nezaměstnanosti mladých lidí a posílení výzkumu a celkové rozpětí pro závazky týkající se růstu a zaměstnanosti, zejména zaměstnanosti mladých lidí. Proto je třeba přijmout zvláštní ustanovení upravující možnost zapsat do rozpočtu prostředky na závazky přesahující stropy stanovené ve víceletém finančním rámci, pokud je nezbytné využití zvláštních nástrojů.
- (6) Bude-li nutné mobilizovat záruky ze souhrnného rozpočtu Unie za úvěry poskytnuté ze systému podpory platební bilance nebo z evropského mechanismu finanční stabilizace, které jsou stanoveny v nařízení Rady (ES) č. 332/2002 ⁽²⁾ a v nařízení Rady (EU) č. 407/2010 ⁽³⁾, měla by se potřebná částka čerpat nad rámec stropů prostředků na závazky a prostředků na platby ve víceletém finančním rámci a současně by se měl respektovat strop vlastních zdrojů.
- (7) Víceletý finanční rámec by měl být stanoven v cenách roku 2011. Rovněž by měla být stanovena pravidla pro technické úpravy víceletého finančního rámce za účelem přepočtu stropů a disponibilních rozpětí.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (OJ L 163, 23.6.2007, p. 17).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 332/2002 ze dne 18. února 2002, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 407/2010 ze dne 11. května 2010 o zavedení evropského mechanismu finanční stabilizace (Úř. věst. L 118, 12.5.2010, s. 1).

- (8) Víceletý finanční rámec by neměl brát v úvahu položky rozpočtu financované účelově vázanými příjmy ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2013 ⁽¹⁾ (dále jen „finanční nařízení“).
- (9) Toto nařízení může být nutné revidovat v případě nepředvídaných okolností, s nimiž nebude možné se vypořádat v rámci stropů stanovených ve víceletém finančním rámci. Proto je nutné v takových případech revizi víceletého finančního rámce umožnit.
- (10) Je třeba stanovit pravidla pro další situace, které mohou vyžadovat úpravy nebo revizi víceletého finančního rámce. Tyto úpravy nebo revize mohou souviset s plněním rozpočtu, opatřeními, kterými se provazuje efektivita finančních prostředků a řádné hospodářské řízení, revizí Smluv, znovusjednocením Kypru nebo zpožděným přijetím nových pravidel pro určité oblasti politiky.
- (11) Národní přiděly pro politiku soudržnosti jsou vypracovávány na základě statistických údajů a prognóz použitých pro aktualizaci návrhu tohoto nařízení, který Komise předložila v červenci roku 2012. Vzhledem k nejisté přesnosti prognóz a dopadu na členské státy s omezením a za účelem zohlednění zvláště obtížné situace členských států postižených krizí Komise v roce 2016 přezkoumá celkové přiděly všech členských států v rámci cíle politiky soudržnosti „Investice pro růst a zaměstnanost“ pro období 2017 až 2020.
- (12) Je nezbytné stanovit obecná pravidla pro spolupráci mezi orgány během rozpočtového procesu.
- (13) Zvláštní pravidla jsou nezbytná také pro úpravu infrastrukturních projektů velkého rozsahu, jejichž trvání značně přesahuje období, na něž se vztahuje víceletý finanční rámec. Je nutné stanovit maximální částky příspěvků na tyto projekty ze souhrnného rozpočtu Unie, čímž bude zajištěno, že nebudou mít vliv na jiné projekty financované z tohoto rozpočtu.
- (14) Komise by měla předložit návrh nového víceletého finančního rámce před 1. lednem 2018, aby orgánům umožnila jeho přijetí v dostatečném časovém předstihu před začátkem následujícího víceletého finančního rámce. Toto nařízení by se mělo i nadále použít, nebude-li nařízení o novém víceletém finančním rámci přijato před koncem období víceletého finančního rámce stanoveného v tomto nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2013 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Evropské unie (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (15) Hospodářský a sociální výbor, jakož i Výbor regionů byly konzultovány a přijaly stanoviska ⁽²⁾.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1

Obecná ustanovení

Článek 1

Víceletý finanční rámec

Víceletý finanční rámec na období 2014 až 2020 (dále jen „víceletý finanční rámec“) je obsažen v příloze.

Článek 2

Přezkum/revize víceletého finančního rámce v polovině období

Do konce roku 2016 předloží Komise přezkum fungování víceletého finančního rámce, a to při plném zohlednění ekonomické situace v té době, jakož i posledních makroekonomických prognóz. Tento povinný přezkum bude, je-li to vhodné, doplněn legislativním návrhem na revizi tohoto nařízení v souladu s postupy stanovenými ve Smlouvě o fungování EU. Aniž je dotčen článek 7 tohoto nařízení, nebudou na základě této revize sníženy předem přidělené národní přiděly.

Článek 3

Dodržování stropů víceletého finančního rámce

1. Evropský parlament, Rada a Komise dodrží v průběhu každého rozpočtového procesu a při plnění rozpočtu v daném rozpočtovém roce roční stropy výdajů stanovené ve víceletém finančním rámci.

Dílčím stropem okruhu 2, jak je stanoven v příloze, není dotčena flexibilita mezi dvěma pilíři společné zemědělské politiky (SZP). Upravený strop, který se uplatní pro I. pilíř SZP v návaznosti na převody mezi Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova a přímými platbami se stanoví v příslušném právním aktu a víceletý finanční rámec se odpovídajícím způsobem upraví v rámci technické úpravy stanovené v čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení.

2. Zvláštní nástroje uvedené v článcích 9 až 15 zajistí flexibilitu víceletého finančního rámce a budou přijaty za účelem zajištění hladkého průběhu rozpočtového procesu. Prostředky na závazky mohou být zapsány do rozpočtu nad stropy příslušných okruhů stanovených ve víceletém finančním rámci, pokud je nezbytné využít prostředky z rezervy na pomoc při mimořádných událostech, Fondu solidarity Evropské unie, nástroje pružnosti, Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, rozpětí pro nepředvídané události, zvláštní flexibility pro řešení nezaměstnanosti mladých lidí a posílení výzkumu a celkového rozpětí pro závazky týkající se růstu a zaměstnanosti, zejména zaměstnanosti mladých lidí, v souladu s nařízením Rady (ES)

⁽²⁾ Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k návrhu nařízení Rady, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Úř. věst. C 229, 31.7.2012, s. 32); Stanovisko Výboru regionů Nový víceletý finanční rámec po roce 2013 (Úř. věst. C 391, 18.12.2012, s. 31).

č. 2012/2002 ⁽¹⁾, nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ⁽²⁾, a Interinstitucionální dohodou mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí ⁽³⁾.

3. Bude-li třeba použít ze souhrnného rozpočtu Unie záruku za úvěr podle nařízení (ES) č. 332/2002 nebo podle nařízení (EU) č. 407/2010, stane se tak nad rámec stropů stanovených ve víceletém finančním rámci.

Článek 4

Dodržování stropů vlastních zdrojů

1. Pro každý rok, na který se finanční rámec vztahuje, nemůže být celková výše požadovaných prostředků na platby po roční úpravě a s ohledem na všechny další úpravy a revize, jakož i na použití čl. 2 odst. 2 a 3, taková, aby znamenala sazbu odvodu vlastních zdrojů přesahující strop vlastních zdrojů stanovený v souladu s rozhodnutím 2007/436/ES, Euratom.

2. Je-li to nezbytné, stropy stanovené ve víceletém finančním rámci se na základě jeho revize sníží s cílem zajistit dodržení stropu vlastních zdrojů stanoveného v souladu s rozhodnutím 2007/436/ES, Euratom.

Článek 5

Celkové rozpětí pro platby

1. Počínaje rokem 2015 Komise každoročně v rámci technické úpravy uvedené v článku 4 upraví směrem nahoru strop plateb pro roky 2015–2020 o částku, která se rovná rozdílu mezi provedenými platbami a stropem plateb víceletého finančního rámce z roku n-1.

2. Roční úpravy nesmí v letech 2018–2020 přesáhnout původní strop plateb pro příslušný rok o tyto maximální částky (v cenách roku 2011):

2018 – 7 miliard EUR,

2019 – 9 miliard EUR,

2020 – 10 miliard EUR.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2012/2002 ze dne 11. listopadu 2002 o zřízení Fondu solidarity Evropské unie (Úř. věst. L 311, 14.11.2002, s. 3).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (Úř. věst. L 406, 30.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí ze dne 2. prosince 2013 o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení (Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1).

3. Jakákoli úprava směrem nahoru musí být plně vyrovnána odpovídajícím snížením stropu plateb pro rok n-1.

Článek 6

Technické úpravy

1. Komise každý rok v předstihu před rozpočtovým procesem pro rok n +1 provede tyto technické úpravy víceletého finančního rámce:

- a) přecenění stropů a celkových částek prostředků na závazky a prostředků na platby v cenách roku n +1;
- b) výpočet dostupného rozpětí v mezích stropu vlastních zdrojů stanoveného podle rozhodnutí 2007/436/ES, Euratom;
- c) výpočet absolutní částky rozpětí pro nepředvídané události stanoveného v článku 13;
- d) výpočet celkového rozpětí pro platby stanoveného v článku 5;
- e) výpočet celkového rozpětí pro závazky stanoveného v článku 14.

2. Komise provede technické úpravy uvedené v odstavci 1 na základě pevně stanoveného deflátoru ve výši 2 % za rok.

3. Komise sdělí Evropskému parlamentu a Radě výsledky technických úprav uvedených v odstavci 1 a podkladové ekonomické prognózy.

4. Aniž jsou dotčeny články 7 a 8, nemohou být provedeny žádné další technické úpravy ani během roku, ani v podobě dodatečných korekcí v následujících letech.

Článek 7

Úpravy přidělu na politiku soudržnosti

1. Za účelem zohlednění zvláště obtížné situace členských států postižených krizí Komise v roce 2016 spolu s technickou úpravou pro rok 2017 přezkoumá a porovná celkové přiděly všech členských států v rámci cíle politiky soudržnosti „Investice pro růst a zaměstnanost“ pro období 2017 až 2020, přičemž použije metodu přidělování stanovenou v příslušném základním aktu na základě v té době dostupných nejaktuálnějších statistik a pro zastropované členské státy na základě srovnání mezi kumulovaným HDP daného členského státu za roky 2014 a 2015 a jeho kumulovaným HDP odhadovaným v roce 2012. Jestliže kumulativní rozdíl přesáhne +/- 5 %, provede úpravu těchto celkových přidělů.

2. Požadované úpravy se rozloží rovnoměrně na roky 2017–2020 a příslušné stropy víceletého finančního rámce se odpovídajícím způsobem změní. Stropy plateb se změní odpovídajícím způsobem, aby byl zajištěn řádný vývoj vzhledem k prostředkům na závazky.

3. Ve své technické úpravě pro rok 2017, v návaznosti na střednědobý přezkum způsobilosti členských států pro Fond soudržnosti, stanovený v čl. 90 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013⁽¹⁾, v případě, že se určitý členský stát stane nově způsobilým pro Fond soudržnosti, nebo stávající způsobilost ztratí, Komise přičte vyplývající částky k prostředkům přiděleným danému členskému státu pro období 2017 až 2020, nebo je od nich odečte.

4. Požadované úpravy vyplývající z odstavce 3 se rozloží rovnoměrně na roky 2017–2020 a příslušné stropy víceletého finančního rámce se odpovídajícím způsobem změní. Stropy plateb se změní odpovídajícím způsobem, aby byl zajištěn řádný vývoj vzhledem k prostředkům na závazky.

5. Celkový čistý kladný nebo záporný dopad těchto úprav podle odstavců 1 a 3 nesmí překročit 4 miliardy EUR.

Článek 8

Úpravy související s opatřeními, kterými se provazuje efektivita finančních prostředků a řádné hospodářské řízení

V případě, že Komise zruší pozastavení rozpočtových závazků týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu v souvislosti s opatřeními, kterými se provazuje efektivita finančních prostředků a řádné hospodářské řízení, převede Komise v souladu s příslušným základním aktem pozastavené závazky do následujících let. Pozastavené závazky z roku n nelze znovu zapsat do rozpočtu po roce $n+3$.

KAPITOLA 2

Zvláštní nástroje

Článek 9

Rezerva na pomoc při mimořádných událostech

1. Účelem rezervy na pomoc při mimořádných událostech je rychle reagovat na konkrétní požadavky pomoci třetích zemí po událostech, které nebylo možné předvídat při sestavování

rozpočtu; je určena především pro humanitární akce, ale lze ji využít i při civilním řešení krizí a civilní ochraně a v situacích, kdy vzniká velký tlak na vnějších hranicích Unie v důsledku migračních toků, vyžadují-li to okolnosti.

2. Roční výše této rezervy se stanovuje na 280 milionů EUR (v cenách roku 2011) a může být využita až do roku $n+1$ v souladu s finančním nařízením. Tato rezerva se do souhrnného rozpočtu Unie zapisuje jako předběžná položka. Část roční částky vyplývající z předchozího roku bude čerpána jako první. Ta část roční částky z roku n , jež se nevyužije ani v roce $n + 1$, propadá.

Článek 10

Fond solidarity Evropské unie

1. Fond solidarity Evropské unie má umožňovat finanční pomoc v případě rozsáhlých katastrof na území členského státu nebo kandidátské země, jak je stanoveno v příslušném základním právním aktu. Pro částku, jež bude pro účely fondu každoročně k dispozici, se stanoví strop ve výši 500 milionů EUR (v cenách roku 2011). K 1. říjnu každého roku by měla zůstat k dispozici alespoň jedna čtvrtina roční částky na pokrytí potřeb, které vzniknou do konce roku. Část uvedené roční částky, která není zapsána do rozpočtu, lze využít až do roku $n+1$. Část roční částky vyplývající z předchozího roku bude čerpána jako první. Ta část roční částky z roku n , jež se nevyužije ani v roce $n + 1$, propadá.

2. Ve výjimečných případech a za předpokladu, že v roce, kdy došlo ke katastrofě ve smyslu příslušného základního právního aktu, nepostačují zbývající disponibilní finanční zdroje Fondu solidarity Evropské unie k úhradě pomoci ve výši považované Evropským parlamentem a Radou za nezbytnou, může Komise navrhnout čerpání chybějících prostředků z ročních částek, jež jsou k dispozici pro rok následující.

Článek 11

Nástroj pružnosti

1. Nástroj pružnosti má v daném rozpočtovém roce a až do výše stanovené částky umožnit financování přesně určených výdajů, které nebylo možné financovat v mezích stropů pro jeden nebo více jiných okruhů. Strop pro roční částku disponibilní pro nástroj pružnosti činí 471 milionů EUR (v cenách roku 2011).

2. Nevyužitou část z roční částky nástroje pružnosti lze využít až do roku $n+3$. Část roční částky vyplývající z předchozích let bude využita jako první, a to podle stárí. Ta část roční částky, jež se nevyužije ani v roce $n+3$, propadá.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, na které se vztahuje společný strategický rámec, kterým se stanoví obecná ustanovení o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Viz strana 320 v tomto čísle Úředního věstníku).

Článek 12

Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci

1. Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, jehož cíle a oblast působnosti jsou vymezeny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1927/2006, nepřekročí maximální roční částku 150 milionů EUR (v cenách roku 2011).

2. Tato položka pro Evropský fond pro přizpůsobení globalizaci se do souhrnného rozpočtu Unie zapisuje jako předběžná položka.

Článek 13

Rozpětí pro nepředvídané události

1. Mimo stropy víceletého finančního rámce se vytvoří rozpětí pro nepředvídané události ve výši až 0,03 % hrubého národního důchodu Unie, a to jako krajní nástroj umožňující reagovat na nepředvídané události. Může být uvolněno pouze ve vztahu k opravnému či ročnímu rozpočtu.

2. Výše prostředků čerpaných v každém daném roce z rozpětí pro nepředvídané události nepřekročí maximální částku stanovenou v rámci roční technické úpravy víceletého finančního rámce a musí být v souladu se stropem vlastních zdrojů.

3. Částky, které jsou k dispozici prostřednictvím uvolnění prostředků z rozpětí pro nepředvídané události, musí být plně vyrovnány snížením rozpětí v jednom či více okruzích finančního rámce pro běžný rozpočtový rok nebo budoucí rozpočtové roky.

4. Takto vyrovnané částky nesmějí být dále uvolněny v kontextu víceletého finančního rámce. Využití rozpětí pro nepředvídané události nesmí vést k překročení celkových stropů prostředků na závazky a prostředků na platby, které jsou ve víceletém finančním rámci stanoveny na běžný rozpočtový rok a budoucí rozpočtové roky.

Článek 14

Celkové rozpětí pro závazky na růst a zaměstnanost, zejména zaměstnanosti mladých lidí

1. Rozpětí pod stropy, které víceletý finanční rámec stanoví u prostředků na závazky pro roky 2014–2017, představuje celkové rozpětí víceletého finančního rámce pro závazky, jež má být k dispozici nad rámec stropů stanovených ve víceletém finančním rámci pro roky 2016 až 2020 pro cíle politiky týkající se růstu a zaměstnanosti, zejména zaměstnanosti mladých lidí.

2. Komise každý rok v rámci technické úpravy podle článku 6 vypočte částku, která je k dispozici. Evropský parlament a Rada mohou toto celkové rozpětí víceletého finančního rámce nebo jeho část uvolnit v rámci rozpočtového procesu podle článku 314 Smlouvy o fungování EU.

Článek 15

Zvláštní flexibilita pro řešení nezaměstnanosti mladých lidí a posílení výzkumu

Až 2 543 milionů EUR (v cenách roku 2011) může být v letech 2014 a 2015 upřednostněno jako součást ročního rozpočtového procesu pro specifikované politické cíle týkající se zaměstnanosti mladých lidí, výzkumu, programu ERASMUS, zejména pro učňovské stáže, a malých a středních podniků. Tyto částky musí být plně započteny vůči prostředkům v rámci okruhů nebo mezi nimi, tak aby se nezměnily celkové roční stropy pro období 2014–2020 ani celkové přiděly podle okruhů a podokruhů za uvedené období.

Článek 16

Příspěvek k financování projektů velkého rozsahu

1. Na období 2014 až 2020 musí být k dispozici pro evropské programy pro družicovou navigaci EGNOS a Galileo ze souhrnného rozpočtu Unie maximálně 6 300 milionů EUR (v cenách roku 2011).

2. Na období 2014 až 2020 musí být k dispozici pro projekt Mezinárodního termonukleárního experimentálního reaktoru (ITER) ze souhrnného rozpočtu Unie maximálně 2 707 milionů EUR (v cenách roku 2011).

3. Na období 2014 až 2020 musí být k dispozici pro program Copernicus (Evropský program monitorování Země) ze souhrnného rozpočtu Unie maximálně 3 786 milionů EUR (v cenách roku 2011).

KAPITOLA 3

Revize

Článek 17

Revize víceletého finančního rámce

1. Aniž je dotčen čl. 4 odst. 2 a články 18 až 22 a 25, lze v případě nepředvídaných okolností víceletý finanční rámec revidovat v souladu se stropem vlastních zdrojů stanoveným podle rozhodnutí 2007/436/ES, Euratom.

2. Každý návrh na revizi víceletého finančního rámce podle odstavce 1 musí být zpravidla předložen a přijat před začátkem rozpočtového procesu pro daný rozpočtový rok nebo pro první z daných rozpočtových let.

3. Každý návrh na revizi víceletého finančního rámce podle odstavce 1 přezkoumá možnosti přerozdělení výdajů mezi programy spadajících do okruhu dotčeného revizí, přičemž se klade zvláštní zřetel na očekávané nedostatečné využití prostředků. Cílem by mělo být, aby významná částka, vyjádřená v absolutní hodnotě a jako procento plánovaného nového výdaje, byla v mezích stávajícího stropu pro příslušný okruh.

4. Každá revize víceletého finančního rámce podle odstavce 1 zohlední možnosti vyrovnání každého zvýšení stropu v jednom okruhu snížením stropu v jiném okruhu.

5. Každá revize víceletého finančního rámce podle odstavce 1 zachová vhodný poměr mezi závazky a platbami.

Článek 18

Revize spojená s prováděním

Současně se sdělením výsledků technických úprav víceletého finančního rámce předkládá Komise Evropskému parlamentu a Radě návrhy na revizi celkových prostředků na platby, které považuje za nezbytné z hlediska provádění, aby zajistila řádnou správu ročních stropů plateb a zejména jejich řádný vývoj vzhledem k prostředkům na závazky. Evropský parlament a Rada rozhodnou o uvedených návrzích do 1. května roku n.

Článek 19

Revize vyplývající z nových pravidel nebo programů pro strukturální fondy, Fond soudržnosti, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova, Evropský námořní a rybářský fond, Azylový a migrační fond a Fond pro vnitřní bezpečnost

1. V případě přijetí nových pravidel nebo programů v rámci sdíleného řízení strukturálních fondů, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, Evropského námořního a rybářského fondu, Azylového a migračního fondu a Fondu pro vnitřní bezpečnost po 1. lednu 2014 bude víceletý finanční rámec revidován tak, aby byly prostředky, které nebyly využity v roce 2014, převedeny do následujících let nad rámec příslušných výdajových stropů.

2. Revize týkající se převodu přidělených částek nečerpaných v roce 2014 bude přijata před 1. květnem 2015.

Článek 20

Revize finančního rámce v případě revize Smluv

Dojde-li v období 2014-2020 k revizi Smluv, která by měla rozpočtový dopad, bude víceletý finanční rámec odpovídajícím způsobem revidován.

Článek 21

Revize víceletého finančního rámce v případě rozšíření Unie

Přistoupí-li k Unii v období 2014 až 2020 nový členský stát nebo nové členské státy, bude víceletý finanční rámec revidován tak, aby byly zohledněny požadavky na výdaje vyplývající z tohoto přistoupení.

Článek 22

Revize víceletého finančního rámce v případě znovusjednocení Kypru

V případě znovusjednocení Kypru mezi lety 2014 až 2020 bude víceletý finanční rámec revidován tak, aby bylo

zohledněno komplexní urovňování kyperského problému a dodatečné finanční potřeby vyplývající ze znovusjednocení.

Článek 23

Interinstitucionální spolupráce během rozpočtového procesu

Evropský parlament, Rada a Komise (dále jen „orgány“) přijmou veškerá opatření, aby usnadnily průběh ročního rozpočtového procesu.

Orgány v průběhu tohoto procesu spolupracují v dobré víře s cílem sblížit co nejvíce své postoje. Orgány ve všech stádiích tohoto procesu spolupracují prostřednictvím příslušných interinstitucionálních kontaktů s cílem sledovat postup práce a analyzovat míru sblížování názorů.

Orgány zajistí co nejlepší koordinaci svých pracovních harmonogramů s cílem umožnit, aby jednání probíhala koherentně a konvergentně a směřovala k přijetí souhrnného rozpočtu Unie.

Ve všech stádiích procesu a na různých úrovních zastoupení se mohou v závislosti na povaze očekávané diskuse konat třístranné rozhovory. Každý orgán v souladu se svým jednacím řádem určí své zástupce na každé zasedání, definuje svůj mandát pro jednání a o opatřeních týkajících se zasedání včas informuje ostatní orgány.

Článek 24

Jednotnost rozpočtu

Do souhrnného rozpočtu Unie musí být v souladu s článkem 7 finančního nařízení zahrnuty veškeré výdaje a příjmy Unie a Evropského společenství pro atomovou energii, včetně výdajů vyplývajících z jakéhokoli příslušného rozhodnutí přijatého jednomyslně Radou po konzultaci s Evropským parlamentem v rámci článku 332 Smlouvy o fungování EU.

Článek 25

Přechod k dalšímu víceletému finančnímu rámci

Komise předloží před 1. lednem 2018 návrh nového víceletého finančního rámce.

Nebude-li do 31. prosince 2020 přijato nařízení Rady, kterým se stanoví nový víceletý finanční rámec, prodlouží se platnost stropů a dalších ustanovení pro poslední rok stávajícího víceletého finančního rámce, dokud nebude přijato nové nařízení, kterým se stanoví nový víceletý finanční rámec. Přistoupí-li k Unii po roce 2020 nový členský stát a bude-li to třeba, reviduje se prodloužený víceletý finanční rámec tak, aby zohledňoval toto přistoupení.

*Článek 26***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. prosince 2013.

*Za Radu
předseda*

E. GUSTAS

VÍCELETÝ FINANČNÍ RÁMEC (EU-28)

(v milionech EUR - v cenách roku 2011)

PROSTŘEDKY NA ZÁVAZKY	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Celkem 2014–2020
1. Inteligentní růst podporující začlenění	60 283	61 725	62 771	64 238	65 528	67 214	69 004	450 763
1a: Konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost	15 605	16 321	16 726	17 693	18 490	19 700	21 079	125 614
1b: Hospodářská, sociální a územní soudržnost	44 678	45 404	46 045	46 545	47 038	47 514	47 925	325 149
2. Udržitelný růst: Přírodní zdroje	55 883	55 060	54 261	53 448	52 466	51 503	50 558	373 179
z toho: výdaje související s trhem a přímé platby	41 585	40 989	40 421	39 837	39 079	38 335	37 605	277 851
3. Bezpečnost a občanství	2 053	2 075	2 154	2 232	2 312	2 391	2 469	15 686
4. Globální Evropa	7 854	8 083	8 281	8 375	8 553	8 764	8 794	58 704
5. Správa	8 218	8 385	8 589	8 807	9 007	9 206	9 417	61 629
z toho: správní výdaje orgánů	6 649	6 791	6 955	7 110	7 278	7 425	7 590	49 798
6. Náhrady	27	0	0	0	0	0	0	27
CELKOVÉ PROSTŘEDKY NA ZÁVAZKY	134 318	135 328	136 056	137 100	137 866	139 078	140 242	959 988
v procentech HND	1,03 %	1,02 %	1,00 %	1,00 %	0,99 %	0,98 %	0,98 %	1,00 %
CELKOVÉ PROSTŘEDKY NA PLATBY	128 030	131 095	131 046	126 777	129 778	130 893	130 781	908 400
v procentech HND	0,98 %	0,98 %	0,97 %	0,92 %	0,93 %	0,93 %	0,91 %	0,95 %
Dostupné rozpětí	0,25 %	0,25 %	0,26 %	0,31 %	0,30 %	0,30 %	0,32 %	0,28 %
Strop vlastních zdrojů jako procento HND	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %	1,23 %

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 1312/2013/EU

ze dne 11. prosince 2013

o strategickém programu inovací Evropského inovačního a technologického institutu (EIT): přínos EIT pro inovativnější Evropu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 173 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 294/2008 ⁽¹⁾,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (ES) č. 294/2008 vyžaduje, aby Komise předložila návrh prvního strategického programu inovací na základě návrhu, který předloží Evropský inovační a technologický institut (dále jen "EIT").

(2) Strategický program inovací by měl stanovit oblasti s dlouhodobou prioritou a dlouhodobou strategií pro Evropský inovační a technologický institut a zahrnout posouzení jeho hospodářského dopadu a jeho kapacity pro vytvoření nejlepší přidané hodnoty z hlediska inovací. Strategický program inovací by měl zohlednit výsledky sledování a hodnocení EIT.

(3) První strategický program inovací by měl zahrnovat podrobné specifikace a podmínky fungování EIT, postupy spolupráce mezi správní radou a znalostními a inovačními společenstvími a způsoby financování znalostních a inovačních společenství,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Přijímá se strategický program inovací Evropského inovačního a technologického institutu na období 2014–2020 ve znění uvedeném v příloze.

Článek 2

Strategický program inovací se provádí v souladu s nařízením (ES) č. 294/2008.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
V. LEŠKEVIČIUS

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 294/2008 ze dne 11. března 2008, kterým se zřizuje Evropský inovační a technologický institut (Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 122.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 21. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku)

PŘÍLOHA

STRATEGICKÝ PROGRAM INOVACÍ EIT

Obsah

Shrnutí klíčových opatření

1. Evropský inovační a technologický institut: aktér Unie v oblasti inovací
 - 1.1. EIT: řešení společenských výzev prostřednictvím inovací ve znalostním trojúhelníku
 - 1.2. Přidaná hodnota EIT: charakteristické rysy
 - 1.3. Součinnost a návaznost na jiné politické iniciativy a iniciativy financování
2. Prohloubení úlohy EIT po roce 2013: priority
 - 2.1. Podněcovat růst, dopad a udržitelnost prostřednictvím EIT
 - 2.1.1. Upevňování a podpora růstu a dopadu stávajících znalostních a inovačních společenství
 - 2.1.2. Zřizování nových znalostních a inovačních společenství
 - 2.2. Zlepšování dopadu EIT
 - 2.3. Nové mechanismy realizace a sledování zaměřené na výsledky
3. Efektivní rozhodovací a pracovní procesy
 - 3.1. Zefektivnění a vyjasnění rozhodovacích procesů v EIT
 - 3.2. Investice do znalostních a inovačních společenství: vztahy mezi EIT a znalostními a inovačními společenstvími
 - 3.3. Spolupráce se zúčastněnými subjekty
4. Odhad finančních potřeb a zdrojů financování v období 2014–2020
 - 4.1. Upevnění modelu inteligentního financování vůči znalostním a inovačním společenstvím
 - 4.2. Rozpočtové potřeby EIT

Přehled 1: Inovace pro zdravý život a aktivní stárnutí

Přehled 2: Suroviny – udržitelný průzkum, těžba, zpracování, recyklace a nahrazování

Přehled 3: Food4Future - udržitelný dodavatelský řetězec od zdrojů ke spotřebitelům

Přehled 4: Výroba s přidanou hodnotou

Přehled 5: Městská mobilita

Shrnutí klíčových opatření

Oddíl 2.1.1 Upevňování a podpora růstu a dopadu stávajících znalostních a inovačních společenství

Institut EIT:

- bude povzbuzovat znalostní a inovační společenství k rozvíjení širší škály vzdělávacích a školicích činností a poskytovat příslušné poradenství a bude zvyšovat povědomí o těchto činnostech;
- bude postupně budovat konkurenceschopné přezkumné mechanismy pro rozdělování určité procentní části grantu pro znalostní a inovační společenství, které budou vycházet z plánů činnosti a výkonu těchto společenství a budou zohledňovat skutečnost, že růst znalostních a inovačních společenství probíhá různou rychlostí;
- bude motivovat znalostní a inovační společenství k vývoji společných opatření zaměřených na horizontální otázky;

- zřídí systém vzájemných hodnocení pro kvalifikace se značkou EIT a zapojí se do dialogu s vnitrostátními a mezinárodními orgány pro zajišťování kvality s cílem prosazovat soudržný přístup.

Oddíl 2.1.2 Zřizování nových znalostních a inovačních společenství

Institut EIT:

- ve vhodnou dobu připraví výběrový proces pro každou novou vlnu znalostních a inovačních společenství, který umožní žádajícím znalostním a inovačním společenstvím připravovat návrhy;
- předloží výzvy ke zřízení pět nových znalostních a inovačních společenství v následujícím pořadí: v roce 2014 výzva ke zřízení dvou nových znalostních a inovačních společenství, která se soustředí na širší problematiku zdravého života a aktivního stárnutí a surovin; v roce 2016 výzva ke zřízení dvou nových znalostních a inovačních společenství, která se soustředí na širší problematiku Food4Future a výroby s přidanou hodnotou, a v roce 2018 výzva ke zřízení jednoho nového znalostního a inovačního společenství, které se soustředí na otázku městské mobility;
- podnikne veškeré kroky, aby zaručil, že o budoucích postupech výběru bude uvědomen co největší možný počet potenciálně zainteresovaných stran;
- zabezpečí, aby rámcové podmínky budoucích postupů výběru znalostních a inovačních společenství napomáhaly optimálnímu výsledku, zejména tak, že budou poskytovat jasné pokyny týkající se požadavků a procesů a budou předkladatelům návrhů poskytovat dostatek času na organizaci daného partnerství.

Oddíl 2.2 Posilování dopadu EIT

Institut EIT:

- bude podporovat účast na činnostech spojených s poskytováním informací, a obzvláště poskytovat případnou podporu znalostním a inovačním společenstvím, pokud se jedná o regionální inovační strategii;
- zřídí/přizpůsobí internetový nástroj, který bude sloužit jako platforma pro sdílení znalostí a spolupráci v rámci sítě okolo EIT;
- vybuduje a bude podporovat funkční a silnou síť absolventů vzdělávacích a školicích činností EIT / znalostních a inovačních společenství („absolventi EIT“);
- bude poznatky a úspěchy ze znalostních a inovačních společenství systematicky zpřístupňovat širší inovační komunitě v EU i ve třetích zemích; tato činnost může zahrnovat vývoj archivu otevřených výukových materiálů ze vzdělávací a školicí činnosti EIT a znalostních a inovačních společenství;
- zajistí vysokou účast soukromého sektoru, včetně malých a středních podniků, na znalostním trojúhelníku.

Oddíl 2.3 Nové mechanismy realizace a sledování zaměřené na výsledky

Institut EIT:

- vypracuje program zjednodušení včetně srovnávacích měřítek pro hodnocení pokroku a podá Komisi zprávu o jeho provádění prostřednictvím výroční zprávy o činnosti; zajistí, aby byly nové modely zjednodušení šířeny v celé Unii, a bude informovat ostatní iniciativy Unie;
- ve spolupráci s Komisí a znalostními a inovačními společenstvími zřídí komplexní systém pro sledování přínosu EIT k programu Horizont 2020, účinky EIT, které vzniknou prostřednictvím jeho vlastních činností a činností znalostních a inovačních společenství, a výsledky těchto společenství; EIT bude všechny své činnosti v oblasti sledování vykazovat ve své výroční zprávě o činnosti zasílané Evropskému parlamentu a Radě.

Oddíl 3.1 Zefektivnění a vyjasnění rozhodovacích procesů v EIT

Institut EIT:

- prostřednictvím inteligentní strategie lidských zdrojů včetně systematického využívání interních i externích odborných znalostí a vnitřních postupů řízení zajistí, aby se EIT vyvinul v referenční instituci pro inovativní řízení;
- přijme konkrétní opatření pro další prosazování kultury otevřenosti a transparentnosti.

Oddíl 3.2 Investice do znalostních a inovačních společenství: vztahy mezi EIT a znalostními a inovačními společenstvími

Institut EIT:

- bude poskytovat jasné a důsledné pokyny ve věci očekávání, povinností a odpovědnosti po celý životní cyklus znalostních a inovačních společenství;
- v těsné spolupráci se znalostními a inovačními společenstvími vyvine v rámci ústředí EIT kapacitu pro usnadnění výměny a učení mezi znalostními a inovačními společenstvími;
- bude znalostním a inovačním společenstvím poskytovat řadu služeb v oblasti horizontálních témat, kde lze dosáhnout zisků v účinnosti, a bude za tímto účelem provádět i další firemní politiky;
- bude poskytovat pokyny ohledně přidružování partnerů, kteří se v rámci znalostního a inovačního společenství nemohou stát plnohodnotnými investory a partnery, a o spolupráci s nimi.

Oddíl 3.3 Spolupráce se zúčastněnými subjekty

Institut EIT:

- zřídí pravidelné fórum zúčastněných subjektů EIT a v jeho rámci zvláštní složení zástupců členských států s cílem usnadnit vzájemné působení a učení s širším inovačním společenstvím z celého znalostního trojúhelníku a se zapojením vnitrostátních a regionálních orgánů. V této souvislosti může podpoře vzájemného působení jednotlivých účastníků dále napomoci internetová platforma;
- bude systematicky využívat existující sdružení univerzit, podniků a výzkumných organizací a klastrových organizací jako platformy pro výměnu znalostí a šíření výsledků;
- zřídí mechanismus, jako například výroční setkání EIT, znalostních a inovačních společenství a příslušných útvarů Evropské komise, pro další usnadnění součinnosti mezi EIT a znalostními a inovačními společenstvími na jedné straně a ostatními iniciativami EU na straně druhé.

STRATEGICKÝ PROGRAM INOVACÍ EIT**1. Evropský inovační a technologický institut: aktér Unie v oblasti inovací**

Tento Strategický program inovací vymezuje priority Evropského inovačního a technologického institutu (EIT) na období 2014–2020, jakož i způsoby jeho fungování. Proto je klíčovým nástrojem evropských tvůrců politiky pro řízení strategického směřování EIT, který přitom institutu ponechává značnou autonomii při definování způsobů a prostředků pro dosahování stanovených cílů.

Strategický program inovací je výsledkem důkladného postupu, který se snažil inventarizovat dosud získané zkušenosti EIT a plně zohlednit realitu evropského inovačního prostředí. Vychází z prvního návrhu strategického programu inovací, který vypracovala správní rada EIT a který byl v souladu s požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 294/2008 ⁽¹⁾ předložen Evropské komisi dne 15. června 2011.

Rovněž se opírá o výsledky nezávislého hodnocení počátečního období EIT i o postup konzultací otevřený všem, kdo mají aktuální nebo potenciální zájem na činnostech EIT, včetně podniků, vysokoškolských institucí a výzkumných organizací i vnitrostátních a regionálních orgánů.

1.1. EIT: řešení společenských výzev prostřednictvím inovací ve znalostním trojúhelníku

V rychle se měnícím světě je základem cesty Evropy k budoucnosti růst, který je inteligentní, udržitelný a podporuje začlenění. Pro dosažení tohoto cíle a udržení konkurenceschopnosti v celosvětové ekonomice a společnosti založené na znalostech byly za klíčové hnací síly uznány „znalostní trojúhelník“ vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací a vzájemné působení mezi jeho třemi stranami. V souladu s tím jednala Evropská unie, která tyto oblasti ve své strategii Evropa 2020 určila za politické priority. Tyto priority jsou prováděny zejména prostřednictvím stěžejních iniciativ „Unie inovací“ a „Mládež v pohybu“, které tvoří zastřešující rámec politiky pro opatření Unie v těchto oblastech. Doplnují je ostatní stěžejní iniciativy, např. „Integrovaná průmyslová politika pro éru globalizace“, „Digitální agenda pro Evropu“ a „Evropa účinněji využívající zdroje“. EIT bude k dosahování cílů uvedených stěžejních iniciativ v plné míře přispívat.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 294/2008 ze dne 11. března 2008, kterým se zřizuje Evropský inovační a technologický institut (Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 1).

Důvody, proč se vysokoškolské vzdělávání, výzkum, a inovace dostávají do centra pozornosti, jsou prosté. V kontextu znalostní ekonomiky a narůstající celosvětové hospodářské soutěže a tváří v tvář domácí demografické výzvě se budoucí hospodářský růst a pracovní místa Evropy budou ve stále větší míře opírat o zásadní inovační průlom v oblasti produktů, služeb a modelů podnikání, jakož i o svou schopnost vychovávat, lákat a udržet si talenty. Ačkoli v Evropě nalezneme případy jednotlivých úspěchů, Unie se musí dostat na stejnou úroveň, na jaké jsou celosvětové přední subjekty v oblasti inovací. Unie navíc čelí zvýšené konkurenci, pokud jde o talenty vycházející z nových center excelence v rozvíjejících se ekonomikách.

Evropa musí dále zvýšit úsilí vyvíjené v oblasti vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací a osvojit si silnou, otevřenou a skutečnou podnikatelskou kulturu, která je nezbytná pro podněcování a podporu využití hodnoty výzkumu a inovací, pro zřizování nových projektů a pro dosažení skutečného tržního využití inovací v odvětvích s potenciálním vysokým růstem. Evropa musí podpořit úlohu vysokoškolských institucí jako motorů inovací, protože nadaní lidé musí mít náležitě dovednosti, znalosti a postoje, aby inovace posunuli kupředu.

Právě za tímto účelem byl zřízen EIT – s cílem přispět k udržitelnému hospodářskému růstu a konkurenceschopnosti posilováním inovační kapacity Unie a jejích členských států a zvýšit jejich schopnost převádět výsledky výzkumu do podoby produktů a služeb s vysokou hodnotou. Tím, že plně začleňuje znalostní trojúhelník vysokoškolského vzdělávání, výzkumu a inovací, bude EIT výrazně přispívat zejména k řešení společenských výzev v rámci programu Horizont 2020 a přinese systémovou změnu způsobu, jakým evropští inovační aktéři spolupracují.

Aby tohoto cíle dosáhl, kombinuje EIT strategickou orientaci na úrovni EIT se zdola nahoru vedeným přístupem v rámci tematických oblastí svých znalostních a inovačních společenství. Znalostní a inovační společenství jsou vysoce integrovaná celoevropská partnerství, která dlouhodobě propojují vynikající univerzity, výzkumná centra, malé a velké podniky a další aktéry inovací kolem konkrétních témat společenských výzev. Každé znalostní a inovační společenství je organizováno na základě malého počtu vzájemně propojených středisek společného umístění, v nichž partneři každodenně úzce spolupracují a která sdílejí společné strategické cíle. Střediska společného umístění se opírají o stávající centra excelence, která dále rozvíjejí do podoby místních inovačních ekosystémů a vzájemně je propojují do širší sítě inovačních uzlů napříč Evropou. V rámci EIT byl jednotlivým znalostním a inovačním společenstvím přiznán vysoký stupeň autonomie při definování jejich vnitřní organizace, složení, programu činnosti i metod práce, což jim umožňuje zvolit si přístup, který je pro dosahování jejich cílů nejvhodnější. EIT by měl v celé Evropě sloužit jako vzor tím, že uplatní účinný a pružný způsob řízení. Na strategické úrovni EIT organizuje proces výběru znalostních a inovačních společenství v souladu s tematickými oblastmi stanovenými Evropským parlamentem a Radou, flexibilně koordinuje tato společenství, ve vhodných případech jim poskytuje podporu a poradenství v administrativních záležitostech a šíří jejich osvědčené modely řízení a financování. EIT by měl podporovat koordinaci a spolupráci znalostních a inovačních společenství, aby byla zajištěna jejich součinnost a tvorba přidané hodnoty.

Prostřednictvím znalostních a inovačních společenství tak EIT usiluje o urychlení inovace a napomáhá vytvářet víceoborové a mezioborové prostředí, kde se bude inovacím s větší pravděpodobností dařit a kde dají vznik průlomům ve způsobu spolupráce mezi vysokými školami, výzkumem a podniky. Tento přístup pomáhá řešit stále složitější a propojenější společenské výzvy stanovené v programu Horizont 2020 tím, že kombinuje odvětvovou a meziodvětvovou inovaci a spojuje vynikající osobnosti z různých odvětví, prostředí a oborů (které by se jinak nemusely setkat), aby společně hledaly řešení dané výzvy.

Dosažené výsledky

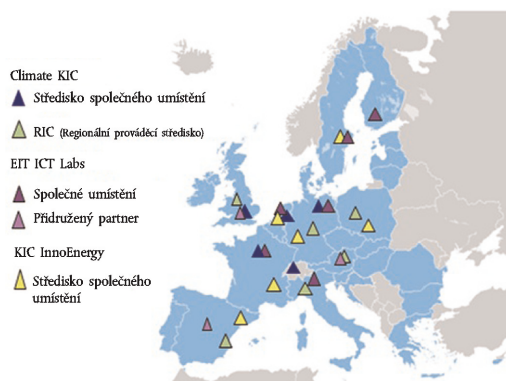
EIT dovršil svou počáteční fázi, která byla věnována zahájení činnosti prostřednictvím prvních znalostních a inovačních společenství a zavedení rozhodovacích a výkonných funkcí EIT (správní rady a ústředí). EIT rovněž dosáhl úspěchu při naplňování svého hlavního cíle – plné integrace celého inovačního řetězce, sblížení vysokoškolských institucí, výzkumných organizací a podniků prostřednictvím prvních tří znalostních a inovačních společenství, jež byla zřízena v roce 2010 v oblastech, které Evropský parlament a Rada určily jako zásadní pro budoucí vývoj Evropy. Těmito oblastmi jsou udržitelná energie (KIC InnoEnergy), přizpůsobování se změně klimatu a její zmírňování (Climate-KIC) a budoucí informační a komunikační společnost (EIT ICT Labs).

EIT navíc nyní prostřednictvím svého ústředí v Budapešti upevňuje své postavení inovační instituce. Zřídil také nadaci EIT, z právního hlediska nezávislou organizaci, která má propagovat a podporovat práci a činnost EIT a zvyšovat společenský dopad EIT.

Znalostní a inovační společenství na cestě k integrovaným partnerstvím světové úrovně

První tři znalostní a inovační společenství, která byla zřízena v roce 2010, realizovala v roce 2011 své první činnosti. I přes jejich dosud jen krátkodobé zkušenosti se jim podařilo dosáhnout ve svých oblastech kritického množství, včetně vyvážené účasti jednotlivých složek znalostního trojúhelníku. Kombinovaná síla partnerů ve znalostním a inovačním společenství – jak z hlediska počtu, tak váhy, kterou ve svých příslušných oborech představují – jim dává potenciál dosáhnout špičkové světové úrovně.

Graf 1 – střediska společného umístění znalostních a inovačních společenství

Znalostní a inovační společenství při budování svých strategií a správních struktur uplatňovala různé přístupy, které odrážely odlišné tematické oblasti. Jedno znalostní a inovační společenství bylo zřízeno jako společnost, zatímco další dvě jsou nezisková sdružení. Strukturu všech společenství tvoří přibližně třicet klíčových partnerů a pět až šest středisek společného umístění, která obvykle doprovází různý počet dalších přidružených partnerů včetně malých a středních podniků.

Uspořádání znalostních a inovačních společenství jako samostatných právních subjektů vedených generálním ředitelem znamená jasný odklon od tradičního přístupu založeného na více příjemcích. Všechna znalostní a inovační společenství navíc při strategickém plánování svých činností uplatňují podnikatelskou logiku a všechna znalostní a inovační společenství zavedla koncepci společného umístění: spojení různých týmů na jednom fyzickém místě, působení ve funkci „zúčtovacího střediska“ pro mnoho činností znalostního a inovačního společenství a kombinování schopností a dovedností rozvinutých v různých oblastech specializace na celoevropské úrovni. Při realizaci činností znalostních a inovačních společenství budou hrát důležitou úlohu zejména podniky a tato společenství by měla být schopna mobilizovat investice a dlouhodobé závazky ze strany podnikatelského sektoru.

Činnosti znalostních a inovačních společenství pokrývají celý inovační řetězec a mimo jiné zahrnují zřízení magisterských a doktorandských programů se značkou EIT, které kombinují vynikající vědeckou práci s podnikatelským vzděláváním, službami pro zřízení podniků a programy mobility. Počáteční iniciativy znalostních a inovačních společenství zaměřené na nadání a člověka dosáhly prvních výsledků v oblasti vzdělávání a podnikání včetně zřízení magisterských a doktorandských programů. Dvě znalostní a inovační společenství spojila své síly a spolupracují na společném magisterském programu se zaměřením na inteligentní síť.

Výsledky znalostních a inovačních společenství za první rok (2010–2011) jsou slibné:

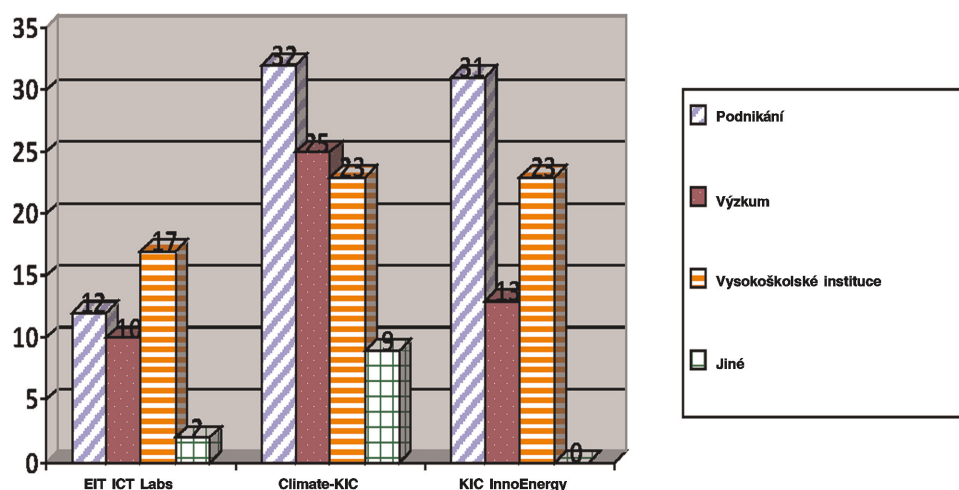
Téměř 500 studentů dokončilo své studium v rámci letních kurzů a do konkrétních magisterských kurzů pod značkou znalostních a inovačních společenství je nyní zapsáno více než 200 studentů. A poptávka ze strany nadaných lidí je vysoká: například znalostní a inovační společenství InnoEnergy obdrželo 950 přihlášek do svého magisterského studia, přičemž přijmout lze 155 studentů. Studenti, kteří dokončili svá studia v kurzech společenství Climate-KIC v letech 2010 a 2011, vytvořili sdružení absolventů s cílem udržovat se znalostním a inovačním společenstvím dlouhodobý vztah.

Bylo zřízeno již šest nových podniků za pomoci peněz do začátku, které pocházely z cen a ocenění, nebo za podpory ze strany znalostních a inovačních společenství. Více než 50 nových podniků je nyní ve fázi přípravné činnosti. Společenství EIT ICT Labs podporuje 18 malých podniků prostřednictvím podnikatelských poradců.

Vazby v rámci znalostního trojúhelníku na regionální úrovni byly vybudovány prostřednictvím mezioborových programů profesního rozvoje, jako je program společenství Climate-KIC „Průkopníci v praxi“ (dosud se tohoto programu mobility zúčastnilo 59 osob).

Byla stanovena nová pravidla týkající se práv duševního vlastnictví, která určují rozdělení zisků u práv duševního vlastnictví mezi zúčastněné společnosti a právní subjekt znalostního a inovačního společenství.

Graf 2 – Partneři znalostních a inovačních společenství v roce 2011 (podniky, vysokoškolské instituce, výzkum)

1.2. Přidaná hodnota EIT: charakteristické rysy

Přístup EIT se vyznačuje řadou prvků, kterými na úrovni Unie přináší skutečnou přidanou hodnotu:

- Překonání roztržitosti prostřednictvím dlouhodobých integrovaných partnerství a dosažení kritického množství v celém jeho evropském rozměru: EIT se opírá o stávající iniciativy spolupráce a přenáší vybraná partnerství ve znalostních a inovačních společenstvích na trvalejší a strategičtější úroveň. Znalostní a inovační společenství umožňují partnerům světové úrovně sjednotit se do nových konfigurací, optimalizovat existující zdroje, rozvinout nové a pokud možno otevřené inovační modely, dostat se k novým příležitostem v podnikání prostřednictvím nových hodnotových řetězců zaměřených na výzvy s vyšším rizikem a větším rozsahem. Kromě toho, ačkoli ve všech členských státech existuje značný počet center excelence, jednotlivě často nedosahují kritického množství pro celosvětovou hospodářskou soutěž. Střediska společného umístění znalostních a inovačních společenství nabízejí silným místním aktérům příležitost těsnějšího propojení s ostatními špičkovými partnery bez ohledu na hranice států, což jim umožňuje jednat a dosahovat uznání v celosvětovém měřítku.
- Zlepšení dopadu investic na vzdělávání, výzkum a inovace a zkoušení nových způsobů správy inovací: EIT vystupuje jako „katalyzátor inovací“ a přidává hodnotu existující výzkumné základně tím, že urychluje osvojování a využívání technologií a výsledků výzkumu a že přenáší výsledky výzkumu do systému vzdělávání. Inovační činnosti naopak přispívají ke sladění a využití účinků investic do výzkumu a k tomu, aby činnosti v oblasti vzdělávání a odborné přípravy více reagovaly na potřeby podniků. Proto je EIT vybaven značným stupněm flexibility pro testování nových inovačních modelů, které umožňují skutečné rozlišování správy znalostních a inovačních společenství a financování modelů znalostních a inovačních společenství, jakož i rychlé přizpůsobování umožňující lépe se vyrovnat se vznikajícími příležitostmi.
- Výchova talentů bez ohledu na hranice a podpora podnikání prostřednictvím začlenění znalostního trojúhelníku: EIT podporuje inovace, jejichž hnací silou jsou lidé, a do středu svých snah staví studenty, výzkumné pracovníky a podnikatele. Zajišťuje nové kariérní cesty a možnosti mobility mezi akademickou obcí a soukromým sektorem a inovativní programy pro odborný rozvoj. Očekává se, že značka EIT připojená k inovativním magisterským a doktorandským programům znalostních a inovačních společenství přispěje k vytvoření mezinárodně uznávané značky excelence, která bude pomáhat vzbuzovat zájem nadaných lidí z Evropy i zahraničí. Podnikání je podporováno prostřednictvím nové generace špičkových studentů, včetně studentů doktorandských programů, kteří mají znalosti a postoje potřebné k tomu, aby měnili myšlenky na nové podnikatelské příležitosti. Tito studenti hrají jednu z klíčových úloh při integraci znalostního trojúhelníku.
- Inteligentní financování prostřednictvím pákového efektu v kombinaci s přístupem zaměřeným na výsledky a podnikání: EIT zajišťuje až 25 % rozpočtu znalostních a inovačních společenství a ovlivňuje poskytnutí 75 % finančních zdrojů od široké škály veřejných a soukromých partnerů a partnerů z tzv. třetího sektoru, což samo o sobě představuje podnikatelský přístup a čímž se vytváří významný pákový efekt v podobě sdružování rozsáhlých investic a usměrňování různých veřejných a soukromých zdrojů ve prospěch společně dohodnutých strategií. Znalostní a inovační společenství přijmou interní předpisy s cílem zabránit dvojímu financování činností prováděnému současně na úrovni jednotlivých členských států a EIT.

Svým zaměřením na tržní i společenské dopady navíc institut EIT uplatňuje přístup zaměřený na výsledky. Znalostní a inovační společenství vyvíjejí činnost podle podnikatelské logiky, na základě ročních plánů činnosti, které zahrnují náročné portfolio činností od vzdělávání po zřizování podniků, s jasnými cíli, požadovanými výsledky a klíčovými výkonnostními ukazateli, které slouží k jejich hodnocení.

1.3. *Součinnost a návaznost na jiné politické iniciativy a iniciativy financování*

Vzájemným vztahům mezi výzkumem, inovacemi a vysokoškolským vzděláváním se v rámci iniciativ a programů Unie dostává stále většího uznání. Existuje velký potenciál pro vzájemně se posilující akce na evropské, vnitrostátní a regionální úrovni. Na úrovni Unie bude plně využívání této součinnosti dále zajišťovat strategický rámec, který poskytuje Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020).

EIT bude významně přispívat k cílům stanoveným v programu Horizont 2020, zejména prostřednictvím řešení společenských výzev způsobem doplňujícím ostatní iniciativy v těchto oblastech. V rámci programu Horizont 2020 bude EIT součástí priority „společenské výzvy“, bude však uplatňovat přístup souvislé interakce mezi všemi cíli a současně přispívat k cíli spočívajícímu v zajištění „vedoucího postavení v průmyslu“ podněcováním výzkumu motivovaného výsledky a podporováním zřizování inovativních malých a středních podniků s vysokým růstem. A v neposlední řadě bude přispívat k cíli spočívajícímu v budování „vynikající vědecké základny“ podporováním mobility překračující hranice – oborů, odvětví a zemí – a začleňováním kultury podnikání a podstupování rizik do inovativního postgraduálního studia.

EIT tak bude významně přispívat k prosazování rámcových podmínek nutných pro realizaci inovativního potenciálu výzkumu Unie a podporu dokončení evropského výzkumného prostoru.

Kromě toho EIT vnáší do politiky výzkumu a inovací Unie plnohodnotný a nezbytný rozměr vzdělávání. Pomocí inovativního a na podnikání zaměřeného vzdělávání hraje důležitou úlohu spočívající v propojení rámce pro výzkum a inovace s politikami a programy v oblasti vzdělávání a zajišťuje dlouhodobé úsilí potřebné k dosažení udržitelných změn ve vysokoškolském vzdělávání. Zejména prostřednictvím nových, mezioborových akademických titulů označených jako tituly EIT, které udělují zúčastněné vysokoškolské instituce v souladu s vnitrostátními právními předpisy a akreditačními postupy, stojí institut EIT na čele spolupráce usilující o vzdělávání pro inovace s jasnou vazbou na širší evropskou agendu pro modernizaci vysokoškolských institucí, a tím podporuje evropský prostor vysokoškolského vzdělávání.

Existují i příležitosti pro vzájemně se posilující působení s politikou soudržnosti Unie pomocí řešení vazeb mezi místními a celosvětovými aspekty inovací. Střediska společného umístění zajišťují přeshraniční spolupráci a jejich postavení jim umožňuje zhodnotit různé programy financování z jejich příslušných regionů. Střediska společného umístění hrají zásadní úlohu při posilování aspektu propojení místní a celosvětové úrovně znalostního a inovačního společenství jako celku, také pomocí úzké spolupráce s regionálními orgány, zejména s těmi, které se podílejí na přípravě a provádění regionálních inovačních strategií pro inteligentní specializaci (RIS3). Kromě toho by bylo možné dále posílit vazby mezi znalostními a inovačními společenstvími a místními klastrovými organizacemi, aby se zvýšilo zapojení malých a středních podniků do činností znalostních a inovačních společenství. Ačkoli příležitosti k součinnosti se liší v závislosti na tematické oblasti znalostního a inovačního společenství, zdá se, že řada iniciativ a programů na úrovni Unie pravděpodobně nabízí zejména přínosy ze spolupráce a koordinace. Protože podstata koncepce institutu EIT / znalostních a inovačních společenství spočívá v přidávání hodnoty k stávající evropské excelenci, budou se znalostní a inovační společenství – současná i budoucí – ze své definice snažit tuto součinnost prozkoumat v nejvyšší možné míře. Očekává se, že znalostní a inovační společenství budou přidávat hodnotu případným iniciativám v příslušných oblastech, včetně iniciativ společného plánování, evropských inovačních partnerství a partnerství veřejného a soukromého sektoru.

Iniciativy společného plánování, klíčový nástroj pro řešení roztržetosti výzkumu, by se měly ve vhodných případech stát jádrem celoevropské výzkumné základny znalostních a inovačních společenství. Znalostní a inovační společenství mohou urychlit a podpořit využívání špičkového veřejného výzkumu, který byl uskutečňován společně prostřednictvím iniciativ společného plánování, a tím zmírnit roztržetost v oblasti inovací. Společné technologické iniciativy a nově zřízená partnerství veřejného a soukromého sektoru poskytují platformy k prosazování rozsáhlého výzkumu vycházejícího z potřeb průmyslu a zlepšují vývoj zásadních technologií. Znalostní a inovační společenství mohou pomoci urychlit tyto zásadní investice do výzkumu s cílem zintenzivnit předávání a komerční využití technologií a vyvinout nové projekty v rámci stávajících podniků pomocí talentů v oblasti podnikání. Prostřednictvím svého přístupu opírajícího se o znalostní trojúhelník bude EIT doplňovat investice Evropské rady pro výzkum (ERV) do špičkového světového hraničního výzkumu tím, že se bude zabývat celým inovačním řetězcem od nápadů po uplatnění a využití a bude výzkumným pracovníkům v rámci akce „Marie Skłodowska-Curie“ a studentům v programu „Erasmus +“ poskytovat další příležitosti v oblasti inovací a skutečné účasti na podnikání, a tím podporovat rozvoj evropského výzkumného prostoru a evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání.

Budoucí evropská inovační partnerství poskytnou zastřešující rámce s cílem usnadnit sladování a inteligentní součinnost mezi výzkumem odvozeným od nabídky a poptávky a nástroji a politikami pro inovace. Znalostní a inovační společenství mohou k evropským partnerstvím pro inovace přispět prostřednictvím svého rozložení a zkušeností z praxe, zejména pak rozvíjením potřebného lidského kapitálu, vzděláváním klíčových aktérů, jako jsou podnikatelé a výzkumní pracovníci, a určováním rámcových podmínek a osvědčených postupů pro otázky politiky, regulace či normalizace ve svých příslušných sektorech.

V praxi budou příležitosti k součinnosti vznikat různými způsoby, od jednoho znalostního a inovačního společenství k druhému a od jednotlivé výzvy k další. Dnes jsou na úrovni znalostních a inovačních společenství rozvíjeny vazby s ostatními iniciativami, které se liší podle konkrétních rysů každého znalostního a inovačního společenství a jeho tematické oblasti. Kromě toho by měl EIT podporovat součinnost a vzájemné působení znalostních a inovačních společenství a dalších příslušných iniciativ napříč jednotlivými pilíři programu Horizont 2020 a současně by měl náležitě zohledňovat riziko překrývání.

Příklady součinnosti mezi znalostními a inovačními společenstvími a ostatními iniciativami v praxi (v září 2011)

- Znalostní a inovační společenství EIT ICT Labs je ve spojení a úzce spolupracuje s budoucím partnerstvím veřejného a soukromého sektoru na internetu, společnou technologickou iniciativou Artemis a iniciativami EUREKA, jako je iniciativa ITEA (informační technologie pro evropský pokrok), a partnerství Trust in Digital Life (důvěra v digitální život). Využitím „katalyzátorů“ znalostních a inovačních společenství, jako je radar na inovace, podpora patentů a předávání technologií po celou dobu životního cyklu výzkumných projektů financovaných Evropskou unií, zvyšuje EIT ICT Labs dopad projektů na trh. Tím, že nabízí přístup do svých středisek společného umístění, může zvýšit mobilitu lidí a myšlenek v rámci celé Evropy.
- Znalostní a inovační společenství InnoEnergy přispívá k plnění Strategického plánu pro energetické technologie Evropské unie (plán SET), mimo jiné prostřednictvím své účasti na platformě SETIS pro sledování a mapování technologií a svého příspěvku k evropským průmyslovým iniciativám. V současné době rovněž spolupracuje se Společným výzkumným střediskem Komise ve věci možností simulace při přípravě scénářů.
- Znalostní a inovační společenství Climate-KIC aktivně zajišťuje součinnost s iniciativami společného plánování v dané oblasti, protože program inovací a plán provádění Climate-KIC budou částečně vycházet ze společného strategického programu určeného v iniciativě společného plánování pro klima (klimatické služby a přizpůsobování). Regionální inovační a prováděcí společenství v rámci Climate-KIC poskytují původní celoevropský model regionálních inovací, který regiony využívá jako zkušební stanoviště a propojuje rozvoj manažerských schopností a regionálních silných stránek s celosvětovými výzvami.

2. Prohloubení úlohy EIT po roce 2013: priority

2.1. Podněcovat růst, dopad a udržitelnost prostřednictvím EIT

Poznatky získané z fáze zřizování

Proces zřizování prvních znalostních a inovačních společenství byl spojen s významnou složkou „učení praxí“. Ta ukázala, že znalostní a inovační společenství představují novátorské koncepce a všechny strany, které se na daném procesu podílely, podcenily náročný úkol spočívající v právním uspořádání znalostního a inovačního společenství a vybudování smluvních vztahů se znalostními a inovačními společenstvími a jejich partnery. Nedostatečné povědomí o vhodnosti jednotlivých forem právnícké osoby nepomohlo bezproblémovému procesu zřizování. Jakkoli je nutné zachovat zdola nahoru vedený přístup, který každému znalostnímu a inovačnímu společenství ponechává značný prostor pro uspořádání vlastních partnerství, měly by být poskytnuty další pokyny a podpora pro určení vhodných právních forem uspořádání. Navíc nelze podceňovat náročný úkol spočívající v propojování různých akademických a podnikatelských kultur do jediného právního subjektu; z toho vyplývá význam sdílení společných hodnot na úrovni znalostního a inovačního společenství i institutu EIT. Znalostní a inovační společenství kromě toho představují institucionální inovace ve velkém měřítku a žádná dvě znalostní a inovační společenství nejsou stejná, pokud se jedná o jejich charakteristiky, včetně jejich velikosti a organizace. To sice nabízí bohatou škálu inovačních modelů, ale zároveň to zvyšuje náročnost celkové koordinace a sledování znalostních a inovačních společenství.

V budoucnosti by EIT měl poskytovat jasnější pokyny ve všech fázích navazujících na proces výběru, aby bylo zajištěno, že všechna znalostní a inovační společenství budou sdílet zásadní strategické rysy a zároveň budou možné odlišné přístupy, pokud jde o organizaci znalostních a inovačních společenství, jejich výsledky a financování.

EIT by měl omezit administrativní zátěž a poskytovat osvědčené postupy a zkušenosti stávajících znalostních a inovačních společenství společenstvím novým. A v neposlední řadě, současný celkový počet tří znalostních a inovačních společenství dosud institutu EIT nezajišťuje kritické množství pro rozvinutí plného potenciálu jako předního inovačního institutu.

Kromě toho musí být EIT víc než jen „součtem svých částí“, je třeba podporovat činnost sdílenou dvěma či více znalostními a inovačními společenstvími.

EIT potřebuje dlouhodobě kultivovat jasnou identitu a celosvětovou vlastní značku. Podpora silné vlastní značky EIT může zahrnovat opatření na vytvoření pevné lidské a podnikatelské sítě okolo společenství EIT (studenti, absolventi, učitelé, podnikatelé, odborníci atd.) a pořádání konferencí a jiných akcí s cílem posílit pocit identity a viditelnost.

EIT jako investor ve znalostním trojúhelníku

Na základě těchto poučení si EIT klade za cíl upevňovat a dále rozvíjet svou úlohu „investora“, který podporuje existující centra excelence v oblasti výzkumu, podnikání a vysokoškolského vzdělávání v Evropě a umožňuje jim, aby se spojila, a napomáhá jejich dlouhodobé systematické spolupráci prostřednictvím znalostních a inovačních společenství.

Přístup „EIT jako investora“ znamená zaměřit se na určování nejlepších strategických příležitostí a výběr portfolia partnerství světové úrovně – znalostních a inovačních společenství – pro jejich využívání. V rámci tohoto přístupu EIT poskytuje znalostním a inovačním společenstvím roční granty podle předchozích výsledků těchto znalostních a inovačních společenství a podle činností navrhovaných v jejich plánu činnosti, a to na základě jednoznačného a transparentního postupu. Posouzení plánů činnosti podpoří externí, nezávislí odborníci. Z tohoto pohledu by EIT měl nejen vytyčovat obecné směry a vize, ale musí znalostním a inovačním společenstvím zajišťovat i odpovídající úroveň podpory a sledovat jejich výkonnost. Současně mají znalostní a inovační společenství značnou míru volnosti pro definování svých programů, vnitřních strategií a organizace i pro uskutečňování své činnosti a mobilizaci talentů a potřebných zdrojů.

Výnosy z investic EIT do znalostních a inovačních společenství budou měřeny z hlediska hmatatelných přínosů pro evropské hospodářství a společnost obecně, například z hlediska tvorby nových podniků, produktů a služeb na existujících a budoucích trzích, lépe kvalifikovaných lidí s podnikatelským duchem, nových a lákavějších pracovních příležitostí a lákání a zachycování talentů z celé Evropské unie i ze zahraničí.

To vyžaduje, aby byl pro EIT zřízen důkladný systém sledování a hodnocení zaměřující se na výsledky, výkony a generování hospodářského i společenského dopadu, který bude srovnáván s nejlepšími mezinárodními postupy. V tomto směru je prioritou vybudování vyváženého systému sledování výkonnosti pro hodnocení dopadu EIT prostřednictvím daného znalostního a inovačního společenství, vlastní výkonnosti EIT jako organizace a příspěvku EIT k programu Horizont 2020.

Významným prvkem v tomto ohledu je i vybudovat společně se znalostními a inovačními společenstvími skutečnou „firemní identitu“ EIT na základě souboru společných hodnot. Ačkoli všechna znalostní a inovační společenství a jejich jednotliví partneři mají své vlastní firemní identity a hodnoty, všichni sdílejí hodnoty, které komunitě EIT a znalostních a inovačních společenství sblíží. Těmito tématy jsou: excelence v celém znalostním trojúhelníku, vysoce kvalifikovaní a podnikaví lidé, dlouhodobá spolupráce překračující hranice, obory a odvětví a zaměření na společenský a hospodářský dopad. Tato identita bude rovněž zvyšovat vnější viditelnost a pověst EIT a znalostních a inovačních společenství.

2.1.1. Upevňování a podpora růstu a dopadu stávajících znalostních a inovačních společenství

EIT bude aktivně podporovat první tři znalostní a inovační společenství s cílem zvyšovat jejich potenciál a dopad a jejich přínos pro cíle programu Horizont 2020. Tato znalostní a inovační společenství postupně rozšíří své počáteční portfolio činností, aby zachytila nové tržní nebo společenské příležitosti a přizpůsobila se měnícímu se globálnímu prostředí. Na podporu tohoto vývoje bude EIT poskytovat poradenství a otevřeným a transparentním způsobem a v těsné spolupráci s každým jednotlivým znalostním a inovačním společenstvím bude definovat na míru sítě strategie spolufinancování, které současně z pohledu EIT podpoří strategické činnosti.

Znalostní a inovační společenství by měla nadále představovat dynamická partnerství, a tudíž by měla být na základě excelence otevřená novým partnerům v celé Evropě, ale v případě potřeby by měla stávající partnerství ukončit. Znalostní a inovační společenství by měla využívat nové zdroje stávající a potenciální excelence, kdykoli tím přinášejí přidanou hodnotu, prostřednictvím zapojení nových partnerů do stávajících středisek společného umístění, zvýšené spolupráce mezi společnými umístěními v rámci každého znalostního a inovačního společenství nebo i zřízení nového střediska společného umístění, a současně zajistit, aby partnerství jejich znalostního a inovačního společenství zůstalo nadále konkrétně zaměřené, silné a ovladatelné.

K tomu, aby znalostní a inovační společenství dosáhla maximální výkonnosti, je stejně tak důležitá dobrá rovnováha mezi spoluprací a konkurencí. EIT bude znalostní a inovační společenství podněcovat k tomu, aby se zapojila do spolupráce jednotlivých znalostních a inovačních společenství v oblastech, jež nabízejí silný potenciál pro součinnost, např. prostřednictvím společných kurzů odborného rozvoje, společných výzkumných činností, magisterského nebo doktorandského studia či mobility napříč znalostními a inovačními společenstvími mezi akademickou obcí a podniky. Současně bude EIT zajišťovat pobídky pro určitý stupeň hospodářské soutěže s cílem povzbudit znalostní a inovační společenství k tomu, aby se i nadále soustředila na výsledky a dopad a přijímala vhodná opatření v případě neuspokojivé výkonnosti.

Znalostní a inovační společenství nejen staví na stávající špičkové výzkumné základně svých partnerů, ale jsou i průkopníky při prosazování a uskutečňování mise EIT v oblasti vzdělávání. Cílem je poskytnout vzdělání a odbornou přípravu nadaným lidem s dovednostmi, znalostmi a myšlením – včetně podnikatelských schopností – potřebným v celosvětové znalostní ekonomice a společnosti. Proto EIT aktivně podporuje mimo jiné studium zakončené tituly označené jako tituly EIT tím, že sleduje jeho kvalitu a důsledné provádění ve všech znalostních a inovačních společenstvích. Při tomto úsilí bude rozsáhle využívat vzájemných a odborných hodnocení a navažovat dialog s vnitrostátními a mezinárodními orgány zajišťujícími kvalitu. To zlepší vnitrostátní a mezinárodní uznávání a pověst kvalifikací označené jako kvalifikace EIT a celosvětově zvýší jejich atraktivitu, čímž se posílí zaměstnatelnost absolventů, a současně to poskytne platformu pro spolupráci na mezinárodní úrovni. V budoucnosti budou znalostní a inovační společenství povzbuzována k rozšiřování svých činností v oblasti vzdělávání nad rámec postgraduálního studia k větší různorodosti režimů studia, která by obsáhla širší škálu inovativních činností odborného rozvoje a zahrnula vzdělávání vedoucích pracovníků, na míru šité kurzy odborné přípravy (včetně odborně vzdělávacích kurzů) a letní školy i stáže v rámci znalostních a inovačních společenství a jejich partnerských subjektů.

S cílem zvýšit dopad vzdělávacích činností znalostních a inovačních společenství a oslovit širší cílovou skupinu mohou znalostní a inovační společenství předjímat experimentální přípravu modulů dálkového studia a studia po internetu pro vysokoškolské studenty nebo balíčky cílených na školní vzdělávání.

Institut EIT:

- bude povzbuzovat znalostní a inovační společenství k rozvíjení širší škály vzdělávacích a školicích činností a poskytovat příslušné poradenství a bude zvyšovat povědomí o těchto činnostech;
- bude postupně budovat konkurenceschopné přezkumné mechanismy pro rozdělování určité procentní části grantu pro znalostní a inovační společenství, které budou vycházet z plánů činnosti a výkonu těchto společenství a budou zohledňovat skutečnost, že růst znalostních a inovačních společenství probíhá různou rychlostí;
- bude motivovat znalostní a inovační společenství k vývoji společných opatření zaměřených na horizontální otázky;
- zřídí systém vzájemných hodnocení pro kvalifikace označené jako kvalifikace EIT a zapojí se do dialogu s vnitrostátními a mezinárodními orgány pro zajišťování kvality s cílem prosazovat soudržný přístup.

2.1.2. Zřizování nových znalostních a inovačních společenství

S cílem dále zlepšit dopad a motivovat inovace v nových oblastech společenských výzev bude EIT postupně rozšiřovat své portfolio znalostních a inovačních společenství. Cestou rozvoje zřizování narůstajícího počtu nových znalostních a inovačních společenství EIT zajistí, aby byly řádně zohledněny poznatky získané během předěšlých kol činnosti a aby byla znalostní a inovační společenství zřizována pouze v oblastech, kde existuje jasný inovační potenciál a špičková excelence, o něž se lze opřít. V období let 2014–2020 bude EIT postupně zřizovat nová znalostní a inovační společenství, a to ve třech vlnách. V roce 2014 bude vydána výzva ke zřízení dvou znalostních a inovačních společenství, výzva ke zřízení dvou dalších společenství bude vydána v roce 2016 a v roce 2018 bude vydána výzva ke zřízení jednoho znalostního a inovačního společenství v případě, že přezkum EIT stanovený v čl. 32 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013⁽¹⁾ dopadne pozitivně, což bude v období let 2014–2020 znamenat portfolio osmi znalostních a inovačních společenství (to se rovná zřízení 35 až 45 středisek společného umístění v celé Unii). Postup výběru znalostních a inovačních společenství bude důsledně vycházet z pozitivních výsledků poznatků získaných během procesu týkajícího se znalostních a inovačních společenství zřízených v prvním kole a z důkladného externího hodnocení EIT a existujících znalostních a inovačních společenství, včetně posouzení hospodářského a společenského dopadu znalostních a inovačních společenství a přínosu EIT pro posilování inovační kapacity Unie a členských států, jakož i případně z výsledků hodnocení programu Horizont 2020.

Nová znalostní a inovační společenství budou zřizována v oblastech, které nabízejí skutečný inovační potenciál. EIT tak plně přispívá k cílům širší agendy politiky Unie, a zejména k úkolům programu Horizont 2020, který určuje řadu velkých společenských výzev a klíčové a průmyslové technologie. Cílem je zřídit znalostní a inovační společenství v tematických oblastech, na které lze z důvodu jejich důležitosti a komplexní povahy uplatnit pouze mezioborový, přeshraniční a meziodvětvový přístup. Výběr tematických oblastí proto musí vycházet z pečlivé analýzy toho, zda znalostní a inovační společenství může přinést skutečnou přidanou hodnotu a mít pozitivní dopad na hospodářství a společnost.

Evropská komise tuto analýzu provedla postupem zajišťujícím objektivní posouzení potenciálu budoucích témat znalostních a inovačních společenství. Jedním výchozím bodem byl návrh strategického programu inovací, který správní rada EIT předložila Komisi v červnu 2011. Souběžně byl vytvořen soubor důkladných kritérií, aby bylo možné objektivně posoudit inovační potenciál, který nabízejí jednotlivá budoucí témata. Platnost těchto kritérií byla zkontrolována s širším inovačním společenstvím z celého znalostního trojúhelníku v otevřené veřejné konzultaci. Výsledkem tohoto procesu je následující seznam kritérií:

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) (Viz strana 104 tohoto Úředního věstníku).

- zabývat se velkými hospodářskými a společenskými výzvami, jimž Evropa čelí, a přispět k plnění agendy Evropa 2020,
- sladit a koordinovat postup s prioritami příslušných politik Unie i se stávajícími iniciativami v rámci programů Horizont 2020 a Erasmus+,
- mít schopnost mobilizovat investice a dlouhodobý závazek podnikatelského sektoru; mít pro své produkty existující trh nebo mít schopnost vytvořit nové trhy,
- vytvořit udržitelný a systémový vliv, měřený z hlediska nových vzdělaných podnikatelů, nových technologií, nové podnikatelské činnosti a vysoce kvalifikovaných pracovních míst,
- spojit kritické množství zúčastněných subjektů světové úrovně z oblasti výzkumu, vzdělávání a inovací působících v celé Evropě, které by se jinak nespojily, včetně spolupráce s partnery z mimoevropských zemí,
- požadovat mezioborové přístupy a podporovat vysokoškolské instituce, aby vytvářely nové typy vzdělávání napříč obory,
- zkoumat významné inovační mezery, jako je evropský paradox, tj. témata, v nichž má Evropa silnou výzkumnou základnu, ale slabé výsledky z hlediska inovací.

Posouzení témat předložených v návrhu EIT i širší komunitou zúčastněných stran jasně ukázalo určitou míru variace z hlediska potenciálního dopadu, jaký by založení znalostního a inovačního společenství nabídlo. V důsledku toho byla řada témat zcela vyřazena; jiná byla přepracována, aby lépe reagovala na specifičnost evropského a celosvětového kontextu v této oblasti.

Následující tematické oblasti byly označeny za oblasti, kde má zřízení nového znalostního a inovačního společenství největší potenciál přidat hodnotu stávajícím činnostem a přinést skutečnou vzpruhu pro inovace:

- Inovace pro zdravý život a aktivní stárnutí
- Suroviny – udržitelný průzkum, těžba, zpracování, recyklace a nahrazování
- Food4Future – udržitelný dodavatelský řetězec od zdrojů ke spotřebitelům
- Výroba s přidanou hodnotou
- Městská mobilita

Podrobné informace o jednotlivých tematických oblastech jsou uvedeny ve formě přehledů na konci tohoto dokumentu ⁽¹⁾.

Na základě těchto témat bude institut EIT nezávislý, pokud jde o organizaci budoucího výběrového procesu znalostních a inovačních společenství. Úspěch budoucích výzev ke zřízení znalostních a inovačních společenství bude do velké míry záviset na jasných pokynech ve věci očekávání a požadavků i z hlediska časového rámce, který předkladatelům návrhů na znalostní a inovační společenství umožní řádně se uspořádat z hlediska právního i finančního již před podáním návrhu. Znalostní a inovační společenství budou vybírána na základě podrobných kritérií definovaných v nařízení o EIT a na základě obecných zásad excelence a významu pro inovace. Každé vybrané znalostní a inovační společenství bude muset prokázat, jak v dané oblasti vyvine maximální vliv, a doložit životaschopnost své strategie.

⁽¹⁾ Přehledy jsou syntézou analýz provedených v otázce relevantnosti a přidané hodnoty vytvoření znalostního a inovačního společenství pro daná témata. Poskytují informace o tom, co by znalostní a inovační společenství v konkrétní oblasti mohlo dělat, avšak nezabývá se budoucími činnostmi a pracovními metodami znalostních a inovačních společenství.

Výběr témat pro první tři vlny, v němž se promítla potřeba postupného přístupu ke zřizování nových znalostních a inovačních společenství, vycházel ze zralosti dané oblasti, potenciálního společenského a hospodářského vlivu, jakož i z příležitostí k součinnosti s jinými iniciativami. Téma pro vlnu, k níž dojde v roce 2014, jsou:

- Inovace pro zdravý život a aktivní stárnutí
- Suroviny – udržitelný průzkum, těžba, zpracování, recyklace a nahrazování

Téma pro vlnu, k níž dojde v roce 2016, jsou:

- Food4Future – udržitelný dodavatelský řetězec od zdrojů ke spotřebitelům
- Výroba s přidanou hodnotou

Tématem pro vlnu, k níž dojde v roce 2018, je

- Městská mobilita

Institut EIT:

- připraví postup výběru pro každou novou vlnu znalostních a inovačních společenství, který umožní žádajícím znalostním a inovačním společenstvím připravovat návrhy;
- předloží výzvy ke zřízení pět nových znalostních a inovačních společenství v následujícím pořadí: v roce 2014 výzva ke zřízení dvou nových znalostních a inovačních společenství, která se soustředí na širší problematiku zdravého života a aktivního stárnutí a surovin; v roce 2016 výzva ke zřízení dvou nových znalostních a inovačních společenství, která se soustředí na širší problematiku Food4Future a výroby s přidanou hodnotou, a v roce 2018 výzva ke zřízení jednoho nového znalostního a inovačního společenství, které se soustředí na otázku městské mobility;
- podnikne veškeré kroky, aby zaručil, že o budoucích postupech výběru bude uvědomen největší možný počet potenciálně zainteresovaných stran;
- zabezpečí, aby rámcové podmínky budoucích postupů výběru znalostních a inovačních společenství napomáhaly optimálnímu výsledku, zejména tak, že budou poskytovat jasné pokyny týkající se požadavků a procesů a budou předkladatelům návrhů poskytovat dostatek času na organizaci daného partnerství.

2.2. Zlepšování dopadu EIT

Podpora inovací v celé Unii

V počátečním období se EIT soustředil hlavně na svou snahu o zakládání znalostních a inovačních společenství. Ačkoli je jasným cílem EIT posílit stávající centra excelence, bude muset EIT zajistit, aby byl přínosný i pro oblasti Unie, které se znalostních a inovačních společenství přímo neúčastní. Proto je pro EIT zásadním úkolem aktivně podporovat šíření osvědčených postupů pro začlenění znalostního trojúhelníku s cílem vytvořit společnou inovační kulturu a kulturu sdílení znalostí.

V budoucnosti musí EIT usilovat o to, aby byla zkušenost znalostních a inovačních společenství pochopitelná a opakovatelná, a musí ji začlenit do kultury, která může v Evropě i mimo ni působit jako vzor. Prostřednictvím určování, analýzy a sdílení osvědčených postupů i nových modelů řízení a financování ze znalostních a inovačních společenství se institut EIT snaží zajistit, aby znalosti generované v rámci EIT a jeho znalostních a inovačních společenství byly šířeny a zhodnocovány ve prospěch lidí a institucí včetně těch, které se znalostních a inovačních společenství přímo neúčastní.

EIT bude rovněž usilovat o zvýšení své viditelnosti napříč Unií. Měly by být využity veškeré náležité prostředky a způsoby komunikace, které zajistí dostatečný přístup k informacím o fungování a oblasti působnosti EIT a znalostních a inovačních společenství.

EIT může hrát rozhodující úlohu při syntetizování nejrůznějších přístupů, které znalostní a inovační společenství uplatňují, a při zajišťování jejich přenositelnosti v oblastech, kde je inovační kapacita slabá a kde by jinak nebylo možné získat prospěch ze zkušeností získaných institutem EIT. Tento přesah zajistí, aby přínosy zkušeností EIT podporovaly rozvoj inovační kapacity v uvedených oblastech. Tato činnost může přinést vysoké výnosy, bude-li vycházet z práce znalostních a inovačních společenství.

Vypracováním regionální inovační strategie (RIS) zaměřené na partnerství vysokoškolských institucí, výzkumných organizací, podniků a dalších relevantních organizací vznikne specifický mechanismus umožňující šíření osvědčených postupů a rozšiřování účasti na činnostech znalostních a inovačních společenství.

Takový program nejen poskytne účastníkům mimo znalostní a inovační společenství příležitost těžit ze vzájemného působení mezi nimi a těmito společenstvími a toto působení posilovat, ale poskytne jim současně i pobídky k plnému využití znalostí a know-how získaných v oblastech mimo znalostní a inovační společenství, čímž posílí inovační kapacitu napříč Unii. Aby bylo dosaženo strategického dopadu, budou subjekty podílející se na RIS navíc muset prokázat jednoznačnou tematickou souvislost prostřednictvím odkazu na příslušné regionální inovační plány, a zejména strategie inteligentní specializace.

Program bude znalostními a inovačními společenstvími uplatňován dobrovolně s případnou podporou ze strany EIT. Účastníci budou vybráni otevřeným a transparentním postupem pod vedením znalostních a inovačních společenství.

Činnosti, které budou podniknuty v rámci RIS, budou spadat do působnosti znalostních a inovačních společenství. Tyto činnosti mohou zahrnovat strukturované akce na podporu mobility, které zajistí, aby měli nadaní lidé, jako např. studenti, výzkumní pracovníci, pedagogové a podnikatelé na všech kariérních stupních, nad rámec znalostních a inovačních společenství příležitost zapojit se do jejich činnosti.

Účastníci RIS sice budou primárně využívat jiné zdroje financování, včetně vnitrostátního financování, strukturálních fondů a vlastních zdrojů, pro účely umožnění jejich účasti na RIS, EIT však bude mít možnost vytvářet pobídky pro prosazování RIS ze strany znalostních a inovačních společenství prostřednictvím financování strukturovaných akcí na podporu mobility jakožto součásti jeho programu šíření znalostí a poskytování informací.

Hlavními hnacími silami učení na úrovni EIT mohou být: z inovací vycházející špičkový výzkum pro zřizování nových podniků a nových modelů podnikání, včetně možnosti, aby se malé a střední podniky i veřejné instituce aktivněji účastnily inovace, řízení portfolií duševního vlastnictví a nové přístupy ke sdílení duševního vlastnictví, podnikavost a nové integrované formy víceoborového vzdělávání, inovativní modely řízení a financování založené na koncepci otevřených inovací nebo zapojení veřejných orgánů. To institutu EIT pomůže být vzorem a měnit evropské inovační prostředí a stát se špičkovou inovační institucí na celosvětové úrovni.

Podpora a lákání talentů

Nadaní lidé jsou ústředním prvkem úspěšných inovací. Jednou z prvořadých úloh EIT je poskytovat nadaným lidem příležitost plně využít svůj potenciál a vytvářet prostředí, v němž se těmto lidem bude dařit. Prostřednictvím znalostních a inovačních společenství EIT taková prostředí buduje, musí je však doplňovat strategiemi pro přilákání a zapojení špičkových talentů z prostředí mimo znalostní a inovační společenství.

Kromě toho je jasným úkolem EIT lákat talenty ze zemí mimo Unii. Tím, že vytvoří silnou značku a bude upevňovat strategické vztahy s klíčovými partnery z celého světa, může EIT přidat na přitažlivosti partnerům v rámci znalostních a inovačních společenství. V těsné spolupráci se znalostními a inovačními společenstvími by měl EIT vyvinout silnou mezinárodní strategii, která bude určovat příslušné prostředníky a potenciální partnery a která s nimi bude ve spojení. V této souvislosti by EIT a jeho znalostní a inovační společenství měly plně využít existující iniciativy Unie v dané oblasti, například programy EU v oblasti výzkumu, odborné přípravy a mládeže, včetně programu Erasmus+ a akce Marie Skłodowska-Curie a ostatních iniciativ v oblasti mobility na úrovni Unie. Kromě toho může EIT podporovat sdílení znalostí, mentoring a spolupráci v rámci sítí, mimo jiné tak, že bude povzbuzovat zřizování sítí absolventů EIT.

EIT své snahy o podporu nadaných lidí a vynikajících myšlenek doplní o další opatření, například pořádání soutěží o nejlepší nápady nebo udělování cen za inovace, a to z vlastního podnětu nebo ve spolupráci s předními celosvětovými partnery.

Institut EIT:

- bude podporovat účast na činnostech spojených s poskytováním informací, a obzvláště poskytovat případnou podporu znalostním a inovačním společenstvím, pokud se jedná o regionální inovační strategii;
- zřídí/přizpůsobí internetový nástroj, který bude sloužit jako platforma pro sdílení znalostí a spolupráci v rámci sítí okolo EIT,
- vybuduje a bude podporovat funkční a silnou síť absolventů vzdělávacích a školicích činností EIT / znalostních a inovačních společenství („absolventi EIT“),

- bude poznatky a úspěchy ze znalostních a inovačních společenství systematicky zpřístupňovat širší inovační komunitě v EU i ve třetích zemích. Tato činnost může zahrnovat vývoj archivu otevřených výukových materiálů ze vzdělávací a školicí činnosti EIT a znalostních a inovačních společenství.
- zajistí vysokou účast soukromého sektoru, včetně malých a středních podniků, ve znalostním trojúhelníku.

2.3. *Nové mechanismy realizace a sledování zaměřené na výsledky*

Řádně a odpovědně provedené zjednodušení je nezbytně nutné k tomu, aby institut EIT dosahoval efektivních výsledků, podporoval inovační průlomů a zapojení podnikatelské sféry. Stále existuje prostor, v němž může EIT v plné míře využít svou pružnost s cílem dosáhnout dalšího zjednodušení.

Jakožto „investor“ ve znalostních a inovačních společenstvích považuje EIT zjednodušení za dynamický proces, který je pevnou součástí činnosti EIT a nedílným prvkem jeho podpůrné funkce ve vztahu ke znalostním a inovačním společenstvím. Proto se bude EIT snažit upravovat, zlepšovat a zefektivňovat své procesy sledování, vykazování a financování a trvale usilovat o zjednodušené přístupy, které mohou znalostním a inovačním společenstvím pomoci vypořádat se s novými, vznikajícími potřebami a podpořit jejich dopad.

Znalostní a inovační společenství poskytnou ideální zkušební prostředí pro nové přístupy k financování a řízení inovací. Prostřednictvím experimentů a zkušeností znalostních a inovačních společenství zajistí EIT program zjednodušení v klíčových oblastech, jako jsou smluvní ujednání, zjednodušené vykazování či paušální částky a sazby, aby se tak snížila administrativní zátěž pro znalostní a inovační společenství.

Komise bude pečlivě sledovat schopnost EIT dosahovat co nejjednodušších dohod a zásad pro financování a řízení činností znalostních a inovačních společenství na základě vlastního programu zjednodušení EIT. Získané poznatky včetně selhání budou sdíleny s budoucími znalostními a inovačními společenstvími a s programy a projekty Unie v rámci programu Horizont 2020.

Komise zesílila své snahy podpořit EIT při zřizování řádného a na kvalitní výsledky zaměřeného systému sledování. Tento systém sledování zajistí plnou odpovědnost EIT a znalostních a inovačních společenství, kvalitu výstupů, přínos pro priority programu Horizont 2020, a současně umožní dostatečnou pružnost činností znalostních a inovačních společenství a jejich otevřenost vůči novým myšlenkám a partnerům. Systém dovolí EIT rozvíjet řádnou kapacitu pro shromažďování a analýzu vstupů ze znalostních a inovačních společenství, včetně financování zdrojů umožňujících měřit výkonnost EIT na základě jeho vlastních cílů a porovnávat EIT a znalostní a inovační společenství s osvědčenými postupy na evropské i celosvětové úrovni.

Systém bude navržen pružně a v případě potřeby bude upravován tak, aby zohlednil vyvíjející se a rostoucí portfolio činností EIT a znalostních a inovačních společenství. Na základě doporučení nezávislého externího hodnocení a obecných ustanovení pro sledování v rámci programu Horizont 2020 Komise ve spolupráci s EIT a znalostními a inovačními společenstvími navrhla zřídit na výsledky zaměřený systém sledování výkonnosti pro EIT, který se soustředí na čtyři úrovně činnosti:

- Úroveň programu Horizont 2020: pravidelné sledování přínosu EIT a znalostních a inovačních společenství pro dosahování cílů programu Horizont 2020.
- Úroveň EIT: posuzování výkonnosti EIT jako účinného a efektivního subjektu Unie; tato výkonnost bude měřena z hlediska podpory poskytované znalostním a inovačním společenstvím, intenzity a pokrytí činností institutu v oblasti poskytování informací, šíření znalostí a mezinárodní činnosti a jeho schopnosti zajišťovat zjednodušené postupy.
- Úroveň napříč znalostními a inovačními společenstvími: sledování přínosu všech znalostních a inovačních společenství k plnění strategických cílů EIT určených ve zvláštním nástroji, například přehledu výsledků EIT.
- Úroveň jednotlivých znalostních a inovačních společenství: sledování výkonnosti jednotlivých znalostních a inovačních společenství na základě individuálních cílů a klíčových ukazatelů výkonnosti stanovených v plánech činnosti jednotlivých znalostních a inovačních společenství. Znalostní a inovační společenství mají různé podnikatelské modely a trhy, a tudíž i různé odvětvové klíčové ukazatele výkonnosti, které jsou zásadní pro úspěšné řízení jednotlivého znalostního a inovačního společenství.

Institut EIT:

- vypracuje program zjednodušení včetně srovnávacích měřítek pro hodnocení pokroku a podá Komisi zprávu o jeho provádění prostřednictvím výroční zprávy o činnosti; zajistí, aby byly nové modely zjednodušení šířeny v celé EU, a bude informovat ostatní iniciativy Unie;

- ve spolupráci s Komisí a znalostními a inovačními společenstvími zřídí komplexní systém pro sledování: přínosu EIT k programu Horizont 2020, dopadu EIT prostřednictvím jeho vlastních činností a činností znalostních a inovačních společenství a výsledků znalostních a inovačních společenství. EIT bude všechny své činnosti v oblasti sledování vykazovat ve své výroční zprávě o činnosti zasílané Evropskému parlamentu a Radě.

3. Efektivní rozhodovací a pracovní procesy

Řídící struktura EIT kombinuje zdola nahoru vedený přístup znalostních a inovačních společenství se strategickým vedením z úrovně EIT. Rozhodování na úrovni EIT se proto musí vyznačovat skutečně strategickým výhledem kombinovaným s účinnými prováděcími mechanismy a systematickým zapojením aktérů znalostního trojúhelníku v celé Evropě.

Model správy EIT prokázal svou obecnou hodnotu. Zkušenosti z počátků však ukazují, že lze učinit víc pro zvýšení efektivity rozhodovacích a prováděcích mechanismů EIT. Je třeba jasněji definovat a zefektivnit vztah mezi správní radou EIT, která odpovídá za strategická rozhodnutí, a ústředím EIT, které odpovídá za provádění. Ústředí EIT bude muset definovat kritické oblasti, v nichž by EIT měl poskytovat znalostním a inovačním společenstvím podporu, a dosáhnout vhodné rovnováhy mezi funkcemi podpory a sledování. Správní rada musí lépe zajistit, aby strategická rozhodnutí řádně zohlednila zkušenosti znalostních a inovačních společenství a širší inovační komunitu. EIT by měl být i nadále odpovědný Radě a členským státům.

3.1. Zefektivnění a vyjasnění rozhodovacích procesů v EIT

Správní rada EIT vymezuje strategický směr EIT a rámcové podmínky pro znalostní a inovační společenství a prostřednictvím svých členů propojuje EIT s jednotlivými společenstvími zúčastněných subjektů v daném oboru. V souladu s přístupem EIT orientovaným na podnikání je třeba, aby rozhodování bylo účinné, rychlé a konkrétně zaměřené.

Určujícími faktory v tomto smyslu jsou velikost, složení a postupy správní rady. Zásada nezávislých členů kombinovaná s omezeným počtem volených členů zastupujících znalostní a inovační společenství prokázala svou hodnotu a umožňuje shromažďovat odborné znalosti z celého znalostního trojúhelníku. Prvotní model s osmnácti volenými členy a nedávné doplnění dalších čtyř zástupců znalostních a inovačních společenství však ukázaly svá omezení. Zmenšená správní rada povede k účinnějšímu rozhodování a ke snížení správních režijních nákladů.

Další účinnosti lze dosáhnout změnou zaměření správní rady EIT na její klíčovou úlohu spočívající v zajišťování strategického vedení. Kromě toho bude soulad s ostatními iniciativami Unie dále posilován prostřednictvím posílených konzultací s Evropskou komisí o třiletém pracovním programu EIT. Informace o EIT a o znalostních a informačních společenstvích uvedené v třiletém pracovním programu EIT umožní posoudit a zajistit návaznost na další části Horizontu 2020 a na další politiky a nástroje Unie. Všechny tyto změny byly začleněny do pozměněného nařízení (ES) č. 294/2008, které je přílohou strategického programu inovací.

Rozhodnutí správní rady EIT provádí ústředí EIT pod vedením ředitele, který nese odpovědnost za činnost EIT. Přitom ústředí zohledňuje na výsledky zaměřenou povahu EIT a jeho znalostních a inovačních společenství a je hnací silou postupů zjednodušování. Současně ústředí EIT vyvíjí kapacitu pro systematické zpracování poznatků ze znalostních a inovačních společenství a jejich zpřístupňování ve prospěch širší inovační obce. Postupně se ústředí EIT stane bohatým zdrojem osvědčených postupů a skutečným znalostním partnerem pro tvůrce politik.

Náročným úkolem pro ústředí EIT je přilákat a udržet nadané odborníky. Aby ústředí získalo pro EIT nejlepší talenty a kvalifikaci, bude definovat jasnou strategii lidských zdrojů včetně možností přesahujících rámec přímého pracovního poměru, například vyslání nebo dočasných přidělení, která bude podporovat pravidelné výměny pracovníků a stáže u vynikajících inovačních, výzkumných a vzdělávacích institucí z Unie i zbytku světa.

Institut EIT:

- prostřednictvím inteligentní strategie lidských zdrojů včetně systematického využívání interních i externích odborných znalostí a vnitřních postupů řízení zajistí, aby se EIT vyvinul v referenční instituci pro inovativní řízení,
- přijme konkrétní opatření pro další prosazování kultury otevřenosti a transparentnosti.

3.2. *Investice do znalostních a inovačních společenství: vztahy mezi EIT a znalostními a inovačními společenstvími*

Vzájemné vztahy mezi EIT a znalostními a inovačními společenstvími poskytují nejen rámec pro úspěšnou činnost znalostních a inovačních společenství, ale jsou i ústředním prvkem procesu vzájemného učení, který institutu EIT umožňuje, aby plnil svou úlohu zkušebního stanoviště pro nové inovační modely. Aby znalostním a inovačním společenstvím zajistil řádné rámcové podmínky, musí EIT ve všech fázích procesu poskytovat jasné a jednotné pokyny, aniž by však tyto pokyny byly příliš normativní. Tyto pokyny by se mimo jiné týkaly zejména toho, jak znalostní a inovační společenství řídit a jak zapojovat klíčové a jiné partnery. Vzájemné působení mezi ústředím EIT a znalostními a inovačními společenstvími musí být systematické, soustavné, jasné, transparentní a založené na důvěře, aby bylo dosaženo maximální účinnosti. K tomu by měly přispět jak smluvní vztahy mezi EIT a znalostními a inovačními společenstvími, tak organizační uspořádání ústředí EIT.

Při odklonu od pouze administrativní úlohy bude ústředí EIT optimalizovat své operativní funkce, aby znalostní a inovační společenství dovedlo k maximální výkonnosti a zajistilo širokou dostupnost dobrých výsledků. Existují zisky v oblasti účinnosti, kterých lze dosáhnout poskytováním řady centralizovaných služeb a funkcí a nikoli jen na úrovni jednotlivých znalostních a inovačních společenství. Ačkoli všechna znalostní a inovační společenství pracují na konkrétních tématech, řada prvků má horizontální povahu, a právě v těchto případech může EIT zajistit hmatatelnou přidanou hodnotu. Tyto funkce poskytovatele znalostí mohou souviset s tím, že se ústředí EIT stane zprostředkovatelem informací a na zdroje bohatým prostředníkem, např. při podpoře výměny a vzájemného učení napříč znalostními a inovačními společenstvími, při usnadňování vztahů s orgány EU a ostatními klíčovými organizacemi, jako je Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), nebo pokud jde o konkrétní horizontální otázky, například poradenství v oblasti duševního vlastnictví, předávání znalostí a technologií, srovnávání s mezinárodními osvědčenými postupy nebo provádění prognostických a do budoucna zaměřených studií s cílem určit budoucí směry činnosti EIT a znalostních a inovačních společenství. EIT a znalostní a inovační společenství by měly společně rozhodovat o tom, kde bude možné tyto úkoly neefektivněji řešit. V tomto ohledu bude pro EIT a znalostní a inovační společenství mimořádně důležité zřídit životaschopné mechanismy pro systematickou spolupráci v oblasti horizontálních témat.

Institut EIT:

- bude poskytovat jasné a důsledné pokyny ve věci očekávání, povinností a odpovědností po celý životní cyklus znalostních a inovačních společenství,
- v těsné spolupráci se znalostními a inovačními společenstvími vyvine v rámci ústředí EIT kapacitu pro usnadnění výměny a učení mezi znalostními a inovačními společenstvími,
- bude znalostním a inovačním společenstvím poskytovat řadu služeb v oblasti horizontálních témat, kde lze dosáhnout zisků v účinnosti, a bude za tímto účelem provádět i další firemní politiky.
- bude poskytovat pokyny ohledně přidružování partnerů, kteří se v rámci určitého znalostního a inovačního společenství nemohou stát plnohodnotnými investory a partnery, a o spolupráci s nimi.

3.3. *Spolupráce se zúčastněnými subjekty*

Aktivní výměna a vzájemné učení s ostatními iniciativami by měly být základním kamenem snahy EIT při zkouškách nových inovačních modelů. EIT tedy musí využít existující správnou praxi a externí odborné zkušenosti, aby se stal referenčním orgánem pro inovace, jak je jeho cílem. Je proto nezbytné, aby správní rada přijímala informovaná rozhodnutí na základě chápání a potřeb inovačních aktérů v praxi a v kontextu širšího evropského rámce. Tím, že EIT přijme kulturu otevřenosti a externí angažovanosti, může aktivně prosazovat osvojování a akceptování nových inovací ze strany společnosti jako celku.

Proto bude EIT přímo spolupracovat s členskými státy a ostatními zúčastněnými subjekty z celého inovačního řetězce, což povede k přínosům na obou stranách. Pro zajištění větší systematickosti takového dialogu a výměny by mohlo být zřízeno fóra zúčastněných subjektů EIT, které by spojilo širší obec zúčastněných subjektů na základě horizontálních témat, vhodným nástrojem, který by usnadnil dvousměrnou a interaktivní komunikaci.

K zúčastněným subjektům budou patřit zástupci vnitrostátních a regionálních orgánů, zájmových skupin a jednotlivé subjekty z oblasti podnikání, vysokoškolského vzdělávání a výzkumu, klastrové organizace, jakož i další zainteresované subjekty z celého znalostního trojúhelníku.

Zástupci členských států se v rámci fóra zúčastněných subjektů scházejí ve zvláštním složení, aby zajistili odpovídající komunikaci a tok informací mezi nimi a EIT a aby byli informováni o dosažených úspěších, mohli EIT a znalostním a inovačním společenstvím poskytovat poradenství a sdílet s nimi zkušenosti. Zástupci členských států ve zvláštním složení v rámci fóra zúčastněných stran rovněž zajistí vhodnou součinnost a doplňkovost mezi činnostmi EIT a znalostních a inovačních společenství s vnitrostátními programy a iniciativami, včetně případného vnitrostátního spolufinancování činností znalostních a inovačních společenství. Organizace fóra zúčastněných subjektů byla začleněna do pozměněného nařízení (ES) č. 294/2008.

Kromě toho aktivní konzultace s ostatními institucemi Unie, zejména s příslušnými útvary Komise, od rané fáze celého procesu pomohou maximalizovat součinnost a vzájemné učení s ostatními iniciativami Unie.

Institut EIT:

- zřídí pravidelné fórum zúčastněných subjektů EIT a v jeho rámci zvláštní složení zástupců členských států s cílem usnadnit vzájemné působení a učení s širším inovačním společenstvím z celého znalostního trojúhelníku a se zapojením vnitrostátních a regionálních orgánů. V této souvislosti může podpoře vzájemného působení jednotlivých účastníků dále napomoci internetová platforma,
- bude systematicky využívat existující sdružení univerzit, podniků a výzkumných organizací a klastrových organizací jako platformy pro výměnu znalostí a šíření výsledků,
- zřídí mechanismus, jako například výroční setkání EIT, znalostních a inovačních společenství a příslušných útvarů Evropské komise, pro další usnadnění součinnosti mezi EIT a znalostními a inovačními společenstvími na jedné straně a ostatními iniciativami Unie na straně druhé.

4. Odhad finančních potřeb a zdrojů financování v období 2014–2020

4.1. Upevnění modelu inteligentního financování vůči znalostním a inovačním společenstvím

Institut EIT navrhl původní model financování, který se opírá o společné silné stránky a zdroje existujících špičkových organizací; financování EIT působí jako katalyzátor pro získání a sdružení dodatečných finančních zdrojů od široké škály veřejných a soukromých partnerů. Na tomto základě EIT poskytuje v průměru až 25 % celkového financování znalostních a inovačních společenství, zatímco zbývajících nejméně 75 % celkového rozpočtu znalostních a inovačních společenství by mělo pocházet ze zdrojů mimo EIT. Ty zahrnují vlastní příjmy a zdroje partnerů znalostních a inovačních společenství, ale též veřejné financování na vnitrostátní a regionální úrovni a na úrovni Unie, zejména (současné a budoucí) strukturální fondy a rámcový program pro výzkum a inovace. V posledním uvedeném případě znalostní a inovační společenství (nebo některý z jejich partnerů) podávají žádosti o financování v souladu s příslušnými pravidly programů a za stejných podmínek jako ostatní žadatelé. Příspěvek partnerů znalostních a inovačních společenství není klasickým požadavkem na grantové „spolufinancování“, ale je předpokladem minimální úrovně zapojení existujících organizací a jejich finančního závazku vůči znalostnímu a inovačnímu společenství. Tento zdola nahoru vedený přístup zaručuje silný závazek partnerů znalostního a inovačního společenství, pobízí k investicím a podněcuje strukturální a organizační změnu mezi partnery znalostního a inovačního společenství, jakož i v širším měřítku.

Zkušenosti prvních znalostních a inovačních společenství naznačují, že průmysl má finanční zájem na plnění plánů činnosti znalostních a inovačních společenství a že podíl partnerů z průmyslu na rozpočtu znalostního a inovačního společenství se pohybuje mezi 20 % a 30 % celkového ročního rozpočtu znalostního a inovačního společenství.

Financování EIT je předpokládáno pouze pro „činnosti znalostních a inovačních společenství s přidanou hodnotou“, zejména pro činnosti, které umožňují integraci politik znalostního trojúhelníku (vysokoškolské vzdělávání, výzkum a inovace) v rámci znalostních a inovačních společenství a partnerů napříč znalostními a inovačními společenstvími, v souladu s cíli a prioritami stanovenými v plánech činnosti znalostních a inovačních společenství. Zahrnuje zejména projekty znalostních a inovačních společenství v oblasti základního a aplikovaného výzkumu, inovací, vzdělávání, podnikání a zřizování podniků, které doplňují investice do zavedených činností (např. existujících výzkumných projektů). Příspěvek EIT by měl pokrýt i činnosti v oblasti správy, řízení a koordinace znalostního a inovačního společenství.

Znalostní a inovační společenství procházejí před dosažením optimálního provozu různými fázemi vývoje, které se projevují různými charakteristikami celkových rozpočtů. Absorpční kapacita znalostního a inovačního společenství je na samém počátku poměrně omezená, v následujících letech však významně roste.

Po počáteční fázi zřizování v délce dvou let by se rozpočty znalostních a inovačních společenství měly výrazně zvýšit a znalostní a inovační společenství mohou v poměrně krátké době mobilizovat značné množství nových zdrojů od stávajících i nových partnerů. Aby dosáhly dostatečného kritického množství a dopadu na evropské úrovni, budou roční rozpočty znalostních a inovačních společenství při optimálním provozu činit 250 až 450 milionů EUR, v závislosti na strategii, partnerství a tržním potenciálu každého jednotlivého znalostního a inovačního společenství.

Ačkoli znalostní a inovační společenství nebudou během prvních let fungování na EIT plně finančně nezávislá, ve střednědobém výhledu budou povzbuzována k tomu, aby dosáhla udržitelnosti, tzn. aby postupně snížila svou závislost na financování z EIT v zájmu svého dalšího upevnění a rozšíření. Financování EIT bude nadále poskytováno pro určité hodnotu přidávající činnosti znalostních a inovačních společenství, kde investice EIT přináší podstatné výnosy, například v oblasti vzdělávání, tvorby podniků, společného umístění, externích činností a šíření znalostí.

V současné době probíhá financování EIT pro znalostní a inovační společenství výhradně formou grantů. V příštím víceletém finančním rámci (VFR 2014–2020) může dojít i ke zřízení nových finančních mechanismů prostřednictvím dluhových nebo kapitálových nástrojů. Jakožto „investor“ do znalostních a inovačních společenství bude EIT tento vývoj pečlivě sledovat a bude podporovat přístup znalostních a inovačních společenství, aby společenství tento vývoj plně využila, a bude jejich přístup dle potřeby usnadňovat a koordinovat.

4.2. Rozpočtové potřeby EIT

Rozpočtové potřeby EIT v období let 2014–2020 činí 2 711,4 milionů EUR a vycházejí ze tří hlavních prvků: nezbytné výdaje na upevnění tří existujících znalostních a inovačních společenství, postupný vývoj k novým znalostním a inovačním společenstvím v letech 2014, 2016, 2018, a výdaje na činnosti v oblasti šíření znalostí a poskytování informací a správní výdaje.

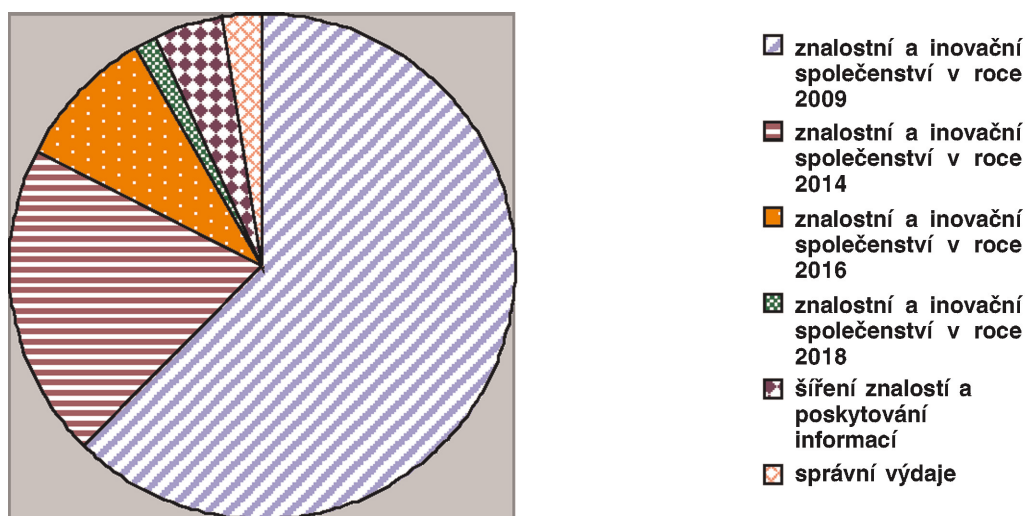
Přibližně 1 695 milionů EUR (62,5 % celkového rozpočtu EIT) se předpokládá na financování znalostních a inovačních společenství určených v roce 2009, která již dosáhla optimálního provozu; 542 milionů EUR (20 %) se předpokládá pro znalostní a inovační společenství druhé vlny, 249 milionů EUR (9,2 %) pro třetí vlnu a 35 milionů EUR (1,3 %) pro znalostní a inovační společenství zřízená v rámci poslední vlny.

Proto plánovaný rozpočet EIT pro znalostní a inovační společenství v období 2014–2020 činí 2,5 miliardy EUR (93 % celkového rozpočtu EIT na období 2014–2020). Očekává se, že prostřednictvím silného pákového efektu EIT znalostní a inovační společenství zmobilizují dalších 7,5 miliardy EUR z ostatních veřejných a soukromých zdrojů.

EIT se bude angažovat v řadě činností souvisejících se šířením znalostí a poskytováním informací, včetně podpory strukturované mobility v rámci RIS, které značně zvýší dopad činností EIT v celé Evropě. Kromě toho četné horizontální služby podpory a sledování zajistí přidanou hodnotu a přínosy v oblasti účinnosti činností znalostních a inovačních společenství. Při provádění a rozvoji těchto činností bude EIT muset sledovat strategii zaměřenou na vysoký koeficient účinnosti, tzn. maximální dopad dosahovaný prostřednictvím nezatěžujících mechanismů. Provádění těchto činností vyžaduje přibližně 125 milionů EUR (4,6 %) z rozpočtu EIT.

Má-li být EIT průkopníkem nových modelů otevřených inovací a zjednodušení, mělo by se to odrazit v jeho přístupu ke správním činnostem. Ústředí EIT musí být štihlou organizací, která bude uplatňovat strategický přístup zaměřený na využití odborných znalostí všude tam, kde to bude potřebné, aniž by však vytvářela zbytečně zatěžující a trvalé struktury. Náklady na správní výdaje kryjící potřebné náklady na zaměstnance, administrativu, infrastrukturu a provoz, nikdy nepřesáhnou 2,4 % rozpočtu EIT. Část správních výdajů hradí hostitelská země, Maďarsko, bezplatným poskytováním kancelářských prostor do konce roku 2030, jakož i ročním příspěvkem ve výši 1,5 milionu EUR na personální náklady do konce roku 2015. S tímto základem bude proto částka potřebná na správní výdaje činit v období 2014–2020 přibližně 65 milionů EUR.

Graf 3: Členění rozpočtových potřeb

V příštím víceletém finančním rámci bude EIT financován především prostřednictvím znalostní a inovační společenství v roce 2018 příspěvkem z programu Horizont 2020, kde se předpokládá částka 2 711,4 milionů EUR.

Přehled 1: Inovace pro zdravý život a aktivní stárnutí**1. VÝZVA**

Mezi významné společenské výzvy, které budou řešeny v rámci programu Horizont 2020, patří zdraví, demografická změna a dobré životní podmínky. Zastřešujícími cíli jakéhokoli opatření pro řešení této výzvy by mělo být zlepšení kvality života evropských občanů v každém věku a zachování ekonomické udržitelnosti systémů zdravotní a sociální péče v reakci na rostoucí náklady, ztenčující se lidské zdroje a očekávání občanů ohledně nejlepší možné péče.

Výzvy související se sektory zdravotní a sociální péče jsou četné a úzce propojené. Sahají od chronických onemocnění (kardiovaskulární choroby, rakovina, cukrovka) společně s nadváhou a obezitou, infekčních (HIV/AIDS, tuberkulóza) a neurodegenerativních onemocnění (zhoršených stále více stárnoucí populací) až po sociální izolaci, nižší životní podmínky, zvýšenou závislost pacientů na formální a neformální péči a několikanásobnou expozici environmentálním faktorům s neznámými dlouhodobými zdravotními důsledky. Kromě toho překážky pro uplatňování, zužitkování a využívání nových zjištění, produktů a služeb brání efektivním reakcím na tyto výzvy.

Reakce na tyto výzvy byla definována v programu Horizont 2020 jako snaha o „zajištění lepšího zdraví, kvality života a obecných životních podmínek pro všechny prostřednictvím podpory činností v oblasti výzkumu a inovací. Tyto činnosti se zaměří na zachování a podporu zdraví po celou dobu našeho života a na prevenci nemocí; na zlepšování naší schopnosti léčit, ošetřovat a zvládat nemoc a postižení; na podporu aktivního stárnutí a na příspěvek k dosažení sektoru udržitelné a efektivní péče, včetně místních a regionálních služeb a přizpůsobení měst a jejich zařízení stárnoucí populaci.“

2. VÝZNAM A DOPAD

Znalostní a inovační společenství pro inovace v oblasti zdravého života a aktivního stárnutí pomůže splnit priority programu Horizont 2020, a sice priority definované v kontextu společenské výzvy „Zdraví, demografická změna a dobré životní podmínky“.

Tato tematická oblast je vysoce relevantní z hlediska společenského i z hlediska veřejné politiky. Otázky zdravého života a aktivního stárnutí mají souvislost s téměř všemi odvětvími našeho života a společnosti a velmi často vyzývají k regulačnímu zásahu. Sektor zdravotní a sociální péče je také vysoce relevantní z hlediska sociálně-hospodářského, protože je jedním ze sektorů, na který je vydávána většina peněz (veřejných i soukromých)⁽¹⁾, a tento sektor nenabízí pouze příležitosti pro hospodářské a technologické inovace, ale má i významný potenciál pro sociální inovace. Stárnoucí populace představuje výzvu pro veřejné služby a vyžaduje například rozvoj a zkvalitňování místních služeb a úpravu měst.

Sociálně-hospodářský význam může dále podtrhnout skutečnost, že Evropa těží z přítomnosti silného farmaceutického odvětví a rozvinutých systémů zdravotní a sociální péče, které v celé Unii dávají práci milionům lidí. Toto odvětví je rovněž jedním z největších výrobních odvětví se špičkovými technologiemi v Unii. Potenciál pro růst v těchto oblastech je velmi vysoký, protože stárnoucí společnost znamená růst souhrnné poptávky po produktech a službách v oblasti péče a nezávislého života.

Do hry vstupují i další odvětví, například cestovní ruch. Stárnoucí obyvatelstvo do velké míry tvoří generace, která je zvyklá cestovat a stále cestovat chce, má vysoké nároky na kvalitu, a tudíž i rostoucí potřebu dostupných služeb (doprava, hotely, zábava atd.). Dostupnější služby cestovního ruchu mohou zlepšit konkurenceschopnost celého odvětví a podpořily by další začleňování stárnoucích obyvatel.

V neposlední řadě má Unie prospěch ze špičkové světové úrovně výzkumu a vzdělávání v této oblasti. V mnoha členských státech existují vynikající infrastruktury a instituce pro výzkum, které poskytují atraktivní základnu pro zapojení průmyslu do plánovaných činností institutu EIT.

Výzvy související se zdravým životem jsou platné napříč Evropou. Reakce, které může zajistit znalostní a inovační společenství, požadují intenzivní spolupráci mezi vynikajícími, víceoborovými a víceodvětvovými týmy s účastníky ze všech sektorů znalostního trojúhelníku (vysokoškolské vzdělávání výzkum a inovace). Znalostní a inovační společenství na toto téma by mělo přidanou hodnotu v podobě propojení činností inovací a vysokoškolského vzdělávání s již existující vynikající výzkumnou základnou. Přitom bude klást zvláštní důraz na vysokoškolské učební plány, rozvoj

⁽¹⁾ Vydaje na zdraví se v jednotlivých zemích liší. Podíl na HDP se pohybuje od 1,1 do 9,7 % a od 4 % do více než 18 % celkových veřejných výdajů. Odvětví související se zdravím mají vysokou intenzitu výzkumu a vývoje: farmaceutický průmysl a biotechnologie zdaleka předčí jakýkoli jiný sektor (15,9 %); velmi vysoké údaje jsou udávány i u zdravotnických zařízení a služeb (6,8 %).

nových dovedností (které jsou potřebné např. při technologickém rozvoji, ale i v péči o seniory), posilování podnikatelských aspektů s cílem podpořit rozvoj vysoce podnikavých pracovních sil v této oblasti, podpořit vývoj nových produktů a služeb a posílit stávající hodnotové řetězce, nebo dokonce vytvořit nové.

Příklady potenciálních produktů a služeb, které by mohly vzniknout prostřednictvím znalostního a inovačního společenství, jdou za hranice technologických aplikací (například aplikace, které ošetřují, kódují, normalizují a interpretují údaje v oblastech, jako je rakovina či kardiovaskulární onemocnění, nebo nástroje pro posuzování rizik a včasné odhalení) a mohly by se stát spouštěčem sociálních inovací s novými koncepcemi, které zlepšují například řízení životního stylu a výživu, podporují aktivní a nezávislý život v prostředí příznivém pro stárnutí nebo udržují ekonomicky udržitelné systémy péče.

Znalostní a inovační společenství v této oblasti, zaměřující se na systémové aspekty evropských systémů zdravotní a sociální péče a podporu aktivního stárnutí, by v zájmu většího oběhu znalostí zahrnovalo též intenzivnější spolupráci mezi velkými a menšími specializovanějšími firmami. Kromě toho specifickou přidanou hodnotou, kterou by znalostní a inovační společenství v této oblasti mohlo poskytovat, by mohlo být vytvoření inovativních partnerství na místní úrovni, která jsou pro sektor služeb obzvláště důležitá.

Svým sjednocujícím přístupem ke znalostnímu trojúhelníku by znalostní a inovační společenství pro zdravý život a aktivní stárnutí proto mohlo být klíčovým přispěvatelem k řešení tzv. evropského paradoxu: přidání hodnoty vynikající pozici Unie ve vědeckém výzkumu a přeměna tohoto aktiva na inovativní produkty a služby a nové podnikatelské příležitosti a trhy.

Velká rizika spojená s úspěchem znalostního a inovačního společenství v rámci tohoto tématu souvisejí zejména s nezbytnými průvodními podmínkami inovačního a politického regulačního rámce, který by mohl vyžadovat určité úpravy, jimiž se znalostní a inovační společenství nezabývají přímo⁽¹⁾. Proto znalostní a inovační společenství v těchto záležitostech potřebují úzce spolupracovat s průběžnými unijskými a vnitrostátními inovačními a politickými aktivitami (viz další oddíl).

3. SOUČINNOST A NÁVAZNOST NA STÁVAJÍCÍ INICIATIVY

Otázky související se zdravím a aktivním stárnutím výrazně podporuje mnoho iniciativ Unie. Tyto iniciativy zahrnují vedle zdravotnictví širokou řadu domén politiky, např. hospodářství, bezpečnost a životní prostředí. Přispívají tudíž nepřímo k takovým cílům programu Evropa 2020, jako je výzkum, vývoj a inovace, zaměstnanost a sociální začlenění.

Znalostní a inovační společenství pro inovace v oblasti zdravého života a aktivního stárnutí bude úzce spolupracovat s pilotním evropským inovačním partnerstvím pro aktivní a zdravé stárnutí. Bude přihlížet ke konkrétním akcím uvedeným ve strategickém plánu inovací evropského inovačního partnerství a bude přispívat k plnění jeho cílů. Vytvoří doplňující prvek v klíčových subjektech vzdělávání a odborné přípravy, ale též při poskytování jedinečné strukturované sítě odborníků z praxe, kterým jejich pozice umožní určit rámcové podmínky a osvědčené postupy v otázkách politiky, regulace či normalizace majících v daném sektoru vliv. V kontextu evropského inovačního partnerství bude znalostní a inovační společenství v této oblasti moci přispívat i k iniciativě rozhodujících trhů – elektronickému zdravotnictví, které usiluje o stimulaci trhu pro inovativní řešení elektronického zdravotnictví prostřednictvím své orientace na nástroje politiky (normalizace, certifikační systémy a zadávání veřejných zakázek).

Koordinaci bude také podporovat iniciativa společného plánování pro zintenzivnění výzkumu Alzheimerovy choroby a dalších neurodegenerativních onemocnění a iniciativy společného plánování „delší a lepší život – potenciál a výzvy spojené s demografickými změnami“ a „zdravá strava pro zdravý život“. Znalostní a inovační společenství v této oblasti urychlí a podpoří využívání vynikajícího veřejného výzkumu, který tyto iniciativy společného plánování slučují, čímž vyřeší roztržitost inovačního prostředí.

Znalostní a inovační společenství bude rovněž intenzivně stavět na významných výsledcích výzkumu společné technologické iniciativy pro inovativní léčiva a na výsledcích četných výzkumných projektů rámcového programu, které se touto tematickou oblastí zabývají (například program zdravotního výzkumu o zdraví a stárnutí) s cílem povzbudit předávání a komerční využití technologií prostřednictvím špičkového talentu na podnikání. Stejným způsobem se bude koordinovat s prací společného programu Asistované žití v domácím prostředí a programu pro konkurenceschopnost a inovace.

⁽¹⁾ Například z hlediska přístupu pacienta k vysoce kvalitním lékům, který je zdlouhavý z důvodu právních předpisů pro schvalování nových léčiv na trhu, kde se více času věnuje zkouškám a certifikaci, a pro stanovení cen a možností úhrady.

Závěrem lze uvést, že znalostní a inovační společenství v této oblasti by tyto aktivity doplňovalo, jelikož by se soustředilo na mezioborové činnosti ve znalostním trojúhelníku se silnou orientací na inovativní produkty a služby a vzdělávání podnikatelů.

4. ZÁVĚR

Znalostní a inovační společenství, které se soustředí na širší problematiku inovací pro zdravý život a aktivní stárnutí, splňuje kritéria stanovená pro výběr témat znalostních a inovačních společenství:

- Soustředí se na významnou hospodářskou a společenskou výzvu (celoživotní zdraví a dobré životní podmínky pro všechny při zachování hospodářsky udržitelných systémů péče) a přispívá k plnění agendy Evropa 2020 a jejích cílů týkajících se zaměstnanosti, inovací, vzdělávání a sociálního začleňování.
- Zaměření tohoto znalostního a inovačního společenství je v souladu s prioritami, které jsou definovány v programu Horizont 2020, a vzájemně se doplňuje s dalšími aktivitami Unie v oblastech zdravotní a sociální péče, zejména s příslušnými iniciativami společného plánování a s evropským inovačním partnerstvím pro aktivní a zdravé stárnutí.
- Může se opírat o silnou výzkumnou základnu a o silné průmyslové odvětví, které znalostní a inovační společenství přiláká. Je schopno zmobilizovat investice a dlouhodobý závazek podnikatelské sféry a nabízí možnosti různých vznikajících produktů a služeb.
- Bude se zabývat evropským paradoxem, protože zhodnotí silnou výzkumnou základnu Unie a najde nové inovativní přístupy ke zlepšení kvality života evropských občanů a udržení ekonomické udržitelnosti systémů zdravotní a sociální péče.
- Vytváří udržitelný a systémový vliv, měřený z hlediska nových vzdělaných podnikatelů, nových technologií a nové podnikatelské činnosti. Bude podporovat nový technologický vývoj a sociální inovace.
- Jeho cílem je překonání vysoké míry roztržitosti celého sektoru zdravotní a sociální péče a spojí kritické množství vynikajících zúčastněných subjektů z oblasti výzkumu, inovací, vzdělávání a odborné přípravy v celém sektoru.
- Zaujme systémový přístup, a bude tak vyžadovat mezioborovou činnost, jejíž součástí budou různé obory vědění, například medicína, biologie, psychologie, ekonomie, sociologie, demografie a informační a komunikační technologie.

Přehled 2: Suroviný ⁽¹⁾ – udržitelný průzkum, těžba, zpracování, recyklace a nahrazování

1. VÝZVA

Moderní společnost je zcela závislá na přístupu k surovinám. Přístup k surovinám je zásadní pro účinné fungování hospodářství Unie. Avšak triptych poklesu neobnovitelných přírodních zdrojů, stále rostoucí lidské populace a rychle narůstající míry spotřeby v rozvojovém světě kladou na suroviny a přírodní zdroje planety stále se stupňující požadavky. Tyto faktory patří k těm, které odpovídají za předvídaný nárůst spotřeby přírodních zdrojů během příštích desetiletí.

Jak upozorňuje plán pro Evropu účinněji využívající zdroje a program Horizont 2020, měli bychom usilovat o zajištění přístupnosti, dostupnosti a udržitelného využívání surovin, která je nutná pro evropské hospodářství a pro uspokojení potřeb našich životních podmínek, a současně dosahovat z hlediska zdrojů účinnějšího hospodářství, které uspokojuje potřeby rostoucí populace v ekologických mezích planety, jejíž trvání nebude nekonečné.

2. VÝZNAM A DOPAD

Tato tematická oblast je vysoce relevantní z hlediska hospodářského a společenského dopadu. Suroviný jsou zásadní pro světové hospodářství a kvalitu života; klíčem pro zabezpečení růstu a pracovních míst pro Evropu bude zvýšení účinnosti využívání zdrojů. Přinese velké hospodářské příležitosti, zlepší produktivitu, sníží náklady a povzbudí konkurenceschopnost.

⁽¹⁾ V tomto přehledu se budou používat užší definice „neenergetických, nezemědělských surovin“, aby se omezila možnost překrývání se stávajícími znalostními a inovačními společenstvími, jakož i s jinými budoucími prioritními oblastmi znalostního a inovačního společenství (např. potraviny).

I když Unie má vynikající zázemí pro výzkum a různá centra excelence, mohlo by být učiněno mnohem více kroků k zužitkování této skutečnosti v rámci této prioritní oblasti. Pro tento účel by bylo obzvláště vhodné znalostní a inovační společenství.

Znalostní a inovační společenství v této oblasti by se v souladu s jinými činnostmi Unie mělo soustředit na podporu znalostního centra a centra odborných znalostí v akademickém, technickém a praktickém vzdělávání a výzkumu v udržitelné povrchové, podpovrchové a podmořské těžbě, získávání hodnotných látek z komunálního odpadu, vytěžování skládek, správě materiálů, recyklačních technologiích, nakládání s výrobky na konci jejich životnosti, náhradě materiálů a otevřeném obchodu se surovinami, jakož i jejich globální správě. Působilo by jako zprostředkovatel a zúčtovací středisko pro evropská centra excelence pro tato související témata a řídilo by výzkumný program strategického významu pro průmysl Unie. Z tohoto důvodu a s cílem maximalizovat dopad opatření a vyhnout se jakékoli duplicitě s činnostmi Unie včetně evropského inovačního partnerství v oblasti surovin zajistí znalostní a inovační společenství potřebný doplněk v oblastech lidského kapitálu (tj. odbornou přípravu, vzdělávání) pro technologické inovativní pilotní akce (např. demonstrační zařízení) pro udržitelný průzkum země a moře, těžbu a zpracování, efektivní využívání zdrojů, sběr, recyklaci, opětovné používání a nahrazování.

Současně by sem mohly patřit takové cíle, jako je stát se technologickým průkopníkem vytvořením pilotních programů a demonstrátorů inovativních procesů a řešení, zapojením například použití hospodářsky atraktivních a udržitelných alternativních materiálů, včetně biologických materiálů strategického významu pro Unii. V důsledku toho může centrum iniciovat rozšiřování stávajících trhů a tvorbu nových, a sice v oblastech udržitelného průzkumu, těžby a zpracování, správy materiálů s ohledem na efektivitu zdrojů, recyklačních technologií a nahrazování materiálů. Bude nezbytné posoudit dopady a vypracovat inovativní a nákladově efektivní opatření pro úpravy a předcházení rizikům pro značně citlivá prostředí, jako je Arktida.

Znalostní a inovační společenství v této oblasti bude velmi důležité pro překonání překážky v podobě chybějící technologie. Technické inovace jsou vyžadovány pro vývoj hostitele doplňkových technologií, které by mohly změnit podobu tradičních hodnotových řetězců nerostů a surovin. Jedná se o oblast, která vyžaduje další práci pro vývoj nových procesů a pro optimalizaci a komerční využití stávajících znalostí v této oblasti. K řešení této problematiky by se obzvláště hodil podnikatelský přístup znalostního a inovačního společenství.

Dalším prvkem s přidanou hodnotou u znalostního a inovačního společenství pro suroviny je jeho přínos k řešení omezených příležitostí sektoru ke spolupráci v rámci sítí. Nesourodá povaha různých zapojených výzkumných oblastí ve skutečnosti znamená, že existují omezené příležitosti k setkáním s výzkumnými pracovníky v různých tematických oblastech a k získání výhod z šíření myšlenek a spolupráce, která bude vyžadována na podporu nákladově efektivních nízkouhlíkových ekologicky vhodných řešení. K překonání této slabé stránky by přispěla spolupráce v rámci sítí ve znalostním a inovačním společenství, sdružující zúčastněné subjekty ze všech tří proudů znalostního trojúhelníku napříč celým hodnotovým řetězcem. Dá příležitost ke zlepšení přenosu technologií, znalostí a know-how, jakož i poskytne výzkumným pracovníkům, studentům a podnikatelům znalosti a dovednosti, které jsou nezbytné k tvorbě inovativních řešení a k jejich přeměně na nové podnikatelské příležitosti.

3. SOUČINNOST A NÁVAZNOST NA STÁVAJÍCÍ INICIATIVY

Unie určila tuto prioritní oblast jako jednu z velkých výzev. Znalostní a inovační společenství by přispívalo k programu Horizont 2020, a sice ke společenské výzvě týkající se udržitelných dodávek surovin a účinného využívání zdrojů. Bylo by přínosem pro navrhované evropské inovační partnerství týkající se surovin. Evropské inovační partnerství týkající se surovin poskytne zastřešující rámce s cílem usnadnit sladování a součinnost mezi výzkumem odvozeným od stávající nabídky a poptávky a nástroji a politikami pro inovace v dané oblasti. To zahrne činnosti zaměřené na technologie, ale i určení rámcových podmínek a osvědčených postupů v otázkách politiky, regulace a normalizace majících v daném sektoru nebo pro danou výzvu určitý vliv na inovace. Znalostní a inovační společenství v této oblasti by vytvořilo doplňující prvek při vzdělávání klíčových subjektů, ale též při poskytování strukturované sítě odborníků z praxe. Poskytlo by pevný základ podpory jiných opatření spojených s inovacemi, která budou prováděna v rámci evropského inovačního partnerství a pro jejichž úspěch jsou lidské zdroje naprostou nezbytností.

Rovněž by mu jeho pozice umožňovala podporu evropského inovačního partnerství při určování rámcových podmínek a osvědčených postupů v otázkách politiky, regulace či normalizace majících v daném sektoru vliv. Znalostní a inovační společenství by také důrazně stavělo na výsledcích čtených výzkumných projektů 7. rámcového programu řešících dané téma, zejména projektů financovaných v rámci nanověd, nanotechnologií, materiálů a nových výrobních technologií, a témata životního prostředí a tyto výsledky by zužitkovalo.

Podobnou měrou by také stavělo na projektech tržních replikací ekologických inovací v rámci programu pro konkurenceschopnost a inovace, v nichž je jednou z prioritních oblastí recyklace materiálů. Tyto zkušenosti budou nadále využívány i v programu Horizont 2020, a sice v kontextu společenských výzev týkajících se opatření v oblasti klimatu, životního prostředí, účinného využívání zdrojů a surovin.

Kromě toho by se mělo usilovat o součinnost s Evropskou kompetenční sítí pro vzácné zeminy, která byla vytvořena pro kritické suroviny, tzv. vzácné zeminy.

Znalostní a inovační společenství by v této oblasti hledalo doplňkovost a součinnost s těmito aktivitami a mělo by se soustředit na mezioborové činnosti ve znalostním trojúhelníku se silnou orientací na inovativní produkty a služby a vzdělávání podnikatelů.

4. ZÁVĚR

K řešení výzev nastíněných výše je nejvhodnější znalostní a inovační společenství v této oblasti. Splňuje též kritéria předložená pro výběr témat znalostních a inovačních společenství ve strategickém programu inovací:

- Soustředí se na významnou hospodářskou a společenskou výzvu, jíž Evropa čelí (potřeba rozvíjet inovativní řešení pro nákladově efektivní, nízkouhlíkový a k životnímu prostředí příznivější průzkum, těžbu, zpracování, používání, opětovné používání a recyklaci surovin a nakládání s výrobky na konci jejich životního cyklu), a přispívá k plnění agendy Evropa 2020 a jejích cílů týkajících se klimatu a energie, zaměstnanosti, inovací a vzdělávání.
- Zaměření tohoto znalostního a inovačního společenství je v souladu s prioritami, které jsou definovány v programu Horizont 2020 a doplňují další aktivity Unie v oblasti surovin, zejména s evropským inovačním partnerstvím zaměřeným na suroviny.
- Je schopné zmobilizovat investice ze strany podnikatelského sektoru a nabízí možnosti pro různé vznikající produkty a služby, a sice v oblastech udržitelné těžby a zpracování, správy materiálů, recyklačních technologií a nahrazování materiálů.
- Vytváří udržitelný a systémový vliv, měřený z hlediska nových vzdělaných podnikatelů, nových technologií a nové podnikatelské činnosti. Nabízí zejména příležitosti k tvorbě sociální hodnoty tím, že usiluje o řešení cíle spočívajícího v udržitelnosti celého životního cyklu produktu: účinnější využívání surovin a efektivní zlepšení recyklace a obnova surovin.
- Zahrnuje silnou vzdělávací složku, která chybí v jiných iniciativách, a spojí kritické množství vynikajících zúčastněných subjektů ve výzkumu a inovacích.
- Vyžaduje mezioborovou činnost, jejíž součástí budou různé obory vědění, např. geologie, ekonomie, ekologické vědy, chemie, mechanika a četné průmyslové oblasti (stavebnictví, automobilový průmysl, letecký průmysl, strojírenství a vybavení a obnovitelné energie).
- Bude se zabývat evropským paradoxem, protože Evropa počítá se silnou výzkumnou základnou a slabými inovačními výkony v této oblasti. Nabízí příležitosti pro inovace při udržitelné těžbě a správě materiálů. Nahrazování materiálů a jejich recyklace mohou prosazovat další změnu v odvětví a zvýšit investiční činnosti tvorbou nových produktů, služeb a přístupů k dodavatelskému řetězci.

Přehled 3: Food4Future – udržitelný dodavatelský řetězec od zdrojů ke spotřebitelům

1. VÝZVA

Celosvětový potravinový řetězec čelí komplexnímu souboru výzev.

Na straně poptávky situaci charakterizuje rostoucí světová populace, zvyšující se životní úroveň (zejména v rychle se rozvíjejících se zemích), která vytváří poptávku po rozmanitější, vysoce kvalitní stravě vyžadující další produkci potravin. V důsledku toho OSN předpověděla, že poptávka po potravinách vzroste do roku 2050 o 70 %⁽¹⁾. Současně rychlá expanze odvětví bioenergie dále zdůrazňuje poptávku po vedlejších produktech získávaných z procesu produkce potravin.

Na straně dodávky bude celosvětová změna klimatu zhoršovat tlaky na produkci potravin a jejich dodávku. Kromě toho řada systémů produkce potravin ve světě není udržitelná. Beze změny bude celosvětový potravinový systém stále zhoršovat životní prostředí a ohrožovat schopnost světa produkovat v budoucnosti potraviny.

⁽¹⁾ Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO), 2009. *Global agriculture towards 2050 (Celosvětové zemědělství do roku 2050)*.

Na tyto problémy je zapotřebí zejména pohlížet v souvislosti s postoji, obavami a chováním spotřebitelů, protože hnací silou výroby jsou spotřebitelé a trhy. Během posledních dvou desetiletí se dramaticky zvýšila složitost spotřeby potravin. Spotřebitelé požadují dostupné, diverzifikované, vysoce kvalitní a vhodné potravinářské produkty, které odpovídají jejich chuti a potřebám. Obavy týkající se různých problémů, počínaje bezpečností potravin a ochranou životního prostředí až po etické úvahy, jako jsou postupy „fair trade“ nebo dobré životní podmínky zvířat, nepřetržitě narůstají a výsledkem je stále vyšší počet žádostí spotřebitelských skupin o politické opatření. A konečně, návyky při spotřebě potravin (včetně plýtvání potravinami) mohou mít výrazný dopad na zdraví a pohodu spotřebitelů, jakož i na primární produkci a životní prostředí.

Celým problémem se zabývá program Horizont 2020, který definuje výzvy související s tímto sektorem: „Výzva spočívá v zajištění dodávek bezpečných a vysoce kvalitních potravin a bioproduktů a v zajištění udržitelného řízení biologických zdrojů, které tak přispívá k rozvoji venkova a přímořských oblastí a ke konkurenceschopnosti evropských biotechnologických odvětví a které tak zachovává suchozemské a mořské ekosystémy, snižuje závislost na fosilních palivech, zmírňuje změnu klimatu a zajišťuje přizpůsobení na tuto změnu a propaguje nulové odpady a efektivní využívání zdrojů.“

2. VÝZNAM A DOPAD

Znalostní a inovační společenství pro udržitelný dodavatelský řetězec pomůže splnit priority podle programu Horizont 2020, a sice priority definované v kontextu společenské výzvy „Zajišťování potravin, udržitelné zemědělství a lesní hospodářství, mořský a námořní výzkum a výzkum vnitrozemských vod a biohospodářství“.

Tato tematická oblast je navíc vysoce relevantní z hlediska hospodářského a společenského dopadu. Otázky zabezpečení a bezpečnosti potravin mají souvislost s téměř všemi odvětvími našeho hospodářství a společnosti a velmi často vyžadují k regulačnímu zásahu.

Potravinářské odvětví je největším výrobním odvětvím v Evropě a hraje zásadní úlohu v širším hospodářském rozvoji Evropy. Navzdory jeho příslušné úloze je zpochybňována konkurenceschopnost evropského odvětví výroby potravin a nápojů. V posledním desetiletí podíl Evropy na celosvětovém trhu klesl v reakci na konkurenci z rozvíjejících se ekonomik, jakými jsou Čína, Indie a Brazílie, z 25 % na 21 %. Má-li být tento pokles zvrácen, musí být evropský potravinářský průmysl, stále více neschopný konkurovat jen z hlediska nákladů, schopen přidat hodnotu vytvářením zdravějších, udržitelnějších a z hlediska zdrojů efektivnějších produktů.

Je nutné přijmout opatření pro zajištění klimatu odolného a udržitelného celosvětového potravinového systému a současně uspokojit rostoucí poptávku po potravinách v mezích možností daných dostupnou půdou a úbytkem populací ryb, chránit přirozené životní prostředí a ochraňovat lidské zdraví.

Znalostní a inovační společenství v této oblasti se bude soustředit na potravinový řetězec. Toto zaměření se hodí obzvláště dobře k holistickému přístupu znalostního a inovačního společenství. Zahrnuje vstup zdrojů na úplném začátku řetězce (hnojiva apod.), výrobu potravin, zpracování, balení a distribuci a končí u spotřebitelů, což může být specifickou prioritou znalostního a inovačního společenství (menší plýtvání potravinami, zdravá výživa atd.). Cílem je zajistit účinnější a efektivnější systém potravinového řetězce a současně zlepšit udržitelnost a sledovatelnost všech částí tohoto řetězce.

Zkoumání potravinového řetězce přes znalostní a inovační společenství tak dává možnost zkoumat nejen některé významné hospodářské a společenské výzvy, jimž Evropa čelí, ale též mobilizovat investice a dlouhodobý závazek ze strany podnikatelského sektoru, a sice při využívání nových a inovativních technologií, procesů a znalostí pro zvýšení udržitelné produkce potravin, jejich zpracování, balení a distribuci, pro snížení odpadů a propagaci lepší výživy. Prostřednictvím svého sjednocujícího přístupu bude znalostní a inovační společenství v této oblasti schopno ovlivnit přístup průmyslu tak, aby se zaměřil více na inovace motivované spotřebiteli, čímž přispěje ke zdraví a kvalitě života spotřebitelů. To půjde ruku v ruce s potenciálem nových podnikatelských modelů a tržních strategií, které se zaměřují na potřeby a trendy spotřebitelů a staví na lepším povědomí o potravinovém řetězci, což může mít potenciál sladit inovace a technologické možnosti se zájmy spotřebitelů, a vytvořit tak nové podnikatelské příležitosti.

Znalostní a inovační společenství v této oblasti bude velmi důležité pro překonání vysoké míry roztržitenosti celého potravinového řetězce. Spojí kritické množství vynikajících zúčastněných subjektů z oblasti výzkumu, inovací, vzdělávání a odborné přípravy v celém řetězci. Všechny prvky řetězce (primární sektor, výroba potravin, zpracovatelé potravin, maloobchodníci, kanály potravinových služeb a – v neposlední řadě – spotřebitel) jsou pro účely pojetí budoucích inovací neoddelitelně propojeni. Znalostní a inovační společenství zajistí pro vyřešení těchto otázek nezbytný systémový a mezioborový přístup.

Významnou přidanou hodnotou znalostního a inovačního společenství v této oblasti bude jeho úloha při řešení současného nedostatku dovedností a lidských zdrojů. V současné době čelí pravděpodobně až polovina evropských odvětví výroby potravin a nápojů nedostatku vědeckých a kvalifikovaných pracovníků. Je to překážka pro inovace v tomto sektoru. Znalostní a inovační společenství se bude touto problematikou zabývat tak, že vzdělávání začlení do ostatních sektorů znalostního trojúhelníku. Současně bude nabízet příležitost ke stimulování nových vzdělaných podnikatelů, kteří budou schopni vyvíjet nové inovativní technologie a podnikání. Tato orientace na podnikání by byla obzvláště relevantní v potravinářském odvětví, které je charakterizováno vysokým počtem malých a středních podniků.

Velká rizika spojená s úspěchem znalostního a inovačního společenství v rámci tohoto tématu souvisejí zejména s nezbytnými průvodními podmínkami inovačního rámce, jimiž se znalostní a inovační společenství nezabývají přímo. Pro zvýšení udržitelnosti v celém potravinovém řetězci budou možná nutné určité změny regulace, aby byly například internalizovány náklady na výrobu potravin. Znalostní a inovační společenství musí tudíž v těchto záležitostech úzce spolupracovat s průběžnými unijními a vnitrostátními inovačními a politickými aktivitami (viz další oddíl).

3. SOUČINNOST A NÁVAZNOST NA STÁVAJÍCÍ INICIATIVY

Unie se v této oblasti plně angažuje. Znalostní a inovační společenství by přispělo k řešení společenské výzvy programu Horizont 2020 nazvané „Zajišťování potravin, udržitelné zemědělství a lesní hospodářství, mořský a námořní výzkum a výzkum vnitrozemských vod a biohospodářství“. Zejména by spolupracovalo s navrženým evropským inovačním partnerstvím v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti. Zatímco evropské inovační partnerství bude klást důraz na budování mostů mezi špičkovým výzkumem a praktickou inovací, znalostní a inovační společenství by zejména tvořilo prvek doplňující vzdělávání klíčových subjektů, např. podnikatelů a spotřebitelů. Zapotřebí je též koordinace s iniciativou společného plánování „Zemědělství, zajišťování potravin a změna klimatu“, která sloučí vnitrostátní úsilí v oblasti výzkumu, aby integrovala přizpůsobení, zmírnění a bezpečnost potravin v odvětví zemědělství, lesnictví a využití půdy.

Evropský námořní a rybářský fond podpoří environmentální a sociální udržitelnost rybolovu a akvakultury, a zdůrazní tak potřebu technického vývoje v souvislosti s novými podnikatelskými přístupy v těchto oblastech a s vývojem chování spotřebitelů a poskytnou příležitost k součinnosti. Podobně bude koordinace také možná u nedávno zahájených iniciativ společného plánování „Zdravé potraviny pro zdravý život“ a „Propojování znalostí z oblasti klimatu v zájmu Evropy“ a s evropskými technologickými platformami v příbuzných oblastech (zejména platforma Potraviny pro život) nebo v četných projektech 7. rámcového programu. Podobnou měrou by také stavělo na projektech tržních replikací ekologických inovací v rámci programu pro konkurenceschopnost a inovace, v nichž jsou jednou z prioritních oblastí potraviny a nápoje. Tyto zkušenosti budou nadále využívány i v programu Horizont 2020, a sice v kontextu společenské výzvy týkající se opatření v oblasti klimatu, životního prostředí, efektivního využívání zdrojů a surovin.

Znalostní a inovační společenství v této oblasti by tyto aktivity doplňovalo, jelikož by se soustředilo na mezioborové činnosti ve znalostním trojúhelníku se silnou orientací na inovativní produkty a služby a vzdělávání podnikatelů, jakož i na problematiku spotřebitelů.

4. ZÁVĚR

Pro řešení výzev nastíněných výše je nejvhodnější znalostní a inovační společenství, které se soustředí na potravinový řetězec. Splňuje též kritéria předložená pro výběr témat znalostních a inovačních společenství:

- Soustředí se na významnou hospodářskou a společenskou výzvu (potřebu zajistit spolehlivý a udržitelný potravinový systém a současně uspokojit rostoucí poptávku po potravinách v mezích možností daných dostupnou půdou, chránit přirozené životní prostředí a ochraňovat lidské zdraví) a přispívá k plnění agendy Evropa 2020 a jejích cílů týkajících se klimatu a energie, zaměstnanosti, inovací a vzdělávání.
- Zaměření tohoto znalostního a inovačního společenství je v souladu s prioritami, které jsou definovány v programu Horizont 2020 a doplňují další aktivity Unie v potravinářském odvětví, zejména s evropským inovačním partnerstvím v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti.
- Je schopno mobilizovat investice a dlouhodobý závazek podnikatelského sektoru a nabízí možnosti pro různé vznikající produkty a služby, a sice při využívání nových a inovativních technologií, procesů a znalostí pro zvýšení udržitelné výroby potravin, jejich zpracování, balení a distribuci, pro snížení množství odpadu, propagaci lepší výživy a zlepšení zdravotního stavu obyvatel.
- Vytváří udržitelný a systémový vliv, měřený z hlediska nových vzdělaných podnikatelů, nových technologií a nové podnikatelské činnosti. Bude podporovat nový technologický vývoj a účinnější a udržitelnější výrobní systémy.

- Jeho cílem je překonání vysoké míry roztržitosti celého potravinového řetězce, podpora sledovatelnosti a spojení kritické množství vynikajících zúčastněných subjektů z oblasti výzkumu, inovací, vzdělávání a odborné přípravy v celém řetězci.
- Vyžaduje tak mezioborovou činnost zahrnující různé obory vědění, např. agronomii, ekologii, biologii, chemii, dietetiku a socioekonomii.
- Zaměřil se na evropský paradox, protože najde nové inovativní přístupy k zajištění udržitelnějšího a efektivnějšího dodavatelského řetězce a ke zlepšení bezpečnosti potravin.

Přehled 4: Výroba s přidanou hodnotou

1. VÝZVA

Jednou z hlavních výzev definovaných v Evropském programu inovací, která musela být rovněž řešena v rámci programu Horizont 2020, je konkurenceschopnost členských států Unie na celosvětovém trhu. Jedním z odvětví, kde je tento problém obzvláště naléhavý, je výroba.

Výroba v evropských zemích je pod značným tlakem: větší konkurence z jiných rozvinutých ekonomik, výroba s nízkými náklady v rozvojových zemích a vzácnost surovin vyvíjejí na evropské výrobní závody tlak. Souběžně s tím působí na změnu ve výrobním odvětví i další činitelé: nové potřeby trhu a společnosti, rychlý pokrok v oblasti vědy a technologií, požadavky ohledně životního prostředí a udržitelnosti.

Jednou z možných odpovědí, pokud jde o řešení těchto výzev, je vytvoření odvětví „výroby s vysokou hodnotou (neboli přidanou hodnotou)“. Tato koncepce definuje integrovaný systém, který zahrnuje celý cyklus výroby, distribuce a zpracování zboží a produktů/služeb na konci jejich životnosti, s uplatněním systému inovací, jejichž hnací silou jsou zákazníci/uživatelé. Výrobci produktů s přidanou hodnotou nesoutěží primárně v oblasti nákladů, nýbrž spíše přinášejí hodnotu tím, že dodávají inovace produktů/služeb, vytvářejí excelenci procesů, dosahují vysokého uznání značky a/nebo přispívají k udržitelné společnosti.

Výrobní odvětví má značný hospodářský, sociální a environmentální význam. V roce 2010 výrobní odvětví představovalo 15,4 % HDP Unie a více než 33 milionů pracovních míst. Tento údaj vzrostl na 37 %, jsou-li zahrnuty i výroba elektřiny, stavebnictví a související podnikatelské služby. Současně výroba také přispěla ke zhruba 25 % odpadu, 23 % skleníkových plynů a 26 % NOx vygenerovaných v Evropě.

Vzhledem k tomu je zcela jasné, že celkovými cíli v oblasti výroby musí být vyšší konkurenceschopnost Evropy na světovém trhu, jakož i vývoj udržitelnějších výrobních procesů příznivějších pro životní prostředí.

2. VÝZNAM A DOPAD

Znalostní a inovační společenství pro výrobu s přidanou hodnotou pomůže splnit priority programu Horizont 2020 z hlediska pokročilé výroby a zpracování a jeho konkrétní cíl „přeměnit dnešní průmyslové formy výroby na znalostně intenzivnější a udržitelné meziodvětvové technologie výroby a zpracování s nízkými emisemi za účelem vytvoření inovativních produktů, procesů a služeb“.

Toto společenství bude schopno mobilizovat investice a dlouhodobý závazek podnikatelského sektoru a rozšířit a vytvořit nové trhy. Mohlo by mít především funkci při podpoře opatření, která jsou definována ve strategickém plánu výzkumu Evropské technologické platformy „Manufuture“:

- ekodesign,
- vývoj produktů a služeb s přidanou hodnotou,
- vývoj nových podnikatelských modelů,
- vývoj pokročilých výrobních inženýrských procesů,
- nové vznikající výrobní vědy a technologie,
- transformace stávajících výzkumných a vzdělávacích infrastruktur na podporu špičkové světové výroby.

Při podpoře vývoje nových produktů, služeb, podnikatelských modelů a výrobních procesů by měl být důraz kladen na udržitelnost a ekologické inovace, se snížením neúčinného využívání zdrojů a energie, maximalizací pozitivních vlivů na životní prostředí, ale též s přispěvkem k posilování pozitivních hospodářských a sociálních dopadů. Konkrétně to znamená, že tento čistý přístup bude znamenat procesy a strojní zařízení účinné z hlediska energie a materiálu, využití obnovitelných zdrojů energie a/nebo uplatnění inteligentního řízení energie, a povede tak k výraznému snížení odpadů a emisí. Díky svému přínosu k rozvoji a uplatňování udržitelnější, z hlediska zdrojů účinnější a konkurenceschopnější výroby by znalostní a inovační společenství mohlo být impulzem pro změnu chování průmyslu a spotřebitelů a vytvářet systematický vliv.

Znalostní a inovační společenství pro výrobu s přidanou hodnotou by mohlo též mít velmi důležitou úlohu a vliv na regionální úrovni: podpora tvorby propojených regionálních klastrů s místními převody a spoluprací, rozvoj schopností ve špičkových výrobních technologiích a rozvoj excelence ve výrobních technologiích by byly klíčovými posláním znalostního a inovačního společenství na regionální úrovni. V této souvislosti by bylo možné věnovat zvláštní pozornost těm regionům, které jsou ve větší míře postiženy klesající výrobní kapacitou, jakož i malým a středním podnikům.

Jednou z velkých výzev k dosažení výše uvedených cílů je dostupnost vysoce kvalifikovaných pracovních sil, které jsou dostatečné jak z hlediska kvality, tak z hlediska počtu. Znalostní a inovační společenství by tudíž mělo mít velmi důležitou úlohu při přetváření prostředí vzdělávání v této oblasti. Vytvořením těsnějších vazeb mezi těmi, kdo požadují dovednosti, a poskytovateli vzdělávání by znalostní a inovační společenství podporovalo společné postgraduální tituly, postgraduální profesní odborné vzdělávání a průmyslové kurzy „z reálného života“.

Ústředním prvkem znalostního a inovačního společenství při výrobě s přidanou hodnotou bude také budování kapacit. To se týká nejen přísunu vysoce kvalifikovaných pracovních sil, ale také možnosti zřítit znalostní a inovační společenství jakožto fórum pro interakci a podporu mezioborových dovedností a schopností, zejména pro kombinaci vícenásobných klíčových technologií, jak je navrhuje skupina pro klíčové technologie ⁽¹⁾.

Znalostní a inovační společenství pro tuto oblast bude mít potenciál k tomu, aby v tomto velmi mezioborovém odvětví svedlo dohromady různé aktéry a zúčastněné subjekty, včetně klíčových předcházejících a následných částí hodnotového řetězce. Patří sem zpracovatelská odvětví (např. ocelářský nebo chemický průmysl), která jsou bezprostředně spojená s hodnotovým řetězcem pro výrobu s přidanou hodnotou.

3. SOUČINNOST A NÁVAZNOST NA STÁVAJÍCÍ INICIATIVY

Znalostní a inovační společenství popsané výše by představovalo doplněk pro celou řadu jiných iniciativ Unie, jakož i iniciativ na úrovni členských států a průmyslových sdružení.

Kromě již zmíněné evropské technologické platformy „Manufuture“ by mohlo navázat vztahy i s evropskou technologickou platformou pro integraci inteligentních systémů a se společnou technologickou iniciativou pro vestavěné počítačové systémy. Přirozenými spolupracujícími partnery by byla rovněž partnerství veřejného a soukromého sektoru pro výrobní závody budoucnosti a další, která by byla případně v této tematické oblasti zahájena v rámci programu Horizont 2020, jakož i řada rámcových programů. Znalostní a inovační společenství by rovněž bralo v úvahu priority výzkumu a akční plány definované v rámci evropských technologických platform a výzkumné práce, které dosud provádějí společné technologické iniciativy, partnerství veřejného a soukromého sektoru a rámcové programy v této oblasti.

Podobnou měrou by také stavělo na projektech tržních replikací ekologických inovací v rámci programu pro konkurenceschopnost a inovace, v nichž se rozvinuly zkušenosti v oblasti udržitelnější výroby. Tyto zkušenosti budou nadále využívány i v programu Horizont 2020, a sice v kontextu společenských výzev týkajících se opatření v oblasti klimatu, životního prostředí, účinného využívání zdrojů a surovin. Lze zvážit také součinnost s pilotním programem ověřování environmentálních technologií, jehož cílem je prosazovat environmentální technologie s vysokou hodnotou tím, že zajistí ověření jejich výkonnosti třetími subjekty.

Znalostní a inovační společenství pro výrobu s přidanou hodnotou by mohlo být rovněž spojovacím bodem pro účinky součinnosti s Evropskou radou pro technologický výzkum, kterou skupina pro klíčové technologie na vysoké úrovni doporučuje pro účely podpory excelence v oblasti technologického výzkumu a inovací.

Znalostní a inovační společenství v této oblasti by tyto aktivity doplňovalo, jelikož by se soustředilo na mezioborové činnosti ve znalostním trojúhelníku se silným důrazem na vzdělávání podnikatelů.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/ict/files/kets/hlg_report_final_en.pdf.

4. ZÁVĚR

Pro řešení výzev nastíněných výše by bylo velmi vhodné znalostní a inovační společenství, které se soustředí na integraci všech zúčastněných subjektů dotčených výrobou a které klade velký důraz na přetvoření programu vzdělávání v této oblasti. Splňuje též kritéria předložená pro výběr témat znalostních a inovačních společenství ve strategickém programu inovací:

- Soustředí se na významnou hospodářskou a společenskou výzvu, jíž Evropa čelí (zvyšovat konkurenceschopnost členských států na celosvětovém trhu a přispívat k rozvoji udržitelnějšího výrobního procesu příznivějšího pro životní prostředí), a přispívá k plnění agendy Evropa 2020 v oblasti inteligentního a udržitelného růstu.
- Pozornost tohoto znalostního a inovačního společenství je sladěna s prioritami, kterou jsou definovány v programu Horizont 2020, a doplňuje se vzájemně s dalšími činnostmi Unie v této oblasti.
- Může se opřít o silné průmyslové odvětví, které znalostní a inovační společenství přiláká.
- Nabízí možnosti pro různé vznikající produkty, služby a podnikatelské modely a – především – bude velmi vhodné pro řešení naléhavé potřeby kvalifikovaných osob v tomto odvětví.
- Jeho přístup je systémový a vyžaduje tak mezioborové úsilí a rozvoj nového vzdělávání napříč různými obory.
- Spojí kritické množství vynikajících zúčastněných subjektů z oblasti výzkumu, inovací, vzdělávání a odborné přípravy v hodnotovém řetězci, které by se jinak nespojily.
- Zaměří se na evropský paradox, protože zhodnotí silnou výzkumnou základnu Unie a najde nové inovativní přístupy k zajištění konkurenceschopnějšího, udržitelnějšího a z hlediska zdrojů účinnějšího výrobního odvětví.

Přehled 5: Městská mobilita

1. VÝZVA

Jako jedna z významných společenských výzev, které budou řešeny v rámci programu Horizont 2020, bylo identifikováno téma inteligentní, zelené a integrované dopravy. Bílá kniha o dopravě z roku 2011 dále posiluje význam opatření v této oblasti během příštího desetiletí. Obzvláště náročným úkolem je městská mobilita. Zabývá se celou řadou témat, jako je doprava (včetně nových koncepcí mobility, organizace dopravy, logistiky, bezpečnosti a zabezpečení dopravních systémů), otázek životního prostředí (omezení skleníkových plynů, znečištění ovzduší a hluku), územní plánování (nové koncepty pro přiblížení pracovního a soukromého života), a má důležitý vliv na hospodářské i sociální úrovni (tvorba nových podniků, zaměstnanost, sociální začlenění, strategie bydlení a polohy). Zastřešujícím cílem je zlepšit kvalitu života evropských občanů, kteří – stále ve větším počtu – žijí ve velkých městských konglomeracích, kde vzniká velká část evropských hospodářských výkonů ⁽¹⁾.

Udržitelné městské mobility lze dosáhnout pouze v případě, že budou nalezeny průkopnické inovace vedoucí k zelenějším, bezpečnějším a inteligentnějším řešením podporujícím ve větší míře začlenění. Nebude-li toho dosaženo, vzrostou v dlouhodobém horizontu společenské, ekologické a ekonomické náklady. Občané by však měli nové inovativní koncepty mobility akceptovat – zejména pak tehdy, když individuální dopravní prostředky mají být nahrazeny veřejnou a hromadnou dopravou. Vyvolání změn chování bez jakýchkoli nevýhod pro kvalitu života a životní náklady v městských oblastech bude jednou z velkých výzev, které se mají v této oblasti řešit.

2. VÝZNAM A DOPAD

Klíčovým úkolem znalostního a inovačního společenství pro městskou mobilitu bude zajistit zelenější, bezpečnější a inteligentnější systém městské mobility podporující ve větší míře začlenění.

Jak již bylo nastíněno výše, toto téma je vysoce relevantní ze společenského hlediska i z hlediska veřejné politiky. Je rovněž vysoce relevantní i ze sociálně-hospodářského pohledu, protože z hlediska HDP a zaměstnanosti se dotýká důležitých hospodářských odvětví, např. automobilového odvětví a stavebnictví. Městská mobilita je navíc spojena se strategiemi ochrany životního prostředí a je plně zakomponována do politik sociálního začlenění, polohy, bydlení a projektové podoby měst.

⁽¹⁾ Více než 70 % Evropanů žije v městských oblastech, které představují více než 25 % území Unie. Zhruba 85 % HDP Unie je vytvářeno v městských oblastech. Očekává se, že urbanizace v Evropě vzroste do roku 2050 zhruba o 83 %.

Znalostní a inovační společenství pro městskou mobilitu je v souladu jak s prioritami definovanými v programu Horizont 2020, tak s cíli strategie Evropa 2020 spočívajícími v dosažení inteligentnějšího, udržitelnějšího a nízkouhlíkového rozvoje měst podporujícího ve větší míře začlenění. Znalostní a inovační společenství v této tematické oblasti by mohlo přispívat k cílům strategie Evropa 2020 například tím, že bude prosazovat ekologicky účinná řešení, inteligentní programy IKT pro řízení dopravy a poskytovat účinnější a finančně dostupné dopravní služby.

Jelikož městská mobilita je ze své podstaty systémová, znalostní a inovační společenství v této oblasti by ve skutečnosti mohlo nabídnout mnoho možností v celém řetězci inovací, například rozvoj multimodálních dopravních systémů a inteligentnějších a udržitelnějších dopravních řešení.

Znalostní a inovační společenství pro městskou mobilitu čerpá z pevných technologických a odvětvových základů a nabízí potenciál pro nové produkty a služby ⁽¹⁾, zejména v oboru udržitelného plánování a ekoprůmyslu.

Dále bude rozvoj inovativních modelů městské mobility také těžit ze silné pozornosti politiky a podpory, z níž tato tematická priorita profituje. Kromě toho mohou mít tyto inovativní městské modely celosvětový vliv, pokud budou jako osvědčené postupy převedeny do masivně se rozrůstajících městských konglomerací v jiných částech světa, zvláště v Africe, Asii a Latinské Americe.

Znalostní a inovační společenství v této oblasti postaví městskou mobilitu a plánování městské dopravy do širšího kontextu udržitelného městského a územního plánování na místní a regionální úrovni. Znalostní a inovační společenství by tak mělo výhodu práce ve víceoborové a meziodvětvové oblasti a přínosu k překonání současných úrovní organizační roztržičnosti, jíž tento sektor čelí. Vytvořilo by příležitost k navázání užší spolupráce mezi veřejnými orgány (zejména na místní a regionální úrovni), místními sdruženími a soukromým sektorem (například developery a subjekty v oblasti infrastruktury), výzkumnými ústavy a univerzitami (začlenění znalostního trojúhelníku).

Spojení špičkových světových partnerů v nových konfiguracích dá znalostnímu a inovačnímu společenství pro městskou mobilitu možnost optimalizace stávajících zdrojů a využívání podnikatelských příležitostí vytvořených prostřednictvím těchto nových hodnotových řetězců.

Znalostní a inovační společenství pro městskou mobilitu se bude zaměřovat na ty činnosti znalostního trojúhelníku, které mohou těžit z dodatečné podpory Unie poskytované konkrétně prostřednictvím EIT. Ve skutečnosti bude hlavní přidanou hodnotou znalostního a inovačního společenství v této oblasti jeho úloha při integraci tří proudů znalostního trojúhelníku a při vedení systémové změny způsobu, jakým inovační subjekty spolupracují. Podobně bude základem pro řešení výzev nastíněných výše orientace znalostního a inovačního společenství na inovace, jejichž hnací silou jsou lidé, přičemž tato orientace staví studenty, výzkumné pracovníky a podnikatele do centra úsilí znalostního a inovačního společenství. V důsledku toho bude kladen velký důraz na vzdělávání / odbornou přípravu, podnikání a využití výsledků, např. rozvoj dovedností a znalostí odborníků v oboru městské dopravy v místní a regionální správě (celoživotní učení / programy výměny zaměstnanců / odborná příprava), na navrhování zvláštních programů vysokoškolského vzdělávání v oboru městské mobility (letní školy / programy výměn), úspěšné uvádění inovativních dopravních koncepcí na trh (podpora ze strany univerzit a výzkumných institucí pro podniky založené jako vedlejší produkt činnosti a nové podniky atd.).

Kromě toho by bylo možné v rámci znalostního a inovačního společenství na toto téma posílit koncepci společného umístění, protože tato tematická oblast má přirozeně silný místní a regionální rozměr.

3. SOUČINNOST A NÁVAZNOST NA STÁVAJÍCÍ INICIATIVY

Problematika související s mobilitou je výrazně podporována mnoha iniciativami Unie. Unie se v této oblasti plně angažuje.

Existují vazby na další činnosti Unie a tyto vazby budou vylepšovány. Znalostní a inovační společenství pro městskou mobilitu bude přihlížet k opatřením vypracovaným v rámci akčního plánu pro městskou mobilitu a akčního plánu pro inteligentní dopravu.

Bude zejména spolupracovat s plánovanými evropskými iniciativami pro inteligentní města a obce, zahrnujícím energetickou účinnost, IKT a městskou dopravu.

⁽¹⁾ Několik příkladů nových potenciálních trhů: nové služby pro cestující, údržba a řízení dopravních pohybů a přetížení silniční sítě; nové aplikace ve vozidlech; imerzivní komunikační služby pro podporu komunikace a omezení cestování (JRC 65426 EN).

Znalostní a inovační společenství by zejména vytvořilo doplňující prvek při vzdělávání klíčových subjektů, ale též při poskytování strukturované sítě odborníků z praxe, kterým bude jejich pozice umožňovat určit rámcové podmínky a osvědčené postupy v otázkách politiky a regulace majících v daném sektoru vliv.

Je zapotřebí i koordinace s iniciativou společného plánování „Městská Evropa“, která spojí vnitrostátní úsilí ve výzkumu s cílem přeměnit městské oblasti na centra inovací a technologií, realizovat ekologicky příznivé a inteligentní vnitřní meziměstské dopravní logistické systémy, snížit ekologickou stopu a zlepšit neutralitu z hlediska klimatu. Znalostní a inovační společenství v této oblasti urychlí a podpoří využívání vynikajícího veřejného výzkumu, který tyto iniciativy společného plánování slučují, čímž vyřeší roztržitost inovačního prostředí.

Přirozenými spolupracujícími iniciativami znalostního a inovačního společenství pro městskou mobilitu bude též iniciativa CIVITAS, která podporuje demonstrační a výzkumné projekty pro provedení inovativních opatření v čisté městské dopravě, a evropská průmyslová iniciativa pro inteligentní města a obce usilující o udržitelnější a účinnější produkci a využívání energie v městech.

Znalostní a inovační společenství v této oblasti by mohlo též vytvořit vazby s evropskými technologickými platformami souvisejícími s dopravou a energií, s partnerstvím veřejného a soukromého sektoru pro evropské zelené automobily a četnými projekty rámcového programu v této oblasti. Znalostní a inovační společenství by rovněž bralo v úvahu priority výzkumu a akční plány definované v rámci evropských technologických platform a výzkumné práce, které dosud provádějí projekty partnerství veřejného a soukromého sektoru a rámcových programů s cílem zlepšit a zrychlit přijímání a využívání těchto výsledků výzkumu.

Společenství bude usilovat o vzájemné doplňování s „evropskou aliancí mobilního průmyslu a odvětví mobility“. Evropská aliance mobilního průmyslu a odvětví mobility, která je spolufinancována v rámci programu pro konkurenceschopnost a inovace, se snaží spojit regionální a vnitrostátní tvůrce politik podporující inovativní řešení služeb v mobilním průmyslu a odvětví mobility s cílem mobilizovat a lépe podpořit malé a střední podniky poskytující inovativní služby v těchto odvětvích.

Bude se též opírat o program Inteligentní energie pro Evropu, tržní replikaci ekologických inovací a služby vycházející z IKT a pilotní projekty pro inteligentní městskou mobilitu v rámci programu pro konkurenceschopnost a inovace.

Znalostní a inovační společenství v této oblasti by tyto aktivity doplňovalo, jelikož by se soustředilo na mezioborové činnosti ve znalostním trojúhelníku se silnou orientací na inovativní produkty a služby a vzdělávání podnikatelů.

Znalostní a inovační společenství pro městskou mobilitu by rovněž představovalo doplněk pro některé ze specifických činností, které již vykonávají dvě existující společenství. Konkrétně pro činnosti znalostního a inovačního společenství Climate-KIC v rámci tématu přechodu na nízkouhlíkovou odolná města a práce iniciativy EIT ICT Labs v rámci tematických oblastí inteligentních dopravních systémů a digitálních měst budoucnosti. Znalostní a inovační společenství pro městskou mobilitu se ujme práce prováděné v rámci těchto znalostních a inovačních společenství a postaví ji do širšího kontextu zelenějšího, bezpečnějšího a inteligentnějšího systému městské mobility podporujícího ve větší míře začlenění.

4. ZÁVĚR

K řešení výzev nastíněných výše je nejvhodnější znalostní a inovační společenství pro městskou mobilitu. Splňuje též kritéria předložená pro výběr témat znalostních a inovačních společenství:

- Soustředí se na významnou hospodářskou a společenskou výzvu (dosáhnout evropského dopravního systému, který je z hlediska zdrojů efektivní, příznivý pro životní prostředí, bezpečný a dokonalý ve prospěch občanů, hospodářství a společnosti) a přispívá k plnění agendy Evropa 2020 a jejích cílů týkajících se klimatu a energie, zaměstnanosti, inovací a vzdělávání.
- Pozornost tohoto znalostního a inovačního společenství je v souladu s prioritami, které jsou definovány v programu Horizont 2020 v oblasti dopravy, životního prostředí a energie, a doplňuje se vzájemně s dalšími činnostmi Unie v této oblasti.
- Posilováním podnikatelského myšlení integruje vznikající technologie s novými hodnotovými řetězci a podporuje převod akademického výzkumu na produkty a služby.
- Zaměří se tak na evropský paradox, protože zhodnotí silnou výzkumnou základnu Unie a najde nové inovativní přístupy k zajištění zelenějšího, bezpečnějšího a inteligentnějšího systému mobility podporujícího ve větší míře začlenění.

- Spojí kritické množství vynikajících zúčastněných subjektů z oblasti výzkumu, inovací, vzdělávání a odborné přípravy, které by se jinak nespojily.
 - Přijímá mezioborový přístup, a spojuje tudíž různé úrovně odpovědnosti soukromých subjektů vůči veřejné správě, zejména na místní úrovni, a vůči jednotlivým občanům.
 - Vyžaduje mezioborovou činnost zahrnující různé oblasti vědění a vývoj nových typů vzdělávání napříč obory.
-

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 1313/2013/EU**ze dne 17. prosince 2013****o mechanismu civilní ochrany Unie****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 196 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) S ohledem na výrazné zvýšení počtu a závažnosti přírodních a člověkem způsobených katastrof v posledních letech a v situaci, kdy zejména v důsledku změny klimatu a potenciální interakce mezi několika přírodními a technologickými riziky budou budoucí katastrofy ještě horší a složitější a budou přinášet dalekosáhlejší a dlouhodobější důsledky, nabývá integrovaný přístup k zvládání katastrof na významu. Evropská unie by měla prosazovat solidaritu a měla by podporovat a doplňovat činnosti členských států v oblasti civilní ochrany a usnadňovat jejich koordinaci s cílem zvýšit účinnost systémů pro předcházení přírodním a člověkem způsobeným katastrofám a pro přípravu a odezvu na ně.

(2) Mechanismus civilní ochrany Společenství byl vytvořen rozhodnutím Rady 2001/792/ES, Euratom ⁽²⁾, které bylo přepracováno rozhodnutím Rady 2007/779/ES, Euratom ⁽³⁾. Financování uvedeného mechanismu bylo zajištěno rozhodnutím Rady 2007/162/ES, Euratom ⁽⁴⁾, kterým byl zřízen finanční nástroj pro civilní ochranu (dále jen „finanční nástroj“). Uvedené rozhodnutí stanoví

finanční pomoc, kterou má Unie poskytovat, a to jako příspěvek ke zlepšení účinnosti odezvy na závažné mimořádné události, jakož i k posílení preventivních opatření a opatření připravenosti na všechny druhy mimořádných událostí, včetně pokračování opatření, jež byla přijata dříve podle rozhodnutí Rady 1999/847/ES ⁽⁵⁾. Použitelnost finančního nástroje skončí dnem 31. prosince 2013.

(3) Ochrana, která má být zajišťována v rámci mechanismu civilní ochrany Unie (dále jen „mechanismus Unie“), by se měla týkat především ochrany osob, ale také životního prostředí a majetku, včetně kulturního dědictví, před všemi druhy přírodních a člověkem způsobených katastrof, včetně ekologických katastrof, znečištění moří a akutních zdravotních mimořádných událostí, ke kterým by došlo uvnitř nebo vně Unie. Při všech těchto katastrofách je možné žádat o pomoc v oblasti civilní ochrany a mimořádných událostí v rámci mechanismu Unie jakožto doplnění schopnosti odezvy postižené země. Pokud jde o katastrofy způsobené teroristickými činy a jadernými nebo radiologickými haváriemi, měl by se mechanismus Unie vztahovat pouze na opatření připravenosti a odezvy v oblasti civilní ochrany.

(4) Mechanismus Unie by měl rovněž přispívat k provádění článku 222 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) tím, že bude podle potřeby poskytovat své zdroje a schopnosti.

(5) Mechanismus Unie představuje viditelný projev evropské solidarity, neboť přispívá k účinnému a včasnému předcházení katastrofám a k připravenosti a odezvě na ně a jejich hrozbu, aniž jsou dotčeny významné zásady a ujednání v oblasti civilní ochrany. Toto rozhodnutí by se tedy nemělo dotýkat vzájemných práv a povinností členských států zakotvených ve dvoustranných nebo mnohostranných smlouvách, které se týkají záležitostí, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, ani povinnosti členských států chránit obyvatelstvo, životní prostředí a majetek na svém území.

(6) Mechanismus Unie by měl patřičně zohlednit příslušné právní předpisy Unie a mezinárodní závazky a využívat součinnost s příslušnými iniciativami Unie, například s Evropským programem monitorování Země (Copernicus), Evropským programem na ochranu kritické infrastruktury (EPCIP) a se společným prostředím pro sdílení informací (CISE).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 277, 13.9.2012, s. 164.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2001/792/ES, Euratom ze dne 23. října 2001 o vytvoření mechanismu Společenství na podporu zesílené spolupráce při asistenčních zásadách v oblasti civilní ochrany (Úř. věst. L 297, 15.11.2001, s. 7).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2007/779/ES, Euratom o vytvoření mechanismu civilní ochrany Společenství (Úř. věst. L 314, 1.12.2007, s. 9).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2007/162/ES, Euratom ze dne 5. března 2007 o zřízení finančního nástroje pro civilní ochranu (Úř. věst. L 71, 10.3.2007, s. 9).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 1999/847/ES ze dne 9. prosince 1999 o zavedení akčního programu Společenství v oblasti civilní ochrany (Úř. věst. L 327, 21.12.1999, s. 53).

- (7) Významnou úlohu při zvládání katastrof hrají regionální a místní orgány. Regionální a místní orgány tedy musí být vhodným způsobem zapojeny do činností prováděných podle tohoto rozhodnutí, a to v souladu s vnitrostátními strukturami členských států.
- (8) Prevence má klíčový význam pro ochranu před katastrofami a vyžaduje další opatření, jak bylo požadováno v závěrech Rady ze dne 30. listopadu 2009 a v usnesení Evropského parlamentu ze dne 21. září 2010 o sdělení Komise s názvem „Přístup Společenství v oblasti prevence přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem“. Mechanismus Unie by měl zahrnovat obecný politický rámec pro činnost Unie v oblasti předcházení rizika katastrof zaměřený na dosažení vyšší úrovně ochrany před katastrofami a odolnosti vůči nim, a to předcházením nebo omezením jejich účinků a zlepšením kultury prevence, včetně náležitého zohlednění pravděpodobných dopadů změny klimatu a nutnosti vhodných opatření zaměřených na přizpůsobení se této změně. Z tohoto hlediska mají pro zajištění integrovaného přístupu k zvládání katastrof propojujícího opatření pro předcházení rizikům, připravenost a odezvu zásadní význam posouzení rizik, plánování zvládání rizik, posouzení schopnosti zvládání rizik prováděné jednotlivými členskými státy na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni, do kterých jsou v případě potřeby zapojeny další příslušné útvary, a dále přehled rizik vypracovávaný na úrovni Unie a vzájemná hodnocení. Mechanismus Unie by měl proto zahrnovat obecný rámec pro sdílení informací o rizicích a schopnostech zvládání rizik, aniž by přitom byl dotčen článek 346 Smlouvy o fungování EU, který zaručuje, že žádný členský stát by neměl být povinen poskytovat údaje, jejichž zpřístupnění podle jeho názoru odporuje podstatným zájmům jeho bezpečnosti.
- (9) Svým příspěvkem k dalšímu rozvoji a lepší integraci nadnárodních systémů detekce a včasného varování a upozornění v evropském zájmu by Unie měla pomoci členským státům minimalizovat čas potřebný k odezvě na katastrofy a upozornění občanů Unie. Uvedené systémy by měly brát ohled na stávající a budoucí informační zdroje a systémy a vycházet z nich a současně by měly podporovat vhodné nové technologie.
- (10) Mechanismus Unie by měl zahrnovat obecný politický rámec, jehož cílem je neustálé zvyšování úrovně připravenosti systémů civilní ochrany, jejich složek, jejich pracovníků a obyvatelstva v rámci Unie. Měl by zahrnovat i program zaměřený na cvičení, program zaměřený na získané zkušenosti, jakož i programy odborné přípravy a sítí odborné přípravy na úrovni Unie a členských států, týkající se oblasti předcházení katastrofám, připravenosti a odezvy na ně, jak bylo požadováno v závěrech Rady ze dne 27. listopadu 2008 o mechanismu evropské odborné přípravy v oblasti zvládání katastrof.
- (11) Za účelem posílení spolupráce v oblasti civilní ochrany a dalšího rozvoje společně koordinované rychlé odezvy členských států by měly být vyvíjeny moduly asistenčního zásahu v oblasti civilní ochrany sestávající ze zdrojů jednoho nebo více členských států, přičemž cílem je dosáhnout plné interoperability. Moduly by měly být organizovány na úrovni členských států a podléhat jejich velení a řízení.
- (12) Mechanismus Unie by měl usnadňovat mobilizaci a koordinaci asistenčních zásahů. Mechanismus Unie by měl vycházet ze struktury Unie, která zahrnuje středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události (dále jen „středisko“), evropskou kapacitu pro odezvu na mimořádné události (dále jen „evropská kapacita“) v podobě dobrovolného společného souboru kapacit předem vyčleněných členskými státy, vyškolené odborníky, společný komunikační a informační systém pro mimořádné události (dále jen „společný komunikační systém“) řízený Komisí a kontaktní místa v členských státech. Měla by poskytovat rámec pro shromažďování ověřených informací o situaci za účelem jejich šíření v členských státech a předávání poznatků získaných z provedených zásahů.
- (13) V zájmu lepšího plánování operací odezvy na katastrofy v rámci mechanismu Unie a posílení dostupnosti klíčových kapacit je nezbytné vytvořit evropskou kapacitu v podobě dobrovolného společného souboru předem vyčleněných kapacit členských států a strukturovaný proces za účelem určení případných nedostatků v kapacitách.
- (14) Pokud jde o asistenční zásahy při odezvě na katastrofy mimo Unii, mechanismus Unie by měl usnadňovat a podporovat opatření přijatá členskými státy i Uníí s cílem podpořit soudržnost činností v oblasti mezinárodní civilní ochrany. Pokud se záchranných operací ve třetích zemích účastní Organizace spojených národů, vykonává v jejich průběhu celkovou koordinaci. Pomoc poskytovaná v rámci mechanismu Unie by měla být koordinována s OSN a jinými příslušnými mezinárodními subjekty s cílem maximalizovat využívání dostupných zdrojů a vyhnout se veškerému zbytečnému zdvojení úsilí. Lepší koordinace pomoci v oblasti civilní ochrany prostřednictvím mechanismu Unie je předpokladem pro podporu celkového koordinačního úsilí a zabezpečení komplexního příspěvku Unie k celkovému záchrannému úsilí. U katastrof, při nichž se pomoc poskytuje v rámci mechanismu Unie i nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ⁽¹⁾, by Komise měla zajišťovat účinnost, soudržnost a doplňkovost celkové odezvy Unie v souladu s Evropským konsensem o humanitární pomoci ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ze dne 20. června 1996 o humanitární pomoci (Úř. věst. L 163, 2.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ Společné prohlášení Rady a zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, Evropského parlamentu a Evropské komise (Úř. věst. C 25, 30.1.2008, s. 1).

- (15) V zájmu podpory rozvoje schopnosti rychlé odezvy na úrovni Unie je třeba zlepšit dostupnost odpovídajících dopravních prostředků a přístup k nim. Unie by měla podporovat a doplňovat úsilí členských států tím, že bude členským státům pomáhat v koordinaci a sdružování dopravních zdrojů a v případě potřeby přispívat na financování dalších dopravních prostředků, a to při splnění určitých kritérií a zohlednění stávajících systémů.
- (16) Asistenční zásahy by se měly řídit poptávkou a měly by podléhat plné koordinaci na místě s cílem dosáhnout maximální účinnosti a zajistit přístup k postiženému obyvatelstvu. Komise by měla vyslaným odborným týmům poskytovat odpovídající logistickou podporu.
- (17) Mechanismus Unie lze rovněž použít k poskytování podpory v oblasti civilní ochrany v rámci konzulární pomoci občanům Unie při katastrofách ve třetích zemích, a to na žádost konzulárních orgánů dotčených členských států. Dotčené členské státy by v rámci možností měly takové žádosti koordinovat mezi sebou navzájem a s veškerými dalšími příslušnými subjekty, aby zajistily optimální využití mechanismu Unie a zamezily praktickým obtížím na místě. O tuto podporu může požádat například vedoucí stát nebo členský stát koordinující pomoc pro všechny občany Unie. Koncepce „vedoucího státu“ by měla být nahlížena ve shodě s obecnými pokyny Evropské unie k provádění konzulární koncepce vedoucího státu⁽¹⁾. Toto rozhodnutí se použije, aniž jsou dotčena pravidla Unie o konzulární ochraně občanů Unie v zahraničí.
- (18) Při plánování operací odezvy je rovněž užitečné se spojit s příslušnými nevládními organizacemi a dalšími příslušnými subjekty a určit veškeré další kapacity pro odezvu, které mohou prostřednictvím příslušných orgánů členských států poskytnout v případě katastrofy.
- (19) Významným příspěvkem k odezvě na katastrofy může být využití vojenských prostředků v rámci civilního velení s tím, že se jedná o krajní řešení. V případech, ve kterých je považováno za vhodné na podporu operací civilní ochrany využít vojenských kapacit, by spolupráce s ozbrojenými silami měla probíhat v souladu s podmínkami, postupy a kritérii stanovenými Radou nebo jejími příslušnými orgány pro zpřístupnění vojenských kapacit relevantních pro civilní ochranu pro potřeby mechanismu Unie a měla by být v souladu s příslušnými mezinárodními předpisy.
- (20) Pokud pomoc v rámci mechanismu Unie přispívá k humanitární reakci Unie, zejména při složitých mimořádných událostech, musí být opatření, na něž je poskytována finanční pomoc na základě tohoto rozhodnutí, v souladu s humanitárními zásadami a zásadami využití civilní ochrany a vojenských zdrojů uvedenými v Evropském konsensu o humanitární pomoci.
- (21) Měla by existovat možnost zapojit země Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), které jsou členy Evropského hospodářského prostoru (EHP), přístupující země, kandidátské země a potenciální kandidátské země. Využití některých opatření financovaných na základě tohoto rozhodnutí by mělo být umožněno rovněž kandidátským zemím a potenciálním kandidátům, jež se mechanismu Unie neúčastní, jakož i zemím, které jsou součástí evropské politiky sousedství.
- (22) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění tohoto rozhodnutí by měly být prováděcí pravomoci svěřeny Komisi, pokud se jedná o tyto aspekty: komunikace střediska s kontaktními místy členských států a operativní postupy pro odezvu na katastrofy uvnitř i vně Unie; součásti společného komunikačního systému a organizace sdílení informací prostřednictvím tohoto systému; postup pro nasazování odborných týmů; určení modulů, dalších kapacit pro odezvu a odborníků; operační požadavky na fungování a interoperabilitu modulů; cíle v oblasti kapacit, požadavky na kvalitu a interoperabilitu a certifikační a registrační postupy nezbytné pro fungování evropské kapacity, jakož i finanční ujednání; určení a odstranění nedostatků evropské kapacity; organizace programů odborné přípravy, rámec pro cvičení a program zaměřený na získané zkušenosti; organizování podpory při dopravě pomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²⁾.
- (23) Při přijímání prováděcích aktů stanovených tímto rozhodnutím by se měl použít přezkumný postup.
- (24) Toto rozhodnutí posiluje spolupráci mezi Unií a členskými státy a usnadňuje koordinaci v oblasti civilní ochrany, a umožňuje tak přijímat účinnější opatření vzhledem k rozsahu a doplňkovosti. Pokud katastrofa přesahuje schopnosti odezvy daného členského státu, může tento stát rozhodnout o využití mechanismu Unie k doplnění vlastních zdrojů v oblasti civilní ochrany a v oblasti odezvy na jiné katastrofy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 317, 12.12.2008, s. 6.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady mechanismů, kterými členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (25) Jelikož cílů tohoto rozhodnutí nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu nebo účinků může být dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (26) Tímto rozhodnutím nejsou dotčena opatření spadající do oblasti působnosti budoucího legislativního aktu Unie o zřízení nástroje stability, opatření v oblasti veřejného zdraví přijatá na základě právních aktů Unie o akčních programech Unie v oblasti zdraví ani opatření v oblasti ochrany spotřebitele přijatá na základě budoucího legislativního aktu Unie o programu na ochranu spotřebitele pro období 2014–2020.
- (27) Z důvodu soudržnosti se toto rozhodnutí nevztahuje na opatření, která spadají do oblasti působnosti rozhodnutí Rady 2007/124/ES, Euratom ⁽¹⁾ a budoucího legislativního aktu Unie o zřízení nástroje pro finanční podporu policejní spolupráce, předcházení a boje proti trestné činnosti a zvládání krizí v rámci Fondu pro vnitřní bezpečnost, ani na opatření související s udržováním práva a pořádku a se zajištěním vnitřní bezpečnosti. Toto rozhodnutí se nevztahuje na činnosti, na které se vztahuje nařízení (ES) č. 1257/96.
- (28) Tímto rozhodnutím není dotčeno přijímání právně závazných aktů podle Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, kterými se stanoví specifická mimořádná opatření v případě jaderných nebo radiologických katastrof.
- (29) Toto rozhodnutí se vztahuje na opatření v oblasti předcházení znečištění moří, připravenosti a odezvy na ně, s výjimkou opatření spadajících do působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ⁽²⁾.
- (30) K tomu, aby zajistila provádění tohoto rozhodnutí, může Komise financovat takové činnosti související s přípravou, monitorováním, kontrolou, auditem a hodnocením, které jsou nezbytné pro řízení mechanismu Unie a plnění jeho cílů.
- (31) Úhrada výdajů, zadávání veřejných zakázek a udělování grantů na základě tohoto rozhodnutí by měly být prováděny v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽³⁾. Vzhledem ke zvláštní povaze opatření v oblasti civilní ochrany je vhodné stanovit, že granty lze udělovat právnickým osobám soukromého i veřejného práva. Je rovněž důležité, aby byla dodržována pravidla nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, zejména pokud jde o jím stanovené zásady hospodárnosti, účinnosti a účelnosti.
- (32) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny prostřednictvím přiměřených opatření v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných správních a finančních sankcí v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.
- (33) Toto rozhodnutí stanoví finanční krytí pro celou dobu trvání mechanismu Unie, které představuje pro Evropský parlament a Radu hlavní referenční částku při ročním rozpočtovém procesu ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení ⁽⁴⁾. Tato referenční částka je financována částečně z okruhu 3 „Bezpečnost a občanství“ a částečně z okruhu 4 „Globální Evropa“ víceletého finančního rámce na období 2014–2020.
- (34) Finanční krytí pro provádění tohoto rozhodnutí by mělo být přiděleno v souladu s procentními podíly uvedenými v příloze.
- (35) Za účelem přezkumu, s ohledem na výsledek průběžného hodnocení, rozdělení finančního krytí pro provádění tohoto rozhodnutí před 30. červnem 2017 by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o přezkum rozdělení. Kdykoli je nezbytné provést okamžitou revizi rozpočtových prostředků, které jsou k dispozici na operace v oblasti odezvy, měl by se použít postup pro naléhavé případy. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2007/124/ES, Euratom ze dne 12. února 2007, kterým se na období 2007–2013 zavádí zvláštní program Prevence, připravenost a zvládání následků teroristických útoků a jiných rizik spojených s bezpečností jakožto součást obecného programu Bezpečnost a ochrana svobod (Úř. věst. L 58, 24.2.2007, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002 o zřízení Evropské agentury pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1

- (36) Toto rozhodnutí by se mělo použít od 1. ledna 2014, protože souvisí s víceletým finančním rámcem na období 2014–2020,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

KAPITOLA I

OBECNÉ A SPECIFICKÉ CÍLE, PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Obecný cíl a předmět

1. Cílem mechanismu civilní ochrany Unie (dále jen „mechanismus Unie“) je posilovat spolupráci mezi Uníí a členskými státy a usnadňovat koordinaci v oblasti civilní ochrany s cílem zlepšit účinnost systémů pro předcházení přírodním a člověkem způsobeným katastrofám, připravenost a odezvu na ně.

2. Ochrana, která má být zajišťována v rámci mechanismu Unie, se týká především ochrany obyvatelstva, ale také životního prostředí a majetku včetně kulturního dědictví, před všemi druhy přírodních a člověkem způsobených katastrof, včetně důsledků aktů terorismu, technologických, radiologických nebo ekologických katastrof, znečištění moří a mimořádných akutních zdravotních událostí, ke kterým došlo uvnitř nebo vně Unie. V případě důsledků aktů terorismu nebo radiologických katastrof může mechanismus Unie zahrnovat pouze opatření v oblasti připravenosti a odezvy.

3. Mechanismus Unie podporuje solidaritu mezi členskými státy prostřednictvím praktické spolupráce a koordinace, aniž je dotčena primární odpovědnost členských států za ochranu obyvatelstva, životního prostředí a majetku včetně kulturního dědictví na jejich území před katastrofami a za vybavení svých systémů pro zvládání katastrof dostatečnými schopnostmi, aby tyto systémy mohly odpovídat způsobem a konzistentně zvládat katastrofy takové povahy a rozsahu, které lze důvodně předpokládat a na něž je možné se připravit.

4. Toto rozhodnutí stanoví obecná pravidla pro mechanismus Unie a pravidla pro poskytování finanční pomoci v rámci mechanismu Unie.

5. Mechanismus Unie se nedotýká povinností uložených příslušnými platnými právními akty Unie nebo Smlouvou o založení Evropského společenství pro atomovou energii, případně platnými mezinárodními dohodami.

6. Toto rozhodnutí se nepoužije na opatření prováděná podle nařízení (ES) č. 1257/96, nařízení (ES) č. 1406/2002, nařízení (ES) č. 1717/2006, rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1082/2013/EU⁽¹⁾ nebo právních předpisů Unie týkajících se akčních programů v oblasti zdraví, vnitřních věcí a spravedlnosti.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1082/2013/EU ze dne 22. října 2013 o vážných přeshraničních zdravotních hrozbách a o zrušení rozhodnutí č. 2119/98/ES (Úř. věst. L 293, 5.11.2013, s. 1)

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto rozhodnutí se použije na spolupráci v oblasti civilní ochrany. Tato spolupráce zahrnuje:

- a) opatření v oblasti prevence a připravenosti uvnitř Unie a v souvislosti s čl. 5 odst. 2, čl. 13 odst. 3 a článkem 28 také vně Unie; a
- b) opatření, která mají pomoci při odezvě na okamžité negativní dopady katastrofy uvnitř nebo vně Unie, včetně zemí uvedených v čl. 28 odst. 1, a to na základě žádosti o pomoc prostřednictvím mechanismu Unie.

2. Toto rozhodnutí zohledňuje zvláštní potřeby odlehlých, nejvzdálenějších a jiných regionů nebo ostrovů Unie, pokud jde o předcházení katastrofám a připravenost a odezvu na ně, jakož i zvláštní potřeby zámořských zemí a území z hlediska odezvy na katastrofy.

Článek 3

Specifické cíle

1. Mechanismus Unie podporuje, doplňuje a usnadňuje koordinaci opatření členských států v zájmu splnění těchto společných specifických cílů:

- a) dosažení vysoké úrovně ochrany před katastrofami prostřednictvím prevence nebo omezení jejich možných účinků, rozvíjením kultury prevence a zlepšením spolupráce mezi složkami civilní ochrany a jinými příslušnými složkami;
- b) zvýšení připravenosti na úrovni členských států a na úrovni Unie v oblasti odezvy na katastrofy;
- c) usnadnění rychlé a účinné odezvy v případě katastrof nebo bezprostřední hrozby katastrof; a
- d) zvýšení informovanosti veřejnosti o katastrofách a připravenosti na ně.

2. Pro monitorování, hodnocení a případný přezkum uplatňování tohoto rozhodnutí se použijí ukazatele. Jedná se o tyto ukazatele:

- a) pokrok při provádění rámce pro předcházení katastrofám měřený počtem členských států, které poskytly Komisi přehled svých posouzení rizik a posouzení svých schopností zvládání rizik, jak je uvedeno v článku 6;

- b) pokrok ve zvyšování úrovně připravenosti na katastrofy měřený velikostí kapacit pro odezvu obsažených v dobrovolném společném souboru v souvislosti s cíli kapacity uvedenými v článku 11 a počtem modulů registrovaných ve společném komunikačním a informačním systému pro mimořádné události;
- c) pokrok ve zlepšování odezvy na katastrofy měřený rychlostí zásahů v rámci mechanismu Unie a mírou, jakou pomoc přispívá k plnění potřeb v terénu; a
- d) pokrok dosažený při zvyšování informovanosti veřejnosti o katastrofách a připravenosti na ně měřený úrovní informovanosti občanů Unie o rizicích v jejich regionu.

Článek 4

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- 1) „katastrofou“ jakákoli situace, která má či může mít závažný dopad na obyvatelstvo, životní prostředí nebo majetek včetně kulturního dědictví;
- 2) „odezvou“ jakékoli opatření přijaté na základě žádosti o pomoc v rámci mechanismu Unie v případě bezprostřední hrozby katastrofy, v jejím průběhu nebo po ní za účelem řešení jejích okamžitých nepříznivých důsledků;
- 3) „připraveností“ stav pohotovosti a způsobilosti lidských a materiálních prostředků, struktur, komunit a organizací dosažený v důsledku předem přijatého opatření a umožňující jim zajistit účinnou a rychlou odezvu na katastrofy;
- 4) „prevencí“ jakékoli opatření zaměřené na snížení rizika nebo zmírnění nepříznivých důsledků katastrof pro obyvatelstvo, životní prostředí nebo majetek včetně kulturního dědictví;
- 5) „včasným varováním“ včasné a účinné poskytnutí informací, jež umožňují přijmout opatření s cílem zabránit rizikům a nepříznivým dopadům katastrof nebo je omezit a usnadnit připravenost na účinnou odezvu;
- 6) „modulem“ soběstačné a nezávislé uspořádání předem vymezených kapacit členských států, které vychází z úkolů a potřeb, nebo mobilní operační tým členských států, představující soubor lidských a materiálních prostředků, který může být popsán z hlediska schopnosti zásahu nebo úlohy či úloh, které je schopen splnit;
- 7) „posouzením rizik“ celkový meziodvětvový proces zjišťování rizik, analýzy rizik a hodnocení rizik prováděný na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni;
- 8) „schopností zvládání rizik“ schopnost členského státu nebo jeho regionů omezit rizika (dopadů a pravděpodobnosti katastrofy), určená v jeho posouzení rizik, přizpůsobit se těmto rizikům nebo je zmírnit, a to na úrovni v tomto členském státě přijatelnou. Schopnost zvládání rizik je posuzována z hlediska technické, finanční a správní schopnosti provádět odpovídající:
 - a) posouzení rizik,
 - b) plánování zvládání rizik pro prevenci a připravenost a
 - c) opatření pro předcházení rizikům a připravenost na ně;
- 9) „podporou hostitelského státu“ veškeré kroky, které země přijímající nebo posílající pomoc nebo Komise provádějí ve fázích připravenosti a odezvy za účelem odstranění předvídatelných překážek bránících mezinárodní pomoci nabízené prostřednictvím mechanismu Unie. Zahrnuje podporu ze strany členských států zaměřenou na usnadnění přesunu této pomoci přes jejich území;
- 10) „kapacitou pro odezvu“ pomoc, která může být na základě žádosti poskytnuta prostřednictvím mechanismu Unie;
- 11) „logistickou podporou“ základní vybavení nebo služby, které odborné týmy uvedené v čl. 17 odst. 1 potřebují k tomu, aby mohly plnit své úkoly, mimo jiné komunikační prostředky, dočasné ubytování, potraviny nebo doprava uvnitř země.

KAPITOLA II

PREVENCE

Článek 5

Opatření v oblasti prevence

1. V zájmu plnění cílů a provádění opatření v oblasti prevence Komise:
 - a) přijímá opatření pro zlepšení znalostní základny, pokud jde o rizika katastrof, a pro usnadnění sdílení znalostí, osvědčených postupů a informací, mimo jiné mezi členskými státy, které sdílí společná rizika;
 - b) podporuje a prosazuje posuzování a mapování rizik prováděná jednotlivými členskými státy sdílením osvědčených postupů a usnadňováním přístupu ke konkrétním znalostem a odborným poznatkům o otázkách společného zájmu;
 - c) stanoví a pravidelně aktualizuje meziodvětvový přehled a mapu týkající se rizik přírodních a člověkem způsobených katastrof, kterým může být Unie vystavena, s použitím soudržného přístupu napříč různými politickými oblastmi, které mohou souviset s předcházením katastrofám nebo jej ovlivňovat, a při řádném zohlednění pravděpodobných dopadů změny klimatu;

- d) podporuje výměnu osvědčených postupů týkajících se vytváření vnitrostátních systémů civilní ochrany s cílem vypořádat se s dopadem změny klimatu;
- e) podporuje a prosazuje rozvoj a provádění činnosti v oblasti zvládání rizik jednotlivými členskými státy sdílením osvědčených postupů a usnadňováním přístupu ke konkrétním znalostem a odborným poznatkům o otázkách společného zájmu;
- f) shromažďuje a rozesílá informace zpřístupněné členskými státy, organizuje výměnu zkušeností z posuzování schopnosti zvládání rizik; do 22. prosince 2014 vypracuje společně s členskými státy pokyny ohledně obsahu, metodiky a struktury těchto posouzení; a usnadňuje sdílení osvědčených postupů při plánování prevence a připravenosti, mimo jiné i prostřednictvím dobrovolného vzájemného hodnocení;
- g) ve lhůtách stanovených v čl. 6 písm. c) podává Evropskému parlamentu a Radě pravidelné zprávy o pokroku, jehož bylo dosaženo při provádění článku 6;
- h) podporuje využívání různých finančních prostředků Unie, které mohou podpořit udržitelnou prevenci katastrof, a vybízí členské státy a regiony, aby těchto možností financování využívaly;
- i) zdůrazňuje význam předcházení rizikům a podporuje členské státy při zvyšování povědomí, informování veřejnosti a vzdělávání;
- j) podporuje preventivní opatření ve členských státech a ve třetích zemích uvedených v článku 28 sdílením osvědčených postupů a usnadňováním přístupu ke konkrétním znalostem a odborným poznatkům o otázkách společného zájmu; a
- k) v úzké konzultaci s členskými státy přijímá další nezbytná podpůrná a doplňková preventivní opatření v zájmu dosažení cíle uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. a).

2. Na žádost členského státu, třetí země nebo Organizace spojených národů či jejich agentur může Komise nasadit na místě odborný tým, aby poskytoval poradenství o preventivních opatřeních.

Článek 6

Zvládání rizik

V zájmu prosazování účinného a soudržného přístupu k předcházení katastrofám a připravenosti na ně sdílením informací, které nejsou citlivé, tedy informací, jejichž poskytnutí není v rozporu s podstatnými bezpečnostními zájmy členských států, a osvědčených postupů v rámci mechanismu Unie, členské státy:

- a) do 22. prosince 2015 a poté každé tři roky provedou na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni posouzení rizik a shrnutí důležitých prvků těchto posouzení zpřístupní Komisi;
- b) rozvinou a zdokonalí své plánování zvládání rizik katastrof na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni;
- c) zpřístupní Komisi posouzení své schopnosti zvládání rizik na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni, a to každé tři roky po finalizaci příslušných pokynů uvedených v čl. 5 odst. 1 písm. f) a pokaždé v případě významných změn; a
- d) dobrovolně se účastní vzájemných hodnocení týkajících se posouzení schopnosti zvládání rizik.

KAPITOLA III

PŘIPRAVENOST

Článek 7

Středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události

Zřizuje se středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události (dále jen „středisko“). Středisko zajišťuje nepřetržitou provozní kapacitu a slouží členským státům a Komisi při sledování cílů mechanismu Unie.

Článek 8

Obecné činnosti Komise v oblasti připravenosti

Komise provádí v souvislosti s připraveností tyto činnosti:

- a) spravuje středisko;
- b) spravuje společný komunikační a informační systém pro mimořádné události (dále jen „společný komunikační systém“), který umožňuje komunikaci a sdílení informací mezi střediskem a kontaktními místy členských států;
- c) přispívá k rozvoji a lepší integraci nadnárodních systémů detekce a včasného varování v evropském zájmu s cílem umožnit rychlou odezvu, jakož i podporovat vzájemné propojení mezi vnitrostátními systémy včasného varování a upozornění a jejich napojení na středisko a společný komunikační systém. Tyto systémy zohledňují stávající i budoucí informační, monitorovací a detekční zdroje a systémy a vycházejí z nich;
- d) vytvoří a řídí schopnost mobilizace a vyslání odborných týmů odpovědných za:
 - i) posouzení potřeb, které mohou být ve státě žádajícím o pomoc případně uspokojeny prostřednictvím mechanismu Unie,

- ii) případné usnadnění koordinace pomoci na místě v rámci odezvy na katastrofy a udržování kontaktů s příslušnými orgány státu žádajícího o pomoc a
 - iii) poradenskou podporu žádajícího státu ohledně opatření v oblasti prevence, připravenosti a odezvy;
- e) vytvoří a udržuje schopnost poskytovat logistickou podporu těmto odborným týmům;
- f) vytvoří a udržuje síť vyškolených odborníků z členských států, kteří mohou být v krátkém časovém horizontu k dispozici pro pomoc středisku při sledování, informování a usnadňování koordinace;
- g) usnadňuje koordinaci mezi členskými státy, pokud jde o předběžné rozmístění kapacit pro odezvu na katastrofy v rámci Unie;
- h) podporuje úsilí o zlepšování interoperability modulů a jiných kapacit pro odezvu, přičemž zohledňuje osvědčené postupy na úrovni členských států i na mezinárodní úrovni;
- i) v rámci své pravomoci přijímá nezbytná opatření s cílem usnadnit podporu hostitelského státu, mimo jiné spolu s členskými státy a na základě operačních zkušeností vypracovává a aktualizuje pokyny pro podporu hostitelského státu;
- j) podporuje vytváření dobrovolných programů vzájemného hodnocení strategií připravenosti členských států založených na předem stanovených kritériích, které umožní, aby byla formulována doporučení pro zvýšení míry připravenosti Unie; a
- k) v úzké konzultaci s členskými státy přijímá další nezbytná podpůrná a doplňková opatření v oblasti připravenosti zaměřená na splnění cíle uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. b).

Článek 9

Obecná činnost členských států v oblasti připravenosti

1. Členské státy dobrovolně pracují na vytváření modulů, zejména za účelem uspokojení potřeb v oblasti prioritních zásahů nebo podpory v rámci mechanismu Unie.

Členské státy předem určí moduly, další kapacity pro odezvu a odborníky v rámci příslušných složek, zejména složek civilní ochrany nebo jiných zásahových služeb, kteří by mohli být k dispozici pro zásah na základě žádosti prostřednictvím mechanismu Unie. Přihlédnou k tomu, že složení modulů nebo jiných kapacit pro odezvu může záviset na druhu katastrofy a na zvláštních potřebách s ní spojených.

2. Moduly jsou tvořeny ze zdrojů jednoho nebo více členských států a:

a) jsou schopny provádět předem definované úkoly v oblasti odezvy v souladu se zavedenými mezinárodními pokyny, a tudíž mohou:

i) být nasazeny ve velmi krátkém časovém horizontu od předložení žádosti o poskytnutí pomoci prostřednictvím střediska; a

ii) pracovat samostatně a nezávisle po stanovené období;

b) jsou interoperabilní s jinými moduly;

c) provádějí odbornou přípravu a cvičení, aby splňovaly požadavek na interoperabilitu;

d) jsou podřízeny vedení osoby, která je zodpovědná za jejich činnost; a

e) jsou schopny případně spolupracovat s jinými subjekty Unie nebo případně s mezinárodními organizacemi, zejména OSN.

3. Členské státy dobrovolně a předem určí odborníky, kteří by mohli být vysláni jakožto členové odborných týmů uvedených v čl. 8 písm. d).

4. Členské státy v případě potřeby zváží poskytnutí dalších kapacit pro odezvu, které by mohly být uvolněny příslušnými útvary nebo které by mohly být poskytnuty nevládními organizacemi a dalšími příslušnými subjekty.

Další kapacity pro odezvu mohou zahrnovat zdroje z jednoho nebo více členských států a v případě potřeby:

a) jsou schopny provádět úkoly v oblastech odezvy v souladu se zavedenými mezinárodními pokyny, a tudíž mohou:

i) být nasazeny ve velmi krátkém časovém horizontu od předložení žádosti o poskytnutí pomoci prostřednictvím střediska; a

ii) podle potřeby pracovat samostatně a nezávisle po stanovené období;

b) jsou schopny popřípadě spolupracovat s jinými subjekty Unie nebo případně s mezinárodními organizacemi, zejména OSN.

5. Členské státy mohou s výhradou odpovídajících bezpečnostních záruk poskytnout informace o příslušných vojenských kapacitách, které by mohly být použity jako poslední možnost v rámci pomoci prostřednictvím mechanismu Unie, jako je například doprava a logistická či zdravotnická podpora.

6. Členské státy poskytnou Komisi příslušné informace o odbornících, modulech a dalších kapacitách pro odezvu, které vyčleňují pro účely pomoci prostřednictvím mechanismu Unie podle odstavců 1 až 5, a tyto informace v případě potřeby aktualizují.

7. Členské státy určí kontaktní místa podle čl. 8 písm. b) a informují o nich Komisi.

8. Členské státy přijmou vhodná opatření v rámci připravenosti za účelem usnadnění podpory hostitelského státu.

9. Členské státy s podporou Komise přijmou vhodná opatření podle článku 23 k zajištění včasné dopravy pomoci, kterou nabízejí.

Článek 10

Plánování operací

1. Komise a členské státy spolupracují s cílem zlepšit plánování operací odezvy na katastrofy v rámci mechanismu Unie, mimo jiné vytvářením scénářů odezvy na katastrofy, mapováním prostředků a vypracováváním plánů pro nasazení kapacit pro odezvu.

2. Při plánování operací odezvy na humanitární krizi mimo Unii Komise a členské státy určí a podpoří součinnost mezi financováním pomoci v oblasti civilní ochrany a humanitární pomoci ze strany Unie a členských států.

Článek 11

Evropská kapacita pro odezvu na mimořádné události

1. Zřizuje se evropská kapacita pro odezvu na mimořádné události (dále jen „evropská kapacita“). Sestává z dobrovolného souboru předem vyčleněných kapacit členských států pro odezvu a zahrnuje moduly, další kapacity pro odezvu a odborníky.

2. Komise stanoví na základě zjištěných rizik druhy a množství klíčových kapacit pro odezvu potřebných pro evropskou kapacitu (dále jen „cíle kapacity“).

3. Komise stanoví požadavky na kvalitu kapacit pro odezvu, které členské státy vyčlení pro evropskou kapacitu. Požadavky na kvalitu vycházejí ze zavedených mezinárodních norem, pokud tyto normy již existují. Členské státy odpovídají za zajištění kvality svých kapacit pro odezvu.

4. Komise zřídí a spravuje proces certifikace a registrace kapacit pro odezvu, které členské státy vyčlení pro evropskou kapacitu.

5. Členské státy dobrovolně určí a vypracují registrační soupis kapacit pro odezvu, které vyčlení pro evropskou kapacitu. Registrace mezinárodních modulů poskytovaných dvěma nebo více členskými státy je prováděna společně všemi dotčenými členskými státy.

6. Kapacity pro odezvu, které členské státy zpřístupní pro evropskou kapacitu, jsou kdykoli k dispozici pro vnitrostátní potřeby členských států.

7. Kapacity pro odezvu, které členské státy zpřístupní pro evropskou kapacitu, jsou k dispozici pro operace v oblasti odezvy prováděné v rámci mechanismu Unie na základě žádosti o pomoc prostřednictvím střediska. Konečné rozhodnutí o jejich nasazení učiní členské státy, které příslušnou kapacitu pro odezvu registrovaly. Pokud mimořádné vnitrostátní události, vyšší moc nebo ve výjimečných případech jiné závažné důvody brání členskému státu ve zpřístupnění těchto kapacit pro odezvu na konkrétní katastrofu, informuje tento členský stát co nejdříve Komisi s odkazem na tento článek.

8. V případě nasazení podléhají kapacity členských států pro odezvu i nadále jejich velení a řízení a pokud mimořádná vnitrostátní události, vyšší moc nebo ve výjimečných případech jiné závažné důvody brání členskému státu v dalším poskytování těchto kapacit pro odezvu, mohou být po konzultaci s Komisí staženy. Komise podle potřeby usnadňuje koordinaci mezi různými kapacitami pro odezvu prostřednictvím střediska v souladu s články 15 a 16.

9. Členské státy a Komise zajistí odpovídající informovanost veřejnosti o zásazích, do nichž je zapojena evropská kapacita.

Článek 12

Řešení nedostatků v kapacitách pro odezvu

1. Komise sleduje pokrok při plnění cílů kapacity stanovených v souladu s čl. 11 odst. 2 a zjišťuje potenciálně významné nedostatky v kapacitě pro odezvu v rámci evropské kapacity.

2. Jsou-li zjištěny potenciálně významné nedostatky, Komise posoudí, zda mají členské státy k dispozici nezbytné kapacity mimo rámec evropské kapacity.

3. Komise podporuje členské státy v tom, aby samostatně nebo prostřednictvím konsorcia členských států spolupracujících v oblasti společných rizik, řešily veškeré nedostatky ve strategických kapacitách, které byly zjištěny podle odstavce 2. Komise může členské státy v těchto činnostech podporovat v souladu s článkem 20 a čl. 21 odst. 1 písm. i) a j) a odst. 2.

4. Komise každé dva roky informuje Evropský parlament a Radu o pokroku dosaženém při plnění cílů kapacity a o zbývajících nedostacích evropské kapacity.

Článek 13

Odborná příprava, cvičení, získané zkušenosti a šíření znalostí

1. Komise v rámci mechanismu Unie plní tyto úkoly v oblasti školení, cvičení, získaných zkušeností a šíření znalostí:

a) vytvoření a řízení programu odborné přípravy pro pracovníky civilní ochrany a pracovníky zapojené do zvládání mimořádných událostí v oblasti předcházení katastrofám, připravenosti a odezvy na ně. Program zahrnuje společné kurzy a systém výměny odborníků, v jehož rámci mohou být jednotlivci dočasně vysláni do jiných členských států.

Program odborné přípravy je zaměřen na zlepšení koordinace, slučitelnosti a doplňkovosti mezi kapacitami podle článků 9 a 11 a zvyšování odborné způsobilosti odborníků podle čl. 8 písm. d) a f);

b) vytvoření a řízení sítě odborné přípravy otevřené centrům odborné přípravy pro pracovníky civilní ochrany a pracovníky působící v oblasti zvládání mimořádných událostí, jakož i další příslušné subjekty a instituce v oblasti předcházení katastrofám, připravenosti a odezvy na ně.

Sít odborné přípravy se zaměřuje na:

- i) zdokonalení všech fází zvládání katastrof s ohledem na přizpůsobování se změně klimatu a její zmírnění;
 - ii) vytváření synergií mezi členy prostřednictvím výměny zkušeností a osvědčených postupů, příslušného výzkumu, získaných zkušeností, kurzů a pracovních seminářů, cvičení a pilotních projektů; a
 - iii) vypracování pokynů k odborné přípravě v oblasti civilní ochrany včetně odborné přípravy v oblasti předcházení katastrofám, připravenosti a odezvy na ně, a to na úrovni Unie i na mezinárodní úrovni;
- c) vypracování strategického rámce, který stanoví cíle a úlohu cvičení, dlouhodobého souhrnného plánu nastiňujícího priority cvičení, jakož i vypracování a řízení programu cvičení;
- d) vytvoření a řízení programu zaměřeného na zkušenosti získané z provedených opatření v oblasti civilní ochrany v rámci mechanismu Unie, včetně aspektů uceleného cyklu zvládání katastrof s cílem poskytnout široký základ pro procesy učení a rozvíjení znalostí. Tento program zahrnuje:
- i) sledování, analýzu a hodnocení všech příslušných opatření v oblasti civilní ochrany v rámci mechanismu Unie;

ii) podporu uplatňování získaných zkušeností s cílem zajistit základnu opírající se o zkušenosti, z níž má vycházet rozvoj činností v rámci cyklu zvládání katastrof; a

iii) vypracování metod a nástrojů pro shromažďování, analýzu, propagaci a uplatňování získaných zkušeností.

Program dále případně obsahuje zkušenosti získané ze zásahů mimo Unii, pokud jde o využívání spojitostí a součinnosti mezi pomocí poskytovanou v rámci mechanismu Unie a humanitární reakce;

e) vypracování pokynů týkajících se šíření znalostí a provádění jednotlivých úkolů uvedených v písmenech a) až d) na úrovni členských států; a

f) podněcování a podpora zavádění a využívání vhodných nových technologií pro účely mechanismu Unie.

2. Při plnění úkolů stanovených v odstavci 1 Komise zvláště zohlední potřeby a zájmy členských států, které jsou vystaveny obdobným rizikům katastrof.

3. Na žádost členského státu, třetí země nebo OSN či jejich agentur může Komise na místě nasadit odborný tým, aby poskytoval poradenství týkající se opatření v oblasti připravenosti.

KAPITOLA IV

ODEZVA

Článek 14

Oznamování katastrof uvnitř Unie

1. V případě katastrofy uvnitř Unie nebo bezprostřední hrozby takové katastrofy, která má či může mít přeshraniční dopady nebo zasahuje či může zasáhnout jiné členské státy, oznámí členský stát, v němž ke katastrofě došlo nebo může pravděpodobně dojít, tuto skutečnost neprodleně potenciálně zasaženým členským státům, jakož i Komisi, jestliže jsou dopady potenciálně významné.

První pododstavec se nepoužije, pokud již byla oznamovací povinnost zakotvena v jiných právních předpisech Unie, ve Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii nebo v platných mezinárodních dohodách.

2. V případě katastrofy uvnitř Unie nebo bezprostřední hrozby takové katastrofy, která pravděpodobně povede k žádosti o pomoc ze strany jednoho nebo více členských států, oznámí členský stát, v němž ke katastrofě došlo nebo může pravděpodobně dojít, tuto skutečnost neprodleně Komisi, pokud lze očekávat případnou žádost o poskytnutí pomoci prostřednictvím střediska, s cílem umožnit Komisi, aby v případě potřeby uvědomila ostatní členské státy a aktivovala své příslušné složky.

3. Oznámení uvedená v odstavcích 1 a 2 jsou šířena prostřednictvím společného komunikačního systému.

Článek 15

Odezva na katastrofy uvnitř Unie

1. V případě katastrofy uvnitř Unie nebo v případě bezprostřední hrozby takové katastrofy může zasažený členský stát požádat o pomoc prostřednictvím střediska. Žádost je formulována co nejkonkrétnějším způsobem.

2. Ve výjimečných situacích zvýšeného rizika může členský stát požádat také o pomoc ve formě dočasného předběžného umístění kapacit pro odezvu.

3. Po obdržení žádosti o pomoc Komise podle situace a neprodleně:

a) odešle žádost kontaktním místům ostatních členských států;

b) ve spolupráci se zasaženým členským státem shromáždí ověřené informace o situaci a rozešle je členským státům;

c) v konzultaci s žádajícím členským státem vypracuje doporučení pro poskytnutí pomoci prostřednictvím mechanismu Unie podle potřeb v terénu a případných vhodných předem vytvořených plánů, jak je uvedeno v čl. 10 odst. 1, vybídne členské státy, aby nasadily specifické kapacity a usnadnily koordinaci požadované pomoci; a

d) přijme další opatření s cílem usnadnit koordinaci odezvy.

4. Každý členský stát, jemuž je určena žádost o poskytnutí pomoci prostřednictvím mechanismu Unie, neprodleně určí, zda je schopen požadovanou pomoc poskytnout, a uvědomí o tom žádající členský stát prostřednictvím společného komunikačního systému, přičemž uvede rozsah, podmínky a popřípadě náklady na pomoc, kterou by mohl poskytnout. Středisko průběžně informuje členské státy.

5. Za řízení asistenčních zásahů je odpovědný žádající členský stát. Orgány žádajícího státu stanoví obecné zásady a v případě potřeby vymezí hranice pro plnění úkolů svěřených modulům nebo jiným kapacitám pro odezvu. O podrobnostech způsobu plnění uvedených úkolů rozhoduje odpovědná osoba pověřená členským státem, který pomoc poskytuje. Žádající členský stát může rovněž požádat o nasazení odborného týmu za účelem podpory při posuzování situace, usnadnění koordinace na místě (mezi týmy členských států) nebo poskytování odborného poradenství.

6. Žádající členský stát přijme vhodná opatření k usnadnění podpory hostitelského státu v oblasti příchozí pomoci.

7. Úlohou Komise uvedenou v tomto článku nejsou dotčeny pravomoci členských států a odpovědnost za jejich týmy,

moduly a jiné podpůrné kapacity, včetně vojenských kapacit. Podpora nabízená Komisí zejména nezahrnuje velení ani řízení týmů členských států, modulů a další podpory, která je nasazena dobrovolně v souladu s koordinací na úrovni ústředí a na místě.

Článek 16

Podpora soudržnosti při odezvě na katastrofy mimo Unii

1. V případě katastrofy mimo Unii nebo v případě bezprostřední hrozby takové katastrofy může zasažená země požádat o pomoc prostřednictvím střediska. O pomoc může rovněž požádat OSN a její agentury nebo příslušná mezinárodní organizace nebo lze o pomoc požádat jejich prostřednictvím.

2. Zásahy podle tohoto článku se mohou provádět formou autonomního asistenčního zásahu nebo jako příspěvek k zásahu vedeného mezinárodní organizací. Koordinace Unie je plně začleněna do celkové koordinace zajišťované Úřadem OSN pro koordinaci humanitární pomoci (OCHA) a respektuje jeho vedoucí úlohu.

3. Komise bude podporovat soulad při poskytování pomoci prostřednictvím těchto opatření:

a) udržování dialogu s kontaktními místy členských států za účelem zajištění efektivního a soudržného příspěvku odezvy Unie na katastrofy prostřednictvím mechanismu Unie k celkovému úsilí v oblasti pomoci, a to zejména:

i) okamžitým informováním členských států o úplných žádostech o pomoc,

ii) podporou společného posouzení situace a potřeb, poskytováním odborného poradenství nebo usnadněním koordinace na místě, kde je pomoc poskytována, prostřednictvím přítomnosti odborného týmu civilní ochrany,

iii) sdílením příslušných posouzení a analýz se všemi příslušnými subjekty,

iv) poskytováním přehledu pomoci nabízené členskými státy a dalšími subjekty,

v) poradenstvím ohledně druhu nutné pomoci s cílem zajistit, že poskytnutá pomoc je v souladu s posouzením potřeb, a

vi) pomocí při překonávání veškerých praktických obtíží při poskytování pomoci v oblastech, jako jsou tranzit a cla;

b) neprodlené vypracování doporučení, pokud možno ve spolupráci se zasaženou zemí, podle potřeb v terénu a případných vhodných předem vytvořených plánů, vybídnutí členských států, aby nasadily specifické kapacity, a usnadnění koordinace vyžádané pomoci;

- c) udržování spojení s postiženou zemí na technických podrobnostech, například v otázce konkrétní potřeby pomoci, přijímání nabídek a praktických opatření pro přijímání a distribuci pomoci na místě;
- d) udržování spojení s OCHA nebo podpora tohoto subjektu a spolupráce s ostatními příslušnými subjekty přispívajícími k celkovému úsilí v oblasti pomoci s cílem maximalizovat součinnost, usilovat o doplňkovost a zabránit zdvojení činnosti a nedostatkům; a
- e) udržování spojení se všemi příslušnými subjekty, zejména v závěrečné fázi asistenčních zásahů v rámci mechanismu Unie, s cílem usnadnit hladké předání.

4. Aniž je dotčena úloha Komise, jak je vymezena v odstavci 3, a při dodržení požadavku na okamžitou operativní odezvu prostřednictvím mechanismu Unie, Komise při aktivaci mechanismu Unie uvědomí Evropskou službu pro vnější činnost, aby byl zajištěn soulad mezi činností civilní ochrany a celkovými vztahy Unie s postiženou zemí. Komise v souladu s odstavcem 2 v plném rozsahu informuje členské státy.

5. Na místě je pro delegaci Unie podle potřeby zajištěna styčná osoba, která této delegaci usnadňuje navázání kontaktů s vládou zasažené země. V případě potřeby poskytuje delegace Unie logistickou podporu odborným týmům civilní ochrany uvedeným v odst. 3 písm. a) bodu ii).

6. Každý členský stát, jemuž je prostřednictvím mechanismu Unie adresována žádost o poskytnutí pomoci, neprodleně určí, zda je schopen požadovanou pomoc poskytnout, uvědomí o tom středisko prostřednictvím společného komunikačního systému, přičemž uvede rozsah a podmínky pomoci, kterou by mohl poskytnout. Středisko průběžně informuje členské státy.

7. Mechanismus Unie lze rovněž použít k poskytování podpory v oblasti civilní ochrany v rámci konzulární pomoci občanům Unie při katastrofách ve třetích zemích, jestliže o ni požádají konzulární orgány dotčených členských států.

8. Podle žádosti o pomoc může Komise přijmout další nezbytná podpůrná a doplňková opatření pro zajištění soudržnosti při poskytování pomoci.

9. Koordinací v rámci mechanismu Unie nejsou dotčeny dvoustranné kontakty mezi členskými státy a zasaženou zemí ani spolupráce mezi členskými státy a OSN a jinými příslušnými mezinárodními organizacemi. Tyto dvoustranné kontakty mohou být rovněž využity jako příspěvek ke koordinaci prostřednictvím mechanismu Unie.

10. Úlohou Komise uvedenou v tomto článku nejsou dotčeny pravomoci členských států a odpovědnost za jejich týmy, moduly a jinou podporu, včetně vojenských kapacit. Podpora nabízená Komisí zejména nezahrnuje velení ani řízení týmů členských států, modulů a další podpory, která je nasazena dobrovolně v souladu s koordinací na úrovni ústředí a na místě.

11. Úsilí o součinnost zahrnuje i jiné nástroje Unie, zejména opatření financovaná v rámci nařízení (ES) č. 1257/96. Komise zajistí koordinaci mezi nástroji a v případě potřeby dále zajistí, aby opatření členských států v oblasti civilní ochrany přispívající k rozsáhlejší humanitární reakci byla v rámci možností financována podle tohoto rozhodnutí.

12. Vždy, když je mechanismus Unie aktivován, členské státy poskytující pomoc při katastrofách informují o svých činnostech v plném rozsahu středisko.

13. Týmy a moduly členských států, které se na místě podílejí na zásahu prostřednictvím mechanismu Unie, udržují úzké spojení se střediskem a odbornými týmy na místě podle odst. 3 písm. a) bodu ii).

Článek 17

Podpora na místě

1. Komise může vybrat, jmenovat a vyslat odborný tým složený z odborníků poskytnutých členskými státy:

- a) v případě katastrofy mimo Unii podle čl. 16 odst. 3;
- b) v případě katastrofy uvnitř Unie podle čl. 15 odst. 5;
- c) na základě žádosti o odborné poradenství v oblasti prevence v souladu s čl. 5 odst. 2; nebo
- d) na základě žádosti o odborné poradenství v oblasti připravenosti v souladu s čl. 13 odst. 3.

Do týmu mohou být začleněni odborníci z Komise a dalších subjektů Unie, aby tým podpořili a usnadnili udržování kontaktů se střediskem. Do týmu mohou být začleněni odborníci vyslaní OCHA nebo jinými mezinárodními organizacemi, aby posílili spolupráci a usnadnili společná posouzení.

2. Výběr a jmenování odborníků se řídí tímto postupem:

- a) členské státy navrhnou na vlastní odpovědnost odborníky, kteří mohou být vysláni jakožto členové odborných týmů;

b) Komise vybírá odborníky a vedoucího těchto týmů podle jejich kvalifikace a zkušeností, mimo jiné na základě úrovně absolvovaných školení v rámci mechanismu Unie, předchozích zkušeností z misí uskutečněných v rámci mechanismu Unie a v oblasti jiné mezinárodní pomoci. Výběr je založen také na jiných kritériích, mimo jiné na jazykových schopnostech, aby se zajistilo, že tým jako celek má k dispozici schopnosti nezbytné v konkrétní situaci; a

c) Komise jmenuje odborníky nebo vedoucí týmu pro misi na základě dohody s členským státem, který je navrhl.

3. Pokud jsou vysílány odborné týmy, usnadňují koordinaci mezi zásahovými týmy členských států a udržují kontakty s příslušnými orgány žádajícího státu, jak je uvedeno v čl. 8 písm. d). Středisko udržuje úzké styky s odbornými týmy a poskytuje jim pokyny a logistickou podporu.

Článek 18

Doprava a vybavení

1. V případě katastrofy uvnitř či vně Unie může Komise podporovat členské státy při získávání přístupu ke zdrojům vybavení nebo dopravy, a to:

a) poskytováním a sdílením informací o zdrojích vybavení a dopravy, které mohou být zpřístupněny členskými státy, s cílem usnadnit sdružování těchto zdrojů vybavení nebo dopravy;

b) podporou členských států při určování dopravních zdrojů, jež mohou být dostupné z jiných zdrojů včetně komerčního trhu, a usnadňování přístupu k nim;

c) podporou členských států při určování vybavení, které může být dostupné z jiných zdrojů včetně komerčního trhu.

2. Komise může doplnit dopravní zdroje poskytované členskými státy poskytnutím dodatečných dopravních zdrojů nezbytných k zajištění rychlé odezvy na katastrofy.

KAPITOLA V

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 19

Rozpočtové zdroje

1. Finanční krytí pro provádění mechanismu Unie na období let 2014 až 2020 se stanoví na 368 428 000 EUR v běžných cenách.

Částka 223 776 000 EUR v běžných cenách pochází z okruhu 3 „Bezpečnost a občanství“ víceletého finančního rámce a částka 144 652 000 EUR v běžných cenách z okruhu 4 „Globální Evropa“.

Roční rozpočtové prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích víceletého rozpočtového rámce.

2. Prostředky plynoucí z náhrady nákladů vynaložených příjemci na opatření odezvy na katastrofy představují účelově vázané příjmy ve smyslu čl. 18 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

3. Příděl finančních prostředků uvedený v odstavci 1 může zahrnovat rovněž výdaje vztahující se na přípravu, sledování, kontrolu, audit a hodnocení přímo nezbytné k řízení mechanismu Unie a k dosažení jeho cílů.

Takové výdaje mohou zahrnovat zejména studie, schůzky odborníků, informační a komunikační činnosti, včetně sdělování politických priorit Unie týkajících se obecných cílů mechanismu Unie, výdaje na síť informačních technologií zaměřené na zpracování a výměnu informací, včetně jejich propojení se stávajícími nebo budoucími systémy, určenými k podpoře výměny dat napříč odvětvími, a se souvisejícím vybavením, jakož i veškeré další výdaje na technickou a administrativní pomoc, jež Komisi vzniknou při řízení programu.

4. Finanční krytí uvedené v odstavci 1 se v období let 2014 až 2020 přiděluje v souladu s procentními podíly uvedenými v příloze I.

5. Komise rozdělení uvedené v příloze I přezkoumá s ohledem na výsledek průběžného hodnocení podle čl. 34 odst. 2 písm. a). Je-li to v návaznosti na výsledky tohoto hodnocení nezbytné, je Komise zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30, aby upravila jednotlivé číselné údaje v příloze I o více než 8 a nejvýše o 16 procentních bodů. Tyto akty v přenesené pravomoci se přijmou do 30. června 2017.

6. V závažných naléhavých případech, kdy je nutné provést revizi rozpočtových zdrojů vyčleněných na opatření v oblasti odezvy, je Komise zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 31, aby mohla v rámci dostupných rozpočtových prostředků upravit jednotlivé číselné údaje uvedené v příloze I o více než 8 a nejvýše o 16 procentních bodů.

Článek 20

Způsobilá obecná opatření

Za účelem zlepšení předcházení katastrofám, připravenosti a účinné odezvy na ně jsou pro finanční pomoc způsobilá tato obecná opatření:

a) studie, průzkumy, modelování a vytváření scénářů s cílem usnadnit sdílení znalostí, osvědčených postupů a informací;

- b) odborná příprava, cvičení, pracovní semináře, výměna zaměstnanců a odborníků, vytváření sítí, demonstrační projekty a přenos technologií;
- c) opatření v oblasti monitorování, posuzování a hodnocení;
- d) informování veřejnosti, vzdělávání a zvyšování povědomí a související činnosti šíření informací, které zapojí občany do prevence a minimalizace dopadů katastrof v Unii a které pomáhají občanům Unie chránit se účinnějším a udržitelnějším způsobem;
- e) zavedení a provádění programu vycházejícího z poznatků získaných ze zásahů a cvičení v rámci mechanismu Unie, včetně zkušeností z oblastí týkajících se prevence a připravenosti; a
- f) komunikační činnosti a opatření ke zvýšení povědomí o práci civilní ochrany členských států a Unie v oblasti předcházení katastrofám, připravenosti a odezvy na ně.
- h) podporování činností v rámci připravenosti popsanych v článku 13;
- i) rozvíjení evropské kapacity uvedené v článku 11 v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.
- j) zjišťování nedostatků evropské kapacity v souladu s článkem 12 a podpora členských států při řešení těchto nedostatků spolufinancováním nových kapacit pro odezvu, a to maximálně do výše 20 % způsobilých nákladů a za podmínky, že
 - i) potřeba nových kapacit je potvrzena na základě posouzení rizik;
 - ii) v průběhu procesu zjišťování nedostatků podle článku 12 se ukáže, že členské státy nemají tyto kapacity k dispozici;
 - iii) tyto kapacity jsou vyvíjeny členskými státy, ať už jednotlivě, nebo prostřednictvím konsorcia;
 - iv) tyto kapacity jsou minimálně na dva roky vyčleněny pro potřeby dobrovolného společného souboru; a
 - v) takové spolufinancování uvedených kapacit je nákladově efektivní.

Článek 21

Způsobilá opatření v oblasti prevence a připravenosti

1. Pro finanční pomoc jsou způsobilá tato opatření v oblasti prevence a připravenosti:

- a) spolufinancování projektů, studií, pracovních seminářů, průzkumů a podobných opatření a činností uvedených v článku 5;
- b) spolufinancování vzájemných hodnocení podle čl. 6 písm. d) a čl. 8 písm. j);
- c) zachovávání funkcí poskytovaných střediskem v souladu s čl. 8 písm. a);
- d) příprava na mobilizaci a vyslání odborných týmů uvedených v čl. 8 písm. d) a v článku 17 a vytvoření a udržování nouzové kapacity prostřednictvím sítě vyškolených odborníků z členských států, jak je uvedeno v čl. 8 písm. f);
- e) zřízení a udržování společného komunikačního systému a nástrojů umožňujících komunikaci a sdílení informací mezi střediskem a kontaktními místy členských států a dalších účastníků v rámci mechanismu Unie;
- f) přispívání k rozvoji nadnárodních systémů detekce a včasného varování a upozornění v evropském zájmu s cílem umožnit rychlou odezvu, jakož i podporovat vzájemné propojení mezi vnitrostátními systémy včasného varování a upozornění a jejich napojení na středisko a společný komunikační systém. Tyto systémy berou ohled na stávající i budoucí informační, monitorovací nebo detekční zdroje a systémy a vycházejí z nich;
- g) plánování operací odezvy podle mechanismu Unie v souladu s článkem 10;

Ve vhodných případech se upřednostní konsorcia členských států, jejichž spolupráce se týká společného rizika;

- k) zajištění dostupnosti logistické podpory pro odborné týmy uvedené v čl. 17 odst. 1;
- l) usnadňování koordinace mezi členskými státy, pokud jde o předběžné umístění kapacit pro odezvu na katastrofy uvnitř Unie podle čl. 8 písm. g);
- m) podpora poskytování poradenství ohledně opatření pro předcházení rizikům a připravenost na ně nasazením odborného týmu na místě na žádost členského státu, třetí země, Organizace spojených národů nebo jejich agentur podle čl. 5 odst. 2 a čl. 13 odst. 3.

2. Způsobilé k získání finanční pomoci na opatření uvedené v odst. 1 písm. i) jsou pouze:

- a) náklady na úrovni Unie spojené s vytvořením a řízením evropské kapacity a přidružených procesů uvedených v článku 11;
- b) náklady na povinné kurzy odborné přípravy, cvičení a pracovní semináře nezbytné k certifikaci kapacit členských států v oblasti odezvy pro účely evropské kapacity (dále jen „náklady na certifikaci“). Náklady na certifikaci se mohou skládat z jednotkových nákladů nebo paušálních částek stanovených podle typu kapacity, které pokrývají až 100 % způsobilých nákladů;

- c) jednorázové náklady nezbytné pro zvýšení úrovně kapacit pro odevzu členských států z úrovně čistě vnitrostátního použití na stav pohotovosti a dostupnosti, kdy jsou připraveny k nasazení jakožto součást evropské kapacity v souladu s požadavky na kvalitu dobrovolného společného souboru kapacit a s doporučeními formulovanými v rámci procesu certifikace (dále jen „náklady na úpravu“). Do nákladů na úpravu mohou být zahrnuty náklady spojené s interoperabilitou modulů a dalších kapacit pro odevzu, autonomií, soběstačností, přenositelností, balením a podobné náklady, jakož i náklady spojené s vytvářením mnohonárodních kapacit pro odevzu (například pracovní semináře, odborná příprava, vypracování společných metodik, standardů, postupů a podobné činnosti), jestliže tyto náklady konkrétně souvisí se zapojením daných kapacit do dobrovolného společného souboru kapacit. Nejsou zahrnuty náklady na vybavení nebo lidské zdroje nezbytné pro prvotní vytvoření kapacit pro odevzu nebo průběžnou údržbu nebo provozní náklady. Tyto náklady na úpravu se mohou skládat z jednotkových nákladů nebo paušálních částek stanovených podle typu kapacity, které pokrývají až 100 % způsobilých nákladů, jestliže nepřesáhnou 30 % průměrných nákladů na vytvoření kapacity; a
- d) náklady na vypracování a správu rámcových smluv, rámcových dohod o partnerství nebo podobných ujednání, které mají řešit dočasné nedostatky při mimořádných katastrofách, přičemž je uplatňován přístup zohledňující širokou škálu rizik.

Financování podle písmene d) tohoto odstavce:

- i) může zahrnovat náklady nebo poplatky nezbytné pro účely návrhu, přípravy, sjednání, uzavření a správy smluv nebo ujednání, jakož i náklady na vytvoření standardních provozních postupů a cvičení, které mají zajistit účinné využívání prostředků. Toto financování může rovněž zahrnovat maximálně 40 % nákladů na zajištění rychlého přístupu k prostředkům;
- ii) nezahrnuje náklady na nákup nebo vývoj nových kapacit pro odevzu ani náklady na provoz těchto dodatečných kapacit při katastrofě. Náklady na provoz těchto dodatečných kapacit při katastrofě nesou členské státy žádající o pomoc;
- iii) nepřesáhne 10 % finančního krytí uvedeného v čl. 19 odst. 1. V případě, že je tohoto stropu 10 % dosaženo před koncem programovacího období, a je-li to nezbytné pro zajištění řádného fungování mechanismu Unie, je možné uvedený strop 10 % prostřednictvím prováděcích aktů překročit až o 5 procentních bodů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 2.

Článek 22

Způsobilá opatření v oblasti odevzy

Pro finanční pomoc jsou způsobilá tato opatření v oblasti odevzy:

- a) vyslání odborných týmů uvedených v čl. 17 odst. 1 spolu s logistickou podporou a vyslání odborníků uvedených v čl. 8 písm. d) a e);
- b) podpora členských států při získávání přístupu ke zdrojům vybavení a dopravy podle článku 23 v případě katastrofy; a
- c) přijetí dalších nezbytných podpůrných a doplňkových opatření v návaznosti na žádost o pomoc v zájmu usnadnění koordinace odevzy co nejúčinnějším způsobem.

Článek 23

Způsobilá opatření související se zdroji vybavení a dopravy

1. Pro finanční pomoc za účelem umožnění přístupu ke zdrojům vybavení a dopravy v rámci mechanismu Unie jsou způsobilá tato opatření:

- a) poskytování a sdílení informací o zdrojích vybavení a dopravy, které se členské státy rozhodnou zpřístupnit, s cílem usnadnit sdružování těchto zdrojů vybavení nebo dopravy;
- b) podpora členských států při určování dopravních zdrojů, jež mohou být dostupné z jiných zdrojů včetně komerčního trhu, a usnadňování přístupu k nim;
- c) podpora členských států při určování vybavení, které může být dostupné z jiných zdrojů včetně komerčního trhu; a
- d) financování dopravních zdrojů potřebných pro zajištění rychlé odevzy na katastrofy. Tato opatření jsou způsobilá pro finanční podporu, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:
- i) žádost o pomoc byla podána v rámci mechanismu Unie v souladu s články 15 a 16;
- ii) tyto další dopravní zdroje jsou nezbytné pro zajištění účinnosti odevzy na katastrofy v rámci mechanismu Unie;
- iii) pomoc odpovídá potřebám určeným střediskem a je poskytována podle doporučení stanovených tímto střediskem souvisejících s technickými specifikacemi, kvalitou, časem a podmínkami poskytování;

iv) pomoc byla schválena žádající zemí, a to přímo nebo prostřednictvím Organizace spojených národů nebo jejích agentur nebo příslušné mezinárodní organizace v rámci mechanismu Unie; a

v) v případě katastrof ve třetích zemích pomoc doplňuje případnou celkovou humanitární reakci Unie.

2. Výše finanční podpory Unie na dopravní zdroje nepřekročí 55 % celkových způsobilých nákladů.

3. Finanční podpora Unie na dopravu může navíc pokrývat maximálně 85 % celkových způsobilých nákladů v těchto situacích:

a) náklady jsou spojeny s dopravou kapacit předem vyčleněných pro dobrovolný společný soubor podle článku 11; nebo

b) pomoc je nezbytná pro řešení zásadní potřeby a není dostupná v dobrovolném společném souboru nebo není dostupná v dostatečné míře.

4. Finanční podpora Unie na dopravní zdroje může navíc pokrývat maximálně 100 % celkových způsobilých nákladů uvedených v bodech i), ii) a iii), jestliže je to nezbytné k zajištění toho, aby sdružování pomoci členských států bylo operativně účinné, a jestliže jsou náklady spojeny s některou z uvedených situací:

i) krátkodobý pronájem skladovací kapacity za účelem dočasného uskladnění pomoci členských států s cílem usnadnit její koordinovanou dopravu;

ii) úprava balení pomoci členských států s cílem maximálně využít dostupné dopravní kapacity nebo s cílem vyhovět specifickým operačním požadavkům; nebo

iii) místní doprava sdružené pomoci s cílem zajistit její koordinované dodání v cílové destinaci v žádající zemi.

Finanční podpora Unie podle tohoto odstavce nepřesáhne v rámci jednotlivých aktivování mechanismu Unie částku 75 000 EUR v běžných cenách. Ve výjimečných případech může být tento strop prostřednictvím prováděcích aktů překročen. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 2.

5. V případě sdružování dopravních operací, do kterých je zapojeno několik členských států, se může některý členský stát ujmout vedení ve věci žádosti o finanční podporu Unie pro celou operaci.

6. Pokud členský stát požaduje, aby Komise zadala zakázku na dopravní služby, požádá Komise o částečnou úhradu nákladů v souladu s mírami financování uvedenými v odstavcích 2, 3 a 4.

7. Pro finanční podporu Unie na náklady na dopravní zdroje podle tohoto článku jsou způsobilé: veškeré náklady na přesun dopravních zdrojů, včetně nákladů na všechny služby, poplatky, logistiku a manipulaci, pohonné hmoty, popřípadě na ubytování a jiné nepřímé náklady, jako jsou daně a cla a náklady na tranzit.

Článek 24

Příjemci

Granty podle tohoto rozhodnutí lze udělovat právnickým osobám soukromého i veřejného práva.

Článek 25

Druhy finančních opatření a prováděcí postupy

1. Komise provádí finanční pomoc Evropské unie v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.

2. Finanční pomoc na základě tohoto rozhodnutí může být poskytnuta v některé z forem stanovených nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012, zejména ve formě grantů, náhrady výdajů, zadávání veřejných zakázek či příspěvků do svěřeneckých fondů.

3. Za účelem provádění tohoto rozhodnutí přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů roční pracovní programy, s výjimkou opatření spadajících do oblasti odezvy na katastrofy podle kapitoly IV, které nelze upravit předem. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 2. Roční pracovní programy stanoví sledované cíle, očekávané výsledky, způsob provedení a celkovou částku programu. Obsahují také popis financovaných opatření, určení částky přidělené na každé opatření a orientační harmonogram provádění. Pokud jde o finanční pomoc podle čl. 28 odst. 2, jsou v ročních pracovních programech popsána opatření plánovaná pro každou uvedenou zemi.

Článek 26

Doplňkovost a soudržnost opatření Unie

1. Opatření, která obdrží finanční podporu na základě tohoto rozhodnutí, neobdrží pomoc z jiných finančních nástrojů Unie.

Komise zajistí, aby jí žadatelé o finanční podporu v rámci tohoto rozhodnutí a příjemci takové pomoci poskytli informace o finanční pomoci obdržené z jiných zdrojů, včetně souhrnného rozpočtu Unie, a informace o podaných žádostech o takovou pomoc.

2. Úsilí o součinnost a doplňkovost zahrnuje i jiné nástroje Unie. V případě reakce na humanitární krize ve třetích zemích zajistí Komise doplňkovost a soudržnost opatření financovaných na základě tohoto rozhodnutí a opatření financovaných na základě nařízení (ES) č. 1257/96.

3. Pokud pomoc v rámci mechanismu Unie přispívá k humanitární reakci Unie, zejména při složitých mimořádných událostech, opatření, na něž je poskytována finanční pomoc na základě tohoto rozhodnutí, musí vycházet ze zjištěných potřeb a musí být v souladu s humanitárními zásadami a zásadami využití civilní ochrany a vojenských zdrojů v souladu s Evropským konsensem o humanitární pomoci.

Článek 27

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření, která zajistí, aby při provádění akcí financovaných podle tohoto nařízení byly finanční zájmy Unie chráněny uplatňováním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním, a to prostřednictvím účinných kontrol a v případě zjištění nesrovnalostí také pomocí zpětného získání neoprávněně vyplacených částek a případně pomocí účinných, přiměřených a odrazujících správních a finančních sankcí.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provést audit na základě dokumentů a kontrol na místě u všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi finanční prostředky EU na základě tohoto rozhodnutí.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět vyšetřování včetně kontrol a inspekci na místě v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013⁽¹⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96⁽²⁾, aby se zjistilo, zda nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie, pokud jde o grantovou dohodu nebo rozhodnutí o grantu nebo smlouvu, které jsou financované podle tohoto rozhodnutí.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, dohody o spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto rozhodnutí musí obsahovat ustanovení, která výslovně

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekci na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

zmocňují Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

KAPITOLA VI

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 28

Třetí země a mezinárodní organizace

1. Mechanismus Unie je otevřen účasti:

a) zemí Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), které jsou členy Evropského hospodářského prostoru (EHP), a to v souladu s podmínkami stanovenými v Dohodě o EHP, a dalších evropských zemí, pokud tak stanoví dohody a postupy;

b) přístupujících zemí, kandidátských zemí a potenciálních kandidátů v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto zemí v programech Unie stanovených příslušnými rámcovými dohodami a rozhodnutími Rady přidružení nebo obdobnými ujednáními.

2. Finanční pomoc uvedená v článku 20 a čl. 21 odst. 1 písm. a), b), f) a h) může být poskytnuta též kandidátským zemím a potenciálním kandidátům, jež se neúčastní mechanismu Unie, jakož i zemím účastnícím se evropské politiky sousedství, pokud tato finanční pomoc doplňuje financování na základě budoucího legislativního aktu Unie o nástroji předvstupní pomoci (NPP II) a budoucího legislativního aktu Unie o evropském nástroji sousedství.

3. Mezinárodní nebo regionální organizace mohou spolupracovat na činnostech v rámci mechanismu Unie, pokud to umožňují dvoustranné nebo mnohostranné dohody mezi těmito organizacemi a Uní.

Článek 29

Příslušné orgány

Pro účely použití tohoto rozhodnutí určí členské státy příslušné orgány a uvědomí o nich odpovídajícím způsobem Komisi.

Článek 30

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 19 odst. 5 a 6 je svěřena Komisi do 31. prosince 2020.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedená v čl. 19 odst. 5 a 6 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 19 odst. 5 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 31

Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.

2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. 30 odst. 5. V takovém případě zruší Komise tento akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.

Článek 32

Prováděcí akty

1. Komise přijímá prováděcí akty týkající se:

- a) komunikace střediska s kontaktními místy členských států podle čl. 8 písm. b), čl. 15 odst. 3 a čl. 16 odst. 3 písm. a) a operativních postupů použitelných pro odezvu na katastrofy uvnitř Unie podle článku 15, jakož i mimo Unii podle článku 16, včetně určení příslušných mezinárodních organizací;
- b) složek společného komunikačního systému, jakož i organizace sdílení informací prostřednictvím společného komunikačního systému podle čl. 8 písm. b);
- c) procesu nasazování odborných týmů podle článku 17;
- d) určení modulů, dalších kapacit pro odezvu a odborníků podle čl. 9 odst. 1
- e) operačních požadavků na fungování a interoperabilitu modulů podle čl. 9 odst. 2, včetně jejich úkolů, kapacit, hlavních složek, soběstačnosti a nasazení;

f) cílů kapacity, požadavků na kvalitu a interoperabilitu a certifikačních a registračních postupů nezbytných pro fungování evropské kapacity podle článku 11, jakož i finančních ujednání podle čl. 21 odst. 2;

g) zjišťování a odstraňování nedostatků evropské kapacity podle článku 12;

h) organizace programu odborné přípravy, rámce pro cvičení a programu zaměřeného na získané zkušenosti podle článku 13; a

i) organizace podpory pro dopravu pomoci podle článků 18 a 23.

2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 2.

Článek 33

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor žádné stanovisko nezaújme, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 34

Hodnocení

1. Opatření, která obdrží finanční podporu, se pravidelně monitorují za účelem sledování jejich provádění.

2. Komise vyhodnotí uplatňování tohoto rozhodnutí a předloží Evropskému parlamentu a Radě:

- a) do 30. června 2017 průběžnou hodnotící zprávu týkající se dosažených výsledků a kvalitativních a kvantitativních aspektů provádění tohoto rozhodnutí;
- b) do 31. prosince 2018 sdělení o pokračujícím provádění tohoto rozhodnutí; a
- c) do 31. prosince 2021 zprávu o následném hodnocení.

K průběžné hodnotící zprávě uvedené v písmenu a) a sdělení uvedenému v písmenu b) se případně přiloží návrhy na změny tohoto rozhodnutí.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 35

Přechodné ustanovení

1. Opatření, která byla zahájena před 1. lednem 2014 na základě rozhodnutí 2007/162/ES, Euratom, jsou v příslušných případech nadále spravována v souladu s uvedeným rozhodnutím.

2. Členské státy zajistí na vnitrostátní úrovni hladký přechod mezi opatřeními prováděnými v rámci finančního nástroje civilní ochrany a opatřeními, která mají být prováděna v rámci tohoto rozhodnutí.

Článek 36

Zrušení

Rozhodnutí 2007/162/ES, Euratom a 2007/779/ES, Euratom se zrušují. Odkazy na zrušená rozhodnutí se považují za odkazy na toto rozhodnutí v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze II tohoto rozhodnutí.

Článek 37

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Článek 38

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členským státům v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
L. LINKEVIČIUS

PŘÍLOHA I

Procentní podíly pro účely rozdělení finančního krytí na provádění mechanismu Unie podle čl. 19 odst. 1

Prevence: 20 % $\pm$ 8 procentních bodů

Připravenost: 50 % $\pm$ 8 procentních bodů

Odezva: 30 % $\pm$ 8 procentních bodů

Zásady

Komise při provádění tohoto rozhodnutí upřednostňuje opatření, pro něž je tímto nařízením stanovena lhůta, v době před uplynutím uvedené lhůty s cílem danou lhůtu zachovat.

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Rozhodnutí Rady 2007/162/ES, Euratom	Rozhodnutí Rady 2007/779/ES, Euratom	Toto rozhodnutí
Čl. 1 odst. 1		—
Čl. 1 odst. 2		Čl. 1 odst. 4
Čl. 1 odst. 3		—
Čl. 1 odst. 4	Čl. 1 odst. 2	Čl. 2 odst. 2
	Čl. 1 odst. 1	—
	Čl. 1 odst. 2 první pododstavec	Čl. 1 odst. 2
	Čl. 1 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 1 odst. 5
Čl. 2 odst. 1		Čl. 2 odst. 1 písm. a)
Čl. 2 odst. 2		Čl. 2 odst. 1 písm. b)
Čl. 2 odst. 3		Čl. 1 odst. 6
	Čl. 2 bod 1	—
	Čl. 2 bod 2	Čl. 13 odst. 1 písm. a)
	Čl. 2 bod 3	Čl. 20 písm. b)
	Čl. 2 bod 4	Čl. 8 písm. d)
	Čl. 2 bod 5	Článek 7 a čl. 8 písm. a)
	Čl. 2 bod 6	Čl. 8 písm. b)
	Čl. 2 bod 7	Čl. 8 písm. c)
	Čl. 2 bod 8	Čl. 18 odst. 1
	Čl. 2 bod 9	Čl. 18 odst. 2
	Čl. 2 bod 10	Čl. 16 odst. 7
	Čl. 2 bod 11	—
Článek 3	Článek 3	Článek 4
Čl. 4 odst. 1		Článek 20 a článek 21
Čl. 4 odst. 2 písm. a)		Čl. 22 písm. a)
Čl. 4 odst. 2 písm. b)		Čl. 22 písm. b) a čl. 23 odst. 1 písm. a), b) a c)
Čl. 4 odst. 2 písm. c)		Čl. 23 odst. 1 písm. d)
Čl. 4 odst. 3		Čl. 23 odst. 2 a 4
Čl. 4 odst. 4		Čl. 32 odst. 1 bod i)
	Čl. 4 odst. 1	Čl. 9 odst. 1

Rozhodnutí Rady 2007/162/ES, Euratom	Rozhodnutí Rady 2007/779/ES, Euratom	Toto rozhodnutí
Článek 5	Čl. 4 odst. 2	Čl. 9 odst. 3
	Čl. 4 odst. 3	Čl. 9 odst. 1 a 2
	Čl. 4 odst. 4	Čl. 9 odst. 4
	Čl. 4 odst. 5	Čl. 9 odst. 5
	Čl. 4 odst. 6	Čl. 9 odst. 6
	Čl. 4 odst. 7	Čl. 9 odst. 9
	Čl. 4 odst. 8	Čl. 9 odst. 7
		Článek 24
	Čl. 5 bod 1	Čl. 8 písm. a)
	Čl. 5 bod 2	Čl. 8 písm. b)
	Čl. 5 bod 3	Čl. 8 písm. c)
	Čl. 5 bod 4	Čl. 8 písm. d)
	Čl. 5 bod 5	Čl. 13 odst. 1 písm. a)
	Čl. 5 bod 6	—
	Čl. 5 bod 7	Čl. 13 odst. 1 písm. d)
	Čl. 5 bod 8	Čl. 13 odst. 1 písm. f)
	Čl. 5 bod 9	Článek 18
	Čl. 5 bod 10	Čl. 8 písm. e)
	Čl. 5 bod 11	Čl. 8 písm. g)
Čl. 6 odst. 1		Čl. 25 odst. 1
Čl. 6 odst. 2		Čl. 25 odst. 2
Čl. 6 odst. 3		Čl. 25 odst. 3, třetí a čtvrtá věta
Čl. 6 odst. 4		—
Čl. 6 odst. 5		Čl. 25 odst. 3, první a druhá věta
Čl. 6 odst. 6		—
Článek 7	Článek 6	Článek 14
		Čl. 28 odst. 1
	Čl. 7 odst. 1	Čl. 15 odst. 1
	Čl. 7 odst. 2	Čl. 15 odst. 3
	Čl. 7 odst. 2 písm. a)	Čl. 15 odst. 3 písm. a)
	Čl. 7 odst. 2 písm. c)	Čl. 15 odst. 3 písm. b)
	Čl. 7 odst. 2 písm. b)	Čl. 15 odst. 3 písm. c)
	Čl. 7 odst. 3, první a třetí věta	Čl. 15 odst. 4 a čl. 16 odst. 6

Rozhodnutí Rady 2007/162/ES, Euratom	Rozhodnutí Rady 2007/779/ES, Euratom	Toto rozhodnutí
Článek 8	Čl. 7 odst. 4	Čl. 15 odst. 5
	Čl. 7 odst. 5	—
	Čl. 7 odst. 6	Čl. 17 odst. 3, první věta
		Článek 26
	Čl. 8 odst. 1 první pododstavec	Čl. 16 odst. 1
	Čl. 8 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 16 odst. 2, první věta
	Čl. 8 odst. 1 třetí pododstavec	—
	Čl. 8 odst. 1 čtvrtý pododstavec	—
	Čl. 8 odst. 2	Čl. 16 odst. 4
	Čl. 8 odst. 3	—
	Čl. 8 odst. 4 písm. a)	Čl. 16 odst. 3 písm. a)
	Čl. 8 odst. 4 písm. b)	Čl. 16 odst. 3 písm. c)
	Čl. 8 odst. 4 písm. c)	Čl. 16 odst. 3 písm. d)
	Čl. 8 odst. 4 písm. d)	Čl. 16 odst. 3 písm. e)
	Čl. 8 odst. 5	Čl. 16 odst. 8
	Čl. 8 odst. 6 první pododstavec	Čl. 17 odst. 1 a čl. 17 odst. 2 písm. b)
	Čl. 8 odst. 6 druhý pododstavec	Čl. 17 odst. 3, druhá věta
	Čl. 8 odst. 7 první pododstavec	—
	Čl. 8 odst. 7 druhý pododstavec	Čl. 16 odst. 2, druhá věta
	Čl. 8 odst. 7 třetí pododstavec	Čl. 16 odst. 9
	Čl. 8 odst. 7 čtvrtý pododstavec	Čl. 16 odst. 11
	Čl. 8 odst. 7 pátý pododstavec	—
	Čl. 8 odst. 8	Čl. 16 odst. 10
	Čl. 8 odst. 9 písm. a)	Čl. 16 odst. 12
	Čl. 8 odst. 9 písm. b)	Čl. 16 odst. 13
Článek 9		Čl. 16 odst. 2
	Článek 9	Článek 18
Článek 10		Článek 19 odst. 3

Rozhodnutí Rady 2007/162/ES, Euratom	Rozhodnutí Rady 2007/779/ES, Euratom	Toto rozhodnutí
	Článek 10	Článek 28
Článek 11		—
	Článek 11	Článek 29
Čl. 12 odst. 1		Čl. 27 odst. 1
Čl. 12 odst. 2		—
Čl. 12 odst. 3		—
Čl. 12 odst. 4		—
Čl. 12 odst. 5		—
	Čl. 12 odst. 1	Čl. 32 odst. 1 písm. e)
	Čl. 12 odst. 2	Čl. 32 odst. 1 písm. a)
	Čl. 12 odst. 3	Čl. 32 odst. 1 písm. b)
	Čl. 12 odst. 4	Čl. 32 odst. 1 písm. c)
	Čl. 12 odst. 5	Čl. 32 odst. 1 písm. h)
	Čl. 12 odst. 6	Čl. 32 odst. 1 písm. d)
	Čl. 12 odst. 7	—
	Čl. 12 odst. 8	—
	Čl. 12 odst. 9	Čl. 32 odst. 1 druhá část písm. a)
Článek 13	Článek 13	Článek 33
Článek 14		Článek 19
Článek 15	Článek 14	Článek 34
	Článek 15	Článek 36
Článek 16		Článek 37, druhá věta
Článek 17	Článek 16	Článek 38

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EURATOM) č. 1314/2013

ze dne 16. prosince 2013

o programu Evropského společenství pro atomovou energii pro výzkum a odbornou přípravu (2014–2018), který doplňuje Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na čl. 7 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Jedním z cílů Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Společenství“) je přispívat ke zvyšování životní úrovně v členských státech mimo jiné podporou a usnadňováním jaderného výzkumu v členských státech a doplňováním tohoto výzkumu prostřednictvím provádění programu Společenství pro výzkum a odbornou přípravu.
- (2) Jaderný výzkum může přispívat k společenské a hospodářské prosperitě a environmentální udržitelnosti zlepšováním jaderné bezpečnosti, jaderného zabezpečení a radiční ochrany. Stejně důležitý je potenciální příspěvek jaderného výzkumu k dlouhodobé dekarbonizaci energetického systému, provedené bezpečným, efektivním a zabezpečeným způsobem.
- (3) Prostřednictvím podpory jaderného výzkumu přispěje program Společenství pro výzkum a odbornou přípravu

na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2018 (dále jen „program Euratomu“) k dosažení cílů Horizontu 2020 - rámcového programu pro výzkum a inovace zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ⁽²⁾ a usnadní provádění strategie Evropa 2020, jakož i vytváření a fungování Evropského výzkumného prostoru.

- (4) Navzdory možnému vlivu jaderné energetiky na zásobování energií a hospodářský rozvoj mohou vážné jaderné havárie ohrozit lidské zdraví. V programu Euratomu pro výzkum a odbornou přípravu by proto měla být věnována co největší pozornost aspektům jaderné bezpečnosti a v příslušných případech také jaderného zabezpečení, kterými se zabývá Společné výzkumné středisko (dále jen „JRC“).
- (5) Evropský strategický plán pro energetické technologie (dále jen „plán SET“) stanovený v závěrech ze zasedání Rady konaného v Bruselu dne 28. února 2008 přispívá k rychlejšímu rozvoji portfolia nízkouhlíkových technologií. Evropská rada se na svém zasedání dne 4. února 2011 dohodla, že Unie a její členské státy budou podporovat investice do obnovitelných zdrojů energie a do bezpečných a udržitelných nízkouhlíkových technologií a zaměřit se na provádění technologických priorit stanovených v plánu SET. Každý členský stát má i nadále možnost zvolit si druh technologií, které bude podporovat.
- (6) Jelikož všechny členské státy mají jaderná zařízení nebo zejména pro lékařské účely využívají radioaktivní materiály, uznala Rada ve svých závěrech ze zasedání konaného v Bruselu ve dnech 1. a 2. prosince 2008, že jsou i nadále potřebné dovednosti na poli jaderné energie, které by měly být zajišťovány především formou vhodného vzdělávání a odborné přípravy propojených s výzkumem a koordinovaných na úrovni Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2013, s. 111.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Viz strana 104 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (7) Ačkoli je na rozhodnutí každého členského státu, zda bude jadernou energii využívat, uznává se rovněž, že jaderná energie má v různých členských státech různé úlohy.
- (8) Společenství podepsalo Dohodu o založení Mezinárodní organizace energie z jaderné syntézy ITER pro společnou realizaci projektu ITER ⁽¹⁾, a tím se zavázalo k účasti na výstavbě a budoucím využívání projektu ITER. Příspěvek Společenství je řízen prostřednictvím „společného evropského podniku pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy“ (dále jen „společný podnik“), zřízeného rozhodnutím Rady 2007/198/Euratom ⁽²⁾. Činnosti společného podniku, včetně projektu ITER, se upravují samostatným legislativním aktem.
- (9) Má-li se jaderná syntéza stát věrohodnou alternativou pro komerční výrobu energie, je zaprvé nutné úspěšně a včas dokončit výstavbu projektu ITER a zahájit jeho provoz. Zadruhé je nezbytné vypracovat ambiciózní, ale přitom realistický plán pro výrobu elektřiny do roku 2050. Dosažení těchto cílů vyžaduje přeměrování evropského programu jaderné syntézy na společný program činností provádějících tento plán. V zájmu zajištění výsledků probíhajících výzkumných činností v oblasti jaderné syntézy, jakož i v zájmu plnění dlouhodobého závazku ze strany relevantních subjektů v této oblasti a spolupráce mezi nimi by se měla zajistit kontinuita podpory ze strany Společenství. Měl by se klást větší důraz především na činnosti na podporu projektu ITER, a rovněž i na vývoj směřující k demonstračnímu reaktoru, případně i výraznější zapojení soukromého sektoru. Provedením takovéto racionalizace a změnou zaměření by nemělo být ohroženo vedoucí postavení Evropy ve vědecké obci, která se zabývá jadernou syntézou.
- (10) JRC by mělo nadále poskytovat nezávislou vědeckou a technologickou podporu orientovanou na potřeby uživatelů, pokud jde o tvorbu, vypracovávání, provádění a sledování politik Společenství, zejména v oblasti výzkumu a odborné přípravy týkajících se jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení. Aby se optimalizovaly lidské zdroje a vyloučilo zdvojení výzkumu v Unii, měla by být u jakékoliv nové činnosti JRC zkontrolována její konzistentnost s již existujícími činnostmi ve členských státech. Bezpečnostní aspekty rámcového programu Horizont 2020 by měly být omezeny pouze na přímá opatření JRC.
- (11) JRC by mělo nadále vytvářet další zdroje prostřednictvím tržních činností, včetně účasti na nepřímých akcích programu Euratomu, smluvní práce pro třetí osoby a v menší míře využívání duševního vlastnictví.
- (12) Úlohou Unie je rozvíjet v zájmu všech jejích členských států rámec na podporu společného špičkového výzkumu, vytváření a uchovávání znalostí v oblasti technologií jaderného štěpení, přičemž zvláštní důraz je kladen na bezpečnost, zabezpečení, radiační ochranu a nešíření. K tomu jsou zapotřebí nezávislé vědecké poznatky, k nimž může JRC velmi významně přispět. Tato skutečnost byla uznána ve sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 6. října 2010 nazvaném „Stěžejní iniciativa strategie Evropa 2020 – Unie inovací“, ve kterém Komise nastínila svůj záměr posílit prostřednictvím JRC úlohu vědeckých poznatků pro tvorbu politiky. JRC navrhuje reagovat na tuto výzvu tak, že výzkum v oblasti jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení soustředí na priority politik Unie.
- (13) S cílem prohloubit vztah mezi vědou a společností a posílit důvěru veřejnosti ve vědu, by měl program Euratomu podporovat informované zapojování občanů a občanské společnosti do záležitostí výzkumu a inovací tím, že bude podporovat vzdělávání v oblasti vědy, více zpřístupní vědecké znalosti, vytvoří programy odpovědného výzkumu a inovací, které odpovídají zájmům a očekáváním občanů a občanské společnosti, a usnadní jejich účast v činnostech programu Euratomu.
- (14) Provádění programu Euratomu by mělo reagovat na vývoj příležitostí a potřeb v oblasti vědy a technologií, průmyslu, politik a společnosti. Agendy by proto měly být stanovovány v těsné spolupráci se zúčastněnými stranami ze všech dotčených odvětví a měla by existovat dostatečná pružnost pro nový vývoj. V průběhu programu Euratomu by se mohlo využívat externí poradenství, včetně využití příslušných struktur, jako jsou evropské technologické platformy.
- (15) Výsledky debat, které se uskutečnily na sympóziu o výhodách a omezeních výzkumu jaderného štěpení pro nízkouhlíkové hospodářství konaném ve dnech 26. a 27. února 2013 v Bruselu a inspirovaném interdisciplinární studií se zapojením mimo jiné odborníků z oblasti energetiky, ekonomie a společenských věd, uznaly potřebu pokračovat v jaderném výzkumu na evropské úrovni.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 358, 16.12.2006, s. 62.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2007/198/Euratom ze dne 27. března 2007 o založení společného evropského podniku pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy a o poskytnutí výhod tomuto podniku (Úř. věst. L 90, 30.3.2007, s. 58).

- (16) Program Euratomu by měl přispívat k přitažlivosti výzkumných profesí v Unii. Náležitá pozornost by se měla věnovat Evropské chartě pro výzkumné pracovníky a Kodexu chování pro přijímání výzkumných pracovníků⁽¹⁾ spolu s dalšími důležitými referenčními rámci stanovenými v rámci Evropského výzkumného prostoru, a to při respektování jejich dobrovolného charakteru.
- (17) U činností připravených v rámci programu Euratomu by se mělo usilovat o podporu rovnosti žen a mužů v oblasti výzkumu a inovací, a to zejména řešením základních příčin genderové nevyváženosti, využíváním plného potenciálu jak výzkumných pracovníků, tak výzkumných pracovníků a začleňováním genderového rozměru do obsahu projektů s cílem zvyšovat kvalitu výzkumu a podněcovat inovaci. V rámci těchto činností by se mělo rovněž usilovat o uplatňování zásad souvisejících s rovností mezi ženami a muži stanovených v článcích 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii a v článku 8 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (18) Při provádění výzkumných a inovačních činností podporovaných programem Euratomu by se měly dodržovat základní etické zásady. Měla by být případně zohledňována stanoviska Evropské skupiny pro etiku ve vědě a nových technologiích, pokud jde o energetické otázky. Při výzkumných činnostech by měl být rovněž brán v potaz článek 13 Smlouvy o fungování EU a mělo by se omezit využívání zvířat při výzkumu a testování s konečným cílem využívání zvířat nahradit. Při provádění všech činností by měl být zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.
- (19) Většího dopadu by rovněž mělo být dosaženo kombinací programu Euratomu a soukromých prostředků v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru v klíčových oblastech, v nichž by výzkum a inovace mohly přispět k širším cílům Unie v oblasti konkurenceschopnosti. Zvláštní pozornost by měla být věnována zapojení malých a středních podniků.
- (20) Program Euratomu by měl zejména na poli bezpečnosti podporovat spolupráci s třetími zeměmi založenou na společném zájmu a vzájemném prospěchu, především na podporu průběžného zlepšování jaderné bezpečnosti.
- (21) Aby byly zachovány rovné podmínky pro všechny podniky působící na vnitřním trhu, mělo by být financování z programu Euratomu koncipováno v souladu s pravidly pro státní podporu tak, aby byla zajištěna účelnost veřejných výdajů a nedocházelo k narušení trhu, například v podobě vytěšňování soukromých zdrojů, vytváření neúčinných tržních struktur nebo udržování neefektivních podniků.
- (22) Evropská rada ve svých závěrech ze zasedání konaného dne 4. února 2011 uznala nutnost nového přístupu ke kontrole a řízení rizika ve financování výzkumu Unii, když vyzvala k nastolení nové rovnováhy mezi důvěrou a kontrolou a mezi podstupováním rizika a vyhýbáním se riziku. Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 11. listopadu 2010 o zjednodušení provádění rámcových programů⁽²⁾ pro výzkum vyzval k praktickému posunu ke zjednodušení administrativy a financování a uvedl, že řízení financování výzkumu Unii by mělo být více založeno na důvěře a mělo by tolerovat rizika, pokud jde o účastníky.
- (23) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případně sankcí. Revidovaná kontrolní strategie, jež posunuje své zaměření od minimalizace míry chyb ke kontrole založené na analýze rizika a ke zjišťování podvodů, by měla omezit zátěž, kterou kontrola představuje pro účastníky.
- (24) Je důležité zajistit řádné finanční řízení programu Euratomu a jeho provádění co nejúčinnějším a uživatelsky nejvhodnějším způsobem a současně zaručit právní jistotu a jeho přístupnost pro všechny účastníky. Je nezbytné zajistit soulad s příslušnými ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 966/2012⁽³⁾ (dále jen "finanční nařízení") a s požadavky na zjednodušení a zlepšování právní úpravy.
- (25) Aby bylo zajištěno co nejúčinnější provádění a snadný přístup pro všechny účastníky prostřednictvím zjednodušených postupů a aby byl vytvořen soudržný, komplexní a transparentní rámec pro účastníky, měla by se na účast v programu Euratomu a na šíření výsledků výzkumu vztahovat pravidla použitelná pro rámcový program Horizont 2020 stanovená v nařízení (EU) č. 1291/2013 s určitými úpravami či výjimkami.

⁽¹⁾ Doporučení Komise ze dne 11. března 2005 o Evropské chartě pro výzkumné pracovníky a o Kodexu chování pro přijímání výzkumných pracovníků (Úř. věst. L 75, 22.3.2005, s. 67).

⁽²⁾ Úř. věst. C 74E, 13.3.2012, s. 34.

⁽³⁾ Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (26) Je důležité i nadále usnadňovat využívání duševního vlastnictví vytvořeného účastníky a zároveň chránit oprávněné zájmy dalších účastníků a Společenství v souladu s kapitolou 2 Smlouvy.
- (27) Jako důležitý ochranný mechanismus, který zmírňuje rizika spojená s dlužnými částkami neuhrazenými účastníky v prodloužení, se osvědčily účastnické záruční fondy řízené Komisí, zřízené podle nařízení Rady (Euratom) č. 1908/2006 ⁽¹⁾ a nařízení Rady (Euratom) č. 139/2012 ⁽²⁾. Účastnický záruční fond zřízený podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 ⁽³⁾ by se měl rovněž vztahovat na akce podle nařízení (Euratom) č. 1908/2006, nařízení (Euratom) č. 139/2012 a tohoto nařízení.
- (28) V zájmu zajištění jednotných podmínek provádění nepřímých akcí v rámci programu Euratomu by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci k přijetí pracovních programů a rozhodnutí o schválení financování nepřímých akcí. Tyto prováděcí pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (29) Pro dosažení cílů programu Euratomu v příslušných oblastech je nutná podpora průřezových činností, jak v rámci programu Euratomu, tak společně s činnostmi rámcového programu Horizont 2020.
- (30) Účinné řízení výkonnosti, včetně hodnocení a sledování, vyžaduje vytvoření konkrétních ukazatelů výkonnosti, které lze v průběhu doby měřit, které jsou realistické
- a zároveň odrážejí logiku zásahu a které odpovídají příslušné hierarchii cílů a činností. Měly by být zavedeny vhodné mechanismy koordinace mezi prováděním a sledováním programu Euratomu na jedné straně a sledováním pokroku, výsledků a fungování Evropského výzkumného prostoru na straně druhé.
- (31) Správní rada JRC, zřízená rozhodnutím Komise 96/282/Euratom ⁽⁵⁾, byla konzultována ohledně vědecké a technologické náplně přímých akcí JRC.
- (32) Z důvodu právní jistoty by mělo být zrušeno rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 1980, kterým se zřizuje Poradní výbor pro program jaderné syntézy ⁽⁶⁾, rozhodnutí Rady 84/338/Euratom, ESUO, EHS ⁽⁷⁾, rozhodnutí Rady 2006/970/Euratom ⁽⁸⁾, nařízení Rady (Euratom) č. 1908/2006, rozhodnutí Rady 2006/976/Euratom ⁽⁹⁾, rozhodnutí Rady 2006/977/Euratom ⁽¹⁰⁾, nařízení (Euratom) č. 1908/2006, rozhodnutí Rady 2012/93/Euratom ⁽¹¹⁾, nařízení (Euratom) č. 139/2012, rozhodnutí Rady 2012/94/Euratom ⁽¹²⁾ a rozhodnutí Rady 2012/95/Euratom ⁽¹³⁾.
- ⁽¹⁾ Nařízení Rady (Euratom) č. 1908/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol na akcích v rámci sedmého rámcového programu Evropského společenství pro atomovou energii a pro šíření výsledků výzkumu (2007–2011) (Úř. věst. L 400, 30.12.2006, s. 1).
- ⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom) č. 139/2012 ze dne 19. prosince 2011, kterým se stanoví pravidla pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol na nepřímých akcích v rámci rámcového programu Evropského společenství pro atomovou energii a pravidla pro šíření výsledků výzkumu (2012–2013) (Úř. věst. L 47, 18.2.2012, s. 1).
- ⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady 17. prosince 2013 (EU) č. 1290/2013, kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků programu „Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020)“ a zrušuje nařízení (ES) č. 1906/2006 (Viz strana 81 v tomto čísle Úředního věstníku).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).
- ⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise 96/282/Euratom ze dne 10. dubna 1996 o reorganizaci Společného výzkumného střediska (Úř. věst. L 107, 30.4.1996, s. 12).
- ⁽⁶⁾ Dokument Rady 4151/81 (ATO 103) ze dne 8.1.1981, nezveřejněný v Úředním věstníku.
- ⁽⁷⁾ Rozhodnutí Rady 84/338/Euratom, ESUO, EHS ze dne 29. června 1984 o strukturách a postupech pro řízení a koordinaci činností Společenství v oblasti výzkumu, rozvoje a demonstrací (Úř. věst. L 177, 4.7.1984, s. 25).
- ⁽⁸⁾ Rozhodnutí Rady 2006/970/Euratom ze dne 18. prosince 2006 o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom) v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2007 až 2011) (Úř. věst. L 400, 30.12.2006, s. 60).
- ⁽⁹⁾ Nařízení Rady (Euratom) č. 1908/2006, rozhodnutí Rady 2006/976/Euratom ze dne 19. prosince 2006 o zvláštním programu, kterým se provádí sedmý rámcový program Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom) v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2007–2011) (Úř. věst. L 400, 30.12.2006, s. 404).
- ⁽¹⁰⁾ Rozhodnutí Rady 2006/977/Euratom ze dne 19. prosince 2006 o zvláštním programu prováděném Společným výzkumným střediskem prostřednictvím přímých akcí na základě sedmého rámcového programu Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom) v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2007–2011) (Úř. věst. L 400, 30.12.2006, s. 434).
- ⁽¹¹⁾ Rozhodnutí Rady 2012/93/Euratom ze dne 19. prosince 2011 o rámcovém programu Evropského společenství pro atomovou energii v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2012–2013) (Úř. věst. L 47, 18.2.2012, s. 25).
- ⁽¹²⁾ Rozhodnutí Rady 2012/94/Euratom ze dne 19. prosince 2011 o zvláštním programu, který má být proveden prostřednictvím nepřímých akcí a kterým se provádí rámcový program Evropského společenství pro atomovou energii v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2012–2013) (Úř. věst. L 47, 18.2.2012, s. 33).
- ⁽¹³⁾ Rozhodnutí Rady 2012/95/Euratom ze dne 19. prosince 2011 o zvláštním programu, který má provést Společné výzkumné středisko prostřednictvím přímých akcí a kterým se provádí rámcový program Evropského společenství pro atomovou energii v oblasti jaderného výzkumu a odborné přípravy (2012–2013) (Úř. věst. L 47, 18.2.2012, s. 40).

(33) Komise konzultovala Výbor Euratomu pro vědu a techniku,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

ZŘÍZENÍ

Článek 1

Zřízení

Toto nařízení zřizuje program Evropského společenství pro atomovou energii pro výzkum a odbornou přípravu na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2018 (dále jen „program Euratomu“) a stanoví pravidla pro účast v tomto programu, včetně účasti na programech financujících orgánů spravujících finanční prostředky poskytnuté v souladu s tímto nařízením a na činnostech prováděných společně podle tohoto nařízení a podle Horizontu 2020 - rámcového programu pro výzkum a inovace zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 1291/2013 (dále jen „program Horizont 2020“).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „výzkumnými a inovačními činnostmi“ celé spektrum činností v oblasti výzkumu, technologického rozvoje, demonstrací a inovací, včetně podpory spolupráce s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, šíření a optimalizace výsledků a podněcování odborné přípravy a mobility výzkumných pracovníků v Evropském společenství pro atomovou energii (dále jen „Společenství“);
- b) „přímými akcemi“ výzkumné a inovační činnosti uskutečňované Komisí prostřednictvím Společného výzkumného střediska (dále jen „JRC“);
- c) „nepřímými akcemi“ výzkumné a inovační činnosti, které Unie nebo Společenství (dále jen „Unie“) finančně podporuje a účastníci uskutečňují;
- d) „partnerstvím veřejného a soukromého sektoru“ partnerství, v jehož rámci se partneři ze soukromého sektoru, Unie a ve vhodných případech i další partneři, jako jsou orgány veřejného sektoru, zavází společně podporovat přípravu a provádění výzkumného a inovačního programu nebo činností;
- e) „partnerstvím v rámci veřejného sektoru“ partnerství, v jehož rámci se veřejnoprávní subjekty či subjekty pověřené výkonem veřejné služby na místní, regionální, vnitrostátní nebo mezinárodní úrovni spolu se Společenstvím zavází společně podporovat přípravu a provádění výzkumného a inovačního programu nebo činností.

Článek 3

Cíle

1. Obecným cílem programu Euratomu je provádět výzkumné činnosti a odbornou přípravu s důrazem na průběžné zlepšování jaderné bezpečnosti, jaderného zabezpečení a radiační ochrany, a především případně přispět k dlouhodobé dekarbonizaci energetického systému bezpečným, efektivním a zabezpečeným způsobem. Obecný cíl se provede prostřednictvím činností uvedených v příloze I ve formě přímých a nepřímých akcí, které sledují specifické cíle uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.

2. Nepřímé akce programu Euratomu mají tyto specifické cíle:

- a) podpořit bezpečnost jaderných systémů;
- b) přispět k vývoji bezpečnějších dlouhodobých řešení pro nakládání s konečným jaderným odpadem včetně geologického ukládání, jakož i separace a transmutace;
- c) podporovat rozvoj a udržování odborných znalostí v jaderné oblasti v Evropské unii na špičkové úrovni;
- d) podporovat radiační ochranu a rozvoj lékařského využití záření, a to včetně bezpečných a zabezpečených dodávek a využití radioizotopů;
- e) přiblížit se k demonstraci proveditelnosti jaderné syntézy jako zdroje energie prostřednictvím využití stávajících a budoucích zařízení pro jadernou syntézu;
- f) položit základy pro budoucí elektrárny založené na jaderné syntéze prostřednictvím vývoje materiálů, technologií a koncepčního návrhu;
- g) podpořit inovace a průmyslovou konkurenceschopnost;
- h) zajistit dostupnost a využívání výzkumných infrastruktur celoevropského významu.

3. Přímé akce programu Euratomu mají tyto specifické cíle:

- a) zlepšit jadernou bezpečnost, včetně bezpečnosti paliva a reaktorů, nakládání s odpadem, včetně konečného geologického uložení, jakož i separace a transmutace, vyřazování z provozu a připravenosti na mimořádné události;
- b) zlepšit jaderné zabezpečení, včetně jaderných záruk, nešíření jaderných zbraní, boje proti nedovolenému obchodování a jaderné forenzní vědy;

- c) zvýšit excelenci vědecké základny pro normalizaci v jaderné oblasti;
- d) podpořit řízení znalostí, vzdělávání a odbornou přípravu;
- e) podpořit politiku Unie na poli jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení.

Jakoukoli novou činnost připisanou Společnému výzkumnému středisku bude analyzovat jeho správní rada JRC, aby zkontrolovala, zda je konzistentní s již existujícími činnostmi v členských státech.

4. Program Euratomu se provádí takovým způsobem, aby bylo zajištěno, že podporované priority a činnosti odpovídají měnícím se potřebám a zohledňují vyvíjející se stav vědy, technologií, inovací, tvorby politik, trhů a společnosti s cílem optimalizovat lidské a finanční zdroje a zamezit zdvojení jaderného výzkumu a vývoje v Unii.

5. V rámci priorit a hlavních rysů uvedených v odstavcích 2 a 3 lze zohlednit nové a nepředvídané potřeby, které vyvstanou během doby provádění programu Euratomu. V řádně odůvodněných případech může jít například o reakce na nově vznikající příležitosti, krize a hrozby, na potřeby týkající se rozvoje nových politik Unie a na pilotní provádění akcí, s jejichž podporou se počítá v rámci budoucích programů.

Článek 4

Rozpočet

1. Finanční krytí pro provádění programu Euratomu činí 1 603 329 000 EUR. Tato částka se rozdělí takto:

- a) 728 232 000 EUR na nepřímé akce pro program výzkumu a vývoje jaderné syntézy;
- b) 315 535 000 EUR na nepřímé akce pro jaderné štěpení, bezpečnost a radiační ochranu;
- c) 559 562 000 EUR na přímé akce.

U provádění nepřímých akcí programu Euratomu tvoří správní výdaje Komise průměrně nejvýše 7 % v průběhu programu Euratomu a v roce 2018 nejvýše 6 %.

2. Finanční krytí programu Euratomu může rovněž zahrnovat výdaje týkající se přípravných, sledovacích, kontrolních, auditních a hodnotících činností, které jsou potřebné pro řízení tohoto programu a dosahování jeho cílů, zejména studií a jednání odborníků, pokud se vztahují k obecným cílům

tohoto nařízení, výdaje související se sítěmi informačních technologií zaměřenými na zpracování a výměnu informací, jakož i všechny ostatní výdaje na technickou a administrativní pomoc, které Komise vynaloží pro účely řízení programu Euratomu. Náklady na průběžné a opakující se činnosti, jako jsou například kontrola, audit a sítě informačních technologií, budou hrazeny v rámci správních výdajů Komise podle rozpisu v odstavci 1.

3. V případě potřeby a v řádně odůvodněných případech lze prostředky pro krytí výdajů na technickou a administrativní pomoc zanést do rozpočtu i po roce 2018 s cílem umožnit řízení akcí nedokončených k 31. prosinci 2018.

4. Pokud přímé akce přispívají k iniciativám vytvořených subjekty, kterým Komise svěřila provádění úkolů v souladu s čl. 6 odst. 2 a článkem 15, nepovažuje se tento příspěvek za součást finančního příspěvku přiděleného na tyto iniciativy.

5. Rozpočtové závazky mohou být rozděleny do ročních splátek. Komise každoročně stanoví roční splátky s ohledem na pokrok činností, na které je přidělena finanční podpora, a s ohledem na odhadované potřeby a rozpočtové prostředky, které jsou k dispozici.

Článek 5

Přidružení třetích zemí

1. Program Euratomu je otevřený pro přidružení:

a) přístupujících zemí, kandidátských zemí a potenciálních kandidátů v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto zemí v programech Unie stanovenými v příslušných rámcových dohodách a v rozhodnutích rad přidružení nebo v podobných dohodách;

b) členských zemí Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) nebo zemí či území, na něž se vztahuje evropská politika sousedství, jež splňují všechna tato kritéria:

i) mají dobré schopnosti v oblasti vědy, technologií a inovací;

ii) mají dobrou historii účasti ve výzkumných a inovačních programech Unie;

iii) mají spravedlivé a rovné zacházení s právy duševního vlastnictví;

c) zemí nebo území přidružených k sedmému rámcovému programu Euratomu.

2. Zvláštní podmínky týkající se účasti přidružených zemí v programu Euratomu, včetně finančního příspěvku podle hrubého domácího produktu přidružené země, stanoví mezinárodní dohody mezi Uníí a přidruženými zeměmi.

HLAVA II PROVÁDĚNÍ

KAPITOLA I

Provádění, řízení a formy podpory

Článek 6

Řízení a formy podpory Společenství

1. Program Euratomu se provádí prostřednictvím nepřímých akcí využívajících jedné nebo několika forem finanční podpory stanovených ve finančním nařízení, zejména grantů, cen, zadávání zakázek a finančních nástrojů. Podpora Společenství sestává také z přímých akcí ve formě výzkumných a inovačních činností prováděných JRC.

2. Aniž je dotčen článek 10 Smlouvy, může Komise prováděním programu Euratomu zčásti pověřit financující orgány uvedené v čl. 58 odst. 1 písm. c) finančního nařízení.

Komise může provádění nepřímých akcí v rámci programu Euratomu svěřit také subjektům, které byly vytvořeny podle rámcového programu Horizont 2020 nebo jsou v něm uvedeny.

3. Rozhodnutí o schválení financování nepřímých akcí přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů přezkumným postupem podle čl. 12 odst. 3.

Článek 7

Pravidla pro účast a šíření výsledků výzkumu

1. S výhradou odstavců 2 a 3 tohoto článku se účast jakéhokoli právního subjektu na nepřímých akcích prováděných v rámci programu Euratomu řídí pravidly stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013.

2. Pro účely programu Euratomu „bezpečnostní pravidla“ uvedená v čl. 43 odst. 2 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 1290/2013 zahrnují obranné zájmy členských států ve smyslu článku 24 Smlouvy.

Odchylně od čl. 41 odst. 3 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 1290/2013 mohou Komise nebo financující orgán s ohledem

na výsledky vytvořené účastníky, kteří obdrželi finanční příspěvek Společenství, vznést námitku proti převodu vlastnictví nebo udělení jak výhradní, tak nevýhradní licence třetím stranám usazeným v třetí zemi, která není přidružena k programu Euratomu, domnívají-li se, že toto udělení licence nebo převod nejsou v souladu se zájmem rozvíjet konkurenceschopnost hospodářství Unie nebo nejsou slučitelné s etickými zásadami či s bezpečnostními aspekty. „Bezpečnostní aspekty“ zahrnují obranné zájmy členských států ve smyslu článku 24 Smlouvy.

Odchylně od čl. 46 odst. 1 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 1290/2013 mají Společenství a jeho společné podniky přístupová práva k výsledkům účastníka, který obdržel finanční příspěvek Společenství, pro účely rozvoje, provádění a sledování politik a programů Společenství nebo závazků přijatých prostřednictvím mezinárodní spolupráce s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi. Tato přístupová práva zahrnují právo povolit třetím stranám použití těchto výsledků při zadávání veřejných zakázek a právo udělovat sublicence a jsou omezena na neobchodní a nekonkurenční použití a udělí se bez poplatků.

3. Účastnický záruční fond zřízený podle nařízení (EU) č. 1290/2013 nahrazuje účastnické záruční fondy zřízené podle nařízení (Euratom) č. 1908/2006 a nařízení (Euratom) č. 139/2012 a je jejich právním nástupcem.

Všechny částky z účastnických záručních fondů zřízených podle nařízení (Euratom) č. 1908/2006 a (Euratom) č. 139/2012 se k 31. prosinci 2013 převedou do účastnického záručního fondu zřízeného podle nařízení (EU) č. 1290/2013. Účastníci akcí podle rozhodnutí 2012/93/Euratom, kteří podepíší grantové dohody po dni 31. prosince 2013, svůj příspěvek zaplatí do účastnického záručního fondu.

Článek 8

Průřezové činnosti

1. Za účelem dosažení cílů programu Euratomu a pro řešení výzev, které jsou společné programu Euratomu a rámcovému programu Horizont 2020, mohou finanční příspěvek Unie získat činnosti procházející napříč nepřímými akcemi uvedenými v příloze I nebo nepřímými akcemi, kterými se provádí zvláštní program rámcového programu Horizont 2020, zřízený rozhodnutím Rady 2013/743/EU ⁽¹⁾.

2. Finanční příspěvek uvedený v odstavci 1 tohoto článku může být složen z finančních příspěvků na nepřímé akce uvedených v článku 4 tohoto nařízení a v článku 6 nařízení (EU) č. 1291/2013 a proveden prostřednictvím jediného režimu financování.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/743/EU ze dne 3. prosince 2013 o (Viz strana 965 v tomto čísle Úředního věstníku).

Článek 9

Rovnost žen a mužů

Program Euratomu zajistí účinné prosazování rovnosti žen a mužů a genderového rozměru v obsahu výzkumu a inovací.

Článek 10

Etické zásady

1. Veškeré výzkumné a inovační činnosti prováděné v rámci programu Euratomu jsou v souladu s etickými zásadami, a s příslušnými vnitrostátními právními předpisy, právními předpisy Unie a mezinárodními právními předpisy, včetně Listiny základních práv Evropské unie a Evropské úmluvy o lidských právech a jejich dodatkových protokolů.

Zvláštní pozornost se věnuje zásadě proporcionality, právu na soukromí, právu na ochranu osobních údajů, právu na fyzickou a duševní nedotknutelnost osoby, právu na nediskriminaci a potřebě zajistit vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.

2. Výzkumné a inovační činnosti prováděné v rámci programu Euratomu se zaměří výhradně na civilní využití.

Článek 11

Pracovní programy

1. Pracovní programy provádění nepřímých akcí přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů přezkumným postupem podle čl. 12 odst. 3. Pracovní programy umožní přístupy zdola nahoru, které řeší cíle inovativním způsobem.

V pracovních programech se uvedou podstatné prvky pro provádění akcí v souladu s finančním nařízením, včetně jejich podrobných cílů, příslušného financování a časového plánu, jakož i víceletý přístup a strategické směry pro následující roky provádění.

2. Pro přímé akce vypracuje Komise v souladu s rozhodnutím 96/282/Euratom víceletý pracovní program, ve kterém se podrobněji uvedou cíle a vědecké a technologické priority popsané v příloze I, a časový plán provádění.

Uvedený víceletý pracovní program zohlední také související výzkumné činnosti prováděné členskými státy, přidruženými zeměmi a evropskými a mezinárodními organizacemi. V případě potřeby se program aktualizuje.

3. V pracovních programech uvedených v odstavcích 1 a 2 se zohlední stav vědy, technologií a inovací na vnitrostátní úrovni, úrovni Unie a mezinárodní úrovni a důležité aspekty vývoje politiky, trhu a společnosti. V případě potřeby se programy aktualizují.

4. Pracovní programy uvedené v odstavcích 1 a 2 obsahují oddíl, ve kterém jsou stanoveny průřezové činnosti uvedené v článku 8.

Článek 12

Postup projednání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Výbor⁽¹⁾ se schází ve dvou různých složeních – v jednom pro aspekty programu Euratomu související se štěpením a ve druhém pro aspekty související se syntézou.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se přezkumný postup podle článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

4. Pokud má být stanovisko výboru získáno písemným postupem, ukončí se tento postup bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě pro podání stanoviska rozhodne předseda výboru nebo o to požádá prostá většina členů výboru.

Článek 13

Komise pravidelně informuje výbor uvedený v článku 12 o celkovém pokroku při provádění programu Euratomu a včas jim poskytuje informace o všech nepřímých akcích navrhovaných nebo financovaných v rámci programu Euratomu.

Článek 14

Externí poradenství a zapojení společnosti

1. Při provádění programu Euratomu se vezme v potaz poradenství a příspěvky, které ve vhodných případech poskytnou:

- a) Výbor Euratomu pro vědu a techniku podle článku 134 Smlouvy;
- b) nezávislé poradní skupiny odborníků na vysoké úrovni zřízené Komisí;
- c) struktury pro dialog vytvořené v rámci mezinárodních dohod o vědecko-technické spolupráci;
- d) činnosti zaměřené na budoucí vývoj;

⁽¹⁾ Za účelem usnadnění provádění programu Euratomu uhradí Komise pro každé zasedání programového výboru stanovené v pořadí jednání v souladu s platnými pokyny náklady za jednoho zástupce z každého členského státu, jakož i jednoho odborníka/poradce z každého členského státu pro body pořadí jednání, u nichž dotyčný členský stát vyžaduje konkrétní odborné znalosti.

e) cílené veřejné konzultace (zahrnující případně regionální a celostátní orgány nebo zúčastněné strany); a

f) transparentní a interaktivní procesy, které zajišťují podporu odpovědného výzkumu a inovací.

2. V plné míře se zohlední výzkumné a inovační programy zavedené mimo jiné evropskými technologickými platformami, iniciativami společného plánování a evropskými inovačními partnerstvími.

KAPITOLA II

Zvláštní oblasti činnosti

Článek 15

Malé a střední podniky

Zvláštní pozornost se věnuje zajištění přiměřené účasti malých a středních podniků a soukromého sektoru obecně v programu Euratomu, jakož i inovačnímu dopadu na tyto podniky. V rámci opatření pro hodnocení a sledování se provedou kvantitativní a kvalitativní posouzení účasti malých a středních podniků.

Článek 16

Partnerství veřejného a soukromého sektoru a partnerství v rámci veřejného sektoru

V zájmu dosažení cílů uvedených v článku 3 mohou být zvláštní činnosti programu Euratomu prováděny prostřednictvím:

- a) společných podniků zřízených na základě kapitoly 5 Smlouvy;
- b) partnerství v rámci veřejného sektoru založených na režimu financování „akce na spolufinancování programů“;
- c) smluvních partnerství veřejného a soukromého sektoru uvedených v článku 19 nařízení (EU) č. 1291/2013.

Článek 17

Mezinárodní spolupráce s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi

1. Subjekty usazené v třetích zemích a mezinárodní organizace jsou způsobilé k účasti na nepřímých akcích programu Euratomu za podmínek uvedených v nařízení (EU) 1290/2013. Výjimky z tohoto obecného pravidla jsou uvedeny v článku 7 tohoto nařízení. Mezinárodní spolupráci s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi program Euratomu podporuje za účelem:

a) posílení excelence a přitažlivosti Unie v oblasti výzkumu a inovací a také její hospodářské a průmyslové konkurenceschopnosti;

b) účinného řešení společných společenských výzev;

c) podpory cílů vnější a rozvojové politiky Unie a doplňování vnějších a rozvojových programů. Usiluje se o součinnost s dalšími politikami Unie.

2. Cílené akce zaměřené na podporu spolupráce s konkrétními třetími zeměmi nebo skupinami třetích zemí se provádějí na základě strategického přístupu, jakož i společného zájmu, priorit a vzájemného prospěchu, s přihlédnutím k jejich vědeckým a technologickým schopnostem a tržním příležitostem a k očekávanému dopadu.

Měl by se podporovat vzájemný přístup k programům třetích zemí. Pro dosažení co největšího dopadu se podporuje koordinace a synergie s iniciativami členských států a přidružených zemí. Povaha spolupráce se může lišit podle konkrétních partnerských zemí.

V prioritách spolupráce se zohlední vývoj politiky Unie a příležitosti pro spolupráci s třetími zeměmi a spravedlivé a rovné zacházení s právy duševního vlastnictví.

Článek 18

Informace, komunikace, využívání a šíření výsledků

1. Při provádění programu Euratomu se činnosti v oblasti šíření výsledků a komunikace považují za nedílnou součást akcí podporovaných programem Euratomu.

2. Činnosti v oblasti komunikace mohou zahrnovat:

- a) iniciativy zaměřené na rozšíření povědomí a usnadnění přístupu k financování v rámci programu Euratomu, zejména pro poměrně málo zastoupené regiony nebo typy účastníků;
- b) cílenou pomoc pro projekty a konsorcia s cílem poskytnout jim přístup k dovednostem nutným pro optimalizaci komunikace o výsledcích a jejich využívání a šíření;
- c) iniciativy na podporu dialogu a diskuze s veřejností o otázkách souvisejících s vědou, technologiemi a inovacemi, jakož i využití sociálních médií a dalších inovačních technologií a metodik;
- d) komunikaci o politických prioritách Unie, pokud souvisí s cíli tohoto nařízení; Komise zejména poskytne členským státům včas podrobné informace.

3. S výhradou Smlouvy a příslušných právních předpisů Unie mohou činnosti v oblasti šíření výsledků zahrnovat:

- a) akce, které sdružují výsledky z řady projektů, včetně projektů případně financovaných z jiných zdrojů, za účelem vytvoření uživatelsky vstřícných databází a zpráv, jež shrnují hlavní výsledky;
- b) šíření výsledků mezi tvůrci politik, včetně orgánů pro normalizaci, s cílem podpořit využívání výsledků s významem pro politiku náležitými subjekty na mezinárodní, unijní, vnitrostátní a regionální úrovni.

KAPITOLA III

Kontrola

Článek 19

Kontrola a audit

1. Kontrolní systém vytvořený za účelem provádění tohoto nařízení je navržen tak, aby poskytoval odpovídající ujištění o dosažení náležitého řízení rizik týkajících se účelnosti a efektivnosti operací, jakož i legality a správnosti uskutečněných operací s přihlédnutím k víceletému charakteru programů, jakož i k povaze dotyčných plateb.

2. Kontrolní systém zajišťuje náležitou vyváženost mezi důvěrou a kontrolou, přičemž bere ohled na správní a jiné náklady na kontroly na všech úrovních, zejména pro účastníky tak, aby bylo možné dosáhnout cílů programu Euratomu a aby tento program mohl přilákat ty nejlepší vědecké pracovníky a nejinnovativnější podniky.

3. Součástí kontrolního systému je auditní strategie pro výdaje v nepřímých akcích programu Euratomu, která je založena na finančním auditu reprezentativního vzorku výdajů v celém programu. Tento reprezentativní vzorek se doplní výběrem založeným na posouzení rizik, která souvisejí s výdaji.

Audity výdajů v nepřímých akcích programu Euratomu se provádějí soudržným způsobem v souladu se zásadami hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti, aby se minimalizovala zátěž, kterou audit klade na účastníky.

Článek 20

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby při provádění akcí financovaných podle tohoto nařízení byly chráněny finanční zájmy Unie prevencí podvodů, korupce a jiného protiprávního jednání, účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny

nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími správními a finančními sankcemi.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů a na místě audit u všech příjemců grantů, dodavatelů a poskytovatelů, kteří podle tohoto nařízení obdrželi finanční prostředky Unie.

Aniž je dotčen odstavec 3, může Komise provádět audity až dva roky po vyplacení konečné platby.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾ a nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾ s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou financovanými z programu Euratomu nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, dohody o spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení musí obsahovat ustanovení výslovně zmocňující Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

KAPITOLA IV

Sledování a hodnocení

Článek 21

Sledování

1. Komise každoročně sleduje provádění programu Euratomu, včetně pokroku a dosažených výsledků. Komise poskytuje v tomto směru informace výboru uvedenému v článku 12.

2. Komise podá zprávu a zpřístupní veřejnosti výsledky sledování podle odstavce 1.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. prosince 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

Článek 22**Hodnocení**

1. Hodnocení se provádějí dostatečně včas, aby mohla ovlivňovat rozhodovací proces.

Do 31. května 2017 Komise za pomoci nezávislých odborníků vybraných na základě transparentního postupu a s přihlédnutím k hodnocení ex post sedmého rámcového programu Euratomu zřízeného rozhodnutím 2006/970/Euratom a rámcového programu Euratomu (2012–2013) zřízeného rozhodnutím 2012/93/Euratom, které má být dokončeno do konce roku 2015, provede průběžné hodnocení programu Euratomu, jež se bude týkat dosahování cílů – na úrovni výsledků a pokroku směrem k dopadům – a další relevantnosti všech opatření, efektivnosti a využití zdrojů, prostoru pro další zjednodušení a evropské přidané hodnoty. Hodnocení rovněž zohlední příspěvek opatření k prioritám Unie v oblasti inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění a výsledky týkající se dlouhodobého dopadu předchozích opatření a stupeň součinnosti a vzájemné působení s jinými programy financovanými Unií, včetně strukturálních fondů.

Do 31. prosince 2022 provede Komise za pomoci nezávislých odborníků vybraných na základě transparentního postupu hodnocení ex post programu Euratomu. Toto hodnocení se bude týkat odůvodnění, provedení a dosažených výsledků, jakož i dlouhodobějších dopadů a udržitelnosti daných opatření tak, aby z něj bylo možné vycházet při rozhodování o možném obnovení, změně nebo pozastavení následného opatření.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, jsou přímé a nepřímé akce programu Euratomu předmětem samostatných hodnocení.

3. V rámci hodnocení uvedených v odstavcích 1 a 2 se posoudí pokrok směrem k cílům stanoveným v článku 3 s přihlédnutím k příslušným ukazatelům výkonnosti vymezeným v příloze II.

4. Bude-li to vhodné a možné, členské státy Komisi poskytnou údaje a informace nezbytné pro sledování a hodnocení dotčených opatření.

5. Komise sdělí závěry hodnocení uvedených v odstavcích 1 a 2 spolu s vlastními připomínkami Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

HLAVA III**ZÁVĚREČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ****Článek 23****Zrušení a přechodná ustanovení**

1. Rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 1980, kterým se zřizuje Poradní výbor pro program jaderné syntézy, rozhodnutí 84/338/Euratom, ESUO, EHS, rozhodnutí 2006/970/Euratom, rozhodnutí 2006/976/Euratom, rozhodnutí 2006/977/Euratom, nařízení (Euratom) č. 1908/2006, rozhodnutí 2012/93/Euratom, nařízení (Euratom) č. 139/2012, rozhodnutí 2012/94/Euratom a rozhodnutí 2012/95/Euratom se zrušují s účinkem od 1. ledna 2014.

2. Činnosti získávající finanční příspěvek Společenství podle programů, které byly zřízeny rozhodnutími uvedenými v odstavci 1, a související finanční závazky se až do svého dokončení nadále řídí pravidly použitelnými pro uvedené programy.

3. Finanční přiděl uvedený v článku 4 může pokrývat také výdaje na technickou a administrativní pomoc nezbytné pro zajištění přechodu mezi programem Euratomu a opatřeními přijatými podle rozhodnutí 2012/93/Euratom, 2012/94/Euratom a 2012/95/Euratom.

4. V zájmu zajištění kontinuity podpory Společenství pro výzkum v oblasti jaderné syntézy budou náklady vynaložené od 1. ledna 2014 příjemci akce na spolufinancování programů podle přílohy I bodu i) způsobilé pro podporu ze strany Společenství.

Článek 24**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. prosince 2013.

Za Radu

předseda

V. JUKNA

PŘÍLOHA I

ČINNOSTI

Odůvodnění programu Euratomu – cesta do roku 2020

Dosažením cílů popsanych v článku 3 posílí program Euratomu výsledky dosahované u tří priorit rámcového programu „Horizont 2020“, kterými jsou: *vynikající věda, vedoucí postavení v průmyslu a společenské výzvy.*

Jaderná energie je součástí diskuse o boji proti změně klimatu a snížení závislosti Evropy na dovozu energie. V širším kontextu úsilí o nalezení udržitelné skladby zdrojů energie pro budoucnost bude program Euratomu prostřednictvím svých výzkumných činností rovněž přispívat k diskusi o přínosech a omezeních energie získané jaderným štěpením pro nízkouhlíkové hospodářství. Zajištěním průběžného zlepšování jaderné bezpečnosti by pokročilejší jaderné technologie mohly rovněž nabídnout perspektivu významného zlepšení účinnosti a využívání zdrojů a produkce menšího množství odpadu než současné technologie. Hlediskům jaderné bezpečnosti bude věnována nejvyšší možná pozornost.

Program Euratomu posílí rámec pro výzkum a inovace na poli jaderné energie a bude koordinovat výzkumné činnosti členských států, a tím zamezí zdvojení úsilí, zachová kritickou míru v klíčových oblastech a zajistí optimální využití veřejného financování. Taková koordinace nicméně nebude bránit členským státům, aby měly programy vyhovující jejich vnitrostátním potřebám.

Strategie pro rozvoj jaderné syntézy jako věrohodné alternativy pro komerční výrobu energie bez emisí uhlíku se řídí plánem s dílčími cíli pro dosažení výroby elektřiny do roku 2050. Za účelem provedení uvedené strategie se provede restrukturalizace prací souvisejících s jadernou syntézou v Unii, včetně správy, financování a řízení, s cílem přesunout důraz od čistého výzkumu k projektování, výstavbě a provozu budoucích zařízení, jako jsou ITER, DEMO a další. To nebude možné bez úzké spolupráce mezi celou komunitou, která se v Unii zabývá jadernou syntézou, Komisí a vnitrostátními agenturami pro financování.

Aby byly v Unii zachovány nezbytné odborné předpoklady pro dosažení těchto cílů, bude dále posílena úloha programu Euratomu v oblasti odborné přípravy prostřednictvím zřízení vzdělávacích zařízení celoevropského zájmu, která budou realizovat specializované programy. Tak bude nadále podporován Evropský výzkumný prostor a další integrace nových členských států a přidružených zemí.

Činnosti nezbytné k dosažení cílů programu*Nepřímé akce*

Aby byla zajištěna vzájemná podpora mezi nepřímými akcemi programu Euratomu a výzkumnými činnostmi členských států a soukromého sektoru, stanoví se priority pracovních programů na základě vhodných příspěvků od vnitrostátních veřejných orgánů a od stran zainteresovaných na jaderném výzkumu seskupených v subjektech a rámcích, jako jsou technologické platformy a odborná fóra pro jaderné systémy a bezpečnost, pro nakládání s konečným odpadem a pro radiační ochranu / riziko nízkých dávek, výzkum v oblasti jaderné syntézy nebo jakékoli jiné relevantní organizace či fóra zainteresovaných stran na poli jaderné energie.

a) Podpora bezpečnosti jaderných systémů (společenské výzvy, vynikající věda, vedoucí postavení v průmyslu)

V souladu s obecným cílem: podpora společných výzkumných činností týkajících se bezpečného provozu reaktorových systémů a jejich vyřazení z provozu (včetně zařízení jaderného palivového cyklu), které se v Unii používají, nebo (v míře nezbytné pro udržení širokých odborných znalostí na poli jaderné bezpečnosti v Unii) typů reaktorů, které se mohou používat v budoucnosti, s výlučným zaměřením na bezpečnostní aspekty, včetně všech aspektů palivového cyklu, jako je separace a transmutace.

b) Přispění k vývoji bezpečnějších dlouhodobých řešení pro nakládání s konečným jaderným odpadem včetně geologického ukládání, jakož i separace a transmutace (vynikající věda, společenské výzvy)

Společné nebo koordinované výzkumné činnosti týkající se zbývajících klíčových aspektů geologického ukládání vyhořelého paliva a dlouhodobých radioaktivních odpadů a případně demonstrace technologií a bezpečnosti. Těmito činnostmi se podpoří vznik společného pohledu Unie na hlavní otázky nakládání s odpadem od vyřazení paliva po jeho odstranění.

Výzkumné činnosti související s řízením ostatních toků radioaktivního odpadu, pro které v současnosti neexistují průmyslové vyspělé procesy.

- c) Podpora rozvoje a udržování odborných znalostí v jaderné oblasti v Unii na špičkové úrovni (vynikající věda)

Podpora společných činností odborné přípravy a mobility mezi výzkumnými středisky a průmyslem a mezi různými členskými a přidruženými státy, jakož i podpora udržení víceoborových kompetencí v oblasti jaderné energie, aby byla v Unii dlouhodobě zaručena dostupnost vhodně kvalifikovaných výzkumných pracovníků, inženýrů a zaměstnanců v jaderném odvětví.

- d) Podpora radiační ochrany a rozvoje lékařského využití záření, a to včetně bezpečných a zabezpečených dodávek a využití radioizotopů (vynikající věda, společenské výzvy)

Společné nebo koordinované výzkumné činnosti zaměřené zejména na rizika nízkých dávek záření z ozáření na pracovišti, lékařského ozáření či ozáření v životním prostředí, na zvládání nouzových situací v souvislosti s haváriemi zahrnujícími radiaci a na radioekologii za účelem vytvoření celoevropské vědecké a technologické základny pro stabilní, neustranný a společensky přijatelný systém ochrany.

Výzkumné činnosti týkající se lékařského využití ionizujícího záření a řešení aspektů provozní bezpečnosti radiační ochrany a jejich využívání.

- e) Přejít k demonstraci proveditelnosti jaderné syntézy jako zdroje energie prostřednictvím využití stávajících a budoucích zařízení pro jadernou syntézu (vedoucí postavení v průmyslu, společenské výzvy)

Podpora společných výzkumných činností prováděných členy Evropské dohody o rozvoji v oblasti jaderné syntézy a kterýmkoli ze subjektů uvedených v písmenu i) s cílem zajistit rychlé zahájení provozu projektu ITER s vysokým výkonem, včetně používání příslušných zařízení (mj. společného evropského tokamaku JET), integrovaného modelování mimo jiné pomocí vysoce výkonných počítačů a vzdělávacích činností pro přípravu nové generace výzkumných pracovníků a inženýrů.

- f) Položení základů pro budoucí elektrárny založené na jaderné syntéze prostřednictvím vývoje materiálů, technologií a koncepčního návrhu (vedoucí postavení v průmyslu, společenské výzvy)

Podpora společných činností prováděných členy Evropské dohody o rozvoji v oblasti jaderné syntézy a kterýmkoli ze subjektů uvedených v písmenu i) s cílem vyvíjet materiály a prověřovat způsobilost materiálů pro demonstrační elektrárnu; zde budou zapotřebí mimo jiné přípravné práce na patřičném zařízení pro zkoušení materiálů a jednání o účasti Unie ve vhodném mezinárodním rámci pro uvedené zařízení. Tento rozvoj a kvalifikace umožní využití všech možných úrovní experimentálních, počítačových a teoretických schopností, které jsou k dispozici.

Podpora společných výzkumných činností prováděných členy Evropské dohody o rozvoji v oblasti jaderné syntézy a kterýmkoli ze subjektů uvedených v písmenu i), které se budou týkat problematiky provozu reaktorů a v jejichž rámci budou vyvinuty a demonstrovány všechny technologie s významem pro demonstrační elektrárnu založenou na jaderné syntéze. K těmto činnostem patří příprava koncepčního návrhu či návrhů celé demonstrační elektrárny a zkoumání potenciálu stelarátorů jako elektrárenské technologie.

- g) Podpora inovací a konkurenceschopnosti průmyslu (vedoucí postavení v průmyslu)

Provádění nebo podpora řízení znalostí a přenosu technologií z výzkumu spolufinancovaného programem Euratomu do průmyslu využívajícího všech inovačních aspektů tohoto výzkumu.

Podpora inovací mimo jiné prostřednictvím otevřeného přístupu k vědeckým publikacím, databáze pro řízení a šíření znalostí a podpory technologických témat ve vzdělávacích programech.

Z dlouhodobějšího hlediska program Euratomu podporuje přípravu a rozvoj konkurenceschopného průmyslového odvětví jaderné syntézy usnadňováním zapojení soukromého sektoru a ve vhodných případech i MSP, zejména prováděním technologického plánu pro realizaci elektrárny založené na jaderné syntéze s aktivní účastí průmyslu na projektech v oblasti projektování a vývoje.

- h) Zajištění dostupnosti a využívání výzkumných infrastruktur celoevropského významu (vynikající věda)

Činnosti na podporu výstavby, modernizace, využívání a trvalé dostupnosti klíčových výzkumných infrastruktur v rámci programu Euratomu, jakož i náležitého přístupu k těmto infrastrukturám a spolupráce mezi těmito infrastrukturami.

i) Evropský program jaderné syntézy

Grant (akce na spolufinancování programů) se udělí právním subjektům, které zřídí nebo určí členské státy a kterákoli třetí země přidružená k programu Euratomu a jež rozvíjejí společný program činností provádějících plán, jehož cílem je výroba elektřiny do roku 2050. Uvedený grant může zahrnovat věcná plnění Společenství, například vědecké a technické využívání zařízení JET v souladu s článkem 10 Smlouvy nebo dočasné přidělení zaměstnanců Komise.

Přímé akce JRC

Priority přímých akcí se stanoví prostřednictvím konzultací s generálními ředitelstvími Komise odpovědnými za danou politiku a se správní radou JRC.

Cílem činností JRC v oblasti jaderné energie je podpořit uplatňování směrnic Rady 2009/71/Euratom⁽¹⁾ a 2011/70/Euratom⁽²⁾, jakož i závěrů Rady, které jako prioritu stanoví nejvyšší standardy jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení v Unii i v mezinárodním měřítku.

JRC zejména přispívá k výzkumu jaderné bezpečnosti nutné pro bezpečné a zabezpečené mírové využívání jaderné energie a další použití nezahrnující jaderné štěpení. JRC poskytuje vědecký základ pro příslušné politiky Unie a v případě potřeby reaguje v mezích svého poslání a působnosti na jaderné události, incidenty a havárie. Za tímto účelem JRC provádí výzkum a posouzení, poskytuje referenční materiály a normy a realizuje specializovanou odbornou přípravu a vzdělávání. V případě potřeby se bude usilovat o synergii s příslušnými průřezovými iniciativami s cílem optimalizovat lidské a finanční zdroje a zamezit zdvojení jaderného výzkumu a vývoje v Evropské unii. Činnosti JRC v těchto oblastech budou prováděny s ohledem na příslušné iniciativy na úrovni regionů, členských států nebo Evropské unie a v rámci perspektivy utváření Evropského výzkumného prostoru.

a) Zlepšení jaderné bezpečnosti, včetně bezpečnosti paliva a reaktorů, nakládání s odpadem, včetně konečného geologického uložení, jakož i separace a transmutace, vyřazování z provozu a připravenosti na mimořádné události

JRC přispěje k vývoji nástrojů a metod pro dosažení vysoké úrovně bezpečnosti jaderných zařízení a palivových cyklů, které mají význam pro Evropu. Tyto nástroje a metody zahrnují:

- 1) modelování a metodiky pro analýzu vážných havárií s cílem posoudit provozní bezpečnostní rezervy jaderných zařízení; podporu vytvoření společného evropského přístupu k hodnocení pokročilých palivových cyklů a konstrukcí; a zkoumání a šíření závěrů vyvozených z provozních zkušeností. JRC bude dále vyvíjet činnost v rámci svého „Evropského clearingového střediska pro zpětnou vazbu a zkušenosti z provozu jaderných elektráren“ s cílem zaměřit své činnosti na výzvy v oblasti jaderné bezpečnosti, které se objevují v období po havárii ve Fukušimě, a obrátí se na členské státy v rámci jejich způsobilostí v této oblasti;
- 2) minimalizaci vědecké nejistoty v předpovědích dlouhodobého chování jaderného odpadu a rozptylu radionuklidů v životním prostředí a klíčové aspekty výzkumu vyřazování jaderných zařízení z provozu;
- 3) výměnu s příslušnými zúčastněnými stranami za účelem posílení schopnosti Unie reagovat na jaderné havárie a incidenty prostřednictvím výzkumu systémů varování a modelů rozptylu radioaktivních materiálů v ovzduší a prostřednictvím mobilizace zdrojů a odborných znalostí pro analýzu a modelování jaderných havárií.

b) Zlepšení jaderného zabezpečení, včetně jaderných záruk, nešíření jaderných zbraní, boje proti nedovolenému obchodování a jaderné forenzní vědy

Oblasti nešíření jaderných zbraní se věnuje maximální možná pozornost. JRC bude:

- 1) vyvíjet zdokonalené metodiky a metody a technologie pro zjišťování/ověřování za účelem podpory dozoru nad bezpečností ze strany Společenství a posílení mezinárodních záruk;
- 2) vyvíjet a používat zdokonalené metody a technologie k prevenci a zjišťování jaderných a radiologických incidentů a reakci na ně, včetně ověřování způsobilosti detekčních technologií a vývoje metod a technik jaderné forenzní vědy pro boj proti nedovolenému obchodování v součinnosti s globálním rámcem pro chemické, biologické, radioaktivní a jaderné materiály (CBRN);

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2009/71/Euratom ze dne 25. června 2009, kterou se stanoví rámec Společenství pro jadernou bezpečnost jaderných zařízení (Úř. věst. L 172, 2.7.2009, s. 18).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2011/70/Euratom ze dne 19. července 2011, kterou se stanoví rámec Společenství pro odpovědné a bezpečné nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem (Úř. věst. L 199, 19.7.2011, s. 1).

- 3) podporovat plnění Smlouvy o nešíření jaderných zbraní a souvisejících strategií Unie prostřednictvím analytických studií a sledovat technický vývoj režimů pro kontrolu vývozu za účelem podpory příslušných útvarů Komise a Unie.

c) Zvýšení excelence vědecké základny pro normalizaci v jaderné oblasti

JRC dále rozvine vědeckou základnu pro jadernou bezpečnost a jaderné zabezpečení. Důraz se klade na výzkum základních vlastností a chování aktinoidů a konstrukčních a jaderných materiálů. Na podporu normalizace v Unii poskytuje JRC nejmodernější normy v jaderné oblasti, referenční údaje a měření, včetně vývoje a realizace příslušných databází a nástrojů pro posuzování. JRC podpoří další rozvoj lékařských využití, zejména nových terapií rakoviny založených na ozařování alfa-částicemi.

d) Podpora řízení znalostí, vzdělávání a odborné přípravy

JRC musí držet krok s novým vývojem v oblasti výzkumu a přístrojové techniky, bezpečnosti a environmentálních předpisů. Za tímto účelem se provede průběžný plán investic pro vědecké infrastruktury.

V zájmu zachování předního postavení Unie na poli jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení JRC vyvíjí nástroje pro řízení znalostí, sleduje trendy v oblasti lidských zdrojů v Unii prostřednictvím svého střediska monitoringu lidských zdrojů v jaderné oblasti a realizuje specializované programy odborné přípravy a vzdělávání, zahrnující rovněž otázky vyřazování z provozu.

e) Podpora politiky Unie na poli jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení

JRC bude rozvíjet své odborné znalosti na špičkové úrovni, aby mohlo poskytovat nezávislé vědecké a technické důkazy, které mohou být nezbytné pro podporu politiky Unie v oblasti jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení.

Jako prováděcí zástupce Euratomu pro mezinárodní fórum „Generace IV“ („GIF“) pokračuje JRC v koordinaci příspěvku Společenství ke GIF. JRC uskutečňuje a dále rozvíjí mezinárodní výzkumnou spolupráci s hlavními partnerskými zeměmi a mezinárodními organizacemi (MAAE, OECD/NEA) v zájmu prosazování politik Unie v oblasti jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení.

Průřezové činnosti v rámci programu Euratomu

Za účelem dosažení svých obecných cílů podporuje program Euratomu doplňkové činnosti (přímé i nepřímé, koordinaci a podněcování společného plánování) zajišťující synergií výzkumných prací při řešení společných výzev (např. v oblasti materiálů, technologie chladiv, referenčních údajů týkajících se jaderné energie, modelování a simulací, dálkové manipulace, nakládání s odpadem či radiační ochrany).

Průřezové činnosti a styčné body s rámcovým programem Horizont 2020

V zájmu dosažení cílů programu Euratomu se zajistí vhodné vazby a styčné body, například společné výzvy, se zvláštním programem rámcového programu Horizont 2020.

Program Euratomu se může podílet na dluhovém a kapitálovém nástroji, které byly vytvořeny podle rámcového programu „Horizont 2020“ a které se rozšíří tak, aby zahrnovaly cíle uvedené v článku 3.

Mezinárodní spolupráce s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi

S cílem poskytnout jasné a významné přínosy pro Unii a její životní prostředí pokračuje mezinárodní spolupráce na poli jaderného výzkumu a inovací, založená na sdílených cílech a vzájemné důvěře. Aby přispělo k dosažení specifických cílů uvedených v článku 3, se Společenství snaží posilovat vědecké a technické znalosti Unie prostřednictvím mezinárodních dohod o spolupráci a podporovat přístup jaderného průmyslu Unie na nové vznikající trhy.

Činnosti mezinárodní spolupráce jsou podporovány pomocí mnohostranných rámců (např. MAAE, OECD, ITER a GIF) a prostřednictvím stávající nebo nové dvoustranné spolupráce se zeměmi, které mají silnou výzkumně-vývojovou a průmyslovou základnu a provozují, navrhují nebo budují výzkumná zařízení.

PŘÍLOHA II

UKAZATELE VÝKONNOSTI

Tato příloha obsahuje pro každý specifický cíl programu Euratomu řadu klíčových ukazatelů výkonnosti pro posuzování výsledků a dopadů, které mohou být vylepšeny v rámci provádění programu Euratomu.

1. Ukazatele pro nepřímé akce

- a) podpora bezpečnosti jaderných systémů
 - počet projektů (společný výzkum a/nebo koordinované akce), které pravděpodobně povedou k prokazatelnému zlepšení praxe v oblasti jaderné bezpečnosti v Evropě;
- b) příspěvní k vývoji bezpečnějších dlouhodobých řešení pro nakládání s konečným jaderným odpadem včetně geologického ukládání, jakož i separace a transmutace
 - počet projektů přispívajících k vývoji bezpečných dlouhodobých řešení pro nakládání s konečným jaderným odpadem;
- c) podpora rozvoje a udržování odborných znalostí v jaderné oblasti v Evropské unii na špičkové úrovni
 - odborná příprava prostřednictvím výzkumu – počet doktorandů a výzkumných pracovníků z řad postdoktorandů podporovaných prostřednictvím projektů Euratomu v oblasti jaderného štěpení;
 - počet vědeckých členů a školených osob v programu jaderné syntézy Euratomu;
- d) podpora radiační ochrany a rozvoje lékařského využití záření, a to včetně bezpečných a zabezpečených dodávek a využití radioizotopů
 - počet projektů, které pravděpodobně budou mít prokazatelný dopad na regulační praxi v oblasti radiační ochrany a na rozvoj lékařského využití záření;
- e) přechod k demonstraci proveditelnosti jaderné syntézy jako zdroje energie prostřednictvím využití stávajících a budoucích zařízení pro jadernou syntézu
 - počet recenzovaných publikací ve zvláště vlivných časopisech;
- f) položení základů pro budoucí elektrárny založené na jaderné syntéze prostřednictvím vývoje materiálů, technologií a koncepčního návrhu
 - procento dílčích cílů plánu pro jadernou syntézu stanovených pro období 2014–2018, kterých program Euratomu dosáhne;
- g) podpora inovací a průmyslové konkurenceschopnosti
 - počet vedlejších produktů z výzkumu jaderné syntézy v rámci programu Euratomu;
 - patentové přihlášky podané a patenty udělené na základě výzkumných činností podpořených programem Euratomu;
- h) zajištění dostupnosti a využívání výzkumných infrastruktur celoevropského významu
 - počet výzkumných pracovníků majících přístup k výzkumným infrastrukturám prostřednictvím programu Euratomu.

2. Ukazatele pro přímé akce

- a) ukazatel dopadu podpory politiky ze strany JRC
 - počet výskytů hmatatelných konkrétních dopadů technické a vědecké podpory politiky, kterou poskytuje JRC, na politiky Unie;

b) ukazatel vědecké produktivity JRC

- počet recenzovaných odborných publikací.

Ukazatele uvedené v písmenech a) a b) mohou být použity podle těchto cílů přímých akcí Společenství:

- zlepšení jaderné bezpečnosti, včetně bezpečnosti paliva a reaktorů, nakládání s odpadem, včetně konečného geologického uložení, jakož i separace a transmutace, vyřazování z provozu a připravenosti na mimořádné události;
 - zlepšení jaderného zabezpečení, včetně jaderných záruk, nešíření jaderných zbraní, boje proti nedovolenému obchodování a jaderné forenzní vědy; zvýšení excelence vědecké základny pro normalizaci v jaderné oblasti;
 - podpora řízení znalostí, vzdělávání a odborné přípravy;
 - podpora politiky Unie na poli jaderné bezpečnosti a jaderného zabezpečení.
-

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 3. prosince 2013

o zavedení zvláštního programu, kterým se provádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020), a o zrušení rozhodnutí 2006/971/ES, 2006/972/ES, 2006/973/ES, 2006/974/ES a 2006/975/ES

(Text s významem pro EHP)

(2013/743/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 182 odst. 4 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V souladu s čl. 182 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) má být rámcový program pro výzkum a inovace 2014–2020 (dále jen „program Horizont 2020“) zavedený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013 ⁽³⁾ provedeno prostřednictvím zvláštního programu, který stanoví specifické cíle a prováděcí pravidla, dobu trvání a prostředky považované za nezbytné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 111.

⁽²⁾ Úř. věst. C 277, 13.9.2012, s. 143.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Viz strana 104 v tomto čísle Úředního věstníku).

(2) Obecný program Horizont 2020 by měl být uskutečňován prostřednictvím tří priorit zaměřených na dosažení vynikajících vědeckých výsledků („vynikající věda“), zajištění vedoucího postavení v průmyslu („vedoucí postavení v průmyslu“) a hledáním odpovědí na společenských výzev („společenské výzvy“). Obecný cíl se uskutečňuje rovněž prostřednictvím specifických cílů „šíření excelence a rozšiřování účasti“ a „věda se společností a pro společnost“. Tyto priority a specifické cíle by měly být prováděny prostřednictvím zvláštního programu, který obsahuje jednu část pro každou ze tří priorit, a sice jednu část pro specifický cíl „šíření excelence a rozšiřování účasti“, jednu část pro specifický cíl „věda se společností a pro společnost“ a jednu část pro přímé akce Společného výzkumného střediska.

(3) Všechny priority a specifické cíle programu Horizont 2020 by měly zahrnovat mezinárodní rozměr. Činnosti spojené s mezinárodní spoluprací by měly být zachovány přinejmenším na úrovni Sedmého rámcového programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013) (dále jen „sedmý rámcový program“) přijatého rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1982/2006/ES ⁽⁴⁾.

(4) Zatímco nařízení (EU) č. 1291/2013 stanoví obecný cíl programu Horizont 2020, priority a hlavní rysy specifických cílů a činností, jež mají být prováděny, měl by zvláštní program stanovit specifické cíle a hlavní rysy činností, které se týkají jednotlivých částí. Na tento zvláštní program se plně vztahují ustanovení o provádění obsažená v nařízení (EU) č. 1291/2013, včetně ustanovení týkajících se etických zásad.

(5) Každá část by měla doplňovat ostatní části zvláštního programu a být prováděna konzistentně s těmito částmi.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského Parlamentu a Rady č. 1982/2006/ES ze dne 18. prosince 2006 o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) (Úř. věst. L 412, 30.12.2006, s. 1).

- (6) K zabezpečení dlouhodobé konkurenceschopnosti a blaha Evropy je naprosto nezbytné posílit a rozšířit excelenci vědecké základny Unie a zajistit výzkum a talenty světové úrovně. V rámci priority „Vynikající věda“ by měla být podpořena činnost Evropské rady pro výzkum v oblasti průkopnického výzkumu, budoucí a vznikající technologie, akce „Marie Curie-Sklodowska“ a evropské výzkumné infrastruktury. Tyto činnosti by se měly zaměřit na rozvíjení schopností v dlouhodobém horizontu, důsledně se zaměřovat na novou generaci vědy, systémů a výzkumných pracovníků a poskytovat podporu objevujícím se talentům z celé Unie a z přidružených zemí. Činnosti Unie na podporu vynikající vědy by měly pomoci upevnit Evropský výzkumný prostor a zajistit v celosvětovém měřítku větší konkurenceschopnost a přitažlivost systému vědy zavedeného v Unii.
- (7) Akce v oblasti výzkumu prováděné v rámci priority I „Vynikající věda“ by měly být určeny podle potřeb a příležitostí vědy. Výzkumný program by měl být stanoven v úzkém kontaktu s vědeckou obcí. Výzkum by měl být financován na základě excelence.
- (8) Evropská rada pro výzkum by měla nahradit Evropskou radu pro výzkum, která byla zřízena rozhodnutím Komise 2007/134/ES⁽¹⁾, a měla by být její nástupkyní. Měla by působit podle zavedených zásad vědecké excelence, samostatnosti, účinnosti a transparentnosti.
- (9) V zájmu zachování a zlepšení vedoucího postavení Unie v průmyslu je naléhavě nutné podněcovat investice soukromého sektoru do výzkumu, vývoje a inovací, podporovat výzkum a inovace na základě programu iniciovaného podniky a urychlit vývoj nových technologií, na nichž budou založeny budoucí podniky a hospodářský růst. Část II „Vedoucí postavení v průmyslu“ by měla podporovat investice do vynikajícího výzkumu a inovací v oblasti klíčových základních technologií a ostatních průmyslových technologií, usnadnit přístup inovativních podniků a projektů k rizikovému financování a zajistit širokou podporu Unie pro inovace v mikro-podnicích a malých a středních podnicích).
- (10) Do části II „Vedoucí postavení v průmyslu“ je nutno jako soudržný prvek zařadit vesmírný výzkum a inovace, které spadají do sdílené pravomoci Unie, v zájmu zajištění co nejvyššího vědeckého, hospodářského a společenského dopadu a účinného a nákladově efektivního provádění.
- (11) Řešení významných společenských výzev určených ve strategii Evropa 2020 pro inteligentní, udržitelný růst podporující začlenění (dále jen „strategie Evropa 2020“) vyžaduje významné investice do výzkumu a inovací za účelem vývoje a zavádění nových a průlomových řešení nezbytného měřítka a rozsahu. Tyto výzvy představují rovněž důležité hospodářské příležitosti pro inovativní podniky, a přispívají proto ke konkurenceschopnosti Unie a zaměstnanosti.
- (12) Priorita „Společenské výzvy“ by měla zvýšit účinnost výzkumu a inovací v reakci na hlavní společenské výzvy podporou vynikajících výzkumných a inovačních činností. Tyto činnosti by měly být prováděny s využitím přístupu zaměřeného na jednotlivé výzvy, který spojuje zdroje a znalosti z různých oblastí, technologií a disciplín. Důležitým prvkem při řešení všech výzev je výzkum v oblasti společenských a humanitních věd. Činnosti by měly zahrnovat celou škálu výzkumu a inovací, včetně činností souvisejících s inovacemi, jako jsou pilotní projekty, demonstrace, zkušební zařízení a podpora veřejných zakázek, prenormativní výzkum a normalizace a zavádění inovací na trh. Činnosti by ve vhodných případech měly přímo podporovat odpovídající pravomoci v oblasti odvětvových politik na úrovni Unie. Všechny výzvy by měly přispět k zastřešujícímu cíli, kterým je udržitelný rozvoj.
- (13) V rámci priority „společenské výzvy“ a specifickým cílem „vedoucího postavení v základních a průmyslových technologiích“ by se mělo usilovat o náležitou rovnováhu mezi menšími a většími projekty.
- (14) Specifický cíl „šíření excelence a rozšiřování účasti“ by měla plně využívat evropského talentového potenciálu a zajistit, že přínosy inovační ekonomiky budou maximalizovány a obecně rozděleny v rámci Unie v souladu se zásadou excelence.
- (15) Specifický cíl „věda se společností a pro společnost“ by měla budovat účinnou spolupráci mezi vědou a společností, podpořit získávání nových talentů pro vědu a propojit vynikající vědecké výsledky se sociálním povědomím a odpovědností.
- (16) Společné výzkumné středisko by mělo jakožto nedílnou součást programu Horizont 2020 i nadále poskytovat nezávislou a na zákazníky orientovanou vědeckou a technickou podporu pro stanovení, tvorbu, provádění a sledování politik Unie. K naplnění svého poslání by Společné výzkumné středisko mělo provádět výzkum nejvyšší kvality. Při provádění přímých akcí v souladu se svým posláním by Společné výzkumné středisko mělo klást zvláštní důraz na oblasti, které mají pro Unii klíčový význam, a to inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a okruhy „bezpečnost a občanství“ a „globální Evropa“ víceletého finančního rámce na období 2014-2020.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2007/134/ES ze dne 2. února 2007, kterým se zřizuje Evropská rada pro výzkum (Úř. věst. L 57, 24.2.2007, s. 14).

- (17) Přímé akce Společného výzkumného střediska by měly být prováděny pružně, účinně a transparentně s přihlédnutím k příslušným potřebám uživatelů Společného výzkumného střediska a politik Unie a měly by dodržovat cíl spočívající v ochraně finančních zájmů Unie. Tyto akce v oblasti výzkumu by měly být případně přizpůsobeny těmto potřebám a vědecko-technickému vývoji a usilovat o dosažení vědecké excelence.
- (18) Společné výzkumné středisko by mělo i nadále vytvářet dodatečné zdroje prostřednictvím konkurenceschopných činností, včetně účasti na nepřímých akcích programu Horizont 2020, práce třetích stran a, v menším rozsahu, využívání duševního vlastnictví.
- (19) Zvláštní program by měl doplňovat akce uskutečňované v členských státech a rovněž další akce Unie, které jsou nezbytné pro celkové strategické úsilí při provádění strategie Evropa 2020.
- (20) Podle rozhodnutí Rady 2001/822/ES ⁽¹⁾, ve znění pozdějších předpisů, jsou právní subjekty ze zámořských zemí a území způsobilé k účasti na programu Horizont 2020, a to za zvláštních podmínek, které jsou v něm stanoveny.
- (21) K zajištění toho, aby zvláštní podmínky pro využívání finančních nástrojů odrážely tržní podmínky, by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU za účelem přizpůsobení nebo podpory zvláštních podmínek pro využívání finančních nástrojů. Je obzvláště důležité, aby Komise během svých přípravných prací vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány včas a vhodným způsobem Radě.
- (22) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení zvláštního programu by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o přijímání pracovních programů pro provádění zvláštního programu.
- (23) Prováděcí pravomoci týkající se pracovních programů pro priority „vynikající věda“, „vedoucí postavení průmyslu“ a „společenské výzvy“ a specifické cíle „šíření excelence a rozšiřování účasti“ a „věda se společností

a pro společnost“ by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽²⁾.

- (24) Ohledně vědecko-technického obsahu zvláštního programu týkajícího se nejaderných přímých akcí Společného výzkumného střediska byla konzultována správní rada Společného výzkumného střediska zřízená rozhodnutím Komise 96/282/Euratom ⁽³⁾.
- (25) Z důvodu právní jistoty a přehlednosti by mělo být zrušeno rozhodnutí Rady 2006/971/ES ⁽⁴⁾, rozhodnutí Rady 2006/972/ES ⁽⁵⁾, rozhodnutí Rady 2006/973/ES ⁽⁶⁾, rozhodnutí Rady 2006/974/ES ⁽⁷⁾, a rozhodnutí Rady 2006/975/ES ⁽⁸⁾,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tímto rozhodnutím se zřizuje zvláštní program k provedení nařízení (EU) č. 1291/2013 a stanoví specifické cíle pro podporu Unie určenou na výzkumné a inovační činnosti stanovené v článku 1 uvedeného nařízení a rovněž prováděcí pravidla.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla o obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 96/282/Euratom ze dne 10. dubna 1996 o reorganizaci Společného výzkumného střediska (Úř. věst. L 107, 30.4.1996, s. 12).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2006/971/ES ze dne 19. prosince 2006 o zvláštním programu Spolupráce, kterým se provádí sedmý rámcový program Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) (Úř. věst. L 400, 30.12.2006, s. 86).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2006/972/ES ze dne 19. prosince 2006 o zvláštním programu Myšlenky, kterým se provádí sedmý rámcový program Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013) (Úř. věst. L 400, 30.12.2006, s. 242).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2006/973/ES ze dne 19. prosince 2006 o zvláštním programu Lidé, kterým se provádí sedmý rámcový program Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) (Úř. věst. L 400, 30.12.2006, s. 269).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Rady 2006/974/ES ze dne 19. prosince 2006 o zvláštním programu Kapacity, kterým se provádí sedmý rámcový program Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) (Úř. věst. L 400, 30.12.2006, s. 298).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Rady 2006/975/ES ze dne 19. prosince 2006 o zvláštním programu prováděném Společným výzkumným střediskem prostřednictvím přímých akcí v rámci sedmého rámcového programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) (Úř. věst. L 400, 30.12.2006, s. 367).

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2001/822/ES ze dne 27. listopadu 2001 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému společenství („rozhodnutí o přidružení zámoří“) (Úř. věst. L 314, 30.11.2001, s. 1).

Článek 2

Zřízení zvláštního programu

1. Na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 se zavádí zvláštní program k provedení Horizontu 2020 – rámcevého programu pro výzkum a inovace (2014–2020) (dále jen „zvláštní program“).

2. V souladu s čl. 5 odst. 2, 2a a 3 nařízení (EU) č. 1291/2013 se zvláštní program skládá z těchto částí:

- a) část I „Vynikající věda“;
- b) část II „Vedoucí postavení v průmyslu“;
- c) část III „Společenské výzvy“;
- d) část IV „Šíření excelence a rozšiřování účasti“;
- e) část V „Věda se společností a pro společnost“;
- f) část VI „Nejaderné přímé akce Společného výzkumného střediska“.

Článek 3

Specifické cíle

1. Část I „Vynikající věda“ posílí excelenci evropského výzkumu v souladu s prioritou „ vynikající věda“ stanovenou v čl. 5 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1291/2013, a to sledováním těchto specifických cílů:

- a) posílení průkopnického výzkumu prostřednictvím činností Evropské rady pro výzkum (dále jen „Evropská rada pro výzkum“);
- b) posílení výzkumu v oblasti budoucích a vznikajících technologií;
- c) posílení dovedností, odborné přípravy a profesního rozvoje prostřednictvím akcí Marie Curie-Sklodowska (dále jen „akce „Marie Curie-Sklodowska““);
- d) posílení evropských výzkumných infrastruktur, včetně elektronických infrastruktur (dále jen „výzkumné infrastruktury“).

Hlavní rysy činností souvisejících s těmito specifickými cíli jsou stanoveny v části I přílohy I.

2. Část II „Vedoucí postavení v průmyslu“ posílí vedoucí postavení v průmyslu a konkurenceschopnost v souladu s prioritou „vedoucí postavení v průmyslu“ stanovenou v čl. 5 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 1291/2013, a to sledováním těchto specifických cílů:

- a) podpora vedoucího postavení Evropy v průmyslu prostřednictvím výzkumu, technologického rozvoje, demonstrací a inovací v oblasti těchto základních a průmyslových technologií („vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“):
 - i) informační a komunikační technologie,
 - ii) nanotechnologie,
 - iii) vyspělé materiály,
 - iv) biotechnologie,
 - v) vyspělá výroba a zpracování,
 - vi) vesmír;

b) zlepšení přístupu k rizikovému financování pro investice do výzkumu a inovací;

c) zvýšení inovací v malých a středních podnicích.

Hlavní rysy činností souvisejících s těmito specifickými cíli jsou stanoveny v části II přílohy I.

Pro využívání finančních nástrojů v rámci specifického cíle uvedeného v písmeně b) prvního pododstavce se stanoví zvláštní podmínky. Tyto podmínky jsou stanoveny v části II oddíle 2 přílohy I.

Komise se zmocňuje k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10 ohledně změny podílu investic z kapitálového nástroje programu Horizont 2020 v rámci celkových investic EU do expanzivní a růstové fáze, pokud jde o finanční nástroje uvedené v části II oddíle 2 přílohy I.

3. Část III „společenské výzvy“ přispěje k prioritě „společenské výzvy“ stanovené v čl. 5 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1291/2013, a to prováděním akcí v oblasti výzkumu, technologického rozvoje, demonstrací a inovací, které přispějí k těmto specifickým cílům:

- a) zlepšení celoživotního zdraví a dobrých životních podmínek všech („zdraví, demografická změna a dobré životní podmínky“);
- b) zajišťování dostatečných dodávek bezpečných, zdravých a vysoce kvalitních potravin a jiných biologických výrobků prostřednictvím rozvoje produktivních a udržitelných systémů prvovýroby účinně využívajících zdroje, podpory souvisejících ekosystémových služeb a obnovy biologické rozmanitosti, a to vedle konkurenceschopných a nízkouhlíkových dodavatelských, zpracovatelských a tržních řetězců („potravinová bezpečnost, udržitelné zemědělství a lesní hospodářství, mořský a námořní výzkum a výzkum vnitrozemských vod a biohospodářství“);
- c) uskutečnění přechodu na spolehlivý, cenově dostupný, všeobecně přijatý, udržitelný a konkurenceschopný energetický systém zaměřený na snížení závislosti na fosilních palivech v situaci rostoucího nedostatku zdrojů, zvyšující se energetické potřeby a změny klimatu („zajištěná, čistá a účinná energie“);
- d) dosažení evropského dopravního systému, který ve prospěch všech občanů, hospodářství a společnosti účinně využívá zdroje, je šetrný ke klimatu a k životnímu prostředí, bezpečný a bez nedostatků („inteligentní, ekologická a integrovaná doprava“);
- e) dosažení hospodářství a společnosti účinně využívajících zdroje, včetně vody, a odolných vůči změně klimatu, ochrany a udržitelného řízení přírodních zdrojů a ekosystémů a udržitelného dodávání a využívání surovin za účelem uspokojení potřeb rostoucí světové populace v rámci udržitelných mezi přírodních zdrojů a ekosystémů planety („činnosti v oblasti klimatu a životního prostředí, účinné využívání zdrojů a suroviny“);
- f) péče o hlubší pochopení Evropy, nabídnutí řešení a podpora inovativní a přemýšlivé evropské společnosti podporující začlenění v kontextu nebývalých proměn a rostoucí celosvětové vzájemné závislosti („Evropa v měnícím se světě – inovativní a přemýšlivé společnosti podporující začlenění“);
- g) podpora bezpečných evropských společností v kontextu nebývalých proměn a rostoucí celosvětové vzájemné závislosti a hrozeb, při současném posilování evropské

kultury svobody a spravedlnosti („zabezpečené společnosti – ochrana svobody a bezpečnosti Evropy a jejích občanů“);

Hlavní rysy činností souvisejících s těmito specifickými cíli jsou stanoveny v části III přílohy I.

4. Část IV „šíření excelence a rozšiřování účasti“ přispěje ke specifickému cíli „šíření excelence a rozšiřování účasti“ stanovenému v čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) č. 1291/2013 plným využitím potenciálu fondu evropských talentů a zajistí, že přínosy inovačního hospodářství budou maximalizovány a všeobecně rozšířeny napříč Uníí v souladu se zásadou excelence.

Hlavní rysy činností souvisejících s tímto specifickým cílem jsou stanoveny v části IV přílohy I.

5. Část V „věda se společností a pro společnost“ přispěje ke specifickému cíli „věda se společností a pro společnost“ stanovenému v čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) č. 1291/2013 tím, že povede k navázání účinné spolupráce mezi vědou a společností, k získání nových talentů pro vědu a k propojení vědecké excelence se sociálním povědomím a odpovědností.

Hlavní rysy činností souvisejících s tímto specifickým cílem jsou stanoveny v části V přílohy I.

6. Část IV „Nejaderné přímé akce Společného výzkumného střediska přispěje ke všem prioritám stanoveným v čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) č. 1291/2013 se specifickým cílem spočívajícím v poskytování vědecké a technické podpory tvorbě evropských politik iniciované zákazníky.

Hlavní rysy činností tohoto specifického cíle jsou stanoveny v části IV přílohy I.

7. Zvláštní program je posuzován ve vztahu k výsledkům a dopadům na základě výkonnostních ukazatelů.

Další podrobnosti o klíčových výkonnostních ukazatelích jsou uvedeny v příloze II.

Článek 4

Rozpočet

1. V souladu s čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) č. 1291/2013 činí celkové finanční prostředky přidělené na provádění zvláštního programu 74 316,9 milionů EUR.

2. Částka uvedená v odstavci 1 tohoto článku je rozdělena mezi šest částí uvedených v čl. 2 odst. 2 tohoto rozhodnutí v souladu s čl. 6 odst. 2 nařízení (EU) č. 1291/2013. Orientační rozdělení rozpočtových prostředků pro jednotlivé specifické cíle uvedené v článku 3 tohoto rozhodnutí a maximální celková částka příspěvku na akce Společného výzkumného střediska jsou uvedeny v příloze II nařízení (EU) č. 1291/2013.

3. Na správní výdaje Komise připadá nejvýše 5 % částek uvedených v čl. 6 odst. 2 nařízení (EU) č. 1291/2013 pro části I až V zvláštního programu. Komise zajistí, že v průběhu programu se její administrativní náklady sníží, a bude usilovat o to, aby v roce 2020 dosáhla cíle 4,6 % nebo méně. Tyto hodnoty se přezkoumají v rámci průběžného hodnocení programu Horizont 2020 stanoveného v čl. 32 odst. 3 nařízení (EU) č. 1291/2013.

4. V případě potřeby lze prostředky zanést do rozpočtu na období po roce 2020 na pokrytí technických a správních výdajů s cílem umožnit řízení činností, které do 31. prosince 2020 nebudou ještě ukončeny.

HLAVA II

PROVÁDĚNÍ

Článek 5

Pracovní programy

1. Zvláštní program je prováděn prostřednictvím pracovních programů.

2. Komise přijme společné nebo zvláštní pracovní programy pro provádění částí I až V tohoto zvláštního programu uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až e), s výjimkou provádění akcí v rámci specifického cíle „Evropská rada pro výzkum“ uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. a). Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem podle čl. 9 odst. 2.

3. Pracovní programy pro provádění akcí v rámci specifického cíle „Evropská rada pro výzkum“ uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. a), jak jsou stanoveny vědeckou radou podle čl. 7 odst. 2 písm. b), přijímá Komise prostřednictvím prováděcího aktu v souladu s poradním postupem uvedeným v čl. 10 odst. 3. Komise se od pracovního programu stanoveného vědeckou radou odchýlí pouze tehdy, pokud se domnívá, že tento pracovní program není v souladu s ustanoveními tohoto rozhodnutí. V takovém případě přijme Komise pracovní program prostřednictvím prováděcího aktu přezkumným postupem podle čl. 10 odst. 2. Toto opatření Komise řádně zdůvodní.

4. Prostřednictvím prováděcího aktu přijme Komise samostatný víceletý pracovní program pro část VI zvláštního programu uvedeného v čl. 2 odst. 2 písm. f).

Tento pracovní program přihlíží ke stanovisku správní rady Společného výzkumného střediska podle rozhodnutí 96/282/Euratom.

5. Pracovní programy přihlíží ke stavu vědy, techniky a inovací na úrovni jednotlivých členských států, na úrovni Unie a na mezinárodní úrovni a k příslušnému vývoji politiky a trhu a společenskému vývoji. Pracovní programy případně obsahují informace o koordinaci s výzkumnými a inovačními činnostmi prováděnými členskými státy (včetně jejich regionů), mimo jiné v oblastech, v nichž existují iniciativy společného plánování. Podle potřeby se aktualizují.

6. Pracovní programy pro provádění částí I až V uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až e) tohoto rozhodnutí stanoví sledované cíle, očekávané výsledky, způsob provádění a celkovou částku, včetně případně orientačních údajů ohledně výše výdajů souvisejících s oblastí klimatu. Pracovní programy obsahují rovněž popis akcí, které mají být financovány, údaj o částce přidělené na každou akci, orientační harmonogram provádění a víceletý přístup a strategické směry pro další roky provádění. Pracovní programy u grantů zahrnují jednotlivé priority, výběr a kritéria pro udělení grantu a relativní váhu jednotlivých hodnotících kritérií a maximální míru financování celkových způsobilých nákladů. Rovněž uvedou jakékoliv další povinnosti účastníků týkající se využití a šíření v souladu s článkem 43 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013⁽¹⁾. Podle potřeby umožňují strategické přístupy shora dolů i přístupy zdola nahoru, které se cíli zabývají inovativními způsoby.

Tyto pracovní programy mimoto obsahují oddíl, v němž jsou určeny průřezové otázky podle článku 14 a v příloze I nařízení (EU) č. 1291/2013 pod nadpisem „Průřezové otázky a podpůrná opatření“, a to na základě dvou či více specifických cílů v rámci téže priority nebo napříč dvěma či více prioritami. Tyto akce jsou prováděny integrovaným způsobem.

7. Komise přijímá prostřednictvím prováděcích aktů v souladu s přezkumným postupem podle čl. 10 odst. 4. tato opatření:

a) rozhodnutí o schválení financování nepřímých akcí, činí-li odhadovaná částka příspěvku Unie v rámci zvláštního programu 2,5 milionu EUR nebo více, s výjimkou akcí podle specifického cíle „Společné výzkumné středisko“ uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. a) tohoto rozhodnutí a s výjimkou akcí financovaných v rámci pilotního projektu „Rychlá cesta k inovacím“ uvedeného v článku 24 nařízení (EU) č. 1291/2013;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků Horizontu 2020 – rámcového programu pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje nařízení (ES) č. 1906/2006 (Viz strana 81 v tomto čísle Úředního věstníku).

- b) rozhodnutí o schválení financování akcí zahrnujících použití lidských embryí a lidských embryonálních kmenových buněk a akcí podle specifického cíle „zabezpečené společnosti – ochrana svobody a bezpečnosti Evropy a jejích občanů“ uvedeného v čl. 3 odst. 3 písm. g);
- c) rozhodnutí o schválení financování akcí, činí-li odhadovaná částka příspěvku Unie v rámci zvláštního programu na akce v rámci specifického cíle „Evropa v měnícím se světě – inovativní a přemýšlivé společnosti podporující začlenění“ podle čl. 3 odst. 3 písm. f) a na akce v rámci specifického cíle „šíření excelence a rozšiřování účasti“ uvedeného v čl. 3 odst. 4 a v rámci specifického cíle „věda se společností a pro společnost“ čl. 3 odst. 5 0,6 milionů EUR nebo více;
- d) vypracování kritérií pro hodnocení stanoveného v článku 26 nařízení (EU) č. 1291/2013.

Článek 6

Evropská rada pro výzkum

1. Komise zřídí Evropskou radu pro výzkum, která je prostředkem k provádění akcí v rámci části I „Vynikající věda“, jež souvisejí se specifickým cílem „Evropská rada pro výzkum“ uvedeným v čl. 3 odst. 1 písm. a). Evropská rada pro výzkum je následníkem Evropské rady pro výzkum, která byla zřízena rozhodnutím 2007/134/ES.

2. Evropská rada pro výzkum je složena z nezávislé vědecké rady podle článku 7 a specializované prováděcí struktury podle článku 8.

3. Evropská rada pro výzkum má předsedu, který je vybrán ze zkušených a mezinárodně uznávaných vědců.

Předsedu jmenuje Komise na základě transparentního přijímacího řízení za účasti nezávislého specializovaného vyhledávacího výboru, a to na funkční období omezené na čtyři roky, které může být jednou prodlouženo. Přijímací řízení a vybraný kandidát musí být schváleni vědeckou radou.

Předseda předsedá vědecké radě, zajišťuje její vedení a kontakt se specializovanou prováděcí strukturou a zastupuje ji ve světě vědy.

4. Evropská rada pro výzkum působí podle zásad vědecké excelence, samostatnosti, účinnosti, účelnosti, transparentnosti a odpovědnosti. Zajišťuje kontinuitu s akcemi Evropské rady pro výzkum prováděnými podle rozhodnutí 2006/972/ES.

5. Činnosti Evropské rady pro výzkum podporují výzkum prováděný ve všech oblastech jednotlivými a nadnárodními týmy, které spolu soutěží na evropské úrovni. Granty Evropské rady pro výzkum v oblasti průkopnického výzkumu se udělují pouze na základě kritéria excelence.

6. Komise zaručí samostatnost a bezúhonnost Evropské rady pro výzkum a zajistí řádné plnění úkolů jí svěřených.

Komise zaručí, aby provádění akcí Evropské rady pro výzkum bylo v souladu se zásadami uvedenými v odstavci 4 tohoto článku a rovněž s celkovou strategií Evropské rady pro výzkum vypracovanou vědeckou radou podle čl. 7 odst. 2 písm. a).

Článek 7

Vědecká rada

1. Vědecká rada je složena z nejuznávanějších vědců, inženýrů a akademických pracovníků obou pohlaví a různých věkových skupin, s odpovídajícími odbornými znalostmi zajišťujícími rozmanitost výzkumných oblastí a jednajícími za svou osobu a nezávisle na cizích zájmech.

Členy vědecké rady jmenuje Komise na základě nezávislého a transparentního postupu pro jejich určení, na němž se dohodne s vědeckou radou, po konzultaci s vědeckou obcí a předložení zprávy Evropskému parlamentu a Radě.

Jejich funkční období je omezeno na čtyři roky a může být jednou prodlouženo, a to na základě rotačního systému zajišťujícího kontinuitu práce vědecké rady.

2. Vědecká rada vypracuje:

a) celkovou strategii pro Evropskou radu pro výzkum;

b) pracovní program pro provádění činností Evropské rady pro výzkum;

c) metody a postupy pro vzájemná hodnocení a hodnocení návrhů, na jejichž základě budou určeny návrhy, jež budou financovány;

d) své stanovisko k jakékoli záležitosti, která může z vědeckého hlediska rozšířit úspěchy a zvýšit dopad Evropské rady pro výzkum a kvalitu prováděného výzkumu;

e) kodex chování, který mimo jiné upraví předcházení střetu zájmů.

Komise se odchýlí od stanovisek vědecké rady podle prvního pododstavce písm. a), c), d) a e) pouze tehdy, pokud se domnívá, že nebyla dodržena ustanovení tohoto rozhodnutí. V takovém případě přijme Komise opatření s cílem zachovat kontinuitu provádění zvláštního programu a dosažení jeho cílů, objasní body, v nichž se odchyluje od stanovisek vědecké rady, a řádně je zdůvodní.

3. Vědecká rada jedná podle mandátu uvedeného v oddíle 1.1 části I přílohy I.

4. Vědecká rada jedná výlučně v zájmu dosažení specifického cíle „Evropská rada pro výzkum“ uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. a) podle zásad stanovených v čl. 6 odst. 4. Jedná bezúhonně a poctivě a pracuje efektivně a s nejvyšší možnou transparentností.

Článek 8

Specializovaná prováděcí struktura

1. Specializovaná prováděcí struktura odpovídá za administrativní provádění a uskutečňování programu, jak je stanoveno v části I oddíle 1.2 přílohy I, a podporuje vědeckou radu při plnění všech jejích úkolů.

2. Komise zajistí, aby se specializovaná prováděcí struktura přesně, účinně a s potřebnou pružností řídila pouze cíli a požadavky Evropské rady pro výzkum.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 9

Sledování a informace o provádění

1. Komise každoročně sleduje provádění programu Horizont 2020 a podává o něm zprávy v souladu s článkem 31 nařízení (EU) č. 1291/2013 a přílohou III tohoto rozhodnutí.

2. Komise pravidelně informuje výbor uvedený v článku 9 o celkovém pokroku v provádění nepřímých akcí zvláštního programu s cílem umožnit výboru, aby včas poskytoval vhodné informace o přípravě pracovních programů, zejména pokud jde o víceletý přístup a strategické směry, a včas mu poskytuje informace o všech akcích navržených nebo financovaných v rámci programu Horizont 2020, jak je upřesněno v příloze IV.

Článek 10

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor (výbor pro program). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Výbor se schází v různých složeních uvedených v příloze V s ohledem na předmět, který bude projednáván.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se prezkumný postup podle článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se poradní postup podle článku 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

5. Má-li být stanovisko výboru uvedeného v odstavci 2 a 2a získáno písemným postupem, je tento postup ukončen bez výsledku, pokud tak o tom ve lhůtě stanovené pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru nebo pokud o to požádá prostá většina členů výboru.

Článek 11

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 3 odst. 2 se Komisi svěřuje od na dobu trvání programu Horizont 2020.

3. Rada může přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 2 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jí byl tento akt oznámen, nebo pokud Rada před uplynutím této lhůty informuje Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Rady se tato lhůta prodlouží o jeden měsíc.

6. Evropský parlament je informován o přijetí aktů v přenesené pravomoci Komisí, o námitkách k nim vyslovených a o zrušení přenesení pravomoci Radou.

Článek 12

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Rozhodnutí 2006/971/ES, 2006/972/ES, 2006/973/ES, 2006/974/ES a 2006/975/ES se zrušují s účinkem ode dne 1. ledna 2014.

2. Akce zahájené na základě rozhodnutí uvedených v odstavci 1 tohoto článku a finanční povinnosti související s akcemi prováděnými na základě těchto rozhodnutí se až do doby ukončení řídí i nadále těmito rozhodnutími. V případě potřeby jsou zbývající úkoly výborů zřízených podle rozhodnutí uvedených v odstavci 1 tohoto článku prováděny výborem uvedeným v článku 10.

3. Finanční prostředky přidělené zvláštnímu programu mohou zahrnovat rovněž výdaje na technickou a správní pomoc, které jsou nezbytné k zajištění přechodu mezi zvláštním programem a opatřeními, na něž se vztahují rozhodnutí 2006/971/ES, 2006/972/ES, 2006/973/ES, 2006/974/ES a 2006/975/ES.

Článek 13

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 14

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 3. prosince 2013.

Za Radu
předseda
E. GUSTAS

PŘÍLOHA I

HLAVNÍ RYSY ČINNOSTÍ

Prvky společné nepřímým akcím

1. PLÁNOVÁNÍ

1.1. Obecné informace

Nařízení (EU) č. 1291/2013 stanoví soubor zásad v zájmu podpory programového přístupu, kdy činnosti přispívají strategickým a integrovaným způsobem k jeho cílům, a k zajištění významné doplňkovosti s ostatními souvisejícími politikami a programy v celé Unii.

Nepřímé akce programu Horizont 2020 budou prováděny prostřednictvím forem financování, které jsou stanoveny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012⁽¹⁾, zejména grantů, cen, veřejných zakázek a finančních nástrojů. Všechny formy financování se budou v rámci všech obecných a specifických cílů programu Horizont 2020 používat pružně, přičemž jejich používání bude určeno na základě potřeb a zvláštností daného specifického cíle.

Zvláštní pozornost bude věnována zajištění vyváženého přístupu k výzkumu a inovacím, který není omezen pouze na vývoj nových výrobků a služeb na základě průlomových vědeckých a technologických objevů, nýbrž který zahrnuje rovněž aspekty, jako je využívání stávajících technologií v nových aplikacích, trvalé zlepšování a netechnologické a sociální inovace. Pouze ucelený přístup k inovacím může vyřešit společenské výzvy a současně vést k vzniku nových konkurenceschopných podniků a výrobních odvětví.

Zejména v rámci priority "společenské výzvy" a specifického cíle "vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích" se bude zvláštní důraz klást na výzkumné a inovační činnosti doplněné o činnosti, které se uskutečňují blízko konečných uživatelů a trhu, jako jsou demonstrace, pilotní projekty nebo ověření koncepce. To bude případně zahrnovat rovněž činnosti na podporu sociálních inovací a podporu přístupů na straně poptávky, jako je zadávání veřejných zakázek v přednormalizační nebo předobchodní fázi, zadávání inovativních řešení, normalizace a jiná opatření zaměřená na uživatele s cílem pomoci urychlit zavádění a šíření inovativních výrobků a služeb na trhu. Mimoto bude k dispozici dostatečný prostor pro přístupy zdola nahoru, pokud jde o výzvy k předkládání návrhů, a činnosti v pracovních programech budou vymezeny obecně. V rámci každé výzvy a technologie budou existovat otevřené, snadné a rychlé programy, které nejlepším evropským výzkumným pracovníkům, podnikatelům a podnikům umožní předložit průlomová řešení podle jejich výběru.

Podrobné stanovování priorit během provádění programu Horizont 2020 bude znamenat strategický přístup k plánování výzkumu a využívání způsobů řízení, jež jsou úzce sladěny s politickým vývojem, přesto však překračují hranice tradičních odvětvových politik. To bude založeno na řádných důkazech, analýze a prognóze, přičemž pokrok se bude měřit na základě náležitého souboru výkonnostních ukazatelů. Tento průřezový přístup k plánování a řízení umožní účinnou koordinaci mezi všemi specifickými cíli programu Horizont 2020 a hledání odpovědí na průřezové výzvy, jako je například udržitelnost, změna klimatu, společenské a humanitní vědy nebo námořní vědy a technologie.

Stanovování priorit bude stejně tak založeno na široké škále vstupních informací a doporučení. To bude případně zahrnovat skupiny nezávislých odborníků zřízené výhradně za účelem vydávání doporučení k provádění programu Horizont 2020 nebo jeho specifických cílů. Tyto odborné skupiny musí vykazovat náležitou úroveň odborných znalostí a vědomostí v dotyčných oblastech a musí v nich být zastoupeny různé obory, včetně zapojení akademické obce, průmyslu a občanské společnosti. Rovněž bude v případě potřeby zohledněno poradenství týkající se určení a navržení strategických priorit Výborem pro Evropský výzkumný prostor a inovace (ERAC), dalšími skupinami v oblasti Evropského výzkumného prostoru a Skupinou pro podnikovou politiku.

Při stanovování priorit lze vzít v úvahu rovněž strategické výzkumné programy evropských technologických platform, iniciativy společného plánování nebo vstupy evropských inovačních partnerství. Ke stanovování priorit a k provádění případně přispějí rovněž partnerství v rámci veřejného sektoru a partnerství veřejného a soukromého sektoru podporovaná programem Horizont 2020 v souladu s ustanoveními nařízení (EU) č. 1291/2013. Základem procesu stanovování priorit budou rovněž pravidelné kontakty s konečnými uživateli, občany a organizacemi občanské společnosti, a to pomocí náležitých metod, jako jsou konsenzační konference, hodnocení technologické účasti nebo přímé zapojení do výzkumných a inovačních procesů.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

Jelikož program Horizont 2020 je sedmiletým programem, mohou se hospodářské, společenské a politické souvislosti, v jejichž rámci bude působit, během doby jeho trvání podstatně změnit. Program Horizont 2020 musí být schopen se těmto změnám přizpůsobit. V rámci každého specifického cíle bude proto existovat možnost zahrnout podporu pro činnosti překračující níže uvedené popisy, je-li to opodstatněné ke zohlednění důležitého vývoje, politických potřeb nebo nepředvídaných událostí.

Činnosti podporované v rámci jednotlivých částí a jejich zvláštních cílů by měly být prováděny způsobem, který mezi nimi v případě potřeby zajistí doplňkovost a soudržnost.

1.2. Přístup k rizikovému financování

Program Horizont 2020 pomůže podnikům a ostatním typům subjektů získat přístup k úvěrům, zárukám a kapitálovému financování prostřednictvím dvou finančních nástrojů.

Dluhový nástroj bude poskytovat úvěry jednotlivým příjemcům určené na investice do výzkumu a inovací; záruky finančním zprostředkovatelům poskytujícím úvěry příjemcům; kombinace úvěrů a záruk a záruky nebo protizáruky v rámci vnitrostátních, regionálních a místních režimů dluhového financování. Bude zahrnovat specializovaný nástroj pro malé a střední podniky zaměřený na malé a střední podniky orientované na výzkum a inovace, a to částkami úvěrů, které doplňují financování pro malé a střední podniky z nástroje pro úvěrové záruky v rámci Programu pro konkurenceschopnost podniků a malých a středních podniků (COSME) (2014-2020).

Kapitálový nástroj poskytne rizikový nebo mezaninový kapitál jednotlivým podnikům v počáteční fázi (specializovaný nástroj pro počáteční fázi). Tento nástroj spolu s kapitálovým nástrojem pro růst v rámci programu COSME bude mít také možnost poskytovat investice pro expanzivní a růstovou fázi, mimo jiné do fondů fondů.

Tyto nástroje budou zásadní pro specifický cíl „přístup k rizikovému kapitálu“, v případě potřeby však mohou být využity rovněž v rámci všech ostatních specifických cílů programu Horizont 2020.

Kapitálový nástroj a specializovaný nástroj pro malé a střední podniky v rámci dluhového nástroje budou spolu s kapitálovým a dluhovým nástrojem v rámci programu COSME zavedeny jako součást dvou finančních nástrojů Unie, které poskytují kapitál a dluhové financování na podporu výzkumu a inovací a růstu malých a středních podniků.

1.3. Komunikace, využívání a šíření informací

Jednou z hlavních přidaných hodnot výzkumu a inovací financovaných na úrovni Unie je možnost šířit, využívat a sdělovat výsledky po celém kontinentu za účelem zvýšení jejich dopadů. Program Horizont 2020 bude proto v rámci všech specifických cílů zahrnovat vyhrazenou podporu pro šíření informací (mimo jiné prostřednictvím otevřeného přístupu k vědeckým publikacím) a činnosti v oblasti komunikace a dialogu, přičemž se bude velký důraz klást na sdělování výsledků konečným uživatelům, občanům, akademické obci, organizacím občanské společnosti, průmyslu a tvůrcům politik. Za tímto účelem může program Horizont 2020 využívat síť pro předávání informací. Komunikační činnosti prováděné v rámci programu Horizont 2020 budou informovat o tom, že výsledky byly získány s podporou financování Unie a budou rovněž usilovat o zvýšení informovanosti veřejnosti o významu výzkumu a inovací, a to prostřednictvím publikací, akcí, archivů znalostí, databází, internetových stránek nebo cíleným využíváním sociálních médií.

2. DOPLŇKOVOST, PRŮŘEZOVÉ OTÁZKY A PODPŮRNÁ OPATŘENÍ

Program Horizont 2020 je strukturován podle cílů stanovených pro jeho tři priority: vytvoření vynikající vědy, zajištění vedoucího postavení v průmyslu a zvládnutí společenských výzev. Zvláštní pozornost bude věnována zajištění náležité koordinace mezi těmito prioritami a plnému využívání součinnosti vytvořených mezi všemi specifickými cíli s cílem zvýšit co nejvíce jejich společný dopad na politické cíle Unie na vyšší úrovni. Cílům programu Horizont 2020 bude proto věnována pozornost prostřednictvím velkého důrazu na nalezení účinných řešení významně přesahujících přístup založený pouze na tradičních vědeckých a technických oborech a hospodářských odvětvích.

Budou podporovány průřezové akce mezi částí I „Vynikající věda“, částí II „Vedoucí postavení v průmyslu“, částí III „Společenské výzvy“, částí IV „Šíření excelence a rozšiřování účasti“ a částí V „Věda se společností a pro společnost“ za účelem společného rozvoje nových poznatků, budoucích a vznikajících technologií, výzkumných infrastruktur a klíčových dovedností. Bude se usilovat rovněž o větší využívání výzkumných infrastruktur ve společnosti, například ve veřejných službách, při podpoře vědy, v oblasti civilní bezpečnosti a v kultuře. Kromě toho bude stanovování priorit při provádění přímých akcí Společného výzkumného střediska a činností Evropského inovačního a technologického institutu (dále jen "EIT") náležitě koordinováno s ostatními částmi programu Horizont 2020.

V mnoha případech bude mimoto účinné přispění k cílům strategie Evropa 2020 a stěžejní iniciativy „Unie inovací“ vyžadovat vypracování řešení, která jsou svou povahou interdisciplinární, a proto se týkají několika specifických cílů programu Horizont 2020. Program Horizont 2020 obsahuje zvláštní ustanovení, která mají podněcovat takovéto průřezové akce, včetně účinného spojování rozpočtů. To například zahrnuje rovněž možnost, aby priorita „společenské výzvy“ a specifický cíl „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ využívaly ustanovení týkající se finančních nástrojů a specializovaného nástroje pro malé a střední podniky.

Průřezové akce budou zásadní rovněž pro podporu interakcí mezi prioritou „společenské výzvy“ a specifickým cílem „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“, které jsou nezbytné k dosažení významného technologického průlomu. K příkladům, kdy lze rozvíjet takovéto interakce, patří: oblast elektronického zdravotnictví, inteligentní sítě, inteligentní dopravní systémy, začleňování otázky změny klimatu do ostatních oblastí, nanomedicína, vyspělé materiály pro lehká vozidla nebo rozvoj biotechnologických průmyslových procesů a produktů. Budou proto podporovány významné součinnosti mezi prioritou „společenské výzvy“ a rozvojem obecně použitelných základních a průmyslových technologií. To bude výslovně zohledněno při vypracovávání víceletých strategií a stanovování priorit pro každý z těchto specifických cílů. Bude to vyžadovat, aby se do provádění plně zapojily zúčastněné strany, které zastupují různá hlediska, a v mnoha případech to bude vyžadovat rovněž opatření, která spojují financování určené na specifický cíl „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ a příslušné specifické cíle v rámci priority „společenské výzvy“.

Zvláštní pozornost bude věnována rovněž koordinaci činností financovaných v rámci programu Horizont 2020 s činnostmi, jež jsou podporovány na základě jiných programů financování Unie, jako je společná zemědělská politika, společná rybářská politika, program Life nebo Erasmus+ nebo program Zdraví pro růst a vnější a rozvojové programy financování Unie. To zahrnuje vhodné spojení s politikou soudržnosti v souvislosti s národními a regionálními strategiemi výzkumu a inovací pro inteligentní specializaci, kdy podpora na budování kapacit pro výzkum a inovace na regionální úrovni může fungovat jako „cesta k excelenci“, vytvoření regionálních center excelence může pomoci zmenšit inovační propast v Evropě nebo podpora pro rozsáhlé demonstrační a pilotní projekty může pomoci dosáhnout cíle spočívajícího v zajištění vedoucího postavení Evropy v průmyslu.

A. Společenské a humanitní vědy

Do každého ze specifických cílů programu Horizont 2020 bude plně začleněn výzkum v oblasti společenských a humanitních věd. To bude zahrnovat četné příležitosti pro podporu tohoto výzkumu prostřednictvím specifických cílů „Evropská rada pro výzkum“, „Marie Curie-Sklodowska“ nebo specifického cíle „výzkumné infrastruktury“.

Společenské a humanitní vědy proto budou začleňovány jakožto jeden ze základních prvků činností, které jsou zapotřebí k posílení vedoucího postavení v průmyslu a vyřešení každé ze společenských výzev. V této druhé oblasti to zahrnuje: pochopení faktorů ovlivňujících zdraví a optimalizaci účinnosti zdravotnických systémů, podporu pro politiky posilující postavení venkovských oblastí, výzkum a zachování evropského kulturního dědictví a bohatství, podporu informovaného rozhodování spotřebitelů, vytváření inkluzivního digitálního ekosystému založeného na znalostech a informovanosti, náležité rozhodování o energetické politice a zajištění evropské elektrické sítě, která je uživatelsky přívětivá, a přechodu na udržitelný energetický systém, podporu dopravní politiky založené na poznatcích a prognózách, podporu strategií pro zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně, iniciativy v oblasti účinného využívání zdrojů a opatření usilující o zelenou a udržitelnou ekonomiku, a kulturní a sociálně-ekonomické aspekty bezpečnosti, otázky rizik a řízení (včetně právních aspektů a aspektů lidských práv).

Specifický cíl „Evropa v měnícím se světě: inovativní a přemýšlivé společnosti podporující začlenění“ bude mimoto podporovat výzkum v oblasti společenských a humanitních věd, který se týká záležitostí horizontální povahy, jako je zajištění inteligentního a udržitelného růstu, sociální, kulturní a behaviorální transformace v evropských společnostech, sociální inovace, inovace ve veřejném sektoru nebo postavení Evropy jako globálního hráče.

B. Věda a společnost

Činnostmi v rámci programu Horizont 2020, které podporují informované zapojení občanů a občanské společnosti do výzkumu a inovací a dialog s nimi, se prohloubí vztah a vzájemné působení mezi vědou a společností, jakož i podpora odpovědného výzkumu a inovací a vědeckého vzdělávání, komunikace a kultury v oblasti vědy, a posílí se důvěra veřejnosti ve vědu a inovace.

C. Rovnost žen a mužů

Podpora rovnosti žen a mužů v oblasti vědy a inovací je závazkem Unie. V programu Horizont 2020 bude otázce rovnosti žen a mužů věnována pozornost jakožto průřezové záležitosti s cílem odstranit nerovnováhy mezi ženami a muži a začlenit genderové hledisko do plánování a obsahu výzkumu a inovací.

D. Malé a střední podniky

Program Horizont 2020 bude v rámci všech specifických cílů podněcovat a podporovat vyšší integrované zapojení malých a středních podniků.

V návaznosti na vytvoření lepších podmínek pro malé a střední podniky pro účast v programu Horizont 2020 v souladu s článkem 22 nařízení (EU) č. 1291/2013 se ve specifickém cíli „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ a v prioritě „Společenské výzvy“ budou používat specializovaná opatření stanovená ve specifickém cíli „inovace v malých a středních podnicích“ (specializovaný nástroj pro malé a střední podniky). Tento integrovaný přístup by měl vést k tomu, že do malých a středních podniků poplyne alespoň 20 % jejich celkových společných rozpočtů.

Zvláštní pozornost je věnována odpovídajícímu zastoupení malých a středních podniků v partnerstvích veřejného a soukromého sektoru uvedených v článku 19 nařízení (EU) č. 1291/2013.

E. Rychlá cesta k inovacím

Nástroj „Rychlá cesta k inovacím“ by měl výrazně zkrátit dobu od myšlenky k uvedení na trh a očekává se, že zvýší účast v Horizontu 2020 v případě průmyslového odvětví a subjektů, které podávají žádost poprvé.

Pilotní projekt „Rychlá cesta k inovacím“, uvedený v článku 24 nařízení (EU) č. 1291/2013, podpoří inovační akce, které spadají do specifického cíle „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ a do priority „společenské výzvy“, přičemž se použije přístup zdola nahoru na základě trvalé veřejné výzvy k předkládání návrhů a lhůta pro udělení grantu nepřekročí šest měsíců. Tento nástroj přispěje k inovacím v Evropě, čímž podpoří konkurenceschopnost Unie.

F. Rozšíření účasti

Výzkumný a inovační potenciál členských států, navzdory jistému sblížení v poslední době, zůstává velmi odlišný, přičemž mezi „vedoucími inovátory“ a „zdrženlivými inovátory“ existují velké rozdíly. Činnosti pomohou překonat propast v oblasti výzkumu a inovací v Evropě tím, že podpoří součinnost s evropskými strukturálními a investičními fondy, a také prostřednictvím zvláštních opatření pro dosažení excelence v regionech, které v oblasti výzkumu, vývoje a inovací dosahují nízkého výkonu, čímž se rozšíří účast v programu Horizont 2020 a přispěje se k uskutečnění Evropského výzkumného prostoru.

G. Mezinárodní spolupráce

Mezinárodní spolupráce s partnery ve třetích zemích je nezbytná k účinnému řešení mnoha specifických cílů stanovených v programu Horizont 2020, zejména cílů týkajících se vnějších a rozvojových politik Unie a jejích mezinárodních závazků. Tak je tomu v případě všech společenských výzev, jimiž se program Horizont 2020 zabývá a které mají společnou povahu. Mezinárodní spolupráce je nezbytná rovněž pro průkopnický a základní výzkum za účelem využití přínosů plynoucích z nově vznikajících vědecko-technických příležitostí. Pro zvýšení této globální spolupráce je proto zásadní podpora mobility výzkumných pracovníků a pracovníků v oblasti inovací v mezinárodním měřítku. Činnosti na mezinárodní úrovni jsou stejně tak důležité k zvýšení konkurenceschopnosti evropského průmyslu podporou zavádění nových technologií a obchodu s těmito technologiemi, například vypracováním celosvětových norem a pokynů k interoperabilitě a podporou přijímání a zavádění evropských řešení mimo Evropu. Veškeré mezinárodní činnosti je třeba podporovat prostřednictvím účinného a spravedlivého rámce pro předávání znalostí, jenž je pro inovace a růst rozhodující.

Mezinárodní spolupráce v rámci programu Horizont 2020 se bude zaměřovat na spolupráci se třemi hlavními skupinami zemí:

- 1) průmyslové a rozvíjející se ekonomiky,
- 2) země usilující o přistoupení a sousední země a
- 3) rozvojové země.

Program Horizont 2020 bude případně podporovat spolupráci na biregionální nebo mnohostranné úrovni. Mezinárodní spolupráce v oblasti výzkumu a inovací je hlavním aspektem globálních závazků Unie a musí hrát důležitou úlohu v partnerství Unie s rozvojovými zeměmi, jako je pokrok směrem k dosažení rozvojových cílů tisíciletí stanovených v rámci OSN.

Článek 27 nařízení (EU) č. 1291/2013 stanoví obecné zásady účasti právních subjektů ze třetích zemí a mezinárodních organizací. Jelikož výzkum a inovace mají obvykle do značné míry prospěch z otevřenosti vůči třetím zemím, bude program Horizont 2020 pokračovat v zásadě celkové otevřenosti a současně podporovat přístup k programům třetích zemí na základě vzájemnosti. V případě potřeby a zejména s ohledem na ochranu evropských zájmů, pokud jde o duševní vlastnictví, může být přijat omezující přístup.

Mimoto bude prováděna řada cílených akcí s využitím strategického přístupu k mezinárodní spolupráci na základě společných zájmů, priorit a vzájemných přínosů a na podporu koordinace a součinnosti s činnostmi členských států. To bude zahrnovat mechanismus pro podporu společných výzev a možnost spolufinancování programů spolu se třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi. Usiluje se o součinnost s dalšími politikami Unie.

Bude se nadále usilovat o strategické poradenství získané od Strategického fóra pro mezinárodní vědecko-technickou spolupráci (SFIC).

Aniž jsou dotčeny další možnosti spolupráce, k příkladům oblastí, v nichž lze rozvíjet takovouto strategickou mezinárodní spolupráci, patří:

- a) zachování Partnerství mezi evropskými a rozvojovými zeměmi pro klinické zkoušky (EDCTP2) v oblasti klinických zkoušek týkajících se lékařských zásahů proti HIV, malárii, tuberkulóze a opomíjeným nemocem;
- b) podpora formou ročního příspěvku pro Program pro průkopnický výzkum týkající se člověka (HFSP) s cílem umožnit členským státům, které nepatří do skupiny G7, plně využívat finanční prostředky poskytnuté prostřednictvím HFSP;
- c) mezinárodní konsorcium pro vzácné choroby, s řadou členských států a třetích zemí. Cílem této iniciativy je vypracovat do roku 2020 diagnostické testy pro většinu vzácných nemocí a 200 nových druhů léčby vzácných nemocí;
- d) podpora činností Mezinárodního fóra pro znalostní biohospodářství a pracovní skupiny EU-USA pro biotechnologický výzkum a rovněž spolupráce s příslušnými mezinárodními organizacemi a iniciativami (jako jsou globální aliance pro výzkum zemědělských skleníkových plynů a zdraví zvířat);
- e) příspěvek pro mnohostranné procesy a iniciativy, jako je Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC), Mezivládní platforma pro biologickou rozmanitost a ekosystémové služby (IPBES) a Skupina pro pozorování Země (GEO);
- f) dialogy o vesmíru mezi Uníí a Spojenými státy americkými a Ruskem, dvěma hlavními kosmickými mocnostmi, jsou nesmírně cenné a jsou základem pro navázání strategické spolupráce v rámci partnerství v oblasti vesmíru;
- g) prováděcí dohoda o spolupráci mezi Uníí a Spojenými státy americkými v oblasti vnitřní bezpečnosti/civilní bezpečnosti/výzkumu podepsaná dne 18. listopadu 2010;
- h) spolupráce s rozvojovými zeměmi, mimo jiné se subsaharskou Afrikou, v oblasti decentralizované výroby energií s cílem snižovat chudobu;
- i) pokračování spolupráce s Brazílií na výzkumu v oblasti biopaliv nové generace a dalších způsobů využití biomasy.

Dále budou podporovány specializované horizontální činnosti s cílem zajistit soudržný a účinný rozvoj mezinárodní spolupráce v rámci celého programu Horizont 2020.

H. Udržitelný rozvoj a změna klimatu

Program Horizont 2020 bude podněcovat a podporovat činnosti za účelem využití vedoucího postavení Evropy v úsilí vyvíjet nové procesy a technologie podporující udržitelný rozvoj v širokém smyslu a bojující se změnou klimatu. Tento horizontální přístup, který je plně začleněn do všech priorit programu Horizont 2020, pomůže Unii dosáhnout prosperity v nízkouhlíkovém světě s omezenými zdroji a současně budovat z hlediska zdrojů efektivní, udržitelné a konkurenceschopné hospodářství.

I. Nalezení způsobu uplatnění objevu na trhu

Akce pro nalezení způsobu uplatnění objevu na trhu v rámci programu Horizont 2020 se zaměřují na uplatnění objevu na trhu, které vedou k provedení a uvedení myšlenek na trh, kdykoliv je to možné. Akce by měly vycházet z širokého pojetí inovace a podněcovat meziodvětvové inovace.

J. Průřezová podpůrná opatření

Průřezové otázky jsou podporovány řadou horizontálních podpůrných opatření, včetně podpory: zvýšení přitažlivosti výzkumných profesí, včetně obecných zásad Evropské charty pro výzkumné pracovníky, jak jsou stanoveny v doporučení Komise ze dne 11. března 2005 ⁽¹⁾; posílení znalostí a rozvoje a podpory Evropského výzkumného prostoru (včetně pěti iniciativ Evropského výzkumného prostoru) a stěžejní iniciativy "Unie inovací"; ocenění nejlepších příjemců grantů v programu Horizont 2020 a projektů v jednotlivých oblastech v rámci tohoto programu prostřednictvím symbolických cen; zlepšení rámcových podmínek na podporu stěžejní iniciativy "Unie inovací", včetně zásad doporučení Komise o řízení duševního vlastnictví ⁽²⁾ a posouzení možnosti vytvoření nástroje pro zhodnocení práv duševního vlastnictví; správy a koordinace mezinárodních sítí pro vynikající výzkumné pracovníky a inovátory, jako je síť Evropská spolupráce v oblasti vědy a technologií (COST).

3. PARTNERSTVÍ

K dosažení udržitelného růstu v Evropě je nutno optimalizovat příspěvek veřejných a soukromých subjektů. To je nezbytné pro upevnění Evropského výzkumného prostoru a dosažení „Unie inovací“, provedení „Digitální agendy pro Evropu“ a ostatních stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020. Odpovědný výzkum a inovace mimoto vyžadují, aby ze vzájemných vztahů mezi partnery s různými perspektivami, avšak společnými zájmy, byla odvozena nejlepší řešení.

Program Horizont 2020 stanoví oblast působnosti a jednoznačný soubor kritérií pro zakládání partnerství v rámci veřejného sektoru a partnerství veřejného a soukromého sektoru. Partnerství veřejného a soukromého sektoru mohou být založena na smluvním ujednání mezi veřejnými a soukromými subjekty a v omezených případech mohou představovat institucionalizovaná partnerství veřejného a soukromého sektoru (jako jsou společné technologické iniciativy a jiné společné podniky).

Stávající partnerství v rámci veřejného sektoru a partnerství veřejného a soukromého sektoru mohou obdržet podporu z programu Horizont 2020, pokud se zabývají cíli tohoto programu, přispívají k realizaci Evropského výzkumného prostoru a splňují kritéria stanovená v programu Horizont 2020 a pokud prokázala dosažení významného pokroku na základě sedmého rámcového programu.

Iniciativy podle článku 185 Smlouvy o fungování EU podporované na základě šestého rámcového programu Evropského společenství pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace ⁽³⁾ (dále jen „šestý rámcový program“) nebo sedmého rámcového programu, jimž je možno za výše uvedených podmínek poskytovat podporu i nadále, zahrnují: Partnerství mezi evropskými a rozvojovými zeměmi pro klinické zkoušky (EDCTP), společný program Asistované žití v přirozeném prostředí (AAL), výzkumný a rozvojový program v regionu Baltského moře (BONUS), program Eurostars a evropský metrologický výzkumný program (EMRP). Další podporu lze poskytovat rovněž Evropské alianci pro energetický výzkum (EERA) zřízené podle Evropského strategického plánu pro energetické technologie (plán SET). Iniciativy společného plánování může program Horizont 2020 podporovat prostřednictvím nástrojů uvedených v článku 26 nařízení (EU) č. 1291/2013, mimo jiné prostřednictvím iniciativ podle článku 185 Smlouvy o fungování EU.

Společné podniky založené v rámci sedmého rámcového programu podle článku 187 Smlouvy o fungování EU, jimž lze za výše uvedených podmínek poskytovat podporu i nadále, zahrnují: iniciativu pro inovativní léčiva (IMI), Clean Sky, výzkum uspořádání letového provozu jednotného evropského nebe (SESAR), společný podnik pro palivové články a vodík (FCH) a elektronické součásti a systémy pro vedoucí postavení v Evropě (ECSEL) v rámci společné technologické iniciativy.

K dalším partnerstvím veřejného a soukromého sektoru podporovaným na základě sedmého rámcového programu, jimž lze za výše uvedených podmínek poskytovat podporu i nadále, patří: továrny budoucnosti, energeticky účinné budovy (EeB), Evropská iniciativa pro ekologické automobily, internet budoucnosti. Další podporu lze poskytovat rovněž evropským průmyslovým iniciativám (EII) zřízeným v rámci plánu SET.

Na základě programu Horizont 2020 mohou být zahájena další partnerství v rámci veřejného sektoru a partnerství veřejného a soukromého sektoru, pokud splňují stanovená kritéria.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 75, 22.3.2005, s. 67.

⁽²⁾ Doporučení Komise o řízení duševního vlastnictví při činnostech předávání znalostí a o kodexu správné praxe pro univerzity a jiné veřejné výzkumné organizace, (KOM(2008) 1329 ze dne 10. dubna 2008).

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1513/2002/ES ze dne 27. června 2002 o šestém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace přispívajícím k vytvoření Evropského výzkumného prostoru a k inovacím (2002 – 2006) (Úř. věst. L 232, 29.8.2002, s. 1).

ČÁST I

VYNIKAJÍCÍ VĚDA

1. EVROPSKÁ RADA PRO VÝZKUM

Evropská rada pro výzkum bude podporovat průkopnický výzkum světové úrovně. Výzkum, který je na hranicích současného poznání a který tyto hranice překračuje, má zásadní význam pro prosperitu a dobré sociální podmínky a je ze své podstaty riskantním podnikem, jelikož probíhá v nových a nejnáročnějších oblastech výzkumu a vyznačuje se tím, že pro něj neplatí hranice mezi disciplínami.

S cílem podnítit významný pokrok na hranicích poznání bude Evropská rada pro výzkum podporovat jednotlivé týmy k provádění výzkumu v libovolné oblasti základního vědecko-technického výzkumu spadající do působnosti programu Horizont 2020, včetně technických, společenských a humanitních věd. Podle potřeby lze zohlednit konkrétní cílové skupiny (například začínající výzkumní pracovníci / vznikající týmy) v souladu s cíli Evropské rady pro výzkum a nutností účinného provádění. Zvláštní pozornost bude věnována vznikajícím a rychle rostoucím oblastem na hranicích znalostí a na rozhraní disciplín.

Za účelem provádění výzkumu v Evropě budou podporováni nezávislí výzkumní pracovníci pocházející z jakékoli země světa bez ohledu na věk a pohlaví, včetně začínajících výzkumných pracovníků, kteří se postupně etabloují jako nezávislé vedoucí osobnosti výzkumu.

Zvláštní prioritou pro Evropskou radu pro výzkum je pomoc nejlepším začínajícím výzkumným pracovníkům s vynikajícími nápady při jejich přechodu k nezávislosti tím, že se jim poskytne náležitá podpora v kritické fázi, kdy vytvářejí nebo posilují svůj vlastní výzkumný tým nebo program. Evropská rada pro výzkum bude rovněž i nadále poskytovat odpovídající úroveň podpory pro zavedené výzkumné pracovníky.

Uplatní se přístup „parametrů určených vědeckými pracovníky“. To znamená, že Evropská rada pro výzkum podpoří projekty prováděné výzkumnými pracovníky s tématy dle jejich vlastního výběru v rámci výzev k předkládání návrhů. Návrhy budou posuzovány pouze podle kritéria excelence na základě vzájemného hodnocení, přičemž se vezme v úvahu excelence v nových skupinách, u začínajících výzkumných pracovníků i zavedených týmů a zvláštní pozornost bude věnována návrhům, jež jsou velmi průkopnické a zahrnují odpovídající vysoká vědecká rizika.

Evropská rada pro výzkum bude působit jako samostatný orgán pro financování vedený vědou, jenž sestává z nezávislé vědecké rady, kterou podporuje jednoduchá a nákladově efektivní specializovaná prováděcí struktura.

Vědecká rada Evropské rady pro výzkum vypracuje celkovou vědeckou strategii a bude mít plně ve své pravomoci rozhodnutí o typu výzkumu, který má být financován.

Vědecká rada stanoví pracovní program za účelem dosažení cílů Evropské rady pro výzkum na základě své vědecké strategie, jak je uvedeno níže. V souladu se svou vědeckou strategií stanoví potřebné iniciativy v oblasti mezinárodní spolupráce, včetně informačních činností k zajištění většího zviditelnění Evropské rady pro výzkum u nejlepších výzkumných pracovníků z ostatních částí světa.

Vědecká rada nepřetržitě sleduje fungování Evropské rady pro výzkum a její postupy hodnocení a uváží, jak co nejlépe dosáhnout obecnějších cílů. Vypracuje kombinaci podpůrných opatření Evropské rady pro výzkum, jak je zapotřebí k reagování na nově se objevující potřeby.

Evropská rada pro výzkum bude usilovat o excelenci ve svých vlastních činnostech. Náklady na správu a zaměstnance Evropské rady pro výzkum související s vědeckou radou a specializovanou prováděcí strukturou budou v souladu s jednoduchým a nákladově efektivním řízením. Správní výdaje budou co nejnižší při zajištění zdrojů nezbytných pro provádění na světové úrovni, aby tak byly finanční prostředky určené pro průkopnický výzkum co nejvyšší.

Ceny Evropské rady pro výzkum budou udělovány a granty budou spravovány podle jednoduchých a transparentních postupů, které zachovávají zaměření na excelenci, podněcují iniciativu a spojují pružnost s odpovědností. Evropská rada pro výzkum bude nepřetržitě hledat další způsoby zjednodušení a zlepšení svých postupů, aby bylo zajištěno dodržování těchto zásad.

Vzhledem k jedinečné struktuře a úloze Evropské rady pro výzkum jakožto vědecky zaměřeného orgánu pro financování bude provádění a řízení činností Evropské rady pro výzkum průběžně přezkoumáváno a hodnoceno s plným zapojením vědecké rady s cílem posoudit její výsledky a přizpůsobit a zlepšit postupy a struktury na základě zkušeností.

1.1. Vědecká rada

Vědecká rada bude za účelem plnění úkolů stanovených v článku 7:

1) vědecká strategie:

- stanovovat celkovou vědeckou strategii pro Evropskou radu pro výzkum s ohledem na vědecké příležitosti a evropské vědecké potřeby,
- v souladu s vědeckou strategií trvale zajišťovat stanovení pracovního programu a potřebných změn, včetně výzev k předkládání návrhů a kritérií, a podle potřeby vymezování zvláštních cílových skupin (například začínající/vznikající týmy);

2) vědecké řízení, sledování a kontrola kvality:

- podle potřeby zaujímat z vědeckého hlediska postoje k provádění a řízení výzev k podávání návrhů, kritériím hodnocení, procesům vzájemného hodnocení, včetně výběru odborníků, metod vzájemného hodnocení a hodnocení návrhů a nezbytných prováděcích pravidel a pokynů, na jejichž základě bude pod dohledem vědecké rady určen návrh, který bude financován; jakož i k veškerým dalším otázkám ovlivňujícím výsledky a dopad činností Evropské rady pro výzkum i kvalitu prováděného výzkumu, včetně hlavních ustanovení vzorové grantové dohody Evropské rady pro výzkum;
- sledovat kvalitu činností a vyhodnocovat provádění a výsledky a vydávat doporučení pro nápravná či budoucí opatření;

3) komunikace a šíření informací:

- zajišťovat transparentnost komunikace s vědeckou obcí, klíčovými zúčastněnými stranami a širokou veřejností, pokud jde o činnosti a výsledky Evropské rady pro výzkum,
- pravidelně informovat Komisi o své činnosti.

Vědecká rada má plně ve své pravomoci rozhodnutí o typu výzkumu, který má být financován, a ručí za kvalitu činnosti z vědeckého hlediska.

V případě potřeby vědecká rada konzultuje vědeckou, technickou a akademickou obec, regionální a národní agentury pro financování výzkumu a další zúčastněné strany.

Členové vědecké rady jsou odměňováni za úkoly, které vykonávají, prostřednictvím honoráře a případně uhrazení cestovních výdajů a výdajů na pobyt.

Předseda Evropské rady pro výzkum bude po dobu svého funkčního období sídlit v Bruselu a většinu svého času⁽¹⁾ věnovat záležitostem Evropské rady pro výzkum. Je odměňován na úrovni, která odpovídá vrcholové řídicí funkci Komise.

Vědecká rada volí ze svých členů tři místopředsedy, kteří jsou předsedovi nápomocni při jejím zastupování a organizaci její práce. Mohou mít rovněž titul místopředsedy Evropské rady pro výzkum.

Třem místopředsedům je poskytována podpora v zájmu zajištění náležité místní správní pomoci v jejich domovských institucích.

1.2. Specializovaná prováděcí struktura

Specializovaná prováděcí struktura bude odpovídat za všechna hlediska administrativního provádění a uskutečňování programu, jak je stanoveno v pracovním programu. Bude zejména provádět hodnocení, vzájemná hodnocení a výběr podle strategie stanovené vědeckou radou a zajišťovat finanční a vědecké řízení grantů.

Specializovaná prováděcí struktura bude podporovat vědeckou radu při plnění všech jejích výše uvedených úkolů, zajišťovat přístup k potřebným dokumentům a údajům, které má k dispozici, a informovat vědeckou radu o své činnosti.

⁽¹⁾ V zásadě nejméně 80 %.

V zájmu zajištění účinného kontaktu se specializovanou prováděcí strukturou s ohledem na strategické a provozní záležitosti bude vedení vědecké rady a ředitel specializované prováděcí struktury pořádat pravidelné koordinační schůzky.

Evropskou radu pro výzkum budou řídit zaměstnanci přijatí k tomuto účelu, včetně úředníků z orgánů Unie, a budou plnit pouze skutečně nezbytné administrativní úkoly, aby byla zajištěna potřebná stabilita a kontinuita pro účinnou správu.

1.3. Úloha Komise

Za účelem plnění svých povinností uvedených v člancích 6, 7 a 8 Komise:

- zajistí kontinuitu a obměnu vědecké rady a poskytuje podporu stálému identifikačnímu výboru při určování budoucích členů vědecké rady,
- zajistí kontinuitu specializované prováděcí struktury a přenesení úkolů a odpovědnosti na tuto strukturu s přihlédnutím k názorům vědecké rady,
- s přihlédnutím k názorům vědecké rady jmenuje ředitele a vedoucí pracovníky specializované prováděcí struktury,
- s přihlédnutím k postojům vědecké rady zajistí včasné přijetí pracovního programu, postojů týkajících se metodiky provádění a potřebných prováděcích pravidel stanovených pravidly Evropské rady pro výzkum pro předkládání a vzorovou grantovou dohodou Evropské rady pro výzkum,
- pravidelně informuje a konzultuje programový výbor ohledně provádění činností Evropské rady pro výzkum.

2. BUDOUCÍ A VZNIKAJÍCÍ TECHNOLOGIE

Činnosti v oblasti budoucích a vznikajících technologií („Future and Emerging Technologies“, FET) konkretizují různou logiku zásahu od zcela otevřené po různou míru strukturování témat, komunit a financování, přičemž budou strukturovány podle tří prvků – FET Open, FET Proactive a FET Flagships.

2.1. FET Open: podpora neotřelých nápadů

Pro úspěšné prozkoumání nových základů pro zcela nové budoucí vědecké poznatky a technologie je nezbytná podpora velkého souboru vysoce rizikových vizionářských výzkumných projektů v oblasti vědy a techniky v zárodečné fázi, které jsou založeny na spolupráci. Díky tomu, že tato činnost není výslovně tematicky zaměřená a normativní, umožňuje nové myšlenky v co nejširším spektru témat a disciplín, jakmile se objeví a odkudkoli přijdou, a aktivně stimuluje tvůrčí nekonvenční myšlení. Podpora těchto křehkých myšlenek vyžaduje aktivní, vysoce interdisciplinární výzkumný přístup beroucí v úvahu rizika, který významně překračuje striktně technologické oblasti. Pro podporu budoucích předních subjektů v oblasti vědy a průmyslu je důležité rovněž přilákat a podněcovat k účasti na výzkumu a inovacích nové účastníky s vysokým potenciálem, jako jsou mladí výzkumní pracovníci a malé a střední podniky se špičkovými technologiemi.

2.2. FET Proactive: podpora nově vznikajících témat a komunit

Neotřelé nápady a témata musí dozrát, a to usilováním o strukturování nově vznikajících komunit a podporou navrhování a rozvoje témat v oblasti transformativního výzkumu. Hlavními přínosy tohoto strukturujícího, avšak průzkumného přístupu jsou vznikající nové oblasti, které ještě nejsou připraveny pro zařazení do plánů průmyslového výzkumu, a vytvoření a strukturování výzkumných obcí kolem těchto oblastí. To představuje krok od spolupráce mezi malým počtem výzkumných pracovníků k seskupování projektů, z nichž se každý zabývá aspekty určitého výzkumného tématu a které si vyměňují výsledky. To bude probíhat v úzkém spojení s prioritami „vedoucí postavení v průmyslu“ a „společenské výzvy“.

2.3. Stěžejní iniciativy FET: sledování velkých interdisciplinárních vědecko-technických výzev

Výzkumné iniciativy v této oblasti jsou vědecko-technicky zaměřené, rozsáhlé, víceoborové a založené na sjednocujícím vizionářském cíli. Zabývají se velkými vědecko-technickými výzvami, které vyžadují spolupráci mezi řadou disciplín, komunit a programů. Vědecko-technický pokrok by měl zajistit pevný a široký základ pro budoucí inovace a hospodářské využití a rovněž nové přínosy pro společnost s potenciálně velkým dopadem. Z jejich komplexní povahy a velikosti vyplývá, že jich lze dosáhnout pouze prostřednictvím společného dlouhodobého a nepřetržitého úsilí.

2.4. Zvláštní aspekty provádění

Poradní výbor pro FET, včetně vědců a inženýrů, kteří jsou vysoce uznáváni a disponují odbornými znalostmi, bude zúčastněným stranám poskytovat vstupní informace o celkové vědecko-technické strategii, včetně doporučení ohledně vymezení pracovního programu.

FET se budou i nadále řídit vědou a technologiemi a budou podporovány jednoduchou a účinnou prováděcí strukturou. Budou přijaty jednoduché správní postupy s cílem zachovat zaměření na excelenci v oblasti vědecky orientovaných technologických inovací, podpořit iniciativu a spojit rychlost při rozhodování a pružnost s odpovědností. Budou použity nejvhodnější přístupy k prověření výzkumného prostředí v oblasti FET (například portfoliová analýza) a k zapojení komunit zúčastněných stran (například konzultace). Cílem bude neustálé zlepšování a hledání dalších způsobů zjednodušení a zlepšení postupů v zájmu zajištění dodržování těchto zásad. Budou se provádět posouzení účinnosti a dopadů činností v oblasti FET, která budou doplňovat posouzení na úrovni programu.

S ohledem na své poslání posílit vědecky orientovaný výzkum týkající se budoucích technologií usilují FET o spojení účastníků z oblasti vědy, techniky a inovací, v případě potřeby včetně uživatelů, a to pokud možno jak z veřejného, tak i soukromého sektoru. FET by proto měly hrát aktivní a stimulační úlohu při podněcování nového myšlení, nových postupů a nové spolupráce.

FET-Open spojuje činnosti při vyhledávání nových slibných myšlenek zdola nahoru. Vysoké riziko spojené s každou z těchto myšlenek je vyrovnáno prozkoumáním mnoha z těchto myšlenek. Hlavními charakteristikami těchto činností jsou účinnost z hlediska času a zdrojů, nízké alternativní náklady navrhovatelů a nesporná otevřenost vůči nekonvenčním a interdisciplinárním nápadům. Jednoduché a rychlé programy s průběžným předkládáním návrhů budou hledat slibné vysoce rizikové nové nápady v oblasti výzkumu a budou zahrnovat sledování nových subjektů v oblasti inovací s vysokým potenciálem, jako jsou mladí výzkumní pracovníci a malé a střední podniky se špičkovými technologiemi. Činnosti v rámci témat „Vedoucí postavení průmyslu“ a „Společenské výzvy“ mohou v zájmu doplnění činností FET-Open podpořit zcela nové využití poznatků a technologií.

V rámci FET Proactive budou pravidelně zveřejňovány výzvy týkající se řady vysoce rizikových inovativních témat s vysokým potenciálem, jež jsou financována na takové úrovni, aby bylo možno vybrat několik projektů. Tyto projekty budou podpořeny opatřeními k vytváření komunit, jež podpoří činnosti jako společné akce, rozvoj nových studijních programů a plánů výzkumu. Výběr témat zohlední excelenci ve vědecky orientovaném výzkumu týkajícím se budoucích technologií, potenciál pro vytvoření kritického množství a dopad na vědu a technologie.

S výhradou pozitivního výsledku přípravných projektů FET by bylo možné provést řadu rozsáhlých cílených iniciativ (stěžejní iniciativy FET). Měly by být založeny na otevřených partnerstvích, která umožní dobrovolně spojovat příspěvky Unie, členských států a soukromých subjektů s vyváženým řízením, jež vlastníků programu zajišťuje náležitý vliv, jakož i s velkou mírou samostatnosti a pružnosti při provádění, která umožňuje, aby stěžejní iniciativa úzce sledovala obecně podporovaný plán výzkumu. Výběr témat, která budou provedena jako stěžejní iniciativy, bude založen na vědecko-technické excelenci a zohlední sjednocující cíl, možný dopad, začlenění zúčastněných stran a zdrojů do soudržného plánu výzkumu a v případě potřeby podporu ze strany zúčastněných stran a vnitrostátních/regionálních výzkumných programů. Tyto činnosti se uskuteční za využití stávajících nástrojů financování.

Činnosti v rámci těchto tří prvků FET jsou doplněny činnostmi v oblasti vytváření sítí a činnostmi v rámci komunit za účelem vytvoření plodné a dynamické evropské základny pro vědecky orientovaný výzkum týkající se budoucích technologií. Tyto činnosti podpoří budoucí rozvoj činností v oblasti FET, posílí diskusi o důsledcích nových technologií a urychlí jejich dopad.

3. AKCE „MARIE CURIE-SKŁODOWSKA“

3.1. Podpora nových dovedností prostřednictvím vynikající počáteční odborné přípravy výzkumných pracovníků

Evropa potřebuje silnou a tvůrčí základnu lidských zdrojů, mobilní mezi jednotlivými zeměmi a odvětvími, s náležitou kombinací dovedností v oblasti inovací a přeměny znalostí a nápadů na výrobky a služby v zájmu hospodářských a společenských přínosů.

Toho bude dosaženo zejména strukturováním a zvyšováním excelence ve značné části vysoce kvalitní počáteční odborné přípravy výzkumných pracovníků na počátku profesní dráhy a doktorandů ve všech členských státech a přidružených zemích a případně i za účasti třetích zemí. Vybavení výzkumných pracovníků na počátku profesní dráhy rozmanitými dovednostmi, které jim umožní čelit stávajícím a budoucím výzvám, umožní budoucí generaci výzkumných pracovníků těžit z lepších profesních vyhlídek ve veřejném i soukromém sektoru, což zvýší rovněž přitažlivost výzkumné kariéry pro mladé lidi.

Akce bude prováděna podporou vzdělávacích programů v oblasti výzkumu z celé Unie, které budou vybrány na základě soutěže a prováděny partnerstvími vysokých škol, výzkumných ústavů, výzkumných infrastruktur, podniků, malých a středních podniků a dalších socioekonomických subjektů z různých zemí v Evropě i mimo ni. Podporovány budou rovněž jednotlivé instituce, které jsou schopny zajistit stejné obohacující prostředí. Při dosahování cílů bude nutné zajistit pružnost, aby bylo možno zabývat se jednotlivými potřebami. Úspěšná partnerství budou mít zpravidla podobu sítí pro odbornou přípravu v oblasti výzkumu, které mohou nabídnout inovativní druhy odborné přípravy, jako jsou společné nebo několikanásobné doktoráty, nebo doktoráty v průmyslu, zatímco jednotlivé instituce budou obvykle zapojeny do inovativních doktorských programů. Doktoráty v průmyslu jsou důležitým prvkem pro podporu inovativního ducha mezi výzkumnými pracovníky a pro vytvoření užšího propojení mezi průmyslovými podniky a vysokými školami. V tomto rámci se předpokládá podpora pro nejlepší výzkumné pracovníky na počátku profesní dráhy pocházející z jakékoli země, aby se mohli zapojit do těchto vynikajících programů, jež může kromě jiného zahrnovat poradenství pro předávání znalostí a zkušeností.

Tyto vzdělávací programy se zaměří na rozvoj a prohlubování základních výzkumných kompetencí a současně výzkumné pracovníky vybaví tvůrčím myšlením, podnikatelským duchem a dovednostmi v oblasti inovací, které odpovídají budoucím potřebám trhu práce. Programy zajistí rovněž odbornou přípravu v oblasti přenositelných kompetencí, jako je týmová práce, přejímání rizika, projektové řízení, normalizace, podnikavost, etika, práva duševního vlastnictví, komunikace a oslovování společnosti, jež jsou zásadní pro vytváření, rozvoj, obchodní využití a šíření inovací.

3.2. Podpora excelence prostřednictvím přeshraniční a meziodvětvové mobility

Evropa musí být přitažlivá pro nejlepší výzkumné pracovníky, a to jak evropské tak i mimoevropské. Toho bude dosaženo zejména podporou přitažlivého profesního uplatnění zkušených výzkumných pracovníků ve veřejném i soukromém sektoru a jejich vybízením k tomu, aby se přesouvali mezi jednotlivými zeměmi, odvětvími a disciplínami, s cílem zvýšit jejich tvůrčí a inovativní potenciál.

Financování bude poskytnuto nejlepším nebo nejslibnějším zkušeným výzkumným pracovníkům bez ohledu na jejich státní příslušnost, kteří chtějí rozvíjet své dovednosti prostřednictvím nadnárodní nebo mezinárodní mobility. Lze je podporovat během všech fází jejich profesní dráhy, včetně počátečních fází ihned po získání doktorátu nebo rovnocenných zkušeností. Tito pracovníci obdrží financování pod podmínkou, že se přestěhují z jedné země do druhé s cílem rozšířit nebo prohloubit své kompetence na vysokých školách, ve výzkumných ústavech, výzkumných infrastrukturách, podnicích, malých a středních podnicích nebo u jiných socioekonomických subjektů podle vlastního výběru (například organizací občanské společnosti), přičemž budou pracovat na projektech v oblasti výzkumu a inovací, které vyhovují jejich osobním potřebám a zájmům. Budou rovněž vybízeni, aby se přesouvali z veřejného sektoru do soukromého sektoru a naopak, a to podporou dočasného vysílání. Měla by se tím zvýšit inovativnost soukromého sektoru a podpořit meziodvětvová mobilita. Podporována bude rovněž možnost práce na částečný úvazek, která umožňuje zastávat místo ve veřejném i soukromém sektoru, s cílem zvýšit předávání poznatků mezi sektory a rovněž vybízet k zakládání nových podniků. Takového přizpůsobené příležitosti v oblasti výzkumu pomohou slibným výzkumným pracovníkům stát se zcela nezávislými a usnadní profesní přesuny mezi veřejným a soukromým sektorem.

V zájmu plného využití stávajícího potenciálu výzkumných pracovníků budou rovněž podporovány příležitosti pro odbornou přípravu a získání nových znalostí ve výzkumných institucích vysoké úrovně ve třetích zemích, pro návrat ke kariéře ve výzkumu po přestávce a pro (opětovnou) integraci výzkumných pracovníků na dlouhodobé pracovní místo v Evropě, včetně místa v zemi jejich původu, po získání zkušeností v rámci nadnárodní/mezinárodní mobility zahrnujících aspekty návratu a opětovné integrace.

3.3. Podněcování inovací prostřednictvím vzájemného využívání poznatků

Společenské výzvy se stávají stále více celosvětovým jevem a při jejich úspěšném řešení má zásadní význam přeshraniční a meziodvětvová spolupráce. Je proto nezbytné, aby výzkum sdílel poznatky a nápady s trhem (a naopak), čehož lze dosáhnout pouze spojováním lidí. To bude prosazováno podporou pružných výměn vysoce kvalifikovaných pracovníků v oblasti výzkumu a inovací mezi jednotlivými sektory, zeměmi a disciplínami.

Evropské financování podpoří výměny pracovníků v oblasti výzkumu a inovací v rámci partnerství vysokých škol, výzkumných ústavů, výzkumných infrastruktur, podniků, malých a středních podniků a jiných socioekonomických subjektů v Evropě, jakož i mezi Evropou a třetími zeměmi s cílem posílit mezinárodní spolupráci. Bude dostupné pracovníkům v oblasti výzkumu a inovací na všech úrovních profesního rozvoje, od nejnižších (po absolvování vysokoškolského studia) po nejvyšší (vedení), včetně rovněž administrativních a technických pracovníků.

3.4. Zvýšení strukturálního dopadu spolufinancováním činností

Podněcování regionálních, vnitrostátních nebo mezinárodních programů na podporu excelence a šíření osvědčených postupů v rámci akcí „Marie Curie-Sklodowska“ z hlediska možností celoevropské mobility při odborné přípravě, profesním rozvoji a výměně výzkumných pracovníků zvýší početní a strukturální dopad akcí „Marie Curie-Sklodowska“. Zvýší rovněž přitažlivost center excelence v celé Evropě.

Toho bude dosaženo spolufinancováním nových nebo stávajících regionálních, vnitrostátních a mezinárodních programů, a to veřejných i soukromých, za účelem zahájení a poskytování mezinárodní, meziodvětvové a interdisciplinární odborné přípravy ve výzkumu, jakož i zajištění přeshraniční a meziodvětvové mobility výzkumných pracovníků a pracovníků v oblasti inovací ve všech fázích jejich profesního rozvoje.

To umožní využít součinnost mezi akcemi Unie a akcemi na regionální a vnitrostátní úrovni a bojovat proti roztržitosti, pokud jde o cíle, metody hodnocení a pracovní podmínky výzkumných pracovníků. V rámci činností spolufinancování bude důrazně podpořeno používání pracovních smluv.

3.5. Zvláštní podpůrná a strategická opatření

V zájmu účinného zvládnutí této výzvy bude nezbytné sledovat pokrok. Akce „Marie Curie-Sklodowska“ podpoří vypracování ukazatelů a analýzu údajů týkajících se mobility, dovedností, profesní dráhy a genderové rovnosti výzkumných pracovníků s cílem určit nedostatky a překážky v těchto akcích a zlepšit dopad těchto akcí. Tyto činnosti budou prováděny při usilování o součinnost a úzkou spolupráci s podpůrnými strategickými akcemi týkajícími se výzkumných pracovníků, jejich zaměstnavatelů a financujících subjektů, které jsou prováděny v rámci specifického cíle „Evropa v měnícím se světě – inovativní a přemýšlivé společnosti podporující začlenění“. Budou financovány zvláštní akce s cílem podpořit iniciativy k zvýšení informovanosti o významu kariéry ve výzkumu a k šíření výsledků výzkumu a inovací vyplývajících z činností podpořených v rámci akcí „Marie Curie-Sklodowska“.

V zájmu dalšího zvyšování dopadů akcí „Marie Curie-Sklodowska“ selepší vytváření sítí mezi výzkumnými pracovníky účastnicími se akcí „Marie Curie-Sklodowska“ (stávajícími a minulými) prostřednictvím strategie služeb pro absolventy. Ty budou sahát od podpory fóra pro kontakty a výměnu mezi výzkumnými pracovníky, poskytujícího možnosti k prozkoumání příležitostí v oblasti spolupráce a pracovních míst, po uspořádání společných akcí a zapojení stipendistů do informačních činností jako propagátorů akcí „Marie Curie-Sklodowska“ a Evropského výzkumného prostoru.

3.6. Zvláštní aspekty provádění

Akce „Marie Curie-Sklodowska“ budou otevřené pro činnosti v oblasti odborné přípravy a profesního rozvoje v rámci všech oblastí výzkumu a inovací, na které se vztahuje Smlouva o fungování EU, a to od základního výzkumu po převzetí trhem a inovační služby. Oblasti výzkumu a inovací a rovněž odvětví si volí sami žadatelé.

V zájmu využití celosvětové znalostní základny budou akce „Marie Curie-Sklodowska“ otevřené pro výzkumné pracovníky a pracovníky v oblasti inovací, jakož i vysoké školy, výzkumné ústavy, výzkumné infrastruktury, podniky a jiné socioekonomické subjekty ze všech zemí, včetně třetích zemí, za podmínek stanovených v nařízení (EU) č. 1290/2013 (pravidla pro účast).

V rámci všech výše popsaných činností bude pozornost věnována podpoře významné účasti podniků, zejména malých a středních podniků, a rovněž dalších socioekonomických subjektů v zájmu úspěšného provedení a dopadu akcí „Marie Curie-Sklodowska“. Při všech akcích „Marie Curie-Sklodowska“ je podporována dlouhodobá spolupráce mezi vysokoškolskými institucemi, výzkumnými organizacemi a veřejným a soukromým sektorem s přihlédnutím k ochraně práv duševního vlastnictví.

Akce „Marie Curie-Sklodowska“ budou vypracovány v úzké součinnosti s dalšími programy podporujícími tyto strategické cíle, včetně programu Erasmus+ a znalostních a inovačních společenství Evropského inovačního a technologického institutu.

V případě potřeby je zachována možnost zacílit určité činnosti na základě akcí „Marie Curie-Sklodowska“, pokud jde o konkrétní společenské výzvy, typy výzkumných a inovačních institucí nebo zeměpisné lokality, s cílem reagovat na vývoj evropských požadavků s ohledem na dovednosti, odbornou přípravu v oblasti výzkumu, profesní rozvoj a sdílení poznatků.

V zájmu otevřenosti pro všechny zdroje talentu budou zajištěna obecná opatření k odstranění případného narušení při přístupu ke grantům, například podporou rovných příležitostí pro výzkumné pracovníky i pracovnice ve všech akcích „Marie Curie-Sklodowska“ a stanovením směrných čísel pro účast žen a mužů. Akce „Marie Curie-Sklodowska“ mimoto podpoří výzkumné pracovníky, aby mohli upevnit svůj kariérní postup a aby bylo zajištěno, že mohou dosáhnout odpovídající rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem, přičemž bude zohledněna jejich rodinná situace, a s cílem přispět k snazšímu návratu k profesní dráze v oblasti výzkumu po přestávce. Doporučuje se, aby zásady Evropské charty pro výzkumné pracovníky a Kodexu chování pro přijímání výzkumných pracovníků, které podporují otevřený nábor a přitažlivé pracovní podmínky, byly schváleny a dodržovány všemi účastníky, jimž budou poskytnuty finanční prostředky.

K dalšímu zlepšení šíření informací a zapojení veřejnosti lze od příjemců podpory v rámci akcí „Marie Curie-Sklodowska“ vyžadovat, aby naplánovali vhodné informační činnosti určené široké veřejnosti. Tento plán bude posouzen během procesu hodnocení a rovněž během následné kontroly projektu.

4. VÝZKUMNÉ INFRASTRUKTURY

Činnosti se zaměří na rozvoj špičkových evropských výzkumných infrastruktur do roku 2020 a v dalším období, na podporu jejich inovačního potenciálu a lidských zdrojů a na posílení evropské politiky. Bude se usilovat o koordinaci se zdroji z Fondu soudržnosti s cílem zajistit součinnost a jednotný přístup při rozvoji výzkumných infrastruktur. Budou se podporovat součinnosti s akcemi „Marie Curie-Sklodowska“.

4.1. Rozvoj evropských výzkumných infrastruktur do roku 2020 a v dalším období

4.1.1. Rozvoj nových výzkumných infrastruktur světové úrovně

Cílem je usnadnit a podpořit přípravu, zavedení, dlouhodobou udržitelnost a účinné fungování výzkumných infrastruktur určených Evropským strategickým fórem pro výzkumné infrastruktury (ESFRI) a ostatních výzkumných infrastruktur světové úrovně, které Evropě pomohou reagovat na velké problémy v oblasti vědy, průmyslu a společnosti. V rámci tohoto cíle bude pozornost věnována konkrétně těm infrastrukturám, které plánují zřídit, zřizují nebo zřídily svou správu, například na základě konsorcia evropské výzkumné infrastruktury (ERIC) nebo jiné rovnocenné struktury na evropské nebo mezinárodní úrovni.

Financování Unie přispěje podle potřeby:

- a) k přípravné fázi budoucích infrastruktur (například podrobné konstrukční plány, právní ujednání, víceleté plánování a zapojení průmyslu v rané fázi);
- b) k fázi zavádění (například práce v oblasti výzkumu a vývoje a technická práce uskutečňovaná společně s průmyslem a uživateli a rozvoj regionálních partnerských zařízení⁽¹⁾ v zájmu vyváženějšího rozvoje Evropského výzkumného prostoru); nebo
- c) k provozní fázi (například činnosti v oblasti přístupu, zpracování údajů, informování, odborné přípravy a mezinárodní spolupráce).

Tato činnost podpoří rovněž *projektové studie* týkající se nových výzkumných infrastruktur, a to prostřednictvím přístupu zdola nahoru.

4.1.2. Integrace a otevření stávajících vnitrostátních a regionálních výzkumných infrastruktur evropského významu

Cílem je v patřičných případech otevřít klíčové vnitrostátní a regionální výzkumné infrastruktury všem evropským výzkumným pracovníkům z akademické oblasti i průmyslu a zajistit jejich optimální využívání a společný rozvoj.

Unie podpoří sítě a klastry, jež v evropském měřítku spojují a integrují klíčové vnitrostátní výzkumné infrastruktury. Financování bude poskytnuto zejména na podporu nadnárodního a virtuálního přístupu výzkumných pracovníků a harmonizace a zlepšení služeb, které infrastruktury poskytují.

4.1.3. Rozvoj, zavedení a provoz elektronických infrastruktur založených na informačních a komunikačních technologiích⁽²⁾

Cílem je dosáhnout do roku 2020 schopnosti špičkové světové úrovně ve vytváření sítí, výpočetní technice a vědeckých údajích v jednotném a otevřeném evropském prostoru pro internetový výzkum, kde výzkumní pracovníci využívají při vytváření sítí a výpočtech přední, všudypřítomné a spolehlivé služby a bezproblémového a otevřeného přístupu k prostředí elektronické vědy a globálním zdrojům dat.

Za tímto účelem bude podpora poskytnuta: celosvětovým výzkumným a vzdělávacím sítím poskytujícím pokročilé, standardizované a přizpůsobitelné mezinárodní služby na požádání; síťovým a cloud infrastrukturám poskytujícím prakticky neomezenou kapacitu v oblasti výpočtů a zpracovávání dat; ekosystému superpočítačových zařízení vyvíjejících se směrem k exa-kapacitě; infrastrukturě v oblasti softwaru a služeb, například pro simulace a vizualizace; nástrojům spolupráce fungujícím v reálném čase a interoperabilní, otevřené a důvěryhodné infrastrukturě vědeckých údajů.

⁽¹⁾ Regionální partnerské zařízení je výzkumná infrastruktura celonárodního nebo regionálního významu z hlediska socioekonomické návratnosti, odborné přípravy a přilákání výzkumných a technických pracovníků, která je uznávána jakožto partner celoevropské výzkumné infrastruktury nebo jiné výzkumné infrastruktury světové úrovně. Kvalita regionálního partnerského zařízení zahrnující úroveň jeho odborné služby, vedení a politiku přístupu musí splňovat stejné normy, jaké jsou vyžadovány u celoevropských výzkumných infrastruktur.

⁽²⁾ Jelikož se veškerý výzkum stává náročným z hlediska výpočtů a dat, je pro všechny výzkumné pracovníky zásadní přístup k nejnovějším elektronickým infrastrukturám. GÉANT například spojuje 40 milionů uživatelů ve více než 8 000 institucích ve 40 zemích, zatímco evropská síťová infrastruktura je celosvětově největší distribuovanou počítačovou infrastrukturou s více než 290 lokalitami v 50 zemích. Neustálý pokrok v oblasti informačních a komunikačních technologiích a rostoucí potřeby vědy v oblasti výpočtů a zpracování ohromného množství dat představují při zajišťování bezproblémových služeb pro výzkumné pracovníky významné finanční a organizační problémy.

4.2. Podpora inovačního potenciálu výzkumných infrastruktur a jejich lidského kapitálu

4.2.1. Využívání inovačního potenciálu výzkumných infrastruktur

Cílem je podněcovat inovace v samotných infrastrukturách a v průmyslových odvětvích, například v dodavatelském a uživatelském odvětví.

Za tímto účelem bude podpora poskytnuta:

- a) partnerstvím s průmyslem v oblasti výzkumu a vývoje k rozvoji kapacit Unie a průmyslovým dodávkám v oblastech špičkových technologií, jako je vědecké vybavení nebo informační a komunikační technologie;
- b) veřejným zakázkám v předkomerční fázi zadávaným subjekty v oblasti výzkumných infrastruktur s cílem posunout kupředu inovace a působit jako první osvojitelé nebo vývojáři průřezových technologií;
- c) podpoře využívání výzkumných infrastruktur ze strany průmyslu, například pokusných zkušebních zařízení nebo znalostních center a
- d) podněcování začleňování výzkumných infrastruktur do místních, regionálních a světových inovačních ekosystémů.

Akce Unie zvýší rovněž využívání výzkumných infrastruktur, zejména elektronických infrastruktur, pro veřejné služby, sociální inovace, kulturu a vzdělávání a odbornou přípravu.

4.2.2. Posílení lidského kapitálu výzkumných infrastruktur

Složitost výzkumných infrastruktur a využívání jejich plného potenciálu vyžaduje u jejich správců, inženýrů a techniků a rovněž uživatelů náležitě dovednosti.

Financování Unie podpoří odbornou přípravu pracovníků, kteří řídí a provozují výzkumné infrastruktury celoevropského významu, výměnu pracovníků a osvědčených postupů mezi zařízeními a přiměřené zajištění lidských zdrojů v klíčových disciplínách, včetně vzniku zvláštních vzdělávacích programů. Budou se podporovat součinnosti s akcemi „Marie Curie-Sklódowska“.

4.3. Posílení evropské politiky v oblasti výzkumných infrastruktur a mezinárodní spolupráce

4.3.1. Posílení evropské politiky v oblasti výzkumných infrastruktur

Cílem je využít součinnosti mezi iniciativami jednotlivých členských států a iniciativami Unie zakládáním partnerství mezi příslušnými tvůrci politik, orgány pro financování nebo poradními skupinami (například ESFRI, reflexní skupina pro elektronické infrastruktury (e-IRG), organizace EIROforum, vnitrostátní orgány veřejné správy), rozvíjet doplňkovost a spolupráci mezi výzkumnými infrastrukturami a činnostmi provádějícími další politiky Unie (jako je regionální politika, politika soudržnosti, průmyslová, zdravotní, environmentální, zaměstnanecká nebo rozvojová politika) a zajistit koordinaci mezi různými zdroji financování Unie. Akce Unie podpoří rovněž průzkum, monitorování a hodnocení výzkumných infrastruktur na úrovni Unie, jakož i příslušné studie z hlediska politiky a úkoly v oblasti komunikace.

Horizont 2020 usnadní úsilí členských států o optimalizaci jejich výzkumných zařízení tím, že podpoří aktualizovanou celounijní databázi o otevřeně přístupných výzkumných infrastrukturách v Unii.

4.3.2. Usnadnění strategické mezinárodní spolupráce

Cílem je usnadnit rozvoj celosvětových výzkumných infrastruktur, tj. výzkumných infrastruktur, které vyžadují financování a dohody v celosvětovém měřítku. Cílem je rovněž usnadnit spolupráci evropských výzkumných infrastruktur s mimoevropskými protějšky, zajistit jejich celosvětovou interoperabilitu a dosah a usilovat o mezinárodní dohody o vzájemném využívání, otevřenosti nebo spolufinancování infrastruktur. V tomto ohledu se bude náležitě přihlížet k doporučením „Carnegie Group“ složené z vysokých úředníků pro globální výzkumné infrastruktury. Pozornost bude věnována rovněž zajištění náležité účasti Unie na koordinaci s mezinárodními subjekty, jako je OSN nebo Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD).

4.4. Zvláštní aspekty provádění

Během provádění budou konzultovány odborné poradní skupiny a rovněž zúčastněné strany a poradní subjekty, například ESFRI a e-IRG.

Při provádění se bude uplatňovat třístupňový přístup: zdola nahoru, není-li znám přesný obsah a partnerství projektů; cílený, jsou-li náležitě vymezeny zvláštní výzkumné infrastruktury nebo komunity; a konkrétní příjemci, je-li například provozovateli nebo provozovatelům infrastruktury (či jejich sdružení) poskytnut příspěvek na provozní náklady.

Cíle oblastí činnosti podle oddílů 4.2 a 4.3 budou plněny prostřednictvím specializovaných akcí, případně rovněž v rámci akcí vypracovaných podle oddílu 4.1.

ČÁST II

VEDOUcí POSTAVENí PRŮMYSLU

1. VEDOUcí POSTAVENí V ZÁKLADNíCH A PRŮMYSLOVÝCH TECHNOLOGíÍCH

Obecné informace

Úspěšné zvládnutí, integrace a zavedení základních technologií ze strany evropského průmyslu je klíčovým faktorem při posilování produktivity a inovační schopnosti Evropy a zajištění toho, aby Evropa měla vyspělé, udržitelné a konkurenceschopné hospodářství, globální vedoucí postavení v odvětvích aplikace vyspělých technologií a schopnost vyvíjet účinná a udržitelná řešení společenských výzev při zohlednění, kromě jiného, potřeb uživatelů. Nedílnou součástí financování bude spojení inovačních činností s výzkumem a vývojem.

Integrovaný přístup ke klíčovým základním technologiím

Důležitým prvkem specifického cíle „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“ jsou klíčové základní technologie, vymezené jako mikroelektronika a nanoelektronika, fotonika, nanotechnologie, biotechnologie, vyspělé materiály a vyspělé výrobní systémy. Mnoho inovativních výrobků zahrnuje několik těchto technologií současně, a to jako jednotlivé nebo vestavěné části. Ačkoliv každá technologie nabízí technologické inovace, celkový přínos vyplývající z mnoha interakcí klíčových základních technologií a dalších průmyslových základních technologií a z jejich kombinací může vést rovněž k technologickým skokům. Využívání průřezových klíčových základních technologií zvýší konkurenceschopnost výrobků a jejich dopad, podpoří růst a tvorbu pracovních míst a poskytne nové příležitosti pro řešení společenských výzev. Budou proto využívány četné interakce těchto technologií. Specializovaná podpora bude poskytnuta rozsáhlejším pilotním a demonstračním projektům prováděným v různých prostředích a za různých podmínek.

Zahrnuty budou klíčové základní technologie a průřezové činnosti v oblasti těchto technologií (mnohostranné klíčové základní technologie), které spojují a začleňují různé individuální technologie, což povede k ověření technologie v průmyslovém prostředí za účelem úplného a způsobilého systému, který je připraven nebo téměř připraven vstoupit na trh. Předpokladem bude významné zapojení soukromého sektoru do těchto činností a demonstrace způsobu, jímž výsledky projektů přispějí k tržní hodnotě z hlediska Unie, a provádění by proto mohlo být zajištěno zejména prostřednictvím partnerství veřejného a soukromého sektoru. Za tím účelem a prostřednictvím prováděcí struktury programu Horizont 2020 bude vypracován společný pracovní program pro průřezové činnosti v oblasti klíčových základních technologií. S ohledem na potřeby trhu a na požadavky společenských výzev se tento plán zaměří na poskytování obecných základních prvků v oblasti klíčových základních technologií a mnohostranných klíčových základních technologií pro různé oblasti využití, včetně společenských výzev. Kromě toho se bude případně usilovat o dosažení součinnosti mezi činnostmi klíčových základních technologií a činnostmi v rámci politiky soudržnosti v kontextu vnitrostátních a regionálních strategií výzkumu a inovací pro inteligentní specializaci, jakož i s Evropským inovačním a technologickým institutem (EIT), Evropskou investiční bankou (EIB) a případně s činnostmi prováděnými v rámci iniciativ společného plánování z podnětu členských států.

Zvláštní aspekty provádění

Mezi inovační činnosti bude patřit integrace jednotlivých technologií; prokazování schopnosti vyrábět a dodávat inovativní výrobky, systémy, postupy a služby; uživatelské a zákaznické pilotní projekty k prokázání proveditelnosti a přidané hodnoty a rozsáhlé demonstrační projekty s cílem usnadnit zavádění výsledků výzkumu na trh. Odpovídající pozornost bude věnována projektům malého a středního rozsahu. Díky provádění v rámci této části bude dále stimulováno zapojení malých a středně velkých výzkumných týmů, což rovněž přispěje k aktivnější účasti malých a středních podniků.

Budou integrovány různorodé individuální technologie, což povede k ověření technologie v průmyslovém prostředí za účelem úplného a způsobilého systému, který je připraven pro trh. Předpokladem bude významné zapojení soukromého sektoru do těchto činností, včetně partnerství veřejného a soukromého sektoru.

Technologický podnět výzkumných a inovačních iniciativ bude doplněn o opatření na straně poptávky. To zahrnuje co nejlepší využívání veřejných zakázek v oblasti inovací; vypracování odpovídajících technických norem a technické činnosti na podporu normalizace a regulace; soukromou poptávku a zapojení uživatelů do vytváření trhů, které jsou příznivější pro inovace.

Zejména v případě nanotechnologií a biotechnologií bude cílem zapojení zúčastněných stran a široké veřejnosti zvýšení informovanosti o přínosech a rizicích. Při zavádění těchto technologií se bude systematicky věnovat pozornost posouzení bezpečnosti a řízení celkových rizik. Ve vhodných případech přispějí společenské a humanitní vědy ke zohlednění potřeb a preferencí uživatelů a přijetí z jejich strany, jakož i k zajištění společenského zapojení a informovaných rozhodnutí spotřebitelů.

Činnosti podpořené v rámci tohoto specifického cíle doplní podporu pro výzkum a inovace v oblasti základních technologií, kterou mohou poskytovat vnitrostátní nebo regionální orgány na základě fondů politiky soudržnosti, v rámci strategií inteligentní specializace.

Tento specifický cíl jakožto součást financování akcí rovněž podporuje činnosti v oblasti přenosu technologií (na vnitrostátní i regionální úrovni), včetně rozvoje mezinárodních a regionálních inovativních klastrů, s cílem prosazovat účinnější propojení mezi vysokými školami a podniky.

Iniciativy v oblasti strategické mezinárodní spolupráce budou prováděny v oblastech společného zájmu a přínosu s předními partnerskými zeměmi. Význam pro základní a průmyslové technologie mají obzvláště (nikoli však výhradně):

- přístup ke špičkovým světovým poznatkům v oblasti vědy a technologie;
- vypracování celosvětových norem;
- odstranění překážek v průmyslovém využití, ve spolupráci v oblasti výzkumu a vývoje a v podmínkách pro obchod;
- bezpečnost výrobků založených na nanotechnologiích a biotechnologiích a dlouhodobý dopad jejich používání;
- vývoj materiálů a metod k snižování spotřeby energie a zdrojů;
- iniciativy v oblasti mezinárodní spolupráce vedené průmyslem v rámci výrobní komunity a
- interoperabilita systémů.

1.1. Informační a komunikační technologie

Řada oblastí činnosti se zaměří na výzvy související s vedoucím postavením v průmyslu a technologiích v oblasti informačních a komunikačních technologií v průběhu celého hodnotového řetězce a bude zahrnovat obecné výzkumné a inovační programy týkající se informačních a komunikačních technologií, do nichž patří:

1.1.1. Nová generace součástí a systémů: navrhování vyspělých vestavěných a energeticky účinných součástí a systémů účinně využívajících zdroje

Cílem je zachovat a posílit vedoucí postavení Evropy v oblasti technologií souvisejících s vyspělými vestavěnými energeticky účinnými a robustními součástmi a systémy účinně využívajícími zdroje. To zahrnuje rovněž mikro-nano-biosystémy, organickou elektroniku, rozsáhlou integraci, základní technologie pro Internet věcí⁽¹⁾, včetně platform podporujících poskytování vyspělých služeb, čidla, inteligentní integrované systémy, vestavěné a kontinuální systémy, systémy systémů a vytváření složitých systémů.

1.1.2. Výpočetní technologie nové generace: vyspělé a zabezpečené počítačové systémy a technologie včetně tzv. „cloud computing“

Cílem je zvýšit evropská aktiva v oblasti architektury procesorů a systémů, technologií pro propojení a lokalizaci údajů, „cloud computing“, paralelních výpočtů, programů pro modelování a simulaci pro všechny segmenty trhu, včetně inženýrských aplikací (jako například výpočtu nejistoty, analýzy rizik a rozhodování v inženýrských postupech).

1.1.3. Budoucí internet: software, hardware, infrastruktury, technologie a služby

Cílem je posílit konkurenceschopnost evropského průmyslu při vývoji, osvojování a formování internetu nové generace, který postupně nahradí a překoná stávající infrastruktury pro webové, pevné a mobilní sítě a služby a umožní propojení bilionů zařízení (internet věcí) mezi mnoha provozovateli a doménami, jež změní způsob, jakým sdělujeme, získáváme a využíváme poznatky. To zahrnuje výzkum a inovace v oblasti sítí, programového vybavení, procesů a služeb, počítačové bezpečnosti, ochrany soukromí, spolehlivosti a důvěry, bezdrátových⁽²⁾ komunikačních a všech optických sítí, imerzivních interaktivních multimédií a propojeného podniku budoucnosti.

⁽¹⁾ Internet věcí bude koordinován jako průřezová záležitost.

⁽²⁾ Včetně sítí založených na kosmických technologiích.

1.1.4. Technologie obsahu a řízení informací: informační a komunikační technologie pro digitální obsah, kulturní a tvůrčí odvětví

Cílem je posílit postavení Evropy jakožto dodavatele výrobků a služeb založených na tvořivosti jednotlivců i podniků. Dosaženo toho bude tím, že budou odborníkům i občanům poskytnuty nové nástroje pro vytváření, využívání, uchovávání a opětovné využívání všech forem digitálního obsahu v jakémkoli jazyce a pro přístup k nim a pro modelování, analyzování a vizualizaci obrovského množství dat (velkých objemů dat), včetně údajů propojených. To zahrnuje nové technologie pro umění, jazyky, výuku, interakce, digitální uchovávání, tvorbu internetových stránek, přístup k obsahu, analytiku a sdělovací prostředky; inteligentní a přizpůsobivé systémy řízení informací založené na vyspělých technologiích v oblasti vyhledávání informací, strojového učení, statistické analýzy a vizuálních výpočtů.

1.1.5. Vyspělá rozhraní a roboti: robotika a inteligentní prostory

Cílem je posílit evropské vědecké a průmyslové vedoucí postavení v oblasti průmyslové a servisní robotiky, kognitivních a komunikačních systémů, vyspělých rozhraní a inteligentních prostorů a strojů schopných vnímání, v návaznosti na vyšší výkonnost v oblasti výpočtů a vytváření sítí a pokrok s ohledem na schopnost navrhovat a vytvářet systémy, které jsou schopny se učit, samy se sestavit, přizpůsobovat se a reagovat nebo které optimalizují interakce mezi lidmi a stroji. Vyvinuté systémy a nejmodernější pokrok by ve vhodných případech měly být ověřeny v reálném prostředí.

1.1.6. Mikro- a nanoelektronika a fotonika: klíčové základní technologie týkající se mikro- a nanoelektroniky a fotoniky a zahrnující také kvantové technologie

Cílem je využít excelenci Evropy v těchto klíčových základních technologiích a podporovat a dále posilovat konkurenceschopnost a vedoucí postavení jejího průmyslu na trhu. Činnosti budou zahrnovat rovněž výzkum a inovace v oblasti návrhu, vyspělé procesy, pilotní projekty týkající se výroby, související výrobní technologie a demonstrace k ověření technologického vývoje a inovativních obchodních modelů, jakož i výchozích technologií nové generace využívajících pokroku v kvantové fyzice.

Předpokládá se, že těchto šest hlavních oblastí činnosti bude zahrnovat celé spektrum potřeb a současně zohlední konkurenceschopnost evropského průmyslu v celosvětovém měřítku. Mezi ně patří vedoucí postavení v průmyslu v oblasti obecně použitelných řešení, výrobků a služeb založených na informačních a komunikačních technologiích a potřebných k řešení velkých společenských výzev, jakož i výzkumné a inovační programy v oblasti informačních a komunikačních technologií orientované na aplikace, které budou podporovány spolu s příslušnou společenskou výzvou. Vzhledem ke stále rostoucímu rozvoji technologií ve všech oblastech života bude vzájemné působení mezi lidmi a technologiemi v tomto ohledu důležité a bude součástí výše uvedeného výzkumu v oblasti informačních a komunikačních technologií orientovaného na aplikace. Výzkum zaměřený na uživatele přispěje k vypracování konkurenceschopných řešení.

Do každé z šesti hlavních oblastí činnosti jsou zahrnuty rovněž výzkumné infrastruktury specifické pro informační a komunikační technologie, jako jsou živé laboratoře pro experimentování a infrastruktury pro výchozí klíčové základní technologie a jejich začlenění do vyspělých výrobků a inovativních inteligentních systémů, včetně zařízení, nástrojů, podpůrných služeb, čistých prostor a přístupu k slévárnám pro výrobu prototypů.

Mělo by to být provedeno způsobem zajišťujícím doplňkovost a soudržnost s činnostmi spojenou se specifickým cílem „výzkumné infrastruktury“, která je podporována v rámci priority „vynikající věda“.

Činnosti budou podporovat výzkum a vývoj systémů informačních a komunikačních technologií při plném dodržení základních práv a svobod fyzických osob, zejména jejich práva na soukromí.

1.2. Nanotechnologie

1.2.1. Vývoj nanomateriálů, nanopřístrojů a nanosystémů nové generace

Rozvoj a začleňování poznatků o jevech v nanoměřítku na křižovatkách různých vědeckých oborů se zaměřením na zcela nové výrobky a systémy, které umožňují udržitelná řešení v široké škále odvětví.

1.2.2. Zajištění bezpečného a udržitelného rozvoje a uplatnění nanotechnologií

Rozvíjení vědeckých poznatků o možném dopadu nanotechnologií na zdraví nebo na životní prostředí pro aktivní, vědecky podložené řízení nanotechnologií a poskytování ověřených vědeckých nástrojů, metod a platform pro posuzování nebezpečí, expozice a rizik a jejich řízení během celého životního cyklu nanomateriálů a nanosystémů, včetně otázek normalizace.

1.2.3. Rozvíjení společenského rozměru nanotechnologie

Řešení lidských a fyzických potřeb v oblasti zavádění nanotechnologie a zaměření se na řízení nanotechnologie ve prospěch společnosti a životního prostředí, včetně komunikačních strategií pro zajištění sociálního zapojení.

1.2.4. Účinná a udržitelná syntéza a výroba nanomateriálů, součástí a systémů

Zaměření se na nové pružné, škálovatelné a opakovatelné jednotkové operace, inteligentní integraci nových a stávajících procesů, včetně sblížení technologií, jako je nanobiotechnologie, a rovněž jejich rozšíření za účelem umožnění udržitelné vysoce přesné výroby výrobků ve velkém měřítku a flexibilních a víceúčelových závodů, jež zajistí účinný přenos znalostí do průmyslových inovací.

1.2.5. Rozvíjení a normalizace technik pro zvýšení kapacity, metod měření a vybavení

Zaměření se na výchozí technologie, podpora rozvoje a zavádění bezpečných složitých nanomateriálů a nanosystémů na trh, včetně nanometrologie, charakterizace a manipulace hmoty v nanoměřítku, modelování, počítačového navrhování a vyspělého inženýrství na úrovni atomů.

1.3. Vyspělé materiály

1.3.1. Průřezové a základní materiálové technologie

Výzkum v oblasti materiálů navržených podle určení, funkčních materiálů, multifunkčních materiálů s vyšším obsahem znalostí, novými funkcemi a vyšší výkonností, jako jsou samoopravné nebo biokompatibilní materiály, samoorganizující se materiály, nové magnetické materiály a strukturální materiály pro inovace ve všech průmyslových odvětvích, zejména pro trhy vysoké hodnoty, a včetně tvůrčích odvětví.

1.3.2. Vývoj a přeměna materiálů

Výzkum a vývoj za účelem zajištění účinného, bezpečného a udržitelného rozvoje a rozšíření výroby tak, aby byla umožněna průmyslová výroba budoucích výrobků vyrobených podle požadavků na design s cílem dosáhnout v Evropě nakládání s materiály „bez vzniku odpadu“, například v hutnickém, chemickém nebo biotechnologickém průmyslu, a zlepšit pochopení mechanismů degradace materiálů (opotřebení, koroze, mechanická spolehlivost).

1.3.3. Řízení materiálových součástí

Výzkum a vývoj zaměřený na nové a inovativní techniky pro materiály, součásti a systémy, spojování, adheze, oddělování, sestavení, samosestavení a rozebrání, rozpadu a rozložení materiálových součástí a řízení nákladů na životní cyklus a dopadů na životní prostředí prostřednictvím nového použití technologie vyspělých materiálů.

1.3.4. Materiály pro udržitelný průmysl s nízkými emisemi a účinným využíváním zdrojů

Vývoj nových výrobků a aplikací, obchodních modelů a odpovědného spotřebitelského chování, jež zvyšují využívání obnovitelných zdrojů pro udržitelné aplikace, snižují poptávku po energii během celého životního cyklu výrobku a napomáhají výrobě vyznačující se nízkými emisemi, jakož i intenzifikace procesů, recyklace, odstranění znečištění a materiály pro uchovávání energie s vysokou přidanou hodnotou pocházející z odpadů a regenerace.

1.3.5. Materiály pro tvůrčí odvětví, včetně kulturního dědictví

Použití navrhování a vývoj konvergujících technologií k vytváření nových obchodních příležitostí, včetně zachování a obnovy evropského dědictví a materiálů historické nebo kulturní hodnoty, jakož i nových materiálů.

1.3.6. Metrologie, charakterizace, normalizace a kontrola jakosti

Podpora technologií, jako jsou charakterizace, nedestruktivní vyhodnocování, průběžné hodnocení a monitorování a prediktivní modelování výkonu za účelem dosažení pokroku a vlivu v materiálové vědě a inženýrství.

1.3.7. Optimalizace používání materiálů

Výzkum a vývoj za účelem zkoumání způsobů nahrazování a alternativ k používání materiálů, včetně řešení problému ohledně surovin prostřednictvím materiálů uzpůsobených konkrétním potřebám nebo nahrazení vzácných, kritických nebo nebezpečných surovin, a inovativních přístupů v oblasti obchodních modelů a určování nejdůležitějších zdrojů.

1.4. Biotechnologie

1.4.1. Podpora špičkových biotechnologií jako hybné síly budoucích inovací

Cílem je položit základy pro to, aby evropský průmysl zůstal v popředí inovací, rovněž ve střednědobém a dlouhodobém horizontu. To zahrnuje vývoj vznikajících technologických oblastí, jako jsou syntetická biologie, bioinformatika a biologie systémů, jakož i využití sblížení s dalšími základními technologiemi, jako je nanotechnologie (například bionanotechnologie), informační a komunikační technologie (například bioelektronika) a inženýrská technologie. Tyto a další špičkové oblasti si zaslouží náležitá opatření, pokud jde o výzkum a vývoj, s cílem usnadnit efektivní přenos a provádění do nových aplikací.

1.4.2. Biotechnologické průmyslové výrobky a postupy

Cíl je dvojitý: na straně jedné umožnit, aby evropský průmysl (například chemický průmysl, zdravotnický, těžební, energetický, celulózový a papírenský průmysl, výrobky z vlákn a dřevařský, textilní, škrobářenský, potravinářský průmysl) vyvíjel nové výrobky a procesy, které odpovídají potřebám průmyslu a společnosti za použití pokud možno udržitelných výrobních metod, které jsou šetrné k životnímu prostředí; a konkurenceschopné a zdokonalené alternativy založené na biotechnologiích k nahrazení zavedených výrobků a procesů; na straně druhé využít potenciál biotechnologie k odhalování, monitorování, prevenci a odstranění znečištění. To zahrnuje výzkum a inovace v oblasti nových enzymů s optimalizovanými funkcemi biokatalyzátorů, enzymatických a metabolických pochodů, návrhu biologických procesů v průmyslovém měřítku, integrace biologických procesů do procesů průmyslové výroby, lepší fermentace, předchozího a následného zpracování a pochopení dynamiky mikrobiálních společenství. Rovněž to bude zahrnovat vývoj prototypů za účelem posouzení realizovatelnosti vyvinutých výrobků a procesů z technického a ekonomického hlediska, jakož i jejich udržitelnosti.

1.4.3. Inovativní a konkurenceschopné platformové technologie

Cílem je vyvíjet platformové technologie (jako je genomika, metagenomika, proteomika, metabolomika, molekulární nástroje, expresní systémy, fenotypizační platformy a platformy na bázi buněk) zajišťující vedoucí postavení a konkurenční výhodu v řadě odvětví s hospodářským dopadem. Zahrnuje to aspekty, jako je podpora vývoje biologických zdrojů s optimalizovanými vlastnostmi a aplikací překračujících konvenční alternativy; umožnění průzkumu, pochopení a udržitelného využívání suchozemské a mořské biologické rozmanitosti pro nové aplikace, biologické výrobky a procesy a podpora vývoje biotechnologických řešení v oblasti zdravotní péče (například diagnostika, biologické materiály, biolékařské přístroje).

1.5. Vyspělá výroba a zpracování

1.5.1. Technologie pro továrny budoucnosti

Podpora udržitelného průmyslového růstu usnadněním strategického přechodu Evropy od výroby založené na nákladech k přístupu založenému na vytváření výrobků vysoké přidané hodnoty a inteligentní a vysoce výkonné výrobě využívající informační a komunikační technologie v rámci integrovaného systému. To vyžaduje vyřešení problému souvisejícího s výrobou většího množství při současně nižší spotřebě materiálů, s menší spotřebou energie a při vytváření menšího množství odpadů a znečištění ve snaze o vyšší ekologickou účinnost. Pozornost se zaměří na vývoj a integraci adaptivních výrobních systémů budoucnosti, se zvláštním důrazem na potřeby evropských malých a středních podniků, v zájmu dosažení vyspělých a udržitelných výrobních systémů a procesů. Pozornost se rovněž zaměří na metodiky umožňující posílit pružnou, bezpečnou a inteligentní výrobu, ve které jsou uplatňovány odpovídající úroveň automatizace v prostředích, která jsou vstřícná vůči pracovníkům.

1.5.2. Technologie umožňující energeticky účinné systémy a energeticky účinné budovy s nízkým dopadem na životní prostředí

Snížení spotřeby energie a emisí CO₂ vývojem a zaváděním udržitelných stavebních technologií a systémů, prováděním a reprodukcí opatření pro větší využívání energeticky účinných systémů a materiálů v nových, rekonstruovaných a dodatečně vybavených budovách. Klíčovými aspekty při řešení problému spojeného s přechodem na budovy s téměř nulovou spotřebou energie v Evropě do roku 2020 a dosažením energeticky účinného dálkového vytápění zapojením široké škály zúčastněných stran jsou aspekty životního cyklu a rostoucí význam koncepcí „navrhni, postav, provozuj“.

1.5.3. Udržitelné a nízkouhlíkové technologie účinně využívající zdroje v odvětvích zpracovatelského průmyslu náročných na energii

Zvýšení konkurenceschopnosti zpracovatelských odvětví, jako v případě chemických látek, cementu, celulózy a papíru, skla, nerostů nebo neželezných kovů a oceli, a to výrazným zvýšením účinného využívání zdrojů a energetické účinnosti a snížením dopadu těchto průmyslových činností na životní prostředí. Pozornost se zaměří na vývoj a ověření základních technologií pro inovativní látky, materiály a technologická řešení pro výrobky a procesy s nízkými emisemi uhlíku a méně energeticky náročné procesy a služby v celém hodnotovém řetězci, jakož i na přijetí výrobních technologií a postupů s mimořádně nízkými emisemi uhlíku k dosažení konkrétního omezení intenzity emisí skleníkových plynů.

1.5.4. Nové udržitelné obchodní modely

Meziodvětvová spolupráce na koncepcích a metodách pro „znalostní“ specializovanou výrobu může podpořit organizační učení, tvořivost a inovace se zaměřením na obchodní modely v přístupech upravených podle potřeb, které lze přizpůsobit požadavkům globálních hodnotových řetězců a sítí, měnícím se trhům a vznikajícím a budoucím průmyslovým odvětvím. Zahrnuje to řešení udržitelných obchodních modelů pokrytím celého životního cyklu daného výrobku a procesu.

1.6. Vesmír

V oblasti výzkumu vesmíru budou činnosti na úrovni Unie prováděny ve spojení s činnostmi výzkumu vesmíru členských států a Evropské kosmické agentury (ESA) za účelem vytvoření doplňkovosti mezi jednotlivými aktéry.

1.6.1. Umožnění evropské konkurenceschopnosti, nezávislosti a inovace evropského kosmického odvětví

Cílem je udržet vedoucí úlohu v oblasti vesmíru v celosvětovém měřítku zachováním a dalším rozvojem nákladově účinného a konkurenceschopného a inovativního kosmického průmyslu (včetně malých a středních podniků) a výzkumné obce a podporou inovací založených na kosmických technologiích.

1.6.1.1. Zabezpečit a dále rozvíjet konkurenceschopný, udržitelný a podnikatelský kosmický průmysl a výzkumnou obec a posílit nezávislost Evropy v oblasti kosmických systémů.

Evropa hraje přední úlohu v oblasti výzkumu vesmíru a vývoje kosmických technologií a nepřetržitě vyvíjí vlastní operační kosmické infrastruktury (například program Galileo a program Copernicus). Evropský průmysl se etabloval jako výrobce prvotřídních družic a jiných souvisejících kosmických technologií. Tato pozice je však ohrožena konkurencí ze strany jiných významných kosmických mocností. Cílem tohoto opatření je rozvoj výzkumné základny zajištěním kontinuity v programech pro výzkum vesmíru a inovace, například sledem menších a častějších demonstračních projektů v oblasti vesmíru. To Evropě umožní rozvíjet svou průmyslovou základnu a výzkumnou obec zabývající se vesmírem, a tím přispět k překonání současného stavu a k její nezávislosti na dovozu kritických technologií.

V zájmu optimalizace investic a rozvoje přístupu na trh by měla být podpořena normalizace.

1.6.1.2. Podpora inovací mezi kosmickým průmyslem a ostatními odvětvími

Řada výzev v oblasti kosmických technologií má paralely s pozemními výzvami, například v oblastech letectví, energetiky, životního prostředí, telekomunikací a informačních a komunikačních technologií, využívání přírodních zdrojů, senzorů, robotiky, vyspělých materiálů, bezpečnosti a zdraví. Tyto společné znaky nabízejí příležitosti ke společnému rozvoji technologií v počátečních fázích, a to jak v rámci výzkumných obcí zabývajících se vesmírem, tak i jiných výzkumných obcí, zejména ze strany malých a středních podniků a včetně průmyslových odvětví mimo oblast vesmíru, což může vést k rychlejšímu průlomovým inovacím, než by jich bylo možno dosáhnout později v osamostatněných podnicích. Využívání stávající evropské kosmické infrastruktury by mělo být podněcováno podporou vývoje inovativních výrobků a služeb založených na dálkovém průzkumu, geolokalizaci nebo jiných druzích údajů získávaných prostřednictvím družic. Evropa by mimoto měla v případě potřeby pomoci náležitě zacílených opatření, včetně podpory pro iniciativy v oblasti přenosu kosmických technologií, posilovat počínající rozvoj podnikání v kosmickém odvětví.

1.6.2. Umožnění pokroku v oblasti kosmických technologií

Cílem je vyvíjet vyspělé a základní kosmické technologie a operační koncepce od myšlenky po demonstraci ve vesmíru.

Pro budoucnost evropské společnosti je zásadní schopnost přístupu do vesmíru a rozvoje, udržování a provozování evropských kosmických systémů na oběžné dráze Země a mimo ni. Potřebné kapacity vyžadují investice do výzkumu a inovací, pokud jde o řadu kosmických technologií, (například pro nosné rakety a jiné nosiče, družice, roboty, nástroje a senzory) a do koncepcí provozu od nápadu po demonstraci ve vesmíru. Evropa je v současnosti jednou ze tří předních kosmických mocností, jejíž hybnou silou jsou zejména investice členských států prostřednictvím programů ESA a národních programů, avšak v porovnání s vyšší investicí do vesmírného výzkumu a vývoje ve Spojených státech amerických (přibližně 20 % celkového rozpočtu NASA) je nutné evropskou vyšší investicí do budoucích kosmických technologií a aplikací posílit v celém řetězci:

- a) nízká úroveň technologické připravenosti (TRL) výzkum, který je často silně závislý na klíčových základních technologiích, s možností vytvoření průlomových technologií s pozemními aplikacemi;
- b) zdokonalení stávajících technologií, například prostřednictvím miniaturizace, vyšší energetické účinnosti a vyšší citlivosti senzorů;
- c) demonstrace a ověření nových technologií a koncepcí ve vesmíru a v analogickém pozemském prostředí;

- d) kontext mise, například analýza kosmického prostředí, pozemní stanice, ochrana kosmických systémů a infrastruktury před poškozením nebo zničením v důsledku střetu s odpadem nebo jinými kosmickými objekty, jakož i účinky kosmického počasí, včetně slunečních erupcí (situační orientace ve vesmíru („Space Situational Awareness“, SSA)), podpora inovativního shromažďování a přenosu údajů a infrastruktury pro archivování vzorků;
- e) družicová komunikace, vyspělé technologie v oblasti navigace a dálkového průzkumu zahrnující výzkum, který je nezbytný pro budoucí generace kosmických systémů Unie (například Galileo a Copernicus).

1.6.3. Umožnění využívání kosmických údajů

Cílem je zajistit rozsáhlejší využívání kosmických údajů ze stávajících, minulých a budoucích evropských misí ve vědecké, veřejné a komerční oblasti.

Kosmické systémy vytvářejí informace, které často nelze získat jinak. Navzdory evropským misím světové úrovně údaje o zveřejnění ukazují, že pravděpodobnost využití údajů z evropských misí je nižší než u údajů z misí USA. Lze dosáhnout mnohem většího využití údajů z evropských družic (vědeckého, veřejného nebo obchodního), pokud bude vyvinuto další úsilí v oblasti zpracování, archivace, ověřování, normalizace a udržitelné dostupnosti kosmických údajů z evropských misí, jakož i podpory vývoje nových informačních produktů a služeb vzešlých z těchto údajů a případně v kombinaci s údaji pozemního pozorování. Inovace v oblasti získávání a zpracovávání údajů, jejich syntézy, šíření a interoperability, zejména podpora volného přístupu k vědeckým údajům a metaúdajům o Zemi a jejich výměny, s využitím rovněž inovativních forem spolupráce založených na informačních a komunikačních technologiích mohou zajistit vyšší návratnost investic do kosmické infrastruktury a přispět k řešení společenských výzev. Kalibrace a validace kosmických údajů (pro jednotlivé přístroje, mezi přístroji a misemi a s ohledem na objekty na místě) jsou klíčové pro účinné využívání kosmických údajů ve všech oblastech a je potřeba posílit normalizaci údajů získaných z vesmíru a referenčních rámců.

Přístup k údajům a využití kosmických misí představuje záležitost, která vyžaduje globální koordinaci. U údajů z pozorování Země je harmonizovaných přístupů a osvědčených postupů dosaženo částečně v koordinaci s mezivládní organizací Skupina pro dálkový průzkum Země (GEO), jejímž cílem je podporovat globální soustavu systémů pozorování Země (GEOSS), jíž se Unie účastní, a to konkrétně plným využitím programu Copernicus. Bude podpořeno rychlé zavádění těchto inovací do příslušných aplikací a rozhodovacích procesů. To rovněž zahrnuje využívání údajů pro další vědecké zkoumání.

1.6.4. Umožnění evropského výzkumu na podporu mezinárodních partnerství v oblasti vesmíru

Cílem je podporovat přínos evropského výzkumu a inovací k dlouhodobým mezinárodním partnerstvím v oblasti vesmíru.

Ačkoliv kosmické údaje přinášejí značné místní výhody, kosmické projekty mají v zásadě globální charakter. To je zřejmé zejména v případě kosmických hrozeb pro Zemi a kosmické systémy. Ztráty družic způsobené kosmickým počasím a kosmickým odpadem činí zhruba 100 milionů EUR ročně. Globální povahu má stejně tak mnoho projektů v oblasti vědy o vesmíru a průzkumu ve vesmíru. Vývoj špičkových kosmických technologií se v rostoucí míře uskutečňuje v takovýchto mezinárodních partnerstvích, což znamená, že přístup k těmto mezinárodním projektům je pro evropské výzkumné pracovníky a průmysl důležitým faktorem úspěchu. Příspěvek Unie k tomuto celosvětovému úsilí v oblasti vesmíru je nutno vymezit v dlouhodobých strategických plánech (10 let a více), sladit jej s prioritami politiky Unie v oblasti vesmíru a koordinovat s členskými státy a s interními evropskými partnery, například Evropskou kosmickou agenturou a národními kosmickými agenturami, a případně s mezinárodními partnery a s kosmickými agenturami kosmických mocností.

1.6.5. Zvláštní aspekty provádění

Priority pro provádění výzkumu vesmíru a inovací v rámci programu Horizont 2020 jsou v souladu s prioritami politiky Unie v oblasti vesmíru, jak jsou vymezeny Radou pro vesmír a ve sdělení Komise ze dne 4. dubna 2011 nazvaném „Na cestě ke kosmické strategii Evropské unie sloužící občanům“. Způsob provádění bude případně založen na strategických výzkumných programech vypracovaných na základě konzultací s členskými státy a národními kosmickými agenturami, ESA, zúčastněnými stranami z evropského kosmického průmyslu (včetně malých a středních podniků), akademickou obcí a technologickými instituty a Poradní skupinou pro vesmír. Pokud jde o účast v mezinárodních podnicích, výzkumný a inovační program bude stanoven ve spolupráci se zúčastněnými stranami z Evropy a s mezinárodními partnery (například NASA, ROSCOSMOS a JAXA).

Využívání kosmických technologií musí být případně podporováno prostřednictvím příslušných specifických cílů v rámci priority „společenské výzvy“.

2. PŘÍSTUP K RIZIKOVÉMU FINANCOVÁNÍ

Program Horizont 2020 zřídí dva nástroje („kapitálový nástroj“ a „dluhový nástroj“) složené z různých specializovaných nástrojů. Kapitálový nástroj a specializovaný nástroj pro malé a střední podniky v rámci dluhového nástroje budou zavedeny ve vzájemné provázanosti s programem COSME jako součást dvou finančních nástrojů EU, které poskytují kapitál a dluhové financování na podporu výzkumu a inovací a růstu malých a středních podniků.

Kapitálový nástroj a dluhový nástroj mohou případně umožnit spojení finančních zdrojů s členskými státy nebo regiony ochotnými přispět částí evropských strukturálních a investičních fondů, které jim byly přiděleny, podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽¹⁾.

Místo poskytování úvěrů, záruk nebo prostředků na vlastní kapitál atp. přímo konečným příjemcům pověří Komise poskytováním podpory finanční instituce, zejména prostřednictvím systémů záruk se sdílením rizik a investic do vlastního a kvazivlastního kapitálu.

2.1. Dluhový nástroj

Dluhový nástroj bude poskytovat úvěry jednotlivým příjemcům na investice do výzkumu a inovací; (protizáruky), záruky finančním zprostředkovatelům poskytujícím úvěry příjemcům; kombinace úvěrů a (protizáruk) záruk; a záruky nebo protizáruky v rámci vnitrostátních nebo regionálních systémů dluhového financování. Dluhový nástroj bude uskutečňovat činnosti k zlepšení splatnosti a bude podporovat specializovaný nástroj pro malé a střední podniky, s výhradou výše poptávky (viz část II oddíl 3 „Inovace v malých a středních podnicích“). Prostředky z dluhového nástroje mohou být kombinovány, případně s připojením grantů (včetně jednorázových částek), spolu s prostředky z kapitálového nástroje do jednoho či více integrovaných programů. Možné jsou rovněž zvýhodněné půjčky, podřízené úvěry, účastnické úvěry, leasingové úvěry a sekuritizace a konvertibilní dluhopisy.

Stejně jako poskytování úvěrů a záruk na tržním základě podle zásady „kdo dřív přijde, je dřívě na řadě“ se dluhový nástroj v rámci řady oddílů zaměří na konkrétní politiky a odvětví. Vykazované rozpočtové příspěvky pro tento účel mohou v případě potřeby pocházet:

- a) z jiných částí programu Horizont 2020, zejména části III „Společenské výzvy“;
- b) z jiných rámců, programů a rozpočtových linií v souhrnném rozpočtu Unie;
- c) od konkrétních regionů a členských států, které chtějí přispět zdroji, jež jsou dostupné z fondů politiky soudržnosti;
- d) od konkrétních subjektů (jako jsou společné technologické iniciativy) nebo iniciativ.

Tyto rozpočtové příspěvky lze poskytnout nebo navýšit kdykoli během doby trvání programu Horizont 2020.

Sdílení rizik a ostatní parametry se mohou v rámci oddílů pro jednotlivé politiky nebo odvětví lišit, pokud jejich hodnoty nebo stavy odpovídají společným pravidlům pro dluhové nástroje. Oddíly mohou mít mimoto zvláštní komunikační strategie v rámci celkové propagační kampaně týkající se dluhového nástroje. Lze využít rovněž specializovaných zprostředkovatelů na vnitrostátní úrovni, jsou-li k posouzení možných úvěrů v oblasti konkrétního oddílu zapotřebí zvláštní odborné znalosti.

Specializovaný nástroj pro malé a střední podniky v rámci dluhového nástroje se zaměří na malé a střední podniky orientované na výzkum a inovace a malé společnosti se střední kapitalizací částkami úvěrů nad 150 000 EUR, a tak doplní financování poskytované malým a středním podnikům nástrojem pro úvěrové záruky v rámci programu COSME. V případě malých a středních podniků orientovaných na výzkum a inovace a malých společností se střední kapitalizací se specializovaný nástroj pro malé a střední podniky v rámci dluhového nástroje bude vztahovat rovněž na úvěry nižší než 150 000 EUR.

Pákový efekt dluhového nástroje, vymezený jako celkové finanční prostředky (tj. finanční prostředky Unie plus příspěvek dalších finančních institucí) vydělené finančním příspěvkem Unie, má být podle očekávání průměrně v rozmezí od 1,5 do 6,5 v závislosti na druhu dotčených operací (úroveň rizika, cíloví příjemci a konkrétní prostředky dluhového finančního nástroje). Multiplikační účinek (vymezený jako celkové investice uskutečněné podporovanými příjemci vydělené finančním příspěvkem Unie) má být podle očekávání v rozmezí od 5 do 20, opět v závislosti na druhu dotčených operací.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Viz strana 320 v tomto čísle Úředního věstníku).

2.2. Kapitálový nástroj

Kapitálový nástroj se zaměří na fondy rizikového kapitálu v počáteční fázi a na veřejné a soukromé fondy fondů a bude poskytovat jednotlivým portfoliovým podnikům rizikový nebo mezaninový kapitál. Tyto podniky mohou mimoto usilovat o dluhové financování od finančních zprostředkovatelů, kteří provádějí dluhový nástroj. Kapitálový nástroj se kromě toho bude zabývat možnostmi podpory tzv. „business angels“ a dalších možných zdrojů kapitálového financování. To by mohlo zahrnovat podporu ve stádiu fáze 3 nástroje pro malé a střední podniky, s výhradou výše poptávky, jakož i přenosu technologií (včetně přenosu výsledků výzkumu a vynálezů vycházejících z oblasti veřejného výzkumu do výrobního odvětví, například prostřednictvím potvrzení koncepce).

Kapitálový nástroj bude rovněž moci spolu s kapitálovým nástrojem pro růst v rámci programu COSME poskytovat investice pro expanzivní a růstovou fázi (zahrnuje to investice do fondů fondů s širokou investorskou základnou a soukromé institucionální a strategické investory a rovněž vnitrostátní veřejné a poloveřejné finanční instituce). Ve druhém případě investice kapitálového nástroje programu Horizont 2020 nepřesáhnou 20 % celkových investic Unie s výjimkou případů fondů, které investují ve více fázích, kdy budou finanční prostředky kapitálového nástroje pro růst a kapitálového nástroje programu Horizont 2020 poskytovány poměrně na základě investiční politiky fondů. Stejně jako kapitálový nástroj pro růst se kapitálový nástroj vyhýbá odkupu nebo přesunu kapitálu s cílem rozdělit nabytou společnost. Komise může s ohledem na měnící se tržní podmínky rozhodnout o změně 20 % limitu.

Velikost a rozsah kapitálového finančního nástroje Unie pro výzkum a inovace a růst malých a středních podniků uvedený v prvním pododstavci oddílu 2 by měly být odpovídající pro to, aby nástroj v rámci integrovaného přístupu podporoval inovativní společnosti od počáteční fáze až po růst a expanzi.

Investiční parametry budou stanoveny tak, aby bylo možno dosáhnout specifických politických cílů, včetně zaměření se na konkrétní skupiny možných příjemců, přičemž bude zachován tržně orientovaný přístup tohoto nástroje založený na poptávce.

Tento kapitálový nástroj může být podpořen rozpočtovými příspěvky:

- a) z jiných částí Horizontu 2020;
- b) z jiných rámců, programů a rozpočtových linií v rozpočtu Unie;
- c) od konkrétních regionů a členských států a
- d) od konkrétních subjektů nebo iniciativ.

Pákový efekt kapitálového nástroje, vymezený jako celkové finanční prostředky (tj. finanční prostředky Unie plus příspěvek ostatních finančních institucí) vydělené finančním příspěvkem Unie, má podle očekávání v závislosti na zvlátnostech trhu činit přibližně 6 s očekávaným multiplikačním účinkem (vymezeným jako celkové investice uskutečněné podporovanými příjemci vydělené finančním příspěvkem Unie) v průměrné výši 18.

2.3. Zvláštní aspekty provádění

Provádění obou nástrojů bude svěřeno skupině Evropské investiční banky (EIB a Evropský investiční fond (EIF)) nebo jiným finančním institucím, které mohou být pověřeny prováděním finančních nástrojů v souladu s finančním nařízením. Jejich návrh a provádění budou sladěny s obecnými ustanoveními o finančních nástrojích, které jsou obsaženy v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2013, a s konkrétnějšími operativními požadavky, jež budou stanoveny v pokynech Komise. Použití finančních nástrojů musí prokázat jasnou evropskou přidanou hodnotu, mělo by poskytnout pákový efekt a doplňovat vnitrostátní nástroje.

Finanční zprostředkovatelé, zvolení subjekty pověřenými pro provádění finančních nástrojů podle čl. 139 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, na základě otevřených, transparentních, přiměřených a nediskriminačních postupů, mohou zahrnout soukromé finanční instituce, jakož i vládní či polovládní finanční instituce, národní a regionální veřejné banky a národní a regionální investiční banky.

Jejich prvky lze kombinovat, případně s připojením grantů (včetně jednorázových částek), do jednoho nebo více integrovaných programů podporujících konkrétní kategorie příjemců nebo projekty pro zvláštní účel, jako jsou malé a střední podniky a společnosti se střední kapitalizací s růstovým potenciálem nebo rozsáhlé demonstrace inovativních technologií.

Jejich provádění bude podpořeno souborem průvodních opatření. Tato opatření mohou zahrnovat technickou pomoc pro finanční zprostředkovatele podílející se na posuzování způsobilosti žádostí o úvěr nebo stanovení hodnoty aktiv ve formě znalostí; investiční připravenost programů zahrnujících inkubátory, vedení a poradenství pro malé a střední podniky a podporu jejich vztahů s možnými investory; opatření k zvýšení informovanosti společností poskytujících kapitál a tzv. „business angels“ o růstovém potenciálu inovativních malých a středních podniků účastnících se finančních programů Unie; programy pro přilákání soukromých investorů k podpoře růstu inovativních malých a středních podniků a společností se střední kapitalizací; opatření ke zlepšení přeshraničního dluhového a kapitálového financování a dluhového a kapitálového financování za účasti více zemí; programy vybízející dobročinné nadace a filantropy k podpoře výzkumu a inovace a programy pro podporu obchodního podnikání společností a činností rodinných firem a tzv. „business angels“.

Plánování a provádění těchto činností může být případně konzultováno se subjekty, jako jsou regionální orgány, sdružení malých a středních podniků, obchodní komory a příslušní finanční zprostředkovatelé.

Bude zajištěna doplňkovost s nástroji programu COSME.

3. INOVACE V MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNICÍCH

3.1. *Začlenění podpory malých a středních podniků do všech činností, zejména prostřednictvím specializovaného nástroje*

Malé a střední podniky budou podporovány v rámci celého programu Horizont 2020. Pro tento účel jsou pro malé a střední podniky vytvořeny lepší podmínky, aby se programu Horizont 2020 účastnily. Kromě toho je k dispozici specializovaný nástroj pro malé a střední podniky zaměřený na všechny typy inovativních malých a středních podniků, které vykazují velké úsilí v oblasti rozvoje, růstu a internacionalizace. Uplatní se pro všechny typy inovací, včetně netechnologických a sociálních inovací a inovací služeb, za předpokladu, že každá z těchto činností vykazuje jasnou evropskou přidanou hodnotu. Cílem je pomoci odstranit nedostatek financování pro počáteční fáze vysoce rizikového výzkumu a inovací, podněcovat průlomové inovace a zvýšit obchodní využití výsledků výzkumu ze strany soukromého sektoru.

Specializovaný nástroj pro malé a střední podniky bude použit v rámci všech společenských výzev a základních a průmyslových technologií a bude na něj vyčleněna vhodná částka, aby tak bylo dosaženo toho, že pro malé a střední podniky bude k dispozici minimální cíl ve výši 20 % z celkových společných rozpočtů pro všechny specifické cíle rámci priority „společenské výzvy“ a pro specifický cíl „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“.

O financování a podporu budou moci požádat pouze malé a střední podniky. Podle svých potřeb mohou navazovat spolupráci, včetně externího zadávání práce v oblasti výzkumu a vývoje. Z projektů musí vyplývat jednoznačný zájem a potenciální přínosy pro malé a střední podniky a musí mít jasný evropský rozměr.

Nástroj pro malé a střední podniky bude zahrnovat všechny oblasti vědy, techniky a inovací na základě přístupu zdola nahoru v rámci dané společenské výzvy nebo základní technologie tak, aby byl ponechán dostatečný prostor pro všechny druhy slibných nápadů, zejména průřezové a interdisciplinární projekty, jež mají být financovány.

Nástroj pro malé a střední podniky bude provozován v rámci jediného centralizovaného řídicího systému, s nenáročným správním režimem a jedním kontaktním místem. Primárně se provádí zdola nahoru prostřednictvím trvalé veřejné výzvy k předkládání návrhů.

Nástroj pro malé a střední podniky bude poskytovat jednoduchou a odstupňovanou podporu. Jeho tři fáze budou zahrnovat celý inovační cyklus. Přechod z jedné fáze do druhé bude bezproblémový, pokud projekt malého nebo středního podniku během předchozí fáze prokázal, že si zaslouží další financování. Uchazeči nemají povinnost zahrnout postupně všechny tři fáze. Každá fáze bude současně otevřená všem malým a středním podnikům:

— Fáze 1: Posouzení koncepce a proveditelnosti:

Malé a střední podniky obdrží financování na posouzení vědecké nebo technické proveditelnosti a možného obchodního využití nového nápadu (ověření koncepce) za účelem vývoje inovativního projektu. Pozitivní výsledek tohoto posouzení, v rámci kterého je důležitou otázkou propojení mezi tématy projektů a potřebami potenciálních uživatelů/odběratelů, umožní financování v rámci následující fáze (fází).

— Fáze 2: Výzkum a vývoj, demonstrace, tržní replikace:

Bude podporován výzkum a vývoj se zvláštním zaměřením na demonstrace (testování, prototyp, studie týkající se rozšíření, návrh, pilotní inovativní procesy, výrobky a služby, validace, ověření výkonnosti atd.) a tržní replikaci podporující zapojení koncových uživatelů a potenciálních klientů, přičemž bude řádná pozornost věnována koncepci inovačního vouchery. Inovační vouchery podpoří účast mladých podnikatelů.

— Fáze 3: Obchodní využití:

Tato fáze nebude kromě podpůrných činností poskytovat jiné přímé financování, usiluje však o usnadnění přístupu k soukromému kapitálu a prostředí, které umožňuje inovace. Předpokládají se vazby s finančními nástroji (viz oddíl 2 „Přístup k rizikovému financování“ části II), například upřednostněním malých a středních podniků, které úspěšně ukončily fázi 1 nebo 2 v rámci vyhrazeného objemu finančních prostředků. Malé a střední podniky budou využívat rovněž podpůrná opatření jako vytváření sítí, odborná příprava, vedení a poradenství. Tato fáze může být dále spojena s opatřeními, která podporují zadávání zakázek v předobchodní fázi a zadávání inovativních řešení.

Jednotná propagace, provádění a monitorování nástroje pro malé a střední podniky v rámci programu Horizont 2020 zajistí snadný přístup pro malé a střední podniky. K urychlení dopadu plynoucího z poskytnuté podpory bude pro přijímající malé a střední podniky zaveden systém poskytování poradenství vycházející ze stávající podpůrné sítě malých a středních podniků, jako je Europe Enterprise Network a další poskytovatelé inovativních služeb. K zajištění účinné realizace tohoto systému poskytování poradenství budou zkoumány možnosti propojení s příslušnými vnitrostátními nebo regionálními zprostředkovateli.

Bude zřízen specializovaný subjekt složený ze zúčastněných stran a odborníků v oblasti výzkumu a inovací v malých a středních podnicích za účelem propagace a doplnění zvláštních opatření pro malé a střední podniky v rámci programu Horizont 2020.

3.2. Zvláštní podpora

3.2.1. Podpora pro malé a střední podniky s intenzivním výzkumem

Zvláštní akce podpoří nadnárodní tržně orientované inovace malých a středních podniků provádějících výzkum a vývoj. Zaměří se na malé a střední podniky s intenzivním výzkumem ve všech odvětvích, které musí prokázat rovněž schopnost obchodního využití výsledků projektu.

Akce se bude vztahovat na celou oblast vědy a techniky s přístupem zdola nahoru za účelem uspokojení potřeb malých a středních podniků provádějících výzkum a vývoj.

Akce bude prováděna prostřednictvím iniciativy podle článku 185 SFEU, která naváže na společný program Eurostars a přeorientuje jej podle směrů uvedených v jeho předběžném hodnocení.

3.2.2. Zvýšení inovační kapacity malých a středních podniků

V rámci celého programu Horizont 2020 budou podporovány nadnárodní činnosti napomáhající provádění zvláštních opatření pro malé a střední podniky a doplňující tato opatření, zejména s cílem posílit inovační kapacitu malých a středních podniků. Tyto činnosti mohou zahrnovat zvyšování informovanosti, informování a šíření informací, odbornou přípravu a mobilitu, vytváření sítí a výměnu osvědčených postupů, rozvoj vysoce kvalitních mechanismů a služeb na podporu inovací s významnou přidanou hodnotou Unie pro malé a střední podniky (například správa práv duševního vlastnictví a řízení inovací, předávání znalostí, inovativní využívání informačních a komunikačních technologií a elektronické dovednosti v malých a středních podnicích), jakož i pomoc malým a středním podnikům při kontaktování partnerů v oblasti výzkumu a inovací v celé Unii, což jim umožní rozvíjet technologie a zlepšit inovační kapacitu. Zprostředkovatelské organizace zastupující skupiny inovativních malých a středních podniků budou vyzvány k uskutečňování meziodvětvových a meziregionálních inovačních činností společně s malými a středními podniky, které mají vzájemně se posilující dovednosti, s cílem rozvíjet nové průmyslové hodnotové řetězce.

Tyto činnosti se v případě potřeby koordinují s podobnými vnitrostátními opatřeními. Předpokládá se úzká spolupráce se sítí národních kontaktních míst. Bude se usilovat o součinnost s politikou Unie v oblasti soudržnosti v rámci vnitrostátních a regionálních inovačních strategií pro inteligentní specializaci.

Předpokládá se posílení vztahu se sítí Enterprise Europe Network (v rámci programu COSME) pro zajištění koordinace s národními kontaktními místy. Podpora by mohla sahát od lepších informačních a poradenských služeb prostřednictvím činností v oblasti poradenství, vedení a hledání partnerů pro malé a střední podniky, které chtějí rozvíjet přeshraniční inovační projekty, k poskytování služeb podporujících inovace. To upevní „jednokrokový“ přístup sítě Enterprise Europe Network k podpoře malých a středních podniků spolu s významnou regionální a místní přítomností sítě.

3.2.3. Podpora inovací orientovaných na trh

Tyto činnosti podpoří to nadnárodní inovace orientované na trh za účelem zvýšení inovační kapacity malých a středních podniků zlepšením rámcových podmínek pro inovace a rovněž odstraněním zvláštních překážek, které brání růstu inovativních malých a středních podniků s potenciálem k rychlému růstu. Bude poskytována specializovaná podpora pro inovace (například využívání duševního vlastnictví, sítě zadavatelů zakázek, podpora pro střediska předávání technologií, strategický design) a přezkumy veřejných politik ve vztahu k inovacím.

ČÁST III

SPOLEČENSKÉ VÝZVY

1. ZDRAVÍ, DEMOGRAFICKÁ ZMĚNA A DOBRÉ ŽIVOTNÍ PODMÍNKY

Účinná podpora zdraví podložená přesvědčivými důkazy zabraňuje onemocnění, přispívá k dobrým životním podmínkám a je nákladově efektivní. Podpora zdraví, aktivního stárnutí, dobrých životních podmínek a prevence nemocí rovněž závisí na pochopení faktorů ovlivňujících zdraví, na účinných preventivních nástrojích, jako jsou očkovací látky, na účinném dohledu nad zdravím a nemocemi a související připravenosti a na účinných screeningových programech.

Úspěšné snahy v oblasti prevence, včasného odhalování, zvládání, léčby a vyléčení nemocí, zdravotního postižení, křehkého zdraví a omezené funkčnosti jsou založeny na základním pochopení jejich příčin, procesů a dopadů a rovněž faktorů, které ovlivňují dobré zdraví a dobré životní podmínky. Pro dosažení lepšího porozumění zdraví a nemoci bude nutné úzké propojení mezi základním, klinickým, epidemiologickým a socioekonomickým výzkumem. Nezbytné je rovněž účinné sdílení údajů a spojování těchto údajů s rozsáhlými kohortovými studiemi v reálném prostředí, stejně jako převedení zjištění výzkumů do klinické praxe, zejména prováděním klinických zkoušek.

Přizpůsobení se dalším požadavkům, které jsou v důsledku stárnutí obyvatelstva kladeny na zdravotní péči, představuje společenskou výzvu. Má-li být u všech věkových skupin zachována účinná zdravotní péče, je nezbytné úsilí o zlepšení a urychlení rozhodování v oblasti prevence a léčby, o určení a podporu šíření osvědčených postupů v odvětví zdravotní péče, o zvýšení informovanosti a o podporu integrované péče. Základním předpokladem pro to, aby evropští občané zůstali zdraví a aktivní v průběhu jejich života, je lepší porozumění procesům stárnutí a prevence onemocnění spojených s věkem. Rovněž je důležité, aby došlo ke všeobecnému osvojení si technologických, organizačních a společenských inovací, které pomáhají starším osobám, osobám s chronickými onemocněními a osobám se zdravotním postižením zůstat aktivní a nezávislé. To přispěje ke zlepšení a prodloužení doby jejich fyzické, sociální a duševní pohody.

Program by se měl zaměřit na činnosti související s těmito chronickými zdravotními potížemi a onemocněními, avšak nejen s nimi: kardiovaskulární onemocnění, rakovina, metabolická onemocnění a rizikové faktory včetně diabetu, chronická bolest, neurologické, neurodegenerativní poruchy, poruchy duševního zdraví a poruchy vyvolané užíváním návykových látek, nadváha a obezita, autoimunitní onemocnění, revmatické a muskuloskeletální poruchy a různá onemocnění zasahující různé orgány, jakož i akutní stavy a různá funkční omezení. Podobně je třeba se zabývat infekčními onemocněními, včetně HIV/AIDS, tuberkulózy a malárie, zanedbávaných onemocnění, onemocnění spojených s chudobou a zoonóz, vznikajících epidemií, znovu se objevujících infekčních onemocnění (včetně onemocnění souvisejících s vodou), jakož i hrozby narůstající antimikrobiální rezistence a nemocí z povolání a poruch spojených se zaměstnáním, avšak nejen jimi.

Měla by se rozvíjet personalizovaná medicína s cílem přizpůsobit preventivní a terapeutický přístup potřebám pacienta, přičemž tato medicína musí vycházet z včasného zjišťování onemocnění.

Všechny tyto činnosti budou prováděny tak, aby byla podpora poskytována v rámci celého cyklu výzkumu a inovací a aby se posílila konkurenceschopnost evropských odvětví a rozvoj nových tržních příležitostí. Budou podporovány translační přístupy, které v rámci zdravotnického průmyslu integrují několik fází inovačního procesu.

Konkrétní činnosti jsou popsány níže.

1.1. *Chápání zdraví, dobrých životních podmínek a onemocnění*1.1.1. *Pochopení faktorů ovlivňujících zdraví, zlepšení podpory zdraví a prevence nemocí*

Lepší pochopení faktorů ovlivňujících zdraví je nezbytné k poskytnutí podkladů pro účinnou podporu zdraví a prevenci nemocí a umožní rovněž na základě stávajících zdrojů údajů a systémů ukazatelů vypracovat komplexní ukazatele zdraví a dobrých životních podmínek v Unii. Prostudovány budou faktory související s životním prostředím a chováním (včetně životního stylu), psychologické, organizační, kulturní, socioekonomické, biologické a genetické faktory v nejširším smyslu. Koncepce budou zahrnovat dlouhodobou kohortovou studii a její spojení s údaji získanými z výzkumu oblastí s příponou „-omika“, ze systémové biomedicíny, včetně příslušných aplikací systémové biologie, a jinými metodami.

Zejména lepší chápání životního prostředí jakožto faktoru ovlivňujícího zdraví bude vyžadovat interdisciplinární přístup začleňující kromě jiného na člověka zaměřené molekulární biologické, epidemiologické a toxikologické koncepce a výsledné údaje s cílem studovat mechanismy působení různých chemických látek, kombinovanou expozici znečišťujícím látkám a jiným zátěžovým faktorům souvisejícím s životním prostředím a klimatem; provádět integrované toxikologické

zkoušky a hledat alternativy testování na zvířatech. Jsou zapotřebí inovativní přístupy k posuzování expozice využívající biomarkery nové generace založené na oblastech s příponou „-omika“ a epigenetice, biomonitorování člověka, posouzení osobní expozice a modelování za účelem pochopení kombinované, kumulativní a nově vznikající expozice se začleněním socioekonomických a kulturních faktorů, faktorů spojených se zaměstnáním, psychologických faktorů a faktorů souvisejících s chováním. Podporovány budou rovněž lepší vazby s environmentálními údaji s využitím vyspělých informačních systémů.

Takto lze posoudit stávající a plánované politiky a programy a poskytnout politickou podporu. Podobně lze rozvíjet lepší behaviorální intervence, preventivní a vzdělávací programy, včetně programů týkajících se zdravotní gramotnosti v oblasti výživy, fyzické aktivity, očkování a jiných intervencí v rámci primární péče.

1.1.2. Pochopení nemoci

Je nutné zlepšit porozumění zdraví a onemocnění v průběhu cyklu lidského života, aby bylo možno vyvinout nová a lepší preventivní opatření, diagnostiku, léčbu a rehabilitační opatření. K lepšímu pochopení všech aspektů stádií onemocnění, včetně nové klasifikace běžných odchylek a nemocí na základě molekulárních dat, a k ověření a využití výsledků výzkumu v klinických aplikacích je nezbytný interdisciplinární, základní a translační výzkum patofyziologie onemocnění.

Příslušný výzkum bude zahrnovat a podporovat rozvoj a používání nových nástrojů a koncepcí pro vytvoření biolékařských údajů a bude zahrnovat systém biomedicínského zobrazování (bioimaging), oblasti s příponou „-omika“ a vysoce účinné a systémové léčebné metody. Tyto činnosti budou vyžadovat úzký vztah mezi základním a klinickým výzkumem a s dlouhodobými kohortovými studiemi (a příslušnými oblastmi výzkumu), jak bylo popsáno výše. Nezbytné budou rovněž úzké vazby s výzkumnými a zdravotnickými infrastrukturami (databáze, biobanky atd.) pro normalizaci, uchovávání a sdílení údajů a přístup k nim, které jsou nezbytné pro co nejvyšší využitelnost údajů a pro podněcování inovativnějších a účinnějších způsobů analyzování a spojování souborů údajů.

1.1.3. Zlepšení dozoru a připravenosti

Obyvatelstvo je ohroženo novými a nově vznikajícími nákazami, a to nákazami především zoonotického původu i nákazami vyplývajícími z odolnosti stávajících patogenů vůči lékům a z jiných přímých a nepřímých důsledků změny klimatu a z mezinárodní mobility osob. Pro modelování epidemií a účinnou reakci na pandemii jsou nezbytné nové nebo lepší metody dozoru, diagnózy, sítě včasného varování, organizace zdravotnických služeb a kampaně k zajištění připravenosti, stejně jako úsilí o zachování a zlepšení schopnosti bojovat proti infekčním onemocněním odolným vůči lékům.

1.2. Prevence onemocnění

1.2.1. Rozvoj účinných programů prevence a screeningových programů a zlepšení posouzení náchylnosti k onemocnění

Rozvoj programů prevence a screeningových programů závisí na určení včasných biomarkerů (včetně funkčních a behaviorálních) rizika a nástupu nemoci a při jejich navrhování by se mělo vycházet z mezinárodně přijímaných kritérií. Jejich zavedení závisí na otestování a validaci screeningových metod a programů. Je třeba získat poznatky a vyvinout metody pro určení jednotlivců a skupin obyvatel, jež jsou vystaveni klinicky relevantnímu zvýšenému riziku onemocnění. Určení jednotlivců a skupin obyvatel s vysokým rizikem onemocnění umožní vypracování individualizovaných, stratifikovaných a společných strategií pro vývoj účinné a nákladově efektivní prevence nemocí.

1.2.2. Zlepšení diagnózy a prognózy

K rozvoji nové a účinnější diagnostiky a teranostiky je zapotřebí lepšího pochopení zdraví, nemoci a jejích stádií. Budou se rozvíjet inovativní a stávající metody, technologie a nástroje s cílem významně zlepšit výsledky léčby prostřednictvím včasnějšího a přesnějšího stanovení diagnózy a prognózy a umožněním dostupné léčby, která je více přizpůsobena pacientovi.

1.2.3. Rozvoj lepších preventivních a léčebných očkovacích látek

Jsou zapotřebí účinnější preventivní a léčebné intervence a očkovací látky a programy očkování založené na důkazech pro širší škálu onemocnění, včetně onemocnění spojených s chudobou, například HIV/AIDS, tuberkulózy, malárie a zanedbaných infekčních onemocnění, a rovněž pro jiná vážná onemocnění. To závisí na lepším pochopení nemoci a jejích jednotlivých stádií a následné epidemie a na provedení klinických zkoušek a souvisejících studií.

1.3. Léčba a zvládání nemoci

1.3.1. Léčba nemoci, včetně rozvoje regenerativního lékařství

Je třeba podporovat zlepšení průřezových podpůrných technologií u léků, bioterapie, očkovacích látek a jiných léčebných metod, včetně transplantací, chirurgických zákroků, genové a buněčné terapie a nukleární medicíny; zvýšit úspěšnost procesu vývoje léčiv a očkovacích látek (včetně alternativních metod k nahrazení klasického testování bezpečnosti a účinnosti, například vývoj nových metod), rozvíjet regenerativní léčebné metody, včetně metod založených na kmenových buňkách, vyvíjet nová bioléčiva, včetně terapeutických očkovacích látek; vyvíjet lepší lékařské a pomocné přístroje a systémy, zlepšovat paliativní léčbu; zachovat a zlepšit naši schopnost bojovat proti nemocem a provádět lékařské intervence, které závisí na dostupnosti účinných a bezpečných léků proti mikrobům a rozvíjet komplexní přístupy k léčení průvodních nemocí u všech věkových kategorií a zamezit podávání více léků. Tato zlepšení usnadní vývoj nových, účinnějších, účelnějších, udržitelnějších a individualizovaných způsobů léčby nemocí a zvládání zdravotního postižení a křehkého zdraví, včetně moderních a buněčných terapií pro léčbu chronických chorob.

1.3.2. Přenos poznatků do klinické praxe a přizpůsobitelná inovační opatření

Klinické zkoušky představují důležitý prostředek k přenosu biolékařských poznatků pro použití u pacientů, a proto bude poskytována podpora pro tyto zkoušky stejně jako pro jejich lepší provádění. Příklady zahrnují vypracování lepších metodik, které umožňují, aby se zkoušky zaměřily na příslušné skupiny obyvatelstva, včetně osob trpících jinými průvodními onemocněními nebo osob, které již podstupují léčbu, určení srovnatelné účinnosti intervencí a řešení a rovněž lepší využívání databází a elektronických zdravotních záznamů jako zdrojů údajů pro zkoušky a přenos poznatků. Bude podporován předklinický nebo klinický vývoj léčivých přípravků určených pro vzácná onemocnění. Podporovat se bude rovněž přenos jiných druhů intervencí, jako jsou intervence související s nezávislým životem, do reálného prostředí.

1.4. Aktivní stárnutí a vlastní péče o zdraví

1.4.1. Aktivní stárnutí, nezávislý život a život s asistencí

Je zapotřebí víceoborový vyspělý a aplikovaný výzkum a inovace v oblasti socioekonomických, behaviorálních, gerontologických, digitálních a jiných věd pro nákladově efektivní a uživatelsky vstřícná řešení pro aktivní a nezávislý každodenní život a asistované žití (doma, na pracovišti, na veřejných místech atd.) pro stárnoucí populaci a osoby se zdravotním postižením, zohledňující genderové rozdíly. To se vztahuje na celou škálu prostředí a na technologie, systémy a služby, které zvyšují kvalitu života a zlepšují fungování člověka včetně mobility, inteligentních individualizovaných podpůrných technologií, servisní a sociální robotiky a podpůrného prostředí. Podporovány budou pilotní projekty v oblasti výzkumu a inovací k posouzení zavádění a širokého využívání řešení. Důraz bude kladen na zapojení konečných uživatelů, uživatelských komunit a formálních/neformálních pečovatелů.

1.4.2. Individuální informovanost a podpora za účelem vlastní péče o zdraví

Podpora jednotlivců za účelem zlepšení jejich zdraví a péče o ně během celého života povede k nákladově efektivnějším zdravotnickým systémům, jelikož umožní zvládat chronická onemocnění mimo instituce a zlepšit zdravotní výsledky. To vyžaduje výzkum socioekonomických faktorů a kulturních hodnot, behaviorálních a sociálních modelů, postojů a cílů ve vztahu k individualizovaným zdravotnickým technologiím, mobilním nebo přenosným nástrojům, nové diagnostice, senzorum a zařízením pro monitoring a individualizované služby, mimo jiné včetně nástrojů opírajících se o nanomedicínu, které podporují zdravý životní styl, dobré životní podmínky, duševní zdraví, sebeděči, lepší vztahy mezi občany a zdravotnickými pracovníky, individualizované programy pro zvládání nemocí a zdravotního postižení, mimo jiné za účelem zvýšení autonomie pacienta, a rovněž podporu pro znalostní infrastruktury. Vývoj a testování řešení budou probíhat s využitím otevřených inovačních platform, jako jsou velké demonstrační projekty pro sociální inovace a inovace ve službách.

1.5. Metody a údaje

1.5.1. Lepší informace v oblasti zdraví a lepší využívání zdravotních údajů

Podporována bude integrace infrastruktury a informačních struktur a zdrojů (včetně těch, které jsou odvozeny z kohortových studií, protokolů, shromážděných údajů, ukazatelů, zjišťování zdravotního stavu atd.) a rovněž normalizace, interoperabilita, uchování a sdílení údajů a přístup k nim s cílem umožnit udržitelnost těchto údajů v dlouhodobém horizontu a jejich náležité využívání. Pozornost je třeba věnovat zpracování údajů, řízení znalostí, modelování, vizualizaci, bezpečnosti informačních a komunikačních technologií a otázkám spojeným s ochranou soukromí. Zejména je nutné zlepšit dostupnost informací a údajů o negativních výsledcích a škodlivých účincích léčby.

1.5.2. Zlepšení vědeckých nástrojů a metod na podporu tvorby politiky a potřeb regulace

Je třeba podporovat výzkum, vývoj, integraci a používání vědeckých nástrojů, metod a statistik pro rychlé, přesné a prediktivní posouzení bezpečnosti, účinnosti a kvality zdravotnických intervencí a technologií, včetně nových léčiv, biologických materiálů, moderních léčebných metod a zdravotnických prostředků. To je obzvláště důležité v případě nového vývoje v oblastech zahrnujících bioléciva, očkovací látky, antimikrobiální látky, buněčnou/tkáňovou a genovou terapii, orgány a transplantace, specializovanou výrobu, biobanky, nové zdravotnické prostředky, kombinované přípravky, diagnostické/léčebné postupy, genetické testy, interoperabilitu a elektronické zdravotnictví, včetně aspektů ochrany soukromí. Nezbytná je rovněž podpora lepších metod posuzování rizik, rámců pro zajištění shody, koncepcí a strategií testování ve vztahu k životnímu prostředí a zdraví. Je nutná rovněž podpora rozvoje příslušných metod, které napomáhají při posuzování etických aspektů výše uvedených oblastí.

1.5.3. Používání medicíny *in silico* k lepší léčbě a předvídání onemocnění

K předvídání náchylnosti k onemocnění, vývoje onemocnění a pravděpodobné úspěšnosti léčby lze použít zdravotnické systémy založené na počítačové simulaci používající údaje konkrétního pacienta a vycházející ze systémových léčebných metod a fyziologického modelování. Simulace založené na modelech lze použít na podporu klinických zkoušek, předvídatelnosti reakce na léčbu a personalizace a optimalizace léčby.

1.6. Poskytování zdravotní péče a integrovaná péče

1.6.1. Podpora integrované péče

Podpora řízení chronických onemocnění, včetně pacientů se zdravotním postižením, mimo instituce závisí rovněž na lepší spolupráci mezi poskytovateli zdravotní péče a sociální nebo neformální péče. Bude podporován výzkum a inovativní aplikace pro rozhodování na základě distribuovaných informací zaměřených na fyzické i duševní zdraví, včetně psychosociálních aspektů, a pro poskytování důkazů pro rozsáhlé zavádění a využívání nových řešení trhů, včetně interoperabilních služeb poskytovaných na dálku v oblasti zdraví a péče. Zejména v kontextu demografické změny bude podporován rovněž výzkum a inovace k zlepšení organizace poskytování dlouhodobé péče a inovací v oblasti tvorby politik a řízení. Cílem provádění nových a integrovaných řešení v oblasti péče je podpořit jednotlivce, posílit jeho stávající schopnosti a zaměřit se na vyrovnání nedostatků.

1.6.2. Optimalizace účinnosti a účelnosti poskytování zdravotní péče a snižování nerovností rozhodováním na základě důkazů a šířením osvědčených postupů a inovativních technologií a koncepcí

Je nutno podporovat rozvoj systémového přístupu k posuzování zdravotnických technologií a ekonomie zdraví, jakož i shromažďování důkazů a šíření osvědčených postupů a inovativních technologií a koncepcí ve zdravotnictví, včetně informačních a komunikačních technologií a aplikací v oblasti elektronického zdravotnictví. Budou podporovány srovnávací analýzy reformy systémů veřejného zdravotnictví v Evropě a ve třetích zemích a posouzení jejich střednědobých až dlouhodobých hospodářských a sociálních dopadů. Podporu obdrží rovněž analýzy budoucích potřeb zdravotnických pracovníků, a to jak s ohledem na počet, tak i požadované dovednosti ve vztahu k novým způsobům poskytování péče. Podporován bude výzkum týkající se vývoje nerovností v oblasti zdraví a jejich vzájemného vztahu s ostatními ekonomickými a sociálními nerovnostmi a výzkum týkající se účinnosti politik, které usilují o snížení těchto rozdílů v Evropě a mimo ni. Je rovněž nutné podporovat posuzování řešení v oblasti bezpečnosti pacientů a systémů zajišťování kvality, včetně úlohy pacientů.

1.7. Zvláštní aspekty provádění

Při provádění tohoto specifického cíle bude mimo jiné podporován přenos znalostí a technologií a další formy šíření znalostí, rozsáhlé pilotní projekty a demonstrace a normalizace. Tím dojde k urychlení zavádění produktů a služeb na trh a k ověření přizpůsobitelných řešení pro Evropu i třetí země. Tyto akce nejen podpoří průmyslovou konkurenceschopnost Evropy a zapojení inovativních malých a středních podniků, ale budou také vyžadovat aktivní zapojení všech zúčastněných stran. Bude se usilovat o součinnost s dalšími příslušnými programy a činnostmi, veřejnými i soukromými, a to na úrovni Unie, členských států i na mezinárodní úrovni. Zejména se bude usilovat o součinnost s činnostmi v rámci programu „Zdraví pro růst“.

Vědecká komise pro zdraví bude vědeckou platformou zúčastněných stran, která bude vypracovávat vstupní vědecké informace ohledně této společenské výzvy. Bude poskytovat ucelenou vědecky zaměřenou analýzu úskalí výzkumu a inovací a možností souvisejících s touto společenskou výzvou, přispívat k vymezení priorit souvisejícího výzkumu a inovací a podporovat celoevropskou vědeckou účast na jejím řešení. Aktivní spolupráci se zúčastněnými stranami bude napomáhat při budování schopností a podpoře sdílení znalostí a větší spolupráce v této oblasti napříč celou Unií.

Uvážit lze podporu pro příslušné iniciativy společného plánování a příslušná partnerství v rámci veřejného sektoru a partnerství veřejného a soukromého sektoru.

Rovněž budou vytvořena odpovídající propojení s akcemi příslušných evropských inovačních partnerství a s příslušnými aspekty výzkumných a inovačních programů evropských technologických platforem.

2. POTRAVINOVÁ BEZPEČNOST, UDRŽITELNÉ ZEMĚDĚLSTVÍ A LESNÍ HOSPODÁŘSTVÍ, MOŘSKÝ A NÁMOŘNÍ VÝZKUM A VÝZKUM VNITROZEMSKÝCH VOD A BIOHOSPODÁŘSTVÍ

2.1 Udržitelné zemědělství a lesní hospodářství

K podpoře produktivnějších a odolnějších zemědělských a lesnických systémů šetrných k životnímu prostředí a účinně využívajících zdroje, které dodávají dostatek potravin, krmiv, biomasy a ostatních surovin a poskytují ekosystémové služby, přičemž zároveň chrání biologickou rozmanitost a podporují rozvoj prosperujících venkovských hospodářství, jsou zapotřebí náležitě znalosti, nástroje, služby a inovace. Výzkum a inovace umožní začlenění zemědělských a environmentálních cílů do udržitelné produkce, tudíž: povedou ke zvýšení produktivity a účinnému využívání zdrojů v zemědělství, včetně účinného využívání vody; zvýšení bezpečnosti živočišné a rostlinné výroby; snížení emisí skleníkových plynů ze zemědělství; snížení produkce odpadu; omezení úniku živin a jiných chemických vstupů z obdělávané půdy do suchozemského a vodního prostředí; snížení závislosti na dovozu rostlinných bílkovin do Evropy; zvýšení míry rozmanitosti v systémech prvovýroby, jakož i k posílení obnovy biologické rozmanitosti.

2.1.1. Zvýšení produktivity a vypořádání se se změnou klimatu při současném zajištění udržitelnosti a odolnosti

Činnosti zvýší produktivitu a rovněž adaptabilitu rostlin, zvířat a produkčních systémů s cílem vypořádat se s rychle se měnícími podmínkami životního prostředí / klimatickými podmínkami a zvyšujícím se nedostatkem přírodních zdrojů. Výsledné inovace napomohou přechodu k ekonomice s nízkou spotřebou energie, nízkými emisemi a malým množstvím odpadů, jakož i ke snížení poptávky po přírodních zdrojích v celém dodavatelském řetězci potravin a krmiv. Kromě přispění k zajišťování potravin budou vytvořeny nové příležitosti k používání biomasy a vedlejších produktů zemědělství v široké škále nepotravinářských užití.

Bude se usilovat o víceoborové přístupy ke zlepšení vlastností rostlin, zvířat, mikroorganismů při současném zajištění účinného využívání zdrojů (voda, půda, živiny, energie a další vstupy) a ekologické vyváženosti venkovských oblastí. Důraz se bude klást na integrované a rozmanité produkční systémy a zemědělské postupy, včetně využívání přesných technologií a koncepcí ekologické intenzifikace ve prospěch konvenčního i ekologického zemědělství. Rovněž bude podpořena městská zeleň při současném využití nových forem zemědělství, zahradnictví a lesního hospodářství v městských a příměstských oblastech. Využití těchto nových forem se uváže s ohledem na nové požadavky na charakteristiku rostlin, pěstitelské metody, technologie, uvádění na trh a městský design, a to ve vztahu k lidskému zdraví a dobrým životním podmínkám, životnímu prostředí a změně klimatu. Genetické vylepšení adaptačních, zdravotních a produkčních vlastností rostlin a zvířat bude vyžadovat všechny odpovídající konvenční a moderní způsoby chovu a zachování a lepší využívání genetických zdrojů.

Pro zvýšení produktivity plodin bude věnována náležitá pozornost hospodaření s půdou. S ohledem na celkový cíl, kterým je zajištění vysoké kvality a bezpečnosti výroby potravin, bude podporováno zdraví rostlin a zvířat. Činnosti v oblasti zdraví a ochrany rostlin zlepší znalosti a podpoří vypracování strategií, produktů a nástrojů v oblasti integrované ochrany rostlin šetrné k životnímu prostředí s cílem zamezit vstupu patogenů, chránit rostliny před škůdci a nákazami a omezit ztráty u sklizně před sklizní a po ní. V oblasti zdraví zvířat budou podpořeny strategie pro eradikaci nebo účinné zvládání chorob zvířat včetně zoonóz i výzkum odolnosti vůči mikrobům. Dojde k posílení integrovaného tlumení nákaz a integrovaného boje proti parazitům a škůdcům, počínaje lepším pochopením interakce vztahu hostitel-patogen až po sledování, diagnostiku a léčbu. Přezkoumání dopadů postupů na zdraví zvířat pomůže odstranit obavy společnosti. Výše uvedené oblasti budou více posíleny základním výzkumem s cílem zabývat se příslušnými biologickými otázkami a rovněž podpořit rozvoj a provádění politik Unie a podpořeny odpovídajícím posouzením jejich hospodářského a tržního potenciálu.

2.1.2. Poskytování ekosystémových služeb a veřejných statků

Zemědělství a lesní hospodářství jsou jedinečné systémy poskytující komerční produkty, avšak rovněž širší veřejné statky pro společnost (včetně zemědělského a rekreačního významu) a důležité ekologické služby, jako je funkční biologická rozmanitost v daném místě, opylování, uchovávání vody a regulace vodních zdrojů, funkce půdy, snižování eroze, odolnost vůči záplavám a suchu a pohlcování uhlíku / zmírňování emisí skleníkových plynů. Výzkumné činnosti přispějí k lepšímu pochopení složitých interakcí mezi systémy prvovýroby a ekosystémovými službami a podpoří poskytování těchto veřejných statků a služeb zajištěním řešení v oblasti řízení, nástrojů na podporu rozhodování a k posouzení jejich tržní a netržní hodnoty. K zvláštním záležitostem, jimž bude věnována pozornost, patří určení zemědělských/lesnických

systémů a charakteru krajiny na venkově a v (pří)městských oblastech, které pravděpodobně dosáhnou těchto cílů. Posuny v aktivním řízení zemědělských systémů (včetně používání technologií a změny postupů) povedou k dalšímu zmírňování emisí skleníkových plynů a ke zvýšení schopnosti zemědělství přizpůsobit se nepříznivým účinkům změny klimatu.

2.1.3. Posílení postavení venkovských oblastí, podpora politik a inovace v oblasti venkova

Budou mobilizovány možnosti rozvoje venkovských komunit posílením jejich kapacity v oblasti prvovýroby a poskytování ekosystémových služeb a rovněž otevřením možností produkce nových a diverzifikovaných produktů (včetně potravin, krmiv, materiálů, energie), které uspokojují rostoucí poptávku po systémech krátkých dodavatelských řetězců s nízkými emisemi uhlíku. K zajištění soudržnosti venkovských oblastí a k zamezení hospodářské a sociální marginalizace, na podporu diverzifikace ekonomických činností (včetně odvětví služeb), k zajištění náležitých vztahů mezi venkovskými a městskými oblastmi, jakož i k usnadnění výměny poznatků, demonstrací, inovací a šíření informací a na podporu participačního hospodaření se zdroji je zapotřebí socioekonomický výzkum, vědecké a sociální studie spolu s rozvojem nových koncepcí a institucionálních inovací. Je rovněž nutné hledat možnosti přeměny veřejných statků ve venkovských oblastech na místní/regionální socioekonomické výhody. Potřeby v oblasti inovací stanovené na regionální a místní úrovni budou doplněny průřezovými výzkumnými činnostmi na mezinárodní, meziregionální a evropské úrovni. Poskytnutím potřebných analytických nástrojů, ukazatelů, integrovaných modelů a činností orientovaných do budoucnosti podpoří výzkumné projekty tvůrce politik a další subjekty při provádění, monitorování a posuzování příslušných strategií, politik a právních předpisů, nejen pro venkovské oblasti, nýbrž pro celé biohospodářství. Jsou zapotřebí rovněž nástroje a údaje, které umožní náležitě posoudit možný kompromis mezi různými druhy využívání zdrojů (půda, voda, živiny, energie a další vstupy) a produkty biohospodářství. Pozornost bude věnována socioekonomickému a srovnávacímu posouzení zemědělských/lesnických systémů a jejich udržitelnosti.

2.1.4. Udržitelné lesní hospodářství

Cílem je udržitelná produkce biotechnologických výrobků, ekosystémů, služeb (včetně služeb spojených s vodou a se zmírňováním změny klimatu) a dostatečné biomasy, přičemž je třeba náležitě zohlednit hospodářské, ekologické a sociální aspekty lesního hospodářství i regionální rozdíly. Činnosti v odvětví lesního hospodářství budou obecně usilovat o podporu multifunkčních lesů poskytujících různé ekologické, hospodářské a sociální přínosy. Prostřednictvím zavedení multifunkčních přístupů uvádějících do souladu potřebu dosáhnout inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění, a to při zohlednění změny klimatu, budou činnosti zaměřeny na další rozvoj udržitelných systémů lesního hospodářství, které mohou čelit společenským výzvám a požadavkům, včetně potřeb vlastníků lesů. Tyto udržitelné systémy lesního hospodářství plní základní úlohu při posilování odolnosti lesů a ochrany biologické rozmanitosti i z hlediska potřeby splnit zvýšenou poptávku po biomase. To bude třeba podpořit výzkumem v oblasti zdraví stromů a ochrany lesů před požáry a jejich obnovy.

2.2. Udržitelné a konkurenceschopné zemědělsko-potravinářské odvětví pro bezpečnou a zdravou stravu

Je třeba se zabývat potřebami spotřebitelů, pokud jde o bezpečné, zdravé a cenově dostupné potraviny vysoké kvality, a současně uvážit dopady chování v oblasti spotřeby potravin a výroby potravin a krmiv na lidské zdraví, životní prostředí a celkový ekosystém. Pozornost se soustředí na bezpečnost a zajišťování potravin a krmiv, konkurenceschopnost evropského zemědělskopotravinářského průmyslu a udržitelnost výroby, dodávek a spotřeby potravin se zahrnutím celého potravinového řetězce a souvisejících služeb, bez ohledu na to, zda se jedná o konvenční nebo ekologické zemědělství, a to od prvovýroby po spotřebu. Tento přístup přispěje k bezpečnosti a zajištění potravin pro všechny Evropany a vymýcení hladu ve světě, snížení zátěže spojené s nemocemi souvisejícími s potravinami a stravou, a to propagováním přechodu na zdravou a udržitelnou stravu vzděláváním spotřebitelů a inovacemi v zemědělství a potravinářském průmyslu, snížení spotřeby vody a energie při zpracovávání potravin, jejich přepravě a distribuci, snížení množství potravinového odpadu o 50 % do roku 2030 a poskytování široké palety zdravých, velmi kvalitních a bezpečných potravin pro všechny.

2.2.1. Informované rozhodování spotřebitelů

Pozornost bude věnována preferencím, postojům, potřebám, chování, životnímu stylu a vzdělávání spotřebitelů, jakož i kulturní složce kvality potravin, a zlepši se komunikace mezi spotřebiteli a výzkumnou komunitou v oblasti potravinového řetězce a jeho zúčastněnými stranami s cílem zlepšit u veřejnosti všeobecné porozumění výrobě potravin a umožnit informovaná rozhodnutí, udržitelnou a zdravou spotřebu a jejich dopady na výrobu, růst podporující začlenění a kvalitu života, zejména u zranitelných skupin. Sociální inovace budou reagovat na společenské výzvy a inovativní prediktivní modely a metody v oblasti spotřebitelské vědy poskytnou srovnatelné údaje a položí základ pro reakce na politické potřeby Unie.

2.2.2. Zdravé a bezpečné potraviny a strava pro všechny

Pozornost se zaměří na výživové potřeby, vyváženou stravu a dopad potravin na fyziologické funkce, fyzickou a duševní výkonnost a rovněž na souvislosti mezi stravou, demografickými trendy (například stárnutím) a chronickými onemocněními a poruchami. Budou určena řešení a inovace v oblasti stravování, které povedou k zlepšení zdraví a životních podmínek. V celém dodavatelském řetězci potravin, krmiv a pitné vody, od výroby a skladování po zpracování, balení, distribuci, zásobování a přípravu doma se bude analyzovat, posuzovat, monitorovat, kontrolovat a zpětně sledovat chemická a mikrobiální kontaminace potravin a krmiv, související rizika a expozice, jakož i alergeny. Inovace v oblasti bezpečnosti potravin, lepší nástroje k posouzení rizik a k posouzení rizik a přínosů i k informování o rizicích a lepší normy bezpečnosti potravin, jež budou provedeny v celém potravinovém řetězci, povedou k větší důvěře spotřebitelů a jejich ochraně v Evropě. Lepší normy bezpečnosti potravin v celosvětovém měřítku pomohou rovněž posílit konkurenceschopnost evropského potravinářského průmyslu.

2.2.3. Udržitelný a konkurenceschopný zemědělsko-potravinářský průmysl

Ve všech fázích výrobního řetězce potravin a krmiv, včetně navrhování, zpracování, balení potravin, kontroly procesu, snižování odpadů, zhodnocení vedlejších produktů a bezpečného využívání nebo odstranění vedlejších produktů živočišného původu bude pozornost věnována nutnosti zajistit, aby se potravinářský a krmivářský průmysl vypořádal se sociálními změnami, změnami životního prostředí, změnou klimatu a hospodářskými změnami od místní po celosvětovou úroveň. Budou vytvořeny inovativní a udržitelné technologie a procesy účinně využívající zdroje a diverzifikované, bezpečné, zdravé a cenově dostupné výrobky vysoké kvality, jež se budou opírat o vědecky podložené důkazy. To posílí inovační potenciál evropského dodavatelského řetězce potravin, zvýší jeho konkurenceschopnost, zajistí hospodářský růst a zaměstnanost a umožní evropskému potravinářskému průmyslu přizpůsobit se změnám. K dalším aspektům, jimiž je nutno se zabývat, patří zpětná sledovatelnost, logistika a služby, socioekonomické a kulturní faktory, dobré životní podmínky zvířat a další etické problémy, odolnost potravinového řetězce vůči rizikům souvisejícím s životním prostředím a klimatem a omezení negativních dopadů činností v rámci potravinového řetězce a měnícího se stravování a výrobních systémů na životní prostředí.

2.3. Uvolnění potenciálu živých vodních zdrojů

Jedním z hlavních znaků živých vodních zdrojů je to, že jsou obnovitelné a jejich udržitelné využívání závisí na důkladném pochopení a vysoké míře kvality a produktivity vodních ekosystémů. Celkovým cílem je řízení živých vodních zdrojů v zájmu dosažení co nejvyšších sociálních a hospodářských přínosů/výnosů z evropských oceánů, moří a vnitrozemských vod.

To zahrnuje nutnost optimalizovat udržitelné přispívání rybolovu a akvakultury k zajišťování potravin v rámci světové ekonomiky a snížit silnou závislost Unie na dovozu mořských produktů (přibližně 60 % celkové spotřeby mořských produktů v Evropě závisí na dovozu a Unie je největším světovým dovozcem produktů rybolovu) a podporovat mořské a námořní inovace prostřednictvím biotechnologií s cílem podnítit inteligentní „modrý“ růst. V souladu se stávajícími rámci politik, zejména s integrovanou námořní politikou a rámcovou směrnicí o strategii pro mořské prostředí⁽¹⁾, podpoří výzkumné činnosti ekosystémový přístup k řízení a využívání přírodních zdrojů, jež zároveň umožní udržitelné využívání zboží a služeb v mořské oblasti, a „ekologizaci“ dotyčných odvětví.

2.3.1. Rozvoj udržitelného rybolovu, který je šetrný k životnímu prostředí

Nová společná rybářská politika, rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí a strategie Unie v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020 vyžadují, aby byl evropský rybolov udržitelnější, konkurenceschopnější a šetrnější k životnímu prostředí. Posun směrem k ekosystémovému přístupu k řízení rybolovu bude vyžadovat důkladné pochopení mořských ekosystémů. Budou se rozvíjet nové poznatky, nástroje a modely s cílem zlepšit pochopení toho, co zajišťuje zdraví a produktivitu mořských ekosystémů, a posoudit, vyhodnotit a zmírnit dopad rybolovu na mořské ekosystémy (včetně hlubinných). Budou vypracovány nové strategie a technologie rybolovu, které budou společností poskytovat služby a současně udržovat mořské ekosystémy zdravé. Budou změřeny socioekonomické dopady jednotlivých možností řízení. Ověřeny budou rovněž dopady environmentálních změn a přizpůsobení se těmto změnám, včetně změny klimatu, spolu s novými nástroji pro posouzení a řízení s cílem odstranit rizika a nejistoty. Činnosti podpoří výzkum týkající se biologie, genetiky a dynamiky populací ryb, úlohy hlavních druhů v ekosystémech, rybářských činností a jejich monitorování, chování odvětví rybolovu a přizpůsobení se novým trhům (například udělování ekoznaček) a zapojení odvětví rybolovu do rozhodování. Pozornost se zaměří rovněž na společné využívání mořského prostoru spolu s ostatními činnostmi, zejména v pobřežní oblasti, a jeho socioekonomický dopad.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

2.3.2. Rozvoj konkurenceschopné akvakultury šetrné k životnímu prostředí

Udržitelná akvakultura má velký potenciál, pokud jde o vývoj zdravých, bezpečných a konkurenceschopných produktů, které jsou přizpůsobeny potřebám a preferencím spotřebitelů, a rovněž environmentální služby (biosanace, hospodaření s půdou a vodou atd.) a výrobu energie, je však nutné tento potenciál v Evropě plně využít. Budou posíleny znalosti a technologie, pokud jde o všechny aspekty domestikace zavedených druhů a diverzifikace s ohledem na nové druhy, při současném zohlednění vzájemných vztahů mezi akvakulturou a vodními ekosystémy, aby byl omezen vliv akvakultury na životního prostředí, a dopadů změny klimatu a způsobu, jak se jim může toto odvětví přizpůsobit. Je třeba i nadále vyvíjet úsilí v oblasti výzkumu, zejména pokud jde o zdraví a nemoci chovaných vodních organismů (včetně nástrojů a metod pro prevenci a zmírňování dopadů), výživové otázky (včetně vývoje alternativních složek uzpůsobených konkrétním potřebám a krmiv pro akvakulturu) a reprodukci a chov, jež patří k hlavním překážkám udržitelného rozvoje evropské akvakultury. Budou podporovány rovněž inovace týkající se udržitelných produkčních systémů na pevnině, v pobřežní oblasti a na moři. Zohledněny budou také zvláštnosti nejvzdálenějších regionů Evropy. Důraz se bude klást rovněž na pochopení sociálního a ekonomického významu tohoto odvětví pro podporu nákladově efektivní a energeticky účinné produkce, která odpovídá požadavkům trhu a spotřebitelů, při současném zajištění konkurenceschopnosti a přitažlivých vyhlídek pro investory a producenty.

2.3.3. Podpora inovací v mořské a námořní oblasti prostřednictvím biotechnologií

Více než 90 % biologické rozmanitosti moří zůstává neprozkoumáno, což nabízí obrovský potenciál pro objevení nových druhů a aplikací v oblasti mořských biotechnologií, které podle předpokladů zajistí 10 % ročního růstu tohoto odvětví. Podpora bude poskytována pro další průzkum a využití velkého potenciálu, který nabízí biologická rozmanitost v mořích a vodní biomasa, k zavedení nových inovativních a udržitelných procesů, produktů a služeb na trhy s možnými aplikacemi v dalších odvětvích, včetně chemického průmyslu a odvětví materiálů, v odvětví rybolovu a akvakultury, ve farmaceutickém průmyslu, zásobování energií a v kosmetickém průmyslu.

2.4. Udržitelná a konkurenceschopná biologická průmyslová odvětví a podpora rozvoje evropského biohospodářství

Celkovým cílem je urychlit přeměnu evropských výrobních odvětví založených na fosilních palivech na udržitelná odvětví účinně využívající zdroje s nízkými emisemi uhlíku. Výzkum a inovace poskytnou prostředky ke snížení závislosti Unie na fosilních palivech a přispějí k dosažení cílů její politiky v oblasti energetiky a změny klimatu, které byly stanoveny pro rok 2020 (10 % paliv používaných v dopravě pocházejících z obnovitelných zdrojů a 20 % snížení emisí skleníkových plynů). Odhady dospěly k závěru, že přechod na biologické suroviny a biologické metody zpracování by do roku 2030 mohl ušetřit až 2,5 miliardy tun emisí v ekvivalentech CO₂ ročně a podstatně rozšířit trhy pro biologické suroviny a nové spotřebitelské výrobky. Využití tohoto potenciálu vyžaduje vytvoření široké znalostní základny a rozvoj příslušných (bio)technologií, se zaměřením zejména na tři hlavní prvky: a) přeměnu stávajících procesů založených na fosilních palivech na energeticky účinné procesy založené na biotechnologiích, které účinně využívají zdroje; b) vytvoření spolehlivých, udržitelných a náležitých dodavatelských řetězců pro biomasu, vedlejší produkty a toky odpadů a široké sítě biorafinérií v celé Evropě a c) podporu rozvoje trhu pro biotechnologické produkty a procesy při zohlednění souvisejících rizik a přínosů. Bude se usilovat o součinnost se specifickým cílem „vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích“.

2.4.1. Podpora biohospodářství pro biotechnologická odvětví

Bude podpořeno dosažení významného pokroku směrem k udržitelným výrobním odvětvím účinně využívajícím zdroje a produkujícím nízké emise uhlíku prostřednictvím objevení a využívání suchozemských a vodních biologických zdrojů při současném omezení nepříznivých dopadů na životní prostředí a vodní stopy na nejnížší možnou míru, například vytvořením uzavřených živinových cyklů, a to i mezi městskými a venkovskými oblastmi. Je nutno přezkoumat možné kompromisy mezi různými druhy užití biomasy. Činnosti by měly být zaměřeny na biomasu neohrožující produkci potravin a měly by rovněž zohlednit otázku udržitelnosti souvisejících systémů využívání půdy. Bude se usilovat o vývoj biotechnologických produktů a biologicky aktivních látek pro výrobní odvětví a spotřebitele s novými vlastnostmi, funkcemi a větší udržitelností. Prostřednictvím nových procesů účinně využívajících zdroje, například přeměnou městského biologického odpadu na zemědělské vstupy, se co nejvíce zvýší ekonomická hodnota obnovitelných zdrojů, biologického odpadu a vedlejších produktů.

2.4.2. Rozvoj integrovaných biorafinérií

Budou podporovány činnosti prosazující udržitelné bioprodukty, polotovary a bioenergie/biopaliva se zaměřením se především na kaskádový přístup upřednostňující výrobu produktů s vysokou přidanou hodnotou. Budou vyvinuty technologie a strategie s cílem zajistit dodávky surovin. Rozšíření řady druhů biomasy pro použití v biorafinériích druhé a třetí generace, včetně vedlejších produktů lesnictví, biologického odpadu a průmyslových vedlejších produktů, pomůže zamezit konfliktům mezi potravinami a palivy a podpoří hospodářský a environmentálně šetrný rozvoj venkovských a pobřežních oblastí v Unii.

2.4.3. Podpora rozvoje trhu pro biotechnologické produkty a procesy

Opatření na straně poptávky otevřou nové trhy pro biotechnologické inovace. Je zapotřebí normalizace a certifikace na úrovni Unie a na mezinárodní úrovni, mimo jiné k určení biologického obsahu, funkcí produktů a biologické rozložitelnosti. Je nutno dále rozvíjet metody a přístupy pro analýzu životního cyklu a trvale je přizpůsobovat vědeckému a průmyslovému pokroku. V zájmu podpory vytváření nových trhů a využití obchodních příležitostí se pokládají za nezbytné výzkumné činnosti podporující normalizaci produktů a procesů (včetně harmonizace mezinárodních norem) a regulační činnosti v oblasti biotechnologií.

2.5. *Prolínání mořského a námořního výzkumu*

Cílem je zvýšit dopad moří a oceánů Unie na společnost a hospodářský růst prostřednictvím udržitelného využívání mořských zdrojů i různých zdrojů mořské energie a široké škály různého využití, jež moře nabízejí. Činnosti se zaměří na vědecko-technické průřezové výzvy v mořské a námořní oblasti s cílem uvolnit potenciál moří a oceánů v celé škále mořských a námořních průmyslových odvětví a zároveň chránit životní prostředí a přizpůsobit se změně klimatu. Strategický a koordinovaný přístup k mořskému a námořnímu výzkumu napříč všemi výzvami a prioritami programu Horizont 2020 současně podpoří provedení příslušných politik Unie s cílem přispět k dosažení hlavních cílů modrého růstu.

Vzhledem k víceborové povaze mořského a námořního výzkumu se bude usilovat o úzkou koordinaci a společné činnosti s dalšími částmi Horizontu 2020, především se specifickým cílem „činnosti v oblasti klimatu a životního prostředí, účinné využívání zdrojů a suroviny“ v rámci priority „společenské výzvy“.

2.5.1. Dopad změny klimatu na mořské ekosystémy a námořní hospodářství

Budou podporovány činnosti, jež prohloubí současné chápání toho, jak fungují mořské ekosystémy, a vzájemného působení mezi oceány a atmosférou. Zlepší se tak schopnost posoudit vliv oceánů na klima a dopad změny klimatu a acidifikace oceánů na mořské ekosystémy a pobřežní oblasti.

2.5.2. Rozvoj potenciálu mořských zdrojů prostřednictvím integrovaného přístupu

Podpora dlouhodobého a udržitelného námořního růstu a zajištění součinnosti napříč námořními sektory vyžaduje integrovaný přístup. Výzkumná činnost se zaměří na zachování mořského prostředí a dopad námořních činností a produktů na jiná odvětví. Tím se umožní pokrok v oblasti ekologických inovací, jako jsou například nové produkty, procesy a využití řídicích konceptů, nástrojů a opatření k posouzení a zmírnění dopadu lidské činnosti na mořské prostředí, aby se podpořilo udržitelné řízení námořních činností.

2.5.3. Průřezové koncepty a technologie umožňující rozvoj námořní politiky

Pokroky v průřezových technologiích (například informační a komunikační technologie, elektronika, nanomateriály, slitiny, biotechnologie atd.) a nový vývoj a koncepce ve strojírenství budou i nadále umožňovat růst. Tyto aktivity umožní významný pokrok v oblasti mořského a námořního výzkumu a pozorování oceánů (například hlubokomořský výzkum, pozorovací systémy, senzory, automatické systémy pro sledování činnosti a dohled, zkoumání biologické rozmanitosti v mořích, geologické hrozby v mořích, dálkové řízené dopravní prostředky atd.). Cílem je snížit dopad na mořské prostředí (například podvodní hluk, zavlečení invazivních druhů a znečišťujících látek z moře a pevniny atd.) a omezit uhlíkovou stopu lidských činností na minimum. Technologie umožňující průřezový přístup podpoří provádění mořské a námořní politiky Unie.

2.6. *Zvláštní aspekty provádění*

Kromě obecných zdrojů externího poradenství se bude usilovat o zvláštní konzultace se Stálým výborem pro zemědělský výzkum (SCAR) v oblasti řady otázek, včetně strategických aspektů prostřednictvím jeho prognózování, a v oblasti koordinace zemědělského výzkumu mezi vnitrostátní úrovní a úrovní Unie. Rovněž budou vytvořena odpovídající propojení s akcemi příslušných evropských inovačních partnerství a s příslušnými aspekty výzkumných a inovačních programů evropských technologických platforem.

Dopad a šíření výsledků výzkumu budou aktivně podporovány zvláštními akcemi v oblasti komunikace, výměny znalostí a zapojení různých aktérů ve všech fázích projektů. Provádění zkombinuje širokou řadu činností, včetně zásadních demonstračních a pilotních činností. Bude se podporovat snadný a otevřený přístup k výsledkům výzkumu a osvědčeným postupům.

Zvláštní podpora pro malé a střední podniky umožní větší účast zemědělských podniků, rybářů a jiných typů malých a středních podniků na výzkumu a demonstracích. Zohledněny budou zvláštní potřeby odvětví prvovýroby v oblasti služeb na podporu inovací a informačních struktur. Při provádění bude spojena široká škála činností, včetně opatření v oblasti výměny znalostí, kdy bude aktivně zajištěna účast zemědělců nebo jiných prvovýrobců a zprostředkovatelů s ohledem na shrnutí potřeb konečných uživatelů v oblasti výzkumu. Bude se podporovat snadný a otevřený přístup k výsledkům výzkumu a osvědčeným postupům.

Podpora pro normalizaci a regulační aspekty budou použity s cílem urychlit uvádění nových biotechnologických produktů a služeb na trh.

Uvážit lze podporu pro příslušné iniciativy společného plánování a příslušná partnerství v rámci veřejného sektoru a partnerství veřejného a soukromého sektoru.

Bude se usilovat o součinnost s dalšími fondy Unie týkajícími se této společenské výzvy, jako jsou Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova a Evropský námořní a rybářský fond, a jejich další využití.

Ve všech odvětvích biohospodářství budou prováděny činnosti orientované do budoucnosti, včetně rozvoje databází, ukazatelů a modelů zabývajících se globálním, evropským, vnitrostátním a regionálním rozměrem. Bude vytvořeno evropské středisko pro sledování biohospodářství s cílem zmapovat a monitorovat výzkumné a inovační činnosti, včetně posuzování technologií, na úrovni Unie i na globální úrovni, vypracovat klíčové výkonnostní ukazatele a monitorovat inovační politiky v oblasti biohospodářství.

3. ZAJIŠTĚNÁ, ČISTÁ A ÚČINNÁ ENERGIE

3.1. *Snížení spotřeby energie a uhlíkové stopy prostřednictvím inteligentního a udržitelného využívání energie*

Zdroje energie a spotřebitelské zvyklosti v evropském průmyslu, dopravních systémech, budovách, okresech a městech jsou velkou měrou neudržitelné, což vede k značným environmentálním dopadům a dopadům na změnu klimatu. Řízení energie v reálném čase u nových a stávajících budov s téměř nulovými emisemi a s téměř nulovou a pozitivní energetickou bilancí, u modernizovaných budov, jakož i u aktivních budov, rozvoj vysoce účinných průmyslových odvětví a hromadné zavádění energeticky účinných koncepcí ze strany podniků, jednotlivců, komunit, měst a okresů bude vyžadovat nejen technologický pokrok, nýbrž rovněž netechnologická řešení, jako jsou nové poradenské a finanční služby, služby v oblasti řízení poptávky a vstup ze strany behaviorálních a společenských věd, současně však bude třeba zohlednit otázky spojené s přijetím veřejností. Lepší energetická účinnost tak může být jedním z nákladově nejefektivnějších způsobů snižování poptávky po energii, a tím může zvýšit zabezpečení zásobování energií, snížit environmentální a klimatické dopady a posílit konkurenceschopnost. Pro řešení těchto problémů je důležitý další rozvoj v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a využití potenciálu energetické účinnosti.

3.1.1. *Uvádění technologií a služeb pro inteligentní a energeticky účinné využívání energie na trh v širokém měřítku*

Snížení spotřeby energie a zamezení plýtvání energií při současném zajištění služeb, které společnost a ekonomika potřebují, vyžaduje nejen zavedení většího množství účinného, nákladově konkurenceschopného, inteligentního a ekologicky šetrného vybavení, výrobků a služeb na trh v širokém měřítku, nýbrž rovněž začlenění součástí a zařízení tak, aby spolupracovaly za účelem optimalizace celkového využívání energie v budovách, v odvětví služeb a v průmyslu.

K zajištění úplného přijetí spotřebiteli a plných přínosů pro spotřebitele (včetně možnosti sledovat jejich vlastní spotřebu) je nutno přizpůsobit a optimalizovat energetickou účinnost těchto technologií a služeb podle jejich užití. To vyžaduje prozkoumání, rozvoj a ověření inovativních informačních a komunikačních technologií a monitorovacích a kontrolních technik a rovněž demonstrační projekty a činnosti v oblasti zavádění v předkomerční fázi s cílem zajistit interoperabilitu a rozšiřitelnost. Cílem těchto projektů by mělo být přispět k výraznému snížení nebo k optimalizaci celkové spotřeby energie a nákladů na energii, a to vypracováním společných postupů pro sběr, srovnání a analýzu údajů o spotřebě energie a emisích s cílem zlepšit měřitelnost, transparentnost, přijatelnost pro veřejnost, plánování a viditelnost využívání energie a jeho dopadů na životní prostředí. Při těchto procesech by pro účely ochrany monitorování a kontrolních technik měla být zaručena bezpečnost a ochrana soukromí již od návrhu. Vývoj platforem a jejich používání za účelem ověření stability těchto systémů napomůže k zajištění jejich spolehlivosti.

3.1.2. *Uvolnění potenciálu účinných a obnovitelných systémů vytápění a chlazení*

Značná část energie je v Unii spotřebována k vytápění nebo chlazení a vývoj nákladově efektivních a účinných technologií, způsobů integrace systémů, například propojení sítě se standardizovanými jazyky a službami, v této oblasti bude mít významný dopad na snižování spotřeby energie. To vyžaduje výzkum a demonstrace týkající se nových způsobů

navrhování a systémů a součástí pro průmyslové a komerční aplikace i pro aplikace v domácnostech, například při decentralizovaném a dálkovém zásobování teplou vodou, vytápění a chlazení. To by mělo zahrnovat různé technologie jako například solární tepelnou energii, geotermální energii, biomasu, tepelná čerpadla, kombinovanou výrobu tepla a energie, energii získanou využitím odpadů atd., splňovat požadavky na budovy a okresy s téměř nulovou spotřebou energie a podporovat inteligentní budovy. Je zapotřebí další průlom, zejména v oblasti ukládání tepelné energie z obnovitelných zdrojů energie a na podporu rozvoje a zavádění účinných kombinací hybridních systémů vytápění a chlazení pro centralizované a decentralizované aplikace.

3.1.3. Podpora inteligentních evropských měst a komunit

Městské oblasti patří k největším spotřebitelům energie v Unii a vypouštějí rovněž úměrně velký podíl emisí skleníkových plynů a zároveň vytvářejí značné množství látek znečišťujících ovzduší. Současně jsou městské oblasti zasaženy zhoršující se kvalitou ovzduší a změnou klimatu a musí vyvíjet vlastní strategie pro zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně. Při přeměně na nízkouhlíkovou společnost je proto zásadní nalezení inovativních energetických řešení (například energetická účinnost, systémy dodávky elektřiny, systémy vytápění a chlazení a začlenění obnovitelných energií do již vybudovaného prostředí), integrovaných s dopravními systémy, řešeními v oblasti inteligentní výstavby a městského plánování, hospodařením s odpady a čištěním vod, jakož i s řešeními v oblasti informačních a komunikačních technologií pro městské prostředí. Je třeba plánovat cílené iniciativy na podporu konvergence průmyslových hodnotových řetězců v odvětvích energetiky, dopravy a informačních a komunikačních technologií pro inteligentní městské aplikace. Zároveň je třeba vyvíjet nové technologické, organizační, plánovací a obchodní modely a ověřit je v plném rozsahu v souladu s potřebami a prostředky měst a komunit a jejich občanů. Nezbytný je rovněž výzkum, který umožní pochopit sociální, environmentální, hospodářské a kulturní otázky, jež jsou spojeny s touto přeměnou.

3.2. Zásobování levnou elektřinou s nízkými emisemi uhlíku

Elektřina bude hrát hlavní úlohu při vytváření ekologicky udržitelné nízkouhlíkové ekonomiky. Ústředním bodem tohoto vývoje budou obnovitelné zdroje energie. Zavádění výroby elektřiny s nízkými emisemi uhlíku je příliš pomalé kvůli vysokým nákladům, které jsou s tím spojeny. Je naléhavě nutné najít řešení, která významně sníží náklady při zvýšení energetické účinnosti, udržitelnosti a přijetí ze strany veřejnosti v zájmu rychlejšího zavádění výroby elektřiny vyznačující se nízkými náklady, spolehlivostí a nízkými emisemi uhlíku na trh. Činnosti se zaměří na výzkum, vývoj a demonstrace v plném rozsahu týkající se inovativních obnovitelných zdrojů energie, včetně malých a miniaturních energetických systémů, účinných a flexibilních elektráren na fosilní paliva s nízkými emisemi uhlíku a zachycování a ukládání uhlíku nebo technologií pro opětovné využití CO₂.

3.2.1. Plné rozvinutí potenciálu větrné energie

Cílem u větrné energie je snížit náklady na výrobu elektřiny s využitím energie větru na souši a na moři do roku 2020 přibližně o 20 % v porovnání s rokem 2010, v rostoucí míře přecházet k využívání větrné energie na moři a umožnit náležitou integraci do elektrické sítě. Pozornost bude zaměřena na vývoj, testování a demonstrace příští generace systémů pro přeměnu větrné energie ve větším měřítku (včetně inovativních systémů skladování energie), s vyšší účinností přeměny a větší dostupností jak na souši, tak na moři (včetně vzdálených oblastí a prostředí s nepříznivými povětrnostními podmínkami) a rovněž na nové procesy sériové výroby. Zohlední se ty aspekty rozvoje větrné energie, které jsou spojeny s životním prostředím a biologickou rozmanitostí.

3.2.2. Rozvoj účinných, spolehlivých a nákladově konkurenceschopných solárních systémů

Náklady na solární energii, zahrnující fotovoltaiku a koncentraci sluneční energie, by se měly do roku 2020 snížit v porovnání s rokem 2010 na polovinu, pokud má tento druh energie výrazně zvýšit svůj podíl na trhu s elektřinou.

V případě fotovoltaiky to bude vyžadovat další výzkum týkající se mimo jiné nových koncepcí a systémů, demonstrací a testování hromadné výroby za účelem zavádění ve velkém měřítku a integrace fotovoltaiky do budov.

V případě koncentrace sluneční energie se pozornost soustředí na rozvoj možností zvýšení účinnosti při současném snížení nákladů a dopadů na životní prostředí, což umožní průmyslové rozšíření demonstrovaných technologií, a to vybudováním elektráren, které budou prvními svého druhu. Budou otestována řešení, která účinně spojují výrobu elektřiny ze solární energie s odsolováním vody.

3.2.3. Rozvoj konkurenceschopných a ekologicky bezpečných technologií pro zachycování, přepravu, ukládání a opětovné využití CO₂

Zachycování a ukládání CO₂ (CCS) je hlavní možností, kterou je nutno všeobecně zavést v komerčním měřítku na globální úrovni, aby mohla být do roku 2050 úspěšně vyřešena výzva spojená s dekarbonizovanou výrobou elektřiny a průmyslem s nízkými emisemi uhlíku. Cílem je minimalizovat dodatečné náklady na CCS v energetickém odvětví u uhelných a plynových elektráren a u elektráren používajících jako palivo ropné břídlíce v porovnání s odpovídajícími elektrárnami bez CCS a energeticky náročnými průmyslovými zařízeními.

Podpora bude poskytována zejména na demonstrace týkající se celého řetězce CCS pro reprezentativní portfolio různých technologických možností zachycování, přepravy a ukládání a opětovného využívání. To bude doprovázeno výzkumem týkajícím se dalšího rozvoje těchto technologií a zajištění konkurenceschopnějších technologií zachycování, zdokonalených součástí, integrovaných systémů a procesů, bezpečného geologického ukládání a racionálních řešení pro opětovné použití zachyceného CO₂ a pro jeho přijetí ze strany veřejnosti s cílem umožnit komerční zavádění technologií CCS u elektráren na fosilní paliva a v jiných výrobních odvětvích s vysokými emisemi uhlíku zprovozněných po roce 2020. Podpořeny budou rovněž technologie čistého spalování uhlí jakožto technologie doplňující CCS.

3.2.4. Rozvoj možností týkajících se geotermální energie, vodní energie, energie moře a jiných obnovitelných zdrojů energie

Geotermální energie, vodní energie a energie moře a rovněž jiné obnovitelné zdroje energie mohou přispět k dekarbonizaci zásobování energií v Evropě a současně zvýšit jeho pružnost s ohledem na variabilní výrobu a používání energie. Cílem je dále rozvinout a dovést nákladově efektivní a udržitelné technologie do komerční fáze, což umožní rozsáhlé zavádění v průmyslovém měřítku, včetně integrace sítí. Pokročilé geotermální systémy jsou technologií, kterou je třeba podrobit dalšímu výzkumu, vývoji a demonstracím, a to konkrétně v oblastech průzkumu, vrtání a výroby tepla. Energie z oceánů, jako je přílivová energie, energie proudění nebo vln, a osmotická energie nabízí předvídatelnou energii vyznačující se nulovými emisemi a může také přispět k rozvinutí plného potenciálu větrné energie na moři (spojení mořských energií). Výzkumné činnosti by měly zahrnovat inovativní výzkum v laboratorním měřítku zaměřený na nízkonákladové spolehlivé součásti a materiály ve vysoce korozivním, biologicky znečišťujícím prostředí, jakož i demonstrace v různých podmínkách evropských vod.

3.3. Alternativní paliva a mobilní zdroje energie

Splnění evropských cílů týkajících se snižování spotřeby energie a emisí CO₂ vyžaduje rovněž rozvoj nových paliv a mobilních zdrojů energie. To je obzvláště důležité k vyřešení výzvy týkající se inteligentní, ekologické a integrované dopravy. Hodnotové řetězce u těchto technologií a alternativních paliv nejsou dostatečně rozvinuté a je nutno je rychleji dovést k demonstracím.

3.3.1. Zajištění větší konkurenceschopnosti a udržitelnosti bioenergie

Cílem v případě bioenergie je dovést nejslibnější technologie do komerční fáze, umožnit rozsáhlou udržitelnou výrobu vyspělých biopaliv různých hodnotových řetězců v rámci přístupu založeného na biorafinériích pro pozemní, námořní a leteckou dopravu, jakož i vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny a „zeleného plynu“ z biomasy a odpadů, včetně CCS. Cílem je vyvinout a demonstrovat technologii pro různé druhy výroby bioenergie v různých měřítcích s přihlédnutím k odlišným zeměpisným a klimatickým podmínkám a logistickým omezením a zároveň minimalizovat negativní dopady spojené s využíváním půdy na životní prostředí a společnost. Dlouhodobější výzkum podpoří rozvoj udržitelného bioenergetického odvětví po roce 2020. Tyto činnosti doplní předchozí (například výchozí suroviny, biologické zdroje) a následné (například integrace do vozového parku) výzkumné činnosti prováděné v rámci dalších příslušných specifických cílů v rámci priority „společenské výzvy“.

3.3.2. Zkrácení doby potřebné pro uvedení vodíkových technologií a technologií palivových článků na trh

Palivové články a vodík mohou značně přispět k řešení energetických problémů, s nimiž se Evropa potýká. Zajištění tržní konkurenceschopnosti těchto technologií bude vyžadovat značné snížení nákladů. Pro ilustraci, náklady na systémy palivových článků pro dopravu bude nutno během příštích deseti let snížit desetkrát. Za tímto účelem bude poskytována podpora demonstracím a zavádění v předkomerční fázi, pokud jde o přenosné, stacionární a mikročlánky, dopravní aplikace a související služby, a rovněž dlouhodobému výzkumu a technologickému rozvoji za účelem vytvoření konkurenceschopného řetězce pro palivové články a udržitelné výroby vodíku a příslušné infrastruktury v celé Unii. Je zapotřebí značná vnitrostátní a mezinárodní spolupráce, aby byl možný průlom na trhu v dostatečném měřítku, včetně vypracování příslušných norem.

3.3.3. Nová alternativní paliva

Existuje celá škála nových možností s dlouhodobým potenciálem, například paliva na bázi kovového prachu, paliva z fotosyntetizujících mikroorganismů (ve vodním a půdním prostředí) a z umělých fotosyntetizujících napodobenin a solární paliva. Tyto nové způsoby mohou představovat potenciál pro účinnější přeměnu energie a pro nákladově konkurenceschopnější a udržitelné technologie. Podpora bude poskytována zejména na dovedení těchto nových a jiných potenciálních technologií z laboratoře k demonstracím za účelem demonstrací v předkomerční fázi do roku 2020.

3.4. Jednotná, inteligentní evropská elektrická soustava

Elektrické sítě musí reagovat na tři vzájemně související problémy, aby bylo možno dosáhnout uživatelsky přívětivé a stále více dekarbonizované elektrické soustavy: vytvoření celoevropského trhu; integrace ohromného nárůstu obnovitelných zdrojů energie a řízení vztahů mezi miliony dodavatelů a odběratelů (příčemž domácnosti budou v rostoucí míře jak dodavateli, tak odběrateli), včetně majitelů elektrických vozidel. Budoucí elektrické sítě budou hrát klíčovou úlohu při přechodu na dekarbonizovaný energetický systém a současně zajistí dodatečnou pružnost a přínosy pro odběratele v oblasti nákladů. Celkovým cílem do roku 2020 je přenášet a distribuovat přibližně 35 % ⁽¹⁾ elektřiny z rozptýlených a koncentrovaných obnovitelných zdrojů energie.

Důsledně integrované úsilí v oblasti výzkumu a demonstrací podpoří vývoj nových součástí, technologií a postupů, které budou reagovat na zvláštnosti přenosové a distribuční soustavy, jakož i flexibilní skladování energie.

Je nutno uvážit veškeré možnosti úspěšného zajištění rovnováhy mezi nabídkou energie a poptávkou po ní s cílem minimalizovat emise a náklady. V zájmu zlepšení přenosové kapacity a kvality i spolehlivosti sítě je třeba vyvinout nové technologie inteligentních energetických sítí, záložních a vyrovnávacích technologií umožňujících větší flexibilitu a účinnost, a to i v rámci tradičních elektráren, i nové součásti sítě. Je nutno zkoumat nové technologie energetické soustavy a obousměrnou digitální komunikační infrastrukturu, začlenit je do elektrické rozvodné sítě a využít je pro účely zavedení inteligentní komunikace s jinými energetickými sítěmi. To přispěje k lepšímu plánování, monitorování, kontrole a bezpečnému provozu sítí, včetně otázek normalizace, v běžných a mimořádných podmínkách a rovněž k řízení vzájemných vztahů mezi dodavateli a odběrateli a přepravě a řízení energetických toků a obchodování s nimi. Při zavádění budoucí infrastruktury musí vzít ukazatele a analýza nákladů a přínosů v úvahu aspekty týkající se celé energetické soustavy. Mimoto se co nejvíce zvýší součinnost mezi inteligentními rozvodnými sítěmi a telekomunikačními sítěmi s cílem zamezit zdvojení investic, zvýšit bezpečnost a urychlit využívání inteligentních energetických služeb.

Nové způsoby skladování energie (a to jak baterie, tak i skladování energie ve velkém měřítku, například koncepce power-to-gas) a systémy vozidel zajistí potřebnou pružnost mezi výrobou a poptávkou. Zdokonalené informační a komunikační technologie dále zvýší pružnost poptávky po elektřině tím, že odběratele (průmysl, obchod a domácnosti) vybaví potřebnými přístroji pro automatizaci. Důležitými hledisky jsou zde také bezpečnost, spolehlivost a ochrana soukromí.

Celkovou účinnost a nákladovou efektivnost dodavatelského řetězce elektřiny a interoperabilitu infrastruktur a rovněž vznik otevřeného a konkurenčního trhu pro technologie, produkty a služby inteligentních energetických sítí musí podporovat nová podoba plánování, trhu a regulace. K otestování a ověření řešení a k posouzení přínosů pro soustavu a jednotlivé zúčastněné strany před zavedením v celé Evropě jsou zapotřebí rozsáhlé demonstrační projekty. To by mělo být doprovázeno výzkumem, který umožní pochopit, jak odběratelé a podniky reagují na ekonomické pobídky, změny chování, informační služby a jiné inovativní příležitosti, které nabízejí inteligentní sítě.

3.5. Nové znalosti a technologie

V dlouhodobém horizontu budou zapotřebí nové, účinnější a nákladově konkurenceschopné a zároveň i čisté, bezpečné a udržitelné energetické technologie. Pokrok je třeba urychlit prostřednictvím víceoborového výzkumu a společného zavádění celoevropských výzkumných programů a zařízení světové úrovně, aby bylo dosaženo vědeckého průlomu u koncepcí souvisejících s energií a u základních technologií (například nanovědy, materiálové vědy, fyziky pevných látek, informační a komunikační technologie, biovědy, věd o Zemi, výpočetní techniky, vesmíru). Tam kde je to vhodné, by měl být podporován průzkum a produkce bezpečných a z hlediska životního prostředí udržitelných nekonvenčních zdrojů zemního plynu a ropy, jakož i vývoj inovací u budoucích a vznikajících technologií.

Vyspělý výzkum bude zapotřebí rovněž k zajištění řešení pro přizpůsobení energetických systémů měnícím se klimatickým podmínkám. Priority mohou být přizpůsobeny novým vědeckotechnickým potřebám a příležitostem nebo nově zaznamenaným jevům, které by mohly naznačovat slibný vývoj nebo rizika pro společnost a které se mohou objevit v průběhu provádění programu Horizont 2020.

3.6. Důkladné rozhodování a zapojení veřejnosti

Energetický výzkum by měl podpořit energetickou politiku a měl by s ní být důsledně v souladu. Rozsáhlé znalosti a výzkum v oblasti zavádění a využívání energetických technologií a služeb, infrastruktury, trhů (včetně regulačních rámců) a chování spotřebitelů jsou nezbytné pro poskytnutí důkladných analýz tvůrcům politik. Podpora bude

⁽¹⁾ Pracovní dokument útvarů Komise SEC(2009) 1295 připojený ke sdělení Komise s názvem „Investování do vývoje nízkouhlíkových technologií (plán SET)“ KOM(2009) 519 v konečném znění.

poskytována (zejména v rámci informačního systému Evropské komise pro plán SET) pro rozvoj důkladných a transparentních teorií, nástrojů, metod, modelů a předvídavých a výhledových scénářů k posouzení hlavních ekonomických a sociálních záležitostí souvisejících s energetikou; vytvoření databází a scénářů pro rozšířenou Unii a posouzení dopadů energetické politiky a souvisejících politik na zabezpečení dodávek, spotřebu, životní prostředí, přírodní zdroje a změnu klimatu, společnost a konkurenceschopnost energetického průmyslu; provádění socioekonomických výzkumných činností, jakož i pro vědní činnosti v rámci společenských studií.

Využití možností, které nabízejí internetové a sociální technologie, chování spotřebitelů, včetně chování zranitelných spotřebitelů, jako jsou osoby se zdravotním postižením, a změny chování budou studovány v rámci otevřených inovačních platform, jako jsou živé laboratoře a rozsáhlé demonstrační projekty pro inovace ve službách a také prostřednictvím panelových průzkumů, přičemž bude zajištěna ochrana soukromí.

3.7. *Přijetí energetických inovací na trhu – využití programu Inteligentní energie – Evropa*

V zájmu toho, aby nové energetické technologie byly zaváděny včas a prostřednictvím nákladově efektivního provedení, jsou nezbytná inovativní řešení, pokud jde o přijetí na trhu a tržní replikace. Kromě výzkumu a demonstrací založených na technologiích to vyžaduje opatření s jednoznačnou přidanou hodnotou Unie, která usilují o rozvoj, používání, sdílení a reprodukování netechnologických inovací s vysokým pákovým efektem na udržitelných energetických trzích v Unii napříč jednotlivými disciplínami a úrovněmi správy.

Tyto inovace se zaměří na vytvoření příznivých tržních podmínek na úrovni regulace, správy a financování pro nízkouhlíkové, obnovitelné a energeticky účinné technologie a řešení. Podpora bude poskytována opatřením, která usnadňují provádění energetické politiky, připravují půdu pro zahájení investic, podporují budování kapacit a usilují o přijetí ze strany veřejnosti. Pozornost bude věnována rovněž inovacím zaměřeným na inteligentní a udržitelné využívání stávajících technologií.

Výzkum a analýza opakovaně potvrdily zásadní úlohu lidského faktoru, pokud jde o úspěch či neúspěch politik v oblasti udržitelné energie. Budou se podporovat inovativní organizační struktury, šíření a výměna osvědčených postupů a zvláštní opatření v oblasti vzdělávání a budování kapacit.

3.8. *Zvláštní aspekty provádění*

Stanovování priorit pro provádění činností v rámci této společenské výzvy se řídí potřebou posílit energetický výzkum a inovace na evropské úrovni. Hlavním cílem bude podpora provádění výzkumného a inovačního programu strategického plánu pro energetické technologie (plán SET) ⁽¹⁾ za účelem dosažení cílů politiky Unie v oblasti energetiky a změny klimatu. Cenným vstupem pro stanovení pracovních programů budou proto plány postupu a prováděcí plány v rámci plánu SET. Jako hlavní základ pro stanovování strategických priorit a koordinaci energetického výzkumu a inovací v rámci Unie se použije struktura řízení plánu SET.

Netechnologický program se bude řídit energetickou politikou Unie a jejími právními předpisy. Je nutno podporovat prostředí umožňující hromadné zavádění demonstrováných technologických řešení a řešení v oblasti služeb, procesů a strategických iniciativ týkajících se nízkouhlíkových technologií a energetické účinnosti v celé Unii. To může zahrnovat podporu pro technickou pomoc k rozvoji a zahájení investic do energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie.

Pokud jde o přijetí na trhu, činnosti vycházejí z činností prováděných v rámci programu Inteligentní energie – Evropa a dále je posilují.

Pro sdílení zdrojů a společné provádění činností bude důležité partnerství s evropskými zúčastněnými stranami. V jednotlivých případech lze stanovit, že stávající evropské průmyslové iniciativy v rámci plánu SET budou změněny na formální partnerství veřejného a soukromého sektoru, pokud to bude považováno za vhodné, a to s cílem zvýšit úroveň a soudržnost financování a podnítit společné výzkumné a inovační činnosti mezi zúčastněnými stranami jak z veřejného, tak i soukromého sektoru. Uváženo bude poskytnutí podpory (včetně společné s členskými státy) aliancí veřejných výzkumných institucí, zejména Evropské aliance pro energetický výzkum zřízené v rámci plánu SET, za účelem spojení veřejných zdrojů určených na výzkum a výzkumných infrastruktur při zabývání se kritickými výzkumnými oblastmi evropského výzkumu. Mezinárodní koordinací opatření podpoří priority plánu SET podle zásady proměnné geometrie a s přihlédnutím ke kapacitám a zvláštnostem jednotlivých zemí. Rovněž budou vytvořena odpovídající propojení s akcemi příslušných evropských inovačních partnerství a s příslušnými aspekty výzkumných a inovačních programů evropských technologických platform.

⁽¹⁾ KOM(2007) 723.

Uvážit lze podporu pro příslušné iniciativy společného plánování a příslušná partnerství v rámci veřejného sektoru a partnerství veřejného a soukromého sektoru. Činnosti se dále zaměří na rostoucí podporu a prosazování zapojení malých a středních podniků.

Za účelem vypracování (ve spolupráci se zúčastněnými stranami) klíčových výkonnostních ukazatelů ke sledování pokroku při provádění, které budou pravidelně revidovány v zájmu zohlednění nejnovějšího vývoje, bude mobilizován informační systém Komise pro plán SET (SETIS). Provádění v rámci této společenské výzvy bude obecněji usilovat o zlepšení koordinace příslušných programů, iniciativ a politik Unie, jako je politika soudržnosti, zejména prostřednictvím národních a regionálních strategií pro inteligentní specializaci a mechanismů systému pro obchodování s emisemi (ETS), pokud jde například o podporu pro demonstrační projekty.

4. INTELIGENTNÍ, EKOLOGICKÁ A INTEGROVANÁ DOPRAVA

4.1. *Doprava účinně využívající zdroje, která respektuje životní prostředí*

Evropa si stanovila strategický cíl dosáhnout do roku 2050 snížení emisí CO₂ o 60 % oproti stavu v 90. letech 20. století. Do roku 2030 usiluje o snížení počtu „konvenčně poháněných“ automobilů ve městech na polovinu a o dosažení toho, aby se městská logistika ve velkých městských centrech vyznačovala prakticky nulovými emisemi CO₂. Paliva s nízkými emisemi uhlíku používaná v letectví by do roku 2050 měla dosáhnout 40 % a emise CO₂ z ropných paliv používaných v námořní dopravě by se do roku 2050 ⁽¹⁾ měly snížit o 40 % oproti stavu v roce 2005.

Je nezbytné, aby byl tento dopad na životní prostředí snížen zaváděním cílených technologických zlepšení, ovšem s přihlédnutím k tomu, že každý druh dopravy čelí jiným výzvám a vyznačuje se specifickými cykly integrace technologií.

Výzkum a inovace u všech druhů dopravy významně přispějí k rozvoji a přijetí nezbytných řešení, která výrazně sníží emise z dopravy, jež jsou škodlivé pro životní prostředí (například CO₂, NO_x, SO_x a hluk), sníží závislost dopravy na fosilních palivech, a tudíž omezí dopad dopravy na biologickou rozmanitost a změnu klimatu a pomohou zachovat přírodní zdroje.

Toho bude dosaženo prostřednictvím těchto zvláštních činností:

4.1.1. Zajištění čistších a tišších letadel, vozidel a plavidel zlepší environmentální profil a sníží vnímaný hluk a vibrace

Činnosti v této oblasti se zaměří na konečné produkty, avšak budou se zabývat rovněž jednoduchými a ekologickými procesy navrhování a výroby, s přihlédnutím k celému životnímu cyklu a při začlenění recyklovatelnosti do fáze navrhování. Činnosti budou rovněž zahrnovat modernizaci stávajících produktů a služeb prostřednictvím začlenění nových technologií.

- a) Rozvoj a rychlejší zavádění čistších a tišších technologií pohonu jsou důležité pro snižování nebo odstranění dopadů dopravy, například emisí CO₂, hluku a znečištění, na klima a zdraví evropských občanů. Jsou nezbytná nová a inovativní řešení založená na elektrických motorech a bateriích, vodíkových a palivových článcích, motorech poháněných plynem, vyspělých architekturách a technologiích nebo na hybridním pohonu. Technologický průlom pomůže rovněž zlepšit environmentální profil tradičních a nových systémů pohonu.
- b) Prozkoumání možností týkajících se používání alternativních druhů energie s nízkými emisemi pomůže snížit spotřebu fosilních paliv. To zahrnuje používání udržitelných paliv a elektriny z obnovitelných zdrojů energie ve všech druzích dopravy včetně letectví, snížení spotřeby paliva prostřednictvím získávání energie nebo diverzifikovaných dodávek energie a jiná inovativní řešení. Úsilí bude zaměřeno na nové celostní přístupy zahrnující vozidla, infrastrukturu pro skladování a dodávky energie, pro doplňování paliva a dobíjení vozidel, včetně rozhraní mezi vozidlem a sítí, a inovativní řešení týkající se používání alternativních paliv.
- c) K nižší spotřebě paliva přispěje zvýšení celkové výkonnosti letadel, plavidel a vozidel, čehož bude dosaženo snížením jejich hmotnosti a jejich aerodynamického, hydrodynamického nebo valivého odporu, a to použitím lehčích materiálů, jednodušších konstrukcí a inovativního návrhu.

⁽¹⁾ Bílá kniha Komise: „Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje“ (KOM(2011) 144 v konečném znění).

4.1.2. Rozvoj inteligentních zařízení, infrastruktur a služeb

To pomůže optimalizovat dopravní operace a snížit spotřebu zdrojů. Pozornost se zaměří na řešení v oblasti účinného plánování, navrhování, využívání a řízení letišť, přístavů, logistických platforem a infrastruktur pozemní dopravy a rovněž na nezávislé a účinné systémy údržby, monitorování a kontroly. V zájmu zvýšení kapacity je třeba přijmout nové politiky, obchodní modely, koncepce, technologie a řešení v oblasti informačních technologií. Zvláštní pozornost bude věnována odolnosti zařízení a infrastruktur vůči změně klimatu, nákladově efektivním řešením vycházejícím z přístupu založeného na životním cyklu a širšímu zavádění nových materiálů a technologií, které umožňují účinnější údržbu s nižšími náklady. Pozornost se zaměří rovněž na přístupnost, uživatelskou vstřícnost a sociální začlenění.

4.1.3. Zlepšení dopravy a mobility v městských oblastech

To přinese výhody vysokému a zvyšujícímu se podílu obyvatel, kteří žijí a pracují ve městech, nebo kteří je využívají s ohledem na služby a volný čas. Je třeba vyvinout a otestovat nové koncepce mobility, organizaci dopravy, modely multimodální přístupnosti, logistiku, zajišťování inovativních vozidel a městských veřejných služeb a řešení v oblasti plánování, jež přispějí k snížení přetížení, znečištění ovzduší a hluku a ke zvýšení účinnosti městské dopravy. Jako reálnou alternativu k používání soukromých motorových vozidel, podporovanou větším využíváním inteligentních dopravních systémů a rovněž inovativním řízením dodávky a poptávky, je nutno rozvíjet veřejnou a nemotorizovanou dopravu a taktéž jiné možnosti osobní a nákladní dopravy účinně využívající zdroje. Zvláštní důraz bude kladen na vzájemné působení mezi systémem dopravy a jinými městskými systémy.

4.2. Lepší mobilita, menší přetížení, větší bezpečnost a ochrana

Príslušné cíle evropské dopravní politiky usilují vzhledem k rostoucí potřebě mobility o optimalizaci výkonnosti a účinnosti s cílem učinit z Evropy nejbezpečnější region pro leteckou, železniční a vodní dopravu a přiblížit se cíli, kterým je nulový počet úmrtí v silniční dopravě do roku 2050 a snížení počtu zraněných při nehodách v silniční dopravě do roku 2020 o polovinu. Do roku 2030 by se 30 % silniční nákladní dopravy na vzdálenost delší než 300 kilometrů mělo přesunout na železniční a lodní dopravu. Plynulá, přístupná, cenově dostupná a účinná celoevropská přeprava osob a zboží zaměřená na uživatele, která rovněž internalizuje externí náklady, vyžaduje nový evropský systém řízení multimodální dopravy, informací a plateb, jakož i účinná rozhraní mezi sítí pro dlouhé vzdálenosti a sítí pro městskou mobilitu.

Lepší evropský dopravní systém přispěje k účinnějšímu využívání dopravy, zvýší kvalitu života občanů a podpoří zdravější životní prostředí.

Výzkum a inovace k těmto ambiciózním strategickým cílům významně přispějí prostřednictvím těchto zvláštních činností:

4.2.1. Významné snížení přetížení dopravy

Toho lze dosáhnout zavedením inteligentního multimodálního a plně intermodálního dopravního systému „z domu do domu“ a zamezením zbytečnému používání dopravy. To znamená prosazování větší integrace mezi jednotlivými druhy dopravy, optimalizaci dopravních řetězců a lepší integrované dopravní operace a služby. Tato inovativní řešení usnadní rovněž přístupnost a volby cestujících, a to i pro stárnoucí obyvatelstvo a zranitelné uživatele, a prostřednictvím lepšího zvládání nehod a vytvoření programů pro omezení dopravy poskytnou příležitosti k optimalizaci dopravy.

4.2.2. Podstatné zlepšení mobility osob a nákladu

Toho lze dosáhnout rozvojem, demonstracemi a širokým využíváním inteligentních dopravních aplikací a systémů řízení. To znamená: plánování analýzy a řízení poptávky, informační a platební systémy, které jsou interoperabilní v celoevropském měřítku a úplnou integraci informačních toků, řídicích systémů, infrastrukturálních sítí a služeb v oblasti mobility do nového společného multimodálního rámce založeného na otevřených platformách. To zajistí rovněž pružnost a rychlou reakci na krizové události a mimořádné povětrnostní podmínky změnou způsobu cestování a přepravy napříč jednotlivými druhy dopravy. Dosažení tohoto cíle napomohou nové aplikace v oblasti lokalizace, navigace a časování, jež jsou umožněny díky družicovým navigačním systémům Galileo a Evropské podpůrné geostacionární navigační služby (EGNOS).

- a) Inovativní technologie v oblasti uspořádání letového provozu přispějí ke skokové změně v oblasti bezpečnosti a účinnosti s rychle rostoucí poptávkou k dosažení větší přesnosti, zkrácení doby strávené při postupech souvisejících s cestováním na letištích a k dosažení odolnosti v systému letecké dopravy. Zavedení a další rozvoj „jednotného evropského nebe“ budou podpořeny výzkumnými a inovačními činnostmi poskytujícími řešení pro vyšší automatizaci

a nezávislost při uspořádání letového provozu a operací a kontrole letadel, lepší integraci vzdušných a pozemních složek a novými řešeními pro účinné a plynulé odbavení cestujících a nákladu v rámci celého dopravního systému.

- b) U lodní dopravy přispějí lepší a integrované technologie plánování a řízení ke vzniku „modrého pásma“ na mořích kolem Evropy, což povede ke zlepšení přístavních operací, a k udržitelnému rámci pro vnitrozemské vodní cesty.
- c) U železniční a silniční dopravy zlepší optimalizace řízení a interoperability sítí účinné využívání infrastruktury a usnadní přeshraniční operace. Budou vyvinuty komplexní systémy řízení silniční dopravy a informační systémy, které vzájemně spolupracují a které využívají komunikaci mezi vozidly a mezi vozidlem a infrastrukturou.

4.2.3. Rozvoj nových koncepcí nákladní dopravy a logistiky

To může snížit tlak na dopravní systém a životní prostředí a zvýšit bezpečnost a kapacitu nákladní dopravy. Tyto činnosti mohou například spojovat vysoce výkonná vozidla s nízkým dopadem na životní prostředí s inteligentními, bezpečnými palubními a na infrastruktuře založenými systémy. Přitom by se mělo vycházet z přístupu integrované logistiky v oblasti dopravy. Činnosti podpoří rovněž rozvoj vize e-Freight týkající se bezpapírové nákladní dopravy, kdy jsou v rámci všech druhů dopravy informační toky, služby a platby spojeny s fyzickými dopravními toky.

4.2.4. Snížení nehodovosti, úmrtí a zranění a zvýšení bezpečnosti

Toho bude dosaženo řešením aspektů, které souvisí s organizací, řízením a sledováním výkonnosti a rizik dopravních systémů, a zaměřením se na návrh, výrobu a provoz letadel, vozidel a plavidel, infrastruktur a terminálů. Pozornost se zaměří na pasivní a aktivní bezpečnost, preventivní bezpečnost a zdokonalené automatizované a vzdělávací procesy ke snížení rizika a dopadu lidského selhání. Budou navrženy speciální nástroje a techniky za účelem lepšího předjímání, posuzování a zmírňování dopadu počasí, přírodních rizik a jiných krizových situací. Činnosti se zaměří rovněž na začlenění bezpečnostních aspektů do plánování a řízení toků cestujících a nákladu, na koncepci letadel, vozidel a plavidel, na řízení dopravy a systémů a na návrh dopravních infrastruktur a terminálů pro nákladní a osobní dopravu. Užitečné nástroje pro zesílenou bezpečnost mohou poskytnout také aplikace v rámci inteligentní dopravy a propojení. Činnosti budou zaměřeny také na zvýšení bezpečnosti všech účastníků provozu na pozemních komunikacích, zejména těch, kteří jsou vystaveni většímu riziku, a především v městských oblastech.

4.3. Globální vedoucí postavení evropského odvětví dopravy

Udržením se na čele v oblasti technologického rozvoje a zvýšením konkurenceschopnosti stávajících výrobních procesů přispějí výzkum a inovace k růstu a vysoce kvalifikovaným pracovním místům v evropském odvětví dopravy, a to navzdory rostoucí hospodářské soutěži. V sázce je další rozvoj konkurenceschopnosti důležitého hospodářského odvětví, které přímo představuje 6,3 % hrubého domácího produktu (HDP) Unie a v Evropě zaměstnává téměř 13 milionů osob. Ke specifickým cílům patří rozvoj nové generace inovativních prostředků letecké, lodní a pozemní dopravy, šetrných k životnímu prostředí, zajištění udržitelné výroby inovativních systémů a zařízení a příprava základu budoucích dopravních prostředků, a to prací na nových technologiích, koncepcích a návrzích, inteligentních kontrolních systémech, účinných procesech vývoje a výroby, inovativních službách a postupech certifikace. Evropa usiluje o to, aby zaujala celosvětové vedoucí postavení, pokud jde o účinnost, environmentální profil a bezpečnost všech druhů dopravy a aby posílila své vedoucí postavení na celosvětových trzích, pokud jde o konečné produkty i subsystémy.

Výzkum a inovace se zaměří na tyto zvláštní činnosti:

4.3.1. Vývoj nové generace dopravních prostředků jako způsobu, jak si v budoucnu zajistit podíl na trhu

To pomůže zlepšit vedoucí postavení Evropy v oblasti letadel, vysokorychlostních vlaků, konvenční a (pří)městské železniční dopravy, silničních vozidel, elektromobility, výletních lodí, trajektů a speciálních plavidel se špičkovou technologií a námořních platform. Povzbudí rovněž konkurenceschopnost evropských průmyslových odvětví v oblasti nových technologií a systémů a podpoří jejich diverzifikaci směrem k novým trhům, včetně v jiných odvětvích, než je doprava. To zahrnuje vývoj inovativních bezpečných letadel, vozidel a plavidel šetrných k životnímu prostředí, jež se vyznačují zabudovanými účinnými pohonnými systémy, vysoce výkonnými a inteligentními operačními a kontrolními systémy.

4.3.2. Inteligentní palubní kontrolní systémy

Tyto systémy jsou zapotřebí k dosažení vyšších úrovní výkonnosti a systémové integrace v dopravě. Za účelem stanovení společných provozních norem budou vyvinuta vhodná rozhraní pro komunikaci mezi letadly, vozidly, plavidly a infrastrukturami ve všech příslušných kombinacích, přičemž se zohlední dopady elektromagnetických polí. Mohou zahrnovat doručování informací o řízení dopravy a uživatelích přímo do zařízení zabudovaných ve vozidlech, jež bude podpořeno spolehlivými údaji o dopravě v reálném čase týkajícími se silničních podmínek a přetížení dopravy a získávanými prostřednictvím této zařízení.

4.3.3. Vyspělé výrobní procesy

Umožní úpravy podle požadavků zákazníků, nižší náklady na životní cyklus a zkrácení doby vývoje a usnadní normalizaci a certifikaci letadel, vozidel a plavidel i jejich součástí, vybavení a související infrastruktury. Činnosti v této oblasti povedou k vývoji rychlých a nákladově efektivních technik navrhování a výroby, včetně montáže, konstrukce, údržby a recyklace, prostřednictvím digitálních nástrojů a automatizace a schopnosti integrovat složité systémy. To podpoří konkurenceschopné dodavatelské řetězce, které jsou schopné dodávat na trh v krátkém čase a s nižšími náklady, aniž by byla narušena provozní bezpečnost a ochrana. Prioritou je rovněž využití inovativních materiálů v dopravě, a to jak z hlediska environmentálních cílů, tak i z hlediska cílů konkurenceschopnosti, a v zájmu zvýšené bezpečnosti a ochrany.

4.3.4. Prozkoumání zcela nových dopravních koncepcí

To pomůže zlepšit konkurenční výhodu Evropy v dlouhodobějším horizontu. Činnosti v oblasti strategického víceoborového výzkumu a ověřování koncepce se budou zabývat řešeními, pokud jde o inovativní dopravní systémy. To bude zahrnovat plně automatizovaná letadla, vozidla a plavidla a jiné nové typy těchto dopravních prostředků, jež se budou vyznačovat dlouhodobým potenciálem, vysokým environmentálním profilem i novými službami.

4.4. Socioekonomický a behaviorální výzkum a činnosti pro tvorbu politik zaměřené na budoucí vývoj

Opatření na podporu analýzy a vypracování politiky zahrnující shromáždění důkazů s cílem porozumět chování v oblasti územních, socioekonomických a širších společenských aspektů dopravy jsou nezbytná na podporu inovací a k vypořádání se s problémy, které doprava vyvolává. Činnosti se zaměří na rozvoj a provádění evropských výzkumných a inovačních politik v oblasti dopravy a mobility, na výhledové studie a technologické prognózy a na posílení Evropského výzkumného prostoru.

Pro rozvoj evropského dopravního systému je nanejvýš důležité pochopení místních a regionálních specifik, chování a vnímání uživatelů, společenské přijetí, dopad strategických opatření, mobilita, měnící se potřeby a vzorce chování, vývoj budoucích potřeb, obchodní modely a jejich důsledky. Bude vypracován scénář zohledňující společenské trendy, důkazy o kauzalitě, strategické cíle a technologické prognózy v horizontu do roku 2050. Za účelem lepšího pochopení vazeb mezi územním rozvojem, sociální soudržností a evropským dopravním systémem jsou zapotřebí důkladné modely, na jejichž základě lze přijmout náležitá strategická rozhodnutí.

Výzkum se zaměří na to, jak omezit společenské a územní nerovnosti v přístupu k mobilitě a jak zlepšit postavení zranitelných uživatelů dopravy. Je nutno se zabývat rovněž ekonomickými otázkami se zaměřením se na způsoby internalizace externalit z dopravy v rámci všech druhů dopravy a rovněž modely zdanění a cenotvorby. Je zapotřebí budoucí výzkum k posouzení budoucích požadavků na dovednosti a pracovní místa, vývoj v oblasti výzkumu a vývoje a zavádění, jakož i nadnárodní spolupráce.

4.5. Zvláštní aspekty provádění

Činnosti budou organizovány tak, aby odpovídajícím způsobem umožňovaly přistupovat k dopravě integrovaným způsobem a současně s ohledem na specifika každého druhu dopravy. Bude nezbytné zajistit víceletou viditelnost a kontinuitu činností s cílem zohlednit specifika každého druhu dopravy a komplexní povahu výzev, jakož i příslušné aspekty strategických programů výzkumu a inovací evropských technologických platform.

Uvážit lze podporu pro příslušné iniciativy společného plánování a příslušná partnerství v rámci veřejného sektoru a partnerství veřejného a soukromého sektoru. Rovněž budou vytvořena odpovídající propojení s akcemi příslušného evropského inovačního partnerství. Činnosti se dále zaměří na rostoucí podporu a prosazování zapojení malých a středních podniků.

5. ČINNOSTI V OBLASTI KLIMATU A ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, ÚČINNÉ VYUŽÍVÁNÍ ZDROJŮ A SUROVINY

5.1. Boj proti změně klimatu a přizpůsobení se této změně

Stávající koncentrace CO₂ v atmosféře jsou téměř o 40 % vyšší, než tomu bylo na počátku průmyslové revoluce, a na nejvyšší úrovni za poslední 2 miliony let. Ke změně klimatu přispívají i jiné skleníkové plyny než CO₂, které hrají stále důležitější úlohu. Bez rozhodných opatření by změna klimatu mohla svět stát nejméně 5 % HDP ročně a podle některých scénářů až 20 %. Naopak v případě včasných a účinných opatření by se čisté náklady mohly snížit na přibližně 1 % HDP ročně. Dosažení cíle týkajícího se udržení oteplování pod 2 °C a zamezení nejhorším dopadům změny klimatu bude vyžadovat, aby vyspělé země snížily do roku 2050 emise skleníkových plynů o 80–95 % v porovnání s úrovněmi z roku 1990.

Cílem této činnosti je proto vypracovat a posoudit inovativní, nákladově efektivní a udržitelná opatření a strategie pro přizpůsobení se změně klimatu a zmírňování této změny se zaměřením jak na CO₂, tak i jiné skleníkové plyny a aerosoly než CO₂ a se zdůrazněním technologických i netechnologických ekologických řešení, a to získáváním důkazů pro informovaná, včasná a účinná opatření a vytvářením sítí s potřebnými pravomocemi.

K dosažení tohoto cíle se výzkum a inovace zaměří na:

5.1.1. Lepší pochopení změny klimatu a poskytnutí spolehlivých klimatických odhadů

Lepší pochopení příčin a vývoje změny klimatu a přesnější klimatické odhady jsou pro společnost zásadní, aby bylo možno chránit životy, statky a infrastruktury a zajistit účinné rozhodování a odpovídající možnosti zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně. Je nezbytné dále zlepšit vědecké poznatky o klimatických faktorech, procesech, mechanismech, zpětné vazbě a mezních hodnotách v souvislosti s fungováním suchozemských, mořských a polárních ekosystémů a atmosféry. Lepší pochopení rovněž umožní přesněji zjišťovat změnu klimatu a přiřazovat přírodní nebo antropogenní příčinné faktory. Lepší spolehlivost klimatických odhadů a předpovědí v příslušném časovém a prostorovém měřítku budou podpořeny zlepšením měření a vypracováním přesnějších scénářů a modelů, včetně plně spojených modelů zemského systému, při zohlednění paleoklimatické historie.

5.1.2. Posouzení dopadů a zranitelnosti a vypracování inovativních a nákladově efektivních opatření pro přizpůsobení se a předcházení rizikům a pro jejich řízení

Poznatky o schopnosti společnosti, ekonomiky a ekosystémů přizpůsobit se změně klimatu jsou neúplné. Účinná, spravedlivá a společensky přijatelná opatření usilující o dosažení životního prostředí, hospodářství a společnosti odolných vůči klimatu vyžadují integrovanou analýzu stávajících a budoucích dopadů, zranitelnosti, expozice obyvatel, rizik a jejich řízení, druhotných dopadů, jako je migrace a konflikty, nákladů a příležitostí spojených se změnou klimatu a jeho proměnlivostí s přihlédnutím k mimořádným událostem a souvisejícím rizikům vyvolaným klimatem a jejich opakovanému výskytu. Tato analýza bude vypracována rovněž s ohledem na nepříznivé dopady změny klimatu na biologickou rozmanitost, ekosystémy a ekosystémové služby, vodní zdroje, infrastruktury a hospodářské a přírodní zdroje. Důraz bude kladen na nejcennější přírodní ekosystémy a zastavěná prostředí a rovněž na hlavní společenská, kulturní a hospodářská odvětví v Evropě. Akce se budou zabývat dopady a rostoucími riziky pro lidské zdraví vyplývajícími ze změny klimatu, rizik vyvolaných klimatem a vyšších koncentrací skleníkových plynů v atmosféře. Výzkum vyhodnotí inovativní, spravedlivě rozdělené a nákladově účinné reakce k přizpůsobení se změně klimatu, včetně ochrany a přizpůsobení přírodních zdrojů a ekosystémů a souvisejících dopadů, za účelem informování a podpory jejich rozvoje a provádění na všech úrovních a ve všech měřítcích. To bude zahrnovat rovněž možné dopady, náklady, rizika a přínosy geoinženýrských možností. Budou posouzeny složité vzájemné vztahy, střety a součinnosti politických rozhodnutí týkajících se přizpůsobení a předcházení rizikům s ostatními klimatickými a odvětvovými politikami, včetně dopadů na zaměstnanost a životní úroveň zranitelných skupin.

5.1.3. Podpora politik v oblasti zmírňování dopadů změny klimatu, včetně studií zaměřených na dopady vyplývající z jiných odvětvových politik.

Přechod Unie na konkurenceschopnou ekonomiku a společnost, která účinně využívá zdroje a je odolná vůči změně klimatu, do roku 2050 vyžaduje návrh účinných, dlouhodobých strategií s nízkými emisemi a značný pokrok, pokud jde o naše inovační schopnosti. Výzkum posoudí environmentální a socioekonomická rizika, příležitosti a dopady možnosti zmírňování změny klimatu. Rovněž posoudí dopad z dalších odvětvových politik. Výzkum podpoří rozvoj a validaci nových modelů zahrnujících klima, energetiku a hospodářství s přihlédnutím k ekonomickým nástrojům a příslušným externalitám za účelem otestování možností politiky v oblasti zmírňování změny klimatu a vývoje nízkouhlíkových technologií v různých měřítcích a pro hlavní hospodářská odvětví a oblasti společnosti na úrovni Unie a na celosvětové

úrovni. Akce usnadní technologické, institucionální a socioekonomické inovace zlepšením vazeb mezi výzkumem a použitím a mezi podnikateli, konečnými uživateli, výzkumnými pracovníky, tvůrci politik a znalostními institucemi.

5.2. Ochrana životního prostředí, udržitelné hospodaření s přírodními zdroji, vodou, biologickou rozmanitostí a ekosystémy

Společnosti se potýkají s velkým problémem nastolit udržitelnou rovnováhu mezi lidskými potřebami a životním prostředím. Environmentální zdroje, včetně vody, ovzduší, biomasy, úrodné půdy, biologické rozmanitosti, ekosystémů a služeb, které poskytují, jsou základem fungování evropské a světové ekonomiky a kvality života. Globální obchodní příležitosti spojené s přírodními zdroji budou podle očekávání do roku 2050 činit více než 2 biliony EUR ⁽¹⁾. Navzdory tomu jsou ekosystémy v Evropě a na celém světě poškozovány nad rámec schopnosti přírody je obnovovat a environmentální zdroje jsou nadměrně využívány nebo dokonce ničeny. Unie například každoročně přijde o 1 000 km² nejúrodnější půdy a cenných ekosystémů a vyplývána je čtvrtina sladké vody. Zachování těchto vzorců není možné. Výzkum musí přispět ke zvrácení tendencí poškozujících životní prostředí a zajistit, aby ekosystémy i nadále poskytovaly zdroje, statky a služby, které jsou nezbytné pro dobré životní podmínky, hospodářskou prosperitu a udržitelný rozvoj.

Cílem této činnosti je proto poskytnout znalosti a nástroje pro řízení a ochranu přírodních zdrojů, což zajistí udržitelnou rovnováhu mezi omezenými zdroji a současnými a budoucími potřebami společnosti a ekonomiky.

K dosažení tohoto cíle se výzkum a inovace zaměří na:

5.2.1. Lepší pochopení biologické rozmanitosti a fungování ekosystémů, jejich vzájemného působení se sociálními systémy a jejich úlohy při udržení ekonomiky a dobrých životních podmínek lidí.

Lidská činnost vyvolává rizika spuštění změn v životním prostředí, které jsou nevratné a které mění charakter ekosystémů a jejich biologickou rozmanitost. Je zásadní tato rizika předjímat, a to posouzením, monitorováním a odhadováním dopadů lidských činností na životní prostředí, včetně změny ve využívání půdy, a environmentálních změn na dobré životní podmínky lidí. Výzkum mořských (od pobřežních po hlubinné, včetně udržitelnosti mořských zdrojů), polárních, sladkovodních, suchozemských a městských ekosystémů, včetně ekosystémů závislých na podzemní vodě,lepší naše pochopení složitých vztahů mezi přírodními zdroji a sociálními, ekonomickými a ekologickými systémy, včetně přirozených kritických mezníků, a odolností nebo zranitelností lidských a biologických systémů. Bude přezkoumán způsob fungování biologické rozmanitosti a ekosystémů a jejich reakce na antropogenní vlivy, možnosti jejich obnovení a to, jak tím budou ovlivněny ekonomiky a dobré životní podmínky lidí. Ověřena budou rovněž řešení, která se zabývají problémy souvisejícími se zdroji v evropském a mezinárodním kontextu. To přispěje k politikám a postupům, které zajišťují, aby společenské a ekonomické činnosti probíhaly v mezích udržitelnosti a přizpůsobivosti ekosystémů a biologické rozmanitosti.

5.2.2. Rozvíjení integrovaných přístupů k řešení výzev v oblasti vody a přechod k udržitelnému řízení a využívání vodních zdrojů a služeb

Dostupnost sladké vody a její kvalita se stala celosvětovým problémem s dalekosáhlými hospodářskými a sociálními důsledky. V důsledku stále rostoucí poptávky po různých a často protichůdných využitích (například zemědělství, průmysl, rekreace, veřejné služby, ekosystémy a údržba krajiny, obnova a zlepšení životního prostředí), vyšší míry zranitelnosti zdrojů zhoršené změnou klimatu a celosvětovými změnami, urbanizace, znečištění a nadměrného využívání zdrojů sladké vody, se zachování a zlepšení kvality vody a její dostupnosti a zmírnění dopadu lidské činnosti na ekosystémy sladkých vod stalo pro uživatele vody v různých odvětvích a pro vodní ekosystémy výzvou zásadního významu.

Výzkum a inovace se budou těmito naléhavými otázkami zabývat a poskytnou integrované strategie, nástroje, technologie a inovativní řešení s cílem reagovat na současné a budoucí potřeby. Cílem bude vypracovat vhodné strategie pro vodní hospodářství, zlepšit kvalitu vody, řešit nerovnováhu mezi poptávkou po vodě a dostupností či dodávkou vody na různých úrovních a v různém rozsahu, uzavřít koloběh vody, podporovat udržitelné chování koncových uživatelů a řešit nebezpečí související s vodou při zachování integrity, struktury a fungování vodních ekosystémů, a to v souladu s uplatňovanými politikami Unie.

⁽¹⁾ Odhady vypracované společností PriceWaterhouseCoopers pro „udržitelné globální obchodní příležitosti v oblasti přírodních zdrojů (včetně energetiky, lesnictví, potravinářství a zemědělství, vody a kovů)“ a WBCSD (2010) Vision 2050: The New Agenda for Business, World Business Council for Sustainable Development: Ženeva, URL: http://www.wbcsd.org/web/projects/BZrole/Vision2050-FullReport_Final.pdf

5.2.3. Poskytování poznatků a nástrojů pro účinné rozhodování a zapojení veřejnosti

Společenské a hospodářské systémy a systémy správy se musí nadále zabývat jak vyčerpáním zdrojů, tak poškozováním ekosystémů. Výzkum a inovace budou základem pro politická rozhodnutí, která jsou zapotřebí k hospodaření s přírodními zdroji a k řízení ekosystémů způsobem, který zamezuje ničivé změně klimatu a životního prostředí nebo který umožňuje přizpůsobit se takovéto změně, a k prosazování institucionálních a hospodářských změn, změn chování a technologických změn, které zajišťují udržitelnost. Výzkum tak bude základem rozvoje systémů pro ocenění biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb, včetně pochopení významu přírodního kapitálu a toku ekosystémových služeb. Důraz se bude klást na kritické, politicky důležité ekosystémy a ekosystémové služby, jako je sladká voda, moře a oceány (včetně pobřežních oblastí), lesy, polární regiony, kvalita ovzduší, biologická rozmanitost, využívání půdy a půda. Odolnost společností a ekosystémů vůči znečišťujícím látkám a patogenům, katastrofickým událostem, včetně přírodních rizik (například seismických otřesů a vulkanické činnosti, povodní a období sucha) a lesních požárů, bude podpořena lepšími schopnostmi v oblasti předvídání, včasného varování a posouzení zranitelnosti a dopadů, včetně zahrnutí více rizik. Výzkum a inovace tudíž poskytnou podporu pro politiky v oblasti ochrany životního prostředí a účinného využívání zdrojů a možnosti účinné správy na základě důkazů v rámci bezpečných mezí působení. Budou vyvinuty inovativní způsoby zvyšování soudržnosti politik, vyřešení kompromisů a zvládnutí protichůdných zájmů a zvýšení informovanosti veřejnosti o výsledcích výzkumu a zapojení občanů do rozhodování.

5.3. Zajištění udržitelných dodávek neenergetických a nezemědělských surovin

Odvětví jako stavebnictví, chemický, automobilový a letecký průmysl či výroba strojů a zařízení, které mají společnou přidanou hodnotu přesahující 1 000 miliard EUR a zaměstnávají přibližně 30 milionů osob, jsou závislá na přístupu k surovinám. Unie je soběstačná, pokud jde o stavební nerostné suroviny. Ačkoliv je Unie jedním z největších světových producentů některých průmyslových nerostných surovin, je i nadále čistým dovozcem většiny z nich. Unie je mimoto velmi závislá na dovozu kovových nerostů a zcela závislá na dovozu některých kritických surovin.

Nejnovější tendence ukazují, že poptávka po surovinách se bude řídit vývojem rozvíjejících se ekonomik a rychlým šířením klíčových základních technologií. Evropa musí zajistit udržitelné hospodaření se surovinami a pro všechna odvětví, která jsou závislá na přístupu k surovinám, zabezpečit udržitelné dodávky surovin pocházející z Unie i ze třetích zemí. Politické cíle týkající se kritických surovin jsou stanoveny v iniciativě Komise v oblasti surovin⁽¹⁾.

Cílem této činnosti je proto zlepšit znalostní základnu o surovinách a rozvíjet inovativní řešení pro nákladovou efektivnost a ekologickou šetrnost v oblasti průzkumu, těžby, zpracování, opětovného využití, recyklace a využití surovin a pro jejich nahrazení ekonomicky výhodnými a ekologicky udržitelnými alternativami s menšími dopady na životní prostředí.

K dosažení tohoto cíle se výzkum a inovace zaměří na:

5.3.1. Zlepšení znalostní základny o dostupnosti surovin

Zlepší se posouzení dlouhodobé dostupnosti světových zdrojů a zdrojů Unie, včetně přístupu k městským zdrojům (sklady odpadu a odpady z těžebního průmyslu), pobřežním a hlubinným zdrojům (například těžba minerálů vzácných zemin z mořského dna), a souvisejících nejistot. Tyto poznatky společnosti pomohou dosáhnout účinnějšího využívání, recyklace a opětovného využití vzácných surovin nebo surovin škodlivých pro životní prostředí. Budou rovněž vypracována globální pravidla, postupy a normy upravující ekonomicky životaschopný, ekologicky šetrný a společensky přijatelný průzkum, těžbu a zpracování zdrojů, včetně postupů při využívání půdy a územní plánování námořních prostor na základě ekosystémového přístupu.

5.3.2. Podporu udržitelných dodávek a využívání surovin, včetně nerostných zdrojů, z pevniny na moře, zahrnující průzkum, těžbu, zpracování, opětovné využití, recyklaci a využití

V zájmu zajištění cenově dostupných, spolehlivých a udržitelných dodávek surovin a nakládání se surovinami, které jsou nezbytné pro evropská výrobní odvětví, je zapotřebí, aby výzkum a inovace zahrnovaly celý životní cyklus materiálů. Účinné využívání zdrojů podpoří rozvoj a zavádění ekonomicky životaschopných, společensky přijatelných a ekologicky šetrných technologií v oblasti průzkumu, těžby a zpracování. To bude zahrnovat nerostné zdroje, z pevniny i z moře, a rovněž průzkum možností městských zdrojů. Ke snížení závislosti Unie na dodávkách primárních surovin přispějí rovněž nové a ekonomicky životaschopné technologie, obchodní modely a procesy pro účinnou recyklaci zdrojů a

⁽¹⁾ KOM(2008) 699.

využití materiálů, včetně procesů a systémů v uzavřeném okruhu. To bude zahrnovat nutnost delšího používání, vysoce kvalitní recyklace a využití a nutnost radikálního omezení plýtvání zdroji. Bude přijat přístup založený na celém životním cyklu, od dodávky dostupných surovin po skončení doby životnosti, s minimálními požadavky na energii a zdroje.

5.3.3. Nalezení alternativ kritických surovin

V očekávání možné omezené celosvětové dostupnosti některých materiálů, například kvůli obchodním omezením, budou ověřeny a vyvinuty udržitelné náhrady a alternativy kritických surovin s podobnými funkčními vlastnostmi. To sníží závislost Unie na primárních surovinách a zlepší dopady na životní prostředí.

5.3.4. Zlepšení informovanosti společnosti a dovedností v oblasti surovin

Nezbytný přechod k soběstačnější ekonomice účinně využívající zdroje bude vyžadovat kulturní změny, změny chování, socioekonomické, systémové a institucionální změny. K vyřešení rostoucího problému nedostatečných dovedností v odvětví surovin v Unii (včetně evropského těžebního průmyslu) se budou podporovat účinnější partnerství mezi vysokými školami, geologickým průzkumem, odvětvím a dalšími zúčastněnými stranami. Nezbytné bude podporovat rovněž rozvoj inovativních zelených dovedností. Povědomí veřejnosti o významu domácích surovin pro evropské hospodářství je dosud omezené. K usnadnění potřebných strukturálních změn budou výzkum a inovace usilovat o posílení postavení občanů, tvůrců politik, odborníků z praxe a institucí.

5.4. Umožnění přechodu na zelenou ekonomiku a společnost prostřednictvím ekologických inovací

Unie nemůže prosperovat ve světě neustále rostoucí spotřeby zdrojů, zhoršování životního prostředí a úbytku biologické rozmanitosti. Oddělení růstu od využívání přírodních zdrojů vyžaduje strukturální změny ve způsobu, jakým jsou tyto zdroje používány, opětovně používány a jak se s nimi hospodáří, při současné ochraně našeho životního prostředí. Ekologické inovace nám umožní snížit tlak na životní prostředí, zlepšit účinné využívání zdrojů a přivést Unii na cestu k ekonomice účinně využívající zdroje a energii. Ekologické inovace vytvářejí rovněž důležité příležitosti pro růst a zaměstnanost a zvyšují konkurenceschopnost Evropy na světovém trhu, který podle odhadů po roce 2015 ⁽¹⁾ vzroste na jeden bilion EUR. Někaký typ ekologických inovací zavedlo již 45 % podniků. Odhaduje se, že přibližně 4 % ekologických inovací vedla k více než 40 % snížení spotřeby materiálu na jednotku výstupu ⁽²⁾, což ukazuje na obrovský budoucí potenciál. Není však neobvyklé, že se velmi slibné a technicky pokročilé ekoinovační technologie, postupy, služby a produkty nedostanou na trh v důsledku potíží před svým uvedením na trh a že neuplatní svůj plný ekologický a ekonomický potenciál, neboť jejich výroba a uvedení na trh jsou ze strany soukromých investorů pocítovány jako příliš riskantní.

Cílem této činnosti je proto podporovat veškeré formy ekologických inovací, které umožní přechod na zelenou ekonomiku.

K dosažení tohoto cíle se výzkum a inovace zaměří na:

5.4.1. Posílení ekologicky inovativních technologií, procesů, služeb a výrobků, včetně hledání způsobů, jak snížit množství surovin při výrobě a spotřebě a jak v této souvislosti překonat překážky a podpořit jejich zavádění na trh.

Podporovány budou veškeré formy ekologických inovací, jak přírůstkové, tak radikální, které spojují technologické, organizační, společenské, behaviorální, podnikové a politické inovace a posilují účast občanské společnosti. To bude základem cykličtějšího hospodářství při současném snížení environmentálních dopadů, zvýšení environmentální odolnosti a zohlednění zpětných účinků na životní prostředí a potenciálně i na jiná odvětví. To bude zahrnovat inovace vycházející z potřeb uživatelů, obchodní modely, průmyslovou symbiózu, systémy služeb spojených s výrobou, návrh výrobků, celý životní cyklus a přístupy „od kolébky ke kolébce“, jakož i hledání způsobů, jak snížit množství surovin při výrobě

⁽¹⁾ Evropský parlament „Policy Department Economic and Scientific Policy, Eco-innovation - putting the EU on the path to a resource and energy efficient economy. Study and briefing notes“, březen 2009.

⁽²⁾ Observatoř ekologických inovací „The Eco-Innovation Challenge - Pathways to a resource-efficient Europe - Annual Report 2010“, květen 2011.

a spotřebě a jak v této souvislosti překonat překážky. Bude řešena otázka možnosti dosáhnout udržitelnějších spotřebitelských zvyklostí. Cílem bude zlepšit účinné využívání zdrojů snížením vstupů, odpadů a uvolnění škodlivých látek v absolutním vyjádření (například látek označených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006⁽¹⁾ a dalších) v celém hodnotovém řetězci a podporovat opětovné využití, recyklaci a nahrazování zdrojů.

Důraz se bude klást na usnadnění přechodu z výzkumu na trh se zapojením průmyslu, a zejména nově založených a inovativních malých a středních podniků, organizací občanské společnosti a konečných uživatelů, od vývoje prototypů a demonstrací technického, sociálního a environmentálního profilu, až po první uplatnění a tržní replikaci ekoinovačních technik, produktů, služeb nebo postupů s významem pro Unii. Činnosti přispějí k odstranění překážek rozvoje a k širokému uplatnění ekoinovací, přičemž dojde k vytvoření nebo rozšíření trhů pro dotyčná řešení a zlepšení konkurenceschopnosti podniků v Unii, zejména malých a středních podniků, na světových trzích. Vytváření sítí mezi inovátory v ekologické oblasti bude usilovat rovněž o lepší šíření a využívání znalostí a lepší spojení nabídky s poptávkou.

5.4.2. Podporu inovativních politik a společenských změn

Jsou zapotřebí strukturální a institucionální změny, které umožní přechod na zelenou ekonomiku a společnost. Výzkum a inovace se budou s přispěním společenských a humanitních věd zabývat hlavními překážkami společenských a tržních změn a budou usilovat o posílení postavení spotřebitelů, vedoucích pracovníků v podnicích a tvůrců politik při osvojování inovativního a udržitelného chování. Budou vyvinuty důkladné a transparentní nástroje, metody a modely k posouzení a umožnění hlavních ekonomických, společenských, kulturních a institucionálních změn, které jsou nezbytné k dosažení změny paradigmatu směrem k zelené ekonomice a společnosti. Výzkum přezkoumá možnosti prosazování udržitelných životních stylů a spotřebitelských zvyklostí se zahrnutím socioekonomického výzkumu, behaviorálních věd, účasti uživatelů a přijetí inovací ze strany veřejnosti a rovněž činností ke zlepšení komunikace a informovanosti veřejnosti. Budou se plně využívat demonstrace.

5.4.3. Měření a hodnocení pokroku na cestě k zelené ekonomice

Je nezbytné ve všech odpovídajících prostorových měřících vyvinout náležité ukazatele, které doplňují HDP, metody a systémy pro podporu a posouzení přechodu na zelenou ekonomiku a účinnosti příslušných možností politiky. Výzkum a inovace vycházející z přístupu založeného na životním cyklu zlepši kvalitu a dostupnost údajů, měřících metod a systémů, které jsou důležité pro účinné využívání zdrojů a ekologické inovace a usnadňují rozvoj inovativních kompenzačních systémů. Socioekonomický výzkum zajistí lepší pochopení základních příčin chování výrobců a spotřebitelů, a přispěje tudíž k navržení účinnějších nástrojů politik k usnadnění přechodu na ekonomiku, která účinněji využívá zdroje a je odolná vůči změně klimatu. Mimoto budou vyvinuty metody posuzování technologií a integrované modelování na podporu politik v oblasti účinného využívání zdrojů a ekologických inovací na všech úrovních při současném zvýšení soudržnosti politik a vyřešení kompromisů. Výsledky umožní sledovat, vyhodnocovat a snižovat toky materiálu a energie spojené s výrobou a spotřebou a tvůrcům politik a podnikům umožní začlenit do jejich činností a rozhodnutí environmentální náklady a externality.

5.4.4. Podporu účinného využívání zdrojů pomocí digitálních systémů

Hlavní nástroj pro podporu účinného využívání zdrojů mohou představovat inovace v oblasti informačních a komunikačních technologií. V zájmu dosažení tohoto cíle přispějí moderní a inovativní informační a komunikační technologie k významnému zvýšení produktivity, zejména prostřednictvím automatizovaných procesů, systémů monitorování v reálném čase a systémů na podporu rozhodování. Využití informačních a komunikačních technologií bude směřovat k urychlení postupné dematerializace ekonomiky zintenzivněním přechodu na digitální služby a k usnadnění změn spotřebních zvyklostí a obchodních modelů využíváním informačních a komunikačních technologií budoucnosti.

5.5. Vývoj komplexních a dlouhodobých globálních systémů pro monitorování životního prostředí a environmentálních informačních systémů

Komplexní systémy pro monitorování životního prostředí a environmentální informační systémy jsou nezbytné pro zajištění poskytování dlouhodobých údajů a informací, jež jsou zapotřebí k nalezení odpovědi na tuto výzvu. Tyto systémy se budou používat k monitorování, hodnocení a předpovídání podmínek, stavu a tendencí v oblasti klimatu, přírodních zdrojů včetně surovin, suchozemských a mořských ekosystémů (od pobřežních po hlubinné) a ekosystémových služeb a rovněž k posuzování politik týkajících se nízkouhlíkových technologií a zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně a příslušných možností ve všech hospodářských odvětvích. Informace a poznatky získané z těchto systémů budou použity k podněcování inteligentního využívání strategických zdrojů, na podporu vypracování politik na základě důkazů, k posílení nových environmentálních a klimatických služeb a k rozvoji nových příležitostí na světových trzích.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

Schopnosti, technologie a infrastruktury údajů pro pozorování a monitorování Země musí navazovat na pokrok v oblasti informačních a komunikačních technologií, vesmírných technologií a souvisejících sítí, dálkového pozorování, nových čidel přímo na místě, mobilních služeb, komunikačních sítí, participačních internetových nástrojů a na zdokonalenou výpočetní a modelovací infrastrukturu s cílem nepřetržitě poskytovat včasné a přesné informace, prognózy a odhady. Bude se podporovat volný, otevřený a neomezený přístup k interoperabilním údajům a informacím a rovněž účinné a v případě potřeby bezpečné uchovávání, řízení a šíření výsledků výzkumu. Činnosti přispějí k vymezení budoucích provozních činností programu Copernicus a k intenzivnějšímu využívání údajů získaných z programu Copernicus pro výzkumné činnosti.

5.6. Kulturní dědictví

Statky kulturního dědictví jsou jedinečné a nenahraditelné ve své hmotné podobě, jakož i ve své nehmotné hodnotě a ve svém kulturním významu a obsahu. Jsou významným zdrojem sociální soudržnosti, identity a dobrých životních podmínek a rovněž významně přispívají k udržitelnému růstu a tvorbě pracovních míst. Avšak v případě evropského kulturního dědictví dochází ke zhoršování stavu a poškozování, k němuž přispívá rostoucí vystavování působení lidské činnosti (například cestovní ruch) a mimořádným povětrnostním podmínkám způsobeným změnou klimatu a jiným přírodními riziky a pohromám.

Cílem této činnosti je poskytnout znalosti a inovativní řešení prostřednictvím strategií pro zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně, metod, technologií, výrobků a služeb pro zachování a správu hmotného kulturního dědictví v Evropě vystavenému riziku změny klimatu.

K dosažení tohoto cíle se víceborový výzkum a inovace zaměří na:

5.6.1. Určení úrovně odolnosti prostřednictvím sledování, monitoringu a modelování

Budou vyvíjeny nové a lepší techniky posuzování, monitoringu a modelování škod s cílem zlepšit vědeckou znalostní základnu dopadu změny klimatu a jiných rizikových faktorů životního prostředí a činnosti člověka na kulturní dědictví. Znalosti a pochopení získané za pomoci scénářů, modelů a nástrojů, včetně analýzy vnímání hodnot, pomohou poskytnout pevný vědecký základ pro rozvoj strategií, politik a norem na podporu odolnosti, a to na základě soudržného rámce pro posouzení a řízení rizik statků kulturního dědictví.

5.6.2 Lepší pochopení toho, jak společenství vnímají změnu klimatu a nebezpečí seismických otřesů a vulkanické činnosti a jak na ně reagují

Výzkum a inovace rozvinou prostřednictvím integrovaných přístupů účinná řešení pro předcházení změně klimatu, přizpůsobení se jí a její zmírnění, zahrnující inovativní metody, technologie, výrobky a služby pro zachování statků kulturního dědictví, kulturních krajin a historických lidských sídel.

5.7. Zvláštní aspekty provádění

Činnosti zvýší zapojení Unie do mnohostranných procesů a iniciativ a její finanční příspěvek pro tyto procesy a iniciativy, jako je například Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC), Mezivládní platforma pro biologickou rozmanitost a ekosystémové služby (IPBES) a Skupina pro dálkový průzkum Země (GEO). Spolupráce s dalšími významnými poskytovateli financování pro výzkum z veřejného a soukromého sektoru a s významnými výzkumnými sítěmi zlepší účinnost světového a evropského výzkumu a přispěje k celosvětovému řízení výzkumu.

Spolupráce v oblasti vědy a technologií přispěje ke globálnímu mechanismu pro technologie na základě Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a usnadní rozvoj technologií, technologické inovace a přenos technologií na podporu přizpůsobení se změně klimatu a ke snížení emisí skleníkových plynů.

V návaznosti na výsledky konference OSN Rio+20 bude ověřen mechanismus pro systematický sběr, srovnávání a analýzu vědecko-technických poznatků o hlavních otázkách udržitelného rozvoje a zelené ekonomiky, který bude zahrnovat rámec pro měření pokroku. Doplní se tím stávající vědecké panely a subjekty a vyvine se úsilí o součinnost s nimi.

Akce v oblasti výzkumu v rámci této společenské výzvy přispějí k operačním službám programu Copernicus tím, že zajistí rozvoj znalostní základny pro program Copernicus.

Uvážit lze podporu pro příslušné iniciativy společného plánování a příslušná partnerství v rámci veřejného sektoru a partnerství veřejného a soukromého sektoru.

Rovněž budou vytvořena odpovídající propojení s akcemi příslušných evropských inovačních partnerství a s příslušnými aspekty výzkumných a inovačních programů evropských technologických platforem.

Zvláštní opatření zajistí, aby výsledky výzkumu a inovací Unie v oblastech klimatu, účinného využívání zdrojů a surovin byly využívány ostatními navazujícími programy Unie, jako je program LIFE, evropské strukturální a investiční fondy a programy vnější spolupráce.

Činnosti budou mimo jiné navazovat na činnosti prováděné v rámci programu ekologických inovací.

Akce rovněž zajistí: nepřetržitou analýzu vědecko-technického pokroku v Unii a v zemích a regionech jejích hlavních partnerů; časný průzkum tržních příležitostí pro nové environmentální technologie a postupy; prognózy pro politiku v oblasti výzkumu a inovací.

6. EVROPA V MĚNÍCÍM SE SVĚTĚ – INOVATIVNÍ A PŘEMÝŠLIVÉ SPOLEČNOSTI PODPORUJÍCÍ ZAČLENĚNÍ

Tento oddíl zahrnuje činnosti výzkumu a inovací, jež přispívají k tomu, aby byly společnosti více inovativní a přemýšlivé a podporovaly začlenění, a dále konkrétní opatření především na podporu průřezových otázek uvedených v rámci této společenské výzvy ⁽¹⁾.

6.1. Společnosti podporující začlenění

Současné tendence v evropských společnostech s sebou přinášejí příležitost k vytvoření jednotnější Evropy, ale rovněž rizika a výzvy. Tyto příležitosti, rizika a výzvy je třeba pochopit a předjímat, aby se Evropa mohla vyvíjet s náležitou solidaritou a spoluprací v sociální, hospodářské, politické, vzdělávací a kulturní rovině s přihlédnutím ke stále propojenějšímu a vzájemně provázanějšímu světu.

V této souvislosti je cílem pochopit, analyzovat a rozvíjet sociální, hospodářské a politické začlenění, jakož i trhy práce podporující začlenění, bojovat proti chudobě a marginalizaci, posílit lidská práva, digitální začlenění, rovnost, solidaritu a mezikulturní dynamiku podporou špičkové vědy, interdisciplinárního výzkumu, rozvíjením ukazatelů, technologického pokroku, organizačních inovací, rozvíjením regionálních inovačních klastrů a nových forem spolupráce a společné tvorby. Výzkum a ostatní činnosti podpoří provádění strategie Evropa 2020 a dalších příslušných politik Unie. V této souvislosti musí hrát hlavní roli společenské a humanitní vědy. Upřesnění, monitorování a posouzení cílů evropských strategií a politik a zaměření se na ně bude vyžadovat cílený výzkum, který tvůrcům politik umožní analyzovat a posoudit dopad a účinnost plánovaných opatření, zejména ve prospěch sociálního začlenění. Za tímto účelem musí úplné sociální začlenění a účast zahrnout všechny oblasti života a všechny věkové kategorie.

Pro pochopení, posílení nebo provedení budou sledovány následující specifické cíle:

6.1.1. Mechanismy na podporu inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění

Evropa vytvořila zvláštní a poměrně jedinečnou kombinaci hospodářského pokroku, sociálních politik zaměřených na dosažení vysoké úrovně sociální soudržnosti, sdílených humanistických kulturních hodnot, mezi něž patří demokracie a dodržování občejového práva, lidská práva, respektování a zachovávání rozmanitosti, a podpory vzdělávání a vědy, umění a humanitních věd jako hlavních hnacích prvků společenského a hospodářského pokroku a dobrých životních podmínek. Trvalé úsilí o hospodářský růst přináší řadu významných lidských, sociálních, environmentálních a hospodářských nákladů. Inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění v Evropě znamená významné změny ve způsobu stanovení, měření (včetně měření pokroku nad rámec obecně používaného ukazatele HDP), vytváření a udržování růstu a dobrých sociálních životních podmínek v průběhu času.

⁽¹⁾ Aniž je dotčen rozpočet přidělený na tuto společenskou výzvu.

Výzkum bude analyzovat vývoj zapojení občanů, udržitelných způsobů životního stylu, kulturního chápání a socioekonomického chování a hodnot a jejich souvislost s paradigmaty, politikami a fungováním institucí, společenství, trhů, podniků, správy a s náboženskými a myšlenkovými systémy v Evropě a jejich vztah k dalším regionům a ekonomikám. Vyvine nástroje pro lepší posouzení kontextových a vzájemných dopadů tohoto vývoje, srovná veřejné politiky vzhledem k celé škále úloh napříč Evropou, a analyzuje možnosti politiky a mechanismy rozhodování v oblastech, jako je zaměstnanost, zdanění, nerovnost, chudoba, sociální začlenění, vzdělávání a dovednosti, rozvoj komunit, konkurenceschopnost a vnitřní trh s cílem porozumět novým podmínkám a příležitostem k větší evropské integraci a úloze jejich sociálních, kulturních, vědeckých a ekonomických složek a součinností jako zdrojů komparativních výhod Unie na světové úrovni.

Budou analyzovány důsledky demografické změny způsobené stárnutím obyvatelstva a migračními pohyby pro růst, pracovní trh a dobré životní podmínky. V této souvislosti je k tomu, aby bylo možno se zabývat výzvami budoucího růstu, důležité zohlednit různé složky znalostí, se zaměřením na výzkum v otázkách učení se, vzdělávání a odborné přípravy nebo na úlohu a místo mladých lidí ve společnosti. Výzkum rovněž vyvine lepší nástroje pro posouzení dopadů různých hospodářských politik z hlediska udržitelnosti. Bude analyzovat rovněž vývoj národních ekonomik a to, které formy správy na evropské a mezinárodní úrovni by mohly pomoci zabránit makroekonomickým nerovnováhám, měnovým problémům, daňové soutěži, problémům souvisejícím s nezaměstnaností a zaměstnáním a jiným formám sociálních, hospodářských a finančních potíží. Vezme v úvahu rostoucí vzájemnou závislost mezi Uníí a globálními ekonomikami, trhy a finančními systémy a z toho vyplývající výzvy pro institucionální rozvoj a veřejnou správu. S ohledem na evropskou krizi veřejného dluhu bude důraz rovněž kladen na výzkum, jehož cílem je stanovit rámcové podmínky pro stabilní evropské finanční a hospodářské systémy.

6.1.2. Důvěryhodné organizace, postupy, služby a politiky, jež jsou nezbytné pro vybudování odolných, participativních, otevřených a tvořivých společností podporujících začlenění v Evropě, zejména s přihlédnutím k migraci, integraci a demografické změně

Pochopení sociální, kulturní a politické transformace v Evropě vyžaduje analýzu měnících se demokratických postupů a očekávání a rovněž historického vývoje identit, rozmanitosti, území, náboženství, kultur, jazyků a hodnot. To zahrnuje náležité pochopení historie evropské integrace. Cílem výzkumu bude určit způsoby přizpůsobení a zlepšení evropských sociálních systémů, veřejných služeb a širšího rozměru politik v oblasti sociálního zabezpečení s cílem dosáhnout soudržnosti, rovnosti pohlaví, posílit participativní, otevřené a tvořivé společnosti a podporovat větší sociální a ekonomickou rovnost a mezigenerační solidaritu. Výzkum bude analyzovat, jak se společnosti a politiky mohou stát evropsějšími v širokém slova smyslu vývojem identit, kultur a hodnot, oběhem znalostí, myšlenek a přesvědčení a kombinací zásad a postupů vzájemnosti, shodnosti a rovnosti, přičemž zvláštní pozornost se věnuje migraci, začlenění a demografické změně. Výzkum bude analyzovat, jak se mohou zranitelné skupiny obyvatel (například Romové) plně zapojit do vzdělávání, společnosti a demokratického života, zejména osvojením si různých dovedností a ochranou lidských práv. Zásadní bude proto analýza, jak politické systémy vyvíjejí a reagují či nereagují na výše uvedený společenský vývoj.

Výzkum se bude zabývat rovněž vývojem klíčových systémů, které zajišťují základní formy lidských a sociálních vazeb, jako je rodina, práce, vzdělávání a zaměstnání, a pomáhají bojovat proti sociálním nerovnostem a vyloučení a chudobě. Sociální soudržnost a nestranná a spolehlivá spravedlnost, vzdělávání, demokracie, tolerance a rozmanitost jsou faktory, které je zapotřebí důkladně zvážit s cílem nalézt evropské komparativní výhody na celosvětové úrovni a lépe je využívat a poskytovat na základě vědeckých poznatků lepší podporu politikám. Výzkum vezme při vypracovávání budoucích evropských politik v úvahu význam mobility a migrace, včetně vnitroevropských toků, a demografického vývoje.

Dále je důležité pochopit tlaky a příležitosti vyplývající ze zavádění informačních a komunikačních technologií, a to na individuální i kolektivní úrovni, aby bylo možno otevřít nové cesty inovacím podporujícím začlenění. Vzhledem k rostoucímu socioekonomickému významu digitálního začlenění podpoří činnosti ve výzkumu a inovacích řešení v oblasti informačních a komunikačních technologií, která podporují začlenění, a účinné osvojování digitálních dovedností vedoucích k posílení postavení občanů a ke konkurenceschopným pracovním silám. Důraz se bude klást na nový technologický pokrok, který umožní výrazné zlepšení personalizace, uživatelské vstřícnosti a dostupnosti lepším pochopením chování občanů, spotřebitelů a uživatelů a jejich hodnot, včetně osob se zdravotním postižením. To bude vyžadovat přístup k výzkumu a inovacím, který je založen na zásadě „účast již od návrhu“.

6.1.3. Úloha Evropy jakožto celosvětového aktéra, zejména pokud jde o lidská práva a globální spravedlnost

Odlišný historický, politický, sociální a kulturní systém Evropy čelí v rostoucí míře dopadu globálních změn. V zájmu dalšího rozvoje své vnější činnosti v sousedství i mimo ně a své úlohy coby globálního hráče musí Evropa zlepšit své kapacity, pokud jde o stanovení, upřednostnění, vysvětlení, posuzování a prosazování svých politických cílů ve spolupráci s dalšími regiony a společnostmi na světě za účelem další spolupráce nebo předcházení konfliktům či jejich řešení.

V tomto ohledu musí rovněž zlepšit své kapacity pro předjímání vývoje a dopadů globalizace a reagování na ně. To vyžaduje lepší pochopení historie, kultur a politicko-ekonomických systémů v dalších regionech světa, jakož i úlohy a vlivu nadnárodních aktérů, a jejich poznání. Evropa musí rovněž účinně přispět ke globálnímu řízení a ke globální spravedlnosti v klíkových oblastech, jako je obchod, rozvoj, práce, hospodářská spolupráce, životní prostředí, vzdělávání, rovnost žen a mužů a lidská práva, obrana a bezpečnost. To představuje potenciál k rozvoji nových kapacit, ať už s ohledem na nástroje, služby, systémy a nástroje analýzy, nebo s ohledem na diplomacii na oficiální i neoficiální mezinárodní scéně s vládními a nevládními subjekty.

6.1.4. Prosazování udržitelného životního prostředí podporujícího začlenění prostřednictvím inovativního územního a městského plánování a designu

80 % občanů Unie dnes žije ve městech a v jejich okolí a nevhodné městské plánování a návrhy tak mohou mít pro jejich život neblahé důsledky. Porozumění způsobu jejich fungování pro všechny občany, jejich koncepci, tomu, jak se v nich žije a jak jsou atraktivní například pro investice a dovednosti, má kritický význam pro úspěch Evropy při vytváření růstu, pracovních míst a udržitelné budoucnosti.

Evropský výzkum a inovace by měly poskytnout nástroje a metody pro udržitelnější, otevřené a inovativní plánování a design podporující začlenění ve městech a v příměstských oblastech; lepší pochopení dynamiky městských společností a společenských změn a souvislosti mezi energetikou, životním prostředím, dopravou a využitím půdy, včetně jejich vzájemného vztahu s okolními venkovskými oblastmi; lepší pochopení navrhování a využívání veřejného prostoru ve městech rovněž v souvislosti s migrací s cílem zlepšit sociální začlenění a rozvoj a omezit městská rizika a trestnou činnost; nové způsoby snižování tlaku na přírodní zdroje a podněcovat udržitelný hospodářský růst a současně zlepšovat kvalitu života občanů žijících v evropských městech; vize orientované do budoucnosti týkající se socioekologického přechodu na nový model rozvoje měst posilující úlohu měst Unie jakožto středisek inovace a center tvorby pracovních míst a sociální soudržnosti.

6.2. Inovační společnosti

Podíl Unie na celosvětovém vytváření poznatků je stále značný, avšak je třeba maximalizovat jeho socioekonomický dopad. Bude vyvinuto úsilí o zvýšení účinnosti politik v oblasti výzkumu a inovací a jejich součinností a soudržností v nadnárodním měřítku. Pozornost bude věnována inovacím v širokém smyslu, včetně rozsáhlých inovací vycházejících z potřeb politiky, společnosti, uživatelů a trhu. Bude zohledněna zkušenost a inovativní síla tvůrčího a kulturního odvětví. Tyto činnosti podpoří dosažení a fungování Evropského výzkumného prostoru, a zejména stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020 týkajících se stěžejních iniciativ „Unie inovací“ a „Digitální agendy pro Evropu“.

Sledovány budou tyto specifické cíle:

6.2.1. Posílení základny znalostí a podpora Unie inovací a Evropského výzkumného prostoru

K posouzení investic a stanovení priorit pro investice a k posílení Unie inovací a Evropského výzkumného prostoru bude podpořena analýza výzkumných, vzdělávacích a inovačních politik, systémů a subjektů v Evropě a ve třetích zemích a rovněž rozvoj ukazatelů, infrastruktur údajů a informačních infrastruktur. Zapotřebí budou rovněž činnosti orientované do budoucnosti a pilotní iniciativy, ekonomická analýza, analýza rovnosti žen a mužů, sledování politik, vzájemné učení, koordinační nástroje a činnosti a vypracování metod pro posuzování dopadů a jejich vyhodnocení, s využitím přímé zpětné vazby od zúčastněných stran, podniků, orgánů veřejné správy, organizací občanské společnosti a občanů. Tyto analýzy by měly být prováděny v souladu se studiemi o vysokoškolských systémech v Evropě a ve třetích zemích v rámci programu Erasmus +.

K zajištění jednotného trhu pro výzkum a inovace budou provedena opatření, která podnítí jednání slučitelné s Evropským výzkumným prostorem. Budou podporovány činnosti, na nichž jsou založeny politiky související s kvalitou odborné přípravy v oblasti výzkumu, s mobilitou a profesním rozvojem výzkumných pracovníků, včetně iniciativ týkajících se poskytování služeb v oblasti mobility, otevřeného náboru, účasti žen ve vědách, práv výzkumných pracovníků a vztahů s globálními společenstvími výzkumných pracovníků. Při provádění těchto činností se bude usilovat o součinnosti a úzkou koordinaci s akcemi „Marie Curie-Sklodowska“ v rámci priority „Vynikající věda“. Podporovány budou instituce předkládající inovativní koncepce pro rychlé provedení zásad Evropského výzkumného prostoru, včetně Evropské charty pro výzkumné pracovníky a Kodexu chování pro přijímání výzkumných pracovníků, doporučení Komise o řízení duševního vlastnictví při činnostech předávání znalostí a o kodexu správné praxe pro univerzity a jiné veřejné výzkumné organizace ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ KOM(2008) 1329 v konečném znění, 10.4.2008.

Pokud jde o koordinaci politik, bude vytvořen nástroj pro politická doporučení s cílem zpřístupnit vnitrostátním orgánům odborná doporučení na základě politiky při stanovování jejich národních programů reforem a výzkumných a inovačních strategií.

Za účelem provedení stěžejní iniciativy „Unie inovací“ je nutno rovněž podporovat inovace vycházející z potřeb trhu, otevřené inovace, inovace veřejného sektoru a sociální inovace s cílem zvýšit inovační kapacitu podniků a posílit konkurenceschopnost Evropy. To bude vyžadovat zlepšení celkových rámcových podmínek pro inovace a rovněž odstranění zvláštních překážek, které brání růstu inovativních podniků. Podporován bude účinný mechanismus podpory inovací (například lepší řízení klastrů, partnerství veřejného a soukromého sektoru a spolupráce sítě), vysoce specializované služby na podporu inovací (například správa a využívání duševního vlastnictví, vzájemné působení mezi vlastníky a uživateli práv duševního vlastnictví, řízení inovací, podnikatelské dovednosti, sítě zadavatelů zakázek) a přezkum veřejných politik ve vztahu k inovacím. Zásaditosti, které se týkají malých a středních podniků, budou podporovány v rámci specifického cíle „inovace v malých a středních podnicích“.

6.2.2. Průzkum nových forem inovací se zvláštním důrazem na sociální inovace a tvořivost a na pochopení toho, jak se všechny formy inovací vyvíjejí, jsou úspěšné či neúspěšné

Sociální inovace vytvářejí nové výrobky, služby, procesy a modely, které uspokojují společenské potřeby a vytvářejí nové sociální vztahy. Vzhledem k tomu, že prostředky inovace se neustále mění, je třeba dále zkoumat vývoj všech forem inovace a způsob, kterým inovace naplňují potřeby společnosti. Je důležité porozumět tomu, jak mohou sociální inovace a tvořivost vést ke změně stávajících struktur, postupů a politik a jak mohou být podporovány a rozšiřovány. Je důležité posoudit dopad internetových platform spojujících občany. Podpora bude poskytnuta rovněž na využití navrhování ve společnostech, vytváření sítí a experimentování s využitím informačních a komunikačních technologií ke zlepšení procesů učení a rovněž pro sítě sociálních inovátorů a sociálních podnikatelů. Výzkum se rovněž zaměří na proces inovací a toho, jak se rozvíjejí, jsou úspěšné nebo neúspěšné (včetně podstupování rizika a úlohy odlišných regulačních prostředí).

V zájmu posílení účinných a otevřených služeb zaměřených na občany (například elektronická veřejná správa) bude nezbytné podporovat inovace. To bude vyžadovat víceoborový výzkum nových technologií a rozsáhlé inovace související zejména s ochranou digitálního soukromí, interoperabilitou, individualizovanou elektronickou identifikací, otevřenými údaji, dynamickými uživatelskými rozhraními celoživotního učení a platform elektronického učení, distribuovaných systémů učení, konfigurací a integrací veřejných služeb zaměřených na občany a inovace vycházející z potřeb uživatelů, rovněž v oblasti společenských a humanitních věd. Tyto akce se budou zabývat rovněž dynamikou sociálních sítí a tzv. crowd-sourcingem a smart-sourcingem pro společné hledání řešení sociálních problémů například na základě souboru otevřených údajů. Tyto akce pomohou zvládnout složité rozhodování, zejména zpracování a analýzu obrovského množství údajů pro společné modelování politik, simulaci rozhodování, vizualizační techniky, modelování procesů a participační systémy, a rovněž analyzovat měnící se vztahy mezi občany a veřejným sektorem.

Budou vypracována zvláštní opatření pro zapojení veřejného sektoru jakožto činitele v oblasti inovací a změn, a to na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU, zejména prostřednictvím podpory politiky a přeshraničních inovačních opatření v co nejširším zeměpisném měřítku umožňujících inteligentní využívání informačních a komunikačních technologií ve státní správě i státní správě s cílem dosáhnout hladkého poskytování služeb občanům a podnikům.

6.2.3. Využití potenciálu všech generací v oblasti inovací, tvořivosti a výroby

Činnosti přispějí k průzkumu možností Evropy provádět inovace, pokud jde o nové výrobky a technologie, lepší služby a nové podniky a sociální modely upravené podle měnící se demografické struktury společnosti. Činnosti zlepší možnosti využití potenciálu všech generací posílením rozvoje inteligentních politik s cílem uskutečnit myšlenku aktivního stárnutí v rozvíjejícím se mezinárodním kontextu a podporou začlenění generací mladých Evropanů do všech oblastí sociálního, politického, kulturního a hospodářského života, přičemž mimo jiné zohlední to, jak mladí lidé vnímají možnosti inovací v kontextu vysoké nezaměstnanosti v mnoha regionech Unie.

6.2.4. Podpora soudržné a účinné spolupráce se třetími zeměmi

Horizontální činnosti zajistí strategický rozvoj mezinárodní spolupráce v rámci programu Horizont 2020 a budou se zabývat průřezovými politickými cíli. Činnosti na podporu dvoustranných, mnohostranných a meziregionálních politických dialogů v oblasti výzkumu a inovací se třetími zeměmi, regiony, mezinárodními fóry a organizacemi usnadní výměnu, vzájemné učení a stanovování priorit v oblasti politik, podpoří vzájemný přístup k programům a sledování dopadu spolupráce. Činnosti v oblasti vytváření sítí a twinningu usnadní vytváření optimálních partnerství mezi subjekty

působícími v oblasti výzkumu a inovací na obou stranách a v méně vyspělých třetích zemích zvýší způsobilost a schopnost spolupracovat. Činnosti podpoří koordinaci politik a programů spolupráce na úrovni Unie a jednotlivých zemí a rovněž společné akce členských států a přidružených zemí se třetími zeměmi za účelem zvýšení jejich celkového dopadu. „Přítomnost“ evropského výzkumu a inovací ve třetích zemích bude upevněna a posílena zejména průzkumem v souvislosti se zakládáním evropských virtuálních „domů vědy a inovací“, vytvářením služeb pro evropské organizace, které rozšiřují své činnosti do třetích zemí, a otevíráním výzkumných středisek, která byla založena společně se třetími zeměmi, organizacím nebo výzkumným pracovníkům z ostatních členských států a přidružených zemí.

6.3. Přemýšlivé společnosti – kulturní dědictví a evropská identita

Záměrem je přispět k pochopení intelektuálního základu Evropy: její historie a mnoha evropských i jiných vlivů jakožto inspirace pro náš dnešní život. Pro Evropu je charakteristická určitá rozmanitost obyvatelstva (včetně menšin a původních obyvatel), tradic a regionálních a národních identit, ale i rozdílnými úrovněmi hospodářského a společenského vývoje. Širokou škálu názorů a životních stylů dále rozvíjejí migrace a mobilita, média, průmysl a doprava. Tuto rozmanitost a její možnosti je třeba uznat a zohlednit.

Evropské sbírky nacházející se v knihovnách, a to i v digitálních, archivech, muzeích, galeriích a dalších veřejných institucích, nabízejí obrovské množství obsáhlé a dosud nevyužité dokumentace a předmětů pro studium. Tyto archivní zdroje představují společně s nehmotným dědictvím historii jednotlivých členských států, ale i kolektivní dědictví Evropské unie vytvořené v průběhu času. Tyto materiály by měly být zpřístupněny výzkumným pracovníkům a občanům, a to i využitím nových technologií, s cílem umožnit pohled do budoucnosti skrze archiv minulosti. Dostupnost a zachování kulturního dědictví v těchto podobách jsou nyní nutné pro životaschopné zapojení v rámci evropských kultur i napříč těmito kulturami a přispívají k udržitelnému hospodářskému růstu.

Činnosti se zaměří na:

6.3.1. Studium dědictví, paměti, identity a integrace Evropy a vzájemného působení evropských kultur a jejich prolínání, včetně toho, jak jsou zastoupeny v kulturních a vědeckých sbírkách, archivech a muzeích, s cílem lépe informovat současnost bohatším výkladem minulosti a zajistit její lepší pochopení

Činnosti přispějí ke kritické analýze toho, jak se evropské hmotné i nehmotné dědictví, včetně jazyka, pamětí, postupů, institucí a identit, v průběhu času rozvinulo. Budou zahrnovat studie výkladů a postupů vzájemného působení kultur, kulturní integrace a vyloučení.

Rostoucí intenzita procesu evropské integrace svědčí o tom, že existuje širší evropská identita, která doplňuje další typy identit v Evropě. Široké spektrum důkazů a svědectví o oblastech evropské identity je možno nalézt v evropských i mimoevropských vědeckých sbírkách, archivech a muzeích, knihovnách a na místech kulturního dědictví. Nabízejí materiály a dokumenty umožňující lepší pochopení procesu budování identity, což umožňuje úvahy o sociálních, kulturních a rovněž o ekonomických procesech, jež přispívají k podobám evropské identity v minulosti, přítomnosti a budoucnosti. Cílem je rozvíjet inovace a využívat a analyzovat objekty nebo dokumentaci v kulturních a vědeckých sbírkách, archivech a muzeích, a zlepšit tak naše pochopení toho, jakým způsobem je možné evropskou identitu zmapovat a dále, budovat nebo jak o ní lze diskutovat.

Bude zkoumána otázka mnohojazyčnosti, předávání a oběhu myšlenek v rámci Evropy, mimo její hranice i směrem do ní, a způsobu, jak se myšlenky stávají součástí společného evropského intelektuálního dědictví.

6.3.2. Výzkum v oblasti historie, literatury, umění, filozofie a náboženství evropských zemí a regionů a jejich příspěvku k formování současné evropské rozmanitosti

Kulturní rozmanitost je jeden z významných rysů Evropy, který tvoří základ její jedinečnosti a je zdrojem výrazné dynamiky a tvořivosti. Činnosti se budou zabývat současnou evropskou rozmanitostí a tím, jak byla tato rozmanitost formována dějinami, a rovněž pomohou analyzovat, jak je tato rozmanitost rozhodující pro další mezikulturní vývoj nebo i napětí a konflikty. Umění, média, krajiny, literatura, jazyky, filozofie a náboženství v souvislosti s touto rozmanitostí budou hrát ústřední roli, protože nabízejí různé výklady sociálních, politických a kulturních skutečností a ovlivňují vize a postupy jednotlivců a sociálních aktérů.

6.3.3. Výzkum úlohy, kterou Evropa sehrává ve světě, vzájemných vlivů a vztahů mezi jednotlivými regiony světa a vnějšího pohledu na evropské kultury

Činnosti se budou zabývat složitostí socioekonomických a kulturních propojení mezi Evropou a dalšími regiony světa a posoudí možnosti lepších mezikulturních výměn a dialogů při zohlednění širšího sociálního, politického a hospodářského vývoje. Pomohou analyzovat vývoj různých postojů v Evropě k dalším regionům světa a naopak.

6.4. Zvláštní aspekty provádění

Za účelem podpory co nejlepší kombinace přístupů se vytvoří spolupráce mezi touto společenskou výzvou a prioritou „vedoucí postavení průmyslu“ v podobě průřezových akcí zaměřených na oblast vzájemného působení mezi lidmi a technologiemi. Technologické inovace založené na informačních a komunikačních technologiích budou hrát důležitou úlohu při zvyšování produktivity a zapojování tvořivosti občanů všech generací do inovativní společnosti.

Provádění v rámci této výzvy bude rovněž podporováno ze strany správy a koordinace mezinárodních sítí pro vynikající výzkumné pracovníky a inovátory, jako je síť COST a EURAXESS, a tím rovněž přispívá k Evropskému výzkumnému prostoru.

Uvážit lze podporu pro příslušné iniciativy společného plánování a příslušná partnerství v rámci veřejného sektoru a partnerství veřejného a soukromého sektoru.

Rovněž budou vytvořena odpovídající propojení s akcemi příslušných evropských inovačních partnerství a s příslušnými aspekty výzkumných a inovačních programů evropských technologických platforem.

Akce v oblasti výzkumu a inovací v rámci této společenské výzvy přispějí k provádění činností spolupráce v oblasti mezinárodního výzkumu a inovací Unie, a to strategičtějším zapojením do spolupráce v oblasti vědy, technologií a inovací s hlavními partnery ze třetích zemí. V tomto ohledu bude strategické fórum pro mezinárodní vědecko-technickou spolupráci (SFIC) i nadále poskytovat strategické poradenství Radě a Komisi ohledně mezinárodního rozměru Evropského výzkumného prostoru.

7. ZABEZPEČENÉ SPOLEČNOSTI – OCHRANA SVOBODY A BEZPEČNOST EVROPY A JEJÍCH OBČANŮ

Evropská unie, její občané a její mezinárodní partneři čelí řadě bezpečnostních hrozeb a výzev, jako je trestná činnost, terorismus a rozsáhlé mimořádné situace v důsledku člověkem způsobených nebo přírodních pohrom. Tyto hrozby a výzvy mohou přesahovat hranice jednotlivých států a zaměřují se na fyzické cíle nebo kyberprostor. Například útoky na kritické infrastruktury, sítě a internetové stránky orgánů veřejné správy a soukromých subjektů nejenže narušují důvěru občanů, nýbrž mohou rovněž velmi nepříznivě zasáhnout taková zásadní odvětví, jako je energetika, doprava, zdravotnictví, finance nebo telekomunikace.

Za účelem předjímání hrozeb, jejich předcházení a zvládání je nezbytné rozvíjet a uplatňovat inovativní technologie, řešení, prognostické nástroje a poznatky, podněcovat spolupráci mezi poskytovateli a uživateli, nalézat řešení v oblasti civilní bezpečnosti, zvyšovat konkurenceschopnost evropského odvětví bezpečnosti a souvisejících služeb, včetně informačních a komunikačních technologií, a předcházet zneužívání soukromí a porušování lidských práv na internetu i jinde a bojovat proti nim, a současně zajistit individuální práva a svobody evropských občanů.

Koordinace a zlepšení oblasti bezpečnostního výzkumu a inovací bude proto představovat základní prvek a pomůže zmapovat stávající výzkumné úsilí, včetně prognóz, a zlepšit příslušné právní podmínky a postupy pro koordinaci, včetně prenormativních činností.

Činnosti v rámci této výzvy se zaměří výlučně na civilní aplikace a budou sledovat postup zaměřený na posílání, podporovat účinnou spolupráci konečných uživatelů, odvětví a výzkumných pracovníků a propojovat příslušné společenské rozměry, při současném dodržení etických zásad. Podpoří politiky Unie v oblasti vnitřní a vnější bezpečnosti, včetně společné zahraniční a bezpečnostní politiky, a společné bezpečnostní a obranné politiky, a lepší kybernetickou bezpečnost, důvěru a ochranu soukromí na digitálním jednotném trhu. Součástí činností bude zaměření na výzkum a vývoj nové generace inovativních řešení, a to prostřednictvím práce na nových koncepcích a návrzích, a interoperabilních norem. Toho se dosáhne vývojem inovativních technologií a řešení, které se zaměřují na bezpečnostní nedostatky a vedou k omezení rizika vyplývajícího z bezpečnostních hrozeb.

Sledovány budou tyto specifické cíle:

7.1. Boj proti trestné činnosti, nedovolenému obchodu a terorismu, zahrnující pochopení teroristických myšlenek a přesvědčení a jejich potírání

Snahou je předejít incidentu, a případně zmírnit jeho možné následky. To vyžaduje nové technologie a schopnosti pro boj s trestnou činností (včetně kyberkriminality), nedovoleným obchodem a terorismem (včetně kybernetického terorismu) a pro předcházení těmto činnostem, zahrnující pochopení příčin a dopadů radikalizace a násilného extremismu, a potírání teroristických myšlenek a přesvědčení, mimo jiné s cílem zabránit hrozbám souvisejícím s leteckou dopravou.

7.2. Ochrana kritických infrastruktur, zásobovacích řetězců a druhů dopravy a zlepšení jejich odolnosti

Nové technologie, procesy, metody a specializované schopnosti pomohou chránit kritické infrastruktury (a to i v městských oblastech), systémy a služby, které mají zásadní význam pro dobré fungování společnosti a ekonomiky (včetně komunikací, dopravy, financí, zdravotnictví, potravin, vody, energie, logistického a dodavatelského řetězce a životního prostředí). To bude zahrnovat analýzu a zabezpečení veřejných a soukromých kritických propojených infrastruktur a služeb proti jakýmkoli hrozbám, včetně hrozeb spojených s letectvím. Rovněž bude zahrnovat ochranu námořních dopravních tras.

7.3. Posílení bezpečnosti prostřednictvím správy hranic

Technologie a schopnosti jsou zapotřebí rovněž za účelem zdokonalení systémů, zařízení, nástrojů, procesů a metod pro rychlou identifikaci pro zajištění větší bezpečnosti a pro správu pozemních, mořských a pobřežních hranic, včetně otázek kontroly a dohledu, při současném plném využití potenciálu Evropského systému ostrahy hranic (EUROSUR). Tyto budou vyvíjeny a testovány s ohledem na jejich účinnost, dodržování právních a etických zásad, přiměřenost, společenskou přijatelnost a dodržování základních práv. Výzkum podpoří rovněž zlepšení integrované správy evropských hranic, včetně lepší spolupráce s kandidátskými a možnými kandidátskými zeměmi a zeměmi, jichž se týká evropská politika sousedství.

7.4. Zlepšení kybernetické bezpečnosti

Kybernetická bezpečnost je předpokladem pro to, aby lidé, podniky a veřejné služby mohly využívat příležitosti, které nabízí internet nebo další sítě s údaji a komunikační infrastruktury. To vyžaduje zajištění vyšší bezpečnosti systémů, sítí, přístupových zařízení a programového vybavení a služeb, včetně tzv. cloud computingu, při současném zohlednění interoperability několika technologií. Podporovány budou výzkum a inovace s cílem pomoci zabránit počítačovým útokům v řadě různých oblastí a jurisdikcí, odhalit a zvládnout tyto útoky v reálném čase a ochránit kritické infrastruktury informačních a komunikačních technologií. Digitální společnost se plně rozvíjí, což obnáší neustálé změny ve způsobu používání a zneužívání internetu, nové způsoby sociální interakce, nové mobilní a lokalizační služby a vznik internetu věcí. To vyžaduje nový druh výzkumu, který by měl být iniciován vznikajícími aplikacemi, užíváním a společenskými tendencemi. Budou provedeny rychlé výzkumné iniciativy, včetně aktivního výzkumu a vývoje, v zájmu rychlé reakce na nový současný vývoj v oblasti důvěry a bezpečnosti. Zvláštní pozornost by měla být věnována ochraně dětí, které jsou mimořádně zranitelné vůči nově vznikajícím formám kyberkriminality a zneužití.

Činnost by měla být v této oblasti vykonávána v úzké spolupráci s podoblastí informačních a komunikačních technologií v rámci priority „vedoucí postavení průmyslu“.

7.5. Zvýšení odolnosti Evropy vůči krizím a pohromám

To vyžaduje rozvoj specializovaných technologií a schopností na podporu různých druhů operací k zvládnání mimořádných situací (například civilní ochrana, hašení požárů, kontaminace životního prostředí, znečištění moří, civilní obrana, rozvoj zdravotnických informačních infrastruktur, záchranné činnosti, postupy obnovy po pohromách a rovněž vymáhání práva. Výzkum bude zahrnovat celý řetězec zvládnání krizí a odolnost společnosti a podpoří vytvoření evropské kapacity pro reakci na mimořádné situace.

7.6 Zajištění soukromí a svobody, a to i na internetu, posílení společenského, právního a etického porozumění všem oblastem bezpečnosti, rizika a správy

Ochrana lidského práva na soukromí, a to i v digitální společnosti, bude vyžadovat rozvoj rámců a technologií založených na ochraně soukromí již od návrhu, s cílem podpořit nové výrobky a služby. Budou vyvinuty technologie, které uživatelům umožní kontrolovat jejich osobní údaje a jejich použití třetími osobami, jakož i nástroje k odhalení a zablokování nedovoleného obsahu a narušení bezpečnosti osobních údajů a pro ochranu lidských práv na internetu tím, že se zamezí tomu, aby bylo chování lidí jednotlivě nebo ve skupinách omezováno protiprávním vyhledáváním údajů a vytvářením profilů.

Jakékoli nové řešení a technologie v oblasti bezpečnosti musí být přijatelné pro společnost, být v souladu s právem Unie a mezinárodním právem a být účinné a přiměřené při identifikaci bezpečnostních hrozeb a jejich odstraňování. Nezbytné je proto lepší pochopení socioekonomických, kulturních a antropologických rozměrů bezpečnosti, příčin nejistoty, úlohy médií a komunikace a vnímání občanů. Pozornost bude věnována etickým a právním problémům a ochraně lidských hodnot a základních práv, jakož i otázkám rizika a správy.

7.7. Zlepšení normalizace a interoperability systémů, mimo jiné pro nouzové účely

Budou podporovány prenormativní a normalizační činnosti ve všech oblastech úkolů. Pozornost bude věnována zjištěným nedostatkům v oblasti normalizace a příští generaci nástrojů a technologií. Činnosti v rámci všech oblastí úkolů se budou zabývat rovněž integrací a interoperabilitou systémů a služeb, včetně aspektů jako komunikace, distribuovaná architektura a lidské faktory, mimo jiné pro nouzové účely.

7.8. Podpora vnějších bezpečnostních politik Unie včetně předcházení konfliktům a budování míru

Jsou zapotřebí nové technologie, schopnosti a řešení na podporu vnějších bezpečnostních politik Unie v oblasti civilních úkolů, od civilní ochrany po humanitární pomoc, správu hranic nebo udržování míru a stabilizaci po krizi, včetně předcházení konfliktům a budování a zprostředkování míru. To bude vyžadovat výzkum zaměřený na řešení konfliktů a obnovení míru a spravedlnosti, včasnou identifikaci faktorů vedoucích ke konfliktu a na dopad restorativních soudních řízení.

To rovněž vyžaduje podporu interoperability mezi civilními a vojenskými schopnostmi při civilních úkolech sahajících od civilní ochrany po humanitární pomoc, správu hranic nebo udržování míru. To bude zahrnovat technologický rozvoj v citlivé oblasti technologií dvojího užití ke zvýšení interoperability mezi silami civilní ochrany a vojenskými silami a mezi silami v oblasti civilní ochrany působícími po celém světě, jakož i spolehlivost, organizační, právní a etické aspekty, obchodní záležitosti, ochranu důvěrných údajů a integrity informací a sledovatelnost všech operací a zpracování.

7.9. Zvláštní aspekty provádění

Zatímco se činnosti výzkumu a inovací zaměří výhradně na civilní použití, bude se aktivně usilovat o koordinaci s činnostmi Evropské obranné agentury (EDA) s cílem posílit spolupráci s EDA, zejména prostřednictvím již vytvořeného evropského rámce spolupráce, přičemž se uznává, že existují oblasti technologií dvojího užití. Dále budou rovněž posíleny mechanismy koordinace s příslušnými agenturami Unie, jako je například Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (FRONTEX), Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA), Agentura Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) a Evropský policejní úřad (Europol), s cílem zlepšit koordinaci programů a politik Unie v oblasti vnitřní i vnější bezpečnosti a jiných iniciativ Unie.

S ohledem na specifický charakter bezpečnosti bude zaveden zvláštní režim, pokud jde o plánování a správu, včetně režimu výboru uvedeného v článku 10. Budou chráněny utajované či jiné citlivé informace související s bezpečností a v pracovních programech mohou být upřesněny zejména zvláštní požadavky a kritéria pro mezinárodní spolupráci. To se bude odrážet rovněž v plánování a v pravidlech řízení pro specifický cíl „zabezpečené společnosti -ochrana svobody a bezpečnosti Evropy a jejích občanů“ (včetně aspektů jednání ve výborech).

ČÁST IV

ŠÍŘENÍ EXCELENCE A ROZŠÍŘOVÁNÍ ÚČASTI

Cílem je plně využívat potenciálu evropského fondu talentů a zajistit, že přínosy inovační ekonomiky budou maximalizovány a všeobecně rozděleny po celé Unii v souladu se zásadou excelence.

V Evropě existují značné rozdíly ve výkonnosti v oblasti výzkumu a inovací, jež je nutno odstranit prostřednictvím konkrétních opatření. Tato opatření se zaměří na uvolnění excelence a inovací a budou se odlišovat od politik a opatření v rámci evropských strukturálních a investičních fondů, případně je budou doplňovat a usilovat s těmito politikami a opatřeními o součinnost. Zahrnují:

- a) Spolupráci vynikajících výzkumných institucí a z hlediska výzkumu, rozvoje a inovací málo výkonných regionů: cílem spolupráce je vytváření nových (nebo výrazná modernizace stávajících) center excelence v členských státech a regionech vyznačujících se nízkou výkonností z hlediska výzkumu, rozvoje a inovací. Zaměří se na přípravnou fázi pro zřízení nebo modernizaci takovéto instituce, čemuž bude napomáhat spolupráce v týmu za účasti protějšků v Evropě, které zaujímají vedoucí postavení, včetně podpory při vypracování obchodního plánu. Očekává se závazek ze strany přijímajícího regionu nebo členského státu (například podpora prostřednictvím evropských strukturálních a investičních fondů). Komise může v závislosti na kvalitě obchodního plánu poskytnout další počáteční finanční podporu pro první kroky při realizaci daného centra.

Bude uváženo propojování s inovativními klastry a uznání excelence v členských státech a regionech, které jsou z hlediska výzkumu, rozvoje a inovací málo výkonné, a to i prostřednictvím vzájemného hodnocení a udělování značek vynikající kvality těm institucím, které splňují mezinárodní normy.

- b) Twinning výzkumných institucí: cílem twinningu je výrazně posílit vymezenou oblast výzkumu ve vznikající instituci, a to za pomoci propojení s alespoň dvěma institucemi, které v dané oblasti zastávají vedoucí postavení v mezinárodním měřítku. Podpora by byla poskytována komplexnímu souboru opatření na podporu tohoto propojení (například výměny pracovníků, návštěvy odborníků, krátkodobá odborná příprava na místě nebo virtuální odborná příprava, semináře; účast na konferencích; organizace společných činností typu letních škol; činnosti v oblasti šíření informací).
- c) „Specializovaná vědecká místa Evropského výzkumného prostoru“: vytvoření „specializovaných vědeckých míst Evropského výzkumného prostoru“ k přilákání vynikajících akademických pracovníků do institucí s jednoznačným potenciálem k excelenci ve výzkumu s cílem pomoci těmto institucím tento potenciál plně uvolnit, a vytvořit tak v Evropském výzkumném prostoru rovné podmínky pro výzkum a inovace. To bude zahrnovat institucionální podporu pro vytváření konkurenceschopného výzkumného prostředí a rámcových podmínek, jež jsou nezbytné pro přilákání, udržení a rozvoj špičkových výzkumných talentů v těchto institucích. Je třeba prozkoumat možnosti případných součinností s opatřeními v rámci Evropské rady pro výzkum.
- d) Nástroj na podporu politiky: jeho cílem bude zlepšit návrhy, provádění a vyhodnocování vnitrostátních/regionálních politik v oblasti výzkumu a inovací. V jeho rámci bude veřejným orgánům na vnitrostátní nebo regionální úrovni nabídnuto na dobrovolném základě poradenství ze strany odborníků, které bude zahrnovat potřebu získat přístup k příslušnému souboru znalostí, využívat poznatky mezinárodních odborníků, používat nejnovější metody a nástroje a získat poradenství podle vlastních potřeb.
- e) Podpora přístupu k mezinárodním sítím pro vynikající výzkumné pracovníky a inovátory, kteří jsou nedostatečně zapojeni do evropských a mezinárodních sítí. To bude zahrnovat podporu prostřednictvím sítě COST.
- f) Posílení správních a provozních kapacit nadnárodních sítí národních kontaktních míst, mimo jiné prostřednictvím odborné přípravy a finanční a technické podpory, při současném vylepšení rámce pro provoz národních kontaktních míst a tok informací mezi nimi a subjekty provádějícími Horizont 2020 s cílem zajistit lepší poskytování podpory potenciálním účastníkům ze strany národních kontaktních míst.

ČÁST V

VĚDA SE SPOLEČNOSTÍ A PRO SPOLEČNOST

Cílem je vybudovat efektivní spolupráci mezi vědou a společností, získat pro vědu nové talenty a propojit vynikající vědecké výsledky se sociálním povědomím a odpovědností.

Síla evropského vědeckého a technologického systému závisí na jeho schopnosti využít nových talentů a myšlenek, bez ohledu na to, odkud pocházejí. Toho lze dosáhnout, pouze pokud mezi vědou a společností bude rozvíjen plodný a bohatý dialog a aktivní spolupráce. Ty zajistí, že věda bude odpovědnější, a umožní rozvoj politik, které mají pro veřejnost větší význam. Rychlý pokrok současného vědeckého výzkumu a inovací vyvolává řadu důležitých etických, právních a sociálních otázek, které se dotýkají vztahů mezi vědou a společností.

Zlepšování spolupráce mezi vědou a společností, aby se dosáhlo širší společenské a politické podpory vědy a technologií ve všech členských státech, je stále více vnímáno jako zásadní problém, který současná hospodářská krize ještě více umocnila. Financování vědy z veřejných zdrojů vyžaduje širokou společenskou a politickou základnu, která sdílí vědecké hodnoty, je obeznána s vědeckými postupy a je do nich zapojena a je schopna rozpoznat přínos vědy pro poznání, společnost a hospodářský pokrok.

Činnosti se zaměří na:

- a) zvýšení přitažlivosti vědeckých a technologických profesí pro mladé studenty a posílení udržitelné spolupráce mezi školami, výzkumnými institucemi, průmyslovými organizacemi a organizacemi občanské společnosti;
- b) prosazování rovnosti žen a mužů, zejména podporou strukturálních změn v organizaci výzkumných institucí a v obsahu a návrhu výzkumných činností;
- c) zapojení společnosti do problematiky, politik a činností vědy a inovací s cílem zohlednit občanské zájmy a hodnoty a zvýšit kvalitu, význam, sociální přijatelnost a udržitelnost výsledků výzkumu a inovací v různých oblastech činnosti od sociální inovace až po oblasti jako je biotechnologie a nanotechnologie;

- d) motivaci občanů k tomu, aby se o vědecké dění zajímali prostřednictvím formálního a neformálního vědeckého vzdělávání, a na podporu šíření vědeckých činností, konkrétně ve vědeckých střediscích a dalšími vhodnými prostředky;
- e) rozvoj dostupnosti a využívání výsledků výzkumu financovaného z veřejných prostředků;
- f) rozvíjení řádné správy věcí veřejných, která bude citlivá vůči společenským potřebám a požadavkům, pro pokrok odpovědného výzkumu a inovací všemi zúčastněnými stranami (výzkumnými pracovníky, veřejnými orgány, průmyslovými subjekty i organizacemi občanské společnosti), jakož i na podporu etického rámce pro výzkum a inovace;
- g) patřičná a přiměřená opatření v rámci výzkumných a inovačních činností prostřednictvím předvídání a posuzování potenciálních dopadů na životní prostředí, zdraví a bezpečnost;
- h) zlepšení úrovně poznatků o zprostředkovávání informací o vědě, s cílem zvýšit kvalitu a efektivnost vzájemného působení mezi vědci, hromadnými sdělovacími prostředky a veřejností.

ČÁST VI

NEJADERNÉ PŘÍMÉ AKCE SPOLEČNÉHO VÝZKUMNÉHO STŘEDISKA

Společné výzkumné středisko přispěje k obecnému cíli a prioritám uvedeným v programu Horizont 2020 poskytováním vědecké a technické podpory pro politiky Unie, případně ve spolupráci s příslušnými zúčastněnými stranami podílejícími se na výzkumu na vnitrostátní a regionální úrovni. Činnosti Společného výzkumného střediska budou prováděny s ohledem na příslušné iniciativy na úrovni regionů, členských států nebo Unie a v rámci perspektivy utváření Evropského výzkumného prostoru.

1. VYNIKAJÍCÍ VĚDA

Společné výzkumné středisko bude provádět výzkum za účelem posílení vědecké důkazní základny pro tvorbu politik a posuzování vznikajících oblastí vědy a technologie, mimo jiné prostřednictvím programu předběžného výzkumu.

2. VEDOUCÍ POSTAVENÍ PRŮMYSLU

Společné výzkumné středisko přispěje k inovacím a konkurenceschopnosti:

- a) dalším přispěním ke strategickému zaměření a vědeckému programu příslušných nástrojů nepřímého výzkumu, jako jsou evropská inovační partnerství, jakož i partnerství veřejného a soukromého sektoru a partnerství v rámci veřejného sektoru;
- b) podporou přenosu znalostí a technologií stanovením náležitých rámců práv duševního vlastnictví pro různé nástroje v oblasti výzkumu a inovací a podporou spolupráce při přenosu znalostí a technologií mezi velkými veřejnými výzkumnými organizacemi;
- c) přispěním k snazšímu využívání, normalizaci a validaci vesmírných technologií a údajů, zejména při řešení společenských výzev.

3. SPOLEČENSKÉ VÝZVY

3.1. Zdraví, demografická změna a dobré životní podmínky

Společné výzkumné středisko přispěje k harmonizaci metod, norem a postupů na podporu právních předpisů Unie zaměřujících se na zdraví a ochranu spotřebitele, a to prostřednictvím těchto opatření:

- a) posuzování rizik a příležitostí nových technologií a chemických látek, včetně nanomateriálů, v potravinách, krmivech a spotřebních výrobcích; rozvoj a validace harmonizovaných metod měření, identifikace a kvantifikace, integrovaných zkušebních strategií a moderních nástrojů pro posouzení toxikologického rizika, včetně alternativních metod testování na zvířatech; posuzování vlivů znečištění životního prostředí na zdraví;
- b) rozvoj a zajištění kvality zdravotních testů a preventivních vyšetření, včetně genetických testů a preventivního vyšetření rakoviny.

3.2. Potravinová bezpečnost, udržitelné zemědělství a lesní hospodářství, mořský a námořní výzkum a výzkum vnitrozemských vod a biohospodářství

Společné výzkumné středisko bude podporovat vypracování, provádění a monitorování evropských politik v oblasti zemědělství a rybolovu, včetně zajišťování potravin a rozvoje biohospodářství, prostřednictvím těchto opatření:

- a) vytvoření globálního systému a nástrojů pro odhad úrody a sledování produktivity plodin; podpora ke zlepšení krátkodobých až střednědobých výhledů týkajících se zemědělských komodit, včetně odhadovaných dopadů změny klimatu;
- b) příspěvek k biotechnologickým inovacím a účinnějšímu využívání zdrojů za účelem produkce většího množství s nižší spotřebou zdrojů prostřednictvím technicko-ekonomických analýz a modelování;
- c) vypracování scénářů pro rozhodování o zemědělských politikách a analýz politického dopadu na makroúrovni, regionální úrovni a mikroúrovni; vypracování analýz dopadů „budoucnosti společné zemědělské politiky do roku 2020“⁽¹⁾ na rozvojové země / rozvíjející se ekonomiky;
- d) další rozvoj metod pro kontrolu rybolovu, prosazování práva a sledovatelnost ryb a rybích produktů; rozvoj náležitých ukazatelů zdraví ekosystémů a bio-ekonomického modelování k lepšímu pochopení přímých účinků (například rybolov) a nepřímých účinků (změna klimatu) lidské činnosti na dynamiku rybích populací a mořské prostředí a jejich socioekonomického dopadu.

3.3. Zajištěná, čistá a účinná energie

Společné výzkumné středisko se zaměří na cíle 20-20-20 v oblasti klimatu a energetiky a na přechod Unie ke konkurenceschopné nízkouhlíkové ekonomice do roku 2050 s výzkumem týkajícím se technologických a socioekonomických aspektů těchto oblastí:

- a) zabezpečení dodávek energie, zejména pokud jde o vazby a vzájemnou závislost s ohledem na mimoevropské dodávky energie a přenosové soustavy; zmapování domácích primárních a externích zdrojů energie a infrastruktur, na nichž je Evropa závislá;
- b) energetické a elektrické přenosové soustavy, zejména modelování a simulace transevropských energetických sítí, analýza technologií inteligentních sítí a supersítí a simulace energetických soustav v reálném čase;
- c) energetická účinnost, zejména metody monitorování a hodnocení výsledků politických nástrojů v oblasti energetické účinnosti, technicko-ekonomická analýza používání energeticky účinných technologií, nástrojů a inteligentních sítí;
- d) nízkouhlíkové technologie (včetně bezpečnosti jaderné energie v rámci programu Euratomu), zejména posouzení výkonnosti a prenormativní výzkum budoucích nízkouhlíkových technologií; analýza a modelování hybných sil a překážek jejich rozvoje a zavádění; posuzování obnovitelných zdrojů a problematických míst, jako jsou kritické suroviny, v dodavatelském řetězci nízkouhlíkových technologií; průběžný rozvoj informačního systému pro strategický plán pro energetické technologie (SETIS) a související činnosti.

3.4. Inteligentní, ekologická a integrovaná doprava

Společné výzkumné středisko podpoří cíle týkající se konkurenceschopného, inteligentního a integrovaného dopravního systému účinně využívajícího zdroje, jehož má být dosaženo do roku 2050, pro bezpečnou a zabezpečenou přepravu osob a zboží prostřednictvím laboratorních studií a přístupů k modelování a monitorování, pokud jde o:

- a) strategické nízkouhlíkové dopravní technologie pro všechny druhy dopravy, včetně elektrifikace silniční dopravy a letadel, plavidel či vozidel využívajících alternativní paliva, a další rozvoj interního informačního systému Komise pro sběr a šíření informací o příslušných technologiích; dostupnost a náklady nefosilních paliv a zdrojů energie, včetně dopadů elektrifikované silniční dopravy na elektrické sítě a výrobu elektřiny;

⁽¹⁾ KOM(2010) 672 v konečném znění.

- b) čistá a účinná vozidla, zejména stanovení harmonizovaných zkušebních postupů a posuzování inovativních technologií, pokud jde o emise a účinnost a bezpečnost konvenčních a alternativních paliv; rozvoj lepších metod pro měření emisí a výpočty zatížení životního prostředí; koordinaci a harmonizaci činností v oblasti inventarizace a monitorování emisí na evropské úrovni;
- c) systémy inteligentní mobility k dosažení bezpečné, inteligentní a integrované mobility, včetně technicko-ekonomického posouzení nových dopravních systémů a součástí, aplikací pro lepší řízení dopravy a příspěví k návrhu integrovaného přístupu k poptávce po dopravě a jejímu řízení;
- d) integrovanou dopravní bezpečnost, zejména poskytnutí nástrojů a služeb pro sběr, sdílení a analýzu informací o incidentech a nehodách v letecké, námořní a pozemní dopravě; zlepšení předcházení nehodám prostřednictvím analýzy a vyvození poznatků v oblasti bezpečnosti různých druhů dopravy při současném příspěví k úspoře nákladů a vyšší efektivitě.

3.5. Činnosti v oblasti klimatu, životní prostředí, účinné využívání zdrojů a suroviny

Společné výzkumné středisko přispěje k ekologizaci Evropy, zabezpečení dodávek zdrojů a globálnímu udržitelnému hospodaření s přírodními zdroji prostřednictvím těchto opatření:

- a) umožnění přístupu k interoperabilním environmentálním údajům a informacím dalším rozvojem norem a ujednání v oblasti interoperability, geoprostorových nástrojů a inovativních infrastruktur informačních a komunikačních technologií, jako je infrastruktura pro prostorové informace v Evropské unii (INSPIRE) a další iniciativy Unie a globální iniciativy;
- b) měření a monitorování klíčových environmentálních proměnných a posuzování stavu a změny přírodních zdrojů dalším rozvojem ukazatelů a informačních systémů přispívajících k environmentálním infrastrukturám. Posuzování ekosystémových služeb včetně jejich ocenění a dopadů změny klimatu;
- c) rozvoj integrovaného modelovacího rámce pro posouzení udržitelnosti na základě tematických modelů, jako je půda, využívání půdy, voda, kvalita ovzduší, biologická rozmanitost, emise skleníkových plynů, lesnictví, zemědělství, energetika a doprava, rovněž se zohledněním dopadů změny klimatu a reakcí na tuto změnu;
- d) podpora cílů rozvojové politiky Unie podporou přenosu technologií, monitorování základních zdrojů (jako jsou lesy, půda, dodávky potravin) a výzkumu k omezení dopadů změny klimatu a environmentálních dopadů využívání zdrojů a k vyřešení kompromisů v soutěži o půdu mezi půdou využívanou k produkci potravin nebo energie a půdou určenou například pro zachování biologické rozmanitosti;
- e) integrované posuzování související s politikami v oblasti udržitelné výroby a spotřeby, včetně zabezpečení dodávek strategických surovin, účinného využívání zdrojů, nízkouhlíkových a čistých výrobních postupů a technologií, rozvoje výrobků a služeb, spotřebitelských zvyklostí a obchodu. Další rozvoj a začlenění posuzování životního cyklu do analýz politik;
- f) integrovaná analýza dopadů jednotlivých možností zmírnění změny klimatu nebo přizpůsobení se této změně na základě vývoje kvantitativního souboru modelů v regionálním a globálním měřítku, sahajících od odvětvové úrovně po makroekonomickou úroveň.

3.6. Evropa v měnícím se světě – inovativní a přemýšlivé společnosti podporující začlenění

Společné výzkumné středisko přispěje k cílům stěžejní iniciativy „Unie inovací“ a okruhu „globální Evropa“ víceletého finančního rámce na období 2014-2020 prostřednictvím těchto činností:

- a) komplexní analýza hybných sil a překážek výzkumu a inovací a vývoj modelovací platformy pro posuzování jejich mikroekonomických a makroekonomických dopadů;
- b) příspěví k monitorování provádění stěžejní iniciativy „Unie inovací“ prostřednictvím srovnávacích přehledů, vypracování ukazatelů atd. a fungování veřejného informačního a zpravodajského systému pro hostování důležitých údajů a informací;

- c) fungování veřejné informační a zpravodajské platformy, která má vnitrostátním a regionálním orgánům pomoci při inteligentní specializaci; kvantitativní ekonomická analýza prostorového uspořádání ekonomické činnosti, zejména odstranění ekonomických, sociálních a územních rozdílů a zabývání se změnami ve způsobu reakce na technologický rozvoj;
- d) ekonometrie a makroekonomická analýza reformy finančního systému s cílem přispět k zachování účinného rámce Unie pro zvládání finanční krize; další poskytování metodické podpory při monitorování stavu veřejných financí v členských státech ve vztahu k Paktu o stabilitě a růstu;
- e) sledování fungování Evropského výzkumného prostoru a analýza hybných sil a překážek některých jeho klíčových prvků (jako je mobilita výzkumných pracovníků, otevření národních výzkumných programů) a navržení příslušných možností politiky; zachování významné úlohy v Evropském výzkumném prostoru vytvářením sítí, odbornou přípravou, otevíráním jeho zařízení a databází uživatelům v členských státech a v kandidátských a přidružených zemích;
- f) rozvoj kvantitativní ekonomické analýzy digitální ekonomiky; provádění výzkumu týkajícího se dopadů informačních a komunikačních technologií na cíle digitální společnosti; přezkoumání dopadů citlivých bezpečnostních otázek na život jednotlivců (digitální život).

3.7. Zabezpečené společnosti – ochrana svobody a bezpečnost Evropy a jejích občanů

Společné výzkumné středisko přispěje k cílům okruhu „bezpečnost a občanství“ víceletého finančního rámce na období 2014-2020 prostřednictvím těchto činností:

- a) zaměření se na určení a posouzení zranitelnosti kritických infrastruktur (včetně globálních navigačních systémů a finančních trhů); zdokonalení nástrojů pro boj proti podvodům týkajícím se souhrnného rozpočtu Unie a pro námořní dohled; jakož i posouzení provozní výkonnosti technologií pro osobní identitu nebo ovlivňujících osobní identitu (digitální identita);
- b) zlepšení schopnosti Unie snižovat rizika pohrom a zvládat přírodní a člověkem způsobené pohromy, zejména rozvojem globálních informačních systémů včasného varování a řízení rizik vztahujících se na více nebezpečí s využitím technologií dálkového průzkumu Země;
- c) další poskytování nástrojů pro posuzování a zvládání globálních bezpečnostních hrozeb, jako je terorismus a nešíření zbraní (chemických, biologických, radiologických a jaderných (v rámci programu Euratomu)) a hrozeb vyplývajících ze sociální a politické nestability a přenosných nemocí; k novým oblastem, jimž bude věnována pozornost, patří zranitelnost a odolnost vůči novým nebo hybridním hrozbám, jako je dostupnost surovin, pirátství, nedostatek zdrojů či soutěž o zdroje a dopady změny klimatu na výskyt přírodních pohrom.

4. ZVLÁŠTNÍ ASPEKTY PROVÁDĚNÍ

V souladu s prioritami okruhu „globální Evropa“ víceletého finančního rámce na období 2014-2020 posílí Společné výzkumné středisko vědeckou spolupráci s hlavními mezinárodními organizacemi a se třetími zeměmi (například orgány OSN, OECD, Spojené státy americké, Japonsko, Rusko, Čína, Brazílie, Indie) v oblastech, které mají silný globální rozměr, jako je změna klimatu, zajišťování potravin nebo nanotechnologie. Tato spolupráce bude úzce koordinována s činnostmi Unie a členských států v oblasti mezinárodní spolupráce.

V zájmu poskytování lepších služeb pro tvorbu politik bude Společné výzkumné středisko dále rozvíjet své kapacity v oblasti analýzy a zajišťování průřezových politických možností a provádění souvisejících posouzení dopadů. Tyto kapacity budou podpořeny zejména posílením:

- a) modelování v klíčových oblastech (například energetika a doprava, zemědělství, klima, životní prostředí, ekonomie); pozornost se zaměří na odvětvové i integrované modely (k posouzení udržitelnosti) a na zahrnutí vědecko-technických i ekonomických aspektů;
- b) výhledových studií, které poskytnou analýzy tendencí a událostí v oblasti vědy, technologií a společnosti a toho, jak se tyto tendence a události mohou dotknout veřejných politik, ovlivnit inovace, posílit konkurenceschopnost a udržitelný růst; to by Společnému výzkumnému středisku umožnilo upozornit na záležitosti, jež mohou vyžadovat budoucí politické zásahy, a předjímat potřeby zákazníků.

JRC posílí svou podporu pro proces normalizace a normy jako horizontální součást podpory evropské konkurenceschopnosti. Činnosti budou zahrnovat prenormativní výzkum, vypracování referenčních materiálů a měření a harmonizaci metod. Bylo určeno pět hlavních oblastí (energetika, doprava, stěžejní iniciativa „Digitální agenda“, bezpečnost a ochrana (včetně jaderné bezpečnosti v rámci programu Euratomu), ochrana spotřebitele). JRC bude mimoto nadále podporovat šíření svých výsledků a poskytovat podporu pro správu práv duševního vlastnictví orgánů a institucí Unie.

JRC vytvoří kapacity v oblasti behaviorálních věd na podporu rozvoje účinnější regulace, doplňující činnosti Společného výzkumného střediska ve vybraných oblastech, jako je výživa, energetická účinnost a výrobní politiky.

Součástí činností v příslušných oblastech, jako je stěžejní iniciativa „Digitální agenda“, udržitelná výroba a spotřeba nebo veřejné zdraví, bude socioekonomický výzkum.

K naplnění svého poslání jakožto referenčního střediska pro Unii, k dalšímu plnění své zásadní úlohy v Evropském výzkumném prostoru a pro vstup do nových oblastí výzkumu je nezbytné, aby JRC mělo k dispozici moderní infrastrukturu. JRC bude pokračovat ve svém programu rekonstrukce a modernizace k zajištění dodržování platných předpisů v oblasti životního prostředí a bezpečnosti a bude investovat do vědecké infrastruktury, včetně vývoje modelovacích platforem, zařízení pro nové oblasti, jako jsou genetické testy atd. Tyto investice se uskuteční v úzké koordinaci s plánem Evropského strategického fóra pro výzkumné infrastruktury (ESFRI), přičemž se vezmou v úvahu stávající zařízení v členských státech.

PŘÍLOHA II

VÝKONNOSTNÍ UKAZATELE

V níže uvedené tabulce je stanovena řada klíčových ukazatelů pro posuzování výsledků a dopadů specifických cílů programu Horizont 2020. Tyto klíčové ukazatele mohou být během provádění programu dále upřesněny.

1. ČÁST I. PRIORITA „VYNIKAJÍCÍ VĚDA“

Ukazatele pro specifické cíle:

- Evropská rada pro výzkum
 - podíl publikací z projektů financovaných Evropskou radou pro výzkum, které patří do 1 % nejcitovanějších v jednotlivých oblastech vědy.
- Budoucí a vznikající technologie:
 - publikace ve vysoce vlivných recenzovaných časopisech,
 - patentové přihlášky a patenty udělené v oblasti budoucích a vznikajících technologií.
- Akce „Marie Curie-Sklodowska“ týkající se dovedností, odborné přípravy a profesního rozvoje:
 - meziodvětvový a přeshraniční pohyb výzkumných pracovníků včetně doktorandů.
- Výzkumné infrastruktury (včetně elektronických infrastruktur):
 - řada výzkumných pracovníků s přístupem k výzkumným infrastrukturám prostřednictvím podpory Unie.

2. ČÁST II. PRIORITA „VEDOUCÍ POSTAVENÍ PRŮMYSLU“

Ukazatele pro specifické cíle:

- Vedoucí postavení v základních a průmyslových technologiích:
 - počet patentových přihlášek a patentů udělených v oblasti různých základních a průmyslových technologií,
 - podíl zúčastněných podniků zavádějících inovace, které jsou nové pro danou společnost nebo pro trh (v období projektu plus tři roky),
 - počet publikací ve spolupráci veřejného a soukromého sektoru.
- Přístup k rizikovému financování
 - celkové investice mobilizované prostřednictvím dluhového financování a investic rizikového kapitálu,
 - počet organizací, kterým jsou poskytovány finanční prostředky, a částka soukromých finančních prostředků využívajících pákového efektu.
- Inovace v malých a středních podnicích:
 - podíl zúčastněných malých a středních podniků zavádějících inovace, které jsou nové pro danou společnost nebo pro trh (zahrnující dobu trvání projektu plus tři roky),
 - růst a tvorba pracovních míst v zúčastněných malých a středních podnicích.

3. ČÁST III. PRIORITA „SPOLEČENSKÉ VÝZVY“

Ukazatele pro specifické cíle:

- Pro všechny společenské výzvy:
 - publikace ve vysoce vlivných recenzovaných časopisech v oblasti různých společenských výzev,

- patentové přihlášky a patenty udělené v oblasti různých společenských výzev,
- počet prototypů a činností testování,
- počet publikací ve spolupráci veřejného a soukromého sektoru.

U každé výzvy se mimoto bude pokrok posuzovat na základě příspěví k níže uvedeným specifickým cílům, které jsou podrobně rozvedeny v příloze I nařízení (EU) č. 104/2013

4. ČÁST VI. NEJADERNÉ PŘÍMÉ AKCE SPOLEČNÉHO VÝZKUMNÉHO STŘEDISKA

Ukazatele pro specifický cíl:

- počet patrných konkrétních dopadů na evropské politiky vyplývajících z technické a vědecké podpory poskytované Společným výzkumným střediskem,
 - počet publikací ve vysoce vlivných recenzovaných časopisech.
-

PŘÍLOHA III

MONITOROVÁNÍ

Komise bude sledovat provádění programu Horizont 2020, a to zejména tyto oblasti:

1. Příspěvek k uskutečňování Evropského výzkumného prostoru
 2. Rozšíření účasti
 3. Účast malých a středních podniků
 4. Společenské a humanitní vědy
 5. Věda a společnost
 6. Rovnost žen a mužů
 7. Mezinárodní spolupráce
 8. Udržitelný rozvoj a změna klimatu, včetně informací o výdajích spojených se změnou klimatu
 9. Nalezení způsobu uplatnění objevu na trhu
 10. Digitální agenda
 11. Účast soukromého sektoru
 12. Financování partnerství soukromého sektoru a partnerství veřejného sektoru
 13. Komunikace a šíření informací
 14. Vzorce účasti nezávislých odborníků.
-

PŘÍLOHA IV

Informace, které má Komise poskytnout v souladu s čl. 9 odst. 2

1. Informace o jednotlivých projektech umožňující sledovat celý životní cyklus jednotlivých návrhů, a zejména:
 - předložené návrhy,
 - výsledky hodnocení pro každý návrh,
 - grantové dohody,
 - dokončené projekty.
 2. Informace o výsledku každé výzvy k předkládání projektů a jejich provádění, zejména:
 - výsledky každé výzvy,
 - výsledek jednání o grantových dohodách,
 - provádění projektů, včetně údajů o platbách a výsledků projektů.
 3. Informace o provádění programu, včetně příslušných informací na úrovni rámcového programu, zvláštních programů, každého specifického cíle a souvisejících témat a Společného výzkumného střediska, jakož i součinnost s dalšími příslušnými programy Unie.
 4. Informace o plnění rozpočtu pro Horizont 2020, včetně informací o závazcích a platbách pro iniciativy podle článků 185 a 187 Smlouvy o fungování EU.
-

PŘÍLOHA V

Složení výboru pro program

Seznam složení ⁽¹⁾ výboru pro program podle čl. 10 odst. 2:

1. Strategické složení: strategický přehled provádění celého programu, soudržnost mezi jeho jednotlivými částmi a průřezové otázky, včetně cílů „šíření excelence a rozšiřování účasti“ a „věda se společností a pro společnost“

Část I — Vynikající věda:

2. Evropská rada pro výzkum, budoucí a vznikající technologie (FET) a akce „Marie Curie-Sklodowska“
3. Výzkumné infrastruktury

Část II — Vedoucí postavení v průmyslu:

4. Informační a komunikační technologie
5. Nanotechnologie, vyspělé materiály, biotechnologie, vyspělá výroba a zpracování
6. Vesmír
7. Malé a střední podniky a přístup k rizikovému financování

Část III — Společenské výzvy:

8. Zdraví, demografická změna a dobré životní podmínky
9. Potravinová bezpečnost, udržitelné zemědělství a lesní hospodářství, mořský a námořní výzkum a výzkum vnitrozemských vod a biohospodářství
10. Zajištěná, čistá a účinná energie
11. Inteligentní, ekologická a integrovaná doprava
12. Činnosti v oblasti klimatu, životní prostředí, účinné využívání zdrojů a suroviny
13. Evropa v měnícím se světě – inovativní a přemýšlivé společnosti podporující začlenění
14. Zabezpečené společnosti – ochrana svobody a bezpečnosti Evropy a jejích občanů

⁽¹⁾ Za účelem usnadnění provádění programu uhradí Komise pro každé zasedání programového výboru stanovené v pořadí jednání v souladu s platnými pokyny náklady za jednoho zástupce z každého členského státu, jakož i jednoho odborníka/poradce z každého členského státu pro body pořadu jednání, u nichž dotýčný členský stát vyžaduje konkrétní odborné znalosti.

★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1300/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1084/2006	281
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1301/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, o zvláštních ustanoveních týkajících se cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006	289
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1302/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se mění nařízení (ES) č. 1082/2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS), pokud jde o vyjasnění, zjednodušení a zlepšení zřizování a fungování takovýchto seskupení	303
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006	320
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1081/2006	470
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005	487
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008	549
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009	608
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007	671
★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1309/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci (2014–2020) a o zrušení nařízení (ES) č. 1927/2006	855

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1310/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví některá přechodná ustanovení o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013, pokud jde o zdroje a jejich rozdělení v roce 2014, a kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 73/2009 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013, č. 1306/2013 a č. 1308/2013, pokud jde o jejich použití v roce 2014 865
- ★ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 884

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1312/2013/EU ze dne 11. prosince 2013 o strategickém programu inovací Evropského inovačního a technologického institutu (EIT): přínos EIT pro inovativnější Evropu ⁽¹⁾ 892
- ★ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 o mechanismu civilní ochrany Unie ⁽¹⁾ 924

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (Euratom) č. 1314/2013 ze dne 16. prosince 2013 o programu Evropského společenství pro atomovou energii pro výzkum a odbornou přípravu (2014–2018), který doplňuje Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace 948

ROZHODNUTÍ

2013/743/EU:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 3. prosince 2013 o zavedení zvláštního programu, kterým se provádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020), a o zrušení rozhodnutí 2006/971/ES, 2006/972/ES, 2006/973/ES, 2006/974/ES a 2006/975/ES ⁽¹⁾ 965

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBOURG

CS